

UNIVERSAL
LIBRARY

OU-232919

UNIVERSAL
LIBRARY

تمدن اسلام - ۲ - ت ۱ و عرب

تالیف

دکتر کوستا ولوبون فرانسوی

با

۳۶۳ گراور و ۳ نقشه

ترجمہ

آقای سید محمد تقی فخرزاعی کیلانی

تمام حقوق محفوظ و مخصوص است به :-

شرکت تضامنی محمد حسن علمی و شرکاء

کتابفروشی و چاپخانه علمی

چاپ سوم

با تجدید نظر از طرف مترجم

چاپخانه علمی

طهران - ۱۳۱۸

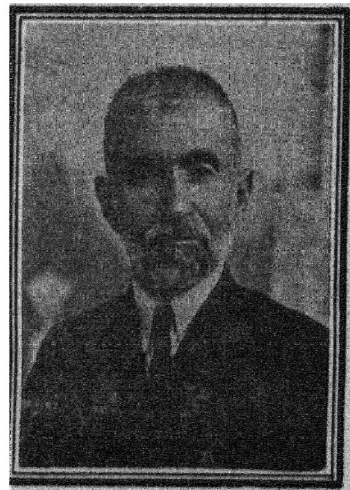

دکتر گوستاو لوبون عالم شہیر فرانسوی
 مؤلف متوفای کتاب تمدن اسلام و عرب بزبان فرانسه
 (تولد ۱۸۴۱ - فوت ۱۹۳۱ میلادی)

سید علی بلگرامی
 مترجم متوفای کتاب تمدن اسلام و عرب بزبان اُردو
 (تاریخ انتشار ترجمہ اولہ سوال ۱۳۱۵ھ میری)

آقای سید محمد تقی فخر داعی گیلانی
 مترجم کتاب تمدن اسلام و عرب بزبان فارسی
 (تاریخ انتشار ترجمہ ۱۳۱۴ شمسی)

تعالی شانه

دیباچه مترجم در چاپ سوم کتاب

این کتاب مستطاب که در اوایل سال ۱۳۱۶ (قریب دو سال قبل) دوباره به چاپ رسیده ولی اخیراً نسخه های آن بکلی تمام شده بود اینک به طالبین کتاب بشارت میدهم که آن برای بار سوم از چاپ خارج گردیده و در دسترس عموم گذارده میشود. آری، این کتاب همان کتابی است که من پس از فراغت از ترجمه آن تا چندین سال برای تهیه وسایل چاپ آن مجاهدت مینمودم و اکنون هزاران شکر خدای را که این ترجمه نا قابل مانا این اندازه مورد حسن قبول واقع شده که آن از هزار و سیصد و سیزده (تاریخ چاپ اول کتاب) تا اینوقت که پنج سال بیشتر نمیگذرد سه بار طبع و نشر شده است. هرچند مطابق شرحی که در «مقدمه مترجم در چاپ سوم کتاب» از نظر خوانندگان میگذرد تمام جنبه مالی و منافع مادی کتاب مخصوص بشرکت تضامنی علمی است و دخلی بنگارنده ندارد لیکن چون منظور اصلی من از ابتدا در این خدمت فقط نشر مطالب سودمند کتاب و جلب نظر همکیشان و بالاخره استفاده معنوی بوده است لذا خود را در اینموقع نیکیبخت دانسته و یقین دارم به حقیقت اجری که منظورم بود رسیده از این سعادت، که بمن رو نموده بی نهایت خوشوقت میباشم و اینک از این دو بیت استاد عالیمقام حضرت شیخ سعدی که احسانات درونی مرا در اینمورد کاملاً شرح میدهد استفاده نموده و محض میمنت آنرا زیب و زین این سطور قرار میدهم :-

غرض نقشی است کز ما باز ماند   که هستی را نمی بینم بقائی
مگر صاحب دلی روزی ز رحمت   کند در حال درویشان دعائی

بالجمله من در این چاپ هم در اطراف کتاب تجدید نظر نموده ام. آری، عشق و علاقه من باین کتاب خاصه حسن قبولی که آن در جامعه پیدا نموده مرا واداشت

که بار دیگر سر تا سر کتاب را بدقت ملاحظه کرده همینقدر تذکر میدهد هم که در این نوبت هم تغییرات و اصلاحاتی بر حسب لزوم (ولی لفظی و عبارتی) در ترجمه بعمل آمده است بدون اینکه در اصل مطلب تغییری روی داده باشد و دیگر حواشی و یا ورقهای چندی بر حسب ضرورت در این چاپ بر کتاب افزوده و از اینرو میتوانم بگویم که نسخه چاپ حاضر کتاب رو بهمرفته کاملتر از چاپ قبل میباشد و اما گراورها و نقوشات کتاب و آن هیچ دست نخورده بلکه عیناً بهمان ترتیبی است که در چاپهای گذشته بود یعنی همه آنها درج کتاب میباشد و این را هم لازم میدانم اضافه کنم که شرکت محترم نامبرده در زیبایی چاپ و مرغوبی کاغذ و سایر محسنات مربوطه نهایت علاقه مندی را در این چاپ بیش از چاپ قبل از خود بروز داده و این شایسته بسی تمجید است.

من در این دیباچه سوم خودم بر کتاب از موقع استفاده نموده از دانشمندان بزرگوار جناب آقای رضاقلی هدایت (نیرالملک) که در ترجمه يك قسمت معماری اسلامی بمن مساعدت فرموده اند اظهار امتنان نموده و نیز از استاد محترم نویسنده نامی آقای سعید نفیسی که در تهیه شرح حال مؤلف و ترجمه فهرست مراجع و منابع کتاب بمن کمک داده اند اظهار تشکر می نمایم

سید محمد تقی فخر داعی گیلانی

مقدمه مترجم در چاپ دوم کتاب

این مجموعه نفیس که در حقیقت دورنمای تمدن قدیم و نماینده مفاخر نیاکان پاک ماست در نیمه دوم سال ۱۳۱۳ انتشار یافته و هنوز نیمه اول سال ۱۳۱۴ تمام نشده بود که نسخه های چاپ اول تمام شده موضوع چاپ دوم کتاب بمیان آمد.

از آنوقت جمعی خواهان طبع کتاب شده برای گرفتن حق طبع و نشر به من مراجعه مینمودند، ولی چون بجها تی نمیخواستیم که باین زودی مبادرت بچاپ دوم کتاب شده باشد از قبول تقاضاهائی که در اینخصوص میشده خودداری مینمودم هر چند در این کار از ابتدا جز استفاده معنوی و خدمت بعالم علم و ادب خاصه به اسلام منظور و مقصود دیگری نداشته ام.

بالجمله این قضیه يك چندی بهمین نحو در جریان بود تا یکی از دوستان عزیزم از طرف شرکت محترم تضامنی محمدحسن علمی و شرکاء (کتابخانه و مطبعه) در اینباب مراجعه بمن نموده اجازه نشر کتاب را برای شرکت مزبور جدّاً در خواست نمود و چون «روی از محاوره او گردانیدن مروت ندانستم که یار موافق بود و موجب صادق، بحکم ضرورت» تسلیم وی شده و بالاخره تمام حقوق ترجمه و طبع و نشر این کتاب را بشرکت فوق که بواسطه خدمات ذی قیمت معارفی خود در انتشار کتب سودمند و عام المنفعه بی نیاز از معرفی میباشد واگذار نمودم و شرکت هم نظر بعلاقه مخصوصی که بطبع این کتاب داشته فوراً شروع بکار نموده و اینک بکسانی که منتظر چاپ دوم کتاب بودند بشارت میدهم که آن از طبع در آمده و انتشار مییابد.

حقیقهً جای بسی خوشوقتی است که در این نهضت مقدّس و خجسته ای که در ظل توجّهات قائد عظیم الشان کشور، (علیه سالت شمایر) شناسان پرانی در تمام شئون اجتماعی رویداده مخصوصاً دائره ترجمه و تألیف کتب مفیده توسعه بسزا یافته و نشر و انتشار آثار قلمی نویسندگان بزرگ دنیای متمدن بزبان ملی ما روزانه در افزایشست و اینها بیشک مقدمه ترقیات عظیمی است که در آینده کشور ما را نوید میدهد.

باری بنده در ترجمه تجدید نظر بعمل آورده و کتاب را از اول تا آخر بدقت

ملاحظه نمودم و اینک بخوانندگان محترم خاطر نشان میکنم که از جمله اصلاحاتی که در کتاب بعمل آمده یکی اصلاح عبارتی ترجمه است باینمعنی جملات و تراکیبی که در بعضی موارد بواسطه متابعت از اصل کتاب که بسیار موجب زیان شده بود از سیاق عبارت فارسی دور شده و فهم مطلب دشوار مینمود و یا الفاظ و عباراتی که بنظر سلیس و روان نیامدند همه اینها را اصلاح کرده ام و در عین حال از دائره مقصود حقیقی مصنف یا بیرون نگذارده. مقید بوده ام که از اصل طابق النعل بالنعل پیروی کنم و دیگر اشتباهات مختصری که در چند جای کتاب رخ داده بود در این نظر ثانوی بآن اشتباهات برخورد کرده اصلاحات لازمه در آنها بعمل آورده و نیز در قسمت پنجم کتاب (ذیل صفحه ۷۶۳) شرح مبسوط و مهمی است از مؤلف که در چاپ اول بجتهاتی بدرج آن توفیق نیافته بودم در این چاپ آنرا افزوده ام و اینک میتوانم اطمینان بدهم که در تطبیق این ترجمه بانسخه اُردو و نیز با اصل فرانسه هر دو آخرین درجه مساعی را بکار برده ام.

اینمطلب هم نباید در اینجا نهفته گذاشت که شرکت محترم تضامنی محمد - حسن علمی و شرکاء در طبع کتاب و لطف و آرایش آن که از جمله مطابقت این چاپ است با چاپ اول از حیث گراور و نقشه جات الحق کمال اهتمام را بعمل آورده اند و همین حسن اهتمام بوده است که ایشان را تشویق کرد تصحیح کتاب را به آقای مهدی اکباتانی معاون و مصحح محترم مطبعه مجلس شورای ملی که در این فن سالها زحمت کشیده و شهرتی بسزا حاصل کرده اند و گذار کنند و البته حق پیدا میکنند که من بسهم خود از ایشان و نیز از دوست عزیزم آقای اکباتانی که در تصحیح کتاب نهایت دقت را بکار برده اند قدر دانی و اظهار تشکر کنم.

در خاتمه اینرا هم اضافه میکنم عکسهائی که در صفحه قبل از نظر مطالعه کنندگان میگذرد بنا بخواهش جمعی از خوانندگان محترم اینکتاب ولی بامساعی و حسن سلیقه آقای اکباتانی در این چاپ تنظیم و درج شده است و چون از میان آنها عکس دکتر گوستاو بون مصنف کتاب یقین دارم که مورد توجه و علاقه مندی بسیاری از خوانندگان کتاب است لذا این اقدام دوست عزیز ما شایسته بسی تحسین میباشد.

اردی بهشت ماه ۱۳۱۶ سید محمد تقی فخر داعی گیلانی

صفحه	فهرست مندرجات کتاب
۸-۲	مقدمه مترجم در چاپ اول کتاب . . . . .
۳۰-۱۰	دیبایچه مؤلف . . . . .
۳۱	کتاب اول - سرزمین ، نژاد
۳۲	باب اول - جزیره العرب
۳۲	فصل اول - جغرافیای عربستان . . . . .
۳۷	فصل دوم - محصولات عربستان . . . . .
۴۲	فصل سوم - ایالات و ولایات عربستان . . . . .
۵۷	باب دوم - نژاد عرب
۵۷	فصل اول - مفهوم علمی لفظ (نژاد) . . . . .
۶۱	فصل دوم - ضروریات رعایت خصایص روحیه در تقسیم نژاد . . . . .
۶۵	فصل سوم - اصل و منشأ عرب . . . . .
۶۹	فصل چهارم - در تنوع نژاد عرب . . . . .
۷۱	فصل پنجم - در بیان قبایل مختلفه اعراب . . . . .
۷۳	اعراب عربستان . . . . .
۸۱	اعراب متوطن . . . . .
۸۴	اعراب شام . . . . .
۸۶	اعراب متوطن شام . . . . .
۸۷	اعراب مصر . . . . .
۹۱	اعراب افریقا . . . . .
۹۲	اعراب اندلس . . . . .
۹۴	اعراب چین . . . . .
۹۶	باب سوم - اعراب جاهلیت
۹۶	فصل اول - راجع بتوحش فرضی اعراب قبل از اسلام . . . . .
۹۸	فصل دوم - تاریخ عصر قبل از اسلام اعراب . . . . .
۱۰۶	فصل سوم - مدنیت عرب در عصر جاهلیت . . . . .
۱۱۲	فصل چهارم - مذاهب قدیمه عربستان . . . . .
۱۱۵	کتاب دوم - بنیاد تمدن اسلام و عرب
۱۱۶	باب اول - حضرت محمد و ابتدای دولت اسلام و عرب
۱۱۶	فصل اول - ولادت و ایام جوانی حضرت محمد . . . . .
۱۱۸	فصل دوم - دردعوت باسلام . . . . .
۱۲۲	فصل سوم - وقایع بعد از هجرت . . . . .

صفحه	فهرست مندرجات کتاب
۱۲۸	فصل چهارم - در خصایص ذاتی و مزایای زندگانی شخصی و داخلی پیغمبر
۱۳۸	باب دوم - قرآن
۱۳۸	فصل اول - مختصری از قرآن
۱۵۲	فصل دوم - فلسفه قرآن و انتشار آن در عالم
۱۶۲	باب سوم - فتوحات اسلام
۱۶۲	فصل اول - اوضاع قطعات مختلفه دنیای زمان پیغمبر اسلام
۱۶۶	فصل دوم - خصوصیات فتوحات اسلام
۱۷۱	فصل سوم - خلفای راشدین
۱۷۶	فصل چهارم - تاریخ مختصر فتوحات اسلام
۱۸۷	کتاب سوم - خلافت اسلام
۱۸۸	باب اول - مسلمین در شام
۱۸۸	فصل اول - تصادف اعراب با ممالک مفتوحه مختلف
۱۸۹	فصل دوم - استیلای عرب بر شام
۱۹۲	فصل سوم - تمدن اسلامی در شام
۱۹۷	فصل چهارم - آثار عرب در شام
۱۹۸	مسجد عمر
۲۰۶	مسجد اقصی
۲۰۷	بقیه آثار اسلامی در بیت المقدس
۲۱۰	برج رمله
۲۱۱	آثار اسلام در دمشق
۲۱۹	باب دوم حکومت اسلامی در بغداد
۲۱۹	فصل اول - تمدن مشرقی درب و اسلام در عصر خلفای عباسی
۲۳۳	باب سوم - حکومت اسلامی در ایران و هند
۲۳۳	فصل اول - حکومت ایران
۲۳۹	فصل دوم - حکومت اسلامی در هند
۲۴۵	برج قطب
۲۴۶	دروازه علاء الدین
۲۴۸	مقبره التمش - بتکده بندر آب
۲۴۹	مقبره اکبر در سکندره
۲۵۰	بقعه تاج محل در آگره

صفحه	فهرست مندرجات کتاب
۲۵۴	مسجد مروارید آگره - جامع دهلی . . . . .
۲۵۵	قصر سلطنتی دهلی . . . . .
۲۶۱	باب چهارم - حکومت اسلامی در مصر
۲۶۱	فصل اول - اوضاع مصر در زمان فتوحات اسلام . . . . .
۲۷۱	مکتوب عمر - جواب عمر و عاص . . . . .
۲۷۴	فصل دوم - فتح مصر بدست مسلمانین . . . . .
۲۸۴	فصل سوم - تمدن اسلامی در مصر . . . . .
۲۹۲	فصل چهارم - آثار باقیه اسلامی در مصر . . . . .
۲۹۷	مسجد عمرو . . . . .
۳۰۱	مسجد طولون . . . . .
۳۰۳	جامع ازهر . . . . .
۳۰۴	مسجد کالوم (فلاون) . . . . .
۳۰۶	مسجد حسن . . . . .
۳۰۹	مقبره برفوق . . . . .
۳۱۰	مسجد الموید - مقبره قایت بای : . . . . .
۳۱۲	مسجد ترک در قاهره - سایر یادگارهای اسلامی در قاهره
۳۱۵	باب پنجم حکومت اسلامی در افریقای شمالی
۳۱۵	فصل اول - افریقای شمالی قبل از اسلام . . . . .
۳۳۰	فصل دوم - استیلای مسلمان بر افریقا . . . . .
۳۳۶	فصل سوم - یادگارهای اسلامی در شمال افریقا . . . . .
۳۳۷	مسجد قیروان . . . . .
۳۳۸	مسجد سدی بومیدین در نزدیکی تامسان - مسجد الجزیره
۳۳۹	مسجد مراکش . . . . .
۳۴۲	باب ششم - حکومت اسلامی در اندلس
۳۴۲	فصل اول - حالات اندلس پیش از فتوحات اسلام . . . . .
۳۴۵	فصل دوم - فتح اندلس بدست مسلمانین . . . . .
۳۵۶	فصل سوم - تمدن اسلامی در اندلس . . . . .
۳۶۷	فصل چهارم - یادگارهای عربی و اسلامی در اندلس . . . . .
۳۶۸	مسجد قرطبه و بعضی ابنیه شهر طلیطله (نلد) . . . . .
۳۷۰	ابنیه قرطبه . . . . .
۳۷۶	ابنیه طلیطله . . . . .
۳۷۸	ابنیه و آثار عربی در اشبیلیه . . . . .

صفحه	فهرست مندرجات کتاب
۳۸۹	ایشه و آثار اسلامی در غرناطه . . . . .
	باب هفتم - حکومت اسلامی در جزیره سیسیل ،
۳۹۳	ایتالی ، فرانسه
۳۹۳	فصل اول - حکومت سیسیل و ایتالیا . . . . .
۴۰۲	فصل دوم - تمدن اسلامی در سیسیل . . . . .
۴۰۷	فصل سوم - حمله اعراب به فرانسه . . . . .
۴۱۷	باب هشتم - محاربات بین مذهب عیسوی و اسلام
۴۱۷	فصل اول - آغاز جنگ صلیب . . . . .
۴۲۱	فصل دوم - اجمالی از وقایع جنگ صلیب . . . . .
۴۳۶	فصل سوم - نتایج کشمکش و نزاع مغرب با مشرق . . . . .
۴۴۷	کتاب چهارم - رسوم و نظامات مسلمین
۴۴۸	باب اول - عرب بدوی و دهاتی
۴۵۱	فصل اول - طرز معیشت اعراب قدیم . . . . .
۴۵۴	فصل دوم - طرز معیشت بدوی . . . . .
۴۶۲	فصل سوم - طرز معیشت اعراب سکنه دهات . . . . .
۴۶۴	مساکین . . . . .
۴۶۴	غذا . . . . .
۴۶۵	لباس . . . . .
۴۶۸	باب دوم - شهر نشینان عرب و اخلاق و رسوم و عادات آنان
۴۶۸	فصل اول - در حیات اجتماعی . . . . .
۴۷۱	فصل دوم - شهر ، بازار . . . . .
۴۷۱	شهر . . . . .
۴۷۴	خانه . . . . .
۴۷۸	بازار . . . . .
۴۸۰	فصل سوم - آداب و رسوم : ولادت ، ختنه ، زناشویی ، تجهیز و تکفین . . . . .
۴۸۰	ولادت و ختنه . . . . .
۴۸۱	ازدواج . . . . .
۴۸۴	تجهیز و تکفین . . . . .

صفحه	فهرست مندرجات کتاب
۴۸۴	فصل چهارم - در عادات و رسوم متفرقه از قبیل : حمام و قهوه خانه و استعمال حشیش و تنباکو . . . . .
۴۸۴	حمام . . . . .
۴۸۵	استعمال قهوه ، حشیش و تنباکو . . . . .
۴۸۸	فصل پنجم - اقسام بازی ، تماشا ، رقص ، آواز ، نقالی و غیره . . . . .
۴۹۰	رقص . . . . .
۴۹۳	فصل ششم - بردگی در مشرق . . . . .
۵۰۰	باب سوم - نظامات سیاسی و اجتماعی
۵۰۰	فصل اول - بنیاد نظامات . . . . .
۵۰۶	فصل دوم - نظامات اجتماعی . . . . .
۵۱۶	فصل سوم - نظامات سیاسی . . . . .
۵۲۳	باب چهارم - راجع بزنان مشرق
۵۲۳	فصل اول - علل و اسباب تعدد ازدواج در مشرق . . . . .
۵۲۸	فصل دوم - تأثیر اسلام در وضع زنان مشرق . . . . .
۵۳۸	فصل سوم - ازدواج مسلمین . . . . .
۵۴۴	فصل چهارم - حرم در مشرق . . . . .
۵۴۹	باب پنجم - مذهب و اخلاق
۵۴۹	فصل اول - تأثیر مذهب در مسلمین . . . . .
۵۵۲	فصل دوم - اعمال مذهبی اسلام و فرق مختلفه آن . . . . .
۵۵۴	روزه . . . . .
۵۵۵	اعیاد - حج . . . . .
۵۵۷	راجع بوجد و حال دراویش . . . . .
۵۶۱	ابنیه مختلفه مذهبی ، مساجد و آموزشگاهها و خانقاه ها . . . . .
۵۶۴	فصل سوم - اخلاق اسلام . . . . .
۵۷۱	کتاب پنجم - تمدن
۵۷۲	باب اول - منابع علوم و اسلوب تعلیم و تحقیق
۵۷۲	فصل اول - منابع اطلاعات علمی و ادبی . . . . .
۵۷۴	فصل دوم - طرز تحقیقات علمی . . . . .
۵۷۹	باب دوم - زبان ، فلسفه ، ادب ، تاریخ
۵۷۹	فصل اول - زبان عربی . . . . .

صفحه	فهرست مندرجات کتاب
۵۸۳	فصل دوم - علم فلسفه
۵۸۷	فصل سوم - ادبیات
۵۸۷	شعر و شاعری
۵۹۲	قصص و حکایات
۵۹۴	حکم و امثال
۵۹۶	تاریخ
۵۹۹	علم رجال
۶۰۱	باب سوم - ریاضی و هیئت
۶۰۱	فصل اول - ریاضی
۶۰۲	فصل دوم - علم هیئت
۶۱۶	باب چهارم - علم جغرافیا
۶۲۰	فصل اول - تحقیقات جغرافیائی
۶۲۴	فصل دوم - پیشرفت در علم جغرافیا
۶۲۴	باب پنجم - علوم طبیعی و طریقه استعمال آن
۶۲۴	فصل اول فیزیک و جر انقال
۶۲۴	فیزیک
۶۲۵	علم جر انقال
۶۲۶	فصل دوم - شیمی
۶۳۰	فصل سوم - فزون و اکتشافات
۶۳۰	باروت جنک و اسلحه آریه
۶۳۵	بیان باروت و مقداری که در توپ پر میکنند - ساختن کاغذ
۶۳۸	استعمال قطب نما در بحر ییمائی
۶۴۰	باب ششم - تاریخ طبیعی و طب
۶۴۰	فصل اول - تاریخ طبیعی
۶۴۳	فصل دوم - علم طب
۶۴۴	کتاب طبی
۶۴۹	حفظ الصحة
۶۵۱	ترقیات طبی
۶۵۳	باب هفتم - صنایع مستظرفه
۶۵۳	فصل اول - اهمیت آثار صنعتی در بیان حال يك دوره
۶۵۸	فصل دوم - سرچشمه صنایع عرب

صفحه	فهرست مندرجات کتاب
۶۶۴	فصل سوم - اهمیت زیبایی صنایع عربی
۶۶۸	فصل چهارم - فنون عربی
۶۷۰	نقاشی
۶۷۵	حجاری - فنون متعلقه بفلزات و احجار کریمه
۶۷۷	سکه و نشان
۶۷۸	عملیات متعلقه بچوب و عاج
۶۷۹	فن خانمکاری
۶۸۰	شیشه آلات
۶۸۱	صنعت ساختن اشیاء و ظروف سفالی و غیره
۶۸۴	قماش و فرش و چادر و خيام
۶۸۵	باب هشتم - سبك عربی (اسلامی)
۶۸۵	فصل اول - اطلاعات حالیه ما از کیفیات معماری اسلامی
۶۸۹	فصل دوم - خواص یا اصول ممیزه معماری اسلامی
۶۸۹	مصالح بنائی
۶۹۰	ستونها و سر ستونها
۶۹۱	طاقهای هلالی
۶۹۲	مناره ها
۶۹۴	گنبد ها یا قبه ها
۶۹۶	بطار کاری و مقرنس
۶۹۸	نقش و نگار عربی و انواع تزیینات
۷۰۰	آرایش رنگا رنگ
۷۰۲	فصل سوم - مقایسه ابنیه و آثار مختلفه عربی
۷۰۲	ابنیه شام
۷۰۴	ابنیه مصر
۷۰۵	مسجد طولون - مسجد ازهر
۷۰۶	مسجد قلاوون - مسجد حسن
۷۰۸	ابنیه اسلامی در افریقای شمالی
۷۰۹	ابنیه عربی در صقلیه (سیسیل)
۷۱۱	ابنیه عربی در اندلس
۷۲۰	آثار و ابنیه هند
۷۲۱	ابنیه ایران
۷۲۸-۷۲۶	تقسیم معماری عربی بشعب مختلفه

صفحه	فهرست مندرجات کتاب
۷۲۹	باب نهم - روابط اقتصادی و تجارتي با اقوام مختلفه
۷۲۹	فصل اول - ارتباط تجارتي با هندوستان
۷۳۱	فصل دوم - روابط تجارتي با چین
۷۳۴	فصل سوم - روابط با افریقا
۷۳۶	فصل چهارم - ارتباط تجارتي با اروپا
	باب دهم - انتشار تمدن عرب یا اسلام در اروپا و تأثیر
۷۴۱	آن در شرق و غرب
۷۴۱	فصل اول - تأثیر تمدن اسلامی در مشرق
۷۴۵	فصل دوم - تأثیر تمدن اسلامی در مغرب
۷۴۵	تأثیر علمی و ادبی
۷۵۵	اثر معماری
۷۶۲	تأثیر اخلاقی عرب
۷۶۹	کتاب ششم - انحطاط تمدن
۷۷۰	باب اول - جانشینان عرب و تأثیر اروپائیان در مشرق
۷۷۰	فصل اول - جانشینان عرب در اندلس (اسپانیا)
۷۷۹	فصل دوم - جانشینان عرب در مصر و سایر ممالک مشرق
۷۸۳	آخرین جانشینان عرب در مصر
۷۸۶	فصل سوم - جانشینان عرب در هندوستان
۷۸۹	فصل چهارم - استیلای اروپا بر مشرق و علل عدم کامیابی
	باب دوم - اسباب ترقی و انحطاط عرب
۷۹۸	و حالت موجوده اسلام
۷۹۸	فصل اول - اسباب ترقی
۸۰۷	فصل دوم - اسباب انحطاط عرب
۸۱۲	فصل سوم - اهمیت عرب در تاریخ
۸۱۸	فصل چهارم - حالات حاضره اسلام
۸۲۳	فهرست منابع و مراجع کتاب بر حسب فصول

کتاب اول - سرزمین ، نژاد

۳۶	• • • • •	دورنمای قسمتی از صحرای عربستان	۱
۴۱	• • • • •	يك منظره از خيام حجاج نزديك مكه در موقع حج	۲
۴۶	• • • • •	منظره شهر سينا	۳
۴۸	• • • • •	از واحات دهاب در خليج الانبي تيك	۴
۵۰	• • • • •	مكه معظمه و خانه كعبه	۵
۵۳	• • • • •	خانه كعبه در ايام حج	۶
۵۸	• • • • •	بدوهای قبایل خودسر و شیوخ آنها مجاور ، بحرالمیت	۷
۶۳	• • • • •	اعراب بدوی صحرا نشین سوریه	۸
۶۷	• • • • •	اعراب ساکن سوریه	۹
۶۹	• • • • •	عرب ساکن سوریه	۱۰
۷۴	• • • • •	اعراب مصر علیا	۱۱
۷۹	• • • • •	زنان عرب در نزدیکی قاهره	۱۲
۸۲	• • • • •	مسلمانان نوبی	۱۳
۸۳	• • • • •	زنان مسلمان نوبی	۱۴
۸۹	• • • • •	مساکین مراکش	۱۵
۹۳	• • • • •	سقای مراکشی	۱۶
۱۰۲	• • • • •	اعراب بدوی سوریه	۱۷
۱۱۰	• • • • •	زنان اعراب صحرا نشین سوریه	۱۸
۱۱۳	• • • • •	شتربانان عرب	۱۹

کتاب دوم - بنیاد تمدن اسلام

۱۱۹	• • • • •	منظره شهر مدینه	۲۰
۱۲۳	• • • • •	خيام زائرین ، مرقد حضرت فاطمه نزديك دروازه شهر مدینه	۲۱
۱۲۷	• • • • •	اجتماع حجاج در اطراف چاه زمزم برای وضوساختن	۲۲
۱۳۴	• • • • •	قبرستان بزرگ دمشق	۲۳
۱۴۲	• • • • •	تذهیب جلد يك قرآن قدیمی در قاهره	۲۴
۱۴۴	• • • • •	خاتم حضرت رسول	۲۵
۱۵۵	• • • • •	سراوح یکی از کتب قدیمی در کتابخانه اسکوریال	۲۶
۱۵۷	• • • • •	صفحه آخر یکقرآن خیلی قدیمی در کتابخانه اسکوریال	۲۷
۱۶۳	• • • • •	سکه های اولیه خلفای اسلام	۲۸-۲۹
			۳۰
۱۶۴	• • • • •	سکه خلفای بنی امیه	۳۱
۱۶۴	• • • • •	سکه خلیفه مهدی	۳۲
۱۶۵	• • • • •	سکه خلیفه المأمون	۳۳
۱۶۵	• • • • •	سکه طولون	۳۴

صفحه	فهرست گراورها و نقشه های کتاب	
۱۶۶	• • • • • سکه خلیفه راضی	۳۵
۱۶۶	• • • • • سکه طلالی المستنصر خلیفه فاطمیه	۳۶-۳۷
۱۶۷	• • • • • سکه سلطان صلاح الدین ایوبی	۳۸
۱۶۷	• • • • • سکه های دیگری از سلطان صلاح الدین ایوبی	۳۹
۱۶۷	• • • • • سکه های خلیفه ملك الكامل در آغاز قرن سیزدهم	۴۰
۱۶۸	• • • • • سکه سلطان بایز	۴۱
۱۷۰	• • • • • سکه های مسلمین در آسیانول	۴۲-۵۰
۱۷۳	• • • • • بیرق الموحدين	۵۱
۱۷۵	• • • • • کلید های شهر ها و قلاع	۵۲
۱۷۷	• • • • • چماق (چوبدستی) یکی از شاهزادگان عرب مصری	۵۳
۱۷۸	• • • • • قیة	۵۴
۱۷۹	• • • • • زوین	۵۵
۱۸۱	• • • • • تیرزینهای	۵۶
۱۸۴	• • • • • کلاهخود	۵۶-۵۸
کتاب سوم - امپراطوری اسلام		
۱۹۰	• • • • • دیوار دمشق	۵۹
۱۹۳	• • • • • یکی از مجله های اطراف شهر دمشق	۶۰
۱۹۴	• • • • • یکی از خیابانهای دمشق	۶۱
۱۹۵	• • • • • منظره حیاط مسجد بزرگ دمشق	۶۲
۱۹۹	• • • • • مناره حضرت عیسی در جامع دمشق	۶۳
۲۰۲	• • • • • دبستان و شاگردان دبستان در دمشق	۶۴
۲۰۳	• • • • • نمای خارجی مسجد عمر در بیت المقدس	۶۵
۲۰۵	• • • • • قسمت داخلی مسجد عمر	۶۶
۲۰۸	• • • • • سقف اولین رواق مسجد عمر	۶۷
۲۱۱	• • • • • برج رمله	۶۸
۲۱۳	• • • • • مصلى عمر در مسجد اقصی	۶۹
۲۱۵	• • • • • محل وعظ عمر در مسجد اقصی	۷۰
۲۲۱	• • • • • مسجد اورفا	۷۱
۲۲۳	• • • • • منظره از شهر بغداد	۷۲
۲۲۷	• • • • • منظره عبور و مرور از فرات به بن حاجیک	۷۳
۲۲۹	• • • • • منظره دیگری از شهر بغداد	۷۴
۲۳۰	• • • • • منظره از شهر بغداد	۷۵
۲۳۴	• • • • • سردر عمارت چهل ستون اصفهان	۷۶
۲۳۵	• • • • • قسمت داخلی يك مسجد در اصفهان	۷۷

صفحه	فهرست گزاورها و نقشه های کتاب	
۲۳۷	منظره قسمت داخلی چهل ستون (معروف بطالار آئینه) دراصفهان	۷۸
۲۴۰	دروازه مسجد قطب نزدیک دهلی	۷۹
۲۴۱	برج قطب نزدیک دهلی	۸۰
مقابل صفحه ۲۴۶	دروازه علاء الدین	۸۱
۲۴۶	معبد بندر آبن نزدیک مترا	۸۲
۲۴۷	مقبره اکبر در سکندره	۸۳
۲۵۱	بقعه تاج محل در آگره	۸۴
۲۵۳	طالار بزرگ هشت ضلعی و نمای گنبد داخلی تاج محل	۸۵
۲۵۵	طاری از مرمر سفید که دور قبر شاه جهان و زنش کشیده شده	۸۶
۲۵۶	مسجد جامع دهلی	۸۷
۲۵۸	یکی از تالارهای داخلی قصر شاهان مغول در دهلی	۸۸
۲۶۲	اعراب ساحل نیل در قسمت علیای مصر	۸۹
۲۶۴	نخلستان در غزه	۹۰
۲۶۶	جزیره روده در قاهره	۹۱
۲۷۰	منظره شهر قاهره	۹۲
۲۷۲	منظره عمومی قاهره	۹۳
۲۷۴	قسمت داخلی مسجد عمرو	۹۴
۲۷۷	صحن داخلی و مخزن آب و مناره مسجد طولون	۹۵
۲۸۲	نماز گاه مسجد طولون	۹۶
۲۸۵	باب السیاده جامع ازهر	۹۷
۲۷۸	قسمت علیای مناره های جامع ازهر	۹۸
۲۸۹	پنجگه مسجد کالوه (فلاوون)	۹۹
۲۹۱	منظره خیابان قاهره	۱۰۰
۲۹۳	منظره مسجد حسن	۱۰۱
۲۹۴	حوض مسجد حسن	۱۰۲
۲۹۶	مسجد آخور در قاهره	۱۰۳
۲۹۸	مسجد برق فوق که مدفن خلفاء بوده است	۱۰۴
۳۰۰	منظره يك قبرستان در قاهره که در بای قلع و مسجد محمد علی واقع شده	۱۰۵
۳۰۲	قسمت داخلی مسجد الوید	۱۰۶
۳۰۴	مسجد قایت بای	۱۰۷
۳۰۷	محراب و منبر مسجد قایت بای	۱۰۸
۳۰۷	دروازه باب الفتوح	۱۰۸
۳۰۸	چاه یوسف در قاهره که بدست اعراب ساخته شده	۱۰۹
۳۱۱	يك طالار پذیرائی عرب در قاهره	۱۱۰
۳۱۳		۱۱۱

فهرست گزاورها و نقشه های کتاب

صفحه

۳۱۷	منظره شهر تونس	۱۱۲
۳۱۸	قریه بربری	۱۱۳
۳۲۰	بربر الجزائر	۱۱۴
۳۲۲	يك زن بربر كه بساختن كسكو (نوعی از اغذیه مشغول است	۱۱۵
۳۲۳	يكی از درهای مسجد بزرگ سدی عقبه در قیروان	۱۱۶
۳۲۴	منظره مناره مسجد بزرگ سدی عقبه	۱۱۷
۳۲۷	يك مسجد قدیم در قیروان	۱۱۸
۳۲۹	تزیینات كاشی کاری مبنائی در يكی از مساجد قیروان	۱۱۹
۳۳۱	حجاری قسمتی از ازاره دیوار يكی از مساجد قیروان	۱۲۰
۳۳۲	مجراب مسجد الحبيب در قیروان	۱۲۱
۳۳۳	قسمت داخلی مسجد سدی یومدین (تلمسان)	۱۲۲
۳۳۵	جلو خان مسجد جامع الكبير در الجزیره	۱۲۳
۳۳۷	مناره مسجد بزرگ طنجه	۱۲۴
۳۳۹	منظره عمومی شهر طنجه	۱۲۵
۳۴۴	بازوی طائفی يك صلب مزین باحجار كرمه متعلق به وزیرك های تلم	۱۲۶
۳۴۷	قسمت داخلی مسجد قرطبه	۱۲۷
۳۴۸	نمای مجراب مسجد قرطبه	۱۲۸
۳۵۰	نقشه مسجد قرطبه مأخوذ از كتب قدیمه اسلامی	۱۲۹
۳۵۲	دروازه باب الشمس در تلم	۱۳۰
۳۵۴	جلو خان قصر اشبیلیه	۱۳۱
۳۵۶	قسمت داخلی يكی از حیاطهای القصر اشبیلیه	۱۳۲
۳۵۸	منظره دیگری از قسمت داخلی يكی از حیاطهای القصر اشبیلیه	۱۳۳
۳۶۰	طالار سلاطین در قصر اشبیلیه	۱۳۴
۳۶۲	طالار سلاطین مرد در القصر اشبیلیه	۱۳۵
۳۶۴	مناره مربع القصر اشبیلیه در اسپانیا	۱۳۶
۳۶۹	بنائی مجراب مسجد الحمراء	۱۳۷
مقابل صفحه ۳۷۱	جلو خان مسجد الحمراء در غرناطه	۱۳۸
۳۷۴	حیاط دوشیزگان (بیت البكر) در الحمراء	۱۳۹
۳۷۷	منظره طالار دوخواهر	۱۴۰
۳۸۰	طالار ابن السراج در الحمراء	۱۴۱
مقابل صفحه ۲۸۲	قسمت داخلی قصر الحمراء در قرناطه	۱۴۱
۳۸۵	حیاط شیران در قصر الحمراء	۱۴۲
۳۸۹	نمای يكی از بنجره های مسجد الحمراء	۱۴۳
۳۹۰	القصر سقویه	۱۴۴
۳۹۱	القصر سقویه	۱۴۵

۳۹۷	منظره عمومی قلعه اسلامی ضربه در سیسبل	۱۴۶
۴۰۱	منظره داخلی قلعه ضربه	۱۴۷
۴۰۴	خصوصیات معماری یکی از نماهای بناء مسلمین قوبع در سیسبل	۱۴۸
۴۰۵	سکه‌های اعراب مسیحی از شاهان نرماند در سیسبل	۱۴۹
۴۰۹		۱۵۱
۴۱۱	اثر یق بلورین که بدست صنعتگران مسلمین ساخته شده و در موزه اورباریس است	۱۵۲
۴۱۵	نمونه اسلحه مسلمین در قدون مختلفه	۱۵۳
۴۱۹	غلاف اسلحه مسلمین	۱۵۴
۴۲۲	دروازه دمشق در بیت المقدس	۱۵۵
	منظره یک قسمت از دیوارهای بیت المقدس	۱۵۶
۴۲۵	منظره بیت المقدس	۱۵۷
	منظره حرم شریف که در داخل آن میتوان مسجد عمر و معبد سلیمان را در بیت المقدس مشاهده کرد	۱۵۸
۴۲۹	مجراب مرمری معروف بمجراب عمر در حرم قدیم بیت المقدس	۱۵۹
۴۳۲	دروازه حیفه در بیت المقدس	۱۶۰
۴۳۷	گیلاس ساخت مسلمین	۱۶۱
۴۳۹	ظرف مسی حکاکی کار دمشق که معروف بجام تمیید سلوئی میباشد	۱۶۲
۴۴۳	یک دوری مسی ساخت عربی	۱۶۳

کتاب چهارم - رسوم و نظامات مسلمین

۴۵۰	واحه بیسکرا در الجزیره	۱۶۴
۴۵۲	چادر اعراب بدوی در الجزایر	۱۶۵
۴۵۵	منظره بازار مراکش	۱۶۶
۴۵۷	خیابان اعراب بدوی نزدیک دروازه طنجه	۱۶۷
۴۶۱	ساربانان مصری	۱۶۸
۴۶۴	اعراب بدوی زندانی در نزدیکی تونس	۱۶۹
۴۶۷	زنان بدوی اعراب نزدیک بعلبک	۱۷۰
۴۷۰	خیابان قدیمی در قاهره	۱۷۱
۴۷۲	خیابان در طنجه (مراکش)	۱۷۲
۴۷۴	مرکب سواری در قاهره	۱۷۳
۴۷۸	مدخل یک خانه قدیمی در قاهره	۱۷۴
۴۷۹	سقف یک خانه قدیمی عرب در قاهره	۱۷۵
۴۸۱	نمونه یکی از پنجره های قصر از هدیاشا در دمشق	۱۷۶
۴۸۳	منظره عروسی که بخانه داماد میبرند	۱۷۷
۴۸۴	قلیان مسی نقره کوپ عرب	۱۷۸

فهرست گراورها و نقشه‌های کتاب

صفحه

۴۸۸	قلیان ایرانی عرب	۱۷۹
۴۸۹	عرب اسلحه ساز در سوریه	۱۸۰
۴۹۲	فروشنده‌گان دوره کرد در قاهره	۱۸۱
۴۹۴	کاغذ نویس در اورشلیم (بیت المقدس)	۱۸۲
۴۹۶	سقا در قاهره	۱۸۳
۵۰۲	منظره داخلی يك خانه در قاهره	۱۸۴
۵۰۵	گیلاس بلور قدیمی ساخت عرب	۱۸۵
۵۰۸	ظرف مسی قدیمی ساخت عرب	۱۸۶
۵۱۰	قفل و کلید ساخت عرب	۱۸۷
۵۱۲	صندوق متعلق به سلطان کالوم	۱۸۸
۵۱۵	حجاری عرب	۱۸۹
۵۱۸	قندیل مسجد قاهره	۱۹۰
۵۲۰	یکی از خیابانهای طنجه	۱۹۱
۵۲۱	بازار بزرگ در طنجه	۱۹۲
۵۲۴	زن کوزه فروش در مصر علیا	۱۹۳
۵۲۷	يك دختر جوان مصری	۱۹۴
۵۳۲	يك زن بربر در الجزایر	۱۹۵
۵۳۴	يك زن بربر نزدیک بیسکرا	۱۹۶
۵۳۶	يك دختر مراکشی در حال چشم‌پرسی	۱۹۷
۵۳۹	يك زن جوان عرب از اهل الجزایر	۱۹۸
۵۴۱	يك دختر جوان عرب از اهل سوریه	۱۹۹
۵۴۳	يك زن ترك در لباس شهری	۲۰۰
۵۴۹	منظره قسمت داخلی حرم ازهد باشد در دمشق	۲۰۱
۵۴۸	مجموعه مسین نقره نشان کار دمشق	۲۰۲
۵۵۰	یکی از مجرایهای جامع ازهر در قاهره	۲۰۳
۵۵۰	مقبره یکی از اولیاء در يك جنگل	۲۰۴
۵۵۲	قسمت علیای مقبره یکی از خلفای عباسی ، که مرمت شده	۲۰۵
۵۵۳	در قاهره	
۵۵۴	سقف مسجد المؤید در قاهره	۲۰۶
۵۵۵	درب شبشاهی يك مسجد در قاهره	۲۰۷
۵۵۶	درب شبشاهی يك مسجد در قاهره	۲۰۸
۵۵۷	درب یکی از مساجد	۲۰۹
۵۵۸	شعبدان سلطان قلاون	۲۱۰
۵۵۹	یکی دیگر از شعبدانهای سلطان قلاون	۲۱۱
۵۶۱	قندیل مفرغ قدیمی یکی از مساجد قاهره	۲۱۲
۵۶۵	قندیل قدیمی ساخت عرب در مسجد الجمراء	۲۱۳

صفحه	فهرست گراورها و نقشه‌های کتاب	
۵۶۶	منظره درویش هنگام وجد و حال	۲۱۴
	کتاب پنجم - تمدن	
۵۷۴	درب يك مسجد كوچك در دمشق	۲۱۵
۵۷۶	خاقاه درویش و مدرسه و چشمه عموی در قاهره	۲۱۶
۵۸۰	قلمدان مسی قلمزده (سبك ایرانی و عرب)	۲۱۷
۵۸۶	جلد يك قرآن قدیمی	۲۱۸
۵۸۸	کتیبه ای از ترکیب اسامی طرفین که بخط کوفی آرایش یافته	۲۱۹
۵۹۱	امهار خلفای اولیه اسلام	۲۲۰
		۲۲۲
۵۹۴	کتیبه‌ای از کاشی که از قسمت زیرین بعضی تصاویر تشکیل شده	۲۲۴
۵۹۵	کتیبه جدید عربی در یکی از خانه های دمشق	۲۲۵
۵۹۷	یکی دیگر از کتیبه های جدید عربی در یکی از خانه های دمشق	۲۲۶
۵۹۹	قسمتی از کتیبه صدف نشان يك جمعه کار ایران	۲۲۷
۶۰۵	اسطرلاب قدیمی عرب	۲۲۸
۶۰۷	ظهر اسطرلاب ساخت قدیم عرب صفحه ۶۰۵	۲۲۹
۶۰۹	يك اسطرلاب عربی که در کتابخانه ملی پاریس ضبط است	۲۳۰
۴۱۱	ظهر اسطرلاب صفحه ۶۰۹	۲۳۱
۶۱۳	اسطرلاب عربی فیلیپ دوم اسپانی	۲۳۲
۶۱۷	نقشه عرب متعلق بقرن دوازدهم که در قاهره توسط پریس داوسن	۲۳۳
۶۲۲	ترسیم شده است	۲۳۴
۶۲۵	نقشه عالم متعلق به ادیسی سال ۱۱۶۰ میلادی	۲۳۵
۶۲۸	سوار نظام مسلمین با آلات دفاعیه ناریه	۲۳۶
۶۲۹	سواره نظام مأمور انداختن فشفشه حریق	۲۳۷
۶۳۱	اسلحه های آتشین عرب در قرن سیزدهم	۲۳۸
۶۳۳	نمونه پارچه قدیمی بافت عرب	۲۳۹
۶۳۶	نمونه از پارچه ساخت عرب	۲۴۰
۶۳۷	نمونه دیگری از پارچه عرب	۲۴۱
۶۳۸	نمونه پارچه ساخت عرب	۲۴۲
۶۴۲	زین قدیمی عربی	۲۴۳
	مدخل یکی از طالارهای مدرسه الازهر در قاهره	۲۴۴
۶۴۷	جواهرات و سنگهای محكوك ساخت عرب	۲۴۵
۶۵۵	جزئیات معماری یکی از درهای مسجد العمراء	۲۸۱
۶۵۶	دهانه سنگی يك چاه آب	۲۸۲
	ف	۲۸۳

صفحه	فهرست گاورها و نقشه‌های کتاب	
۶۵۷	سکه های عصر خلافت عمر	۲۸۴
۶۵۸	گل سیئه زنان شام	۲۸۵
۶۶۰	کردن بند نقره زنان شام	۲۸۶
۶۶۱	قفسه مفرغی نقره نشان ساخت عرب	۲۸۷
۶۶۳	سطح فوقانی يك قفسه مفرغی نقره نشان	۲۸۸
۶۶۵	يك درب قدیمی ساخت عرب	۲۸۹
۶۶۷	خاتمکاری يك درب قدیمی در قاهره	۲۹۰
۶۶۹	خاتمکاری درب طالار یکی از سفرای کبار در قصر سقویه	۲۹۱
۶۷۱	یکی از میزهای خاتمکاری شده ساخت عرب در قاهره	۲۹۲
۶۷۲	میز کوچک چوبی ساخت عرب در قاهره	۲۹۳
۶۷۳	مهر چوبی عربی	۲۹۴
۶۷۴	جعبه ساخت ایران و عرب	۲۹۵
۶۷۷	جعبه قدیمی ساخت عرب از چوب که خاتمکاری شده	۲۹۶
۶۷۸	جعبه ای از عاج سفید ساخت عرب	۲۹۷
۶۷۹	جعبه دیگری از عاج سفید ساخت عرب در قرطبه	۲۹۸
۶۸۱	گلدان ساخت عرب در الجمره	۲۹۹
۶۸۳	کاشی کاری مبتنی درب عمومی مقبره تیمور لنگ	۳۰۰
۶۸۶	طاقهای قوسی شکل مسجد قرطبه	۳۰۱
۶۸۸	مقایسه مناره های مختلف مسجد طلیطله	۳۰۲
۶۹۰	مناره های مسجد طلیطله	۳۰۳
۶۹۳	مناره مسجد ساتبیگو در طلیطله	۳۰۷
۶۹۵	دروازه بیزاگرا در طلیطله	۳۰۸
۶۹۷	منظره قسمتی از الجمره	۳۰۹
۷۰۱	جزئیات تزئین معماری يك سرستون در مسجد الجمره	۳۱۰
۷۰۳	جزئیات معماری قسمت فوقانی طالار دو خواهر :	۳۱۱
۷۰۷	یکی از طالارهای قصر اشبیلیه	۳۱۲
۷۱۰	درب یکی از حیاطهای دختران در قصر اشبیلیه	۳۱۳
۷۱۲	مسجد قدیمی همدان	۳۱۴
۷۱۴	مسجد و مقبره سلطان خدابنده در سلطانیه	۳۱۵
۷۱۶	منظره مقبره تیمور لنگ در سمرقند	۳۱۶
۷۱۸	منظره يك مسجد اهل تسنن در تبریز	۳۱۷
۷۲۲	منظره مسجدشاه اصفهان	۳۱۸
۷۲۴	قصر یکی از راجه ها در هند	۳۱۹
	ق	۳۲۰
		۳۲۱
		۳۲۲

صفحه	فهرست گراورها و نقشه های کتاب	
۷۳۰	جمعه عاج ساخت عربی و هندی	۳۲۲
۷۳۲	جمعه کهنه کاری از عاج سفید در مراکش (قرن یازدهم میلادی)	۳۲۴
۷۳۳	طرف مفرغ ساخت چینی و عربی	۳۲۵
۷۳۵	نونه دیگری از طرف مفرغ ساخت چین و عرب	۳۲۶
۷۳۷	نونه های ظروف مفرغی ساخت چین و عرب	۳۲۷
۷۳۹	منظره طرف مسی - تفره نشان ساخت جدید دمشق	۳۲۸
۷۴۲	منظره قصر سقویه بحالت کنونی	۳۳۱
۷۴۴	منظره قصر سقویه	۳۳۲
۷۴۷	برج بلم در برتغال	۳۳۳
۷۴۸	منظره بنای کلیسای سن پیر	۳۳۴
۷۵۰	مقایسه سر ستونهای ساخت اسپانی و عربی	۳۳۵
		۳۴۳
۷۵۳	نونه طاق رومی در ساراگوس	۳۴۴
۷۵۴	طاق کوچک بسبك معماری اسپانی و عربی در طلیطله	۳۴۵
۷۵۶	جزئیات تزئین کلیسای ترانسیتو در طلیطله که بسبك معماری عربی و یهود ساخته شده	۳۴۶
۷۵۸	جزئیات تزئین کلیسای ترانسیتو در طلیطله بسبك معماری یهود و عربی	۳۴۷
۷۵۹	قسمتی از طاقهای صومعه راهبه های مسیحی در سقویه بسبك رومی	۳۴۸
۷۶۱	درب رحمت در فرطبه	۳۴۹
۷۶۳	کدنگ درب رحمت	۳۵۰
۷۶۵	درب صندوق خانه کلیسای اشبیلیه	۳۵۱
۷۶۶	کردن بند زرین که در غرناطه ساخته شده بسبك اسپانی و عربی	۳۵۲
	کتاب ششم - انحطاط تمدن	
۷۷۱	چراغ لمورین مینا کاری	۳۵۳
۷۷۳	منظره قصر جدید بنها بسبك اسپانی و عرب	۳۵۴
۷۷۵	سیر فیلیپ دوم پادشاه اسپانی	۳۵۵
۷۸۰	سیر جرمی قدیمی یکی از پادشاهان غرناطه	۳۵۶
۷۸۴	حلقه درب کلیسای تاراگون	۳۵۷
۷۸۸	میدان شاه اصفهان	۳۵۸
۷۹۲	منظره عمومی مسجد ایاصوفیه	۳۵۹
۷۹۵	منظره دیگری از مسجد ایاصوفیه در کنار بوسفورد	۳۶۰
۷۹۹	نان فروش دوره کرد عرب	۳۶۱
۸۰۵	اعراب مصر علیا	۳۶۲
۸۰۸	جوان عرب از اهل مصر علیا	۳۶۳
۸۱۴	عطار تونس	۳۶۴
۸۲۰	میز کوچک ساخت دمشق	۳۶۵
آخر کتب	نقشه تقریبی حکومت اسلامی در زمان عظمت آن	

تمدن اسلام و عرب

تالیف

دکتر کوستا ولوبون فرانسوی

با

۳۶۳ گراور و ۳ نقشه

ترجمه

آقای سید محمد تقی فخر داعی گیلانی

تمام حقوق محفوظ و مخصوص است به :

شرکت تضامنی محمد حسن علمی و شرکاء
(کتابفروشی و چاپخانه علمی)

چاپ سوم
با تجدید نظر و می از طرف مترجم

طهران چاپخانه علمی

۱۳۱۲

مقدمه مترجم در چاپ اول

بنام خداوند بخشنده مهربان

مختصری در ترجمه کتاب و شرح جریان چاپ و نشر آن

اوقاتیکه در هندوستان در یکی از دانشکده های مهم هند مرکزی بتدریس ادبیات میپرداختم بمطالعه کتب محققین عصر حاضر علاقه مخصوصی داشتم و در جمع آوری آثار نفیسه نویسندگان نامی فرنک در موضوعات اجتماعی خاصه مذهبی و ادبی همیشه سعی و جاهد بودم و نظر باینکه روش تاریخ نویسی واسلوب نگارش مسائل تاریخی در فرنک از یکقرن پیش باینطرف تغییر کرده و شکل آن بکلی عوض شده است باسوابیکه در خدمات مذهبی داشته یعنی در انجمن دعوة الاسلام هند مدت ها بمطالعات و مناظرات مذهبی اشتغال داشتم بالاخره در این صدد برآمدم کتابی جامع و مبسوط در تاریخ تمدن اسلام از یکی از نویسندگان معروف فرنک که مطابق اصول و مبانی علمی امروز ولی بیطرفانه نگارش یافته باشد بدست آورده برای توسعه اطلاعات خود آنرا مورد مطالعه و استفاده قرار دهم ، چه تا آنوقت کتبی که از نویسندگان فرنک از نظرم گذشته بود قسمت غالب آن از جنبه تحقیق عاری بلکه روی احساسات آلوده بغرض و تمصب مذهبی تألیف یافته و بعضی هم اگر بروش امروز نگارش یافته بود جامع نبوده و این منظور مرا تأمین نمینمود .

مدنی برای این مقصود در کاوش و جستجو بودم تا آنکه نسخه ای از این کتاب بزبان اردو که عالم شهیر مولوی **سید علی بلگرامی** نویسنده فاضل و محقق هندی بدستور مقامات عالی حیدرآباد دکن باکمال اهتمام نگاشته با بهترین طرزی چاپ و نشر یافته بود بدستم آمد . مطالب نافعه و حقایق مفیده آن مرا در بادی نظر جلب نمود . از آنروز این کتاب یکی از بهترین مصاحب من قرار گرفته ، همیشه آرزو داشتم که آنرا بزبان شیرین فارسی ترجمه کرده خدمتی بجامعه ایرانی که از این رشته مطالب در آن نشر نشده کرده باشم . بعد از چهار سال که در دانشکده نامبرده بتدریس و ترویج ادبیات فارسی میکوشیدم نظر بجهاتی که شرح آن از موضوع ما خارج است بایران مراجعت نمودم ولی از ورود بطهران (متأسفانه) تا چندین سال وسایل اینکار برای من فراهم نشد و نتوانستم با اجرای منظوری که داشتم بپردازم . اخیرا بر اثر تشویق بعضی رجال نامی علاقمند بحقایق اسلامی ترجمه آن مبادرت کردم ، اما موفق بانجام آن نشدم چه در اینمیان ترجمه کتاب تاریخ ایران بزبان انگلیسی تألیف ژنرال سایکس از طرف وزارت معارف به من محول گردید ، ناچار اینکار تا مدتی بتأخیر افتاد .

مقدمه مترجم در چاپ اول

پس از فراغت از کار کتاب مزبور دوباره فرصتی بدست آورده با جدیتی هر چه تمامتر برانجام آن همت گذاشتم، چنانکه در ظرف یکسال و اندی با مجاهدات زیاد بحمدالله ترجمه را باتمام رسانده و اینک افتخار داریم که باین خدمت بزرگ توفیق یافته ایم.

این کتاب همانطور که اشاره شد از نسخه اردو ترجمه شده ولی محض جلب نظر خوانندگان محترم ایرانی آنرا پس از اتمام بکلمه و همراهی بعضی فضلاء نامی و ماهر در زبان فرانسه و فارسی با نسخه اصل فرانسه از آغاز تا انجام تطبیق نموده و در اینباب نهایت دقت و اهتمام را بعمل آوردیم، حتی قسمتهائی از «**کتاب ششم**» این کتاب که نسخه اردو آنرا نداشت با وسایلی که داشتیم ترجمه کرده جزو صفحات مربوطه نمودیم.

از جمله نگاتی که ما در این کتاب منظور داشته ایم سبک تحریر و انشاء آنست، یعنی بلحاظ اینکه عموم هموطنان از آن بآسانی بهره مند شده باشند از استعمال لغات و اصطلاحات نامأنوس یادور از اذهان بقدر امکانات احتراز نمودیم و در سلاست و روانی عبارات و در عبارت تبیین مراد و مقصود مصنف کمال دقت را بکار برده ایم و چنانکه بر خوانندگان محترم واضح است باینکه ترجمه چنین کتاب مهمی که از تمام علوم و فنون و صنایع بحث مینماید برای یکنفر بسیار دشوار است معیناً آنرا بسبکی ساده و اسلوبی عام الفهم نگاشته و نیز در ترجمه اصطلاحات علمی و فنی فوق العاده دقت نموده و ضمناً اسامی اعلام اروپائی و بعضی از اسامی دیگر را در حاشیه با حروف لاتین آورده و آنچه لازمه اهتمام بود در تصحیح آن بکار برده ایم. این کتاب بغیر از حواشی مربوطه باصل فرانسه که بامضای خود مصنف است مشتمل بر حواشی دیگری است که هر یک در محل خود دارای اهمیت بوده و بازحات زیاد تهیه شده است.

این نکته را لازمست تذکر دهیم که حواشی مزبوره قسمتی از نسخه اردو یعنی از حواشی ترجمه اردو اقتباس و ترجمه شده و قسمت دیگر از خود نگارنده است و چون تفکیک آنها از هم خالی از اشکال نبود لذا باستثنای چند حاشیه در اول کتاب بقیه را بی امضا درج نمودیم.

مؤلف

یکی از مزایای کتاب **گوستاو بون** تصاویر عکسهای زیادی است که در آن درج میباشد و ما برای اینکه در این قسمت نیز از این دانشمند بزرگ پیروی کرده باشیم باستثنای چند گراور رنگین که وسایل ساختن آنها برای ما بطوریکه بایست فراهم نبود بقیه را که عدد آنها بالغ بر ۳۶۳ گراور و ۳ نقشه باشد با وسائلی که امروز در طهران برای ما آماده شده تهیه کرده درج کتاب نمودیم و در ساخت آنها چنانکه ملاحظه میشود نهایت اهتمام بعمل آمده و شاید این اولین کتابی است در زبان فارسی که دارای اینقدر گراور میباشد. و راجع بنقشه تفصیلی خلافت اسلام با قلت وسایل نهایت و اهتمام را بعمل آوردیم.

این ترجمه تقریباً از سال قبل تکمیل و حاضر برای چاپ بود، اما متأسفانه موفق بطبع و نشر آن نمیشدیم تا آنکه دوست محترم من حضرت **آقای حسین طهرانی** نماینده (سابق) مجلس شورای ملی که برای ترویج آثار بزرگان عشقی سرشار دارند با سابقه ای که در این امر داشته یعنی در ترجمه کتاب همیشه کوشش داشتند ما را رهن مساعی خود ساخته به چاپ و نشر آن همت گذاشتند. با اینکه اقدام به چاپ چنین کتاب مهمی که بالغ بر چندین

مقدمه مترجم در چاپ اول

هزار تومان مخارج آن بوده مشکل بنظر میآمد ولی پس از تهیه وسایل و مصارف مقدماتی با عزمی راسخ شروع با اقدام نموده وارد مرحله عمل شدند .

خوشبختانه در این بین **جناب آقای علی اصغر حکمت** که از فضایل نامی و رجال کار آزموده محسوب و در وزارت جلیله معارف دارای سوابق ممتد درخشانی میباشند بکفالت وزارت معارف برقرار شدند . معظم له با علاقه مخصوصی که همیشه در نشر و انتشار کتب مفید و عام المنفعه داشته و دارند نسبت بطبع این کتاب لازمه قدر دانی و تشویق را بعمل آوردند و ما از این قدر دانی و تشویق کفیل عالی مقام مراتب تشکر و امتنان قلبی خود را تقدیم میداریم .

در اینجا لازم است تذکر داده شود که در جریان ترجمه بعضی فضلا و دانشمندان بزرگ در قسمتی از مسائل مهم طبیعی و ریاضی خاصه فن معماری کتاب که در مواقع لازمه بایشان مراجعه می شده بمن کمک و مساعدت فکری و معنوی فرموده اند و لازم است از هریک جدا گانه قدر دانی و حق شناسی بعمل آید ولی چون نظر آن بزرگان در این مساعدت خالی از آرایش بوده و جز خدمت بعلم و ادب منظور دیگری نداشتند لذا از ذکر نام گرامی آنها خود داری کرده فقط بدینوسیله مراتب امتنان قلبی خود را از این حسن مساعدت تقدیم میدارم .

این بنده کاملا معترف است که ترجمه کتاب عاری و خالی از نقایص نیست ولی امیدوار است که با تکمیل وسائل در چاپهای دیگر از نقایص آن بکاهد و خود ترجمه نیز کاملتر گردد .

مقدمه مترجم در چاپ اول موضوع بحث کتاب

این کتاب یکی از ذیقیمت ترین آثار دانشمند بزرگ و نویسنده محقق دکتر **گوستاو لوبون** میباشد که در سال ۱۸۸۴ تألیف یافته است. این مرد بزرگ در تالیف کتاب و تهیه منابع و مواد آن مجاهدتها نموده است. آسیانی و بلاد شرقی مجاور اروپا را کاملاً سیاحت کرده. اوضاع و احوال و اصول زندگانی مسلمانان، آثار و یادگارهای اسلامی را در هر جا که بود برآی العین مشاهده کرده و نیز کتبی که راجع باسلام یا مسلمانان یکی از السنه اروپا تألیف یا به یکی از السنه شرقی ترجمه شده بود بدقت مطالعه کرده است.

در این کتاب از روی اصول و مبانی علمی عصر حاضر هر يك از مسائل علمی، مذهبی، اجتماعی، اخلاقی، ادبی، سیاسی، اقتصادی و بالاخره صنعتی و فنی اسلام را جدا گانه و تحت عنوان مخصوصی تحت مطالعه آورده محققانه در آن بحث کرده و بقدری خوب و بیطرفانه قضاوت نموده که نظیر آن در هیچ کتابی دیده نشده است. این دانشمند بزرگ، تاریخ کشوری یا لشکری اسلام را چندین اهمیت نداده و وقایع عظیمه را با یجاز یا اشاره ذکر کرده و گذشته است و چون منظور اصلی وی بحث در تمدنی است که زائیده اسلام میباشد این است که نفوذ و حیر العقول تمدن مزبور را در هر يك از ممالك اسلامی و ارتقاء و انحطاط آنرا بتفصیل با علل و اسباب شرح داده است و ضمناً تمام ایرادات و اعتراضاتی را که از نویسندگان اروپا نسبت بمذهب، قرآن مجید یا **پیغمبر اسلام** از سالیان دراز جریان داشته تحت نظر قرار داده با دلایل نقلی و عقلی رد کرده است و ثابت میکند که تمام اعتراضات وارده آورده بغرض و ناشی از عناد و تعصب است.

راجع برسوم و نظامات مسلمانان مدققانه بحث کرده میگوید که آن مطابق مقتضیات محیط بهترین نظامات میباشد. در فلسفه مذهب اسلام شرحیکه نگاشته قابل ملاحظه و جالب دقت نظر است و بالاخره افکار گوناگون و حکم و معارفی که درج کتاب است باندازه ای جالب توجه و مبسوط است که در یکی چند سطر نمیتوان اختصار کرد و هر کسی که میخواهد بامنطق توانا و قوه سحر انگیز و دقائق و رموزیکه بکار برده آشناسود جمله کتاب را باید بدقت هر چه تمامتر بخواند و از فسحت نظر و وسعت مشرب و آزادی فکر و قلم او در شگفت خواهد شد و یکی از خصایص او در این کتاب همان منطق متقن و ریابنده اوست که هر کافری را مؤمن و هر دیرباوری را مدّغن میکند. علیهذا خواندن و بی بردن بحقایق مندرجه در این کتاب بر فضایی هر يك از ملل اسلامی لازم علی الخصوص ما ایرانیان که بدو جهت باید توجه تامی بطرف این گنج شایگان نموده و در مطالعه و نشر و ترویج آن سعی و جاهد باشیم؛ اول از نظر مذهبی، چه آنکه موضوع آن تمدن اسلام است و دیگر چون ایرانیان نسبت بسایر ملل اسلامی اساساً در ترقی و توسعه تمدن نامبرده حصه و سهم وافر دارند لذا میتوان گفت که قسمت اعظمی از مفاخر مذکوره در این سفر جلیل در حقیقت مفاخر نیاکان يك ما میباشد و اگر احیاناً آنرا تمدن عربی میخوانند نه بواسطه انحصار آن با عرب بلکه بواسطه آن است که قدم اول را اعراب برداشته و سنگ بنیاد را آنها نهاده اند.

مخصوصاً قسمت اعظم از عناصر علمی و ادبی را در اسلام همیشه ایرانیان تشکیل داده اند
عبدالله بن مقفع، **ابوحنیفه**، **سیبویه**، **ابوریحان بیرونی**، **فامیل برمکی** تا برسد به
فارابی، **بوعلی سینا**، **محمد بن زکریای رازی**، **خواجه نصیرالدین طوسی**،
امام فخر رازی، **غزالی**، **نظام الملک** بانی مدرسه نظامیه، **عمر خیام**، **غیاث الدین**

مقدمه مترجم در چاپ اول

کاشی ، بدیع همدانی ، قزوینی صاحب آثار البلاد ، شیخ عبدالقادر جرجانی ،
مجدالدین فیروزآبادی ، ابوالفرج اصفهانی صاحب اغانی و هزاران علماء و منجمین
و اطباء و مهندسين وغير هم ايراني بودند که برای ثبت اسامی ایشان يك کتاب ضخيم کافی نیست .
آری مفاخر باستانی و مآثر علمی و ادبی ما بیشتر از آنچه در این مختصر ذکر شده است
از انتظار خودمان مستور و مورد بحث و دقت نظر و مطالعه محققين دنياي متمدن واقع شده و برای
خلاصی از چنگال فقر علمی و تجدید مفاخر باستانی در اولین قدم لازم است که امثال اینگونه کتب
را ترجمه نموده منتشر سازیم .

گوستاولوبون

این مرد دانشمند یکی از علمای قرن حاضر فرانسه است که بواسطه دوجنبه علمی و فلسفی
در میان خواص هر کشوری معروفست . تنها در احوال وی چند کتاب پرداخته شده و در بسیاری
از کتابهایی که در مسائل اجتماعی بحث کرده اند افکار و آرای او را تحلیل کرده اند . از جمله
کتابهایی که در احوال وی نوشته شده کتابیست با اسم «آثار گوستا ولوبون» که باری **موتونو**
سفیر کبیر سابق ژاپن در پاریس تألیف کرده است .
کتابهای معروف او بزبانهای انگلیسی ، آلمانی ، اسپانیایی ، ایتالیایی ، پرتغالی ، دانمارکی ،
سوئدی ، روسی ، لهستانی ، عربی ، ترکی ، اردو ، ژاپنی و فارسی ترجمه شده است .
این دانشمند در سال ۱۸۴۱ در شهر نورژان لورتر (۱) حاکم نشین ایالت اورالوار (۲) در
فرانسه تولد یافته و در پاریس در روز ۹ دسامبر ۱۹۳۱ (۱۷ آذر ماه ۱۳۱۰) رحلت کرده است .
جوانی خود را بتحصیل طب گذرانده و پس از ختم تحصیل بعنوان طبیب معالج در زندگی وارد
شده است ولی اندیشه بزرگ وی بهمین قناعت نکرده و از آغاز زندگی بتحقیقات علمی پرداخته است
از آن روز **گوستاولوبون** سه جنبه علمی بزرگ یافت : یکی در طب ، دیگر در اجتماعات
و سوم در طبیعیات .

جنبه طبی :

صب یکی از علموی است که در دنياي متمدن بکمال ترقی رسیده و اطلای بزرگ هر چه
در توانایی فرزند آدمی بوده است از انبان اندیشه خود بر آن افزوده اند پیش از **گوستاولوبون**
این فن بزرگ که بی شک از تمام علوم دیگر بیشتر ترقی کرده است باوج کمال خود رسیده بود ،
وی میدان را برای خودتنگ دید و چیزی نیافت که در خور توسعه و تکمیل باشد و چون نمیتوانست
خود را بهمان حد پیشینیان خویش محصور سازد ناچار بفنون دیگر که از دایره تحصیلات نخستین
وی بود پرداخت و در اجتماعات و طبیعیات وارد شد ، معذک بعضی کتب و رسایل که در طب
تألیف کرده است مجهول نیست و عبارتست از « دود توف » ، « فحصات تشریحی و ریاضی در باب
تغییر حجم جمجمه » ، « فن سواری کنونی و اصول آن » و « طریقه تحریر و آلات ثبت » .

جنبه اجتماعی :

مهمترین جنبه علمی **گوستاولوبون** که باعث شهرت وی در تمام دنياي متمدن شده جنبه
اجتماعی اوست . **گوستاولوبون** یکی از آن طبیانی است که باین نکته بر خورده که در یکر
آدمی قوه ای است که رابطه مستقیم با هر درد و هر درمانی دارد ، نیروی است که شخص را زودتر

مقدمه مترجم در چاپ اول

از هر چیز رنجور و دردمند میکند و به از هر چیز درمان میبخشد، قوه ایست که هم طبیب است و هم بیمار و هم درد است و هم دوا و آن روح انسانیت است. آن چیزی است که اگر دردمند شد داروی پزشکان بدرد آن نمیرسد و نیروی طب در برابر آن ناتوانست.

گوستاو لوبون دانست که بیهوده نبوده است که اطبای معروف یونان قدیم حکیم و فیلسوف هم بوده اند، دانست که گاهی بلکه بیشتر طبیب باید از راه روح بیمار را شفا بخشد، زیرا که انسان در میان جماعت زندگی میکند و در پیرامون جامعه رنجور و بیمار میشود. جامعه روح وی را رنجور میسازد و آن روح بیمار است که تن را دردمند میکند، پس طبیب بیکر باید پزشک روان هم باشد.

از آن روز **گوستاو لوبون** این راه نزدیکی را که در میان بیکر و روان فرزند آدمی است پیمود و از کالبد بروج پرداخت و تن را یکدیگر نزدیک کرد.

در فلسفه جدید شیرین ترین مباحثی که پیدا شده آن فصلی از فلسفه است که آنرا علم النفس یا علم الروح یا معرفه النفس یا معرفه الروح و یا روان شناسی اصطلاح کرده اند و بزبانهای اروپائی پسیکولوژی مینامند. این بحث فصل مشترکی در میان طب و فلسفه است و یکی از شعب و ظایف الاعضاء (فیزیولوژی) است که مشاهدات و تجارب اطباء را حکما بقلب خود میریزند و از راه حکمت و فلسفه در آن نظر میکنند. هم چنانکه خون تراوش از قلب است افکار و حرکات انسان نیز از دماغ اوست. هم چنانکه تمام مظاهر حیاتی انسان بقلب پیوسته است و از ترکیب و تألیف انساج بدن و عناصر جمادی و نباتی فراهم میشود همچنان هم اندیشه او معلول بعلت بدنی و تراویده از وعاء و الیاف مخصوص بیکر اوست. اطباء بوسایل محسوس و مشهود بدان پی میبرند و حکماء بوسایل معقول. این رشته در قرن اخیر بمتغای شریخی خود رسیده و **ویلیم جیمز امریکائی** و **فروید اطریشی** تادرجه ای سرروح و خفایای اندیشه انسانی را از پرده بیرون ریخته اند.

جماعت انسانی نیز تابع همین اصولست زیرا که جامعه از افراد فراهم میشود و همچنانکه افراد تابع همان علل روحانی و جسمانی اند جماعات نیز پیرو همان اسبابند، منتهی هر فرد بحال افراد ضعیف تر از آنست که بحال جمع درآید، قوای فردی چون قوه اجتماعی را تشکیل داد براتر نیرومند میشود، هر ذره از جسمی که با ذره دیگر تألیف یافت از آن حالت ناتوانی نخستین بیرون می رود و قوه عظیمی بدست میآورد که چون باز تجزیه شود از دست میدهد. همین نکته اساس تحقیقات اجتماعی **گوستاو لوبون** است. برای شناختن روحیات انسانی نخست سفر آغاز کرده و در هر سفری در یک قسمت از مؤسسات اجتماعی و در یک سلسله از مظاهر حیاتی انسان دقت کرده است. کتابهایی که درین باب پرداخته بدین قرار است. «سفر بکوههای تا تراس»، «سفر به نیال» (از سلسله کوههای هیمالیا)، «انسان و جامعه» (منشأ و تاریخ آن)، نخستین تمدن های مشرق (مصر، آشور، یهود، ایران و غیره)، «تمدن عرب»، «تمدن هندوستان»، و «آثار هندوستان».

درین کتابها تمام ملل قدیم عالم را که مؤسس تمدن بشرند مورد مطالعه قرار داده است و از همین مطالعه است که چندی دیگر بنتایج معروفی که از مطالعات اجتماعی خود میگيرد میرسد. پس ازین مطالعات **گوستاو لوبون** بمعرفت روحیات و تجلیات و ظواهر روحی ملل شروع کرده است و یک سلسله کتابهای معروف درین راه پرداخته:

نخستین کتاب معروف او درین زمینه با اسم «قوانین روحی تبدلات ملل» تألیف شده، کتاب دیگر از همین سلسله با اسم «روح اجتماع» است. بیشتر کتابهای اجتماعی **گوستاو لوبون** بزبانهای متعدد ترجمه شده و مخصوصاً ترجمه های خوب عربی دارد و هر یک از آنها قابل آنست که بزبان مانیز

مقدمه مترجم در چاپ اول

درآید و فهرست آنها بدین قرار است: «روحیات سوسیالیسم»، «روحیات تربیت»، «روحیات سیاسی»، «آراء و عقاید»، «انقلاب فرانسه و روحیات انقلابها»، «کلمات قصار زمان حاضر»، «زندگی حقایق»، «تعلیمات روحی جنگ اروپا»، «نخستین نتایج جنگ»، «دیروز و فردا»، «افکار قصار»، «روحیات زمانهای جدید»، «تردیدهای ازمته حاضره»، «بی اعتدالی عالم»، و «تکامل کنونی عالم».

جنبه طبیعی:

یکی از بزرگترین مزایای تمدن جدید بر تمدن قدیم اینست که در زمان ما اساس حکمت بر مشاهدات طبیعی و علوم تجربی گذاشته شده، آن روز که فلسفه نظری حکمران اندیشه فرزند آدمی بود گذشته است و امروز حکمت زاده علم و دست پرورده تجارب طبیعی و ریاضی است. زمانی بود که تنها اندیشه بشر اساس حکمت را استوار میکرد و حکمای بزرگ تفکرات خود را اساس مینهادند، اما امروز در حکمت چشم و گوش نیز کار میکند و مشهودات دلیل است نه تفکرات و تعقلات. **گوستاو لوبون** نیز از آن کسانیست که درین راه کارهای بزرگ از پیش برده و در حکمت طبیعی تجربی اساسی از نو نهاده است. یکی از نکات مهمی که در قرن ما در طبیعیات مسلم شده اینست که روح جمادی را کشف کرده اند. سابقاً عرفای ایران بروج جمادی و روح نباتی یا روح نامیه و روح حیوانی قائل بودند ولی این نکته بحقیقت نبیوسته بود، امروز با وسایلی که بدست مسلم شده که جمادات نیز روحی دارند و قوه عظیمی در ذرات هر جسم جامدی است که عظیمترین قوای خلقتست و بقدری بزرگ است که تا کنون هیچ مقیاسی برای اندازه گرفتن آن نیافته اند. میگویند در یک ذره قند آن قدر قوه است که اگر با استفاده و استخراج آن کامیاب شوند ممکن است شهر بزرگی را بچشم زخمی نابود کند. **گوستاو لوبون** یکی از کسانیست که در راه ثبوت این نکته مجاهدات بسیار کرده و در اصول «تکامل ماده» و «تکامل قوه» که یکی از ارکان همین کشف مهم است آثار مهمی از خویش گزاشته. پیش از او علماء بدین نکته قائل بودند که: «هیچ چیز پیدا نمیشود و هیچ چیز از میان نمیرود» یعنی نابود شدن هر ذره ای تبدیل یافتن آنست بذره دیگر و از آغاز خلقت اشیاء تا کنون یک عده معدود ذراتی در جهان بوده اند که پیوسته از صورتی بصورت دیگر و از حالی بحال دیگر در آمده اند. **گوستاو لوبون** این قعده را بصورت دیگر در آورده و بقیه ای که آنرا «قوه بین الاجزاء» مینامد معتقدست و ثابت میکند که این قوه در تمام جمادات هست و همان قوه است که پیوسته ذرات جمادات را بحالت کشش و جنبه وادار میکند و سبب میشود که ذرات اجسام جامد و اجزای لایتجزای آنها هرگز از یکدیگر دور و گسیخته نمیشوند و هرگز نمیگذارند که جسم از هم فرو ریزد و متلاشی شود. اگر این قوه حیاتی نبود جسم جامد در جهان باقی نمی ماند و شیرازه هستی از هم دریده میشد. پس از ثبوت این نکته میگوید روزی میرسد و جهاتی پیش میآید که این قوه از جسم جامد سلب میشود، آن وقت از هم میپاشد و مرگ آن فرا میرسد، همچنانکه مرگ اجسام نامیه و حیوانات پیش میآید. پس جسم جامد هم چون نبات و حیوان هم زندگی دارد و هم مرگ مؤلفات **گوستاو لوبون** در طبیعیات مانند تألیف وی در سایر فنون جالب توجه است و چند کتاب معروفی که در این باب پرداخته بدین قرار است: «تجسمهای عکاسی»، «یادداشتهای فیزیک»، «تکامل ماده»، «تکامل قوه»، «تولید و فناء ماده» که امیدواریم وسایل انتشار آنها نیز بزبان فارسی فراهم گردد.

سید محمد تقی فخر داعی گیلانی

مدن اسلام و عرب

چاپ سوم

دیباچه مؤلف

۱

خوانندگان کتب و تصانیف اولیه ما از حقیقت این کتاب و سبب نگارش آن بخوبی آگاه بوده میدانند که مابعد از غور و خوض در اصل انسان و اجتماع آن اینک برای این امر آماده میشویم که ترجمه خود را بطرف تاریخ تمدنی اقوام مختلفه انسانی معطوف داریم .

ما در کتاب اخیر خود (۱) از مدارج و مراحل مختلفه تکامل جسمانی و عقلانی انسان بحث کرده ، عناصر و اجزاء متفاوت اجتماع را بیان نمودیم و اینکه در اعصار قدیمه فرق و جماعات نوع انسانی چگونه تشکیل شده ، سلسله ها ، خانواده ها ، اجتماع چطور نشو و نما یافته ، صنعت و حرفت ، رسوم و عادات ، دیانت و عقاید چه نحو بوجود آمده و بالاخره تغییرات و تبدلانی که بمرور زمان در اجزاء مختلفه ترقی و تکامل انسانی رویداده چه بوده با علل و اسباب آن تغییرات و تبدلات را تماماً شرح دادیم .

بعد از غور در احوال انسان انفرادی و بحث در پیدایش اجتماعات برای اتمام دائره تحقیقات موضوعیکه باقیمانده این است مبانی و اصولی که از برای تحقیق مسائل بر قرار شده است در مطالعه تمدنهای با عظمت اقوام مختلفه آن مبانی و اصول را بکار اندازیم . دائره این تحقیقات بیپایان و مشکلات آن بی اندازه است و معلوم نیست تا کجا میتوانیم از عهده اینکار بیرون آئیم . همینقدر در نظر داریم که هر يك از قسمتهای این بیان و تحقیق در حدّ خود مکمل و از قسمت دیگر جدا و علیحده باشد و اگر توفیق عطا شد هشت یا ده جلد کتابی را که برای این منظور اندازه گرفته شده بتوانیم باتمام برسانیم بعد آنها را از نظر تمدن اقوامی که این کتب متعلق بآن اقوامند مرتب نمودن خیلی سهل و آسان خواهد بود .

---

۱ . انسان و جمعیت از حیث اصل و تاریخ .

علت اینکه بتمدن اسلام و عرب شروع میکنیم این است ، اولاً اطلاعاتیکه در این خصوص بوسیله مسافرت و سیاحت مشرق برای ما حاصل شده بیشتر از اطلاعاتی است که از تمدنهای اقوام دیگر در دست است و دیگر دایره آن نسبت بسایر تمدن ها وسیعتر و کاملتر میباشد خاصه در تکامل بشری عوامل و اسبابی که از آن بحث نموده ایم اثر آنها در این تمدن بیشتر ظاهر و هویداست ، علاوه بر این تاریخ تمدن مزبور بسیار دلچسب و اطلاع اهالی کشور ما از آن خیلی کم و محدود است .

تمدن عرب و اسلام از یک هزار و دوست سال است که حکمش در یک حصه خیلی معظم دنیا که از اقیانوس اطلس گرفته تا دریای هند و از سواحل بحر الروم تا ریگستان افریقا وسعت آن میباشد جاری و نافذ است و ملل و اقوامی که در این ممالک وسیعه مسکن دارند در اصول دیانت ، زبان ، رسوم و عادات ، حرف و صنایع با هم متحد و زمانی هم در این میانه گذشته است که همه آنها از عناصر یک دولت و اجزاء یک حکومت بوده اند . این تمدن تظاهرات گوناگونی که در اقوام مختلفه عالم نموده و نسبت بهر کدام تأثیر جدا گانه ای که بخشیده است و مخصوصاً آثار حیرت انگیزی را که در آندلس ، مصر ، شام ، ایران ، هندوستان ، از خود بیاد گاز گذاشته مورّخی تا این هنگام در این صدد بر نیامده که تمام آنها را در یک جا جمع نماید حتی حرف و صنایع مختصه اقوام اسلامی را هم که از عناصر برجسته ارتقاء قومی شمرده میشوند کسی جمع آوری ننموده است ، مورّخینی که ندرتاً این موضوع را مطرح بحث قرار داده اند مدّعی هستند که در عرب صنعت و حرفت وجود نداشته است ولی اگر درست ملاحظه شود این نقص کتب تاریخ است که در آنها آنطوریکه بایست نشانی از حرف و صنایع نیست .

در این مطلب شکی نیست که در صنایع اقوام اسلامی نظر با اتحاد آنها در مذهب و عقاید باید یک مشابهت عمومی موجود باشد و در عین حال بواسطه اختلافیکه این اقوام از حیث نژاد و محیط با هم دارند ضرورتاً یک فرق بیّنی هم بین این صنایع باید نمودار باشد ، پس باید دید که مشابهت تا کجا و فرق و اختلاف تا چه اندازه است . لیکن از مطالعه باب انبیه و صنایع این کتاب معلوم میشود که خود این فنون در این مسئله بخصوص تا چه درجه خاموش میباشند .

هم هستند لیکن باید دانست که اگر آن تخیلات نبود ترقی کنونی برای ما حاصل نمیشد (بلکه بدون آن ترقی انسانی از حیث امکان هم خارج بود) در حقیقت تاریخ ، عبارت از ذکر وقایعی است که بواسطه انسان روی داده و غرض انسان از ایقاع آن وقایع ایجاد کمال مطلوب و مقصد اساسی محبوبی است که در نظر گرفته اعم از اینکه ستایس و پرستش یا افنا و اضمحلال آن باشد .

شالوده تمدن عرب و اسلام بدست قومی که تاحدی و وحشی بوده اند ریخته شد لیکن همین قوم یکدفعه از ریگستان عرب خارج شده در اندک زمانی تخت و تاج با عظمت روم و یونان و ایران را زیر و زبر نموده دولت معظمی در مقابل تشکیل دادند که از هند تا اندلس وسعت داشته و کار های نمایانیکه از آنها بعرضه ظهور و بروز رسید واقعا حیرت انگیز و مطالعه آثار تاریخی آنان برای ما بسی دلچسب و زیاد جالب توجه و تعجب آور میباشد .

عوامل تأسیس این تمدن چه بوده و چنین حکومت عظیم الشانی چگونه تشکیل یافته و حضور بدرجه کمال رسیده و بعد اسباب نزل و انحطاط آن چه بوده است ؟

مؤرخین در جواب سئوالات فوق بیاناتی که نموده اند در حقیقت کوتاه و نارسا است عیبهذا اصول و مبانی تحقیقی که برقرار نموده ایم بهترین موارد امتحان آنها این است که در بیان مسئله ارتقاء و انحطاط تمدن اسلام و عرب آن اصول را بکار ببریم ، حقیقت امر اینست که شرق منبع و سرچشمه ترقیات ممالک غرب شمرده شده مفتاح وقایع قرون ماضیه میباشد . تمام صنایع و حرف ، تمام السنه روی زمین و تقریباً تمام ادیان و مذاهب بزرگ از مشرق که سرزمین شگفت انگیز و محل پیدایش دواهی و نواغ است پدید آمده اند . اهالی مشرق از مردم سایر قطعات دنیا بکلی جدا و احساسات و تمایلات و افکار و خیالات آنها با سایر دنیا کاملاً مباین میباشد ، تغییرات و تبدلات تا ایندرجه در مشرق بطی و بتدریج واقع میشوند که یکنفر سیاح در این ممالک تمام طبقات ادوار و قرون ماضیه را میتواند سیر و تماشا کند چنانکه همیشه مشرق محل استفاده صنعتگر ، نقاش ، عالم و شاعر بوده و خواهد بود و گرا برای خودنگارنده اتفاق افتاده که زیر سایه درخت خرما یا در پناه دیوار معبدی نشسته عنان قوه مخیله رارها کرده ام

دباجة مؤلف

و در آن عالم ادوار ماضیه از جلو چشم من گذشته همه را تماشا کرده ام، در این حالت مراقبه شهرهای حیرت انگیزی از نظرم میگذشتند که بروج مشید و قصور عالیه و مناره های مرتفعه معابد آنها از اشعه آفتاب زرافشان چشمها را خیره مینمودند و در داخل این شهرها قوافل بدوی پشت سرهم، گروه گروه مردم با انواع لباسهای الوان، دسته دسته غلامان سیاه فام، جمعیت انبوه نسوان که برقع برچهره افکنند، تمام آنها مقابل چشم من مجسم میشدند.

امروزه نینوا (۱)، دمشق، بیت المقدس، آتن، غرناطه، ممفیس (۲)، تب صددر (۳) و غیره که از شهرهای با عظمت و شکوه اعصار قدیمه بودند، غالب این شهرهای معظم دست خوش اندراس زمانه و رهسپار دیار فنا گردیده اند، قصور عالیه قدیمه آسیا و معابد مصر منهدم گردیده، معابد و خدایان بابل، شام، کده، سواحل نیل فقط اسمی از آنها باقی مانده لیکن این ویرانه ها و این یادگارها چقدر پر معنی و مرموزند و چه اسراری در آنها مستور و پوشیده مانده است، ما از تمام اقوام مختلفه ماضیه ای که یکی بعد از دیگری از جیل طارق تا قطعات زرخیز آسیای قدیم و از سواحل زمردی رنگ بحر اژه (۴) تا ریگستان سوزان حبشه حکومت کرده اند چه مطالبی است باید پرسش کرده و چه رازهای سر بسته ایست باید از آنها کشف نمائیم.

ما از سیاحت مشرق در سهای چندی گرفته بر میگرددیم و بسرداری از عقاید خودمان را هم در آنجا ناچار میشویم که از دست بدهیم، مثلاً بعد از سیاحت مشرق این مطلب بر ما مکشوف میشود که در میان دو نفر انسان، دره ای که حایل است چقدر عمیق و ۱- نینوا، قدیم پایتخت آشور بها بوده و بنای آن در سال ۲۱۸۲ قبل از میلاد صورت گرفته، حالیه شهر موصل در ساحل مقابل آن واقع است.

۲- ممفیس، از شهرهای قدیم مصر و در سواحل غربی دریای نیل بقاصله ده میل از اهرام بنا شده بود و خرابه آن هنوز موجود میباشد.

۳- تب، از شهرهای قدیم مصر و وقتی دارالحکومه تمام سواحل رود نیل بوده، عروج آن در سال ۶۰۰ قبل از میلاد، وسعت آن ۱۴ میل بوده است، حالیه محل چهار قریه ایست که یکی از آن لکسار میباشد،

Egée. - ۴

دیباچه مؤلف

عبور از آن تاچه اندازه صعب و مشکل و نیز افکار و خیالات ما راجع به مدنیت و مساوات مطلقه تاچه درجه سست و بی بنیاد میباشد و همچنین این مطلب بر ما مبرهن میگردد که اصول موضوعه و قضایای مسلمة ای که غیر قابل استثناء بنظر میآیند و قتیکه از کشوری وارد کشور دیگر میشوند تاچه درجه تخلف پیدا میکنند .

از مطالعه تاریخ اسلام و عرب مسائل زیادی حل شده و حقایقی بر ما مکشوف میگردد زیرا که در ملت مزبور تمام خصایص و خصایل اقوام شرقی که با خصائل خصایص اقوام عرب تاچه اندازه متباین است بنحوائم جمع می باشد و امروزه اطلاعات اهل اروپا از این ملت بسی محدود و حال آنکه لازم است که از اوضاع و احوال آنها بخوبی واقف باشند چه عنقریب زمانی میرسد که مقدرات عرب مربوط به شرق خواهد بود .

خلاصه تباین بین مشرق و مغرب امروزه بانسازا ایست که ابداً نمی توان امیدوار بود که خیالات و افکار و طریق استدلال یکی را بتوان مورد قبول دیگری قرار داد ، مثلاً در تمدن قدیم ما تغییرات محیر العقولی روی داده ، ترقی علوم و فنون طرز زندگانی ما را واژگون ساخته ، اخلاق و روحیات ما بکلی تبدیل پیدا کرده ، میانیت شدید بین عناصر مختلفه اجتماع ؛ اضطراب عمومی که بواسطه آن مجبوریم که برای رفع معایبیکه از تبدیل و تغیر پیدا میشود نظامات خود را هر روزه اصلاح نمائیم ؛ عدم تناسب بین افکار و خیالات قدیمه با عقاید جدید ، معدوم شدن افکار و خیالاتیکه اسلاف ما در آن نشو و نما یافته بودند . اینست اوضاع و احوال مغرب ، خانواده ، مالکیت ، مذهب ، عقاید ، اخلاق تماماً یا بکلی تبدل پیدا کرده و یا در حال تبدل می باشد . اصولی را که تا حال بروی آن مشی نموده ایم تحقیقات جدید آنها را هم در نظر مامشکوک قرار داده عقیده ما را نسبت بآنها متزلزل ساخته است و اینکه از این علوم در آتیه چه رنگی ظاهر خواهد شد که می تواند پیشگوئی نماید . عاّمه از مسائل بسیط و ساده چندی که مبنی است بر انکار اصول مسلمة جوش و خروشی از خود بروز میدهند لیکن خیال نمیکنند که حاصل اینگونه انکارها چه خواهد بود . خدایانی را که

در قدیم پرستش مینمودیم خدایان تازه‌ای بجای آنها قرار گرفته و علوم جدید هم از آنها سخت طرفداری مینماید ولی که میتواند بگوید که این علوم فراهم از این معبودها طرفداری خواهد نمود یانه ؟

شرحیکه راجع بمغرب بیان نمودیم مشرق بکلی با آن مباین و بجای اضطراب نفس ورقابتهای ما در غرب کلیه در شرق حالت سکون و آرامی برقرار میباشد . اقوام مشرق که از حیث عدّه نفوس قسمت اعظم حوزه بشر را تشکیل میدهند از يك مدت طولانی حالت سکون و اکتفاء خاصی در آنها موجود است که لاقلاً آنرا يك نمونه ای از خوشی باید دانست . در اصول معاشرت قدیمه آنها استقامت و استحکامی دیده میشود که در اینجا اثری از آن مشهود نیست ، عقایدیکه در ما اثری از آن باقی نیست در آنها هنوز باقی میباشد ، تعلقات خانگی (طرز زندگانی فامیلی) که اصول آن در میان ما چقدر بهم‌خورده است در مشرق تا امروزه باقی میباشد ، اصول اجتماعی که در ما بکلی بهم خورده در مشرق هنوز بنفوذ و قوه اولیّه خود باقی است . مذهب ، خانواده ، نظامات قومی ، رسوم و عادات که در اجتماع انسانی از اجزاء اساسی بشمار می‌آیند و در اروپا يك سره از میان رفته در مشرق هنوز تمام آنها بقوت اصلی خود برقرار میباشد و این سؤال که آیا این اصول را باید تغییر داد و بجای آن اصول تازه‌ای برقرار نمود از جمله سئوالاتیست که تا این هنگام در مخیله اقوام شرقی خطور هم نکرده است .

۲

در تحقیق مسائل تاریخی مبانی و اصولی را که بر حسب عقیده ملازم است بکاربرد ما در کتاب سابق خود آنها را بیان نموده‌ایم و در این مقام فقط ببیان بعضی که مقام اهمیت را دارا میباشد اکتفاء مینمائیم . مسئله علت و معلول که در بیان مسائل علمی مدار کلیه تحقیقات شناخته شده است همینطور در مسائل تاریخی هم امروزه زیمدخل میباشد و در حل مسائل طبیعی طریق استدلالیکه بکار برده میشود در تاریخ هم نظیر آنرا بکار می‌برند ، بعبارة آخری يك مسئله طبیعی یا شیمی را چگونه علل موجب آن را

تحت نظر گرفته حل مینمائیم ، يك واقعه اجتماعی را هم بدینگونه باید تحت دقت نظر نظر قرار داده کشف نمود .

فعلیکه از انسان صادر میشود يك عامل قوی و نیرومندی است که ویرا برای صدور آن و امیدارد اعم از اینکه آن عامل فطرت باشد یا هشیث ایزدی ، اتفاق باشد یا تقدیر و قسمت چنانچه بدقت ملاحظه کنیم معلوم میشود که ما از ابتدای پیدایش تا هنگام مرگ تحت تأثیر دو سلسله قوی و عوامل خیر و شر واقع شده ایم که رها ئی از آن محال میباشد و تمام کوششهای ما فقط برای اینست که از کیفیت عمل و نحوه تأثیر آن عوامل اطلاع حاصل کنیم .

تاریخ عالم در حقیقت بمنزله يك منسوحی است بس عریص و طویل که هر تار آن به تار دیگر مربوط و پیوسته است و آن تار اولی که این بساط از همانجا شروع میشود گوئی بجای اولین مخلوق این عالم قرار گرفته و تمام وقایع و حوادث تاریخی هرچه میخواهد باشد در واقع نتیجه و معلول يك سلسله وقایع ممتدّیست که قبلا صورت وجود پیدا نموده اند و بنا بر این زمانه حال مولود زمان گذشته و مستقبل مانند جنین در رحم زمان حال مستور مانده است چنانکه وقایع موجوده در نظر آن عالمی که بدرجه قصوای علم رسیده مظهر تمام واقعات غیر متناهیّه ماضیه میداشند لیکن باید دانست که وجود چنین عالمی از حیز امکان خارج میباشد چه اگر فرض کنیم که ما بتمام آن علل و اسبابی که باعث وجود زمانه حال گردیده واقف هم بشویم و از عمل و تأثیر هر يك اطلاع حاصل نمائیم اما این اسباب را از هم تفکیک و تجزیه نمودن ، درجه و میزان تأثیر هر یک را منفرداً در خارج معین کردن بدون تأمل باید گفت محال است اگر یکی از اجرام سماوی تحت تأثیر کششهای مختلفه سه جرم سماوی واقع شود نجوم امروز ما نمیتواند از روی علم حساب علل موجب آن حرکت را با تمام خصوصیات معین نماید و بنا بر این وقتی که با هزاران جرم مقابل میشویم چه انتظاری از علوم امروزه ما میتوان داشت .

قواعد و اصولی را که ما بخیال خود از مطالعه تاریخ مرتب و بر قرار میکنیم در حقیقت جز يك سلسله تجاربی از متخصصین فنی چیز دیگری نیستند و اهمیت

و اعتبار آنها بقدر اهمیت و اعتبار يك دليل استقرائست که مبني است بر تکرر و تعدد يك واقعه خاص. مثلاً يك ميليون نفوس را که در سن معینی فرض کنیم اين مطلب را نشان دادن که چند نفر از آنها در چه عمری از دنیا خواهند رفت و يا چقدر يا چه قسم جنحه و جنایتی را مرتکب خواهند گردید هیچ اشکالی نخواهد داشت و تجارب اعصار گذشته اين قسم پیشگوئی را برای ماسهل و آسان قرار داده است، ولی کشف و تعیین تمام علل و اسباب يك واقعه جزء محالات بشمار میآید چه مجموع آن قوائیکه مسبب اين اسبابند شماره آنها از حد و حصر خارج میباشد و چون از میان علل و اسباب وقایع تاریخی و اجتماعی علل اولیه را نمیتوان کشف نمود بعضی از محققین نامی علوم تاریخی را پست شمرده غیر قابل توجه قرار داده، چنانکه مسیورنان (۱) که از مشاهیر محققین عصر حاضر بشمار میآید مینویسد که علم تاریخ جزء علوم ظنیه بشمار آمده قابل هیچگونه اعتماد نیست، چه اصولی که در هر روز بر قرار میشوند روز دیگر از اعتبار افتاده نمیتوان آن را مورد قبول قرار داد و عنقریب زمانی میرسد که انسان سرگذشتهای ادوار ماضیه خود را بکلي از نظر دور انداخته بآن هیچ اهمیت ندهد و من میترسم که در آن روز لوايح و یاد داشتهای انجمن آثار و کتیبه های قدیمه قبل از اینکه خوانده شوند تماماً پوسیده از بین بروند.

و اين هم عقیده مسیورنان است که: «در آئيه میدان تحقیق منحصرأ بدست علوم طبیعی افتاده فقط بوسیله آن بهويت و حقیقت اين عالم و مسئله الوهیت بهر اسمیکه میخواهند بنامند کاملاً پی خواهیم برد».

هر شخصی آزاد است که يك چنین انتظاری داشته باشد اما دلیلی برای آن تا اين هنگام در دست نیست علوم طبیعی که در میان اقسام علوم از همه محقق تر و یقینی تر بنظر میرسد تا کنون دیده نشده است که علت اولیه یک چیزی را بتواند بما نشان بدهد و تمام

۱- M. Renan یکی از مورخین عصر حاضر است، قسمت اعظم تصانیف او راجع بتاريخ السنه، مذاهب اقوام سامی میباشد، در شرح احوال ابن رشد و فلسفه او کتابی نوشته که معروف است و همچنین در شرح زندگانی حضرت مسیح کتابی تألیف نموده که بنام السنه اروپا ترجمه شده است و کتاب دیگری هم در تاريخ السنه سامی تألیف نموده که در همه جا مشهور است، تاريخ ولادت او سال ۱۸۲۳ و فاتش سنه ۱۸۹۲ میباشد.

اهمیت و بلندی مقامش همینقدر است که روابط و علایق بین وقایع مختلفه طبیعی را در صورتیکه سهل و آسان و قریب بفهم باشد صاف کرده روشن میسازد لیکن وقتی که يك مسئله دقیق و باریکی پیش بیاید که فی الجمله مشکل و محتاج بتحقیقات وافیه باشد آنوقت غیر از قیاسات و توهّمات راه حل دیگری نمیتواند بدست بدهد. علوم جدیده بزحمت شروع باین کار کرده که سؤالاتی که روزانه برای انسان پیش میآیند جواب دست و پا شکسته‌ای برای آنها تهیه نماید، حقیقت امر اینست که طبیعت من المهد الى اللحد تخم مسائل غیر متناهی لاینحلی را در راه زندگانی ما پاشیده است و غریزه انسانی آرزوهائی برای حل آنها در دلها ایجاد کرده در صورتیکه هیچ يك از آن آرزوها را در خارج بعمل نمیآورد. وضع علوم طبیعی هم اینست که افکار تازه نا محدودی را در دماغ ما ایجاد میکند اما از عهده جواب هیچ سؤالی نمی تواند برآید و چنین معلوم میشود که این نظام شمسی ما هم دوره خود را بپایان رسانیده روزی خواهد رسید که این زمین در عدد آن سیاراتی واقع خواهد شد که وقتی زنده و آباد بوده الحال ویران و غیر مسکون افتاده اند، ولی از هزاران عقده های مشکل حیاتی مایکی هم حل نخواهد گردید.

بنابر این نباید ما اقتدار علوم طبیعی را بطور غلط سنجش کرده چیزی از وی انتظار داشته باشیم که هیچوقت انجام نخواهد گرفت، علوم همینقدر بما میآموزند که از وضع و حالات يك نبات یا يك حیوان و یا يك انسان و اجتماع خاصی اطلاع حاصل نمائیم و یا تصویر صحیح يك عصر خاصی را کشیده نشان بدهیم و یا سلسله وقایع تاریخی را مرتب و برقرار سازیم، حال میگوئیم که از علم تاریخ زیاده از این چرا باید انتظار داشت، راستی اینست که اگر بخواهیم از علم تاریخ همینقدر هم فایده حاصل کنیم لازم است که آخرین درجه اقتدار آنرا بکار اندازیم زیرا برای مجسم نمودن صورت تمدن يك قوم موادی که لازم میباشد مشکل است آنها را در يك جا جمع نمود و بعد آن مواد را بکار بردن بیشتر صعب و دشوار میباشد، مواد مذکوره را نه در سلسله سلاطین يك قوم میشود بدست آورده و نه در ضمن مطالعه فتوحات آنان، امور مزبوره اموری هستند که اساس شالوده تاریخ قدیم را تشکیل میدهند، لیکن آنچه‌های را که ما میخواهیم

باید از السنه، صنایع و حرف، علوم و ادبیات، مذهب و عقاید، بالاخره از قوانین مملکتی و نظامات اجتماعی اقوام بدست آورد، مواد مذکوره همان عناصر ترقی انسانی هستند که نه از تلون مزاج یکنفر سلطان یا امیر پیدا میشوند و نه اتفاق و یا اراده غیبی میتواند آنها را بوجود بیاورد بلکه افکار و خیالات، تمایلات و احساسات، بالاخره حس احتیاج ملل و اقوام است که اینگونه تبدلات را پیدا کرده باعث وجود آنها میشوند. مذهب، فلسفه، ادبیات، حرف و صنایع يك قوم بما خبر میدهد که آن قوم چگونه زندگی نموده و دوره حیات آنها چطور سپری شده است، وقتی که عملیات و نقش و نگارهای آن قوم را درست مشاهده کرده صحیحاً معلوم داشتیم، افکار و تمایلات آنها را نیز از همینجا کشف مینمائیم و هر وقت افکار و تمایلات آنها معلوم گردید آنوقت میتوانیم صورت آزمان و عصر خاص را مجسم نمائیم، لیکن این تجسم وقتی تمام عیار خواهد بود که بتوانیم معلوم داریم که خود این اجزاء چگونه در خارج تشکیل یافته اند، ما وقتی که تمدن قومی را در تحت نظر میگیریم معلوم میشود که آن دفعه حاصل نشده بلکه نتیجه يك سلسله علل و اسبابیست که از اسالیان دراز مشغول عمل بوده اند پس تا وقتی که حالات گذشته قومی را بدست نیاوریم از حالت حاضره آن قوم اطلاع کامل نمیتوانیم حاصل کنیم. مواد و اجزای مختلفه ترقی انسان را بدینگونه تحقیق کردن و هریك از اجزاء ترکیبیه تاریخیه آنرا کشف نمودن نظیر همان تحقیقانیست که مادر علم الحیوة از مدارج مختلفه نطفه و مضغه بعمل میآوریم چنانکه در علوم جدید علم بجنین اساس علم الحیوة شناخته میشود، همینطور نسبت با اجزاء تمدنی طریق تحقیقی که گفته شد روزی میرسد که سنگ بنیاد علم تاریخ مقرر گردد، تمام اجسام ذیروح (که نباتات و حیوانات هر دو در آن داخل میباشند) ضروریست که قبل از وصول بمدارج عالییه يك سلسله مدارج دانیه را طی نموده از اشکال و صور بسیطه متدرجاً باشکال مرکبه قدم گذارده اند. اگر چه بعضی از اجزاء سلسله مدارجی که ذکر شد بکلی مفقود گردیده است و بوسیله تاریخ هم نمیتوان از آن خبری گرفت لیکن از مطالعه اجزاء موجوده با کمک ادله عقلیه میتوانیم از مدارج متوسطه اطلاع حاصل کنیم، اجتماع انسانی هم اساساً همین حکم را دارا میباشد.

با اندك تأملی معلوم میشود که اقوام دنیا در تمدن و ترقی باهم مساوی نیستند جمعی درجه ای را طی کرده و جمعی دیگر درجه ای و بعضیها در مدارج متوسطه باقی مانده اند، همان مدارج متوسطه که اروپا از آن جسته و همه آنرا طی کرده است و همین اقوام اروپا هستند که ما بوسیله آنان میتوانیم از مدارج متوسطه اطلاع حاصل کنیم، اگر ما مسافرتی بتمام روی زمین نمائیم (زیرا برای بدست آوردن اینگونه حقایق غیر از سیاحت وسیله دیگری نیست) و بدینوسیله از حالات اقوام عالم با خبر شویم البته کم و بیش میتوانیم از ابتدای دوره حجریت تا امروز تمام مدارج ترقی انسانی را مشاهده کنیم، پس معلوم گردید که بوسیله این علم ممکن است ما مدارج مختلفه مدنیّت قوم خاصی را مکشوف و معلوم داریم.

در ترسیم تصویر فوق بسیاری از اجزاء مختلفه ترقی انسانی هستند که لازم است آنها را بکار بیندازیم، ابنیه و عمارات، ادبیات و السنه قوم و نیز رسوم و عادات، مذهب و عقاید و غیرها تمام آنها را پشت سر هم باید بکار برد، البته بندرت اتفاق میافتد که تمام این اجزاء را بتوان بدست آورد، لیکن همانطور که از مطالعه استخوان چندی از يك حیوان با نیروی علم، تصویر آن حیوان را میتوانیم ترسیم نمائیم همینطور بوسیله بعضی اجزاء مختلفه متراکمه مدنیّت يك قوم تصویر تام و تمام تمدن و ترقی آن قوم را میتوان مجسم ساخت زیرا که از حالات و اجزاء چندی میتوان حالات و اجزاء دیگر را استنباط کرد، و اگر صحت واقعی و حقیقت نفس الامری منظور باشد بعض از اوقات برای حصول نتیجه قطعی تمام اجزاء مذکوره هم کافی نخواهد بود لیکن در این مطلب جای تردید نیست که ما بوسیله علوم عصری روزانه داریم جلو میرویم و اخلاف ما کتبی که در تاریخ خواهند نوشت از کتب امروزه ما بکلی ممتاز و بمراتب بالاتر خواهند بود، در قرن بیستم کتابی که در تاریخ نوشته میشود غیر از نام و عنوان خود کتاب از الفاظ و عبارات چیزی مستور نخواهد بود بلکه بجای آن تصاویر عکسی و نقشجات قرار خواهند گرفت که جذر و مدّ تمام وقایع تمدنی را کم و بیش مجسم نموده از جلو چشم ما عبور خواهند داد.

هر يك از اقسام ترقی، قوت، وزن، طول زمان و غیره را بوسیله اعداد یا خطوط

میتوان ترسیم نمود و نشان داد و در میان حوادث و وقایع تمدنی واقعه ای نیست که نتوان بوسیله اعداد اجزاء آن را مجسم نمود، طریق مزبور که تازه شروع شده عنقریب بدرجه ای ترقی خواهد کرد که طریق موجوده را بکلی از عیان خواهد برد. محصولات يك کشور، صادرات و واردات، احتیاجات، ثروت کشور، خصایص روحانی و جسمانی اقوام، اختلاف آنها در تمایلات و احساسات و یا مذهب و عقاید، کارهای يك قوم و عوامل و اسباب مختلفه طبیعی و صناعی در آنها هر يك را بوسیله اعداد احصائیه ها میتوان نشان داد.

وقتی ما نظر بآئیه میافکنیم که بجای خطابه های تاریخی و انشاء پردازیه ها تغییرات و تبدلات اجزاء مختلفه ترقی انسانی را بوسیله تصاویر عکسی و نقشه جات و خطوط هندسی و غیرها نشان میدهند مجبور شده راجع بقرون ماضیه مدارك و اسنادی که امروزه موجودند از میان آنها مدارکی را که صحت آنها غیر قابل تردید میباشد برای خود اختیار نمائیم، اگر چه موادی را که در سابق ذکر نموده ایم برای بیان حالات اقوام گذشته کافی میباشد لیکن برای اینکه آن مواد را بکار برده باشیم لازم است قبلارفته آثار آن قومی را که میخواهیم تاریخ وی را برشتمه تحریر در بیاوریم يك نظر سیر و تماشا کنیم.

بدیهی است که از مشاهده آثار و نقش و نگار يك قوم حقایقی که میتوان تحصیل کرد هیچوقت از کذاب نمیتوان آن حقایق را بدست آورد و در واقع علوم طبیعی و اجتماعی هر دو از این جهت در ردیف هم میباشد که بوسیله عمل و مشاهده اشیاء و مواد خارجی میتوان از آنها نتایج صحیح گرفت نه از مطالعه کتب علی الخصوص که سر و کار ما با قومست مثل عرب که از ابنیه و عمارات و سایر آثار تاریخی آنها در اغلب ممالك روی زمین هنوز بکثرت موجود میباشد و راستی اگر بخواهیم از طوق عقاید بی اساسیکه مورخین گذشته در این باب اظهار کرده اند خود را آزاد سازیم و از بارسنگین رأی های سست و بی بنیادیکه نویسندگان گذشته اظهار نموده اند شانه خالی کنیم غیر از مسافرت و اینکه شخصاً آن آثار را مشاهده کنیم طریق دیگری نمیتوان بدست آورد.

اصولی را که تا اینجا بر سبیل اختصار مذکور داشتیم بر خوانندگان کتاب معلوم خواهد شد که ما در این تاریخ تا چه اندازه آن اصول را رعایت کرده بر طبق آن عمل نموده ایم، چنانکه نسبت باقوام اسلامی عقایدیکه در اروپا از يك مدت طولانی انتشار داشته است خاصه راجع بتعدد ازدواج، برده فروشی، جنگ صلیب، رسوم و عادات، صنعت و حرفت، حکومت عرب در اندلس و غیره شایعاتی که در اروپا بوده و آن مرکوز اذهان خاص و عام گردیده بود رعایت همان اصول ایجاب نمود که تمام آن عقاید و نظریات را از نظر دور سازیم.

۳

آثار باقیه از تمدن اسلام و عرب در دنیا باندازه ای است که ما صورت اصلی اجزاء مختلفه آنرا باسانی میتوانیم مرتب نموده دوباره برقرار سازیم، ما هر يك از تصانیف علمی، ادبی، قصص و حکایات، مذهب و عقاید، حرف و صنایع و غیره ها بکار برده لیکن چیزیکه در اینجا بیشتر از همه مورد استفاده ما خواهد بود همانا صنایع و حرف می باشد. صنعت و حرفت از جمله چیزهائی است که زیاده از هر چیز درجه استعداد و مرتبجات ذاتیه قومی را بمعرض بروز و ظهور میرساند. از مشاهده همین صنایع و حرف احساسات و تمایلات، اصول احتیاجات و تمام حالات و کیفیات از منته تاریخی يك قوم نه تنها خصایص ذاتیه آن قوم بلکه اوضاع و حالات محیط هم کاملاً بر مامشکوف میگردد و عموماً مطالعه صنایع و حرف هر زمانه، هر صنعت و حرفتی می خواهد باشد، اصل آزمانه را در نظر ما مجسم میسازد.

يك غار مخصوص عصر حجرى، يك معبد قدیم مصر، يك مسجد و یا کلیسا، يك تبرسنگ چخماقی، يك شمشیر دودستی (۱)، يك ایستگاه راه آهن، یا يك اطاق نشیمن يك خانم محترمه، يك توپ پنجاه تن در اطلاع از حالات ملتى از هر يك آنها استفاده ای که میتوان نمود از هزارها جلد کتاب و انشاء پردازی آن استفاده حاصل نمیشود.

برای نشان دادن صنایع يك قوم تصور نمیشود غیر از تصویر وسیله دیگری باشد،

۱- این شمشیر اولاً خیلی بلند و بعد باندازه ای وزنش زیاد و سنگین بود که استعمال آن بایک دست ممکن نبود بلکه مجبور بودند با هر دو دست آنرا بکار ببرند.

تصویر معبد مشهور پارتنون (۱) یونان، تصویر قصر الحمراء اسپانیول، مجسمه ونوس میلو (۲) بنظر من معلوما تیکه از آثار فوق بوسیله گراور میتوان بدست آورد از يك کتابخانه مشتمل بر کتب تمام مصنفین دنیا آن معلومات را نمیتوان حاصل کرد، واضح است که ما هر قدر این گراورها را بیشتر تماشا کرده و زیاد تر دقت نمائیم تأثیر آنها در دماغ ما بیشتر شده صورت واقعی عصر مخصوص آن صنایع بهتر در نظر ما جلوه گر میشود و هر قدر آن عکسها را بیشتر و آزاد تر استعمال نمائیم همانقدر تاریخ ما از حیث صحت و اعتبار اهمیت پیدا خواهد نمود.

چنانچه قارئین مشغول صفحه شماری شده فقط گراورهای این کتاب را تماشا کنند راجع بتمدن عرب و تغییرات و تبدلات آن در اعصار مختلفه معلوماتی هم که بدین وسیله حاصل میکنند بمراتب بیشتر از آن معلوماتی خواهد بود که از مطالعه چندین جلد کتاب بدست میآید، چه مثلاً از دیدن عکس يك بناء یا يك صنعت اثریکه در دماغ پیدا میشود بمدارج بیشتر از اثر هزاران الفاظ و عبارات است که در توصیف آن برشته تحریر در آمده است.

چه خوب گفته اند که از يك عکس فایده ای که حاصل میشود از یکصد صفحه نگارش و تحریر آن فایده حاصل نخواهد شد.

بعقیده نگارنده اگر جای صفحه، کتاب گذاشته شود مبالغه نشده است. واقعاً اگر بخواهیم اجزاء و جهات مختلفه يك صورت و شکلی را نشان بدهیم بطور کلی کلمات و لغات هیچ زبانی برای بیان آن وافی و رسا نخواهد بود، علی الخصوص صنایع مشرق زمین که هیچ چیز غیر از چشم نمیتواند مناظر و جهات مختلفه آنها و یا صورت خود آن اقوام را که بانی این ابنیه و صنایعند بما نشان بدهد و بالاخره از مشاهده يك چیز و یا لا اقل از دیدن عکس خوب اثریکه در دماغ پیدا میشود هیچوقت از بیان و تحریر هر قدر هم عالی و مؤثر باشد آن اثر پیدا نخواهد شد.

اما باید دانست که جمع آوری ابنیه و عمارات، صنایع، مناظر، اوضاع مختلفه

اقوام و طرز زندگانی آنها مستلزم طی مسافتهای بعیده و سفرهای طولانی است و اگر بخواهیم که تصویر آنها را صحیحاً برداریم غیر از فن عکاسی طریق دیگری برای آن متصور نیست، اینست که ما هم در این کتاب از طریق مذکور استفاده نموده ایم، از یکنفر نقاش هر قدر ماهر و در عمل فرز و چابک دست باشد آن نتیجه حاصل نمیشود که از یکنفر عکاس در ظرف چند ثانیه وقت میتوان حاصل نمود، بلی اگر بخواهیم بکشیدن صورت يك عده عمارات و ابنیه و امثال آن از صور غیر متحرك قناعت نمائیم ممکن است قلم یکنفر مصور ماهر که چندان وقت را هم ذیقیمت نمیداند با عکس همدوشی و برابری کند ولی وقتی که با هزاران صورتهای زنده و متحرکی که بحیات روزانه يك قوم وابسته میباشند سر و کار پیدا میشود اینجاست که مصور و نقاش بکلی از کار افتاده فقط عکاس است که میتواند آنها را بوسیله عکس فوری صحیحاً نمایش دهد، مثلاً در يك جا ده و معبری که مردم عبور مینمایند، در يك بازاری که بخربد و فروش مشغولند یکنفر سوار یک در نهایت سرعت دارد میدود، يك جمعی که دارند عروسی را بخانه داماد میبرند، غیر از عکس طریق دیگری برای برداشتن اینگونه تصاویر در دست نیست. مدتی نیست که بواسطه ترقی فن عکاسی ما آن را در سیاحت و مسافرتهاى خود بکار میبریم و این کتاب ما هم اولین کتابیست که در آن اینقدر که ملاحظه میشود استعمال عکس شده است، و باید دانست که هر يك از این گراورها در مقام خود دلیلی است قاطع و حقیقتی است لایع و از جمله مختصات آنها یکی همین است که هیچوقت مندرس و کهنه نخواهند شد.

و چون مصور این تصاویر آفتاب بوده اینست که من راجع بآنها با کمال آزادی میتوانم اظهار عقیده نمایم، علمائیکه این گراورها را بنظر حقارت می بیند کاش قدری فکر کرده و از خود سؤال نمایند که آیا بجای آن همه کتب و رسائل که از روم و یونان بما رسیده يك مجموعه از عکسهای فوری را که حاکی از زندگی روزانه اجتماعی و نیز صنعت معماری آنها باشد بیشتر پسند نخواهند نمود؟ و یا این گراورها را که باینیه و عمارات اقوام منظم مینمائیم از مطالعه آنها تمام حالات و کیفیات زندگانی این اقوام

بر مامکشوف نخواهد گردید؛ از این گراورها چه علمی است که برای ما حاصل نمیشود و نسبت بتحریر و انشاء پردازی تاچه درجه مهم و قابل استفاده میباشد .

باری دربرداشتن صورت عمارات و ابنیه اقوام دوره نقاشی سپری شده و اینک نوبت بعکاسی رسیده است و امروزه در تمام کتب علمی ، ادبی ، تاریخی . سفرنامه ها غیر از فن عکاسی طریق دیگری برای مصوری متصور نیست . شکی نیست که حمل اسباب و اشیاء خرد و دراز عکاسی در اسفار دور دست خالی از صعوبت نیست لیکن یک نفر سیاح یا عالمیکه بخواهد تحقیقات و اکتشافاتش قابل توجه و محل اعتماد باشد تحمل چنین زحمتی سهل خواهد بود .

سیاح باید خودش شخصاً مباشر برداشتن عکس شده بدیگری آنرا محول ننماید زیرا اگر چه انداختن عکس تنها کاریست خیلی آسان لیکن انتخاب چیزهاییکه عکس آنها باید بر داشته شود و اختیار نکات و دقائق مربوطه باین سهلی نیست ، اگر ما عکسهای يك منظره یا عمارت خاصی را با هم مقابل کنیم که عکسهای مختلف آنها را بر داشته باشند بخوبی میتوان معلوم داشت که آنها در نتیجه کمی و زیادتی روشنی ، اختلاف نظر و غیره تاچه درجه با هم مغایر میباشند ، اگر دو عکس یکی در آفتاب هوای سرد زمستان و آن دیگر در آفتاب سوزان تابستان برداشته شده باشند هیچوقت آنها با هم یکسان نخواهند بود و همچنین دريك عکس که از طلوع آفتاب تا غروب در ساعات مختلف يك روز برداشته میشود با هم فرق کلی پیدا میکند ، راست است که عکس باید صحیح و درست باشد ولی درعین حال این مطلب هم ضروریست که رُخ آن در موقع براشتن طوری باید برداشته شود که محاسن و مزایای مخصوصه آنرا بطور خیلی واضح و روشن ظاهر و آشکار سازد و تمام استادی و مهارت عکاسی هم در همینجا معلوم میشود اگر رُخ عکس درست نشد هیچوقت از دیدن صرف عکس ، آن تأثیر پیدا نخواهد شد که از دیدن اصل پیدا میشود . مسیو پرّو^(۱) کتابی که راجع بمصرتألیف نموده است من آن را خیلی پسند میکنم لیکن عکسهای بد رنگ و خشک و پژمُرده که او در این کتاب

ترسیم نموده آن کیفیت را در دماغ ناظر ایجاد نمیکند که از دیدن اصل پیدا میشود ، و این خود يك امریست که برهنرویسنده لازم است آنرا در نظر داشته باشد .

گراورهای این کتاب نظر بمقاصد مختلفه‌ای که از آنها در نظر بود مختلف ترسیم یافته‌اند ، مثلاً در یکجا که مقصود نشان دادن صورت مجموعی بود نه نازك کاری مطابق سیستمی که جدیداً اختراع شده عکس را مستقیماً روی صفحه‌ای از سرب نقل نموده ایم ، و در جای دیگر که مقصود تادرجه‌ای نشان دادن جزئیات و نازك کاریها بود عکس را ابتداء بدون اینکه از نقاش کار گرفته شود روی صفحه‌ای از چوب انداخته و بعد آنرا روی صفحه‌ای از مس نقل نموده ایم ، و باستثنای مواردی چند از نقاشی وقتی کار گرفته ایم که مقصود ارائه نازك کاریهای تفصیلی عمارت بوده است که از طریق دیگر ممکن نمیشد آنها را نشان داد .

در میان ۳۶۳ عکسیکه در این کتاب بنظر میرسد حتی يك عکس هم نیست که مولود فکر هوسران يك نفر نقاش باشد . ما از تصاویر چاپی زیادی که مسیو ابرس (۱) و مسیو ماسپرو (۲) از مصر تهیه نموده و در مطبعه کتاب ما موجود بودند محض اجتناب از تصاویر خیالی صرف نظر از آنها نموده و از میان آنها فقط آن تصاویر را اختیار نمودیم که از روی عکس گراور شده بودند و تجدید آن دو باره لغو و بیفایده بوده است ، اگر چه مدار تصاویر ما بیشتر همان تصاویر عکسی است لیکن از يك صورتی هم که قبلاً طبع شده و در صحت آنها برای ما جای تأمل نبود استفاده نموده ایم مثل اینکه چند عدد از تصاویر قلمی کوست (۳) و بریس داویر (۴) و جونس (۵) و همچنین از تصاویر قلمی دو کتاب عذیم النظیری که راجع بعمارات و ابنیه اندلس تألیف و در

۱- M. Ebers ، ابریس یکنفر آلمانی و ماسپرو فرانسویست ، مشارالیهما راجع بزبان و تاریخ آثار قدیمه مصر تحقیقات عمیقہ بعمل آورده اند مخصوصاً ابریس گذشته از مراتب علمی یکنفر نویسنده مبرز هم هست ، او راجع باصول زندگانی قدیم مصر بطور افسانه کتابی نوشته که بتمام السنه اروپائی ترجمه شده است .

۲- Maspero. ۳- Cost. ۴- Prisse d'Avise. ۵- Jones.

همانجا بطبع رسیده استعمال نموده ایم . هر چند در اینجا هم واقعاً از عکس کار گرفته شده زیرا که تصاویر قلمی را بوسیله برداشتن عکس کوچک کرده گراور نموده اند . گراور های کتاب طوری پیش آمد که در درج آنها ممکن نشد رعایت ترتیب بعمل آید لیکن راجع بتمام آنها فهرست مخصوصی در آخر کتاب درج نموده ایم که در این فهرست ترتیب آنها تحت عناوین و موضوعات بعمل آمده است و خوانندگان بوسیله آن هر نوع گراوری را بخوانند میتوانند در یکجا بدست بیاورند ، و نیز بانظر اجمالی بفهرست مزبور معلوم میشود که اقسام گراورها چقدر متنوع و بعضی از آنها طور است که پیش از این هیچ انتشار پیدا نکرده است .

اگر چه در هر يك از صفحات رونوشت کتاب استنادهایی بکتاب مختلفه موجود بوده است لیکن موقع چاپ ، آنها را یکی بواسطه اهمیت گراور ، دیگر بملاحظه ترتیب کتاب انداختیم و در عوض فهرستی در آخر کتاب در این باب ترتیب داده ایم که از مراجعہ بآن خوانندگان نسبت بهرباب وفصلی میتوانند اطلاعات خود را بسط داده تکمیل نمایند . هر يك از فصول کتاب ما خلاصه ایست از يك سلسله تحقیقات خیلی مفصل و طولانی و بوسیله فهرست کتاب میتوان بآسانی پی بآن تحقیقات برد .

ما این دیباچه را در همینجا بذکر اسلوب بیان و تحقیقی که در این کتاب و سایر کتب متعلقه بتمدن اقوام مختلفه بکار خواهیم برد ختم مینمائیم .

مبانی و اصولی را که ما بطور عموم اختیار نموده ایم از قرار ذیل است :

۱ - بیان ضرورت یعنی حتمی بودن واقعات تاریخی (۱) .

۲ - ربط دادن يك واقعه را بوقایعی که قبلاً وقوع یافته (اگر چه فاصله آن

زیاد هم باشد) و بیان علاقه و ارتباطی که بین آنها است و در این قسمت موادیکه بکار خواهیم برد بشرح آتی است :

نشان دادن اسناد و مدارك متعلقه بقومی که موضوع بحث است بطور صحیح و

---

۱ - و این اشاره است بقول حکمای مشرق که میگویند : « هر چیز تا واجب نشود موجود نخواهد شد » .

دبیاجه مؤلف

شایسته ، بیان خصائص جسمانی و روحانی آن قوم و کیفیت سرزمینی که در آنجا پیدا شده و عوامل و اسباب مختلفه ای که در حیات آنها مؤثر بوده ، عناصر و اجزاء مختلفه تمدن و ترقی ، عوائد و رسوم ، عقاید و ادیان ، تصانیف علمی و ادبی ، حرف و صنایع و تاریخ پیدایش و نشو و نما ی هر يك از مواد نامبرده . چنانچه از ترکیب این اجزاء مختلفه صورتی که تشکیل مییابد اگر آن توانست اوضاع و احوال قوم را کاملاً روشن ساخته در نظر خوانندگان مجسم سازد آنوقت معلوم میشود که در تألیف کتاب مقصودی که در نظر بود کاملاً حاصل شده است .

کتاب اول

سمرزین، نرادر

باب اول - جزیره العرب

فصل اول

جغرافیای عربستان

عربستان مهد مذهب اسلام و مولد و موطن همان امپراطوری معظمی است که خلفای اسلام آنرا تأسیس نمودند. این مملکت شبه جزیره خیلی بزرگی است که يك قسمت آن ریگستان و سه طرف آن دریاست باینمعنی که از سمت مغرب محدود است ببحر احمر و از مشرق ببحر عمان و خلیج فارس و از سمت جنوب بدریای هند منتهی میشود. شبه جزیره مذکور از سمت مغرب بافریقا و از مشرق باآسیا اتصال پیدا میکند. طرف مغرب و مشرق و جنوب آن دریاهاى نامبرده واقع شده اند. حدشمالی این شبه جزیره درست معین نیست یعنی حدّ مزبور طوری واقع شده است که از غره^(۱) واقع در کنار بحر الروم خطی بجنوب بحرالعمیت متصل شده و از آنجا بدمشق و از دمشق به نهر فرات و از کنارهای فرات بخلیج فارس منتهی میشود، پس تمام این خط را میتوان حدّ شمالی عربستان نامید. حد اکثر طول شبه جزیره مزبور ۲۳ درجه یا (۲۵۰۰) کیلومتر و حد اکثر عرض آن که مابین بحرا احمر و خلیج فارس است (۱۰۰۰) کیلومتر و مجموع مساحت آن متجاوز از سه میلیون کیلومتر مربع میباشد که در واقع شش برابر مساحت فرانسه است. عده نفوس عربستان بطور تحقیق معلوم نیست و قبل از چند

۱- Gaza (یکی از شهرهای فلسطین) .

سال بده میلیون تخمین شده لیکن بموجب تحقیقات جدیده از پنج میلیون تجاوز نمی کند که يك میلیون آن بدوی می باشند . اگر ظاهر این شبه جزیره بدقت ملاحظه گردد معلوم می شود که آن مانند صحرای افریقا يك بر اعظم مسطحی است که اراضی آن از ریگستان و سنگلاخ و نیز قطعات حاصلخیز و شاداب ترکیب یافته و قسمت عمده سرایشب آن طرف خلیج فارس واقع است . در این صحرای وسیع ، وادیها و نواحی کوهستانی مشتمل بر قری و قصبات زیادی هستند که سکنه آن بوسیله کشت و زرع اوقات بسر می برند ، و اما قسمت ریگستان و آن به بدیها اختصاص دارد که همیشه بصحرا نوردی مشغول می باشند .

قسمت مرکزی این شبه جزیره موسوم است به نجد یعنی سرزمین مرتفع ، خطه مزبوره را جزیره حاصلخیزی باید نامید که اطراف آن عوض آب جبال و ریگستان واقع شده . از روی تخمین نصف اراضی این کشور حاصلخیز و آباد و نصف دیگر آن خشک و بایر است و از دیدن نقشه معلوم می شود که حصه بایر آن قدری بیشتر می باشد ولی اصل مطلب این است که هنوز جغرافیای عربستان تحقیقاً بر ما معلوم نیست و نقاطی را که سیاحان نتوانسته اند سیاحت کنند جای آنها در نقشه خالی گذاشته شده است .

در عربستان سلسله چندی از جبال وجود دارد که از آنها هم تحقیق کامل بعمل نیامده و آنمقدار تحقیقاتی هم که در اینباب شده بیشتر مخصوص به سلسله جبال واقعه در قسمت سواحل شرقی بحر احمر است که ارتفاع بعضی از آنها بالغ بر دو هزار و پانصد متر می شود .

یکی از مختصات عربستان^۱ این است که در آن ، رودخانه ونهری که آب آن همیشه جاری باشد وجود ندارد و نهرهایی هم که هستند در اکثر ایام سال خشک افتاده اند . این نهرهای خشک که آنها را وادی می نامند در هر يك از نقاط این کشور پراکنده و بعضی مثل وادی رومینا^(۱) طول آن بالغ بر ۱۳۰۰ کیلو متر می شود .

این نهر ها در موسم بارندگی وقتی که از آب پر میشوند مانند شطّ بزرگی بنظر میآیند، عربستان از ابتدای تاریخ همیشه از حیث گرمی و خشکی، و کم حاصلی مشهور بوده است و این خشکی و گرمی بواسطه منهدم شدن جنگلها بیشتر شده چنانکه در الجزایر مشاهده میشود که آن در زمان رومیان نهایت درجه حاصلخیز و حالیه خشک و بایر افتاده است. اگر باران عربستان نمیبود که غالباً تا چند ماه طول میکشد شاید این سرزمین هیچ قابل سکونت نبود و حالیه هم که در بعضی سنوات اتفاقاً بارندگی کم میشود تمام آن نقاطی که بارندگی نشده بکلی ویران و تباہ میگردد. با این خشکی غیر قابل تحمل باد مهبیبی هم وجود دارد که آنرا باد سموم یا خمسین مینامند و همین باد سموم نبودن آب هر دو در عربستان اسباب خطر و تهدید کاروان و قوافل میشود.

مسیو دورژه (۱) مینویسد که «موقع آمدن باد سموم علائم و آثار آن فوراً بر قافله ظاهر و هویدا میشود. ابتدا در آسمان از سمت افق سرخی پیدا شده، سپس تاریک و در آخر سر بی رنگ میگردد. قرص آفتاب بکلی کم نور شده و مثل کره ای از خون بنظر میآید، تمام فضا پر میشود از ریگهای ریز نرمی که باد آنها را منتشر ساخته است. مثل کفهاییکه طوفان دریا آنها را بتموج و حرکت در میآورد. آنوقت است که باید دست و پا را جمع نمود و رو بفرار گذاشت چه بعد از این باد خمسین بلافاصله انقلابی در آسمان و زمین ایجاد میکند و طوفان سموم موجهائی از ریگهای صحرا در هوا تشکیل میدهد و مسافر بیچاره فوراً نفسش تنگ شده چشمها سرخ، لبها خشک و یک التهاب غیر قابل تحملی در وی پیدا میشود، اما شتران گاهی سرا سیمه شده بنای دویدن را میگذارند و گاهی سر جای خود ایستاده گردنهای دراز خود را زیر ریگها پنهان میکنند و تا مدتی که طوفان باد در اشتداد است پوزه را بزمین مالیده برای حفظ حیات خود هزاران کوشش بعمل میآورند. اگر در این حالت رستاخیز، قافله راه را کم

۱- مسیو دورژه M. Desvergers، یکی از نویسندگان مشهور فرانسه است، او عربی را در پاریس تحصیل نموده سرگذشت حضرت رسول (ص) تألیف ابوالفداء را در سنه ۱۸۳۷ و تاریخ آفریقای ابن خلدون را در سنه ۱۸۵۷ میلادی با ترجمه به چاپ رسانید. سال ولادت او سنه ۱۸۰۵

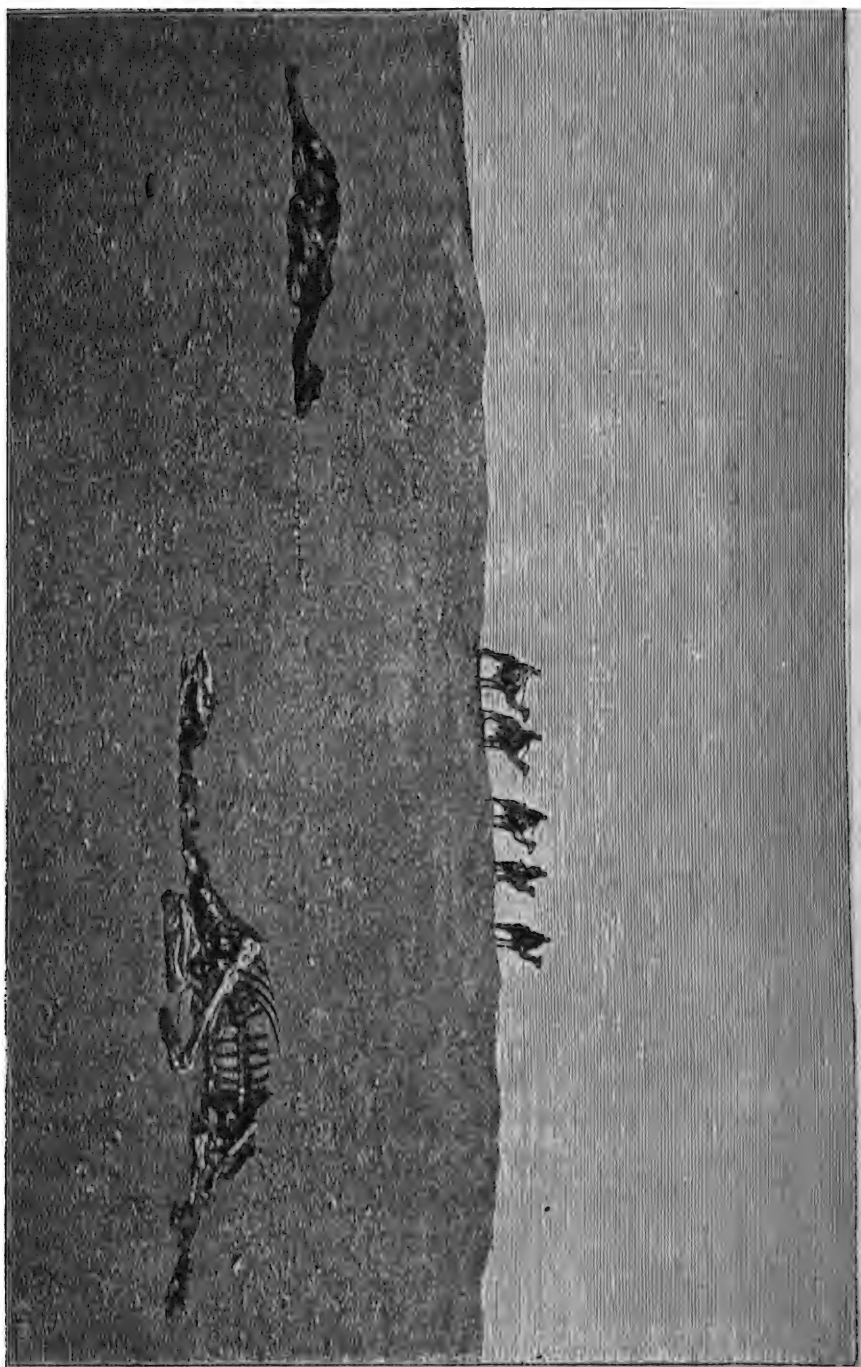
نکند میان غار یا زیر سنگی پنهان شده و انتظار میکشد تا طوفان باد خاتمه پیدا کند لیکن اگر خدای نخواستہ در آن بادیۀ بی انتها ملجأ و پنا گاهی پیدا نشود و قافله راه را کم کرده یا طوفان باد ادامه پیدا کند آنوقت انسان و حیوان هر دو دست و پای خود را کم کرده دیگر هیچ قوۀ باقی نمی ماند و برای حفظ جان، شعوری هم که در هر جان داری ذاتی است از آنها سلب میشود. در این هنگام از شدت حرارت و گرمی بکلی پریشان و خسته و گرفتار دَوَران سر شده دست و پا یکسره از کار می افتد و ناچار تمام افراد قافله روی ریگ می نشینند و چیزی نمی گذرد که باد امواج ریگ را بلند کرده آنها را زیر خاك طوری مستور می سازد که هیچ علامتی هم از آنها باقی نمی ماند تا اینکه بعد از سالیان دراز روزی دوباره چنین طوفانی برخاسته و ریگها را کنار برده استخوانهای سفید آنها را جلوی چشم ماییدار می سازد، گرمای داخلۀ عربستان کلیۀ بحال شدت می باشد، میزان هوای صحرای عربستان در روز از ۴۳ و شب از ۳۸ درجه پائین نمی آید، لیکن گرمای نواحی کوهستانی و سواحل آن هیچوقت شدید نمیشود.

نیبور (۱) مینویسد: «درجۀ گرما در یمن تا آخر ژوئیه از ۲۹ سانتیگراد تجاوز نمی کند و در صنعا موسم زمستان آب یخ می بندد». این گرما و خشکی که گفتیم اینطور نیست که در تمام قطعات عربستان وجود داشته باشد بلکه بعضی قطعات آن که از حیث مساحت از ممالک بزرگ معتبر فرنگستان کمتر نیست نهایت درجه شاداب و حاصلخیز می باشد. چنانکه **پالگراو (۲)** مینویسد: «نجد و یمن از حیث آب و هوا سالمترین نقاط دنیا محسوب میشود. صحرای عربستان بکلی ریگستان است و در نقاط مختلف آن وادی و چشمه های آب واقع شده و در خت های خرما موجود می باشد، مرتع و چرا گاه هم برای حیوانات در این نقاط بدست می آید. در این صحرا ها بدویان زندگانی میکنند

۱- Niebuhr، نیبور از سیاحان مشهور آلمانی است، او در سال ۱۷۴۲ و ۱۷۶۱ میلادی به عربستان مسافرت نموده و از راه هند و ایران و روم (شرقی) مراجعت کرد. مشارالیه دو کتاب راجع به عربستان نوشته، و ولادتش سال ۱۷۳۳ و وفاتش ۱۸۱۵ میلادی است.

۲- Palgrave، پالگراو از سیاحان مشهور انگلیس است که عربستان را سیاحت نموده و زبان عربی را خیلی خوب میدانست و در سال ۱۸۶۲ میلادی به نجد مسافرت نموده، دو جلد کتاب هم راجع بآن نوشته. تولد او سال ۱۸۲۶، و وفاتش ۱۸۸۸ میلادی است.

(۱) - دوزنای قسمتی از صحرای عربستان

بسر بردن در بادیه و صحرا نشینی که بنظر ما چقدر صعب و سخت است در نظر این اعراب بقدری مطبوع میباشد که آنرا برزندگی در قصبات و شهرها براتب ترجیح می دهند و این يك خصلتی نیست که تازه در آنها پیدا شده باشد بلکه هزاران سال است در آنها وجود داشته زیرا بدویهای کنونی، اولاد و احفاد همان بدویهایی هستند که ذکر آنها در کتاب مقدس توریة بعمل آمده و نیز عادات و رسوم و طرز زندگانی و لباس آنها بعینه همانطور است که در اعصار قدیمه در اجداد و اسلاف آنها وجود داشته است.

از بیان مختصر فوق در کیفیت کشور عربستان معلوم می شود که بین نقاط مختلفه آن از حیث زمین و آب و هوا فرق نمایانی موجود و نیز وسائل زندگی و حیوانات و نباتات این نقاط هم باهم اختلاف کلی دارند و بنابراین در عادات و اخلاق و اوضاع سکنه نقاط نامبرده هم باید فرق کلی موجود باشد.

فصل دوم

محصولات عربستان

در میان محصولات عمده عربستان خرما و قهوه از جمله محصولات می هستند که ذکر آنها خالی از اهمیت نیست. اما خرما قسمت مهم غذای سکنه کشور را تشکیل میدهد و قهوه یکی از محصولات تجارتهای بشمار آمده و منبعی است برای تحصیل ثروت. علاوه بر این بعضی محصولات مخصوصه ای هم هست از قبیل: گندمر، فلو، سنا، بلسان مکی و غیره که تجارت آنها از قدیم متعلق به عربستان بوده است. نظر با اختلاف آب و هوای قطعات مختلفه عربستان محصولات آن هم مختلف می باشد باین معنی که محصولات مناطق حاره و معتدله هر دو در آنجا پیدا می شود مثل: پنبه، نیشکر، انجیر، بیابانی، عقیاق، زبان گنجشک و غیره. درختهای جنگلی، خیلی کم دیده میشود و بیشتر همان نخل است که بواسطه آن در دور نماهای ممالک شرقی کیفیت خاصی پیدا می شود. تمام اشجار و نباتات و محصولاتیکه در فرنگ پیدا میشود در نقاط حاصلخیز عربستان هم بدست می آید از قبیل: زردآلو، شفتالو، انجیر، بادام، انگور، گندم و جو، زرت، باقلا، تمباکو و غیره. کشت و زرع در یمن خیلی خوب انجام می گیرد لیکن زارعین باید رنج و مشقت زیادی را

تحمل کنند زیرا لازم است که زمین را همیشه سیراب نگاهدارند و برای اینکار مجبورند که از آب باران تالاب واسطخرهائی ترتیب دهند .

از حیوانات اهلی که در اروپا وجود دارند مثل : قاطر ، الاغ ، گاو ، بز ، میش و غیره در عربستان هم تمام آنها تربیت شده موجود میباشند و از حیوانات درنده هم مثل : شیر ، ببر ، پلنگ ، و غیره بکثرت در آنجا یافت میشوند . در بین حیوانات موزیه عربستان هیچ حیوانی بقدر ملخ خطرناک نیست چه آن بعضی اوقات نقصان و خسارت زیادی بمردم وارد میسازد ، البته وجود اینگونه حشرات بکلی خالی از فایده و نفع هم نیست چنانکه دیده میشود اکثر اوقات در صحرای مسافر و چهارپایان از همین حیوان میباشد . در میان حیوانات عربستان اسب و شتر دو حیوانی هستند که برای انسان زیاده از حد مفید و نافع میباشند علی الخصوص شتر ، گوئی برای عربستان ایجاد شده و بدون این حیوان مسافرت در برّ عرب از محالات شمرده میشود . قناعت و کم خورگی او و صبر بر تشنگی و تحمل در مشاق و نیز قوّت جسمانی ، تمام اینها خصایصی است که بواسطه آن نمیتوان ویرا با سایر چهارپایان در بادیه پیمائی یا بارکشی طرف مقایسه قرار داد . از حلب تا صحرای بصره یک شتر با ۱۸۰ الی ۲۱۰ کیلو بار با خوراک خیلی مختصر و ساده این مسافت بعیده را بخوبی طی مینماید . حقیقت اینکه شتر حیوانی است نهایت درجه قانع و کم خوراک و با چیزهائی هم بسر میبرد که حیوانات دیگر ابدأ نمیتوانند با آن زندگی کنند چنانکه من هیچوقت نتوانسته ام بلا تعجب بستری نگاه کنم که با کمال راحتی مشغول بود بخوردن برگ خارهای درشت تیغ داری که درد و طرف راه روئیده شده بودند .

اما اسب عربستان بسی مشهور و بسیاری از نویسندگان و سیاحان در تعریف و توصیف آن مضامینی برشته تحریر در آورده اند لیکن نویسنده در این مقام فقط مقاله ای را که مسیو دورژه (۱) در این باب نوشته است از نظر خوانندگان میگذارم و آن اکتفا مینمایم . او چنین مینویسد : « اسب عربی متناسب و قوی ، زیرک و حساس ، چست و چالاک ، پر نخوت و ناز ، موقعیکه در چراگاه آزاد میگردد هیچ حیوانی از حیث

صورت و شکل قشنگتر و همچنین در سیرت عالیترا از وی بنظر نمیآید. سر کوچك و كم گوشت ، چشم تیز و گیرنده ، سوراخهای بینی گشاده و باز ، گردن بلند ، كمربار يك ، تهيكاه پُر و کوتاه ، كفلكمي کشیده ، دُم از زیر برجسته ، دست و پا نازك ، با فراست و هوش ، مطیع و بی آزار ، تربیت پذیر ، پُردل و جری ، كم خوراك ، تیز رفتار ، و همین خصائل و صفاتند كه اسب عربی را از تمام اسبان دنیا ممتاز ، حتی بر بهترین نژاد اسبان اروپا تفوق و مزیت بخشیده است .

اعراب بادیه از میان تمام اسبان عربی فقط پنج نژاد را كه شجره آنها منتهی به پنج مادیان پیغمبر اسلام میشود بیشتر پسند میکنند و بآنها اهمیت زیاد میدهند . وقتیکه از يك مادیان عالی نژاد كُرّه ای پیدا میشود مجلسی تشکیل داده جمعی را برای شهادت و گواه دعوت مینمایند و در حضور آنها تاریخ ولادت ، نام ، سلسله نسب مولود مذکور را روی كاغذ آورده و با مضاء مدعوین میرسانند . سپس آنرا میان بالشتکی از چرم ضبط نموده بگردن آن كُرّه میآویزند و از آن تاریخ بعد این كُرّه در عداد یکی از سمندهای صبارفتار و باد پیمائی محسوب میشود كه بر سر آنها غالباً نزاع و جنگهای خونین و دهشتناکی بین قبایل رویداده است .

سخن اینجاست كه در ریگستان عرب اكثر اتفاق افتاده كه جان یكنفر سوار از تیز رفتاری این حیوان محفوظ مانده است .

بوركهارد ^(۱) مینویسد كه « در سنه ۱۸۱۵ جماعتی از دروز ^(۲) كه اسبهای آنها نهایت درجه تند و تیز رفتار بودند یکی از قبایل **حوران** ^(۳) حمله برده

۱- Burckhardt ، بوركهارد یکی از مشاهیر قدماست كه مشرق را سیاحت کرده . او ابتدا مسافرتی بافریقا نموده و از طرز معاشرت مشرق بقدری خوشش آمد كه در مصر سكونت اختیار نمود و در زبان و لباس و طرز معاشرت ، خود را بعینه یكنفر مصری نشان میداد و شغل او تجارت بوده . او اولین اروپائی است كه مكه معظمه را زیارت نموده و در امثال عرب كتابی تألیف کرده ، این كتاب در سال ۱۸۷۵ میلادی دو باره بطبع رسیده كه معروف میباشد . تولد او سال ۱۷۸۴ و وفاتش در سال ۱۸۱۷ میلادی است .

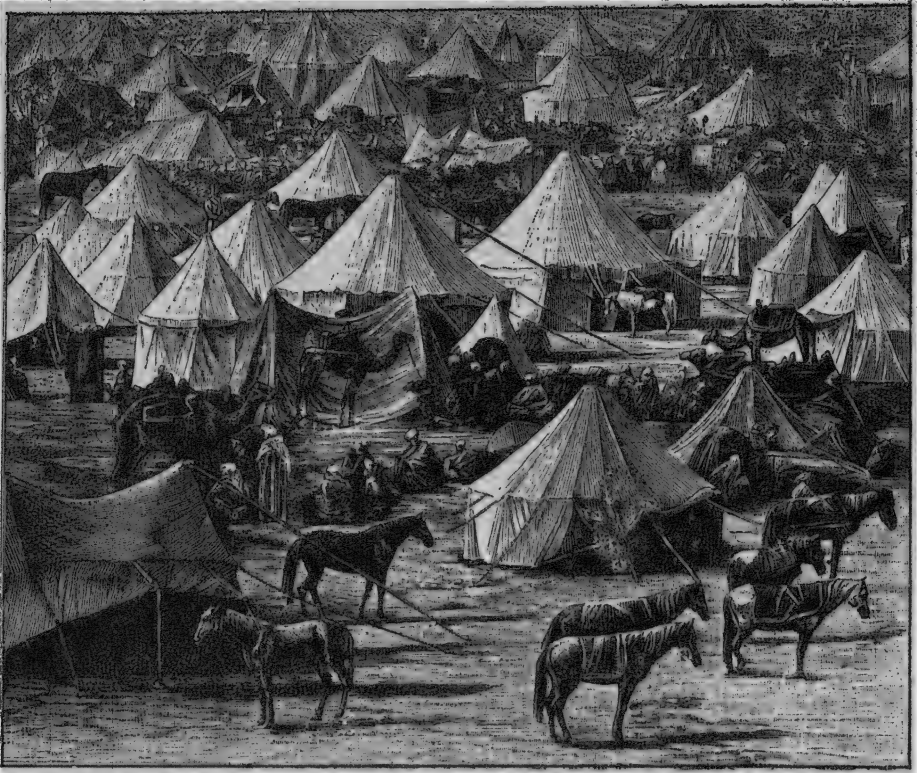
۲- Druses ، دروز قبیله ایست در لبنان كه از بیروان خلیفه ششم فاطمی مصر الحاكّم بامرالله میباشد . عده نفوس آن حالیه بالغ بردویست و پنجاه هزار نفر كه نصف آن مسلمان و باقی نصرانی هستند

۳- Hauran ، حورات یکی از ایالات سوریه و سمت غربی دمشق واقع شده و آن مشتمل است بر قراء و قصبات زیاد .

را شکست داده تا جلو چادر هاشان تعاقب نمودند و بعد در جلو چادر ها آن بیچارگان را از چهار سمت محاصره کرده همه را بقتل رسانیدند الا یکنفر از آنها که سوارمادیان خویش شده از میان دشمن گذشت و بطرف صحرا فرار کرد ، فوراً چند نفر سوار که اسبهای آنها بغایت تیز رفتار بودند او را تعاقب نمودند . سوار حورانی کوه و دشت ونشیب و فراز را مثل باد صرصر طی کرده گذشت لیکن سواران دشمن هم مایوس نشده عقب سر او بنای دویدن را گذاشتند زیرا در روز بکینه جوئی مشهور و قسم خورده بودند که از حریف یکنفر را زنده باقی نگذارند . این فرار و تعاقب چندین ساعت دوام داشت تا آنکه تیز رفتاری مادیان حورانی بدرجه ای بالا گرفت که آنها از حال غضب بیرون آمده از خون وی در گذشتند و باو قسم دادند که توقف کند تا پیشانی مادیانش را بدوسند ، سوار مزبور راضی شده ایستاد و در روز هم او را آزاد گذاشته هیچ متعرض وی نشدند « . همین قدر باو بعبارت ذیل که از امثال مشهور عرب است گفتند « اوّل دست و پای اسب خود را بشوی و بعد ، از آن آب بیاشام » و آنها از آن سوار واسبش با اینکه اذیت زیاد دیده بودند بقدری کیف کردند که با کلمات مزبوره مسرت خود را اظهار نمودند . راجع به اسب عربی من این چند کلمه را هم می خواهم بر بیان فوق اضافه نمایم که طرز سیر و رفتار این حیوان دو قسم است : یکی قدم دیگر چهار نعل . اما حسن اطاعت اسب عربی نسبت بصاحب خویش و آن معروف است . خود من اذراوقات اعراب را دیده که از اسب پیاده شده عنان را بگردن اسب انداخته اند ، این حیوان همانطور ایستاده و از جای خود ابداً حرکت نکرده است اگر چه اسب در عربستان اینقدر مفید و کار آمداست لیکن مثل شتر عمومیت ندارد و علت آنهم این است که در هر يك از نقاط عربستان پرورش شتر ممکن ، بر خلاف اسب که فقط در نقاطی قابل پرورش و تربیت است که علیق یافت میشود مثل عراق عرب ، شام ، نجد ، وغیره . نجد يك خطه ایست که اسب آن نسبت بسایر نقاط عربستان زیاده نفیس و قیمتی می باشد .

در يك زمان چنین تصوّر میکردند که در عربستان معدن طلا و نقره و جواهرات بکثرت وجود دارد ولی امروزه اثری از آن دیده نمیشود ، فقط در بعضی جا ها مس و

(۲) يك منظره از خيام حجاج نزديك مكه در موقع حج

آهن دیده شده و حقیقت امر اینست که ما چون از حالات این کشور اطلاعات کافی نداریم نمیتوانیم راجع بمعادن آن بطور قطع اظهار عقیده نمائیم .

صنعت و تجارت امروزه یمن که یکی از ایالات عربستان میباشد بعینه همان ترتیبی است که در زمان قدیم معمول بوده و آن عبارت است از : زیور آلات ، خرما ، اسب ، سنا ، کُنْدُر ، مُرْمَکِی و غیره که از خود مملکت پیدا میشوند . مال التجاره هائیکه بار و پا حمل شده و یا از هندو ایران و افریقا وارد میشوند هنوز مثل قدیم بواسیله قافله میباشد . در عربستان هم مثل سایر ممالک مشرق حساب مسافت از روی ساعت بعمل میآید ، عموماً شتری که بارش سنگین نباشد در هر ساعتی دو میل و نیم تقریباً راه طی میکند و ازینرو فاصله هائیکه در نقشه بنظر ما خیلی کم معلوم میشود برای قطع آن يك مدت طولانی

لازم میباشد. در عربستان راه شوسه و جاده هیچ نیست و بیشتر راه کاروان از میان همان وادیهای است که در بالا ذکر نمودیم .

علاوه بر مسئله راه چیزی که فوق العاده لازم است در نظر گرفته شود مسئله آبست که از مسائل حیاتی بشمار آمده و بدون آن محال است جان در برد. راههایی که از قدیم الایام معمول بوده است هنوز باقی و معروف ترین آنها راهی است از دمشق ببغداد و از ریاض بمکه و مسقط و بغداد و دمشق میروند .

فصل سوم

ایالات و ولایات عربستان

مورخین قدیم معلوماتی که از داخله عربستان داشتند خیل محدود بوده است. هرودوت^(۱) که از مورخین مشهور یونان است آن را در الفاظ چندی ذکر نموده بآن اکتفا مینماید .

استرابون^(۲) و دیودور^(۳) شرحی در اینباب ذکر نموده اند ولی بیشتر راجع است باجناسیکه از هند وارد عربستان شده و یا از خود عربستان بخارج حمل میشوند. بطلمیوس^(۴) که اطلاعی از عربستان نسبتاً بیشتر بود مینویسد : در یمن یکصد و

۱- Hérodote ، هرودوت گذشته از اینکه مورخ بود سیاح هم بوده است . او بابل و مصر و فلسطین را سیاحت کرده کتابی هم در تاریخ نوشته است . تولدش تقریباً در سال ۴۸۴ قبل از میلاد مسیح ، وفاتش هم در سنه ۴۲۵ قبل از میلاد بوده است .

۲- Strabon ، یکی از سیاحان یونان و در تاریخ و جغرافی مقام شهرت را حاز است . تولدش در سال ۵۴ قبل از میلاد مسیح ، وفاتش سال ۲۴ میلادی بوده است .

۳- Diodore ، از مورخین مشهور یونان و ساکن جزیره سیسیل بوده . او اروپا ، آسیا ، افریقا را سیاحت کرده و در مراجعت در روم (شرقی) اقامت نمود . مشارالیه در نتیجه ۳۰ سال زحمت کتابی در تاریخ در ۴ جلد مشتمل بر شرح حالات و واقعات هزار و یکصد سال تألیف نموده ولی متأسفانه تمام آنها مفقود شده ، فقط بعضی از اجزاء آن بدست آمده ، از تاریخ تولد و وفات این مورخ شهرت همینقدر معلوم میباشد که زمان او قبل از میلاد مسیح بوده است .

۴- Ptolémée ، یکی از فلاسفه و ستاره شناسان زیر دست اسکندریه بوده و نظام بطلمیوس بنام او مشهور است . کتاب معروف مجسطی و جغرافیای او تأسیزده قرن در دنیا شایع بوده . زمان او سال ۱۲۷ میلادی است .

هفتاد قصبه و پنج شهر بزرگ وجود دارد. رومیان در تمام دوره جهانبانی خود از عربستان کم مطلع بوده اند و چون چنین تصور میکردند که اقسام دواجات، عطریات، منسوجات، جواهرات که در واقع از هند یا چین وارد میشدند مخصوص عربستان و از محصولات آنجا است چندین مرتبه برای فتح آن کوشش نمودند ولی نائل بمقصود نشدند و این جهانگیران ربع مسکون که تمام لقوام عالم را تحت حکومت خود در آوردند این اعراب بدوی صحرا نورد را که اراضی ریگستان و هوای گرم و سوزان قلعه محکم آنها بود هیچوقت نتوانستند تحت فرمان خود بیاورند.

چیزی نگذشته است که سیاحان اروپا شروع بسیاحت عربستان کرده اند. فیور در سنه ۱۷۶۲ میلادی این مملکت را سیاحت نموده است و قبل از او معلوماتی که از مورخین عرب یا بطلمیوس در دست بود تماماً بحال تردید باقی و غیر قابل یقین بوده است. بطلمیوس اول کسی است که برای عربستان نقشه ای مبنی بر تحقیقات علمی ترتیب داد لیکن او هم فقط قسمت کمی از یمن را دیده بود. بعد از فیور تا پنجاه سال کسی بفکر سیاحت عربستان نیفتاد تا اینکه در سال ۱۸۱۵ بورکهارد مسافرتی بدانجا نموده از حالات اعراب علی الخصوص از مکه و مدینه مواد زیادی جمع آوری نمود و پس از چندی که لشکر مصر بوهاییها حمله بردند موقعی بدست آمده از جغرافیای عربستان تحقیقات زیادی بعمل آمد. بعد از آنها سیاحان چندی بعربستان مسافرت کرده اند که مشهورترین آنها والین^(۱) در سنه ۱۸۴۵، بورتین^(۲) سال ۱۸۵۲ و

۱- Wallin، والین در زبان عربی مهارتی تمام داشت، او در سال ۱۸۴۸ بلباس یک نفر از علمای مذهب اسلام از سواحل بحر احمر تا حایل را توانست سیاحت نماید.

۲- Burton، بورتین یک نفر سیاح و نویسنده و در علم لغات مشهور بوده و کتب چندی هم تألیف نموده است، او در سال ۱۸۴۲ میلادی در اداره کپانی هندوستان مستخدم شده قسمت کوهستانی نیلگری را مشغول تحقیق و بررسی گردید و در مدت قلیل در السنه شرقی مهارت حاصل نمود و در سال ۱۸۵۲ میلادی بلباس درویشی مکه و مدینه را کاملاً سیاحت کرد و شرح مسافرت و سیاحت خود را در سه جلد کتاب تدوین نمود. افریقا، امریکای جنوبی، فلسطین و غیره را هم سیاحت کرده و راجع بهر يك کتابی هم تألیف نموده است، آخرین کتاب او ترجمه الف لیله و لیله است که در اروپا ترجمه مزبور فوق العاده پسند واقع گردید، تولد او در سال ۱۸۲۱، وفاتش در سال ۱۸۹۰ میلادی است.

پالگراو سال ۱۸۶۲ میلادی . مخصوصاً **پالگراو** نجد و قسمت مرکزی عربستان را کاملاً سیاحت نموده که قبل از او هیچیک از سیاحان اروپا بآنجا قدم نگذاشته بودند (۱).
 قدما عربستان را بسه قسمت تقسیم نموده اند : قسمت شمالی و شرقی که موسومست بحجاز کوهستانی . قسمت شرقی و جنوبی را یمن نامیده و قسمت مرکزی و شرقی را صحرای عرب میگویند . اما حجاز شامل آن قسمت از عربستان است که از فلسطین تا بحرا حمر واقع شده و صحرای عرب عبارت از ریگستانی است که از حدود شام و عراق عرب بشط فرات و خلیج فارس اتصال پیدا میکند .

و اما قسمتهای جنوبی جزیره العرب یعنی نجد و حجاز جنوبی و یمن و عمان و غیره تماماً داخل در یمن میباشد . علمای جغرافی عرب که از این تقسیم واقف نبودند حجاز شمالی را که قدما آنرا حجاز کوهستانی مینامیدند اصلاً از عربستان نمیدانستند و آنها تقسیمانی را که در کتب خود ذکر نموده اند بشرح ذیل میباشد :

۱ - حجاز خطه ایست مشتمل بر ریگستان و اراضی کوهستانی و آن در قسمت مرکزی سواحل بحر احمر واقع شده مکه و مدینه جزء آن میباشد . ۲ - یمن در جنوب حجاز واقع شده و آن در قسمت جنوب غربی جزیره العرب حاصلخیز ترین نقاط محسوب است . ۳ - حضر موت . ۴ - ماهره . ۵ - عمان . ۶ - احساء واقع بین خلیج عدن و خلیج فارس . ۷ - نجد یعنی قسمت مرکزی عربستان که بسیار حاصلخیز و مشتمل است بر بلوک و قصبات بزرگ لیکن از اطراف محصور بر ریگستان میباشد .

تقسیم فوق که از قدیم معمول بوده با تقسیم سیاسی عربستان مطابق نمیشد . در زمان جاهلیت تمام مملکت تقسیم میشد بین قبائل کوچکی که هر کدام در یک قسمت حکومت مینمودند . البته بعد از ظهور اسلام اتحاد و اتفاقی بین این قبائل پیدا

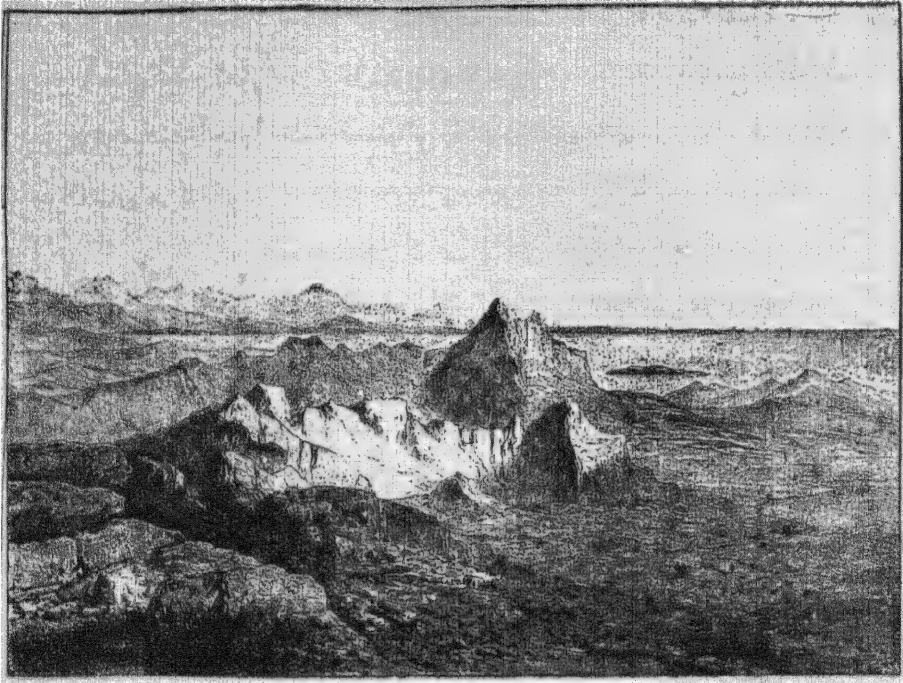
۱ - نظر باینکه نویسنده مالکی که جزو حکومت قدیمه عرب بود همه را سیاحت کرده محض دست آوردن مواد بهتری و تکمیل اطلاعات خود مایل بود داخله عربستان را هم سیاحت کنیم این بود از مدیر اداره تعلیمات که بودجه مخارج اکتشافات علمیّه دست او بود تقاضا نمود که در انجام مقصود فوق بامن کمک مالی کنند ولی او این تقاضا را رد کرد و چون بودجه شخصی من برای مخارج سیاحت مزبور کافی نبود لذا بهمان سیاحت های نامبرده که سهل الوصول بود ناچار شده اکتفا نماید (مصنف) .

شد ولی بعد از انحطاط اسلام دو باره عرب بحالت سابق خود برگشته باستثنای نجد و یمن و عمان تمام کشور بین قبائل کوچک تقسیم گردید که غیر از شیخ قبیلہ حکومت دیگر را نمیشناختند و اینک ماقسمتهائی را که در فوق ذکر نمودیم هریک را ذیلا بطور اجمال بیان می نمایم .

قسمت اول

حجاز شمالی که علمای جغرافی عرب چنانکه ذکر شد آنرا از عربستان خارج ساخته اند لیکن از نقطه نظر موقع یاسکنه هر کدام باشد لازم است آنرا جزء عربستان قرار دهیم و تمام شبه جزیره سینا و آن قطعانی که از فلسطین تا بحر احمر واقع است تماماً جزء قسمت فوق میباشد . حجاز شمالی قطعه ایست کوهستانی و در وسط شبه جزیره سینا که داخل در همین قسمت میباشد کوه مشهور سینا واقع است . اراضی اطراف آن تماماً سنگلاخ و فقط نقاط قریب بدریا ریگستان است . در این حدود جنس روئیدنی و سبزه خیلی بندرت پیدا شده آنها بحالت خیلی پژمرده . اگر چه این نقطه بکلی خشک و بی حاصل است ولی در تاریخ عالم مشهور و نام بلندى را حائز میباشد و این همان خطه ایست که در تورات بنام (ادومیه)^(۱) نامیده شده است . اقوام عمالقه و مدیانیه و نبطیه که ذکر آنها در هر صفحه ای از کتب عبرانی موجود است در همین سرزمین مسکن داشتند و آن سرزمینی است که بنی اسرائیل در صحراهای آن قبل از وصول بارض موعود سالها سرگشته و حیران بوده اند . علائم و نشان های کوه مقدس طور یعنی همان محلی که موسی از آنجا برای بنی اسرائیل قانون آورد و سنگی که بر اثر ضربت عصای موسی چشمه های آب از آن جاری شد هنوز موجود و مسافرین و سیاحان تماشا میکنند . غار (جبل حوریب) که ایلدای بیغمبر جانش را از غضب ملکه ایزائیل در آن غار نجات داد هنوز باقی است . شهر پترا^(۲) که قدیم یکی از تجارتگاهای معظم قسمت جنوبی قسمت عربستان بوده و مخصوصاً قبایل یمن گندر و عطریات با آنجا برده و در عوض از محصولات فنیقیه حمل مینمودند آثار آن در این ارض مقدس مشهود میباشد . نجد ناحیه بسیار وسیع زر خیزی است که

۱- Idumée. ۲- Pétra.

(۲) - منظره شهر سینا

در وسط عربستان واقع شده و از چهار طرف محصور است بجهال و ریکستان و آن مخصوص به طایفه و هابیها میباشد و راجع بآن معلوماتی که در دست است جدیداً حاصل شده چنانکه راجع باهالی آنجا **پالنگز او** مینویسد: « در میان اهالی نجد مثل اهالی شفیلد و بیرمنگام (۱) معمار و صنعتگرانی پیدا میشوند که قابل ساختن آلات مکانیکی میباشد ». در جای دیگر سیاح فوق مینویسد: « اینکه عربستان از ممالك وحشیه معرفی شده برای اینست که اکثر سیاحان از سواحل و سرحدات این کشور هیچ نتوانسته اند قدمی جلوتر گزارده از داخله آن معلوماتی بدست آورند ».

اگر چه در سال ۱۸۱۰ و سال ۱۸۱۸ میلادی مصریان شکستهای پی در پی بو هابیها وارد ساخته آنانرا مغلوب نمودند ولی چیزی نگذشت که حکومت آنها بحالت اولی برگشت.

۱- Sheffield, Birmingham ، شفیلد و بیرمنگام از شهرهای صنعتی انگلستان و کارخانه های فلز سازی زیادی در آنجا موجود است .

سلطان و هابی اغلب اوقات در شهر ریاض بسر میبرد. بیشتر شغل اهالی اینجا زراعت و فلاحت میباشد. چنانکه سیاح مذکور مینویسد بواسطه وفور پیداوار و محصولات این صفحه و مخصوصاً از مرغوبی خرماي این حدود ثابت میشود که اهالی آن در زراعت و فلاحت مستعد و قابلند.

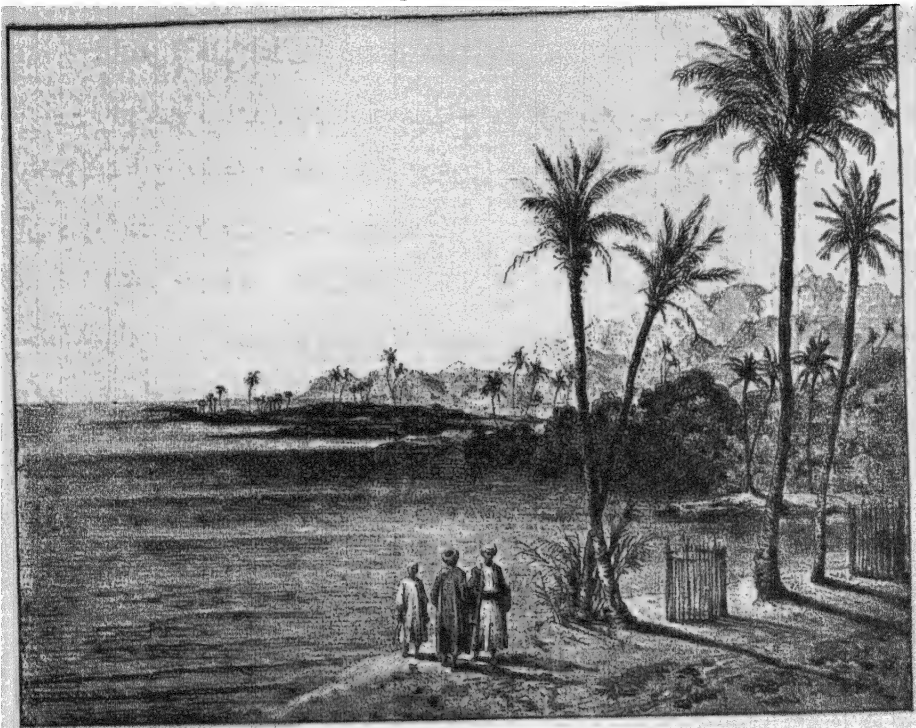
کشور حجاز در ساحل بحر احمر واقع شده و شهرتی را که در تاریخ حائز میباشد برای این است مکه و مدینه که از شهرهای مقدس مسلمین و مرکز نشو و نمای دین اسلام بوده در اینجا واقع است. مسلمین دنیا هر ساله یکمرتبه برای زیارت بیت الله در مکه جمع میشوند. بعضی از نقاط حجاز حاصلخیز است لکن قسمت بیشتر اراضی آن خشک و شوره زار میباشد.

سلطنت حجاز ظاهراً با سلطان عثمانی ولی در معنی با شریف مکه است که اغلب در طایف بسر میبرد.

مکه شهری است که در يك بیابان لم یزرعي واقع شده و شاید در غیر عربستان در هیچ جای دنیا نتوان نظیری برای آن پیدا کرد و آن بدرجهای شوره زار است که ابداً قابل زراعت نیست و اهالی آن از جدّه که کنار بحر احمر واقع و در حقیقت بندر گاه مکه است تمام ضروریات زندگی خود را فراهم میکنند.

این شهر که آنرا **ام القری** مینامند اروپائیان تایکمدت طولانی از آن بکلی بیخبر بودند و امروزه هم بواسطه خوف جان کسی جرأت نمیکند که بسیاحت آنجا برود و چند نفر سیاح هم که بلباس مبدل اقدام باین امر نمودند برای این بوده که در زبان عربی فوق العاده ماهر بوده اند و البته باین ترتیب میتوان تصدیق کرد که وسائل تحصیل حقایق و معلومات صحیحه از این شهر تاچه اندازه برای ما محدود بوده است و ما اینوقت حقیقهٔ از سر هنگ **صادق بيك**، یکی از صاحبمنصبان لایق مصری، متشکریم که فقط او در مسافرت خویش بحجاز عکسهای آنجا را برداشته و آن عکسها در سنه ۱۸۸۱ وارد اروپا گردید، تصاویری که در این کتاب بنظر قارئین میرسد از روی عکسهای او کراور شده است.

مکه از حیث معماری بر تمام شهرهای عربستان مزیت دارد چه ابنیه و عمارات

(۴) - از واحات دَهاب در خلیجِ اِلانی تیک

آنجا از روی قواعد علمی بنا شده است . در مکه آب خیلی کم است و آب مشروب آنجا را از کوه عرفات که چندین فرسخ مسافت دارد میآورند . در آنجا نه‌ریست که آن را به زبیده زوجهٔ هرون الرشید نسبت میدهند . در موسم حج مکه مرکز تجارت هر گونه امتعه و اجناس قیمتی قرار میگیرد .

علت عمدهٔ بر تری و اشتها مکه که آنرا ام‌القری نامیده اند برای مسجدیست که در وسط آن ، کعبه واقع شده و بموجب اقوال مورّخین اسلام بنای آن بادست ابراهیم ؑ صورت گرفته است ولی چیزی که هست بعد از پیغمبر اسلام خلفا و سلاطین و کشور ستانان اسلام یکی بعد از دیگری در این خانه مطابق عقاید مذهبی خود تعمیراتی نموده و بر تجمّلات و تزئینات آن افزوده اند ، تا اینکه در امروزه شاید از قسمت های قدیم آن چیزی باقی نمانده باشد .

شکل مسجد ، مربعی است متساوی الاضلاع . بعد از دخول در آن يك صحن

بزرگ با شکوهی بنظر میآید که از چهار سمت آن ستونهای زیادی پهلوی هم نصب و از میانه آنها گنبد های کوچکی بکثرت نمایان و مناره هائی در چهار سمت این مربع بنا نموده اند که نهایت درجه مجلل و باشکوه میباشد.

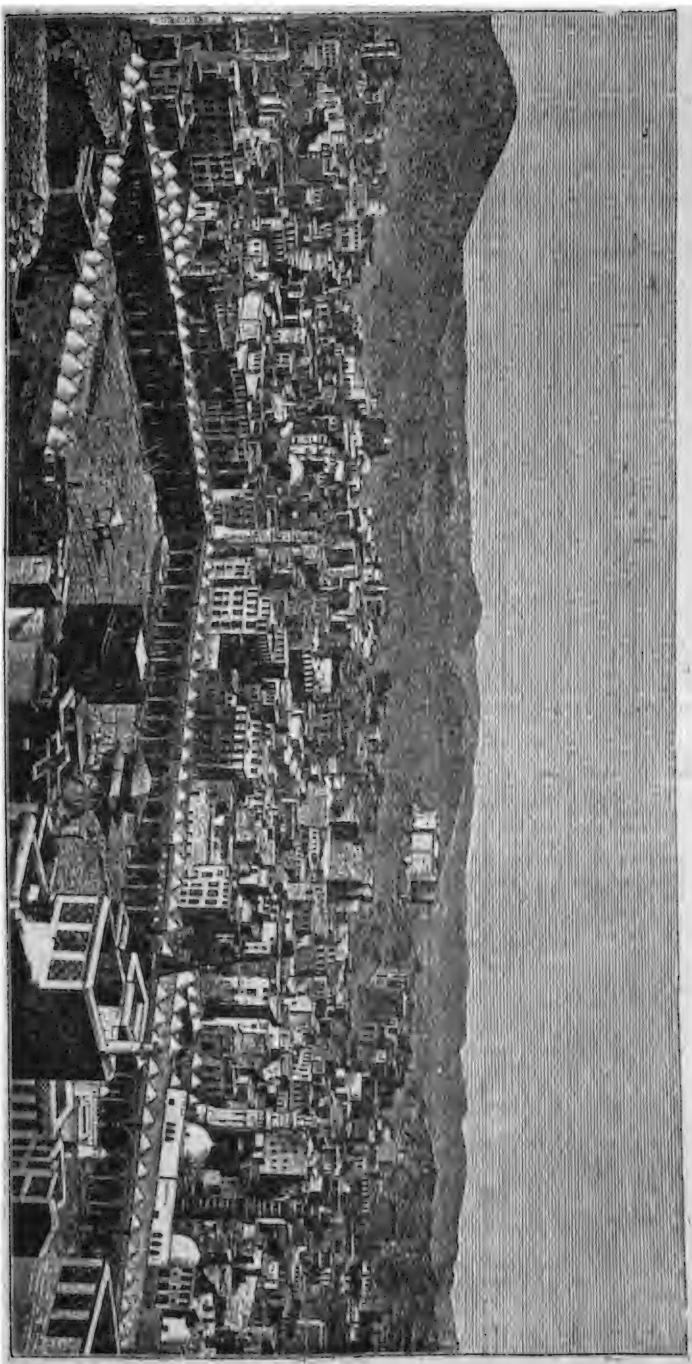
بسیاری از مساجد دیگر را هم مثل مساجد دمشق که خود نگارنده دیده ام مطابق نقشه مسجد مکه بنا نموده اند ولی نقشه مساجد قاهره بکلی مخالف و نهیض بین ساخت مناره ها و تزئینات داخلی آنها با مسجد مزبور فرق کلی موجود میباشد.

خانه کعبه در صحن مسجد واقع شده و آن عبارت از یک عمارت مکعبی است که از يك پارچه سنگ حجاری شده بنا گردیده و ارتفاع آن بطور تقریب ۴۰ پا و طول آن ۱۸ و عرض آن ۱۴ پا میباشد^(۱). برای دخول در اندرون کعبه روزنه ایست که معادل ۷ پا ارتفاع آن از زمین میباشد و از این رو محتاج بنصب نردبانست تا بوسیله آن بتوان داخل خانه گردید و قسمت داخلی آن عبارت از حجره ایست که از سنگ مرمر مفروش و قندیل های زیادی از طلا در اطراف آن آویزان و دیوار آن از چهار طرف با کتیبه های قشنگی زینت یافته است. اسباب زینت و تجمل داخل کعبه همیشه قابل تقدیر بوده و بهترین بیانی که درین باب از نظر ما گذشته توصیفی است که ناصر خسرو در سفرنامه خود درج نموده است.

او از سال ۱۰۳۵ تا سال ۱۰۴۲ میلادی مسافرتی نموده و سفرنامه ای هم که فوق العاده دلچسب میباشد ترتیب داده و **مسیو شفر**^(۲) رئیس دانشگاه السنه شرقی اخیراً آنرا چاپ و منتشر ساخته است. او مینویسد: «دیوارهای خانه همه از تخته های رخام الوان پوشیده و بر جانب غربی آن شش محراب است که از نقره ساخته شده و بامیخ بردیوار دوخته و طول هر یکی بالای مردی با تکلفات بسیاری از زرکاری و مواد سیم سوخته و چنانستکه این محرابها از زمین بلندتر است و مقدار چهار ارش دیوار خانه از زمین برتر ساده است و بالا تر از آن همه دیوار از رخام است تا سقف بنقارت و نقاشی کرده و اغلب بزر پوشیده»^(۳).

طرف خارج یکی از دیوارهای خانه، سنگ سیاه معروف (**حجر الاسود**) که

۳- از سیاحت نامه ناصر خسرو اقتباس شده. ۲- M. Schefer. ۱- Burkhardt.

(۵) مکه معظمه و خانه کعبه

بعقیده عرب زمان بنای کعبه ملائکه آنرا برای **ابراهیم** که پای خود را روی آن گذاشته مشغول بنای کعبه شود از بهشت آوردند نصب میباید. قطر این سنگ تقریباً یکووجب میشود و از زمان **ابراهیم** تا اینوقت که چند هزار سال گذشته است این سنگ همیشه مورد تعظیم و تکریم بوده است و شاید نتوان در دنیا یک چیز متبرکی پیدا کرد که مثل این سنگ از سالیان دراز رتبه و مقامش محفوظ مانده باشد چه از چند قرن قبل از پیغمبر اسلام تا امروز این سنگ مقدس شمرده شده تعظیمش مینمایند.

روی خانه کعبه همیشه یک پرده سیاهی کشیده شده مگر طرف حجر الاسود را که باز گذاشته اند، این پرده چندین ذراع از زمین ارتفاع دارد. درایام حج کمر بندی را که آیات قرآنی با حروف طلا در آن نقش شده است بوسط کعبه می بندند. غلاف خانه کعبه در هر سال یکمرتبه عوض میشود. در صحن مسجد یعنی همان محلی که مطابق روایات عرب **هاجر اسماعیل** را از شدت عطش بحالت نزع دید و از معجزه **اسماعیل** فرشته ای چشمه آبی ظاهر ساخت یک عمارت مریع دیگری روی آن بنا شده است.

مورخین عرب عدد نفوس مکه را یکصد هزار نفر مینویسند لیکن از روی تخمین بورکهارد امروزه نفوس آن از بیست هزار نفر تجاوز نمیکند بعد از مکه بعقیده مسلمین مدینه که جزو حجاز و پایتخت قدیم عرب است مقدس ترین مشاهد و مقامات میباشد چه پیغمبر اسلام از مکه هجرت بمدینه نمود و آن نقطه را مرکز اشاعت دین اسلام قرار داد و بالاخر در همانجا هم دار فانی را وداع نمود.

اطراف مدینه هم مثل مکه بیابانی است غیر قابل زرع و اهالی آن ما یحتاج زندگانی خود را از ینبوع که مثل جدّه در کنار بحر احمر واقع و بندر گاه مدینه است تهیه مینمایند.

شهر مدینه هم بواسطه حسن عقیدت زائرین بیت الله نهایت پرتکلف بنا شده است عمارات آن از سنگهای تراشیده ساخته و اغلب دو طبقه میباشد. طرق و شوارع آن با سنگ فرش شده و حصار مرتفعی هم دور شهر کشیده اند، غیر از مسجد پیغمبر ص که محل وعظش بوده و اینک مزار وی میباشد بنائی قدیم در آنجا پیدا نمیشود ولی همین یک بناء هم برای تعظیم و تکریم این شهر کافی است و بواسطه همین یک عمارت است که در نظر حجاج مدینه هم مثل مکه مقدس و متبرک شمرده میشود.

دیار اثیر - بین حجاز و یمن خطه ایست وسیع که آنرا دیار اثیر میامند ، تا اوایل قرن نوزدهم هیچکدام از سیاحان اروپا نتوانستند محلّ نامبرده را سیاحت نمایند و آن مشتمل است بر قری و قصبات مهم زیاد و اهالی آن بسلاحشوری و جنگجویی معروف میباشند . یمن - این سرزمین در قسمت جنوبی شرقی جزیره العرب واقع شده و در تمام عربستان نقطه ای خرم تر و حاصلخیز تر از آن نیست . سکنه آن جمعی تجارت پیشه و برخی دیگر بوسیله فلاحات اوقات بسر میبرند . یمن از قدیم بامصرو هند و ایران دارای روابط تجارتی بوده است . سلطان یمن را امام میگویند و پایتختش صنعا است که دارای شصت هزار نفوس میباشد . راجع بآن **ادریسی** ^(۱) چنین مینویسد :

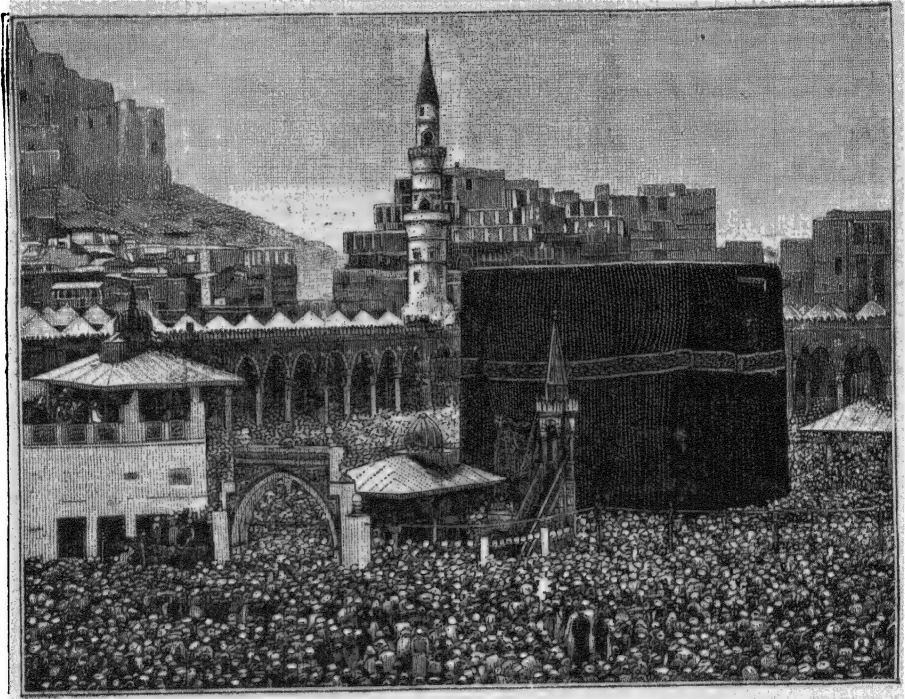
« صنعا ، دار السلطنه عربستان و پایتخت سلاطین یمن است . ابنیه و قصور سلطنتی این شهر معروف تمام دنیا است . علاوه برین ، عمارات عدیده دیگری وجود دارد که باغها و بساطین پر طراوت و تزیینی آنها را از اطراف احاطه کرده اند . منازل و مساکن معمولی شهر با سنگهای تراشیده بنا شده و در های آنها از شیشه است ، بیست مسجد که گلدسته و مناره هاشان آنها باطلا زینت یافته است موجود و شهر بواسطه آنها مقام شهرت را حائز و بر رونق آنها افزوده است . »

کرو تاندان ^(۲) که صنعا را سیاحت کرده در باب سواری امام یمن در روز های

جمعه چنین مینویسد : « اوّلاً یکعده مرکب از پنجاه نفر از اعراب مسلح بدوی شش تن شش تن صاف بسته جلوتر از همه بحالت رجز خوانی حرکت میکنند ، سپس شاهزادگان و صاحب منصبان ارشد با نیزه های بلند که بالای سر هر يك بیرقی افراشته است سوار بر اسب میگذرند ، آنگاه صورت خود امام نمودار میشود در حالتیکه بر يك اسب راهوار سفیدی که رنگ آن چشمه پارا خیره میکند سوار میباشد ، اسب مزبور از نژاد اسبهای وادی جوف ^(۳) واقع در شمال صنعا از حیث قامت بلندتر از اسبهای نجد ، لیکن در قشنگی و سرعت سیر بپای آن نمیرسد ، در دست راست امام نیزه ایست که سر آن از نقره و دسته

۱- ابو عبدالله ابن ادريس در تاريخ و جغرافى مقام شهرت را حائز میباشد . او در دیار را جر پادشاه سبیل داری شغل مهم بوده است . ولادتش ۱۰۹۹ ، وفات ۱۱۶۴ میلادی است .

۲-Cruttenden. ۳-Djôf.

(۶) . خانه کعبه در ایام حج

آن از طلای منقور میباشد و دست چپ وی روی دوش یکنفر از خواجه سرایان قرار گرفته و دو نفر غلام از دو طرف عنان اسب را بدست گرفته اند و برای حفاظت از آفتاب چتر بزرگی را که اطراف آن زنگوله های نقره آویخته است بالای سر امام سایبان قرار داده و چتر دیگری که تزیینات آن نسبتاً کمتر است بالای سر سیف الخلیفه که پشت سر امام حرکت میکند سایبان قرار میدهند، عقب سر امام سپهسالار و برادر امام و سایر رؤسای دربار حرکت نموده و آخر از همه یکصد نفر عرب مسلح بدوی میباشند امروزه هم صنعا عالیترین شهر های عربستان محسوب است .

مسیو هالوی^(۱) که چند سال قبل آنجا را سیاحت کرده است مینویسد :

« در این شهر مساجد عالیه موجودند که طرز ساخت آنها بهترین شاهکار های صنعت معماری اسلام را بیاد ما میآورد . »

۱- M. Halévy.

در اکثر شهرهای یمن مخصوصاً در روده^(۱) واقعه جنب صنعا امکنه و بساتینی است که برای تفریح و تفریح بی مثل هستند ، در آنجا درخت انگور را مثل ایتالیاروی چوب بست تر بیت میکنند . خرابه شهر سبا^(۲) یا مارب^(۳) در ۱۳ میل صنعا طرف شرق واقع شده و آن در قدیم پایتخت قوم صابین بوده و الحال بشکل يك قصبه در آمده است . **ادریسی** که در قرن ۱۲ میلادی میزیست مینویسد : « در این خرابه دو قصر موجود است که یکی را سلیمان و دیگری را یکی از زوجات **داود** بنا نموده و ملکه ای که بر حسب اقوال مورخین بملاقات **سلیمان** آمده بود پای تخت او همین شهر (سبا) بوده است » .

از شهرهای مشهور یمن یکی (مکا)^(۴) و دیگری (عدن) میباشد که در ساحل بحر احمر واقع است ، امروزه عدن تحت نفوذ دولت انگلیس قرار گرفته است و آن بکلی ویران افتاده و غیر از اهمیت موقع مزیت دیگری ندارد . محل نامبرده در اعصار گذشته جزو شهرهای بسیار معتبر و آباد شمرده میشد و دارای رونق زیاد بوده است چنانکه **ادریسی** ششصد سال پیش در کتاب جغرافیای خویش مینویسد که از هند و سند و چین انواع و اقسام مال التجاره وارد عدن میشود از قبیل : تیغه های شمشیر جوهر دار ، پوست ساغری ، مشک ، زین اسب ، فلفل معطر و غیر معطر ، نارگیل ، هل ، دارچین ، آبنوس ، جوز ، هلیله ، کاسه لاک پشت ، کافور ، جوز هندی ، میخک ، کبابه چینی ، اقسام نباتات معطر و پارچه های علفی ، مخملهای نفیس ، عاج ، قلع و اقسام نبی . علاوه صبر زرد زیادی برای تجارت وارد میکنند .

از جمله منابع مخصوص ثروت یمن یکی قهوه است که بتمام دنیا حمل میشود . شکی نیست که در نقاط دیگر هم قهوه عمل میآید ولی قهوه هیچ محلی بخوبی قهوه یمن نیست و تجارتگاه مهم آن بندر مکا است .

امروزه سلاطین یمن مثل قدیم دارای مجد و جلال نیستند و در خارج از شهرهای بزرگ نفوذ خود را از دست داده اند چه در قطعات مختلفه طوایف خود سری هستند که

۱- Rodah. ۲- Saba. ۳- Mareb. ۴- Moka.

ابداً خود را مطیع اوامر مرکزی نمیدانند.

حضر موت^۱ المهره، عمان، الحساء. اما حضر موت و المهره واقع است بین قسمت شرقی یمن و کناره‌های بحر هند تا عمان. در این حدود عده‌ای از قبایل خود مختار بسر برده و قصبات چندی است که حالات آنها بخوبی بر ما معلوم نیست، پایتخت حضر موت شیبام^(۱) است و از آنجا بفاصله يك روز راه شهر ترم^(۲) واقع است و آن شهر بست بسیار آباد و مساجد زیادی باندازه کلیسا های شهر روم در آنجا موجود میباشد.

عمان - که مجاور با المهره است از یکطرف ببحر هند و طرف دیگر آن بخلیج فارس منتهی میشود و آن ریگستانی است که در قسمتهای مرکزی آن دره‌های حاصلخیز و شاداب واقع شده، پایتخت سلطان عمان مسقط میباشد و محلّ مزبور امروز دارای هیچگونه اهمیتی نیست.

الاحساء - از عمان شروع شده بعد از کناره‌های خلیج فارس عبور کرده منتهی بنقطه‌ای میشود که در آنجا آب فرات بدریا میریزد، لیکن از حالات این کشور بزحمت دست آمده و عده نفوس آن تصوّر می‌رود خیلی کم باشد.

القطیف - دشتی است وسیع بین قطیف و بصره و مقابل آن جزایر بحرین واقع شده که مروارید آنجا معروف است.

ما جغرافیای جزیره العرب را تا همینجا ختم میکنیم و اکنون لازم میدانیم طوایف و اقوامی را که در این شبه جزیره بزرگ سکونت دارند تحت مطالعه در آورده اوضاع و حالات آنها را از نظر خوانندگان بگذرانیم.

این مطلب در آیه معلوم خواهد گردید که عربستان از حیث محیط و آب و هوا نسبت بسکنه تأثیر نمایانی بخشیده و آن بدرجه ایست که در هیچیک از ممالک دیگر نظیرش یافت نمیشود. برای کشف تاریخ این ملت همینقدر کافی نیست که تفصیل فتوحات آنان و یا کارنامه های ملوک و سلاطین آنها را نگاه کنیم بلکه از علل و اسباب مختلفه

کتاب اول - سرزمین ، نژاد

لازم است تحقیق بعمل آید که در ترقی و تنزل آنها عامل قوی بوده و قبل از هر چیز لازم است از خود این ملت که این تاریخ متعلق باوست بحث نمائیم .
مزایا و خصایص روحانی و جسمانی این ملت چه بوده و قانون وراثت و محیط و نیز اختلاط با اقوام مختلفه چه تغییرات و تبدیلاتی در آنها ایجاد کرده از جمله مسائلی است که تحقیق آن چون نهایت اهمیت را حائز است لذا ما از اینجا توجه خود را بطرف آن معطوف میداریم .

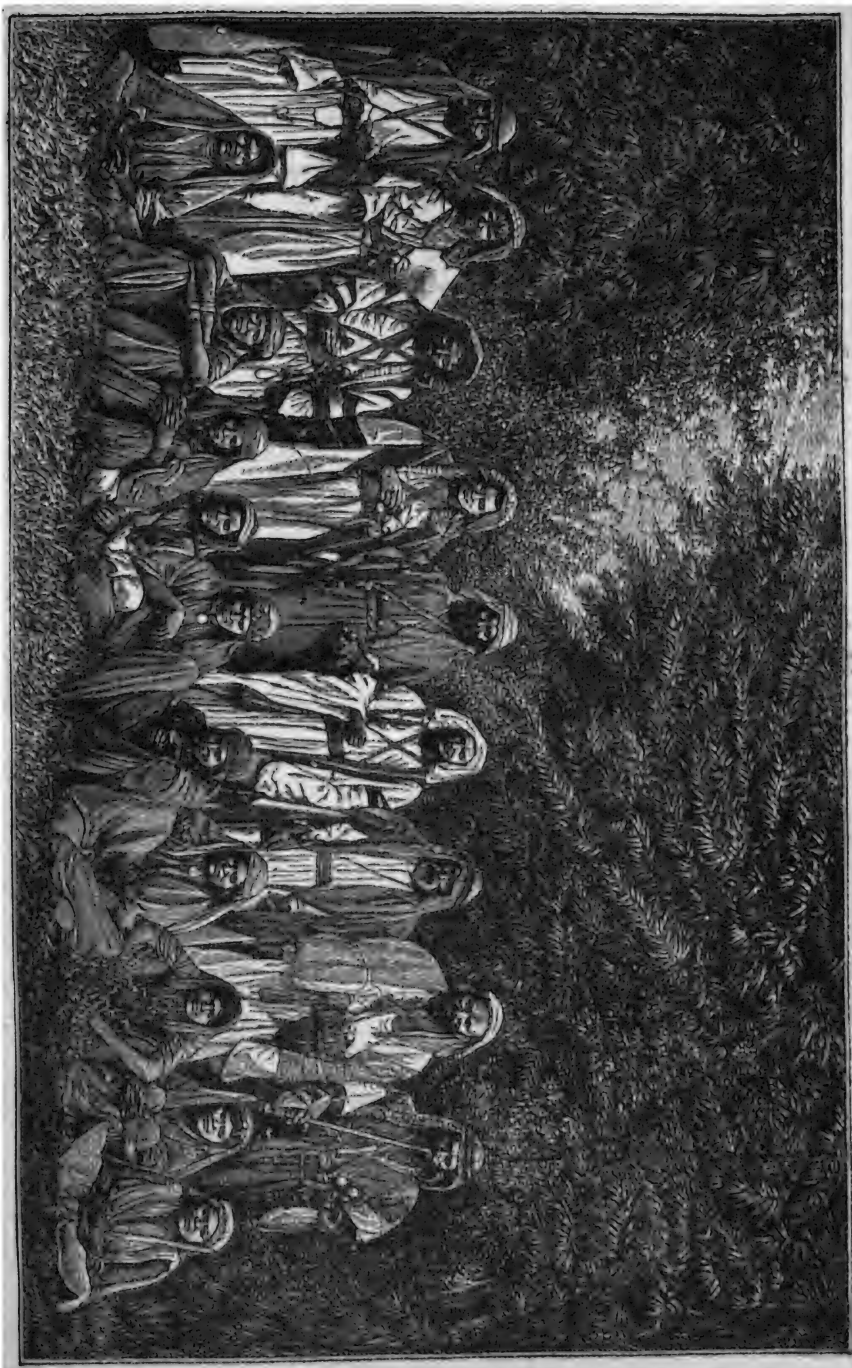
باب دوم - نژاد عرب

فصل اول

مفهوم علمی لفظ (نژاد)

قبل از بیان نژاد عرب مقدمهٔ مناسب است مختصری از معرفهٔ انسان که در این باب محل احتیاج است مذکور داریم .

جماعات بشری را که در تمام اقطار عالم وجود دارند بچندین قسمت یعنی چندین نژاد تقسیم کرده اند . در قدیم نژاد که گفته میشد بین افراد مندرجه تحت آن با افراد نژاد دیگر فرقی که قائل بودند کمتر از فرقی بود که بین افراد دو نوع موجود است . لیکن از علوم جدید ثابت شده که فرق بین نژاد های انسانی مانند همان فرقی است که بین انواع حیوان موجود میباشد و بنا بر این نسبت لفظ نژاد بقسمتهای مختلفهٔ انسان بعینه همان نسبتی است که لفظ نوع باقسام مختلفهٔ حیوان دارا میباشد در تعریف لفظ نژاد بطور سهل و آسانی میتوان گفت که آن اطلاق میشود بر جماعتی که افراد آن دارای خصایص مشترکه ای باشند که بطور توارث بآنها انتقال یافته است . اشخاصی که از علم الاقوام بیخبرند لفظ نژاد و ملت را دو لفظ مترادف خیال میکنند در صورتیکه بین آنها اصطلاحاً فرق نمایانی موجود میباشد چه لفظ ملت اطلاق بر - گروهی میشود که اکثر از نژادهای مختلفه ترکیب یافته لیکن تحت حکومت واحده اداره شده در نفع و ضرر باهم شریک باشند مثل ملت انگلیس ، اطریش ، آلمان و فرانسه که اطلاق نژاد انگلیس و آلمان یا اطریش و فرانسه نمیتوان بر آنها نمود چه در هر يك از ملل نامبرده نژاد هائی داخلند که هنوز هم بدرجه ای با هم مختلف و مغایرند که نمیتوان آنها را يك نژاد نامید ، ممکنست این گروههای متمایز

(۷) بدویهای قبایل خودمسر و شیوخ آنها ، مجاور بحرالمیت

اجزاء يك ملت و رعایای يك حكومت و در زبان و مذهب با هم متحد باشند لیکن تا وقتیكه از اختلاط و امتزاج آنها با هم خصایص جسمانی و روحانی مشترك پیدا نشده نمیتوان آنها را يك نژاد نامید .

ولی برای پیدا شدن آن خصایص مدت طولانی لازم است كه بگـذرد ، مزایا و خصایص نژادی هر قدر در تشكيل و استقرار كُـند و بطی است در زوال هم همانقدر كُـند و بطی میباشد و از این رو برای امتزاج نژادی با نژاد دیگر يك مدت خیلی طولانی لازم میباشد چه برای زوال خصایص جدیدی كه از امتزاج دو نژاد باهم و تغییر و تبدیل محیط پیدا میشوند لازم است كه این خصایص بعد از يك مدت طولانی وراثت با خلافت انتقال یابد . میگویند كه محیط برای تبدیل و یا استقرار خصایص نژادی از جمله عوامل قوی میباشد لیكن باید دانست كه محیط هر قدر هم قوی و مؤثر باشد توارث كه خصایص نژادی بوسیله آن از يك مدت طولانی استقرار پیدا میکند قویتر از محیط است .

چنانكه از بسیاری وقایع تاریخی ثابت میشود كه وقتیكه سنّ نژادی بالا رفته پیر و كهن میگردد ، خصایص وی بواسطه توارث بدرجه ای استحکام پیدا میکند كه محیط ابدأ نمیتواند در آن مؤثر واقع گردد و این نژاد بجای اینکه معرض تغییر واقع شود راه عدم را پیش خواهد گرفت . یکی از شواهد آن نژاد یهود است كه امروزه در تمام مناطق دنیا از حاره و بارده موجود ولی در خصایص روحانی و جسمانی آنها تغییری راه نیافته و همینطور از تاریخ قدیم مصر بر میآید كه اقوام مختلفه ای در آنجا باختلاف زمان حكومت كرده لیكن آب و هوای حار و آفتاب جهانتاب آن يكچنین تغییری نتوانسته در آنها ایجاد نماید كه تا امروز محفوظ و باقیمانند بلكه تماماً دستخوش زوال گردیده راه عدم را پیش گرفته اند . حقیقت امر اینست خصایصی كه از توارث پیدا میشوند فقط همان توارث میتواند آنها را از میان بر دارد ، بنا بر این تأثیر محیط فقط در قومی است كه جدید باشد یعنی از اختلاط و امتزاج نژادهای مختلفی كه خصایص موروثی هر يك غیر از دیگری است زائیده شده باشد ، اینجاست كه هر يك از این دو خصایص موروثی با دیگری بنای معارضه را گذاشته رو بضعف میگذارند ، آنوقت محیط است كه برای تغییر و تبدیل موقع مناسبی بدست میآورد .

اما تأثیر اختلاط و امتزاج منوط بر این است که تا یکمده طولانی دوام پیدا کرده عده نفوس نژاد های مختلط هم تقریباً با یکدیگر مساوی باشند، چنانچه عده نفوس نژادی در اکثریت واقع شود خصایص وی در قوم جدید غالب خواهد بود. فرض کنید در یک نژاد سیاه، معدودی از نژاد سفید داخل شده با هم امتزاج پیدا کنند پس از چند طبقه اثری از آنها باقی نخواهد ماند و بنابراین اگر عده نفوس قوم غالب بیشتر باشد خصایص موروثی قوم مغلوب بتدریج رو بزوال خواهد نهاد. ما در اینجا یونانیان امروزه را میتوانیم شاهد مثال بیاوریم که در آنها حالیه خصایص اجدادشان که از مجسمه های سنگی قدیم معلوم شده ابداً یافت نمیشود (۱) همینطور وقتی که عده نفوس قوم غالب کمتر باشد بکلی آنها در قوم مغلوب مستحیل خواهند شد، چنانکه رومیان وقتی کشور فرانسه را فتح کردند با اقوام آنجا شروع بازدواج و امتزاج کردند تا امروزه فرانسویان از نقطه نظر تمدن و زبان مظهر و جانشین رومیان بوده لیکن از حیث قوم و نژاد شباهتی بین آنها موجود نیست، تربیتی که برای رومیان در فرانسه پیش آمد نظیر آن برای اعراب در مصر واقع گردید، این مطلب درآئیه معلوم خواهد شد که مصریان تمدن و زبان هیچیک از اقوام فاتح مثل روم و یونان و ایران را حاضر نشدند قبول کنند لیکن زبان و مذهب و تمدن عرب را باحسن استقبالی قبول نمودند تا اینکه آن در رأس ممالک اسلامی قرار گرفت و این اختلاط و امتزاج مصریان با اعراب بدرجه ای رسید که در طبقه سوّم يك قوم ثالثی بوجود آمد که تشخیص و تمیز

۱- نگارنده این حرف را که در یونان امروز صورت یونانیان اسلی خیلی کم وجود دارد چندان مبالغه آمیز نمیدانم، من نه در آن بایتخت یونان چنین صورتهائی را دیدم و نه در بنادر ترکیه که یونانیها از سالهای متمادی در آنجا ها آمد و رفت مینمایند، من باز بدون تردید میگویم که یونانی اصلی مدت ها است از سرزمین یونان مفقود گردیده است چه مجموعه بسیار بزرگی مشتمل بر تصاویر مجسمه های اشخاص مهم یونان که از نظرم گذشته و آن قدیمتر از مجموعه موزه فعلی آتن بوده است يك صورت هم در میان آنها دیده نشده که با صورت یونانیهای قدیم مشابه باشد. مسو **شلیمن** پد که چندی با او همسفر بودم مینویسد که «در مِگار، آتاک، لسبوس» که من آنرا ندیده ام اشخاصی یافت میشوند که مشابه بایونان قدیم هستند ولی ممکن است آن از بقیه اثر قانون وراثت باشد و این يك فرد شاذ و نادری است که در عقیده فوق ما خللی وارد نخواهد ساخت (مصنف).

* Schlmann. ** Mégare, Ithaque, Lesbos

اصل آن مشکل گردید لیکن عدّه نفوس مصریان بر این قوم فاتح متدرّجاً بقدری غالب آمده و عدّه اعراب نووارد در اقلیت افتاد که از مصری خون عربی بکلی زایل گردید ، چنانکه امروزه فلاحین مصر از حیث مذهب و زبان ، عرب محسوب میشوند لیکن در واقع اخلاف همان قوم باستانی هستند که اهرام مصر را بنا نمودند .

فصل دوم

ضرورت رعایت خصایص روحیه در تقسیم نژاد

از بیانات بالا ثابت گردید که در تقسیم و ترتیب نژاد انسانی زبان و مذهب و نیز سرزمین و محیط هیچکدام را نمیتوان ملاک و مناط قرار داد . همینطور جمجمه و رنگ و قیافه^(۱) و غیرها را نمیتوان از سایر خصایص جسمانی زیاده‌تر مورد استفاده قرار داد . آری از روی این خصایص ممکن است بعضی تقسیمات مهم اساسی برقرار نمود (اگر چه اینهم کاملاً محلّ اتفاق نیست) لیکن خصایص نامبرده هیچوقت نمیتوانند فرقه‌های دقیق و نازکی که در دو قوم همجوار (مثل اقوام مختلفه اروپا) موجود میباشد معلوم داشته ظاهر سازند .

بهر حال بعقیده من در نژادهای انسانی میراث و خصایص دیگر هم یافت میشوند که مثل خصایص جسمانی محکم و ثابت میباشند . اگر چه محققین انسان شناسی اهمیتی بآنها نداده اند ولی باید دانست که اینها خصایصی هستند که روی همان میتوان نژاد انسانی را تقسیم نمود . این خصایص تعبیر میشوند بخصایص عقلی و اخلاقی . فرض کنید یک نفر هر قدر هم معتقد بخصایص جسمانی باشد معذک نمیتواند اینرا انکار کند که اگر

۱- قیافه از بین خصایص جسمانی خاصه ایست که در تقسیم نژاد از آن کار گرفته شده است لیکن بنظر من خاصه مزبوره نهایت اهمیت را دارا میباشد و این عقیده از اینجا برای من پیدا شده کدر سیاحت‌های خود بارویا و آسیا و افریقا دیده‌ام که افراد نژادهای مختلف را باسانی و بدون اشتباهی بقیافه تشخیص میدادند با اینکه در لباس هیچ فرقی از همدیگر نداشتند ، من در یکی از رساله‌های خود اهمیت تقسیم اقوام را از روی قیافه کوشش کرده ام ثابت کنم ، خوانندگان خوب است بآنجا مراجعه نمایند و در همان رساله طریقی را هم که بوسیله آن بتوان در قیافه افراد مختلفه یکقوم خصایص مشترکه ای که هست از هم تمیز داد ذکر نموده ام (مصنف) .

دوقوم را بوی عرضه بدارند برای کشف ممیزات آنها از خصایص روحیه بیشتر از خصایص جسمانی میتواند استفاده کند .

بروز و ظهور خصایص روحانی هم مانند خصایص جسمانی در اخلاف بطور توارث قهری و طبیعی است . وقتیکه انسان در انحطاط و ارتقاء قومی فکر میکند متحیر میشود که چگونه خصایص عقلی و اخلاقی آنقوم با یکقانون غیر قابل تخلفی تا سالیان دراز در اولاد و احفاد وی باقی و ثابت میماند چنانکه عادات و رسوم و تاریخ و بالاخره تمام سرگذشت‌های آنقوم نتیجه همان غرایز مولود و مرجحات ذاتیه وی میباشد .

محرك و علة العلل افعال هر يك از افراد بشر بطور فطری و بلا اراده همان جبلت و ساختمان یعنی مجموعه ای از حالات و صفات مخصوصه ایست که از ابتدای پیدایش در وی تشکیل یافته میزان احساسات و تمایلات و اعمال و افعال او را معین و محدود مینماید . این جبلت در هر موقعی جداگانه است و بدینجهت تأثیر نظامات واحده در اقوام مختلفه اختلاف پیدا میکند . مثلاً طرز حکومت امریکای جنوبی که از جمهوریه‌ای کوچک کوچک اسپانیول تشکیل یافته با کشورهای متحده امریکای شمالی هردو با هم متحد و فرقی در آن نیست لیکن در یکجا شرارت و تقلب و خدعه و فریب ، جای دیگر شدت عزم ، غلو ، همت ، جدیت و پشتکار ، جرأت و شجاعت و صلاحیت حکومت ، قدرت کامله ، براهواء خویشتن ، پیش بینی و امثال آن از خصایص و صفات فاضله ای که از روی توارث در یکقومی میشود وجود پیدا کنند موجود میباشد لیکن باید دانست که طرز حکومت و یا نظامات خاص هیچوقت نمیتواند خصایص مزبوره را ایجاد نماید و هر وقت در یکقومی چنین خصایصی دیده شد باید دانست که آن خصایص در هر يك از افراد آنقوم همراه ولادت آمده و کشف از يك میراثی است که سالیان دراز جریان داشته و حق اینست که هر يك از افعال کنونی ما معلول و مولود سال و اسپانیست که سلسله آن يك گذشته های طولانی منتهی میشود .

هر چند خصایص روحیه و دماغیه مثل خصایص جسمانی محکم و پایدار بوده لیکن نظیر خصایص جسمانی آنها هم متدرجاً و بمرور زمان و بوسیله آن اسبابی که در فوق ذکر نمودیم تغییر و تبدیل پیدا میکنند و در میان آن اسباب دوسبب است که نهایت

(۸) - اعراب بدوی صحرا نشین سوریه

درجه مؤثر و قوی میباشد. اول محیط مادی و معنوی، دوم اختلاط و امتزاج. مثلاً در عصر **هلیوگابال** ^(۱) ساختمان رومیان غیر از ساختمان آنها در دوره حکومت جمهوری اجداد آنها بوده است و امروز سکنه ممالک متحده آمریکا اگر چه اصلاً انگلیسی هستند لیکن ساختمان روحی آنها از ساختمان سکنه انگلستان جدا میباشد. خصایص اکثر ملل و نژاد های عصر حاضر هنوز در معرض تغییر و تبدلند و صورت ثابتی بخود نگرفته اند، در نتیجه آن تهاجمات و یورشهای بزرگی که ملل حاضر

۱- **Héliogabale**، هلیوگابال از سلاطین عصر انحطاط رومیان و فوق العاده ظالم و بد نفس بود تا ایندرجه که یکی از اسبهای خود را حاکم شهر قرار داده بود، رومیان هم مثل اعراب تمام ترقیات آنها تا وقتی بود که دارای حکومت ملی بودند ولی از وقتی که سلطنت تبدیل شد رو بانحطاط گذاشتند. از سنه ۷۵۳ که ابتدای بنای روم است تا سنه ۶۳ قبل از میلاد حکومت جمهوری باقی بوده است و اولین پادشاه آن آگستس بوده که ماه نهم سال انگلیسی تا امروز باین اسم خوانده میشود.

تشکیل یافته‌اند عناصر و مواد مختلفه در یکجا جمع شده اما از این تجمع مدت قابل که بتواند در این اقوام خصایص مشترکه ایجاد نماید هنوز نگذشته است و اگر ما يك قوم خاص را شاهد مثال بیاوریم این مسئله کاملاً روشن خواهد شد. ملاحظه کنید ملت فرانسه که در ظاهر يك نژاد خالص بنظر می‌آید از اجزاء مختلفه که عبارت است از: کیمریس (۱)، نورماند (۲)، سلط (۳)، آکی تن (۴)، رومی و غیره ترکیب یافته است. اقوام نامبرده به کشور فرانسه حمله برده در نتیجه امتزاج و ترکیب آنها با هم ملت حالیه فرانسه پیدا شده است ولی این امتزاج هنوز بحالت ناقص باقی است.

من در کتاب اخیر خود (۵) عوامل و اسبابی که گزینه و ساختمان ملت را تشکیل میدهند مطرح بحث قرار داده بررسی نموده‌ام که این اسباب در تاریخ و تمام سرگذشت‌های آن قوم عامل مؤثر بوده خصوصاً و قتیکه آن اسباب اسبابی باشند که اثر هر يك از آنها بتنهائی غیر از اثر دیگری بوده باشد و من در کتاب مزبور این امر را هم کوشش کرده‌ام ثابت کنم که در کشف تاریخ گذشته و پایشگوئی از تاریخ آتیة یک قوم اینگونه تحقیقات بیشتر از نظامات کشوری آن قوم (که در واقع نتیجه و ندرتاً اسباب میشوند) برای ما مفید میباشد و چون مقام مقتضی نیست که بیش از این در این موضوع بحث کنیم لذا بدین مختصراً گفتا مینمائیم ولی همین قدر هم برای ثبوت این امر کافی است که علم روحانیات اقوام علمی است بغایت مفید و ضروری. اگر چه این علم حالیه مراحل مقدّماتی خود را سیر میکنند ولی تا جائیکه مربوط است به نژاد عرب بعدها معلوم میشود که بی بردن بحالات و وقایع تاریخی و کشف عوامل و اسباب ترقی و تنزل آنها مربوط

۱- Kimris، کیمریس طوایفی بودند که قدیم در شمال آلمان سکونت داشتند.

۲- Normand، نورماندها قوم اسکاندیناری بودند که در قرن دهم میلادی شمال فرانسه را فتح نمودند.

۳- Celtes، سلط از اقوام غربی و مرکزی اروپا بودند که در ایرلند سکونت دارند.

۴- Aquitains، آکیتن از سکنه قسمت جنوب و شرقی فرانسه است.

۵- من در کتب ذیل مسائل فوق را مطرح بحث قرار داده‌ام: اول کتابی که در مقدمه این کتاب ذکر آن بعمل آمد، یعنی انسان و جمعیت از حیث اصل و تاریخ، دوم معرفه الانسان حقیقی و مطالعه اقوام انسانی، سیم سفرنامه‌ایست از مسکو تا جبل تاترا* که در آن راجع بکیفیت پیدایش یک قوم تازه بحث شده است (مصنف).

و منوط است بمطالعهٔ گرایز و خصایص روحیهٔ آنها .

فصل سوم

اصل و منشأ عرب

محققین معرفهٔ الاقوام بنا بر جهات چندی که قسمت اعظم آن زبان است تمام اقوامی را که باختلاف زمان در عربستان و آسیای صغیر مسکن داشته یعنی : عرب، یهود، فینیقی، عبرانی، شامی، بابلی، آشوری . جزو یکخانदान شمرده آنرا سامی نامیده‌اند . در ثبوت وحدت نژادی اقوام نامبرده اوّلاً شباهتی است بین السنهٔ آنها و دیگر خصایص جسمانی چندی است که بطور مشترك در آنها موجود میباشد از قبیل : موی سیاه ، محاسن انبوه ، رنگ تیره و غیره . اگرچه دراهمیت این خصایص میتوان زیاد بحث کرد ولی برای اینکه از مقصد دور نشویم من هم آنها را بهمان ترتیبی که در کتب مقدّماتی مسطورند در اینجا ذکر نموده و بآن اکتفا مینمایم .

اینمطلب در میان علماء این فنّ محلّ اتفاق است که ساختمان جسمانی اقوام سابق‌الذّکر در دو قالب ریخته شده است : اوّل- ریزاندام، دوّم- درشت، سیو ژیرارد^(۱) راجع بخصایص جسمانی قسم اوّل بقرار ذیل مینویسد : «قد کشیده، اعضاء ریز، مفاصل نازک، صورت کشیده و انتهای آن باریک، زنج باشیم تند، دهان کوچک، دندان سفید، لب نازک، دماغ قلمی ولی منقار الغرابی، چشم درشت و سیاه و بادامی ولی پشت چشم گودرفته، ابرو قوسی، کاسهٔ سر دراز . حلیهٔ فوق‌الذّکر در اعراب خیلی زیاد یافت شده و در بنی اسرائیل و شامی و مصریان قدیم و جدید هم عین آن موجود میباشد » .

اما خصایص قسم دوّم و آن بشرح ذیل است : « قامت کم و بیش بلند لیکن سنگین و جسیم، اعضاء خیلی ریز و ضخیم، صورت پهن و چاق، فکین خیلی قرص ولی قسمت علیای آن در غالب برآمده، زنج برجسته، دهان بزرگ و لب گوشتی و درشت، بینی منقار الغرابی و نوک آن بسیار پهن، قوسهای ابرو برجسته و واضح، چشمها سیاه

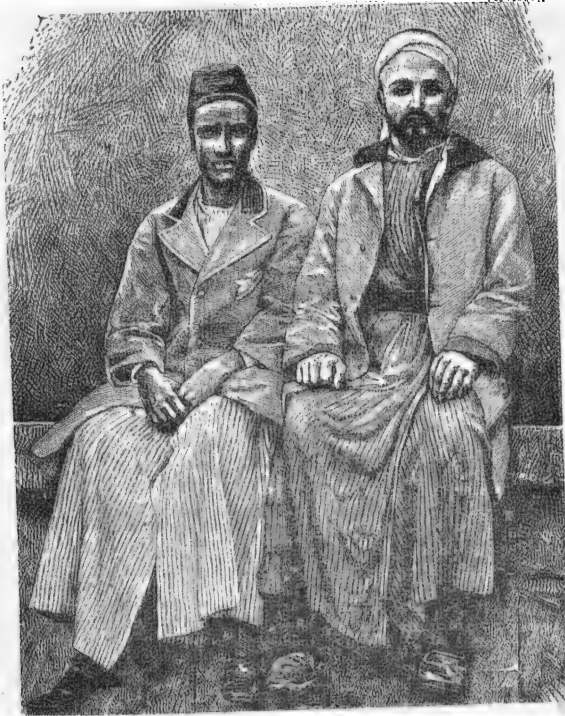
۱- M.Girard.

و درشت ، پیشانی عمودی و کوتاه . « قدیم در آشور بها این قالب بدرجۀ کمال بوده و امروزه آن در اعراب و عبریها خصوصاً عبریهای جنوبی و نیز در مصریان موجود میباشد . در مصریان صریحاً معلوم میشود که خون آنها با خون اهل افریقا مختلط شده و ثبوت آنهم مناسبت و مشابهتی است که بین بعض خصایص جسمانی و اعضای آنها موجود میباشد . خصایص جسمانی نامبرده هر قدر هم مهم و قابل توجه باشند (اگر چه ما بآن عقیده نداریم) این امر مسلم است که اگر اقوام سامی اصلاً متحد باشند این اتحاد باید خیلی قدیم و ماقبل التاریخ باشد زیرا تا جائیکه از تاریخ و افسانه و حکایات نشانی است بین این اقوام مابینت و اختلاف وجود داشته است .

اگر ما تمدن و وضع و حالات اجتماعی اقوام سامی را که در حقیقت عبارت بود از حکومت رؤسای قبایل با عالیترین مقیاس تمدن و ترقی عصر حاضر بسنجیم همچو معلوم میشود که آنها ترقی قابل نکرده و قدمهای وسیعی بطرف تمدن برنداشته اند . لیکن نباید اینرا فراموش کرد که این اقوام حکومت مقتدره ای تشکیل داده و از میان شش مذهب بزرگی که در روی زمین موجود میباشد سه مذهب که عبارتست از : مذهب یهود و نصاری و اسلام از یهود و عرب پیدا شده که جزو همین طبقه و از ملل سامی شمرده میشوند .

بین عرب که یکی از شعب خاصّ خاندان سامی و فعلاً موضوع بحث ما است با یهود که شعبۀ دیگر سامی است قرابت خیلی نزدیکی موجود و این قرابت از ازمۀ خیلی پیش بین آنها وجود داشته است و دلیل آن اولاً شباهتی است که بین زبان آنها موجود و دیگر يك سلسله روایاتی است که در دسترس ما میباشد .

شکی نیست که اعراب عصر ترقی اسلام را نمیتوان ابدأ با یهود آن عصر طرف نسبت قرار داد زیرا یهود همیشه خود را بی حسی و جبن و بخل و حرص معرفی نموده و یکی را بدیگری منسوب داشتن البته توهینی است بعرب شده لیکن باید در نظر داشت که خصایل موجودۀ یهود و حقارت و پستی امروزه آنها نتیجۀ همان اسباب و اصول

(۹) اعراب ساکن سوریه

معیشتی است که از قرنهای متمادی بآن پاینده بوده اند^(۱). يك ملتى که تا این درجه

۱- اگر چه عرب تصدیق دارد که با یهود خویش است ولی در عین حال این خویشی را برای خود ننگ و عار میدانند و من در اثنای سیاحتهای خودم بآلمان و لهستان و کالیسی و روسیه و مشرق ذلت و خواری یهودیانرا مشاهده نموده ام و منفوریتی که آنها در اروپا دارند با نفرتی که اعراب نسبت بآنها بروز میدهند هیچ طرف نسبت نیست. اعراب یهودی را يك حیوان نجس العینی میدانند که هرگونه سلوک زشت ناهنجاری را نسبت بوی جایز میشمرند. در الجزایر یک نفر که با یهودی طرف صحبت میشود او را باسم الجفّة بن الجفّة خطاب میکنند. یهودی اگر چه لباس مبدل هم باشد معذلك عرب او را تمیز داده میشناسد. در الجزایر برای من اتفاق افتاد در مجمع بزرگی که خیلی از اروپائیان حضور داشتند حاضر شده عربهایی که در آن مجلس بودند کسانی را که اصلاً یهودی بودند يك نظر شناخته بمن نشان میدادند، در صورتیکه از صورت و شکل آنها هیچ معلوم نبود یهودی هستند و در ممالک اسلامی خارج از منطقه نفوذ اروپائیان در معامله با یهود یا بند قانونی نیستند و با آنها بدتر از حیوانات سلوک میکنند. مسبوکت* در سال ۱۸۵۵ حالت یهودیان مرا کش را چنین شرح میدمد: « آنها مجبورند بیوشیدن لباس سیاه، چه رنگ، زبورنگی است بد شکون و مخصوص است باهل ماتم (بقیه در ذیل صفحه ۶۸)

* M. Cottes.

گرفتار اسباب معیشت باشد که جز تجارت و کسب و خوردن سود های ناجایز شغل دیگری نداشته باشد و هر کسی بنظر بد گمانی و حقارت باو نگاه کند عاقبتش همان میشود که امروزه در ملت یهود مشاهده میکنیم که در هر يك از افراد وی از غنی و فقیر این خصایص نکوهیده موجود میباشد و چنین معلوم میشود که وراثت چندین هزار ساله این خصایل را در ملت مزبور برای همیشه محکم و پایدار قرار داده است .

برای کشف ابتدای قرابت عرب و یهود بر ما لازم است زمان **ابراهیم خلیل** را مدنظر قرار دهیم . مشارالیه در واقع شیخ قبیله کوچکی بود صحرا نشین که همیشه با طوایف و قبایل مجاور بزور خورد اشتغال داشت و همین طوریکه امروزه عادت بدویان است طوایف زراعت بیشه اطراف را مورد تعرض و حمله خود قرار میداد و معنی اسارت و حبس بنی اسرائیل در مصر این است که مصریان دریکی از محاربات ، بر آنها غالب آمده قبیله نامبرده را گه همیشه مشغول قتل و غارت بودند اسیر کرده در شمال مصر و در يك محلی که خروج از آنجا ممکن نبود حبس نمودند و آنها در زمان **موسی** از این حبس نجات یافته و از مصر خارج گردیدند زیرا در این میانه عده نفوس آنها بتدریج زیاده شد بجائی رسیده که توانستند با فراعنه مقاومت نمایند . آنها بعد از این آزادی و خروج از مصر هم تامتت چهل سال بهمان حالت صحرا نشینی بسر برده تا زمان **داود** بین یهود و سایر قبایل فلسطین و حجاز از حیث ملیت هیچ امتیاز و فرقی وجودنداست (بقیه از ذیل صفحه ۶۷)

و عزا ، آنها از سواری اسب ممنوع میباشد و اگر مقابل مسجد یا خانقاه و بارگاهی و یا جلو عالم و شخص محترمی اتفاق افتد که عبور نمایند مجبورند کفش را از پا در آورده پابرهنه بگذرند ، از قبرستان مسلمانان مأذون نیستند عبور کنند ، زنان آنها را محتسب در مقابل تقصیر جزئی با تازیانه تنبیه میکند ، یکنفر یهود و قتیکه مورد حمله مسلمانان واقع میشود غیر از تملق و چاپلوسی و عجز و لایه چاره دیگری ندارد ، مکرر دیده شده است که يك بچه هفت و هشت ساله جوانهای قوی و توانمند یهود را با سنگ و چوب زده یا با دندان و ناخن و آلات دیگر آن بیچاره ها را اذیت میکند و این بد بختها بیج و تاب خورده برای خلاصی خود انواع و اقسام تشبیهات نموده لیکن در تمام این مراحل مراقبتند که بطرف صدمه یا ضربتی وارد نکنند ، راجع یهود تفصیلی را که ذکر نمودیم هنوز در داخله مراکش موجود میباشد لیکن تأثیر * که از تمام ممالک اروپا در آنجا قنصل هست بملاحظه اینکه یهود آنجا را تحت حمایت خیال میکنند چندان نسبت با آنها بد رفتاری نمیشود ، و قتیکه من در این شهر حبرت انگیز وارد شدم لزوما ملاقات پاشا رفتم . و یکنفر از مترجمین قونسولخانه باریک همراه من بود که اصلا یهودی ولی شخص محترمی بود حتی پاشا از وی احترام مینمود (مصنف) .

*Tanger.

فصل چهارم

در تنوع نژاد عرب

عامّه چنین تصور میکنند که تمام اعراب از نژاد واحد میباشند. چنانکه اهالی مشرق تمام اروپا اعم از انگلیسی و آلمانی و ایتالیائی و روسی را نژاد واحد شمرده نام همه را فرنگی میگذارند. در نظر اروپائیان هم علی العموم مسلمین افریقا و آسیا از مراکش گرفته تا عربستان و مضافات آن اشخاصی که مسکن دارند تما ماً عرب هستند.

همانطور که مشرقیها در این عقیده خود نسبت به ما راه خطا پیموده اند عقیده مزبوره ما نیز در باره آنها غلط و خلاف واقع است. اعرابهم مثل ما از عناصر و اجزاء مختلفه ترکیب یافته و این ترکیب هم از نظر اختلاف ممالکی که در آنها بسر میبرند و هم بواسطه اختلاف با اقوام مختلفه نهایت در هم و پیچیده میباشد. مثلاً اعرابی که حالیه در مکه مسکن دارند

(۱۰) - عرب ساکن سوریه

در یکزمان نسل آنها نهایت خالص بوده ولی امروزه بواسطه اختلاط با تمام اقوامی که در سواحل بحر مدیترانه تا رود سند مسکن دارند و از ابتدای اسلام تا حال هر ساله به زیارت بیت الله میروند نسل آنها مختلط شده و همچنین است حال سکنه افریقا و شام، فنیقی، بربر، ترك، کلدانی، ترکمان، ایرانی، یونانی، رومی که تمام این اقوام کم و بیش با اعراب اختلاط و امتزاج پیدا کرده اند.

میگویند اهل نجد که در قسمت مرکزی عربستان واقعند و از تمام دنیا کنار افتاده خالص باقی مانده اند ولی از یکمدت طولانی است که خون آنها نیز با خون حبشیها بشدت اختلاط پیدا نموده است و سیاحتی هم که بسیاحت قسمت داخلی عربستان رفته اند این اختلاط را بنظر تعجب نگریسته اند. از جمله **روتا** ^(۱) راجع به یکی از قطعات یمن مینویسد که : « رنگ سکنه آن تقریباً سیاه در صورتیکه رنگ اهالی کوهستانی آن که اختلاط آنها کمتر است سفید میباشد » و همین سیاحت در باب خانواده شیخ قبيله آنجا چنین مینویسد : « فرزندان او بواسطه اختلاف رنگ مادران آنها هر يك دارای رنگی خاص بوده و از سیاه گرفته تا سفید هر رنگی میان آنها وجود داشته است ». **والن** ^(۲) یکنفر سیاحت در خوف ^(۳) قبیله ای را که همه از غلامان سیاه فام بودند مشاهده کرده است . در نجد هم حبشی بکثرت موجود میباشد . در محل مزبور و همینطور در حجاز و سایر قطعات عرب در باب رنگ ابداء تعصب و قیدی در کار نیست و بدینجهت بین عرب با سیاهان ازدواج و امتزاج معمول میباشد . **پالگراو** مینویسد که : « در زمان سیاحت او حاکم قطیف ^(۴) سیاه پوست بوده است » . سیاحت مذکور مینویسد که من در ریاض بسیاری از نسلهای مختلط را دیدم شمشیرهایی که قبضه آنها از نقره بود حمایل کرده در سیر و حرکت بودند در حالتیکه در میان خدام و ملازمین آنها عرب اسمعیلی و قحطانی نهایت خالص و اصیل موجود بودند .

یدی آبلونت ^(۵) که در سال ۱۸۷۸ نجد را سیاحت کرده در خصوص اهمیت ندان برنگ با کمال تعجب چنین مینویسد : « مشکا ^(۶) یکی از شهرهای معتبر نجد حاکمی که دارد یکنفر حبشی سیاه فامی است که تمام اوصاف و خصایص نفرت آور حبشیها در او موجود میباشد و این بکلی مستبعد و غریب بنظر میآید که چگونه یکچنین شخصی که هنوز در حلقه غلامی است حاکم و فرمانروا باشد بر جماعتی مرکب از نسلهای ایض و همه آنها که اکثر بزرگ زاده و امیرزاده اند کمر خدمت بمیان بسته برای اجرای کوچکترین اوامر و جاب خاطر و رضایت او همه قسم حاضر و مهیا باشند » .

۱- Rotta. ۲- Wallin. ۳- Diöf.

۴- Lady A. Blunt. ۶- Meskakeh.

۵- یکی از شهرهای عمده نجد .

این امتزاح بیشتر در اعراب متوطن مرسوم و جاری است ، چه هر کدام گرفتن زنان رنگا رنگ را جزء شهرت و افتخار خود می‌شمردند بر خلاف بدویها علی الخصوص اهل کوهستان که خون آنها زیاده خالص می‌باشد و من از ذکر این مطلب ناگزیرم که در قسمت شرقی شام علی الخصوص قریب به پلموره^(۱) که بکلی صحراست طوایف صحرا نشینی هستند که دارای چشمهای آبی رنگ خرمائی می‌باشند و این خود يك دلیلی است که آنها با طوایف شمالی اختلاط پیدا نموده اند .

فصل پنجم

در بیان قبایل مختلفه اعراب

اعراب ابتداءً بدو قسمت منقسم می‌شوند و این تقسیم که مبنی است بر طرز معیشت و روایات قدیمه آنها عبارتست از اهل الوبر و اهل المدر . این تفریق نهایت درجه ضروری و در بیان تاریخ عرب همیشه باید آنرا مدّ نظر قرار داد . اهل الوبر که عموماً بدوی اطلاق می‌شود امروزه از مراکش گرفته تا عربستان طرز معیشت و رسوم و عادات و اوضاع اجتماعی آنها همانطوری است که در چندین هزار سال قبل بوده و شاید بعدها هم همیشه بهمین حال باقیمانده تغییری در زندگانی آنها حاصل نشود . همچنانکه در اعصار متعلقه به توریه مرسوم آنها بوده حالیه هم بهمان زندگانی صحرائی اوقات بسر می‌برند و هروقت که علیق و آب مواشی آنها در يك محل تمام شد فوراً چادرهای خود را جمع نموده بمحل دیگر کوچ می‌کنند . بالعکس اهل المدر یعنی متوطنین در قصبات و شهرها که بملاحظه محل اقامت و نیز ارتباط و معاشرت با اقوام مختلفه در عادات و رسوم تغییر و تبدیل پیدا میکنند .

این تقسیم باهل و بر و مدر باروایات عرب هم مطابق می‌باشد و بر طبق همان روایات تمام اعراب از سه نسل پیدا شده اند . اما اول و آن مخصوصاً قبل از اسلام منقرض

۱- Palmyre ، پلموره شهری می‌باشد که سمت مشرق و جنوب حلب بمفاصله ۹۶ میل واقع است ، شهر مزبور را حضرت سلیمان بنام تدمربنا نموده و آن دريك عصری نهایت درجه معمور و از شهرهای معظم شمرده میشد و امروزه هم آثار قدیمه آن موجود می‌باشد .

شده بود . دوّم نسل قحطان . در توریة به یقطان تعبیر گردیده . که از قحطان پیدا شده و آنها در عداد اهل مدبر بوده و در یمن مسکن داشتند . این نژاد را خالصتر از سایر نژاد عرب میدانند . سوّم نژاد اسمعیل که مادرش از اهل مصر کنیز ابراهیم بوده است . از بیان فوق در اختلاط خون عرب ظاهر گردید که امروزه در میان اعراب نژادی که خالص باشد هیچ نیست . آری همانطور که یکنفر فرانسوی یا ایتالیائی خالص نمیتوان پیدا کرد ، یکنفر عرب خالص هم پیدا نمیشود .

راجع بخصایص جسمانی عرب بیانات چندی از نظر ما گذشته و از میان آنها بعقیده من همان گفته لاری^(۱) رئیس بهداری قشون مصری است که برا کثرافراد عرب صادق میباشد . او چنین مینویسد : « عرب از حیث قامت کشیده ، جسم قوی و اعضا متناسب ، جلد بشره نازک و گندمگون یا از تابش آفتاب سوخته ، چهره بیضی و مسی رنگ ، پیشانی بلند و پهن ، ابرو سیاه و گشاده ، چشم سیاه ، تیز ، گود رفته ، بینی کشیده و متناسب ، دهان خوش ترکیب ، دندان راست و مستقیم و مثل عاج سفید ، گوش خوش وضع و متوسط و از جلو مایل بانحناء ، سوراخ گوش بکلی موازیست با زاویه بیرونی پلک چشم یعنی اگر از سوراخ گوش خطّ مستقیمی خارج کنند منتهی میشود بنقطه ای که پلک چشم و استخوان صدغ بهم اتصال پیدا میکنند . زنان اعراب هم مثل زنان سایر اقوام بامردان خود در خصایص جسمانی کمی فرق دارند و این فرق هم مزید بر وجهت آنهاست . بدویان ، یعنی اعراب صحرا گرد ، اکثر چادر نشین هستند . آنها همیشه در کناره های ریگستان در جاهای خرمی منزل میکنند . مسکن آنها زیر چادرهائی است که موقع ضرورت تمام را جمع نموده بمحلّ دیگر نقل میکنند . بدوی با اعراب دیگر در شکل و صورت خیلی شباهند و فرقی که باهم دارند اینکه چشمان آنها زیاد برّاق است . بدوی نه چهره اش بقدر چهره متوطن درخشان و نه قامتش آتقدّر بلند است . گذشته از این از شهرها خیلی بیشتر فرزند و چالا کند ، اگر چه بنظر خیلی لاغر ولی نهایت قوی ، عصبی مزاج و زود خشم ولی آزاد منش ، متملق و چاپلوس لیکن در عین حال متهور و جسور ، برجسته ترین صفات بدوی طلاق لسان و هوش زیاد است . میگویند که آنها

در سواری خیلی قابل و در نیزه بازی یدی دارند و در هر صورت آنها برای آموختن هر پیشه و حرفه ای مستعدّ و قابلند .

از میان خصایصی که **لاری** آنها را شرح داده مزایائی که بنظر خیلی عجیب میآید اینست که چشمان آنها خصوصاً در اطفال بطور شگفت انگیزی برّاق و درخشانند ، دندان نهایت سفید ، دست و پانازک است و امروزه در احدى غیر از بدوی این صفات پیدا نمیشود . علاوه بر تقسیم اساسی مزبور اعراب را از حیث محل سکونت و زیست هم میتوان تقسیم نموده و ما این تقسیم را در این کتاب نیز تحت نظر گرفته یعنی از هر يك از اعراب عربستان ، شام ، مصر ، افریقا ، چین ، علیحده بحث خواهیم نمود .

ما در این بیان از خصایص جسمانی آنها که در آن تغییر و تبدیل کلی راه یافته است چشم پوشیده خصایص روحانی را که سابقاً تذکّاری راجع باهمیت آن داده ایم بیشتر مورد استفاده قرار خواهیم داد .

اعراب عربستان

سکنه قسمت مرکزی عربستان کسانی هستند که با وجود امتزاج پی در پی آنها با حبشیها هنوز هم بآباء و اجداد خود که در اعصار قدیمه بودند مشابه میباشند ، علی الخصوص قبایل بدوی که اینک بذکر آنها مبادرت مینمائیم ، این قبایل بدوی که آنها را با سایر سکنه عربستان در یک ردیف قرار میدهند بحالت نیم وحشی باقیمانده نه از تمدن در آنها خبری و نه از تاریخ نام و نشانی ، و اگر بخوایم معلوم داریم که حالت سه هزار سال قبل آنها چه بوده است حالت حاضرّه آنها را باید تماشا کنیم و غیر از مسئله مذهب هیچگونه تغییری در آنها راه نیافته و تا حال بهمان وضع باقیمانده اند که در توریّه مسطور یا **هرودوت** آنرا ذکر نموده است و چنین معلوم میشود که آنها تا ابد بهمین حال باقی خواهند ماند ، همانطور که اثر نقاط خرم و ثروت خیز یمن پیدا شدن اعراب متوطن و فلاحیت پیشه است خاصیت ریگستان خشك آنجا هم اینست که غیر از بدوی دیگری نتواند در آنجا نشو و نما کند .

بکی از عادات قدیمه بدویها که هنوز هم باقی میباشد این است که بقبایل

(۱۱) - اعراب مصر علیا

کوچکی تشکیل یافته بسر میبرند ، آنها رئیس یکی از خاندانهای قبیله را بسمت حکومت (شیخ القبيله) انتخاب میکنند ، حکومت شیخ خیلی محدود و حدود وظایف و اختیارات او همینقدر است که در جنگها سرداری قبیله را بعده گرفته غنایم را تقسیم مینماید و دیگر در مواقع رسمی جلوس نموده مشغول تشریفات و پذیرائی مردم میشود .

بدویها همیشه بیکی از دو کار اشتغال دارند یا جنگ و جدال با همدیگر و یا پرورش مواشی . از کوچکترین پیش آمدیهم جنگهاییکه بین دو قبیله واقع میشود هیچوقت خاتمه پیدا نمیکند ، چه قانون العین بالعین والسن بالسن که در توریة مسطور است بدوی از قدیم پابند آن بوده و همیشه مطابق آن عمل نموده است . وقتیکه یکی از افراد قبیله بقتل میرسد برای تاوان و گرفتن انتقام یکسلسله خون ریزیهای در میان آنها واقع میشود تا اینکه طرفین قوای خود را از دست داده به تنگ میآیند ، آنوقت باهم صلح کرده عوض قصاص بدیه تن در میدهند پس معلوم گردید که تمام محاسن و معایب بدویها مولود طرز معیشت و اصول زندگانی آنها است .

هردر (۱) بشرح ذیل مینویسد : « اعراب عادات و رسوم قدیمه اسلاف خود را محفوظ نگاهداشته و صفات متضاده را باهم جمع کرده اند . آنها نهایت سرکش و خونخوار و نهایت هم فرمانبردار ، هم خیالی و هم متکبر و مغرور ، باساطیر و افسانه های پوچ شوق مفرط دارند ، گوئی مقهور احساساتند ، هروقت که خیال تازه ای در دماغ آنها جاسمیکرد مستعد کارهای خیلی بزرگ و مهم میشوند . از طرفی آزاد و فیاض و جسور و از طرف دیگر اسیر غضب و مملو از بیباکی و واقعاً تمام محاسن و قبايح خاندان سامی در عرب تنها جمع میباشد . ضرورت فراهم آوردن تمام ما یحتاج و لوازم زندگی آنان را چست و چالاك قرار داده و چون در تهیة وسائل زندگی مجبورند هر گونه شدایدی را تحمل کنند لذا صبر و شکیبائی در آنها پیدا شده و عشق آنها بآزادی از اینجا ناشی گردیده که آن عطیه ایست که دست طبیعت بآنها عطا کرده ، برای تنفراز هر گونه تحکم ، نزاع و جنگ جزء فطرت آنها قرار گرفته و عادت بشداید و محن آنها را نسبت بدیگران سخت دل و بیرحم نموده و حس انتقام در آنها ایجاد کرده است . وحدت وطنی

و فکری برای تحمل شهرت و نام در تمام افراد فقط يك معیار بر قرار نموده . تمام افتخارات آنها در سایه شمشیر و ضیافت و فصاحت میباشد . شمشیر حافظ حقوق و مهمان نوازی در نظر آنها روح تمام قوانین آدمیت محسوب و بجای کتابت و تحریر فصاحت است که جدال و نزاع داخلی آنها را که فیصله آن با شمشیر غیر ممکن است خاتمه داده صلح و آشتی بین آنها برقرار میسازد .

دورژه مینویسد : « جمع بین ولع در چپاول و غارت با ضیافت و مهمان نوازی خاصه ایست که برجسته ترین خصایص عرب شمرده میشود ، میل مفرط بغارت و یغما و در عین حال کرم نفس و فیاضی ، قساوت و بیرحمی با شرح صدر و فراخ دلی از جمله خصایصی هستند که صفات متضاده را بیاد ما آورده و یکنفر را در يك تقریر و بیان چندین مرتبه مورد تحسین و آفرین و لعن و نفرین ما قرار میدهد و اگر از این حالت و وضع خاص آنها که از حیث موقع و محیط زندگانی از تمام اقوام دنیا کنار افتاده و در يك سرزمین خشك بی حاصلی مثل عربستان واقع شده اند که مجبورند بادست خویش تمام وسائل زندگانی خود را تحصیل کنند قطع نظر میگردیم البته فهم این صفات متضاده و کشف حقیقت آن برای ما بسیار مشکل بود . خشك و غیر قابل زراعت بودن اراضی بهانه ای برای چپاول و غارت بدست آنها داده است و اراضی ثروت خیزی که برای سکنه بلاد دیگر انواع محصولات بطور وافر تهیه میکنند ، بدوی از آن محروم و چنین مساعدتی از طرف طبیعت در باره وی مبذول نشده اینست که او این بی انصافی طبیعت را بوسیله چپاول و غارت تلافی میکند . موقع دستبرد هر قافله ای چنین تصوّر میکند اموالی را که بغارت میبرد یکقسمت از همان اموالی است که هنگام تقسیم نعمات دنیا از طرف طبیعت بایستی درباره وی منظور شود و نشده است . کمین کردن و قافله را زدن با جنگ در نظر او یکسان و فرقی بین آنها نیست . اموالی را که بزور شمشیر غارت میکند در نظرش جزء غنیمت شمرده میشود ، مسافری را اخت کردن نزد بدوی همانقدر جزء مردانگی و افتخار محسوب است که ما یکشهر را فتح کرده یا ایالتی را تصرف خود در میآریم و اگر يك صفاتی که بهترین صفات انسانی است در مقابل نبود ما هیچوقت حاضر نمیشدیم که نسبت بصاحبان اینگونه رذایل اظهار همدردی کنیم .

ولی کلام اینجاست که همان مردکار زار در نتیجه حرص در غارت یا جوش انتقام شدید ترین جنایات را مرتکب شده و قتیکه در خیمه خود جلوس میکند يك ميزبان پر از محبت و عاطفه شمرده شده اعلی درجه تواضع و فروتنی را بروز میدهد چنانکه نسبت بیکنفر محنت رسیده که به پناه او آمده یا مستظهر به حمیت و مردانگی اوست نه مثل یکنفر دوست شفیق بلکه در عداد یکی از عشیره و اقربای وی قرار میگیرد، جان مهمان محترم و مقدس شناخته شده دفاع از او برای ميزبان جزء واجبات شمرده میشود حتی حیات خود را هم برای حفظ او بهیله که میاندازد اگر چه براو ثابت هم شده باشد که کسیکه به پناه او آمده در عداد یکی از دشمنان جانی وی محسوب و همیشه در صدد هلاکتش بوده است و برای اینکه کاملاً از عهده مراسم مهمان نوازی برآمده باشد حاضر است که شتر همسایه خود را بجبر و عنف هم باشد ربوده صرف پذیرائی وی نماید . بالجمله سخا و جود از جمله خصائلیست که عرب آنرا بر تمام خصائل حمیده ترجیح داده جزو یکی از مزایا و فضایل ملی خود میشمرد .

در اینجا من از ذکر این مطلب ناچارم که در اعراب بدوی خواه بدویهای عربستان باشد یا شام و افریقا جوش آزادی که هنوز موجود میباشد مشکل است اروپائیان آنرا بتوانند بصور بیاورند . آنها سکنه شهر و قضا را بنظر حقارت دیده بنده میپندارند . در نظر بدوی سکونت در یکجای معینی خاتمه دادن با آزادی است چه تعیین محل سکونت با محکوم غیر شدن نزد آنها لازم و ملزوم هم میباشد . تمام هستی بدوی منحصر است بهمان آزادی و آزادی در نژاد آنها بالا تر از تمام نعمتهای دنیا میباشد . شکی نیست که آنها این آزادی را از سالیان دراز محفوظ نگاهداشته اند ، تمام اقوام فاتح از یونانی و ایرانی و رومی و غیر ها که بر تمام دنیا حکومت کرده اند این بدویها را نتوانسته اند تحت حکومت خود بیاورند و اگر هم وقتی بر آنها مسلط شده باشند وقتی بوده و آنهم غیر از اینکه بین آنها عداوت و نفاق بیندازند از راه دیگر ممکن نبود حاصل گردد . این جوش آزادی در اعراب از قدیم الایام وجود داشته . دیودور دوسیسیل^(۱)

مینویسد : « که در میان نبطیین ، یعنی بدویهای کوهستان حجاز ، کشت و زرع یا تربیت

اشجار میوه دار و یابناء مکان و منزل بکلی ممنوع بوده . عقیده آنها این بود که ترتیب اینگونه علاقجات بدرودگفتن با آزادی است . آنها هیچوقت هم مغلوب واقع نشدند .
هردوت مینویسد : « در همانزمان که از فینیقی و فلسطین برای پادشاهان ایران خراج و باج های گزاف فرستاده میشد این اعراب مخصوصاً از دادن خراج معاف بودند » .

اعراب بدوی در نظر طوایف متوطن و مہذب بواسطه قتل و غارتی که خاصه آنهاست از همسایگان خیلی خطرناک شمرده شده بلکه آنها را صرف قطاع الطریق میدانند لیکن خود بدویها این خاصه را بنظر دیگر نگاه میکنند . آنها در زدن يك قافله نظری که دارند بعینه همان نظری است که اروپائیان در بمبارده کردن يك شهر یا تصرف يك کشور دارند . بدویها برای سر داران نامی خود بعنوان یادگار مجسمه نمیسازند چه آن بارسوم و عادات شان مخالف است ولي همانطور که ما از مشاهیر خود قدر دانی نموده احترام میکنیم آنها هم احترام رجال نامی خود را لازم میشمرند .

بدویها بواسطه همین خاصه قتل و غارت آنها بود که در عصر خلفای را شدین در ردیف سپاهیان خیلی رشید و قابل قرار گرفته با قدم سریعی تمام دنیا را فتح کردند ، اگر چه با يك سلسه امور و مسائل جدیدی سر و کار پیدا کردند اما هیچگونه تغییری در ساختمان آنها پیدا نشد ، زیرا جبلت يك ملت اصلاً قابل تغییر و تبدیل نیست . هر چند ممکن است که رنگ آن تغییر پیدا کند مثل اینکه خاصه غارتگری بهوای کشور ستانی تبدیل پیدا نمود و از سجویه سخا وجود در آنها سلوک بهادرانه و جوانمردی در جنگ پیدا شد که در تمام اووپا از آن بنای پیروی را گذاشته و خاصه نفاق و جنگ خانگی هم تاچندی مفید اتفاق افتاده در آنها حس رقابت ایجا نمود لیکن چون ریشه این عادت بقدری محکم بود که نتوانست تا مدت زیادی بحالت اعتدال باقی بماند بالاخره سبب انقراض آنها گردید .

در عصر خلفای راشدین قسمت بیشتر قشون اسلامی از همین بدویها تشکیل یافته در فتوحات اسلامی خدمات نمایانی از آنها بعرضه ظهور رسید ، اما در اینهم شکی نیست که آن علماء و فضلاء نامی و نیز ارباب صنعت و هنری که پیدا شدند و مدّ نیت عرب و اسلام

(۱۲). - زنان عرب در نزدیکی قاهره

را با علی درجه کمال رسانیدند هیچکدام آنها از این اعراب نبودند .

بدویها سازمان کشوری را مثل سکنه اصلی امریکا همیشه بنظر حقارت نگریده زندگی صحرائی خود را بر هر چیزی ترجیح داده اند و آنها یکی از خصایص موروثی آنها شمرده شده و هیچ منطقی هم در مقابل آن مؤثر نیست . آنها از گرفتن زمین و سکونت در يك نقطه معین همیشه ابا و امتناع داشته چنانکه در سوریه اراضی که بآنها داده شد از قبول آن استنکاف ورزیدند این اقوام صحرا نشین که وضع و رویه بزرگی منشی آنها هر سیاحی را فریفته خود نموده از تمام احتیاجات مصنوعی تمدنی خود را مستغنی دانسته و در این قسمت از بانخوت ترین ملاکین قرون وسطی^(۱) هیچوقت کمتر نیستند . راستی زندگانی صحرائی خالی از لطف هم نیست ، چنانکه اگر من را در این امر مخیر سازند که همان زندگی آزاد را قبول کرده و یا در يك کار خانه روزی دوازده ساعت بکار هائی که موجب خمود و زکود است مشغول باشم برای من در قبول شق اول هیچ جای تردید نخواهد بود .

اگر چه بدویها از نظر مدارج تمدنی بکلی در همان درجه ابتدائی باقیمانده و زندگانی صحرائی نگذاشته است که قدمی بطرف تمدن بردارند ، لیکن از حیث فهم و ادراک در معنی بر تمام صحرا نشینان قبایل دیگر مزیت دارند . خود من مکرر که با آنها صحبت داشته ام افکارشان را در زندگانی تقریباً با افکار بسیاری از تربیب شده گان امروزه اروپا مطابق یافته ام .

این مطلب در آینده در بیان شعر و شاعری عرب معلوم خواهد شد که بدوی هر چند در عادات و رسوم نیم وحشی است لیکن در افکار و خیالات وحشی نیست ، کمتر کسی در میان آنها دیده شده است که دارای ذوق شعر نباشد بلکه علاوه بر قریحه شعر مثل اکثر شعرا دارای روح بسیط اطفال میباشند . فی الواقع این خاصه شاعری^(۱) قرون وسطی در تمام دول اروپا امرا و ملاکین معتبر بزرگی بودند که هر يك فشون زیادی برای خود ترتیب داده و هر وقت جنگی برای کشور پیش میآمد از همین قوا استفاده شده همانها را بکار میبنداختند ، این ملاکین اکثر در همان املاک خود مسکن داشته تمام مایحتاج خود را از رعایا و زارعین تأمین میکردند و خود را از تمام دنیا مستغنی و بی نیاز میدانستند .

را باید یکی از خصایص روحانی سابق لذكر بدویها قرار داد، چه روح نامبرده بقدری قوی است که باوجود متانت و سکون ظاهری ولوله و جوش در آنها تولید میکند که تقریباً آنها را در ردیف اطفال و زنان قرار میدهد.

بدوی مثل زن و طفل تابع احساسات و خواهشهای آنی است و مانند آنان زیر تأثیر امور ظاهری رفته و بر اثر غوغا و هیاهوی صوری زود مشتعل شده هیجان غریبی در وی پیدا میشود، اینجاست که میتوان براو غالب آمد، و همه قسم از او استفاده کرد، همینطور است حال تمام اقوام و ملل روی زمین که هنوز یا بدائرة تمدن نگذاشته اند یعنی مانند اطفال و زنان که در درجه ابتدائی بشریت واقعند تابع تمایلات و احساسات میباشند.

واقعاً بدوی نیم وحشی است، در این شکی نیست که این وحشی باهوش و فهمیده است لیکن بعد از هزاران سال هم در تمدن قدمی جلو نگذاشته و تغییراتی که بمرور زمان بوسیله وراثت در اقوام متوطن جمع و مستحکم گردیده آن تغییرات در بدوی هیچ پیدا نشده است. اگر خصایص روحانی را (چنانکه عقیده ما همین است) در واقع بین اقوام مختلفه فرق عمیق ایجاد میکند میتوانیم بگوئیم که بدوی و متوطن دو نژاد مختلفی هستند که بین آنها دره عمیقی حائل میباشد.

اعراب متوطن

بین اعراب متوطن که ذیلاً ذکر خواهیم نمود و بدوی که سمت ذکر یافت فرق نمایانی موجود میباشد. متوطن آنطور که عاّمه خیال میکنند نیم وحشی نیست. **پالگراو** راست میگوید که این نظریه درباره اعراب از اینجا پیدا شده است که اکثر سیاحان فقط نقاط ساحلی عربستان را سیاحت نموده اند که چندان قابل توجه نیست. او بانهایت تعجب از تعلیم و تربیت اهل عمان تمجید میکند و ضمناً مینویسد که در نجد اشخاص زیادی هستند که میتوانند مثل انگلیسها ماشین بسازند یا خط آهن بکشند. خود ما میدانیم که در یمن امروزه دو دانشکده که یکی در (زبید)^(۱) و دیگری در (دامار)^(۲) دائر است و البته نمیتوان آنها را در ردیف جامعه قدیم قاهره قرار داد ولی

۱- Zébid. ۲- Damar.

(۱۳) - مسلمانان نوبی

! نظیر آن، دانشکده نامبرده برای اشاعت و انتشار علوم در کشور منبعی است بزرگ. باید دانست که قضاوت‌های ما در باره اعراب مبنی است بر نمونه های مبتدلی که از اعراب شام و مصر و الجزایر گرفته شده است، در صورتیکه اعراب این حدود بواسطه نداشتن استقلال و نیز اختلاط با اجانب اصالت خود را از دست داده حس غلامی در آنها پیدا شده است، لیکن پُر معلوم است که برای اظهار عقیده نسبت بیک قوم لازمست بموطن اصلی آن قوم رفته از حالات آنها اطلاع حاصل کنیم. **پالنگراو** که در بالا از او نام برده شده مدتهامیان اعراب اقامت داشته و بنا بر عقیده او اعراب یکی از نژادهای عالی دنیا محسوب میشوند. او میگوید «من مسافرت زیاد کرده و با اقوام مختلف که تمام افریقائی و آسیائی و اروپائی در آن داخلند آشنا و مربوط هستم، لیکن در میان آنها قومی یافت نمیشود که بتوان ویرا بر اعراب بخش مرکزی عربستان ترجیح داد». آری

زبان این اعراب متوطن
همان زبان بدوی
صحرائی و خون بدوی
در عروق و اعصاب
آنها گردش میکند لیکن
باید دانست که بین آنها
فواصل ضخیمه موجود
میباشد .

ما در سابق گفتیم
که بین اعراب متوطن
هم مثل سایر اقوام
تمدنه دنیا بلحاظ
اختلاف ممالک فرق
و تفاوت موجود است
واقعا سکنه قطعات
مختلفه عربستان با هم
مغایر میباشند. در سکنه

(۱۴) - زنان مسلمان نوبی

نجد بخصوص که از حیث مساحت از بسیاری از ممالک اروپا وسیعتر است فرقی که
وجود دارد نظیر فرقی است که بین اهالی جنوب و شمال اروپا موجود میباشد . مثلا
خصایص و هابیان نجد بکلی مغایر است باخصایص اعراب دیگر . آنها نهایت درجه
مستعد و کاری و هیچ تابع عواطف و احساسات نیستند بلکه مملووند از ریا و سالوس و
حقد و حسد . راجع بآنها **پالگراو** چنین مینویسد : « و هابیان نسبت بسایر اعراب
بخیل و ازدخول در کارهای صعب و مشکل حتی الامکان پرهیز میکنند ، مثل اعراب
دیگر خود نمائی ندارند و آن پشانی باز و قلب صاف و ساده ای که سایر اعراب دارا

هستند و هابیان فاقد آن میباشند، ولی در مقابل نهایت درجه عاقل و استوار و ثابتند، از مکالمه با آنها خیلی کم مقصود اصلی آنها را میتوان بدست آورد اما در عزم خود ثابت، در کینه و انتقام خیلی سخت و در دوستی با کسانی که از کیش نژاد آنها نیستند نهایت مذبذب و دورو، خلاصه میتوان بدون هیچ تردیدی گفت که و هابیها در جزیره العرب مثل طائفه ا کس میباشند. بین چهره خاموش بلکه عبوس آنها با چهره های نیکو و باز و بشاش اعراب شمالی تباین زیادی موجود میباشد، آنها در هیچ کاری مطیع تمایلات و احساسات نیستند بلکه قبلا اطراف هر کاری را درست مطالعه کرده بعد داخل آن کار میشوند، اگر چه فهم و ادراک آنها ضعیف و محدود است، اما در عزم خود قوی و استقامت و ثبات آنها تا ایندرجه آنان را لایق قرار داده که توانسته اند اصول سازمان خود را محکم ساخته بر همسایه های خود حکومت جابرانه نمایند. کامیابی آنها بواسطه اتفاق و اتحادی که با هم دارند در مقابل رقبای خود که در نتیجه نفاق و اختلاف رو با انحطاط نهاده اند قطعی میباشد و چنین معلوم میشود که حکومت و هابیها بتدریج در تمام جزیره العرب بسط پیدا خواهد نمود و آن مقصود عالی و بلندی که دارند زودتر از آنچه تصور میشود بآن نایل خواهند گردید^(۱). خدای بی را که ذکر نمودیم از اطوار و رفتار روزانه آنها پیدا و در مکالمه با آنها انسان مثل اینکه با دشمنی روبرو شده باید کاملاً مراقب طرز گفتگو و کلمات و اشارات خود باشد.

اعراب شام

اعراب شام هم نظیر اعراب عربستان منقسم بدو قسم میشوند: بدوی و متوطن. بدوی در صحرا بسر برده و متوطن در قصبات و شهرها مسکن دارد: با وجود حکومت های عدیده ای که در شام باختلاف اوقات تأسیس و از اینراه تغییراتی در کشور روی داده است، معذک بدویهای آنجا هم مثل سایر بدویها بوضع قدیم خود باقیمانده چندان تحت تأثیر نرفته اند بلکه مثل سه هزار سال پیش هنوز بوسیله پرورش مواشی و چپاول و غارت زندگی میکنند. تمام کشور در حقیقت غیر از شهرها دست آنها میباشد. از ماورای (اردن)^(۲) تا خود دروازه دمشق کاروان هائی

(۱) این کتاب در پنجاه سال و اندی قبل تألیف یافته، ملاحظه کنید که آنچه مصنف در آن تاریخ نوشته چگونه امروز همه آن ها واقع شده است.

Jourdain. - (۲)

که عبور و مرور میکنند در صورت عدم پرداخت حق العبور همه را غارت میکنند، در آنها هم بطوریکه گفتیم صفات متضاده غارت و سخاوت هر دو موجود میباشد، مهمان را نهایت درجه، احترام میکنند، بدوی شام هم هیچ حاضر نشده که زندگی صحرانوردی خود را که از قرون متمادی اختیار نموده از دست بدهد و از قبول اراضی که بآنها داده شده استنکاف ورزیده اند.

علاوه بر بدویهای مسلمان طوایف صحرا نشین دیگری هم هستند که هر کدام دارای کیش و آئین مخصوصی میباشد و چون آنها از همسایه های خویش بواسطه اختلاف مذهب دور و غیر از هم کیشان خود با احدی ازدواج نمیکند، اینست بمرور زمان صفات خاصی در آنها پیدا شده که بآسانی میتوان آنها را از هم تشخیص داد، معروفترین این طوایف چهار طایفه اند.

متأول، انصاریه، موارنه، دررز^(۱).

اما متأول اعرابی هستند کوهستانی و بکلی نك و علیحدّه زندگی میکنند. آنها مذهباً امامیه و سخت متعصب، حتی هیچوقت با يك شخص اجنبی غذا نمیخورند و چنین بر میآید که آنها اصلاً گرد میباشند اما از خصایصی که در آنها موجود است معلوم میشود که از اختلاط با اعراب و ایرانی و مغول پیدا شده اند.

انصاریه هم طایفه هستند کوهستانی و گوشه واقع شده اند. مذهب آنها اسلام لیکن با سایر فرق اسلامی فرقی محسوس دارند. میگویند که آنها قائل به تناسخ بوده آفتاب و ماه را پرستش میکنند.

موارنه با ملت سریانی خیلی نزدیک، لیکن مذهباً از آنها جدا میباشد. آنها شعبه ای هستند از نصاری، بسیار مغرور و اهل لاف و گزاف اما در مواقع لازمه شجاعت زیادی از آنها دیده نشده است.

دروز، بدویها خیلی نزدیک میباشد. آنها طایفه متکبر و سرکشی هستند از مسلمین که از یکمدت طولانی از اعراب و شامیها جدا شده و نهایت درجه دلیر و باسطوت و بین آنها با موارنه لبنان عداوت شدید موجود میباشد.

۱ - Métoualis, Ansariér, Maronites, Druses.

اعراب متوطن شام

سکنه شهرها وقصبات شام کسانی هستند که از نژاد های مصری، فینیقی، یهود، بابلی، ایرانی، یونانی، رومی، عرب، مغول، گرجی، صلیبی^(۱)، ترک و غیره که در اوقات مختلفه در آنجا سکونت داشتند ترکیب یافته اند. کمائیکه بسیاحت آنجا میروند باید منتظر باشند که صور و اشکال گوناگونی را در آنجا تماشا کنند. اهالی شام خیلی باذکات و هوش، اما بغایت متملق و چاپلوس و نیز بی وفا و منافق میباشند. زمان رو میان فساد اخلاق آنها بشوت رسیده و عقیده رومیان بر این بود که اهل شام برای غلامی آفریده شده اند. تمام آن حکومت های مختلفه که بمرور قرن های متمادی در شام تأسیس یافته اهالی نسبت بهر کدام تسلیم صرف بوده هرگونه تحمیل را قبول نموده اند و حالیه هم غیر از مناقشه مذهبی و جنگ دیانتی قوه و استعداد دیگری در آنها موجود نیست. هر چیزی که از حدود مذهب خارج باشد با حسن استقبالی قبول مینمایند. خصوصاً اگر اندکی پای سیاست و حکومت هم در کار باشد بکلی تسلیم میشوند و این حس اطاعت و رضا و تسلیم در آنها بدرجه ایست که از تصور یکنفر اروپائی خارج میباشد. در اینجا حکایتی است که یکنفر اروپائی که بعد از فرونشستن آتش قتل عام سنه ۱۸۶۱ میلادی در شام توقف داشت برای مسیو ووی^(۲) نقل نموده ما آنرا ذیلا از نظر خوانندگان میگذرانیم که از مطالعه آن درجه بیحسی و بُزدلی اهل شام بخوبی آشکار میگردد: «یکنفر مشاق نظامی اروپائی که مستخدم دولت ترکیه بود این واقعه را که بچشم خود مشاهده کرده برای من چنین نقل کرد که در آن اوان میرغضب های زیادی مأمور بودند که مقصرین را بدار بیاورند، از جمله یکنفر که مشغول کار روزانه خود بود دید میخ طناب خیلی بالا و چهار پایه ای که مقصر را روی آن نگاه میدارند کوتاه و کردن مقصر بطناب نمیرسد.

۱- در قرون وسطی از ممالک مختلفه اروپا برای تصرف مقامات متبرکه هشت مرتبه قشون کشی شد و در جریان این قشون کشیها بین مسلمین و نصاری روابطی پیدا شد و در نتیجه امتزاج و اختلاطی که با هم پیدا کردند قومی بوجود آمد که آنرا صلیبی مینامند و این قشون کشیها از سال ۱۰۹۶ تا ۱۲۷۰ میلادی امتداد داشته است.

در این میانه پیرمردی مسلمان سوار بر الاغ و ران کوسفندی در دست داشت عبورش از همان طرف افتاد. میرغضب به پیرمرد اشاره کرد درنگ کن، پیرمرد هم اطاعت کرده فوراً از الاغ پیاده شد و گردن خود را جلو نگاهداشت، میرغضب فهمید که مطلب بر او مشتبّه شده اظهار کرد که مقصود الاغ بوده است نه تو. چنانکه او الاغ را پای دار نگاه داشته مقصراً روی آن سوار کرد و طناب را بگردن وی انداخت و باشلاقی که داشت الاغ را نهیب داد، همین که آن حیوان قدم بر داشت مقصر بدار آویخته شد. بیچاره پیرمرد خیلی خوشحال گردید که مفت از چنگال مرگ رهایی یافت و لذا گوشت را برداشته سوار بر الاغ شد و با کمال سرعت روانه گردید.

لیکن من باز میگویم که این رضا و تسلیم آنها در آن امور بسته مربوط بمذهب نیست. در اغتشاش اخیر مصر، دمشق بکلی آرام بوده است. خود من اکثر اوقات اینرا دیده تعجب کرده‌ام که یکنفر سپاهی خیلی پست که جلو يك شخص (اگرچه سیاح هم بوده) راه باز میکرد چگونه مردم را دسته دسته بآسانی عقب کرده بلکه بعضی اوقات آنها را با چوب میزد و ابداً صدا از کسی بلند نمیشد و مکرراً چه در دمشق و چه در بیت المقدس خودم شنیدم که اگر عربی پاشا کامیابی حاصل مینمود باندك اشاره ای تمام نصاری شام را قتل عام کرده و يك نفرشان را باقی نمیگذاشت. این نصاری تا این درجه ضعیف النفس و بُزدل هستند که انسان از دیدن آنها عار دارد. در سنه ۱۸۶۱ میلادی آنها بدون هیچ دفاعی مثل کوسفند خود را در دهان مرگ انداختند و اگر همین قتل عام که هر کسی از آن هراسان بود در سال ۱۸۸۲ میلادی هم شروع میشد باز اینها همانطور شکار میشدند.

اعراب مصر

اعراب حالیه مصر از قومی هستند که از ازدواج و امتزاج سکنه قدیم مصر با عربهایی تشکیل یافته که در سال ۶۴۰ میلادی با عمر و عاص بمصر حمله بردند. آنها در زبان و مذهب، عرب بشمار آمده لیکن اصلاً عرب نیستند و از روی اصول انسان شناسی که ذکر آن در سابق بعمل آمد ملت مغلوب مصریکی بواسطه شماره نفوس و دیگر آب و

هوای غیر مساعد کشور که در مزاج خود آنها بیشتر سازگار میباشد بر قوم غالب فایز آمد . در این اختلاط مدارج متوسطه ای که بود مفقود گردید و امروز اعراب متوطن مصر با وجودیکه مذهب و زبان شان عربی است همان ملت باستانی هستند که اهرام مصر را بنانه و دند و بهترین گواه کتف های پهن و دیگر چهره آنهاست که مشتمل میباشد بر لبهای کلفت و ضخیم و استخوانهای برجسته گونه و نیز شباهت عمومی آنهاست به شکل و صور قدیمه که روی قبور و ابنیه و عمارات منقور میباشد .

سکنه سواحل نیل نه تنها در خصایص جسمانی بلکه از حیث خصایص روحانی هم مشابه با مصریان قدیم میباشد ، نهایت خلیق و آرام ، مدتها غلامی کشیده و از هر حاکمی علی الخصوص از حکام اروپائی مرعوب . همان اوقاتی که در قاهره شهرت داشت که سکنه سواحل نیل آشوب کرده اند و در جراید غیر از شورش و قتل عام ذکر دیگری نبود نویسنده در قصبات بزرگ این قطعه در میان اهالی بدون هیچ مزاحمتی در سیر و حرکت بود ، ضروریات زندگی فلاحین قریب بصفر و بهمان قوت لایموت اکتفا میکنند و اگر چیزی زیاد تر بآنها برسد نهایت درجه خوشحال میشوند . زندگانی آنها روز مره و اندیشه فردا را نمیکند ، از ساعت و وقت و یا فاصله مسافت مقیاسی دست آنها نیست ، اگر از يك چنین امری که در کارهای روزانه مکرر باید تجربه شده باشد سؤال شود جواب آن لادریست . آنها هیچ نمیدانند که عبور از قریه ای بقریه دیگر چقدر طول میکشد ، یا فاصله بین آنها چیست و واقعاً برای آنها هیچ فائده ای هم متصور نیست که بدانند .

مثل شام و عربستان در مصر هم بدوی و متوطن هر دو وجود دارند ولی بین آنها در اینجا فرق زیادی موجود میباشد ، زیرا که بدویهای مصر علاوه بر طرز معیشت از حیث نژاد هم بامتوطن تفاوت دارند . اعراب متوطن مصر بواسطه اختلاط بانژادهای آنجا مصری گردیده در صورتیکه بدویها اینطور نیستند ، طرز معیشت بدویها ابدآ اجازه نمیدهد که با قبایل و طوایف دیگر امتزاج پیدا کنند . در آنها هنوز دماغ منقاری ، لبهای نازک و باریک ، چهره بیضی و کشیده ، چشمهای تیز بدویهای عصر پیمبر اسلام موجود میباشد ،

(۱۵) - مساکین مراکش

در میان اقوام
مصر فقط بدویها هستند
که از عناصر جنگی
شمرده میشوند ، در
جنگ کمنونی عربی
پاشا اگر انگلیسیان
چنانکه کرار آشنیده‌ام
به دادن پولهای هنگفت
آنها را جلب نمیکردند
بالاخره مجبور بودند
که با آنها مقابل بشوند
این بدویها در
اطراف سواحل نیل
ولی قدری دور تر
چادرهای خود را نصب
میکنند . آنها هیچ
خوفی از حکومت

ندارند و با فلاّحین هم معاشر و مربوط نیستند ، بلکه آنان را بنظر عداوت و تنفر نگاه
میکنند . طرز زندگانشان همان طرز است که سایر اعراب بدوی دارند ، حقیقت اینست
که بدوی در هر کشور و سرزمین يك عنصری است بکلی متباین با سایر عناصر و طبقات .
در آمار مصر علاوه بر اعراب ، اقوام مختلفه دیگری هم مثل ترك ، قبطی ،
شامی ، حبشی ، یونانی ، اروپائی و غیرها وجود دارند لیکن اختلاط این اقوام با فلاّحین
خیلی کم میباشد و آب و هوای مصر تا ایندرجه برای اجانب مضر و سم قاتل است که

یکنفر اجنبی (حتی ترك هم در آن داخل میباشد) مشکل است بتواند زیادتز از دوطبقه در این کشور ملیت خود را محفوظ نگاهداشته مستحیل نشود و فقط عرب یگانه اجنبی است که در اینجا با کمال موفقیت ریشه دوانیده است .

یکی از اقوام مصر که در بالا ذکر شد قوم قبطی میباشد که در اینجا لازم است از وی بطور خاص بیانی بعمل آید ، زیرا قبطیها اگر هم از نسل خالص مصریان قدیم نباشند باز میان شان اشخاصی یافت میشوند که باتصاویر قبور قدیمه شباهت زیاد دارند . آنها مذهباً مسیحی و خونشان با عرب ابداً مخلوط نشده است ، این اشخاص اکثر در مصر علیا دیده میشوند ، علی الخصوص در بعضی قصبات و شهرهای خاص مثل اسیوط (۱) زبان آنها نهایت مشابه با زبان قدیم مصر و از مطالعه همین زبان شامپولیون (۲) موافق گردید خط مصوّر قدیم مصر را کشف نماید .

در اکثر کتب مینویسند که امروزه زبان قبطی رایج نیست ، لیکن نویسنده خود قبطیها را دیده ام که در زبان نامبرده باهم تکلم میکنند ، بلکه محاورات مختلفه این زبان فعلاً موجود میباشد ، قبطیها زبان خود را در حروف یونانی مینویسند . عموماً چنین تصوّر میکنند که سرشماری قبطیها در مصر از دویست هزار نفر تجاوز نمیکند ، لیکن جمعی از ایشان بخود من اظهار داشتند که عدّه شان از يك کرور متجاوز است .

راجع بخصایص اخلاقی آنها انتقادی که بعضیها نموده اند بنظر من صحیح نیست ، راستی اینست که قبطیها در تعلیم و تربیت بر اعراب خصوصاً بر ترکان مقدّم میباشد . البته مذهب آنها نمیگزارد که دارای مشاغل عالی باشند ، لیکن در امور کشوری خدماتی که بعهده آنهاست خدماتیست که برای آن فطانت و هوش بیشتر لازم است .

۱- اسیوط قصبه مشهوریست در ساحل نیل . تلامه سیوطی در همین محل سکونت داشت ، بواسطه کثرت استعمال ، همزه حذف شده و سیوط باقی مانده است .

۲- Champollion ، یکی از خاورشناسان معروف فرانسه است . او در سال ۱۸۲۲ میلادی زبان مصوّر قدیم مصر را کشف نموده در اروپا منتشر ساخت . سال ولادت او سنه ۱۷۹۰ وفاتش سنه ۱۸۳۲ میلادی است .

ترکان مصر که در سازمان و نظم و انتظام جانشین عربند آثاری از خود باقی نگذاشته‌اند، عده نفوس‌شان حالیه مشکل است به بیست هزار نفر برسد و آنها یکدسته مردمی هستند اشرافی که با سایر اقوام مصری مطلقاً خلطه و آمیزش ندارند.

اعراب افریقا

علاوه بر مصر که جزء مشرق شمرده میشود در تمام بخش شمالی افریقا و بعضی از قطعاتیکه از خط استوا هم تجاوز میکنند، اقوامی مسکن دارند که اگر نسلاً هم عرب نباشند مذهب ایشان مذهب عرب و اسلام است و آنها از نژاد بربر هستند که با عرب و حبشی کم و بیش امتزاج پیدا نموده‌اند. نویسنده در مراکش اختلاط با خون افریقائی را زیاد دیده و هر قدر بخط استوا نزدیک میشود اختلاط مزبور بیشتر آشکار و هویداست.

برابرۀ افریقا قومی هستند که بکلی از اعراب جدا میباشند و چون در یکی از ابواب آئینه کتاب در تاریخ اعراب افریقا از برابرۀ بحث خواهیم کرد لهذا از ذکر آنها در اینمقام صرف نظر مینمائیم.

بین متوطن و بدوی فرقی که قبلاً مذکور داشتیم در اعراب افریقا هم این فرق موجود است لیکن امروزه خون آنها بکلی مختلط و نمونه‌ای از یک امتزاج و اختلاط فوق‌العاده میباشد. اهالی نقاط و شهرهای ساحلی با اقوام دیگر از قبیل کارتاژ^(۱) رومی، و اندال^(۲) یونانی، بربر، اختلاط و امتزاج پیدا نموده و نتیجه اختلاط اقوام نامبرده هستند و خود نویسنده هر شکل و رنگی را که ممکن است در دنیا پیدا بشود در سواحل شمالی افریقا تماشا کرده و از حبشی و سیاه سودانی گرفته تا درجۀ حسن اپالو^(۳) در اینحدود

۱- کارتاژ، از شهرهای قدیم افریقای شمالی و تونس فعلی در آنجا واقع است. در سال ۸۰۳ قبل از میلاد فینیقیها آنرا بنامه‌وندند. شهر مزبور نهایت درجۀ معور و شماره نفوس آن بالغ بر هفت صد هزار نفر بوده است. در سال ۱۴۲ قبل از میلاد رومیان آنرا بر باد دادند، در عربی آنرا قرطاجنه مینامند.

۲- واندال، از اقوام نیم وحشی شمال اروپا بود که در سنۀ ۱۶۰ میلاد بنای ضدیت را با رومیها گذاشته و در سنۀ ۴۱۰ میلادی اسپانیول و در سنۀ ۴۵۵ میلادی روم را فتح نمودند.

۳- اپالو، همانطور که میان رومیان و یونانیان ونوس مقیاس حسن و جمال زنان بود، اپالو هم برای زیبایی و قشنگی مردان ضرب‌المثل بوده است.

پیدا میشود و بنا بر این اعراب الجزایر را نژاد واحد یا مرکب از پنج و شش نژاد مختلف قرار دادن خطائی است فاحش چنانکه یکی از محققین معاصر بدون هیچ غوری بر این رفته است (۱).

اعراب الجزایر نسلی هستند مختلط و تمام صفات قبیحه اختلاط هم در آنها موجود میباشد. سکنه شهرها مولود اقوامی هستند که در بالا ذکر نمودیم ، فشار و تحمیلات حکومت‌های مختلف نیز بر ذات و مسکنات آنها افزوده است ، البته در بدویها این اختلاط کمتر و خون آنها صافتر است . این بدویها بابدویهای اعراب اصلی مشابه و با هر ترقی و تمدنی هم مخالف میباشند .

چیزی که امروزه در تمام اقوام الجزایر اعم از بدوی و متوسط بطور عموم موجود میباشد همانا نفرت شدیدی است که به حکمرانان اروپائی خودشان دارند و این تنفر آنها چندان بی مورد هم نیست . همان ساکنین الجزایر که نسبت با آنها همچو معتقدیم که کاهل و تن پرور ، خیالی ، سست و لاقید و بی حال ، ابن الوقت ، گاهی بیحد متواضع و وقت دیگر نهایت جسور و گستاخ میباشند ، الان هم در هر انقلابی تمام دارائی حتی جان خود را هم حاضرند برای خلاصی از چنگال قوم غالب قربانی کنند . ممکن است اروپائیان از روی تدابیر عملی تمام اعراب آنجا را مثل سکنه سرخ رنگ آمریکا متدرجاً نیست و نا بود کنند لیکن محال است که بتوانند آنها را در خود مستحیل سازند . در قومی که تا این درجه با همدیگر مخالفند هیچوقت ممکن نیست بین آنها صلح و آشتی بر قرار شده در يك نقطه باهم زیست کنند و این يك حقیقتی است که از ذکر آن در کتب احترام میزنند ، لیکن من آنرا از هر صاحب عقیده شنیده و در آن هیچ تردیدی ندارم .

اعراب اندلس

آنچه از نژاد عرب تا اینجا از نظر خوانندگان گذشت تمام شان حالیه

۱- مطابق بیان میرس گارتی از میان چهار کرور مسلمین الجزایر که در آن عرب و ترك و بربر داخلند دویست هزار نفر عرب خالص موجود میباشد ، اکثریت آن بابراره است که بالغ بر یکمیلیون و چهارصد هزار نفر میشوند (مصنف) .

(۱۶) - سقای مراکشی

موجود و حاضر بوده و هر قدر هم معرض تغییر و تبدیل واقع شده باشند معیناً از مشاهده آنها میتوان زمینه کاملی از اسلاف شان بدست آورد لیکن در اعراب اندلس باید گفت اینطور نیست چه آنها بکلی نیست و نابود شده نسلهائی از خود باقی نگذاشته اند تا امروز از دیدن آنها بتوان نسبت باسلافشان عقیده ای اظهار داشت . ما اینقدر هم نمیدانیم که شکل و صورت آنها چه بوده است ولی با همه این احوال میتوانیم بگوئیم که اعراب اندلس از اعرابی که ابتدا این کشور را فتح کردند خیلی زود جدا شدند . یکطرف ازدواج و امتزاج پی در پی با نصاری مغلوب ، از طرف دیگر کثرت اختلاط بابربرهٔ افریقا

که قباله اندلس حمله برده بودند تماماً سبب گردید که نسل عرب با قدم سریعی تغییر و تبدیل پیدا نمود و چون این امتزاج و ازدواج تا هشتصد سال دوام پیدا نمود از روی اصول معرفهٔ الانسان که در اوایل اینباب ذکر شد يك نسل جدیدی تشکیل یافت که مغایرت و مباینت خصایص وی باخصایص مجاهدین اصلی عرب امری بود ضروری . از ترقیاتی که برای اعراب در اندلس حاصل شد ظاهر میشود که این نسل جدید دارای نهایت درجه فطانت و هوش بوده است و نیز از تاریخ بر میآید که در آنها خصایل و صفات سپاهیکری و جرئت و دلاوری بدرجهٔ کمال بوده و در عین حال نزاع و جنگ خانگی که همان باعث بربادی این قوم گردید کاشف است که از بین خصایص عرب بعضی تا آخر بحال خود باقی بوده است . چون پدر آینده از اعراب اندلس ضمن بیان تاریخ و تمدن آنها بحث خواهیم کرد ، لهذا خوانندگان کتاب را حواله بابواب آتیّه داده این بیان را در همینجا ختم مینمائیم ،

اعراب چین

بعد از استقرار دولت عرب بین خلفای اسلام با سلاطین چین ایجاد مناسبات شده و سفرای خود را بدر بارهم میفرستادند و چنانکه در یکی از ابواب آینده بیان خواهیم نمود ارتباط تجارتی با چین از راه خشکی و دریا هر دو برقرار شده بود. در چین هم مثل ممالك دیگری که در تحت نفوذ و مداخله عرب در آمدند مذهب اسلام خیلی زود بنای پیشرفت را گذاشت. چنانکه مسیوداری دوتی یرسان^(۱) در کتاب خود که تازگی راجع باسلام نوشته است چنین میگوید که در چین امروزه بالغ بر چهل کرور مسلمان موجود میباشد. راست است که آنها اصلا عرب نیستند، لیکن خون آنها آمیخته با خون عرب است و بر طبق مندرجات کتاب نامبرده مسلمانان چین از امتزاج عرب و ترك و چینی باهم ترکیب یافته اند. نویسنده مزبور مینویسد که مسلمین چین اصلا از همان چهار هزار عرب سپاهی هستند که خلیفه ابو جعفر در ۷۵۵ میلادی کمک (سوسانگ) شاهنشاه برای سرکوبی (آن لوجان) که بیرق طغیان برافراشته بود اعزام داشت و در پاداش این خدمت بسپاهیان مزبور اجازه داده شد در شهرهای بزرگ چین سکونت اختیار کنند، آنها با چینیهابنای ازدواج را گذاشته و مسلمین در چین از همینجا ریشه دوانیدند.

نویسنده نامبرده از زبان آندرسن^(۱) مینویسد که تقوی و پا کدامنیه مسلمین چین امریست مسلم و هیچ حرفی در آن نیست و او بعد از ذکر امثله و شواهد چندی چنین مینویسد: «مسلمانان چین عدالت و انصاف و امانت و دیانت را نهایت درجه اهمیت میدهند، کسانی که داخل در خدمات دولتی هستند مردم از آنها راضی و با اگر بکسب و تجارت اشتغال دارند بنام نیک معروف و مورد قبولی عامه میباشد. اصول و قواعد مذهبی، آنان را خیر خواه و نیک قرار داده و چنین معلوم میشود که آنها از اعضاء يك خانواده بزرگی هستند که هر يك دفاع از دیگری را جزء وظیفه خود می‌شمارند. مزیت آنها بر سایر اقوام متوطن چین باوجود خارجی بودن که يك عیب اساسی است میرساند که

۱- M. Dabry de Thier-sant.

۲- Anderson.

از مساعدت و همدردی‌هایی که در مواقع مهمه نسبت به‌وطنان خود بروز میدهند و دیگر بواسطهٔ اخوت و مساواتیکه بین افراد شان جاریست ترقی حاصل نموده اند .
عکس مذاهب دیگری که بچین وارد شده که یا نتوانسته اند هویت خودشان را حفظ کنند و یا اگر کرده موقتی میباشد .

تحمل و بُرد باری در مقابل مذاهب دیگر و تجلیل و احترام از تمام قوانین و رسوم و عقاید مربوطهٔ بکشوری که بآن پناهنده شده اند بآنها همان حقوق را عطا کرده که سکنهٔ اصلی دارا هستند . آنها در تمام دوائر کشوری و لشگری میتوانند دارای شغل و مناصب عالی باشند حتی در دربار سلطنتی بخدمات و کارهای بزرگ معین میشوند .
در اینجا لازم میدانم توجه خود را بطرف مسائلی معطوف دارم که آنها را مورخین از قلم انداخته ، در صورتیکه نهایت درجه مهم و قابل بسی توجه میباشد ، چه از مطالعهٔ آن مسائل سلسله های وقایع تاریخی را میتوان کاملاً بهم مربوط ساخت . از جمله اسباب مختلفهٔ ارتقاء و اعتلاء يك قوم خصایص عقلانی و اخلاقی آن قوم میباشد که از عوامل قوی شمرده میشود و این مجموعهٔ خصایص که ما آنرا جبّلت و فطرت نامیده‌ایم محرک اصلی افعال انسانی شمرده شده در انسان از حین پیدایش موجود میباشد و این از جمله خصایصی است که در قرون متمادی بوسیله وراثت پیدا شده هیچ قوه ای هم نمیتواند با آن مقاومت نماید . اجداد و اسلاف ما گوئی از میان قبور خویش ما را در هريك از اعمال و افعال کنونی دلالت نموده رهبری مینمایند . عوامل و اسباب افعال موجوده در زمان ماضی تشکیل یافته و اسباب افعال آتیّه دارد تشکیل مییابد و در حقیقت زمان حال نسبت بگذشته محکوم و نسبت بآتیّه مقام حا کمیت را داراست چنانکه برای اطلاع از حال هريك علم بحال دیگری از ضروریات بشمار میآید .

باب سوم - اعراب جاهلیت

فصل اول

راجع بتوحش فرضی اعراب قبل از اسلام

عموماً این امر محل اتفاق است که اعراب جاهلیت از خود هیچ تاریخی نگذاشتند . آنها از یکعده قبایل صحرا نشین تشکیل یافته برای سکونتشان نه محل خاصی بوده و نه هیچگونه اخبار و روایانی از آنها موجود و بالاخره از قرون متمادی بحالت نیم وحشی بسر برده آثاری از خود بیادگار نگذاشته اند .

مورّخین نامی معاصر هم بهمین عقیده باقی میباشند چنانکه مسیو رنان (۱) در تاریخ خود راجع بالسنه سامی چنین مینویسد : « تازمان این حادثه حیرت انگیز (اسلام) که دفعه نژاد عرب را بلباس جهانگیری و خلاق معانی بمانشان داد ، هیچیک از قسمتهای عربستان نه جزء تاریخ تمدنی دنیا شمرده میشد و نه از حیث علم یا مذهب نشانی از آن بود . عربستان يك كشوری که خیلی قدیم باشد نیست بلکه بلحاظ تاریخ ، و می اینقدر جدید است که قرن ششم میلادی دوره پهلوانی وی بشمار آمده و قرون اوّلیه میلادی از قرون مظلّمه آن محسوب میباشد . »

اگر فرضاً ما از تاریخ قدیم عربستان هیچ واقف هم نبودیم باز میتوانستیم نظریه فوق را ردّ نمائیم ، چه هر حکمی که برای زبان يك قوم هست برای تمدن آن قوم هم همان حکم خواهد بود . ممکن است هر دوی آنها دفعتاً جلو ما عرض وجود کنند لیکن مبادی آن بلاشك خیلی قدیم و از یکمدت طولانی بتدریج تشکیل یافته اند . ترقی افراد ، ملل ، مذاهب و نظامات انسانی همیشه بتدریج حاصل میشود و در مدارج ترقی قبل از وصول بمدارج متوسطه رسیدن بدرجه عالی محال است .

---

۱ - Renan ، بذیل صفحه ۱۹ رجوع شود .

ويك قوم در تاريخ و قتيكه در اعلی درجه تربيت و تمدن از نظر ما گذشت ، بطور يقين بايد گفت كه آن نتيجه يك سلسله تحولات و تطورات دوره های طولانی گذشته است ، مدارج اولیه ترقی اكثر مفقود ليكن وجود آن همیشه مسلم و غالباً بررسی و كاوشهای علمی آنها را توسعه و بسط داده ظاهر و آشكار میسازد .

تمدن اعراب قبل از اسلام هم همین حكم را داراست ، البته اثبات این امر كه جزئیات این تمدن چه بوده مشکل است ، لیكن اسنادی نزد ما موجود است كه اصل وجود آن را بخوبی ثابت مینماید و نیز معلوم میدارد كه آن از تمدن قدیم آشور و بابل كه ما پس از يك مدت طولانی بوسیله تحقیقات در آثار قدیمه از آن اطلاع حاصل نموده ایم پست تر نبوده است .

در نیم وحشی بودن اعراب قبل از اسلام عقیده ای كه پیدا شده منشأ آن علاوه بر نیم سكوت تاریخ عموماً بین بدوی و متوطن فرقی نگذاشته ، قبایل صحرا نشین با متوطن شهر و قصبات هر در را در يك ردیف قرار داده اند ، در صورتیكه بر احدی پوشیده نیست كه اعراب بدوی اعم از اینکه بدویهای عصر قبل از اسلام باشند یا عصر اسلام هنوز هم بحالت نیم وحشی باقی و مثل تمام اقوام وحشیه فاقد تمدن و تاریخ میباشند ولی بدوی يك شعبه و طائفه خاصی است از عرب و از آن كه میگذریم طوایف دیگری هم هستند كه در قصبات و شهرها مسكن گزیده و بامور تجارت و فلاحت آشنا میباشند و همین قسمت است كه میتوان بآسانی ثابت كرد كه در آنها تمدنی بوده است ، هر چند از جزئیات آن واقف نیستیم ولی بی بردن بمقام اهمیت آن بطور کلی چندان مشکل نیست . و اما تاریخ عالم آنقدریكه در سایر تمدنهای قدیم همان تمدنهایی كه ما بوسیله علوم جدید ، آنها را از میان گرد و غبار آثار قدیمه استخراج کرده ایم خاموش و ساكت است نسبت بمدنیته قدیم عرب آنقدر ساكت نیست و اگر فرضاً ساكت هم بود باز میتوانستیم ثابت كنیم كه آن از يك مدت طولانی پیش از اسلام وجود داشته و همینقدر برای یاد آوری ما كافی بود كه در زمان پیمبر اسلام ص هم يك زبان بسیار عالی بایكرشته ادبیات موجود و اعراب قبل از اسلام از دو هزار سال با متمدن ترین اقوام دنیا ارتباط تجارتی داشته بعلاوه توانسته اند در ظرف کمتر از يك قرن ترقیاتی حاصل كنند كه نظیر آنرا تاریخ عالم كمتر نشان میدهد .

يك زبان عالمی با ادبیات مربوطه بآن زبان ممکن نیست دفعهٔ وجود پیدا کند و وجود آن دلیل کافی است که قوم يك زمانهٔ درازی را طی نموده‌اند و دیگر ایجاد روابط با اقوام متمدنه برای يك قوم در صورتیکه استعداد ترقی هم در آن قوم موجود باشد همیشه باعث ترقی است . سخن این جاست که اعراب بثبوت رسانیدند که این استعداد در آنها موجود بوده است ، گذشته از این وصول با علی درجهٔ ترقی و سازمان يك حکومت وسیعه خود يك دلیل است که در اعراب اینگونه خصایص موروثی و استعداد و قابلیت ترقی که در سالیان دراز ممکن است وجود پیدا کند موجود بوده است . خلفای اسلام با دست آنها شهرهای معظم عالمی بنا نمودند که تا هشتصد سال در آسیا و اروپا کانون علوم و فنون و صنعت و حرفت و سایر کمالات انسانی بوده است و البته با دست قومی مثل و حشیان استرالیا و یا اقوام سرخ رنگ شمالی آمریکا هیچوقت ممکن نبود چنین موفقیتی حاصل کنند . غیر از عرب اقوام دیگری هم سلطنت های قدیمه را زیر و زبر نموده لیکن باستثنای معدودی که در ایشان از اوّل استعداد ترقی موجود بود باقی آنها تمدن جدید و حکومت تازه‌ای تأسیس نکردند و از تمدن قوم مغلوب هم خیلی دیر توانستند فائده حاصل کنند . ملل وحیشه‌ای که حکومت قدیمهٔ رومیان را برباد دادند مدت‌ها طول کشید تا توانستند اجزاء پراکندهٔ این حکومت را بهم متصل نموده حکومت جدیدی تأسیس و از تاریکی قرون وسطی خود را خلاصی بخشند .

راجع بتمدن اعراب قبل از اسلام اسناد غیر کافی که بما رسیده بیش از اینکه از آن اسناد ذکر شده باشد لازم میدانیم که از تاریخ شان آنقدری که در دست است در اینجا برسیل اجمال بیان نمائیم .

فصل دوم

تاریخ عصر قبل از اسلام اعراب

اعراب هم مثل سایر اقوام زمانی بر آنها گذشته است که تعبیر میشود به ما قبل التاریخ . از مشاهدهٔ اسلحه و ادوات و آلات و آثار دیگریکه از اجداد قدیم ما در طبقات مختلفهٔ زمین باقی مانده و ما آنها را در اقطار مختلفهٔ عالم بدست آورده ایم معلوم میشود که انسان

میلیونها سال قبل از تاریخ که مدّت ما بعد التاریخ آن خیلی کم است از استعمال فلزّات و استفاده از زراعت و حیوانات اهلی بی خبر و اسلحه وی منحصر بسنگ چخماق بوده است. عصر مزبور را عصر حجری مینامند و در تمام روی زمین اعم از عربستان و یا اروپا و آمریکا هر کجا که از آثار قدیمه ماقبل التاریخ آن تحقیق شده آثاری از عصر مذکور بدست آمده است.

این آلات و ادوات را که با هم مقایسه میکنیم معلوم میشود که طرز معیشت تمام اقوام عالم در آن عصر بکلی باهم مشابه بوده و از فهم و ادراک و طریق زندگانی انسانهای آن عصر از روی همین آثار میتوانیم بآسانی زمینه ای بدست بیاوریم و چون در کتاب سابق خود در اینموضوع بحث کافی بعمل آورده لهذا از بیان آن در اینمقام صرف نظر مینمائیم.

روایات قدیمه ای که از عرب در دست است از حضرت ابراهیم، تجاوز نمیکند، لیکن مطابق تحقیقات علم السنه ثابت میشود که در اعمار خیلی قدیمه بین قسمت جنوبی عربستان و قفقاز طوایفی که مسکن داشتند اگر از یک نژاد نبودند لااقل در زبان با هم متحد بوده اند و از مقابله السنه سامی باهم اینمطلب ثابت شده است که عبرانی، فینیقی، سریانی، آشوری، کلدانی، عربی اصولاً در یک زمانی با هم متحد بوده و از یک زبان منشعب گردیده اند و چون معلوم نیست چه اسبابی و یا اثر کدام مرز و بوم این اقوام متحد الاصل را از هم جدا ساخته لذا نمیتوانیم تفصیل قرابت عرب را با آنها مشروحاً بیان نمائیم.

منابع تاریخ اعراب جاهلیت اولاً کتاب توریة، ثانیاً اخبار و روایاتی است از عرب، ثالثاً مدارک و اسنادیست که بطور نادر از مورّخین روم و یونان بما رسیده، رابعاً کتیبه های جدیدیست مانند کتیبه های آشوری و یا آن کتیبه هائی که در نزدیکی دمشق در صفا (۱) بدست آمده اند.

کتب یهود، اعراب و عبرانیان را اصلاً یکی نشان داده و چنین برمیآید که عرب خیلی پیش از عبرانیان بوده و تا یکمدتی بین آنها جنگ خانگی دوام داشته است و

اقوام شبه جزیره سینا مثل عمالقه و مدیانیه و صابئین عربستان جنوبی ذکر هر يك در موارد مختلفه توریة بعمل آمده است .

بر طبق روایات قدیمه عرب که در واقع مأخوذ است از منابع یهود ابتدا در جزیره العرب دو نژاد مسکن داشته : یکی **یتطان** از اولاد سام و دیگر **اسمعیل** فرزند **ابراهیم** و مادرش **هاجر** کنیزی بود از اهل مصر، بدویهای آنها طرف شمال و متوطنین آنها در جنوب بسر میبردند . در یمن اولاد **یتطان** از طرفی سلطنت سبا ، طرف دیگر سلطنت حمیر را تأسیس نمودند . اما اولاد **اسمعیل** از سر حد فلسطین تا حجاز را محل سکونت خود قرار داده و اول طایفه ای هستند که در مکه حکومت نموده اند و ترقی مکه در آنوقت بدرجه ای رسیده که با مثل صنعا شهر معظمی همسری نموده و سر پایتخت با هم رقابت داشتند .

بنطیه ، بنوادوم ، بنومآب ، عمالقه ، بنوعمون و مدیانیه که از قبایل بزرگ و مهم شمرده می شدند و در توریة از اکثر آنها اسم برده شده است میگویند تماماً از اولاد **اسمعیل** بودند و شاید همان عمالقه بودند که در دوهزار سال قبل از میلاد بدویهای شام ملحق شده بمصر هجوم برده سلطنتی باسم خاندان راعیه در آنجا تشکیل دادند که تا چندین قرن دوام داشته است .

بالاخره عمالقه ، بنوادوم ، بنومآب ، بنوعمون قسمت کوهستانی و صحرا های عربستان را برای سکونت خود اختیار نمودند ، تا يك مدتی بین آنها با عبرانیان جنگ جریان داشته و آنها را از ورود بکنعان جلوگیری مینمودند ، فقط **داود و سلیمان** بر آنها استیلا یافته ولی آنها موقتاً بوده است .

راجع بقبایل بدوی سرحد فلسطین در توریة شرحی ذکر شده لیکن از اعراب متوطن یمن همینقدر مینویسد که مالکة سبا از **سلیمان** ملاقاتی بعمل آورد .

کتابهای آشوری اکثر از عرب نام میبرد ولی همان اعراب قسمت شمالی یعنی ساکنین شام و نواحی آن . **سالمانازار دوم** (۱) که در نهصد سال قبل از مسیح حیات داشت در یکی از تحریرات خود از عرب اسم میبرد و چنین معلوم میشود که تقریباً

در هشتصد سال قبل از مسیح دوفتر از شاهزاده خانمهای عرب بدربار **تگلات فانا سار** دوم (۱) آمده و **حاسار حادون** (۲) یکی از شاهزاده خانمهای عرب را که در نینوا تربیت شده بود بر تخت سلطنت مینشاند و در زمان **آشور بانپال** (۳) وقتی که برادرش علم طغیان بر افراشت افواج عرب بوی کمک داده ملحق باو گردیدند.

راجع باعراب قسمت جنوبی عربستان فقط مورخین عرب شرح حالات آنها را مفصلاً ذکر نموده اند لیکن بیانات ایشان بقدری پیچیده و مبالغه آمیز است که باسانی نمیتوان از آن مطلبی بدست آورد، اینقدر هست که از این بیانات میتوان کلمات مورخین یونان و روم را راجع بقدرت و عظمت یمن تصدیق نمود. برطبق بیانات مورخین اسلام یمن مرکز مقتدرترین سلاطین دنیا بوده و سلاطین آنجا مدت سه هزار سال سلطنت نموده و بهندوستان و چین و افریقا (تا آن نقاطی که امروزه جزء مراکش محسوبند) حمله برده اند.

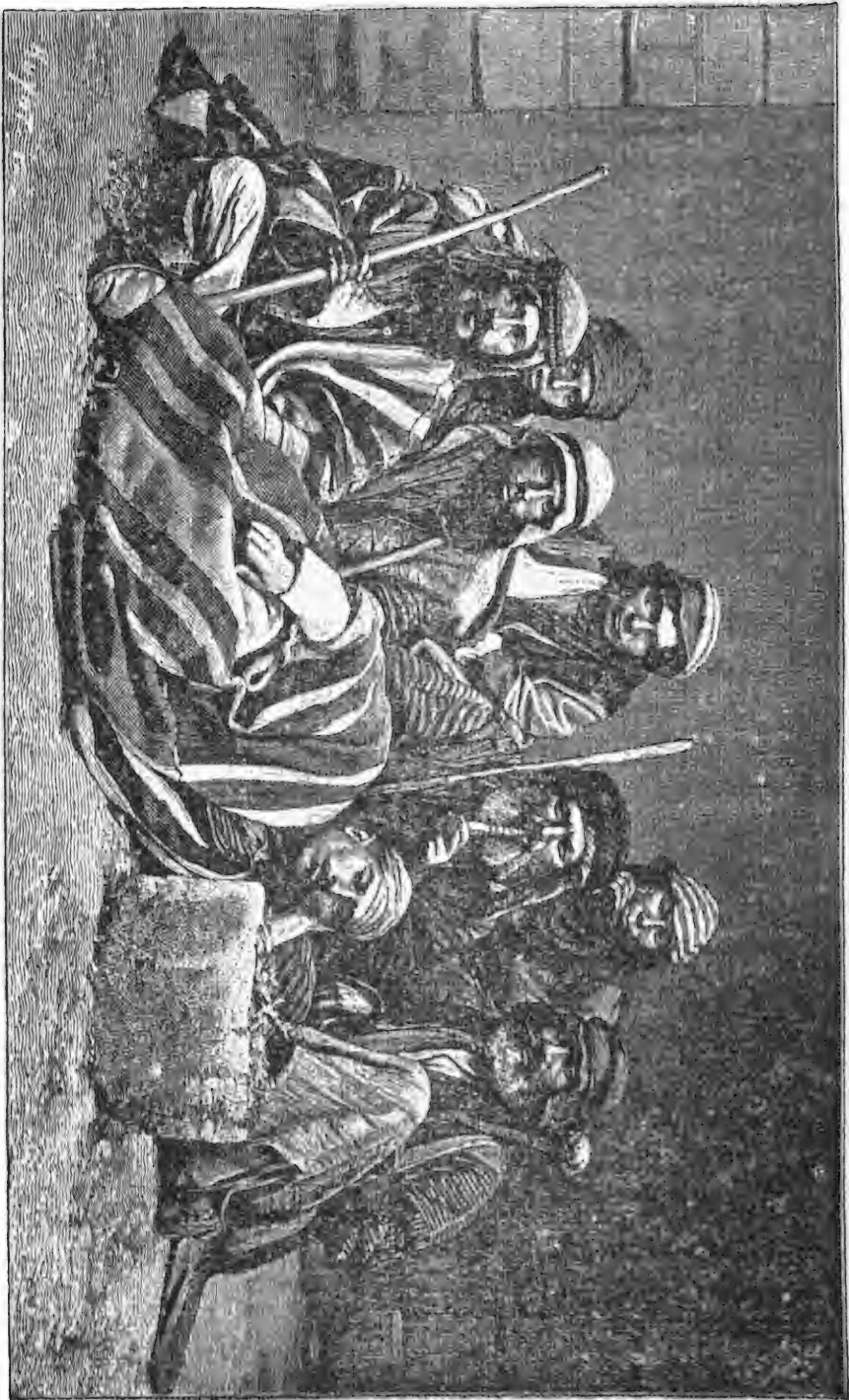
مورخین یونان راجع بعربستان بلکه باید گفت راجع ببعض قطعات آن تاریخ مختصری که نوشته اند از **اسکندر** شروع شده و پیش از زمان او را هیچ متعرض نشده اند و آنهم بقدری مختصر است که میتوان تمام آن را در چند سطر بیان نمود.

یونان در چهار صد سال قبل از مسیح هم از عربستان واقف بوده و ذخایر و نفایس این کشور **اسکندر** را واداشت که آن را فتح نماید. حمله ای که **نه آرک** (۴) از دریا بحوالی این شبه جزیره برد نتیجه آن ظاهر میشد که **اسکندر** از دنیا رفت و عملیات وی تماماً عقیم ماند، وقتی که **ممالک اسکندر** بین سرداران او تقسیم شد، آنقسمت از کشور که بامصر و فلسطین همجوار و مسکن اعراب بود داخل در حصه **بطلمیوس** (۵) گردید. **نبطیان** برضد **آنتیگون** (۶) با **بطلمیوس** همراه شدند، ولی **آنتیگون** وقتی که

۱- Téglatphanassar II. ۲- Hassar Haddon. ۳- Assurbanipal.
۴- Néarque. ۵- Ptolémée. **بطلمیوس** جزء سرداران **اسکندر** و مدافعان **اسکندر**

مصر در موقع تقسیم جزو مقسومه اوقرار گرفت، سال وفاتش ۲۸۳ قبل از میلاد است.
۶- Antigon، **آنتیگون** یکچشم، از سرداران **اسکندر** بوده و شام و فینیقیه باو واگذار گردید.

(۱۷) - اعراب بدوی سوزیه

شام و فینیقیه را بتصرف خویش در آورده یکی از سرداران نامی خود را برای جنگ با نبطیان اعزام داشت. سردار مزبور ناگهان حمله برده (پترا) را قبضه نمود لیکن تمام افواج او که بالغ بر چهار هزار و ششصد نفر بودند تلف شدند. **آنتیگون** بعد از این بسر خود **دمتریوس**^(۱) را بجنگ آنها فرستاد. **دیودور** مینویسد وقتی که **دمتریوس** وارد پترا شد اعراب باو چنین گفتند: «ای **دمتریوس** پادشاه، چرا با ما جنگ میکنی، ما در ریگستانی بسر میبریم که فاقد کلیه وسایل زندگی و محروم از تمام نعماتی است که اهالی شهرها و قصبات از آن متمتع و بهره مندند، ما سکونت یکچنین صحرای خشک را بدین جهت اختیار نموده ایم که نمیخواهیم بنده کسی باشیم، بنابراین تحف و هدایائی را که تقدیم مینمائیم از ما قبول نموده لشکریان خود را از اینجا کوچ داده مراجعت کن و بدان که نبطی از حال بیعد دوست صمیمی تو خواهد بود و اگر میخواهی که این محاصره را ادامه دهی صریحاً بتو مبالغه کنیم طولی نخواهد کشید که دچار هزاران مشکلات و مصائب خواهی شد و هیچوقت هم نمیتوانی ما را مجبور سازی که طرز معیشتی را که از طفولیت بدان مانوس و عادی شده ایم تغییر دهیم و اگر بالفرض از میان ما اشخاصی را هم بتوانی اسیر کرده با خود ببری آنها غلامانی خواهند بود بداندیش و هیچوقت هم نمیتوانند طرز زندگی خود را از دست داده رویه دیگری اختیار کنند».

دمتریوس این پیغام صلح را مغتنم شمرده هدایا را قبول نمود و یکچنین جنگی را که میدانست مشکلات آن زیاد است خاتمه داده برگشت.

تا ابتدای سال اول میلادی جنگهای متعددی که در مصر و شام واقع شد قبایل بدوی یکوقت بمصریان ملحق شده و وقت دیگر بشام. تهاجمات و قتل و غارت آنها امپراطوران روم را که تا سواحل فرات را بحیطه تصرف خود در آورده بودند بخشم آورده برای سرکوبی آنها چندین مرتبه به عربستان کوهستانی لشکر فرستادند ولی نتیجه آن بیش از این نبود که بطور موقت خراجی بر آنها مقرر داشته و یا برای چندروزی

۱- Démétrius .

جدال و جنگ موقوف گردید . این قبایل صحرا نشین آن روز هم با دشمن همانطور که امروز میان آنها معمول است با دشمن جنگ میکردند یعنی از حملات ناگهانی دشمن را خسته و عاجز نموده و بعد در موقع فرار بطرف بر یعنی ریگستان بی پایانی فرار میکردند .

اوگوست^(۱) امپراتور روم بطمع آن غنائمیکه از سالیان دراز در دماغ روم میان و یونانیان جا گرفته بود به یمن حمله برد ولیکن نتیجه ای نگرفته مغلوب گردید و در زمان **قیبر^(۲)** امپراتور اینقدر شد که یک گوشه محقر عربستان یعنی شبه جزیره سینا ، همانجائی که اقوام بدوی در آنجا بسر میبردند ، مفتوح گردید . پترا که در قدیم قصبه ای بیش نبود در عداد یکی از شهرهای عالی رومیان قرار گرفت که آثار قدیمه آن هنوز موجود و آشکار میباشد .

در محاربات بین ایران و روم اعراب هم غالباً شرکت داشتند ، تا اینجاست که در سال ۲۴۴ میلادی عربی بنام **فیلیپ** امپراتور روم گردید ، حتی موقعی پیش آمده که آسیای صغیر مورد تهدید اعراب واقع شده لیکن پالمور که در سنه ۲۷۲ میلادی بدست **اورلین^(۳)** بر باد رفت آنها عقب نشینی اختیار کردند . شام جزء ایالات رومیان قرار گرفت که در یکقسمت آن عساکر یکی از خاندانهای عرب که تحت الحمايه رومیان بود حکومت میکرد .

زمانیکه پایتخت روم به قسطنطنیه انتقال یافت اعراب برای تصرف فرات برضد روم و ایران بنای جنگ را گذاشتند ، قبایلی که از یمن آمده کسانی بودند که از قدیم آن کشور را تسخیر نموده و در سال ۱۹۵ میلادی در جنوب بابل کنار فرات حیره را که قریب به کوفه است بنا کردند که از شهرهای مشهور بوده است و سلطان آنجا در حشمت و جلال با سلاطین ایران و قسطنطنیه همسری مینمود قصور سلاطین حیره از هر قبیل اشیاء نفیسه قیمتی زینت یافته و بساتین آن پر بود از اشجار و اثمار و ازهار نایاب . سفائن قشنگ زیادی در فرات لنگر انداخته از میان آنها شبها هزاران

۱- Auguste . **اوگوست** اولین امپراتور روم بوده است . در زمان او جمهوری روم خاتمه پیدا کرده و بجای آن دیکتاتوری برقرار گردید . سال ولادتش ۹۲ قبل از میلاد و سال وفات او ۱۴ میلادیست .

۲- Tibère ، **قیبر** دومین شاهنشاه روم و ناپسری **اوگوست** بوده است . او ۲۴ سال سلطنت نمود ، سال ولادتش ۴۱ قبل از میلاد و سال وفات او ۳۷ میلادی میباشد .

۳- Aurélién .

چراغ روشن شده و از شعاع آنها که در آب عکس می‌انداخت يك منظرهٔ دل‌فریبی پیدا میشد. اعیان و امراء و ارباب ذوق شبها برای تفریح و تفریح در آنجا جمع شده از هر قبیل لوازم و اسباب عیش و طرب در اینجا برای آنها جمع بوده است. مورّخین عرب در بیان تجملات و شرح اشیاء گرانمای قصور حیره نهایت شاعری را بکار برده‌اند و این سرزمین آنوقت یکی از بهترین و قشنگترین اقامتگاههای مشرق بوده است.

سلطنت حیره تا چهارصد سال طول کشید و این مدت برای دوام يك سلطنت مدت کمی نیست، لیکن از تاریخ آن اطلاعات ما خیلی محدود و همینقدر مسلم است که در سال ۶۰۵ میلادی این کشور بتصرف سلاطین ساسانی در آمده جزء ایالات ایران قرار گرفت، ولی مدت آنهم خیلی کوتاه بود زیرا چیزی نگذشت که **پیمبر اسلام ص** قدم بعرضهٔ ظهور گذاشت و بعد از رحلت او تمام ایران بدست خلفای اسلام افتاد.

از میان مختصر فوق ثابت میشود که عربستان باستانهای سرحدات شمالی از دستبرد اجانب محفوظ مانده و کسی نتوانسته آن را بتصرف خود در بیاورد. جها‌نگیران بزرگ دنیا مثل: ایران، روم، مصر، یونان که تمام دنیا را زیر و زبر نمودند دروازهٔ شبه جزیرهٔ عربستان همیشه بروی آنها بسته بوده است.

البته در ظهور **پیمبر اسلام ص** استقلال عربستان سخت در تهدید بوده است. در سال ۵۲۵ میلادی حبشیها به یمن حمله برده و آنجا را تصرف نمودند و برای اشاعت دین مسیح مشغول اقدامات شده عدهٔ زیادی از قبایل را بدین نصاری داخل کردند ولی در سال ۵۹۷ میلادی یعنی قبل از ظهور **پیمبر اسلام ص** بمدت خیلی کمی دولت ایران حبشیها را خارج ساخته از طرف خود حاکمی در آنجا مقرر نمود، چنانکه تا ظهور اسلام یمن و حضرموت و عمان تماماً در تصرف دولت ایران بوده است، لیکن از همین حکومت موقتی هم تمام خطهٔ حجاز و نجد محفوظ بوده است و از اینجا میتوان گفت که در میان تمام ممالك متمدنه فقط عربستان است که قسمت اعظم آن از سلطهٔ اجانب محفوظ مانده است.

فصل سوم

مدنیت عرب در عصر جاهلیت

در باب تجارت عربستان و شهرهای آن علی الخصوص تجارت سبای یمن شرحی در ابواب مختلفه توریة ذکر شده و از آن اینقدر معلوم میشود که کشور مزبور در اعصار قدیمه مشتمل بود بر شهر های بزرگ ولی از تفصیل و جزئیات آنها چیزی در دست نیست .

تقریباً در چهارصدسال قبل از میلاد **هرودوت** یمن را از ثروت خیز ترین ممالک دنیا شمرده مینویسد در مآرب ، یعنی سبای توریة ، قصور عالیه ای وجود داشته که دروازه ها و طاقهای آن از طلازینت یافته و در داخل آن قصور ، ظروف و اوانی از طلا و نقره و نیز سریر هایی برای خواب از فلزهای قیمتی موجود بودند .

استرابون نظیر آن را بیان نموده و از **آرتمیدور** (۱) نقل میکند که مآرب یکی از شهرهای حیرت انگیز دنیا بوده است ، سقف و دیوارهای قصور سلطنتی آن از طلا و عاج و دانه های قیمتی ترین یافته و مبل و اثاثیه آن با بهترین طرزی ساخته شده نهایت درجه زیبا و قشنگ بودند .

از **بیان اراتستن** (۲) ظاهر میشود که این عمارات با عمارات مصریان مشابه بوده و صنعتی که در چوب بکار برده میشد نظیر همان صنعتی بوده است که در ابنیه مصریان بکار میرفت . روایات قدیمه عرب هم گواهی است بر صدق بیانات فوق و تمام مورّخین اسلام در تعریف یمن رطب اللسان میباشند . مثلاً **مسعودی** در تعریف مآرب چنین مینویسد : « از هر طرف عمارات قشنگ ، درختهای سایه دار ، نهرهای آب جاری ، آبشارها موجود

۱- Artémidor ، **آرتمیدور** در یکصد سال قبل از میلاد یکی از علمای جغرافی بود لیکن تصانیفی که از او با رسیده تمام نیستند .

۲- Ératosthène ، **اراتستن** یکی از ریاضی دانهای مشهور است ، **بطلمیوس اورگت** برای ریاست کتابخانه اسکندریه او را دعوت نمود و او تا حین وفات رئیس کتابخانه بوده است ، یکی از خدمات او اکتشاف اعوجاج منطقه البروج است ، سال ولادتش ۲۷۶ قبل از میلاد و سال وفات او تقریباً ۱۹۲ قبل از میلاد میباشد .

و وسعت کشور باین اندازه بود که برای یکنفر سوار قابلی که عرض و طول آن را قطع کنند مدت یکماه طول میکشید. هر مسافری اعم از سواره و پیاده از این سر تا آن سر کشور که عبور میکرد آفتاب را نمیدید، چه از دو طرف جاده آنقدر درختهای سایه‌دار تربیت کرده بودند که سایه آنها هیچ قطع نمیشد. اهالی مرفه الحال وازلذایذ حیات بر خور دار بودند، لوازم زندگی بکثرت موجود، اراضی آباد و سرسبز، هوا صاف، آسمان شفاف، چشمه های آب بکثرت موجود، حکومت عالی، سلطنت پایدار و قوی، کشور در نهایت ترقی و تعالی و همین نعمت ها بوده که بواسطه آن یمن از حیث فراغت و آرامی در تمام دنیا معروف و سکنه درنجابت و بلندی نظر و مهمان نوازی نسبت بخودی و بیگانه مشهور آفاق بودند. این سعادت و فرخندگی تا زمانیکه مشیت ایزدی تعلق گرفته بود دوام داشت، پادشاهی نبود که بآنها حمله کند مگر اینکه شکست میخورد و یا هر ظالم و جباری درصدد اذیت و آزار آنها برمیآمد مخدول میگردد، تمام اقطار و نواحی تحت حکومت آنها بوده و همه اقوام تابع فرمان آنها. غرض بمن تاج افتخاری بود که برسر ممالك دنیا قرار گرفته بود». (۱)

چنین بنظر میرسد که سبب اصلی عمران و آبادی این سرزمین سدهای مآرب بوده است که برطبق اقوال مورّخین اسلام این سدها را ملکه یمن بنا کرده بود و همچو تصور میشود که او همان بلقیس است که بملاقات سلیمان آمده بود. سد مزبور در مخرج يك دره عریض و طویلی بنا شده بود که تمام آبهای جبال اطراف در آن درّه ریخته و مانند رود خانه بزرگی از میان آن جاری میشد. از بستم سد تمام آبها در آن جمع شده دریاچه وسیعی تشکیل یافته بود که تمام اراضی یمن از آن مشروب میگردد و بواسطه خرابی که در قرن اول مسیحی بآن سدها وارد شد کشور رو بوبرانی نهاد.

اسناد فوق تا اینحد باهم مطابقند که میتوانیم بگوئیم در یمن مانند مصر قدیم شهرهای آباد و قشنگی وجود داشته و دارای تمدنی شایسته بوده است. ابنیه و عمارات آن هنوز در دل خاک مستور مانده است، آری همان طور که ویرانه های بابل

و نینوا سالها بحالت انتظار باقی بودند ، خرابه های آنجا هم از علماء آثار قدیمه انتظار میکشند .

اینمطلب که شهرهای یمن مملو از اسباب تجمل و تنعم بودند از قدمت و وسعت تجارت این کشور هم میتوان آن را ثابت نمود چه در تاریخ مشکل است بشود مثالی برای این پیدا کرد که یکقوم دارای ارتباط تجارتی مهمی با خارج باشند و در آنها از تربیت و تمدن اثری موجود نباشد ، واقعاً تجارت عرب تا اقصای عالم بسط پیدا کرده بود و قدمت آن باندازه ای بوده است که حتی در توریة ذکر آن موجود میباشد . عرب تا مدت دو هزار سال در تمام عالم مرکز تجارت شمرده شده و در این امر پیشرفتی که آنها در قدیم حاصل نمودند نظیر همان پیشرفتی است که برای اهالی و نیز (۱) در اروپا زمان ترقی آنها حاصل گردید .

بوسیله عرب بود که اروپا در قدیم با اقصی ممالك آسیا ارتباط پیدا نمود . تجارت عرب منحصر بمحصولات عربستان تنها نبود بلکه اجناسی را هم که از هند و افریقا وارد میکردند تجارت مینمودند . تجارت آنها بیشتر در اشیاء تجملی بود از قبیل : عاج ، ادویه خوشبو ، اقسام عطریات ، جواهرات ، براده طلا ، برده و امثال آن . این تجارت تا يك مدتی با دست فینیقیها که زبان آنها بزبان عرب شباهت داشت جاری بوده است آنها تمام مال التجاره ها را در شهرهای بزرگ خود که از جمله آن صور (۲) بوده است جمع نموده و بعد از آنجا با طراف عالم حمل میکردند .

در تجارت با هندوستان رقیب اعراب اهل بابل بودند و آنها علاوه بر خشکی از خلیج فارس هم با هندوستان تجارت داشتند . مال التجاره از بابل وارد شام شده و از آنجا بتمام عالم حمل میشد ، کاروانی که این مسافت بعیده را طی مینمود هیلپو پلیس (بعلبك قدیم) و تجارتگاههای پالمور که هنوز آثار حیرت انگیز آن موجود میباشد و

۱- Venise .

۲- Tyr ، صور یکی از شهرهای فنیقیه و در سال هزار و دویست قبل از میلاد بنا شده است . **بخت النصر** بعد از سیزده سال محاصره آن را فتح نمود و در پنج میلی آن کشتار دریا شهری بود بهمین نام که در قدیم مرکز تجارت مشرق بوده است .

همچنین شهر مشهور دمشق را که تماماً در همین خط سیر واقع شده بودند ملاقات میکرد. و قتیکه وسعت تجارت عرب تا ایندرجه باشد که گفتیم و آن تا مدت طولانی هم دوام پیدا کند البته بخوبی میتوان فهمید که وضعیت عربستان علی الخصوص شهرهای یمن در آنوقت چه بوده است. آری آنها از برکت همین تجارت از تمام چیزهای نفیس و اشیاء تجملی واقف بودند و بنا بر این از اتفاقی هم که مورخین یونان و روم و عرب باهم در شرح اسباب تجمل حیرت انگیز این شهرها دارند رنج استعجاب خواهد گردید. باید دانست که تمدن اعراب جاهلیت منحصر به یمن نبوده است و از شرحی که قدماء مورخین راجع به سلطنت حیره و عسان ذکر نموده اند معلوم میشود در این اعراب جاهلیت که در يك آینه خیلی نزدیکی داخل در دائرة اسلام شدند تا چه درجه استعداد ترقی موجود بوده است.

اما حیره که ذکر آن در سابق بعمل آمد از جمله شهرهای معروف دنیا بوده و در قشنگی و زیبایی با پایتخت ایران و قسطنطنیه برابری مینمود. سلطنت عسانهم که مثل حیره مقام اهمیت را حائز بوده بنیان آن را همان اعرابی نهادند که از یمن آمده بودند. سلطنت مزبور به اوائل مائه مسیحی تأسیس شده و تا پانصد سال هم دوام پیدا نمود و دارای شصت شهر قشنگ عالی بود. از تحقیقاتی که جدیداً از آثار قدیمه آنجا بعمل آمده است مقام اهمیت تمدن آن ثابت و آشکار میگردد، ابنیه و عماراتی که جدیداً در حدود شام قریب به بُصری (دار السلطنه قدیم آنجا) کشف شده اند نهایت مجلل و مزین به کتیبه های سبائی میباشد. طرز معماری این عمارات از معماری رومیان بکلی جداست و در همین نواحی جداول و نهروائی که کشف شده اند میرساند که سکنه این کشور دارای استعداد و لیاقتی بودند که از عهده کارهای بزرگ بر میآمدند.

البته این امر قابل ملاحظه است که اعراب حیره و عسان چون با ایران و روم مربوط بودند بلاشک باید از تمدن آنها استفاده نموده باشند. بر خلاف یمن که تمدن آن از تمدن رومیان بکلی جدا و يك تمدن عربی خالص و جلوتر از تمدن مزبور بوده است و لذا آثار تمدن قدیم عرب را از یمن بیشتر میتوان بدست آورد. افسوس که تحقیقات آثار قدیمه تا کنون به یمن نرسیده و از آثار قدیمه آنجا هنوز هم خبری نداریم مثل اینکه تا چندی قبل از آثار قدیمه بابل که تماماً در دل خاک مستور بودند بی اطلاع

(۱۸) زنان اعراب صحرا نشین سوریه

بودیم . تاحدی که از امارات و علائم ظاهری استنباط میشود در تجسس و کشف آثار قدیمه یمن مسلماً کامیاب حاصل خواهد شد . مسیو هالوی که چندی قبل از یمن عبور کرده ولی نتوانسته جایی را حفر کند مینویسد : « حالیه هم اتفاق میافتد که در ویرانه های آنجا اشیاء عتیقه از طلا و نقره عرب پیدا میشود » . خود این سیاح از حرم قریب بصنعاء ستونی از سنگ دست آورده که روی آن کتیبه های قدیم کنده شده بود و همچنین در یکی از معابد قدیمه سبا دری از يك پارچه سنگ مسطح دست آورده که روی آن صورت حیوانات و نباتات منقوش بوده است . مسیو شلومبرژر^(۱) سکه های زیادی بالغ بر دویست عدد در قسطنطنیه خریده بود که متعلق بودند به پادشاهان قدیم یمن ولی در عصر قبل از میلاد بمدت کمی . سکه های مزبور را یک نفر عرب در صنعاء پیدا کرده بود و قبل از این چنین سکه هایی در اروپا کمیاب و در تمام موزه ها از دوتاسه عدد بیشتر وجود نداشته است . شکل این سکه ها نهایت درجه حیرت انگیز میباشد ، يك طرف آن صورت نیمرخ پادشاهی است که تاج بر سر گذاشته و گیسوانی که تارهای آن بهم بافته و از دو طرف شبیه است بگیسوان سلاطین راعیه مصر از خاندان هیكسوس^(۲) که در حقیقت از عربستان بمصر رفته و مدتها در آنجا سلطنت نموده اند . مسیو ماریت^(۳) مجسمه های سلاطین مزبور را بدست آورده و آن فعال در موزه بولاق موجود میباشد و طرف دیگر سکه صورت جغدی منقوش است و چنین معلوم میشود که در ساخت این سکه ها صنعتگر از سکه های یونانی اقتباس کرده که در سواحل بحر الروم میان آن اقوام بکثرت موجود بوده که در قدیم با اعراب روابط تجارتی داشتند .

آثار قدیمه مزبور اگر چه کافی و تام و تمام نیستند اما همینقدر میتوان از آنها اقوال موخین قدیم را تصدیق نمود و بطور کلی معلوم داشت که قدیم در عربستان يك تمدن عالی موجود بوده که امروزه آثار آن مفقود لیکن منتظر وقت میباشد .

M. Schlumberger.

۲- Hyksos ، هیكسوس از سلاطین راعیه مصر و همقیمین خاندان سلطنتی محسوب و سلطنت نامبرده تقریباً از سال ۱۷۵۹ قبل از میلاد تا سال ۱۵۰۰ قبل از میلاد طول کشید .

۳- M. Mariette.

در خاتمه بیان از این اوضاع و احوال مختصری که بر ما معلوم شده میتوان همینقدر بطور یقین نتیجه گرفت که آن قومی که پیش از ظهور رومیان شهرهای عالی بنا نمودند و با اقوام بزرگ دنیا دارای روابط تجارتي بودند هیچوقت نمیتوان آنقوم را وحشی نامید.

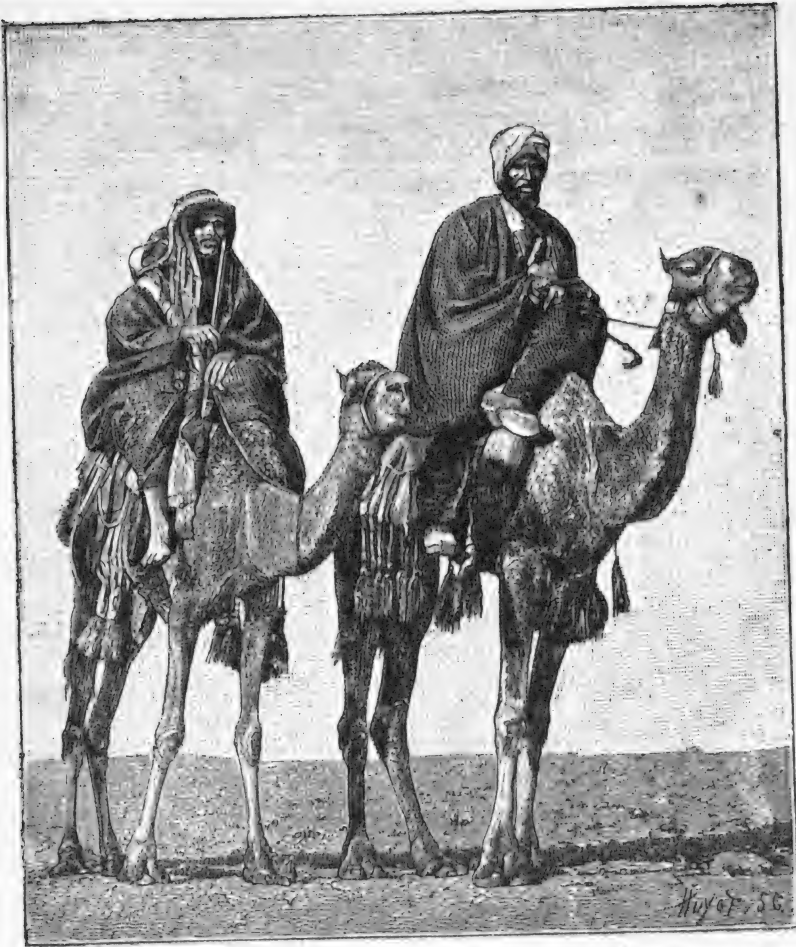
فصل چهارم

مذاهب قدیمه عربستان

در عصر جاهلیت اقوام و قبایل عربستان از حیث مذهب با هم اختلاف داشتند ولی پرستش آفتاب و ستارگان در آنها بیشتر شایع بوده است . عرب با اقوامی که از قدیم روابط تجارتي داشت خدایان آنها را هم برای خود برگزیده و عده خدایانشان کمتر از عده خدایان روم و یونان نبود . کتیبه هائی که از آشور و یها متعلق به هفتصد سال قبل از مسیح و نیز کتیبه هائی که از صفا بدست آمده معلوم میشود که در قدیم اعراب قائل بتعدد آلهه بوده و مجسمه های چندی برای آنها ساخته بودند ، مثلاً در یکی از کتیبه های آشوری در ضمن بیان حمله **هاسار هادن** (۱) بعربستان و مراجعتش از آنجا چنین مینویسد : « پادشاه عرب با تحف و هدایای زیادی در نینوا بدر بار من حاضر گردید ، او پای مرا بوسیده التجا کرد که خدایانش را باو برگردانم ، من از این حال او متأثر شده و مجسمه های خدایان او را حکم کردم که مرّت نموده مدح و ثنای خدای آشور را روی آنها کننده بعد از امضاء باو برگردانیدم ، **قبوعه** شهزاده خانم عرب را که در قصر من تربیت یافته بود بسلطنت برقرار و با تمام خدایان بکشور خودش روانه نمودم » .

اعراب اگرچه خدایان متعددی را میپرستیدند ، معذک خیال معبود واحد هم در آنها وجود داشت و از برکت ترقی همین خیال بود که **پیمبر اسلام ص** تمام آنها را متوجه بیرستش خدای یگانه نموده وحدت ملی را که در نظر داشت ایجاد فرمود .

(۱۹) شتر بانان عرب

در عربستان يك پرستش خانه وجود داشت كه نام آن كعبه بود و بر طبق روايات مأثوره بنای آن به دست ابراهيم ؑ صورت گرفته است ، تمام اقوام جزیره العرب آن را از مقامات مقدسه شمرده و احترام آن را واجب میدانستند . از دیر زمانی مرسوم بود كه از اطراف و اكناف بزیارت مكه میآمدند و كعبه در حقیقت بتخانه خدایان عربستان بوده است . زمان پیمبر اسلام سید و شصت بت در آنجا موجود بود كه صورت حضرت عیسی ؑ و مریم ؑ هم مطابق اقوال اكثر مورخین و اثره هروی جزء آنها بوده است . اعراب آرایش و تزین كعبه را از مفاخر خود میشمردند ، یهود هم كعبه را

مقدس شمرده احترام میکرد ، حفاظت کعبه باقبیله قریش بوده وبهمین جهت ازسادات قوم بشمار آمده مورد توجه واحترامات معنوی عامه بودند .

درزمان آنحضرت بسیاری از اعراب که میان آنها جماعت زیادی پابندکیش یهود ونصاری بودند خدای واحد را پرستش مینمودند و آنها خود شان را حنیف مینامیدند که درقرآن هم پیغمبر اسلام بهمین اسم نامیده شده است . فرقه نامبرده نه فقط توحید را که رکن اعظم اسلام است قائل بودند بلکه برکن دیگر اسلام هم معتقد بودند و آن عبارت است از تسلیم انسان در مقابل رضای الهی مانند تسلیم ابراهیم در هنگام ذبح اسمعیل و بدینجهت است که آنحضرت در قرآن میفرماید : کسانی هم که قبل از من آمده اند مسلمان بودند .

اجتماع تمام اصنام عرب درخانه کعبه مسئله اتحاد مذهبی را ممکن قرار داده واتحاد زبان هم آرا سهل وآسان نموده و در حقیقت موقع آن رسیده بود که وحدت فکر وعقیده در تمام کشور وجود پیدا کند و این یکی از مسائل مهمه ایست که بر پیغمبر اسلام محقق ومبرهن شده بود وهمین هم سبب کامیابی وی گردید و بعوض اینکه بانی مذهب تازه ای شود ، همچنانکه بعضی ها میگویند ، باین اکتفا کرده فرمود خدای بیهمتا ، همان خدای ابراهیم ، بانی خانه کعبه است که تمام اعراب او را قبول دارند . زمان بعثت پیغمبر اسلام بطور کلی تمایلاتی بطرف اتحاد وطنی ومذهبی پیدا شده حتی علائم وامارات آنها موجود بوده است . همانطور که در عصر قیاصره روم خدایان قدیم از تأثیر افتاده ومورد تنفر واقع شده بودند همان حس تنفر وبیزاری هم آن وقت در عربستان از خدایان پیدا شده بود . سلطه عقاید کهنه ورونق خدایان قدیم از میان رفته ، این عقاید بکلی کهنه وفرسوده شده واز خدایان رمقی باقی نمانده بود .

کتاب دوم
بنیاد تمدن اسلام
و عرب

چاپ سوم

باب اول حضرت محمدؐ و ابتدای دولت اسلام

و عرب

فصل اول

ولادت و دورهٔ جوانی (حضرت) محمد ص

حضرت محمد در ۲۷ اوت ۵۷۱ میلادی (۱) در مکه متولد گردید . پدرش **عبدالله** که دوماه پیش از ولادتش از دنیا رفته بود از رؤسای خدّام کعبه و مادرش **آمنه** دختر یکی از شیوخ قبایل بوده است .

مورخین اسلام نقل میکنند که هنگام تولّدش غرائبی چند پدید آمد ، از جمله آسمان وزمین متزلزل گردیده و آتشکدهٔ زردشتی دفعّتاً خاموش شد ، شیاطین از آسمان بزمین رانده شدند ، طاق ایوان کسری شکافته شد و بسیاری از برجهای آن با خاك یکسان گردید ، این حادثه گویی نمونهٔ همان انقراضی بود که با قدم سـریعی برای سلطنت ایران پیش میآمد .

ابتدا خود **آمنه** مادرش او را شیر میداد و پرورش میکرد ، بعد مطابق رسمیکه هنوز در عرب جاریست در میان یکی از قبایل بدوی فرستاده شد و تا سنّ سه سالگی در آنجا بود .

مورخین مینویسند که در آنجا از **محمد (ص)** عجائبی بظهور رسید که اسباب وحشت قبیله شده نتوانستند او را بیشتر نگاه دارند .

هنوز طفل بود که مادرش هم وفات کرد و جدّش **عبدالمطلب** سرپرستی او

۱- مؤلف اشتیاقاً تولد حضرت محمد ص را ۵۷۰ میلادی نوشته .

باب اول - حضرت محمد و ابتدای دولت اسلام و عرب

مشغول گردید و کاملاً از او مراقبت مینمود، لیکن چنین معلوم میشود تقدیری که او را باعلی درجه ترقی و سعادت رسانید همان تقدیر مصائبی که نوعاً بر تمام دوره زندگی انسان تقسیم میشود همه آن مصائب را براو در اوایل عمرش وارد کرد. **عبدالمطلب** هم دو سال بعد از وفات آمنه رحلت کرد و عمویش **ابوطالب**، که همیشه برای تجارت سفر میکرد، مشغول محافظت و پرستاری وی گردید.

نقل میکنند که **ابوطالب** یکدفعه او را با خود بشام برد و در این سفر او در بصری راهبی را در دیرش ملاقات کرد و توریه را از او فرا گرفت.

حضرت در سن بیست سالگی در جنگی که بین قریش با یک قبیله ای رویداد شرکت کرد و استعداد و لیاقتی که در فن حرب از خود درآینده نشان داد همان استعداد و لیاقت را در این جنگ به بروز و ظهور رسانید. محاسن ذات و معالی صفات او ویرا در میان خلق مرتبه رفیع داده و بامین در میان شهر ملقب و مشهور و مخاطب آمده بود و بواسطه همین نام نیک و صفات محموده یکی از زنان دولتمند مکه که بیوه و نامش **خدیجه** بود او را در سن ۲۵ سالگی برای کارهای خویش انتخاب کرده تمام امور تجارتی خود را بدست وی سپرد و این سبب شد که سفری دو باره بشام برای وی پیش آمد. در این سفر هم راهب بالا را در بصری ملاقات کرد و بعد از مراجعت از این سفر **خدیجه** را بزنی گرفت، در آن موقع از عمر **خدیجه** ۴۰ سال و از سن وی ۲۵ سال گذشته بود و این اولین زنی است که برای خود انتخاب کرد و تا وقتی هم که **خدیجه** حیات داشت زن دیگری اختیار نفرمود.

حضرت محمد ص از این تاریخ تا سن چهل سالگی یعنی در طول پانزده سالی که در اینمیان فاصله بود بچه امری اشتغال داشت در تاریخ ذکر از آن بعمل نیامده است ولی میتوان حدس زد که او در طول اینمدت مشغول تدبیر و تفکر در مسائل مختلفه آن شریعت و آئینی بود که درآینده بانی آن گردید ولیکن در تمام این مدت مخالفتی از حضرت نسبت بکیش و آئین قریش بروز نکرد و یا چیزی دیده نشد که دلالت کند بر اینکه او درصدد است مذهب جاری را از میان بردارد.

فصل دوم

در دعوت باسلام

حضرت محمد ص در سن چهل سالگی نبوت خود را اظهار داشت، چون هر سال در کوه حرا، بفاصله سه میل از مکه، انزوا اختیار میکرد، آن سال هم مطابق معمول در کوه مزبور معتکف بود که در پایان آن با حالت اضطراب بمنزل نزد خدیجه آمده بقول مورخین اسلام، چنین فرمود: من شب در کوه حرا حرکت میکردم ناگاه بانگ فرشته ای را شنیدم که چنین میگوید: «بنام پروردگار تو که انسان را آفرید و آموخت باو چیزهائی را که نمیدانست»^(۱)، «ای محمد تو رسول خدائی و منم فرشته او جبرئیل» و این کلام وحی الهی است و از وقتی که آنرا شنیدم در خود احساس قوه نبوت میکنم.

خدیجه که در متانت و وقار و صفا و وفا مشهور بود این اظهار شوهرش را قبول نمود و رفت نزد پسر عمش ورقه که در علم و فضل معروف بود قضیه را نقل کرد. ورقه گفت اگر همین طور است که میگوئی بر محمد همان فرشته نازل شده که وقتی بر موسی نازل شده بود و مسلماً او پیغمبر و صاحب شریعت و قانون خواهد گردید. این تأیید ورقه موجب مزید اطمینان پیغمبر گردیده برای اظهار شادمانی هفت مرتبه خانه کعبه را طواف نمود. ابو الفدا مینویسد که از آنوقت ببعد سلسله وحی مرتباً جریان داشته است.

پیغمبر تا مدت سه سال نبوتش را جز با اقرباء و عشیره خود بکسی اظهار نمیکرد و آنها هم از حیث سن و مقام از اشخاص مهم قوم شمرده میشدند. و قتی که اویقین حاصل کرد که عشیره اش از وی حمایت میکنند نبوت خویش را علنی کرد و يك تنه در مقابل^ه آن شرکی که مرکزش خانه کعبه و تمام بنهای عربستان در آن جامع بود بنای مقاومت را گذاشت ولی در تمام این مدت پیشرفتی حاصل نشد بلکه مردم در صدد استهزاء و تمسخر

(۲۰) - منظره شهر مدینه

بر آمدند حتی قریش که خدّام خانه کعبه بودند غضبناک شده پیغمبر و پیروانش را تهدید بقتل نمودند ولی این سختی و تهدید در وجود او ابداً مؤثر واقع نگردید . چنانکه ابوالفدا مینویسد پیغمبر فرمود : « اگر دشمنم آفتاب را بدست راست و ماه را بدست چپ من بگذارد تا مشیت آلهی مرا از این عزم باز ندارد از اینکار دست نخواهم کشید » . قریش یکچندی در این صدد بودند که پیغمبر را بقتل برسانند ولی چون مطابق رسوم عرب هر خاندانی مکلف است در حمایت هر يك از افراد خویش تا آخرین قطره خون ایستادگی کند لهذا میترسیدند که اگر دستی بطرف وی دراز کنند عشیروه اش برای انتقام قیام نموده يك سلسله جنگهای خونینی بر پا شود و همین سبب شد که پیغمبر توانست دعوت خود را ادامه داده جمعی را هم داخل در اسلام نماید ولی چون آن درجه

کتاب دوم - بنیاد تمدن اسلام و عرب

امنیتی که برای پیغمبر حاصل بود آن امنیت برای این جمع نبود لهذا همه آنها از مکه مهاجرت کرده بطرف حبشه رهسپار گردیدند .

مورخین اسلام مینویسند وقتی که پادشاه حبشه از کیش جدید سؤال کرد جعفر طیار پسر عم پیغمبر در جواب چنین گفت : « ما در تاریکی جهل و نادانی فرو رفته اصنام را پرستش میکردیم ، ما از هوی و هوس پیروی کرده غیر از زور پابند هیچ قانونی نبودیم ، در این میانه خداوند شخصی را از بین ما برگزید که از قوم ما است ، علاوه نسبش هم عالی است و دیگر بواسطه محاسن ذات و معالی صفات مدّت ها مورد قبولی عامه بوده همه او را اکرام و احترام مینمودند . این پیغمبر بما آموخت که خدای یگانه را پرستیم ، خرافات و اوهام پدران خود را ترک گوئیم ، از پرشش اصنام دوری جوئیم ، از اعمال بدبهرهیزیم ، صداقت و درستی را پیشه خودسازیم ، عهد و پیمان خود را نقض نکنیم ، پدر و مادر را گرامی داریم ، نسبت بهمسایه نیکی کنیم ، از تعرض بناموس زنان و خوردن مال ایتام اجتناب ورزیم ، او نماز و روزه و زکوة را واجب کرده و ما کسانی هستیم که نبوت او را تصدیق و تعلیمات مذهبی و اخلاقی که از جانب خدا آورده همه را قبول نموده ایم » .

پیغمبر تمام صدمات وارده را با کمال صبر و شکیبائی تحمل میکرد و فصاحت و بلاغت آیات قرآن هر روز عدهای مسلمان تازه برای او فراهم مینمود و برای اینکه چند روزی راحت باشد بخانه ابوطالب عمویش که از اشخاص محترم بود رفته در همانجا توقف کرد .

حالا از بعثت پیغمبر ده سال گذشته و سنش هم بالغ بر پنجاه سال است که دو صدمه بزرگ بوی رسیده ، یکی آنکه عمش ابوطالب که یگانه حامی و سر پرست او بود و دیگر زوجه اش خدیجه که تمام اقرباء او از اعیان مکه محسوب بودند هر دو رحلت کردند .

وقتی که پیغمبر فشار و صدمات دشمن را غیر قابل تحمل دید به طایف که قریب بشهر مکه است عزیمت نمود ولی در آنجا هم غیر از اذیت و آزار نتیجه دیگری نگرفت و ناچار بطرف مکه برگشت .

اگر چه تقدیر تا آنوقت روی مساعدی بوی نشان نداده بود ولی حالا از يك پيش آمد خوبی روزنه امید باز شد . توضیح اینکه در ایام حج همیشه اهالی یمن را دعوت باسلام میکرد و چون بین آنها با اهل مکه سخت رقابت بود علاوه خبر ظهور پیغمبری نیز در میان آنها انتشار داشت ، بیانات پیغمبر در آنها تأثیری بسزا بخشیده بلا تأمل دعوتش را قبول نموده تصدیق کردند که او همان پیغمبر است که انتظار ظهورش را داشتند . یمنی ها با حرارت و جوشی این خبر را باهل یثرب رسانیدند . خبر بالا هیچانی در آنها پدید آورده جمعی از میان ایشان برای آگاهی از تعلیمات این مذهب تازه بمکه آمده خدمت پیغمبر رسیدند و او در جواب سؤال آنها شرح ذیل را که در نهایت درجه اختصار و سادگی است بیان فرمود :

« اقرار بواحدانیت خدا و همچنین اعتقاد بقیامت و بر خاستن از قبور تا نیکان و بدان هر يك بجزا و سزای اعمال خود برسند و نیز اعتقاد و تسلیم بتقدیرات و قضا های الهی ، هر نوع عمل نیک ، شناختن ویرا به پیغمبری و اطاعت از او ، نماز کردن با طهارت در اوقات مقررّه . »

تعلیمات نامبرده تا ایندرجه مؤثر واقع شد که همه آنها اسلام را قبول نموده بعد از بیعت برای انتشار دین جدید بوطن خویش مراجعت کردند .

وقتیکه قریش از قضیه با خبر شدند آتش خشم و غضب ایشان مشتعل گردید . پُر معلوم است که این خدّام خانّه کعبه محض آنکه بمقام و حیثیت آنها لطمه ای نرسد هیچوقت حاضر نمیشدند مذهب جدیدی که بر خلاف منافع ایشان بوده رسمیت پیدا کنند و لذا جمع شده تصمیم گرفتند پیغمبر را بقتل برسانند . زمانیکه او از قصدشان اطلاع پیدا کرد تمام آنها خانه اش را محاصره کرده بودند و با این حال از منزل خارج شد و در پرده تاریکی شب از نظر دشمن پوشیده مانده بهمراهی ابو بکر صدیق از مکه به یثرب مهاجرت نمود ، روزیکه پیغمبر وارد یثرب شد نام این شهر مبدّل بمدینه گردید .

سال هجرت پیغمبر برای مسلمین ابتدای تاریخ مقرر شده و سال اول هجری از

۶۲۲ میلادی شروع میشود .

فصل سوم

وقایع بعد از هجرت

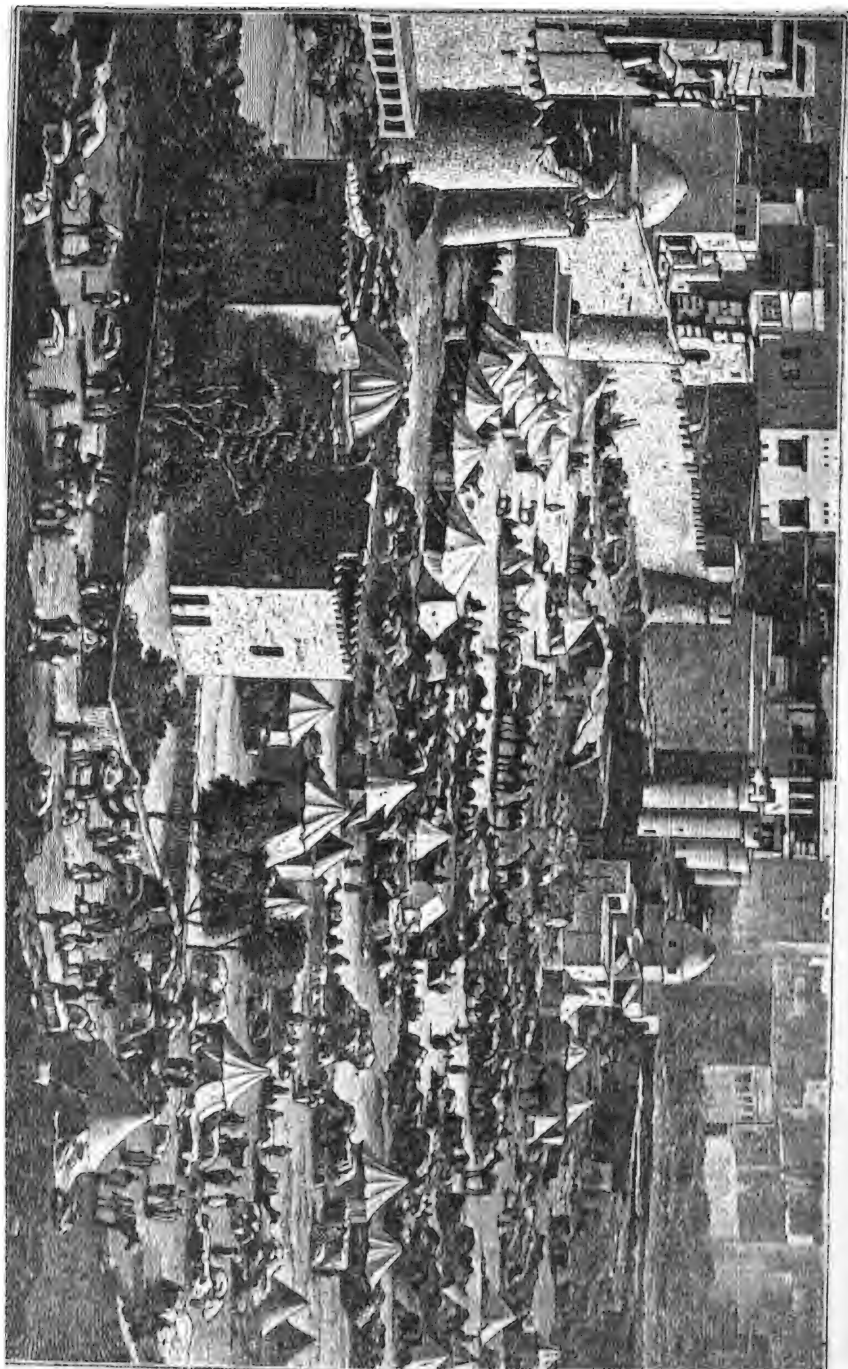
پیغمبر با نهایت کامیابی وارد مدینه گردید. انصار شاخه‌های درخت خرما را بالای سرش سایبان قرار دادند و از هر طرف هجوم آورده خودشانرا بقدمهای وی می‌انداختند. از حین ورود بمدینه بتکمیل مسائل دیانت پرداخت، قرآن که هنوز ناتمام بود متدرجاً بوسیله نزول وحی در مواقع حاجت باتمام رسید. البته اصول مسائل همان بوده که از پیش برقرار شده بودند. ارکان اسلام را بتدریج معین نمود. پنج وقت در شبانه روز بعد از شنیدن اذان نماز کرد، روزه گرفتن در ماه رمضان یعنی یکماه تمام هر روز از صبح تا غروب بلاغذا ماندن و دیگر زکوة مال، یعنی شرکت کردن در مخارجی که برای اشاعت دین اسلام لازم میشود همه اینها معین گردیدند.

بعد از هجرت غزوات عدیده کوچکی با کفار برای پیغمبر پیش آمد که در بعضی از آنها شخصاً حضور داشته است، در میان آنها اوّل و مهمتر از همه غزوة بدر است که در سال دوم هجرت واقع شد. در این جنگ عدّه دشمن دو هزار نفر و از طرف پیغمبر سیصد و چهارده نفر، آنهم سه نفر بیشتر سواره نبودند ولی فتح نصیب پیغمبر شده از شکست قاطعی که بدشمن داد به پیغمبر حربی مشهور گردید.

بعد از واقعه بدر چندین سال با قبایل و طوایف مجاور بزد و خورد مشغول و در غالب مواقع فتح و غلبه با پیغمبر بوده است و چیزیکه قابل توجه میباشد اینست که همچنان که در مغلوبیت و شکست مرعوب نمیشد وقتی هم که بردشمن غالب میآمد در وی غروری پیدا نشده از اعتدال خارج نمیگردید، فقط در یکموقع دیده شد که همتقد نفراز اسرای یهود را که خیانت کرده بودند حکم قتل داد.

پیغمبر تا چند سال اقتدارش در تزايد و ترقی بود ولی البته برای بسط و توسعه این اقتدار لازم بود مکه را هم بتصرف دریاورد و برای انجام این مهم قبلاً مناسب دانست که از در مسالمت داخل شود، این بود با چهار هزار نفر مسلمان خود را جلو مکه رسانید، قریش پیغمبر را از دخول بشهر منع کردند لیکن فرستادگان قریش از ابهت

(۲۱) - خیام زائرین مرقد حضرت فاطمه نزدیک دروازه شهر مدینه

و جلال وی مبهوت شده حتی یکی از آنها گفت من در بارهای قیصر و کسری را دیده ام تا کنون پادشاهی با بهت و جلال محمد ندیده ام.

او در مراجعت از این سفر فوج اسلام را برای جبران این عدم موفقیت طرف خیبر سوق داد. این شهر واقع در پنج منزلی شمال شرقی مدینه مسکن طوایف یهود و مرکز تجارتی آنان بوده است و با اینکه قلعه آن در نهایت درجه استحکام بود پیغمبر آنرا فتح نمود.

بعد از فتح خیبر از حادثه ای که اتفاق افتاد نزدیک بود بدست یکن یهودی تمام سرگذشت او خاتمه پیدا کند و شرح آن بطور اجمال این است: « یکنفر یهودیه مسماة به زینب گوشت بزغاله ای را مسموم کرده هنگام طعام جلو پیغمبر گذاشت ، او در همان لقمه اول از طعام غیر مطبوع احساس سمی در آن نموده فرمود این گوشت بمن خبر داد که سم در او داخل کرده اند ». هنگامی که آن زن را مقابل پیغمبر آوردند بعد از استفسار از حقیقت امر چنین جواب داد: « چون منصب نبوت مخصوص کسی است که دارای وحی و الهام باشد لذا من از این عمل خواستم معلوم دارم که تو پیغمبر صادقی یا نه ، در صورت صدق یقین داشتم که بواسطه الهام حقیقت را کشف کرده از این غذا نخواهید تناول کرد و در صورت کذب گفتم انتقام خون قوم خود را از شما گرفته مسئولیتی هم متوجه من نخواهد شد ». زن یهودی از این جواب که نهایت زیرکانه است جانش را از خطری که در جلو داشت رهانید.

اگرچه خداوند پیغمبر را حفظ نمود لیکن اثر زهر تا آخر عمر در مزاجش باقی و محسوس بوده و چنانکه مورخین مینویسند بر اثر همین زهر بعد از سه سال رحلت کرد.

وقتی که اقتدار پیغمبر بتدریج زیاد شد باردیگر عازم فتح مکه گردید و باده هزار نفر مجاهد که تا آنوقت چنین لشکری تحت لوای وی جمع نشده بود خود را جلودیوار مکه رسانید و چون قوت و قدرتش آنوقت بدرجه ای رسیده که کسی را تاب مقاومت با وی نبود لهذا با فوج اسلام بدون جنگ داخل شهر مکه گردید.

پیغمبر با اینکه اهل مکه متجاوز از بیست سال دشمن جانی او بوده از هیچ

صدمه و آزاری نسبت بوی ابقاء نکرده بودند معیذاً در این موقع نهایت انسانیت و جوان مردی را درباره آنها مرعی داشته باجوش جهادی که در وجود انصار غالب بود کوشش نمود اهل مکه را از مخاطره هجرم آنها محفوظ نگاهداشت و فقط امر کرد سیصد و شصت بستی که در کعبه جمع بود تمام آنها را شکستند و آن خانه را کعبه اسلام قرارداد که تا امروز بهمان حال باقی است.

بعد از فتح مکه تمام قبایل اطراف و جوانب قبول اطاعت نمودند و کسانی هم که بنای سرکشی و تمرّد را گذاشتند خیلی زود مغلوب گردیدند. چون اقتدار پیغمبر آنوقت بمنتهای درجه کمال بود لذا برای جلوگیری از خطر حملات سرحدی عازم گردید بحکومت یونانی شام حمله ببرد و باین عزم باسی هزار نفر که ده هزار نفر آن سوار بودند خود را به تبوک^(۱) که بین مدینه و دمشق واقع است رسانید. در اینجا خبر رسید که یونانیان از قصدی که داشتند منصرف گردیدند. پیغمبر این خبر را شنیده توقف نمود لیکن این تجهیز بیفایده نشد چه قبایلی از اعراب که در سر حد مصر و شام مسکن داشتند قبول اطاعت نمودند.

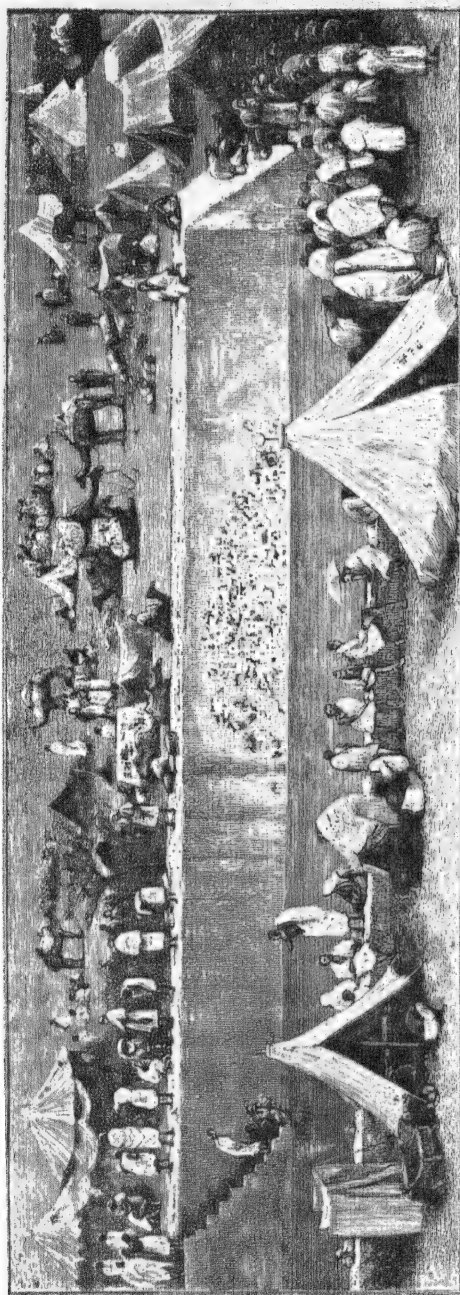
پیغمبر قبل از فتح مکه برای توسعه و بسط عظمت و مجد اسلام نمایندگان مخصوصی نزد ملوک و سلاطین اطراف و اکناف فرستاد و آنها را باسلام دعوت نمود از جمله عدّه قلیلی را مجهز ساخته برای جنگ با پادشاه غسان که تحت الحمايه دولت یونان بود اعزام داشت و این اولین لشکری می باشد که در حیات پیغمبر بخارج عربستان اعزام شده است. هر چند در این جنگ لشکر اسلام شکست سختی دیدند ولی باز بیفایده نبود چه ساخلوهای از اعراب که از طرف هرقل مأمور سرحد بودند بواسطه نرسیدن حقوق تماماً بلشکر اسلام ملحق گردیدند.

نمایندگانی که از طرف پیغمبر نزد سلاطین و هسپار شده بودند نتیجه ای نگرفتند، منجمله مینویسند ایلچی که بدربار پادشاه ایران فرستاده شده بود وقتی بدربار ایران وارد شد که قراردادی که بین خسرو و هرقل بسته شده سفیر هرقل مشغول امضای آن بود که در این هنگام نامه پیغمبر را دست خسرو دادند و چون در این نامه نام پیغمبر Tabouk. - ۱

مقدم برنام **خسرو** درج بود و آن مطابق رسوم مشرقیان حمل برتفوق و برتری می‌شد لذا **خسرو** که خود را شاهنشاه میدانست بمجرّد دیدن نام پیغمبر در غضب شده بدون اینکه نامه را بخواند آنرا پاره کرده روی زمین ریخت و گفت: «این غلام را ببینید که اسم خود را جلوی اسم من مینویسد». وقتی که این خبر به پیغمبر رسید فرمود: «همانطور که او نامه مرا پاره کرد، پاره گرداناد خدای تعالی ملک ویرا»، پیشگوئی مزبور در آتیۀ نزدیکی به دست خلفا صورت وقوع پیدا نمود. **خسرو** اکتفا باین هم نکرد بلکه بحکومت یمن امر داد این شخصی که در ججاز خود را پیغمبر میداند او را گرفته تحت الحفظ نزد من بفرست ولی قبل از اینکه حکم مزبور را حاکم یمن بموقع اجرا بگذارد **خسرو** بدست پسرش مقتول شد.

از تاریخ هجرت ده سال گذشته بود که پیغمبر عازم حج گردید و این آخرین حج او بوده است، چنانکه در مراجعت از مکه سخت مریض شد. **ابوالفدا** مینویسد که پیغمبر آنوقت در منزل **زینب بنت جحش** توقف داشت و مطابق نوبه ای که برای هر کدام از زوجات خود معین کرده روزیکه نوبۀ **میمونه بنت حارث** بود پیغمبر بمنزل او نقل کرد. در این روز مرضش بدرجهای شدت کرد که تمام زوجات خود را جمع کرده فرمود: «اینک بواسطۀ عارضۀ بیماری لازم است تا وقتی که بهبودی حاصل نشده در یکجای معینی باشم، آنها هم بالاتفاق پیغمبر را برداشته بمنزل **عایشه** بردند». و قتیکه پیغمبر از حیات خویش مأیوس گردید برای آخرین وداع تمام صحابه را نزد خود جمع کرده ابتدا سپاس خدای را بجای آورده که وی را موفق بادای رسالت نموده و بعد فرمود: «ایها الناس هر کسی را که من زده باشم باید برخیزد و مراقصا کند و اگر ستم نموده و قصوری بعرض وی رسانیده باشم اینک بعرض من باید قصاص کند و اگر مال وی برده باشم اینک مال من که حق خود را باز ستاند و نگوید میترسم که اگر قصاص بستانم رسول بامن کینه و عداوت پیدا کند. بدانید و آگاه باشید که عداوت و کینه در نهاد من نیست و من از آن دورم».

در این میانه یکنفر برخاسته سه درهم از پیغمبر مطالبه کرده و او فوراً آنرا دادا کرده فرمود: «تحمّل رسوائی دنیا بمراتب آسانتر از تحمّل رسوائی و فضایح عقبی است». در خانه پیغمبر برای دشمنان خود دعای خیر کرده بمنزل **عایشه** مراجعت نمود.

(۲۲) - اجتماع مهاجر در اطراف چاه زمزم برای وضو گرفتن

سه روز قبل از وفات خواست
برای نماز بمسجد حضور بهمرساند
ولی از شدت مرض و کثرت ضعف
نتوانست و بدینجهت ابو بکر مامور
شد بجای پیغمبر با صحابه نماز
گذارد و همین سبب شد که بعد از
پیغمبر او را برای خلافت انتخاب
کردند. پیغمبر در سال یازدهمین
هجرت در سن ۶۳ سالگی بعد از
پانزده روز بیماری رحلت کرد.
زمان وفات پیغمبر تقریباً
تمام عربستان تا عمان دین اسلام
را قبول کرده بودند.

عرب، یهود، نصاری تماماً
باین مذهب جدید ایمان آورده و
تمام سکنه عربستان جزو يك ملت
شده بودند و آنروز نزديك شده
بود که همین مجاهدین با حرارت
و جوش عقیده و ایمان تحت
لوی سرداران شجاع و لایق
خود تمام دنیا را فتح کرده

فصل چهارم

درخصایص ذاتی و مزایای زندگانی شخصی و داخلی پیغمبر ص

تا اینجا بیان ما راجع بود بحیات بیرونی و اجتماعی پیغمبر و الحال کوشش کرده زندگانی داخلی و مرتجحات ذاتیه او را مطابق اقوال مورخین اسلام از نظر خوانندگان کتاب میگذرانیم .

ابوالفدا طبق اقوال معاصرین خود چنین مینویسد :

« حضرت علی^ع اولین صحابه و داماد پیغمبر راجع بحلیه وی ذکر میکند که قامت پیغمبر متوسط ، سر بزرگ ، محاسن انبوه ، چهره برجسته و ارغوانی بوده است . آثار قدرت و توانائی از ظاهر هیکلش آشکار بود ، از موهای سفیدی چند که در پیشانی و محاسن شریفش بود بدقت میشد اندازه سن وی را معلوم داشت و چیزیکه بیشتر از همه قابل توجه است خصایص روحانی و مزایای روحیه پیغمبر است که بر همه اهل عالم وی را برتر و بالاتر قرار داده است . اولاً بواسطه کثرت عبادت از فضول کلام متنفر و غالباً خاموش می نشست ، اثر و علامت اعلی درجه احسان و نیکی از بشره وی هویدا بود . خلق و انصاف گوئی جزء طبیعت او قرار گرفته ، بپحد خلیق و منصف بوده است . دوست و بیگانه ، قوی و ضعیف در نظرش یکسان بودند ولی البته نسبت به فقرا محبت خاصی داشت ، همانطور که فقرا را بواسطه فقر آن ها بنظر حقارت نمیدید اغنیا را هم از نظر ثروت تنها احترام نمیکرد و نسبت باصحاب و واردین خود تا ایندرجه اظهار مهربانی مینمود که هیچوقت جواب سختی بآنها نمیداد . کمائی که بملاقات وی میآمدند از آنها با چهره باز پذیرائی میکرد و مطالب آنها را با کمال صبر و تحمل اصفا میفرمود و تا بر نمیخواستند پیغمبر بلند نمیشد و همینطور کسی که با پیغمبر مصافحه مینمود تا دست خود را رها نمیکرد پیغمبر دستش را نمیکشید و یا اگر در يك موضوع کسی با وی مشغول صحبت بود تا او رسته سخن را قطع نمیکرد پیغمبر قطع سخن نمیکرد . غالباً از اصحاب دبدن میکرد و از آنها احوالپرسی

میفرمود. کوسفند هائی که داشت شیر آنها را با دست خود میدوشید، روی زمین می‌نشست، لباس و کفش خود را با دست خویش وصله مینمود، همیشه فقرا را نزد خود جمع میکرد و آنها بیخانمان و معروف بودند باهل الصفه. این بیچاره ها بکلی پریشان و مستأصل بودند، ناچار شبها در مسجد پیغمبر خوابیده و روز هم در همانجا بسر میبردند و چون سنگهای مسجد بستر خواب و فرش آنها بود آنها را اهل صّفه مینامیدند. وقت غذا پیغمبر آنها را بین خود و صحابه تقسیم میکرد، چند نفر را با خود بمنزل آورده و باقی را صحابه بمنزل خویش برده غذا میدادند « ابو هریره میگوید: » تا آنروزی که پیغمبر رحلت کرد از نان جو یکمربعه هم سیر تناول نکرد و غالباً دو ماه هم اتفاق میافتاد که در منازل وی آتش روشن نمیشد و در اینمدت غذای وی و تمام اهل خانه منحصر بخرما و آب بوده است و بعضی اوقات از شدت گر سنگی سنگ بشکم میبست »

در اینجا ما طبق اقوال نویسندگان دیگر این چند سطر را هم بر بیان بالا اضافه نموده مینویسیم که پیغمبر فوق العاده بر نفس خویش مسلط بود، سخن کم میگفت ولی زیاد فکر میکرد، عزم و اراده اش نهایت درجه قوی بود. اگر چه وارستگی و سادگی وی حیرت انگیز بود ولی باوصف این حال فوق العاده مقید بود که خود را همیشه تمیز و پاکیزه نگاهدارد.

پیغمبر در تمام عمر حتی اوقاتی که دارای ثروت هم بود هیچوقت کارهای شخصی خود را بدیگری محوّل نمینمود.

در تحمل مشقت و محنت، قوّه و توانائی که داشت باید گفت فوق العاده بوده است، چنانکه یکی از غلامانیکه مدّت هیجده سال در خدمت وی بسر برده نقل میکند که در تمام اینمدت یکحرکت یا سخن ملال آوری از پیغمبر نسبت بخودم مشاهده نکردم. در جنگ نهایت شجاع و دلیر بود و از هیچ خطری فرار نمیکرد و باوصف حال هیچوقت هم بدون جهت خود را در مخاطره نمیانداخت و آن جسارت و تهوّر که عموماً در عرب دیده میشود در او وجود نداشت.

اینطور معروف میباشد که پیغمبر اّمی بوده است و آن مقرون بقیاس هم هست

کتاب دوم - بنیاد تمدن اسلام و عرب

زیرا اگر او از اهل علم بود شاید ارتباط مطالب و فقرات قرآن بهم بهتر میشد، بعلاوه اینهم قرین قیاس است که اگر پیغمبر اُمّی نبود نمیتوانست مذهب جدیدی شایع و منتشر سازد، برای اینکه شخص اُمّی باحتیاجات اشخاص جاهل بیشتر آشناست و بهتر میتواند آنها را براه راست بیاورد. بهر حال پیغمبر اُمّی باشد یا غیر اُمّی جای هیچ تردید نیست که او آخرین درجه عقل و فراست و هوش را دارا بود و در حقیقت فراست و هوش وی همان فراست و هوشی را بیاد ما میآورد که کتب یهود درباره سلیمان بما خبر میدهد.

مینویسند وقتی که قریش خانه کعبه را تعمیر نموده خواستند حجر الاسود را حمل کرده بجای خود نصب کنند در میان اعیان قریش برای آنکه هر کدام میخواستند افتخار حمل آن مخصوص خویش باشد نزاع سختی برخاست و نزدیک بود دست بشمشیر کنند. در این میانه قرار شد حضرت که در آنوقت از سنش هم آنقدر نگذشته بود بین آنها حکم واقع شود. پیغمبر آنها را پهلوی آن سنگ حاضر کرد و گلیمی روی زمین پهن نمود و سنگ را میان آن گذاشت و دستور داد هر کدام يك گوشه آنرا گرفته بدین طریق سنگ را بمحل خود رسانیدند و بعد به دست خویش آنرا بجای خود نصب نمود و امر باین مهمی را با این حسن تدبیر خاتمه داد.

اگر از پیغمبر بتوان انتقادی کرد فقط همان محبت مفرطی است که بزن داشته (۱) ولی اینرا هم نباید از نظر انداخت که این محبت فقط در قسمت اخیر زندگانی در او پیدا شده بود و الا در اوایل عمر تا سن پنجاه سالگی بهمان زوجه اولی قناعت نمود.

پیغمبر این محبت را هیچوقت پوشیده هم نگاه نمیداشت چه این قول منسوب باوست که میفرمود: «دو چیز را خیلی دوست دارم یکی زن و دیگری بوی خوش، ولی آن چیزی که بیشتر از همه قلبم را قوت میدهد نماز است».

پیغمبر به سنّ زنان خود چندان اهمیت نمیداد زیرا عایشه را وقتی که به نکاح خود در آورد سنش زیاده از ده سال نبود لیکن میمونه دختر حارث را که به زنی گرفت ۱- در آنزمان اظهار محبت نسبت بزنان مهمترین تعلیمات و نکات اخلاقی را در برداشت زیرا در میان اعراب زنان هیچگونه قدر و قیمتی نداشتند.

عمرش بالغ بر پنجاه و یکسال بود.

محبت پیغمبر زن تا ایندرجه بود که یکروزی اتفاقاً چشمش بزنی زید پسر خوانده وی افتاد که بدون لباس بود میلی دروی پیدا شد، وقتی که زید مطلع گردید اورا طلاق داده و بعد بحالۀ نکاح پیغمبر درآمد و اینمطلب در میان مردم انعکاس بدی بخشیده بعضی بنای اعتراض را گذاشتند ولی جبرئیل که هر روز حاضر میشد وحی آورد که این فعل از پیغمبر بدون مصلحت نبوده است، مردم هم بعد از این ساکت شدند.

پیغمبر مخصوصاً در یکسال چهار زن اختیار نمود ولی مجموع زنانش در مدت عمر پانزده نفر بوده و در یکزمان هم عده آنها از یازده نفر تجاوز نکرده است.

این شماره در نظر اهالی اروپا شاید زیاد باشد ولی در نظر مشرقیها ابدأ افراطی در آن بعمل نیامده است. اگر پیغمبر اسلام بعقل ترین سلاطین دنیا یعنی سلیمان که در کتب عهد عتیق شرح حال او مسطور است، تأسی کرده بود خیلی بیش از این بایستی زن گرفته باشد.

اینمطلب که آیا زنان پیغمبر با وی کاملاً وفا داری کردند یا نه قدری مشکوک میباشد و چنین معلوم میشود که از ناسازگاری آنها صدمه زیادی به پیغمبر رسید. اگر چه مسئله ناسازگاری زن باشوهر در اروپا شایع و عمومیت دارد و جای هیچگونه تعجب و ملامت نیست لیکن در اقوام مشرقی که ندرتاً اتفاق میافتد معلوم است که آن تا چه اندازه مؤثر و ملال آور خواهد بود، علی الخصوص از سوء ظنی که درباره عایشه برای صحابه پیدا شد به پیغمبر خیلی سخت گذشت ولی جبرئیل که همیشه یار شفیق و مهربان پیغمبر بود یا کدامنی اورا از طرف خدا تصدیق نموده و این تصدیق که جزء قرآن گردید بعد از این برای مسلمین جای هیچگونه ایراد و اعتراضی باقی نگذاشت. چون اخیراً این مسئله بر پیغمبر ثابت شد که در یک زمان داشتن زنان زیاد هیچ مصلحت نیست لذا پیروان خود را امر فرمود که بیش از چهار زن اختیار نکنند و این محتاج بیان نیست که اشاعت رسم تعدد زوجات در عرب مربوط به پیغمبر اسلام نیست بلکه رسم مزبور قبل از اسلام هم در تمام مشرق شایع بوده است. با وجود محبت زیاد پیغمبر بزنی معذک شرحی که از زن بیان نموده خالی از خشونت و سختی

نیست، اگرچه این خشونت و سختی بآن پایه نیست که در کتب توریة نسبت بزین دیده میشود. مع هذا قرآن درباره آنها چنین خبر میدهد. «آیا آن کسی که در زیور آلات نشو و نما یافته و هنگام خصومت و جدال خوب از عهده بیان مطلب برنمی آید (سزاوار شأن خداوندی است؟)» (سورة زخرف، آیه ۱۸) (۱).

خود پیغمبر در خطاب بزنان میفرماید که: «برای زوال ایمان مردا گرچه عاقل و دور اندیش هم باشد عاملی قویتر و زیر دست تر از شما ندیدم».

ابوالفدا از پیغمبر نقل میکند که در میان مردان اشخاص عالیمقام خیلی زیاد گذشته اند ولی در همه زنان فقط چهار زنند که افضل زنان عالم شمرده میشوند:

۱- آسیه زن فرعون، ۲- مریم مادر عیسی، ۳- خدیجه، ۴- فاطمه زهرا بنت رسول الله (ص) -

پیغمبر غیر از **خدیجه** از زوجات دیگر اولاد نداشت، عدّه اولادی که از **خدیجه** پیدا شدند هفت نفر میباشند که سه نفر آنها ذکور بودند و در صغر سن از دنیا رفته و چهار نفر دیگر باقیمانده که مشهورترین آنها **فاطمه** است که پیغمبر او را برای پسر خوانده خود **علی** تزویج فرمود.

بعد از وفات پیغمبر ۹ زن از وی باقیمانند که اجازه نکاح ثانوی نداشتند زیرا مطابق حکمی که قبلا در این باب صادر شده بود زوجات پیغمبر برای سایر مسلمین حرام بوده اند. شکی نیست که پیغمبر خود را نبی برحق و پیغمبر خدا میدانست و با اینحال غیز از قرآن دعوی معجزه از خود ننمود و چون مطابق روایات برای هر پیغمبری لازم است از خود معجزه ای اظهار کند لذا صحابه پیغمبر معجزات چندی بآنحضرت منسوب داشته که خلاصه آنها را **مسیو کازیمیرسکی** (۲) شرح ذیل مینویسد:

«چهره پیغمبر همیشه پرنور و درخشان بود، هر وقت دست روی صورت میکشید فوری از انگشتان وی نوری مثل شمع ساطع میشد، اغلب شنیده میشد که نبات و جماد

۱ - أَوْ مَنْ يَنْشُو فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ .

۲ - M. Kasimierski از نویسندگان مشهور فرانسه است، او در اسلام هم تحریرات زیاد دارد، از جمله قرآن است که بفرانسه ترجمه کرده و در همه جا مشهور میباشد.

باو سلام میکردند، حیوانات مثل: سوسمار، گرگ، آهو با وی حرف میزدند تا ایندرجه که وقتی برّه بریان شده باو تکلم نمود. پیغمبر براجنّه هم حکومت داشت و تمام آنها از او خائف و هراسان و بوی ایمان آورده بودند، بکور مادر زاد چشم داد و بیمار خیلی سخت را شفا بخشید، حتی مرده را هم زنده نمود. یکوقت علی با اهل بیتش خیلی گرسنه بودند بدعای پیغمبر مائده از آسمان برای آنها نازل گردید، پیغمبر خبر داد که اولاد فاطمه، مصائب زیاد خواهند دید و بنی امیه هزار ماه سلطنت خواهند کرد و همینطور هم واقع گردید و گذشته از همه یکمربعه ماه را دو حصه نمود، یکروز وقت عصر سر روی زانوی علی گذاشته بخواب رفته بود و اوراضی نشد پیغمبر را بیدار کند تا اینکه آفتاب غروب نموده نماز عصرش قضا شد، وقتی که پیغمبر از خواب بیدار و از شرح قضیه مطلع گردید فوراً اشاره کرد آفتاب از مغرب برگشته تا اینکه علی نماز عصرش را بجای آورد. پیغمبر با هرکس که راه میرفت اگر چه بلند ترهم بود معیناً از حیث قامت تا ایندرجه بلند مینمود که سر صاحبش مقابل دوش وی قرار میگرفت و بر هر کدام از مسلمین دنیا هم اینمطلب ثابت و محقق است که در يك شب معینی او بر پشت مرکوبی موسوم به بُراق، یعنی يك حیوان عجیب الخلقه که در صورت و چهره شبیه بز، بدن مانند اسب، دم مثل طاوس سوار شده بعالم بالا عروج نمود و از هفت آسمان عبور کرده تا مقابل عرش الهی رسید» (۱).

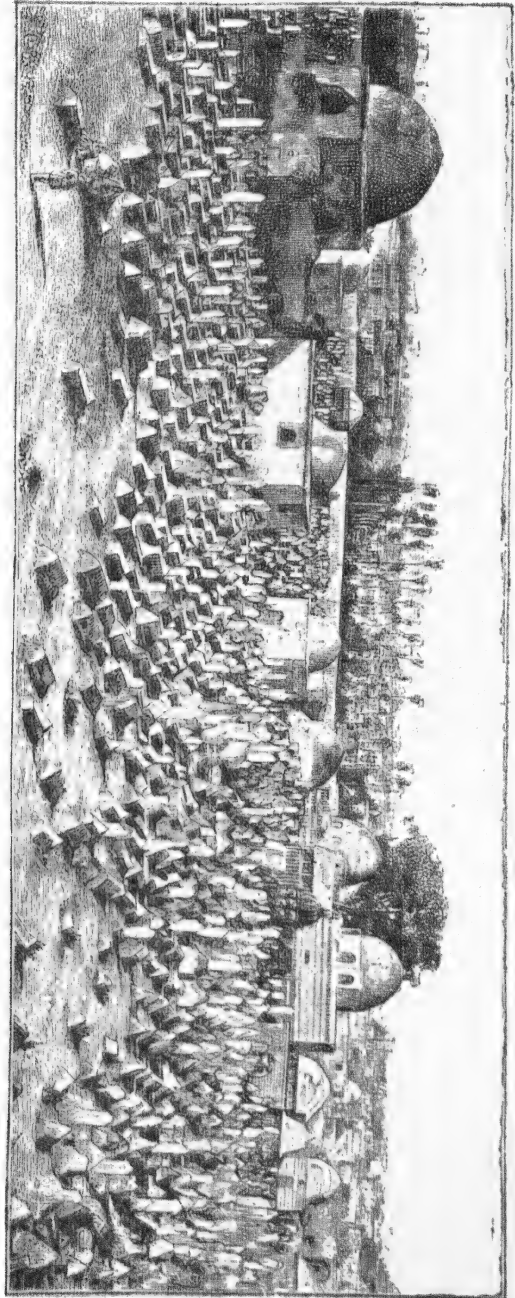
بعضی مینویسند که آنحضرت مبتلا بمرض صرع بود ولی من تا امروز از مورخین اسلام در این باب چیزی ندیده ام تا بتوانم اظهار عقیده کنم و از اقوال رواة معاصر پیغمبر که زوجه اش عایشه هم جزو آنهاست فقط همینقدر معلوم میشود که حین نزول وحی حالت خاصی بر پیغمبر رو میداد که در آنحالت چهره وی برافروخته شده رعشه در جسمش پیدا میشد تا اینکه بیدوش به روی زمین میافتاد.

باوجود این حالت جذبه همانطور که در اکثر مجذوبین عالم دیده شده است پیغمبر فوق العاده صائب الرأی بود، واقعاً اگر از نظر علمی ملاحظه شود آن

۱ - فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى .

حضرت را هم در ردیف
یکی از همان مجذوبین
عالم باید محسوب داشت
که مؤسس وبانی مذهب
جدید بودند و در این
نام (مجذوب) هم هیچ
عیب و عاری نیست زیرا
که مؤسس مذهب وبانی
دیانت و رهنما و
ویشوای خلایق هیچ
وقت حکیم و فلسفی نبوده
بلکه همیشه اشخاصی
توانسته اند دلیل و
رهبر قومی بشوند که
در آنها جذبه قلبی و
شور و شغف جبلی
وجود داشته است .

وقتی ما در تاریخ
عالم عملیات اینگونه
رجال را نگاه میکنیم
می بینیم که کارهای
خیلی بزرگ و نمایانی
بدست آنها انجام یافته
است ، همین اشخاصند
که ایجاد مذهب نموده
و سلطنت های خیلی

(۲۳) - بزرگترین شهر جهان

باعظمت و جلال را با خاک یکسان کرده کرده و مردم را تابع شریعت خود قرار داده اند

و در ترقی نوع انسانی وجود آنان تا این درجه مؤثر واقع گردیده است که اگر آنها نمیشدند یعنی بنا میشد که جذبه قلبی و شور جبلی از میان رفته فقط از عقل و فلسفه کار گرفته شود صورت اینعالم غیر از صورت حاضر بود.

و اما مکر و شیدی را که بعضی به پیغمبر اسلام نسبت داده اند بعقیده من بقدری سست و بی بنیاد است که هیچ قابل ذکر نیست. در همان مواقع جذبه و هنگام شور و شغف بوده است که يك حالت اطمینان و سکون قلبی در وی پیدا میشد که میتوانست بوسیله آن بامصائب و مشکلات وارده مقاومت نماید. واقعاً چگونه میشود که او بدون آنکه خود دارای یقین و ایمان قلبی باشد دیگران را صاحب عقیده و ایمان تربیت کند ولی خیر چون بر او یقین حاصل شده بود که خدا معین و ناصر اوست این بود تمام مشکلات و مصائب را بنظر حقارت میدید. پیغمبر نتیجه گرانبھائی که از زحمات خود گرفت این بود موقعی که رحلت کرد تمام طوایف و قبایل مختلفه عرب ملت واحده شده تحت لوای یکخلیفه و تابع يك مذهب بودند و اما اینکه این نتیجه همان نتیجهای بوده است که او برای بدست آوردن آن اینهمه کوشش نمود یانه؟ بیان آن بکلی بیفایده است و حقیقه امر این است که اطلاعات ما از علل و اسبابی که بوسیله آن حوادث و واقعات تاریخ انسانی بوجود میآید تا ایندرجه نا تمام و ناقص است که عامه مورّخین چنین تصوّر میکنند که از مساعی اشخاص بزرگ نامی نتایجی که حاصل میشود آن نتایج قبلا پیش بینی شده و در واقع مقصود مستقیم آنها بوده است. ولی اکنون بخوبی میتوان ثابت کرد که این قاعده بکلی غلط و بی اساس است و ما برای اینکه از مطلب دور نشویم مناسب نمیدانیم که این بحث را در اینجا مطرح نماییم. خیر هر چه میخواهد باشد، در این شکی نیست که پیغمبر در جزیره العرب نتایجی که گرفت هیچیک از مذاهب پیش (که در آن مذهب یهود و نصاری هر دو داخلند) نتوانستند آن نتایج را حاصل کنند، و بژه بعرب خدمات نمایانی کرد، چنانکه قاصد عمر در جواب پادشاه ایران شرحی که راجع بخدمات پیغمبر ذکر میکند از مطالعه آن میتوان زمینهای در اینباب بدست آورد. قاصد مزبور چنین میگوید: «ای پادشاه، ما تا ایندرجه ذلیل و پست بودیم که از میان مابعضی از حشرات زمین مثل: مار و عقرب شکم خود را

سیر مینمودند و دختر های خود را برای اینکه از دادن نان آنها آسوده باشند زنده بگور میکردند، در چاه ضلالت و شرك (بت پرستی) سرنگون و مانند يك حيوان مهار گسته دائماً با هم مشغول جنگ و غیر از این همی نداشتیم که هر کدام دیگری را غارت کرده نیست و نابود نمائیم. این بود وضع سابق ما ولی حالیه ما يك ملتى هستیم زنده، خداوند شخصی را از میان ما برانگیخت که از حیث اصالت و شرافت و نیز از نظر عقل و فهم بر تمام عرب برتری دارد. خداوند او را نبی برحق و پیغمبر خود قرار داده بوسیله او چنین بما فرمود که « منم خدای یکتای بیهمتا و آفریننده آسمان و زمین، رحمت من برای شما دلیل و رهبری فرستاد تا شمارا راه راست دلالت نماید، تعلیمات و هدایات این پیغمبر شما را از عذابهایی که در آخرت برای کفار و گنه کاران معین شده نجات داده تا مقابل عرش من بمقام راحت و آسایش خواهد رسانید ». این تعلیم بتدریج دردلهای ما مؤثر واقع شده و ما هدایت پیغمبر خود را قبول نموده یقین داریم که کلام او کلام خداوند برحق و احکامش همان احکام آسمانی است که برای ما نازل شده و مذهبی را که او برای ما آورده مذهبی است برحق، او فهم و ادراک ما را روشن ساخته و اخوتی میان ما ایجاد و از روی فهم و ادراک خدا داد خویش قانونی برای ما وضع نموده است ».

اگر بخواهیم که بزرگی و اهمیت رجال بزرگ عالم را از روی آثار و کارهای آنها به سنجیم هر آینه باید گفت که پیغمبر اسلام در میان رجال تاریخ یکرجل بسیار بزرگ نامی گذشته است. مورّخین قدیم بواسطه تعصبات مذهبی اهمیتی بکارهای او نداده اند ولی در عصر حاضر مورّخین نصاری حاضر شده اند که در این باب از روی انصاف سخن گویند.

مسیو بارتلمی سنت هیلر^(۱) که از مورّخین مشهور معاصر است در باره وی مینویسد که « پیغمبر اسلام از حیث عقل و فهم، خدا پرستی، رحم و انصاف بر تمام معاصرین خود تفوّق و برتری داشته است. حکومتی که او برای خود حاصل نمود

باب اول حضرت محمد و ابتدای دولت اسلام

مبنی بود بر مزایا و فضائل نفسانی خویش و مذهبی را که اشاعت داد آن مذهب برای اقوامی که آن را قبول نمودند يك نعمت بزرگی گردید. این مذهب چه-گونه مذهبی بود که کرورها مردم را تابع شریعت خود قرار داد، چه حقایق تازه بود که او بت-مام عالم آنها را ظاهر و آشکار ساخت، آری همان حقایقی است که الحال خامه را بپیان آن معطوف میداریم .

باب دوم - قرآن

فصل اول

مختصری از قرآن

قرآن که کتاب آسمانی مسلمین است منحصر بتعالیم و دستورات مذهبی تنها نیست بلکه دستورات سیاسی و اجتماعی مسلمانان نیز در آن درج است. اگرچه قرآن از جانب خدا نازل شده لیکن ارتباط بین اجزاء آن باهم خیلی کم است. کلمات و عبارات آن حیرت انگیز لیکن روابط بین غالب مطالب و فقرات آن مقطوع و نیز دلایل منطقی در آن اکثر غیر مذکور است و يك علت آن هم اینست که قرآن روز بروز و برطبق پیش آمد و احتیاجات وقت بر پیغمبر نازل میشد. عبارتة اخرى هر وقت حاجتی پیش میآمد و یا باشکالی بر میخوردند برای رفع آن جبرئیل نازل شده آیه ای میآورد و آن فوراً جزو قرآن میگردد. قرآن را بعد از پیغمبر جمع و مرتب نمودند، در حیات وی يك آیه را بچندین قسم میتوانستند قرائت کنند ولی چند سال بعد از وفاتش خلیفه چهارم (۱) روایات و قراآت مختلفه را که در میان صحابه شایع بود بعد از مقابله یکی را از آن میانه انتخاب کرده آخرین نسخه قرار داد.

قرآن مشتمل است بر یکصد و چهارده سوره و هر سوره هم مشتمل است بر آیاتی چند و خطابات قرآن همیشه از طرف خداست. عقیده مسلمین اینست که قرآن در میان تمام کتب موجوده دنیا از جمله کتبی میباشد که تا کنون کتابی نظیر آن از آسمان نازل نشده است، البته این عقیده خالی از مبالغه مشرقی نیست ولی در اینهم شکی نیست که در بعضی جاهای این کتاب در فنون شعری و رموز خطابه و حسن بیان قدرت نماییهایی شده که نظایر آن را در سایر کتب مذهبی نمیتوان بدست آورد.

اما راجع بعالم کائنات، نظریات و عقایدی که اظهار شده تقریباً همان نظریات

۱. مؤلف اشتباه کرده زیرا این کار بدست خلیفه سوم صورت گرفته است.

و عقایدی است که قبل از اسلام در مذهب یهود و نصاری که از مذاهب سامی بشمار می‌آیند وجود داشته است. بعضی ها مینویسند که از افکار و عقاید اقوام آریای^(۱) هند و ایران در مذهب اسلام و مسیحی هردو داخل شده ولی در اسلام از عقاید و افکار آریائی واقعاً خیلی کم تأثیر بخشیده است. در بارهٔ پیمبر اسلام نمیتوان گفت که او یکی از فلاسفه بزرگ بود یا آن فلاسفه که شالودهٔ مذهب هنود و بودیست را ریخته‌اند نمیتوان ویرا در ردیف آنها قرار داد. مثل بودا هیچوقت از پیمبر اسلام چنین عقیده اظهار نشده که «هیچ خالق برای اینعالم نیست و تمام وقایع و حوادث در زنجیرهای تناسخ مُلکی بهم بسته شده است» علاوه بر انکار قطعی بودا تذبذبی هم که دربراهمه وجود داشت آن تذبذب در او نبود^(۲) اینکه ویدا^(۳) میگوید: «اینعالم از کجا بوجود آمده است؟ آیا برای او خالق هست؟ آیا آن موجودی که فوق همه و ناظر بکل است اینرا میداند؟ آیا ممکن نیست که او خودش هم هیچ نداند؟» در قرآن این قبیل افکار هیچ نیست. آری اینگونه افکار اساسی است که برای قامت فلاسفه موزون است و بس.

۱- آریا در زبان سانسکریت طبقهٔ عالی و خانوادهٔ شریف را گویند و از همین جاست که درمنوشاستر (کتاب مذهبی هنود) هندوستان را آریا ورت یعنی مسکن اشراف میگویند. درزند و ستای زردشت هم آسیای مرکزی و ایران را ایریا نامیده است و در السنهٔ ارمنی و یونانی و آلمانی هم همین لفظ یافت میشود و از اینجا ثابت میشود که قوم آریا ابتداء امر در وسط ایران سکونت داشتند و زبان آنها هم تقریباً یکی بوده است و بعد از آنجا حرکت کرده فرقه ای از آنها به هندوستان رفته و اهالی تیره فام آنجا را شکست داده از کوه هیمالیا تا دریای تریبه را بتصرف درآوردند. فرقه دیگر سکونت یونان و اروپای جنوبی را اختیار نمودند. فرقه سوم در سرزمینهای آلمان و اروپای شمالی رحل اقامت انداختند.

۲- راجع ب فلسفه مذهب بودا خوانندگان کتاب هر گاه بکتاب سابق (فلسفه اجتماع) مراجعه کنند معلوم میشود که مذهب نامبرده با اینکه آمار پیروان آن معادل با پیروان تمام مذاهب دنیا میباشد یک چنین مذهبی است که بکلی صانع عالم را انکار مینماید و معیناً تعلیمات اخلاقی این مذهب بدرجه ای عالی است که حتی (میکس ملر) هم آنها را قبول دارد، چنانکه مشارالیه مینویسد که قبل از انجیل و مذهب مسیح اولین تعلیم اخلاقی از طرف اشخاصی اشاعت و انتشار یافته است که وجود خدا در نظر آنها مثل سایه بی اساس بوده است. آنها بانباء معابد بکلی مخالف بودند حتی برای خدا هم معبدی ساختند (مصنف)

۳- Védas، اسم کتاب مذهبی هنود است و آن بچهار قسمت تقسیم میشود و از برای هر یک اسمی جداگانه است.

باب دوم - قرآن

پیغمبر اسلام بنایش براین نبود که برای فلاسفه تعلیماتی آورده باشد بلکه يك دیانت خیلی ساده ای برای وی لازم بود که قومش از عهدۀ فهم آن بتواند بر آید و لذا دیانت اسلام را در اینمیانۀ انتخاب فرمود و این برای او يك ترتیب سهل و آسانی هم بوده است . او بجای اینکه يك مذهب جدیدی بیاورد چنین مدّعی بود که برای اقامه و احیاء دیانت انبیاء کتب مقدّسه (توریۀ و انجیل) معبوث گردیده است ، این بود از **ابراهیم** گرفته تا **عیسی** ، تمام آنچه در کتب مقدّسه از طرف خدا نازل شده بود همه را تصدیق داشت . حقیقت امر اینست که دیانت اسلام و دیانت یهود و نصاری بمنزله سه شاخی هستند از يك درخت و يك شباهت تام و تمامی بین آنها موجود میباشد ،

مذهبی که **پیمبر اسلام** آورد مذهبی است نهایت درجه ساده و عالی ، و قتیکه **جبرئیل** بصورت یکنفر عرب بادیه نزد وی حاضر میشود اینجا بطریق سؤال و جواب مذهب اسلام را مشروحاً بیان کرده واضح و آشکار میسازد چنانکه **جبرئیل** سؤال میکند که : « حقیقت اسلام چیست ؟ » ، پیغمبر میفرماید : « اعتقاد باینکه نیست خدائی غیر از «الله» و منم فرستاده او ، نماز کردن در اوقات مقررّه ، اداء زکوة ، گرفتن روزه در ماه رمضان ، حجّ بیت الله ، اینهاست ارکان مذهب اسلام » .

از این بیان سکوتی که کاشف از اطمینان و آرامی قلب بود برای **جبرئیل** حاصل شده معلوم میشد که تعلیمات بالا هیچگونه نا تمامی نداشته است .

تمام مسلمین روی زمین حقیقت مذهب خود را در دو جمله که عبارت از :

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ باشد، بیان میکنند که از حیث جامعیت و اختصار و نیز سادگی واقعاً حیرت انگیز است .

الحال من آیات چندی را از قرآن که راجع است بمسائل و موضوعات مختلفۀ مذهبی نقل مینمایم که از مطالعۀ آنها میتوان زمینه ای از حقیقت قرآن بدست آورد و چون قرآن از حیث ترتیب مضامین و فقرات از جمله کتبی است که گویا اوراق آن اول نوشته شده و بعد آنها را بدون رعایت ترتیب بهم وصل نموده اند لذا

ناچار شده آیات مختلفی که در يك موضوع نازل شده ولی در چندین جای قرآن پراکنده است آن آیات را پیدا کرده در یکجا جمع مینمایم و قبل از همه آیاتی را که راجع به بیان کیفیت قرآن و مناسبات آن با سایر کتب آسمانی است در اینجا نقل مینمایم: « برای هر وقت موعودی نزد ما يك قسم کتاب (بوده است) (۱) » (سوره رعد، آیه ۳۸). « این کتاب که در (کلام الهی بودن) آن هیچ شک نیست رهنمای پرهیز-کاران است » (۲) (سوره بقره، آیه ۲).

« بگو ای محمد کیست دشمن جبرئیل با آنکه او قرآن را بامر الهی بقلب تو نازل کرده که آن قرآن تصدیق مینماید کتب آسمانی را که در میان مردم است و هم راهنما و بشارت است برای مؤمنین » (۳) (سوره بقره، آیه ۹۷).

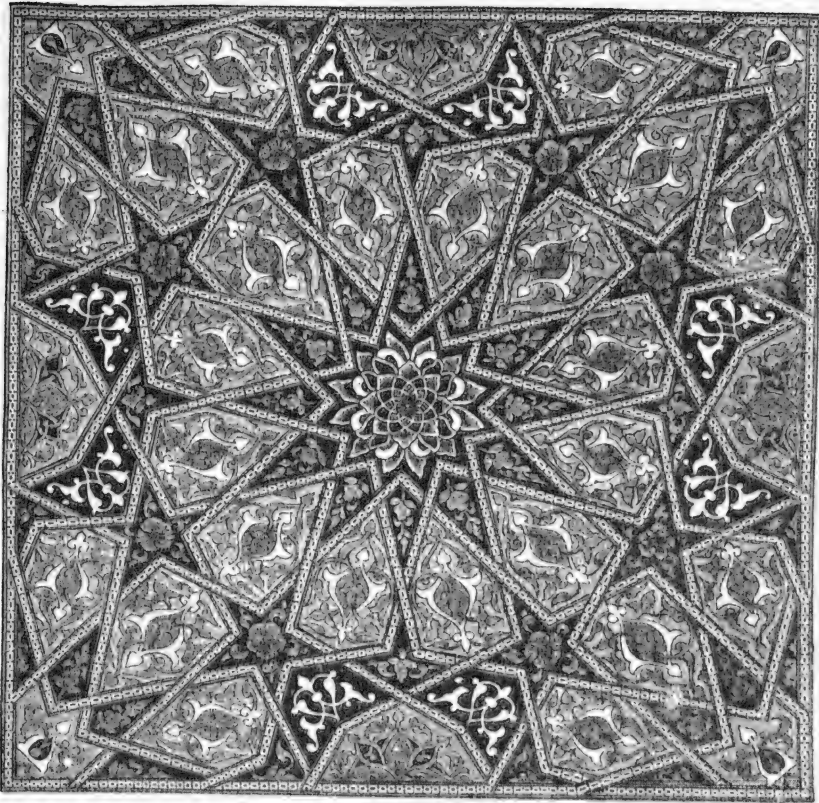
« براستی آیات قرآن تذکره و موعظه است برای خلق، پس هر که بخواهد تدبّر کند آن را و هر که نخواهد نکند و آن در اوراق (اوح محفوظ) ثبت است که گرامی داشته میشود و آن در جای بلند گذارده شده و پاک و پاکیزه است و در دست نویسندگان از ملائکه است که بزرگ و نیکو کارند » (۴) (سوره عبس، آیه ۱۱ تا ۱۶).

« قسم میخورم بگو که خمسه متحیره متحرکه که هر روز مخفی میشوند در بروج خویش چنانکه آهو در کناس خود و قسم شب و قتیکه ادا ر کند بظلمت خویش که برود و قسم بصبح و قتیکه دمیده میشود (غرض تمام این چیزها قسم) که این (قرآن) بدون

۱- لِكُلِّ آجَلٍ كِتَابٌ . ۲- ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ .

۳- قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجَبْرِئِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ .

۴- كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ كِرَامٍ بَرَرَةٍ (کَلَّا راجع بما قبل است).

(۲۴) - تذهیب جلد یک قرآن قدیمی در قاهره

شکّ پیام (رسانیده) شده فرشته معزّز (جبرئیل) است،^(۱) (سوره تکویر، آیه ۱۵ تا ۱۹)
 «پیش از قرآن کتاب موسی که توریّه باشد یدش و اورحمت بود از خدا بر مؤمنین
 و این قرآن کتابی است مصدّق همه کتب سابقه بزبان عربی نازل گشته تا ظالمین و عاصین
 را بترساند و بشارت باشد برای نیکوکاران»^(۲) (سوره احقاف، آیه ۱۱) .

۱ - فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنُفِ الْجَوَارِ الْكُنُفِ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ
 إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ .

۲ - وَ مِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً وَ هَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا
 عَرَبِيًّا لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَ بُشْرَى لِلْمُحْسِنِينَ .

« بیان و توضیح داد خداوند برای شما از توحید و رفع شرک و احکام آنچه را که به نوح وصیت کرده بود و آنچه را یا محمد بر تو وحی فرستادیم و آنچه را که به ابراهیم و موسی و عیسی وصیت فرمودیم ، این است که بالاتفاق احکام دین را اقامه نموده در دین تفرقه پیدا نکنید ، بزرگ و شاق است بر کفار و مشرکین آنچه که تو آنها را دعوت میکنی » (۱) (سوره شوری ، آیه ۱۳) .

خدای اسلام بتمام معنی خدای یکتا و بی همتاست و بر عرش قرار دارد و در قرآن از او چنین تعریف شده است :

« خداوند موجد این آسمان (بدیع) و زمین است و قتیکه امر حتمی او بچیزی تعلق گرفت فرمان دهد که باش آن چیز موجود میشود » (۲) (سوره بقره ، آیه ۱۱۷) .
 « شهادت داد خدا (یعنی ثابت و محقق شد بشهادت خدا) بر راستی که خدائی غیر از آن نیست و ملائکه و اولوالعلم نیز شهادت دادند بر اینکه خداوند بیادارنده عدل است و خدائی غیر از او نیست و مقتدر است و حکیم » (۳) (سوره آل عمران ، آیه ۱۷) .
بقدریکه خدای توریة شدید و سخت است این خدای واحد صمد آنقدر سخت نیست ، معذک در اورزانت و انتقام هست و این خدا گوئی حاکمی است خود مختار و دستوراتش مبنی است فقط بر اراده و میل او .

« بر راستی ای پیغمبر ، خداوند میآمرزد مردم را با ظلم و نافرمانی که مرتکب

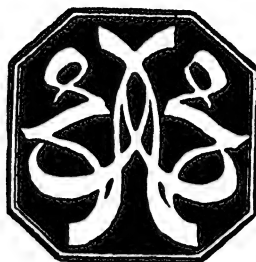
---

۱ - شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ .

۲ - بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ .

۳ - شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ .

میشوند و برآستی عذاب خدای تو هم خیلی سخت است» (۱)
(سوره رعد، آیه ۶).

«قسم بصبح، قسم بده شب، قسم بجنت و طاق، قسم
بشب وقتی که میگذرد آیا برای صاحبان عقل و هوش در
اینمطلب قسمی لازم است؟ (ای پیغمبر) آیا ندیدی که پروردگار
تو با اولاد عاد چگونه رفتار نمود و اهل ارم که دارای
قوائم بزرگ و محکمی بودند از حیث قوت جسمانی، هیچ (مخلوقی) مثل آنها در
بلاد پیدا نشده و (نیز با قوم) نمود (خدا چه معامله نمود) که آنها (برای محل سکونت
خود) در وادی (برای ساختن مکان) کوهها را بریده بودند و (نیز) با فرعون
(چگونه سلوک نمود) که صاحب جنود و عساکر زیاد بود و اینها کسانی بودند
که در شهرها بنای تمرّ در گذاشتند و در آن فساد زیاد نمودند، پس (ای پیغمبر)
پروردگار تو بر (تمام) آنها ریخت تازیانه عذاب را برآستی که خدای براه مستقیم
است» (۱) (سوره فجر، آیه ۱ تا ۱۳).

«کسانیکه منکر آیات خدایند بدون شك بر آنها عذاب سخت خواهد بود و
خداوند قادر و توانا و انتقام گیرنده است» (۳) (سوره عمران، آیه ۳).
«(ای پیغمبر) همینطور است کیفر پروردگار تو وقتی که کیفر میدهد اهالی
قری را که بنای تمرد و سرکشی را میگذارند بدون شك کیفر او نهایت سخت و دردناک
میباشد» (۴) (سوره هود، آیه ۱۰۲).

- ۱ - إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ.
- ۲ - وَالْفَجْرُ وَلَيَالٍ عَشْرٌ وَالشَّفِيعُ وَالْوَتَرُ.
- ۳ - إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ.
- ۴ - وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرْآنَ.

« اوست خدائیکه مینماید بشما برق را از حیث ترس ، از صاعقه و طمع در نزول باران با فائده و انشاء میفرماید ابرهای ثقیل باران دار را ورعد ها تسبیح مینمایند بحمد الهی (چون رعد ها دلیل اند بر تصدیق و تنزیه و وجوب حمد باری تعالی گویا خود آنها مسبح اند) و ملائکه نیز تسبیح خدا نمایند از روی خضوع و خشوع و استکانت و خوف و خدا ارسال میفرماید صاعقه ها را که بر میخورد بکسانی که خدا خواسته است و انسانهای جاهل از روی جهل مجادله و خصومت نمایند اهل توحید را که آنها را از دین خود منصرف نمایند و خداوند تعالی شدید الاخذ و سخت گیر است ، کسی را توانائی جدال با ادله و براهین او نیست » (۱) (سوره رعد ، آیه ۱۲ و ۱۳) .

خلقت عالم در شش روز ، قصه حضرت آدم و بهشت و مسئله اخراج او ، تماماً از کتاب مقدس مأخوذ است و همچنین مسئله ثواب و عقاب آخرت ، و راجع بروز قیامت در قرآن ذکر کرده شده بشرح زیر میباشد :

« و قتیکه هنگامه قیامت برپا شد که از شنیدن آن گوش کر میشود در آن روز اینطور وانفسی است که انسان از برادر خود ، مادر خود ، پدر خود ، زن خود ، فرزند خود ، فرار میکند » (۲) (سوره عبس ، آیه ۳۳ تا ۳۶) .

« و قتیکه آسمان شکافته میشود ، و قتیکه ستارگان فرو ریزند و وقتی که دریا ها منفجر شده آب شیرین بآب شور ممزوج میشود و وقتی که قبرها شکافته و مردگان برخیزند ، آنوقت هر شخص خواهد دانست که او چه عملی را از پیش فرستاده است و در دنیا چه آثاری را پشت سر خود گذاشته است » (۳) (سوره انفطار ، آیه ۱ تا ۵) .

« قسم بآفتاب و روشنائی آن و قسم به ماه که بعد از غروب آفتاب طلوع میکند و قسم بروز و قتیکه آفتاب را آشکار میسازد و قسم شب و قتیکه آفتاب را مخفی مینماید و قسم بآسمان و آنکه ویرا بنا نموده است و قسم بزمین و آنکه آن را گسترده است و قسم

۱ - هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا .

۲ - فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ

۳ - إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَحَرَتْ .

بانشان و آن (ذاتی) که او را اینطور با عقل و درست آفریده و بعد اعمال خوب و بد (هر دورا) بوی الهام نموده است که هر کسی روح خود را (ازلوث شرک و اخلاق بد) تطهیر نمود (او) بمقصود (خود) رسید و بی به-ره ماند آن کسی که گمراه کرد روح خود را « (۱) (سوره شمس آیه ۱ تا ۱۰) .

« و قتیکه (این) زمین بزمین دیگری تبدیل میشود و (همینطور) آسمان و (تمام) خلایق مقابل خدای واحد و قاهر برای دادن جواب از جای خود بلند میشوند و (ای پیغمبر) تو آن روز معصیت کاران را خواهی دید که با زنجیر هابسته شده اند » (۲) (سوره ابراهیم، آیه ۴۷ و ۴۸) .

« و (اول دفعه) صور دمیده میشود، هر کسی که در آسمان و زمین است میمیرد مگر آنهایی را که خدا میخواهد، بعد نفخه بخت دمیده میشود، پس آن وقت تماماً یکمرتبه از قبرها برخاسته نگاه میکنند و زمین از نور پروردگار درخشان میشود، و کتاب (نامه اعمال مردم) را که ملائکه نوشته اند (آورده جلو آنها) گذارده میشود و پیغمبران و شهود احضار میشوند و در میان مردم از روی عدل و حقانیت حکومت میشود و (هیچ قسم) بر آنها ظلم نمیشود و هر کس هر عملی که نموده است نتیجه آن بطور کامل باو داده خواهد شد و (مردم) هر عملی که میکنند خدا از آن بخوبی واقف میباشد و اشخاصی که کافرنند دسته دسته بطرف جهنم رانده میشوند و کسانی که (در دنیا) از پروردگار خود میترسند آنها را هم گروه گروه بطرف بهشت میبرند » (۳) (سوره زمر، آیه ۶۷ تا ۷۰ و ۷۲) .

مطابق مذهب اسلام در جهنم شکنجه های مختلف وجود دارد چنانکه چند قسم آنها در زیر مینگاریم :

۱ - وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّيْهَا .

۲ - يَوْمَ تَبْدِلُ الْأَرْضَ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ .

۳ - وَ يُفْخِ فِي الْأُصُورِ قَصِيقٌ مِّنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ .

« و (در موقع عطش) آب جوشیده سختی بآنها چشانیده میشود که امعاء و احشاء آنها را پاره میکند » (۱) (سوره محمد، آیه ۱۴) .

« و یاران دست چپ (پس آن) یاران دست چپ در چه حالت سختی خواهند بود ، در بادهای سوزان و آب جوشیده و سایه ای ازدود (خیلی تیره و سیاه) » (۲) (سوره واقعه آیه ۴۰ تا ۴۲) .

« این امر آنطوریکه توهم کرده اند نیست ، قسم بقمر و شب و قتیکه پشت میکند و صبح که روشن میشود که دوزخ خود یکی از شدید ترین آلام میباشد » (۳) (سوره مدثر ، از آیه ۳۱ الی ۳۴) .

بر خلاف آن در بهشت لذایذی ذکر شده است که کسانی که دارای تمایلات نفسانی هستند از دیدن آنها پنهانیت لذت برده محظوظ میشوند .

« مثل آن بهشتی که پرهیزکاران وعده داده شده این است که در آن نهرهای آب غیر متغیر موجود است و نهرهایی از شیر وجود دارند که طعم آن تغییر نکرده است و همچنین نهرهای شرابی هستند که برای خوردندگان آن خیلی گوارا و لذیذ میباشد » (۴) (سوره محمد ، آیه ۱۵) .

« بعض از آنها رو کرده از بعض دیگر سؤال میکنند ، ما قبل (از این) در خانه خود (از انجام کار خیلی) خائف بودیم ، پس خداوند بر ما مانت گذاشت و ما را از عذاب آتش سوزان (دوزخ) حفظ نمود ، قبل (از این) ما دعا میکردیم بدون شك او محسن و مهربان میباشد » (۵) (سوره طور ، آیه ۲۵ الی ۲۷) .

۱ - وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَتَطْعَ أَمْعَانَهُمْ .

۲ - وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ .

۳ - كَلَّا وَالْقَمَرَ وَاللَّيْلَ إِذَا أَدْبَرَ .

۴ - مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ .

۵ - وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ قَالُوا إِنَّا كُنَّا

« کسانیکه پرهیز کار (هستند) درباغها و کنار نهرهای (بهشت) میباشند » (۱)
(سورة قمر ، آیه ۵۳) .

« (اهل بهشت) بر مسندهائی تکیه نموده که آستر آنها از دیبای سبز میباشد و میوه های درباغ (آنقدر) خم شده نزدیک میباشد (که بخوانند) همانطور که روی درخت آویزانند تناول نمایند و بر روی آن فرشها حوریهای پا کدامن وجود خواهند داشت که از غیر و بیگانه چشم پوشیده نگاه هم بآنها نمیکنند ، نه دست انسانی بآنها خورده و نه جن (رنگهای آنان گلغلام بدرجه ای) که گویا آنها از یاقوت و مرجان سرشته شده اند ، علاوه بر این دو باغ : دو باغ (دیگری) خواهد بود و این دو باغ بسیار سبز و باطراوت میباشد و در این دو باغ چشمه های جاری وجود دارد ، در آن (دو باغ) میوه هائی از خرما و انار موجود میباشد ، در آن چهار باغ (دختران) نیک (سیرت) خوب صورت خواهند بود » (۲) (سورة رحمن ، آیه ۵۳ تا ۶۹) .

« و یاران دست راست ، به به چه خوشبختند یاران دست راست در زیر درخت سدری خار و درخت موز پُر از بار و سایه منبسط و پهن و آبهاییکه همیشه جاری است و انواع و اقسام میوه جاتیکه در تمام فصول باقی و قطع نمیشود و در چیدن و تناول آن هیچ مانع و مزاحمی نیست حاضر و مهیا و روی فرشهای مرتفع و عالی بحظ و لذت مشغول میباشند » (۳) (سورة واقعه ، آیه ۲۶ تا ۳۳) .

نسبت به یهود و نصاری در قرآن بروز همدردی و مساعدت زیادی شده است ، اما کفار و مشرکین از آن بی بهره اند ، بلکه جهاد با آنها واجب و به هیچوجه در حق آنها رعایت نشده است .

« شیر ترین حیوانات نزد خدا کفاری میباشند که آنها هیچ قسم قبول ایمان

۱ - إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ .

۲ - مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ أَسْتَبْرَقٍ .

۳ - قَوْلُهُ تَعَالَى وَأَصْحَابُ الْأَيْمَنِ مَا أَصْحَابُ الْأَيْمَنِ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ .

نمی نمایند و بحالت کفر خواهند مُرد « (۱) (سوره انفال، آیه ۵۴) .

« اشخاصی که امید ملاقات ما را (بعد از مرگ) ندارند و آنها بزندگانی دنیا دلخوش میباشند و اطمینان بزندگانی دنیا دارند و از اینرو بفراغ بال میگذرانند و آن اشخاصیکه از آیات و معجزات ما غافلند این اشخاص در عوض اعمالی که از آنها سر زده است (آخرین) منزل آنها جهنم میباشد » (۲) (سوره یونس، آیه ۶ و ۷) .
 راجع بمذهب یهود ویژه نصاری در قرآن آیاتی که وارد است در این آیات نه فقط اظهار عتیده شده بلکه نهایت تساهل مذهبی هم در باره آنها بعمل آمده است چنانکه از شرح زیر معلوم میشود :

« در دین هیچگونه اجباری (درکار) نیست، هدایت از گمراهی (صریحاً) فرق و امتیاز پیدا کرده است » (۳) (سوره بقره، آیه ۲۵۵) .

« بر اثر آن (پیغمبر) ها عیسی پسر مریم را فرستادیم که او توریة را که پیش از (زمان) او (موجود) بود تصدیق مینمود و باو ما انجیل را (هم) عطا نمودیم که در آن (هر قسم) وعظ و نور (هدایت موجود) هست و توریة که قبل از (زمان نزول آن موجود) بود این (انجیل) آنرا هم تصدیق داشت و (خود آن هم) برای پرهیز کاران هدایت و نصیحت میباشد و باید پیروان انجیل احکامی را که خدا در آن نازل کرده است مطابق آن عمل نمایند و اشخاصی که مطابق (احکامی) که خدا فرستاده حکم نکنند، این اشخاص نافرمان شمرده میشوند » (۴) (سوره مائده، آیه ۴۸ و ۴۹) .
 ۱ « (و کفار) سخنانیکه (نسبت بتو) میگویند صبر کن و با وضع نیکوئی از آنها کنار بگیر » (۵) (سوره مزمل، آیه ۹) .

۱ - قَوْلُهُ تَعَالَى 'إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ .

۲ - قَوْلُهُ تَعَالَى 'إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا .

۳ - قَوْلُهُ تَعَالَى 'لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ .

۴ - قَوْلُهُ تَعَالَى 'وَقَعَيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَىٰ بْنِ مَرْيَمَ .

۵ - قَوْلُهُ تَعَالَى 'وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ .

« (ای پیغمبر) ما برای هر امتی طریقی قرار داده ایم که آنها بر طبق آن رفتار میکنند و بر آن اشخاص لازم است که در این طریق (اسلام) با تو هیچ قسم جدال و نزاع نکنند و تو مردم را بسوی پروردگار خود دعوت کن، کار نداشته باش و در این شکی نیست که تو بر طریق هدایت و راست میباشی » (۱) (سوره حج، آیه ۶۶).

« بدون شك از میان مسلمان و یهود و عیسوی وصائبی کسانی که بخدا و آخرت ایمان آورده و عمل نیک میکنند پس آنها پاداش عمل را از پروردگار خود خواهند یافت و برای آنها (هیچگونه) بیم و آزردهگی خاطر نخواهد بود » (۲) (سوره بقره، آیه ۶۱).

« شکی نیست از میان اهل کتاب اشخاصی (هم هستند) که بخدای ایمان میآورند و آن کتابی که شما مسلمانان فرستاده شده و آن کتابی که بخود آنها نازل گردیده است بتمام آنها ایمان میآورند و (هروقت) مقابل خدا خم شده اظهار خضوع مینمایند و) آیات خداوند را ببهای کم فروشند و آنها کسانی هستند که اجر آنها نزد پروردگار آنها محفوظ میباشد و برای آنها در نیل ثواب و اجر خود مشقت و زحمت انتظار نخواهد بود زیرا خداوند سریع الحساب میباشد » (۳) (سوره آل عمران، آیه ۱۹۸).

« و (ای کسانی که اسلام آورده اید) با اهل کتاب نزاع و جدال نکنید مگر بطرز شایسته غیر از آنهائیکه تجاوز نموده باشند (البته با آنها مقابله بمثل شود مضایقه نیست) و (باین اشخاص) بگوئید (کتابی که بر ما نازل شده) و (کتابهایی که بر شما نازل گردیده است) ما تمام آنها را قبول داریم و خدای ما و شما یکی است و ما مطیع و فرمان بردار او هستیم » (۴) (سوره عنکبوت، آیه ۴۶).

راجع بمسئله قضا و قدر آن همه ایرادات و حملاتی که بمشرقیها میشود همان

۱ - قَوْلُهُ تَعَالَى لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ .

۲ - إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا

۳ - وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ .

۴ - وَلَا تَجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ .

ایراداتی که بعضی علمای مغرب هم در اینباب وارد است در قرآن ابداً چنین آیانی نیست که از آن بتوان گفت که اسلام در مقابل کتب مقدسه بیشتر باین مسئله اهمیت داده باشد چنانکه از میان آیات قرآن آیانی را که در این باب شخصاً جمع آوری نموده‌ام بدینقرار است :-

« و شما (هیچ هم) نمیتوانید بخواهید مگر اینکه خدا بخواهد » (۱) (سوره تکویر، آیه ۲۸) .

« ای پیغمبر (بآنها) بگو که شما در خانه های خودتان هم بودید آن کسانی که مقدر شده که کشته شوند هرآینه (از خانه ها) خارج شده بخوابگاه خود حاضر میشدند » (۲) (سوره عمران، آیه ۱۵۳) .

« همان ذات ياك است که شما مردم را از گِل ایجاد نموده است ، سپس (برای حیات هر کسی) میعادى قرار داده است و (قیامت) يك میعادى است (که وقت آن) نزد او معین میباشد ، باز هم شما (مردم) درخداى او تردید مینمائید » (۳) (سوره انعام، آیه ۲) .

« و برای (موت) هر قومى وقتى معین شده و چنانکه وقت آنها در رسید (از آنوقت مقرر) نه ساعتى کم میشود نه زیاد » (۴) (سوره اعراف، آیه ۳۳) .

« هیچ اتمى از وقت (مقرر) خود نمیتواند جلو برود و نه عقب بماند » (۵) (سوره مؤنون، آیه ۴۲) .

« بقدر ذره ای هم در آسمان و زمین (چیزی) از او پوشیده نیست و کوچکتر

۱ - وَمَا تَشَاوُنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ .

۲ - قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ .

۳ - هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا .

۴ - وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ .

۵ - مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ .

باب دوم - قرآن

از دَرّه و بزرگتر از دَرّه تمام چیزهایی که هستند (نزد او) در کتاب واضح (یعنی لوح محفوظ) (بطور واضح و روشن نوشته شده موجود) میباشد» (۱) (سوره سبأ، آیه ۳).
«هیچ زنی حامله نشود و زنی وضع حمل نکند مگر (تماماً) (مطابق) علم خدا (و اجازه او) میباشد و (نه) از عمر کسی زیاد میشود و نه کم، مگر تمام در آن کتاب (لوح محفوظ) نوشته شده است» (۲) (سوره فاطر، آیه ۱۰).
«بی شک چنانکه وقت (مقرر) خداوند در رسد (دَرّه ای هم) تأخیر نخواهد افتاد» (۳) (سوره نوح، آیه ۴).

«بدون اذن خدا (بهیچ کسی) آفت و صدمه نخواهد رسید و آنکسی که مؤمن بخداست خداوند (در مصیبت) قاب او را از اَلَم حفظ خواهد نمود و خدا بر هر چیزی واقف است» (۴) (سوره تغابن، آیه ۱۰).
«کدام دین (میتواند) بهتر از دین آن کسی (باشد) که او مقابل خداوند سر تسلیم را خم نموده و نیکوکار هم هست و او بر طبق مذهب ابراهیم رفتار نموده که عبارت است از توحید» (۵) (سوره نساء، آیه ۱۲۴).

فصل دوم

فلسفه قرآن و انتشار آن در عالم

اگر اصول عقاید اسلام را بدقت ملاحظه کنیم می بینیم که اسلام نوعی است از عیسویت که مشکلات و پیچیدگیهای آن بکلی رفع شده است، ولی در این جای تردید

- ۱ - لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ .
- ۲ - وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ .
- ۳ - إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ .
- ۴ - مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ .
- ۵ - وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ .

نیست که بین اسلام و عیسویت از حیث فروعات فرق زیادی وجود دارد، حتی در اصول هم يك فرق نمایانی بین آنها موجود میباشد که عبارت است از وحدانیت مطلقه. این خدای واحد مطلق از همه بالاتر و فوق تمام اشیاء قرار گرفته، حتی هیچیک از انبیاء و اولیاء و ملائکه یا ارباب انواع هم در عرض او نیستند، راستی اینست که در میان تمام مذاهب دنیا فقط اسلام میباشد که این تاج افتخار را بر سر نهاده اول از همه وحدانیت صرف و خالص را در عالم انتشار داده است.

تمام سادگی و شأن و مقام اسلام روی همین وحدانیت مطلقه قرار گرفته و همین سادگی باعث قوت و استحکام این دین گردیده است. این توحید خالص محض را چون در آن هیچگونه پیچیدگی و معمائی نیست بآسانی میتوان فهمید و ایمان بامور متضادی که در ادیان دیگر تعلیم داده شده و عقل سلیم ابدأ نمیتواند آنرا قبول نماید هیچیک در این دیانت وجود ندارد. خدای واحد مطلق معبود، تمام مخلوقات در نظر او مساوی، عدۀ خیلی کمی از ارکان دین که فرض شده و جزای عمل به آن بهشت و ترکش جهنم باشد، ملاحظه کنید کدام مذهبی از اینمذهب ساده تر و روشن تر یا نزدیکتر بفهم عامه است؟ یکنفر تازه مسلمان خیلی عامی از هر فرقه و صنفی که بوده باشد از عقاید مذهبی خود بخوبی واقف و میتواند بآسانی آن عقاید را در يك سلسله الفاضی خیلی ساده و روشن بیان نماید، برعکس از یکنفر عیسوی اگر راجع بمسئله تثلیث یا تبدیل جنس (۱) و امثال آن از عقاید مرموز بیج در پیچی که در مذهب مسیحی است سؤال شود تا وقتی که آن بیچاره در علم کلام ماهر نباشد و یا بتمام موشکافیها و دقایق و نکات منطقی احاطه نداشته باشد هیچوقت نمیتواند از عهده جواب آن بیرون آید.

۱- در لیلۀ صلیب، حضرت عیسی شام را با حواریین خورده و بعد بهر کدام پاره‌ای نان و قدری آب انگور داده فرمود هر کدام از شما که این نان و آب انگور را تناول کرد میتواند کارهای مرا کرده و آثار مرا برقرار داشت و بهمین مناسبت تمام نصاری در ایام مقررۀ برای تجدید و استحکام عهد مذهبی خود نانی خورده و بعد جام شرابی مینوشند و این عمل را (سکرمنت) میگویند. عقیده کاتولیکهای رومی این است که نان و شراب نامبرده در موقع استعمال (حقیقه) بگوشت و خون عیسی تبدیل میشود و هزاران اشخاص را بجرم انکار آن میان آتش سوزانیده اند و همین را تبدیل جنس مینامند.

باب دوم - قرآن

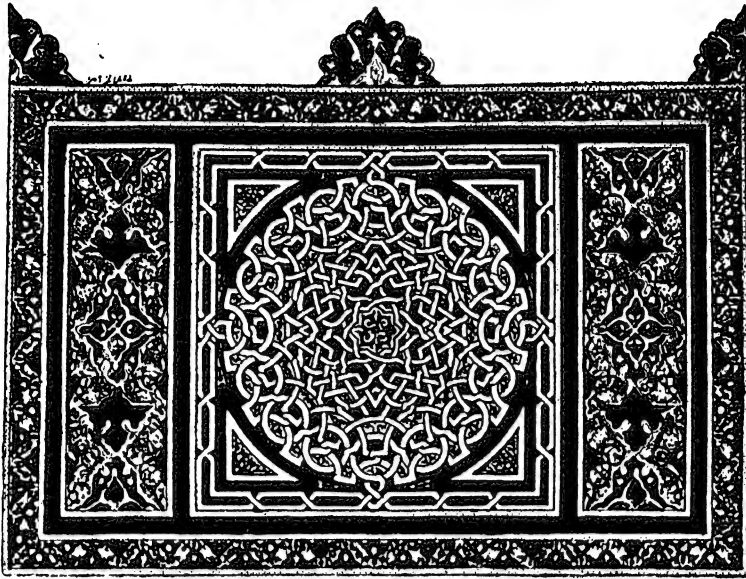
بساطت و وضاحت اصول عقائد اسلامی بعلاوه رفتار با خلائق بعدل و احسان که سکه آن روی اینمذهب خورده سبب عمده ای گردید که تمام روی زمین را تسخیر نماید و همین بساطت و وضوح و حسن رفتار بوده که بوسیله آن اقوامی مثل مصریان که از زمان امپراطوران قسطنطنیه پیرو مذهب مسیح بودند بمجرّد دعوت بدین **محمّدی** ما دیانت مسیح را ترك گفته قبول اسلام نمودند و حال آنکه از هیچ قوم مسلمی اعم از غالب یا مغلوب دیده نشده که بواسطه دین مسیح اسلام را ترك گفته باشد.

برای بدست آوردن میزان منافع نوعی یا فواید عامه يك كتاب مذهبی نباید افکار و خیالات فلسفی آن کتاب را دید که بچه پایه است؟ چه پایه افکار فلسفی اینگونه کتب نوعاً سست اتفاق میافتد بلکه باید دید عقاید دینیّه آن کتاب در دنیا چه اثری بخشیده است چنانچه اسلام را از این حیث تحت نظر بگیریم می بینیم که آنهم در میان مذاهب دنیا که در قلوب پیروان خود حکومت نموده اند مذهبی نهایت مهم و عالی شأن است.

البته در اسلام نیکی، مروت، انصاف، عبادت و امثال آن تعلیماتی که داده شده نظیر همان تعلیماتی است که بانیان سایر ادیان هم داده اند، ولی سخن اینجاست که طرز تعلیمات مزبوره بقدری در اسلام ساده و طبیعی است که هر کسی آنرا میتواند بخوبی فهمیده تصدیق نماید. اسلام در قلوب پیروان خود يك ایمان حساس و پُر از حرارت و جوشی ایجاد میکند که در آن مطلقاً شك و تردید باقی نمی ماند.

اثر تمدنی و سیاسی اسلام واقعاً شگفت آور است. کشور عربستان در عصر جاهلیت عبارت بود از چند ولایت كوچك و يك عده قبایل خود سری که همیشه با هم مشغول جنگ خانگی و قتل و غارت بودند، ولی در جریان يك قرن از ظهور پیغمبر اسلام دامنه این دیانت از دریای سند تا اندلس وسعت پیدا نمود و در تمام این ممالك که بیرق اسلام در اهتزاز بود ترقیاتی که از هر حیث پیدا شد در حقیقت حیرت انگیز بوده است و علت عمده آن اینکه عقاید اسلام کاملاً موافق است با قواعد و اصول طبیعی و از خواص این عقاید آنست که اخلاق عمومی را تسویه کرده عدل و احسان و تساهل مذهبی در آنها ایجاد کند.

شکی نیست که اصول مذهب بودا از نظر فلسفی بر اصول مذهب سامی ترجیح

(۲۶) - سر لوح یکی از کتب قدیمی در کتابخانه اسکوریال

دارد ولی وقتی که ضرورت پیدا نمود که آن را مطابق فهم عامه بنا کنند تغییر کلی در آن حاصل شد و بالنتیجه این مذهب ترمیم شده فرسنگها از اسلام عقب افتاد .

تمدنی را که خلقای اسلام تأسیس نمودند گزارش آن همان گزارش تمدنهای دیگری است که باختلاف زمان در دنیا پیدا شده ، یعنی این تمدن هم مانند آنها وجود آمده و بمرتبۀ کمال رسیده ، سپس رو بانحطاط نهاده تا اینکه اسیر فنا و زوال شده و بسایر تمدنهای مرده دنیا ملحق گردید ، ولی تعجب در اینست که اصول دیانت اسلام تا این هنگام محفوظ مانده ، طول زمان و تضاریف ایام هیچ نتوانسته آنرا دستخوش فنا و زوال سازد بلکه اثر آن در قلوب پیروان خود حالیۀ هم بهمان قوت اولیه باقی مانده و انحطاطی که اکنون در حکومت و اقتدار مذاهب قدیمه دیده میشود در اسلام عکس آن موجود است

حالیۀ زیاده ازدیست کرو در مسلمان در دنیا وجود دارد . ایران ، عربستان ، مصر ، شام ، فلسطین ، آسیای صغیر ، مذهب شایع تمام این ممالک تقریباً همان مذهب اسلام است . بعلاوه در یکقسمت مهم هندوستان ، روسیه ، چین و تمام قسمتهای افریقا که

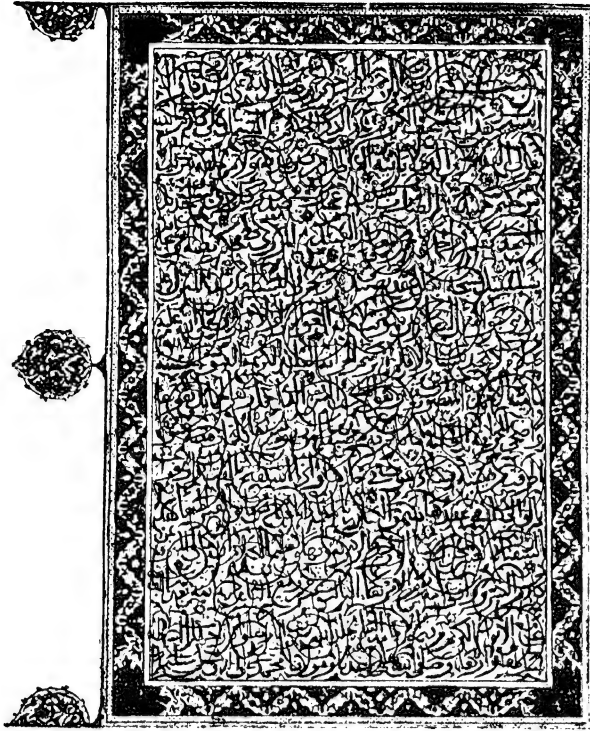
• در شمال خط استوا واقع شده میلیونها مسلمان موجود است .

تمام این اقوام مختلفه که پابند اصول قوانین اسلامند در دو چیز با هم اتفاق دارند یکی زبان عربی، دیگر حجّ بیت الله که مسلمین دنیا را در يك نقطه معین بایکدیگر مجتمع میسازد ،

هر مسلمانی از هر طبقه که میخواهد باشد لازم است بتواند قرآن را در عربی قرائت کند و از اینجا میتوان گفت که زبان عربی در تمام دنیا شایع است . اگر چه حالیه پیروان اسلام از نظر ملیت و نژاد اختلاف زیادی با هم دارند ولی بوسیله مذهب یکنوع رابطه معنوی خاصی بین آنها موجود است که هنگام ضرورت همه آنها را میتوان باسانی تحت لوای واحد جمع نمود .

ترقی حیرت انگیز اسلام و اشاعت و انتشار قرآن دسته جات مخالف را بحیرت انداخته در بیان فلسفه آن چنین گفته اند که : « اسلام چون باب شهوات و لذّات نفسانی را باز گراشته لهذا رغبت عوام بطرف آن زیاد شده و دیگر مذهب نامبرده بزور شمشیر اشاعه یافته است » . لیکن باسانی میتوان ثابت کرد که این خیال بکلی باطل و بی اساس است . فقط از مطالعه قرآن معلوم میشود که سختی و فشار تعلیمات اخلاقی قرآن کمتر از سایر کتب آسمانی نیست . البته قرآن تعدد زوجات را اجازه داده است ولی باید دانست که رسم مزبور قبل از اسلام هم در میان ملل مشرق معمول بوده و این تجویز قرآن چیز تازه برای مردم نیاورده است ،

اما در خصوص آزادی اخلاقی اعتراضاتی که وارد کرده اند جواب آن از پیش داده شده مخصوصاً بآیل^(۱) که از مشاهیر فلاسفه و محققین است شرح مبسوطی در این موضوع نگاشته و او بعد از ثبوت این امر که راجع بروزه ، ترك مسکرات و سایر افعال اخلاقی در اسلام احکامیکه وضع شده خیلی سخت تر و شدید تر از احکامی است که در مذاهب دیگر دیده میشود چنین مینویسد : « حالیه اگر کسی خیال کند که علت ترقی اسلام این بوده که آن انسان را مطلق العنان قرار داده و قید اعمال خوب و بد را از میان برداشته و بالاخره پیروان خود را برای کار های زشت آزاد گذاشته حقیقه این آدم خود را فریب داده و یکسره بخطا رفته است » . مسیو هو تینر^(۲) از مسائل اخلاقی

که جزء کلمات قصار و حکم مسلمین است فهرست مبسوطی بماداده که بدون طرفداری از مذهب اسلام میتوان گفت برای ترغیب انسان به نیکی و ترساندن وی از بدی عملاً دستوری بهتر از گفتارهای نامبرده نیست .

راجع به نعمتهائی که پیغمبر اسلام در بهشت به پیروان خود وعده میدهد بنظر من بیشتر از آنهایی نیست که انجیل در بهشت

(۲۷) - صفحه آخر يك قرآن خیلی قدیمی در کتابخانه اسکوریاال بعیسیویان وعده داده است « اهل بهشت در يك چنین عالمی خواهند بود که لذا اذن آن مافوق همه چیزهائی است که انسان به چشم خود آنها را در دنیا دیده است » .

ما وقتیکه فتوحات مسلمین اول را بدقت ملاحظه نموده اسباب و علل کامیابی آنها را تحت نظر میگیریم میبینیم که آنها در خصوص اشاعت مذهب از شمشیرکار نگرفته اند زیرا که آنها اقوام مغلوبه را در قبول مذهب همیشه آزادی میدادند (۱)، اگر

۱- تساهل مذهبی اسلام نسبت بمذاهب یهود و نصاری - از آیات قرآنی که در سابق ذکر شد معلوم گردید که تساهل مذهبی بانی اسلام نسبت بمذاهب گذشته خصوصاً مذهب یهود و نصاری تا چه پایه است ، البته نظیر آن را خیلی بدرت میتوان در مذاهب دیگر مشاهده نمود ، مادر آتیه این مطلب را ثابت خواهیم کرد که جانشینان پیغمبر تا چه درجه مراقب و بایند این احکام بودند ، از مسلم و غیر مسلم تمام آن اشخاصی که تاریخ اسلام را بدقت مطالعه کرده اند این تساهل را تصدیق دارند چنانکه از اقوال مندرجہ زیر و اقوال دیگری که موجود است معلوم میشود که این عقیده عقیده شخص ماتنهائیست .
روبرتسون در کتاب خود راجع بتاریخ شارل پنجم میگوید : « این مطلب فقط به (بقیه در زیر صفحه ۱۵۸)

* Robertson. ** Charles-Quint .

ملل مسیحی دین فاتحین خود یعنی اعراب را قبول کرده حتی زبان آنها را هم اختیار نمودند سبب اصلی آن این بود که آنها در مقابل حکامیکه تا آنوقت زیر شکنجه آنها بودند حکام جدید را عادلتر و منصف تر مشاهده نمودند. بعلاوه مذهب ایشان را هم نسبت بمذهبی که داشتند ساده تر و اقرب بحقیقت یافتند. این مطلب از تاریخ ثابت میشود که اصلاً اشاعت هیچ مذهبی ممکن نیست بزور شمشیر صورت گیرد، نصاری وقتیکه اندلس را از دست مسلمانان خارج ساختند آنوقت این ملت مغلوب برای مردن حاضر شده ولی تبدیل مذهب را قبول ننمودند.

واقعاً اسلام بجای اینکه با سر نیزه اشاعت یافته باشد بوسیله تشویق و با قوه تبلیغ و تقریر جلو رفته است و همین مسئله بوده که اقوام ترك و مغول با اینکه اعراب را مغلوب ساختند معیناً دین اسلام را قبول نمودند و در هندوستان که فقط عبور عرب بدانجا افتاده بود اسلام بقدری ترقی کرد که حالیه زیاده از صد کرور مسلم در آنجا وجود دارد و پیوسته هم بر عده آنها میافزاید. اکنون که هزاران کشیش مسیحی با وسائل لازمه در آنجا به تبلیغ مشغول و تمام اهالی هم تحت سلطه حکومت انگلیس اند

(بقیه از زیر صفحه ۱۵۷)

مسلمانان اختصاص دارد که با داشتن جوش و حرارت مذهبی در اشاعت دیانت تساهل مذهبی را کاملاً رعایت مینمودند، مسلمانان از یکطرف دین پیغمبر خود را بزور شمشیر اشاعت میدادولی ازطرف دیگر اشخاصی که حاضر نمیشدند این دین را قبول نکنند بآنها اشخاص آزادی میداد که اگر نمیخواهند بدین سابق خود باقی باشند.

میشو* در تاریخ جنک صلیب مینویسد: «آیات قرآنی که برای اشاعت مذهب اجازه میدهد مسلمانان دست بشمشیر دراز کنند و با خصم بیکار نماید همان آیات در حملات مذهبی لازمه همدردی و انصاف را هم تأکید میکند و از روی این آیات راهب و قس و ملازمین آنها از دادن جزیه معاف میشدند و مخصوصاً خود آنحضرت پیروان خود را بطور خاصی از قتل رهبانان منع مینمود زیرا که آنها نماز میکردند، وقتیکه عمر بن الخطاب را فتح کرد ابتدا بیسویات صدمه وارد نساخته، برخلاف عیسویان وقتیکه این شهر را قبضه نمودند با کمال بیرحمی مسلمانان را قتل عام کرده یهودیان را در آتش سوزانیدند. **میشو** در کتاب خود موسوم به (سفر مذهبی شرق) مینویسد: «این مطلب برای پیروان مسیح فوق العاده تأسف آور است که تساهل مذهبی که در همه اقوام جزء قانون مروت شمرده میشود آن تساهل را مسلمانان بآنها آموخته اند، آری یکی از کارهای پسندیده و نیک انسان این است که مذهب دیگری را احترام کند و کسی را مجبور بقبول کردن مذهب خود نکند» (مصنف).

معذلك معلوم نیست که در این امر پیشرفتی نموده باشند .

در چین هم پیشرفت مذهب اسلام قابل ملاحظه است و از بر رسی بخش دیگر کتاب معلوم میشود که مذهب اسلام تا چه اندازه در آنجا ترّقی نموده چنانکه زیاده از چهل کروّر مسلمان فعلاً در چین موجود و حال آنکه عرب حمله به چین نبرده و يك وجب از اراضی آنجا را بتصرّف خود در نیاورده است .

اما اعتقاد بتقدیر که اسلام را در این باب مُلزم قرارداده اند این الزام هم مثل سایر الزامات بی بایه و مایه است . ما آیاتی را که در موضوع قضا و قدر سابقاً از نظر خوانندگان گزرانیدیم آن آیات زیاده تر از آنهایی نیست که درین خصوص در کتاب مقدّس مذهبی ما درج است .

تمام حکماء و متکلمین خصوصاً **لوتر** (۱) قائلند که کلیه حوادث و وقایع عالم آنچه هست همه مقدّر شده و قابل هیچگونه تبدیل و تغییر نیست . خود **لوتر** که مُصلح مذهب مسیحی است مینویسد : « در این باب شواهدی که از کتاب مقدّس در دست میباشد تماماً منافی و مخالف با مسئله اختیار است و این قرائن و شواهد در بسیاری از موارد کتاب موجود بلکه تمام کتاب پُر است از این قبیل امارات » .

مسئله تقدیر در تمام کتب مذهبی اقوام عالم مذکور است . قدمای روم و یونان آنرا قسمت مینامیدند ، نفوذ و اقتداریکه برای آن قائل بودند فوق تمام اقتدارات و اطاعت و انقیاد آن بر تمام افراد حتی بر خدایان فرض و واجب بوده است و چیز هایی را که قسمت تعیین کرده بود غیر قابل تغییر و وقوع آنرا حتمی میدانستند ، مثلاً وقتی که

۱- Martin Luther ، از مشاهیر عالم شمرده میشود ، او در اول راهب بود لیکن در سال ۱۵۱۰ میلادی بروم رفت . خرابی مذهب مسیح را در آنجا مشاهده نموده بدرجه ای متأسف شد که با مذهب کاتولیک روم علائقه بنای ضدیت را گذاشت . اول عهد رهبانیت را در ۱۵۲۴ میلادی شکسته زن اختیار نمود و انجیل را بزبان عامه ترجمه کرد و او مؤسس مذهب پروتستان شناخته میشود . سال ولادتش ۱۴۸۲ و وفات او ۱۵۴۶ میلادی است .

هاتف^(۱) غیبی به **اودیپ**^(۲) ندا در داد که او پدر خود را بقتل میرساند و مادر خود را بزنی خواهد گرفت بعد از این (بعقیده آنها) برای تغییر این خواسته قسمت هر گونه تشبث و یا تضرع و زاری بیمورد بود و ناچار بودند که بآن تن در دهند و قسمت بهرحم آنچه را که میخواست فرار از آن جزو محالات بشمار میآمد.

پس معلوم شد اسلام بیش از سایر ادیان مسئله تقدیر را اهمیت نداده حتی بقدر علمای معاصر که در پیروی اقوال **لاپلاس**^(۳) و **لیبنیتز**^(۴) که اهمیت باین مسئله داده اند اسلام اینقدر هم آنرا قابل توجه قرار نداده است.

اگر یکچنین شخص هوشمند عاقلی را فرض کنیم که در آن واحد بتمام قوائی که در کائنات موجود است بتواند علم پیدا کند. سپس از مواقع اجسامی که این قوی بر آن اجسام عمل میکنند واقف شده بعلاوه یکچنین استعدادی هم در او باشد که تمام این قوی و اجسام را از هم تفکیک نموده هر یک را جداگانه مشاهده کند البته این شخص میتواند یک اصل ثابت جامعی که حاوی حرکت بزرگترین اجسام سماوی و نیز خردترین ذرات است برقرار نماید و بدیهی است که در خاطر چنین دانشمندی چیزی مشکوک نمانده و ماضی و مستقبل هر دو در نظر وی جلوه گر خواهد بود.

۱- قدیم در یونان رسم بود که در مواقع سخت با خدایان مشورت مینمودند ، از آنها سؤالاتی کرده مطابق آن بوسیله آواز غیبی جواب میشنیدند .
درداف برای **اپالو** (یعنی خدای آفتاب) پرستشگاه بزرگی بود که غالباً با انجامیرفتند و سؤال میکردند و جواب میگرفتند .

۲- Sophocle ، **سوفوکل** که از بیس نویسهای زبردست یونان است ، راجع به **اودیپ دو** بیس نوشته میگوید: «**اودیپ** پادشاه **تب** پسر **لائئوس**» و نام مادرش **یو کست***** بود **لائئوس** که از هاتف غیبی شنید که به دست پسرش بقتل خواهد رسید ، حکم بقتل وی داد ولی اوجان دربرد و بالاخره او تب را فتح نمود و مادرش **یو کست** را بزنی گرفت . او وقتیکه از اصل و نسب خود واقف شد چشمهای خود را درآورده فریاد کنان از تب بیرون رفت .»

۳- Lalpacc ، یکی از ریاضی دانهای مشهور فرانسه است . او ابتدا فقیر و بیچاره بود . در سن شانزده سالگی دردانشکده ریاضی پاریس سمت معلمی تعیین گردید . **ناپلئون** او را وزیر داخله خود نمود ، سال ولادتش ۱۷۴۹ و وفات او ۱۸۲۷ میلادی است .

۴- Leibnitz ، یکی از فلاسفه و ریاضی دانهای آلمان و معاصر **نیوتن** میباشد ، ولادتش ۱۶۴۶ و وفات او ۱۷۱۹ میلادی است .

*Thèbes. **Laius. ***Jocaste.

کتاب دوم - بنیان تمدن اسلام و عرب

مسئله تقدیر مشرق که اساس فلسفه عرب و نیز اساس فلسفه های دیگری است که نویسندگان آنها در حقایق اشیاء غور و خوض نموده اند در حقیقت قسمی است از رضا و تسلیم که مقصود از آن فقط اینست که انسان روی وضعیت حاضره خویش بیخود هیاهو و جنجال نکند و در حقیقت این مسئله را جزو مسائل اخلاقی باید شمرد نه اعتقادی، حتی زمان جاهلیت هم عرب معتقد بتقدیر بود و بنا برین آن را در ترقی و تنزل وی نمیتوان عامل مؤثر قرار داد.

باب سوم - فتوحات اسلام

فصل اول

اوضاع قطعات مختلفه دنیا در زمان پیغمبر اسلام

زمان وفات پیغمبر اسلام حکومت روی زمین در دو نقطه تمرکز پیدا مینمود و آن یکی روم شرقی بود که از قسطنطنیه جنوب اروپا و آسیای کوچک و قسمت شمالی افریقا از مصر تا اوقیانوس اطلس حکومت مینمود و دیگر ایران که قسمت اعظم آسیا جزو قلمرو حکومت وی بوده است. قسمت شمالی و غربی اروپا گرفتار غارت و چپاول طوائف و اقوام وحیشه‌ای بود که در تحت هیچگونه نظم و انتظام نبود و همیشه بر سر آن ممالکی که از رومیان باقی مانده باهم زد خورد داشتند. اما حکومت روم شرقی یکی بواسطه جنگهای زیاد آن با ایران و دیگر از اسباب و عوامل داخلی بکلی در حال تنزل و انحطاط بوده است. این سلطنت در ظاهر بنائی بود مجلل و عالی ولی يك چنین بنائی که رخنه‌های فراوان به بنیان آن راه یافته و برای سقوط و انهدام آن مختصر تکانی کافی بود. همچنین دولت ایران بر اثر جنگهای آن با روم شرقی قوای خود را از دست داده علائم و آثار انحطاط وی پدیدار بوده است،

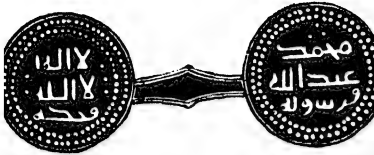
در افریقا و مصر از سلطنت روم شرقی فقط نامی باقی مانده بود. اگر چه حقوق و مالیات دیوانی را از اهالی مأخوذ میداشتند ولی حکومت تمام اقتدارات معنوی خود را از دست داده بود. از طرفی مناقشات مذهبی و طرف دیگر تعدیات و اجحافات زیاد حکومت مرکزی، کشور را خراب و ویران ساخته بود.

حالت اروپا هم بهتر از این نبود، اندلس که مسلمین آن را یکی از مراکز و

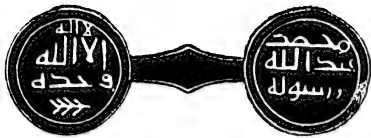

پایتختهای مجلل و با شکوه خود قرار دادند آنوقت دست طوائف و یزیکت (۱) عیسائی بوده است.

اگر چه در این نیم و حشیه اقتدار آن بود که کشوری را قبضه کنند، لیکن برای انتظام و اداره نمودن آن ابدلاً لایق نبودند. آنها بواسطه جنگهای مذهبی

مجبور شدند که از روم شرقی کمک بگیرند، لیکن چیزی نگذشت که بین شان با متحدین خود بهم

خورده، بالاخره تمام آنها را ازین کشور خارج ساختند در ایتالیا هم عظمت و ابهتی که رومیان

داشتند بطور کلی از میان رفته، حتی نام آنها هم

از اثر افتاده بود. خود شهر روم زیر نفوذ همان (۳۰۰،۲۹۰،۲۸) سکه‌های اولیه خلفای اسلام

وحشی هائی بود که متناوباً آنها را فتح مینمودند.

شام که اولین نقطه ایست مجاهدین اسلام با آنها قدم گذاردند بیش از هر جا مغشوش

و گرفتار هرج و مرج بوده است. البته شهر هائی که از شراره آتش جنگهای متوالی

ایران و روم محفوظ مانده بود حالا معمور و آباد بوده است، لیکن سکنه آن تمام همشان

بمسائل مذهبی و یا با امور تجارتی مصروف و تمام دنیای آنها محدود به همان دیوار های

شهر بوده و از خارج بکلی بیخبر بودند.

قصبات و دیهات تماماً بحالت ویرانی افتاده بود. در رعایا ابدلاً حمیت یا حرارت و

جوش وطنخواهی باقی نمانده و هر کس که نان بومیه آنها را بعهده میگرفت مطیع او

میشدند. خاندانهای بزرگی هم که وقتی در عداد فاتحین بشمار آمده و این کشور را

فتح کرده بودند بواسطه امتزاج و اختلاط با اقوام مغلوبه خون آنها فاسد و بکلی از

۱- Visigothe، که از طوائف قدیم ژرمن که در قرن سوم میلادی از رودخانه دانوب عبور کرده

یونان و روم رسیدند و بعد دو قسمت شدند قبایل شرقی و مغربی، مغرب را ویزیکت هم مینامند و آنها

جنوب فرانسه و شمال اندلس را تصرف نمودند ولی در سنه ۷۱۱ میلادی اعراب آنها را تحت اطاعت خود در آوردند، مورخین اسلام آنها را قوط مینامند.

اثر افتاده در توده مردم نفوذی از آنها
باقی نمانده بود .

ما در کتاب سابق خود در طریقی
بیان عناصر و اجزاء تکامل اجتماعی
این مطلب را بشبوت رسانیدیم که در

(۳۱) - سکه خلفای بنی امیه

ترقی تمدنی یکقوم کمال مطلوب (ایده آل) یکی از عوامل قوی و مؤثر بشمار میآید ،
مثلاً میگویند در افراد یکقوم ویا در اهالی یکشهر حس وطنخواهی یا عقیده مذهبی ،
عشق با آزادی یا شور و شغف شهرت و نام آوری غیر از خیال چیز دیگری نیست ، البته اگر
از نظر علمی و فلسفی باین معانی نگاه کنیم غیر از این هم چیزی نیست ، لیکن باید دانست
که تخیلات مذکوره از جمله اموری است که در اعمال و افعال انسانی محرك اصلی

بشمار آمده و بنیان حضارت و مدنیت دنیا
روی همین تخیلات گزرارده شده است .
تمام عظمت و جلال رومیان قدیم فقط بر
اثر حس پرستش و فدا کاری بود که در

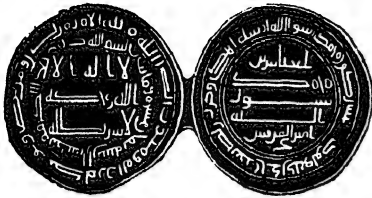

(۳۲) سکه خلیفه مهدی

آنها نسبت بشهر روم وجود داشت . تا وقتی

که یکنفر رومی برای دفاع از دار السلطنه خود در دادن جان تأمل نمینمود بیرق
ابّهت و جلال روم در تمام روی زمین در اهتزاز بوده است .

اگر بخواهیم روحیات ملل روم و یونان و آسیا را در زمان بعثت پیغمبر اسلام ص بطور
خیلی مختصر و ساده شرح دهیم میگوئیم که ایده آل یعنی کمال مطلوب آنها نیست و نابود
شده بود ، حب وطنی آنها از میان رفته و عقیده ای که نسبت بخدایان قدیم خود از پیش داشتند
اثری از آن باقی نمانده بود و غیر از غرض شخصی و خود خواهی چیز دیگری در آن وجود
نداشت و بدیهی است یکقوم که محرك افعال وی خود خواهی باشد در مقابل آن ملتی که
برای مذهب خود حاضر بهر گونه فدا کاری است هیچوقت قابل مقاومت نخواهد بود .
پیغمبر اسلام ص یکمرا م و مقصود عالی حیرت انگیزی در افراد قوم خود ایجاد نمود که قبل

(۳۳) سکه خلیفه المأمون

از آن هیچوقت چنین مرا می در آنها نبود
همین مرام عالی با کمال مطلوب سبب عمده
ترقی اسلام گردید ، درست است مسئله

شور و شغف دینی هم مثل سایر تخیلات کهنه

يك قسم تخیلی بود که در آنها پیدا شد ولی فرق اینجاست که تخیل مذکور تخیلی بود که حقیقت و صداقت با آن توأم و همراه بوده است و پیران اسلام هیچوقت در راه دیانت خود از دادن جان تأمل نداشتند ، چه در مقابل نعمت های اخروی که بآنها وعده شده بود لذات و نعمت های دنیوی را ابداً قدر و قیمت نمیدادند و همان تخیلی که برای پرستش شهر روم وقتی در رومیان پیدا شد عین آن در مسلمانان آن وقت وجود پیدا نمود و آن اقوام و قبایلی که بکلی از هم متفرق بودند از برکت دیانت اسلام

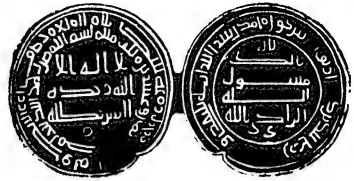

(۳۴) - سکه طولون

با هم متحد شده وحدت فکر و خیال و عقیده ای که
مذهب در آنها ایجاد کرده بود مساعی آنها را با
هم تشریک و همه را یک دفعه بطرف مقصود
واحده متوجه ساخت .

شکی نیست که اشتراك منافع و وحدت فکر و عقیده برای ارتباط عناصر يك قوم کافی است لیکن در آن یکچنین خاصیتی نیست که لیافت و استعداد کشور ستانی هم در آنقوم ایجاد نماید . اگر چه حالت آن کشور همان طور که نسبت بحالت روم و یونان و آسیا در زمان پیغمبر اسلام بیان نمودیم در نهایت درجه تنزل و انحطاط هم بوده باشد ، راست است که آنوقت از سلطنت های دنیا فقط نامی باقی مانده بود ولی همین نام هم خالی از اهمیت نبوده و در مبارزه و جنگ با آنها فقط شور و شغف مذهبی کفایت نمیکرد بلکه علاوه لازم بود این مجاهدین از فنون جنگی و قواعد نظامی هم کاملاً با خبر باشند . شجاعت و جوش جنگی عرب کم نبود ، زیرا که آن یکی از خصایص نژادی وی بوده که ارثاً دارا بوده است ، و اثره از برکت تعلیمات این مذهب جدید و يك سلسله نعمت های گرانبهای که در آخرت بآنها وعده شده بود ، آنوقت مطلقاً از مرکز

نمیترسیدند ولی باوصف احوال از قواعد وفنون جنگی ابداً واقف نبودند وشجاعت تنها هم این نقص بزرگ را تلافی نمینمود .

(۳۵) - سکه خلیفه راضی
اصول آن بکلی وحشیانه بوده است وتمام نقشه جنگی آنها فقط روی این اصل بود که دفعه بیکدیگر هجوم برده وهر یکتفری برای خود علیحدّه مشغول جنگ باشد.

لیکن فنون حربی و قواعد جنگی ایران وروم در آنوقت هم بدرجه کمال بوده است، چنانکه جنگهای اولیه آنها با اعراب گواهی است بر این معنی . افواج اسلام از شکست هائی که درشام دیدند باین نکته پی بردند که يك چیز، کسر دارند ولازم است هر چه زودتر در مقام جبران آن برآیند ، این بود شروع با موختن فنون جنگی از همان اقوامی که از ایشان شکست میدیدند نموده چنانکه آنقسمت از سپاه دشمن که فراری شده وبمجاهدین اسلام

(۳۶، ۳۷) سکه های طلا المستنصر خلیفه فاطمیه

پیوسته بودند قبول اسلام نموده مشاق نظامی مسلمانان شدند وتمام فنون صف آرایی و قواعد جنگی را بمسلمین که از آن بکلی ناواقف بودند آموختند واز این قضیه چند سالی که گذشت افواج اسلام هم در ردیف ارتش های منظم دنیا بشمار آمدند . در محاصره دمشق مسلمین در فنون جنگی مهارتی که از خود بروز دادند اسباب تعجب وحیرت مخالفین گردید وآنها دیدند که مسلمانان مانند خود یونانیان آلات حرب را استعمال می نمایند .

فصل دوم

خصوصیات فتوحات اسلام

حسن تدبیر خلفای راشدین در امور کشوری فوق سپاهیگری وفنون نظامی و

(۳۸) سکه سلطان صلاح الدین ایوبی

جنگی بود که در مدت کمی آنرا آموخته بودند، آنها در شروع امر با اقوامی سر و کار پیدا نمودند که سالیان دراز تحت فشار مظالم حکام ستم پیشه واقع شده بآنها نواع و اقسام ظلم و ستم روا میداشتند.

این رعایای ستم دیده حکومت این حکام جدید را با کمال رغبت تمکین نمودند زیرا میدیدند نسبت بسابق کمال راحت و آسایش را دارند. طرز رفتار با این اقوام مغلوبه باید چه باشد بطور خیلی واضح و روشنی معین شده بود و خلفای اسلام مخصوصاً

(۳۹) - سکه های دیگری از

سلطان صلاح الدین ایوبی

از نظر حسن سیاست هیچ وقت درین صدد بر نمیآمدند که مذهب را با سر نیزه اشاعت دهند بلکه بعوض آنکه در انتشار دیانت اعمال نفوذ کنند چنانکه ورد زبانهاست صریحاً اظهار میکردند که تمام رسوم و عادات و مذهب اقوام

مغلوبه را کاملاً محترم خواهند شمرد و بعد در مقابل این آزادی که بآنها میدادند خراج خیلی کمی بعنوان جزیه از آنها گرفته که مقدار آن نسبت با جفافات حکام سابق خیلی کم بوده است.

(۴۰) - سکه های خلیفه ملک الکامل

در آغاز قرن سیزدهم

این مجاهدین قبل از اینکه قشون خود را بجائی سوق دهند بوسیله سفراء و نمایندگان مخصوص شرایط صلح را پیشنهاد میکردند و این شروط چنانکه **الماسین** (۱) نقل نموده اساساً همانهایی است که در سال هفده هجری **عمر و عاص** باهالی (غزه) که در محاصره بودند پیشنهاد کرد و با ایران و مصر هم نظیر آنرا معمول داشتند و متن آن از اینقرار است :

« حاکم ما اینطور بما حکم داده است که اگر شما قانون اسلام را نپذیرید ما با

شما جنگ کنیم، پس شما بگیریید، برادر
ما بشوید، در تمام منافع با ما شریک باشید،
بدانید بعد از این هیچگونه صدمه و آزاری
بشما از ما نخواهد رسید، چنانکه راضی

(۴۱) - سکه سلطان بابر
نمیشوید این شرایط را قبول کنید باید تا

وقتیکه زنده اید سالانه بطور التزام مبلغی باسم خراج (جزیه) بمابدهید و در مقابل آن
ما هم عهده میکنیم با کسانی که بخواهند شما آسیب و آزاری برسانند و یا هر نوع دشمنی
ابراز کنند جنگ کنیم، ما این قرار دادی که با شما می بندیم هیچوقت آنرا نقض
نخواهیم نمود و اگر اینرا هم رد کنید بعد از این بین ما و شما غیر از شمشیر چیز
دیگری حکم نخواهد بود و ما تا وقتیکه امری به خدا را بموقع اجرا نگذاریم با شما جنگ
خواهیم کرد.

در فتح بیت المقدس رفتار خلیفه دوم طرز سلوک فاتحین اسلام را با اقوام مغلوبه
معلوم میدارد چه بوده است، ولی در مقابل این حسن رفتار پیروان صلیب بعد از چند
قرن رفتاری که با اهل این شهر نمودند نهایت حیرت انگیز معلوم میشود. عمر خلیفه دوم
با معدودی وارد شهر شده و از سفرونیوس بطریق^(۱) درخواست کرد که با هم رفته مقامات
مقدس را زیارت کنند و همانوقت امر کرد منادی ندا کند که حفظ اموال و معابد این
شهر را ما خود دّمه دار هستیم، حتی مسلمین مجاز نیستند که در کلیسا ها نماز کنند،
رفتاری هم که عمرو عاص با اهل مصر نمود کمتر از این رفتار نبود، او با آنها
قرار داد که از حیث مذهب و رسوم مذهبی کاملاً آزاد باشند، قانون عدل و داد را
یکسان در میان آنها مجری دارد، در خصوص اراضی و مستغلات مطابق اصول مالکیت
با آنها عمل شود و در عوض مبلغ های گزافی که از طرف سلاطین قسطنطنیه بزور از
آنها میگرفتند قرار داد که از هر نفری سالانه مبلغی بعنوان جزیه که مقدار آن قریب
پانزده فرانک میشد بگیرند.

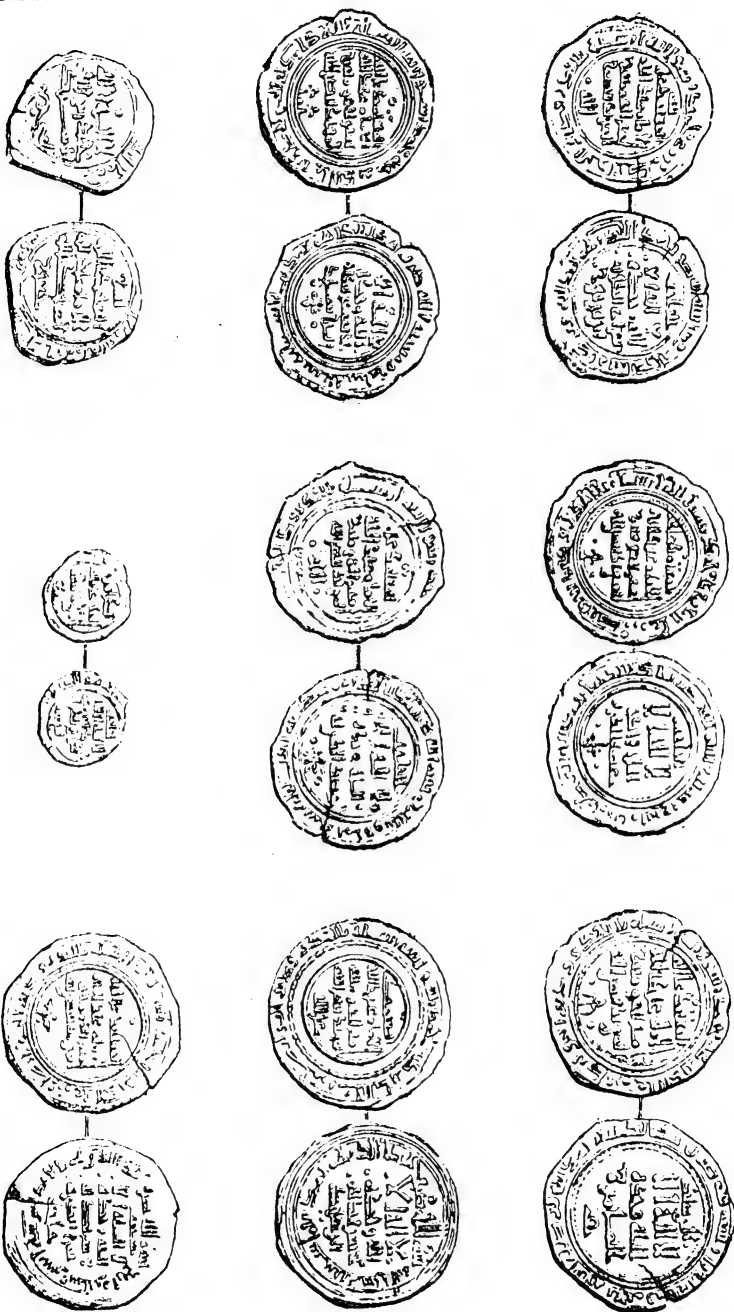

رعایای نواحی و اطراف ، این قرار داد را بقدری مغنم شمردند که فوراً آنرا قبول و مبلغی مال الصلح را جمع کرده پیشکی تسلیم نمودند .

عمال دولت اسلام تا اینحدّ بعد خود محکم و ثابت ماندند و نسبت بآن مردمی که آنی از تحمّلات و مظالم مأمورین مرکزی آسوده نبودند بقدری خوب رفتار کردند که مردم برضا و رغبت دین اسلام و زبان عربی را اختیار نمودند و من باز مینویسم که امثال اینگونه نتایج را هیچوقت نمیتوان بزور شمشیر حاصل نمود و فاتحینی که پیش از عرب به مصر رفته اند هرگز نتوانستند چنین موفقیتی حاصل کنند .

يك نکته در فتوحات پیروان اسلام هست که در کشورستانهای بعد آن نکته یافت نمیشود ، ملاحظه کنید اقوام دیگری هم مثل برابره (روم را فتح نمودند) یا ترك و غیرها بقصد جهانگیری قیام نموده فتوحات نمایانی هم کردند لیکن نتوانستند تمدنی تأسیس کنند بلکه بیشتر همشان این بود که از اموال قوم مغلوب آنچه میتوانند بهره ببرند ، برخلاف فاتحین اسلام که در قلیل مدتی شالوده تمدن جدیدی ریخته و قسمت اعظم اقوام ممالك مفتوحه را مهیا و آماده کردند که تمام اجزاء این تمدن جدید حتی مذهب و زبان آنان را اختیار کنند .

اقوام قدیمه مصر و هندوستان زبان ، لباس ، طرز معاشرت این فاتحین را بر اثر همان مصاحبت و معاشرت پذیرفته حتی معماری آنان را نیز سر مشق اقتباس خود قرار دادند . البته اقوام دیگری هم این ممالك را فتح نموده و تادمندی هم سیادت و حکومت داشته اند ، لیکن اثر تعلیمات پیغمبر اسلام در این کشورها هنوز لایتغیر مانده است . در تمام سر زمین های افریقا و آسیا و از مراکش تا هندوستان در هر جا که از این مجاهدین اسلام اثری مانده است همچو معلوم میشود که آن اثر برای همیشه و غیر قابل زوال میباشد ، حتی فاتحینی هم که بدین ممالك وارد شده اند نتوانستند اثر مذهب و زبان آنها را از میان بردارند و در میان تمام این اقوام فقط اندلس است که خود را از قید تمدن اسلام خلاص نموده ، لیکن ما در آئینه این مطلب را ثابت خواهیم کرد که کشور مزبور در مقابل این آزادی يك انحطاط سریع غیر قابل تدارکی برای خود فراهم نمود .

فصل سوم

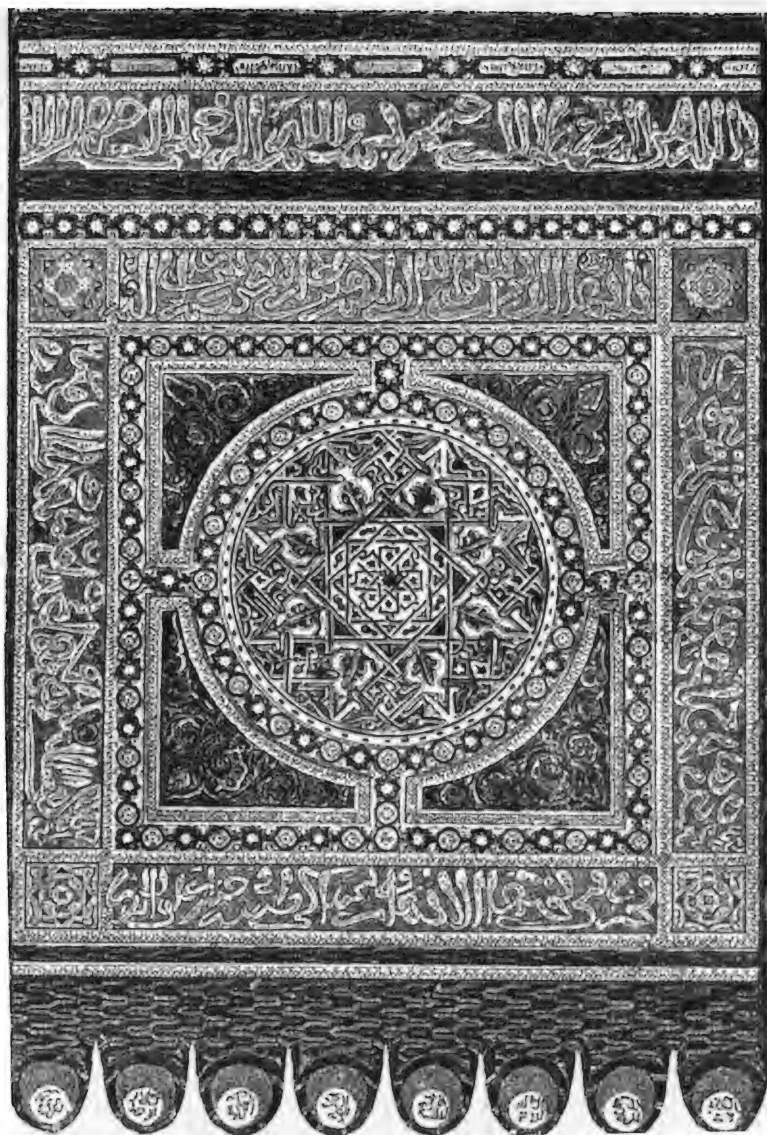
خلفای راشدین

پیغمبر اسلام در سال شصت و سی و دو میلادی رحلت کرد. در آنوقت برای اسلام که هنوز بحد کمال نرسیده مخاطره زیادی موجود بود و بیم آن میرفت این دین برای همیشه خاتمه پیدا کند. اتحاد نژادی یا وحدت سیاسی که **پیغمبر اسلام** شالوده آن را در عربستان ریخته از راه اتحاد مذهبی بوده و هیچ استبعاد نداشت با وفات وی این اتحاد مذهبی ختم شده از بین برود. اعراب اطاعت یک چنین رسولی را که از جانب خدا برای هدایت آنها آمده بود قبول نمودند لیکن بعد از آن رسول لازم نبود برای او خواه مخواه جانشینی هم باشد.

بسیاری از قبایل عرب که آزادی فطری خود و تنفر جمعی از محکومیت را محض خاطر یک پیغمبر فرساده خدا از دست داده دیگر حاضر نبودند خلفائی را هم که خود پیغمبر ذکری از آنها نکرده و حقی در جاری داشتن تعالیم پیغمبر برای آنها نبود اطاعت کنند.

و از این قبیل، اسباب دیگری هم فراهم شده بود که اسلام را سخت تهدید مینمود، از جمله چند نفر اشخاص شوریده حالی کامیابی پیغمبر را دیده بادعای نبوت سر بلند کردند و از میانه آنها یک نفر تقریباً نصف یمن را هم از اسلام منحرف ساخته مرتد کرد و اگر بعضی مسلمین صدیق وفادار او را در خفیه بقتل نمیرسانیدند هر آینه قطعه بزرگ یمن از حوزه اسلام خارج شده بود.

همچنین شخص دیگری پیدا شد که سوره های چندی ضمیمه قرآن نمود و او تا ایندرجه پیشرفت حاصل کرد که خلیفه وقت را مرعوب کرده تا چندی بخود مشغول ساخت غرض موانع و عوائق زیادی برای این دین جدید در پیش بود و فقط حسن تدبیر مسلمین بود که آنها را بر این مشکلات و موانع فائق ساخت، چه آنها اشخاصی را برای خلافت انتخاب نمودند که غیر از اشاعت دین محمدی هم دیگری نداشتند و در حقیقت پیروان

(۵۱) - بیرق الموحدين

رعایا بطور استبداد رفتار میکردند، لیکن هنوز مسلمین اصرار دارند که همه مسلمانان با هم برادر و برابرند.

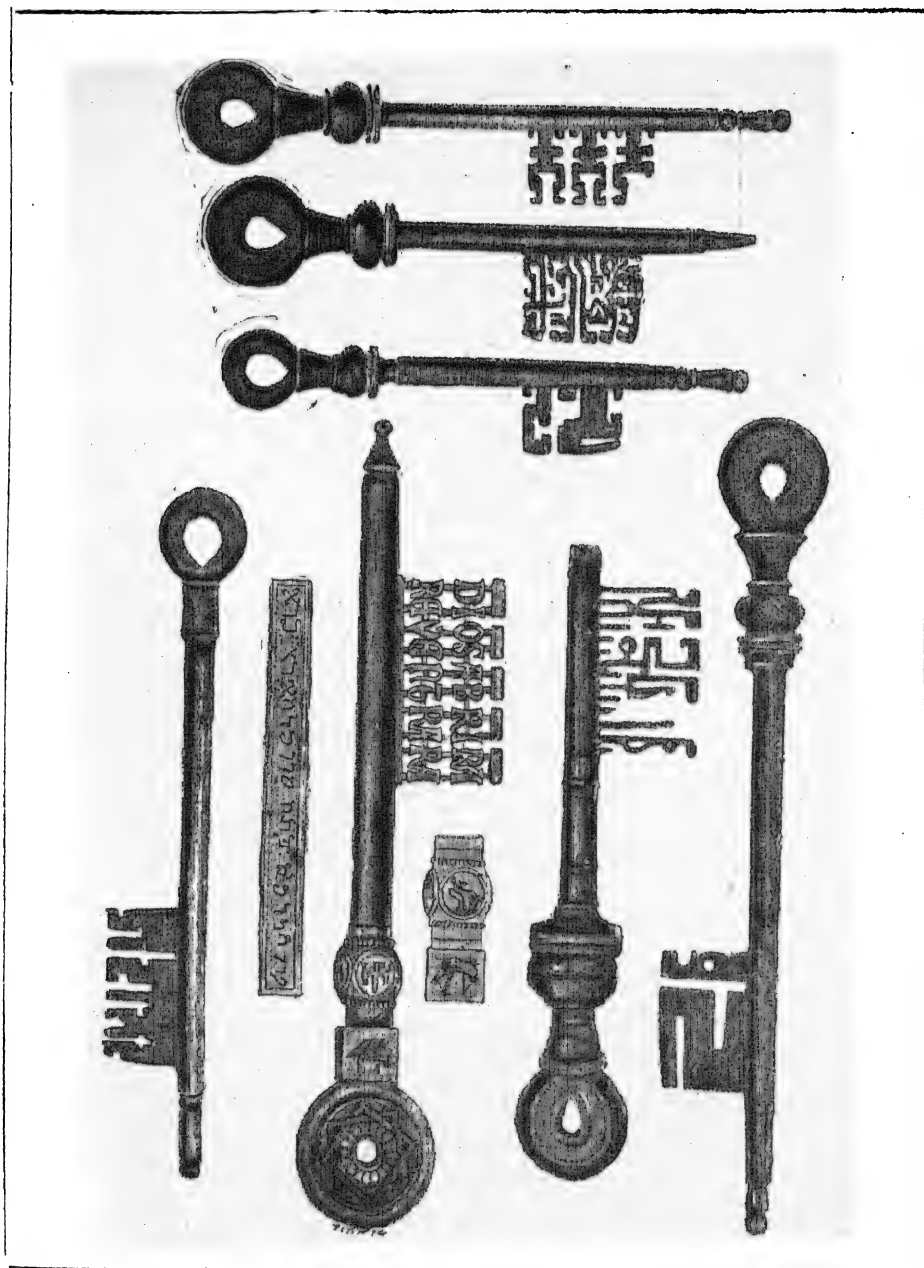
خلیفه اول اسلام ابو بکر است؛ پیغمبر یکدفعه او را برای امامت از طرف خود

بمسجد فرستاد و همین هم سبب انتخاب وی گردید، در این انتخاب بین طوایف و طبقات نزاع و کشمکش پیدا شد ولی باید دانست که اینگونه کشمکش و نزاعها در انتخاب هر خلیفه‌ای پیدا میشد. مورخین اسلام مینویسند که او بعد از بیعت مردم خطبه‌ای بشرح ذیل خواند:

«برادران من اینك خدمت حكومت كردن بر شما بمن سپرده شده است، اگر دیدید من وظایفم را درست انجام میدهم یا من همراهی کنید و اگر خطائی از من سر زد تأدییم ننمائید، راست گفتن بکسی که عهده دار حكومت است جزو عبادت شمرده میشود و دروغ و کتمان حقیقت نافرمانی خدا و معصیتی است که بعمل آمده، قوی و ضعیف هر دو در نظر من مساوی است و من قانون عدل را در میان شما یکسان اجرا خواهم کرد، چنانچه هر وقت دیدید که من از حکم خدا و رسول انحراف یافته‌ام همان وقت شما مردم از اطاعت من آزاد خواهید بود.»

ابو بکر قبل از هر اقدامی بجنگ اشخاصی پرداخت که برضد اسلام قیام کرده بودند، سپس شروع بسرکوبی اشخاص و قبایلی نمود که از دادن زکوة یا جزیه استنکاف میورزیدند ولی بعد از چندی ملتفت شد که بهترین طریقه برای برچیدن بساط جنگ و جدال داخلی اینست که به اعراب در خارج کشور مجال داده شود تا این عادت جنگجویی را که طبیعی آنها شده بکار ببرند و خلفای بعد هم همین حسن سیاست را تعقیب نمودند و تا وقتی هم که این تدبیر عاقلانه جریان داشت اسلام در ترقی و تعالی بود، برعکس از روزی که فتوحات کشوری اسلام بپایان رسید و جائی (تقریباً) باقی نماند که فتح نشده باشد از همان روز مشغول جنگ داخلی شدند و همین جنگ داخلی هم سبب انقراض آنها گردید و در واقع عرب قبل آنکه از دشمن خارجی زبانی بیند بدست خود موجبات سقوط و انقراض خویش را فراهم کرد.

زمان خلافت **ابو بکر** لشکر اسلام فتوحات چندی در شام نمودند و ما سابقاً گفتیم که اعراب در محاربات اولیه شجاعت زیادی از خود بروز دادند، لیکن از فنون جنگی و قواعد نظامی بکلی عاری بودند و بدینجهت تا وقتی که علم جنگ را مثل مخالفین خود نیاموختند گاهی غالب بودند و گاهی مغلوب.

(۵۲) - کلیدهای شهرها و قلاع

که در دوره خلافت عمر دامنۀ فتوحات اسلام نهایت وسعت پیدا نمود و او همان طور که در نظم و نسق لایق و قابل بود در مسائل جنگی نیز از سرداران کار آزموده و

کافی بشمار می‌آمد و بزرگ در امور قضائی عدل عمر ضرب‌المثل است .

مورخین اسلام می‌نویسند که عمر و قتیکه بخلاف تعیین کردید در ضمن نطفی که

ایراد کرد چنین گفت : « ای مردم نیرومندترین شخص نزد من کسی است که برحق باشد اگر چه از ناتوان ترین مردم بشمار آید و ناتوان ترین شخص نزد من کسی است که بر باطل باشد اگر چه از نیرومندترین مردم شمرده شود » .

حکومت اسلام در حقیقت از زمان خلافت عمر شروع میشود . هرقل^(۱) که

از تعدی اعراب شام را تخلیه و بطرف قسطنطنیه فرار نمود باین نکته برخورد کرده بود که اکنون حکومت روی زمین باشخاص تازه ای انتقال یافته است .

فصل چهارم

تاریخ مختصر فتوحات اسلام

مادرین فصل جنگهایی که در مدت هشتصد سال دوره تمدن اسلام و عرب واقع

شده با قید سال بطور اختصار از نظر خوانندگان میگذرانیم :

خلفای اسلام ابتدا قطعه بابل قدیم پایتخت ایران و نیز شام را

قرن اول هجری که مرکز حکومت روم شرقی بود فتح نمودند و آن از زمان خلافت

ابوبکر شروع شده تا زمان عمر دوام داشته است ، چنانکه بعد از فتح بیت المقدس عمر

بشام عزیمت نموده و کشور مزبور که از هفتصد سال باینطرف تحت سلطه و اقتدار دولت

روم بود مسلمین در مدت هفت سال آنرا بتصرف خود درآوردند ، همچنین عساکر عمر

بسرعت هر چه تمامتر عراق عرب و ایران را فتح و آخرین پادشاه ساسانی را از تاج و تخت

خود محروم ساختند و برای انجام این مهم و خاتمه دادن بسلطنت ساسانی دوماه بیشتر

طول نکشید .

در مغرب هم عساکر اسلام بامر خلیفه ثانی بسر داری عمرو بن عاص که علاوه

۱- Héraclius ، یکی از سلاطین روم شرقی است ، او در سال ۶۱۰ بر تخت نشست و در سال

۶۴۱ میلادی وفات نمود .

کتاب دوم - بنیاد تمدن اسلام و عرب

بر سپاهی بودن در شعر و ادب هم دست داشت ، فتح نمایانی حاصل و صر و نوبه هر دو را قبضه نمودند . در سال ۶۴۴ میلادی که **عمر** وفات کرد دامنه سرزمین های اسلامی باینکه از تاریخ آن زیاده از ۲۰ سال نگذشته بود وسعتی بسزا پیدا نمود . **عثمان** که بعد از **عمر** بخلافت منصوب گردید ، سنش با اینکه بالغ بر هشتاد سال بود معذک دامنه فتوحات را بسط و ادامه داده سالار سپاه وی تمام ایالات ایران را بتصرف درآورده و سپاهیانش را تا قفقاز و از طرف دیگر تا هندوستان رسانید ،

بعد از **عثمان** ، **علی** ؑ که داماد پیغمبر بود بر مسند خلافت نشست (سال ۶۵۵ میلادی) . زمان او منازعات و محاربات داخلی شروع شده و آن دریکموقع بقدری شدت پیدا نمود ، که اساس حکومت اسلام را تهدید میکرد . بعد از پنج سال **علی** ؑ بدست یکنفر مقتول و دوره خلافت خلفای راشدین که صحابه پیغمبر ص بودند خاتمه پیدا نمود .

بعد از **علی** ؑ **معاویه** بر تخت خلافت نشست (سال ۶۶۰ میلادی) و خلافت خاندان بنی امیه از همینجا شروع میشود و آنها دمشق را پایتخت خود قرار داده و در شوکت و جلال تقلید از سلاطین روم شرقی مینمودند . **معاویه** افواج خود را بقسمت شمالی افریقا فرستاد و تاسواحل اوقیانوس را فتح نموده حکومتی جدا گانه در آنجا تشکیل داد ، آنوقت بود که افواج اسلام با هزار و دویست کشتی ، بحر متوسط را دوره کرده بعد از قبضه نمودن تمام جزایر ، بجزیره سسیل رسیده و آنرا هم بتصرف خود در آوردند . محاصره قسطنطنیه تا ۷ سال طول

کشید ولی نتیجه ای نبخشید و فوج اسلام از رود جیحون عبور نموده بیرق اسلام را تا سمرقند برافراشتند .

(۵۳) - چماق یکی از شاهزادگان عرب مصری

معاویه ۲۰ سال حکومت نمود و در سنه ۶۸۰ در گذشت

و خلفای بعد از او رشته فتوحات را باقی نگاهداشتند و در قطعه آسیا تا چین و در اروپا تا اوقیانوس اطلس دامنه آنرا وسعت دادند و در سال ۷۱۲ میلادی عرب از تنگه جبل الطارق عبور نموده خود را باندلس رسانید. اندلس را اعراب از دست نصاری (کُت) خارج ساخته خود بجای آنها قرار گرفتند و درین جایگ حکومت باعظمت و جلالی تشکیل دادند که تا ۸ قرن دوام پیدا نمود.

در آخر قرن اول هجری از هندوستان گرفته تا اوقیانوس اطلس و از قفقاز تا خلیج فارس، در تمام این ممالک بیرق اسلام در اهتزاز بوده است و از ممالک مسیحی هم منجمله اندلس تحت حکومت مسلمین درآمده که یکی از ممالک بزرگ اروپا شمرده میشد. **قرن دوم هجری** آری درین قرن جهانگیری اسلام تا حدی باوج خود باقی بوده است، لیکن جهانگیران اسلام بیشتر اوقات خود را در حسن تمشیت و انتظام این حکومت وسیعه مصروف داشتند.

لشکر اسلام داخل خاک فرانسه شده تارودخانه لوار (۱) خود را رسانیدند: لیکن از **شارل مارتل** (۲) شکست یافته نتوانستند در حدود جنوبی فرانسه توقف کنند و معذک اخراج کامل آنها در زمان **شارلمان** صورت گرفت.

در این قرن پایتخت اسلام از دمشق تغییر کرد و بغداد که **المنصور** در سال ۷۶۲ میلادی آن را بنا نموده انتقال یافت و خلافت بنی امیه در ۷۵۲ میلادی به بنی عباس منتقل گردید

۱- Loire. ۲- Charles Martel.

کتاب دوم - بنیاد تمدن اسلام و عرب

این خلفا که از اولاد عباس عموی پیغمبر بودند ، اولین اقدامی که نمودند تمام خاندان امیه را بغیر از یک پسر که اتفاقاً جان در برده و در سال ۷۵۶ در اندلس حکومت مستقر ای تشکیل داد همه را بقتل رسانیدند .

در ابتدای قرن دوم هجری خلافت اسلام تا ایندرجه توسعه پیدا نمود که دیگر جلو تر از آن نرفت ، آنوقت حکومت اسلام از جبال پیرنه^(۱) و جبل الطارق تا هندوستان و از سواحل بحر متوسط تا ریگستان افریقا وسعت و بسط پیدا کرده بود و یکقسمت معظم آسیا یعنی از کوهستان عربستان تا ترکستان و از کشمیر تا ترانس^(۲) ، تحت فرمان خلفای اسلام درآمد بود . ایران که سر تاسر آن فتح شده و از کابل تا رود سند تماماً تحت بیرق اسلام درآمد بودند و در اروپا اندلس و جزایر بحر متوسط ، در افریقا مصر و تمام قسمت های شمالی آن تماماً مطیع قانون اسلام بودند .

دوره جهانگیری اسلام آنوقت به اختتام رسیده و عصر جهانبانی یعنی اصلاحات و انتظامات شروع گردید و فاتحین اسلام تمام هم خود را بشرقیات تمدنی و عمران و آبادی معطوف داشتند . اوایل خلفای عباسی مسلمین در تمدن پیشرفت نمایانی کردند ؛ علوم یونان را اخذ نموده ، شالوده یک تمدن باشکوه و مجدی را ریختند که در ادبیات و علوم و فنون باوج کمال رسید ، ویژه زمان **هارون الرشید** (از سال ۷۸۶ تا سال ۸۰۹ میلادی) علوم و فنون و حرمت و تجارت با آخرین درجه ترقی رسید . شعرا و ادبا و سایر ارباب فضل و کمال نام نامی این خلیفه را که کتاب الف لیلة و لیله نمونه ای از شوکت و جلال اوست بتمام اقطار عالم رسانیدند . شاهنشاه روم شرقی

(۵۵) - زین یکی از شاهزادگان عرب مصری

۱- Pyrénées.

۲- Taurus .

خراج گذار همین خلیفه بود ، این ترقی تا زمان **مأمون** باقی بود ، لیکن چون وسایل و اسبابی که ملل و اقوام مختلفه این حکومت وسیعه را تحت یک نفر سردار (خلیفه) قرار داده و همه را مطیع و منقاد او ساخته بنیان و اساس آن آنقدر محکم و استوار نبود که تا مدتی بتواند بحال استقرار باقیماند ، لذا بعد از چندی حکومت مزبوره بنای تجزیه را گزارد و از هر طرف علم خود سری و استقلال بلند شد ولی باز در همین حکومت‌های جزو هم بمرق مدنیت اسلام تا یکمدت طولانی در اهتزاز بوده است .

علائم و امارات این تجزیه مخصوصاً در اواخر قرن دوم ظاهر و هویدا شده لیکن شروع آن در قرن سوم هجری بوده است .

قرن سوم هجری درین قرن اوّل جائی که در آنجا علم استقلال بر افراشته شده خلافت مستقله‌ای تشکیل یافت قرطبه بوده است ، سپس در ایران و هندوستان و در خود مشرق بغداد نیز حکومت‌های کوچکی روی کار آمده و بالاخره طولی نکشید که يك عده حکام خود سر در اطراف دارالخلافه اسلام گرد آمدند .

طولون (۱) مصری حکومت مستقله‌ای تشکیل داد ، افریقا بکلی مطلق العنان گردید . استقلال خلافت اندلس بحدّ کمال رسید .

قرن چهارم هجری مسئله تقسیم و تجزیه ممالک اسلام که در بالا اشاره شد . درین قرن هم جریان داشت و دارالخلافه اسلام از بغداد تغییر کرده بمصر انتقال یافت . اگرچه این مرکز باستانی تمدن عربی هنوز هم رونقی بسزا داشت ولی مرکز رسمی آن در آنوقت فقط اندلس بوده و دانشکده ها و دانشگاه‌های طلیطله . غرناطه . قرطبه تمام دانش جویان دنیا و بیره دانش جویان اروپا را بطرف خود جلب نموده و بالاخره اسپانیول اوّلین مرکز دانش و تمدن شناخته میشد .

قرن پنجم هجری درین قرن دو حادثه خیلی بزرگ اتفاق افتاد که یکی هجوم اترک سلجوقی و دیگر حادثه جنگ صلیب میباشد و شرح آن بنحو اجمال این است که اعراب در فتح ترکستان جمع کشیری از اترک را اسیر نموده با خود بدار الخلافه بردند و آنها ابتدا جزو پاسداران (قراولان) دربار خلافت مشغول خدمت

(۵۶، ۵۷) - تبرزیت های یکی از شاهزادگان عرب مصری

شده لیکن بتدریج قوت گرفته تا اینکه زمام حکومت را بدست گرفتند. آنها در ابتدای امر اطراف وجوانب بغداد را متصرف شدند، سپس قسطنطنیه را محاصره کرده و بالاخره تمام شامات را هم فتح نمودند. این اترک بجای حکومت عربی اسلامی که اساس آن بر انصاف و مروّت و همدردی بود حکومتی تأسیس نمودند که پراز تعصب و جور بوده است، چنانکه از اشاعت دیانت مسیح جداً بنای مخالفت و جلوگیری را گزاشته و نسبت بزائرین بیت المقدس از هیچگونه اذیت و آزاری فرو گذار نمی نمودند.

اروپا که از یکمذتی کشور گیری مسلمین را بنظر هیبت و رُعب نگاه میکرد از حالا بنای 'جنبش' را گذاشت. از یکطرف بوسیله تبلیغات و تحریکات **پیرارمیت** (۱) و از طرف دیگر اعلان عمومی جهاد که از طرف **اوربن دوم** (۲) پاپ شده، بالاخره اسباب و مقدمات جنگ اول صلیب را فراهم نموده در سال ۱۰۹۵ میلادی مجاهدین نصاری بفلسطین حمله برده آن را فتح نمودند، حتی **گود فروادوبویلون** (۳) توانست حکومتی هم در بیت المقدس (ولی بی درام) تشکیل دهد.

در همین قرن نصاری خاندان سلطنتی اسلام را از جزیره سیسیل خارج ساخته و در خود اسپانیول هم تادرجه ای کامیابی حاصل نمودند و قبضه نمودن طلیطله بدست **آلفونس دو کاستیل** (۴) ابتدای فتوحاتی است که بعد از ۴۰۰ سال مجاهدت و کوشش حاصل گردید.

قرن ششم هجری موقیعی که نصاری در مشرق حاصل نمودند بر جسارت آنها افزوده در سال ۱۱۴۷ میلادی جنگ دوم صلیب را شروع کردند، لیکن این جنگ و جنگهای دیگری هم که بعد از این جنگ برای استرداد بیت المقدس رویداد در تمام این مواقع شکست با مسیحیان بوده است. سلطان **صلاح الدین ایوبی** (۵) فلسطین را فتح نموده و نصاری را بکلی خارج ساخت. اگرچه بعد از این یعنی در سال

۱- Pierre l'Ermite، یکنفر راهب فرانسوی است، او در سنه ۱۰۹۵ میلادی از قاندين جنگ صلیبی بوده و با صلیبیان بفلسطین حمله برد.

۲- Urbain II، در سال ۱۰۸۸ میلادی بمنصب پاپی نایل شد و در سال ۱۰۹۹ میلادی درگذشت
۳- Godefroy de Bouillon، دوک فرانسه بود، او در سال ۱۰۹۹ میلادی بیت المقدس را فتح نمود و بعد بسلطنت منتخب گردید، سال ولادتش ۱۰۶۰ و وفات او ۱۱۰۰ میلادی میباشد.

۴- Alphonse de Castille.

۵- سلطان مصر و شام، از خاندان آذرده بوده است. او با عموی خود **نورالدین** به مصر آمده و تا چندی صدر اعظم او بود و بعد از فوتش در سال ۱۱۶۳ میلادی پادشاه مصر شد و شام را فتح نموده و در سال ۱۱۸۶ میلادی بفلسطین حمله برد و در طبریه صلیبیان را شکست داد. سال ولادتش ۱۱۳۷ میلادی و وفات او ۱۱۹۳ میباشد.

۱۱۸۹ میلادی جنگ سوم صلیب شروع شد که فردریک باربروس ، فلیپ اگوست و ریشار کوردوایون^(۱) که از سلاطین بزرگ بودند در آن شرکت داشتند ولی با اینصورت نتوانستند از عهده صلاح الدین بر آیند و بیت المقدس کماکان در دست صلاح الدین باقی ماند .

قرن هفتم هجری درین قرن هم باز چندین جنگ صلیب اتفاق افتاد ؛ لیکن در تمام آن جنگها فتح بامسلمین بوده است و مخصوصاً در جنگ چهارم که در سال ۱۲۰۲ واقع شد صلیبیان در عوض حمله بر مسلمین ، قسطنطنیه را که پای تخت مذهب مسیح و متعلق بهم کیشان خود آنها بود غارت نمودند و حکومت جدیدی (باسم روم شرقی) در آنجا تشکیل دادند ، ولی آنها مثل حکومت بیت المقدس طولی نکشید که از دست صلیبیان خارج گردید .

بعد ازین جنگ چهار جنگ صلیب دیگر هم واقع شد که در هر يك از آنها شکست بانصاری بوده است ، ویژه در جنگ هفتم سن لوئی^(۲) اسیر گردید و بعد از دادن مبلغ هنگفتی باسم فدیة از حبس خلاص شد ، لیکن در جنگ هشتم ، آن بیچاره پای دیوارهای (تونس) بمرض طاعون در گذشت . در حالتی که این خیال موهوم که او یکنفر عیسائی را حاکم تونس قرار بدهد هنوز در کله اش باقی بود و این آخرین جنگ صلیب بوده و بر اروپائیان ثابت گردید که هنوز چنین لیاقتی در آنها پیدانشده است که بتوانند در مقابل مسلمین مقاومت کنند و بدینجهت برای گرفتن فلسطین بعد از این هیچ اقدامی ننمودند چنانکه بیرق اسلام در تمام این مقامات هنوز در اهتزاز میباشد . زمانیکه مسلمین بادشمنان غربی خود مظفرانه مشغول پیکار بودند يك دشمن خونخوار و زبر دستی از سمت مشرق سر بلند نمود یعنی چنگیز خان مغول از دشت تاتار قیام نموده دفعهً بممالک آسیا هجوم برد . چین ، ایران ، هندوستان را قبضه نموده و در سال ۱۲۵۸ میلادی طایفه مغول حمله ببغداد برده خاندان عباسی را که مدت پنج

۱- Cœur de Lion, Philippe Auguste, Frédéric Barberouss.

Richard ، این سه نفر که باهم معاصرند از پادشاهان آلمان ، فرانسه و انگلستان میباشد .
۲- Saint - Louis ، لوئی نهم پادشاه فرانسه است که در سال ۱۲۲۶ میلادی سلطنت داشت .

قرن سلطنت مینمودند
 بکلی منقرض ساختند.
 اگر چه مغولها
 هم مثل اترک وحشی
 بودند ولی فرقی که باهم
 داشتند اینکه در آنها
 (یعنی مغول) تا حدی
 صلاحیت این بود که
 تمدنی را قبول کنند.
 راست است آنها از خود
 تمدنی نیاوردند ولی
 تمدنی را که عرب سنگ
 بنیاد آنرا گذاشته بود
 حاضر شدند سر مشق
 اقتباس خود قرار دهند
 ولذا با وجود برچیده
 شدن بساط خلافت

(۵۸) - کلاه خود یکی از شاهزادگان عرب مصری

عرب از تمام این سرزمین ها تمدن مزبور مثل سابق بحال خود باقی ماند و تزلزلی در آن
 روی نداد.

اعراب وقتی که از مشرق دستشان کوتاه گردید و حکومتی که داشتند خاتمه
 پیدا نمود ناچار تمام قوای خود را در مصر و اندلس جمع آوری نمودند.

تاریخ این قرن پُر است از جنگهایی که بین ترک و مغول واقع
 شده و این تنازع و کشمکش هم بر سر حکومت مشرقی اعراب
 بوده که هر کدام میخواستند آن را بخودشان تخصیص دهند. باید دانست که دوره انحطاط
 خود اعراب هم شروع شده بود.

قرن نهم هجری در این قرن اسپانیول از دست اعراب خارج شده و حکومتی که در آنجا از هشتصد سال باینطرف داشتند با تمدن شان هر دو بتمام معنی خاتمه پیدا نمود. **فردیناند**^(۱) اسپانی در سال ۱۴۹۲ میلادی آخرین دارالخلافه اسلامی را که غرناطه بود تصرف نموده حکم قتل عام و اخراج عمومی را صادر نمود و آن تا زمان جانشینان او هم جریان داشته است. عده مقتولین و منفی شدگان مسلمین درین مدت بالغ بر شش کروار میشود و بالاخره پرتو تمدن و ترقی اسلامی که از مدت هشتصد سال اروپا را روشنی میدبخشید برای همیشه از نظرها غایب گردید.

قرن دهم هجری حکومت دنیوی عرب درین قرن یکسره خاتمه پیدا نمود. فقط دیانت، تمدن، زبان باقی ماند که تا امروز در مشرق شایع است و اقوامی هم که بر آنها غالب آمدند آن اقوام نظیر برابره که روم را فتح کردند از آنها پیروی نموده و عملیات و کارهای ایشان را بایک جدیدی ادامه دادند، چنانکه در قسطنطنیه بجای صلیب بیدق ماه و ستاره اسلام بر افراشته شد که دنیای مسیحیت را بمخاطره انداخت.

لیکن اثر آنکه ممالک اسلام را فتح کردند اگر چه از نظر جنگجوئی و سلحشوری ملت لایقی بشمار آمده ولی اوصافی که مخصوص یک ملت راقیه است چون در آنها نبود لذا علاوه بر اینکه تمدن اسلام را بسط و ترقی ندادند نتوانستند آنرا بحالت سابق خود هم نگاهدارند. اینکه در امثال عرب میگویند: «جائیکه ترک پا گذاشت در آنجا گیاه نمیرود» اشاره است باین معنی.

در آتیه این مطلب معلوم خواهد شد که بعد از عرب این کشور گیران جدید اساس حکومت قدیم اسلامی را تا چه اندازه خراب و ویران نمودند.

مکتب سوم

خلافت اسلام

چاپ سوم

باب اول - سلیم در شام

فصل اول

تصادف اعراب با ممالك مفتوحه مختلفه

ما در ابواب این کتاب شرح حال و گزارش اعراب را در قطعات مختلفه دنیا از نظر خوانندگان میگذرانیم. لیکن قبلا در نظر گرفته شرحی از ترقی و تمدن آنان را بطور کلی ذکر کرده خاطر نشان نمائیم که هنگامیکه آنها با اقوام مختلفه دنیا مصادف شدند بهر کدام چه تأثیری بخشیده و چه اثری از هر يك قبول نمودند. برای اینکار یعنی معلوم نمودن میزان این ارتقاء تمدنی، آثاری را که آنها در هر يك از ممالك مفتوحه بیادگار گذاشتند تحت نظر گرفته و تحقیق خواهیم نمود. معلوم است که بعد از دست آوردن این اطلاعات کلی تمام عوامل و علل و اسباب مختلفی که از فراهم شدن آنها این تمدن تشکیل یافته میتوان هر کدام را در ابواب آینده باسانی در تحت دقت نظر قرار داده از آن بحث نمود.

مسلمین و قتیکه به بخشهای مختلفه آسیا، افریقا، اروپا که جزو سلطنت وسیعه آنها بوده رونمودند در این سرزمین ها، با اقوامی سر و کار پیدا نمودند که از حیث تمدن و تربیت دارای مدارج مختلفه بودند. مثلاً از طرفی اقوام نیم وحشی بعضی بخشهای افریقا و طرف دیگر اهالی شام قرار داشتند که اثر تربیت و تمدن روم و یونان در آنها بدرجه کمال بوده است.

از اینجا معلوم گردید عوامل و وسائل زندگی که اعراب در نقاط مختلفه به آن مواجه شدند با یکدیگر متفاوت بوده و بواسطه همین تفاوت و اختلاف بوده است که تمدن شان هم دارای مدارج مختلفه گردید.

ما وقتی که وضع و کیفیت تمدن اسلام را بنحو تفصیل ملاحظه میکنیم این تفاوت را می بینیم که محسوس و آشکار میباشد، تمدن مزبور که تا هشتصد سال دوام پیدا نموده و مورّخین از آن طوری سخن میرانند که گوئی آن مربوط بیکدوره و یا به يك وضع و حالت و يك ملت بوده در حقیقت دارای مدارجی است که نهایت درجه با یکدیگر متفاوت میباشد.

معماری، ادب، علوم و فلسفه حتی مذهب هم در هر يك از ممالك مختلفه اسلامی باهم متفاوت بوده است. مذهب و زبان البته دو چیزی بود که در تمام اعراب عمومیت داشته و نیز در تمام ممالك مختلفه سنگ بنیاد اتحاد بوده، لیکن ترقی تمدنی این ممالك مختلفه را یکی دانستن مانند این است که بگوئیم ترقی قرون وسطی و دوره تجدید حیات علمی با عصر حاضر يك وضع و حالت بوده هیچ تفاوتی با هم ندارند.

فصل دوم

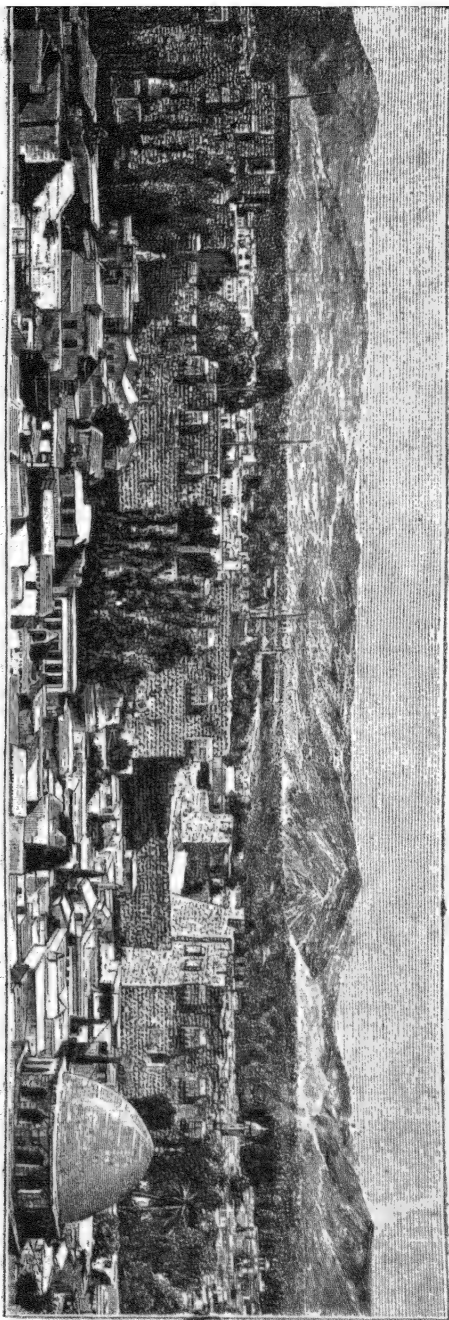
استیلای عرب برشام

زمانیکه مسلمین داخل سرزمین شام شدند کشور مزبور از هفتصد سال باینطرف زیر حکومت رومیان بود، بیان گذارش و وقایعی که منتهی بفتح شام میشود در هم و مغشوش است. مورّخین اسلام که **واقدی** در میانه آنها بیشتر محل اعتماد است، شرحی که در این باب نوشته بقدری مبالغه آمیز میباشد که اعتماد بر آن مشکل است و بموجب اقوال آنان بهادری و رشادتهائی که در این میادین از مسلمین بروز نموده، نظیر همان رشادت و بهادریست که **همر** به پهلوانان خود نسبت داده تا این اندازه که زنان هم از خود ابراز رشادت و شجاعت نموده اند. برعکس مورّخین روم شرقی در تاریخ نویسی آن عصر يك نوع سکوت عاقلانه اختیار کرده اند، زیرا مسلمین، شام را بقدری سهل و آسان تصرف نمودند که برای چنین سلطنت معظمی واقعاً شرم آور بوده است. جزئیات فتح شام هر چه میخواهد باشد ولی درین شکی نیست که بعد از حملات چندی که ابتدا در آن فتح و شکست هر دو توأم بوده مسلمین تمام کشور را گرفتند.

از جمله فتحی که در اوایل
 شده و آن از بزرگترین فتوحات شمرده
 میشود فتح دمشق بوده . این شهر در
 زمان خلفای بنی امیه بجای مدینه
 پایتخت اسلام بوده و در سال ۱۳ هجری
 همان روزیکه **ابو بکر** خلیفه اسلام
 وفات یافت ، شهر - ر مزبور بتصرف
 مسلمین درآمد (۶۳۴ میلادی)
 وقتی که این خبر به **هرقل**
 رسید فریاد زد : « ای شام ، الوداع !
 الوداع ! » در واقع کشور شام از دست
 سلطنت روم شرقی خارج شده بود . بعد
 از جنگ **یرموک** ^(۱) که بیش از سه روز
 طول نکشید مسلمین تمام شهرهای
 بزرگ آنجا را یکی بعد از دیگری
 گرفتند . پالمور (تدمر) ، بعلبک ،
 انطاکیه ، طبریه ، ناپلوس ، بیت -
 المقدس ، صور و طرابلس تمام آنها را
 بتصرف خود درآورده و بیک سلطنت
 هفتصد ساله خاتمه دادند و **هرقل**
 بطرف قسطنطنیه فرار کرد .

در میان شهرهایی که اعراب
 فتح نمودند بیت المقدس از جمله
 شهرهایی بود که فتح آن بیشتر از همه

۱- یرموک قصبه ایست در شام که در نزدیکی آن **هرقل** امپراطور روم شرقی در سال ۶۳۶ شکست
 سختی از اعراب دید .

بیت المقدس (۱)

اسباب شهرت آنها گردید و در آمدن این شهر تحت حکومت اسلام در نظر مسلمین بغایت مهم بوده است، چه آنها هم مانند مسیحیان این شهر را مقدّس می‌شمردند. در این شهر حضرت عیسی وفات یافته و در آنجا نیز مقامی است که پیمبر اسلام از همانجا با آسمان عروج نمود.

مسلمین همانطور که در فتح بیت المقدس از خود جوش و حرارت بروز دادند، در نگاه داری آنها نهایت اهتمام را بعمل آوردند. **سفر و نیوس بطریق** خلیفه بزرگ نصاری برای حفاظت و دفاع از قبر معبود خویش، حضرت مسیح، فوق العاده پایداری نموده ولی چون مقدّر بود که بالای قبر **مسیح** بجای صلیب ببق اسلام بر افراشته شود لهذا بعد از چهار ماه محاصره **سفر و نیوس** مجبور بصلح گردید ولی باین شرط که کلیدهای شهر و قلعه را خودش بدست خلیفه مسلمین بسپارد، اعراب این شرط را پذیرفته بخلیفه اطلاع دادند و در نتیجه عمر تنها از مدینه حرکت نمود در حالیکه سوار بر یک شتر ولوازم سفر او منحصراً بیک مشک آب و انبانی بود که در آن قدری جو و برنج و میوه خشک بوده است. عمر شب و روز قطع مسافت نموده تا اینکه وارد بیت المقدس گردید، او نسبت بمردم شهر با کمال ملایمت رفتار نمود، در مذهب و رسوم و عادات و جان و مال و متاع بآنها آزادی کامل داده در مقابل مقرر داشت مبلغ کمی بعنوان جزیه از ایشان دریافت دارند.

مسلمین نسبت بسکنه شام تا این اندازه حسّ همدردی بروز دادند که اهالی شیفته و فریفته این وضع سلوک شده طبعاً بنای اطاعت را گذاشتند تا اینکه بتدریج مذهب قدیم خود را ترک گفته در عوض مذهب و زبان فاتحین خود را اختیار نمودند، چنانکه از آنوقت تا کنون شام چندین سلطنت و حکومت عوض نموده ولی مذهب اسلام و زبان عربی همان نفوذ را داراست که در اوایل اسلام دارا بود.

هرقل امپراطور مشرق بواسطه شکستهای متوالی که در شام دیده بود خوف و دهشتی از مسلمین پیدا کرده بغایت مرعوب بوده است و مسلمین هم با کمال جسارت نسبت باو رفتار میکردند چنانکه از نامه ذیل دایر بر تقاضای مرخصی یک نفر از سرکردگان مسلمین

که در حبس هرقل بوده میتوان زمینه ای در اینباب بدست آورد. عمر به هرقل چنین مینویسد.

« بسم الله الرحمن الرحيم . الحمد لله رب العالمين والصلوة على رسوله ، این مکتوب از طرف بنده خدا عمر به هرقل امپراطور شرق . عبدالله بن حذیفه را که در حبس شماست باید بمجرد وصول این نامه آزاد و روانه نمائید، چنانچه بموجب آن عمل شد امید است که خداوند شمارا برام راست هدایت نماید والا برای جهاد باتوکسانی را میفرستم که تجارت و مال دنیا نتواند آنها را از وظایف الهی باز دارد . در خاتمه سلامت از آن کسی است که پیرو راه راست باشد . »

هرقل که این مکتوب را خواند بجای اینکه متغیر به شود فوراً حکم داد اسیر نامبرده را از حبس آزاد کرده با هدایا و تحف زیاد نزد خلیفه فرستاد.

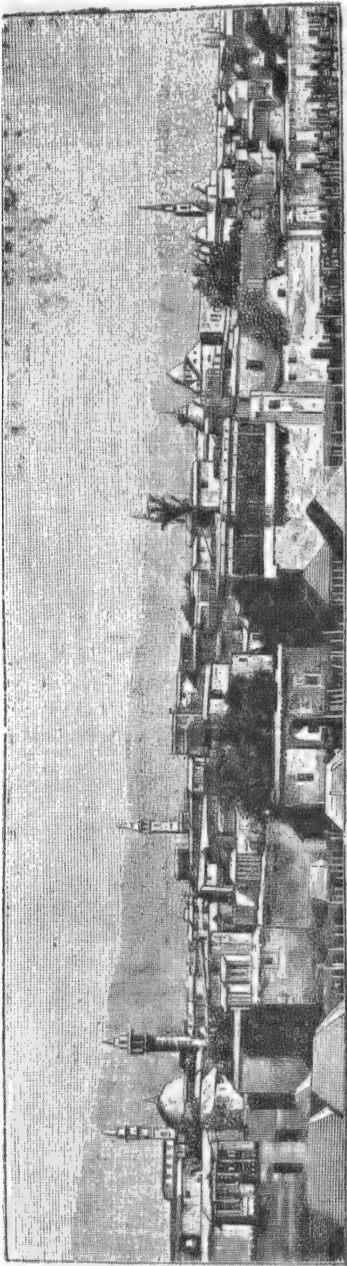
شکی نیست که امپراطوران روم شرقی وارث همان سپاهیان بودند که وقتی با نیروی دلاوری و رشادت تمام دنیا را بتصرف خود درآوردند، لیکن باید دانست فکر بلند عالی و حرارت و جوشی که در آنها وجود داشت آنوقت بکلی خاتمه یافته و سرد شده بودند .

بعد از تکمیل فتح شام و انتظام امور این کشور جدید عمر ، بسمت مدینه مراجعت نمود و سرداران خود دستور داد که در توسعه و بسط کشور بکوشند، در آنوقت از روم شرقی و ایران غنائمی که جمع شده بود بقدری زیاد بود که در این میانه برای هر يك از صحابه باختلاف مراتب خدمت از هزار الی پنجزار درهم سالیانه وظیفه مقرر گردید .

فصل سوم

تمدن اسلامی در شام

شام زیر حکومت مسلمین دوباره همان ترقی و تعالی را حاصل نمود که از سالیان دراز فاقد بوده چنانکه در زمان خلفای بنی امیه و بنی عباس تمدن شام باوج کمال رسید . مسلمین نسبت بر عایای خود با کمال انصاف و مروت و مردانگی رفتار نموده بآنها در مذهب آزادی کامل داده و در عصر حکومت آنها رئیس اساقفه کلیسای شرقی و غربی بقدری راحت و آزاد بود که تا آن وقت برای او چنین چیزی میسر

نبوده است. شهرهای بزرگ شام از قبیل : بیت المقدس ، صیدا ، دمشق ، صور ، تمام آباد و معمور و از حیث صنعت و حرفت و فلاح و منتها درجه ترقی را داشته است .

حقیقت اینست که اراضی شام اساساً از نظر ثروت و حاصلخیزی بهترین نقاط روی زمین میباشد ، مشروط بر اینکه از مظالم و تعدیات جنس بشر محفوظ ماند .

(ش)

در دوره باستان در آنجا بدون هیچ زحمتی انواع و اقسام محصول از قبیل : گندم ، جو ، پنبه ، توت ، زیتون ، برنج ، مرکبات و غیرها بعمل میآمدند . در جنگلهای کوه لبنان اقسام درختهای قیمتی از قبیل : بلوط ، چنار یا سرو آزاد و نیز انجیر جنگلی وجود داشت . غرض بدون رنج دست و عملیات انسانی این میدان رزم آزمائی اقوام و ملل مختلفه در حقیقت نمونه ای از بهشت بوده و زمین موعودیکه توریة نوید آنرا همیشه به یهود میداده کاملاً بر آن صدق مینمود و راستی یکی از سرزمینهای عجیب دنیا بوده است چنانکه یکنفر شاعر عرب در توصیف آن میگوید که : « در قلل هر يك از جبال آن زمستان و

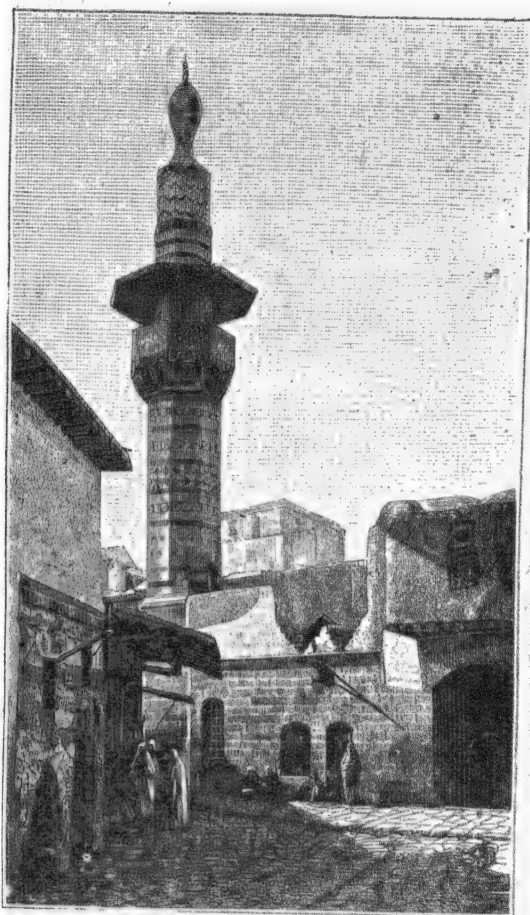
روی شانه آن بهار و سینه آن خزان و پایان آن تابستان وجود دارد »

(بعبارة اخري تمام فصول اربعه در کوههای آن موجود است) .

در ثبوت ترقی مدنیت اسلامی
اولاً کتب تاریخ، ثانیاً ابنیه و عماراتی
میباشند که از اسلام در اینجا بیدار
مانده اند.

از تواریخ چنین بر میآید که
این کشور بعد از فتح مسلمین دفعه
بنای ترقی را گذاشت. برای اخذ
علوم و فنون یونان در مسلمین همان
جوش و حرارت پیدا شد که در جنگ
از خود بروز دادند و در اندک زمانی
کار بجائی رسید که در تمام علوم و فنون
و ادب ترقیات نمایانی حاصل نمودند
و شاگرد بنای استاد را گذاشت.
تا وقتی که سلطنت اسلام تجزیه
نشده بود، شام بحال ترقی بود.
موقعیکه بنای تجزیه و تقسیم شد
این کشور هم رو بانحطاط نهاد و

(۱۶) یکی از خیابانهای دمشق

تباهی آن وقتی بوده است که حکومت آن بدست ترکان افتاده و از همانوقت هم
تباهی آن بانتهاء رسید. وسایل و اسباب حیرت انگیز را که مسلمین در علوم و فنون
و نیز در تجمل و زینت از خود بیدار کرده بودند تمام آنها معدوم و نابود گردید.
کوهها از جنگل خالی، قری و قصبات زرخیز که آخرین درجه خرمی را دارا بودند
تماماً ویران و چراغها بکلی خاموش شهرهای معمور و آباد صور و صیدا از سکنه
خالی ماند و بدون مبالغه میتوان گفت که از قدم عثمانیها دیگر درین سرزمین نه گیاهی
روئید و نه درختی سبز شد.

(۶۲) - منظره حیاط مسجد بزرگ دمشق

مسیو داوید^(۱) در تاریخ خود راجع بشام بشرح ذیل مینویسد :

« تمدن عرب و اسلام عبث و بیهوده در این کشور مانند روم و یونان اینقدر عجائب صنعتی و هنر جمع نمود ، دروغ از آن قصور و عمارات باشکوه ! دروغ از آن اسباب و لوازم حیرت انگیز عیش و طرب ! دروغ از آن زبان پر از لطافت ! دروغ از آن تصانیف عالیة ادبی و علمی ! دروغ از دمشق و آنهمه صنایع عجیبه گرانبھائی که در آھن بکار برده و شهرت آن هنوز باقی است ! دروغ از حلب و آن پارچه های حریر لطیف که دیده را خیره مینمود ! افسوس که جبال حوران دوباره لباس سبز پوشید ! عبث که درختهای حوران دوباره میوه های طلائی داد ! بیهوده که اھالی حوران در صنایع و هنر بدرجہ کمال رسیدند ! وحشیان قفقاز و ماوراء خزر که از آنها نادان تر ، وحشی تر بیرحم تر ، طمع کار تر ، فرقه ای در میان مهاجمین و فاتحین دنیا نیامده بدون باکو پروا ، بی اندیشه و فکر و بی هیچگونه دروغ و افسوس آثار علمی و صنعتی آنانرا

۱- David.

سوزانده و خاکستر آن را بر باد دادند. اهل صنایع و حرف را قتل عام کردند ، آنچه را که در خور بردن بود با خود بردند و آنچه را هم که نمیتوانستند با خود ببرند شکسته و خرد نمودند .

امروز هم اراضی زر خیز شام یکسره بایر و خراب افتاده و من درسیاحت آنجا وقتی که این حالت را مشاهده کردم بر حیرت و تأسفم افزود و بمن معلوم گردید همان کشوری که در يك عصر باعلی درجه ثروت خیز و دائر و آباد بوده امروز باندازه ای خراب و بایر است که حتی استعداد روئیدن خس و خار هم در آنجا باقی نمانده.

نگارنده از بیروت تا دمشق را که دیدم غیر از نقاط مجاور دیهات و قصبات جای دیگری سبز و آباد ندیدم ، لبنان و جبال مقابل آن (جبل الشرقی) تماماً خشک و برهنه ، حتی یکدرخت هم از نظر من نگذشت و تا دروازه بیت المقدس بکلی مخروبه و جز توده خاك و قطعات سنگ چیز دیگری بنظر نمی‌رسد (۱).

۱- علل عمده این تباهی زراعت و فلاحات شام اول خشکی است که از قطع اشجار پیدا شده ، دوم غارت و چپاول اعراب بدوی ، سوم ظلم و تعدی حکام و عمال عثمانی میباشد ، زارع بیچاره چون بطور قطع میداند که ازرنج دست خود هیچ نتیجه نمیرد لذا تن بکار نمیدهد و زحمت نمیکشد ، در صورتیکه بایکسرمایه مختصر و حکومت معتدلی که همینقدر جان و مال مردم محفوظ باشد میتوان این کشور را هم دوش زر خیز ترین ممالك اروپا قرار داد و آبادش کرد . هر نوع محصول خصوص درخت توت و زیتون در نهایت خوبی و تقریباً بدون زحمت در آنجا بعمل میآید چنانکه از مندرجات ذیل که نتیجه تحقیقات محلی است میتوان از استعداد اراضی این کشور زمینه کافی بدست آورد . از چهل سال باینطرف اشخاص چندی در یافا و صیدا شروع بتجارت مرکبات نموده و آن حالیه یکی از منابع بزرگ عایدی کشور شده میشود ، تقریباً سیصد و پنجاه باغ در یافا وجود دارد که در هر کدام از دوهزار الی سه هزار درخت مرکبات وجود دارد ، قیمت هر باغی تقریباً بالغ بر صد الی صد و چهل هزار ریال میشود و میزان عایدی آن بالغ بر ۱۰۵۰۰ الی ۱۴۰۰۰ ریال است . مرکبات آن که خیلی درشت میشود بمصر و اسلامبول و اروپا حمل شده تقریباً هر هزاری بصد ریال بفروش میرسد و اما این تجارت را تا چه اندازه میتوان توسعه داد از اینجا میتوان فهمید که در حوالی یافا اراضی که قابل تربیت مرکبات است هر جریبی ۳۵۰۰ ریال قیمت دارد ، در صورتیکه بفاصله کمی از آن زمینهایی که هست قیمت آن را در هر جریبی بیش از ۵۰۰ و ۶۰۰ ریال نیست و حال آنکه با آبیاری مختصری که از آب رود خانه ممکن است صورت گیرد همین اراضی را هم میتوان در قیمت ، همدوش اراضی بالا قرار داد . (مصنف)

فصل چهارم

آثار عرب در شام

اگرچه ابنیه و آثاریکه از اعراب در شام باقی مانده شماره آنها کم است لیکن نظر بقدمت و اهمیت تاریخی آنان لازم میدانیم شرح هر کدام را از نظر خوانندگان بگذرانیم .

ما پیش از این گفتیم که در اعصار جاهلیت شهرهای بزرگ آبادی در جزیره نمای عربستان وجود داشت و خانه کعبه که زیاده از سیصد بُت در آن موجود بود از جمله ابنیه ایست که در دوره جاهلیت برپا شده ولی متأسفانه تغییراتی که بمرور زمان در این بنای تاریخی روی داده و مرمت ها و تعمیراتی که باختلاف زمان در آن بعمل آمده بحدّی است که شکل اصلی و وضع ابتدائی معماری آن بر ما مجهول مانده و نمیدانیم که آن چه بوده ، فقط ممکن است بعضی قسمتهای آن بصورت اصلی باقیمانده باشد .

بهر حال این امر مسلم است که در اوایل اسلام هر قدر ابنیه و عماراتی که بنام اعراب بنا شده معماران آن عرب نبودند ، مثلاً در کلیساها و بُتخانه ها برای بناء مسجد تغییرات و تبدیلاتی که داده یا عماراتی از مصالح ابنیه قدیمه بنامودند معماران آنها بومی و از سکنه سرزمین های مغلوب بوده و ظن قوی این است که تمام آنها یا ایرانی و یا از اتباع روم شرقی بوده اند . مثل اعراب با این معماران جدید مثل يك نفر تازه بدولت رسیده بوده که قسمتی از مالیه تازه بدست آورده خود را صرف بنای عمارتی مینماید . در اینجا معمار و بناء هر که میخواهد باشد مسلم است که در طرز ساختمان ، سلیقه و ذوق صاحب بنارا مدخلیت داده عمارت را روی نقشه و طرز او بنا مینماید . لذا برای معماران ایران و روم شرقی لازم بود که در وضع معماری نظر و سلیقه اعراب را مراعات نمایند و همین مسئله سبب شد که بعد از مدّت کمی ابنیه و عمارات وضع خاصی بخود گرفته آرایش و تزیینات اندرونی یا گل و بوته و نقش و نگار را بوضعی ترتیب داده اند . که بین آنها با دیگر ابنیه و عمارات تفاوت محسوسی ظاهر و هویدا میگردد . ممکن است بواسطه اختلاف محیط طرز ترکیب این تزیینات و نقش و نگارها در يك جا ایرانی

و جای دیگر روم شرقی یا هندی باشد لیکن وضع مجموعی عمارت و تناسب قسمتهای مختلفه آن بکلی عربی است ، ما اینک ابنیه و عمارات چندی که از اعراب در شام بیادگار مانده در زیر بیان مینمائیم .

مسجد عمر (۱) در نظر مسلمین بعد از مسجد نبوی محلی متبرک تر از مسجد بیت المقدس نیست که بنام عمر مشهور است . هنوز از آثر زمان

آنقدر نگذشته که یکنفر اروپائی مجاز نبود که داخل این مسجد بشود . زمان جنگ صلیب و قتیکه نصاری داخل مسجد نامبرده شدند وضع بنا و طرز معماری آن بنظر ایشان حیرت انگیز آمده چنین تصور میکردند که این بنا همان پرستشگاه سلیمان است که بشکل مسجد درآمده است . نقشه این مسجد در اروپا تا ایندرجه حائز اهمیت گردید که بسیاری از کلیساها را مطابق نقشه آن بنا نمودند . مسجد نامبرده را میتوان گفت اولین بناء مذهبی است که مسلم و یهود و نصاری بالاتفاق آنرا مقدس شمرده احترام میکنند .

مسجد عمر در همان محلی که پرستشگاه مشهور سلیمان بوده و هرود (۲) آنرا مرمت کرده و از نو ساخت هنگامی که تیتوس (۳) کوشش میکرد این پرستشگاه را از حریق نجات دهد خود او هم برای يك لحظه که آرا دیده غرق حیرت شده بود . سنگی که ابراهیم خواست فرزندش را روی آن قربانی کند در همینجا واقع است در عالم کمتر مقامی است که اینقدر مقدس شمرده شود و جای تردید نیست که غیر از مقام نامبرده مقامی یافت نمیشود که در آن اینهمه پرستش های گوناگون شده باشد . سلیمان در اینجا خدای یهود را عبادت کرده ، رومیان خدای بزرگ خود ژوپیتر را که رب الارباب میشمرند در همین مقام پرستش نموده ، پیروان صلیب صورت مسیح را در اینجا

۱- بگراورهای شماره ۶۵ و ۶۶ و ۶۷ رجوع شود .

۲- Hérod- (هیردوس) یکی از سلاطین جودیا میباشد . او زوجه خود مریم و دویسرش را بقتل رسانید و هیکل را از نو ساخت . ولادتش ۷۳ و وفات او سنه ۳ قبل از مسیح میباشد .

۳- Titus- دهمین امپراطور روم بوده است زمان او بیت المقدس فتح و برباد داده شد سنه ۷۰ میلادی سال پیدایش سنه ۴۰ ، وفات سنه ۸۱ میلادی .

(۶۳) - مناره حضرت عیسی در جامع دمشق

گذارده و حالیه هم پیروان اسلام خدائی را که **محمد** پیغمبر اوست در این مقام پرستش مینمایند. اهمیت مسجد **عمر** فقط برای این نیست که در آن عبادت‌های مختلف بعمل آمده و خاطرات گوناگونی را بخاطر ما می‌آورد بلکه از حیث معماری هم یکی از ابنیه عالیه شمرده میشود حتی در میان عمارات مهمه فلسطین باید آنرا از همه عالتر و مجلل‌تر دانست.

این مسجد در يك میدان وسیعی واقع است که طول آن تقریباً پانصد متر و مجموع مساحت آن مساویست باریع شهر بیت المقدس. در اطراف مسجد محوطه ایست که آنرا حرم شریف مینامند و عمارات و ابنیه چندی که مشهور ترین آنها مسجد اقصی میباشد در همین محوطه واقع است.

از تحقیقات جدیده ثابت شده که سطح حرم در حقیقت همان قلّه کوه موریّا بوده است که **سلیمان** آنرا از اطراف بالا برده برای بنای معبد خود مسطح نمود. یهود و علی‌الخصوص **هرود** چندین بار بر توسعه سطح مزبور افزودند. سنگ متبرّکی که اکنون در وسط مسجد واقع است شاید همان قلّه کوهی باشد که **سلیمان** در موقع تسطیح آنرا بحالت اصلی خود باقی گذاشت.

مسجد روی صفه مربع مستطیلی بنا شده که از سطح حرم تقریباً سه متر ارتفاع دارد و آن مخصوصاً واقع در همان مقامی است که معبد اسرائیل در آنجا بوده است. برای رفتن بالای صفه از هر طرف پله‌هایی تعبیه شده و بالای آنها طاق‌هایی است جنّاقی که روی ستون‌هایی از سنگ مرمر قرار گرفته‌اند. بالای صفه بناهای چندی از قبیل منبر و عظم، محراب و غیره ساخته شده که بعضی آنها قابل ملاحظه است.

اروپائی‌ان که آنرا مسجد **عمر** نامیده باشند به اشتباه رفته‌اند، بنای مزبور نه مسجد است و نه **عمر** آنرا بنا کرده، توقف **عمر** در بیت المقدس آنقدر طول نکشید. آری او فقط محلی را برای بنای مسجد تعیین نمود. بر طبق تحقیقات **مسیو ووک** (۱) معبد مزبور در سال ۷۲ هجری (۶۹۱ میلادی) بنا شده است که مدتی بعد از فوت **عمر**

میشود، عرب آنرا قبة الصخرة مینامد و حقیقت هم این بنا را باید گنبدی عظیم الشأن نامیده که سنگ متبرک مزبور را پوشانیده است.

صورت مجموعی آن، طرز معماری روم شرقی را بیادما میآورد. لیکن خلفای اسلام در قرون مختلفه آنرا از نو تعمیر و ترمیم کرده اند و بدینجهت یادگار نامبرده نمونه های صنعت معماری قرون مختلفه اسلامی را در نظر ما جلوه گر میسازد (۱).

شکل مسجد هشت ضلعی است و در چهار سمت آن چهار دروازه بنا کرده اند. دیوارهای اندرون مسجد نصفه پائینش از سنگ مرمر پوشیده و قسمت بالای آن تا ارتفاع معینی با کاشیهای مینائی منقش بنقوش بدیعه و بانواع گل و بوته تزیین یافته است این کاشیها که نمونه ایست از صنعت کاشی کاری ایران بعد از بنای مسجد بیک مدت طولانی یعنی در سال ۱۵۶۱ میلادی عصر شاه سلیمان (بن سلطان سلیم) درین مسجد بکار برده اند. و قتیکه شعاع آفتاب بآن میتابد مثل جواهر بنای لمعان و درخشندگی را گذارده، لطف مخصوص و کیفیت عجیبی در دماغ ناظر ایجاد میکند که در دیوارهای

۱- راجع بمسجد عمر و سایر ابنیه شرحیکه در این کتاب ذکر نموده ایم، نهایت درجه مختصر و همینقدر است که بدین وسیله گراورهای این ابنیه را بتوان بتصور درآورد و الا یشترا این عمارات و ابنیه بقدری عالی و مهم هستند که اگر طرز معماری و ساخت آنها را تفصیلاً بخواهیم شرح بدهیم کم و بیش یک جلد کتاب خواهد شد. مثلاً مسیو و وگ فقط در بیان مسجد عمر یک جلد کتاب مستقل نوشته است و یا اوین جونسی* راجع بقصر الحمراء تنها دو جلد کتاب فقط در که دارای گراورهای زیاد هم هست تألیف کرده و همچنین پریس داورسن** در بررسی ابنیه و عمارات قاهره سه جلد کتاب تصنیف نموده است. غالب سیاحان در کتب خود فقط بذکر اسامی عمارات و ابنیه اسلامی اکتفا نموده و از ترسیم گراور و شرح و بیان آن صرف نظر نموده اند، در صورتیکه یک عکس صحیح کارهزاران صفحه نگارش و تحریر را میکنند و از اینرو ما امیدواریم خوانندگان کتاب بوسیله گراورها بتوانند از حقیقت این آثار و یادگارهای اسلامی تصویری بخاطر آرند.

اما راجع بمسجد عمر همینقدر میگوئیم گراوری که از آن در کتاب درج میباشد نسبت بتمام گراورهای قدیم و کهنه بر مراتب عالیت و صحیح تر است، چه مأخذ آن، تصاویر عکسی بوده و بدیهی است که برای نشان دادن نکات و نازک کاریهای اینگونه ابنیه جز عکس وسیله دیگری نیست، لیکن بوسیله کم و زیادی روشنی بخش اندرونی عمارت، برداشتن چنین عکسهائی بسیار مشکل است و بدین جهت گراورهائی که در این کتاب دیده میشود با زحمات زیاد، آنها را تهیه نموده ایم (مصنف).

ساده و خفه اروپا هیچوقت چنین درخشندگی و رنگ آمیزی بنظر نمیرسد در حقیقت اثر مجموعی آنرا جز ب خواب و خیال بچیز دیگری نمیتوان حمل کرد و مثل این است که انسان در سر زمین پربان ایستاده باشد ولی اگر از من حقیقت آنرا سؤال کنند قشنگی و زیبایی آن از خواب و خیال هم بالاتر است.

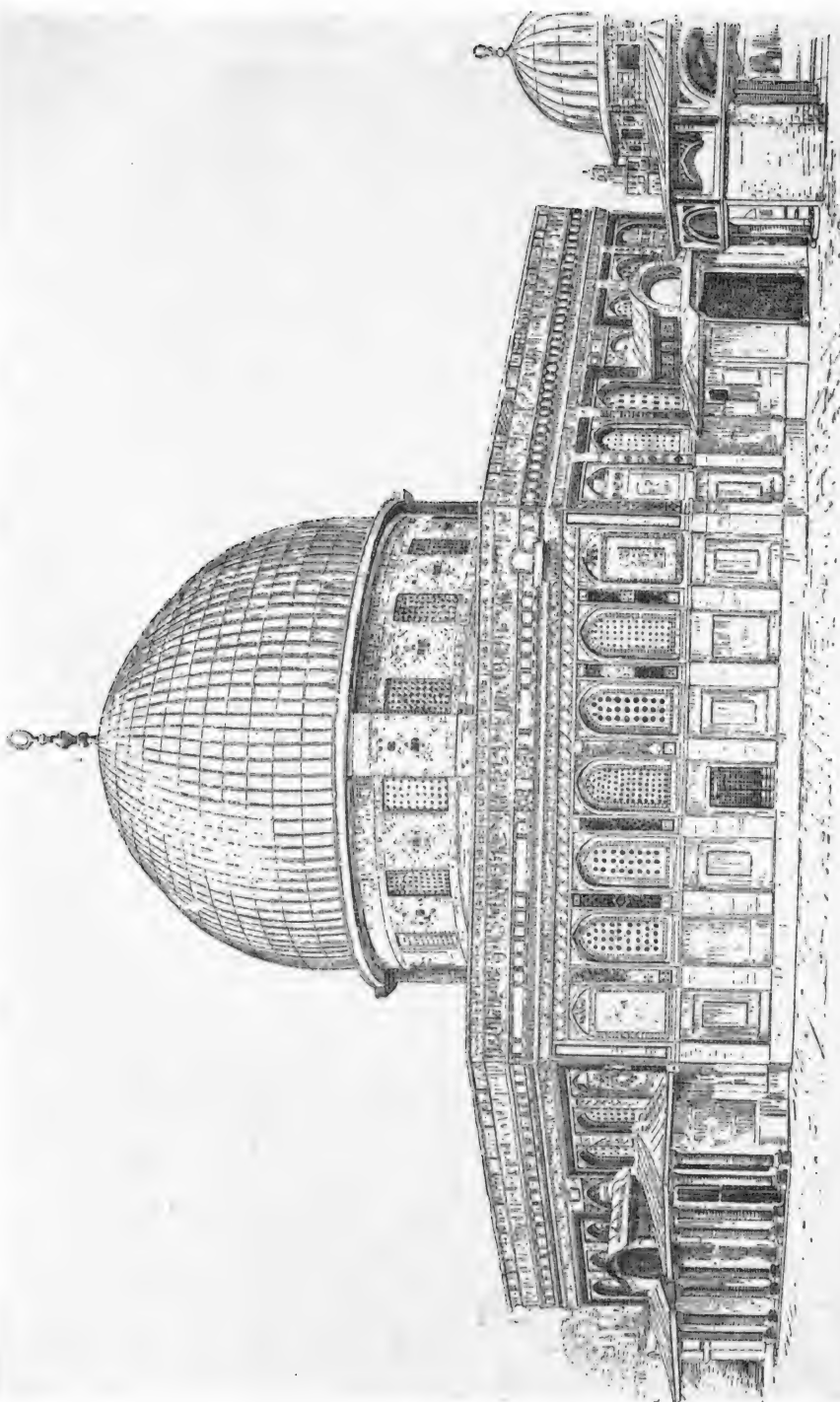
نقشه درون مسجد خیلی ساده است یعنی

در وسط بنا سنگ متبرک مزبور واقع شده و کراگر دآن طارمی مدوری باد و محوطه هشت ضلعی متحدالمرکز که یکی در میان دیگری واقع گردیده در اطراف آن طارمی بنا کرده اند.

(۶۴) . دبستان و شاگردان دبستان در دمشق

آرایش و نقش و نگار درون مسجد در نهایت درجه شکوه و زیبایی است. ستونهای محوطه اولی از یک پارچه سنگ مرمره میباشد و آنها از حیث ارتفاع و حجاری با هم فرق دارند که خود یک ثبوتی است بر قدمت آنها و دیگر آنکه از ابنیه خراب شده باستانی گرفته شده اند و نیز سرستونها در شکل و تراش با هم اختلاف دارند و بطوریکه معلوم میشود در ابتدای عصر سلطنت روم شرقی حجاری شده اند. در قسمت بالای دیوارها کاشی کاری معرق بسیار نفیس و عالی بعمل آمده و چنین مینماید که آن یکی از شاهکارهای صنعتی قرن دهم میلادی است. در قسمت پائین گنبد منطقه پهنی تعبیه شده و در آن آیات قرآنی مربوط بحضرت مسیح با حروف طلا بخط کوفی منقوش است.

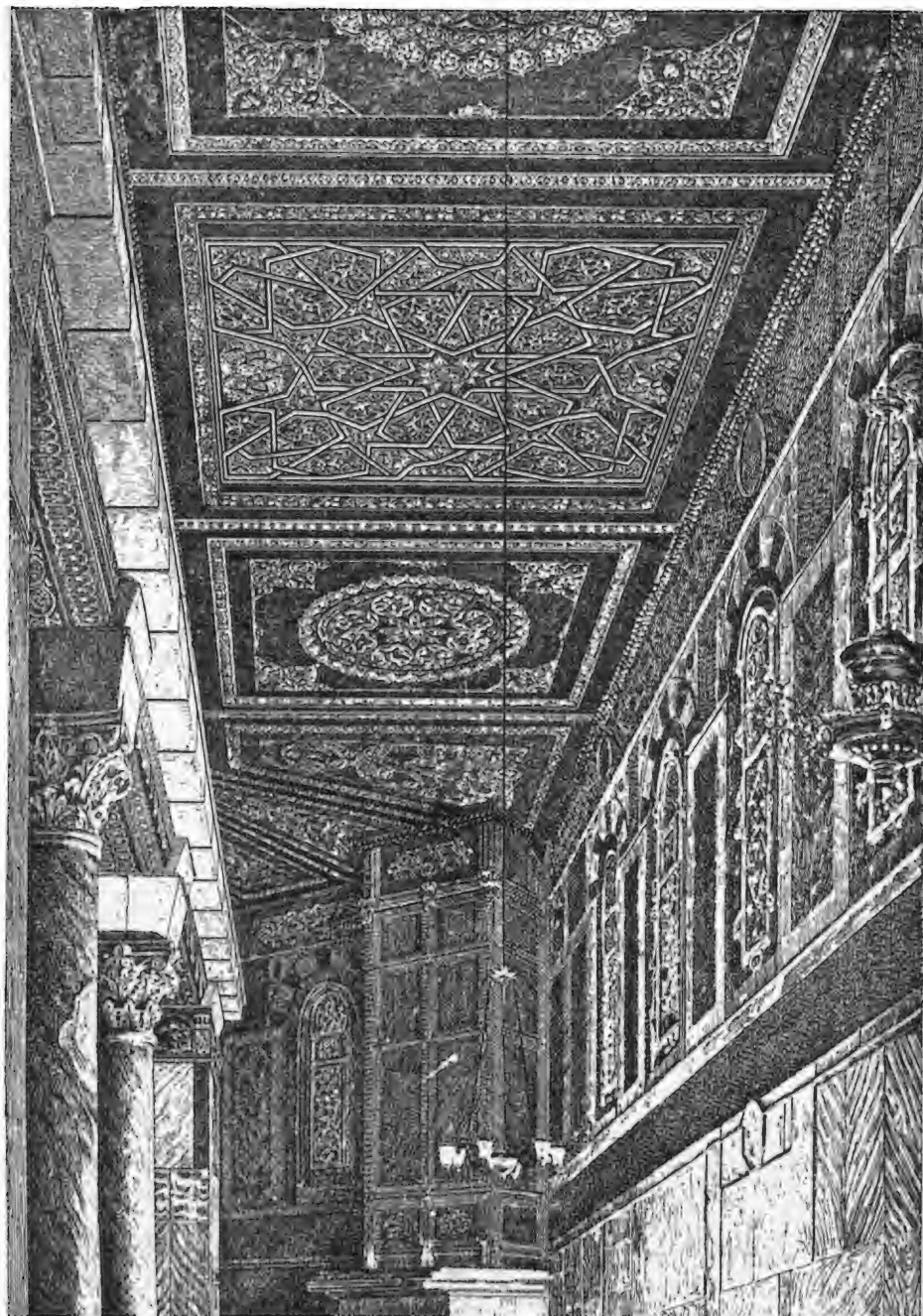
این گنبد در سال ۱۰۲۲ میلادی که صنعت معماری اسلامی در آن عصر باوج کمال بود دوباره تعمیر و تکمیل شده است و بدینجهت طرز بنای اندرونی آن دیده میشود که در نهایت زیبایی است یعنی انواع نگارهای قشنگ و زمینه و طرحهای مختلف کاشی کاری معرق و گل و بوته های درهم که از بدایع صنعتی اسلامی است در آن دیده میشود

که باهم ترکیب یافته اند . در تمام قسمت اندرونی مسجد آخرین درجه شکوه و ظرافت و نفاست بکار برده شده است . دیوار ها از کاشیهای مینا کار و سنگهای الوان پر از نقش و نگار و کتیبه های زر نگار و ورقه های مفرغ منبت کار زینت یافته . در دریچه ها شیشه های الوان قرن شانزدهم نصب شده . خصوصیتی که درین شیشه ها می باشد آن است که بر خلاف معمول فرنک که با آلت کاریهای سربی شیشه را بهم متصل میکردند ، این شیشه ها با گچ بهم متصل شده اند و بدینجهت کیفیت و لطفی که درین پنجره ها از روشنی رویهمرفته حاصل میشود بمراتب بیشتر از کلیساهای اروپاست . در وسط مسجد سنگ متبرک مشهوری که عرب آنرا (الصخره) مینامد واقع است و روی همین سنگ **ملکی زدک** ^(۱) ، حضرت ابراهیم ، داود ، سلیمان مراسم قربانی را بعمل آورده اند .

اینمطلب حالیه بشود رسیده که این سنگ چنانکه گفتیم همان قلعه کوه موریاست که **سلیمان** آنرا موقع تسطیح کوه بحال خود باقی گزارده است و از آنوقت این سنگ متبرک شمرده شده و همیشه آنرا احترام مینمودند . و بلاشبیه سنگ مزبور مذبح باستان معبد **سلیمانی** است . طول آن تقریباً هفده متر و ارتفاع آن از زمین دو متر میباشد . نرده ای که از آهن دور آن دیده میشود در زمان جنگ صلیب بنا شده است و زیر آن غاری است که میگویند عبادتگاه **داود** و **سلیمان** بوده .

پیغمبر اسلام مطابق اخبار مأثوره از همین سنگ بآسمان عروج نموده و در اثبات اینمطلب شکل زینی را نشان میدهند که حالیه بر سقف مسجد منقور است و راجع باین سنگ اینطور هم روایت شده که آن اتفاقاً بجای خود بر قرار مانده است ، زیرا که اصرار داشت با پیغمبر بآسمان عروج کند ولی **جبرئیل** مأمور شد او را از اینکار باز دارد ، بدبختانه وقتی **جبرئیل** رسید که این سنگ از زمین بلند شده بود و چون از صعود بآسمان ممنوع بوده و از سقوط بزمین هم کراهت داشت لهذا در هوا معلق مانده و از آنوقت تا کنون بهمین حال باقیمانده است . این روایت را **بایک حسن**

(۶۷) - سقف اولین رواق مسجد اقصی

عقیده‌ای برای تمام زائرین نقل می‌کنند، لیکن در اوقات توقف آنجا که به بررسی مسجد مشغول بودم بایک شیخی که متولی مسجد بود چندین دفعه درین باب صحبت داشتم، یک وقت در ضمن صحبت پرسیدم که حقیقهٔ این سنگ در هوا معلق است؛ از جوابی که بمن داد معلوم میشد که در صحت روایت مزبور تردید دارد و از قرار معلوم پاشای والی آنجا قدغن کرده که به نصاری از این روایت چیزی نقل نکنند.

هلال بزرگی روی گنبد مسجد نصب می‌باشد و در محوطهٔ حرم مقابل مسجد منبر قشنگی از سنگ مرمر که بطرز عربی ساخته شده موجود است. بالای منبر مزبور گنبد کوچکی است که روی پایه‌های کمائی قرار گرفته، منبر مزبور را به عمر منسوب میدارند، ولی از شکل و صورت آن معلوم میشود که بعد از عمر بیک مدت طولانی ساخته شده و در حقیقت ساخت آن متعلق بقرن پانزدهم میلادی است.

از جمله ابنیهٔ مشهور واقع در محوطهٔ حرم که بیان آن درین جالازم است، یکی بناء کوچکی است که قبة السلسله یا بیت العدل **اود** نامیده میشود و آن قبه‌ایست از سنگ بطرز رومی و روی آن از کاشیهای میناکار ایران پوشیده شده است و میگویند **داود** در همین مقام مشغول عدل و داد میشد.

این مسجد هم که از حیث قدمت کمتر از مسجد عمر نیست در مسجد اقصی همان محوطهٔ حرم واقع است و مسجد مزبور اصلاً کلیسایی بوده که

ژوستینین (۱) امپراطور بنام حضرت **مریم** آنرا بنا نموده و اعراب مطابق دستور عمر تغییرش داده مسجد بنا نمودند. این مسجد یکوقت از زلزله منهدم شده و در سال ۵۸۵ میلادی دوباره آنرا ساختند و تغییر و تبدیلی که در اعصار مختلفه در آن پیدا میشد

Justinien. ۱. برادر زاده ژوستین* امپراطور روم شرقی است که در ۵۲۷ میلادی جانشین او گردید. وی برای اینکه تحصیل حقوق را آسان نماید در صدد جمع آوری کلیهٔ متون مختلفه برآمد و انجام این کار را به عهدهٔ شخصی **تری بونین***** نام واکذار نمود.

مجموعهٔ مزبور عبارت است از رؤس آراء و فتاوی امپراطوران از عهد **هادرین***** بعد و این مجموعه بنام وی مشهور می‌باشد. ولادت او سال ۴۸۳ و وفاتش ۵۶۵ میلادی است.

*** Hadrien. ** Tribonien. * Justi.

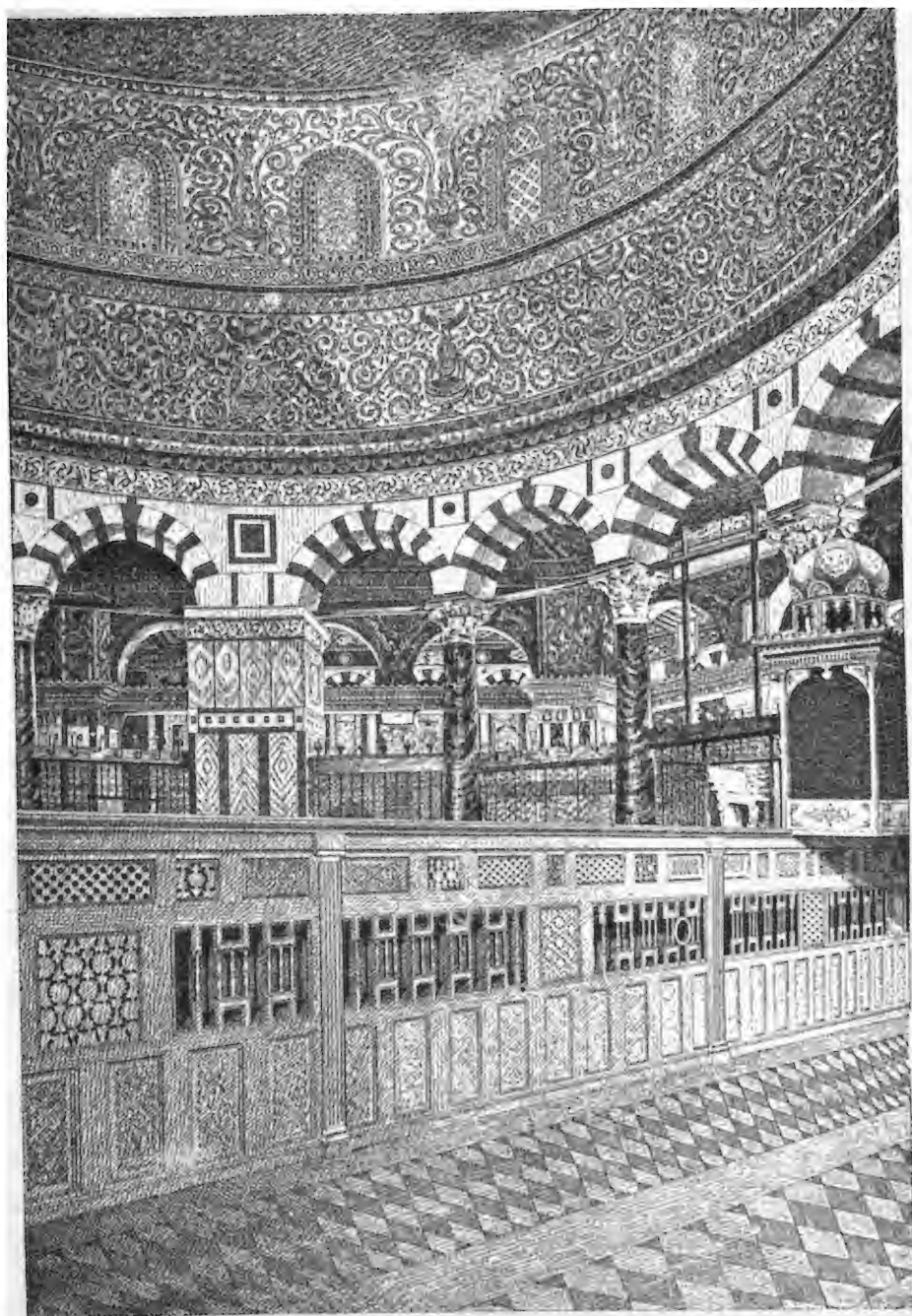
بتدریج صورت بنای عربی بخود گرفت و در سال ۵۸۳ هجری (۱۱۸۷ میلادی) **صلاح الدین** آنرا تجدید و مرمت نموده و قسمت دیگر آن از قبیل دروازه و غیره در قرن پانزدهم میلادی ساخته شده است.

ستونهای اندرونی مسجد از ابنیه مختلفه گرفته شده است. طرز طاق نماهای مرکزی رومی است و باید در قرن هفتم میلادی ساخته شده باشد. طاقهای آن بیشتر جناقی شکل است، در زمان جنگ صلیب نصاری در همین مسجد توقف داشتند، حتی دالانی هم که در آن موجود میباشد مخزن اسلحه لشکر آنها بوده است.

محراب مسجد مزبور بنقش و نگارهای بسیار عالی تزیین یافته و کتیبه‌ای دارد که نشان میدهد **صلاح الدین** در سال ۵۸۳ هجری این محراب را بنام و ده است و در همین جایك منبر است از چوب که در آن با عاج و صدف منبت کاری شده که نهایت درجه حیرت انگیز میباشد و از کتیبه‌ای که در آن موجود است معلوم میشود که این منبر در سال ۵۶۴ هجری ساخته شده و شیشه‌های پنجره‌های بالای محراب آن متعلق بقرن شانزدهم میلادی است. دوطرف (راست و چپ) مسجد دو مصلاهی قدیم جالب توجهی موجود میباشد که دارای ستونهای مارپیچ و طاق‌های جناقی است و آنجا بمقام **عمر مشهور** و میگویند او در آنجا نماز کرده و مصلاهی دیگری است معروف بمقام **حضرت زکریا**.

بقیه آثار اسلامی غیر از بناهای مذکور ابنیه دیگر اسلامی که قابل ذکر باشد در اینجا خیلی کم است لیکن از باب الدمشق در اینجا مابطور در بیت المقدس خاص ذکری خواهیم نمود که نهایت درجه قشنگ ساخته شده و

در سال ۹۴۴ هجری (۱۵۳۷ میلادی) **سلطان سلیمان** آنرا تعمیر و تکمیل نموده است. علاوه بر ابنیه بالا بناهای کوچک چندی که مزار مقدس جزء آن میباشد، باقی ابنیه بیت المقدس تماماً جدید است و خصوصاً معاشرت با اروپائیان خیلی تأثیر بخشیده و بتدریج وضع و صورت مشرقی این شهر دارد از بین میرود. یک نفر مسافر که از طریق یافا میخواد وارد بیت المقدس شود بواسطه عمارات و خانقاهها و مریضخانه‌ها

(۶۱) - قسمت داخلی مسجد عمر

وقونسولخانه های زیادی که بوضع اروپا بنا شده اند، فریب خورده چنین خیال میکنند که بحوالی یکشهر جدید اروپائی رسیده است. فقط بعضی مواضع و بیره کوه زیتون طوری است که در آنجا ازدیدن گنبد و منار بیت المقدس و منازل پست و بلند و دیوار های آن و برجهای کنگره دار بیاد شکوه و جلال باستانی اینشهر میافتد. آثار و یادگارهای مذهبی اینشهر بقدری زیاد میباشند که آن، عظمت و احترامات اینشهر را در نظر زائرینی که از مسافتهای بعیده شدّرحال نموده اند جلوه گر میسازد. وقتی که یکی از ماها بزیارت مزار مقدس^(۱)، جبل زیتون، وادی قدرون، جلگه یهوشافاط، مزار حضرت مریم، قبرستان ملوک یهودا، راه مقدس، کوه صهیون و سایر مقامات مقدسه مجاور شهر مشغول میشویم چقدر از یادگارهای قدیم از جلو چشم ما عبور کرده و در دل حرارت و جوش عقاید مذهبی پیدا میشود. هر سیاحی که بسیاحت اینجای قدم میگذارد صاحب مذهب باشد یا لامذهب نمیتواند اینمقامات را بنظر لاقیدی نگاه کند، چه اینمقامات محلّ نشو و نمای یکمذهب خیلی بزرگ ذی نفوذی است که تمام دنیا را تسخیر نموده و سایه حضرت مسیح^ع که در همین شهر وفات یافته هنوز جلوه افکن و در هر کوچه و معبری نام وی ورد زبان عام و خاص است.

در بیان و تحقیق این مشاهد مقدسه زیاد لازم نیست اعمال نظر فلسفی کنیم چه از اهمیت این مشاهد و مقامات سرعت دارد میکاهد و آن عصریکه عظمت و کرامت یا اهمیت معنوی این امکنه مورد توجه و قبولی عالمه بوده عصری بود که مخیله بکمک عقاید مذهبی آخرین درجه نفوذ و اقتدار را حائز و توانسته است آثاریکه سالهای زیاد از تاریخ وقوع آنها گذشته و از خاطر ها محو شده بود تجدید نماید.

آیا حظیره زیتون فعلی همان محلی است که حضرت مسیح^ع از تلخی زندگانی خود شکایت نمود؟ آیا راه مقدس عین همان راهی است که حضرت عیسی^ع برای رفتن به پای دار پیمود؟ آیا ضريح مقدس که فعلا نصاری آنرا ستایش میکنند درحقیقت همان

۱- در برآمدگی جنوبی مزار مقدس طاقهائی وجود دارد که باطاق های نعل اسبی مشابه میباشد و تزئین و آرایش آن طوری است که مگر این بناء را جزء ابنیه عربی یا طرز ابنیه عربی بشمار مآبوم (مصنف)

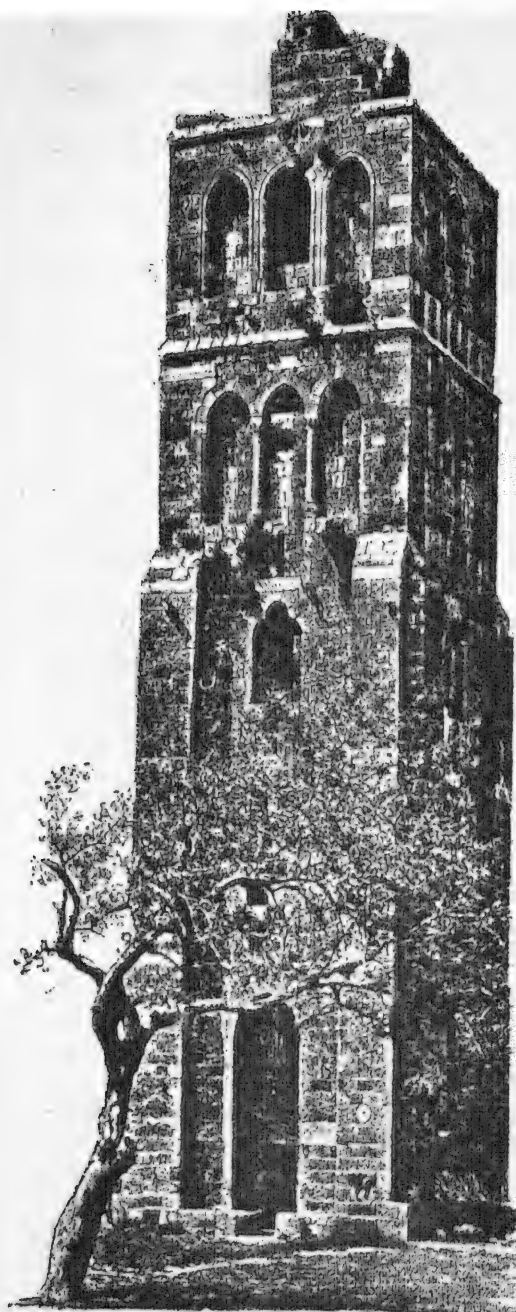
محلّی است که جسد عیسیٰ را در آن دفن نمودند ؟

بررسی های علمی عصر حاضر اینگونه پرسشها را با کمال بیرحمی جواب داده می گوید که بیت المقدس اصلی از محلّ کمزونی تا حدّی دور تر واقع شده بود و شهر فعلی هم بر همان ویرانه شهر قدیم که تیتوس^(۱) آنرا با خاک یکسان نموده بود بنا شده و راهی برای تعیین و وضعیت آن در دست نیست . لیکن باید دانست که برای صاحبان دیانت همان ایمان و عقیده کافی میباشد .

آری انسان فطرتاً قصص و حکایات اسلافش را پرستش نموده و هر قدر هم قدمت آنها زیادتر باشد بیشتر مورد توجه عامّه میشوند .

از میان ابنیه و عمارات باستان کوچکی که در شام از عرب پیادگار
برج رمله مانده برجی میباشد که در قصبه رمله بین یافا و بیت المقدس واقع شده است . اعراب آنرا برج چهل شهیدان مینامند . میگویند که چهل تن از شهداء اسلام زیر این برج مدفون میباشد . ساخت این برج نمونه خلیفای عمده ایست از معماری اسلام ، شکل آن مربع و برای روشنی روزنه های جناقی شکل در آن تعبیه نموده اند و برای رفتن به بالای برج راه پله ای بنا کرده اند که مشتمل بر یکصد و بیست پله میباشد و با استثناء پله های آخر باقی پله ها درست باقیمانده اند . از بعضی چنین نقل شده که برج مذکور را صلیبیون بنا نموده و حقیقت این است که آن بطرز معماری که صلیبیان در اروپا اشاعت داده اند بنا شده است ، لیکن در واقع اصل بنا از ابنیه عربی است ، وثبوت آن علاوه بر دقایق و رموز معماری ، از یک کتیبه ای که در آن سالم باقیمانده است معلوم میشود که این برج در سال ۷۰۰ هجری (۱۳۱۰ میلادی) بنا شده است و کتیبه مزبور تطبیق میشود با بیان یکی از مورخین اسلام که میگوید این برج را پسر سلطان کالوم^(۲) بنا نموده است و سنگی که کتیبه مزبور روی آن منقوش است طوری نصب شده که ابداً نمیتوان خیال کرد که بعد از بناء برج آنرا نصب نموده باشند .

۱-Titus. ۲-Kalaoum.

(۶۸) - برج رمله

آثار اسلام ما در فصل متعلق
باعراب جاهلیت
در دمشق
نمودیم که دمشق در ابتدای تاریخ یکی
از تجارتگاه‌های بزرگ بشمار می‌آمد و
پیش از پیمبر اسلام ۴۰۰ بمدت
خیلی زیادی اعراب از این شهر واقف
بودند زیرا که آن از شهرهایی
بود که ایشان محصولات خود را برای
مبادله با آنجا حمل می‌نمودند. در
نظر اعراب این شهر بهشت دنیا
محسوب میشد و آن مثل امروز
که مقام شهرت و راحته است آنوقت
هم از بلاد معروف دنیا بشمار می‌آمد
و ثروستینین امپراطور آن را آفتاب
مشرق مینامید. اهمیت دمشق تا
ایندرجه بوده که اعراب عوض
مدینه آنجا را پایتخت اسلام قرار
دادند و این افتخار بعد از مدتی
برای بغداد حاصل گردید.
دمشق تا وقتی که دار الخلافه

اسلام بود و نیز تا مدتی بعد از انتقال آن بی‌غداد مرکز ترقیات تجارتنی و علمی و صنعتی

مشرق شمرده میشد. دانشگاه طب و رصد خانه و نیز قصور و عمارات سلطنتی و مساجد اینجا در تمام دنیا مشهور و معروف بوده اند و این شهر باستانی که معاصر اهرام مصر است و اقوام و ملل آشوری، مادی^(۱) مصری، ایرانی، یونانی، رومی، عرب و ترك در اینجا یکی بعد از دیگری حکومت نموده اند تا اکنون برپاست ولی متأسفانه تهاجمات و حملات پی در پی و حریقهای زیاد تقریباً تمام آثار و یادگارهای آنجا را بر باد داد. اگرچه حالیه از حکومت اسلامی در این شهر اسمی نیست لیکن مذهب، زبان و تمدن آن هنوز بنفوذ خود باقی است و شاید در تمام دنیا شهر مذکور تنها شهر است که سکه اسلام روی آن خورده و تمدن اسلام در آن کاملاً ریشه دوانده است. فعلاً در سایر قطعات شام افکار و خیالات اروپا سرایت میکند ولی دمشق که اهالی اروپا ندره آنجا مسافرت میکنند از این خیالات و افکار کاملاً محفوظ مانده است.

در قاهره هم که عرب آنرا بنا نموده و تا قرن های طولانی در آنجا حکومت داشته آثار و یادگار زیادی موجود میباشد ولی رنگ تمدن اروپا در آنجا روزانه بر وسعت خود میافزاید و اگر حالیه هم یکنفر سیاح بخواهد اوضاع معاشرت و وضع و ترتیب زندگانی مشرقی را تماشا کند و قدم بمدارج عالیّه تاریخ گذارده از حالات و وقایع گذشته درست اطلاع حاصل کند لازم است دمشق را سیاحت نماید.

یکنفر که از دور باین شهر نظر میاندازد منظره هزاران منار و گنبد در یکدشت خرم و پر طراوت وسیعی بکلی کیفیت سرزمین پربان در نظر او مجسم شده، ستایش و مدّاحی سیاحانرا درباره وی تصدیق مینماید لیکن اگر از من سؤال شود میگویم این منظره هیچوقت بپای منظره ای که از بالای قلعه قاهره از نظر میگردد نمیرسد، مسیو داوید راجع بدمشق مینویسد: «و قتیکه یکنفر سیاح نزدیک دمشق میرسد عالم دیگری بنظر

۱- ماد، از سلطنت های باستانی است که در شمال آن بحر خزر و ارمنیه بوده و جنوب آن ایران و سمت مغرب آن آشور یکی از ممالک ثروت خیز بوده است. **فینیس** پادشاه آشور آنرا در سال ۲۲۳۳ قبل از میلاد تسخیر نمود.

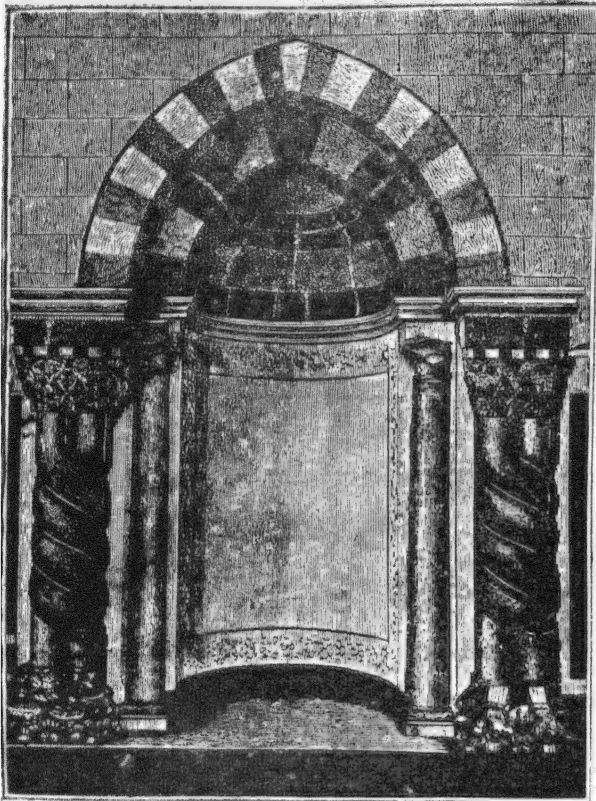

(۶۹) - مصلی عمر در مسجد اقصی

آمده مینماید که او داخل سرزمین پریان شده است. زیر پای وی محلات بیرون شهر میباشند که باغها و بساتین قشنگ و با طراوت و زیبا و پرزهرت آنها را احاطه نموده، اطراف منازل و امکنه انواع و اقسام اشجار تربیت شده و خارج شهر میدانی است وسیع و گردا گرد شهر حصاری بس حیرت انگیز وجود دارد و این حصار مثل حصارهای اروپا خفه و کرفته نبوده بلکه درخشنده کی حیرت انگیزی در آن پدیدار میباشند. در سنگ بندی ازاره آن، سنگهای سیاه وزردی بکار برده شده که شکل بعضی از آن مثلث و بعضی دیگر مربع و برخی مدور ولی بایک مهارت فنی بکار رفته است و این دیوار

کنگره دار چنانکه یکنفر شاعر شرقی گفته گویا کمر بندی است که از مخمل درست شده ودانه های زیر جد در آن نشانده اند . اطراف شهر منحصر بحصار نامبرده نیست بلکه حصارهای متعدد دیگری هم یافت میشوند که هر یک از محلات شهر را از دیگری جدا میسازند . از میانه آنها بعضی لطف یک برج مربع رامه مثل میکند و بعضی دیگر شکوه و زیبایی یک قبه چتر مانندی را نشان میدهد ولی تمام آنها یک سلسله منازری است که در نظاره اول از نظر میگذرد . قدمی که جلو تر گذاشته میشود منظر عجیب تری از جلو چشم عبور میکند ، شماره مساکن وامکنه و درختها و باغها تقریباً بایکدیگر مساوی است . یکجا که محل تفرّج و نزهت است انبوه درختان سرو که سر بهم آورده بنظر میرسد و در جای دیگر دالان های دراز طاقدار عربی که آنها را بازار میگویند از نظر میگذرد ، در یکجا انبوه درختان خرما که در اطراف یک فواره مشهوری تربیت شده از جلو چشم میگذرد و جای دیگر از داخل عمارات امراء درختان قشنگ میوه دار نمایان میباشد و در عین حال لافل یک هزار گنبد و قبه دیده میشوند که از بالای آنها هلال هائی از مس تابنده و درخشان و دو طرف آن مناره هائی است بلند و سر تیز ، وقتی که شعاع آفتاب باین ابنیه و عمارات پیچ در پیچ و باغهای مسطح و هموار و نیز باشجار پرتو افکنده و در هفت شعبه مار پیچ نهر بر ادا عکس آنها میافتد از امتزاج این رنگهای مختلف صورتی سحر آمیز بنظر میآید . این است منظره دمشق که عرب نام تمام کشور را باین شهر تنها داده و آنرا (الشام) مینامیده است .

این شهر بنظر یکنفر اروپائی در ابتدا که داخل آن میشود چندان جلوه ای ندارد چه آن بخيال عرب همیشه گل سرسبد مشرق شمرده میشده است . جاده های تنگ و پیچیده که در دو طرف آن دیوارهای گلی و خانه های پوشالی واقع شده ، علاوه گرد و خاکی که بلند میشود بدرجه ایست که آن از تصور کسانی که آنرا ندیده اند خارج و همین چیزهاست که در یکنفر اروپائی اثر بدی بخشیده ولی بعد از مدتی اقامت در آنجا این اثر از میان رفته و بتدریج انس و الفت پیدا میشود . وسعت تجارت دمشق باتمام شهرهای شرق بدرجه ایست که همیشه در آنجا غوغا و ازدحام است ولی در معاشرت

(۷۰) محل وعظ عمر در مسجد اقصی

آنجا رنگی که مخصوص
مشرق میباشد کاملاً آشکار
و پدیدار است. کاروانی
که از سمت بغداد وارد
میشود محصولات و اجناس
ایران و هند را وارد می
کند و در عوض پارچه
های حریر و غیر حریر
و نیز پوستهای دباغی
شده و ظروف برنجی و
مفرغی نقره کوب حمل
مینمایند.

و من باز میگویم که
اگر کسی میخواهد زندگی
اجتماعی صحیح و

واقعی مشرق با تمام مزایا و رنگهای مخصوصه آن را تماشا کند ناچار است که دمشق را سیاحت
نماید. خیابان و بازار قدیم نهایت درجه دلچسب و توجه ناظر را جلب میکند؛ در اینجا
میتوان تمام نژادهای مختلفه مشرق را در مدت کمی سیر و تماشا کرد. ایرانی کلاه پوستی
بر سر و خنجر بر کمر، شامی عبای بلند مخطط حاشیه دار بردوش و کوفیه ای که با
عقال پشم شتر بسته شده بر سر، دمشقی قبای ابریشمی زرد و سیاه بر تن و کمر بند بر کمر،
اسلامبولی فینه سرخ با عمامه سفید بر سر، مستخدمین قنسولخانه ها با او نیفورم آبی
قلاب دوزی شده، مأمورین ترکیه او نیفورم قرمز پوشیده و شلاق در دست، سوارهای
دروز مست باده شجاعت و کمر را با آلات حرب زینت داده بر اسبهای نجیب و عالی که
زینهایشان آنها را مرصع و درخشان است سواره میگذرند.

قطارهای طویل شتران حامل کالای تجارتی از طرف کارامانی و اناطولی و سواحل فرات پشت سر هم وارد میشوند. کرد، بدوی، ارمنی، هارونی، یهودی الجزایری و یونانی دسته دسته از نظر گذشته و لباسهای مختلف رنگا رنگ آنان صورت قوس و قزح را ممثل میسازد و رنگهای صورت آنها از سفید و سرخ گرفته تارنگ آبنوسی تمام الوان را میتوان تماشا نمود.

هر وقت در يك قهوه خانه نشسته قلیان نی پیچ زیر لب میگیرفتم، از پشت پرده دود قلیان این اشکال و الوان مختلفه را سیر و تماشا میکردم. در آن عالم خیال همچو بنظر میآمد که یکنفر ساحر با نیروی سحر خود تمام آن اقوام شرقی را که مرده و توده خاک شده اند زنده کرده و اینک از نظر من میگذراند.

در اسلامبول هم روی آن پلی که از غلاطه تاجناغ امتداد دارد میتوان نظر آنرا سیر و تماشا کرد ولی در آنجا صیغه تمدن غرب روزانه وسعت پیدا میکند. آری میتوان آنجا هم در يك مجمعی تمام دنیا را سیر و تماشا نمود لیکن کیفیت و لطفی که مخصوص مشرق است در آنجا زیاد نیست.

سیاحی که بنقش و نگار یاصنای نفیسه علاقه مند است تامدتی میتواند در دمشق توقف کند، از بقایای ابنیه باستانی در آنجا بقدری زیاد است که يك کتب جداگانه برای شرح و بیان آنها لازم است، لیکن این آثار و خرابه ها هم روز بروز بر باد میرود و چیزی نخواهد گذشت که تماماً از نظرها بکلی غایب خواهند گردید. در محله میدان و در آن جاده ای که بطرف مکه میروند در هر جا مساجد مخروبه، فواره ها و انواع و اقسام آثار و یادگارهایی دیده میشود که دو سه قرن پیشتر بر آنها نگذشته است لیکن بملاحظه آرایش و تزیینات اندرونی که در آنها قلم ایرانی نمایان است حالا هم جزو یادگارهای اعراب شمرده میشوند و آن قصری که مخصوصاً بشیوه آئین معماران عرب بنا شده است در همین دمشق هنوز موجود میباشد و از اینرو از حیث تزیینات و سلیقه و مذاق صنعتی و حسن تناسب بعقیده من بر بهترین عمارات اروپا میتوان آن را برتری داد ولی افسوس که آنها تحت تأثیر ناموس کلی طبیعت روزی میرسد که بکلی محو و نابود خواهد گردید.

چون از قصر نامبرده در باب دیگر این کتاب شرحی ذکر شده لهذا در اینمقام بیان یکی از قدیمترین ابنیه دمشق که عبارت است از جامع دمشق اکتفا میکنیم . مسجد مزبور ابتدا بتخانه بود ، سپس نصاری آنرا کلیسا بنا کردند و قسمت باستانی آن در آغازسالهای هجری تعمیر و تکمیل شده بود . در سال ۴۶۱ هجری مسجد نامبرده طعمه حریق گردید و دوباره آنرا تعمیر نمودند ، این مسجد با وضع حاضر چندین دارای اهمیت نیست حتی از مساجد قاهره هم اهمیت آن کمتر میباشد .

نقشه جامع مذکور هم با نقشه سایر مساجد اسلامی مشابه میباشد و آن عبارت از يك صحن بزرگ مستطیلی است محاط بطاقنما ها که يك جانب آن به نماز تخصیص داده شده و در چهار ضلع آن مناره واقع است و ما در همین کتاب در بیان آثار مصر انیه چندی را ذکر خواهیم نمود که مطابق نقشه مسجد نامبرده بنا شده اند .

مورخین اسلام مینویسند که نصفه پائین دیوارهای این مسجد از سنگهای مرمر که آنها ستون و در بخش بالا و نیز در گنبد آن خاتم کاری هائی بعمل آمده که نهایت رخا و مس و حالب و جاذب وده است سقف آن با قاب مطلا تزئین یافته و ششصد و پنجاه ستون مطلا آن آو زان و در مصالحهای آن سنگهای قیمتی بکار رفته بود . بخش بیشتر ترفینات و آرایش نامبرده کلی خراب و در شرف انهدام است ، دیوارهای آن که پرست از کتیبه های خوشخط و پنجره هائی که در آن شیشه های رنگ رنگ بکاربرده شده هنوز باقی است و در بعضی جاهای آن از خاتم کاریهای قدیم فی الجماله آثاری موجود میباشد .

مسجد نامبرده دارای سه مناره است . شکل دو مناره آن مکعب و مناره سیم که خیلی قشنگ ساخته شده است هشت ضلعی میباشد و در بخش بالای آن نرده ای بنا نموده اند و در آخر مناره گلدسته ای ساخته شده و روی آن يك هلال قشنگی زینت یافته است ، قدیمترین مناره های مذکور مناری میباشد که آنرا **منارة العروس** مینامند و میگویند که آن در آغاز سال هجری بنا شده است . مناره چهار ضلعی دیگر معروف است به **منارة عیسی** زیرا حکایت میکنند که در روز رستاخیز حضرت عیسی ع روی همین مناره نزول خواهد نمود .

باب اول - مسلمین در شام

از بیان مختصر فوق ثابت میشود که اعراب مخصوصاً از ابتدای فتوحات (در این امر بخصوص ، آنها از جهانگیران بعد بکلی ممتاز میباشند) نسبت بتمام ابنیه و عماراتی که پیش از آنها موجود بوده کمال قدر دانی را بعمل آورده و تمدنی را که در کشورهای مغلوبه یافتند برای پیداشتن و ترقی و توسعه آن کوشش نمودند ، راست است که آنها ابتدای امر از حلیه علم و هنر عاری و بکلی جاهل بودند لیکن پس از چندی بنای پیشرفت و ترقی را گذاشته از استادان خود جلو افتادند . مثلاً از فن حرب و طریق استعمال اسلحه و آلات جنگ حین محاصره که مخصوص بیونانیها بود بیخبر بودند لیکن تمام آن را با قدم سریعی آموخته در اندک زمانی خود را در ردیف مخالفین خود قرار دادند . در علوم و فنون درجه ایشان صفر بود ولی از برکت دانش گاههایی که تأسیس کردند در مدت کمی نه فقط همدوش قدما قرار گرفتند بلکه بر آنها هم تفوق و برتری حاصل نمودند و در فن معماری معلومات آنان ابدأ قابل ذکر نبود ولی از معماران ایران و روم شرقی استفاده نموده و مطابق مذاق و سلیقه خود در طرز بنا و معماری آنان آنقدر تصرفات و اصلاحات بعمل آوردند تا اینکه طرز معماری مخصوص این اقوام بتدریج از میان رفته معماری آنها اسلوب خاص و صورت جداگانه ای بخود گرفت که در آئینه نزدیکی آن را مشاهده خواهیم نمود .

باب دوم - حکومت اسلامی در بغداد

فصل اول

تمدن مشرقی اسلام در عصر خلفای عباسی

تمدن اسلامی در دو عصر نهایت شکوه و جلال را دارا بوده است . اول - عصر خلفای عباسی در آسیا . دوم - عصر خلفای اموی در اندلس . این دو خلافت خیلی زود از هم مجزئ شده و فاصله بین آنها هم خیلی زیاد بوده است ، لیکن بواسطه اشتراك در اصل ملیت ، مذهب و زبان ، ترقی و تعالی آیند و حکومت تا چندین قرن گوئی متوازی واقع شده بود . در يك چنین عصری كه اروپا در تاریکی جهالت فرو رفته این دو دارالخلافه معظم اسلام ملجأ و پناهگاه يك تمدنی بود عالی كه بر تمام دنیا پرتو آن میتابید .

ترقی و تمدن عربی از وقتی شروع میشود كه فتوحات كشوری بیابان میرسد ، لیاقت و استعدادی را كه تا آنوقت صرف جهانگیری نموده بودند تمام آنرا از حالا بطرف علم و ادب و صنعت و حرفت معطوف داشتند و آنها همانطور كه در فتوحات با قدمی سریع پیشرفت حاصل كردند در تأسیس تمدن هم با همان قدمهای سریع پیشرفت کرده جلو رفتند .

ما در سابق گفتیم كه خلفای اموی بجای مدینه دمشق را پایتخت اسلام قرار دادند لیكن در سال ۱۳۲ هجری (۷۴۰ میلادی) كه خلفای عباسی به روی كار آمدند دارالخلافه اسلام را تغییر داده در كنار دجله قریب ببابل شهر بغداد را بنا نمودند كه در اندك زمانی شهر نامبرده در میان بلاد مشرق نام بلندار جمنندی پیدا كرد شهرتش عالمگیر گردید . اگر چه حالیه در بغداد مانند شام از آثار عصر خلافت چیزی باقی نیست لیكن در دوره این خلفا ترقیاتی كه مسلمین در علم و ادب حاصل کرده و تواریخی كه در آن زمان

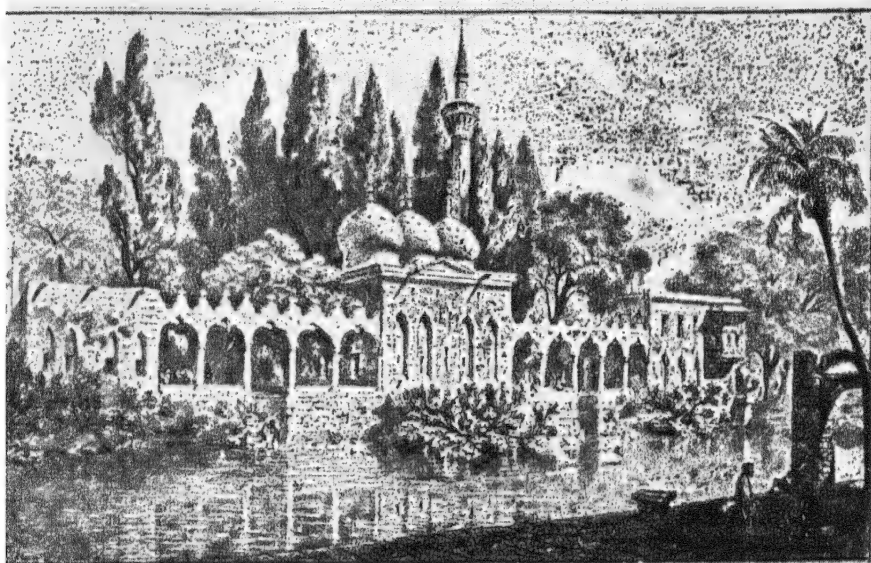
نوشته اند از مجموع آنها میتوان از ترقی تمدنی آن عصر که مقارن با قرن نهم میلادی است يك زمينه كافی بدست آورد.

از بیان مختصری که ذیلا درین باب خواهیم نمود و نیز از شرحی که بطور تفصیل در باب متعلق بعلوم و فنون خواهیم نگاشت، قسمت اعظم این تمدن بر خوانندگان معلوم خواهد شد چه بوده و این يك موضوعی است که در سابق ذکرى از آن بعمل نیامده.

عصر **هارون الرشید** که کتاب الفلیله و لیله تصویر آنرا بخاطر ما میآورد (۷۸۶-۸۰۹ میلادی) و نیز عصر پسرش **مأمون** (۸۱۳-۸۳۳ میلادی) عصری است که

بغداد آخرین درجه ترقی را در آن عصر حائز بوده و بر تمام بلاد مشرق زمین تفوق داشته است، **هارون** آنوقت نامش در تمام روی زمین منتشر و از چین و تاتار و هند سفیر بدربار وی میفرستادند. حتی **شارلمان** (۱) امپراطور فرانسه که در حقیقت مالک تمام فرنگستان بود و از دریای آتلانتیک تا آلب وسعت کشور او میشد لیکن حکومتش در واقع مثل حکومت وحشیها بوده است سفرای خود را بدربار خلافت فرستاده با کمال ادب تقاضا نمود که وسائل آسایش زائرین بیت المقدس را فراهم نماید. خلیفه این تقاضا را پذیرفته سفراء او را با هدایا و تحف گرانبهاء چندی مرخص کرد و از جمله فیلی بود که بزبورهای نفیس و گرانبهاء آراسته و حیوان نامبرده تا آنوقت وارد اروپا نشده بود. علاوه بر این مروارید، جواهرات، عاج، انواع عطریات و چیزهای خوشبو و اقسام پارچه های حریر و بالا تر از همه ساعتی بوده است که وقت را نشان میداد و سر هر ساعتی زنگ میزد. **شارلمان** و صاحبین نیم وحشی او همان مصاحبینی که بیچاره **شارلمان** با دست آنها عبت کوشش میکرد که تمدن روم را زنده نماید از دیدن

۱- Charlemagne، پادشاه مشهور فرانسه و امپراطور مغرب زمین بوده است. وسعت کشور او زیاد و تا ایتالیا را فتح نموده بود. علاوه بر کشورگیری در ترقی مذهب و علوم کوشش زیاد بعمل آورد. او مجموعه های چندی مشتمل بر احکام و قوانین اجتماعی و مذهبی ترتیب داده منشر ساخت سال ولادتش ۷۴۲ و وفات او ۸۱۴ میلادی است.

(۷۱) - مسجد اورفا *

اینساعت مات و مبهوت شده بودند و در تمام دربار او یک نفر یافت نمیشد که کیفیت ساخت آنرا بفهمد چیست.

هارون در سن بیست و سه سالگی بر سریر خلافت نشست. او با یکقدم سریعی بانتظام هر يك از ادارات کشور پهناور خود پرداخت و در آن موفقیت شایانی هم حاصل نمود. طرق و شوارع را اصلاح کرده. جاده هائی در هر جا احداث و نیز چاپار خانه هائی تأسیس نمود که از مسافت های خیلی دور با کمال سرعت و آسانی بمقصد میرسیدند و يك پستی هم از کبوتر قاصد تشکیل داده و نظم و ترتیب آن بعینه همان نظم ترتیبی بوده که اکنون در بعضی شهر های اروپا معمول است و اداره مراسلات پستی در بغداد همچنانکه امروزه در اروپا دیده میشود یکی از دوائر بسیار مهمه شمرده میشد.

برای هر ایالتی یک نفر والی معین شده بود که تمام اقتدارات حکومتی آن ایالت

اورفا، شهر قدیمی ایدس، واقع در آسیای صغیر.

با او بوده است، در ایالات دوردست مثل شمال آفریقا و غیره غالباً والی راقائم مقام خلیفه مینامیدند و این شغل و مقام برای اوموروئی و تاحدّی خود مختار هم بوده و از همین جا بالاخره باستقلال تام آنها منتهی گردید.

مالیه کشور در منتهای درجه حسن انتظام و منابع و محلّ عایدی بقراردیل بوده است:

۱- مالیات سرشماری، ۲- مالیات املاک و مستغلات، ۳- مالیات کمرکی،

۴- عایدی اراضی بلا مالک، ۵- استخراج معادن.

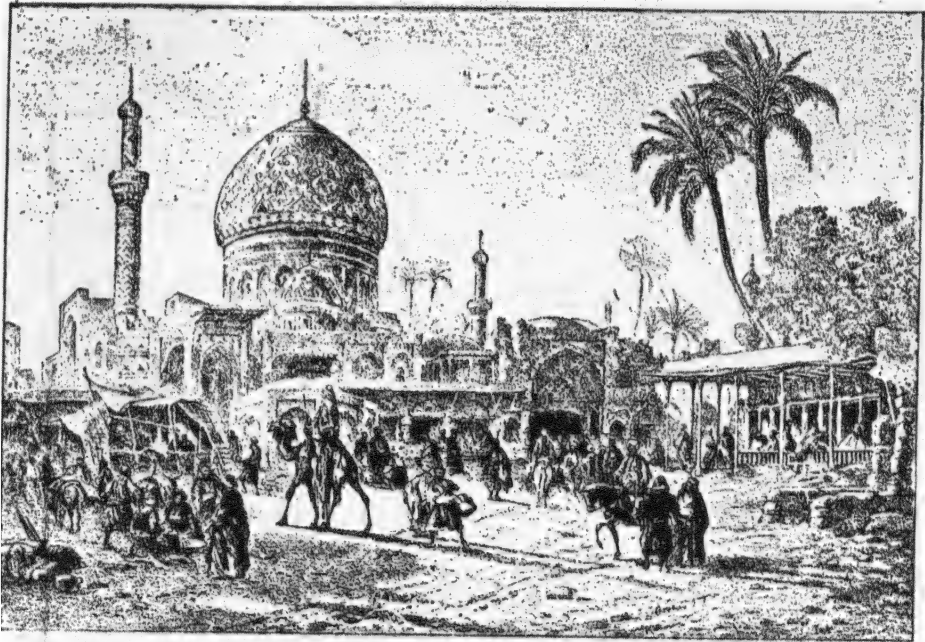
مورّخین اسلام مینویسند که مجموع در آمد سالانه خلافت بدویست میلیون فرانک بالغ میشد و این مبلغ برای آن عصر مبلغ خطیر و هنگفتی بوده است. اداره امور مالیه تحت نظر هیئتی بود از مستشاران که آن را دیوان مینامیدند.

ابن خلدون مینویسد که: «دیوان انتظام امور مالیه برای این تأسیس شده بود که در درآمد کشور نظارت نموده اموال دولت را از حیف و میل جلوگیری کنند و دیگر درآمد و هزینه را همیشه با هم موازنه کرده تعادل را حفظ کنند و نیز در پرداخت حقوق افواج و عده نفرات آنها نظارت نمایند. درین دیوان یک عده حسابداران متخصص تعیین شده که آنها را امنشیان دیوان مینامیدند. لفظ دیوان اطلاق بر عمارت و محلی هم میشد که عده نامبرده در آنجا جمع میشدند.»

امور کشور را بچهار اداره تقسیم نموده بودند که فی الواقع باوزارتخانه های فعلی ما مطابق بوده است. اول- اداره جنگ، دوم- اداره مالیه، سوم- اداره استخدام یعنی اداره انتخاب و تعیین مأمورین برای وصول مالیات، چهارم- اداره تنظیم و تنسیق برای نظارت در عواید و مخارج.

تمام احکام خلیفه را رونویس کرده ضبط دفاتر مینمودند که اشخاص بعد بآسانی بتوانند بآن مراجعه نمایند. کلید تمام این امور به دست یکنفر وزیر کل که صدر اعظم کشور محسوب میشد گذارده شده و چرخ تمام ادارات تحت نظر او گردش میکرد و مخصوصاً اکثر خلفاء زمام اختیار تمام امور کشوری را به دست او میگذاشتند.

شهربانی شهرها هم مثل پستخانه و مالیه در نهایت درجه حسن انتظام بوده است.

(۷۲) - منظره از شهر بغداد

مجالسی از تجار تشکیل داده بودند تا در اطراف امور اقتصادی و رضع تجارت کشور مذاکره و تبادل نظر کنند و از هر گونه تقلب و فریب جلوگیری نمایند . حسن تمشیت و انتظام امور مالی خلفای عباسی بآنها برای خدمات و کارهای مهم عام المنفعه موقع داده جاده هائی در کشور برای عبور و مرور تأسیس و نیز کاروانسرا ، مساجد ، بیمارستان ، آموزشگاه در هر جا خصوصاً در بغداد ، بصره ، موصل بکثرت برپا و دائر کرده بودند .

زراعت و حرفت در نهایت درجه ترقی بوده است . شرابیهای شیراز و اصفهان شهرتی بسزا حاصل کرده بنقاط خیلی دور دست حمل میشدند . در موصل و حلب و دمشق کارخانه های پارچه بافی عمده دائر بوده . معدن نمك ، گوگرد ، سنگ مرمر و آهن و غیره را از روی اصول صحیح استخراج مینمودند .

تعلیمات عمومی نیز روی اصول بسیار وسیع و عالی و منظمی دائر و برقرار بود ،

فضای نامی ودانشمندان بزرگ را از اطراف و اکناف جمع نموده و علم هیئت را هم پیشرفته‌تری بسزا داده عملیاتی را که ما اخیراً توانسته ایم انجام دهیم آنروز انجام داده بودند مانند پیمایش یکقوس دائرة نصف النهار که آنروز بانجام رسیده بود، کتب و رسائل قدمای روم و یونان خصوصاً تحقیقات آنها در فلسفه و ریاضی تماماً ترجمه شده در دانش گاهها تدریس مینمودند، تحقیق و بررسی در آثار باستان که در اروپا چندین قرن بعد شروع گردید در آن عصر (یعنی عصر اعتلاء مدنیت اسلام) بطور عموم جاری بوده مسلمین در فرا گرفتن این علوم که برای آنها تازگی داشت نهایت جدیت را بروز دادند. کتابخانه های عمومی، دانشگاهها، مجامع علمی در هر نقطه بکثرت تشکیل دادند، چنانکه در ابواب دیگر این کتاب تفصیل این تمدن را که ملاحظه میکنید معلوم میشود که آنها در علوم تاجه اندازه موفق با کتشافات مهمه شده اند.

از این بیان مختصر ثابت میشود که فاتحین اسلام در پایان فتوحات باندك زمانی در تمدن ترقی نمایی حاصل نمودند لیکن این گونه تشکیلات و انتظامات کشوری و یا این قسم فنون پیچده مانند استخراج معادن و یا بناء عمارات عالیه واضح است که دفعه بدست نمیآید و یا عمومی مثل هیئت یکدفعه حاصل نمیشود و نیز ثابت میگردد که مسلمین تمدنهایی را که آنوقت در دنیا وجود داشت ابقا مینمودند، آنها در علوم و فنون و انتظامات کشوری از تمدن قدیم یونان و روم اقتباس نموده ولی آنرا ترقی داده بمرتبه بلند رسانیدند برخلاف دول روم شرقی که این تمدن از آنها بدست مسلمین آمد مطلقاً نتوانستند از آن استفاده کنند بلکه در منتهی درجه تنزل و انحطاط باقیماندند در این فاتحین تا ایندرجه شوق علم وجود داشت که خلفای بغداد از هر کجا و بهر وسیله و تدبیری که بود ارباب علم و هنر را بیای تخت خود حاضر مینمودند، چنانکه یکی از خلفا مخصوصاً بسلطنت روم شرقی بدینجهت اعلان جنگ داد که او را مجبور ساخته یکنفر ریاضی دان مشهور را به بغداد برای تدریس اعزام داد اهل هر مذهب و ملتی از یونانی، ایرانی، قبطی، کلدانی در بغداد جمع شده و اینشهر مرکز علوم و فنون دنیا قرار داده بودند **ابوالفرج** منوید که منجمله از کلمات **مأمون**

عباسی این بود که میگفت « علما از جمله بندگان خاص درگاه احدیتند که برای تکمیل مراتب فهم و ادراک انسانی فرستاده شده اند و ایشان در عالم بمنزله مشعلهای فروزان و رهبران افراد نوع انسانی شمرده میشوند و اگر نمیشدند آنها، هر آینه عالم بتوحش اولیه خود برمیکشت »

این خلفای اسلام چرا دارالخلافة خود را از تمام دنیا بالاتر ندانند در صورتی که در بار آنها مجمع اینگونه ارباب فضل و کمال بوده است و واقعا در بارشان هم درخشنده ترین دربار روی زمین محسوب میشد .

دربار عباسیان علاوه بر شهرت آن در علم و ادب نهایت شکوه و جلال را هم دارا بوده است . چنانکه **ابو الفدا** در باب ورود سفیر روم شرقی در سال ۳۰۵ هجری ببغداد و پذیرائی از او شرحی که نگاشته از مطالعة آن میتوان راجع بتجملات و شأن و شوکتی که در خور مشرق زمین است زمینیة کافی بدست آورد . مورخ نامبرده چنین مینویسد « سپاه » خلیفه که عده وی از سواره و پیاده بالغ بر شانزده هزار نفر میشد همگی زیر سلاح و « حاضر فرمان بودند . صاحبمنصبان و فرماندهان لشکر بالباس عالی نظام و نشانها و « حمایل های زرین و مرصع بانواع جواهرات که چشمها را خیره مینمود حلقه وار « اطراف فرمانده کل صف بسته بودند . هفت هزار خواجه سرا که چهار هزار نفر « آنها سفید بودند پشت سر ایستاده و عقب سر آنها هفتصد نفر سرایه داران و یاسداران « ارگ خلافتی صف بسته بودند . از طرف دیگر نایقهای مرصع و ناوها و کشتیها « بابیرقهای که بر بالای آنها در اهتزاز بودند منظره ای دلکش در دجله از آنها تشکیل « یافته بود . تشریفات و تجملات اندرون قصر شگفت انگیز و هر بیننده ای را متحیر « میساخت . سی و هشت هزار پرده های مشجر در جاهای مختلف آویخته که از میان « آنها دوازده هزار و پانصد طاقه زر بفت بود . فرش قالی بالغ بر بیست و دو هزار بوده « است . یکصد قلاده شیر که هر يك محافظ مخصوص داشت جلو خلیفه نمایش میدادند . « یکی از چیزهای حیرت انگیزی که آخرین درجه تکلف و نفاست در آن بعمل آمده « درختی بوده است موسوم به شجرة الدّر که از طلا و نقره ریخته شده و آن دارای هیجده «

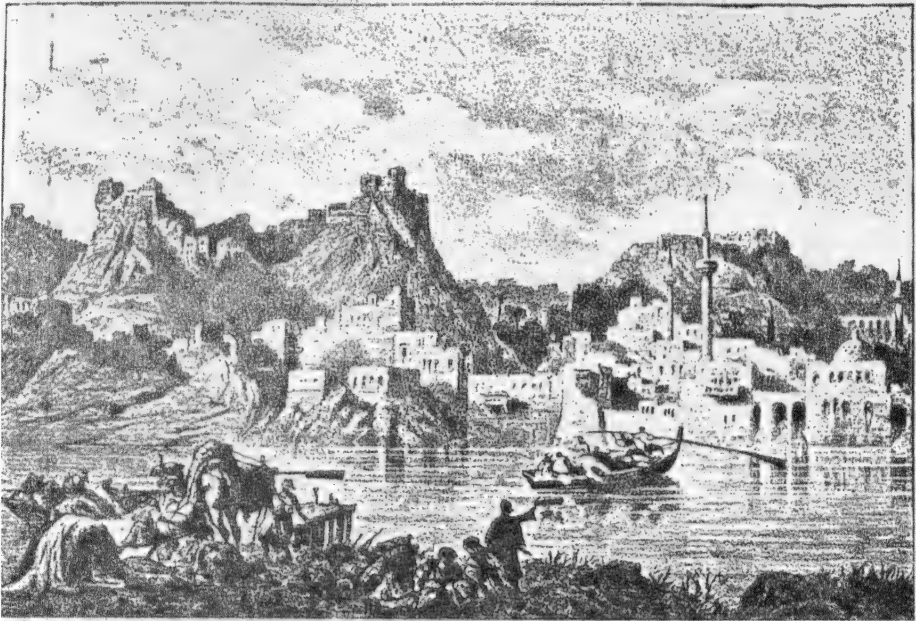
« شاخ و روی آنها انواع طیور خوش الحان نشسته بودند. بر گهای درخت و نیز خود »
 « طیور از فلزات قیمتی ساخته شده بود. درخت مزبور مانند درختان طبیعی در »
 « حرکت و اهتزاز و مرغان آن با الحان و آهنگهای دلکش بترنم مشغول بودند که »
 « درین میانه وزیر اعظم ، سفیر روم شرقی را بیای سریر خلیفه حاضر ساخت . »

قدرت و قوت لشکری خلفای بغداد هم مطابق باشئونات حکومتی آنها بود .
 عظمت این قوت لشکری در کشورهای خارجه بدرجهای بوده است که امپراطوران
 قسطنطنیه که جانشینان سلطنت روم و یونان بودند مجبور بدان باج و خراج شده حتی
 برای خلاصی از دادن خراج خیلی کوشش نمودند ولی نتیجه ای نبخشید . **نیسفور** (۱)
 که بعد از **ایرن** ملکه بر تخت نشست به **هارون** نوشت که از این تاریخ بعد خراج
 نخواهد داد . خلیفه در جواب خطی بطور مختصر ولی سخت و تند برای وی فرستاد
 . از مطالعه آن معلوم میشود که این جانشینان ضعیف یونان و روم در نظر مسلمین
 تا چه درجه پست و خوار بودند . جواب مزبور بدین قرار است :

« بسم الله الرحمن الرحيم ، از طرف **هارون الرشید** امیر المؤمنین بد **نیسفور** سگ
 رومی ، ای کافر زاده من مکثت را خواندم تو از من جواب آنرا نخواهی شنید بلکه
 خواهی مشاهده کرد و دید . »

و حقیقه این سگ رومی هم دید که چه بر سرش آمد . **هارون** تمام کشور و برا
 زیر وزیر نموده و این امپراطور مسیحی قسطنطنیه مجبور گردید بدر بار خلافت اسلام
 باج بدهد .

حکومت مشرقی اسلام در عصر **هارون** و پسرش **مأمون** باوج کمال رسیده بود
 چه کشور آنها در آسیا تا سرحد چین اتصال پیدا کرده و در افریقا هم برابره از حملات
 مسلمین تا حبش و یونانیان تا بوسفور متواری شده و از سمت مغرب دامنه آن تا
 ۱. Nicéphore اول امپراطور سلطنت روم شرقی بود و او **ایرن** * ملکه را در نتیجه سازشی
 که برخلاف وی نمود از کشور بیرون کرده و بجزیره لسبوس فرستاد . این امپراطور نهایت سنگدل
 و بیرحم بوده است ، آخر بلغاریها او را در میان خیمه بقتل رسانیدند ، سال وفات او ۸۱۱ میلادی .

(۷۳) - منظره عبور و مرور از فرات به بن حاجیک

اقیانوس اطلس وسعت پیدا کرده بود و در طول دو قرن این قبایل و طوایف پر دل که تعلیمات پیمبر اسلام تمام ایشان را ملت واحد قرار داده بود از حیث وسعت خاک در ردیف روم بزرگ قرار گرفتند و این حکومت وسیع نه فقط در قوه و قدرت بلکه در تمدن نیز بر تمام دنیا تفوق داشته لیکن اینگونه اقتدارات وسیع لشگری همیشه بوجود سرداران آنها قائم و تا وقتی که امور کشوری دست یک نفر شخص لایق مثل **هارون** و پسرش **مأمون** باقی بوده کشور بحال ترقی و رونق باقی ولی از وقتی که اشخاص نالایقی به روی کار آمدند هر قدر در ترقی قدم سریع برداشته بودند سریعتر از آن بنای تنزل و انحطاط را گذاشتند. و قتی که میان قبایل مختلفه عرب نفاق و اختلاف پیدا شد، علاوه برین **مللی** که اعراب آنها را موقتاً تحت نفوذ و انقیاد خود در آورده ولی از بین نرفته بودند تمام اعراب بلند نمودند، البته برای بقاء و دوام شکوه و جلال خلافت اسلام لااقل لازم بود تمام حکمرانان یک خاندان از اشخاص لایق و مدبر و کافی باشند. خلافت عربی اسپانیول علم استقلال برافراشته بود. برابره جدا گانه دعوی استقلال داشتند. اتراک که بعنوان غلام، جزء

پاسداران و مستحفظین قصر خلافتی بودند بنای فتنه و فساد را گذاشته اقتدرانی بدست می‌آوردند که آن اقتدارات در آینده مخصوص آنها گردید .

خاندان عباسی در قرن دهم میلادی منقرض گردید لیکن قبل از انقراض از يك مدت طولانی رو بضعف نهاده از عظمت و جلال دیرینه آنها فقط اسمی باقی مانده بود. ترکان از اول با سم برد وارد بغداد گردیده و بمناسبت بلندی قامت جزو پاسداران قصر خلافتی معین شده بودند. مثل مملو کین مصر کم کم اقتدارات حکومتی را به دست گرفتند و کارار باب خود را بجائی رسانیدند که از خلافت و سلطنت غیر از نام چیز دیگری باقی نمانده بود . و قتی که برای سرکوبی متمرّدین و جلوگیری از این سیل های متراکم در خلفا اقتداری باقی نماند کشور تجزیه شده و حکومت های خود سرومستقلی به روی کار آمدند . زمانیکه آخرین خلیفه عباسی از میان رفت و رو حیکه در بغداد باقی مانده فقط این بود که در میان بلاد مشرق مرکز علوم و ادب شمرده میشد .

طوائف مغول بودند که خاندان عباسی را بر باد دادند و ایشان چادر نشین های بودند که ترك هم در آن داخل است . آنها در حقیقت نیم وحشی و از سکنه دشت وسیع آسیای مرکزی بوده اند که شمال آن به سیریا سرحدّ روس منتهی شده و از سمت جنوب بچین و تبت و بحر خزر متصل میشود .

مطابق تحقیقات و بررسی های جدید نژاد شناسی و بهره از نگارهای دوست عزیز ما پروفیسور **دالی**^۱ معلوم میشود که ترك و مغول و **کلموک**^۲ و شاید تبتی هم از شعب يك خاندانی که اسم آن مغول است میباشد. چهره آنها بشکل خاصی ترکیب یافته و رنگ شان زرد و پریده و موی زبر و درشت .

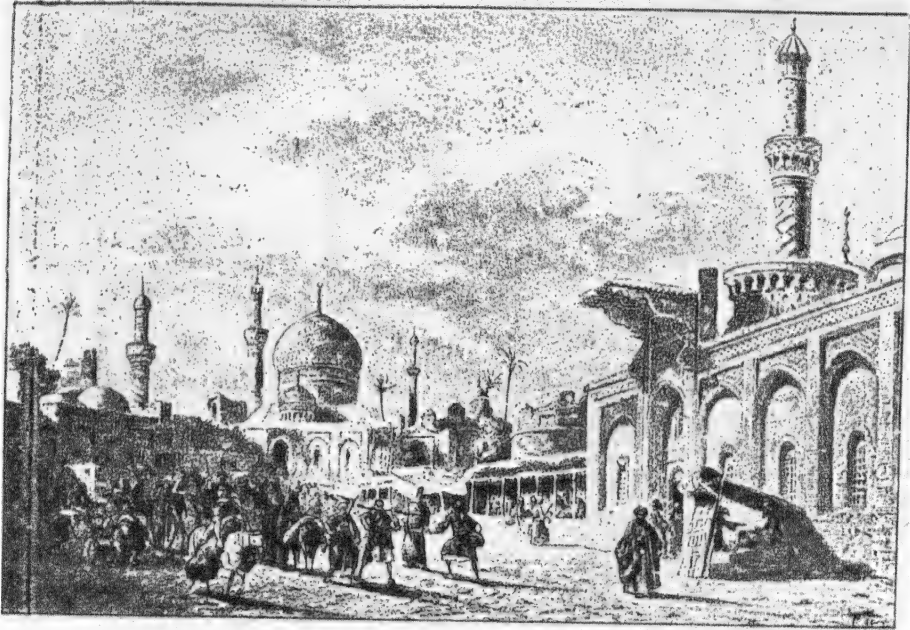
بین مغول و ترکان تا کنون هم شباهت تامی موجود میباشد و ظنّ قوی آنست که آنها در قدیم بترکان هم شباهت تامی داشته اند چنانکه **رشید الدین**^۳ در تاریخ مغولیه

۱-Dally,

۲- کلموک شعبه ای است از مغول و آنها ابتدا ساکن تبت بودند و بعد در تمام آسیا متفرق شدند .

۳- **خواجه رشید الدین فضل الله** وزیر که در سال ۷۱۸ هجری بقتل رسید وزیر سلطان **غازان** بوده است و او کتاب مبسوطی در تاریخ چنگیزخان و اولاد او تألیف نموده است . در اثنای تألیف سلطان وفات نموده و در زمان پسرش **خداپنده** کتاب مزبور شایع گردید و این کتاب در اروپا با ترجمه فرانسه بطبع رسیده است .

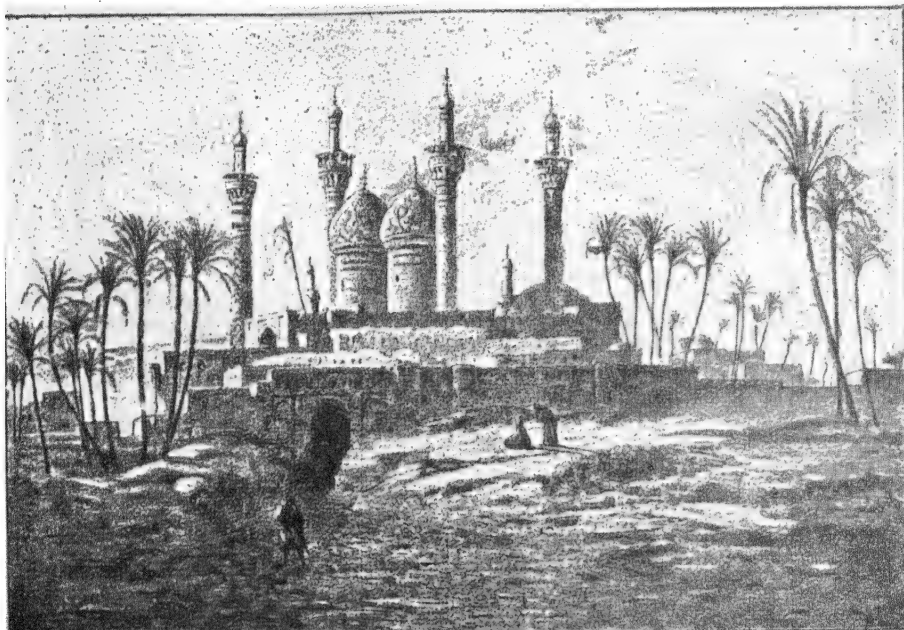

(۷۴) - منظره دیگری از شهر بغداد

خود که در قرن سیزدهم میلادی نگارش یافته است مینویسد که : در میان مغول و ترک شباهت نمایانی موجود و آنها در ابتدا يك نام خوانده میشدند .
حالیه بین مغول و ترکان اروپا بلا واسطه ممکن نیست قرابت برقرار نموده
مسئله امتزاج و اختلاط متوالی این اقوام با چرکس ، ایرانی ، قفقازی ، فرق نمایانی
بین آنها پدید آورده است .

در سال ۶۵۶ هجری (۱۲۵۸ میلادی) طایفه مغول بغداد را تصرف کرده و شهر
را قتل عام نمودند و مستعصم بالله خلیفه عباسی را بحکم هولاکو بقتل رسانیده
و تمام آنچه بود تاراج و قسمتی از کتب طعمه حریق شده بقیه را میان دجله ریختند .
قطب الدین حنفی^(۱) مینویسد : « این شائقین علوم و فنون قبل از این حادثه »

۱ - قطب الدین عبدالکریم بن عبد النور الحلبی (متوفی سال ۷۳۰ هجری)
دارای تصانیف زیاد میباشد و تاریخ قطب الدین مشهور است ، این تاریخ را بسرش قلی الدین
باتمام رسانید .

(۷۵) - منظره از شهر بغداد

« آنقدر ذخایر علمی جمع کرده بودند که وقتی که مغولها کتب مدارس و دانشگاه ها را میان آب ریختند از پیوستن این کتب با هم جبری تشکیل یافته که سواره و پیاده، بخوبی میتوانستند روی آن از دجله عبور نمایند و آب رودخانه بکلی سیاه شده بود، لیکن همین وحشیها هم که کتب و ابنیه عرب را سوزانیده و هر چه را که بر آن دست یافته برباد دادند بالاخره تمدن عرب مغلوب را اختیار نمودند. خود هولاکو که بغداد را غارت کرد و لاشه خلیفه را بدیوار شهر آویخت، ترقی و تمدن حیرت انگیز اسلامی عربی که بنظر او خیلی تازه میآمد بقدری توجه او را جلب کرد که خودش حامی و سرپرست همین تمدن گردید. مغولها در دانشکده های اسلامی تحصیل کرده مذهب و تمدن اسلام را قبول و علماء و ارباب فضل را در سایه عاطفت خود نوازش مینمودند. ما در آتیه خواهیم نوشت که همین مغول بعد از مدت کمی در هندوستان سلطنت معظمی تشکیل داد که میتوان آنرا سلطنت اسلامی عربی نامید زیرا که در هندوستان همین تمدن جای تمدن باستان آن سامان را گرفته و تا اکنون بحکومت و نفوذ خود باقی میباشد.

بغداد بعد از این خرابی دوباره تجدید حیات کرد ولی بعد از سه قرن توکان آنرا قبضه نموده و کتابخانه، آموزشگاهها، علماء و ارباب فضل و هنر آن یکمرتبه رهسپار عدم شده تا ابد از نظر ها غائب گردیدند.

حالیه هم بغداد يك مركز مهم تجارتي محسوب میشود ولی شهرست جدید و از آثار دوره خلفا اگر چیزی هم باقیمانده باشد بحال خرابی و تباهی است. در و دیوار شکسته ای هم که بنظر میرسد مربوط بزمان عرب نیست بلکه تماماً ایرانی و از آثار آنجا محسوب است. مسیو فلاندن^(۱) بشرح ذیل میفریسد، «از زیر گردو خاک»
 «زیاد پایه های امکنه چندی بیرون آمده که بمشکل میتوان آنها را جز و آثار دوره هارون»
 «وزویده دانست. در بعضی اما کن مثل زوایای بازار یا کنار دجله عمارات شکسته»
 «دیده میشوند که حتی اسم آنها هم محو شده چیزی از آن معلوم نیست. از قطعات و»
 «اجزاء دیوارهایی که بدست آمده کتیبه هایی در آن موجود است که خط آن کوفی»
 «ولی بسختی میتوان آنرا خواند و چیزی از آن کشف نمود. در بعض نقاط، مناری»
 «دیده میشود که غیر از اندراس و انهدام دایل دیگری بر قدمت آن نیست. بعضی جاها»
 «اتفاقاً طاقهای منبت کاری پیدا شده که از محو شدن اثر نقش و نگار آن میتوان حدس»
 «زد که از آثار باستان میباشد بدون اینکه یکنفر ترك از انهدام این آثار تمدن باستان که»
 «باتمدن روم شرقی هم دوش بوده کمترین تأثیر را اظهار نماید. باستثنای این آثار که نه»
 «فقط کمیاب بلکه فائده ای هم ندارند، چیز دیگری از زمین های بغداد بیرون نیامده و»
 «میتوان گفت در این شهر آثاری که دوره خلفا را بیاد ما بیاورد هیچ وجود ندارد»
 «و این است حالت حاضره بغداد که گفتیم، آری دارالخلافة مزبور هم دوره اش»
 «پایان رسید و رهسپار دیار فنا گردید و به تب و ددر، بابل، ممفیس که الحال بخواب»
 «ابد فرو رفته اند ملحق گردید».

آری، پایتختهای نامبرده هم زمانی بر تمام دنیا حکمرانی مینمودند لیکن حکومت ایشان لشگری، برخلاف خلفای بغداد که حکومتشان تمدنی بوده است.

ما بجای این بیان کلی و مختصری که نمودیم برای اینکه از تمدن مسلمین قدردانی

باب دوم - حکومت اسلامی در بغداد

شده باشد لازم میدانیم که از خدمات و کارهای علمی و ادبی و فنی آنان بطور مفصل و مشروح بحث نمائیم و این بحث در باب دیگر کتاب وقتی بعمل خواهد آمد که شرحی بطور مختصر از تاریخ کشور های مختلفه جزو حکومت اسلامی مذکور داریم. ما در این کتاب هر قدر جلو میرویم دو مطلب مهم که تا اینجا با اشاره اکتفا شده بیشتر در نظر صاف و روشن میگردد ، یکی آنکه اعراب از بقایای تمدن ایران و روم و یونان تمدن تازه ای برپا نمودند ، دیگر آنکه این تمدن بقدری محکم و قوی بود که تمام وحشیهای را مانند طوائف مغول و تاتار ، که بانه دام آن کمر بسته بودند مغلوب خود ساخت . اقوام مختلفه مشرق حکومت عرب را بر باد دادند لیکن همانها بدون استثناء حتی ترک حامی و مروّج تمدن وی قرار گرفتند . اقوام قدیمه مصر و هندوستان که ابتدای آنها را میتوان گفت مقارن با آغاز دنیا است تمدن و زبان و مذهبی را که عرب و جانشینان وی آورده بودند همه را قبول نمودند .

باب سوم - حکومت اسلامی در ایران و هند

فصل اول

حکومت ایران

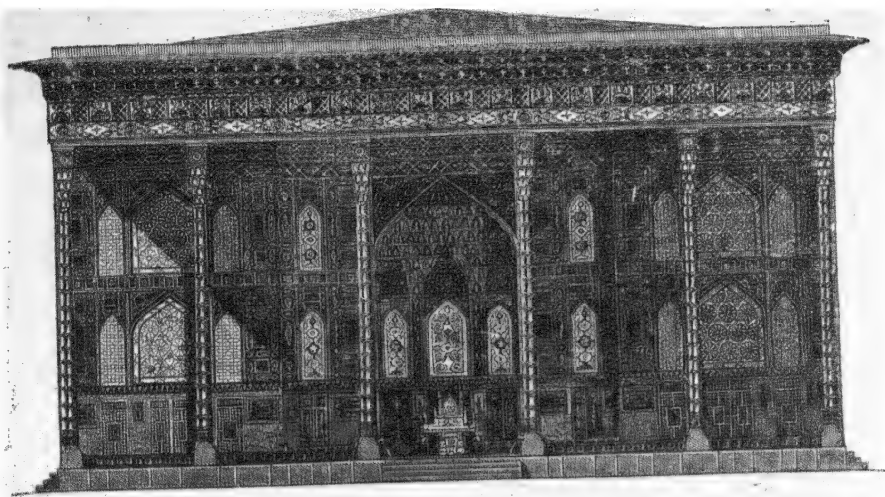
آثاریکه از عرب و اسلام در کشورهای مختلفه باقیمانده است فرق نمایانی بین آنها موجود میباشد و چون بحث در این آثار بطور مفصل و مشروح مستلزم این است که آثار علمی، ادبی، فنی و بالاخره آنچه هست همه را تحت نظر گرفته بررسی نمائیم لهذا ترتیب ابواب کتاب را نمیتوان بیک نهج قرارداد، چنانکه در ذکر آثار متعلقه بشام بییان ابنیه و عمارات آنجا اکتفا کرده لیکن بغداد که فاقد اینگونه آثار است سازمان اداری و انتظامات امور مالی آنجا را بیان نمودیم و معلوم است وقتی که تمام این مواد را باهم دریکجا جمع کنیم میتوانیم در تمدن نامبرده که باختلاف زمان و عصر صورت آن تبدیل یافته است قضاوت کرده اظهار عقیده نمائیم و ما در آینده صورت مجموعی این تمدن را کاملاً از نظر خوانندگان خواهیم گزرانید.

از بعض کشورها که ایران هم از آن جمله است موادی که نزد ما موجود میباشد خیلی محدود و ناچاریم بآن اکتفا نمائیم، لیکن باید دانست که این مواد هر قدر هم محدود باشد برای اثبات این امر که تأثیر حکومت عرب در ایران و نیز قبول اثر از این کشور کهن سال خیلی زیاد بوده کافی میباشد.

اعراب وقتی که بایران رفتند بعد از انقراض دولت ساسانی، در این کشور تمدنی یافتند بسیار مجلل، قدیم، قاهر و غالب و لذا از بعض اجزاء مربوطه بفنون و صنایع آن استفاده نموده و از آن بنای اقتباس را گزاشتند.

فتح ایران هم مثل شام در اوایل سنین هجری اتفاق افتاد، اصفهان را زمان عمر، یعنی سال ۶۴۵ میلادی، تصرف نمودند و تا سید سال این کشور زیر حکومت

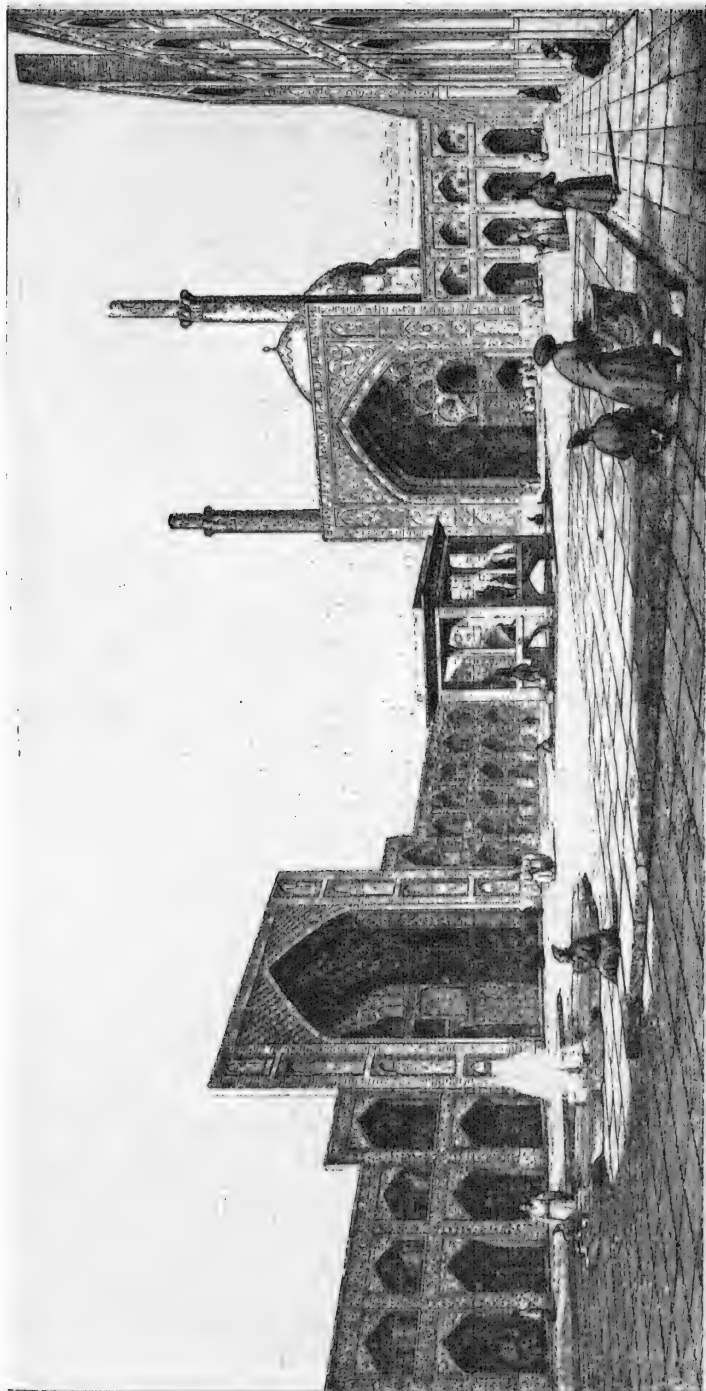

(۷۶) سر در عمارت چهل ستون اصفهان

خلفا باقی بوده و تاریخ آن تاحدی با تاریخ بغداد توأم میباشد. سپس حکومتهای خودسر ولی موقتی یکی بعد از دیگری به روی کار آمده تا اینکه سلجوقیان این کشور را بتصرف خود در آوردند ، مغولهایی که ایرانرا در قرن سیزدهم میلادی از چنگک سلجوقیان خارج ساختند ترکمانان در سال ۱۴۰۳ میلادی آنانرا مغلوب نمودند .

تهاجمات و یورشهای بی دریغ ، آثار قدیمه ساسانی و عرب را پامال نموده و مختصر آثاری هم که در اصفهان باقی میباشد در حال انحطاط است . این آثار ، مخصوص بزمان شاه عباس است که در سال ۹۸۰ هجری (۱۵۸۹ میلادی) اصفهان را پایتخت خود قرار داده و بسیاری از قطعات کشور را از چنگال ترکان خارج کرده و تا یکقرن چنین معلوم میشد که مفاخر باستانی این کشور تجدید میشود . او در سال ۱۷۳۹ میلادی بسلطنت مغولیه هندوستان حمله برده و بسیاری از ایالات مغربی رودسند را بتصرف در آورد ولی اخیراً باز کشور گرفتار هرج و مرج شده بنای تنزل و انحطاط را گذاشت . حالیه ایران بین نفوذ (۱) دو دولت واقع شده که یکی روسیه مقصودش حمله بردن بکشور هند و دیگری دولت انگلیس میباشد که

۱- این کتاب در حدود پنجاه و دو سه سال قبل از این تألیف یافته است و در آنزمان بواسطه نالایقی زمامداران وقت ، ایران زیر نفوذ انگلیس و روس بوده ولی خوشبختانه بعد از طلوع کرکب درخشان پهلوی بلافاصله کابیتولاسیون در سرتاسر ایران القاء شده و دست اجانب بکلی از کشور کوتاه گردید و امروز کشور کهن سال ایران در پرتو توجهات عالیّه اعلیحضرت همایون شاهنشاهی عظمت باستانی خودرا تجدید نموده نهضتی بسزادر تمام شئون کشور برای حصول تقدم و ترقی پیدا شده است .

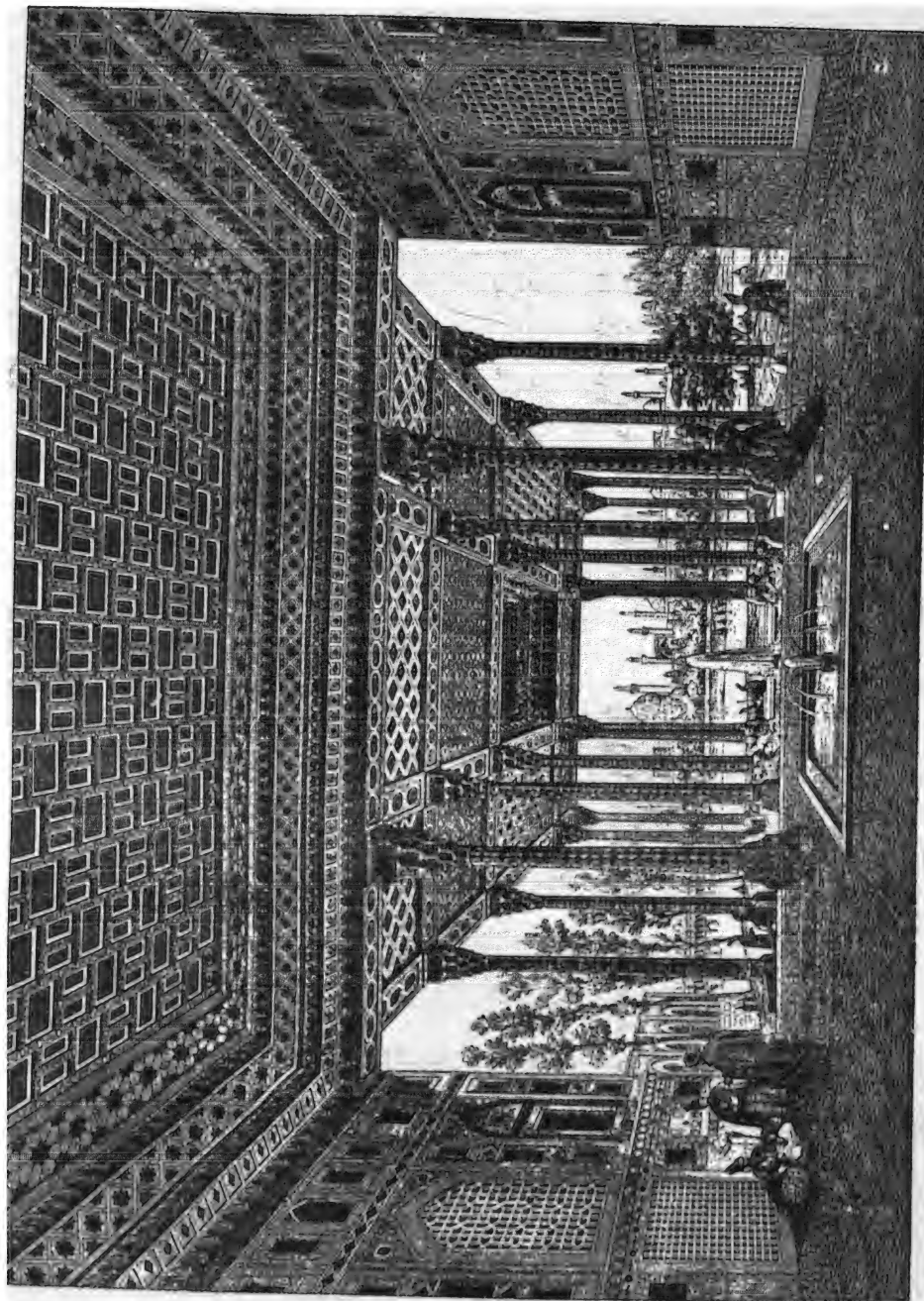

نظرش دفاع و جلوگیری از این حمله است. هیچ جای تعجب نیست که این سرزمین میدان رزم این دولت مخالف واقع شده از میان آنها حریفی که توانا تر است دست روی آن بگذارد و دور نیست که این کشور همچنانکه از روزهای پیشین میدان رزم آزمائی جهانگیران دنیا بوده و فاتحین خود را نیز پشت سر هم بر تمام دنیا حکمران قرار داده است سرنوشت آینده اش هم همین بوده باشد.

در ثبوت تأثیر عرب بر ایران کافی است همین قدر گفته شود که ایرانیان مذهب و شریعت و قانون اسلام را قبول نمودند، اگرچه زبان عربی در این کشور زبان عمومی نیست معیناً زبان نامبرده در کشور شایع و همان مقامی را که در قرون وسطی زبان لاتینی در اروپا دارا بود عین آنرا زبان عربی حالیه در ایران دارا میباشد، چنانکه ایرانیان هنوز علم فقه و حدیث را در عربی تحصیل مینمایند.

عمارت و ابنیه دوره عرب در ایران بقدری کمیاب است که ماثقیقاً نمیتوانیم نشان بدهیم که هر يك از این دولت تاجه درجه در صنعت دیگری تأثیر بخشیده و معلوم نیست که قبل از اسلام طرز معماری ایران چه بوده و آن بعد از اسلام چه شکلی بخود گرفته است و توصیفاتی هم که در سفرنامه سیاحان از ابنیه قدیمه بنظر میرسد بدرجه ای ناقص میباشد که نمیتوان معلوم داشت وضع آن عمارات از اوّل چه بوده است. البته از بیان مورّخین با خرابه هائی که تا کنون باقیمانده همینقدر معلوم میگردد که در عصر ساسانی ابنیه و عمارات سلطنتی را در نهایت درجه شکوه و زیبائی بنامینمودند، آنها یعنی ساسانیان از طرز بنای گنبد واقف بوده و از کاشیهای مینا کار عمارات خود را آرایش میکردند و نیز میتوان اینمطلب را کشف کرد که در اوایل فتوحات اسلام اعراب طرز مذکور را با تغییرات و اصلاحات کمی اختیار نمودند. در ابنیه و عمارات اوایل سنین اسلام اینمطلب که اثر ایران در آنها تا کجا و اثر عرب تا کجا است صاف ظاهر و هویدا میباشد. اعراب فقط در تزیین و آرایش اندرونی عمارات و نصب کاشیهای مینا کار از معماری ایران اقتباس کرده لکن در طرز ساختمان بیرونی این عمارات لااقل در شام و مصر معاری روم شرقی را سرمشق اقتباس خود قرار دادند و بعد از مدّتی که از این میانه گذشت معماری عربی (اسلامی) در ایران تأثیر بخشیده و ایرانیان وضع گنبد عربی و تزیینات

۱- این نقوذ زبان عربی مخصوص دوره های سابق ایران بوده است آنهم نه باندازه ای که مصنف میگوید لکن امروز که معارف ایران توسعه و ترقیاتی بسزای پیدا کرده است عربی هم جز و زبانهای خارجه شمار آمده مقامی که سابق داشت آن مقام را بکلی از دست داده تمام علوم و فنون در آموزش گاهها فارسی که زبان باستان ملی و رسمی کشور است تدریس میشود و نیز کلیه تحریرات علمی و ادبی و غیره در فارسی است، علاوه فرهنگستانی هم برای وضع لغات تأسیس شده و آن تا کنون پیشرفت نمایانی هم کرده است.

مختلفه اندرونی و نیز کتیبه ها را از اعراب گرفتند و ما این موضوع را در یکی از ابواب آینده دوباره مطرح بحث قرار خواهیم داد.

از آثار دوره خلفای اولیه اسلام که واقعاً در ایران خیلی کم باقی مانده یکی مسجد همدان است که ما گراور آنرا در یکی از صفحات آینده کتاب درج نموده ایم (۱) و نیز بعضی مساجد خراسان میباشد که مسیو **خانیکوف** (۲) آنها را از یادگار های عصر اول اسلام میداند، درین ابنیه طرز معماری عرب و ایران با هم ترکیب یافته است. طاق و مناره های مخروطی و قرار دادن ایوانچه در انتهای آن و استعمال کاشیهای مینا کار در آرایش و تزیینات تماماً طریزست مخصوص به معماری ایران، برعکس کل و بونه و نقش و نگار داخل و کارهای قلمی و ستونهای بلند آن طرز معماری عرب میباشد. از میان عمارات شکسته دوره خلفا که اینوقت در ایران دیده میشود عماراتی است که شاه عباس در اصفهان بنا کرده و بین آنها با عمارات مشهوره که نقشه آنها را درین کتاب نشان داده ایم شباهت تأمی موجود میباشد و چنین معلوم میشود که معماران این ابنیه خواسته اند در طرز معماری آن همان رویه و سبک باستان را اتخاذ نمایند و ما در یکی از ابواب کتاب که از صنعت معماری عربی اسلامی بحث میکنیم ثابت خواهیم نمود که این طرز باستانی متدرجاً تغییراتی محسوس پیدا کرده و بهره طرز ساختمان گنبد که اول کمی شکسته بود، سپس بشکل نیمکره بنا شده و بعد قسمت زیرین آن قدری تنگ و بالاخره شکل شلجمی بخود گرفته است.

بهر حال طرز اصلی این عمارات ایرانی است، مناره های مخروطی، طاقهای جسیم جناقی شکل، بکار بردن کاشیهای مینا کار در دیوارها و اقسام رنگ آمیزی تماماً از شاهکارهای صنعت معماری ایران میباشد و در عمارات هندوستان در هر جا که این طرز دیده شود باید یقین کرد از ایران گرفته شده است.

مغولها که عرب را منقرض کردند تمدن و مذهب وی را برای خود اختیار نمودند

لیکن در ایران و هند معماران هندی و ایرانی را بکار انداخته و چنانکه در آینده نشان خواهیم داد آنها هم این دو طرز معماری ایران و هند را با هم ترکیب نمودند. سمرقند که تیمور آنرا در سال ۱۴۰۴ میلادی پایتخت خود قرار داد و اکنون بحال ویرانی افتاده از خرابه های آنجا معلوم میشود که طرز ایران در معماری آنجا غالب بوده است. در هندوستان اثر عرب ابتداء خیلی زیاد بود ولی بعد تمزّل نمود و چنین معلوم میشود که مغولها ابتدا در معماری دارای طرزی مخصوص نبودند ولی بعد از ورود باین کشور بیک مدّتی طرز خاصی پیدا نموده که نتیجه و ثبّت سبکهای گوناگون رعایا و اتباع مختلف آنها بوده است چنانکه گراورهای کتاب گواهی است بر این معنی.

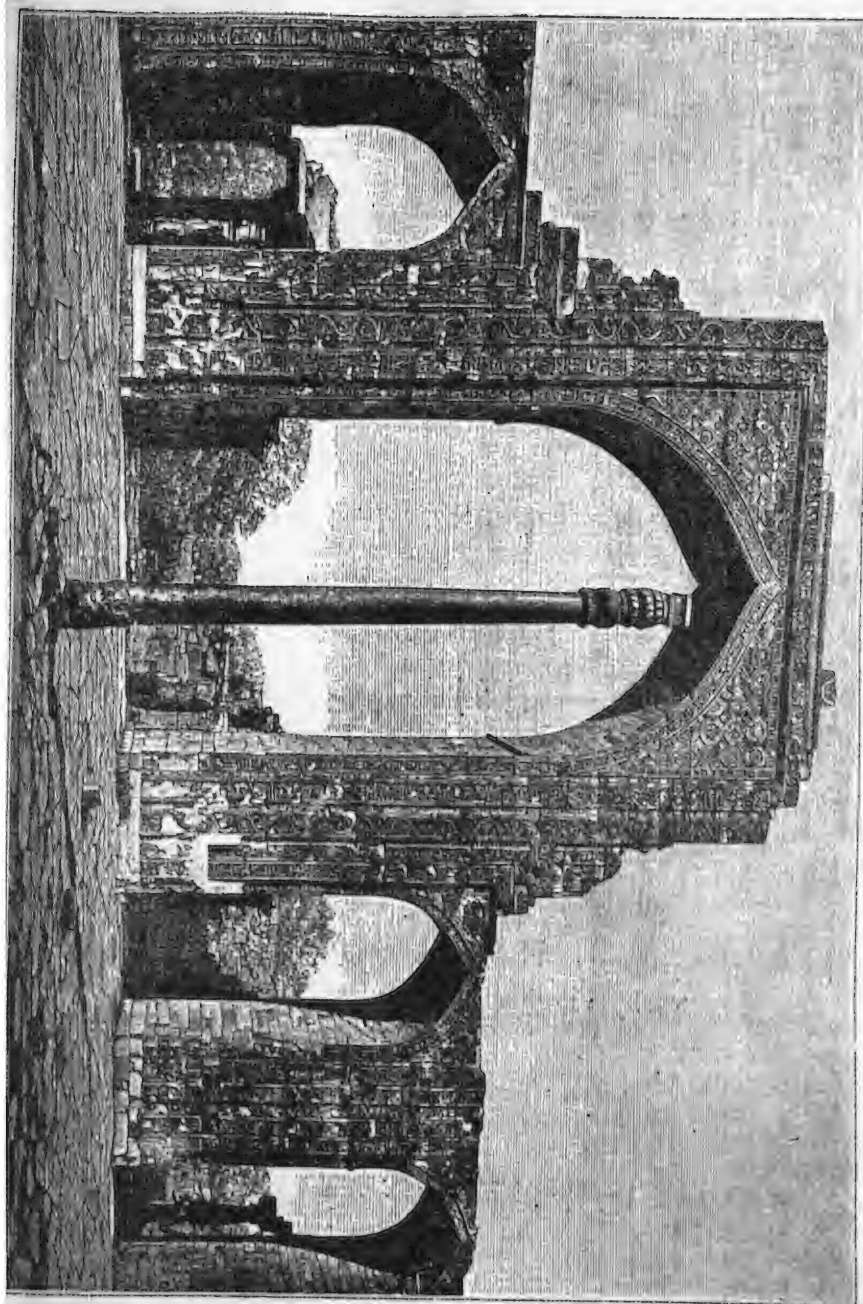
تمدّن عرب و اسلام بایران تأثیراتی که بخشیده اگر بخواهیم آنرا مختصر کرده در الفاظ چندی ذکر کنیم می گوئیم که این تأثیر بیشتر در مذهب و علوم و فنون و زبان بوده است. اما در عادات و رسوم و اخلاق و نیز در طرز معماری واقعاً کم توانسته بایران تأثیر ببخشد. ایرانیان عوض اینکه مثل مصریان تمام اجزاء این تمدن را اختیار نمایند بعد از اسلام هم قسمت های مهمّ اجزاء تمدّن باستان خود را کاملاً محفوظ نگاهداشته اند.

فصل دوم

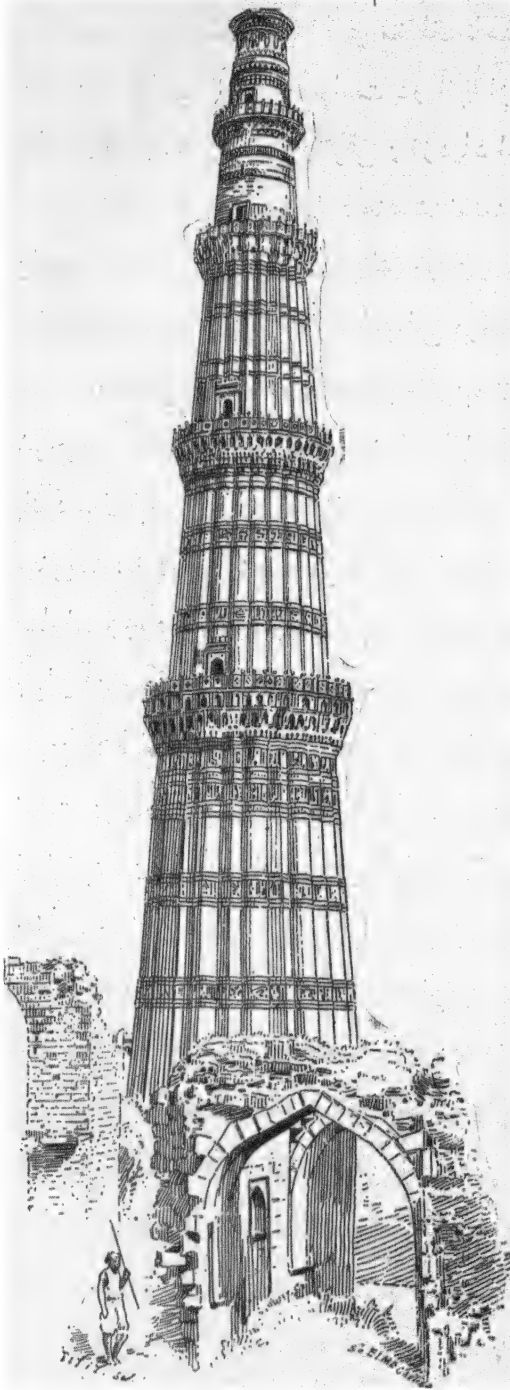
حکومت اسلامی در هند

اگر چه تأثیر سیاسی اسلام در هند بیشتر از ایران نبوده لیکن از حیث مذهب و تمدّن تأثیرات نمایانی بکشور نامبرده بخشیده است، چنانکه یکصد کرور سکنه آنجا پیرو آئین و کیش اسلام میباشند.

رفتن مسلمین بهند از ابتدای سنین هجری شروع میشود (۶۳۷ - مسیحی) کشتیهائی که از بحرین و عمان حرکت نموده تادهانه رود سند رسیدند، در سال ۶۶۴ میلادی پادشاه کابل خراجگذار مسلمین گردید و در ۷۱۱ میلادی لشکر اسلام سند را فتح نمودند که حدود آن آنوقت از سمت مشرق تا کشمیر و از سمت مغرب تادریای

(۷۹) دروازه مسجد قطب نزدیک دهلی

(۸۰) - برج نصب برتیب دہلی

هند منتهی میشد لکن این فتوحات اولیه را اهمیتی زیاد نبود و تا سال ۷۵۰ میلادی زیادتر نتوانستند موقع خود را حفظ نموده در آنجا باقیمانند بلکه سلاطین هند با زروی کار آمدند تا اینکه بعد از چندی مسلمین ترك و مغول دو باره آنجا را بتصرف خود در آوردند. در میان تمام این خاندانهای باستان سلطنتی، غزنویان ابهت و جلالشان بیشتر از همه بوده است آنها در سال ۱۰۰۰ میلادی شروع بحمله نموده و این حملات که شماره آن به یازده نوبت میرسد تا بیست و پنج سال دوام داشته است. سواحل شرقی رود سند، کشمیر، پنجاب، ایالت لاهور، از میر، همه را بتصرف خود در آوردند. غزنویان خود را حامی و ناشر دیانت و تمدن اسلام نشان میدادند و از مقام خلافت بغداد بلقب موالی امیر - المؤمنین مفتخر بودند بعد از اسکندر کبیر این اولین موقعی بوده که هندوستان مطیع يك حکومت اجنبی گردید. نفوذ سیاسی و مذهبی اسلام در آنجا نهایت درجه استحکام

پیدا نموده و با دست خاندانهای مختلف تاهشتصد سال این نفوذ باقی بود . اگرچه حکومت سیاسی اسلام مدتهاست در آنجا از بین رفته لیکن قدرت و نفوذ مذهبی آن هنوز باقی بلکه روزانه در ترقی و ازدیاد است .

زمانی که مسلمین وارد هند شدند تمدن باستانی آن کشور را از تمدن خود بهتر یافتند ، لذا آن تمدن را با تمدن خود ترکیب و ممزوج نمودند ولی تعجب در اینست که مذهب خود را توانسته اند در اندک زمانی در قسمت اعظم این کشور پهنایور منتشر سازند . مسلمین ابنیه و عمارات قوم مغلوب خود را که میدیدند بسی تحسین مینمودند . شرحی را که **محمود غزنوی** بعنوان سالار سپاه خود در توصیف (مترأ) که از هزار و پانصد سال قبل از میلاد معروف بوده مینگارد قابل بسی ملاحظه است . او چنین مینویسد : « در این شهر حیرت انگیز غیر از بتکده های کفار زیاده از یک هزار ابنیه و عمارات وجود دارد که بیشتر آنها از سنگ مرمر ساخته شده و مانند عقیده مؤمن حقیقی بنیان آن محکم و استوار میباشد و اگر حساب کنیم که در این عمارات چه مبلغ پول خرج شده است غالباً بچندین میلیون دینار میرسد و باز بنای این همه عمارات ممکن نیست در مدت دوست سال انجام گیرد . در بخشانهای کفار اشگر من پنج هیکل بت از طلا بدست آوردند که چشمهای آنها از یاقوت و تنها قیمت این چشمها پنجاه هزار دینار بوده است و یکی از این بتها حامل زبرجدی بود که وزن آن بچهار صد مثقال بالغ میشد و این بت را وقتی گذاختند نود و هشت مثقال طلای خالص از آن در آمد . و در جای دیگر بت های چندی از نقره بدست آوردیم که هر کدام بار یک شتر میشد . » بعد از غزنویان خانواده های مختلف یکی بعد از دیگری سلطنت نموده تا آنکه سلطنت مغول روی کار آمد ، لیکن با همه این تغییرات و تبدیلات نباید فراموش کرد که این خاندانهای مختلف با وجودی که دارای خون عرب نبودند مع هذا همه آنها بدون استثناء حامی و ناشر مذهب و تمدن عرب بودند .

اثری را که اعراب در اقوام دیگر بخشیده ما وقتی که تحت دقت نظر میگیریم دو مطلب صاف ظاهر میگردد باین معنی که آنها یا مدنیت اسلامی را در کشور مغلوب بطور

تام و تمام تنفیذ نموده اند مثل مصر و یا تمدن قدیم آن کشور را با تمدن خودشان امتزاج داده اند چنانکه در ایران و هندوستان همین کار را کردند . در هندوستان این دو تمدن مثل شیر و شکر بطوری با هم آمیخته شده که در عقاید مذهبی آنان هم بنای تأثیر را گذاشت و چندی که از این میانه گذشت تمدن نائلی که عبارت از تمدن ایران باشد با آن ممزوج گردید و بدینواسطه لطافت و ظرافتی در آن پیدا شد .

از مشاهدۀ ابنیه و عمارات هندوستان که ذیلاً بیان خواهیم نمود صریحاً معلوم میگردد که تأثیر عرب در ازمئه مختلفه در این ابنیه تا کجا است و هریک از این سه تمدن مختلف تا چه اندازه در این یادگار ها سهم و حصه گرفته اند . ساختمانهایی که در اوایل شده مثل بنای دروازه **علاء الدین** ^(۱) طرز معماری عرب غالب و ایران در آن کم تأثیر بخشیده و اثر طرز معماری هند در آن خیلی کمتر میباشد . طرز معماری معابد قدیمه **هنود** کاملاً موافق با سلیقه و مذاق مسلمین نبوده لذا بآن خیلی کمتر اهمیت دادند . تا چند قرن بعد هم اثر معماری عرب هنوز باقی بود در صورتیکه خود عرب متدرجاً از صفحه روزگار محو و نابود میشد ، البته طرز ایران بواسطه مجاورت پیش قدم بوده و مذاق وی غالب میباشد . طرز عربی و هندی در ابنیه آن زمان قدری زیاد ولی نهایت کمیاب است .

در هندوستان دوره طرز عربی خالص خیلی محدود است برعکس دوره ای که در آن بعداً یک انقلاب کلی در طرز معماری عرب روی داده زیاده ممتد و طولانی است . ناشرین جدید دیات اسلام ، عرب نبودند بلکه ترك و مغول یعنی طوائف نیم وحشی بودند مانند آن وحشیهای روم را گرفتند آنها هم بالاخره تمدن اقوام مغلوب را اختیار نمودند مگر اینکه برای حصول ترقی يك دوره خیلی طولانی لازم داشتند .

جای تردید نیست که سالیان درازی برای ترقی و تعالی آنها لزوم پیدا کرد و همین کُندی قوه آخذه است که مابه الامتیاز است بین ملت باهوش و مستعدّ عرب با اقوام

۱- بکراور شماره (۸۱) رجوع شود .

ازمنه قرون وسطای اروپا و نیز طوایف و حشی و بلید (مغول و تاتار) آسیا که سرزمینهای اسلام را فتح نمودند.

اعراب از بقایای تمدن یونان و روم و ایران در مدت کمی تمدن جدیدی برقرار نموده بزودی براسانید خود تفوق حاصل نمودند، لیکن این قوم و حشی قبل از اینکه از این اعلی درجه تمدن و ترقی بتوانند فایده حاصل کنند بر آنها لازم بود که انقلابی در آن ایجاد کنند که اثر آن اول رجعت قهقرائی بوده سپس ترقی، زیرا که بدون آن در دماغ های این نیم وحشی صلاحیت اخذ این تمدن پیدا نمیشد، طبیعی است که این طریقه عمل مدت ها وقت لازم دارد چه آن نتیجه يك سلسله خصایصی است که بوسیله وراثت فراهم میگردد. راستی، اقوام وحشی که کشور روم را فتح نموده و پس از مرور سالیان دراز توانستند از آن تمدن باستان استفاده کنند فقط برای این بوده که يك وحشی را متمدن ساختن فوق العاده مشکل و عملی است که خیلی دیر صورت میگیرد. سلطنت خاندان غزنوی تا سال ۱۱۸۶ میلادی دوام پیدا نموده و بعد از آن

خاندان غوری که اصلا ترکمان بودند بروی کار آمدند. سلطان قطب الدین مشهور که در سال ۱۲۱۰ میلادی درگذشت یکی از پادشاهان همین خاندان است. بطوریکه در آینده معلوم خواهد شد او در هندوستان آثار و ابنیه مهمه ای از خود پیادگار گذاشت و شهر دهلی در سال ۱۲۵۰ میلادی پایتخت بزرگی گردیده فضا و ارباب صنعت و هنر که در اطراف و اکناف بودند در آنجا گرد آمده نسبت بایشان نوازش زیاد بعمل میآمد و از آنها همان درجه قدر دانی میشد که ابتدا در بغداد از ارباب فضل میشده لیکن حملات مغول بر علیه این حکومت جوان شروع گردید و در سال ۱۲۹۷ میلادی علاء الدین پای دیوار شهر دهلی در يك جنگی که فاتح شد مینویسند عده قشون متخاصمین بالغ بر يك کرور بوده است.

در سال ۱۳۷۸ میلادی تیمور دهلی را تصرف نموده لیکن آن چندان دوام نیافت. بعد از رفتن او حکومت های مستقل ولی غیر ثابت چندی بروی کار آمده تا آنکه یک نفر از خاندان تیمور که پادشاه کابل بود، در سال ۱۵۱۷ میلادی دهلی را گرفته شالوده سلطنت خاندان تیموری را ریخته و تاسیص سال هم سلطنت

این خاندان طول کشیده تا اینکه بدست انگلیسیان منقرض گردیدند.

چون تاریخی که بر سنگ منقوش است نسبت بشروح و تفاسیر مبسوطی که نوشته میشود بمراتب گویاتر و پر معنی تر میباشد لذا ما مطابق رویه خودمان آثار و ابنیه‌ای را که از عرب و اسلام بطرز خالص یا ممزوج در هندوستان موجود است ذیلاً از نظر خوانندگان میگذرانیم.

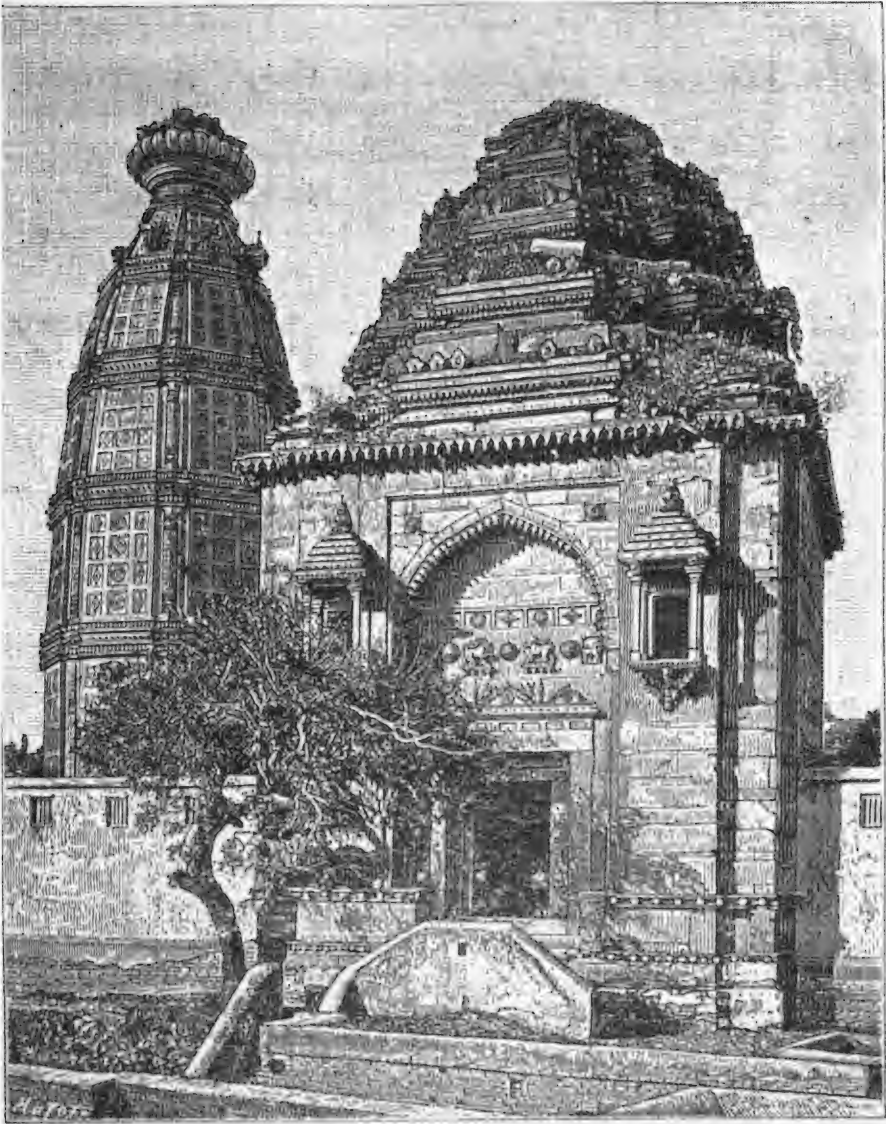
برج قطب (۱) قدیمترین ابنیه و عمارات عرب در هندوستان ابنیه و عماراتی است که در اواخر قرن دوازدهم میلادی بنا شده و مشهورتر از همه دو بنا است: یکی از آنها مسجد قطب میباشد که در سال ۱۱۹۰ میلادی در نزدیکی دهلی بنا شده و دیگر برجی است که باسم مناره **قطب** موسوم گردیده. مناره نامبرده برجی است مختط و شکل آن استوانه ای خیلی بلند که قسمت بالای آن ریخته است و این شکل مخروط جابجا به کتیبه‌ها و نقوش در هم ترین یافته و از پائین تا بالا چندین بالکن (مختابی و طارمی) از سنگهای تراش بنا نموده اند. این مناره که فقط دالان و طرز آرایش آن عربی است در زمان **قطب الدین** بنا شده یا او در دوره خودش آنرا باتمام رسانیده و بدین ملاحظه آن را مناره **قطب الدین** مینامند و بهمین اسم در اروپا معروف میباشد.

شکل این برج مخصوصاً نشان میدهد که معمار آن هندی بوده است و آن در هندوستان یکی از عجائب دنیا شمرده میشود. **سید احمد خان بهادر** راجع بدهلی کتابی تألیف نموده و **مسیو گارسن دو تاسی** (۲) مضمونی را که از این کتاب اقتباس کرده بقرار ذیل میباشد: «قشنگی و زیبائی این مناره از توصیف خارج و در تمام روی زمین برای آن نمیتوان نظیری پیدا کرد». مخصوصاً او مینویسد که برج مزبور را **پیتورا** (۳) در سال ۱۴۳۱ شروع نموده و **قطب الدین** آنرا باتمام رسانیده است. جنب مناره نامبرده مسجد خرابه ایست که در ابتدای ستنش خانه **هنود** بوده و آن در

۱- بگراور های شماره‌های «۷۹» و «۸۰» رجوع شود.

۲- Carcinde Tassy.

۳- Pithaura، یکی از سلاطین هند.

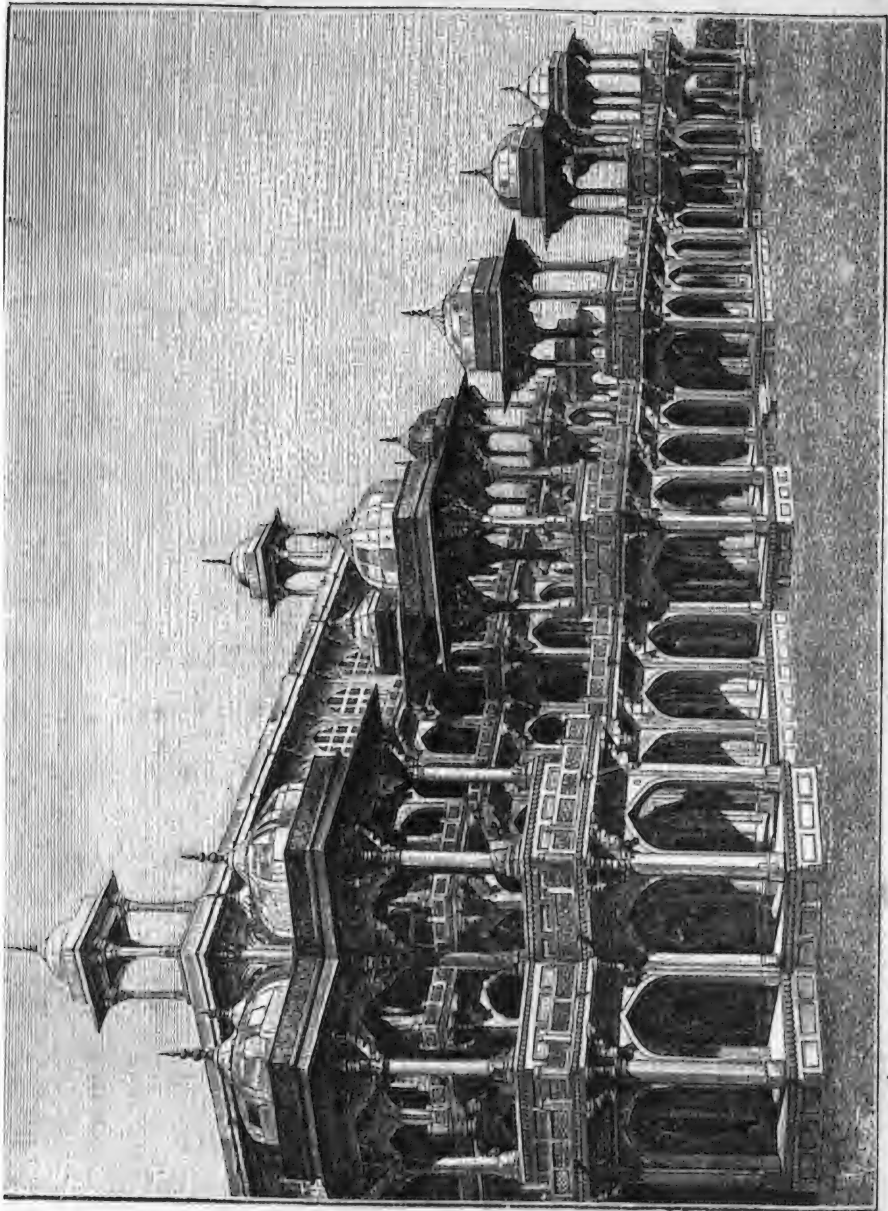
(۸۲) - معبد بشدر اُبن نزدیک مترا

سال ۵۸۷ هجری (۱۱۹۱ میلادی) بنا شده است .

دروازه علاءالدین (۱) در داخله همان حصار که مناره قطب و مسجد واقع شده آثار
چندی بنظر میرسند که یکی از آنها بتخانه معروف به پیتورا

۱ - بگراور شماره ۸۱ - رجوع شود .

است لیکن مشهور ترین آنها دروازه علاء الدین میباشد که در ۱۳۱۰ میلادی بنا شده و آن نه تنها در نهایت درجه فشنگی و زیبایی است بلکه برای صنعت معماری

مسلمین يك نمونه بسیاری عالی میباشد و امروز در میان یادگارها و آثار اسلامی بنائی عالیترا از آن یافت نمیشود و باستثنای دروازه چندی که در داخله قصر الحمراء وجود دارد چیز دیگری بنظر من نرسیده که با آن قابل مقایسه باشد و همین درها هم باهمه تناسب اجزا در برابر دروازه بلند پایه علاءالدین بمثابه يك بنای كوچك مختصر و بی اهمیتی است در مقابل يك کلیسای معظم عالی .

اشخاصی که تصاویر این عمارت مرسمه در کتاب را درست ملاحظه میکنند از این صنعت حیرت انگیز قدردانی خواهند نمود ، چه معماران این عمارت نه فقط در امتزاج و ترکیب طرزهای مختلف معماری مهارت بخرج داده اند بلکه از ترکیب نامبرده یک طرز خاص نوینی (طرز ثالث) هم ایجاد کرده اند . وضع ستون بندیهای دروازه هندی و طرز طاقنماها و بسیاری از تزیینات و آرایش آن عربی میباشد و آن رویهمرفته سبک معماری ایران را بخاطر ما میآورد .

دروازه علاءالدین همانطور که از حیث بدایع معماری عالی میباشد مستحکم هم ساخته شده است ، بجای آجرهای ابنیه اندلس در اینجا سنگ کار شده و نیز سنگهای تراش گل و بوته دار بجای نقشه های ساده قصر الحمراء بکار رفته است .

مقبره التمش بعد از مسجد قطب مقبره التمش میباشد که در سال ۶۳۳ هجری (مطابق ۱۲۳۵ میلادی) بنا شده و این بنا را هم بطرز دروازه علاءالدین ساخته اند و آن در هندوستان از آثار خیلی باستان مسلمین شمرده میشود .

بنا بکده بندرا بن اثر تمدن عرب و اسلام در هندوستان تا ایندرجه توسعه و بسط پیدا نمود که هنوز هم طرز معماری عربی اسلام را برای عمارات قدیمه خود اختیار نمودند و یک نمونه عمده آن قسمتی از بنا بکده بندرا بن است که عکس آنرا در این کتاب گراور نموده ایم^(۱). این بنا بطرز معماری هندوستان شمالی ساخته شده و طاقهائی را که جلو دروازه بنا نموده اند مرکب است از طرز عربی و ایرانی .

مقبره اکبر (۱) بقیه عمارات هندوستان که ذیلاً آنها را ذکر خواهیم نمود در عصر سلاطین مغول بنا شده اند.

در سنکدره حیات سیاسی اعراب خاتمه پیدا نموده هر چند در علوم و فنون و صنعت و مذهب تا آنوقت نامشان باقی بوده است لکن در این امور مقابل اثر عرب اثر ایران و هند هم استقرار یافته بود و بالتبع از ترکیب این طرزهای سه گانه طرز جدیدی پیدا شد که در آن طرز، خیال عربی بنظر میرسد ولی بحالت خیلی ضعیف. از میان عمارات مشهوره عصر جدید نامبرده یکی مقبره اکبر شاهنشاه واقع در سنکدره نزدیک دهلی میباشد که تقریباً در سال ۱۶۰۰ میلادی بنا شده. این بنا در حیات اکبر شروع گردیده و در زمان شاهجهان با تمام رسیده است.

اکبر نوه تیمور در میان تمام سلاطین هند معروف بجلالت قدر میباشد، دوره سلطنت او (یعنی از سال ۱۵۵۰ تا ۱۶۰۵ میلادی) هندوستان بمنتهای درجه ترقی و عمران و آبادی بوده خصوصاً در معماری و ساختن ابنیه باوج کمال رسیده بود، چه این پادشاه در امر ساختمان و بناء عمارات واقعاً شوق غریبی داشته است. او از سال ۱۵۶۰ میلادی تا مدت ده سال قصر فتح پور را در صحرائی نزدیک آگره بنا نموده که باقیمانده وی امروز هم آن شهرهای خاموش را بیاد میآورد که الف ایلمه و لیله صورت آنها را از نظر ما میگذرانند.

بعد از چندی آب و هوای آنجا پسند خاطر اکبر نیفتاد و این پایتخت جدید را با تمام ابنیه و عمارات و مساجد و سایر آبادیهائی که بود ترك نمود و از آنوقت این شهر قشنگ بامجد و شکوه که سلطنت های با عظمت اروپا هم افتخار میکردند که دارای چنین پایتختی باشند مسکن جانوران درنده شده و از جنس آدمیزاد فقط چند نفر جوکی باقیمانده اند.

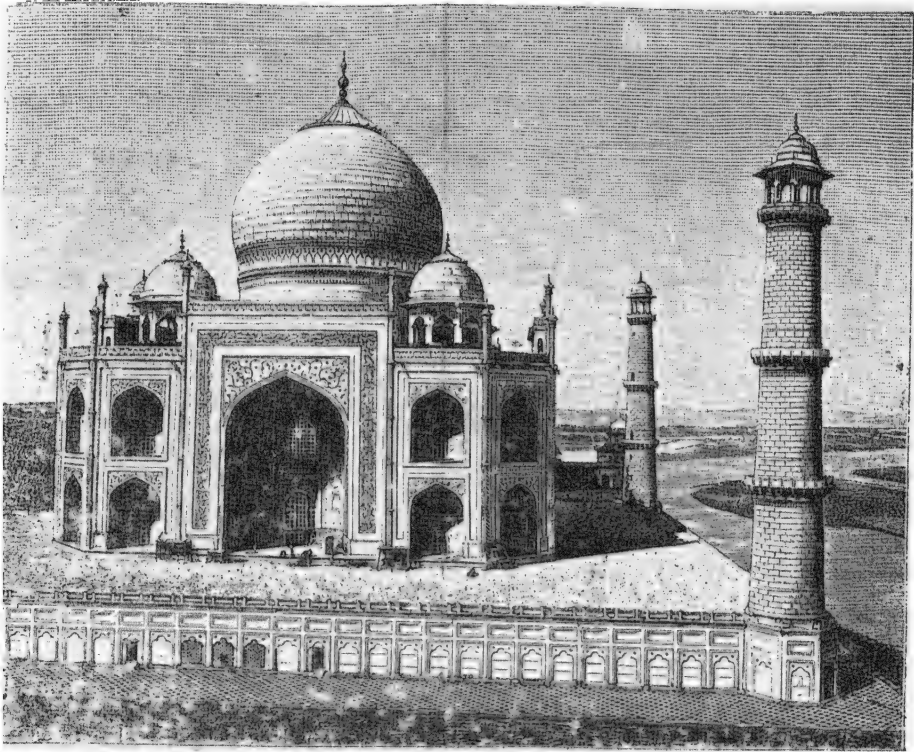
اکبر علاوه بر علاقه زیادی که بعمران و آبادی داشت در تحقیق مسائل فلسفی نیز بذل مساعی مینمود. او عقیده اش بمذهب اسلام ضعیف بوده و نسبت بمذاهب و

ادیان دیگر ابرازهمدردی مینمود و مخصوصاً در نظر داشت عقاید مذهبی تمام ادیان را باهم جمع و ترکیب نموده مذهب جدیدی بنا کند و بدینجهت مجلسی مرکب از تمام علماء و نمایندگان فرق مذهبی حتی مذهب نصاری تشکیل داده در آن مجلس این نظریه خود را اظهار نمود ، ولی او این نکته را فراموش کرده بود که هر يك از اعضاء این مجلس خود را بر حق و دیگران را بر باطل قلم میدهند . بنا بر این چگونه ممکن بود بین آنها توافق نظر حاصل شود چنانکه مباحثات مذهبی که در این مجلس بعمل آمد غیر از طعن و توبیخ بهم چیز دیگری نبوده و واقعاً نمیشود برای اینمطلب مثالی در دنیا پیدا نمود که عده ای از اشخاص دانشمند در یکجا جمع شده از روی مبانی علمی وقواعد منطقی مذهبی بنا نموده باشند . خلاصه بر اکبر ثابت گردید که برای يك پادشاه مقتدری ممکن است در وسط يك ریگستان خشك پیچ در پیچی شهری بنا کند ولی او هائیکه در مخیله يك انسان نقش بسته است هیچ سلطانی در آن نمیتواند اعمال نفوذ نماید .

بقعه تاج محل آگره محلی است که در آنجا از طرز معماری مرکب از ایران و هند و عرب نمونه های زیادی موجود و مشهور ترین آنها بقعه تاج محل است که در بیان آن يك جلد کتاب لازم میباشد

و چون منظور شاهجهان از بنای این عمارت که در سال ۱۶۳۱ میلادی آنرا شروع نمود این بود که برای خانم محبوبه اش که مصیبت فراق او هیچوقت از یادش نمیرفت یادگاری باشد که در تمام روی زمین نتوان نظیر آن را پیدا کرد . لذا تمام مهندسین و معماران مشرق را جمع نموده و از نقاط خیلی دور دست سنگهای نایاب قیمتی که درین عمارت بکار برده شده طلبید . میگویند او برای بنای این عمارت شصت میلیون فرانك خرج نمود در صورتیکه مزد و اجرت عمله و مزدور بحساب نیامده ، زیرا تمام آنها بدون مزد کار میکردند . **تاورنیه (۱)** میگوید بیست هزار مزدور تا مدت بیست و

۱- Tavernier ، یکنفر جواهری و سیاح فرانسوی میباشد که از سال ۱۶۴۵ تا ۱۶۵۳ هندوستان را سیاحت نموده است . سفرنامه او بالسنه هندی و فارسی ترجمه و انتشار یافته که در مقدمه آن سرگذشت خود را شرح داده است ، سال ولادتش ۱۶۰۵ و وفات ۱۶۸۹ میلادی است .

(۱۴) - بقعه تاج محل در آگره

دوسال در آنجا کار میکردند و اگر سه مقابل این مبلغ هم در اروپا مصرف کنیم بنای چنین عمارتی ممکن نیست صورت گیرد .
 گراورهای ظریف و صحیح تاج محل را که در این کتاب درج نموده ایم نمیتوان برای زیبایی و قشنگی آن نمونه تمام یا مقیاس کافی قرار داد . بنای مزبور که از سنك مرمر سفید ساخته شده بر روی صفة (مثنی) بلندی از مرمر قرار گرفته است که ارتفاع آن از زمین پنج متر و هر ضلع آن یکصد متر میباشد . در چهار ضلع آن چهار مناره بنا شده و یکسمت آن مواجه است با رود جمنا که وقتی عکس آن میان آب می افتد منظره ای تشکیل میابد بسی دلربا و در سه سمت دیگر آن باغ و بستانی است در نهایت درجه طراوت و نزهت و گرداگرد این بساطین دیواری است کنکره دار و برای دخول در باغ و بستان دروازه ایست که بوضع ایران بنا شده .

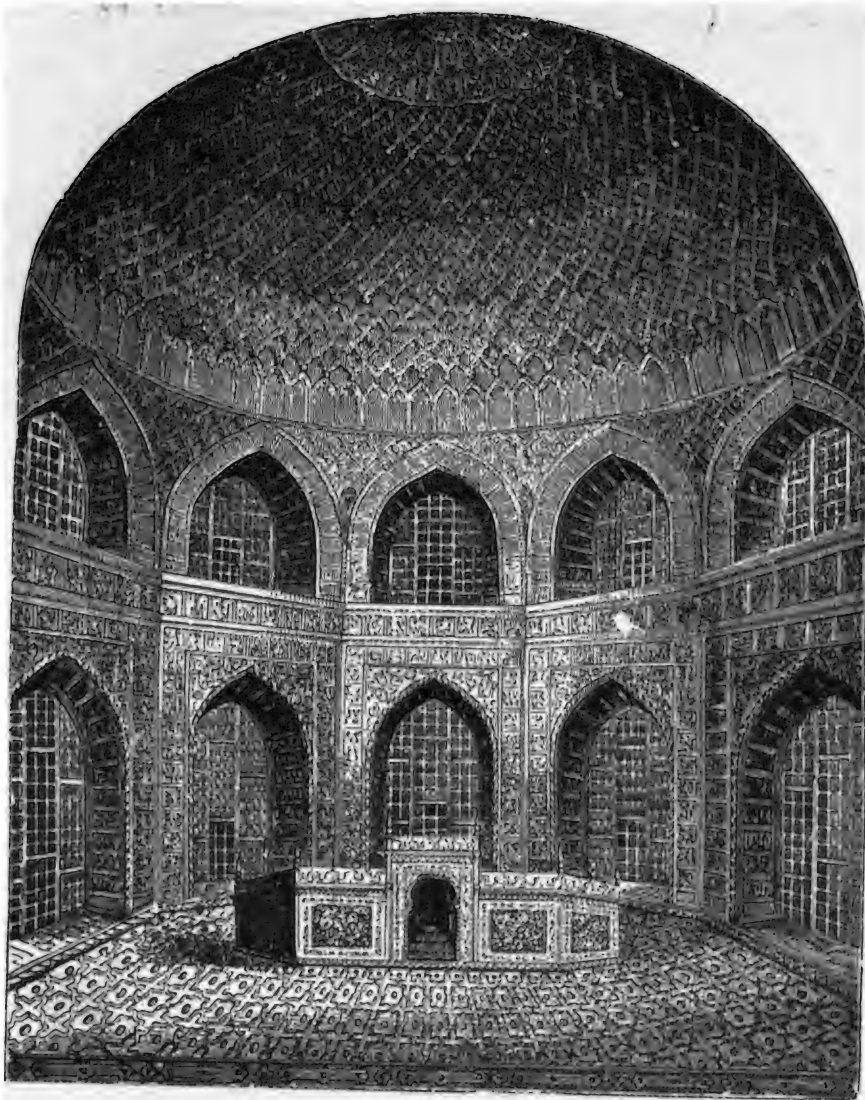
نقشه اندرونی این عمارت واقعاً حیرت انگیز است. ارتفاع بالای گنبد از زمین بیش از هشتاد متر و در آن چهار دروازه نصب میباشد که ارتفاع هر يك بیست متر و قبر شاهجهان و خانمش هردو در وسط گنبد واقع است.

بنای مزبور بعقیده تمام سیاحان روی زمین یکی از غرایب دنیا میباشد. یکی از نویسندگانی که نام خود را نبرده در مجله **مغازین پی تورسک**^(۱) شرحی در این باب نوشته و عکسی هم بدست داده که از روی یکی از مجالس نقاشی هندی برداشته شده و این نقش بقدری دقیق است که از يك قطعه عکس چیزی کم ندارد. مشارالیه چنین مینویسد: «تمام عمارت از سنگ مرمر سفید شفاف بنا شده است، شعاع آفتاب که بر آن میتابد بطوری چشم را خیره میکند که نمیشود آنرا دید، حقیقت این است که برای تماشای این عمارت روشنائی ماه موزون میباشد نه آفتاب.

دامنه های مرمری (ازاره) که با کمال ظرافت از گل و بوته و نقوش گل نما و زینت های عربی که فقط ذوق سرشار مخترع آن است منقوش، ستونهای کوچک و نازک و باریک با حواشی عالی و دالانهای کنگره دار که شباهتی تمام بتوریهائی دارد که از مرمر سفید ساخته شده باشد،

نقوش خاتمکاری که در تکمیل و اتقان بی نظیر و دارای الوان لامعه است، کتیبه هایی که از مرمر سیاه درست شده، باری هر چه را که صنعت ممکن است ایجاد و اختراع کند او با کمال وفور و تکمیل آنرا در این مکان جاذب تهیه کرده است.

دو سنگ قبری که از مرمر سفید ساخته شده است از کتیبه ها و زینتها مستور گشته، کوئی صنعت و ظرافت دست بهم داده این کتیبه ها و زینتها را ساخته اند. گلهائی که بشکل خاتمکاری ترسیم یافته و تمام آرایش را از بالا بیائین حاشیه دار نموده نهایت درجه کمال را دارد، هر گل از بیشتر از صد قلم اشجار کریمه مصقوله مرکب گشته و رنگ این احجار بهمان رنگ گلی است که صنعتگر خواسته است مجسم نماید. این احجار عبارت است از لازورد و شب و عقیق و شب سبز منقط بنقاط قرمز

(۸۵) - تالار بزرگ هشت ضلعی و نمای گنبد داخلی تاج محل.

و اقسام مختلفه صوانه و سنگ سماق و مرمر زرد طلایی و غیرها .
محیط مشمن و اطاقهای اطراف از پائین بواسطه قطعات مرمر سفید که تمام
حجاری شده و یک متر و سی سانتیمتر ارتفاع دارد مزین گشته ، نقوش خاتمکاری که
بعضی بشکل گل و برخی بشکل کلدان با کلهای برجسته است آنها را حاشیه دار مینماید ،

قسمت پائین گنبد‌ها که مدخل است نیز از مرمر مزین و بعلاوه دارای کتیبه های عربی است که با مرمر سیاه درست شده .

این بقعه یکی از یادگارهای نادره اسلامی میباشد که از دستبرد انگلیسها که بآن عادت دارند محفوظ مانده است ، ولی این را جز باتفاق نمیشود بچیز دیگری حمل نمود . عمارت نامبرده چون دارای هیچگونه عایدی نبوده لذا **لرد بنتینک**^(۱) یکی از حکام انگلیس در هند رأی داد که آن را درهم شکسته تمام نقره آلات آن را ضبط و بقیه مصالح و اجزاء آن را حراج کنند . این نظریه لرد مشارالیه در باره يك چنین یادگاری بوده که یکی از نویسندگان در باره آن میگوید برای دیدن این عمارت تنها هم باشد شایسته است بهندوستان مسافرت کنیم .

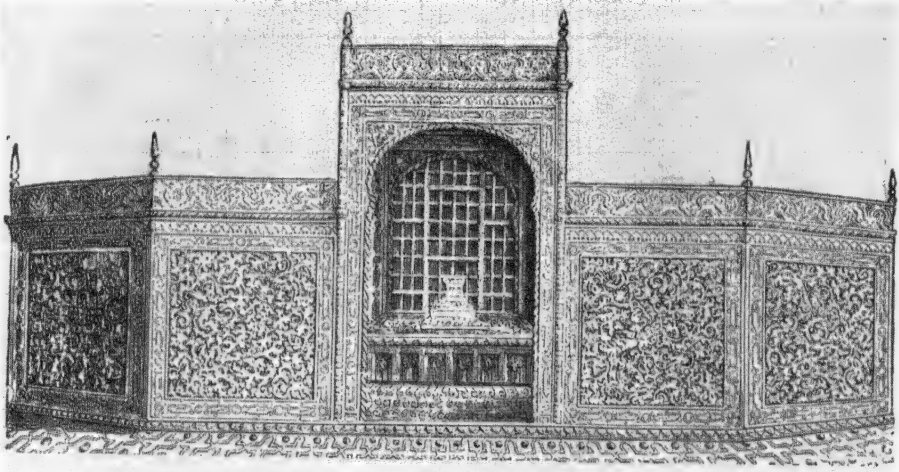
آری همان عمارتی که تا ایندرجه عالی و مجلل و باشکوه است که دست انسانی در هیچ دوره و عصری نتوانسته نظیر آن را ساخته بما نشان بدهد ولی باید دانست که اینگونه خیالات مخصوص است بقدر دانان کمال و آشنائی که فضل و هنر را دوست داشته و از ذوق و مشرب تجارتی بکلی عاری باشند . این تاجر عنقریب تمام دنیا را قبضه خواهد نمود و ممکن است بزودی زمانی برسد که مجسمه **ونوس**^(۱) **ساخت میلو**^(۳) را بمصرف فروش رسانیده از بهاء آن برای خُرد کردن سنگ بناء دسته هاون بسازند .

مسجد مروارید از جمله بناهای آگره یکی مسجد مروارید است که الحال خامه را بد کر آن معطوف میداریم . این مسجد از یادگارهای عصر **آگره شاهجهان** است که در سال ۱۶۵۶ میلادی آن را بنا نموده ،

هبر^(۴) اسقف اعظم مینویسد که بعد از دیدن این مسجد نهایت سر افکنده و متأثر شدم که معماران دیانت من هیچوقت يك چنین عمارتی بنا ننموده اند که با این خانه خدا بتواند همسری نماید .

جامع دهلی در دهلی از انبیه اسلامی متعلق بعصر مغول بکثرت موجود است که ما بعض از آنها را در اینجا برسبیل اجمال ذکر میکنیم : از جمله

۱- Lord Bentinck. ۲- Venus. ۳- Milo. ۴- Hébert.

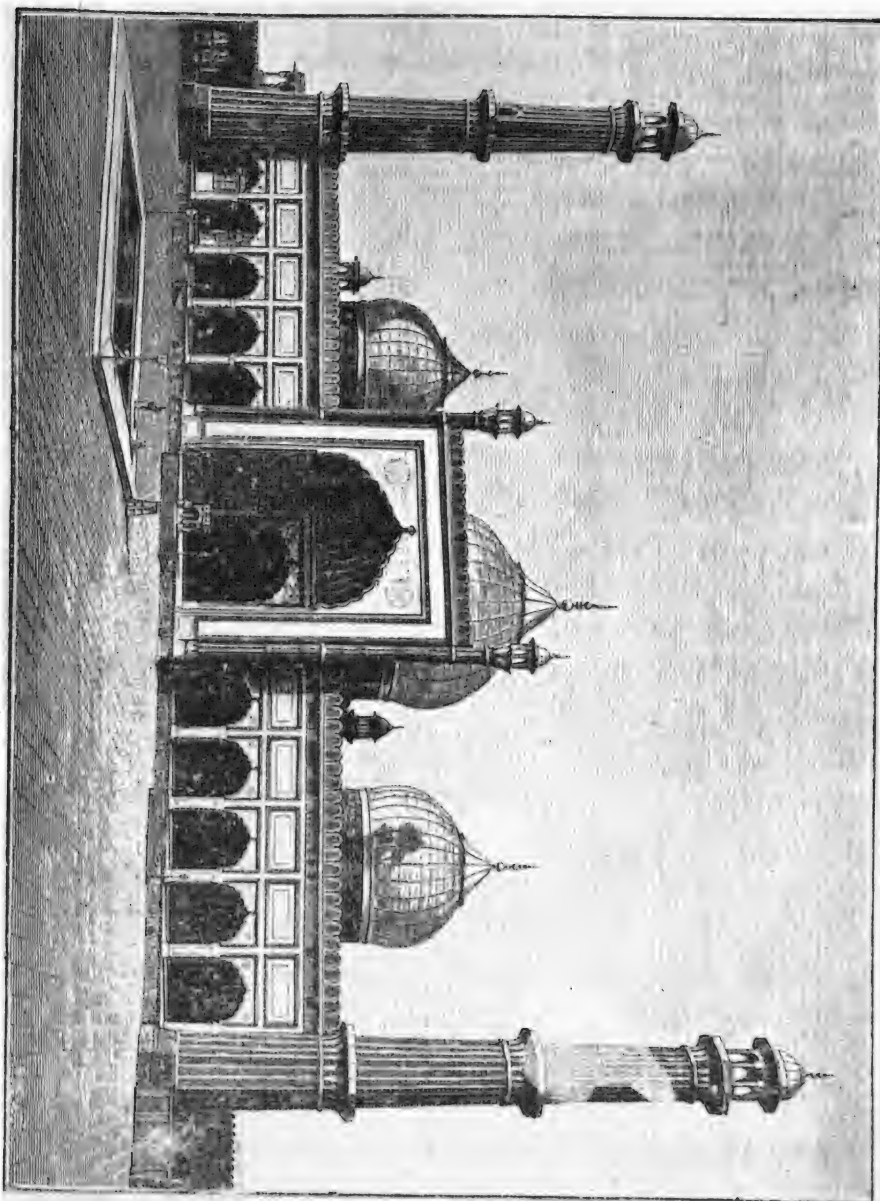
(۸۶) - طارمی از مرمر سفید که در قبر شاه جهان و زنش کشیده شده *

یکی از جامع دهلی است که در سال ۱۰۶۰ هجری (مطابق با سال ۱۶۵۰ میلادی) بنا شده است. این بناء مجلل و عالی واقع است در يك میدان مرتفع و برای صعود بان پلکانهای بزرگی تعبیه شده که منتهی میشوند بدروازه جسیمی که بطرز ایران ساخته شده است. مسجد از سنگ سرخ بنا شده و روی آن را با سنگ مرمر سفید و سنگ سیاه در کمال مهارت و استادی پوشانیده اند.

در این مسجد هم نظیر ابنیه نامبرده طرز معماری عربی و ایرانی و هندی با هم ترکیب یافته اند و از گراور زیر (شماره ۸۷) بخوبی میتوان برای صورت مجموعی این بنایك زمینه کافی بدست آورد.

این قصر را **شاهجهان** بنا نموده و در سال ۱۰۵۸ هجری **قصر سلطنتی دهلی** (مطابق سال ۱۶۴۸ میلادی) تعمیر آن باتمام رسیده است و مادر توصیف آن همینقدر مینویسیم که در میان تمام قصور اسلامی در ایران و هندوستان قصری بزیبائی و شکوه آن بناننده است. نقوش در و دیوار های تالار ها هر کدام در صفحه ای جواهر نشان است.

* این همان طارمی است که در میان گراور شماره «۸۵» صفحه «۲۵۳» در قبر **شاهجهان** و زنش نصب کرده اند.

مسجد جامع دهلی - صفحه پنجم - (۸۷)

تمام اقوام وحشی و غارتگری که در ازمنه مختلفه دهلی را غارت کرده اند این قصر که از عجایب دنیا شمرده میشود از دستبرد آنها محفوظ مانده ، لیکن انگلیسها بآن رحم نکرده قسمتهائی را که بدر دآنها نمیخورد منهدم نموده از مصالح آن برای سپاهیان

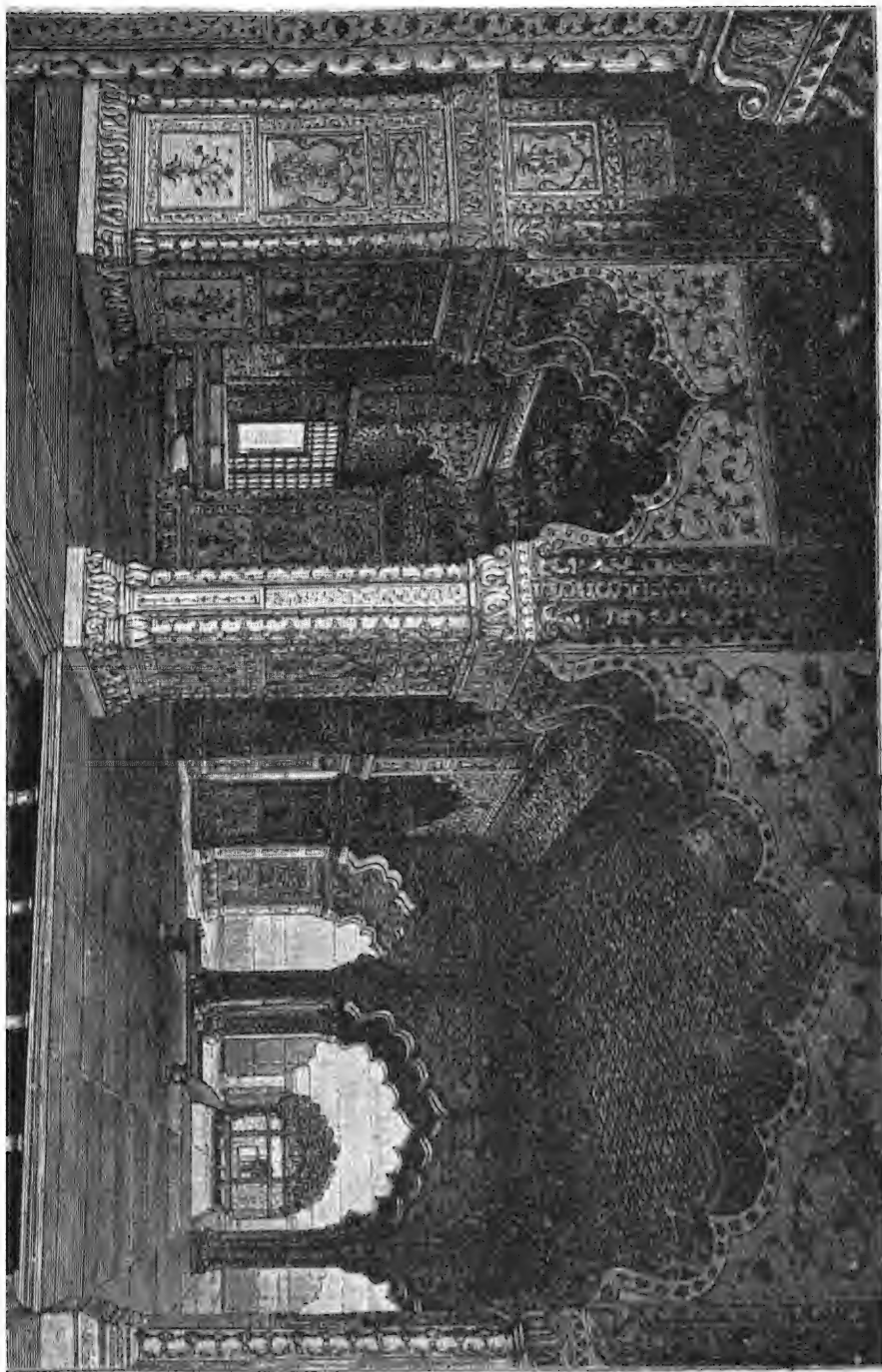
خود کو یا در همان محل منازل قشنگی بنامودند و فقط ایوانهایی را که وقتی بدر آنها میخورد باقی گذاشتند و چون این ایوانها با خاتم کاریهای قشنگ عالی ترین یافته و بعد از اینکه آنها را «طوبله اسبان!» و جای استراحت و آرام لشکر سفید پوست خود قرار داده بودند صاف و تمیز کردن آن تاحدی اشکال داشت، لذا با اتمام زیادی روی تمام این دیوارهای نفیس و عالی را با گچ سفید کردند و این حرکت که موجب انفعال و حسی ترین اقوام بود سبب گردید که صدای مردم بلند شده از هر طرف بنای ملامت و اعتراض را گذاشتند، ناچار این کشور ستانان جدید هند مجبور شده اثر این عملیات خود را محو سازند چنانکه از باقیمانده دیوار و از گراوریکه در بالا چاپ شده میتوان دانست که وضع این قصر قبل از برپادی چه بوده است.

میوسر و سوله^(۱) مینویسد: «قسمت اندرونی قصر باندازه ای قشنگ و پر ثروت است که گوش روزگار نشنیده، ستونها و طاقها و منظومه احجار گنبد از بهترین نقوش در هم حاشیه دار و از احجار ثمینه که در مرمر ترصیع یافته منقش گشته. چون آفتاب از رواقها باین نقش و نگارها میتابد گوئی لائورد ها و عقیقههای یمنی و یشبهای گندم گون و هزار گونه احجار کریمه دیگر که بشکل دسته های گل ترکیب یافته روح تازه ای پیدا میکنند».

دونفر از سیاحان فرانسه قصر نامبرده را در زمان عروج آن سیاحت کرده اند، یکی برنیه^(۲) طبیب و دیگری تارونیه جواهری و سفرنامه ایشان هم در سال ۱۶۷۰ میلادی و ۱۶۷۷ میلادی طبع و منتشر گردید. در این سفرنامه نفائس و تجملات این قصر تماماً شرح داده شده و چون تارونیه اجازت یافت تمام جواهرات سلطنتی را معاینه

۱ - Rousselet.

۲. Bernier یک نفر طبیب فرانسوی است: او بعد از اخذ تصدیق طبابت، خود را بدربار دهلی رسانیده طبیب شاه جهان بادشاه مغول گردید و در مدت دوازده سال اقامتش در آنجا اطلاعات زیادی از اوضاع آن زمان بدست آورد. سفرنامه ای هم نوشته که بسیار دلچسپ میباشد. ولادتش ۱۶۳۵، وفات او ۱۶۸۸ میلادی است.

(۸۸) - یکی از راههای داخلی قصر شاهان مغول در دهلی

کند و نقشه آنها را بردارد ، لذا در کتاب خود تصاویر این جواهرات نفیسه گران بها و قیمت آنها را درج کرده است . از جمله هفت تخت مکمل بالماس موجود بوده که قیمت نفیسترین آنها را او مینویسد یکصد و شصت میلیون و پانصد هزار فرانک بوده است .

از بیان آثار و یادگارهای نامبرده و نیز از کتب سیاحان آن زمان میتوان معلوم داشت که وضع دربار سلاطین هندوستان معاصر دربار لئوی سیزدهم فرانسه در آن وقت تاچه درجه مجلل و باشکوه بوده است . چنانکه یک نفر سیاح که نزدیک دهلی میرسید يك بیشه ای از گنبد و مناره زیر آسمان نیلی رنگ و شفاف هندوستان از نظرش میگذشت . وقتی که داخل شهر میشد هزاران قصور عالیه و عماراتی مانند سرزمین پریان در نظرش جلوه گر میشدند که جور بجور و بچندین طرز معماری حاکی از حسن و زیبایی این عمارات بود بنا شده و اگر منظور مسافر دیدن مالک این عجائب بود همینقدر کفایت میکرد موقع نماز پادشاه را استفسار نماید و در این میانه که انتظار وقت نماز را میکشید بیک نظاره باغها و بساطین زیادی از جلو چشمش میگذشت که در آن ، کوشکهای که از نقش و نگار مستور و احجار آنها مانند توری ساخته شده از زمینه تاریک بیشه های یاسمن و پرتقال و لیموترش و اشجار معطری که در اقالیم اروپا وجود ندارد برجسته و متمایز و عکس این کوشکهای مرمری دربر که های عمیق پر آب افتاده است .

در این میانه که او مبهوت تماشای این مناظر حیرت انگیز بوده و با خود میگفت که دستهای اجنه الف لیله و لیله هم هیچوقت منظره ای را بدین زیبایی نمیتوانند تصویر کشیده نشان بدهند که ناگهان آواز هزاران سنج بلند شده و مینمود که پادشاه دارد نزدیک میشود . در این هنگام از دروازه قصر سلطنتی دسته ملازمین و یساوان با کمرچینهای الوان و درخشان خارج شده پشت سر آنها جمعیت سپاهیان که برق اسلحه آنها چشمها را خیره میکرد نمودار گردیده : سپس غلامان سیاه فام که پاهای آنها از حلقه های نقره زینت یافته حامل هودجهای مرصعی که روی آنها پرده های مخمل جواهر نشان آویخته شده میگذشتند . اینجا از میان سواران ایرانی ، هندی ، ترکمن که برق خنجرهایی

باب سوم - حکومت اسلامی در ایران و هند

که بکمر بسته مثل شعله آتش درخشان و نیز از میان ارکان سلطنت و رجال بزرگ در باری که نشانهای طلا و نقره و انواع جواهرات نفیسه که بلباسهای خود نصب نموده بودند میدرخشید يك فيل عظیم الجثه ظاهر شده و از میان هودج زرنگار آن که مکمل بود بزمرد و الماس صورت پادشاه جلوه گر میشد. تمام این جمعیت مقابل این شاهنشاه که ظل الله و مالک الرقاب پانزده سلطنت کوچک بوده بسجده میافتادند. آری این است پادشاه آکره، دهلی، کابل، لاهور، گجرات، مالوه، بنگاله، ازبک و بالاخره این است مالک تمام کشور پهنای هندوستان.

عماجات خلوت و ملازمین مخصوص باد بزنهای پرتاوسی را از غلافهای منقور و مرصع با حجار ثمینه بیرون آورده باهتزاز در میآوردند و اشعه طلائی رنگ آفتاب جهانتاب بر این جلال و شکوه آسمانی که عقل را مات و مبهوت میساخت میتابید.

باب چهارم - حکومت اسلامی در مصر

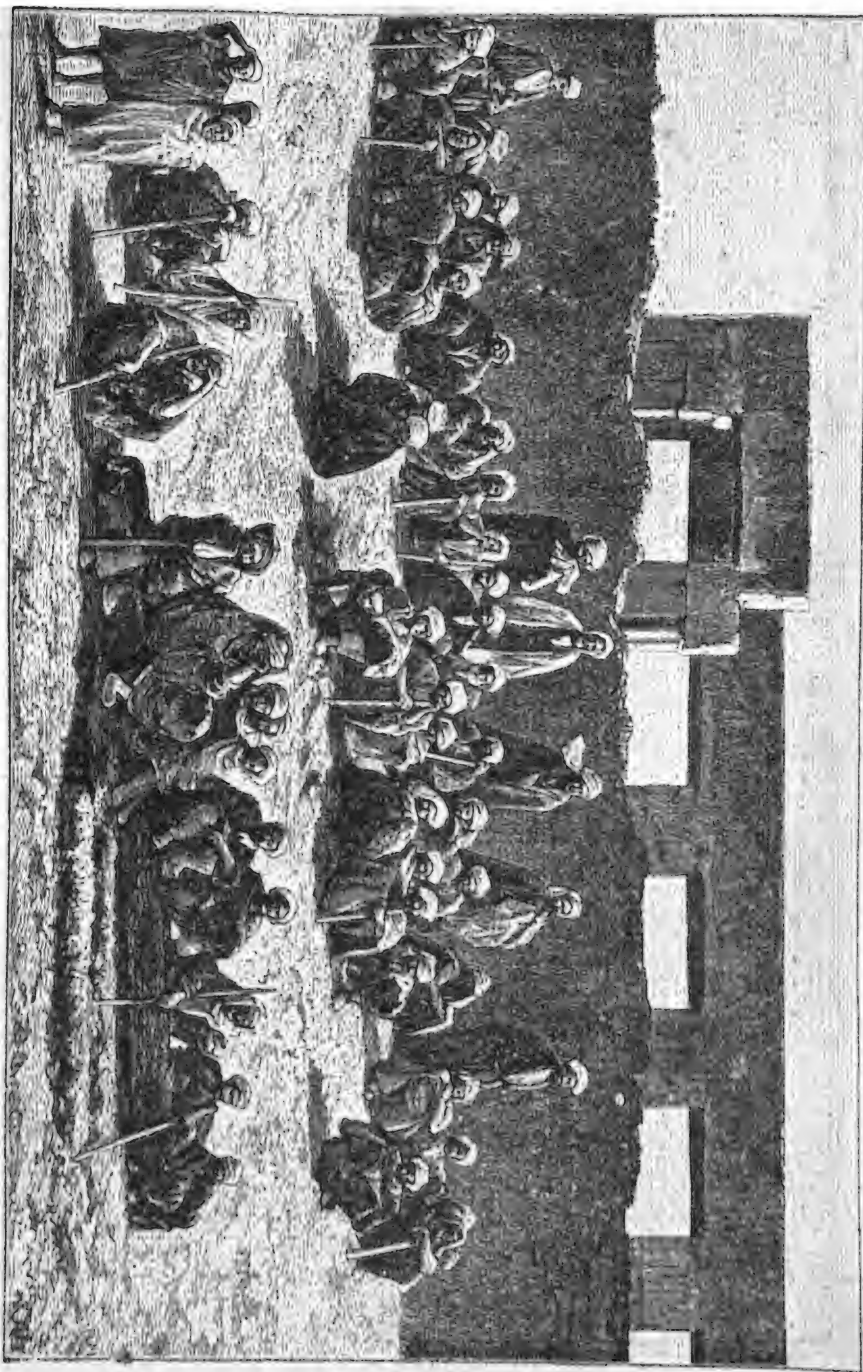
فصل اول

اوضاع مصر در زمان فتوحات اسلام

گذارش فتوحات اسلام در مصر نهایت درجه دلچسب و این همان کشوری است که اعراب زیاده از همه در آنجا اقامت نموده و شالوده حکومت معظمی را در آنجا ریخته اند که تأثیرش از همه جا زیاد تر میباشد .

واقعاً هیچ چیز انسان را بقدر مصریان باستان بحرت نمی اندازد که آنها تمدن عالی روم و یونان را قبول ننموده بر عکس تمدن و زبان و مذهب عرب را تا این درجه حسن استقبال نمودند که گویی آنها از اصل عرب بودند . در ایران و هند تمدن اسلام با تمدن قدیم آنان امتزاج پیدا کرده صورت مختلطی بخود گرفت ، لیکن در مصر تمدن قدیم فراغنه و نیز تمدنی که روم و یونان در بعضی نواحی آن بنیان نهاده بودند بکلی از میان رفته بجای آن تمدن جدیدی را که خلفای اسلام بانی آن بودند اختیار نمودند . از مشاهدۀ صنایع اسلامی که اکنون در مصر موجود است میشود معلوم داشت که استیلاء این تمدن تا چه اندازه بوده ، اگرچه در این کشور قبل از آمدن عرب یادگارهای زیادی موجود بود لکن اعراب بآن وقعی نگذاشته و از طرز معماری باستانی آنان چیزی را اختیار ننمودند ، بالاخره از نظر نژاد شناسی (علم الاقوام) هم باشد تاریخ اسلامی مصر زیاده از حد جالب و جاذب است .

ما اینمطلب را قبلاً ذکر نمودیم که با وجود اختلاط و امتزاج متواتر عرب با مصریان معیناقوم مختلطی در این میانه پیدا نشد چنانکه مردم مصر با اینکه از نظر مذهب ، زبان و تمدن عرب شدند مع هذا از حیث خون و ملیت باید تصدیق نمود که مصری میباشد . اکنون فلاحینی که در سواحل نیل بشغل فلاحت میپردازند بمن

(۸۹) - اعراب ساحل نیل در قسمت علیای مصر

ایشان با تصاویری که از فراغت قدیم یادگار مانده تا ایندرجه شباهت موجود میباشد که گویی در خون این ملت باستان پس از گذشتن اینهمه قرون متمادی هم هیچگونه تغییری پیدا نشده است .

زمانیکه اعراب وارد مصر گردیدند منابع و وسایل زندگانی آنجا را بکلی مغایر با عربستان و شام یافتند . تمدن آنجا ، اقوام و آب و هوای آنجا در نظرشان کاملاً تازه بود . اعراب بدان سرعتی که مصر را فتح نمودند و سایر گذارش هائیکه روی داده برای فهمیدن آن ، قبلاً لازم است بتاریخ باستان این کشور و اوضاع و احوال خاص آنجا عطف نظر نمائیم .

مطابق تحقیق و بررسیهای تازه در مصر از آثار متعلق بهفت هشت هزار سال قبل موجود میباشد و ما در مدارج تاریخ آن هر درجه ای را که طی میکنیم معلوم میشود که در اعصار خیلی باستان مصریان اعلی درجه تمدن را دارا بوده اند و ابتدای این تمدن کی بود بر ما معلوم نیست . لیکن همینقدر میدانیم که آن قدیمتر از تمدنهایی بوده که در سواحل بحر متوسط بر پا بودند و از همین تمدن که قرنهای در سواحل نیل وجود داشت یونانیان عقاید مذهبی و صنایع خود را اخذ نموده بودند .

قبل از شروع بتحقیق و بازرسی یادگارهای قدیم مصر ما همچو تصور میکردیم که تمدن این قوم در هر عصری بیک نهج باقیمانده تغیر و تبدیلی در آن روی نداده است لیکن وقتی که آثار متعلقه باعصار مختلفه آن تحت دقت نظر گرفته شد معلوم گردید که تمدن مصر هم پای بند همان قانون طبیعت است که برای هر چیز صعود و نزول را لازم دانسته ولی باتمام این احوال این همان تمدنی است که در آن تغیر و تبدیل خیلی بتدریج صورت گرفته . ما هروقت معابد معظمه دروازه دار و اهرام مصر را که در مقابل حوادث و انقلابات روزگار پایداری نموده یا آن مومیائی هائی را که تا امروز تازه و سالم مانده بلکه روابط و علائق تمدنی آنها را تحت مطالعه میگیریم چنین برمیآید که از ابتدا تا کنون هیچگونه تغییری در آن رخ نداده است .

اینمطلب نزدیک به عقل است قومی که اعلی درجه تمدن را حائز بوده البته از تمدن فانی اجنبی باسانی متأثر نخواهد گردید ، فی الحقیقه در مصر هم همینطور

(۹۰) - نخلستان در غزه

واقع شده چه فاتحین و حکمرانان مختلف یکی بعد از دیگری اینجا را تسخیر نمودند ولی تمدن مصری در جای خود محکم ایستاده و رود و خروج این فاتحین را تماشا مینمود. یونان و روم مصر را فتح نمودند ولی خود این اقوام در تحت تأثیر این تمدن باستانی رفتند، عمارات را که مصریان از قدیم بنا نموده بودند از زمان سلاطین بطالسه تا زمان قیصر طرز معماری آن بدون هیچ تغییر و تبدیلی جاری و باقیماند و از همینجا معلوم میشود که این تمدن باستان در طول زمان تا چه اندازه محکم و ثابت باقیمانده است. زمانیکه اعراب قدم بعرضه ظهور گذاشتند سالیان دراز بود که مصر طعمه جهان کیران مختلف واقع بوده. سال ۳۳۲ قبل از میلاد اسکندر کبیر بمصر حمله برده ایرانیان را خارج ساخت و شهر اسکندریه را بنا نهاد و در ۳۰۶ قبل از میلاد بطلمیوس - سوتر^(۱) یکی از سرداران اسکندر پادشاه مصر گردید و خاندانی بنام خاندان بطالسه.

۱- Ptolémée Soter.

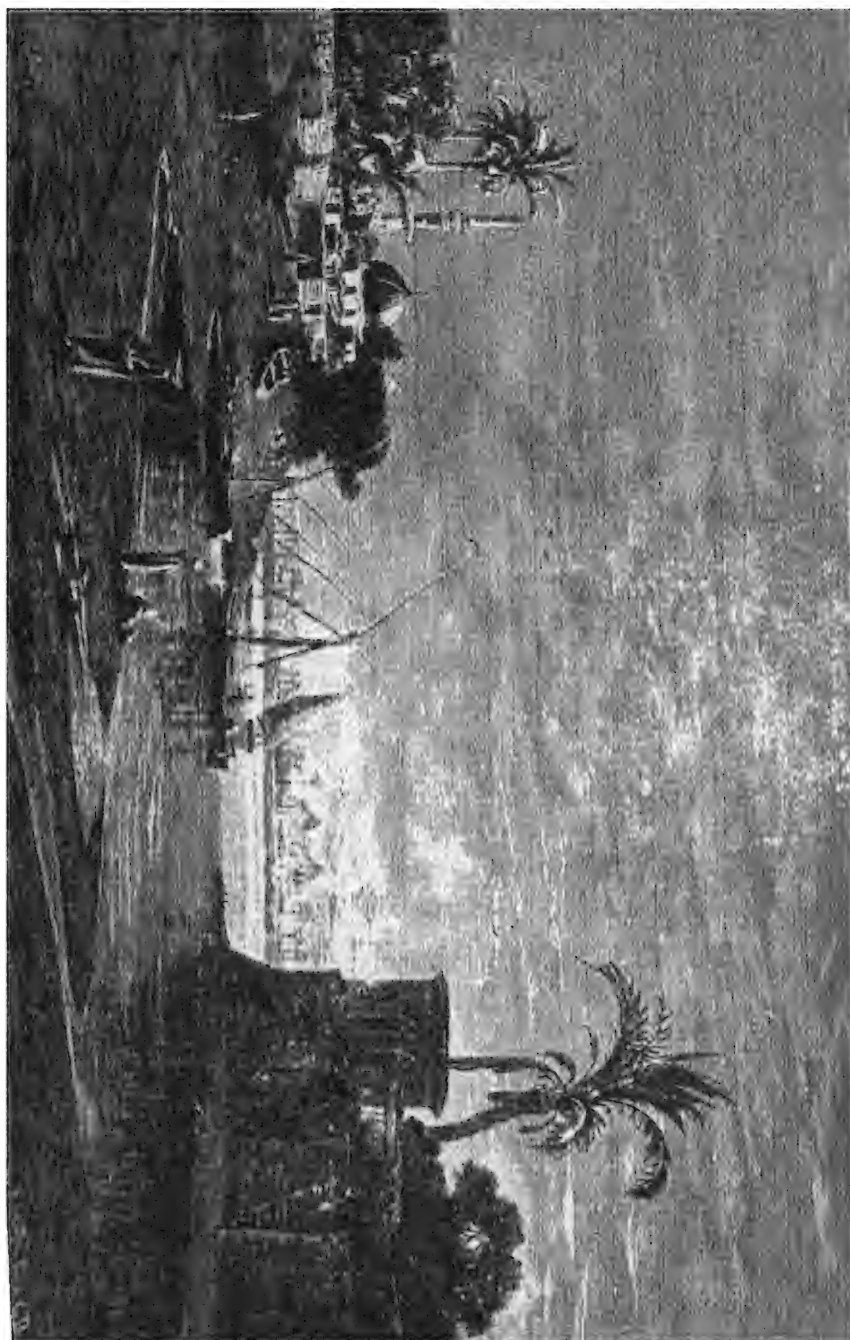
تأسیس نمود که تا مدت دویست و هفتاد و چهار سال حکمرانی نمودند. حکمران اخیر این خاندان ملکه معروف به **کلئوپاتر** ^(۱) بوده که در سال ۳۰ قبل از میلاد بعد از جنگ **آکسیوم** ^(۲) که در آن **کلئوپاتر** و **آنتوان** ^(۳) بدست **اکتاو** ^(۴) شکست یافتند مصر جزء متصرفات روم قرار گرفت و در سال ۳۹۵ میلادی بعد از وفات **تئودوز** ^(۵) کشور روم تجزیه شده مصر بتصرف روم شرقی درآمد و تا زمان فتح مسلمین یعنی سال ۶۴۰ میلادی بهمین حال باقی بوده است.

در عصر خاندان **بطلمیوس** تمدن باستان مصر بحال خود باقی و کشور در نهایت درجه عمران و آبادی بود. اسکندریه مرکز علم و تجارت شمرده میشد و بسیاری از عمارات مطابق طرز معماری عهد فراغنه بنا شده که بعضی از آنها مثل عمارات جزیره فبلی تا کنون باقی است و از همینجا میتوان عقیده ای را که در بالا اظهار داشتیم تصدیق نمود که تمام فانیین مصر وضعیت این کشور را پسندیده و در آن تغییری ندادند و باستانهای شهرهایی مثل اسکندریه که یونان و روم آباد کرده بودند تمدن فانیین در ایالتهای خارج خیلی کم تأثیر بخشید.

وقتی که مذهب مسیحی در قسطنطنیه مذهب رسمی گردید **تئودوز** امپراطور در سال ۳۸۹ میلادی حکم کرد تمام معابد و مجسمه های ارباب انواع را شکسته نابود کنند و عماراتی که بواسطه کثرت استحکام تخریب آنان بآسانی ممکن نبود حکم داد تمام کتبه ها و صوری که بودند همه را حک و محو نمودند.

علام و آثار این قبیل ابنیه و عماراتی که در نتیجه تعصبات مذهبی منهدم گردیده تا کنون در تمام مصر باقی است و آن نتیجه یک تعصب و حشیانه ایست که نظیر آن دیده نشده و جای بسی تأسف است که برای اشاعت یک مذهب تازه که میخواهد جانین خدایان قدیم یونان و روم بشود اولین قدمیکه برداشته شده این است ابنیه و آثار قدیمه ای را که از پنجهزار سال قبل چندین خاندان از کشور گیران قدیم احترام آنها را نگاهداشته اند بکلی بر باد داده با خاک یکسان کنند. بویژه نتیجه این شد که تمدن

۱- Cléopâtre. ۲- Actium. ۳- Aniotne. ۴- Octave. ۵- Théodose

(۹۱) - جزیره روم در قاهره

قدیم مصر در نهایت سرعت بنای انحطاط را گذاشته، علم رسم الخط حروف مصری باستان که بشکل حیوانات نوشته میشد بکلی نا بود گردید ولی امروز دو باره معمول شده است. کشور مصر را بزور شمشیر مسیحی نمودند ولی از حیث تمدن تنزل فاحشی در آن پیدا شد که تا زمان اسلام روزانه بر شدت آن میافزود. وقتی که امیر لشکر خلیفه اراده فتح مصر نمود اوضاع این کشور زیر حکومت هرقل امپراطور قسطنطنیه در نهایت خرابی بوده است. مصر بیچاره، آنوقت میدان جنگ فرق مختلفه مسیحی واقع گردیده که عده آنان در آنوقت زیاد شده و هر يك بکفر دیگری فتوی میداده متصل بزد و خورد مشغول بودند.

مصر از مناقشات مذهبی خسته شده و از تعدیات و مظالم حکام و عمال رو بخرابی و تباهی نهاده از حکمرانان خود در نتیجه بکلی نفرت پیدا کرده بود و وقتی که مسلمین وی را از پنجه تعدی و فشار امپراطوران روم شرقی نجات دادند اهالی ایشان را منجی و محبی خود میشمردند و واقعاً هم اینگونه صفات والقباب بر آنها صدق میکرد. این بود حالات مصر در زمان حمله لشکر اسلام، حال بیان وسائل و منابع خاص زندگی که در این کشور آنوقت موجود بود باقیمانده که اینک خامه را بطرف آن معطوف میداریم.

برای اطلاع از این وسایل و منابع و آگاهی از خصوصیات اینقوم که در کشور فراغنه سکنی داشتند لازم است که ما قدمی بسواحل نیل بگذاریم.

این خود یکی از خصائص سر زمین مصر است که وسائل زندگانی آن از قرون متمادیه بیک حالت باقیمانده و طرز معیشت آن را کوئی در يك قاب معینی ریخته که بهیچوجه ممکن نیست در آن تغییر و تبدیلی پیدا شود. اگر ما تصویر امروز مصر واقوام آنوقت نیل را بکشیم صورت حاصله بعینه همان صورت زمان فتوحات اسلام خواهد بود.

این مطلب بر احدی پوشیده نیست که رودخانه نیل دره طولانی کم عرضی را تشکیل داده و از سر چشمه اول یعنی از حدود نوبه تا دریا، اینقطعه که نهایت درجه حاصلخیز است

در طول تقریباً پانصد میل و با اعوجاج و پیچ و خم رود نیل اگر حساب شود زیاده از هفتصد میل میباشد .

قسمت علیای این منطقه بقدری تنگ و کم وسعت است که عرض آن بیشتر از سه میل نمیشود ولی وسعت قسمت وسطی آن بدوازده تا پانزده میل بالغ میباشد ، اما وقتی که بدنه رود خانه میرسد يك میدان خیلی وسیعی تشکیل مییابد . در اینجا رودخانه بدوشعبه منقسم میشود که شبیه است به واو (V) لاتینی ، در وسط این دوشعبه جدید مثلثی واقع شده است که آن را **دلتا** (Δ) یا (دال) یونانی مینامند . حدّا اکثر طول این مثلث قریب به یکصد میل و عرض آن که طرف دریا واقع شده است تقریباً یکصد و پنجاه میل میباشد .

اراضی مصر بواسطه مسلط بودن آب نیل بر آن نهایت درجه ثروت خیز میباشد و برای استفاده زراعتی غیر از شیار مختصر و آبیاری چیز دیگری لازم نیست و آبیاریهم از طغیان نیل انجام میگيرد و نقاط دور دستی که طغیان نیل بآنجاها نمیرسد بوسیله نهرهایی که از زمان فراعنه تا اینوقت معمول میباشد مشروب میشوند و این اراضی حیرت انگیز باندازه ای حاصلخیز است که بشتر از مواضع آن سالی سه مرتبه محصول میدهد و این محصول هم بدون مشقت و رنج زیاد بدست میآید ، چه قبل از بذرکاری ، دادن کوت باراضی لازم نمیشد . اینست که محصول فلاحتی و زراعتی مصر از تمام دنیا زیاد تر است . مثلاً زراعت گندم اینجا هر تخمی پانزده تخم حاصل میدهد در صورتیکه در بلوک فرانسه از هر تخمی چهار الی ده بیشتر نمیتوان بهره برداشت (۱) .

آب و هوای مصر چون گرمسیر (۲) میباشد نه غذای زیاد لازم است نه البسه و منازل

۱- من در مصر از تجار آنجا در این باب پرسش نموده معلوم شد که بعد از وضع تمام مخارج حدّا وسط منافع زراعتی صدی دوازده میباشد ، ظاهراً معلوم میشود که قیمت غله خیلی ارزان است زیرا با اینکه مخارج حمل و نقل آن از صدی سی بیشتر میشود معیناً حمل آن برای انگلستان هم صرف میکند (مصنف) .

۲- در مصر سمید گویا هیچوقت باران نیامده باشد . در زمستان هوا خیلی گرم است ، سال ۱۸۸۳ در ماه نوامبر و دسامبر من در خود سیوط و وسط شب وقت ظهر از مقیاس الحرارة میزان گرما را در سایه نگاه کردم حد اقل نوزده درجه سانتی گراد و اکثر آن بیست و هفت درجه بوده است (مصنف)

زمستانی و هر کسی ب راحت در آنجا میتواند زندگی کند (۱). مردم صحرا و زراعت پیشه با چند قرص نان خشك و مقداری میوه و سبزی آلات بسر میبردند و مساکن آنها عبارت از اطاقهای کوچکی است که از گل و لای رود نیل برای خود بنا کرده اند. لباس آنها منحصر است به يك پیراهن كبود بلندی و برای اطفال این راهم لازم نمیدانند بلکه آنها تا سن چهارده و پانزده سالگی بکلی برهنه حرکت میکنند و بعضی اوقات آدمهای بزرگ هم برهنه بیرون میآیند. در مصر سعید و بیژر در حدود نوبه بارها عمه و مزدور را میدیدم که تمام لباس آنها منحصر به پارچه خیلی کوتاهی بود که بکمر خود بسته بودند. در این عصر که زندگانی خیلی گران شده تمام مخارج سالیانه یکنفر زارع مصری که لباس هم جزو آن میباشد با ملاحظه اختلاف درجه و مقام در حدود هفتاد الی صد و بیست فرانك است. اجرت یکنفر عمله از روزی یکریال و نیم الی دو ریال تجاوز نمیکند چنانکه مترجم راهنمای من احمد که در واقع از خانواده محترمی است بمن اظهار داشت که او با زنش و چهار بچه در لکسار با سالی تقریباً چهار صد فرانك در نهایت خوبی زندگی میکنند.

طریقه شیار و کاشت در مصر، حالیه هم بدانگونه است که در زمان فراعنه قدیم معمول بوده و ظاهراً ترمیم و اصلاح آن چندان مفید هم نیست، آری در يك - این راحت و آسایش تا وقتی بوده که دست اتراك و بعد هم انگلیسها باین فلاح بند نشده بود ولی بعد از مداخله آنها ابتدا برای فلاح از نتیجه دسترنج اوها مقدار باقی گذاشته میشد که بتواند سد رمق کند و اکنون آن را هم شروع بقبضه کرده، بیچاره فلاح با قولات زندگی میکند. بلی در عوض این فلاکت و مصیبت، لذائذ و نعمتهائی از تمدن فراهم شده ولی برای او از این لذائذ و نعمتها هم بقتدر است که از آبادی وی بفاصله خیلی زیاد شهر بسیار بزرگی میباشد که نام آن قاهره است و در آنجا خیابانهای قشنگ و عالی موجود و متوالین زیادی مسکن دارند !!

اگر چه ساکنین سواحل نیل بقدری خوشبخت و قائل بقسمت و تقدیرند که از حدود و صف خارجست ولی با اینحال آنها بایک حرارت و جوش زیادی در بلوی و شورش کنونی که مقصود این بود تمام اجاب را از مصر بیرون کنند شرکت نمودند. فلاحین مصر که آنها را با سرنیزه مجبور کرده اند که برای متول ساختن سوداگران بگردار ترك و انگلیس شب و روز کار کنند با خود میگویند که اقوام متعده امروز اروپا و مرجلب منافع و استفاده از اقوام مغلوبه تا اینقدر ورزیده هستند که سلاطین جبار از منة قدیه که در تاریخ قهر از آنها شکایت و بدگویی شده این اشخاص را بنظر رشك نگاه میکنند [مصنف] .

(۹۲) - منظره شهر قاهره

همچو سرزمینی که نیل بزمین کود رسانیده و آفتاب عهده دار رنج و زحمت آن باشد البته بهترین طرز و طریقهٔ فلاحی هم در آنجا عاقل و باطل خواهد بود .
اگر اصلاحی ممکن باشد باید آنرا در خصوص مجاری میاء و زیاد کردن انهار بعمل آورد و همین اقدام است که برای این کشور میتواند مفید هم واقع بشود چه تا آنقدر از اراضی که آب نیل را بتوان بر آن سوار کرد از حد ریگستان خارج شده شاداب و زرخیز خواهد گردید .

طبیعی است بکچنین کشور سبز و خرم دریک قومی مانند عرب که از ریگستان

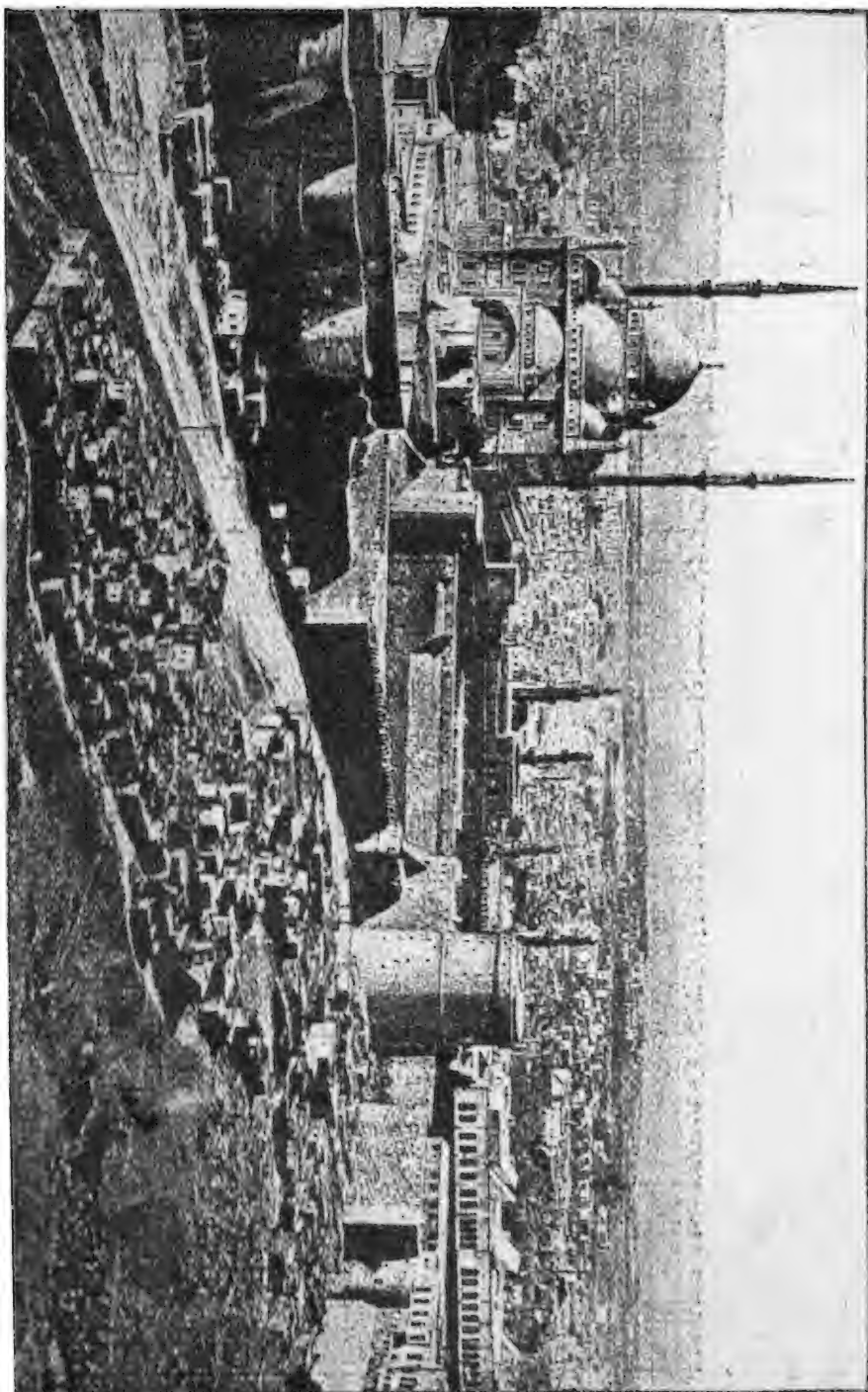
سوزانی بیرون آمده‌اند چه تأثیری خواهد بخشید. چنانکه از مضمون دونا مه ذیل که یکی از طرف عمر بعنوان عمرو عاص و دیگر جواب عمرو عاص است میتوان فهمید که آنها این کشور مغلوب جدید خود را تا چه اندازه اهمیت داده و از آن قدردانی مینمودند. از جانب خلیفه جانشین ابو بکر بنام عمرو امیر لشکر «ای عمرو مکتوب عمر از تو میخواهم که برسیدن این نامه، مصر را طوری برای من وصف کنی که گوئی آنرا من بعشتم خود میبینم».

جواب عمرو عاص «نهایت حاصلخیز را که میان دو کوه واقع شده که شکل «یکی از آنها تپه ای از ریک و دیگری بشکل شکم یک اسب لاغر یا پشت شتری باشد» «اینست وضع مصر و صورت ظاهراً، تمام نعمت و ثروت این کشور از اسوان گرفته» «تا حدود غزه از برکت رودی است که با نهایت عظمت و ابّهت از وسط آن میگذرد» «و اوقات جزر و مد آن مانند حرکت آفتاب و ماهتاب در نهایت نظم و ترتیب است» «در یکوقت معینی چشمه های تمام دنیا باج و خراجی که دست طبیعت آنها را» «محکوم کرده باین رودخانه که پادشاه تمام رودخانه ها و شطوط است میپردازند و در» «همان وقت آب آن طغیان کرده ازدو طرف سرازیر شده اراضی مصر را فرا میگیرد» «و از لای خود کود و مایه بر زمین میدهد».

«آنوقت غیر از قایقهای کوچکی که عدّه آنها مانند برکهای درخت خرما زیاد» «است وسیله دیگری برای عبور و مرور در دهات و قصبات نیست».

«بعد و قتیکه زمان آن میرسد که دیگر بهمچوچه برای شاداب کردن زمین» «احتیاجی بآب نیست» آنوقت این رودخانه مطیع و فرمانبردار دوباره در همان حدودی» «که دست قدرت برای آن تعیین نموده عودت میکند تا ذخائری را که در زمین مستور» «داشته است بتوان بدست آورد».

«یک عدّه مخلوقی که مورد عنایات الهی واقع و مانند زنبور عسل برای دیگران» «فحمت میکشند و از عرق جبین خود فایده نمگیرند زمین را شیار مختصری نموده تخم» «میریزند و سرسبزی آنرا از قادر مطلق امیدوارند که غله را میرویانند و میروسانند»

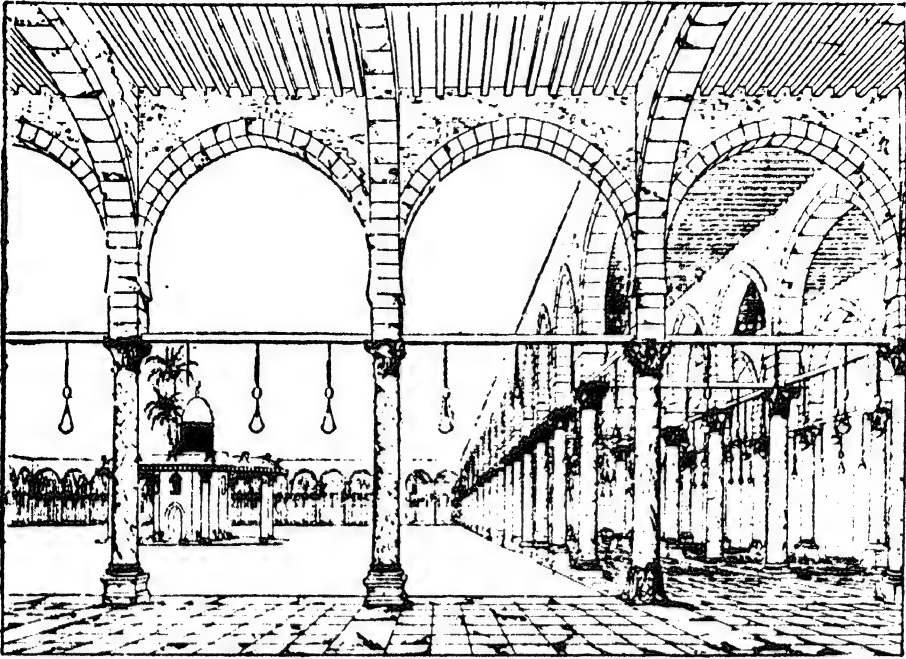
(۹۳) منظره عمومی قسطنطنیه

« تخم از زمین روئیده ساقه بلند میشود و بكمك شبنم که در حکم باران است و نیز »
 « کود لای رودخانه پرورش یافته خوشه پیدا میکند تا اینکه میرسد ».

« بعد از بهترین فصول دفعه خشکسالی میشود . ای امیر المؤمنین سر زمین
 « مصر یکوقت خشك و وقت دیگر ربگستان و صحرای عربیانی بنظر میرسد ، در یکزمان
 « لجن زار شده و از لای رودخانه گل‌های سیاه لزجی پیدا میشود و زمان دیگر تمام
 « آن سیزه و پر از گل و ریاحین و وقت دیگر کشت زار وسیعی برآز محصول است
 « ثناء و حمد مخصوص آن خدائست که چنین عجایبی را آفریده است ، عمران و آبادی
 « مصر و جلب رضایت اهالی موقوف است به امر : اول - بر مالیات آنها چیزی اضافه
 « نشود ، دوم - از مجموع مالیاتی که فعلاً گرفته میشود ثلث آن باصلاح مجاری میاه و
 « بستن سدود تعمیر پلها و عمران جدید تخصیص داده شود سوم - مالیات مأخوذه از
 « نوع همان غله ای باشد که کشت شده است . والسلام » .

همین رودخانه که منبع دولت و ثروت مصر است گاهی هم اتفاق میافتد که
 سبب خرابی و تباهی آن میگردد ، چنانکه اگر فیضان رود تا بارتفاع معینی نرسد در
 کشور قحطی پیدا شده و اگر آن تا چند سالی دوام نماید اغلب رعایا جز مردان راه
 نجاتی برای آنها نیست . مؤرخین اسلام راجع بیک قحط سالیکه در دوره عرب سال
 ۶۲ هجری (مطابق ۱۰۶۹ میلادی) رویداده چنین مینویسد : « نامدت پنجسال طغیان
 رود باندازه کفایت نبود و بواسطه جنگهای متعدد از خارج هم نتوانستند غله وارد
 کنند و این قحطی بدرجه ای شدت نمود که قیمت يك تخم مرغ تقریباً پانزده فرانك
 و کربه چهل و پنج فرانك رسید . معادل ده هزار اسب و شتر خلیفه در این قحطی
 خورده شد ، روزی یکی از وزراء که سوار بر الاغ بمسجد میرفت بین راه مردم اورا پیاده
 نموده مقابل چشمش الاغ را کشته خوردند ، اگر چه این مقصرین را اعدام کردند ولی
 لاشهای آنها را هم مردم خوردند و این قحط و غلاتا اینقدر طول کشید که مردم شروع
 بخوردن همدیگر نمودند . زنان و اطفال که اتفاقاً بیرون میآمدند مردم آنها را باوجود
 فریاد و شیونیکه میکردند گرفته زنده زنده میخوردند ، یکنفر زن که مردم گوشت بعضی
 عضوهای بدنش را خورده و بعد نجات یافته بود تا آخر مدت حیات خود اسباب عبرت
 مردم بوده است » .

(۹۴) - قسمت داخلی مسجد عمرو

فصل دوم

فتح مصر بدست مسلمانین

عمر وعاص امیر لشکر عمر در سال ۱۸ هجری (مطابق ۶۳۹ میلادی) وارد مصر گردید . ما در سابق گفتیم که او با اهالی مصر تاجه اندازه از روی حسن سیاست و عقل رفتار نمود . در مذهب ، قانون ، عادات ، رسوم بآنها آزادی کامل داده و نیز حفاظت جان و مال و امنیت و رفاهیت شان را بعهده گرفته در مقابل قرارداد از هر نفری سالیانه بحساب امروز پانزده فرانک جزیه (حق الحمايه) گرفته شود ، مردم این قرارداد را بایشانی باز قبول نموده فقط عده ای از ایشان که اصلا یونانی و جزو لشکر و کارکنان دولت و یاکشیش بودند شروط نامبرده را رد کرده با سکندریه پناه بردند که تاجهارده ماه در محاصره اعراب بوده و بدست و سه هزار عرب هم در این مدت بقتل رسیدند .

عمر و نسبت باهل شهر با وجود آنهمه خسارات و تلفات زیاد با کمال ملایمت یش آمده بآنهائیکه پرچم خودسری و آشوب برافراشته بودند عفو عمومی داد و عذرهای هر يك را بحسن قبول پذیرفته دراستمالات و دلجوئی از آنها بذل مساعی نمود. سدود و انهار را اصلاح نموده و مبلغ هنگفتی هم بمصرف ابنیه و عمارات رسانید.

راجع بسوزاندن کتابخانه اسکندریه که **عمر** را بآن متهم ساخته اند همینقدر مینویسم که يك همچو حرکت وحشیانه تا اینقدر مخالف با وضع و عادات این فاتحین بوده که واقعاً جای بسی تعجب است که يك همچو افسانه مهملی چگونه درین مدت متمادی بشهرت خود باقیمانده و آنرا تلقی بقبول نموده اند، لیکن در عصر حاضر بطلان این عقیده بدرجه ای ثابت و محقق شده که دیگر محتاج به تحقیق و بررسی زایدی نیست، این مطلب بطور کلی معلوم و مبرهن گردیده که قبل از اسلام خود نصاری همانطوری که همه معابد و خدایان اسکندریه را با نهایت اهتمام منهدم نمودند کتابخانه نامبرده را هم سوزانیده برباد دادند و از کتب نامبرده در زمان مسلمین چیزی باقیمانده بود تا آنرا بسوزانند.

برای اعراب فتح اسکندریه هم مانند فتح بیت المقدس یکی از فتوحات مهمه شمرده شده و ایشان از فتح مزبور بفتح تمام مصر اطمینان حاصل کرده و برای آنها این شهر يك منبع بزرگ ثروت و وسیله فتوحات تازه گردید. برای دست آوردن درجه اهمیت فتح شهر نامبرده و شهرتی را که مسلمین از این راه حاصل نمودند اینك ما شرحی بر سبیل اجمال از این شهر ذکر نموده و اوضاع آنرا در زمان فتح مسلمین از نظر خوانندگان میگذرانیم.

شهر اسکندریه از زمان بنای آن که در ۳۳۲ قبل از مسیح انجام گرفته تا زمان **عمر و عاص** یعنی تا مدت هزار سال یکی از شهرهای بزرگ و مهم دنیا بشمار میرفت. چون این شهر مرکز تجارتی تمام بحر متوسط بوده میتوان گفت که آن در قلمرو سلطنت روم شرقی در درجه دوم واقع شده و تنها قسطنطنیه بوده که بر آن تفوق داشته است در عصر ملوک بطالسه تمام حکماء و فلاسفه دنیا در این شهر جمع شده آموزشگاهها و کتابخانه های مهمی تأسیس کرده بودند ولی این ترقیات علمی چندان طول

نکشیده و در سال ۴۸ قبل از مسیح که رومیان تحت سرکردگی ژول سزار^(۱) با اسکندریه حمله بردند لطمه زیادی بحیات علمی آن وارد ساختند. اگر چه در سلطنت رومیان دوباره این شهر ترقی کرده در میان ممالك رومیان مقام دوم را احراز نمود لیکن این ترقی موقتی بوده است زیرا در اهالی جنون منافشات مذهبی پیدا شده و با وجود جلو گیریهای سفاکانه امپراطوران روم هر روز بر شدت آن میافزود. زمانیکه دیانت مسیح مذهب رسمی کشور گردید آنوقت **تتو دوز** امپراطور مسیحی نه عمر چنانکه گفتیم حکم کرد تمام معابد و مجسمه های خدایان و کتابخانه های بت پرستان را با خاک یکسان نمودند. در عصر امپراطوران قسطنطنیه اسکندریه بحالت انحطاط بوده و معدنك تجارت آن پیشرفت کامل داشته است چنانکه از بقیه یادگارهای قدیمه يك چنین یادگارهایی در آنجا موجود بود که **عمر وعاص** سردار سپاه خلیفه شقیه آنها شده بود.

مسلمین هیچوقت یکچنین شهر حیرت انگیزی را ندیده بودند. اگر چه از تفصیل حالات آنوقت این شهر اطلاع دوستی در دست نیست ولی کاملاً میدانیم که اوضاع

۱- Jules Cesar (امپراطور روم) از مردان نامی و جنگجویان و خطباء و سیاستمداران بزرگ روم قدیم، یکی از افراد بقیه معروف **ژانسی ژولیا** داماد **سینا** بود که خود را از نسل زهره میدانست. دارای هوش تند و نافذ، جاذبه ای بس جالب و فریبنده، فصاحت و بیانی روشن و اقناع کننده، ظاهری ملایم و آرام، مناعت و قدرتی شکست ناپذیر داشت و برای رسیدن بدرجه افتخار و بزرگی تمام وسائل لازمه را بکار انداخته عقب الامرا از طرف مقام سنا بدینکنانوری دائمی روم برقرار گردید.

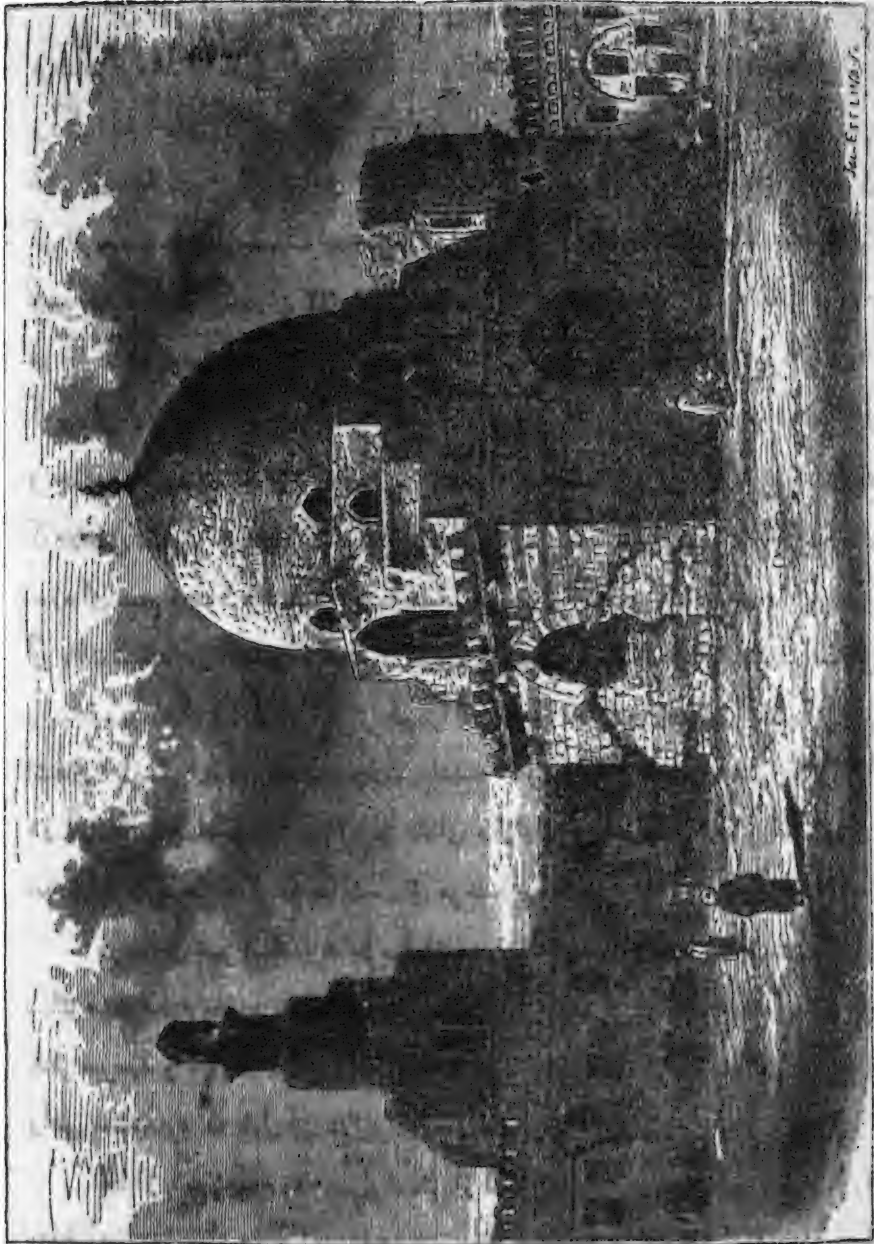
گویند روزیکه مشغول مطالعه شرح احوال **اسکندر** بود گریه میکرد، نزدیکاش علت را از او سؤال کردند چنین اظهار نمود: من هنوز کوچکترین کاری نکرده ام، در صورتیکه **اسکندر** در سن و سال من عالم را مسخر کرد.

بالاخره جمهوری طلبان بر اثر توطئه و مواضع و معاهده ای که بریاست **کاسیوس***** (معاون **کراسوس****** و **بروتوس*******) فراهم کرده بودند در روز عید **هریخ** (۱۵ مارس ۴۴)

سزار را در مجلس سنا بقتل رساندند. **پلو تارک****** که شرح زندگانی **قیصر** را نوشته، میگوید: تمام معاهدین باشمشیرهای برهنه حلقه وار اطراف او را گرفتند. **سزار** بهر سوی که نگاه کرد جز برق شمشیر چیزی ندید. همینکه در این میانه چشمش به **بروتوس** افتاد و او را شمشیر بدست دید، شناسش را بسر کشیده و جان خود را بضربت شمشیر دشمنان تسلیم کرد.

سال ولادتش ۱۵ ژوئیه ۱۰۱ و وفات او ۱۵ مارس ۴۴ قبل از میلاد میباشد.

*Julia. **Cassius.*** Crassus. **** Brutus. ***** Plutarque.

(۹۰). صحن داخلی و مغزن آب و مناره مسجد طلوان

آن در قرن دوم میلادی چه بوده و اگر در اینمیان از عمارات آن دستخوش حوادث
هم شده باشد لا اقل نقشه شهر و طوور کلی محفوظ مانده و نباید تغییری در آن روی داده باشد

این شهر در آنوقت يك شكل مستطیلی بوده که ضلع نورك آن طولاً پنج هزار متر و عرضاً هزار و هشتصد متر^(۱)، کوچه ها و خیابانهای شهر برز او بیه قائمه تقاطع مینمود و دند و خیابان بزرگی بود که شهر را بدر قسمت متساوی تقسیم مینمود. از جمله عمارات بزرگ این شهر کارخانه مهم اسلحه سازی، **بك قصر قشيك** و عالی، معبد نیتون بوده که ستون آن از سمت دریا از مسافت بعیده نظر واردین را جلب مینمود^(۲)، بعلاوه عمارت تیمو نیوم^(۳) بود که در آن آنتوان^(۴) بعد از شکست از آکتیوم^(۵) یکی از امرای روم در نظر گرفته بود بقیه عمرش را در آنجا بسر ببرد. از جمله یکی عمارت سراپوم^(۶) بود که سزار اوقت محاصره در همانجا اقامت داشته است. غیر از عمارات نامبرده دو ستون و چندین عمارت و آثار بزرگ دیگری هم وجود داشت. در کنار دریا بازاری بود که کالاهای تجارتی تمام دنیا در آنجا وارد شده و فروش میر سبند و در همین نقطه یک عمارت موزه ای هم وجود داشت و کتابخانه مشهوری که آنوقت در تمام دنیا نظیر آن یافت نمیشد در آنجا بوده است^(۷)، اینجا در دوره انحطاط و تنزل فقط علمائی باقیمانده بودند که تمام اوقات عزیز خود را در شعبده، صرف و نحو، موشکافیهای علم اشتقاق، باریکیهای علم فقه مصروف میداشتند، روی تپه ای که حلیه ستون پمپه^(۸) در آنجاست بتخانه مشهور سراپوم دارای ستونهای بسیار معظم و عالی بنا شده و در اندرون آن مجسمه هائی از سنك سماق موجود بوده است.

در مقابل شهر اسکندریه جزیره فاروس^(۹) بوده و در آنجا مناره مشهوری از سنك مرمر سفید وجود داشت و دارای چراغی بود که از دوازده فرسخ روشنی آن بنظر میرسید و یکی از عجایب سبعة دنیا شمرده میشد. بین جزیره مذکور و ساحل راهی نباشده بود که طول آن هزار و دوست متر بوده است.

بعد از فتح اسکندریه عمرو قسمتی از سپاه خود را در آنجا گذارده بقیه را بداخله مصر روانه داشت و آنها در ساحل نیل محلی را که سراپوده عمرو عاص در آنجا

۱ - Timonium. ۲ - Antoine. ۳ - Actium. ۴ - Serapeum.

۵ - Pompée. ۶ - Pharos.

باب چهارم - حکومت اسلامی در مصر

نیایا شده بود برای اقامت اختیار کرده منازل چندی بطور موقت در آنجا بنا نهادند ولی در آخر همینجا اردوگاه مسلمین شده و عماراتی هم برای سرکردگان بزرگ بنا نهادند و سنگ بنیان شهر قاهره که يك روز درآینده با بغداد دارالخلافه معظم اسلامی همسری مینمود از همینجا گذاشته شد. نام آن در ابتدا بواسطه بپا شدن خیام، فسطاط (۱) بوده است. موقع فسطاط تا اینقدر عالی بود که عمرو عازم گردید دارالحکومه خود را در آنجا بنانماید و لذا حکم کرد حصارى در اطراف آن کشیدند و بر آى سکونت شخصى خودش هم عمارتى در آنجا بنا نمود و این دارالحکومه که عمرو بناى آن بود تا کنون که زیاده از هزار و دویست سال است از آن تاریخ میگذرد پایتخت مصر میباشد.

انتظامات عمرو برای اداره کردن امور این کشور مقتوحه حاکی از حسن تدبیر او میباشد. او با رعایا و زارعین بعدل و انصاف رفتار نموده که از سالیان دراز از آن محروم بودند و نیز دادگاههاى مستقل و منظم و همچنین محاکمى برای استیناف تشکیل داد لیکن این محاکم حق داشتند فقط بدعاى مسلمین رسیدگی کنند و اگر یکى از طرفین دعوى مصرى بود آنوقت بمحاکم قبطى مراجعه میشد. او تمام آئین و رسوم و آداب و عقاید مذهبی این کشور را بحال سابق باقى گذاشت، فقط يك رسم را از میان برداشت و آن این بوده که يك دختر جوان خوبصورت با کره را هر سال از والدینش بجزر گرفته بدین نیت در رود قبل میانداختند که آب آن موقع طغیان تا بار تفاعی که معین است برسد و قراور شد که، عوض آن دختر مجسمه اى از گل بنام عروس ساخته شود چنانکه تا کنون مرسوم است که آنرا در روز معینی میان آب میاندازند. ازین رسم باستان که غالباً از شش هزار سال قبل در مصر معمول بود معلوم میشود که قربانی کردن جنس آدمی جزو مذهب دیرین مصر بوده است.

نظیر عمر در بیت المقدس عمرو هم در اینجا نسبت به مسیحیان با نهایت مروت و تساهل مذهبی رفتار نمود. قبطیان برای تعیین اسقف اعظم جدید که از دیرباز میان آنها معمول بوده رخصت خواستند عمرو فوراً آنها پذیرفته و اجازه داد. او با مذهب

عیسوی تا ایندرجه حسّ همدردی نشان داد که اجازه داد در شهر اسلامی هم که خود بانی آن بود کلیسا های جدید بنا نمایند .

چون تا آنوقت مسجدی برای نماز مسلمین بنا نشده و برعهدهٔ نومسلمین عیسائی روزانه میافزود این بود که او مطابق نقشهٔ مسجد مکه جامع بزرگی در اینجا بنیاد و این مسجد با وجودیکه حکومت مصر آنرا ابداً حفاظت نکرده معیناً تا امروز باقی مییابد .

عمرو عاص نه تنها مصر سفلی را گرفت بلکه عساکر خود را به نوبه یعنی کشور باستان حبشی رومی و ناحیش برده و با بیست هزار نفر وارد آنجا گردید لیکن فتح مزبور فتحی بود فقط لشکری و بعد از فتح در انتظام امور کشور هیچ اقدامی بعمل نیامد . اعراب هیچوقت در نوبه نفوذ کامل حاصل نکردند و در اوقات مختلفه فقط با عزام سپاه مختصراً کتفا مینمودند لیکن سکنة آنجا هم مثل مصریان مذهب اسلام و زبان عرب را اختیار کردند . امروزه در آن نقطه اقوام مختلط زیادی مسکن دارند و از هر شکل و رنگ اشخاص یعنی از سفید گرفته که غالباً از نسل اعراب حجازند تا رنگ سیاه در اینجا دیده میشوند . بعضی سکنة اینجا خیلی خوب صورت هم هستند و در میان اینها برای من اتفاق افتاد که توانستم عکس بعضی را که خوب صورت بودند بردارم حتی از میان آنها عکس زنانی هم درج شده که در شکل و صورت با مصریان زمان فراغت خیلی شباهت دارند . مسلمین بعد از حملات زیاد حبش را نیز بالا اقل قسمت مجاور یا بحر احمر را فتح نمودند ولی نفوذشان در آنجا از نوبه هم کمتر بوده است . اهالی از قرن چهارم میلادی مسیحی بوده و بمذهب سابق خود باقی ماندند و معذک زبان عربی درین حدود خیلی شایع است . درین اقوام ، بسیاری از اقوام دیگر اختلاط و امتزاج پیدا کرده اند . از ابتدای فتح اعراب (۶۳۹ میلادی) تا وقتی که انراک این کشور را تصرف نمودند (۱۵۱۷ میلادی) نهمصد سال مشهود و در ظرف این مدت خاندانهای جدیدی یکی بعد دیگری در آنجا سلطنت نموده اند و آن در ابتدا یعنی از سال ۶۳۹ تا ۸۷۰ میلادی تحت حکومت خلفای مشرق بوده و بعد حکمران مصر عام استقلال بر افراشته

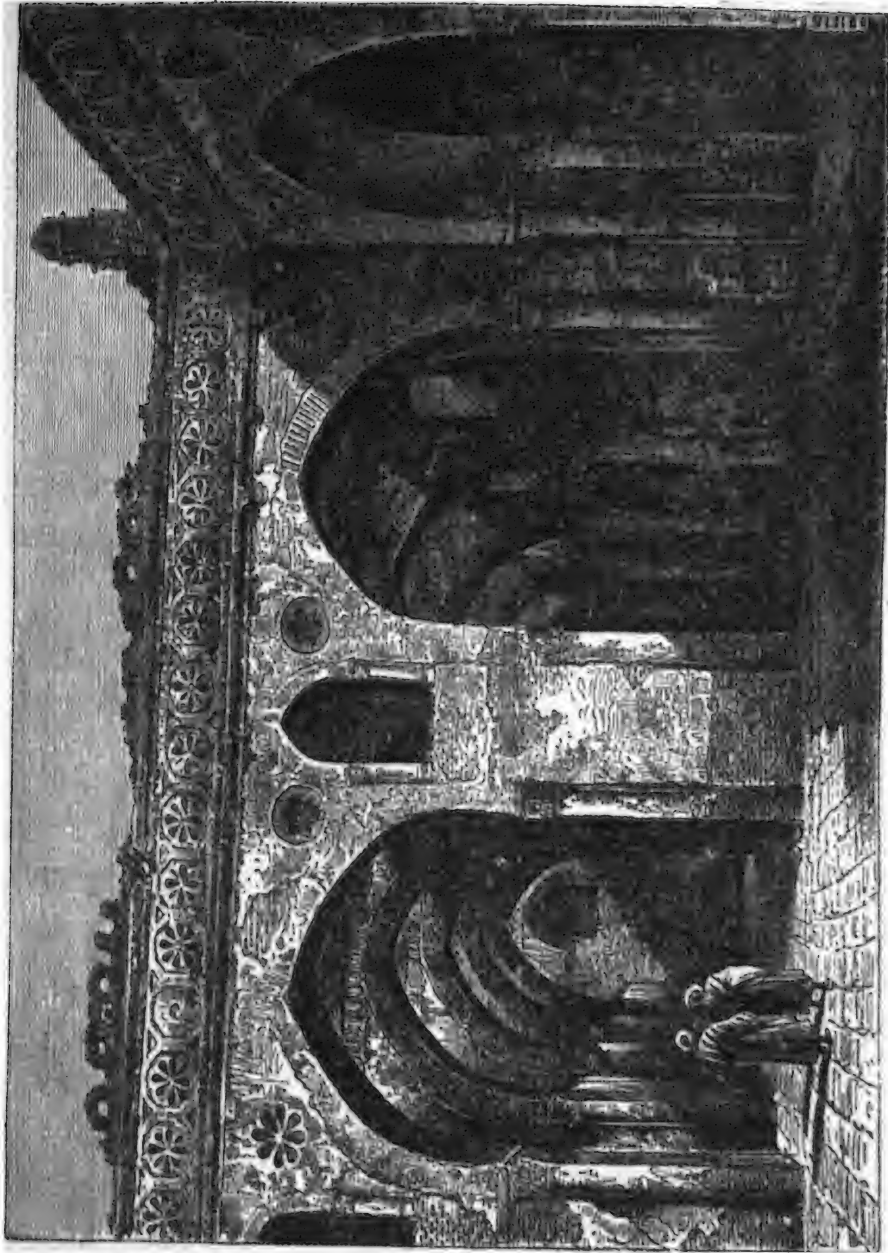
خاندانی با اسم طولونیه تأسیس گردید (۷۷۰ تا ۹۰۵ میلادی). بعد از آن یعنی از سال ۹۰۵ تا ۹۳۴ میلادی جزو حکومت خلفای بغداد محسوب و بعد تا مدتی یعنی از سال ۹۳۴ تا سال ۹۷۲ میلادی خاندان **اخشیدی**^(۱) در آنجا سلطنت نموده تا آنکه بدست خلفای فاطمیه افتاد (سال ۹۷۲ - ۱۱۷۱ میلادی). خلفای نامبرده تمام شمال آفریقا، الجزایر، سردانیه، صقلیه، (سیسیل) و تمام جزائر بحر متوسط و شام را هم متصرف شده و همه اینها جزو حکومت آنان بوده و مصر در دوره این خلفا منتهی درجه ترقی و عمران و آبادی را حائز بوده است.

انجام خلفای فاطمی در مصر بعینه همان انجام خلفای بغداد گردید یعنی اینها هم بادست فوجی مغلوب شدند که آنها را مملوکن نامیده و جزء قراولان و پاسداران قصر خلافتی شمرده میشدند.

بدایت حال این مملوکن و گذارش آنها بابدایت حال و گذارش قراولان دربار خلافت بغداد یکی میباشد. مملوکن بعد از مدتی کمی زمام حکومت را بدست گرفته برای خلیفه از سلطنت جزا اسم چیزی باقی نماند.

در سال ۱۲۵۰ میلادی کشور مصر را بکلی گرفته خاندانی تأسیس کردند که تا دویست و شصت و هفت سال سلطنت نمودند. از ممالیک مذکوره دو خاندان که با هم اصلاً اختلاف دارند در مصر حکومت نموده، خاندان اوّل را که از سال ۱۲۵۰ تا سال ۱۳۸۱ میلادی سلطنت نمودند ممالیک ترکمان مینامند که مثل ترکان بغداد جزو اسراء جنگ و از قفقاز و بحر خزر آنها را اسیر گرفته غلام کرده بودند و آنها نهایت خوب صورت و دیگر هیكل آنها که درشت و قوی بود جزو قراولان قصر خلافتی تعیین گردیدند. لباس آنها نهایت نفیس و قشنگ و حربه ای که با خود داشتند لامع و درخشان و نشانی که روی حربه آنها کنده شده نشانی بود که افواج صلیب از آن تقلید کرده در حربه های خود کنده بودند.

۸- Ekkhchydites - مؤسس خاندان **اخشیدی** **محمد بن طعج بن حف الاخشید** میباشد. لفظ اخشید در اصل افشید و معنی آن در ترکی شمس یضا است و آنها از خاندان سلطنتی فرغانه هستند.

(۶۹) - ناز کا مسجد طولون

این ممالک با نهایت شکوه و جلال حرکت میکردند و تا ایندرجه موردنوجه
خلیفه واقع شده که سردار آنها متدرجاً بدرجه خیلی بلند رسیده در نتیجه تمام کشور

را بتصرف خود در آوردند .

خاندان دیگر که از سال ۱۳۸۲ تا ۱۵۱۶ میلادی سلطنت نمودند مورّخین آنها را مملوکین چرکس می‌نامند زیرا که ایشان از محل مزبور آمده نه آنکه جزو اتراك آسیای وسطی باشند .

سلاطین اخیر خاندان اوّل ممالیک متوجّه این نکته شده بودند که به دست مملوکین چرکس ممکن است روزی اطعمه‌ای باقدرات آنها وارد شود زیرا همانطور که خود آنها نسبت باعراب خطرناک ثابت شده چرکس ها هم نسبت بآنان مضرّ و خطرناک بنظر می‌رسیدند . لیکن مراقبت تامّه که در حفظ موازنه قوای آنها تأمین لازم بود بعمل بیاید دنیا مد بالاخره مملوکین جدید بر ممالیک قدیم فایق و غالب آمده حکومت را از دست آنها خارج ساختند ؛ مملوکین چرکس تا سال ۱۵۱۶ میلادی در مصر سلطنت نموده تا آنکه سلطان سلیم اوّل ایشانرا شکست داده و مصر جزو حکومت عثمانی قرار گرفت و از همانوقت هم دوره خرابی این کشور شروع گردید . اکنون^(۱) مصر صاف و آشکار تحت نفوذ ملل اروپا واقع شده و مراحل انحطاط را روزانه طی میکند .

ابتدا که مصر جزو حکومت ترکیه قرار گرفت مملوکین بنای اطاعت و تمکین را گذاشتند لیکن در آخر بنای خود سری را گذارده اقتدارانی بدست آوردند و همانها بودند که در مقابل **ناپلئون** ایستادگی نموده تا وقتی که **محمد علی** شدیدالبأس ولی بسیار مدبّر و عاقل مملوکین را قتل عام نکرد؛ بود کشور مصر هیچوقت آسوده و آرام نبوده است . مملوکین مصر بدون اینکه از سر زمین خود اشخاص تازه ای را بیاورند نمیتوانستند عدّه خود را محفوظ نگاهدارند . در آب و هوای مصر که برای یکقوم اجنبی سمی است قاتل تکثیر نسل برای آنها ممکن نبوده و اذا برای تعادل عدّه خود همیشه از موطن خویش غلامانی را طلب مینمودند . این غلامان را بصاحبمنصبان معرفی نموده و آنها هم مباحات مینمودند که برای سپاه خود جوانهای خوبصورت را انتخاب کنند .

(۱) - مقصود زمان تألیف کتاب یعنی پنجاه و دو سه سال قبل است ولی خوشبختانه از مدتی است که مصر استقلال تام و تمامی پیدا کرده و دست اجانب بکلی از آن کشور کوتاه گردیده است و امروز این کشور باستان از کشور های مستقلّه نامی اسلامی و کانون علم و ادب شمرده میشود .

فصل سوم

تمدن اسلامی در مصر

در مصر هم این تمدن مانند همان تمدنی بوده که در شام و بغداد تأسیس گردید یعنی اعراب در آنجا هم از تمدن روم شرقی بنای اقتباس را گذاشتند چنانکه عمارات اولیه مصر شاهی است بر این معنی^(۱) اگر چه از یاد کارهای بعد معلوم میشود که آنها خیلی زود از این تقلید خود را آزاد ساختند.

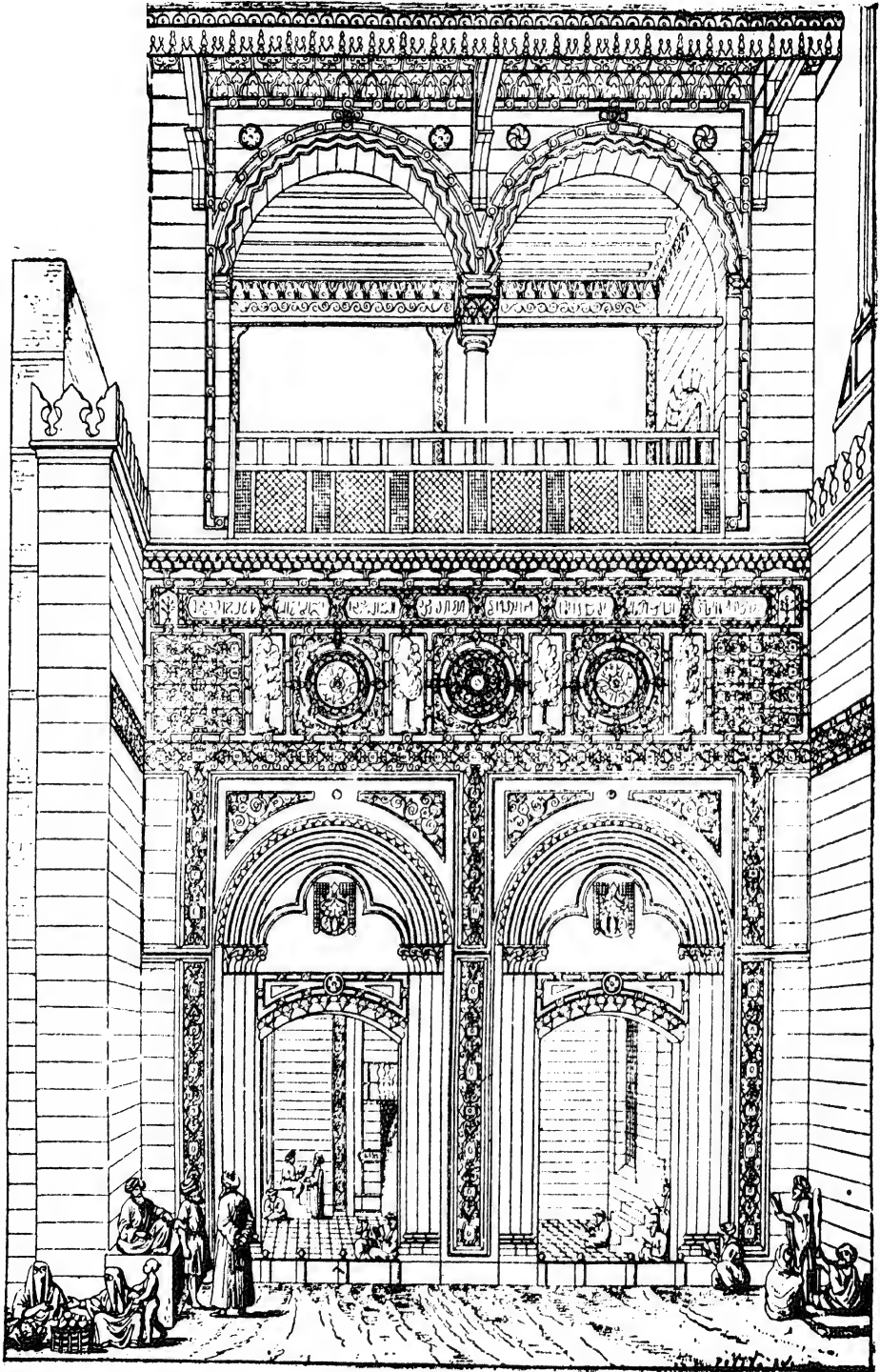
عروج تمدن مزبور در مصر زمان خلفای فاطمی بوده و در آن زمان صنعت و حرفت در نهایت درجه ترقی بوده و در اندک زمانی قاهره در ردیف بغداد قرار گرفت؛ لیکن این ارتقاء و اعتلاء بیشتر در صنعت و حرفت بوده نه در علوم و فنون چه دانشگاه بغداد همیشه بر مدارس قاهره تفوق داشته است. مادر یکی از ابواب کتاب که قسمت دماغی و عقلانی تمدن اسلامی را بیان میکنیم این بحث را تجدید خواهیم نمود و در اینجا مقصود ما فقط بیان حالت و وضعیت مادی این تمدن میباشد.

عایدات خلفای مصر بواسطه حاصلخیزی اراضی و نیز از برکت بسط و توسعه تجارت که در آینده ذکر خواهیم نمود^(۲) بیشتر از عواید خلفای بغداد بوده و قسمت عمده این عواید را خلفا صرف اسباب تجمل و لوازم عشرت و بنای قصور و عمارات عالیه مینمودند زمان قدیم در سواحل نل مخارج بنایی و ساختمان گویا خیلی ارزان بوده است زیرا در اوایل قرن جاری در قاهره اجرت یک نفر بناء روزی تقریباً هشتاد سانتیم و عمله پانزده سانتیم و قیمت سنگ با کندن و مصارف حمل در هر بیست متر مکعب تقریباً یک فرانک بوده است.

مقریزی ^(۳) یکی از مورخین اسلام مینویسد (مشاهده عمارات آن عصر هم گواهی است بر صدق بیان او) که در عهد خلفای فاطمیه (۹۷۲-۱۱۷۱ میلادی) صنایع

۱- صفحه (۲۹۰) رجوع شود.

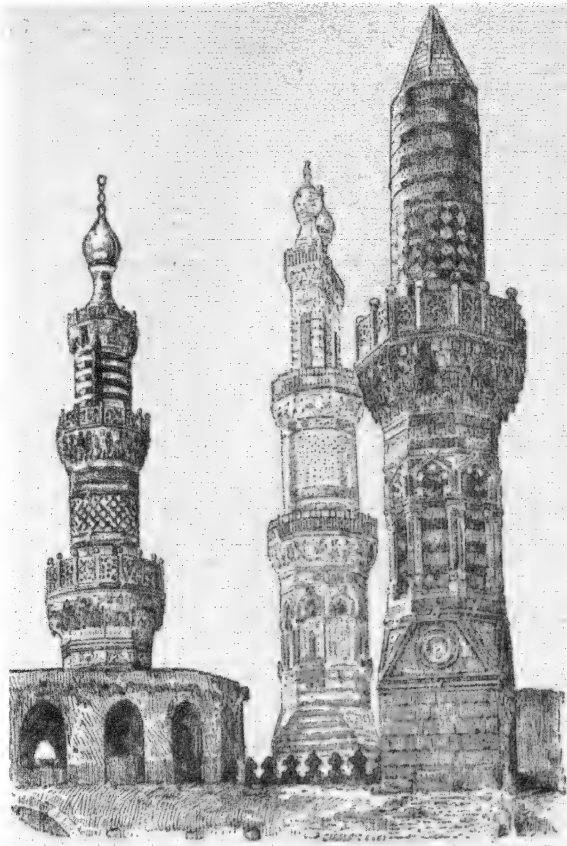
۲- **تقی الدین مقریزی** از مشاهیر مورخین اسلام است و او کتابی در تاریخ مصر و سلطنت **صلاح الدین** تألیف کرده. سال ولادت ۱۳۶۰ و فاتهش ۱۴۴۳ میلادی است.

و فنون خصوصاً فنون متعلقه بزرگری و پارچه بافی و تمام چیزهای مربوطه باثبات منزل و اسباب زینت و تجمل در منتها درجه ترقی بوده است. دیوارهای عمارات را با کاشیهای میناکار میپوشانیدند و برنگهای مختلف کجج بری نموده و روی آنها را از نقوش و گل و بوته های درهم زینت میدادند. بعضی عمارات عربی که بطرز نامبرده زینت یافته و هنوز موجود است میتوان از مشاهده آن راجع بقشنگی و زیبایی آن عمارات زمینه ای بدست آورد. صحن عمارات را خاتم کاری میکردند و یا با قالیهایی زربفت مفروش مینمودند. در رو پوشهای سریر و مخدّه ها صورت اقسام حیوانات را نقش نموده و منکاها و نوشکها را با پارچه های ارغوانی بسیار نفیس میپوشانیدند.

مؤرخین از میان عمارات باستان عربی مصر قصری را ذکر میکنند که **خمرویه**^(۱) پسر **طولون** در سال ۲۷۱ هجری (۸۸۴ میلادی) یعنی قبل از خلفای فاطمی بنا نهاده بود و بر طبق بیان مؤرخین اطراف این قصر باغهای عالی تربیت کرده بودند که از قطار گلهای این باغها آیات قرآنی تنظیم و تشکیل میشد. تالارها از لاجورد و زر زینت یافته و در آنها مجسمه شاه و ملکه را با لباس خیلی فاخر نصب نموده و باغی هم از وحوش متعلق باین قصر وجود داشت که در آن انواع و اقسام جانوران را جمع کرده بودند. در جلو يك مقصوره دارای ستونهایی از مرمر آب سنگ بزرگی وجود داشت که طول آن سی متر و پربود از زینب که در روز عکس آفتاب و در شب عکس ماه و ستاره را مثل شعله نور باطراف منعکس مینمود. غرفه ای هم بود که منظر داکش تمام قصور و باغها و نیز منظره رود نیل را نشان میداد.

بیانات مؤرخین اسلام بقدری مختصر و درهم است که از آن نمیشود درست فهمید که در هزار سال پیش وضع و ترتیب عمارات اسلامی مصر چه بوده است؛ لکن **میروم**^(۲) ساکن صوریکی از مؤرخین اروپا در کتاب خود که در تاریخ جنگ صلیب نوشته راجع بمصر هم از قول سفرانی که از فلسطین نزد خلیفه گسیل شده اند شرحی ذکر نموده است که میتوان بیان ناقص مؤرخین اسلام را از آن تا حدی تکمیل نمود.

گیوم صوری چنین
مینویسد: «چون عظمت
و جلال این پادشاه
بحدی است که نظیر آن
را ما در زمان خود
هیچ ندیده ایم لهذا
من این شکوه و جلال
عدیم النظیر و این
دولت و ثروت بی پایان
را از زبان کسانی که
آب را بچشم خود
دیده اند قدری مفصل
و مشروح بیان میکنم:
پس از گذشتن از دالانها
و حیاط های زیادی

(۹۸) - قیمت علیای مناره های جامع ازهر

سفرای فلسطین رسیدند بر درهائی که از آنجا داخل محل سیر و تفرّج پادشاه میشدند ،
این سردر ها بر روی ستونهای از سنگ مرمر قرار گرفته و سقفهای آن زرنگار و منقوش
بانواع نقوش درهم و نیز صحن آن از سنگهای الوان زینت یافته بود . مصالح و مواد و نیز
شاهکارهای صنعتی که در آن بکار برده شده بقدری عالی و قشنگ بوده که این سفر اطوری
مات و مبہوت تماشای آنها شده که میل نمیکردند چشم از آن بردارند و از دیدن چیزهای حیرت-
انگیزی که قبلاً نظیر آن ران دیده بودند هیچ سیر نمیشدند . در اینجا بر که هائی از سنگ
مرمر مملو از آب صاف و شفاف وجود داشت که در آن انواع و اقسام ماهیها در سیر و
حرکت بودند و نیز طیور خوش الحانی که نظیر آن در اروپا یافت نمیشدند موجود

بودند، غرض مکان مزبور بنظر این فرانسویها طاسم معلوم میشد. بعد خواجه سرایان ایشان را از آنجا بایوانهای دیگری بردند قشنگتر و عالیتراز تمام آنهائی که قبلا از نظرشان گذشته بود. آنها در قصر سلطنتی صورت حیوانات عجیب الخلقه زیادیرا دیدند که قلم خود سرهمچ مصور و نقاش باخیال مطلق العنان یکنفر شاعر و یا خواب پریشان یکنفر خوابیده چگونه ممکن است چنین صورتی را ایجاد کنند. اینگونه حیوانات فقط در مشرق زمین یافت میشوند، برعکس اهالی مغرب گاهی در افسانه ها اسمی از آنها میشوند. از فهرست اشیائی که مستنصر خلیفه در سال ۴۲۷ هجری مطابق ۱۰۳۷ میلادی برای فوج سوار مملوک خود که اقتدارشان زیاد شده بود بمصرف فروش رسانید بخوبی میتوان پایه ثروت سلاطین فاطمیه را بدست آورد. فهرست نامبرده از مقریزی گرفته شده و در صحت آن هم جای هیچ تردید نیست. چه آن مأخوذ است از اعلانی که از طرف ناصر الدوله وزیر بطور عموم اشاعت یافته بود. مسیومارسل^(۱) که ما اینرا از او نقل میکنیم مینویسد و این قیل او در دست هم هست که از دیدن فهرست مزبور بر میآید که تمام ثروت های دنیا در همین يك نقطه زمین جمع شده و آن سالیان دراز هم باقی مانده تا آنکه بدست يك سپاه نا اهل و بدرفتاری افتاد.

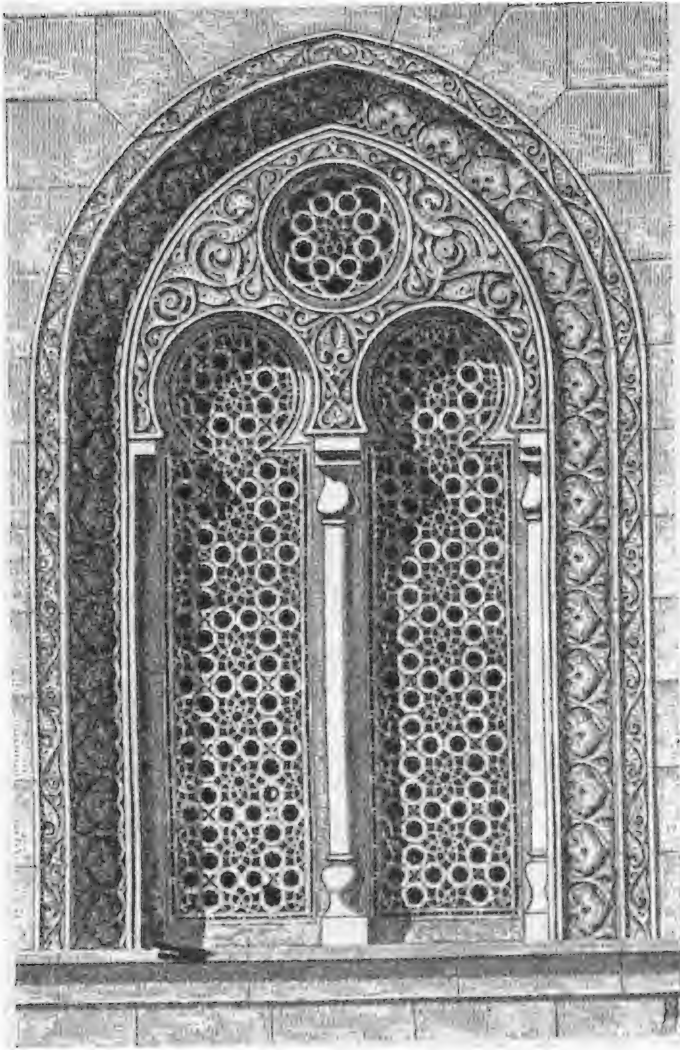
» در این فهرست عجیب از زمرّد و باقوت و مروارید و عقیق و دیگر جواهرات کِل کِل، پیمانه پیمانه نوشته شده «.

» بعلاوه هیجده هزارگداز از بلور معدنی که بعضی تا هزار دینار (۱۵ هزار فرانك) قیمت داشت و از اوانی و ظروف دیگر از جنس مزبور بالغ بر سی و شش هزار پارچه فرش بود از طلا که از زر خالص بافته شده و وزن آن پنجاه و چهار مارك میشد،^(۲) چهارصد قفس بزرگ طلا و بیست و دو هزار عده اشیاء ریز و کوچکی که از کهربا ساخته شده بود. يك عمامه جواهر نشان که قیمت آن یکصد و سی هزار دینار (يك ملیون و پنجاه هزار فرانك) بوده است، از جمله مجسمه طاس و خروس و غزال بود

۱ - Marcel.

۲ - قریب یکصد و بیست کِلو

(۹۹) - بنجره مسجد کالوم « قلاوون »

که باندازه طبیعی آنها بازر درخته و با مروارید و یاقوت مکمل نموده بودند. میزهای
مرصع نشان، نخلی از زر روی صندوقی از زر که گلهای و میوه های آن از مروارید
و یاقوت بودند.

« باغی که زمین آن از نقره مطلا و خاک آن از عنبر، درخت از نقره و برگ و

میوه از طلا و جواهرات، خیمه ای که عرض آن ۶۲۵ پا و ارتفاع آن نود پا که از مخمل زربفت بنا شده و یکصد شتر آنرا حمل مینمودند، خیمه دیگری که با تارهای طلا بافته شده و بر روی شش ستون بسیار بزرگی از نقره استوار بود، جامهای نقره چندین من، دوهزار قالی زربفت که قیمت یکی از آنها بیست و دوهزار دینار و قیمت کوچکترین آنها هزار دینار بوده است و پنجاه هزار طاقه زربفت دمشقی و بسیاری از اشیاء نفیسه دیگر.

«ابن عبدالعزیز ناظم خزانه در راپورت خودش مینویسد که یکصد هزار از اشیاء نفیسه و دویست هزار اشیاء متعلقه به اسلحه و آلات حرب را جلو چشم او بمصرف فروش رسانیدند».

سوالیکه در اینجا پیش میآید این است که این ثروت از کجا آمده و خلفای مصر از چه منبعی اینهمه مال و دولت بدست آوردند تا بتوانند يك همچو اسباب تجملی فراهم کنند که برای هیچیک از سلاطین اروپا فراهم نشده است.

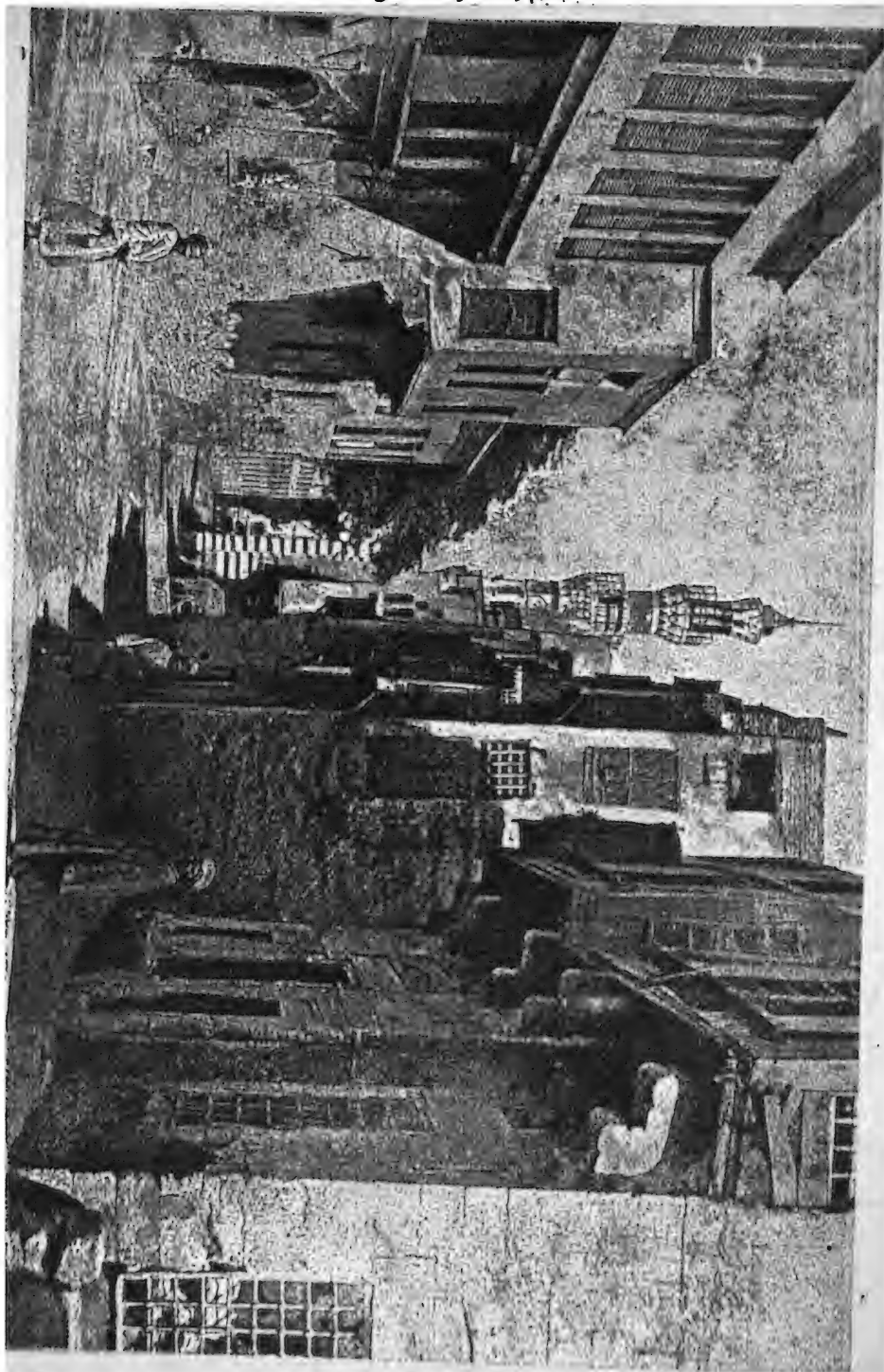
در جواب میگوئیم که آن از دو منبع بوده: یکی زراعت و دیگر تجارت. کشور مصر واقعاً آنوقت بین اروپا و هندوستان و عربستان یکی از مراکز مهم تجارتی شمرده شده تمام اموال تجارتی که از مشرق بمغرب حمل میشدند عبور آنها از اسکندریه بوده است.

فرسکو بالدی^(۱) ساکن فلورانس مینویسد که در زمان او یعنی سال ۱۳۸۴ میلادی آمد و رفت کشتیها در بندرگاه قاهره از و نیز^(۲) و ژن^(۳) بیشتر بوده است. در رودخانه نیل سی و شش هزار قایق بحمل و نقل اموال تجارتی مشغول بودند. یکی از رفقای واسکو دو گاما^(۴) که در سفر مصاحب وی بوده است يك بارنامه تجارتی را در کتاب خود درج کرده که از مطالعه آن معلوم میشود که عواید و درآمد کمربندی خلفای فاطمیه

۱- Frescobaldi. ۲-Venis. ۳-Gênes

۴- Vasco de Gama، یکفرملوان [ملاح] پرتغالی است که در سال ۱۴۹۷ میلادی برای هندوستان راهی از کاپ دوین اسپرانس پیدا نمود و او بعد از وفات آلبوکرک** نایب السلطنه هندوستان گردید سال وفاتش ۱۵۲۵ میلادیت.

* Cap de Bonne Espérance. ** Albuquerque.

چقدر زیاد بود و بواسطه همین محصولات قیمت ادویه جات در قاهره پنج مقابل کلکته بوده است.

تا آن زمان که واسکودوساما (یعنی در سال ۱۴۹۷ میلادی) از دماغه امید نیک گذشته بساحل مالابار رسید که قبلاً احدی از اروپائیها بآنجا مسافرت نکرده و فقط محل آمد و رفت اعراب بود این درآمد بحال خود باقی و برقرار بوده است.

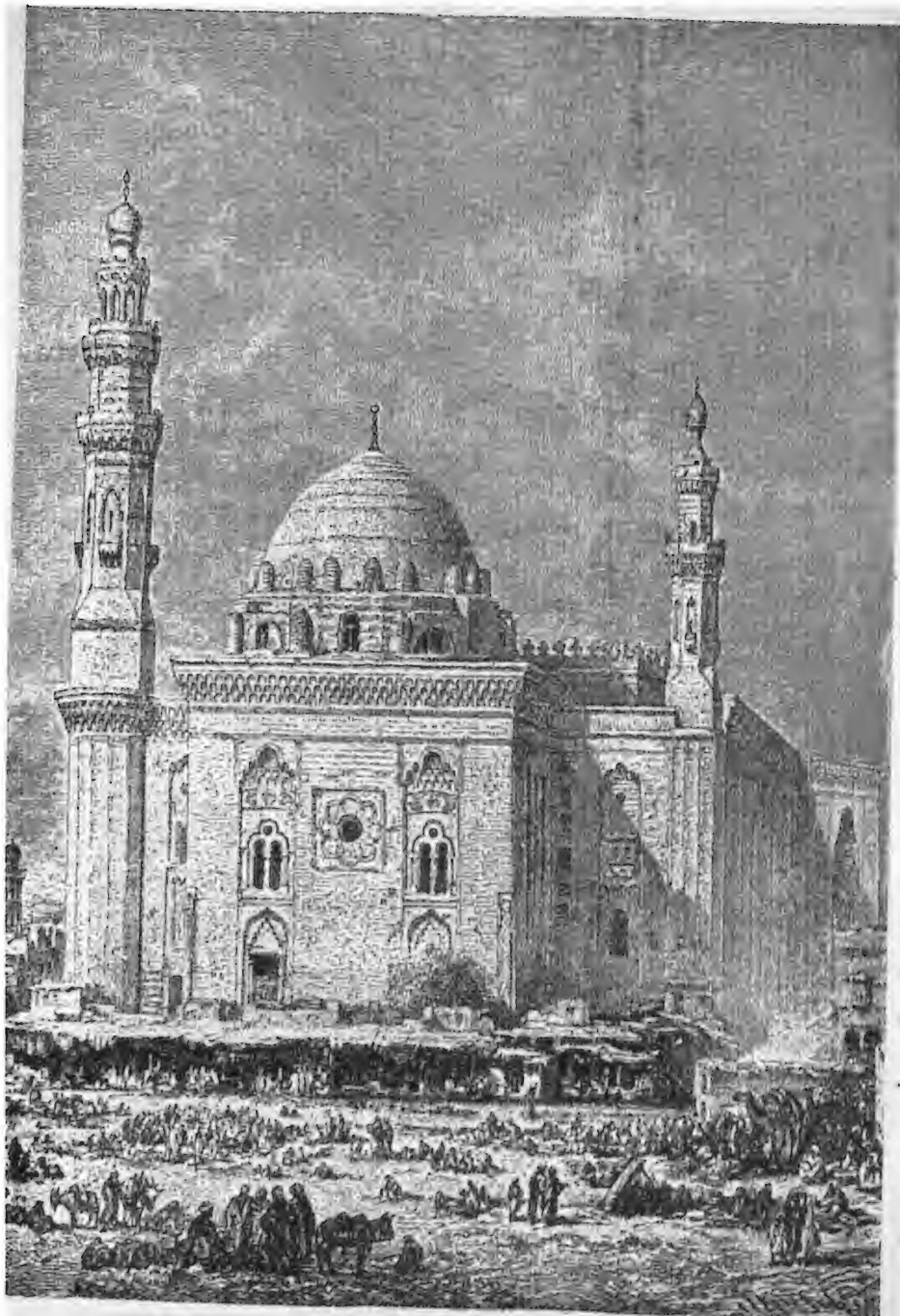
این راه تازه به مسلمین مصر خسارت زیاد وارد ساخت. اگرچه آنها کشتیهای زیادی روانه نمودند لیکن پرتغالیها را نتوانستند از ریشه دواندن بهند جلوگیری کنند و این اقامت آنها در هند لطمه زیادی بتجارت شرقی مسلمین وارد ساخته و در نتیجه قسمت مهم منابع تجارتی خلفای مصر از بین رفت.

فصل چهارم

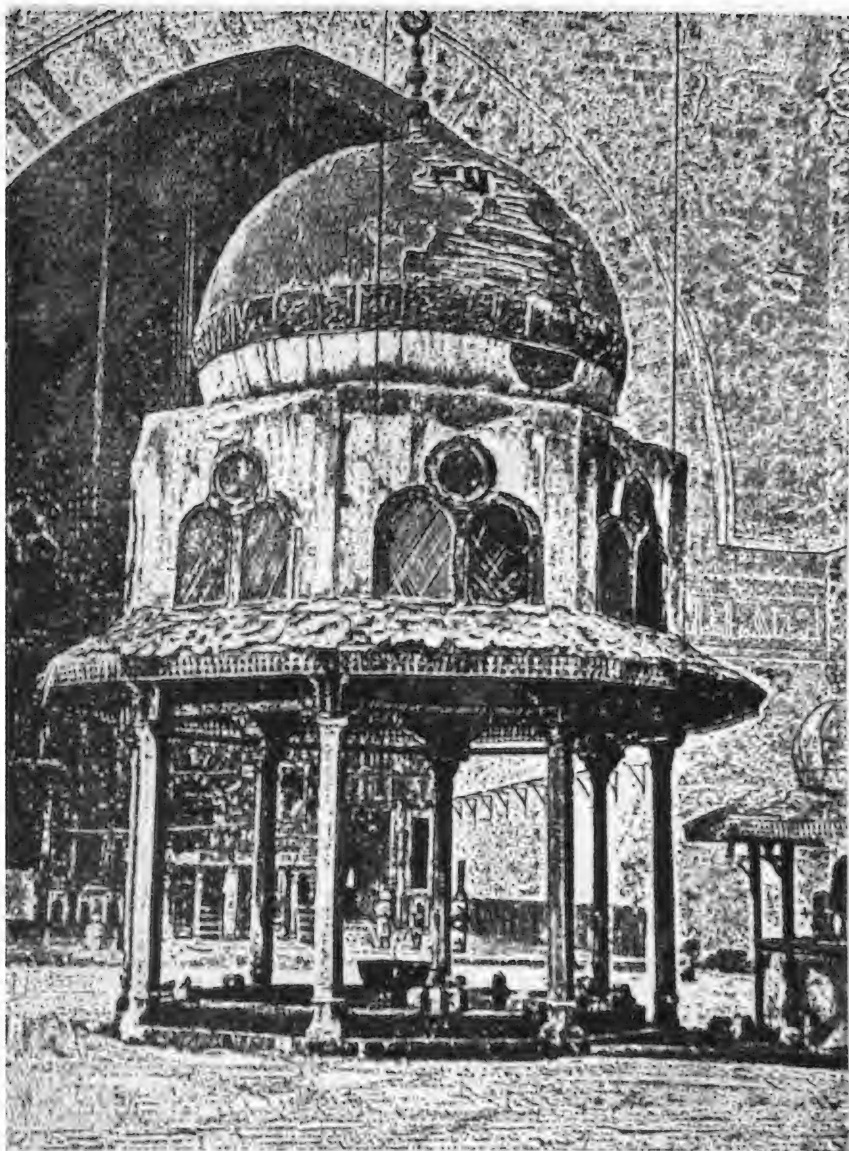
آثار باقیه اسلامی در مصر

مصر اوّل کشوری است که در آنجا ابنیه و عمارات هریک از اعضاء اسلام موجود میباشد چنانکه از مشاهده آنها تغییراتی را که برور زمان در فن معماری روی داده است میتوان معلوم داشت و چون تقریباً تمام ابنیه باستان عربی که هنوز در آنجا برپاست مساجد بوده و از میانه آنها مساجدی هم که مقام شهرت را حائز میباشد در قاهره واقع شده لذا در اینجا بحث از آنها برای ما خیلی سهل و آسان خواهد بود.

خود شهر قاهره بالاقل آن بخش از شهر که از تهاجم اروپائیان محفوظ مانده است بکلی مستثنی واقع شده و از مشاهده آن از وضعیت این شهر که در زمان خلفا چه بوده خوب میتوان مطلع گردید. شهر نامبرده از دور تا ایندرجه شرقی بنظر میآید که کوئی شهر دیگری از این حیث در ردیف وی نیست و آن مجموعه ایست از ابنیه و مساکن سفیدی که بامهای آنها مسطح میباشد. از داخل این مساکن و منازل جابجا مناره های بلندی دیده میشوند که از میان درخان خرما سر در کرده و منظر آن از بالای قلعه بکلی شهر بریان معلوم میگردد. حتی من در سیاحت های خودم هیچ شهری را ندیدم که منظره آن تا اینحدّ داجسب باشد.

(۱۰۱) - منظره مسجد حسن

(۱۲۰) - حوض مسجد حسن

خیابانهای قاهره مثل سایر شهرهای مشرق‌پریمچ وخم وتلك و بی ترتیب است و در بعضی محله‌ها ویز (خصوصاً) در شهر باستان پنجره‌های مساکن تقریباً بهم متصل میباشد.

فائده این کوچه و خیابانهای تنگ این است که عابرین را از حرارت آفتاب محفوظ داشته و در تمام روز يك نوع خنکی و تازگی محسوس می‌باشد. اکنون در قاهره خیابانهائی بزرگ و وسیع و نیز تفرجگاههائی بوضع اروپا بنا شده اما یکنفر نخواهد در آفتاب مصر از این خیابانها پیاده عبور کند خواهد دانست که آن کوچه های تنگ و تاریک چقدر راحت تر و بهتر از این خیابانهای وسیع است.

گردش خیابانهای قاهره هر سیاحی را بشگفت می‌اندازد حتی کسانی هم که دمشق را دیده باشند از مناظر اینجا لذت می‌برند و من در سیاحت آنجا بعضی اوقات اتفاق افتاده که چندین ساعت بتماشا و سیر آن مشغول بوده ام.

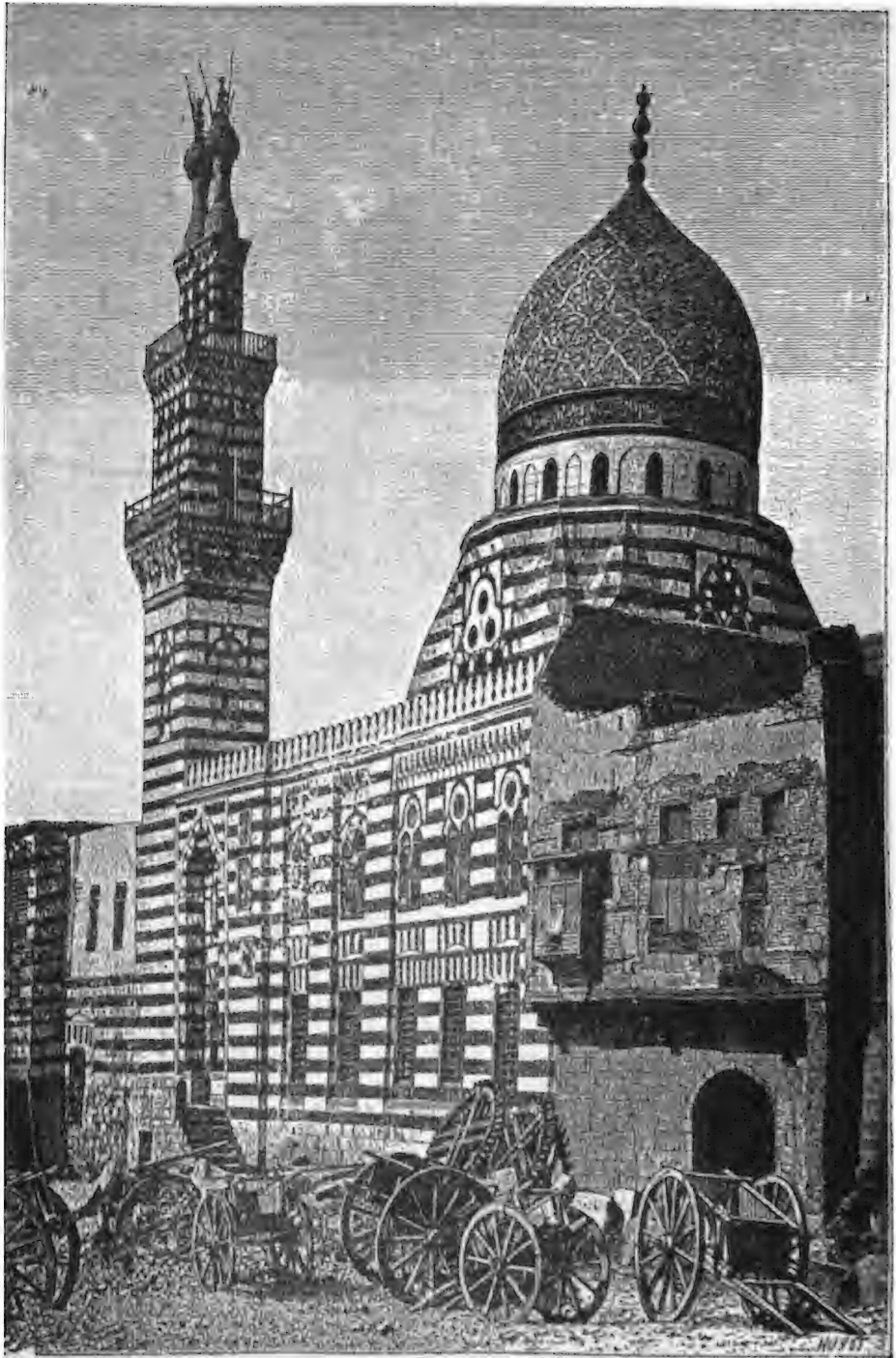
دکتر ایزامبر^(۱) چنین مینویسد: «درین هیاهو و ازدحام خلایق يك طرف فلاح بیچاره از نظر می‌گذرد و طرف دیگر بدوی صحرائی دیده میشود که فرزند حرکت میکند، یکجا قبطی یا یهودی با قیافه عبوس و گرفته می‌روند و جای دیگر یونانی چست و چالاک دارد مآید. اعضاء و مستخدمین قنصلخانه ها خاموش ولی مفرور، جنس سیاه پوست از رنگ آنوس سودانی گرفته تا بربرهای سفید هر نوع مخلوق در اینجا بنظر می‌آید.

از تمام نقاط افریقا و عربستان کاروان وارد میشوند، یکجا شتران با بار خاموش و آرام ایستاده، طرف دیگر الاغ های تند و تیز که تجار مشرقی یا زنان بر قعدار بر آنها سوارند بسرعت می‌روند، از يك سمت پاشائی با لباس نظام سوار بر اسب می‌گذرد، سقا مشك آب بردوش گرفته می‌برد، حاملها جور بجور، آژان ها مشغول داد و فریاد (عقب و كنار) و کسانی را که از راه رفتن سستی میکنند حتی زنان را با چوب دست بکطرف کرده راه را برای عابرین باز میکنند و این يك منظره ایست که همیشه تازه است و از دیدن آن انسان سیر نمیشود».

شهر اصلی قاهره در سال ۳۵۹ هجری (مطابق ۹۷۰ میلادی) بنا شده و قصبه قدیم فسطاط که عمرو عاص آنرا بنا نهاده در داخل حصار شهر در همان محلی واقع شده بود که شهر جدید بعد ها در آنجا بنا شده است.

۱- Dr. Isambert.

نام شهر جدید ، القاهرة ، یعنی غالب ، گذارده شده که اروپائیان آنرا ، کایرو ، مینامند و فسطاط فعلاً محله ایست از قاهره و آنرا شهر باستان نامیدن خطای صرف میباشد زیرا که آن هیچوقت باین نام خوانده نشده است .

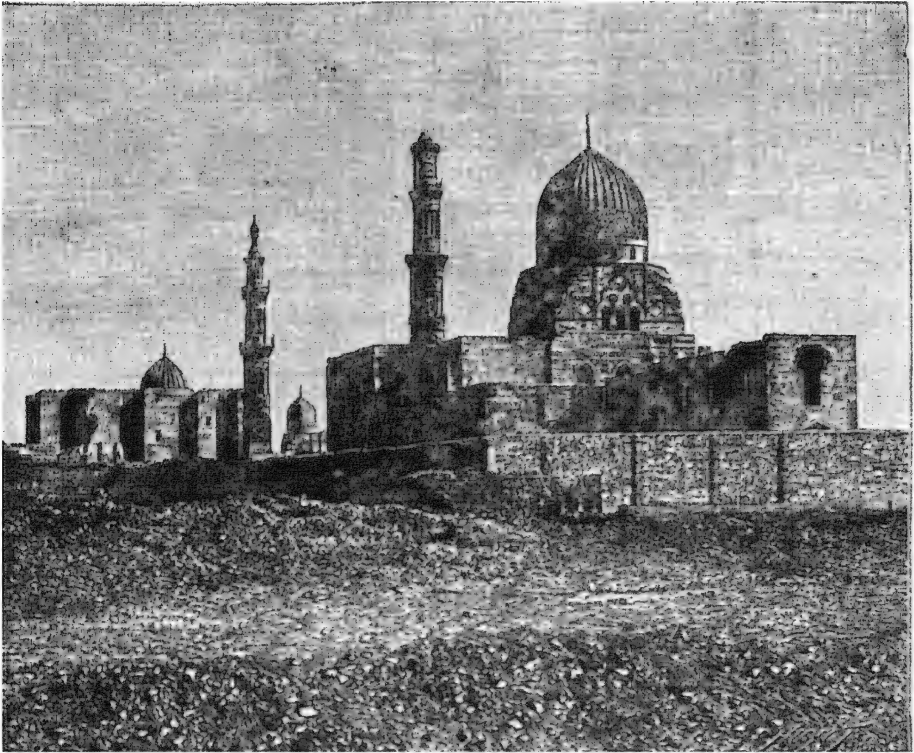
این شهر تازه از آغاز بنیاد تا روزیکه بانجام رسید سه سال بیشتر طول نکشید . خلفای فاطمیه بخش زیاد عایدی خود را همیشه صرف آرایش و تربین این شهر میکردند و هر خلیفه ای مخصوصاً میل داشت در این خصوص بر خلفای پیش تقدّم جوید تا اینکه خود مملوکین هم وقتیکه بجای خلفا حکمران مصر شدند آراسته کردن شهر را جزو مفاخر خود میشمرند ، مگر حالیه که این شهر جزو متصرفات ترکیه قرار گرفته نه فقط تزیینات آن موقوف شده بلکه روزانه در انحطاط و خرابی است و عمارات عالیّه آن روز بروز منهدم میکردند و چون در آنها هیچ قسم مرمت هم نمیشود ظنّ قوی این است که در آتیّه نزدیکی تماماً نیست و نابود خواهند گردید . یکی از محترمین مصر بمن گفت چقدر بموقع شد که برای دیدن این عمارات باینجا آمدید والاّ بعد از چندی چیزی که قابل دیدن باشد باقی نخواهد ماند .

ما اینک با نهایت اختصار شرح اشیاء و عمارات مهمّه مصر را از روی ترتیب تاریخی آنها ذیلاً از نظر خوانندگان میگذرانیم و یادآور میشویم که از بین چهار صد الی پانصد مسجدی که در این شهر موجود است ، ما آن مساجد را انتخاب میکنیم که بوسیله آنها فنّ معماری هر عصری را از ابتدای بنیاد قاهره تا اینوقت بتوان معلوم داشت .

(۱) (سال ۲۱ هجری ۶۴۲ میلادی) این مسجد گذشته از اینکه مسجد عمرو

خیلی قدیم است چون بنیاد آن به دست هشتاد نفر از صحابه پیغمبر نهاده شده نهایت هم مقدس شمرده میشود و بملاحظه اینکه عمرو ، فاتح مصر ، بانی آن بوده لذا تا کنون بنام وی مشهور است . تا آخر دوره خلفای راشدین بلکه تا آخر خلفای بنی امیه مساجد قاهره منحصر بهمین یک مسجد بوده و چون آن مطابق نقشه مسجد مکه بنا شده لذا نامدنی مساجد قاهره را از روی نقشه آن بنا مینمودند .

نقشه مسجد نامبرده خیلی ساده است و ما وقتیکه یکی از مساجد باستان را درست

(۱۰۴) - مسجد برفوق که مدفن خلفا بوده است

مشاهده کنیم از نقشه باقی مساجد باسانی اطلاع خواهیم یافت و آن عبارتست از یک صحن بزرگ مستطیلی که در سه ضلع آن شبستانها و دالانهایی است دراز که روی ستونها قرار گرفته و در ضلع چهارم آن بنائی است بسیار وسیع و محکم که جای خواندن نماز میباشد. در وسط صحن هر مسجد حوضی است بزرگ برای وضو و درزویای آن برجهای چندی است موسوم بمناره که کم و بیش بلند و کوتاه بنا شده اند.

در جلو خان اغلب مساجد قدیمه صحنی است که در اطراف آن برای غربا و مسافرین حجراتی و نیز طویله ای برای مالهای سواری آنها بنا نموده اند و نیز حوض آبی برای آب دادن حیوانات نامبرده و حامی هم موجود میباشد، مساجد قدیمه علاوه بر نماز و عبادت برای مسافرین و غربا هم جزو مسافر خانه محسوب بودند.

در ستونهای مسجد عمر و از عمارات مختلفه روم و یونان تقلید شده است.

بالای این ستونها طاقهایی بنا نموده‌اند که باطاقهای قدیم فرقی که دارند فقط اینست که قلل آنها جناغی شکل و قواعد آنها نعلی بنا شده‌اند .

شکل جناغی مزبور بمرور زمان بدرجه کمال رسیده است و آن اختصاص دارد بطرز معماری عرب و سوار شدن این طاقها روی نیمرخ قواعد نعلی شکل خود یک شکل ظریف و زیبایی باین طاقها داده است که خیلی عالیتر و باشکوه تر از طاقهای مستدیر نوسری خورده روم شرقی میباشد .

در مسجد عمر و فقط دو طرف آن که مقابل هم واقع شده اند این ستونها باقی مانده که یکی از این دو طرف دارای يك صف ستون میباشد ولی طرف دیگر که مصلی است فقط شش ستون باقی است و چون در این شبستانها بیست و يك طاق موجود میباشد لذا تعداد تمام این ستونها بالغ میشود بر ۱۲۶ ستون ، لیکن در قطار اول که ستونها جفت جفت بنا شده اند بنا برین تعداد این ستونها ۱۴۷ میباشد .

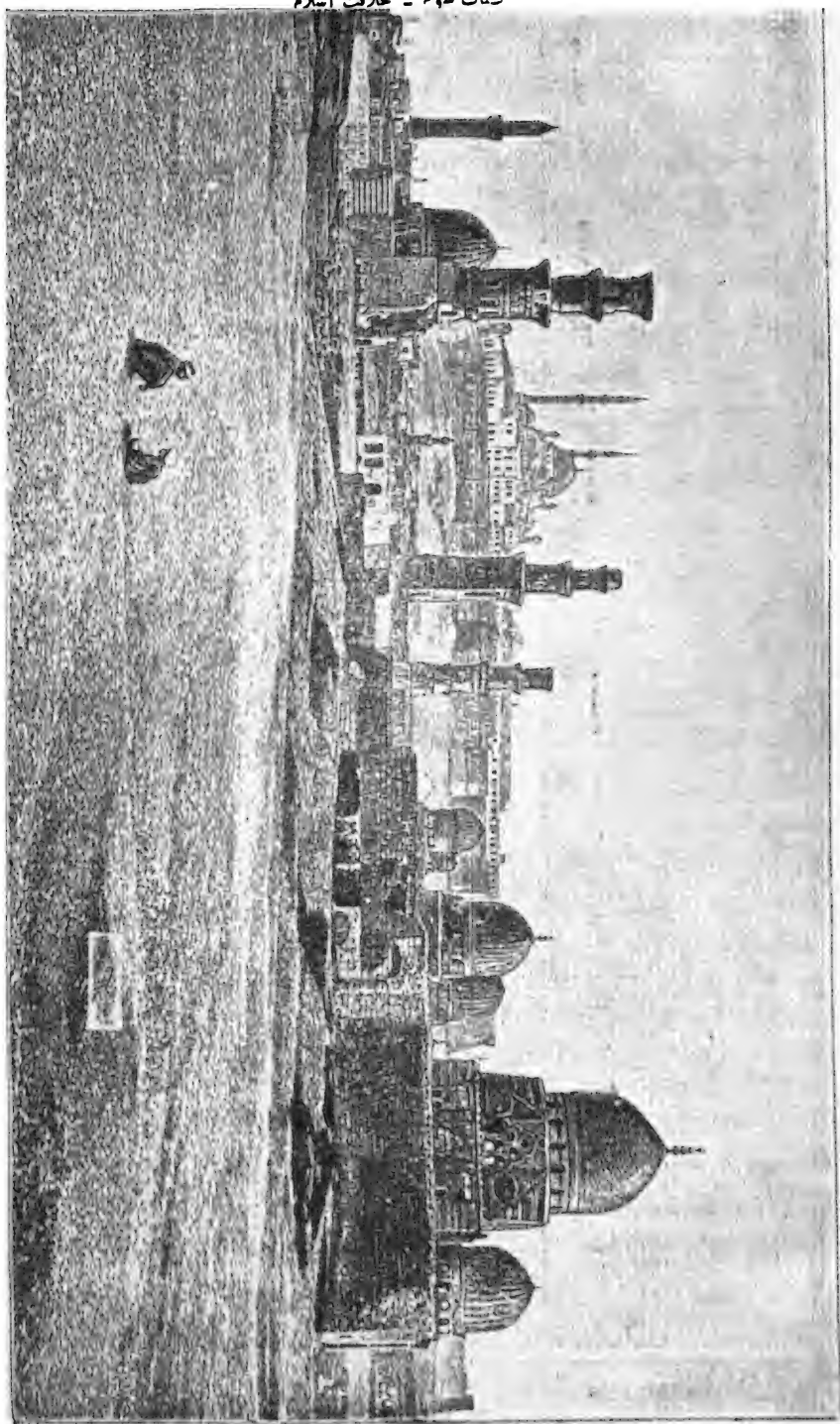
در میان مصلی مانند سایر مساجد محراب است و بالای آن طاقی بنا شده که روی آن سمت مکه که قبله مسلمانان است میباشد ، جنب همین محراب منبر واقع است و در مسجد عمر و محراب و منبر خیلی ساده بنا شده اند .

مناره های آن بسیار ساده و ارتفاع آنها خیلی کم و وسط آن فقط يك ایوانچه است که منتهی میشود بنقطه (نوك) .

در تمام این مسجد از کتیبه طرز عرب و آیات قرآنی که نقل مینمودند و نیز از گل و بوته ها تکیه اعراب اخیراً اختراع کرده بودند اثری موجود نیست ، باوجود سادگی مساجد ستونها و طاقهای آن بنظر من خیلی مجلل و باشکوه آمد ولی افسوس که این بناء قدیم هم مثل سایر آثار باستان مصر رو بانهدام میرود (۱) .

۱. نویسندگانی که راجع بقاهره چیز نوشته اند مطابق اقوال مورخین اسلام مینویسند که « درین مسجد هر شب هجده هزار چراغ روشن میشد ، در این میانه پانزده هزار و چهارصد من روغن هر شب بمصرف روشنائی میرسید . » محققین ای که مسبو **باتیسی** ^{*} هم در آن داخل است مطلب فوقرا نوشته اند ولی وقتی که بخواهیم آنرا بحساب دریاوریم قسمت هر چراغی شصت و هشت پوند و یک‌قسمت از شانزده قسمت پوند روغن خواهد شد و این بکلی مخالف قیاس است ، گذشته ازین پانزده هزار و چهار صد من روغن هر روز تهیه نمودن و بمسجد دادن چندین قطار شتر برای حمل آن لازمست (مصنف) .

* Batissier .

(۱۰۰) - منظره: یک قبرستان در قاهره که در پای قلعه و مسجد محمد علی واقع است

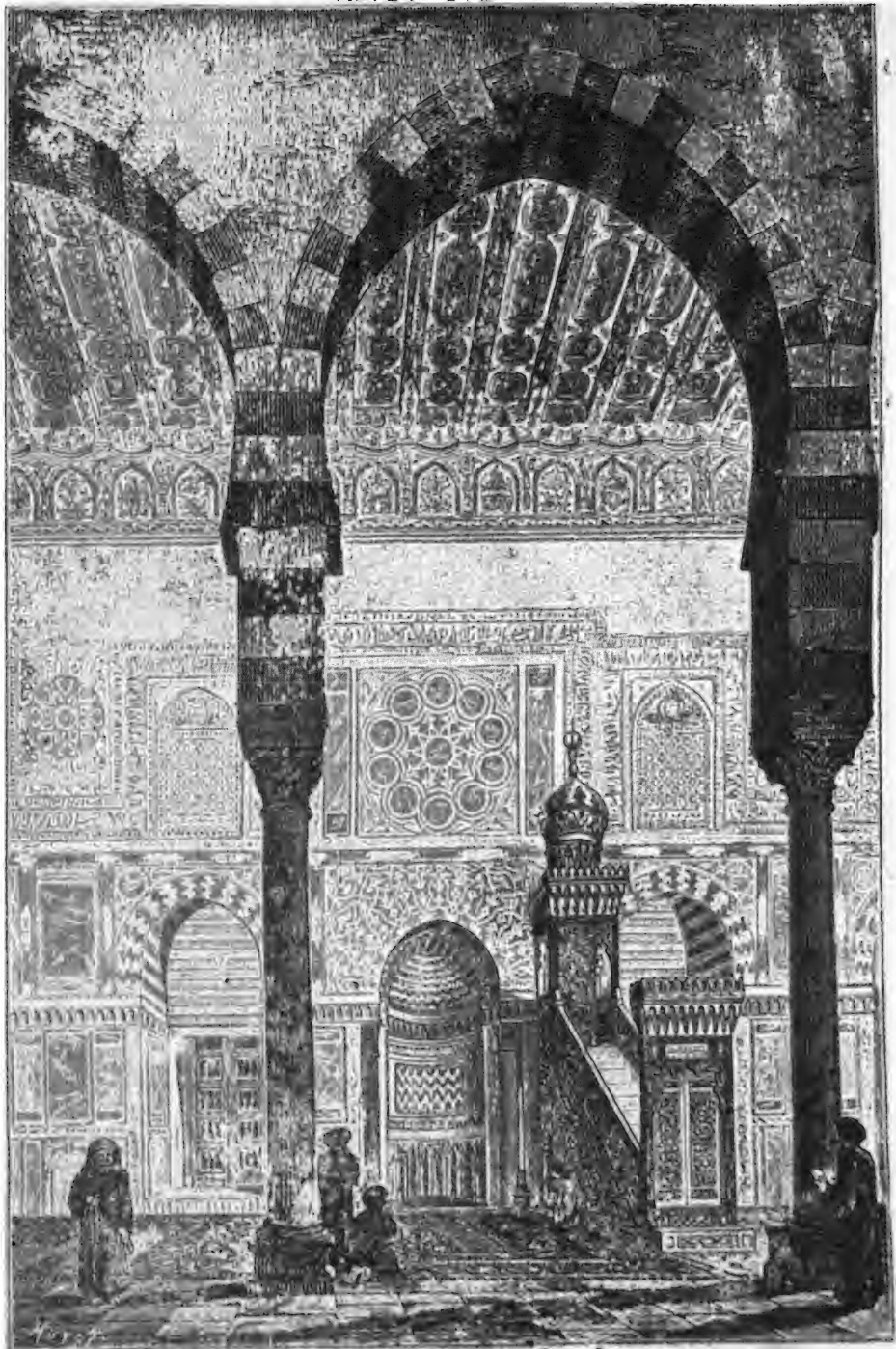
مسجد طولون (۱) این مسجد در سال ۲۴۳ هجری (مطابق با سال ۸۷۶ میلادی)

بنا شده . مسجد نامبرده مانند مسجد عمر و نهایت درجه ساده بنا شده است لیکن آرایش و تزیینات آن از مسجد عمر و بیشتر است . نقشه آن بهینه همان نقشه ایست که در مسجد عمر و بکار برده شده است ، یعنی وسط آن صحنی است مربع و از چهار طرف شکل طاق نماهائی ساخته شده است که قسمت علیای آنها بشیوه بیکانی کامل و قسمت سفلی بشکل نعلی بنا شده بطوریکه از مسجد عمر و این شکل نعلی محسوس تر میباشد و این طاقنما ها بجای اینکه روی ستونهای معمولی قرار گرفته باشند در روی جرزهای مربع محکمی قرار داده اند که در مرید از گوشه های آن جرزها ستونهای سنگی مطرز برستونهای شیوه روم شرقی نصب بوده اند .

این نوع جرزهای ستون دار چنین بنظر میرسد که سرمشق و نمونه اصلی باشند که معماران مغربی در طرز معماری گوتیک (۲) در کلیساهای اروپا بکار برده اند چنانکه در مسجد عمر و گذشت . سقفیکه روی این اطاقها را پوشیده از چوب ساخته اند سقف مقرنس کاری و قطار سازی کتیبه و حاشیه ها در مسجد طولون مانند مسجد عمر و تا آنوقت معمول نبوده است و نقوشی که درین مسجد دور کتیبه ها و بالای پنجره ها استعمال کرده اند تماماً بسبک روم شرقی است ولی در بعضی جاها آثار نفوذ سبک عرب کم و بیش نمایان است . کتیبه هائی بخط کوفی روی چوب نقش شده و دیوار خارج مسجد دارای کنگره مشبك است .

مسجد مزبور از آجر بنا شده و روی آن گچکاری نموده اند . تمام تزیینات و نقش و نگار آن با گچ بعمل آمده است . از میان تمام مناره های آن يك مناره باقی میباشد و مناره مزبور به چندین درجه بنا شده است باین معنی که قسمت پائین آن مربع و وسط مدور و بالای آن هشت گوشه میباشد .

وسط صحن فواره ایست که خیلی قشنگ ساخته شده و دروازه آن مشتمل است بر پنجره هائی که قسمت علیای آنها مثلث میباشد .

[۱۰۶] - قسمت داخلی مسجد الوطین

مسجد **طولون** یکسره بحالت ویرانی است. از طرف حکومت مصر نسبت باین یادگار عهد عتیق هم، مثل سایر آثار باستان آنجا که دربالا مذکور داشتیم، هیچگونه توجه و قدردانی بعمل نیامده است. دیوارها تماماً در شرف خرابی و بعد از مدتی جز توده‌های خاکی چیز دیگر باقی نخواهد ماند. دروازه این مسجد را مخصوصاً قفل کرده بودند که کسی داخل آن نشود، این بود که من برای دیدن آن مجبور شدم قفل را شکسته داخل شوم.

(سال ۳۵۹ هجری مطابق ۹۷۰ میلادی) از نظر آرایش جامع ازهری
وتزیین بمراتب از مسجد **طولون** بهتر و بالاتر میباشد ولی در مشاهده آن باید این نکته را در نظر گرفت که یکقسمت مهم این آرایش بعد از بنای مسجد بعمل آمده است.

این مسجد بملاحظه مدرسه یا دانشکده‌ای که در سال ۳۷۸ هجری در آن بنا شده در میان تمام مساجد اسلام مقام شهرت را حائز گردیده و تا کنون هم بمعروفیت خود باقیست و از بلاد بعیده اسلام طلاب و دانش‌جویان برای تحصیل در اینجا جمع میشوند و در حقیقت مسجد مزبور در شرق آخرین موطنی است برای تکمیل علوم عربیه. اساتیدی که از محل اوقاف این مسجد شهریه میگیرند طبعیات و هندسه و تاریخ را تدریس مینمایند. عده طلاب این مدرسه در قدیم بالغ بر دوازده هزار نفر بوده است و این وقت هم از این عده چندان کاسته نشده است. طلاب بی بضاعت در اینجا بخوبی اوقات بسر برده و تمام احتیاجات زندگانی آنها از محل اوقاف تأمین میشود. نقشه این مسجد هم مطابق نقشه مساجد فوق بنا شده فقط فرق آن با سایر مساجد اینست که اطراف آن حجرانی نباشد و بدینجهت در اصل نقشه آن تا حدی تغییر پیدا شده است.

برای بدست آوردن میزان واقعی طرز معماری ابتدائی این مسجد باید صحن بزرگ مسجد را تماشا کرد. طاقهای آن بر روی ۳۸۰ ستون از سنگ سماق و مرمر و غیره قرار گرفته اند که سرستون و پایه‌های آنها را از عمارات قدیمه اخذ و استعمال نموده اند، در این مسجد هلال قوسها از مساجد سابق تیزتر میباشد. مناره مسجد خیلی بدیع ولی بعد از چندی از تعمیر مسجد آنها بنا نموده اند، من تصاویر عکسی

این مناره ها را که از صحن مسجد
برداشته شده و برای نمونه در کتاب
درج کردم میتوان بخوبی سیر و
تماشا نمود و این محراب در يك
اطاقی است که مقبره یکی از مشاهیر
در آنجا واقع شده است .

مسجد کالوم (سال ۶۸۳ هـ .
مطابق ۱۲۸۳ میلادی) این

(۱۰۷) . مسجد قایت بای

مسجد نمونه ایست از معماری عصر طلایی اسلام ولی متأسفانه تعمیر و مرمت کاری که در آن بعمل آمده است در نتیجه عدم مهارت و بی سلیقه‌ی نقاشان آن بعضی دیوارها و رنگ سقفهای آن تماماً خراب شده و از میان رفته است .

وضع بیرونی این مسجد طرز معماری گوتیک را بخاطر ما میآورد ، از کست^{۱۱} گرفته تا ابرس^{۱۲} تمام سیاحان متوجه این نکته شده و مشابَهت مذکوره را یاد آور شده اند . ابرس مینویسد : « در نمای این مسجد و نیز حجره ای که در آن قبر کالوم واقع است چیزی که زیاده اسباب تعجب میباشد اینست که صورت ظاهری آن کاملاً مشابه با طرز کلیساهای گوتیک میباشد .

در جرز مسجد يك سلسله طاقنما که ضمناً آن را بمنزله پشت بند مسجد میشود حساب نمود ساخته اند باین ترتیب که فیما بین هر دو طاقنمای بزرگ يك طاقنمای کوچک روی ستونهای سنگی قرار داده اند . در تمام بنای مسجد چون در ابنیه دیگر هیچ نوع لبه و پیش آمدگی بکار نرفته ستونهای مسجد نیز همه ثابت و عاری از سرستون و کتیبه است . در جلو درب مدخل مسجد برای زینت و شکوه کرباس معظم مرّ کب از چندین طاقنماهای مطابق متداخل که پایه آنها روی ستونهای مختلف الشکل قرار گرفته بر آورده اند و منظر این بناها رویهم رفته که هیچ نوع اسلوب و قرینه بر آنها منظور نشده نهایت شباهت را بسبک معماری غربی که در همان عصر در فرانسه و آلمان و شمال ایتالیا معمول بوده است پیدا کرده .

» درواقع اگر در این عمارت عربی چیزهایی را که در مناطق بارده و بارش خیز لازمند اضافه نمائیم و نیز اموری را علاوه کنیم که از روی اصول مدنی و همچنین آن چیزهایی را ضمیمه کنیم که مناسب با فن حجاری است از قبیل سقفهای بلند ، سردری نوکدار ، ناودانهای خیلی دراز ، برج ناقوس و اصنام و تصاویر برجسته ، بدون تردید عمارت فوق آنوقت با عمارات نصاری که در سمت شمال بنا شده اند تبدیل خواهند شد .

» آری طرز عمارت مذکوره مسلماً طرز همان عمارتی خواهد بود که ما آنرا گوتیک

۱- Coste. ۲- Ebers.

مینامسم و نمونه عالی است از طرز عمارت سنت شاپل (۱) که در پاریس موجود و این معماری طرزی است که در قرن سیزدهم معمول بوده است .

مسجد کالوم مشتمل است بر يك رواق گنبدی که قبربانی مسجد در آنجا واقع میباشد و خیلی قشنگ ساخته شده است و طاقهای آن روی ستونهای پایه داری بنا شده اند که بر روی هر يك از گوشه های آن پایه ها ستون سنگی نصب کرده اند ، در پجه های پیکانی طرز معماری گوتیک را بخاطر ما میآورد . این مسجد در یکمصری دارای بیمارستان هم بوده است . اگر چه راجع بآن در یکی از سفرنامه های معاصر مشرق شرحی ذکر شده ولی آثاری از آن فعلا موجود نیست .

مسجد حسن (۲) (سال ۷۵۷ هجری مطابق ۱۳۵۶ میلادی) چون در اینمصر معماری اسلامی باعلی درجه ترقی رسیده بود اینست که مسجد

حسن که یکی از بناهای مشهور و معروف مصر است طرز معماری آن در نهایت درجه قشنگی و زیبایی است .

وسعت مسجد مزبور کلیساهای بزرگ ما را بخاطر میآورد و آن حتی از نوتر دام پاریس هم بزرگتر میباشد . ارتفاع گنبد بزرگ آن ۵۵ ذرع و بلند ترین مناره آن ۸۶ ذرع که دو مقابل ارتفاع مناره و اندوم میباشد ، طول عمارت ۱۴۰ متر و عرض آن ۸۵ متر و آثار دیوارها هشت متر . این مسجد مثل سایر مساجد از آجر و سنگ مرمر بنا شده بلکه از سنگهای حجاری شده آن را بنا نموده اند .

عمارت نامبرده رویهمرفته عظمت و مقامی را که داراست نظیر همان عظمت و مقامی است که مساجد تالیه هندوستان دارا میباشند . نقشه این مسجد با نقشه های معموله تا حدی مخالف میباشد . عوض اینکه مربع یا مستطیل باشد ساخت آن مشابه با صلیب یونانی است و بجای شبستانهای طاقی پیکانی شکل در دو طرف حیاط داخلی مسجد

A - Sainte - Chapelle ، از عمارات مشهوره قرون وسطی است و **سن لوئی** پادشاه فرانسه در سال ۱۲۴۸ میلادی آنرا بنا نمود .

۲- بکارورهای شماره ۱۰۱ و ۱۰۲ رجوع نمود .

مقرنسی و کتیبه های خطی ،
وسط صحن فواره ایست مجلل
و باشکوه ولی متأسفانه بحالت
خرابی افتاده است ، قبر بانی
مسجد هم در همین جا واقع است

دو درگاه بزرگ دیده
میشود که هر کدام مربوط
است بیک شبستان عظیمی
و بزرگترین آن شبستانها
مصلی است و سقف آن
پیست و یکذرع ارتفاع
دارد . در انتهای
شبستان محراب و
منبر بنا شده که در
تمام مساجد معمول
است . روی دیوار
ها آرایش و تزیینات

(۱۰۸) - محراب و منبر مسجد قایت بای

(۱۰۹) . دروازه باب الفتوح

وآن دريك رواق كنبدي واقع شده كه قطر آن ۲۱ متر میباشد و زیر كنبه منظره
بر جسته قرار داده اند كه پایه آن را با قطار سازی زینت کرده اند و در چهار طرف
این رواق كنبه های خیلی قشنگی كه روی چوبی نقش شده و پهنای آن زیاده از يك
ذرع میباشد نصب نموده اند .

مثل مساجد سابق الذکر درین مسجد هم طاقها از پائین اندکی فرو رفتگی دارد، حقیقت امر این است که عرب طاقهای نعلی تمام را در جا های دیگر غیر از اندلس استعمال ننموده است.

جلو مسجد حسن دروازه ایست که ارتفاع آن ۲۱ ذرع و بشکل نیم دایره ای بنا شده است و بالای آن نیم گنبدی که هست روی ستونهایی از سنگ حجاری شده بشکل قطار سازی قرار گرفته است و روی دیوارهای آن نقش و نگارهای مقرنسی خیلی قشنگ بعمل آمده است.

وضعیت و حالت فعلی مسجد حسن مثل سایر مساجد قاهره میباشد یعنی نسبت باین مسجد هم هیچگونه مراقبتی بعمل نیامده است. خاتمکاری، نقش و نگار و مذبت کاری آن تماماً از میان رفته و ظن غالب اینست در عرض چند سالی از این بنای مجلل و با شکوه غیر از همان دیوار، باقی هر چه هست بر باد خواهد رفت.

حقیقت امر اینست که تمام مساجد مصر مزبور در نهایت درجه قشنگی بنا شده و مسجد فوق الذکر با آن عماراتی که در قرن بعد بنا شده اند تمام آنها برای معماری اسلامی مصر یک نمونه خیلی عالی میباشند و در میان عمارات آن عصر اینک مسجد **امیر آخور** را که گنبد آن خیلی قشنگ ساخته شده است در این مقام ذکر مینمائیم، علاوه بر این مسجد عمارات دیگری را هم که در پائین اسم خواهیم برد تمام آنها در همان زمان بنا شده اند (سال ۷۸۴ هجری مطابق ۱۳۸۴ میلادی) این مقبره **مقبره برقوق** با سنگهای سفید و قرمز یک در میان بنا شده است.

بنای مزبور جزو همان یادگارهایی است که ما آنها را تحت عنوان مقابر خلفا مذکور داشتیم. مزاره آن و نیز مسجد **قایت بای**^{۱۲} برای اینگونه عمارات یک نمونه عالی میباشند و فن معماری عرب را در آنجا کاملاً میتوان تماشا نمود. منظر اندرونی

۱. بکراور شماره ۱۰۳ رجوع شود.
۲. بکراور شماره ۱۰۷ رجوع شود. **قایت بای** ملك الاشرف یکی از سلاطین خاندان چرکس است و چنین معلوم میشود که او غلام **چقمق** بوده و از سال ۸۷۲ تا سال ۹۰۱ در مصر سلطنت نمیکرده که پس از اندک مدتی بعد از او سلطنت چرکسها انقراض یافته.

نمید مقبره برقوق^(۱) در نهایت درجه زیبایی و با يك طرز جالب توجه و حیرت انگیزی زوایای چهار گانه مقبره برای اینکه با شکل گنبد متناسب باشند با سبك قطار سازی انباشته شده است و درین مسجد منبری از مرمر بنا شده که خیلی جالب توجه میباشد . صنعت ملیله کاری که در آن بعمل آمده يك نمونه ایست از اعلی درجه صنایع نفیسه عربی و چنین بنای عالی مجللی را خراب گذاشتن و بادست هر کسی از اهمیت و احترام آن کاستن حقیقه جزاء جنایت و از حرکات وحشیانه باید شمرد .

مسجد المؤید^(۲) (سال ۸۱۸ هجری مطابق ۱۴۱۵ میلادی) صورت مجموعی این بنا از مساجد فوق از حیث درجه و رتبه یست تر میباشد چه در تزیینات و آرایش اندرونی آن افراط بعمل آمده است لیکن بملاحظه زیبایی و قشنگی آنرا بهترین مساجد مصر میتوان قرار داد . اینوقت بنای مزبور هم منهدم شده و عنقریب مثل سایر عمارات مصر این بنا هم تلی از خاک خواهد شد . در این مسجد سقفهای خیلی قشنگ چوبی منبت کاری بر از نقش و نگار و تذهیباتی که نظیر آن در قاهره نمیتوان پیدا کرد از نظر نگارنده گذشته است .

و نیز کرباس های برجسته که طاق آنها بشکل پیکانی و نعلی که روی ستونهای سنگی قرار گرفته و دیگر پنجره های قشنگ پیکانی با حاشیه های قشنگ و کف مسجد هم مفروش است با سنگهای الوان .

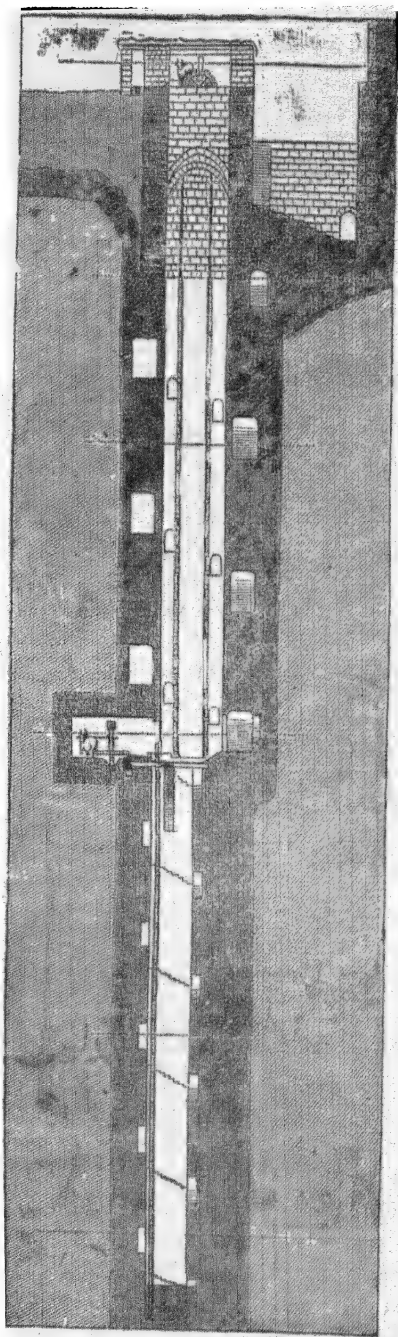
مقبره قایت بای^(۳) (سال ۸۷۲ هجری مطابق ۱۴۶۸ میلادی) چیزیکه درین مقبره بیشتر قابل تماشا است همان گنبد مقبره است که حصه اندرونی

آن با گل و بوته های مقرنسی خیلی عمده و قشنگ منقوش و منبت کاری مشبك خیلی

۱ - الملك الظاهر ابوسعید برقوق اولین پادشاه خاندان چراکه که در اصل غلام بوده و در سال ۷۸۴ هجری سلطنت رسیده و در سال ۷۹۱ هجری هم از سلطنت خلع و عبد الملك - الصالح حاجی بجای او سلطنت منصوب گردید ، لیکن در ظرف مدت یکسال برقوق دوباره بر تخت نشست و تا سال ۸۰۱ هجری سلطنت نمود .

۲ - الملك المؤید ابو نصر شیخ المحدث از خاندان چراکه و غلام ملك الظاهر برقوق بوده . در سال ۸۱۵ سلطنت رسیده و تا سال ۸۷۲ سلطنت او ادامه داشته و در همین سال وفات کرده است .

۳ - بکراور شماره « ۱۰۷ » و شماره « ۱۰۸ » رجوع شود .

عالی بعمل آمده است. دیگر مناریست مشتمل بر سه درجه. در این مناره کنده کاری زیادی شده است و چنین معلوم میشود که آن آخرین درجه ترقی معماری عرب میباشد. از دیدن این مناره معلوم میشود اعراب با چه مهارت و استادی خروجی بکار میبردند یعنی ساختمان های برجسته از سنگ که بشکل طاقچه و کیلویی و ایوانچه و غیره که از سطح اصلی دیوار خارج شده و بشکل مناره ها قشنگی مخصوصی میدادند که در مناره های ساده استوانه ای مربع آن ظرافت و قشنگی دیده نمیشود.

مقبره قایت بای و مقبره برقوق (۱)

هر دو از جمله عماراتی هستند که عموماً بمقابر خلفا نامیده میشوند و اغلب آنها مال زمان مملوکین چرکس و تماماً در یکمیدانی جلوقاهره بنا شده اند و صورت مجموعی آن منظره ای را که تشکیل میدهد بقدری قشنگ و جالب توجه است. که من مقامی را در قاهره بدان زیبایی ندیده ام. در طرف دیگر شهر زیر دیوارهای قلعه میدان دیگری است که تمام آن مقبره میباشد، خلاصه در اینجا از هر قبیل مناره، مسجد و گنبد بنظر میآید که درازمنه مختلفه بنا شده و نهایت درجه هم قابل توجه میباشد لیکن محض احتراز

از اطناب از شرح آنها خود داری مینمائیم، گراور قبرستان مزبور را در این کتاب درج نموده ایم.

از جمله مساجد و عماراتی که در قرن سیزدهم بنا شده آنهایی
مسجد ترك هستند که در دره حکومت ترك در مصر بنا شده اند که من
هیچیک را قابل ذکر نمیدانم. منجمه مسجد محمد علی (۱)

که از حیث وسعت یکی از بناهای خیالی مشهور بشمار میآید. گنبد شکسته و مناره مدور لاغر و باریک که مثل نیزه سرتیز میباشد ثابت میدارد تفاوت و فرقی که بین عرب با ترك در اصول معماری وجود دارد تا چه اندازه است. اعراب وقتی که وارد مصر گردیدند البته آشنا با اصول معماری نبودند ولی قریحه فنی و جوهره و استعداد معماری آنها در نهایت درجه کمال بوده است. این بود که از اجزاء و عناصری که معماری روم شرقی را تشکیل میداد طرح جدید و طرز نوینی ایجاد نمودند. برای ترکها استاد و نمونه هر دو موجود بوده است و با اینصورت نتوانستند از آن استفاده نموده طرز خاصی را در معماری اختراع نمایند چنانکه در قاهره خواستند مسجدی را بنا کنند غیر از طرز نامطلوب مسجدا یا صوفیه (۲) که در حقیقت يك کلیسای قدیم عیسویان مشرق بوده است طرز دیگری را اختیار نمودند در صورتیکه این طرز نمونه ایست از طرز معماری يك عصریکه عرب از مدتی آن را ترك گفته بود ولی ترکها علاوه بر آنکه طرز نوینی اختراع نکردند طرز معماری باستان را هم نتوانستند تکمیل نمایند.

سایر یادگارهای دروازه شهر، قلعه چاه یوسف^۳ و غیره از جمله بناهایی است مخصوص دوره خلفا و يك نمونه عالی برجسته ای هستند از فن اسلامی در قاهره معماری اسلامی و دو دروازه شهر که یکی باب النصر و دیگری باب الفتوح^۴ است هر دو آنها را مستنصر خلیفه در قرن یازدهم بنا نموده است.

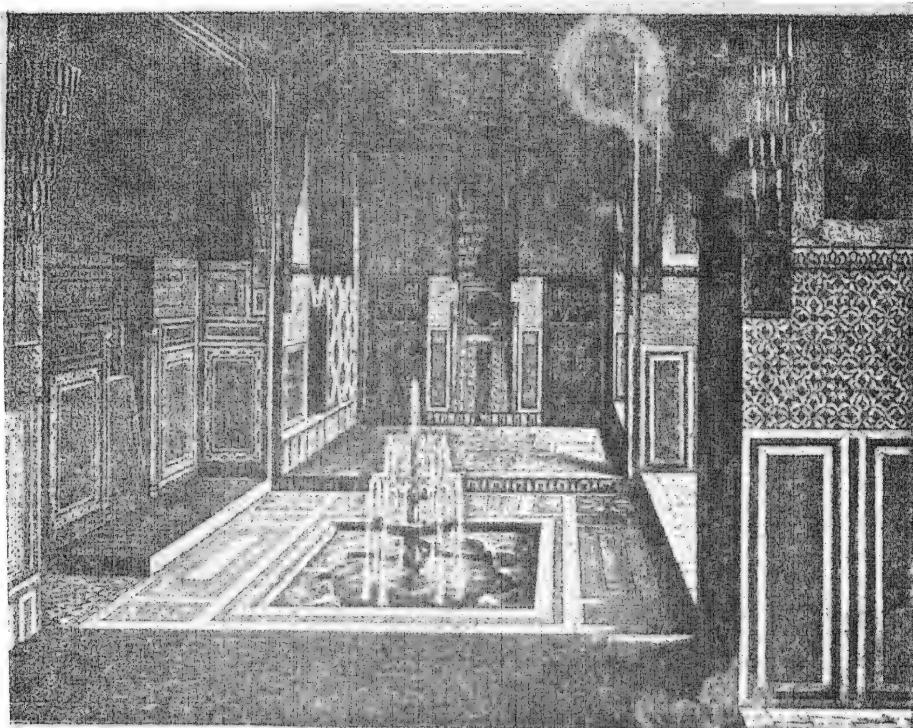
۱. بگراور شماره ۱۰۵ رجوع شود.

۲. بگراور های شماره ۲۶۰ و ۲۶۱ رجوع شود.

۳. بگراور شماره ۱۱۰ رجوع شود.

۴. بگراور شماره ۱۰۹ رجوع شود.

(۱۱۱) - يك تالار پذیرائی عرب در قاهره

قلعه قاهره هم که سلطان صلاح الدین ایوبی آن را در قرن دوازدهم بنا نموده است از جمله بناهای خیلی عالی شمرده میشود .

اهالی شهر مصر آب مشروب خود را از چاهی میکشند که با نهایت استادی و مهارت از سنگ بیرون آورده اند . این چاه ۸۸ متر عمق دارد و ۸ متر قطر دهنة آنست و ترتیبی که در حفر و ساختمان این چاه بکار رفته الحقی گواه بی نظیری از بدایع علمی و هنر مندی مهندسن آن عصر است . طول چاه بدو طبقه قسمت شده و از طبقه ای بطبقه دیگر برای بالا آوردن آب چرخهای مخصوصی تعبیه کرده اند که دور آنها طنابی حلقه مانند در گردش است و بر آن طناب کوزه های سفالین ، مانند دانه تسبیح بفاصله ای ، بسته اند و دهنة آن ظروف را طوری قرار داده اند که در ضمن گردش چرخ و طناب ظروف متدرجاً در آب فرو رفته و لبریز شده محتوی خود را بطبقه دوم و از

کتاب سوم خلافت اسلام

آنجا بطبقه فوقانی بالا برده و در منبع و حوضی فرو میریزند .

برای رفتن از سطح زمین بطبقه تحتانی چاه را کم نشیب ماریپچی و متدرجی در دور چاه ساخته اند که باسانی انسان و گاوها نیکه چرخهارا بقوت آنها میگردانند و متیوانند از آن آمد و شد نمایند .

علائم و آثار تمدن اسلام در مصر از هر قبیل مانند عمارات و مساکن و اسلحه و دیگر مصنوعات بسیار دیده میشود که ما در فصول دیگر در جای خود بذکر و تفصیل آنها میپردازیم و چون آن معلومات را با تفصیل ابنیه عمده که ذکر آنها در این فصل گذشت توان کنیم خوانندگان بخوبی احاطه کافی از اصل تمدنی که بتوسط پیروان در آن در مصر بجای مانده بدست میآورند .

باب پنجم حکومت اسلامی در افریقای شمالی

فصل اول

افریقای شمالی قبل از اسلام

مراد از افریقای شمالی مراکش، الجزیره، تونس و طرابلس میباشد و آن از اوقیانوس اطلس شروع شده منتهی بسرحد غربی مصر میشود که عموماً جزو مشرق محسوب است، حد شمالی آن بحر متوسط و جنوبی آن ریگستانی است که بسودان اتصال پیدا میکند.

رومیان افریقای شمالی را به پنج ایالت تقسیم کرده بودند: اول سیرنائیک^(۱) یعنی بخش غربی، دوم ایالت افریقا یعنی طرابلس و تونس، سوم نومی دی^(۲) چهارم مورتانی سزارین^(۳) که حالیه قسمتی است از الجزیره، پنجم موری تانی تنزیتان^(۴) یعنی مراکش و هربک از این ایالات پنجگانه تحت نظر بکنفر والی و یاقائم مقام اداره میشدند مسلمین در ابتدای فتوحات افریقای شمالی و اندلس را مغرب مینامیدند، لکن بعد از آنکه قیروان و تونس را تحت تسلط خود در آوردند نقاطی را که حالیه تونس و طرابلس مینامند افریقیه نام گذاشتند و بالاخره اطلاق لفظ مغرب فقط بر افریقای شمالی باقیماند. اکنون الجزایر را بنام المغرب الاوسط مراکش را المغرب الاقصی مینامند.

اقوام چندی افریقای شمالی را در ازمنه مختلفه فتح نموده و آثار فتوحات آنان هم کم و بیش در آنجا موجود میباشد و این اقوام عبارتند از کارتاژ، رومی، واندال، ویزیگت و روم شرقی که پیش از مسلمین در اینجا حکومت نموده اند لیکن با این حال

۱ - Cyrénaïque. ۲ - Numidi. ۳ - Mauritanie Cesarienne.
۴ - Mauritanie Tingitane.

تغییری در سکنه اصلی آن راه نیافته ، پایه و اساس قومی آنها در مقابل تمام این حوادث محفوظ و تا آن زمان تمام افراد یا لاقل ساکنین خارج شهرها بهمان زبان و مذهب و رسوم و عادات خود باقی بودند .

تاریخ استیلای مسلمین بر افریقه عبارت است از یک رشته جنگهای طولانی که بین آنها بابر ابره واقع شده و در تاریخ اندلس و افریقه واقعاً سهم برابر بقدری زیاد است که قبل از آنکه از برابر ذکر بعمل آید نمیتوان از تاریخ فتوحات مسلمین چیزی بدست آورد خاصه (ویژ) چون نویسندگان تاریخ الجزایر نسبت به برابر عقاید بی اساسی اظهار داشته اند اذا برای کشف حقیقت و حل این قضیه هم باشد ناچار از ذکر حالات برابر میباشیم .

اقوام شمالی افریقه مثل رومی ، نومی دی ، لیبی ، افریقائی ، مورو ، کتول تماماً از برابر منشعب شده حتی پیش از مسلمین هر قدر طوائف و اقوامی غیر از حبش در

(۱۱۲) - منظره تونس

آسیا واقع است حرکت نموده و یا از سمت مغرب یعنی از همان دماغه ایکه حدفاصل بین اروپا و افریقا است باین حدود آمده اند، جای تردید نیست که اقوام مشکین موئی از مشرق یعنی از سواحل فرات بدینطرف مهاجرت نموده اند و آنها ممکن است از حدود شمالی عربستان یا از نقاط خیلی دوردست آمده باشند و اما آنهایی که دارای موی بور و چشمهای آبی میباشند غالباً از نژاد اروپا و از طرف مغرب باین سمت آمده اند و این اقوام پُر معلوم است که از شمال اروپا وارد شده اند چه ابنیه ای از احجار معظمه که از آنها در افریقه پیادگار مانده بعینه همان ابنیه ای است که در شمال اروپا موجود میباشد و این یادگارها بکلی مغایر و متباین با آن یادگارهایی است که اقوام واندال در افریقه بعد ازین بفاصله زیادی از خود باقی گذاشته اند.

بعضی اسناد موجوده تاریخی مهاجرت باستانی این اقوام بوری رنگ را تأیید مینماید چنانکه در مصر از آثار هزار و چهارصد الی پانصد سال قبل از مسیح که در آنها صورت اقوام دارای موی بور و چشمان آبی افریقه نقل شده است حالبه موجود

۱۱۳ - قریه بربری

میباشند . علاوه بر این در جغرافی قدیم اسکیلایس^(۱) تألیف دو بیست سال قبل از مسیح و نیز در سفرنامه ای که اوراجع بسواحل بحر متوسط ترتیب داده است حالات قومی ذکر شده است که دارای موی بور و در تونس فعلی مسکن داشته اند و این قوم دارای موهای بور حالیه از عده آنها کاسته شده و در افریقیه فقط در اما کن و نقاطی مخصوص بنظر میرسند ، لیکن این امکنه و نقاط هم در تمام کشور متفرق حتی در اقوام طوارق هم که صحرا نشین هستند این قبیل اشخاص دیده میشوند .

اینکه در میان بربر ها اشخاصی دارای موی سیاه بکثرت دیده میشوند برای اینستکه آنها در این مهاجرت از آسیا یا از حیث شماره و یاد در قدرت و نفوذ غالب بوده اند

۱- Scylax .

این بربرها را اعراب از سواحل کوچ دادند لیکن آنها قبل از عرب آنقسمت از آفریقای شمالی را متصرف بودند که از بحر متوسط تا سودان وسعت داشته است و ظاهراً چنین معلوم میشود که آنها در این خطه استوائی باقیما نندند چه حالیه هم در این کشور اختلاط و امتزاج زیادی از اقوام سیاه فام و بربر بنظر میرسد ، حتی از این اختلاط و امتزاج طوایف و اقوام رنگا رنگی که پیدا شده اند در تمام شهرهای بزرگ آفریقه خصوصاً در مراکش اینوقت دیده میشوند .

بربرها از نظر سیاسی بچندین قسمت عمده تقسیم شده اند : قبایل الجزایر ، طوارق صحارا و شلوع مراکش ، لیکن این قبایل همیشه از افراد يك نژاد خاصی تشکیل یافته اند ،

نوشتن تاریخ ملی بربر را بعضیها کار آسانی خیال میکنند ولی اینطور نیست . بربرهای خالص فقط در سرزمینهای کوهستانی باقی مانده اما باشندگان شهرها و سواحل تغییرات مهمی در آنها بواسطه اختلاط خون روی داده و آنها نه فقط با رومیان و یونانیان و واندال امتزاج پیدا کرده بلکه با اعراب نیز چنانکه در آتیه معلوم خواهد شد که در شماره با بربر مساوی بوده اند اختلاط و امتزاج حاصل شده است . معلوم است که از میان این نسلهای مختلط بربرهای اصلی را تمیز دادن بسی مشکل میباشد و همینقدر میتوان گفت که بین عرب و بربر صورتاً فرقی که نمایان است اینکه دست و پای بربرها خیلی درشت و زمخت ، صورت بالا آمده ، رخساره پهن ، زنج پائین رفته و من میتوانم بگویم که در بربر اشخاص زیادی یافت میشوند که آنها را از عرب خیلی خوب میتوان تمیز داد ولی هیچ جای تردید نیست که این قوم بابسیاری از اقوام دیگر اختلاط و امتزاج حاصل نموده اند .

زبان عمومی و ملی بربر بسیار قدیم و ظاهراً اصل زبان نامبرده زبان فینیقی است . ژوگورتا^(۱) در همین زبان لشکر خود را بر ضد مارئوس ترغیب و تشجیع نموده و Jugurtha پادشاه نومی دی بوده است . او در دامن عیش پرورش یافته و ابتدا با دو پسر عموی خود باور جهانی اشتغال داشته و بعد آنها را مقتول و خود مستقلاً پادشاه شد . او چندین دفعه با رومیان مصاف داده تا در آخر یعنی در سال ۱۰۴ قبل از میلاد مارئوس* یکی از سرداران روم نوی را مغلوب و اسیر نموده بروم برد و او در زندان بود تا از دنیا رفت ، سال ولادتش ۱۰۴ و وفات ۱۰۴ قبل از میلاد است .

*Marius.

[۱۱۴] - بربر الجزائر

ژتولها ۱) با هم در همین زبان تکلم می نمودند .

باستثنای زبانهای اروپا زبان عربی و بربر تنها زبانی است که در تمام شمال افریقا

رایج و ازمیان این دو زبان هم عربی بیشتر شایع و زبان بربر فقط در دهات و قصبات

۲- Jetules.

باب پنجم - حکومت اسلامی در افریقای شمالی

یا مواضع و نقاط کوهستانی معمول است که بآن تکلم مینمایند

این زبان دارای شعب چندی است که تفاوت بین آنها همان تفاوتی است که بین

زبان فرانسه و اسپانیولی و ایتالیائی موجود میباشد.

همانطور که قوم بربر با عرب امتزاج یافته زبانش نیز با عربی مخلوط و در حقیقت

معرب گردیده است چنانکه زبان امروزه که اهالی بدان تکلم مینمایند خاصه

زبان عشائر که يك ثلث آن عربی است و اینهم يك دلیل روشنی است بر کمال نفوذ

عرب و با آنکه روم و یونان هم در آنجا بقدر آنها مدت حکومتشان طول کشید معذلک

در زبان بربر نتوانستند تأثیر بخشند.

متوطنین بربر در دهاتی که بیشتر در دامنه های جبال واقع است بسر میبرند و

این دهات از دور خیلی مشابه با دهات اروپا میباشد. بربرها فوق العاده زحمت کش و

از هیچ کاری شانه خالی نمیکند. منبع زندگانی شان فلاح و زراعت است و آنها

نظر به کمی احتیاجات از محصولاتی که بدست میآورند بخوبی زندگانی میکنند. این

قوم تا اینقدر کاری و زحمت کشند که تمام مایحتاج زندگانی خود را از قبیل: ابزار

ملبوس، آلات دفاعیه، زیور آلات و غیره با رنج دست خود تهیه مینمایند و مخصوصاً از

نتایج رنج دست خود مقداری را هم بعد از رفع احتیاج زیاد آورده با آن تجارت میکنند

و من حقیقه بعضی از زیور آلات آنها را دیدم که با بهترین زیور آلات ساخت پاریس

همسری مینمود (۱).

تعجب در این است که رسوم و عادات این قبایل با وجود اختلاط آنها با ملل

مختلفه تا کنون بحال خود باقیمانده و تغییری نکرده است. هر دهکده مرکب از چندین

خانواده است و خانواده ها عبارت از افرادی هستند که دارای خون واحد میباشند و

یا کسانی هستند که تقاضای عضویت و دخول در يك خانواده معینی را نموده اند، هر يك

۱- **مسیو دووی فالوی*** از آسیای وسطی اشیاء خرد و ریزی که با خود آورده بود از میانه آنها

بعضی که بنظر من رسید بعینه ساخت عشایر معلوم میشد و ممکن است این اشیاء در آن سرزمینها بمنظور

تجارتی که در زمان حکومت اعراب بین افریقا و هندوستان برقرار بود رفته باشند (مصنف).

*M. de Uylalvy.

(۱۱۰) - يك زن بربر كه بااختن كسكو (نوعی از اغذیه) مشغول است

از این جماعات و دستجات كه (خروبا) (۱) خوانده میشوند و بانقسام خاندانی روم قدیم مشابه میباشند بین خود تشکیل يك وحدت سیاسی و قضائی داده و صلاحیت بیع و شری و مالکیت در هر يك موجود میباشد .

اجتماع چندین قریه تشكيل يك قبیله را میدهد ، ولی باید دانست كه قبایل در قوم بربر مانند قوم عرب تشكيل واحد سیاسی را نداده بلکه قریه واحد سیاسی میباشد . زیرا هر قریه عبارت از يك جمهوری كوچك مستقلی میباشد كه در تحت نظریك رئیس انتخابی موسوم به امیر اداره میشود . این قائد كشوری و لشگری موظف است ریاست (جماعة) یعنی اجتماع کلیه افراد ذكور و بالغ قریه را عهده دار باشد . اختیارات و اقتدارات تنفیذیه و قضائیه و همچنین حقوق اعلان جنگ و انعقاد صلح بكلی مربوط

۱- Kharouba.

(۱۱۶) - یکی از درهای مسجد بزرگ مدی عتبه در قیروان

باین انجمن میباید ولی حقوق و اختیارات امیر در حقیقت خیلی محدود است. بعلاوه شخص امیر در تحت تفتیش و نظارت شخص دیگری میباشد. ملقب بوکیل و این شخص موظف است کلیه عملیات خلاف امیر را بجماعه عرضه دارد. استقلال قراء که فرقه

سوسیالیست ها خیلی از آن بحث میکنند در نزد
قوم بربر بسر حد کمال است و حتی این اصل به
اندازه ای در این قوم رسوخ دارد که آنها را
از تشکیل یکملت واقعی باز داشته است .

اصول مالکیت در قوم بربر مبنی بر مالکیت
فردی است ولی (خروبا) مانند قریه دارای
املاك مشاعی میباشد که بی شباهت با اموال مشترك
قراء فرانسه نمیباشد . بهمین جهت اموال

۱۱۷ . منظره مناره مسجد بزرگ سدی عقبه

اشخاص بلا وارث یا کسانی که اقوام خیلی دور دارند حقاً به (خروبا) یعنی قریه میرسد.
حقوق جنائی قوم بربر خیلی ساده است . عقوبات بیشتر جنبه ترضیلی دارند ، محبس
وجود خارجی ندارد . جنایت ، و بتر (مخصوصاً) دزدی بندرت اتفاق میافتد زیرا افراد
چندان از یکدیگر دور نیستند و بیم سیاست و تعقیب ، آنها را از مبادرت بخطایا و
جنایات باز میدارد و در این جماهیر کوچک که همه یکدیگر را میشناسند تأثیر افکار

عمومی دخالت کلی در قضایا دارد .

اکنون تمام طوایف و قبایل بربر مذهباً مسلمانند لیکن چندان متعصب نیستند و آنها قبل از اسلام خدایان قرطاجنه **گورزیل ماستیهان**^(۱) و غیر ذلک راستایش مینمودند و بنا بقول **ترتولی** **ین**^(۲) آنها اطفال خود را برای زحل قربانی نموده و آتش را پرستش میکردند . در زمان تسلط نصاری بسیاری از قبایل مجاور نصرانی شده بودند ، بربر ها بیش از یکرن اختیار نمیکند . زنان آنها اگر چه آزاد یشان از آزادی زنان عیسائی بیشتر میباشد ولی حقوق شان کمتر از حقوق زنان عیسائی است . زنان بربر نهایت درجه با کفایت و لیاقت درآمده و بعضی اوقات اتفاق میافتد که در جنگ هم شرکت نموده با شوهران خود همقدم میباشند و راجع بشجاعت و جوانمردی آنان داستانی که نقل شده داستانی است که **همر** نقل کرده که **آمازون** ها^(۳) یعنی زنان جنگی لیبی یک قسمت آسیای صغیر را فتح نمودند .

در بربر زنان زیادی بودند که سلطنت نموده اند چنانکه از يك واقعه ای که در عرب جزو نوادر محسوب است معلوم میشود که در بعضی مسائل افکار و خیالات این دو قوم تا چقدر با هم مغایر و مخالف میباشد .

سخت ترین مواقع عرب در اثنای فتوحات موقعی بوده است که با **کاهنه** نام مقابل شدند ، این زن بر چندین قبیله حکومت داشته و یکدفعه بر عرب حمله نمود . او ابتدای امر اعراب را شکست داده تمام شمال افریقا را تصرف نمود . و قتیکه دوباره اعراب با سپاه فراوانی با او مقابل شدند ملکه محض اینکه کشور را از جنگال عرب نجات دهد صلحت چنین دید که سر تاسر کشورش را خراب کند و لذا از طرابلس تا طنجه آنچه آبادی بود همه را ویران نمود . این زن فوق العاده یونانیان را هم مانند عرب مرعوب ساخته بود و اگر در یکی از جنگها بقتل نمیرسید شاید مجرای سیر تاریخ این کشور را بکلی تغییر میداد .

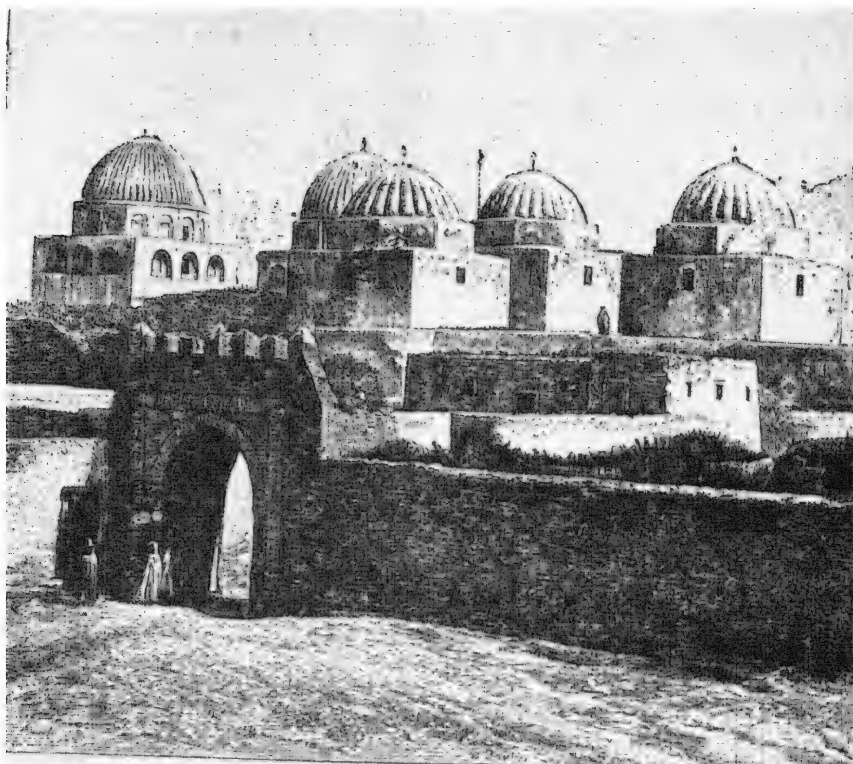
Gurzil, Mastimane.

۲ - Tertullien ، در میان فرق مسیحی شخص اول میباشد ، او در قرطاجنه متولد شده و تحصیلات خود را هم مانجا پایان رسانید ، سال ولادتش ۱۵۰ میلادی و وفات او ۲۳۰ میلادی میباشد

۳ - Amazones.

مورّخین در شرح حال برابره و بیان وضع و رفتار آنان عقایدی اظهار کرده‌اند که با هم فرق و اختلاف دارند، لکن اگر ما اموری را که در موضوع اعراب ذکر نمودیم در نظر بگیریم رفع این اختلاف شده میتوان آن عقاید و اقوال را باسانی باهم جمع نمود، یعنی از نظر اختلاف مرز و بوم در حالات و طرز معاشرت و اجتماع برابره هم حتماً باید فرق‌نمایی موجود باشد. راجع به بربر چیزهایی که ذکر شده درباره قسمتی از آنها صادق بوده لکن بین شعب و قبایل مختلفه‌ای که هستند بقدری تفاوت و فرق موجود میباشد که ممکن نیست یک چیز بهمه آنها یکسان صدق کند، مثلاً طواری که بصحرا نوردی و غارتگری، غدر و خیانت موصوفه در طوایف کوهستانی هیچوقت این صفات یافت نمیشود.

اوضاع و حالات برابره خیلی با عرب مشابهت دارد یعنی همچنانکه در میان اعراب، متوطن و بدوی هر دو وجود دارند در برابره نیز عین آن موجود میباشد. برای پیدا شدن خصایص در یکقوم اسباب و وسایل زندگی عامل قوی بشمار میآید چنانچه این و سایل در همه جای یکسان باشد خاطرات و عوائد و اوضاع هم وحد پیدا خواهد نمود. متوطن بربر هم مانند متوطن عرب در کارها بغایت قوی، استوار و دربار، مستعد و فرز، زحمت کش میباشد و همچنین بدوی بربر نظیر بدوی عرب خود سر، جنگجو، یاسیط و ساده، عادی بزحمت و رنج، مثل عرب همیشه مایل به نقل و حرکت و در مقابل دشمن سخت غدار و خائن هستند و اگر بین آنها با عرب فرقی باشد همینقدر است که بربر خیلی کینه جو و زیاد بیرحم و کودن میباشد. در بدو فتوحات عرب آنها خیانت و غدرشان را بشوت رسانیدند. وقتی که خلیفه دمشق از موسی فاتح اندلس استفسار از برابره نمود او در جواب شرحی که نوشته بهقیده من هنوز بر آنها صدق مینماید. موسی مینویسد: «برابره در سلحشوری و جدال و جنگ شباهت زیادی با عرب دارند و مانند اعراب میهمان نواز، بردبار، کم خرج هستند لکن در تمام دنیا قومی یافت نمیشود که مثل ایشان غدار و خیانت کار باشند. آنها نه بقسم احترامی میگذارند و نه بهمد و پیمان اهّمیتی میدهند».

(۱۱۸) - بیت مسجد قدیم در بیروان

این قوم مدتها پیش از اسلام بغدر و خیانت معرفی شده و معلوم شده بود که اعتباری بقول وعهد آنها نیست. در لشکر قرطاجنه برابره زیاد بودند و اینکه دولت مزبور بنقض عهد و شکستن پیمان معروف شده بود هیچ جای تعجب نیست که سبب آن برابره بوده اند.

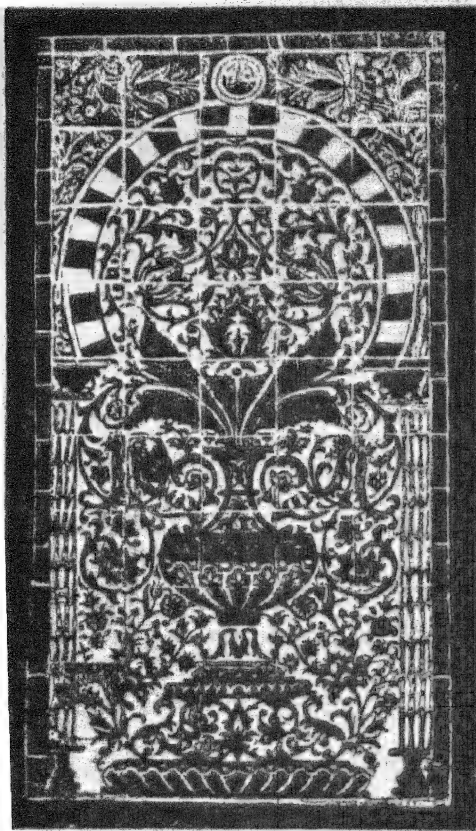
همانطور که گفته شد، برابره مانند عرب به متوطن و بدوی هردو تقسیم میشوند، چنانکه ابن خلدون در قرن چهاردهم میلادی در تاریخ خودش چنین مینویسد:

« از زمان خیلی پیش این قوم (بربری) در مغرب مسکن دارند و ایشان در کوهستانها دامنه های جبال، صحراها و وادیها، قصبات و دهات و بالاخره در تمام نقاط کشور متفرق میباشند، آنها برای سکونت خود از سنگ و گل و یا از خس و خاشاک منازلی

برای خود ترتیب داده و یا زیر چادر هائی از پشم شتر بسر میبرند، از میان ایشان کسانی که صاحب قوت و حکومتند و زندگی صحرائی را اختیار میکنند گله هاشان را در مراتع و چراگاهای قرب و جوار میچرانند و از نقاط سبز و خرم هم هیچوقت خارج و دور نمیشوند. معیشتشان از پرورش مواشی و اغنام است. اسب هم برای سواری تربیت میکنند، از میان آنها طایفه ای هم هستند که شغلشان پرورش شتر است که بعرب اختصاص دارد. فقرا بوسیله پرورش حیوانات و نیز زراعت زندگی میکنند، لکن بدوی خوشحال همیشه نیزه اش را دست گرفته باشران خود به صحرا نوردی و نقل و حرکت اشتغال دارد. او هم بتربیت مواشی میپردازد و هم مسافری را بخت میکند.

از این بیان ظاهر میشود که بعضی مورخین در این عقیده خود که میگویند فرق عمده بین بربر و عرب اینست که بربر در يك نقطه مقیم و بزراعت مشغول، بر خلاف عرب که بکلی بدوی است، تاچه درجه بخطارفته اند. آنها از این حرف نتیجه ای که گرفته اند در الجزایر از آن استفاده نموده مینویسند که بربر قابل تربیت و تمدن است برخلاف عرب که قبول تربیت و تمدن نمیکند. ولی این نتیجه مبنی است بر يك رشته مقدمات غلط و بی اساسی، چه در عرب و بربر هر دو بملاحظه محیط و آب و هوا متوطن و بدوی هر دو بافت میشوند و این تقسیم و تقریب هم مبنی است بر اختلاف در طرز معیشت و وسائل زندگانی و هیچ مربوط باختلاف در ملیت و قومیت هم نیست. عرب در نقاط خرم و حاصلخیز مصر، الجزایر و عربستان توطن اختیار نموده اما در صحرا ها و ریگستانهای بلاد آن همیشه بشکل بدوی بسر میبرد و غیر از اینهم چاره دیگری ندارد، آنهایکه در صحرا بسر میبرند اعم از عرب یا بربر همیشه بدوی خواهند بود. قوم طوارق که در ریگستان بسر میبرند و نیز اقوام و طوایف نومی دی که در نسل آنها بربر های خالص بافت میشوند تماماً بدوی بوده و مانند اعراب صحرائی از طریق قتل و غارت زندگانی میکنند، اما کوهستانیها که بواسطه امتداد سرما طرز زندگانی بدوی غیر ممکن است در اینجا بربرها بوسیله زراعت امرار معاش مینمایند.

پس معلوم گردید که پیش از فتوحات اسلام وضعیتی را که بربر دارا بوده حالیه هم همان وضعیت را دارا میباشد. اقوامیکه طرز معیشت صحرائی در آنها بوسیله وراثت طبیعت ثانوی شده آنانرا در یکجا متوطن ساختن و بزراعت و فلاح عادت دادن همانقدر صعب و مشکل است که یک سگ شکاری را از عقب کردن شکار باز دارند. ممکنست با کوششهای زیاد پی در پی این مقصود حاصل شود، ولی اینگونه تغییرات کار هفت و ماه نیست بلکه صدها سال وقت لازم دارد. حال اگر مافرضاً بربرهای متوطن را با اعراب متوطن مقایسه کنیم معلوم نیست که استعداد بربر متوطن برای قبول تمدن از چه جهت بیشتر از

عرب متوطن است؟ در صورتیکه بنا برین [۱۱۹] - تزینات کاشی کاری و بنائی در یکی از مساجد قبروان مراجعه میکنیم عکس آن بنظر میرسد چه میبینیم عرب (در دوره اسلام) اعلی درجه تمدن و تربیت را حاصل نموده ولی بربرها تا کنون دیده نشده تمدن قابلی از خود به یادگار گذاشته باشند. حقیقت امر اینست که عرب و بربر هر دو یکسان از قبول طرز زندگی و افکار و خیالات امروز اروپا خود را معذور می شمارند، چه اکثر اروپائیان معنی تمدن را چنین تصور میکنند که انسان قسمت بیشتر اوقات عزیزش را در کارخانه ها و یا ادارات دولتی بسربرد و باروزی ده دوازده ساعت مشغول شیار باشد تا بتواند حیات خود را حقیقاً ادامه بدهد. تمدن آنان (عکس تمدن ما) تولید احتیاجات مصنوعی در آنها ننموده و هیچ حاضر هم نیستند یک چنین احتیاجاتی مثل ما برای خود ایجاد کنند.

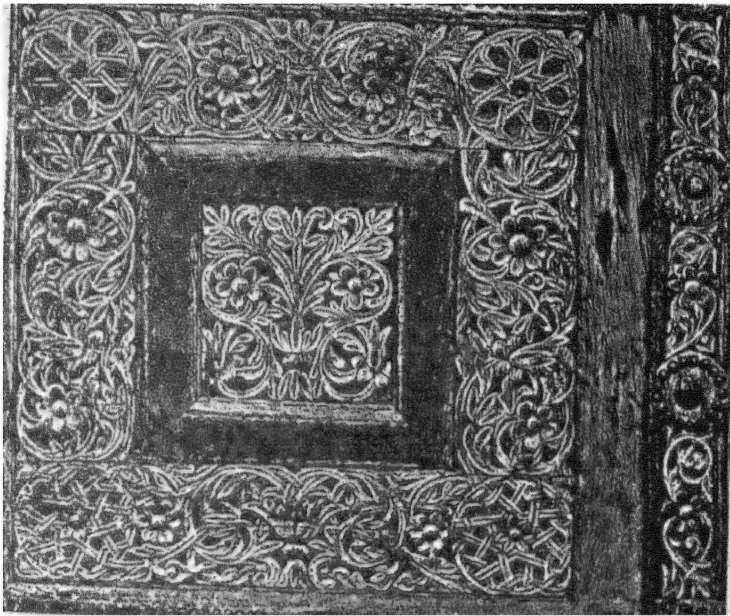
در نظر عرب و بربر هر دواروپائیان حکامی هستند که اطاعت آنها را تا وقتی که ناکزیرند لازم میدانند ولی اگر فرصت پیدا کنند شانه خالی کردن از این بار سنگین را جزو فرایض خود می‌شمارند .

فصل دوم

استیلای مسلمین بر افریقه

افریقیه را مسلمین نسبت بمصر علاوه بر مجاهدت های زیاد بعد از مدت طولانی تصرف نموده بر آن استیلا یافتند چه بربر ها در مقابل آنها ایستادگی نموده و بعد از کوشش های چندی دوباره آزادی خود را بدست آوردند .

افریقای شمالی بعد از چندین قرن که جزو حکومت رومیان بوده متجاوز از يك قرن تحت سلطنت واندالهای اسپانیول اداره میشد (یعنی از سال ۴۲۹ تا ۵۴۵ میلادی) ژوستین (۱)، بلیزر (۲) سردار خود را بجننگ واندالها اعزام داشته و بعد از اخراج آنها کشور را بتصرف خود در آورد و بعد ویزیکت های اسپانیول به این کشور بنای هجوم و حمله را گذاشتند حتی وقتیکه اعراب بآنجا حمله بردند يك قسمت از کشور هم دست ایشان بوده است . ما اینقدر میدانیم زمانیکه هرقل امپراطور از حملات اعراب بتمک آمده بود افریقیه تا حدی امن وآرام بوده است ، زیرا که او برای خلاصی از شداید و صدمات قسطنطنیه عازم شده بود که کارناژ را بابتخت خود قرار دهد لکن باید دانست که این امنیت موقتی بوده است . علاوه بر حملات خارجی و یورشهای بی در پی مجادلات و جنکهای مذهبی اوضاع کشور را بکلی واژگون ساخته بود . آری در افریقیه هم مانند مصر دیانت مسیح اشاعت یافته ولی برای اینکار نهر هائی از خون جاری گردید . چنانکه قسطنطین وقتیکه بر تخت نشست هریک از این فرق مختلفه را تا این درجه تشنه خون دیگری یافت که برای فرونشاندن این هنگامه ناچار لشکری بدانجا روانه داشت .

(۱۲۰) - حجاری قسمتی از ازاره دیوار یکی از مساجد قیروان

رومیان و نیز روم شرقی در آفریقیه شهرهای بزرگ و عالی آباد کردند و عمارات و ابنیه بنا نهادند که خرابه های آن هنوز موجود میباشد و با اینهمه نفوذ و اقتدارشان هیچوقت در کشور بسط و توسعه نداشت . راست است کشور بدست آنها فتح شده بود لیکن نمیتوانستند بر تمام کشور استیلا یابند .

در آفریقیه هم مثل مصر مقاومت و پا فشاری روم شرقی در مقابل اعراب خیلی کم بوده است و اگر بربرها نبودند اعراب خیلی زودتر اینجا را فتح مینمودند ولی بربرها مقابل عرب بدرجه ای استقامت ورزیدند که برای استیلای کامل قسمت شمالی

کشور پنج مرتبه لشکر کشی بعمل آمده و مدت پنجاه سال تمام هم طول کشید .

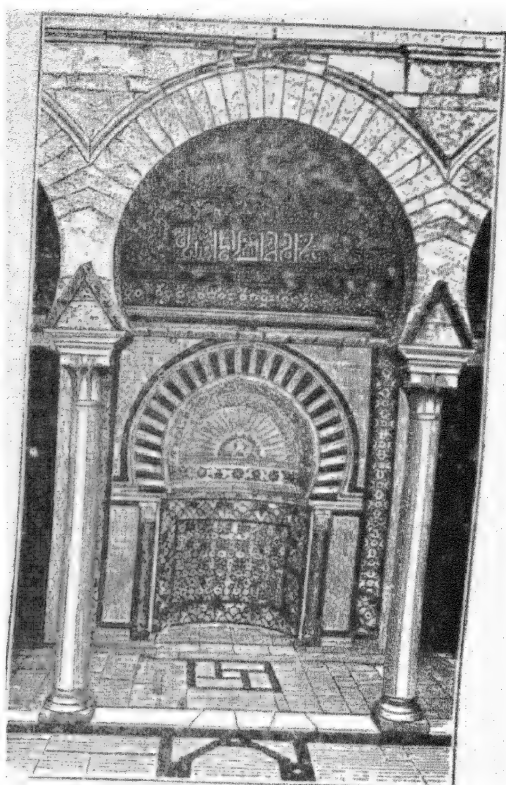
اولین حمله اعراب حمله به سیرنائیک^(۱) بوده که در سال ۲۳ هجری (۶۴۴ میلادی)

میلادی) اتفاق افتاد و بعد در سال ۶۳۶ میلادی بطر ابلس حمله برده بسیاری از شهرهای

۱- Cyrénaique .

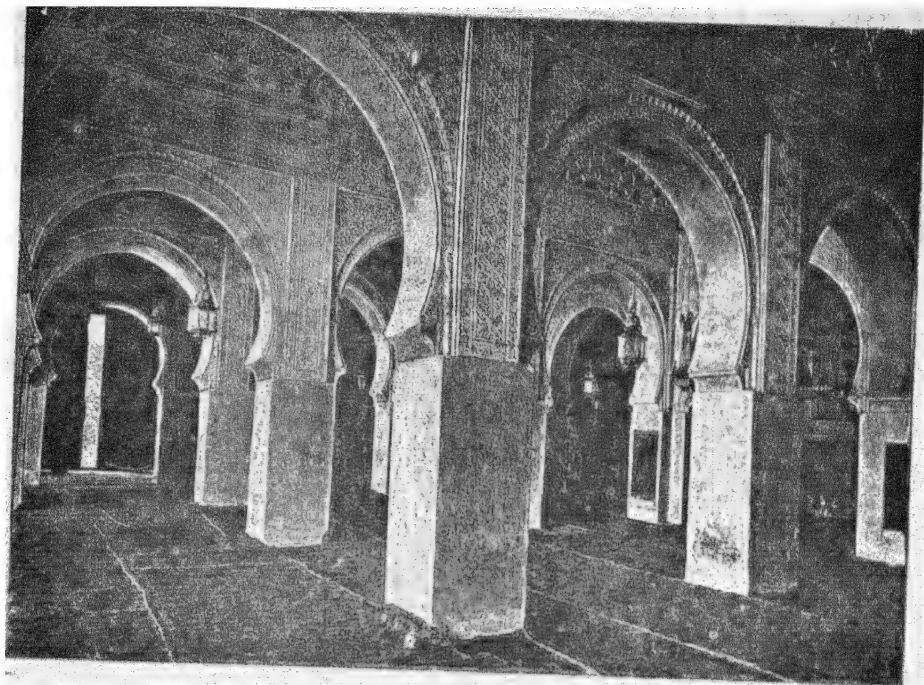
آنجا را تصرف نمودند ولی در آخر
ملبغی بعنوان خسارت جنگ گرفته
اما کنی را که در تصرف داشتند
تخلیه نمودند. مدت ۲۰ سال که از
این واقعه گذشت مسلمین دوباره
حمله برده و سر باز آن خود را بر حد
دوم افریقا یعنی تا اقیانوس اطلس
رسانیدند. در سال ۶۷۵ میلادی
آنها قیروان را که در آینده پایتخت
اسلامی قرار گرفت بنا نهادند. در
سال ۶۹ هجری (۶۹۱ میلادی)
کارتاژ را گرفته و یک لشکر بزرگ
بربر را که کاهنه ملکه جمع کرده
بود شکست دادند و در سال ۷۱۱
میلادی نیروشان تا بدین پایه رسید
که به اندلس حمله بردند.

(۱۲۱) - معراب مسجد العیوب در قیروان

تا ابتدای قرن نهم میلادی حکومت افریقیه دست امرائی بود که از طرف خلفا
معین میشدند ولی بعد از هارون الرشید از حکومت خلفا در این کشور فقط نامی
باقی ماند و از همان وقت هم حکومت افریقیه بدست سلاطین مستقله ای افتاد که
بایتخت آنها قیروان بوده است.

از سال ۸۰۰ تا ۹۰۹ میلادی یازده نفر از خاندان اغلبی سلطنت نمودند و
در عصر آنها افریقیه در نهایت درجه امنیت و آرامی بوده و تمام مساعی آنها مصروف این
امر بود که اتحادی بین اعراب با سکنه ایجاد کنند، لیکن بربرها این خاندان را
بر انداخته یکی از شاهزادگان فاطمی را که اصلاً از بربر بود بخلافت و پادشاهی منصوب

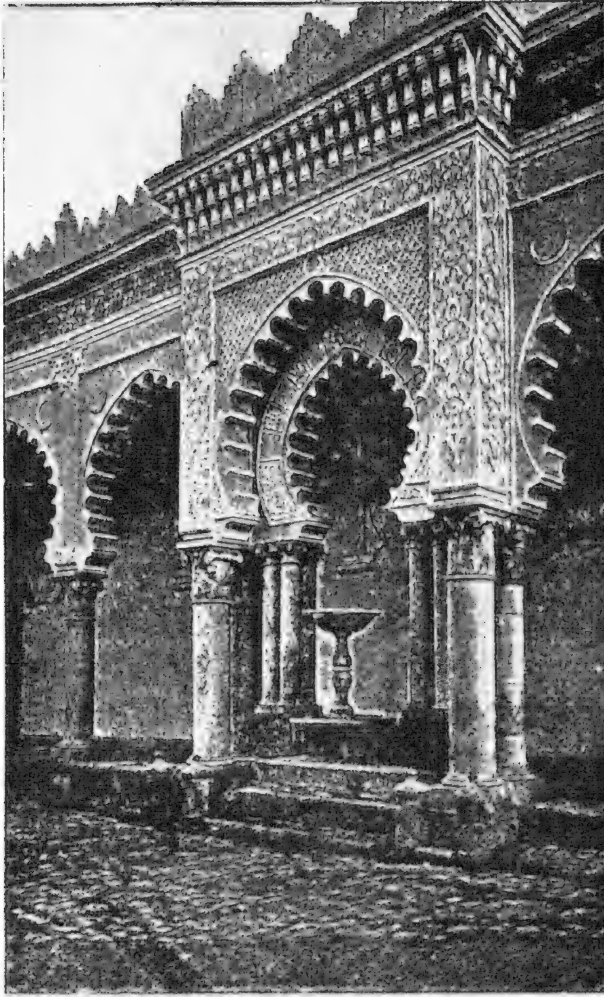
(۱۲۲) - قسمت داخلی مسجد سدی بومیدین (تلمسان)

نمودند و کشور را از چنگ خلفای مشرق که حکومت آنها از مدتی صرف نام بوده است بکلی خارج ساختند .

افریقیه تا قرن سیزدهم که انراک با آنجا حمله برده اند بدست خلفای بربر اداره میشد ولی از آنوقت آزادی و استقلال آنها خاتمه پیدا نمود . با بندی و تبعیت از خصائص موروثی که بربرها را از وحدت ملی باز میداشت ایشان را از هم متفرق ساخته و کشور بحکومت‌های کوچکی تقسیم گردید و بدینجهت آنها همیشه بچنگ داخلی مشغول و شمع فروزان تمدن و ترقی در آنان همیشه در حال ضعف و خاموشی بوده است . در تعیین درجه استیلای اعراب بر افریقیه باید در نظر داشت که فتوحات آنان در این کشور در دو عصر مختلف واقع شده که اثرات و نتایج قومی هر يك از دیگری بکلی مغایر بوده است .

اما عصر اول و آن عبارت از لشکر کشی ابتدائی است که در قرن هفتم میلادی رویداد. در این عصر فتحی توی کار نبود بلکه تصرف نظامی و لشکری صرف و به کلی محدود بوده است و اگر اعراب بهمین تصرف ابتدائی اکتفا میکردند همان نتیجه حاصل میشد که در مصر حاصل شد. نتیجه ای که همیشه در اینگونه مواقع حاصل میشود یعنی اعراب افریقه بعد از چند پستی بواسطه اختلاط و امتزاج با بربر ملت خود را از دست داده بکلی نابود میشدند، شاید از تمدن آنها اثری باقی میماند ولی خون آنها بکلی تغییر کرده اثری از آن باقی نمیماند لکن در لشکر کشی دوم که اهمیت آن بر مراتب بیشتر بود آنها سپاهیان خود را در تمام سواحل متفرق و مقیم ساخته و نتیجه ای که حاصل گردید با اول خیلی تفاوت پیدا کرد، چه در لشکر کشی اخیر عده اعراب بقدری زیاد بود که قسمتی از قوم بربر را در خود تحلیل برده و همه را عرب نمودند. این لشکر کشی که بر اثر آن اعراب در افریقای شمالی مستقر و بربرها ظرف جنوب و بحبال تل منهزم و متفرق گردیدند در نیمه قرن یازدهم میلادی واقع گردید که تقریباً تمام کشور آنوقت دست خود بربرها بوده است. در سپاه عرب اغلب قبایلی بودند که از حجاز حرکت کرده و در مصر صعيد زمان خلفای فاطمی سکونت پذیر شدند. کثرت تعدیات و تجاوزات آن ها محلی را که مسکن آنها بود بخرابی و ویرانی سوق داده و بالاخره آنها را مستعصر بقصد کوچاندن از آنجا بجنگ بربر ها روانه داشت و این در واقع نه فرستادن لشکر بلکه حرکات دادن تمام افراد يك قوم و ملت بوده است چه با ایشان زن و بچه و مواشی همه همراه بوده اند و عده آنها بنا بر قول بعضی مورخین اسلام بالغ بر یک میلیون بوده است و بعضی دیگر دویست و پنجاه هزار نوشته اند و ظاهراً همچو معلوم میشود که بعد از لشکر کشی اول چندین لشکر کشی دیگر هم بوقوع پیوسته است.

این مهاجرت خیلی بطیء و کمد بوده و اعراب بتدریج در شمال افریقا منتشر شدند و تا مدت دو سال بعد از اینهم آنها از طرابلس جلو تر نتوانستند بروند. اعراب نواحی ثروت خیز را تصرف نموده و بتدریج با سکنة کشور بنای اختلاط و امتزاج را گذاشتند و بالاخره شما آنها زیاد شده و بعد از چند پستی بواسطه اکثریت نا مه ای که

داشتند رسوم و عادات
و مذهب و زبان خود
را بر بربرها تحمیل
کرده و حکومت ظاهری
تنهارا بدست حکمرانان
خود باقی گذاشتند و
فقط قبایلی که بسمت
جبال تل حرکت کرده و
نقاط کوهستانی را مسکن
خود قرار داده بودند
از این اثر خارجی
محفوظ ماندند.

بافتوحات مذکوره
هیچ تمدنی وارد کشور
نشد زیرا که در طرز معیشت
بدوی که همیشه بحالت
نیم وحشی است گنجایش
هیچگونه ترقی نیست
و از این رو آنها بعد از

(۱۲۳) - جلو خان مسجد جامع الکبیر در الجزیر

مهاجرت بافریقا هم بهمان حالت و طرز زندگانی سابق باقی مانده تمدنی هم که شروع
شده بود رو بزوال گذاشت. جنگهای داخلی قبایلی و منازعات و محاربات جاریه بین
حکومت های ملوک الطوائفی، کشور را بکلی سوق بوبرانی داد چنانکه در قرن سیزدهم
میلادی که اثر اک وارد الجزایر گردیدند آنها در نهایت آسانی و با کمال سرعت کلیه شمال
افریقا را تصرف نمودند. فقط مراکش بحالت استقلال باقی مانده و تا اینوقت هم بهمان

حالت باقی میباشد ولی آنها از تنزل و انحطاط نتوانست محفوظ ماند .
 شهر فاس که در قرن دهم میلادی در ردیف بغداد بشمار میآمد و آن بنا بر اقوال
 مورخین دارای يك کروور نفوس و هشتصد مسجد و يك کتابخانه مهم مشتمل بر تمام
 کتب خطی نفیس گرانبهای یونانی و لاتینی بوده الحال بحال خرابی باقی میباشد .
 عده نفوس مراکش که بشش یا هفت میلیون تخمین شده بر برهائی هستند که از
 امتزاج و اختلاط با عرب و حبش پیدا شده و نهایت درجه مبتذل میباشد .

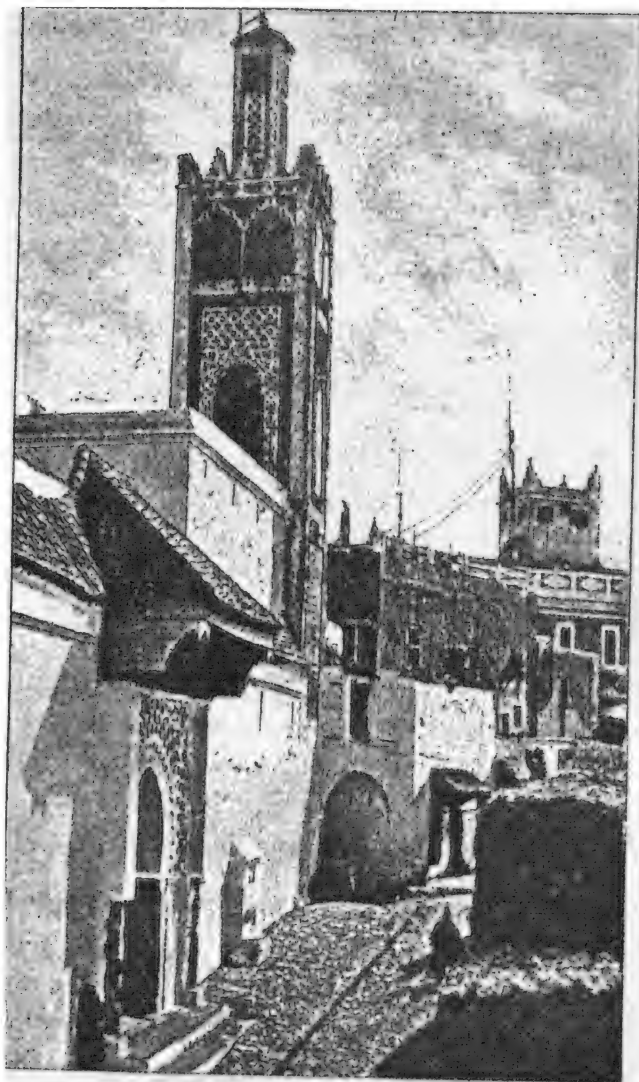
فصل سوم

یادگار های اسلامی در شمال افریقا

اگر چه ترقیاتی که در مصر و اندلس برای تمدن اسلامی حاصل گردید البته در
 افریقیه هیچوقت بن پایه نبوده است . بزرگ شهرهای بزرگ و آباد و عمارات عالیه در
 افریقیه موجود بوده علی الخصوص در در **اغلبیون** آنها شهرهائی را مثل قیروان و
 تونس و الجزایر و فاس که آنوقت موجود بودند ترقی داده بر رونق آنها افزودند ؛ یا بعضی
 را مثل تلمسان^(۱) و الجزیره و وژی^(۲) که هر يك قریه ای بیش نبود شهر بنا نمودند
 ولی متأسفانه تمام حسن شهرتیکه برای آنها پیدا شد موقتی بوده است چه رقابت داخلی
 بربرها وضعف استعدادشان برای قبول تمدن و نبودن يك مرکز تمدنی مثل بغداد و
 قاهره تماماً سدر راه ترقی و تعالی این کشور شده و لذا در افریقای شمالی آن ابنیه
 و عمارات چشمک و حیرت انگیزی را که در مصر و اندلس یافت میشوند نباید انتظار
 داشت چنانکه در باب معماری اسلام این مطلب را ثابت خواهیم نمود که اعراب در افریقیه
 نتوانستند خود را از قید طرز معماری روم شرقی آزاد سازند ؛ علیهذا در اینجا
 فقط بذکر اسامی این عمارات اکتفا خواهیم نمود . از میانه آن عمارات چنانکه تا
 اینجام معمول داشته ایم بذکر ابنیه مذهبی مبادرت مینمائیم که هنوز تا درجه ای باقیمانده اند

۱- Tlemcen. ۲- Baugie.

مسجد قیروان، بانی این

مسجد شخصیت عقبه (۱)

نام که افریقیه را فتح

نمود و او در سال ۵۵

هجری- ۶۷۵ میلادی

مسجد معظمی بنانهاده

و آن بعد ها چندین دفعه

از نو تعمیر شده است،

ویژ (علی الخصوص) در

سال ۲۰۵ هجری

(۸۲۰ میلادی) .

کنبد مسجد از

پائین تو سری خورده

وساخت آن مستطیل و

تردا گردش دیواری است

که در محاذی آن مناره

برج ماندی بنا نموده اند.

شکل حصه سفلی مکعب

(۱۲۴) - مناره بزرگ مسجد طنجه

و علیای آن سه طبقه تقسیم میشود که هر يك كوچكتر از دیگری میباشد . بجای مناره

اینقسم برج مکعب در شمال افریقا بکثرت یافت میشود و شاید در اندلس هم نظیر آن

۱- ابن شخص عقبه بن نافع القریشی است .

موجود باشد. با اینکه مسجد قبروان و سایر ابنیه مذهبی این شهر را چندین مرتبه مرمت نموده اند معذلک در آنها هم چنانکه در باب دیگر بیان خواهیم نمود لطفی که مخصوص قدمت است ظاهر و هویدا می باشد و با این همه تا چندی قبل احدی از سیاحان اروپا سیاحت آنجا نرفته و عکس هیچیک از این عمارات برداشته نشده بود.

مدفن عقبه که بانی قبروان است قریب به بیسکرا^(۱) واقع شده است و مسجدی که قبر عقبه در آن واقع است مسجد سدی عقبه می نامند و در حقیقت از قدیمترین ابنیه اسلام در افریقا می باشد و یک برج مربعی هم در آن بنا شده است.

مسجد سدی تلمسان در زمان قدیم پایتخت مغرب وسطی بوده است و این مسجد در سال ۷۳۹ هجری بنا شده است و مدرسه ای هم در آنجا واقع است که در سال ۷۴۷ میلادی آن را از محل اوقاف نزدیکی تلمسان مسجد بنا نموده اند و آن یکی از بناهای معروف افریقه شمرده میشود و در عصر اعتلاء اسلام فلسفه و تاریخ و حدیث را در آنجا تدریس می نمودند و راجع به معماری آن از کراور کتاب میتوان زمینه صحیحی بدست آورد^(۳)

مسجد الجزیره تقریباً تمام مساجد الجزیره جدیداً بنا شده و چندان قابل اهمیت نیست مگر جامع کبیر از جمله ابنیه ایست که شایسته ذکر میباشد^(۴) این مسجد در قرن دهم مسیحی بنا شده لیکن درازمنه مختلفه آنرا قدری مرمت نموده اند. ویژه (مخصوصاً) مناره آن که مربع میباشد در قرن چهاردهم میلادی بنا شده است. قسمت داخل بنا که با آهک آنرا پوشانیده اند ساده و دارای هیچگونه تزیین و آرایش نیست سقفهای هلالی که روی ستونهای مربع قرار گرفته نعلی و بالای آنها متمایل به یکانی میباشد و بسیاری از آنها را هم مضرش (یعنی دنداندار) بنا نموده اند. در اطراف سایبان مسجد شبستان قشنگی است که طاقهای آن یکانی دنداندار و نعلی میباشد و ستونهای آن از مرمر و این

۱- Biskra. ۲- Sidi Bou - Midine.

۳- بکراور شماره ۱۲۲ رجوع شود.

۴- بکراور شماره ۱۲۳ رجوع شود.

[۱۲۵] - منظره عمومی شهر طنجه

شبهستان که بعد از مدتی از تاریخ ساختمان مسجد بنا شده است آن طاقها را بخاطر ما میآورد که در صحن اندرونی القصر اشبیلیه موجود میباشند . در الجزایر علاوه بر مسجد مذکور عمارانی که قابل ذکر باشد مقبره کوجک عبد الرحمن است که در آنجا واقع شده . طرز معماری آن بطرز معماری قرن پانزدهم میلادی اختصاص دارد و آن اگر چه خیلی قشنگ ساخته شده است لیکن چیز تازه ای که قابل ذکر باشد در آن موجود نیست .

مسجد مراکش در مراکش مساجد با شکوهی وجود دارد علی الخصوص (ویژه) مسجد مولی اد ریس و مسجد القارون را که هر دو در فاس واقع شده نهایت عالی و خوب صورت بنا نموده اند . مسجد اخیر الذکر در تمام آفریقه مقام

شهرت را حائز و آن دارای دویست و هفتاد ستون و سیزده شبستان میباشد که هر کدام ازین شبستانها مشتمل است بر بیست طاق. اروپائیان مطلقاً اجازه ندارند که داخل این مسجد بشوند.

نقشه اکثر مساجد مراکش بعینه همان نقشه مساجد شمال افریقا است و در آنها هم مناره هائی است مکعب که در مصر بندرت یافت میشود. مناره مسجد جامع طنجه هم که گراور آنرا در این کتاب درج نموده ایم^(۱) بسبک مزبور بنا شده و از تماشایش میتوان زمینه خوبی از آن بدست آورد. در مراکش غیر از چند مسجد کوچک از عرب یادگار دیگری که مهم و معروف باشد نیست ولیکن یکنفر سیاح چیزهائی را که در اینجا تماشامیکند همانار سوم و عادات و طرز لباس و بالاخره زندگانی اجتماعی مشرقی میباشد که در جای دیگر مشکل است بتوان نظیر آنرا دید. از دیدن مراکش زندگانی اجتماعی عرب را در دوره خلفا بخوبی میتوان کشف کرد. در شهرهای بزرگ الجزایر که در آنها تمدن اروپا تأثیر بخشیده (باستثنای دمشق شام) خیلی کم میتوان از زندگانی اجتماعی مسلمین آن عصر زمینه صحیحی بدست آورد. مسافرت مراکش برای ما خیلی سهل و آسان است و بکسانی که شوق سیاحت دارند میگوئیم مناسب است بدانجا مسافرت نمایند. یکنفر با ماشین در ظرف چند روزی تمام کشور فرانسه و اسپانیول را میتواند طی نموده و بعد در مالاگا (مالقه) سوار کشتی شده خیلی زود به جبل الطارق میرسد که یک شهر انگلیسی و بیروح و خفه است، سیاحی که عاشق بدایع است شاید پسند نکند که اینهمه مسافت را طی نموده انگلستان را تماشا کند اما بعد از مسافرت مختصری باجهاز از مراکش تا طنجه سواحل را تماشا کند، قشنگی و لطفی که در این نقاط مشاهده میشود دو برابر جبل الطارق خواهد بود. راست است که در جبل الطارق تمدن عصر حاضر دیده میشود لیکن در مساکن دو طبقه طنجه و سکنه رنگارنگ آن و نیز در پاشاهای آنجا که دعاوی و عرض و داد های مردم را فوراً

تسویه میکنند تصویر همان زندگانی اجتماعی مسلمین را بخاطر ما میآورد که هزار سال قبل وجود داشته است .

این شهر باستان که بنای آنرا به هرقل نسبت میدهند در زمان هارون الرشید معاصر شارلمان هم معروف بوده ، و قتیکه داخل آن میشویم همان مناظر جالب توجه و شکفت انگیز مساجد و مناره های کنکره دار ، بازار برده فروشی ، زنان برقع پوش مسلمین با لباسهای الوان از جلو چشم گذشته و این مناظر داستانهای الفلیله و لیله را بخاطر ما میآورد بلکه اگر راست گفته شود آن داستانها را در نظر ما مجسم میسازد .

باب ششم - حکومت اسلامی در اندلس

فصل اول

حالات اندلس پیش از فتوحات اسلام

بعد از اخراج یونانیان و سرکوبی بربرها و باهزاران مشکلات فتح آن قطعات کشور عظیم الشان افریقا که حملات مختلف کار تاز و رومیان را دیده و مانند ماسی نی سا^(۱) و ژو گورتا^(۲) سرداران نامی در آن حملات شکست یافته بودند مسلمین عازم تسخیر اندلس گردیدند .

اعراب قصدشان از این لشکر کشی فقط کشور گیری نبود زیرا این کشور در آنوقت نهایت درجه وسیع و پهناور بوده و فتح آن کار آسانی بنظر نمیآمد بلکه علت اصلی آن این بود که از میان تمام اقوامی که اعراب با آنها مقابل شدند بربرتها قومی بود که بعد از خسارت و تلفات خیلی زیاد توانستند وی را مغلوب سازند . آزادی فطری و دلاوری و شجاعت علاوه عادت بجدال و قتالی که در بربرها بود آنها را بعد از مغلوب شدن هم خطرناک نشان میداد و بنا براین اعراب بهتر چنین دیدند که آنها را از روی عادت جنگجویی و خاصه سلحشوری که دارا بودند در خارج بجدال و قتال مشغول دارند .

ابن خلدون مینویسد : اول لشکری که از تنگه جبل الطارق عبور نموده وارد اروپا گردید لشکری بود که از بربر تشکیل یافته و عده آنها بالغ بر دوازده هزار نفر بوده است .

قبل از بیان فتح اندلس لازم میدانیم از تاریخ این کشور پیش از لشکر کشی مسلمین مختصری بیان نمائیم چه در تاریخ اقوام همیشه علل و موجبات وقایع موجوده

۱- Massinissa. ۲- Jugurtha.

را از تاریخ قدیم میتوان سراغ گرفت. مسلمین چگونه توانستند بر این کشور استیلا یابند؟ باید در تاریخ گذشته علل و اسباب آنرا کاوش کرد و بدست آورد. سکنه قدیم این کشور از قوم سلت^(۱) بوده که از فرانسه وارد آنجا شده، علاوه اقوام دیگری هم بودند که اصل آنها درست بر ما معلوم نیست مانند ایبر^[۲]، لیگور^[۳] و بعد از آن فینیقیها، پشت سر آنها یونانی، سپس کارتاژیها وارد شدند، کارتاژیها این کشور را تصرف نموده شهری بنام کارتیژن^(۴) در آنجا بنا نهادند. در ۲۰۰ سال قبل از مسیح جنگ دوم پونیک^(۵) واقع گردید و کارتاژیها شکست دیده رومیان بر این کشور استیلا یافتند.

رومیان تا قرن پنجم میلادی بر اندلس حکومت کرده و در دوره آنها این کشور دارای شهرهای آباد و در نهایت درجه نضارت و خرمی بوده است و نیز یکعده رجال نامی در آنجا پیدا شده که از مفاخر دولت و ملت شمرده میشوند مانند: سنک^(۶) لوسین^(۷) مار تیال^[۸] و چهار نفر امپراطور ذیل: ترازان، آدرین، مارک اورلئودوز^(۹) و امثال آن.

این ترقیاتی که در دوره اعتلاء روم برای اندلس پیدا شد در انحطاط روم هم انحطاط آنجا امروزی بود و ضروری چنانکه اقوام وحشی شمالی مانند واندال، آلن، سوئو^(۱۰)

۱- Seltes. ۲- Ibères. ۳- Igures.

۴- Carthagiène. این شهر را در عربی قرطاجنه خلفا مینامند.

۵- Punique، جنگ پونیک نام جنگهاییست که بین رومیان و قرطاجنه واقع شده است. جنگ اول آن از سال ۲۶۴ قبل از میلاد تا ۲۴۱ قبل از میلاد و جنگ دوم از سال ۲۱۸ تا ۲۰۲ قبل از میلاد و جنگ سوم که قرطاجنه بکلی بر باد رفت از سال ۱۴۹ تا سال ۱۴۶ قبل از میلاد جریان داشته است.

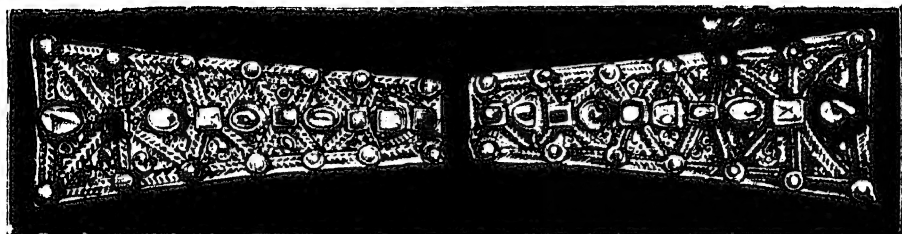
۶- Sénèque، یکی از فلاسفه مشهور و استاد قرون امپراطور روم بوده و نیز دارای تألیفات زیاد و در آنصر از جمله اشخاصی است که افکار آنها بتوحید خیلی نزدیک بوده است، سال ولادتش ۴ قبل از میلاد، وفات او ۶۵ میلادی است.

۷- Lucien، یکی از نویسندگان یونانی و افسانه هائی هم برشته تحریر در آورده است.

۸- Martial، یکی از شعرای روم و مولدش اندلس بوده است.

۹- Théodose, Marc-Aurèle, Adrien, Trajan، این چهار نفر از امپراطوران روم و مولده آنها اندلس میباشد.

۱۰- Suèves, Alaine, Vandales، آلن و سوئو هم جزء اقوام وحشی ژرمن بوده که در دوره اخیر روم اقتداراتی بدست آورده بودند.

(۱۲۶) - بازوی صلابت يك باحجار كريمه متعلق به ويزيگتهای تلد

و غيره بعد از اينكه فرانسه را نا بود نمودند باندلس حمله برده ليكن بعد از چندی وحشيهای ديگري مانند ويزيگت آنها را مغلوب ساخته و در قرن ششم اندلس را بتصرف خود در آورند و زمان فتح مسلمين هم همين وحشيهانندلس را در دست داشتند. بين اين وحشيهها با اقوام لاتيني که در اندلس مسکن داشتند امتزاج حاصل شده زبان آنها لاتيني گرديد و نيز خدايان خود را ترك گفته ديانت مسيح را قبول نمودند. غرض تمدن لاتيني در اين اقوام ريشه دو انيده مانند ديگر اقوام وحشی که دولت روم را برباد دادند ايشانهم باندازه وسعت فکر و خيال خود مايل شدند تمدن روم را اختيار نمايند و از مدارك تاريخی ثابت ميشود اقوام لاتینی که مدت طولانی در اين کشور توطن اختيار نموده بودند تاثيرات نمايانی در آنها بخشیده و تا قرن سيزدهم قانون ايشان همان قانون اندلس بوده است. وقتیکه مسلمين آنها را بجبال استوری^(۱) متواری ساختند، در آنجا آنها بسياری از اقوام مسیحی ملحق شده و تا يك مدت طولانی لفظ هيدالگو^(۲) که معنی آن کت زاده است جزو القاب افتخاری شمرده ميشد و موهای بوری که در اندلس بنظر ميرسد مخصوصاً از اثر همان ويزيگت ها است.

زمان لشکر کشی مسلمين اقوام گت و لاتين با هم در تحت يك حکومت اشرافي تربيت يافته، در مردم روح بندگی و رقيت پيدا شده بود و چون اصل ثابتی در کار نبود و پادشاه و حاکم هر که بود تفاوت و فرقی بحال آنها نمينمود لذا برای اطاعت و انقياد هر فاتح و کشورستانی حاضر بودند. بدایه حال آن لشکری که حال افرادش اين

۱- Asturias. ۲- Hidalgo.

باشد و تأسف در این است که سرداران سپاه هم چون از امراء کشور بوده چندان محمل اعتماد نبودند زیرا که سلطنت در کت انتخابی بوده و هر يك از امرا هوای مملکت در سر داشت و بدینجهت همیشه بین آنها و طرفدارانی که داشتند نزاع و جدال در کار بوده و در نتیجه ، کشور یکسره با انحطاط رفته بود .

میانیت در احکام اجتماعی ، نفاق و شقاق داخلی ، فقدان حس سلحشوری ، عدم توجه بحال رعایا و بنده فلاح و زراعت شدن ، این بود حالت گت هازمانی که مسلمین وارد این کشور شدند . رقابت و نفاق داخلی بعدی بود که دو نفر از امرای بزرگ اندلس یکی **کت ژولی ین** ^(۱) و دیگر اسقف اعظم اشبیلیه در لشکر کشی عرب همراهی و مساعدت نمودند .

فصل دوم

فتح اندلس بدست مسلمین

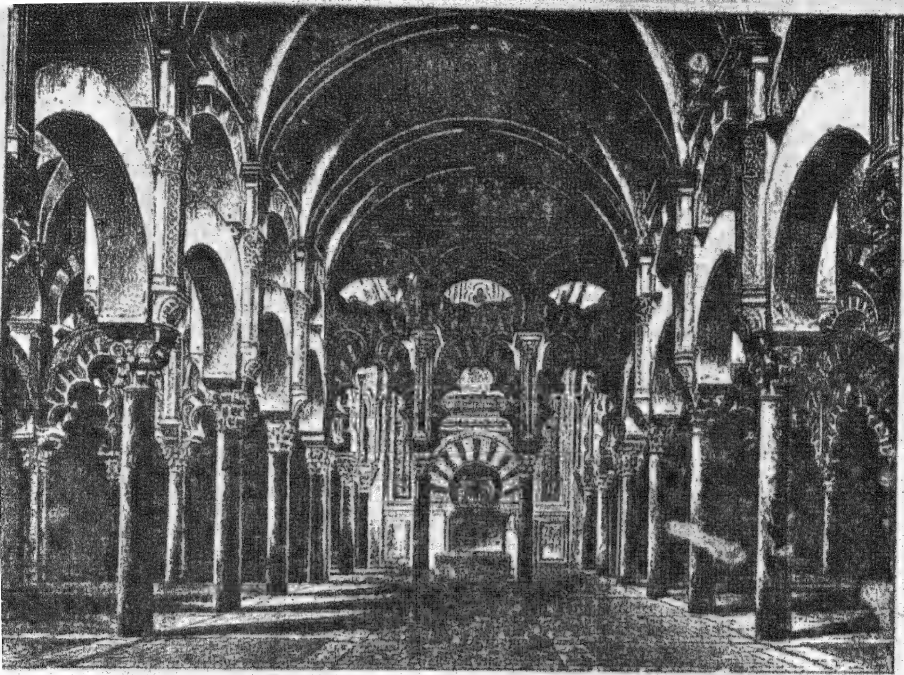
در سال ۷۱۱ میلادی زمانیکه خلیفه دهم در دمشق بر تخت نشست مسلمین با دوازده هزار نفر وارد اندلس گردیدند .

وقتیکه ما اراضی ثروت خیز ایالات جنوبی این شبه جزیره را (غیر از ایالات جنوبی دیگر جای آبادی هم آنوقت باقی نمانده بود) در نظر بگیریم ، معلوم میشود موقعی که اعراب داخل این کشور شدند چه حال شعفی بآنها دست داده است ، آب و هوا ، اراضی پر نعمت ، عمران و آبادیها ، ابنیه باستان و بالاخره هر چیزی در نظر آنها حیرت انگیز بود چنانکه یکی از سرداران اسلام در نامه خود بعنوان خلیفه مینویسد که : « این کشور در قشنگی آسمان و زمین ، شام - در لطافت آب و هوا ، یمن - در گل و ریاحین و انواع عطریات ، هند - در ثروت و حاصلخیزی مصر و در احجار کریمه چین میباشد . »

نقطه ای که مسلمین از آنجا داخل خاك اندلس شدند عبارت است از جبل الطارق که هنوز بنام طارق قائم مقام موسی امیر لشکر اسلام معروف میباشد. مطیع نمودن بربر های افریقا مدت پنجاه سال برای عرب طول کشید لیکن تمام اندلس را در ظرف چند ماهی مسلمین از دست نصاری خارج ساخته بتصرف خود در آوردند و مخصوصاً در اولین میدان جنگ مهم که اسقف اعظم اشبیلیه در آن شرکت کرده با مسلمین همراهی نمود سلطنت کت ها خاتمه یافت و در يك روز سلطان و کشور هردو از بین رفت. موسی وقتی که خبر این فتح را شنید که باین آسانی صورت گرفته است زیاد متحیر گردید، زیرا جنگهای طولانی افریقا را که در نظر داشت چنین تصور میکرد که در اروپا هم همان حس استقلال خواهی و شجاعت و دلاوری وجود دارد که در بربر ها وجود داشته است ولی بعد از این خبر دانست که بخطا رفته بود و از خوف آنکه مبادا فتح این کشور تنها بنام طارق قائم مقامش تمام شده و او بتنهائی این گوی افتخار را ببرد لذا با بیست هزار سپاه که هشت هزار نفر آن بربر بودند بقصد تکمیل فتح مزبور از دریا عبور نموده وارد اندلس گردید.

این فتح با نهایت سرعت انجام گرفت، تمام شهر های بزرگ دروازه ها را بروی این سپاه فاتح گذراند و مانند قرطبه، مائقه، غرناطه، طلیطله شهرهائی بدون مزاحمت فتح شده بتصرف مسلمین در آمدند و در طلیطله که پایتخت مسیحیان بود بیست و پنج تاج از سلاطین کت بدست آنها افتاد و در همینجا عیال بیوه شاد و دريك^(۱) را اسیر گرفته و بالاخره پسر موسی او را بزنی گرفت.

رفتار عرب با باشندگان اندلس همان رفتاری بوده که با باشندگان مصر و شام نموده بودند، اختیار اموال و معابد و قوانین آنها را بخودشان واگذار کرده و نیز آنها را مختار نمودند که زیر حکومت حکام و قضات هم کیش خود باقی مانده، مطابق شروط چندی سالیانه جزیه ای بدهند که مقدار آن در امراء و اشراف يك دینار (پانزده فرنک) و در عامه نصف دینار بوده است و آن شروط هم بقدری سبک و سهل و ساده بود که

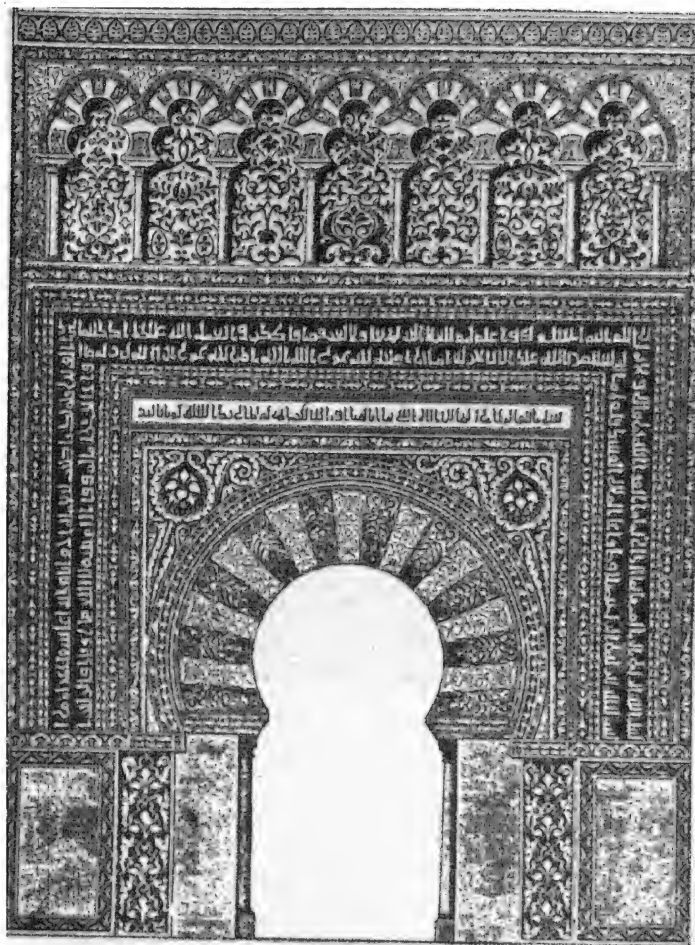

[۱۲۷] - قسمت داخلی مسجد قرطبه

مردم همه آنها را بدون درنگ قبول نموده و جز يك عده ارباب ثروت و ملاکین گردکش دیگر برای مسلمین ضرورتی باقی نماند که با کسی مقابلی کنند .

اما زد و خورد با ارباب ملك هم آنقدر طول نکشید بلکه در ظرف دو سال تمام این کشمکشها خاتمه پیدا نمود . اعراب بر این کشور کاملاً استیلا پیدا نمودند . راست است که این تسلط و استیلا برای همیشه نبود لکن برای نصاری در استرداد این کشور از دست مسلمین مدت هشتصد سال طول کشید .

مورخین مینویسند که موسی بعد از فتح اندلس قصد داشت از فرانسه و آلمان عبور نموده قسطنطنیه را فتح نماید و بعد از فتح از همانجا خود را بشام برساند و تمام این خطه روی زمین را از پرتو اسلام روشنی بخشد ولی در همان وقت خلیفه او را بدمشق احضار نمود و بدینجهت نتوانست مقصود خود را انجام دهد و شکی نیست که

(۱۲۸) - نمای محراب مسجد قرطبه

او تمام اروپا را بدین اسلام می‌آورد و در يك وحله بین تمام ملل متمدنه اتحاد مذهبی ایجاد مینمود و اروپا را از چنگال عصر تاریکی نجات میبخشید که اندلس ببرکت مسلمین از آن نجات یافت.

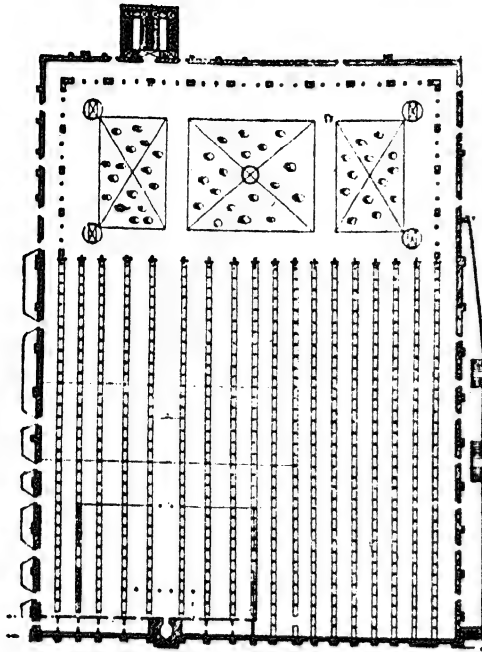
مسلمین در اندلس عملیاتی که نمودند قبل از بیان آن مناسب میدانیم که راجع باختلاط و ازدواج سکنه آنجا با فاتحین خود شرحی مذکور داریم.

سربازان اولیه اسلام که به اندلس حمله بردند از عرب و بربر تشکیل یافته و ولی

ما بین سپاهی که بعد ها وارد گردید عدهٔ قلیلی هم از سپاهیان شام بوده که ابتدای امر آمده بودند بنا برین سکنهٔ اصلی اندلس آمیزش و اختلاطی که پیدا نموده همانا با عرب و بربر هر دو بوده است .

از مطالعهٔ تاریخ عصر اسلام اندلس معلوم میشود که قسمت ترقی و تمدن این کشور همیشه دست عرب بوده و بربر ها در تحت ایشان قرار داشتند . عرب از طبقات اول کشور محسوب بر خلاف بربر که جز و متوسطین یا عامه بشمار میآمدند . حتی وقتیکه خلافت اندلس بخاندان بربر انتقال یافت باز هم عرب از نظر تمدنی و علمی بر بربر ها مقدم بود و اما برای کشف این مطلب که زمان حکومت اعراب نسبت بربر و عرب باهم از حیث شمارهٔ نفوس چه بوده حالیه اسنادی در دست نیست ولی همین قدر معلوم میشود که وقتیکه اندلس از خلافت شرق مجزّی گردید تعداد بربر ها زیاده شده خاصه از وقتیکه آنها از مراکش بنای مهاجرت باندلس را گذاشتند . پس از تجزیهٔ اندلس از شرق عنصر عرب فقط بوسیلهٔ توالد و تناسل باقیمانده لیکن محلّ بربر آقدر نزدیک بود که آنها از يك تنگه عبور کرده در این کشور بتلاش معاش میتوانند آمد و شد نمایند . این مطلب هم ظاهر است که این اختلاط و آمیزش تنها بین عرب و بربر نبوده بلکه با سکنهٔ اصلی هم خون آنها مخلوط شد . اعراب حرم خانه خود را از زنان مسیحی پر نموده و مورخین اسلام مینویسند در دورهٔ فتوحات اوّلیه سی هزار زن مسیحی بتصرف مسلمین در آمده بود . در الفصرا شبیهه هنوز تالاری موجود است که آنرا بیت الابکار مینامند و محلّ مزبور یادگار خراجی است که عیسویان مجبور بودند هر سال یکصد دختر باکره بمقام خلافت پیشکش کنند .

ما وقتیکه این مطلب را در نظر بگیریم که در خود مسیحیان اندلس امتزاج و اختلاط زیاد بوده و خون ایبر ، لاتینی ، یونانی ، ویزیگت در عروق و اعصاب آنها بشدت جریان داشت آنوقت بخوبی میتوانیم پی ببریم که از این آمیزش و اختلاط مسیحی و اعراب و بربر با هم قوم جدیدی تشکیل یافت که با قوم که ابتدا باین کشور حمله بردند بکلی متباین و متمایز بوده اند و این اقوام مختلفه که از اختلاط آنها با هم قوم جدیدی

[۱۲۹] - نقشه مسجد قرطبه مأخوذ از کتب
قدیمه اسلامی

بوجود آمد با همان محیط و اصول
احتیاجاتی سروکار پیدا نمودند که
مادر باب گذشته نشان داده و همانها
نوعیت این قوم را تشکیل دادند .

سلاطینی که از عرب و بربر
متوالیا تا هشتصد سال در اندلس سلطنت
نموده اند ما مقام را مقتضی ذکر
حالات آنها نمیدانیم و اما برای بدست
آوردن منظور و مقصود از این باب
همینقدر کافی است که وقایع سیاسی
آن عصر را بطور اختصار بیان نمائیم .

از ابتدای فتح یعنی از ۷۱۱
میلادی تا ۷۵۶ میلادی اندلس تحت

حکومت خلفای دمشق بود و حکومت آنجا از طرف خلافت مرکزی تعیین میشد
در سال ۷۵۶ میلادی اندلس از خلافت شرقی مجزئ شده و بنام خلافت قرطبه خلافتی
مستقل تأسیس گردید .

تمدن عربی در اندلس تا سیصد سال رو بترقی و تعالی بوده و بعد اوضاع سیاسی
آن رو بانحطاط و تنزل نهاد و جنگهای داخلی مسلمین بمسیحیانی که بحدود شمالی
پناهنده شده بودند فرصت داد که شروع بحمله نمایند .

در سال ۱۰۸۵ میلادی برای مقابله با آلفونس^{۱۱} ششم پادشاه کاستیل^{۱۲} او
لئون^{۱۳} اعراب از بربرهای مراکش استمداد خواسته و آنها ابتدا بطور دوستانه
آمدند ولی در آخر دعوی تخت و تاج نموده بنای مجادله و خصامه را گذاشتند .

۱- Alphonse VI. ۲- Castille. ۳- Léon.

داخلی این دو قوم باهم اندلس را بیست حکومت‌های کوچک تقسیم نمود و خاندانهای زیادی از بربر مثل **المرابطین** ^(۱) و **الموحدین** ^(۲) و غیره‌ایکی بعد از دیگری حکومت نمودند .

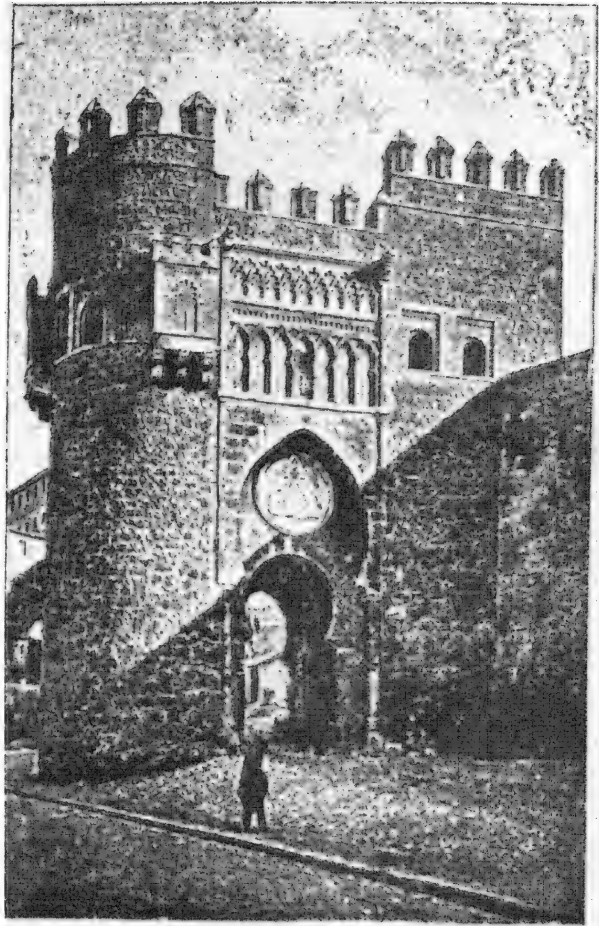
نفوذ بربر در اعراب زیاد شد و تمدن آنها روزانه بنای تنزل را گذاشت، نصاری از ضعف حکومت استفاده نموده بر اقتدار خود افزودند و چندین حکومت‌های کوچکی مانند والانس، ^(۳) کاستیل، ^(۴) و موریسی ^(۵) و غیره تشکیل دادند که هر یک متدرجاً بدیگری مربوط شده و بالاخره پرتغال، ارغون (آراکان)، نواری، کاستیل چهار حکومت متحده تأسیس گردید و در آخر قرن سیزدهم میلادی فقط غرناطه در دست عرب باقی بود. **فردیناند** ^(۶) پادشاه ارغون ملکه کاستیل یعنی **ایزابیل** ^(۷) را تزویج نموده و این دو حکومت را باهم متحد ساخت و در سال ۱۴۹۲ میلادی غرناطه را محاصره کرده سلطنت اخیر

۱- **المرابطین**، آنها را **هشتمین** هم میگویند زیرا که آنها همیشه در تمام شب و روز نائم می‌بستند ایشان از اعراب حمیر بودند و بعضی میگویند که بربر قبیله صنهاجه بوده‌اند. سال ۴۴۸ هجری شخصی از آنها بمکه رفته و در مراجعت از قیروان فقیهی را برای تعلیم قبیله با خود آورد و آنها متدرجاً قوت گرفته و از میان قبیله شخصی را که اسمش **ابوبکر بن عمر** بود پادشاهی برگزیدند و او را امیر المسلمین نام نهادند، سال ۴۶۲ هجری او وفات یافته برادر زاده وی **یوسف بن تاشفین** پادشاهی منتخب گردید. اقتدار او زیاد شده تا اینکه بر تمام مغرب حکومت حاصل نمود و خلیفه **مستظهر بالله** بوی اجازه داد. و قتیکه مسلمین اندلس از مظالم سلاطین نصاری به تنگ آمدند **یوسف** را بهد خود خواندند و او در اول نصاری را شکست داده دوباره مملکت را گرفته و مغرب و اندلس هر دو زیر سلطنت او قرار گرفت. **یوسف** در سال ۵۰۰ هجری وفات یافت، مورخین فرنک اندلس این خاندان را **الموراوید** مینامند و به جهت نام آنها در تاریخ اروپا مشهور میباشد.

۲- **الموحدین**، در زمان **یوسف بن تاشفین** شخصی بود موسوم با **محمد بن قومرت** که میگویند سید بوده است، او علوم زیادی تحصیل نمود و اوقاتش را در تقوی و زهد و نصایح و وعظ بسر میبرد، بیروان زیادی دور او جمع و او را **مهدی** خواندند و **عبدالمؤمن بن علی** خلیفه او گردید و جمعیت او زیاد شده و نام این فرقه را **ابن قومرت**، **الموحدین** گذاشت. **یوسف بن تاشفین** که فوت شد پسرش جای او امیر المسلمین مقرر گردید و فرقه **موحدین** با او بنای جنگ و جدال را گذاشته در اول شکست خورده و در آخر **عبدالمؤمن علی بن یوسف** را در سال ۵۳۹ هجری و برادرش **اسحق** را در سال ۵۴۲ هجری بقتل رسانیده و سلطنت **المرابطین** بعد از هشتاد سال منقرض و **الموحدین** تمام مغرب را قبضه نمودند و در آخر بقیه سلطنت اسلامی اندلس را هم تصرف کردند و مورخین فرنک آنها را **الموحاد** مینامند.

۳- Valence. ۴- Castille. ۵- Murcie. ۶- Ferdinand. ۷- Isabelle.

اسلامی اندلس را قبضه
نمود و بعد از آن فردیناند،
ناوار (۱) را هم تصرف
نموده و باستثنای پرتغال
سلطنت تمام این شبه-
جزیره بدست یکنفر افتاد.
حکومت اعراب
در اندلس مانند حکومت
روم تقریباً هشتصد سال
طول کشیده و در انقراض
آنها بقدری که جنگهای
داخلی عامل مؤثر بوده
حملات خارجی آنقدر
مؤثر نبود. آری حکومت
و نفوذ سیاسی مسلمین رو
بضعف گذاشته و لی
حکومت تمدنی آنها درجه
اول را حائز بود.

(۱۳۰) - دروازه باب الشمس در تولد

فردیناند مطابق معاهده ای که با مسلمین بسته بود در زبان به آنها
آزادی داد، لکن از سال ۱۴۹۹ میلادی بنای تعدی و جور را گذاشته بالاخره در
طول يك قرن با خراجشان منتهی گردید. در ابتدا آنها را به جبر و عنف
مسیحی نموده و بعد بیپناهانه اینکه مسیحی هستند همه را بدیوان عدالت مقدس

۱- Navarre.

مذهبی^(۱) سپردند و محکمه مزبور تا حدیکه ممکن بود ایشانرا در آتش انداخته سوزانید و چون این عمل بکندی پیش میرفت و صدها هزار اشخاص را سوزاندن کاری بس مشکل بود لذا شقی دیگر که اخراج مسلمین از کشور باشد در نظر گرفته شد.

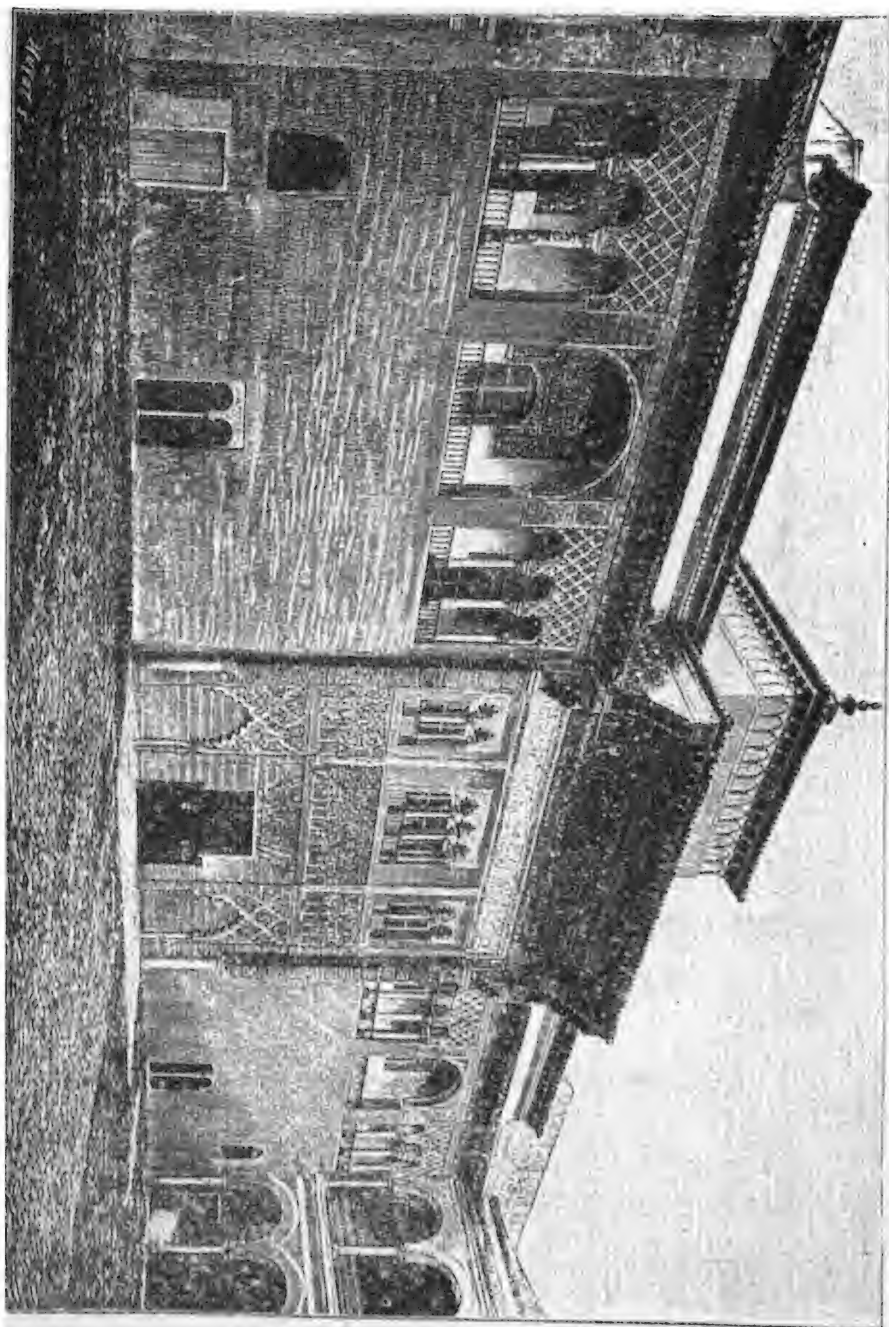
اسقف اعظم طلیطله که رئیس محکمه مقدس فوق بود رأی داد که تمام اعراب غیر مسیحی را با زن و بچه از دم شمشیر بگذرانند، راهبی **بلدا**^(۲) نام از اسقف اعظم قدمی جلوتر گذاشت و از روی این اصل که چون یقین نیست این اعراب غیر مسیحی از روی حقیقت، مذهب اختیار نموده باشند و خدا خود در آخرت دوزخی و بهشتی را از هم تمیز خواهد داد لذا رأی داد که تمام اعراب را بلا استثناء (مسیحی و مسلمان) بقتل برسانند. اگر چه جمعی از کشیشها این رأی را پسندیده و تأیید نمودند لکن حکومت با خود اندیشید که شاید ایشان باسانی زیر بار این جنایت نروند لذا در سال ۱۶۱۰ میلادی اعلانی انتشار داد که تمام آنها یکمرتبه از کشور خارج گردند.

بلدا راهب مزبور با نهایت مسرت و خوشی ذکر میکند که سه قسمت این جمعیت در انهای راه بقتل رسیدند و مخصوصاً در یکی از این مهاجرتها که در آن یکصد و چهل هزار نفر مسلمان بطرف افریقا میرفتند یکصد هزار نفر مقتول شدند، در ظرف چند ماهی زیاده از يك میلیون مسلمان از اندلس خارج گردیدند و مطابق تخمینی که درین باب از **سدیلو**^(۳) واکثر مورخین بعمل آمده است از ابتدای فتح **فردیناند** تا زمان اخراج مسلمین از اندلس سه میلیون از عده رعایای کشور کاسته شده است و

---

۱. دیوان مزبور یعنی محکمه تقشیش مذهبی دیوانی بود که برای مجازات اشخاص بی عقیده ای که در یکی از مسائل مذهبی کاتولیک روم تردید میکردند تشکیل یافته بود، این اشخاص را خارجی مینامیدند و هر گونه ظلم و جور را نسبت بآنها جایز میشماردند و در آخر سزای این بدبختها سوزاندن در آتش مقرر شده بود، ابتدا این دیوان در اندلس در قسطنطنیه سنه ۱۲۹۰ تشکیل یافته لیکن در سنه ۱۴۸۰ **فردیناند و ایزابل** دو باره آنرا بر پا کردند و در سنه ۱۴۸۱ تقریباً سه هزار نفر طعمه حریق شده و سیزده هزار نفر به مجازاتهای دیگر رسیدند.

۲- Bléda. ۳- Sédillot.

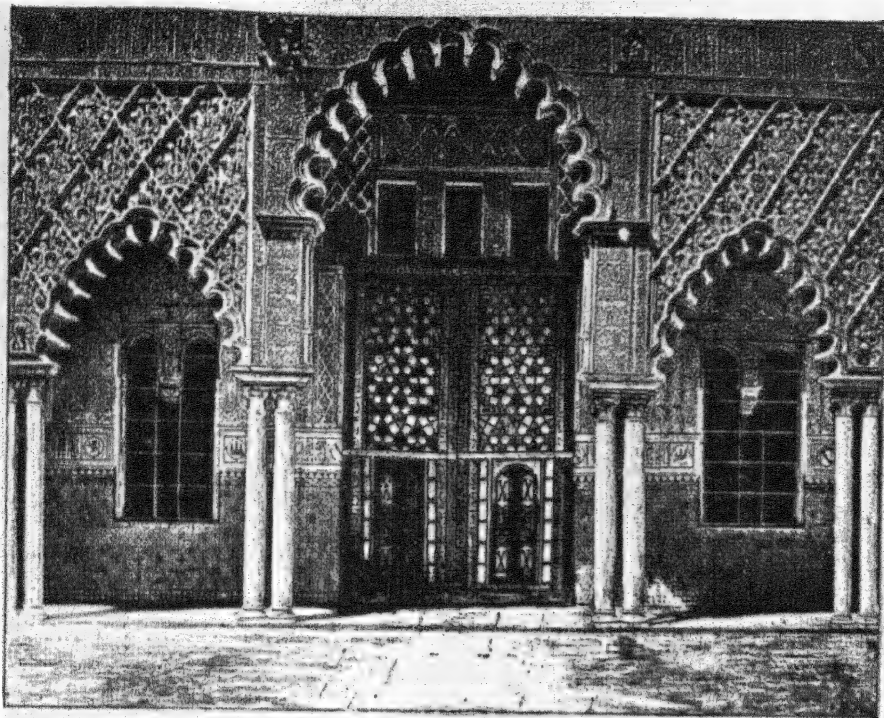

(۱۳۱) - جلو خات القصر الشبیه

البته بعد از یکچنین قتل عامی واقعه سن بارتلمی^(۱) رایکی از واقعات عادی و کوچک باید بشمار آورد و شاید تا کنون هیچیک از بیرحم ترین و وحشی ترین کشورگیران عالم دامن خود را آلوده به چنین لکه قتل عامی نکرده باشند.

برای اندلس جای بسی تأسف است سه میلیون نفوسی که در حقیقت روح ترقیات علمی و صنعتی مملکت بودند از کشور اخراج شدند و محکمه مذهبی از یکطرف آنها را محکوم بنفی بلد نموده از طرف دیگر مسیحیانی هم که در طریق تربیت و تمدن سری بلند کرده بودند همه را نیست و نابود کرد چنانکه این سفاکی خونخواری و قتیکه خاتمه یافت نایب آن نمودار گردید و آن صریح و آشکار هم بوده است. همان اندلسی که در یک دوره بدوره ارتقاء و اعتلاء رسیده بود دفعه آخرین در جه مذلت و خواری سقوط نمود و شیرازه امور زراعت، حرفت، تجارت، علم و ادب، شماره نفوس بکلی از هم متلاشی گردید چنانکه از آن زمان تا کنون که چندین قرن گذشته با وجود کوشش زیاد هنوز اندلس نتوانسته سر بلند کند. عده نفوس طلیطله که در دوره مسلمین بالغ بر دویست هزار نفر بود اکنون تمام آن زباده از هفده هزار نفر نمیشد و در قرطبه که یک میلیون نفوس بود فعلاً بچهل و دو هزار نفر تقلیل یافته است، منجمله از یکصد و پنجاه شهری که در قسمت سالامانک^(۲) آباد بود، گمان نمیرود بیشتر از سیزده شهر باقیمانده باشد این موضوع که اندلس بواسطه اخراج مسلمین روبه تنزل و انحطاط فاحش گذاشت ما آنرا در یکی از ابواب آینده متعلق بجانشینان عرب مطرح بحث قرار داده تفصیلاً بیان خواهیم نمود و در اینجا بدینجهت آنرا ذکر نمودیم که برای تأثیر یکقوم فاتحی در قوم مفتوح یا تسلط یکقوم غالبی در قوم مغلوب شاهدی در دنیا بهتر از اندلس یافت نمیشود. اندلس قبل از اسلام فاقد تمدن بوده ولی در دوره اسلام باعلی درجه ترقی

۱- Saint-Barthélemy، یکی از مشاهیر اولیاء رومن کاتولیک میباشد و سالانهای که برای او میگرفتند همیشه بیست و دوم اوت بوده است. در سال ۱۵۷۲ عیسوی در شب سال پیرمزبور حسب الامر شارل نهم پادشاه فرانسه تمام پروتستانهای کشور را قتل عام نمودند که تنها در یاریس یا قصد نفر از خواص و ده هزار نفر عوام را از دم شمشیر گذرانیدند.

(۱۳۲) - قسمت داخل یکی از حیاطهای القصر اشبیلیه

رسیده و بعد از رفتن مسلمین هم دو باره رو به تنزل شدید گذاشت پس چه مثالی
میتواند از این کاملتر باشد ،

فصل سوم

تمدن اسلامی در اندلس

عمران و آبادی اندلس در عصر و بزرگت محدود و تمدن آنان نظیر تمدن قوم
نیم وحشی بوده .

اعراب مخصوصاً در خانه‌ها فتوحات خود شروع بترقی نمودند و در طول یکصد
سال اراضی با اثر تماماً مزرع و آباد و ابنیه و عمارات عالیّه بنا نهاده و روابط تجارتنی خود را
با اقوام دیگر برقرار نمودند و بعد باشاعت علوم و فنون همت گماشته کتب یونانی

ولایتی را ترجمه کرده ، آموزشگاهها و دانشکده هائی تأسیس نمودند که نامدّتی مدید مورد استفاده اروپائیان واقع و از پرتو آن بهره مند بودند .

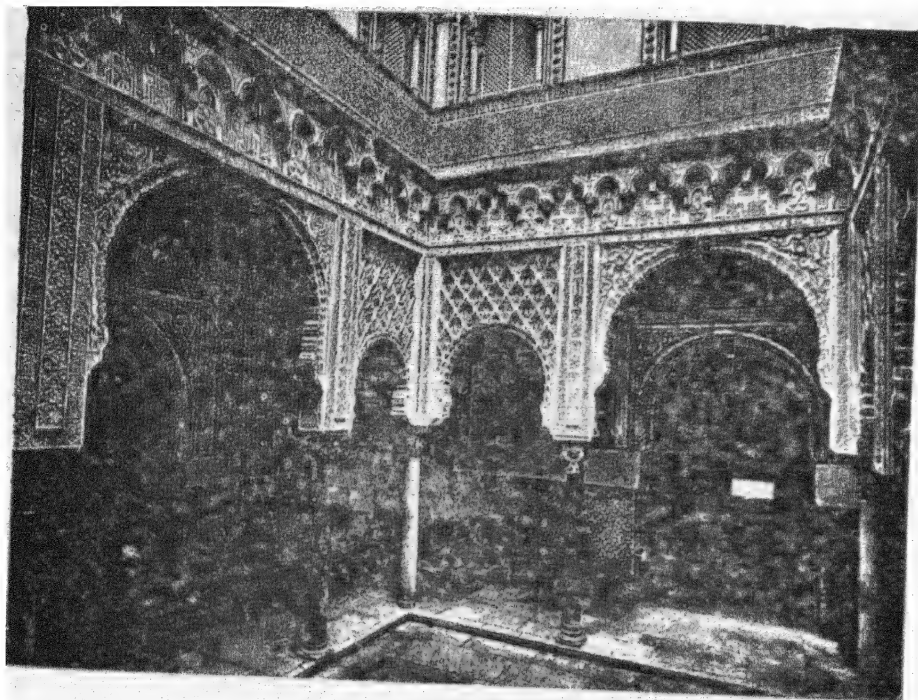
از زمان **عبد الرحمن** ، یعنی از وقتی که اندلس از خلافت شرق مجزی و خلافت قرطبه برقرار گردید (سال ۷۵۶ میلادی) ، تمدن اسلامی باوج کمال رسیده و تا سیصد سال قرطبه از حیث علوم تاج افتخاری بر سر تمام شهرهای عالم بود .

عبد الرحمن از همان وقت که بر تخت خلافت نشست این نکته را در ده اغ اعراب جامیداد که آنها اندلس را میهن مخصوص خود بشناسند و برای اینکه آنها را از خیال مکه معظمه منصرف سازد در قرطبه مسجدی بنا نمود که مقام شهرت را حائز و بسی حیرت انگیز بوده است و چون این خلیفه از مصارف جنگی آسوده بود لذا درآمد کشور را صرف ترقیات داخلی مینمود و خلفاء بعد از او هم تقایید و پیروی ویرا در این باب جزو افتخار خود می شمردند .

یکی از خصوصیات تمدن اسلامی در آنوقت همانا شوق مفرطی بوده است که در مسلمین بعلوم و فنون پیدا شده و در هر جا آموزشگاهها ، کتابخانه ها و بنگاهها و مجامع علمی و ادبی تأسیس ، کتب یونانی را ترجمه نموده ، تحصیل هندسه ، هیئت ، طبیعیات ، شیمی ، طب با نهایت موفقیت جریان داشته و مامخصوصاً در محل خود معلوم خواهیم داشت که علمای اسلام در علوم و فنون ترقیات شایان و نمایانی نموده و موفق با کشفیات مهمه گردیدند .

تجارت و حرفت نیز در نهایت درجه ترقی بوده . معادن ، اسلحه ، پارچه های حریر و سایر منسوجات ، چرمهای دباغی شده و شکر تماماً در اینجا فراهم آمده و توسط یهود و بربر که تجار آن عصر بودند با فریقا و مشرق حمل میشدند .

در عرب استعداد فلاح و زراعت بیش از علوم و صنایع وجود داشت ، چنانکه در اندلس برای آبیاری اسباب و وسائلی که حالیه موجودند غالباً همان اسباب و سائلی است که بدست آنها بنا شده و همانها بودند که در اراضی ثروتمند اندلس زراعت نیشکر ، توت ، ینبه ، موز ، برنج و غیره از روی قاعده دائر و تمام اندلس که انوقت باستانهای قطعات

(۱۳۳) - منظره دیگری از قسمت داخلی یکی از حیاطهای القصر اشبیلیه

جنوبی می‌رود صحرای خشک عربانی میشود در آنوقت نمونه باغ ارم بوده است .
مسلمین در تمام علوم و فنون استعداد و لیاقت خود را ثابت نموده و در امور
عام المنفعه و تعمیرات عمومی در ردیف رومیان قرار گرفتند . هر طرف که ملاحظه
میشد جاده ها ، پل ها ، کاروانسراها ، مسافر خانه ها ، بیمار خانه ها ، و مساجد بکثرت
موجود بودند. زمانیکه **کزیمنس** ^(۱) اسقف اعظم کتبی را که شماره آن بالغ بر هشتاد هزار
بود طعمه حریق نمود با خود خیال میکرد که آثار دشمنان مذهب مسیح را تا ابد
از صفحه روزگار محو نموده است لیکن او از این نکته غافل بود که آنها علاوه بر آثار
تحریری آثار دیگری از خود بیادگار گذاشته اند که تا ابد برای بقای نام آنها کافیت.

۱- Ximénès ، در زمان **فردیناند و ایزابل** در طلبطله مقام اسقف اعظمی را دارا بوده است ،
این مرد نهایت درجه متمصب بود چنانکه بعد از فتح غرناطه کتب مسلمین را طعمه حریق ساخت ، ولادت او
سال ۱۴۳۷ و وفاتش سال ۱۵۱۷ میلادی بوده است .

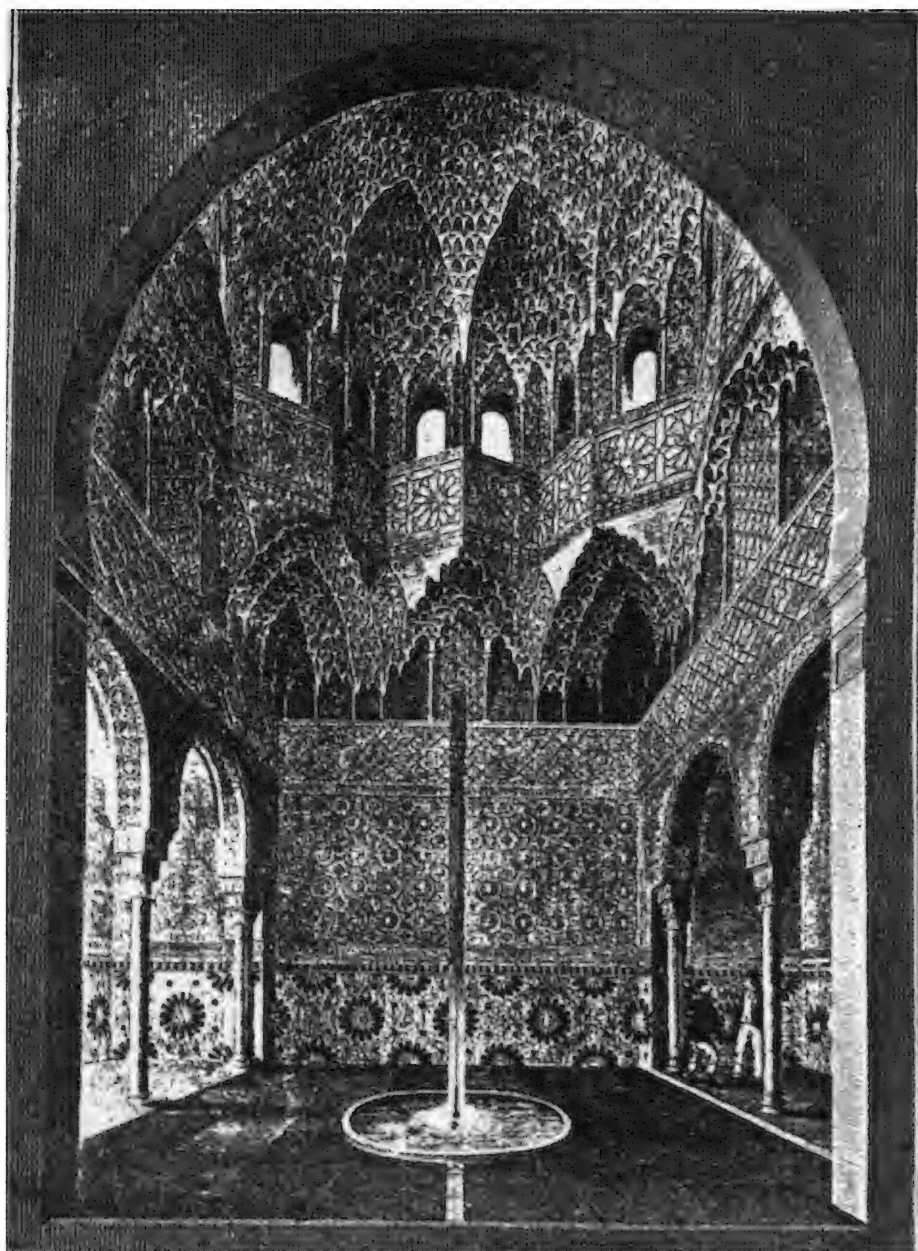
دار الخلافه قرطبه در علوم و فنون و تجارت مرکز مهمی شمرده میشد که میتوان گفت بابر دگرترین پایتختهای امروزه اروپا همدوش بوده است. آری این شهر قدیم امروز هم بر پا میباشد لکن در يك چنین حالتی که باید قبرستانش نامید، فراموش نمیکنم هنگامی که باین ویرانه معظم که وقتی دارای يك میلیون نفوس بود وارد شدم کوجه ها را طوری خلوت و خاموش دیدم که باید انسان چندین ساعت در آن کوجه ها گردش کند تا بیک نفر بر خورد نماید که پای دیوار آهسته حرکت میکند. از بنحالت واقعاً به درجه ای متأثر شدم که در تمام دوره زندگانی خیلی کم یاد دارم که چنین حال تأثیری بمن دست داده باشد.

شکی نیست که نصاری در قرطبه بجای هلال اسلامی موفق شده بیرق و پرچم صلیب را بر افراشتند لکن آن شهر بیکه زیر سایه هلال بود معمورترین و قشکنترین شهرهای دنیا شمرده میشد بر خلاف صلیب مسیحی که حالیه بر فراز خرابه های تمدن عظیم الشانی سایه افکنده است که مسیحیان آن را بر باد داده و مع الاسف بجای آن نتوانستند تمدن جدیدی تأسیس نمایند.

طرز حکومت عرب در اندلس همان طرزی بوده است که در تمدن بغداد مذکور داشتیم. اختیارات مالی، مذهبی و نظامی تماماً دست شخص خلیفه بود که او را شاهنشاه و سایه یزدان میخواندند. علاوه مجلس شورای هم وجود داشت که انتخاب اعضاء آن با شخص خلیفه بوده است.

در هر ایالتی یک نفر والی از جانب خلیفه معین میشد که دارای تمام اختیارات خلیفه بوده است. احکام و قوانین اجتماعی و کشوری چنانکه در آتیۀ ذکر مینمائیم از قرآن و تفاسیر قرآن مأخوذ و همین کتب دستور العمل دادگاهها بوده است و محاکم استینافی هم تأسیس یافته که حق داشتند احکام محکمۀ های ابتدائی را تجدید نظر نموده و در صورت نقض ترمیم نمایند.

مثل سایر سلاطین آن عصر خلفا هم غیر از قراولان و پاسبانان ساطنتی که شمارۀ آنها بالغ بر ده یا دوازده هزار نفر میشدند دارای قشون دائمی نبودند ولی هنگام ضرورت میتوانستند

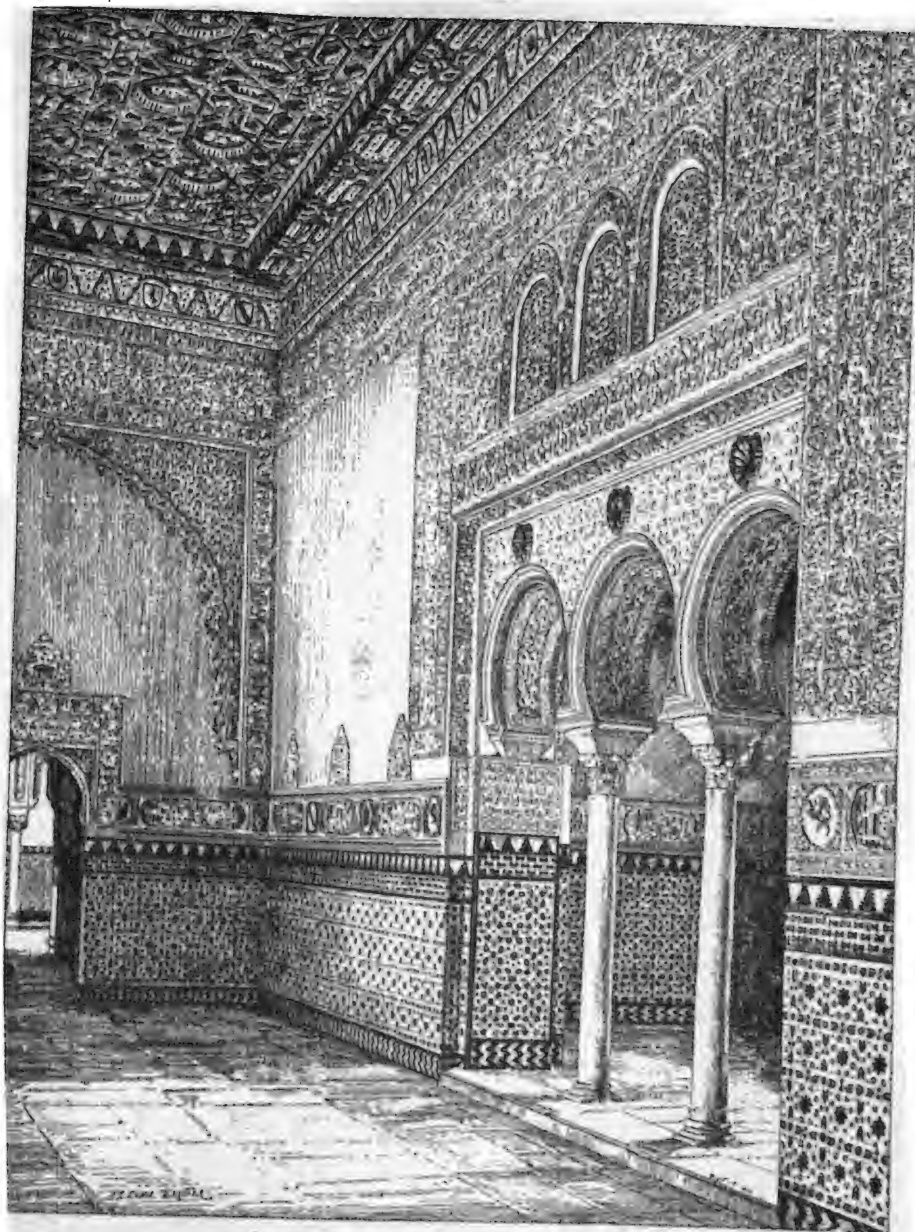
(۱۳۴) . تالار سلاطین مُر در قصر اشبیله

تمام رعایای کشور را که بکار نظام میآمدند زیر سلاح بیاورند .

بحریه هم عالی و در نهایت درجه حسن انتظام بوده است و بدینجهت تجارتشان با اروپا و آسیا و افریقا دائر و تا مدنی تمام بحر متوسط در قبضه آنها بوده است .
منابع عایدی و درآمد اندلس هم مثل بغداد از مالیات و معادن هر دو بوده است .
در اینجا معدن طلا و نقره و زیبق را بکار انداخته و از آنها کاملاً بهره‌بر میداشتند و اما ترتیب و میزان اخذ مالیات از مسلمین ، یکعشر از محصولات ارضی بوده ولی جنس مأخوذ میداشتند و از یهود و نصاری از هر نفری سالیانه مبلغی نقد بعنوان جزیه میگرفتند ، علاوه برین از کمرکات و باج راه هم هر ساله مبلغی وصول میشد . زمان خلیفه ، الحاکم دوم ، که اندلس در نهایت درجه ترقی بود در آمد خزانه کشور در سال قریب به يك میلیون ریال بوده است .

چنانکه در بالا گفتیم اعراب از نظر علمی در درجه اول قرار گرفته بر خلاف بربر که از متوسطین و جزو عامه بشمار میآمدند و چون نصاری حق دخول در مشاغل و خدمات دولتی را داشتند غالباً در نظام استخدام شده و مزاجت و زناشویی بین آنها با مسلمین بکثرت جریان داشته چنانکه مادر **عبد الرحمن** ثالث زنی نصرانیه بوده است . مسلمین در طول چند قرن کشور اندلس را از نظر علمی و مالی بکلی منقلب نموده و آن را تاج افتخاری بر سر اروپا قرار داده بودند . و این انقلاب نه در مسائل علمی و مالی تنها بلکه در اخلاق نیز بوده است . آنها یکی از خصایل ذقیمت و عالیشان انسانی را بنصاری آموختند و با کوشش داشتند که بیاموزند و آن همدردی یا تساهل مذهبی نسبت بادیان اجنبی بوده است . سلوك آنان با اقوام مغلوبه تا اینقدر ملایم بوده که رؤسای اساقفه اجازه داشتند برای خود مجالس مذهبی هم تشکیل دهند چنانکه در اشبیلیه در سال ۷۸۲ میلادی و در قرطبه سال ۸۵۲ میلادی مجالس تحقیق و بررسی مذهبی دائر بودند . از کلیساهای زیادی هم که در دوره حکومت اسلامی بنشاده میتوان پی برد که آنها دیانت اقوام مغلوبه را تا چه درجه احترام مینمودند .
عده زیادی از نصاری داخل دین اسلام شده در صورتیکه برای این امر چندان

(۱۳۴) طالار سلاطین مر* در القصر اشبیله
ضرورتی در کار نبود چه در حکومت اسلامی عربی، نصاری هم که آنها را مستعرب
* Maures.

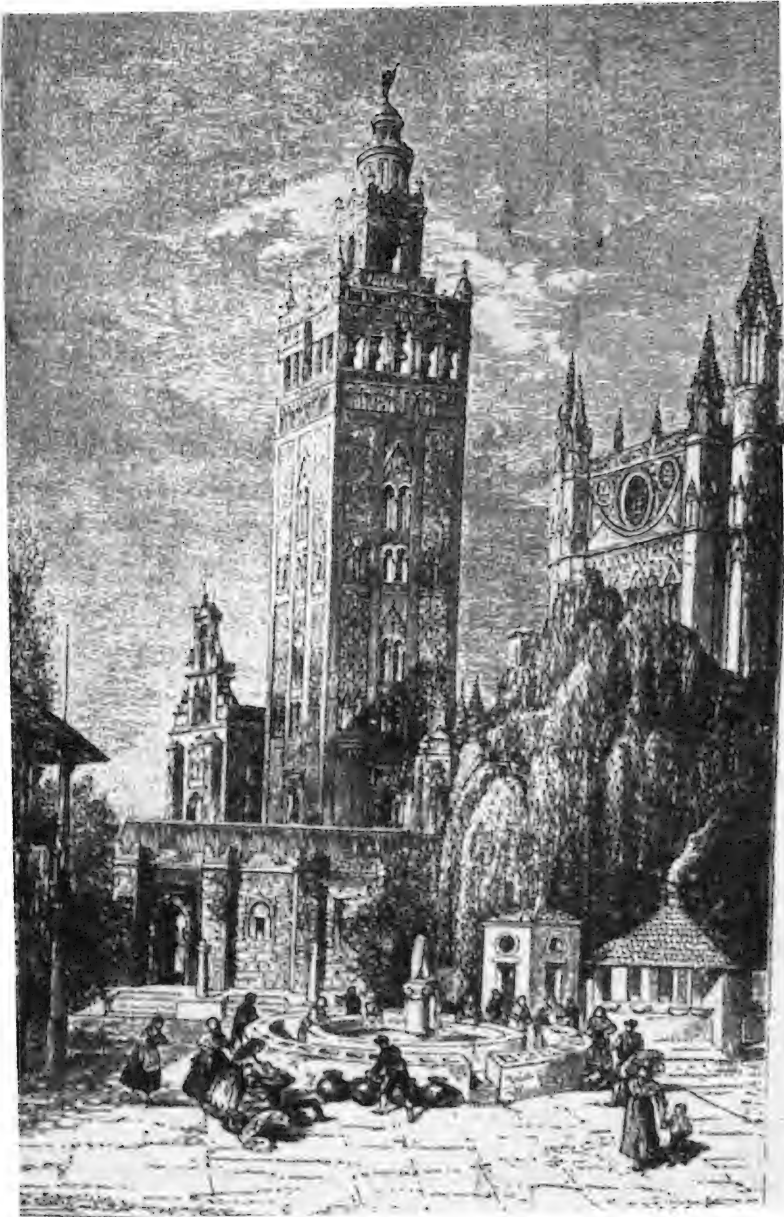
میگفتند و نیز یهود در حقوق بامسلمان شریک و برابر بوده و در برابر خلافت میتوانستند هر شغل و مقامی را دارا باشند و چون در تمام اروپا فقط اندلس مأمن یهودیان واقع شده بود لهذا جماعت زیادی از یهود در آنجا گرد آمده بودند .

علاوه بر تساهل مذهبی که در بالا ذکر شد ، سلوک بهادرانه و جوانمردانه آنها هم بدرجه کمال بوده است و آن اصولسپاهیگری از قبیل نظر داشتن بعاجز و ضعیف ، شفقت و مهربانی با مغلوب ، ثبات و پایداری در عهد و پیمان و غیرها که ملل نصاری بعداً آموخته و در دماغ آنان صفات مذکوره رنگ مذهبی بخود گرفته کاملاً بآن علاقمند بودند تمام اینها بوسیله عرب و اسلام در اروپا شایع گردید .

برای سپاهیگری حتی در نصاری هم مثل اعراب قانونی وجود داشت و تائو قتیکه در یکنفر این ده صفت یعنی : نیکی ، شجاعت ، خوش اخلاقی ، شاعری ، فصاحت ، قوت جسمانی ، شہسواری ، نیزه بازی ، شمشیرزنی ، تیراندازی جمع نبود لقب جوانمردی باو داده نمیشد و حق نداشت خود را جوانمرد نامد .

تاریخ اندلس پر است از قصص و حکایاتی که از مطالعه آنها میتوان فهمید که این خصایص و صفات در آنجا تاچه درجه اشاعت داشته است . مثلاً در سال ۱۱۳۹ میلادی وقتیکه والی قرطبه طلیطله را که آنوقت در تصرف یکنفر شاهزاده خانم نصرانیه برانژر (۱) نام بود محاصره کرده شاهزاده خانم که در شهر گرفتار محاصره دشمن و در مضیقه بود قاصدی نزد والی مزبور فرستاد و پیغام داد که حمله بردن بزن خلاف آئین جوانمردی است . سپهبد اسلام فوراً دست از محاصره کشیده لشکرش را مرخص کرد و فقط افتخار ملاقات شاهزاده خانم را در خواست نمود .

بالاخره اصول نامبرده سپاهیگری پیش نصاری اندلس هم رواج یافته ولی خیلی بتدریج زیرا که در قرن یازدهم مسیحی راجع بصف جوانمردی و کسانیرا که مطابق افکار آن عصر جوانمرد مینامیدند فقط یک نمونه در دست میباشد که عبارت است از

(۱۳۵) . مناره مربع القصر اشبیلیه در اسپانیا که یکی از نفیستین صنایع معماری دوره اسلامی است
کامپادور و رودریک دو ویوار (۱) مشهور که نایل بخطاب و لقب سیدی یعنی سید شده بود
۱ Cid Campeador Rodrigue de Vivar.

این پهلوان معروف که بسیاری از شعرا مدیحه سرا و ثنا خوان او هستند در حقیقت سردار يك گروهی بود که یکوقت از طرف مسلمین و وقت دیگر از طرف نصاری جنگ میکرد. بعبارت دیگر هر طرف که (از نظر مادی) بیشتر مورد استفاده بود بآنطرف ملحق شده پیکار مینمود. او یکمرتبه والانس را فتح نموده حاکم آنجا را که پیرمردی بود بدینقصد دستگیر نمود تا خزانه ای را که خود خیال میکرد در القصر مدفون است باو نشان بدهد. وی این پیر مرد پیچاره را برای استعمال از قضیه بدون هیچ پروائی بقدری روی آتش نگاهداشت که بدنش بکلی کباب گردید.

مسیو ویاردو^(۱) مینویسد این سردار مشهور را که نامش تمام معنی جوانمردی را بخاطر ما میآورد با هر کول و تزه^(۲) همدوش قرارداد و هر گونه وقایع و امور مهمه را باو منسوب داشته اند. اگرچه این شهرت و نام بلند او را که از سالیان دراز محفوظ مانده لیکه دار ساختن نهایت درجه تأسف آور است ولی حق این است که قضاوت تاریخ غیر از مفاد يك رشته افسانه هائی میباشد که نسبت باو نقل کرده اند. در وجود درو دريك خصایل یکنفر سپاهی موجود بود ولی این آدم که سرکرده یکعده سپاه بود نهایت بیرحم، حریص و طماع، بدکینه، در گفتار و رفتار بی باک و يك نهور و حشیانه ای در او وجود داشت لکن از مروّت و انصاف و صفا و وفا بکلی دور و کلمه ای درین باب بگوشش نخورده بود. او ابتدای امر داخل خدمت مسلمین شده با مسیحیان آراگون جنگ نمود و مسلمین باو لقب میداد، یعنی سردار دادند که تا کنون باین لقب مشهور است. سردار مزبور بعد از این قضیه شمشیر خود را به سانکو لوفور^(۳) گزایه داده و با او در انتزاع کشور از دست برادران و خواهران وی کمک و همراهی نموده سپس جوانمردی خود را نزد اشخاص مختلف بمعرض فروش درآورد و از شرایط صلح

۱- Viardot.

۲. Thésée و Hercule. این دو نفر از پهلوانان مشهور یونان بوده و داستانهای زیادی مخالف قیاس و عقل نسبت بآنها نقل شده است.

۳- Sancko le fort.

مورویدرو ^(۱) ووالانس تخلف نموده اُسرا را جلو سگهای شکاری رها کرده و یا به بهانه آنکه دفاين خود را نشان بدهند در آتش انداخته سوزانید. غرض تمام موفقیتهائی که او در جنگ حاصل مینمود از راه کید و غدر و طمع زیاد و بیرحمی شدید او بوده است.

مسیو دوزی ^(۲) در کتابیکه جدیداً در سرگذشت سد تألیف نموده است با بیان ما همراه و خوانندگان میتوانند آن مراجعه کنند و درینمورد فقط بشرحی که فاضل نامبرده در کتاب دیگر خود موسوم به « فلسفه تاریخ علمی و سیاسی اندلس در قرون وسطی » نگاشته است اکتفا نموده و آنرا ذیلانقل مینمائیم : ملامت و توبیخ از سد تا حدی روا نیست ، چه این بیچاره در حقیقت هم رنگ محیط بوده و مطابق مقتضیات عصر خود عمل میکرد و با اینحال لازم بود اینمطالب گفته شود تا معلوم گردد که اعراب بدین کشور چه خدمت نمایانی نموده و سکنه آن را از دادن نمونه های عالی اخلاقی از چه حالت وحشیانه ای نجات بخشیده اند . میگویند مذهب اخلاق انسان را نرم و ملایم میسازد و بعضی اوقات خود من هم آنرا تصدیق میکنم و میگویم باید همینطور باشد لیکن از تاریخ نمیتوان آنرا ثابت نمود و در هر صورت باید تصدیق نمود که ایشان در اصول جوانمردی نمونه های خوبی که مردم نشان دادند زیادتر از تعلیمات و هدایات مذهبی اخلاق آنها را اصلاح و سداد در آورد. آری این عمل سد که بیرمربیچاره ای را بقصد ربودن دارائی وی روی آتش کباب میکند يك حرکت وحشیانه ای شمرده میشود لیکن در آن عصر اینگونه حرکات میان مردم شایع بوده و سایر سرداران مسیحی هم نظیر آنرا مرتکب میشدند مثلاً پیر ^(۳) بيمروت و قتيکه ابو سعید پادشاه غرناطه را بخانه خویش میهمان کرد جواهرات قیمتی او را دیده برای اینکه آنها را تصاحب کند میهمان محترم خود را بقتل رسانید و این حرکت بنظر او يك حرکت خیلی عادی شمرده میشد و بالاخره باید معتقد شد که این پيروان اسلام خدمت شایانی بتمدن بشری نمودند ^(۴)

۱- Murviedro. ۲- Dozy. Pierre.

۴- یکی از سلاطین مسیحی اندلس از همین جواهرات مسروقه یاقوتی یکی از شاهزاده خانمهای انگلستان داده بود که آن تاکنون در قلعه مشهور لندن جزو جواهرات دولتی محفوظ میباشد و من آنرا در همانجا دیده ام (مصنف) .

بعضی از مورخین که تاریخ اسلام را بدقت مطالعه کرده اند در این عقیده با ما همراه و این مزیت اخلاقی را تصدیق مینمایند . از جمله مسیو سدیلو که در این خصوص از مورخین نامی است مینویسد : اعراب در آنصرا حیث اخلاق و علوم و فنون بر مسیحیان مزیت داشته و بمراتب از آنها بالاتر بودند . در تمام حالات و اطوار و رفتار آنها ماده سخاوت و احسان و ایشاری که موجود بود نظیر آن در دیگر اقوام یافت نمیشد و از معیّزات آنها نسبت با اقوام دیگر که در واقع جزو مفاخر آنها باید شمرد یکی محترم شمردن نوع انسانی بوده است و از همین صفت خاص بواسطه سوء تفاهمی که در آن پیدا شد رسم دوئل در اروپا اشاعت یافت .

سلاطین مسیحی کاستیل و ناوار تا ایندرجه بحسّ وفاداری خاصه میهمان نوازی مسلمین اعتماد داشتند که برای معا لجه و مداوا همیشه بدون هیچ اندیشه ای به پای تخت آنها آمد و شد مینمودند .

فصل چهارم

یادگار های عربی و اسلامی در اندلس

اعراب در اوایل غلبه و تسلط برخاك اندلس معماران رومی را بكار وا داشتند ولی چیزی نگذشت که هوش جدّی و سلیقه معماری و مهندسی آنها بر کارگران مزدور برتری یافته و بواسطه استعمال بعضی الگوها و طرحهای تزیینی که زائیده فکر خود اعراب بود رونق و جلوه بی اندازه در ابنیه و عمارات پیدا شد بقسمی که هر بیننده در نظر اول تفاوت فاحش و امتیاز بین عمارات رومیان و عرب را تشخیص میداد .

طولی نکشید که اعراب اندلس مانند همکیشان مصری ، خود را از قید تقلید و تأسی سلیقه رومی آزاد کرده سبک تزیینات رومیان را که عبارت از طرح نقوش روی زمینه های طلائی بود ترك گفتند . اسلوب اختلاط گل و بوته و خطوط رادر حاشیه ها و کتیبه ها معمول نمودند و شیوه مقرنس کاری را که عبارت از آویز های نگونسار مرکب از چندین قوس و طاقچه های مطبّق بر جسته و معلق باشد و خیلی شباهت

بخانه زنبور عسل دارد مانند دیگر اقوام مشرقی در عمارات خود بسیار بکار بردند .
منظره این اسلوب خیلی بدیع و مطبوع و حیرت انگیز است و یکی از زیبا ترین و
مهمترین موقعی که این صنعت بکار رفته عمارت الحمراء است که سطح داخل گنبد
آن تمام پوشیده از این آویزهای مقرنسی است .

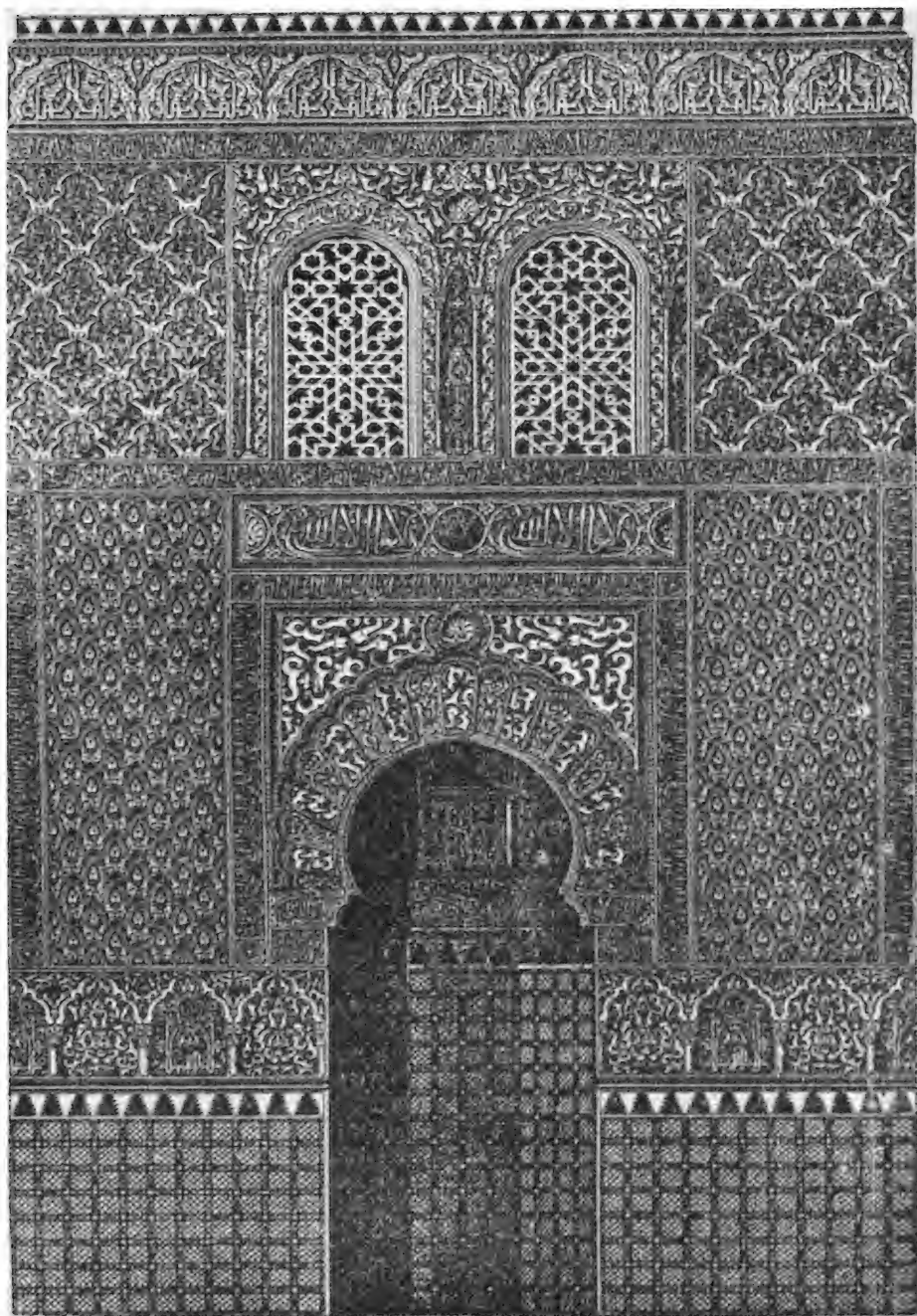
در بادی امر طاقها و طاقچه هارا بیشتر بشکل نعل اسب بسیار خمیده میساختند
ولی بزودی این شیوه يك نهجی ترك شد و انواع طاقها مانند طاقهای شکسته و طاقهای
گوشه دار و طاقهای دندان دار را بهم آمیختند و طولی نکشید ساختمان طاقهای ساده
(هلالی) را یکبارہ ترك گفتند .

مسجد قرطبه و بعضی یادگار قرن هشتم و آثار عهد اول معماری اسلامی در طرابلس
میباشند . گلدسته یا برج اشبیلیه آثار قرن دوازدهم و القصر
ابنیه شهر طلیطله در همین شهر متعلق بزمان بین این دو قرن و بالاخره الحمراء
(تُلُذ) غرناطه آثار قرن چهاردهم و سر آمد و بهترین نمونه معماری
اسلامی در اندلس بشمار است .

عماراتی که ذکر آنها چنانچه گذشت هر کدام یادگار عصری و البته در جزئیات
معماری و سبک بنا اختلافاتی با یکدیگر دارند لیکن بطور کلی با اختلافات ظاهر در
نظر اهل فن معلوم است که همه در اساس باهم شبیه و برآورده يك طرز فکر و سلیقه
و پیوند خانواده آنها کاملاً محسوس و میرهن است . همچنین است حال کلیه ابنیه و
عماراتیکه اعراب در مالک مختلفه که متدرجاً بر آنها استیلاء یافته بنا نهاده اند . قصر
الحمراء در غرناطه ، مسجد حسن^(۱) در قاهره و دروازه علاء الدین^(۲) در دهلی با
وجود آنکه هر کدام در کشور دیگری ساخته شده اند و البته سلیقه و مهارت صنعتگران
محلّی در ساختمان آنها خالی از تأثیر نبوده است ولی باز در نزد آشنایان بفن معماری

۱. بگراور شماره « ۱۰۱ » رجوع شود . ۲. بگراور شماره « ۸۱ » رجوع شود .

(۱۳۶) - بنای محراب مسجد العمراء

اسلوب واحد و اساس یکرنگی ساختمان آنها بخوبی معلوم است و واضح میسازد تاجیه پایه معماران و استادانی که آنها را بنا نهاده صاحب قدرت و مهارت بوده اند که با استعمال مصالح و رعایت مقتضیات محلی سبک و اسلوب خود را از دست نداده بلکه در هر جا با حفظ اصول خود تکمیلات و ابداعات تازه برای شیوع و ایجاد نمونه‌های بدیعه دیگر بکار برده اند.

دروازه علاءالدین از جمله ابنیه ایست که در بنیاد آن شیوه معماری عربی و ایرانی و هندی هر يك علیحده بجای خود ظاهر و مشهود است ولی رویهمرفته یکی از بهترین نمونه مهارت و قدرت معماری عرب است و بخوبی تفوق و برتری صنعت این قوم را مبرهن میدارد که از هر جا و هر مملکت مانند ایران و روم و اندلس اصولی چند اخذ و اقتباس نموده و بکار برده اند بدون آنکه اساس اسلوب و سلیقه خود را از دست داده باشند.

بمناسبت عنوان این فصل بطور تذکر و اجمال شرح بعضی ابنیه عالیه اسلامی که هنوز در خاک اندلس سرپا میباشند میپردازیم و بنا بر سبکی که اتخاذ کرده ایم تصاویر هر يك از آنها را که بدقت تمام نقش شده است درین صفحات میگذاریم تا ملاحظه آنان حتی المقدور خوانندگان را از تفصیل و بیان مشروح مستغنی سازد و در فصل مخصوصی از این ابنیه که تاریخ معماری اسلامی در آن بحث میشود در ثانی بذکر تفصیل بعضی از این ابنیه که امتیاز علیحده دارند خواهیم پرداخت.

ابنیه قرطبه مسجد معروف قرطبه را **عبد الرحمن** در سال ۷۸۰ م. سیحی بنا نهاد. این مسجد را مورخین اسلام کعبه مغرب میدانند

و بهمان درجه توقیر و احترام مینمایند و الحق یکی از عالیترین ابنیه و آثار اسلامی اندلس بشمار میرود. **کوند**^(۱) در شرح و تعریف این مسجد چنین مینویسد: «**عبد الرحمن** اول این مسجد را در اواخر قرن هشتم بنیاد نهاد و ظن غالب اینست که خود او مهندس و معمار این مسجد بوده و قصد داشته بنای جدید را بطرح و نقشه مسجد دمشق لیکن

وسیعتر و عظیمتر و بزرگتر و آراستگی معبد **سلیمان** در بیت المقدس که آنوقت بمنتهای درجه زیبایی و کمال معروف و دست تطاول رومیان آنرا برانداخته بود پایان آورد . جامع مزبور الحق بعد از اتمام از حیث عظمت و آراستگی سرآمد همه معابد و ابنیه مذهبی مشرق زمین شناخته میشد . مناره آن از سطح زمین چهل برابر قامت انسان متوسط القامه ارتفاع داشته ، گنبد متناسب و دلکش مسجد که بر بالای جدار و جزرهای متین پوشیده شده از چوبهای گرانبهای منبت تعبیه شده و از اطراف محاط بشبستان وسیعی میشود که هزار و نود و پنج ستون مرمر مختلف اللون بقطارهای يك در میان در فضای شبستان بر پا و آن وسعت عظیم را از جهت طول به نوزده ردیف با چشمه طاق عریض و از جهه عرض بسی و هشت ردیف با چشمه تنگتر منقسم میساخته . جبهه اصلی جامع رو به جنوب مواجه باشط معظم « وادی الکبیر » و دارای نوزده درگاه بوده که هر يك برای دخول یکی از چشمه های طولانی مقرر و درهائی که بر آنان نصب کرده بودند همه از چوبهای قیمتی و روپوش شده از قطعات و صفحات دروئین ، منقش بنقوش بدیع و شاهکار صنعت فلز سازی استادان ماهر و زبردست وقت و درگاه وسط که از سایر درگاهها بزرگتر و مزین تر بوده روی در آن را با صفحات طلا مکمل نموده جبهه های طرفین این مقصوره قسمت مغرب و مشرق هر کدام دارای نه درگاه و بهمین ترتیب درها را بهر يك استوار کرده بودند .

هر چند امروز این بنای معظم پس از استیلای اهالی اندلس و انقراض سلسله خلفای مغرب بدست جفاکاری این قوم مخروبه و مندرس شده و بمراتب از درجه شوکت و عظمت اوایه افاده ولی هنوز مشاهده شبستان رفیع و آثار صنعت بدیعی که در آن بکار رفته موجب حیرت بینندگان است ؛ برای آنکه این بنای مقدس اسلامی را به پرستشگاه نصرانی تبدیل کرده باشند در وسط این مقصوره معماران اندلس کلیسایی ساخته و تزیین دیوارها را با آهک محو کرده ، خاتم کاری و کاشی کاری فرش رواق و شبستانها را کننده و لوحه های چوبین و قاب سازی منبت سقفها را ازجا درآورده و برور دهور بقیمت بخش فروخته و متفرق ساخته اند ، فقط محراب مسجد بطور اعجاز امروز

هنوز از آسیب تجاوز و دستبرد گماهاکارانه و صنعت کش اندلسیان محفوظ و نمونه‌ای از جلال و کمال اولیّه باقیمانده است.

سقف شبستان مسجد چنانچه گذشت بر روی عده زیادی از ستونهای سنگی قرار گرفته بترتبی که داخل فضای شبستان را بچندین ردیف و چشمه متقاطع و عمودیکدیگر تقسیم میکند و از یکطرف همه بحیاط مسجد منتهی میشود، منظره کلی داخل شبستان را میتوان تشبیه بچنگال انبوهی نمود که بعضی درختان کهن سال ستونهای سنگ مرمر و شب و ساق در آن رسته‌اند، بر روی این ستونها هلال‌ها و طاقهای تعلی مطابق برآورده اند که مشاهده تناسب و ظرافت آنها فوق العاده مایه عبرت و حیرت است. ارتفاع سقف شبستان از کف بنا تقریباً ده ذرع و این تناسب ارتفاع اسباب آن شده که منظر داخل بنا ترکی و خنکی و حشمت انگیز کلیسا های عظیمه قدیمه نصرانیان را مانند کلیسای کولونی^(۱) و استراسبورگ که در قرون وسطی ساخته شده ندارند بلکه مشاهده طاقهای مطابق و دیگر وسائل معماری که برای تزیین و تجلیل فضای داخل شبستان بکار برده اند منظره آن خیلی قشنگ و روح مخصوصی دارد که در هیچ بنا و عمارتی قرین و نظیر آن دیده نمیشود.

و اما محراب مسجد : برای آنکه راه بالغه را نییوده و مانند اثری ول دو پراژه^(۲) که میگوید « از حیث قشنگی و افرونی تزیینات و کمال معماری هیچ بنائی از آثار قدیمه و جدیده با این محراب همسری و برابری نمیتواند کرد » اغراق نگفته باشیم به این اشاره قناعت باید کرد که روی هم رفته محراب این مسجد یکی از بهترین آثار بدیعہ ایست که فن معماری برای عبرت اعصار آتی به یادگار گذاشته است این نکته را نیز نباید از نظر دور نمود که در زمان بنای این مسجد هنوز مهارت و علم معماری اعراب در نخستین درجه و پایه بروز و طلوع بوده و بعد ها عمارات و ابنیه بدیعہ دیگر مانند الحمراء و غیره از زیر دست استادان و معماران آنها بیرون آمده که باعث علاء و سلیقه صنعتی و حسن

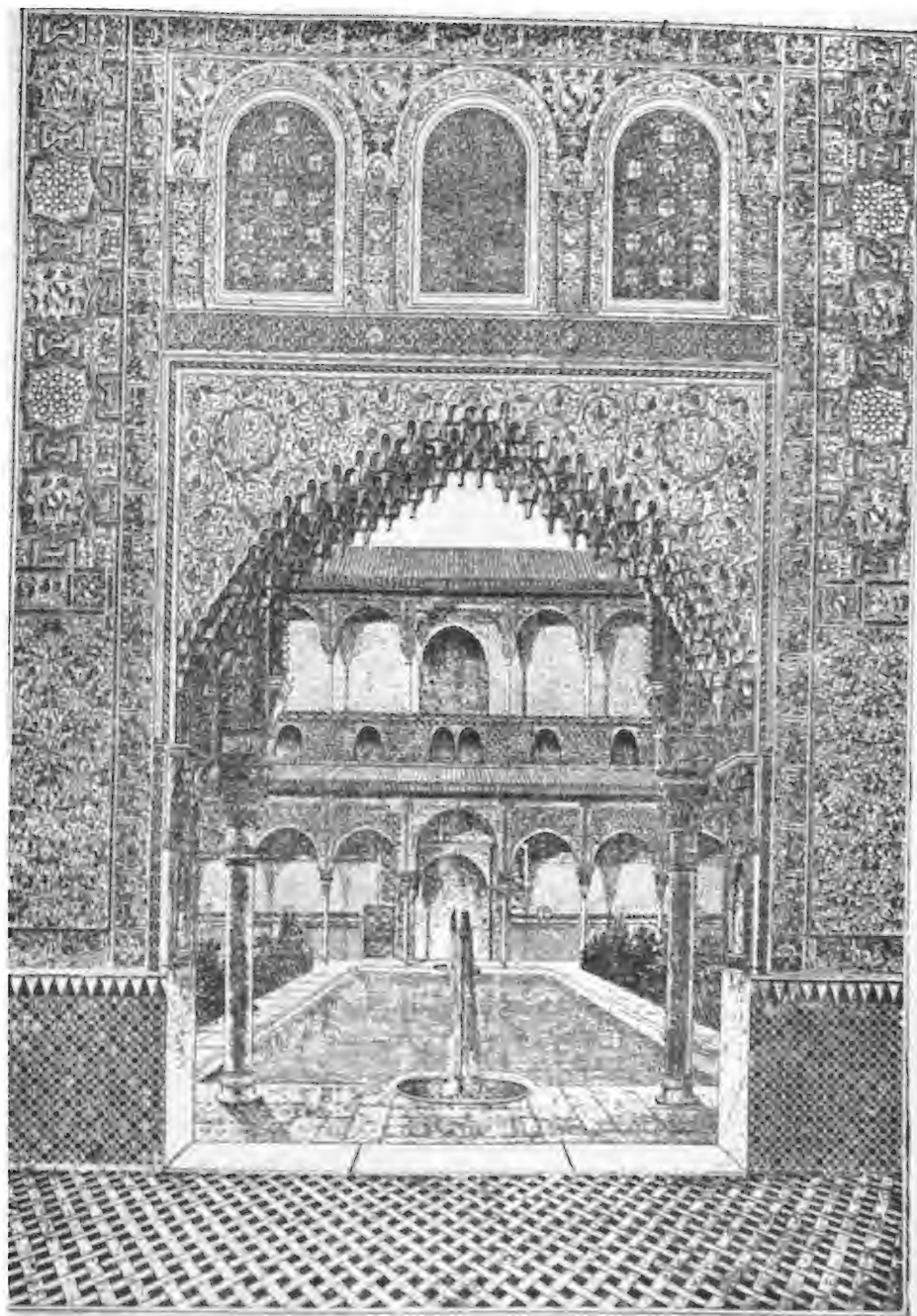
تناسب و ذوق امتزاج الوان و اشکال هنروران اسلام را که موجد و مؤسس آنها بوده
بیالاتر پایه و مقام گواهی میدهند،

پیش از آنکه از ذکر ابنیه معروفه قرطبه تجاوز کرده بجای دیگر پیردازیم
ناگزیر و تنها بطور یاد آوری باید اشاره بقصر **عبدالرحمن** که امروز بالمزمن از میان رفته
و تنها ذکر از آن در تواریخ مسطور است بنمائیم. از قرار روایات نویسندگان
اسلام که **ثیرول دوپرانز** آنها را جمع آوری و خلاصه نموده وصف اجمالی قصر
عديم المثل **عبدالرحمن** که معروف بقصر **زهرا** و در قرن دهم مسیحی بفاصله چند
فرسنگ در خارج شهر قرطبه بنیاد شده بود بقراریست که در ذیل شرح آن بیاید و
از آنجا که مورخین اسلام تفصیل این قصر را نگاشته اند در توصیف مسجد قرطبه که
ذکر آن گذشت نهایت دقت و حقیقت را رعایت کرده اطمینان حاصل است که در این
مورد هم از حدود راستی و امکان خارج نشده باشند.

« در محوطه عمارت **زهرا** قریب چهار هزار و سیصد ستون مرمر گرانیه
در نهایت تناسب و رعنائی بکار رفته، فرش اطاقها و طالارها از خشتهای مرمر مختلف
اللون که بانواع نقوش و طرحهای مختلفه خاتمکاری شده مفروش بوده است. جدار
و دیوار طالارها بهمین ترتیب از تخته سنگهای مرمر مزین بحواشی رنگین روکشی
شده و متن سقفها را باطلا و لاجورد آغشته و روی آن زمینه را بنگارهای قشنگ و گل
و بوتههای درهم تذهیب کرده بودند، ترها و قاب بندی سقفها از چوب معطر سدر
و با مهارت تمام منبت شده بود،

در بعضی تالارها آب سنگهای مرمر خوش منظر مختلف الشكل کار گذاشته و
آب مصفاى بلورین دائماً از فواره های وسط باطراف جاری بوده است، در تالار معروف
بتالار خلیفه مخصوصاً آب سنگ بسیار عالی از سنگ یشب و برکنار آن قوئی از طلاى
احمر تعبیه کرده بودند که از منقار قو آب بیرون میریخته و کار استادان قسطنطنیه بوده است،
مذکور است مروارید گرانیه های پیمانندی را که امپراطور یونان برای **عبدالرحمن**

تحفه فرستاده بود در بالای همین آب سنگ از سقف آویخته بودند،

[۱۳۸] . حیاط دوشیزگان | بیت البکر | در العمراء

در مجاورت قصر زهرا^۱ باغهای بزرگ و بستانهای مشجربانواع و اقسام اشجار و درختان میوه دار از هر طرف احاطه نموده و هر گوشه و کنار بحوضها و دریاچه های پهناور آراسته بود چنانکه از مشاهده گل و ریاحین و حضارت و نظارت آنها دیده خیره میشد و در وسط آن باغهای خرّم که رشک بساتین ارم بودند بر فراز بلندی کوشک ییلاقی مخصوص خلیفه را که از چهار طرف منتهی بانوان و ستونهای مرمر سفید و مکمل بسر ستونهای زرّین میشده بنا کرده بودند ،

از قرار مذکور در وسط این عمارت آب سنگ بزرگی از سنگ حاق گذاشته بودند که آنرا پرازسیماب کرده و بواسطه تعبیه مخصوصی سیماب داخل حوض دائماً در فوران و اشمه آفتاب را مانند شعله ای از نور باطراف منعکس و منتشر میساخته و نیز در گوشه ای ازین باغستانهای خلد آئین حمامها و تالابهای مرمرین برای استحمام و آب بازی ساخته و صّفه های سر حمام را بفرشها و پارچه های ابریشمی و زربفت ، فروش و مزّین کرده بودند و نقش و نگار پرده ها و فرشها عبارت بود از انواع گلها و درختان و حیوانات و باندازه ای در بافندگی آنها مهارت بکار رفته بود که هر کس آن نقشه را میدید عین طبیعت مینداشت .

سنگهای مرمر سفید که در این عمارت بکار رفته بود از معادن آلمریا^(۱) و مرمر های سبز و قرمز را از معادن بعیده کارتاژ و تونس استخراج میکردند ، سنگ آب زرّین و منبت و سط عمارت را که ذکر آن گذشت بقولی کار صنعتگران شام و بروایتی کار استادان قسطنطنیه میدانستند و دیگر از کیفیات و امتیازات این سنگ آب آن بود که شخصی یونانی موسوم به احمد چند هیكل مختلفه انسانی را بر اطراف آن حجاری کرده و باضافه بحکم خلیفه دوازده هیكل حیوان مختلف الشکل از زرّ ناب مرصع بجواهر در کارخانه دوانی قرطبه ساخته در اطراف سنگ آب بجای فواره قرار داده بودند و دائماً از دهان آنها آب بداخل سنگ آب جریان داشته .

سقف تالار عمارت خلیفه سرتاسر طلاکاری و بدان بطرهای بدیعه قطعات مرمر

۱ - Almeria .

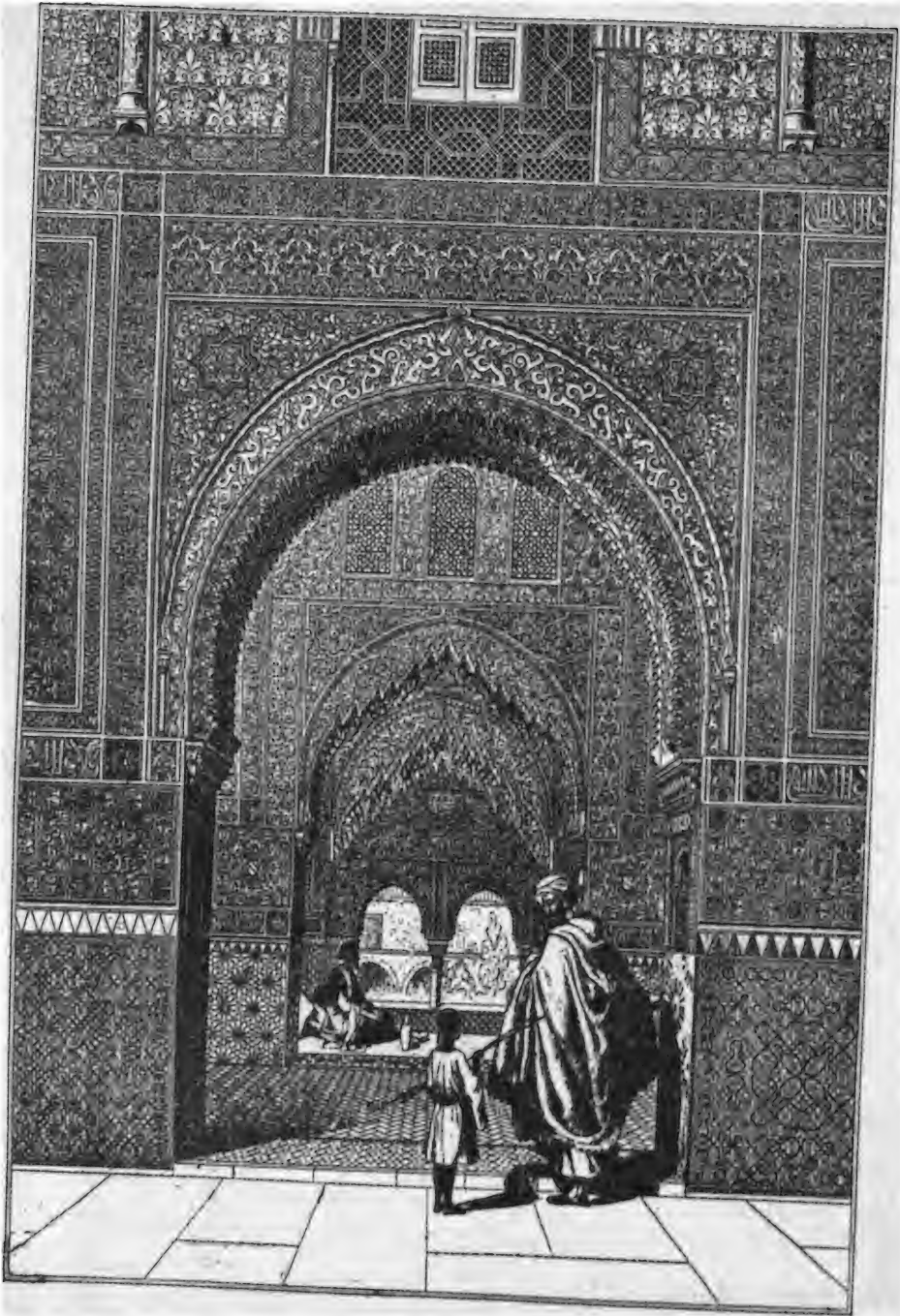
شفاف رنگا رنگ استوار کرده و بدر و دیوارها نیز همین صنعت بکار رفته بود و در وسط تالار حوض مدور مرمر بزرگی که پرازسیماب بود، چنانکه شرح آن گذشت، جای داشت. از هر طرف هشت دهنه درگاه بطرف این تالار باز می‌شده که درهای آن از چهار چوب وهلال و تاج از عاج و آبنوس مکرر بجواهرات بوده و در طرفین هر درگاه ستونهای مرمر رنگین و بلور صاف بر جای قائم کرده بودند.

ابن حیان چنین روایت میکند: « در قصر زهر ۴۳۱۲ سون باندازه‌های مختلفه بکار رفته بود که ۱۰۱۳ عدد آنها را از خنک افریقا و ۱۹ عدد را از شهر روم آورده بودند و ۱۴۰ ستونهم امپراطور روم از قسطنطنیه برای **عبد الرحمن** ارمنان فرستاده بود و باقی ستونها را از معادن مختلفه اندلس و تاراگون و نقاط دیگر بدست آورده بودند. بیشتر درهای عمارات از آهن و بعضی درها از مس مفضض و مطلقاً ساخته و پرداخته شده بود ».

ابنیه طلیطله شهر کهنه و سالخورده طلیطله چنانکه امروز دیده می‌شود بی کم و زیاد نمونه و یادگار واقعی شهرهای قرون وسطی است. دسای معظم آنجاودیر معتبر **سان ژان دوالس رای** ^(۱) بر عظمت و ابهت معروف این شهر در اعصار گذشته گواهی صادق و غیر قابل انکار است. گذشته از این ابنیه در شهر طلیطله در هر قدم و گوشه نفوذ و تأثیر صنعت عرب در ساختمانها و آثار طوایفی که جانشین آن شده بخوبی مشهود می‌شود. بر کرد شهر طلیطله هنوز حصار و باروئی که بطرز و سبک معماری اسلامی بر آورده اند بر جا است و از جمله دروازه های قدیمه شهر یکی دروازه معروف **بیزا گرا** ^(۲) است که در قرن نهم میلادی تعمیر شده و دیگر باب الشمس است که در قرن دهم بنا شده و از دروازه سابق از حیث عظمت و شکوه کمتر نیست. بعقیده نگارنده روایتی که این ابنیه را آثار رومی قلمداد می‌کند بکلی بجای و عین خطاست زیرا که مشاهده شکل طاقها و جزئیات چگونگی و تربینات و ریزه کاری در دیوار آنها رو بهم رفته سلیقه و سبک معماری اسلامی عربی را واضح و مبرهن می‌سازد.

دیگر از بناهای عمده عرب یا یهود و عرب طلیطله کلیسای **سانتاماریا بلانکا** ^(۳)

۱- San Juan de Los Reyes. ۲- Bisagra. ۳- Santa-Maria Blanca

(۱۳۹) - منظره طالار دوخواهر

ست که در قرن نهم مسیحی ساخته شده و اصلاً کنیسه یعنی پرستشگاه یهودیان بوده است. در این شهر نمونه های طراحى و زینت کارى که بدستىارى استادان و کارگران اسلامى در تحت استىلاى نصرانىان صورت پذیرفته قبل از آنکه بالمره اعراب را از خاک اندلس بکوچانند بسیار و بیرون از شمار است، از آن جمله اند: نازك کاریها و کج بریهاى که در داخل عمارات طرح رومى و (گوئی) بکار رفته است و ازین امتزاج عمارت اسلامى و مسیحى یکنوع سبك تازه معماری بدست آمده که آنرا سبك مودژار^(۱) نامیدند و سالیان دراز در اندلس معمول بوده و شاید هنوز هم بکلى آن طرز از میان نرفته باشد و این احتمال از مشاهده عمارت جدید البناى شهر اشبیلیه بخوبى مدلل و ثابت میگردد. ابنیه و آثار عربى اشبیلیه نیز مانند طلبطله با توفیر اندکى یکی از شهرهائىست که در آن آثار تمدن و نفوذ اسلامى در هر قدم نمایانست. معماری در اشبیلیه عمارات جدید البناء همه بطرز عرب و ساز و آواز و موسيقى و رقص های عمومى در این شهر بی نهایت شبیه بالحن و آداب عربى است. حتى خون اعراب در نژاد مردم آنجا بى تأثیر نیست و بخصوص در میان زنان بسیاری نکات قیافه و اندام آنها شباهت تمام بسرشت اعراب دارد.

قدیم ترین بناى اسلامى در اشبیلیه همانا گلدسته معروف **ژیرالد**^(۲) است و آن بناى مرتفع خوش تناسب مربعى که تمام از آجر قوّمز ساخته شده و ببرج برتفع میدان **سن مارك**^(۳) در شهر (و نیز) و بسیاری از مناره های مساجد افریقا شباهت تمام دارد و خیلی احتمال میرود که گلدسته مزبور یکی از مناره های مسجدی باشد که **المنصور** در سال ۱۱۹۵ در این شهر بنا نهاده و امروز بکلى منهدم و از میان رفته است.

ظاهر این گلدسته از کج برى و حجاریهای برجسته و درهم یوشیده شده و در هر طرف آن چند طبقه پنجره های ظریف باز کرده اند که هلال آنها بعضى بشکل قوسهای

۱- Mudjar .

۲- Jiralda ، بکار اور شماره [۱۲۰] رجوع شود .

۳- Saint - Marc.

چتری و برخی بسبک طاقهای شکسته و دندانه دار است. در زمان اعراب بمنتهی الیه این گلدسته قبه گوی مانندی از فلز و مطلقاً قرار داده بودند که بعدها مسیحیان آنرا بر داشته و بجای آن مجسمه ای که مظهر ایمان عیسوی است نصب نمودند.

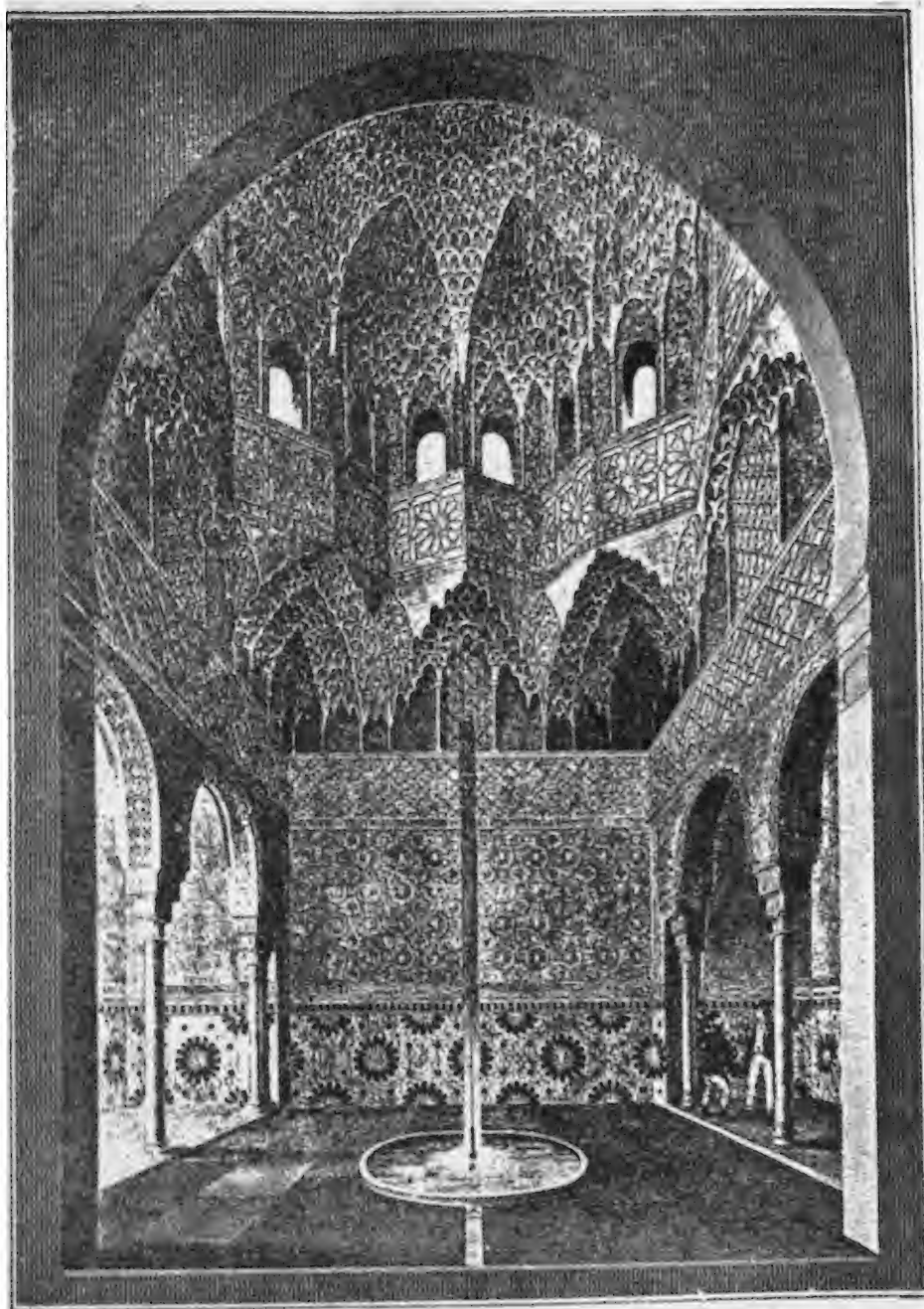
عمارت القصر اشبیلیه یکی از قصور قدیمه اعراب است که ساختمان آن در ضمن اعصار مختلفه بمیان آمده چنانکه شروع آن در قرن یازدهم ولی قسمت اعظم وی در قرن سیزدهم اتمام یافته، جبهه اصلی عمارت را استادان اسلام در زمان سلطنت **پیرئو کروئل** (۱) ساختند و **شارل پنجم** (شارل کن) در ثانی بتعمیر و تکمیل آن اهتمام نموده لکن اقدام او بی نتیجه و منحصر ببعضی اضافات جزئی از قبیل تزیینات داخلی بی سلیقه بسبک رومی و یونانی بود که بجای رونق باعث زشتی و عدم تناسب اجزاء این بنای معظم گردید. سلاطین مسیحی اندلس قصر اشبیلیه را مقر خود قرار داده و همین سبب شد که تنها این عمارت از میان سایر ابنیه معظمه اعراب در اندلس از آسیب دستبرد مخربین مسیحی محفوظ ماند. در زمان اعراب جدار داخلی تالارها سر تا سر بسبک عربی منقش بنقش و نگارهای ملون بوده و بعد از تصرف مسیحیان چنانکه مرسوم اندلسیان بود آن نقوش بدیعه را با آهک پوشانیده و محو نموده اند تا آنکه **دوک دومو نپانسیه**^۲ دیگر بار همت بتعمیر و مرمت آنها گماشته تالارها را بشکل اول آراسته کرد و از مشاهده آنها امروز میتوان دریافت تالارهای عمارت الحمراء که حالیه آهک اندود است در ابتدای ساختمان چه زیبایی و کیفیت حیرت انگیزی را دارا بوده اند.

حیاط دوشیزگان (دات الایکار)^(۳) که همه ساله چنانکه مورخین روایت نموده اند در این حیاط صد دختر دوشیزه مسیحیان اندلس برسم باج بسلاطین اسلام اشبیلیه پیشکش میکردند و وجه تسمیه هم از همین جهت بوده و تالار سفرا از قسمتهای بنهایت زیبا و فرح بخش عمارت القصر میباشد. تالار سفرا را بالخاصه باستثنای چهل چراغ زشت بد ترکیبی که بعد اندلسیان در آن آویخته اند یکی از بدایع صنعت اعراب میتوان بحساب

۱- Pierre le Cruel.

۲- Duc de Montpenster.

۳- بکراور شماره ۱۳۸۰ رجوع شود.

(۱۴۰) - طالار ابن السراج در الحمراء

آورد. سبک مخصوصی که اعراب سقفها را با چوبهای قیمتی منبت و نقاشی وزراندود میساخته اند و چنانکه نظیر آنها را در عمارات عالیة فرنگ میتوانستند معماران و استادان ما بسازند موجب افتخار و سربلندی بود ، امروز فقط در القصر اشبیلیه و معدودی مساجد القاهره نمونه آنها دیده میشود .

شهر اشبیلیه بدون تردید امروز از میان شهرهای اندلس از حیث تمدن و رونق بر همه مقام رجحان دارد و نسبت بشهر غرناطه اگر بسنجیم این مزیت دیگر بیشتر برجسته و محسوس است باین دلیل که عادات اهالی شهر غرناطه هنوز بهمان سببیت و خشونت ازمنه متوسطه باقی و نسبت بمردم اجنبی نهایت بد سلوک و کینه ورند .

ابنیه و آثار اسلامی الحمراء (قلعة الحمراء) که عمارت آن در قرن چهاردهم بدستیاری معماران اسلامی بعمل آمده الحق در نظر اهل تحقیق و اطلاع در غرناطه سرآمد ابنیه عرب در اندلس و آخرین درجه تکمیل و مهارت

صنعت معماری اسلامی در بنیان آن بنای عظیم بکاررفته است . این بنا ، در دامنه قلل بر برف سیرابوادا (۱) که یکی از بهترین و قشنگترین مواقع کره ارض است بر بالای تپه ای که بمنتهی الیه شهر غرناطه اتفاق افتاده بنا شده است .

بواسطه حسن موقع قصر الحمراء بتمام شهر غرناطه و جلگه پهنای و مصفا و حاصلخیز معروف به وگا (۲) مشرف و مسلط است . از پائین تپه ای که این عمارت بر فراز آن ساخته شده وقتی نگاه کنیم از ظاهر الحمراء جز چند برج مربع قرمز رنگ که سر بآسمان کشیده و پایه آنها در انبوه درختان سبز عظیم الجثه سر بهم آورده پنهان است چیز دیگری دیده نمیشود و بعبارة اخری میتوان گفت ظاهر این عمارت چندان جلوه و نمودی ندارد ولی چون برای نزدیک شدن بقصر داخل یکی از خیابانهای طولانی باغستانیهای اطراف که درختان کهن سال دوطرف خیابان مانند سقفی از اطراف سر بهم آورده و از هر طرف نوای دلپذیر مرغان خوش الحان بلند و زمزمه فرح بخش آبهای جاوی از هر گوشه و کنار بگوش میرسد عالم وجد و نشاط و حیرت و لذت شروع شده

قدم بقدّم برای بیننده تعجبی تازه دست میدهد تا آنکه بالاخره بجلو خان این قصر رفیع میرسد که شعرا و فصیحای هر عصر در مدح آن شعرها سروده‌اند، از جمله **ویکتور هوگو** فرانسوی در قطعات معروف به او برینثال خود این ابیات را در اینمعنی سفته است (۱)

الحمراء! الحمراء!

« ای قصری که پریان تو را چون خواب و خیال زر اندود و پر نغمه و دستان کرده اند - ای حصاریکه در کنگره های دنداندار فرو ریخته تو، شب هنگام میکه ماه از میان طاقهای مقرنسی میتابد و بردیوارها پرتوی چون برگ شیدر میافکند آهنگهای سحر آمیز شنیده میشود ».

وصف عجایب و شرح چگونگی و عظمت الحمراء بوسیله قلم و بیان کوشش بیفایده است و فقط بوسیله عکس و نقاشی میتوان تصویری از حقیقت آن بخاطر آورد. بهمن نظر ما نیز در این کتاب بدینوسیله متمسک شده ایم و تصاویر و نقوشی که از قطعات مختلفه عمارت برداشته و بمعرض تماشای خوانندگان گذاشته ایم بمراتب بهتر از آنچه بواسطه تحریر ممکن است، مورد استفاده خواهد بود.

هرچیز و هر جزء و کلّ این بنا اسباب عبرت و حیرت است. مشاهده در و دیوار عمارت که تمام در و در حجاری و نقش و نگارهای لطیف مشابک و برجسته مستقر است، مقایسه انواع اقسام قوسها و طاقهای شکسته و دنداندار و بالاخره تأمل در آویزهای مقرنس رنگارنگ سرخ و زرد و لاجورد اندود که تمام سطح داخل کنبد قصر بدانها آراسته است انسانرا مبهوت و از دیدن آنهمه لطف و تناسب دیده پاننده خیره میشود.

الحمراء مانند بسیاری از ابنیه و قصور اعراب هیچوجه من الوجوه تناسب و شباهتی بایبیه و عمارات مغربی نظر خود ندارد، از جمله الحمراء چنانچه در معماری

L'Alhambra ! l'Alhambra ! palais que les gènes
Ont doré comme un rêve et rempli b'harmonies
L'Forteresse aux créneaux festonnés et croulants
Où l'on entend la nuit de magiques syllabes .
Quand la lune, à travers les mille arceaux arbes,
Sème les murs de trèfles blancs.

اروپائیان مرسوم است جبهه و منظره خارج ندارد و تزیینات و بدایع صنعتی هر چه هست در داخل عمارت بکار رفته ، دیگر آنکه درین عمارت هر چه هست لطیف و ظریف و دلچسب ولی کوچک و باندازه است . مثلاً در الحمراء تالارهای وسیع سردو نواراحت قصور اروپائی که مایه تعجب نظار ولی ابدأ ملاحظه حاجت و استراحت قصرنشینان در ساختمان آنها نشده دیده نمیشود ، با اندکی تأمل و تعمق دروضع ساختمان الحمراء بخوبی میتوان رویه و سبک زندگانی سلاطین اسلامی را در نظر مجسم نمود . از درجه های عمارت از هر طرف افق نامحدود کوه و دشت و سبزه و جنگل در مقابل چشم جلوه گر و از مشاهده کرد شگاه ها و تفنن در بساتین و باغستان پر طراوت و نزهت معروف انداراژا^(۱) بی اختیار بخاطر خطور میکنند که در همین نقاط در قرون گذشته دلبران پری روی و شاهدان عنبرین موی مشرقی و مغربی دوش بدوش مانند طاوس بهاری و کبک دری میخرامیده و سلاطین و خلفای وقت پس از فراغت از امور کنور در سایه همین درختان تناور و کنار همین آبهای جاری بیش و عشرت پرداخته با ششام رائج کلهای معطر و ملاحه با لعبتان حور منظر بهاده پیمائی و کامروائی میگذرانیدند .

زبده و خلاصه اهل ذوق و علماء و ادباء وقت که در عالم تمدن آنروز معروفیت و شهرت داشته در دربار خلفای اندلس چون پروانه گرد شمع جمع شده بودند و چنانکه مسلم است آستان خلفای اندلس مهد علم و ادب و مأمن اهل هنر و صنعت و طبیعی است که صاحبان این عظمت و دستگاه بخود بالند و در اندیشه بگذرانند که همه سلاطین زمین میبایست از جلال و حشمت آنان عبرت گرفته از طالع ارجمند و بخت بلند ایشان حیرت برند و الحق جا داشته است بر بالای طاق ایوان خود مانند یکی از سلاطین هند چنانچه در روایات مسطور است این بیت را بآب طلا نقش کنند :

« اگر فردوس بر روی زمین است   همین است و همین است و همین است »^(۲)

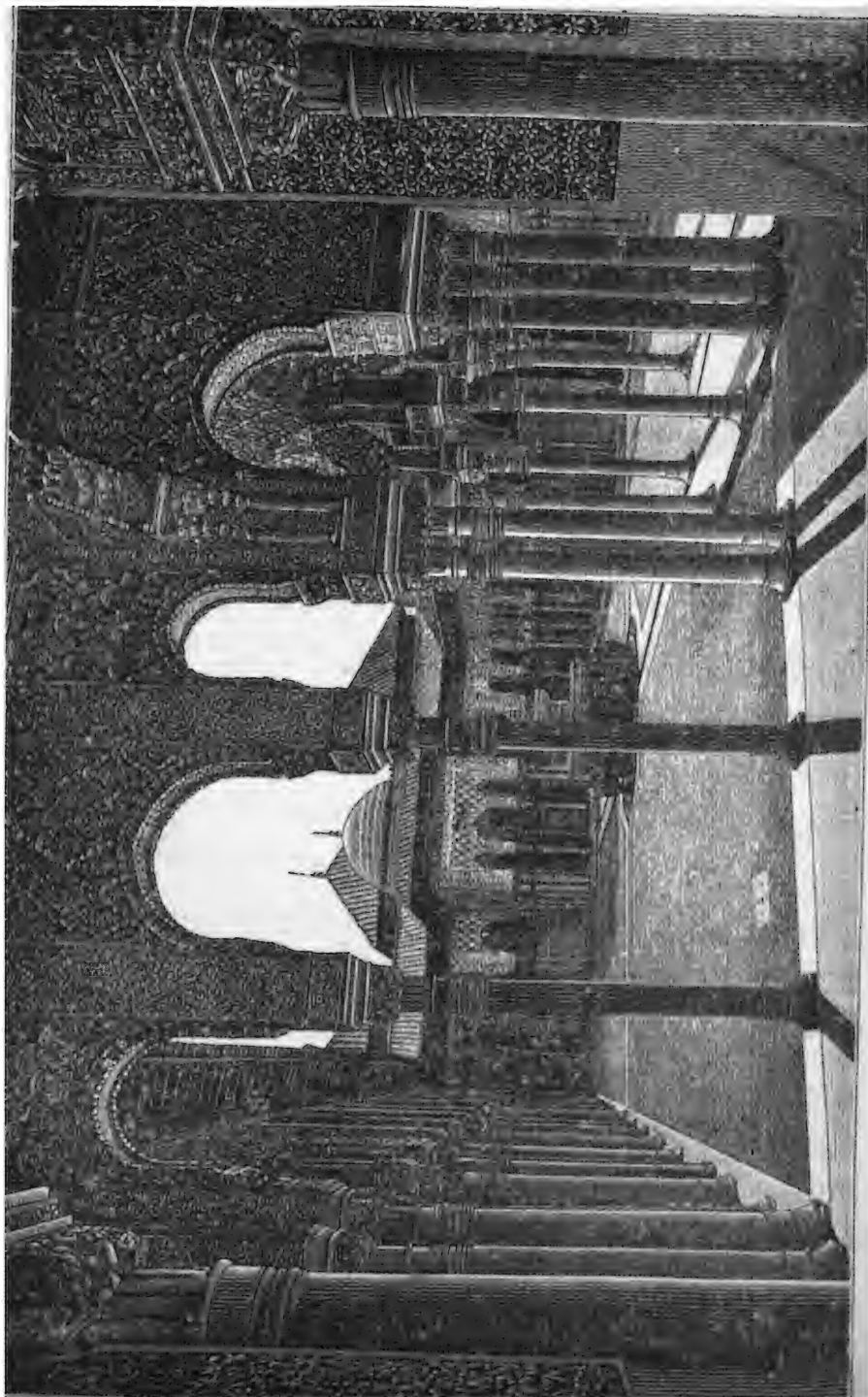
قسمتهای ممتاز عمارت الحمراء از قبیل **حیاط شیران** (بیت اللیوث) و تالار

۱- Lindaraja. ۲- "S'il est un paradis sur la terre, c'est ici! c'est ici!."

بیت الاختین و تالار ابن السراج ^(۱) **و بیت العدل** بوسیله عکس و تصویر امروز در اقطار عالم معروف و مشهور و همه کس قیافه و منظره بی نظیر آنها را در خاطر دارد. از مشاهده نقوش و تصاویری که در این کتاب درج کرده ایم آنها که تا کنون باین مناظر بی مانند آشنا نیستند البته اعتراف میکنند آنچه در باره عظمت و جلالت آنان نوشته ایم اغراق نیست. حیاط شیران (بیت اللیوث) بالاخص از میان همه شهرت و معروفیت عالمگیری دارد و **ژیروول دو پرائزه** در وصف آن چنین مینویسد: «همینکه شخص از حیاط البرکه وارد حیاط بیت اللیوث میشود مثل اینست که از عالمی بعالم دیگر داخل شود و برای انسان احوال و احساسی دست میدهد که بیان از شرح آن عاجز است، از هر طرف این حیاط ایوانهای مسقف باطاقها و هلالهای مختلف الشکل گوشه دار دندانه دار و مطرز به مقرنسها و کجبری آراسته است و چندین ردیف ستونهای مرمر قیمتی با انواع و اقسام نکتات جفت جفت، و دسته دسته بمناسبت موقع و حاجت معماری با نظامی عجیب بقطار در مقابل چشم جلوه کردند و از فواصل آنها از هر طرف که شخص مینگرد آب زلال که از فواره وسط سنگ آب لیوث جستن میکند مانند ستون بلوری درخشانست» بنا بر روایات پس از قلع و قمع خاندان خلفای اندلس سرهای بریده سی و شش نفر از سلسله **ابن السراج** را در همین حوض انباشته اند و در میان مردم عوام این عقیده رسوخ دارد که ارواح خون آلود و خشمگین این شهداء هر شب ازین حوض بیرون آمده بیاد ایام گذشته نوحه گری و سوگواری میکنند.

شهرهای سنگی که حلقه وار در زبر آب سنگ قرار داده اند و آب سنگ بر پشت آنها تکیه دارد در حقیقت هیاهوی موهوم و بهیچ حیوانی شباهت ندارند. اندام آنها بر حسب اصول تشریحی بقدری غیر متناسب و بد ترکیب است که نمیتوان عجز مهارت سنگتراشی را تصور نمود بلکه باید چنین پنداشت که اصلاً مقصود حجار تمثیل حیوان معینی نبوده و فقط برای زینت، هیاهو و تزیین در نظر گرفته است.

۱- **بنی سراج** در قرن یازدهم میلادی یکی از خاندانهای مشهور غرناطه بوده اند. شخص اول این خاندان **یوسف بن سراج** بوده و **بنی سراج** به **محمد** مفتی کمک زیاد داده. در زمان **ابو عبدالله** تمام افراد خاندان را دعوت نموده و در یکی از حجرات قصر الحمراء که هنوز بنام **بنی سراج** مشهور است قتل رسانید.

اشخاصی که از اقطار عالم بسیر و تماشای عمارت الحمراء میروند محال است باور کنند زینتها و طرحهای بدیعه که با نواع مختلفه در در و دیوار و هر گوشه و کنار این عمارت مشاهده میشود از مصالحی غیر از سنگ خام چنانکه در عمارات هند و مصر معمول است ساخته شده و مشکل است به آنها فهماند آنچه که می بینند کجبری است و تمام نقوش و گل بوته های مطبق را استادان ماهر از طبقه های ضخیم گچ بریده و بیرون آورده اند و در بادی نظر هم از معاینه خط الرأسها و زوایای تیز و تند و سطوح صیقلی و براق این اشکال و نقوش خیلی دشوار است که شخص بتواند احتمال دهد زمینه آنها غیر از سنگ مرمر عنصر دیگری باشد چنانچه خود من هم این معنی را نخست نتوانستم باور کنم، مگر بعد از آنکه قطعه کوچکی از کساری برگرفتم و مسیو فریدل^(۱) عضو دانشگاه فرانسه که همراه بود اجزاء آنرا با اصول شیمیائی تجزیه کرده و از تجزیه چیز دیگری جز املاح گچی بدست نیامد. البته این نکته را باید مسلم داشت که زمینه تزیینات و غیره که در عمارت الحمراء دیده میشود همه از خمیر گچ است ولی این خمیر خالص نیست و متناسب مخصوصی بعضی مواد آلیه با آن سرشته اند و باید اعتراف نمود که همین امر یکی از عجایب معماری و استادی کارگران مسلمین است که مصالح خود را طوری محکم و سخت ترتیب میداده اند که هنوز بعد از پنج قرن کجبریها و ریزه کاریهای آنها بحال اصلی بر جا و سرینجه بی اعتدالی ایام بر آنها رخنه نیافته است.

بدیهی است هیچ معمار اروپائی امروز عهده دار چنین مسئولیتی نمیشود که با گچ زینت کاری و کجبری کند و بدوام آن در مدت چند قرن اطمینان داشته باشد. بسیاری بر این عقیده هستند که استقامت و دوام بنیان و باروهای الحمراء بواسطه مساعدت و اعتدال هوای اندلس است ولی این فرض بنظر اساسی ندارد و دلیل مسلم نیست باینجهت که خیلی از قسمتهای این عمارت که سالها بعد از انقراض اعراب تعمیر با مرمت شده اینک رو بخرابی و انهدام گذارده و باندک دقتی میتوان این قسمتهای

اخیر را از ابنیه باستان تمیز داد باینمعنی که تعمیرات جدید همه فرسوده و گوشه و زوایای آنها از هم ریخته و سطح آنها نا همواری پیدا کرده و حال اینکه آنچه از زمان اعراب باقیمانده همه بی عیب و بهمان استواری و رونق اولیه باقی است . هر کس از اهل ذوق و هنر که بتمشای الحمراء رفته با زبانی پر از شکایت و قلبی مجروح از مراتب هنر کشی و بی اعتدالی اندلسیان که بیمحابا بخرابی و ویرانی این بنای ارجمند مبادرت کرده اند حکایت میکند . گذشته از شارل پنجم که قسمت عمده ای از این عمارت را بھاك افکند و بجای آن بناهای بی تناسب بی موقع دیگر بنیاد نهاد همه حکومت هائی که در آمدت در ھاك اندلس فرمان روائی کرده اند ابنیه الحمراء را مانند ویرانه بیمصرفی فرض کرده و هر وقت مقداری از مصالح آنجا را گرفته بمصرف دیگر زده اند . چنانکه مسیو داویلیه ^(۱) در کتابی که در احوال اندلس نگاشته مینویسد : « خشتهای کاشی گرانبهائی که از اره و کف تالار های الحمراء از آنها مفروش بوده درین نزدیکی از طرف حکومت به کوره یزاف برای ساختن ساروج فروخته شده ، درب مفرغی (ماز کیتا) ^(۲) مسجد الحمراء بعنوان قراضه بمسکران واگذار و بالاخره درهای چوبین منبت و تاریخی تالار ابن السراج بجای هیمة در بخاری ها و تنورها طعمه آتش شده است و پس از آنکه بهر چه ممکن بوده است از جای بر گیرند و بیول نزدیک کنند ابقا نشده عمارات و تالار های الحمراء را با آنها افتخار و جلالت قدر بزندان و محبس اشرار و اراذل جنایتکاران یا مخزن غله و سایر اجناس ازین قبیل تبدیل نموده تا آنکه بزعم کار گذاران حکومت کار رفتن و یناک کردن در ودیوار تالارها و حجرات آسانتر بعمل آید ، همه کچبرها و نقش و نگارها را با یرده ضخیمی از آهک محو و مستور ساخته اند .

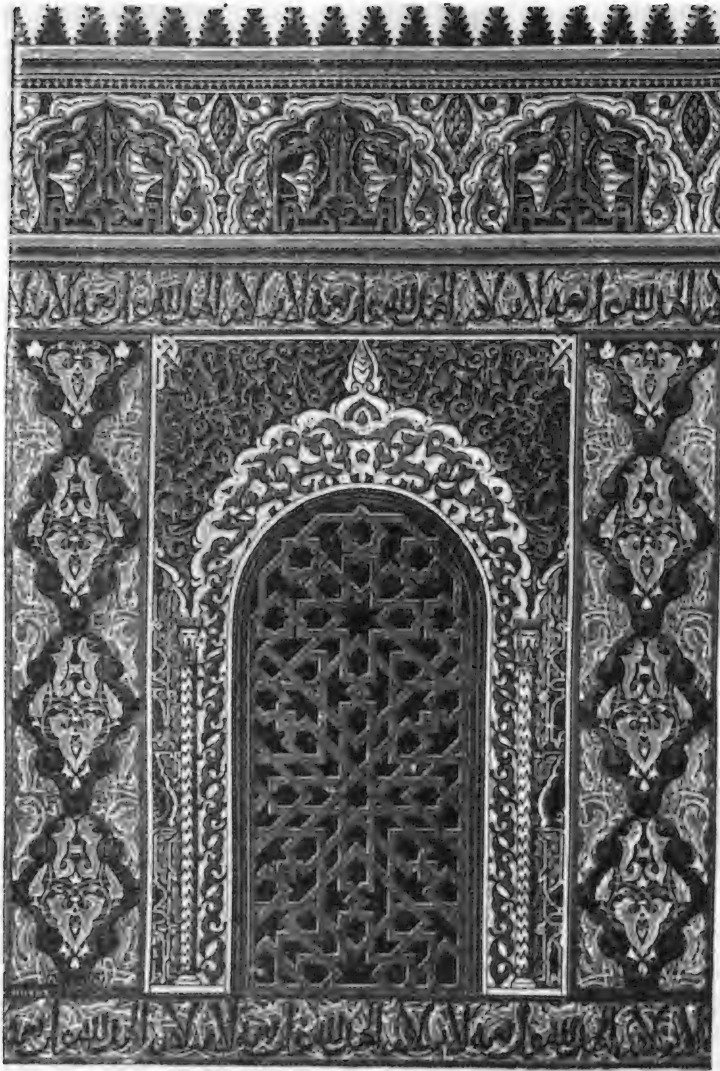
این طرز تصفیه و تزکیه داخلی ابنیه که علامت لطف طبع و سلیقه مخصوص

۱- Davilliers. ۲- Mezquita.

اندلسیان و انگلیسیان^(۱) است در میان بعض از طوایف متمدنه اروپائی مرسوم و معمول و ابداً از روی حاجت و ضرورت نیست بلکه در نظر جماعتی از مردم دیوارهای صاف و سفید خوشنما و پسندیده است و تجمل حسن مصنوعی و عامیانه ، تساوی و یکرنگی که روز بروز در میان اقوام اروپائی اشتداد مییابد در این امر خالی از مداخله و تأثیر نمیباشد بی اعتدالی و سهل انگاری متصدیان امور نخست در میان هنروران و صاحبان ذوق و صنعت حس عدم رضایت و مخالفتی بسزا تولید نموده و رفته رفته یادآوری این نکته که الحمراء برای بشر و اهالی قرطبه و دیعه شکفت انگیزی است و میتواند از اکناف عالم سیاحان و هنرپژوهان را بخود جلب و از اینراه معرّ انتفاع و رونق بازاری برای اهالی فراهم سازد در میان مردم ولوله ایجاد کرده حس دفاع شدیدی بوجود آورد و مصمم شدند آنچه از آثار آن ابنیه عجیبه برجامانده محافظت کنند و نگذارند که آن گنج شایگان بر ابلهان از دست برود . کارگران و مزدوران را بکار واداشتند و چندانکه

۱ - در مقایسه بی پروائی مسیحیان اندلس نسبت به صنایع خود با مراقبت و احتیاط ایطالیائیها در حفظ آثار و صنایع باستانیت لطیف مخصوص پیدا میشود ، مثلاً کسیکه به فلورانس مسافرت کرده باشد میداند که مجسمه های خیلی عمده و عالی در جاهای عمومی نصب شده و دست هر کسی هم نمیتواند برسد با وجود این احدی دست بآنها نمیزند ولی در غارتخانه روزهای یکشنبه که مردم برای گردش بیرون میروند ، در غرابه های قصر شارل پنجم وارد شده چیزی از آثار تاریخی و مجسمه های آن قصر را شکسته یا خود میبرند . نویسنده وقتی که بقصر اسکوریال متعلق به فیلیپ دوم ورود نمود که آن در برگی و خفگی نموده ای از معماری مسیحیان آن عصر میباشد همانطور که الحمراء در روشنی و دلگشایی شهیدیت از خصوصیات معماری عربی ، بطبقه تختانی قصر مزبور رفته دیدم که تمام سقف و دیوارهای آن دست خورده و بکمی خراب و ضایع شده است ، از اینحال خیلی تعجب نمودم ، از سرایدار آنجا عت پرسیده با کمال لافیدی جواب داد که در روزهای یکشنبه وقتی که مردم برای گردش بیرون میروند با کارد و چاقو که همراه دارند تمام این تصاویر را تراشیده و خراب مینمایند . در اینحالی شک نیست که سکنه فلورانس بغایت مؤدب و خوش اخلاق میباشد ولی یقین دارم که اگر یکی از آنها بیکه برای تفرج و گردش بیرون میروند دست بی احترامی بطرف آثار صنعتی آنجا دراز کند او را در آتش سوزانیده و با سنگسار مینمایند .

البته این راهم نباید نهفته گذاشت که در اینوقت مسیحیان اندلس درین امر بخصوص تا حدی از خواب غفلت بیدار شده اند و بهوت آنها در دو جلد کتابیست که راجع بآثار قدیمه اندلس نوشته شده که من در دیباچه کتاب آنرا ذکر نموده ام و این در حقیقت قابل توجه و تقدیر است (مصنف) .

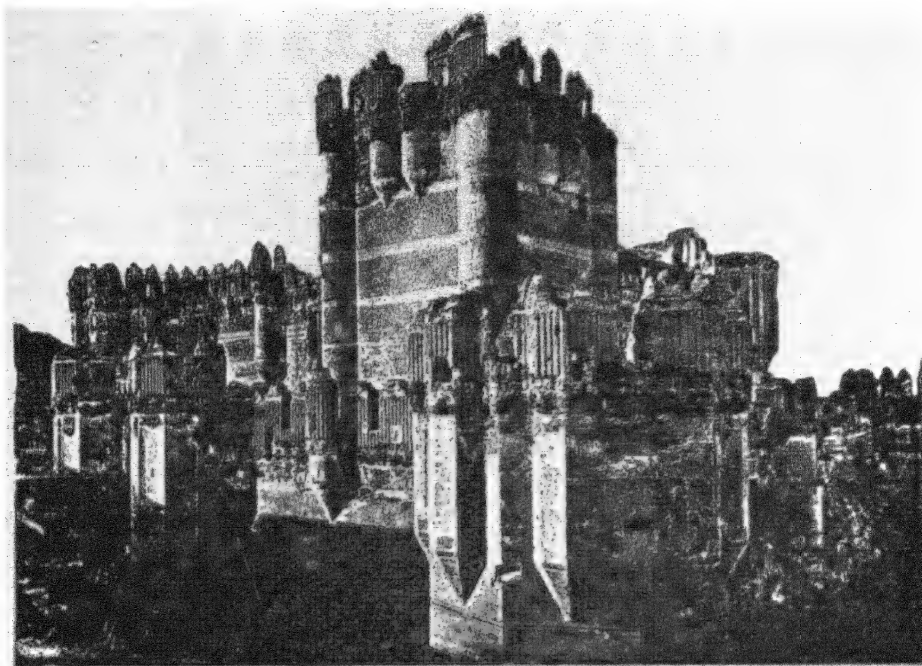

ممکن میشد ورقه
آهکی که روی
حجاری و کجبری
ها کشیده بودند
بسترند و یک
سلسله تعمیرانی
شروع که هنوز
دنباله آن در دست
ولی خیلی بقیه
پیش میرود و علت
طول عمل اینست
که هر چند از
روی نمونه های
بی عیب مرمت
قسمتهائی که
آسیب یافته نسبتاً
آسان بنظر میرسد
با وجود این کار
گرانی که بخوبی

(۱۴۳) - نمای یکی از پنجره های مسجد الحمراء

انجام تعمیرات را عهده نمایند بسیار ناد و کمیاب است .

در حوالی الحمراء قصر دیگری از آثار عرب برپا مانده که معروف بعمارت
ژنرال یف (جنات العریف) است ولی متأسفانه در این عمارت چندان دخل و تصرف و
آهک مالی کرده اند که بکلی از حال اولیه افتاده و امروز نمیتوان تشخیص داد منظره

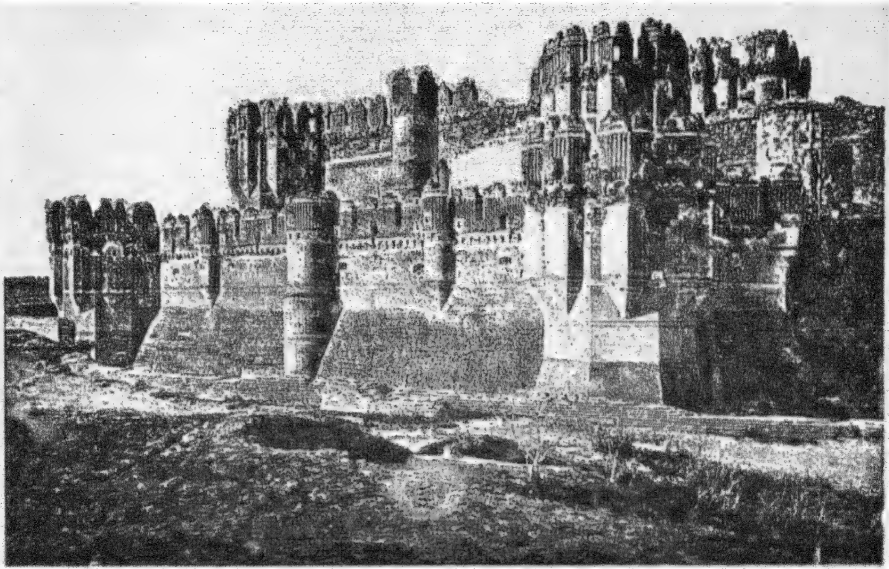

(۱۴۴) - القصر ستویه

آن قبل از این تصرفات چگونه بوده است، تنها باستان این عمارت قابل توجه و دارای مزایای مخصوص است. از این گذشته آنچه در ساله‌های زاد المسافین در تمجید و تعریف اغراق آمیز این بنا برای تشویق و تحریک جهان گردان نوشته اند خالی از حقیقت است.

شهر غرناطه بخودی خود جلوه و صفائی ندارد، هر چند شعراء و نویسندگان در قصاید و قطعات خود از این شهر ستایش و تمجید عالی کرده اند و حتی گفته اند: «از دمشق تا اندلس اشعه زرین آفتاب شهری قشنگتر از شهر غرناطه نمیتابد» اینقول را نمیتوان باور کرد. اینکه در زمان مسلمین این شهر چه کیفیت داشته امروز بر ما بکلی مجهول و منظر کنونی غرناطه بدهکده بزرگی غم انگیز و چرکینی میماند که در یکی از بهترین نقاط مصفا و خرم روی زمین واقع شده باشد و همه شهرت و اعتبار آن مربوط بدو بنای معظم عظیم النظیر یکی معبد بزرگ مسیحیان و دیگری قصر الحمراء است.

(۱۴۵) - القصر سقویه

وضع ساختمان مساکن و خانه های تازه ساخت غرناطه تابع هیچ سبک و طرزی نیست. نویسندگان معتبر معاصر در زیبایی و رنگ آمیزی فرح بخش ظاهر مساکن این شهر بسیار قلمفرسائی کرده اند ولی نگارنده چندانکه در طلب و تجسس آن کیفیات سعی کردم چیزی نیافتم. غرناطه درینوقت شهری خاموش و از رونق افتاده است، مقایسه حالت سکوت و خمود آن باقیافه طرب انگیز و نشاط آور اشبیلیه اختلافی عظیم دارد، اهالی اینشهر بکم انسی و اجتناب از آمیزش با بیگانگان معروف و بسیار جاهل و بطی الحركت اند. نکته ای که بخصوص نگارنده متوجه آن شدم و بیشتر از هر چیز معترف احوال روحیه اهالی غرناطه بنظر میرسد اینست که درینشهر بر عکس اشبیلیه که در هر کوچه و محله آن دکانین کتاب فروشی یافت میشود در غرناطه این صنف فوق العاده کمیاب است.

وقت آن رسیده است که برای احتراز از اطناب، ذکر ابنیه و آثار اسلامی در اندلس را بهمینجا خاتمه دهیم. بدانچه گذشت قصر سقوییه^(۱) و چند بنای دیگر از

۱- Ségovie.

باب ششم - حکومت اسلامی در اندلس

آثار اسلامی که در فصل آینده ازین کتاب ، آنجا که از تأثیر تمدن عربی در اروپا صحبت میرود بذکر آنها خواهیم پرداخت اضافه کنیم . رویهمرفته احوال اجمالی و مکفی از کلیه آثار اسلامی که هنوز در اندلس بیادگار مانده است بدست میآید ، هر چند این آثار نمونه ای از مجد و عظمت گذشته اسلام است ولی برفرض اینکه همه ودایع تمدن اسلامی از ادبیات و علمیّات و غیره از میان بروند یا رفته باشند همین اندازه مشهود برای تصور علو مقام و رفعت قومی که موجود و مبتکر آنها بوده اند ما را کافی است .

باب هفتم - حکومت اسلامی در جزیره سیسیل، ایتالیا فرانسه

فصل اول

حکومت سیسیل و ایتالیا

ما وقتی که تاریخ عرب را بدقت مطالعه میکنیم این مطلب بر ما مکشوف میشود که فتوحات آنان را و بهمرفته دو قسم بوده است با این معنی که مقصودشان از فتح يك کشور یا توطن و اقامت در آن کشور بوده یا نبود. در قسمت اول از اهالی استمالت و دلجوئی کرده و برخلاف تمام کشور گیران عالم با قوام مغلوبه در مذهب و آداب و رسوم و شریعت و قانون آزادی داده در عوض جزیه خفیفی از آنها مأخوذ میداشتند چنانکه در مصر و شام و اندلس بهمین نحو عمل کردند. لیکن در صورت دوم که مقصود اقامت نبود طرز رفتار آنان بکلی تغییر پیدا مینمود یعنی مانند سایر کشور گیران دنیا ممالک مفتوحه را جزو غنائم دانسته آنچه از مال و منافع قابل حمل بود با خود برده بقیه را بیاد فنا میدادند چنانکه در فرانسه و ایتالیا همین کار را کردند ولی سیسیل يك کشوری است که در آنجا اعراب بهر دو طریق مزبور یکی بعد از دیگری عمل نمودند. ابتدای امر که عده آنها کم بود و دیگر سیسیل و یک قسمت ایتالیا هم جزو قلمرو امپراطوران قسطنطنیه محسوب میشد اینجا يك رشته حملات فوری اکتفا کرده کشور را بیاد فنا دادند. آنها وارد هرابالتی که شدند آنچه را که دست بر آن یافتند غارت نمودند و کسانی که در مقام مقاومت برآمده بودند همه را بقتل رسانیدند و بعد لشکریان خود را بر داشته بسرعت از آن سرزمین خارج شدند، تا بعد از چندین مهاجمه و کامیابی نظیر کامیابی مزبور وقتی که گرفتن کشور و اقامت در آنجا تصمیم گرفته شد آنوقت با مردم بنای مماشات و ملایمت را گذاشتند و مخصوصاً

از روزیکه بر آنکشور استیلا پیدا کردند از همانروز قتل و غارت را ترك كفتند و سایل آسایش خیال و رضایت خاطر سکنه را فراهم کردند و بالاخره تمدنشان را در آنجا بسط داده و مثل اندلس آنرا آباد و معمور ساختند .

شرحیکه تا اینجا در طرز فتوحات عرب گفتیم باید آنرا در بیان تاریخ فتوحات آنان مد نظر قرار داد و الا از تاریخ مزبور نمیشود چیزی بدست آورد . انسان واقعاً تعجب میکند که چگونه میشود طرز سلوك و رفتار یکقوم در دوسر زمین مجاور تا اینحد مخالف و مغایر هم باشد .

بالجمله مسلمین افریقا بجزیره سسیل و ایتالیا حمله بردند و عده آنها بیشتر از بربر تشکیل یافته چه در آنزمین شماره اعراب در آنحد و غلبه کرده است و بطوریکه در سابق گفتیم بربر جنگجو و دلیر بوده ولی از نظر تمدن و تهذیب از سایر اقوامی که اسلام آورده پست تر بودند .

اگر چه مسلمین در قرن اول هجری چندین بار بجزیره سسیل و سایر جزایر بحر متوسط حمله بردند لیکن در آغاز قرن سوم که افریقای شمالی از خلافت مشرق مجزی گردید ایشان عازمه شدند که آنرا بتصرف قطعی خود در بیاورند ، خاصه قضیه ای هم که در نیمه ای پیش آمد سبب گردید آنها جدا برای اینکار حاضر و آماده شدند و شرح آن بنحو اجمال این است : در آنزمان فرماندار (حاکم) سسیل از طرف امپراطور فسططنطبه معین میشد **اوفمیوس**^[۱] در باسالا چنین تصور کرد که نامه قتل او از طرف امپراطور صادر شده ، فرماندار جزیره را بقتل رسانید و خود بجای او نشست . اهل جزیره از اینواقع بنای بلوی و شورش را گذاشتند ، مشارالیه مجبور شده از مسلمین افریقا کمک خواست و در نتیجه بایک دسته مهمی داخل جزیره گردید ولی همین دسته در ابتدای کار بر جم مخالفت بر افراشته با او مشغول زد و خورد شدند ، چنانکه از سال ۲۱۲ تا سال ۲۱۷ هجری بین آنها جنگ جریان داشته تا بعد از سقوط پالرم^[۲] تمام جزیره بتصرف مسلمین در آمد . آنها در طول اینمدت که بایونانیان مشغول جنگ بودند قناعت به سسیل ننموده

بلکه بقسمت جنوبی ایتالیا هم حمله برده و تا کوی های بیرون پایتخت روم خود را رسانیدند و کلیسای سن پیر (۱) و سن پل (۲) را که در آنوقت خارج شهر واقع شده بودند طعمه حریق ساختند و بعد از اینکه از ژان هشتم (۳) پاپ قول خراج گرفتند مراجعت نمودند . مسلمین بر ندیزی (۴) واقع در ساحل آدریاتیک را گرفته و تا تارانت (۵) و بنوات (۶) خود را رسانیدند و چندین بنادر سیسیل و ایتالیا و نیز جزائر 'کرس' کاندی مالت (۷) و تمام جزائر بحر متوسط را تصرف نمودند . متصرفات مزبور در واقع آنها را دارای تمام آبهای اینحد و قرار داده بود . و نیز (۸) هم تامدتی خود را بیطرف نشان میداد و از جنگ احتراز مینمود .

نرماندیا در قرن یازدهم میلادی حکومت سیاسی اعراب را در سیسیل خاتمه دادند ولی نفوذ تمدنی آنان تامدتها بحال خود باقی بوده است . این نرماندها تا اینکه مدبر و عاقل بودند که وقتیکه مسلمین را از خود برتر دیدند آنان را بطرف خود جلب کرده و آنها تکیه نمودند و بهمین جهت هم در دوره حکومت نرماند تمدن اسلامی بر نفوذ خود باقی بوده است .

نظر باینکه تاریخ مسلمین و نرماندها در جزیره سیسیل بهم مربوط و وابسته است لذا لازم میدانیم برای روشن شدن این تاریخ شرحی بطور مختصر از جنگهای نرماندها مذکور داریم تا معلوم شود که وضع و کیفیت جنگهای آن عصر چه بوده و راجع به بربادی و تباهی کشور که اعراب را مورخین اروپا مورد اعتراض و حمله قرار داده اند ازین بیان ثابت میشود که این مسئله در آن زمان عمومیت داشته و وضع فاتحین و جنگجویان دنیا همین بوده است .

بیش آمدیکه نرماندها را بجزیره سیسیل سوق داد تعجب آور و قابل شنیدن است . تقریباً در سال ۱۰۱۵ میلادی چند نفر از افسران فرانسوی و نرماندها که بعد از زیارت فلسطین با اروپا مراجعت مینمودند بقصد زیارت کوه گرگانو (۹) که بنام میکائیل فرشته معروف است طرف جنوب ایتالیا روانه شدند . کنت آولینو (۱۰) که این خبر را

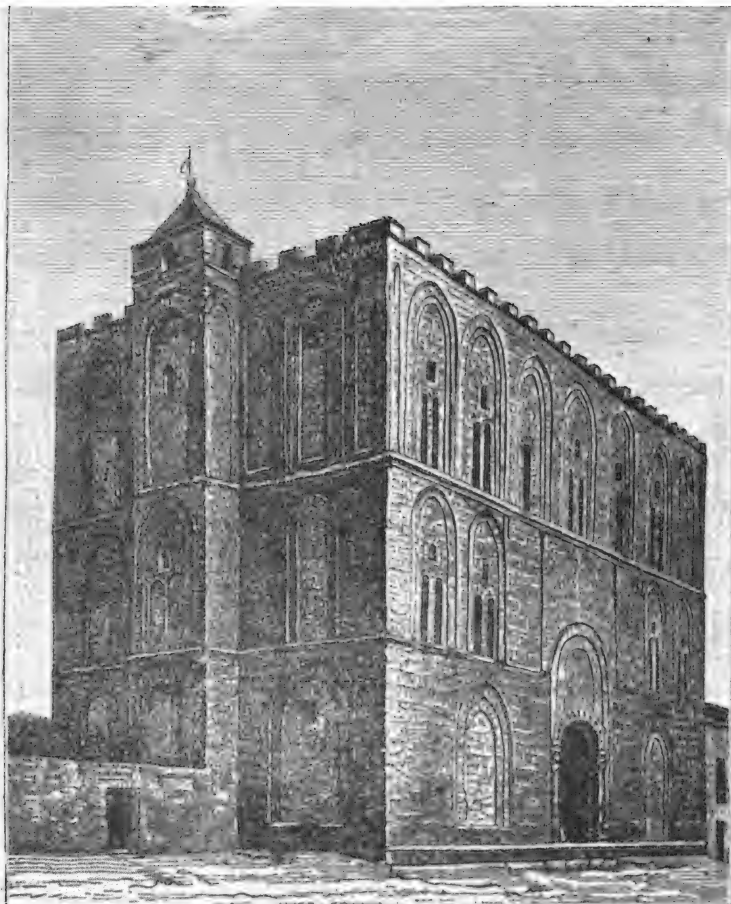
۱- Saint-Pierre. ۲- Saint-Paul. ۳- Jean VIII. ۴- Brindisi
۵- Tarente. ۶- Bénévent. ۷- Corse, Candie, Malte.
۸- Vénise. ۹- Gorgano. ۱۰- Comte d'Avellino.

شنید برای مقابلی با مسلمین که سالرن (۱) را محاصره کرده بودند از آنها که طلبید. این سرکردگان که داخل شهر شدند بر جرأت محصورین افزود و یکدفعه از شهر خارج شده بمسلمین حمله بردند و آنها را متفرق ساختند. سکنه شهر از پیشرفتی که حاصل گردید خوشحال شدند و از سرکردگان مذکور احترام بعمل آورده هدایا و تحف زیادی بآنها تقدیم نمودند و ضمناً از آنها تقاضا کردند که در آنجا رحل اقامت انداخته و از حرکت صرفنظر نمایند ولی زائرین نامبرده که هوای وطن و دیدار اقرباء در سر آنها بود این تقاضا را نپذیرفتند اما قول دادند که بعد از رسیدن بوطن خود یکمده کافی از جوانان دلاور و رشیدی را که در دفاع از مذهب ثابت قدم تر از آنها میباشد گمیل دارند. خلاصه آنها بکشور خود روانه شدند و اشیاء گرانبهای چندی هم از قبیل پارچه های حریر رداعای قیمتی، براق اسب مرصع بطلا و نقره و 'مرکبات که آنوقت در فرانسه وجود نداشت با خود حمل کردند و مقصودشان از حمل این اشیاء هم آن بود که مردم آنها را دیده شوق پیدا کنند بطرف چنین سرزمین پر نعمت و ثروتی حرکت نمایند.

این سرکردگان نرماند بعد از ورود بوطن تمام گزارشهای خود را برای مردم نقل نمودند و از بیانشان در آنها بقدری حرارت و جوش پیدا شده که جماعت زیادی عزم جزیره سسیل گردیدند.

حرکت نرمانده از همینجا شروع میشود. این حامیان جدید دین و آئین مطابق رسوم و عادات آن عصر بجای دفاع از مذهب مشغول چپاول و غارت و پر کردن جیب های خود گردیدند. البته آنها با یک فرزی و مهارت مخصوصی یونانی، مسلمان، ایتالی همه آنها را بکسان غارت مینمودند و تا مدت پنجاه سال یعنی تا زمان فتح بطور استقلال، این سرکردگان مسیحی قرب و جوار سسیل و ایتالیا را ارض موعودی می پنداشتند که در آن پسانای مال فراوان و ثروت بی پایان بدست میآید.

نتیجه خدمات این حامیان دین این شد که کشور با قدم سریعی رو بویرانی و

(۱۴۶) . منظره عمومی قلعه اسلامی ضیعه در سسیل

خرابی نهاد و بر سکنه آن معلوم شد که ضرر و خطر دوستی نرماندها بیشتر از دشمنی مسلمانین بوده است ، این بود که آنها بیاب ملتجی شدند و پاپ هم وقتیکه دید ملامت و توبیخ او ابداً مؤثرواقع نشد ناچار شرحی درین باب بعنوان امپراطور قسطنطنیه نوشته ارسال داشت که از مطالعه آن میشود فهمید که نیروی مسیحیان آنصراعیای بیچاره چگونه سلوک مینمودند .

مضمون نامه مذکور که از پاپ لئون نهم بعنوان امپراطور قسطنطنیه است بدینقرار میباشد :

« از مطالب فرستادگان فرزندانم **آرگریوس** که مستحضر گردیدم بینهایت متأثر شدم، خود سری و شرارت و فسق و فجور نرماندها را که از کفار هم بدترند دیده تصمیم گرفتم که ایتالیا را از ظلم و جور این اجانب نجات بخشم، نرماند در حال غضب و خشم به همه مقدسات پشت یا زده بهیچ چیز احترام نمیگذارد. ایشان مسیحیان را با کمال بیرحمی کردن زده و هر نوع ظلم و ستم بر آنها روا میدارند. از حدود آدمیت تا ایندرجه دور افتاده اند که بر احدی ابقا نکرده حتی از زنان و اطفال هم ملاحظه نمیکند. اینها کلیساهای اولیاء را هم غارت میکنند و آن معابد را طعمه حریق ساخته بر باد میدهند و بالاخره بهر چیزی که چشمشان افتاد غارت کرده نیست و نابود میسازند. من چندین بار ایشانرا ملامت و سرزنش کرده و جداً ممانعت نمودم. من از ایشان التماس نموده و مکرر گفته و خوانده ام و بعد از الهی آنها را تهدید کرده ام لکن مطلب همان است که آن دانشمند گفته است: کسیرا که خدا گمراه کرد او هیچوقت هدایت نخواهد شد: هیچ نصیحت و اندرزی در وجود کسیکه دیوانه است مؤثر واقع نخواهد گردید. اینک من برای جنگ با این گروه ستمکار که مظالم آنها دیگر قبل تحمل نیست کمرا را محکم بسته ام. من این جنگ را مقدس میشمارم زیرا که فقط برای صیانت و حفاظت دین و نیز حراست بندگان خدا باین امر مبادرت مینمایم. امپراطور قسطنطنیه اعتنا به نامه پاپ نکرد ولی او که در عزم خود ثابت بود در این صدد بر آمد که بر ضد نرماندها هیئت متحده تشکیل دهد لذا از آلمان یاری خواست و نظر باینکه **آیخ اشتات** (۱) اسقف اعظم با این قشون کشی بر ضد مسیحیان بکلی مخالف بود، او **هانری سوم** پادشاه آلمان را از همراهی بایاپ منصرف ساخت، **لئون** مدازین تکیه بمدد غیبی کرده با لشکر انبوهی حمله سختی به نرماندها برد ولی شکست خورد و دستگیر شد. او بعد ازین مبادرت بصلح نموده حتی نرماندها را که قبلاً تکفیر کرده بود تکفیر خود را پس گرفته و قرار شد که گناهان آنها را ببخشد ولی نرماندها ازین روی

خوشی که یاپ بآنها نشان داد ابد اغفال نشده و تا مدت یکسال او را در حبس نگاهداشته بعد از معاهدات و ضمانت های سختی مرخص کردند ،

بعد از این قضیه نرماندها خود را در چپاول و غارت بلا معارض و بکلی آزاد دیده چپاول و غارت سیسیل و ایتالیا را با کمال اهتمام ادامه دادند و چنین معلوم میشود که مظلّم آنها آنقدر طول کشید که مردم بقتل و غارت این حامیان دین خو کرده و تحمّل جور و اعتساف در آنها طبیعت ثانوی شده بود چه در کتب تاریخی آن زمان از این مظلّم طوری ذکر شده که کوئی آن جزء امور عادی و معمول روزانه بوده است . این افسران مسیحی وقتی که بیک خانقاه که وسایل دفاعیه کاملی نداشت میرسیدند آنرا از اول تا آخر غارت کرده و شکم راهبها را که مبادا جنجال کنند پاره میکردند . این راهبها هم موقع که بدست میآوردند معامله بمثل نموده کاملاً انتقام خود را از آنان میکشیدند و تاریخ های لاتینی آن عصر پُر است از این قبیل وقایعی که بین آنها با نرماندها اتفاق افتاده ، چنانکه از میانه آنها واقعه ای است که مسیو دولایریمو دری^(۱) آن را از آرشیو خانقاه مون کاسن^(۲) نقل نموده و ما آن را در اینجا ذکر میکنیم که از خواندن آن از روح اجتماعی آن عصر میتوان زمینه کافی بدست آورد :

« روزی کنت رادولف^(۳) با پانزده نفر نرماند وارد خانقاه مونت کاسن شدند و ایشان مطابق رسوم آنروز اسلحه و آلات حرب با اسبهای خود را بیرون گذاشته برای نماز داخل کلیسا شدند ، البته در چنین موقعی خوب نبود که از ایشان انتقام گرفته شود با اینحال وقتی که برکوع رسیدند اجزاء خانقاه یکدفعه تمام دروازه های خانقاه را بستند و اسلحه و اسبهای آنها را خود تصرف نموده و بشدت ناقوس زده که از آراز آن تمام پاسداران خانقاه جمع شده و به نرماندها که غیر از تسبیح چیز دیگری در دست نداشتند حمله بردند . آن بیچاره ها بلا به و زاری افتاده و التماس نمودند

۱- Primeuderie. ۲- Mont-Cassin ۳- Comte Radulf.

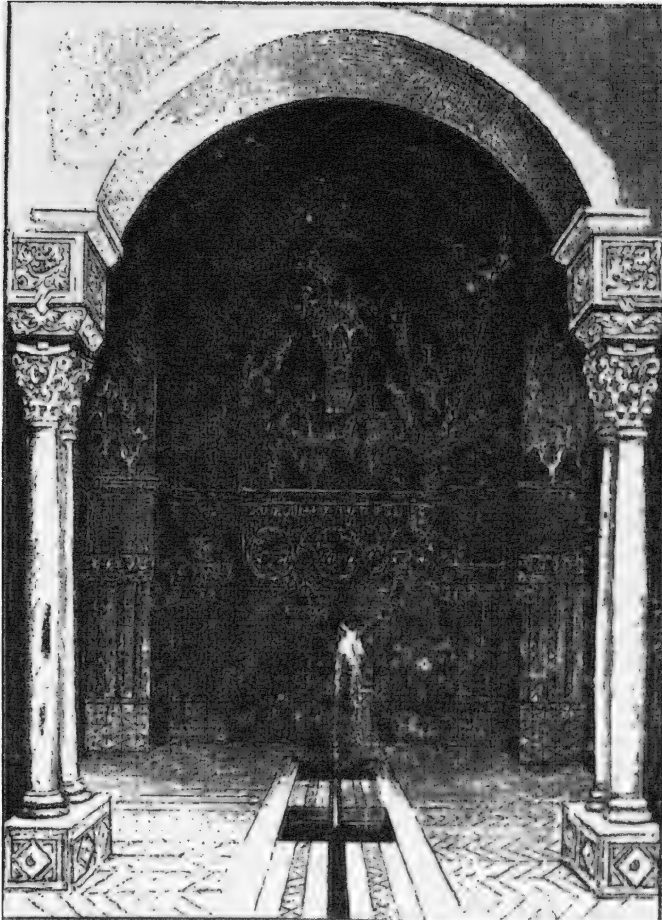
که حرمت آن مقام را رعایت کنند که خود ابداً رعایت نمی‌کردند، علاوه قسم‌های شدید خوردند که مقصودشان از آمدن آنجا فقط نماز و عبادت بوده و نسبت بر هبانه‌ها بیت محبت و دوستی را دارا می‌باشند ولی با وجود این راهبها موقع را غنیمت دانسته و هیچ گوش بحرف آنان ندادند. آنها پانزده نفر از کسان کنت را بقتل رسانده و فقط کنت را بیک نفر قسیس از قتل نجات بخشید و او همانوقت تمام موقوفات خانقاه را که در تصرف کنت بود از دست وی انتزاع نموده به کلیسا برگردانید.

اوضاع سیسیل و ظلم و ستم نرماندها بهمین منوال بود تا اینکه بیک نفر سردار نرماند موسوم به رثر^(۱) که نهایت متین و مدبر و عاقل بود اعزام گردید که جزیره را کاملاً فتح نماید و موقعی هم که بدست او آمد خیلی مناسب بود، چه از طرفی اعراب بجنگ داخلی مشغول و رقابت بین عرب و بربر که سبب بر بادی کشور اندلس گردید در سیسیل شدت جاری و آنرا مورد نهدید واقع ساخته بود چنانکه در سال ۱۰۶۱ میلادی سیسیل به پنج حوزه تقسیم گردیده که بر هر حوزه ای بیک نفر امیر حکومت مینمود و این حوزه های پنجگانه عبارت بودند از: پالرم، مسین، کاتان، ژیر ژتی، تراپانی و مورخین امپریالرم را پادشاه سیسیل مینامند لیکن این اوبا سایر امراء و حکام همیشه نزاع و جنگ جریان داشته است.

زمانیکه نرماند نصف جزیره را بتصرف خود در آورد همان وقت هم این امرای مسلمین با هم مشغول جنگ بوده اند و همین جنگ داخلی باعث فتح اخیر سیسیل گردیده و در سال ۱۰۷۲ میلادی بعد از سقوط پالرم حکومت اعراب خاتمه پیدا نمود. آری حکومت سیاسی مسلمین در سیسیل از آنوقت خاتمه پیدا نمود لیکن نفوذ تمدنی ایشان در آنجا تا مدتی بحال خود باقی بوده است و اینجا بعقل و تدبیر رثر و جانشینان او باید آفرین گفت.

رثر اول، بعد از اینکه زمام کشور را بدست گرفت او همانطور که در کشور ستانی ابراز لیاقت نمود در کشور داری هم خود را یکی از رجال قبایل

^۱ Roger.

و کافی نشان داد، حتی
پسرش که بعد از وی
بر تخت نشست مثل
پدرش لایق و کافی بوده
است .

در زمان فتح نرماند
تمدن عربی در جزیره
سیسیل بدرجه کمال
بوده است . رژر و
جانشینان او از هوش
و قابلیت که داشتند پی
بفضیلت مسلمین برده
اصول و نظامات
آنان را سر مشق
نرقی خود قرار

(۱۴۷) . منظره داخلی قلعه صیزه

دادند و از مسلمین کاملاً سرپرستی نموده از این راه کشور را آباد و معمور ساختند
و آن بهمین حال باقی بود تا وقتی که پادشاهان سواب در سال ۱۱۹۴ میلادی وارد
جزیره شده مسلمین را از آنجا خارج ساختند .

زمانیکه رژر شروع باصلاحات و انتظام امور کشور نمود اهالی سیسیل بملل پنج
گانه ذیل منقسم میشدند که از حیث زبان و رسوم و عادات باهم اختلاف داشته اند :
اول - فرانک (که در آن نرماند و برتون هر دو داخل بودند) دوم - یونانی سوم - لنکبارد

کتاب سوم خلافت اسلام

چهارم یهود، پنجم عرب. هر يك از ملل مزبور دارای آئین مخصوصی بودند، مثلاً یونانیان عمل بقانون **ژوستینین** می نمودند. انگبارد دارای شریعت و آئین مخصوص بوده و نرماند ها پایبند قانون فرانسه و عرب تابع قرآن بوده است. برای سازمان (تشکیل) حکومت واحده قراردادن این اقوام مختلفه را تحت يك حکومت، لازم بود که حکومت وقت منتهای درجه تساهل مذهبی و بردباری و انصاف را دارا باشد.

همچنانکه مسلمین باین نکته کاملاً آشنا بودند رثر هم بآن پی برده و چون فضایل علمی و فنی درسیسیل اختصاص بمسلمین داشت لذا رثر از ایشان بطور خاصی حمایت و قدر دانی مینمود. اکثر نامه ها و فرامین در زبان عربی و یونانی و لاتینی نوشته میشد، حتی روی سکه عبارتی را که نقش مینمودند نصف آن عربی و نصف دیگر یونانی و لاتینی بوده است و روی بعضی علامت صلیب و بعضی دیگر نشان اسلام و در بعضی از سکه ها هر دوی این نشانها منقوش بوده است.

جانشینان رثر هم از او پیروی نموده و بطریق مذکور عمل میکردند. **سیوم دوم** زبان عربی تحصیل کرده در کارهای مهم سلطنتی بمسلمین مراجعه مینمود. مسلمین هم در مقابل این قدر دانی ابراز صمیمیت نموده و در دوره رثر داخل نظام شده و زیرپرچم او صمیمانه خدمت کرده در مقابل دشمنان وی جانفشانی نمودند.

مورخین مینویسند که در سال ۱۱۸۴ میلادی یعنی یکقرن بعد از سقوط سیسیل مسلمین بکثرت در آنجا سکونت داشتند. آنها در ایالارم دارای چندین کوی (محله) بزرگ بودند و در این کوی ها مساجد زیاد و امام موجود بوده و یکقرن مفتی هم وجود داشته که شغافش فتوی بوده است و از دوات وجود آنها بود که در بار سیسیل نهایت شکوه و جلال را دارا بوده چنانکه **ابوالفدا** سلاطین آجارا با خلفای بغداد و قاهره همدوش قرار داده است.

فصل دوم

تمدن اسلامی درسیسیل

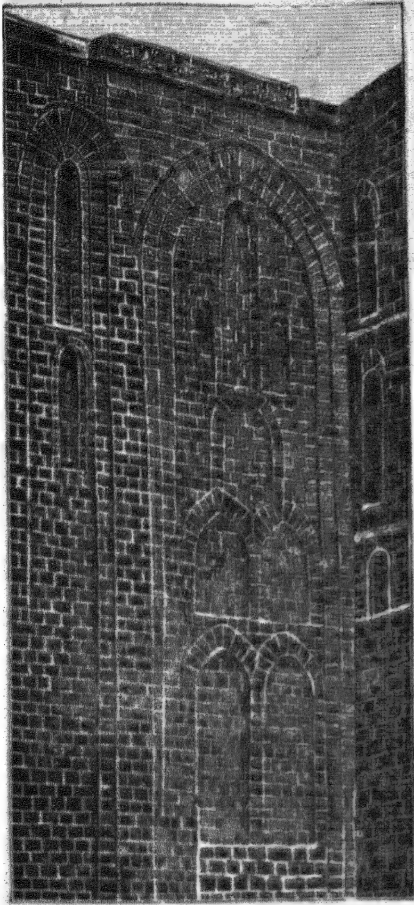
اگر چه موادی که از آن بتوان راجع بتمدن عرب در جزیره سیسیل زمینه ای بدست آورد خیلی محدود و جز يك رشته بیانات مورخین متفرقه و نیز آثار چندی که از

باب هفتم - حکومت اسلامی در جزیره سبیل ، ایتالیا ، فرانسه

تطاول ایام محفوظ مانده با مقداری از مسکوکات چیز دیگری در دست نیست لیکن از همین ها هم ثابت میشود که این تمدن در آن جزیره اگر چه بیای تمدن مصر و اندلس نمیرسید ولی مع هذا پیشرفت هائی نموده که بسی قابل توجه بوده است. در دوره اعراب وضعیت سبیل از نظر علمی و فنی و نیز اخلاقی بمراتب بهتر و بالا تر از دوره های بعد بوده است. برای بدست آوردن میزان و درجه برتری یک تمدن باید دید با جانب یعنی اقوام بیگانه از آن تمدن فایده که رسیده چیست ؟ چنانکه ما این تمدن را از نظر مزبور ملاحظه کنیم آنوقت قدر و مقام آن معلوم میشود چه اندازه است.

مسلمین بعد از فراغت از فتح جزیره بلا فاصله شروع باصلاحات و انتظامات نمودند ، از زمان کار تاثر جزیره مزبور بدو قسمت تقسیم میشد. یکی قسمت سیرا کوز و دیگر پالرم ولی اعراب آنرا بسه حوزه تقسیم نمودند که از روی قواعد جغرافیائی نهایت درجه درست هم بوده است. در هر حوزه که دارای چندین ولایت بود یکنفر والی حکومت مینمود و در تحت او بخش دار و فرماندارانی قرار گرفته بودند. در خود پالرم یکنفر مفتی بوده و در هر ولایتی یکنفر قاضی و زیر دست او یکنفر منشی هم وجود داشته است. در هر شهری یکنفر امین دارائی (رئیس مالیه) و مجلس بزرگی وجود داشت که آنرا دیوان مینامیدند و این دیوان وظیفه اش مراقبت و نظارت در درآمد و هزینه کشور بوده است.

نصاری در اموری که مربوط بفوائد و منافع عمومی کشور نبود از روی آئین و یا قوانین فرمان داران خود عمل می نمودند ، دادگاهها و حکام جنائی قدیمه یونان که آنها را (استراتیج) مینامیدند تا آنوقت بر قرار بود ، نه تنها فرایض و حقوق ایشان مثل سابق محفوظ مانده بلکه نام آنان هم ابداً تغییر نکرده و آنها قضایا و دعواهائی را که بین خود نصاری رخ میداد حل و تسویه میکردند. علاوه جزیره ای را که اعراب مقرر کرده بودند وصول مینمودند و این جزیره در متمولین و اغنیا چهل و هشت دینار و در متوسطین بیست و چهار و در مزدور و کارگران دوازده دینار بود و این در مقابل مبلغیکه یونانیان باسم مالیات دریافت میداشتند خیلی کم بوده است. رهبانان و نیز زنان و

(۱۴۸) - خصوصیات معماری یکی از
ناهای بناء مسلمان قویع در سبیل

اطفال از هر نوع عوارض مالیاتی معاف بودند و آنچه مربوط بقانون مدنی مانند: ارث، ملک، معاملات و غیرها بود طوری آنها را مطابق رسوم کشور تنظیم کرده بودند که حتی زماندها بالالزام از روی آن عمل مینمودند.

نصاری در حکومت عرب در مذهب و قانون و رسوم و آداب خود کلیتاً آزاد بودند. **کرادن** (۱) راهب که قسّس کلیسای سنت کاترین دوپالرم (۲) بود مینویسد: کشیشان آزاد بودند که لباس رسمی مذهبی خود را پوشیده برای تسلیت و دلداری بیماران حرکت کنند، قسّس دیگر موسوم به - **موروکلی** (۳) نقل میکند که در مسین ایام رسمی مذهبی دو پرچم بر میافراشتند یکی مال مسلمین بشکل برج سیاهی روی زمینه سبز و دیگری مال مسیحیان بشکل صلیب طلائی روی زمینه قرمز.

تمام کلیساهائی را که در ایام فتح موجود بودند باقی گذاشتند اما در اینجا مثل اندلس نصاری اجازه نداشتند که کلیساهائی از نو بنا نمایند. مسلمین که بر جزیره استیلا پیدا کردند کشاورزی (زراعت) و هنر شروع بترقی نمود، نواقص و خرابی های موجوده را در اندک زمانی ترمیم و اصلاح نمودند. پنبه، نیشکر، زیتون و درخت زبانت گنجشک را از خارج طلبیده کشت کردند.

۱- Corradin. ۲- Sainte-Catherine de Palerme ۳- Mourocoli :

(۱۴۹-۱۵۱) سکه های
اعراب مسیحی از شاهان
نرماند در سسیل

يك رشته مجراها و نهروائی احداث نمودند كه هنوز باقى
مىباشد از جمله مجرائى بوده كه آب آن بوسيله شتر گاو
داخل نهر مىشد كه قبل از مسلمين چنين چيزى وجود نداشت.
حرفت و هنر هم ترقى كرده رونقى بسزا حاصل نمود. كان هاى
كشور از قبيل كان نقره ، آهن ، مس ، كوكرد ، سنك مرمر
و سماق را بانهايت اهتمام و از روى قواعد صحيح استخراج
مىكردند . پارچه هاى حرير خيلى قشنگ مىيافتند . در
نورمبرك يك رداء ابريشمى مال سلاطين سسييل هنوز موجود
است كه در آن كتيبه اى بخط كوفى نقش شده است و تاريخ
آن پانصد و بيست هجرى مطابق سال ۱۱۳۳ ميلادى مىباشد و
چنين معلوم مىشود كه فن رنگرزي از سسييل باروپا آمده است

تجارت كه قبل از اعراب بدرجۀ صفر بود نهايت درجه وسعت پيدا نمود و ثبوت
آن قوانين مختلفه كمركى است كه در زمان آنها جارى بوده و يك فهرستى از آن در
نامه هاى اوایل فتوحات نرماند موجود مىباشد و از مجموع آنها ميتوان معلوم داشت
كه زمان فتح نرماند تجارت سسييل تا چه درجه رونق داشته است .

حاليه در سسييل آثار خيلى كمى از مسلمين باقىمانده كه از جمله قصر مشهور
ضيزه و قوبع است كه قريب به پالرم واقع مىباشد و از مشاهده آن معلوم مىشود كه
مورخين قديم در توصيف و بيان شكوه و جلال عمارات آنجا مبالغه نكرده اند . در
تعريف قصور مذكوره تئودز راهب و نيز ادريسى جغرافى دان معروف شرحى نوشته اند
و در باب سنگهاى مرمر گران بهاء اين قصور و خاتم كازى عالى كه در آنها بعمل
آمده و نيز باغها و بساتين قشنگ حيرت انگيزى كه در آن زمان تربيت نموده بودند
شرح مفصلى نگاشته اند . راهب نامبرده چون در سال ۸۷۸ ميلادى در محاصره سيراكوز
اسير شده ويرا پالرم فرستادند و مدنى در آنجا بود لذا در تعريف مساجد و قصور و

عمارت و محلات خارج شهر آنجا تفصیلی برشته تحریر درآورده است .

ادریسی در جغرافیای پالرم که زمان رثر دوم پادشاه سیسیل یعنی از فتح

نصاری بفاصله کمی آنرا تألیف نموده است راجع بشهر مزبور بشرح ذیل مینویسد :

« پالرم پایتخت صقلیه شریف (سیسیل) از هر گونه لوایم تجمل و اسباب شکوه

و جلال زینت یافته و این شهر که یکی از زیبا ترین شهر های دنیا و از ابتدای امر

دارالخلافت قرار گرفته است کنار دریا واقع شده و از اطراف محاط است بکوههای

مرتفع و بلند . تمام سیاحان اتفاق دارند که برای کسیکه بخواهد زندگانی خود را به

فراغت و آرامش بسر برد جایی بهتر از اینجا یافت نمیشود ، کسانیکه میخواهند از راه

دریا وارد این شهر شوند و قتیکه از دور قصور عالیه و بروج مرتفعه مناره های بلند و

باریک معابد نصاری ، گنبد های مجلل و باشکوه مساجد اسلامی را مبینند متعجب

میشوند ، و قتیکه مسافر این ابنیه و عمارات را با آن همه قشنگی و زیبایی و بدایع و

شاهکار های صنعتی از نزدیک مشاهده میکند مات و مبهوت میگردد . پالرم بدو قسمت

منقسم میشود قلعه (القصر) و خارج قلعه .

اما قلعه که آن در نهایت درجه استحکام بنا شده به کوی منقسم میگردد :

بازار و ابنیه و عمارات امرا و اشراف در اینجا واقع شده و نیز سوداگران معتبر از مسلمان

و یهود و مسیحی تماماً در اینجا اقامت دارند . جامع مسجد که از حیث قشنگی و

تزیینات و آرایش و رنگ آمیزی فوق تصور هر بیننده میباشد در همینجا واقع است .

در طرف شمال آن برجی است که رثر آنرا بنا نهاده و آن بسیار بلند و نهایت درجه

قشنگ ساختن شده و در قسمت داخلی آن مقرنس کاری بعمل آمده که نهایت نفاست و

ظرافت را دارا میباشد . اما قسمت خارج قلعه که آن در چهار طرف قلعه واقع شده عبارت

است از همان نقطه ای که شهر جدید موسوم به الخاضه در آنجا بنا شده و در عصر مسلمین

محل قائم مقام خلیفه بوده و آن وسعتش از شهر خیلی بیشتر است . در اینجا خانه ها

جاده ، خیابان ، حمام ، دکان مغازه و کاروانسرا بكثرت موجود میباشد . در حوالی پالرم

در هر نقطه باغها و عمارات بسیار قشنگ و فواره ها ، وجود و منظره آنها بدرجه دلکش و

عالی میباشد که از وصف و بیان خارج است »

باب هفتم - حکومت اسلامی در جزیره سبیل ، ایتالای ، فرانسه

چون مراتب فضل و کمال مسلمین در علوم و فنون مسلم بوده لذا سلاطین^۱ نرماند از آنها همه گونه قدر دانی نموده و وسایل آرامش و آسایش خیال آنها را فراهم میکردند ، حتی خود کشیشان و رهبانان با اینکه اکتشافات علمی و اختراعات و کارهای مهم ایشان را بشاطین نسبت میدادند معذک مراتب عقل و ادراک آنها را تقدیر مینمودند . اینک یکی از حکایات غریبه ای که در تواریخ لاتینی نسبت بمسلمین نقل شده ما آنرا ذیلامینگاریم تا از مطالعه آن معلوم شود که عقیده مسیحیان آنصر نسبت بدشمنان مذهبی خود چه بوده است .

یکی از مورخین چنین مینویسد : ربرت ویسکار^(۱) در زمان قشون کشی خود مجسمه ای که در بالای ستونی از سنگ مرمر نصب بود بدست آورد که بالای سر آن حلقه ای از مفرغ بود که کلمات ذیل در آن منقوش بوده است :

« اول ماه مه هنگام طلوع آفتاب تاجی از زر بر سر من خواهد بود » احدی نتوانست معنی این جمله را فهمیده و این معما را حل نماید ، یکی از اعراب سبیل که در زندان و مثل تمام اولاد هاجر از علوم سحر و طلسمات باخبر بود به ربرت اظهار داشت که من معنی آنرا میدانم ، چنانچه مرا از حبس خلاص نمائی این معما را حل خواهم کرد . ربرت با و اطمینان داد که در سبیل او را آزاد نماید . او در حل معمای مزبور چنین گفت که در اول ماه مه وقت طلوع آفتاب سایه این مجسمه بهر نقطه ای که منتهی میشود زمین آنجا را بکنند ، و قتی که اینکار را کردند دفیئة زیادی بیرون آمد و نصیب ربرت شد .

فصل سوم

حملة اعراب بفرانسه

اعراب بعد از فتح اندلس چندین دفعه بفرانسه حمله بردند لیکن معلوم نیست که آنها هیچوقت قصدشان اقامت این کشور بوده است بلکه از ظاهر چنین بر میآید

۱- Robert Wiscard.

که درین منطقه بواسطه اینکه از مناطق بارده بوده مایل بتوطن نبوده اند . بلکه در قطعات جنوبی اروپا که دارای آب و هوای معتدل بود آنها بهتر میتوانند پیشرفت حاصل کنند و اینکه در بعضی قطعات جنوبی فرانسه توقف آنها طول کشید برای همین بود که آب و هوای آنجا معتدل بوده است .

در قرن هشتم میلادی زمانی که اعراب بفرانسه حمله بردند این کشور زیر حکمرانی سلاطینی بود که بعیاشی و تن پروری معروف و اوضاع آن از مظالم امراء و صاحبان اراضی در نهایت درجه خرابی بوده است و بدینجهت ایشان بآسانی وارد شده وبدون زحمت و کشمکش زیاد غالب قطعات جنوبی را تصرف نمودند . ابتدای امر آنها لانگدوک^(۱) شهر ناربون^(۲) را گرفته و در سال ۷۲۱ میلادی تولوز^(۳) پایتخت آکتین^(۴) را محاصره نموده ولی کامیاب نشدند وبعد کارکاسون^(۵)، نیم^(۶)، لیون^(۷)، ماکن^(۸) اتون^(۹) و غیره را پشت سرهم فتح نموده و از دره رود خانه رن تا به دوفینه^(۱۰) و بورگنی^(۱۱) خود را رسانیدند .

نصف کشور کنونی فرانسه یعنی از کناره رودخانه لوار تا فرانش کمته^(۱۲) ندریجا بتصرف اعراب درآمد و چون قصد توطن نداشتند لهذا مواقع نظامی را بقصد مرکزیت دادن سپاهیان خود اشغال نمودند تا بتوانند باطراف برای چپاول و غارت حمله ببرند . مهمتر و بزرگترین حمله اعراب حمله ای بود که از طرف عبد الرحمن بعمل آمد و این همان بود که در سال ۷۳۲ میلادی در حدود پواتیه^(۱۳) شارل مار تیل از آن جلو گرفت . عبد الرحمن لشکر انبوه جرای در اندلس گرد آورده و از رودخانه کارون^(۱۴) عبور نمود و با وجود مقاومت آکتین و واسکن^(۱۵) تحت سرداری دوک اود^(۱۶) او برد را گرفته و بسمت پواتیه شتافت .

دوک اود آنوقت از شار مار تیل که در آلمان بعنوان ریاست دربار از طرف دونفر

- ۱- Languedoc. ۲- Narbonne. ۳- Toulouse. ۴- Aquitaine.
۵- Carcassonne ۶- Nîmes. ۷- Lyon. ۸- Mâcon.
۹- Autun. ۱۰- Dauphiné ۱۱- Bourgogne ۱۲- Franche-Comté.
۱۳- Poitiers ۱۴- Garonne. ۱۵- Vascooe ۱۶- Duc Eudes.

(۱۵۲) - ابریق بلورین که بدست صنعتگران
مسلمین ساخته شده و در موزه لوور پاریس است

از پادشاهان ضعیف
مروئزی^(۱) براسترازی^۲
و نوستری^(۳) حکومت
مینمود امداد طلبید
مورخین عرب مینویسند
که: وقتیکه چند نفر از
سرداران فرانسه نزد
شارل از تعدیات اعراب
شکایت نموده و اظهار
داشتند که اینمطلب
چقدر شرم آور است بک
مردمی که حتی اسلحه
و آلات حرب آنها ناقص
و سرکردگان آنها دارای
لباس نظامی نیستند بر
نیروئی که اسلحه و
کامل و تمام عیار است
غالب آیند ، شارل در
جواب چنین گفت:

بگذارید آنها جلو بروند چه آنها حالیه که در شدت جوش و حرارتند مثل سیل هر چیزی
را از جلو برداشته با خود میبرند، همان حرارت و جوش سبب پیشرفت آنها شده و
شجاعت و دلاوری است که قلعه محکم آنها میباشد لیکن بعد از آنکه غنائم زیاد بدست

۱- Mérovingiens اول خاندان سلطنتی فرانسه که میردوس در قرن پنجم مسیحی آنها

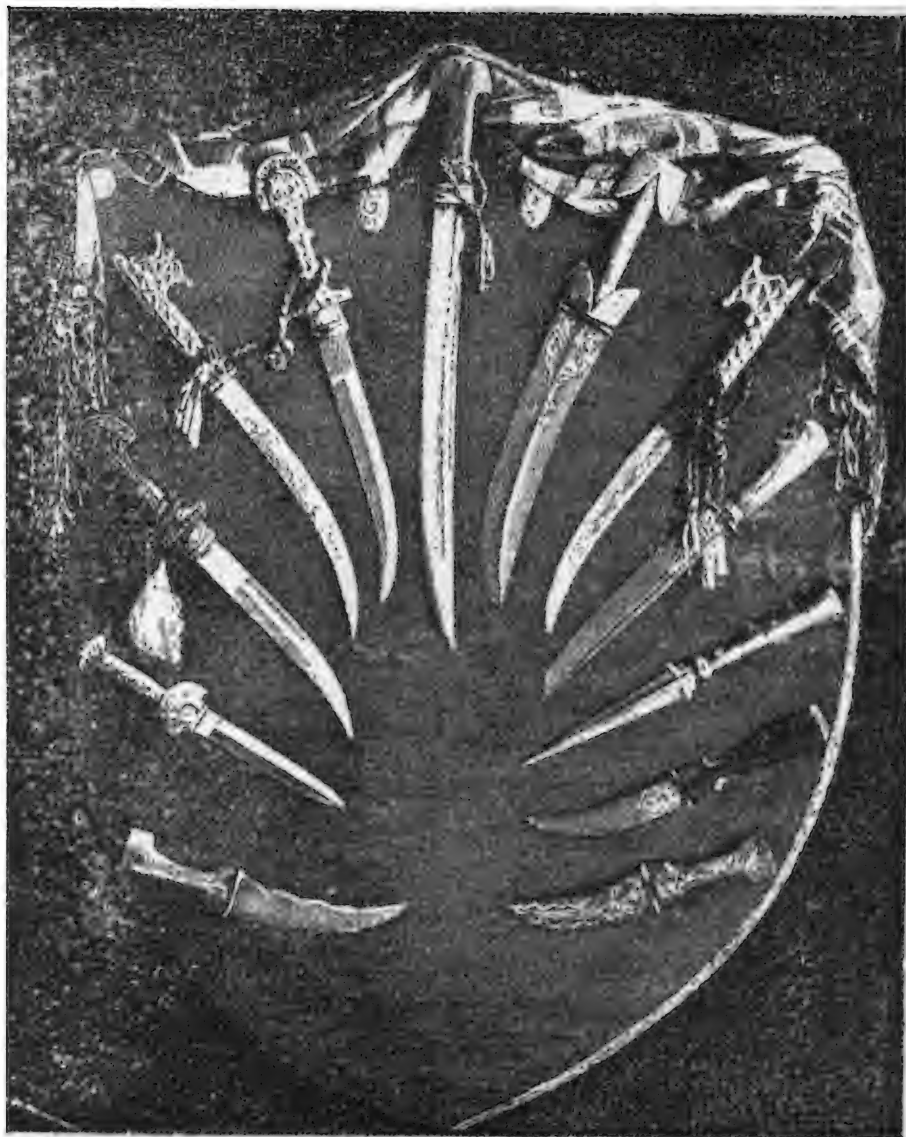
تأسیس نمود و بعد در سال ۷۵۲ میلادی خاندان کارولئزی بر تخت نشستند.

۲- Austrasie. ۳- Neustrie.

آورده و در منازل و خانه های قشنگ و خوب بتن آسائی و تنعم و تجمل مشغول شدند و سرکردگان آنها بدام هوا و هوس گرفتار آمدند ، حتی در افراد این هوسرانی سرایت کرده و دچار اختلافات داخلی گردیدند ، آنوقت مابانها حمله برده و یقیناً غالب خواهیم آمد.

این بیان **شارل مارتل** واقعاً درست بوده است و در حقیقت لشکر کشی های اعراب سکنه این مملکت را بدرجه ای مرعوب ساخته بود که برای جلوگیری آن راهی غیر ازین بنظر نمی آمد که يك چندی آنها را بحال خود را گذارند ، سپس متوجه دفع آنها بشوند . **عبدالرحمن** بدون هیچ اندیشه و خوفی بنای پیشرفت را گذاشت و بین برد و تور نقاط ثروت خیزی که بودند تمام آنها را تاراج نموده و بیاد فنا داد . ما در سابق این مطلب را در چندین جا ذکر نمودیم که اعراب در هر جایی که قصدشان توطن بود هیچوقت آنجا را غارت نمی نمودند و بنا بر این طرز سلوک فوق **عبدالرحمن** خود يك گواهی است که غرض از حمله بفرانسه غیر از غارت و چپاول چیز دیگری نبوده چنانکه غنائمی هم که درین جنگ بدست آوردند افزون از شمار بوده است و آن بقدری زیاد بود که هنگامیکه به تور رسیدند برای حمل و نقل آن فوق العاده در زحمت بودند .

شارل مارتل تمام نظامیان و جنگجویان کشور را که آنوقت تحت فرمان **کلویس** ^(۱) بودند بوسیله اعلان عمومی جمع آوری نمود و این خبر که به **عبدالرحمن** رسید دانست زمان آن رسیده است که مراجعت نماید ، و لذا سپاهیان خود را جلو پواتیه جمع نمود ، در اینجا **شارل** او را تعاقب کرده و اوناچار برای جنگ حاضر گردید . سپاه **شارل مارتل** مرکب بود از آلمانی و فرانسه و سربازان بورگنی و لشکر **عبدالرحمن** از بربر و عرب تشکیل یافته بود . آتش جنگ در تمام روز بدون اینکه نتیجه قطعی آن معلوم باشد مشتعل بوده است ، لیکن وقت شب دسته ای از سپاه فرانسه بقصد اینکه از پشت سر بمسلمین حمله ببرد از مهر که خارج شده و مسلمین

(۱۵۳) - نمونه اسلحه مسلمان در قرن مختلفه

برای حفظ غنائمی که با خود داشتند میدان را خالی گذاشته در نهایت بی نظمی عقب نشینی کردند و از همین خطای نظامی شکست خوردند و آنها بحالت جنگ و گریز طرف ایالات جنوب عقب نشسته و شارل مارتل هم از دور آنها را تعاقب میکرد تا اینکه

به ناربون رسیده و شهر را محاصره نمود ولی نتوانست پیشرفت کند و بعد خود او مطابق معمول آن زمان بغارت و چپاول اطراف مشغول گردید، حتی این غارت و تاراج را بجائی رسانید که سرکردگان مسیحی برای اینکه از جور و ظلم او محفوظ مانند با عراب ملحق شده به شارل حمله بردند و او را عقب نشانیدند.

مسلمین شکستی که از شارل دیده بودند در اندک زمانی آن را ترمیم نموده اماکن و نقاطی را که ابتدا فتح کرده بودند آن اماکن و نقاط را در تصرف خود نگاهداشته و تا دو بیست سال توقف ایشان در خاک فرانسه طول کشید. در سال ۷۳۷ میلادی حاکم مارسیل پروانس را به مسلمین تسلیم کرد و آنها آرل (۱) را هم بتصرف خود در آوردند، در سال ۸۸۹ میلادی در ترُیز (۲) اعراب موجود بوده و تا آخر قرن دهم میلادی مداخله آنها در پروانس دوام داشته است. سال ۹۳۵ میلادی اعراب تابه واله (۳) و سویس رسیدند و بعضی از مورخین مینویسند که آنها تا متر خود در آنجا ساکن شدند.

از توقف مسلمین بعد از شارل مارتل تا دو بیست سال در خاک فرانسه بخوبی معدوم میشود که فتح شارل دارای چنین اهمیتی که بعضی مورخین ما ذکر میکنند نبوده است. مینویسند که شارل اروپا و کیش مسیحی را نجات بخشید، اگرچه این عقیده محل اتفاق عموم مورخین است لیکن ما آنرا بکلی بی پایه میدانیم. مقصود عبدالرحمن از لشکر کشی این بود که لشکریان اسلام از غنائم جاهای ثروتمند فرانسه بهره مند شوند و چنانکه شارل مارتل هم نمیشد باز عبدالرحمن بغارت تور و اطراف و جوارب آن اکتفا کرده بکشور خودش بر میگشت و دوباره مطابق عادت عرب باین سرزمین حمله آورده و باز بعد از قتل و غارت مراجعت مینمود تا اینکه نیروئی پیدا شده آنها را برای همیشه از تجاوز بخاک فرانسه جلو گیری نماید. شارل مارتل لشکریان اسلام را از قطعات و نقاطی که اشغال نموده بودند نتوانست خارج سازد بلکه از جلو آنها رو بهزیمت نهاده و مسلمین را با تمام ایالاتی که در تصرف داشتند بحال خود باقی گذاشت. تأثیر این فتح همینقدر بود که در حمله بشمال فرانسه از جرأت و

۱ - Arles. ۲ - Tropez. ۳ - valais.

جسارت عرب کاست و این البته يك فائده بزرگی بود که حاصل کردید ولی آنهم نه باندازه ایست که مورّخین آنرا با آب و تاب بیان نموده اند .

مورّخینی که فتح تور را بغایت اهمیت داده اند مینویسند که اگر اعراب در تور شکست نمیخوردند آنها در خاك فرانسه پیشرفت نموده و بالاخره مالک اروپا میشدند و بعد چنین سؤال میکنند که اگر یکچنین اتفاقی میافتاد چه رستاخیزی برای نصاری زیر پرچم اسلام پیدا میشد .

مسیو هائری مارتین^(۱) در کتاب تاریخ فرانسه که آنرا برای عوام تألیف نموده است در موضوع جنگ مزبور چنین مینویسد : « آن (جنگ تور) مقدرات عالم را حل و تسویه نمود . اگر فرانسه مغلوب میشد تمام روی زمین دست اعراب افتاده و سعادت نوع بشر بر باد میرفت زیرا که آن حرارت و جوشی که باعث ترقی نوع انسانی میشود در مسلمانان هیچ وجود ندارد . آنها تمام فکر و خیالشان اینست که از جانب خدا آمده اند و خدای مسلمان که بعد از خلقت عالم بر تخت وحدانیت و جلال خود آرمیده است انسان را برای ترقی و تعالی مهیا و آماده نمیسازد » .

اولاً در جواب بیان فوق میتوان گفت که اگر فرضاً اعراب در جنگ تور غالب میآمدند هیچگونه تغییری در سرنوشت عالم پیدا نمیشد و تأثیر آن چنانکه در سابق ذکر شد همینقدر بود که آنها بعضی شهرهای دیگر حمله برده و بالاخره پس از تحصیل غنائم بسر زمین خود برمیگشتند و يك چندی که میگذشت و آنها غنائمی را که بدست آورده بودند بمصرف رسانیده دوباره بقصد غارت حمله میبردند و آن بهمین ترتیب باقی بود تا آنکه یکجکیرف مقتدری آنها را از این حملات جلوگیری نماید چنانکه شارل مارتل جلوگیری نمود .

خیر ، فرض کنیم که نصاری از عهده دفع اعراب بر نمیآمدند و نیز فرض کنیم که آب و هوای شمال فرانسه بجای سرد و مرطوب بودن که ابداً پسند اعراب نبود مثل اندلس معتدل بود و اعراب در اینجا توطن اختیار مینمودند با تمام مراتب فوق این

مطلب که اروپا چه صورتی بخودش میگرفت، از دیدن اندلس میتوان آنرا کشف نمود. وقتی که دیده شد اندلس در یکچنین عصری که اروپا گرفتار توحش بربریت بود تحت حکومت مسلمین اعلی درجه تمدن را حاصل نمود البته میتوان گفت که ملل مسیحی اروپا نظر بتمدن آنعصر از تسلط و نفوذ مسلمین بهره برده و استفاده مینمودند و هیچ ضرر و نقصانی بآنها نمیرسید. آری رحمت و شفقت اسلام در اخلاق اقوام اروپا نرمی و ملایمت ایجاد کرده و از خونریزیهای مذهبی و فجایع قتل عام سن بار قلمی و مظالم دادگاه های مذهبی که تا چندین قرن نهرهائی از خون در اروپا جاری و مسلمین بکلی از آن دور و بر کنار بودند آنها را نجات می بخشید.

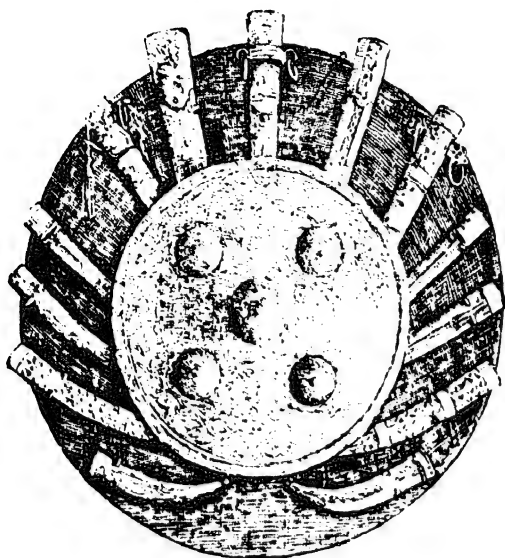
اما اینکه گفته شد که در تسلط اعراب ترقی اروپا و تمام دنیا برباد میرفت زیرا " آن حرارت و جوشی که سبب ترقیات نوع انسانی است در مسلمین هیچ یافت نمی شود " اگر اینحرف را قبول کنیم لازم میآید که تاریخ تمدن عرب را بکلی از نظر دور سازیم. ما وقتیکه بآن کشورهای مسلمین نظر می افکنیم که در آنها ترقیات محیرالعقولی پیدا شد که قبل از اسلام اسمی از تمدن در آن ممالک نبود بی شک بیان مزبور را تردید کرده مگوئیم آن جذبه ای که باعث ترقی انسانیت بقدریکه آنوقت در مسلمین وجود داشت در هیچ ملتی نظیر آن دیده نشده است.

از اقامت اعراب در جنوب فرانسه هنوز علائم و اماراتی بطور خیلی خفیف باقی میباشد و چون شهرهائی که محل آمد و رفت آنها بود این شهر ها فقط مرکز لشکر کشی و حملات جدید آنها بوده است لذا برای بسط و نشر تمدن در این نقاط مطلق از طرف آنها اقدامی بعمل نیامد و آن وسایل و اسباب ترقی که در اندلس و مشرق فراهم کردند در فرانسه يك چنین عملیاتی نشد.

ب وجودیکه اقامت اعراب در فرانسه بوسیله این لشکر کشیها چندان طول نداشت معذلت در زبان مملکت چنانکه در یکی از فصول آینده ذکر خواهیم نمود تأثیر بخشیده و نیز در خون سکنه بطوریکه ذیلا ثابت مینمائیم اثر خون آنها باقی است.

عده زیادی از اعراب در اطراف و جوانب آن شهر هائیکه مراکز سپاهیان ایشان

بود و توطن اختیار نموده و به
زراعت یعنی کشاورزی و حرفت
پرداختند و چند قسم اصول
کشاورزی و نیز یک قسم قالی
مخصوصی را که در ابوسن
میدافند بآنها نسبت میدهند.
آنها با رؤساء
و سرکردگان مسیحی که
بین آنها جنگ داخلی جریان
داشت بنای خلطه و آمیزش

(۱۵۴) - غلاف اسلحه مسلمانان

را گذارده و در بسیاری از امور اجتماعی
با عموم سکنه شرکت داشتند

و دلیل آن حالیه از روی اصول نژادشناسی این است که در بعضی قطعات فرانسه
بعد از قرون متمادی از خون عرب هنوز علائمی موجود میباشد. مثلاً در ایالت
کروز^۲ و نیز در آلپ علیا خاصه در حوالی مون مور^۳ (جبل المسلمین) و همچنین
در ایالت بنی^۴ و بعضی از قصابات لاند^۵ و روسیلن^۶ و لانگدوک و بآرن^۷ نسل های
عرب را بخوبی میتوان تمیز داد: چهره گندمگون ، موی سیاه آبنوسی ، بینی مایل بانحناء ،
چشمهای گود و برآق بکلی آنها را از فرانسویان جدا میسازد. رنگ سبزه ، قد بلند ،
چشمان درشت و سیاه ، ابروی پهن و پستانهای مخروطی زنان آنها دلیل روشنی است که
آنها از نسل عرب میباشد و مطابق اصول انسان شناسی که در سابق گفتیم باقیماندن
خصایص مزبوره با وجود معاشرت و جوشش آنها با بومیان بهترین شاهدیست که در این نقاط

۱ - Aubusson. ۲ - Cruse. ۳ - Muntmaure. ۴ - Baignes
۵ - Landes. ۶ - Roussillon. ۷ - Bèarn.

مسلمانان از خود تشکیل خانواده های کوچک داده و از امتزاج و اختلاط با اجانب خود داری مینمودند .

تا اینجا شرحی که راجع بسر گذشت اعراب و تاریخ اسلام ذکر شد ما آنرا در همینجا ختم مینمائیم . ما این مطلب را نشان دادیم که تاریخ مزبور از نظر اختلاف محیط و نیز بواسطه اختلاف در اصل منظور و مقصود از فتح تا چه درجه اختلاف پیدا میکند . مسلمین کشورهای را که تحت تصرف خرد در آوردند شاید باستثنای کشور فرانسه اعلی درجه تمدن را در آن کشورها انتشار دادند و در هر نقطه ای که پرچم اسلام را برافراشتند تغییرات عظیمه در آن پیدا شده دانش و ادب و پیشه و هنر به منتها درجه کمال رسیدند .

ما از بیان این مسائل کلی و حوادث و وقایع عمومی تاریخی صرف نظر نموده اینک قلم را بجزئیات تاریخ مدیت عرب معطوف داشته و ترقیاتی را که مسلمین در علوم و فنون حاصل نموده اند از نظر خوانندگان میگذرانیم ، بدیهی است که تاریخ نفوذ سیاسی يك قوم هر قدر تاریک یا روشن باشد باز پایه جلال و عظمت دنیوی و قدرت و نفوذ اصلی آن قوم را فقط بوسیله تمدن و اکتشافات علمی وی میتوان بدست آورد .

باب ششم - محاربات بین مذهب عیسوی و اسلام

فصل اول

آغاز جنگ صلیب

در آخر قرن یازدهم میلادی یعنی در آغاز جنگ صلیب، اقتدار و نفوذ سیاسی اعراب در شرق روم با انحطاط گذارده لیکن ابهت و جلال نامشان بحال سابق باقی بوده است. افریقا و اندلس تا آنوقت در تصرف آنها بوده و هنوز از آن زمان چیزی نگذشته بود که بحر متوسط (دریای مدیترانه) و بخشی از فرانسه و نیز جزیره سیسیل را مالک بوده اند، حتی از یاپ روم هم خراج می گرفتند. هیبت و سطوتی که از اسم پمبر اسلام در تمام اروپا پیچیده بود از هیچیک از قیصره روم حتی در دوره ارتقاء و اعتلاء آنها آن هیبت و سطوت نبوده است و البته حمله بردن به محلّ و موطن يك چنین قوه ای که نامدت پانصد سال تمام اروپا را بوحشت و اضطراب انداخته اقدامی متهورانه بود تا بالاخره جوش مذهبی چندین قرن اروپا و عقیده منصور من الله بودن بضمیمه يك میلیون لشکری که فراهم نموده بودند آنان را برای این حمله آماده و مهیا ساخت.

این مطلب بر همه معلوم است که کشورهای مسیحی چگونه از روی دعوت یک نفر آدم شوریده حال با هم اتفاق نموده و یک دفعه بر مشرق حمله بردند و نیز همه میدانند که نتیجه بکار بردن تمام این نیرو غیر از يك کامیابی موقتی چیز دیگری نبوده است و سر انجام حملات متواتره ای که مسیحیان اروپا در مدت دویست سال بقصد تصرف بیت المقدس بر ضد اسلام نمودند این شد که نیروی مجموعی اروپا پرچم اسلام را نتوانست از جای خود تغییر دهد.

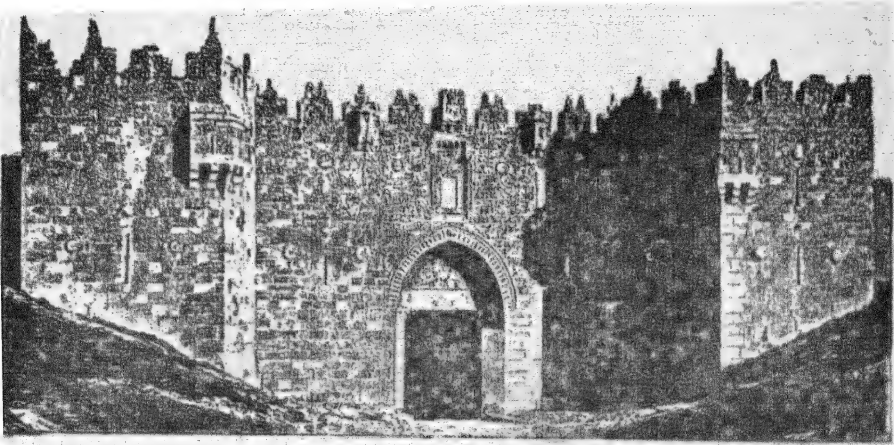
جنگهاییکه مذهب عیسوی ر ضد اسلام نموده بنام جنگ صلیبی مشهور می باشد. این جنگها نسبت بتمدن اروپا بطور کلی تأثیر نمایانی بخشیده و چون در این کتاب میخوانیم علاوه بر بیان تمدن عربی اسلامی تأثیری را هم که آن بتمدن دنیا بخشیده ذکر کرده باشیم البته نمیتوان از بیان این وقایع صرف نظر نمود .

اینک ما حالات مشرق و مغرب را قبلاً بطور اختصار ذیلاً از نظر خوانندگان می گذرانیم .

در آخر قرن یازدهم میلادی یعنی در زمان جنگ اول صلیب حالت اروپا بخصوص فرانسه بی نهایت خراب بوده است . تمام کشور در میان صاحبان زمین و ارباب ملک تقسیم شده و این نیم وحشی ها در قلاعیکه بنا نهاده بودند دائماً با هم مشغول نزاع و زد و خورد بوده و نیز بر رعایای جاهل خود حکومت جابرانه مینمودند . در رأس این حکومت ملوک الطوائفی حکومت مذهبی پاپ قرار گرفته که تا درجه ای مورد قبول عامه بوده است لکن این قوه هم بیشتر محض خوف و رعبی بود که از آن در قلوب مردم جا گرفته و الا در معنی پان وقع و احترامی نمیکذارند .

طرف مشرق حکومت یونانیان موجود و قسطنطنیه کرجه در نهایت درجه انحطاط بوده معذلت ناآنوفت مرکز یک سلطنت معظمی شمرده میشد . جنگهای مذهبی و تنعم و تن پروری این سلطنت را ضعیف نموده و مردم بنای خود سری را گذاشته هر روز از یکجا بپرچم استقلال بلند میشد و از نفوذ و قدرت ایتالیا هم چیزی باقی نمانده و اسقف اعظم روم و بطریق بیزانس هر کدام دیگری را تکفیر کرده و حوزه جداگانه تشکیل داده بودند .

اما کشور شام یک قسمتش دست انراک سلجوقی بوده بقیه تحت حکومت سلاطین مصر اداره میشد . از خلافت بغداد فقط اسمی باقیمانده و حکومت و اقتدارات مادی و سیاسی اعراب رو بتجزیه و ملوک الطوائفی نهاده ولی تمدن آنها بقوت خود باقی بوده است و این مبارزه شدید که زمینه آن تهیه میشد در واقع مبارزه ای بوده است که بین دنیای وحشی اروپا باعالی ترین تمدنی که تاریخ آثار آن را بمانشان می دهد پیش می آمد .

(۱۵۵) - دروازه دمشق در بیت المقدس

روابط و مناسباتی که در آن عصر بین مشرق و اروپای مرکزی وجود داشت از برکت زائرین فلسطین بوده است. زمان قسطنطین ویرنه از وقتی که بین **شارلمان** و **هارون الرشید** روابط حسنه برقرار شد زیارت فلسطین نصاری جریان داشته و روزانه دامنه آن وسعت پیدا میکرد. در میان این زائرین گروهی بودند که با اسلحه و مانند یک سپاه حرکت مینمودند. در سال ۱۰۴۵ میلادی **آبه ریشار**^(۱) یک نفر قسیس هفتصد نفر را با خود بر داشته بقصد زیارت حرکت نمود ولی نتوانست بمقصد برسد بلکه از سائپرس (قبرس) مراجعت نمود و در سال ۱۰۶۴ **سیژ فروای**^(۲) پیشوای بزرگ مایانس و چهار نفر پیشوای دیگر با هفت هزار نفر زوار حرکت نمودند. در میان آنها امرا و سرکردگان زیادی بودند که ناچار با بدویان و ترکمانان هم جنگ مینمودند زیارت بیت المقدس تا این درجه سخت و خطرناک شده بود که کشیشان آن را کفار و گناهان گناهکاران مسیحی قرار داده بودند، واقعاً در آن زمان اشخاص گناهکاری که مرتکب معاصی کبیره شده باشند زیاد یافت میشدند، این بود بواسطه خوف و شدت هراسی که از عذاب جهنم و محسور شدن باشیاطین داشتند بر عده زائرین خیلی افزوده شده بود. باستانهای چند نفر اشخاص را سخ العقیده اکثر زائرین بیت المقدس از جمله مردم شیر

۱- l'Abbé Richard. ۲- Sigefroy.

و فاسدی بودند که فطرتاً از هیچ گونه شرارت و جنایتی رو برگردان نبودند و محض خوف و وحشت از سوختن در آتش جهنم این مسافت دور و دراز را طی مینمودند. غرض عده این زائرین روز بروز زیاد شده و اخلاق و اطوار آنها تدریجاً تا اینقدر ضایع و فاسد گردیده بود که ترکمانان که آنوقت در شام حکومت داشتند و حتی بر اعراب هم رحم مینمودند از ایشان جلوگیری کرده و حکم سخت دادند که نباید آنها در کشور اسلامی بدون اجازت برای زیارت بیایند. ترکمانها بجای اینکه بآنها اجازت دهند که محترماً با ساز و آواز و مشعل و چراغ داخل بیت المقدس شوند (چنانکه در دوره اعراب اجازت داشتند) مجبورشان ساختند که با کمال ذلت و خواری داخل شوند و هرگونه تشدد و سختی هم نسبت بآنها روا میداشتند، در میان این زائرین يك نفر سپاهی وجود داشت که بر اثر جدال و نزاع با زنش فرار کرده و راهب شده بود. این شخص که در واقع دیوانه و نهایت درجه متعصب و ماجراجو بود نام اصلیش پیر^(۱) بوده و در تاریخ لفظ ارمت^(۲) یعنی فقیر، هم بآن اضافه شده است. او بواسطه رفتار زشت و باهنجاری که با وی در فلسطین نمودند سخت متأثر شده بجدی که آن هیچوقت از یادش نمیرفت تا اینکه خود را یکی از اولیاء الله تصور کرده و اینرا جزء فرایض خود شمرد که برای نجات ارض مقدس تمام اروپا را قیام دهد، او خود را در این خیال مستغرق ساخته اول به روم رفت و از پاپ استمداد نمود. **اوربن دوم**^(۳) بار اجازت داده برای خلاصی اماکن مقدسه تمام نصاری را دعوت نماید. پیر همانوقت طرف ایتالیا و فرانسه حرات کرده و در تمام این نقاط با حال کربه و زاری مردم را تبلیغ مینمود و بهر زده سرائی و لعن و دشنام به کفار یعنی مسلمین مردم را تحریک کرده قیام میداد و حامیان قبر مسیح را بد ثواب های اخروی امیدوار می ساخت. خطابه های پر جوش او در مردم تأثیر غریبی بخشیده تا این حد که او را مبعوث من الله خیال مینمودند. این طبقه عوام که پیر آنها را دیوانه خود ساخته بود هیچ کاری از آنها ساخته نبود لیکن پش آمد های چندی کمک کرده که رؤسا و امرای کشور هم بعد از چندی باین امر اقبال نمودند. **آلکسی کمین**^(۴) امپراطور مشرق که کشور وی رو بتجزیه

و ملوك الطوائف نهاده و نیز قسطنطنیه یا بختش را ترکان محاصره کرده بودند نزد پاپ و سایر پادشاهان اروپا بنای داد و فریاد را گذاشت و این داد و فریادهای او با خطابه های آتشین پیر در مسیحیان حرارت و جوش غریبی ایجاد نمود، پاپ هم دامن به آتش زده مجلسی در ایتالیا منعقد ساخت ولی ازین مجلس نتیجه ای گرفته نشد تا در سال ۱۰۹۵ میلادی مجلس دیگری در کلرمون (۱) منعقد نمود که پیرارمیت هم در آن شرکت داشته است. در این مجلس از غیب گوئیهای پیر و داد و فریاد حضار و مستمعین که: رضای الهی همین است، رضای الهی همین است؛ طوری در حضار تأثیر بخشیده که یک دفعه روی شانه خود علامت صلیبی از پارچه وصل نموده و همانجا قسم خوردند که بفرسایین رفته قبر مسیح را از چنگ کفار خارج سازند. حرکت این لشکر هم سال بعد در آنروزی مقرر گردید که مطابق تقویم عیسویان روز صعود حضرت مریم با آسمان بوده و معلوم است که برای حرکت دادن چنین لشکر مهمی اینقدر وقت هم لازم بوده است.

فصل دوم

اجمالی از وقایع جنگ صلیب

خیال لشکر کشی بفرسایین جوش غریبی در دلها تولید کرده بود. آری علاوه بر پاداش اخروی و رفتن ببهشت، هر کسی از پیش خود خیال میکرد که بدینوسیله مال و منالی هم بدست آورده و وضع زندگانی خود را بهتر خواهد نمود. کشاورز (زارع) که با زمین خرید و فروش میشده و در حقیقت خود را در چنگال زمین مقید و اسیر میدید برای آزادی جان میداد. اولاد کوچکتر خانواده ها که مطابق قانون ارشدیت محروم از ارث بودند، امرا و اشرافی که از متروکات آبائی خود ارث کمتر برده و در زیاده کردن ثروت حریص بودند، راهبها که از فشار و سختی زندگی خانقاهی خسته و فرسوده شده و بالاخره تمام مردم و رشکست و مفلوک و محروم از ارث که شمار آنها خیلی زیاد بوده است

اسیر و همه گردیده هر کس یکخیال
خامی در کله اش جا گرفته و زندگانی
مشغلی در آتیه برای خود تصور
مینمود .

طرز تشکیل این لشکر هم خیلی

عجیب و غریب بوده است باینمعنی که (۱۵۶) - منظره يك قسمت از دیوارهای بیت المقدس
آقا و غلام، زن و بچه تماماً در آن شرکت داشته و همه برای حرکت حاضر شده بودند. هر
کس که مختصر دارائی داشت آن را بمصرف فروش رسانیده ساز و سامان سفرش را
مهما کرده بود و بالاخره در اندك زمانی يك ملیون و سبصد هزار نفر عازم سفر فلسطین
گردیدند .

روزانه بر جنون آنها میفرود، کسانی که اول حاضر شده بودند منتظر نشدند
که با دستجات نظامی حرکت کنند و در بهار سال ۱۰۹۶ میلادی این جمعیت انبوه
طرف رودخانه دانوب (۱) حرکت نمودند و از دریای شمال تارودخانه تیبر (۲) رشته
این جمعیت بهم متصل بود حتی مردم بعضی قصبات تمام دارائی خود را دوش گرفته
داخل این جمعیت شده بودند و گوئی تمام ار، یا بطرف آسیا هجوم میبردند .
این مردم هر قدمیکه بطرف مقصد برمیداشتند جنون شان بیشتر میشد و از
دماغهای برافروخته آنها يك رشته مکاشفات و کراماتی مشوب بوهم تراوش شده مختصر
شعوری هم که در آنها وجود داشت بالمره از میان رفته بود .

قائد و سر تاج این جمعیت پیر ارمت و یکنفر سردار مفلس گوتیه (۳) نامی
بود . ابتدا در آن ممالک اروپا که سردار آنها بوده وقتی که وارد میشدند اهالی از آنها تا حدی
احترام کرده پذیرائی مینمودند ولی وقتی که ببلغار رسیدند رعایای نیم مسیحی
آنجا حاضر نشدند که به پیر سورات مجانی بدهند و این سلوک باعث خشم جمعیت

۱- Danube. ۲- Tibre. ۳- Gauthier.

شده این حامیان دین بدون هیچ تأملی امر کردند که آنچه لازم دارند از مردم بزور و جبر گرفته و بالاخره شروع بقتل و غارت دهات و قصبات نمودند. رعایای آنجا که بدینگونه تعدیات عادت نکرده بودند دست دراز کرده برای گرفتن انتقام، هزاران ازین اشخاص را کشته و در آب غرق کردند و بقیه جز فراچاره دیگری ندیدند و وقتی که بقسطنطنیه که آن وقت در نهایت درجه خرابی بود وارد شدند آنها مجاهدین توتون، کاسکن، گالوا (۱)، پروانس (۲) را در آنجا ملاقات نمودند که قبلاً وارد شده بودند. لشکر صلیب ملحق باین اقوام نیم و حشی شده و در تعقیب قتل و غارت زیاد مرتکب شناعی گردیدند که خامه از ذکر آن شرم مینماید. اهالی محض اینک از چنگ آنان خلاص شوند کشتیها را برای عبورشان از بغاز فوراً حاضر نمودند.

قرب یکصد هزار نفر از این جمعیت به آسیای صغیر رسیدند و آنها در این حدود نسبت با اهالی اعم از مسلم و عیسوی افعال و حرکات وحشیانه ای را مرتکب شدند که در بیان آن غیر از این چیزی نمیتوان گفت که آنها حقیقتاً دیوانه شده بودند. آنکومن (۳) دختر امپراطور قسطنطنیه نقل میکند که منجمله از تفریحات آنها این بود هر طفلی که از جلو شان میگذشت او را با حربه دونیمه کرده در آتش میسوزانیدند. اثر اک هم واقعاً خوب از ایشان انتقام گرفتند، چه آنها را مانند جانوران درنده تعاقب کرده آنقدر کشتند که از استخوانشان هر مان معظمی بنا نمودند.

لشکراول صلیبیان که از صدها هزار نفوس تشکیل یافته بود بکلی نیست و نابود شده لیکن از عقب نیروی منظمی زیر فرمان یکی از سرداران نامی اروپا میآمد که حتی برای اعراب هم هیچوقت چنین سپاه منظم و مهمی فراهم نشده بود. دستجات نامبرده بالغ بر هفتصد هزار مردان مسلح و بچندین دسته تقسیم شده بودند که یک دسته آن تحت سرداری گودفرای دو بویلون (۴) و دوک دو باس لورن (۵) مرکب از هشتاد هزار نفر از اهالی باوار و ساکسون (۶) تشکیل یافته بود.

صلیبیان به آسیای صغیر وارد شده نیمه (۷) را محاصره نمودند و آنها قشون ترک را شکست داده و سرهای تمام مجروحین را بریده بترک اسبهای خود محکم بسته با

۱- Teutons, Gascons, Gallois ۲- Provençauy. ۳- Anne Comnène

۴- Godefroy de Bouillon ۵- Duc de Basse-Lorraine .

۶- Bavaois, Saxons , ۷- Nicée.

کبر و نخوتی تمام باردوگاه خود برگشتند و از بالای حصار تمام سرها را بطرف شهری که در محاصره بودند ااختند. اینجراکت موجب هیجان اهالی شده وبشاهنشاه قسطنطنیه پناهنده شدندو صلیبیان مجبور گردیدند محاصره را برداشته عقب نشستند البته از اینجائا شام دویست فرسخ باقیمانده بود و صلیبیان بجای آنکه بارعایا و سکنه محل مداراکنند. برای جمع آوری سیورسات دست بغارت وتاراج دراز نمودند و چیزی نگذشت که دچار قحط و غلا و ناخوشی گردیده و پیرهم مایوس شده ازاین میانه گریخت و در رفت ولی بعد او را تعاقب نموده دستگیرش کردند و **تاکرد** (۱) او را با چوب خیلی زد و درهمین اثناء مشغول نزاع و جنگ داخلی شدند و **تاکرد** و **بودوئن** (۲) دو نفر سردار جنگ شروع گردید و بالاخره **بودوئن** با سیاه خود جدا شده و علیحده مشغول قتل وغارت گردید.

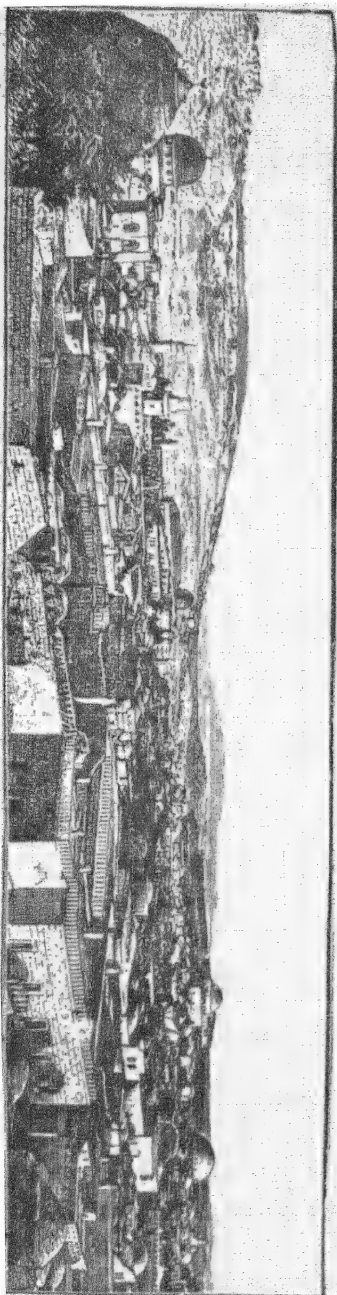
رشته انتظامات سپاهی گسسته شد و اختلال و بی نظمی از حد تجاوز نمودو شماره جاسوسان بدرجه ای رسید که **بوهمون** (۳) حکم داد آنها را ذبح نموده کوششان را طعمه سپاهیان قحطی زده کنند و از اینجا میتوان پی برد که حالت روحیه و وضع لشکر تا چه اندازه خراب و تأثر آور بوده است.

قبایح اعمال و کردار مجاهدین صلیب در تمام این لشکر کشیدها حقیقه آنها را در ردیف درنده ترین و بیشعور ترین وحشهای روی زمین قرار داده بود و رفتار آنان باهم عهد های خود با دشمن رعایای بیگناه نظامیان ، زنان و اطفال و بیرو جوان بکلی یکسان و در یک ردیف قرار گرفته بود یعنی بدون امتیاز همه را غارت کرده بقتل میرسانیدند. خود مورخین نصاری آنعصر وقایعی را که ذکر نموده اند دلیل قاطعی است بر سفاقت و درندگی آنان. مثلاً **روبرت**^۴ راهب راجع بمظالم صلیبیان در شهر مارا (۵) در یک واقعه که شخصاً حضور داشته است شرحی که نوشته ما آن را در اینجا نقل میکنیم که از دیدن و بررسی آن ب بررسی حکایات دیگری که در آتیه نقل خواهیم نمود

۱ - Tancerède. ۲ - Baudouio. ۳ - Bohèmond. ۴ - Robert
۵ - Marrat.

کاملاً معلوم میشود که طریقهٔ جنگ و جدال صلیبیان چه بوده است. او چنین مینویسد:

« لشکر ما، یعنی مجاهدین صلیب، در گذرها و میدانها و پشت بامها متصل در گشت و حرکت بودند و مثل يك شیر ماده ای که بچه اش را ربوده باشند از قتل عام لذت میبردند، اطفال را یاره یاره کرده و جوان و پیر را در يك ردیف از دم شمشیر میگذرانیدند و هیچ متنفسی را ابقا نمینمودند و محض تسریع در عمل و اینکه زود تر فارغ شده باشند چندین نفر را بیک ریسمان بدار میآویختند، من از مشاهدهٔ این احوال تعجب داشتم که این مردم با اینکه جمعیت آنها خیلی زیاد و اکثر مسلح هم بوده اند چطور بدون هیچ دفاعی جان خود را کف دست گذاشته بقربانگاه حاضر میشوند، جمعیت ما هر چه را که مییافتند فوراً میربودند، شکم مرده ها را یاره کرده پول و جواهرات را که سراغ داشتند بیرون میآوردند. امان از حرص و طمع، در کوچه های شهر نهرهای خون جاری و از چهار طرف لاشهای کشتگان رویهم ریخته از بالای آن عبور مینمودند. آه! کوران سنگین دل، آخر يك روز همه شما خواهید مرد، بین تمام آنها یکنفر هم پیدا نمیشد که بدین مسیح

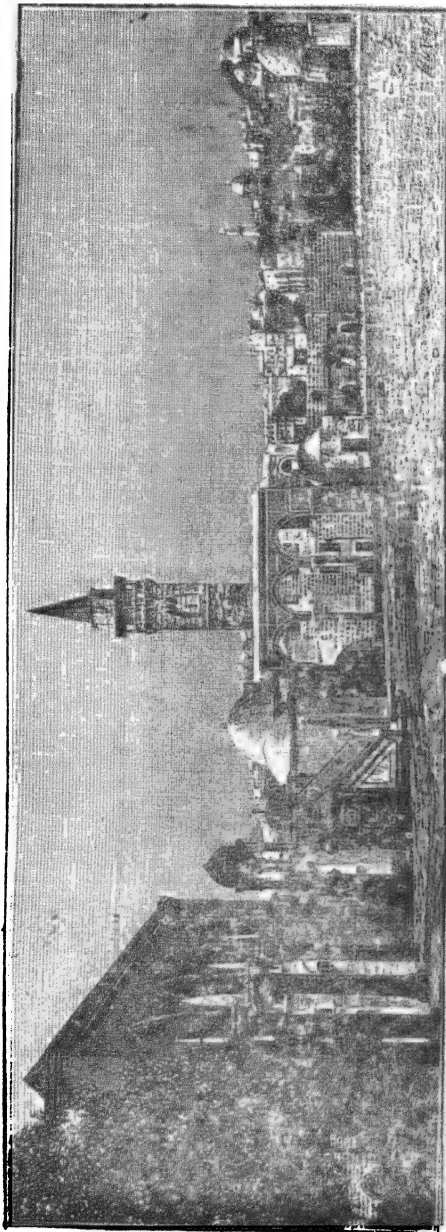

معتقد باشد، بالاخره بوهمون تمام آنها را که در صحن قصر جمع نموده بود احضار کرده زن و مرد، پیر و بیمار و ناتوان و بیکاره را تماماً از دم شمشیر گذرانیده بقیه که

در سقوط بیت المقدس وحشت و اضطرابی که بعالم اسلام روی داد نظیر همان وحشت و اضطرابی بوده است که قبلاً بدنیای مسیحیت روی نموده بود. نام و نشان پیروان اسلام که در طول مدت پنج قرن سرتاسر دنیا را فرا گرفته بود چنین بنظر می‌آمد که آن رو به انهدام گذاشته است لکن اگر بمسلمانان از این حادثه لطمه بزرگی وارد شد، خود آن هم سبب گردید که آنها جنگ و نزاع داخلی خود را کنار گذاشتند. سلطان مصر با خلیفه بغداد رقابتی که داشت آنرا از نظر دور ساخته نمایندگان بدربار هم فرستاده و برای جلوگیری و جبران این حادثه بزرگ با هم بنای مشورت را گذاشتند. برای صلیبیان فتح بیت المقدس با دادن یکمیلیون تلفات که تمام آنها عیسوی بودند نصیب گردید. بعلاوه یک قسمت اروپا هم بر باد رفته بود و انتظار میرفت که چنین فتح مهم کرانه‌های آنرا تا مدت معتدلی در قبضه خود نگاه خواهد داشت ولی خلاف آن بعمل آمده و در عرض چند سالی بیت المقدس از دست آنان بر ای همیشه خارج شده در سایه عاطفت پیروان اسلام قرار گرفت.

گود فروای پادشاهی بیت المقدس معین شده بود و شکئی نیست که او از نظر شجاعت و دلاوری شایسته این مقام هم بوده ولی مسلم است که از شجاعت و دلاوری تنها کشور اداره نمیشود، اینمرد هر قدر که در کشور گیری رشید و قابل بود همانقدر در کشور مداری و اداره آن عاجز و ناتوان بوده است. او خیلی زود وفات نمود ولی بودوئن جانشین وی هم مثل خودش نالایق بیرون آمد.

سال ۱۱۱۹ میلادی که بودوئن فوت کرد از حکومت مسیحیان در فلسطین مدت بیست سال گذشته بود و نتیجه ای که از این حکومت حاصل شده این بود که کشور بکلی بر باد رفته و اثری از عمران و آبادی نبود. طرز انتظام عصر ملوک الطوائفی اروپا را در این جا هم معمول و مجری داشته، اراضی بین سردار ها تقسیم شده بود. کنت طرابلس، عسقلان و یافا هر یک بادیگری همیشه با هم مشغول نزاع و جنگ بودند و بالاخره این ستم پیشکان که جز اندوختن مال و جمع کردن ثروت منظوری نداشتند

(۱۵۸) - منظره شهر شریف که در داخل آن میتوان مسجد عمر و معبد سلیمان را در بیت المقدس مشاهده نمود

این کشور را که در حکومت عاقلانه اعراب چقدر معمور و آباد بوده با قدم سریعی ویران نموده بکلی بر باد دادند .

ثاك دوویتی (۱) بطریق عكا

که از جمله مورخین آن عصر محسوب است در تاریخ بیت المقدس خود راجع بفاتحین اولیه صلیب چنین مینویسد :

« همانطور که درد از شراب ، تفاله از زیتون ، تلخه از گندم ، زنک از آهن پیدا میشود یک چنین نسل مبتذل و شریر و بد عملی که برخلاف تمام احکام الهی عمل مینمودند از اسلاف پاک و صلیبی های نخست که خدا پرست بودند بوجود آمدند . در ادنی چیزی با هم در افتاده و مشغول جنگ میشدند و بیشتر اتفاق می افتاد که بر خلاف برادران دینی خود داز دشمنان مذهب استمداد مینمودند و در این زمین مقدس موعود غیر از یک مشت بی دین ، دزد ، زنا کار ، کشنده پدر ، شکننده قسم ، راهب های مسخره

و عیاش و کشیشان شهوت پرست و دختران تارك دنیای بی شرم و بی حیا دیگر کسی وجود نداشت » .

گیوم باشنده صور هم نظیر آنرا ذکر کرده چنانکه در طی بیان خود راجع به نسلهای صلیبیان چنین مینویسد:

«ایشان در حقیقت بچه های شیطانند، با ناموس طبیعت مغتالف و دین و آئین را مسخره نموده و هر نوع عمل زشت و معاصی منکر را مرتکب میشوند. او بعد از این مینویسد که شایع اعمال آنها تا این درجه بر خلاف طبیعت انسانی است که اگر مورخی بخواهد تصویر آنرا بکشد هیچوقت نمیتواند از عهده حمل چنین بار سنگینی بر آید بلکه از بیان وی چنین معلوم میشود که او مشغول ساختن قصیده هجویه است نه نوشتن تاریخ.»

زمانیکه نصاری این سرزمین را بر باد میدادند مسلمین مشغول پیشرفت بوده و این کشور از دست رفته را بتدریج دوباره فتح مینمودند. کامیابی آنها در شام خاصه فتح ایدیس چنان رعبی در عیسویان فلسطین انداخت که آنها در نهایت بریشانی واضطراب از اروپا امداد خواستند.

برای همین کمک و امداد آنها بود که بالاخره اسباب جنگ دوم صلیب آماده گردید. **سن برنا** ^(۱) حس مذهبی مردم را تحریک نموده و در نتیجه **لوی هفتم** پادشاه فرانسه سردار لشکر معین شده بطرف فلسطین روانه گردیدند. **کنراد سوم** ^(۲) پادشاه آلمان هم شرکت کرده داخل جنگ گردید. **لوی هفتم** با یکصد هزار لشکر باسای صغیر ورود نمود ولی لشکر او در اندک زمانی بکلی از هم پاشیده و بر باد رفت، ناچار از راه دریا فرار آخود را باطله گیه رسانید و از آنجا بلباس یکتن زائر معمولی به بیت المقدس رفت. نیروی **کنراد سوم** هم همین حال را پیدانمود.

در جنگ دوم هم رفتار و حرکات صلیبیان همان بود که در جنگ اول مذکور داشتیم. **آنکتیل** ^(۳) یکنفر قییس در تاریخ خود مینویسد: «در میان صلیبیان اشخاصی که مقصودشان خدا و دین و آئین باشد خیلی کم یافت میشدند، در میان معاصی منکر و اعمال قبیح و زشت از قبیل ظلم و جور و قتل و غارت و سایر اعمال قبیحه چیزی نیست

۱- Saint Bernard. ۲- Conrad III. ۳- Anquetil.

که بآنها نتوان نسبت داد^۱، **سن برنار** علت اصلی عدم کامیابی آنان را در این جنگ بظلم و ستم و ارتکابات شنیعه آنها میدانند.

اخراج کامل مسیحیان از بیت المقدس بدست سلطان **صلاح الدین** صورت گرفت و فقط او این افتخار را برای خود حاصل نمود. مشارالیه اول مصر و حجاز و بین النهرین را بتصرف خود درآورده سپس داخل شام شده **گوی دولوسینان** (۱) پادشاه ضعیف بیت المقدس را دستگیر کرده بزندان فرستاد و در سال ۱۱۸۷ میلادی شهر را فتح نمود و در عوض قتل عام نصاری جزیه خفیفی معین کرد از آنها گرفته شود و از غارت بکلی جلوگیری نمود.

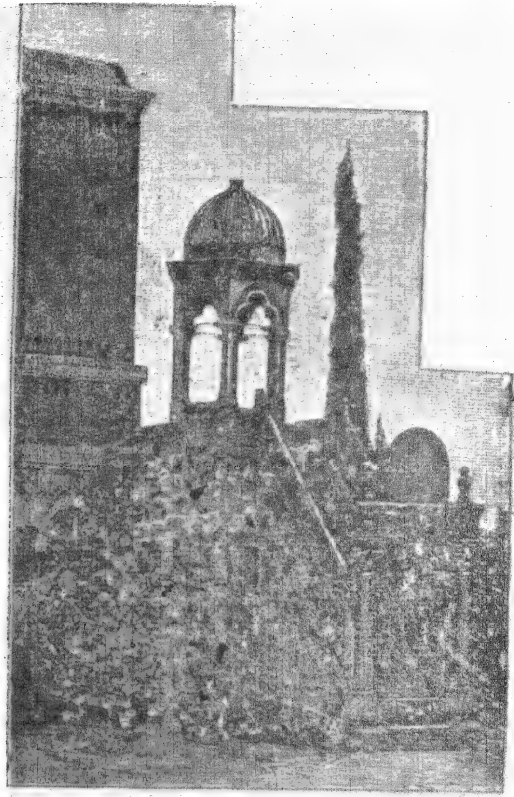
حکومت عیسویان در بیت المقدس بعد از ۸۸ سال خاتمه پیدا نمود و از آن زمان تا کنون که هفتصد سال گذشته با وجود جد و جهد و کوشش های زیاد هنوز این شهر مقدس دست پیروان اسلام باقی است.

چون تاریخ شش جنگ اخیر صلیبی که در آن جنگها اروپا با همه ناکامی دوباره در صدد فتح بیت المقدس برآمده خالی از لطف است لذا ما آنرا بطور خیلی مختصر بیان مینمائیم:

جنگ سوم را **ولیم** پیشوای صور برپا نمود و آن از سال ۱۱۸۹ میلادی تا سال ۱۱۹۲ میلادی دوام داشت. سه نفر از سلاطین بزرگ اروپا یعنی **فیلیپ اوگوست** پادشاه فرانسه و **ریشار شیر دل** پادشاه انگلستان و **فردریک باربروس** پادشاه آلمان هر کدام سرداران جنگ بودند. اما **باربروس** در آسیای صغیر اثر تن شوئی در آب سیدنوس (۲) وفات یافت و قسمت خیلی کمی از سپاه او خود را بشام رسانید. **فیلیپ اوگوست** بعد از چندی از خیالی که داشت منصرف گردید و او چند روزی در فلسطین توقف نموده و سپس ده هزار نفر از سپاهیان خود را به **دوک دو بورگنی** سپرده و خود بکشتی نشسته از صور مراجعت کرد.

۱- Guy de Lusignan. ۲- Cydnus.

تنها کسی که از آنها باقی ماند
 ریشار شیردل بود که ماند
 صلیبیان پیش شروع بسفاکی و
 حرکات وحشیانه نمود ، مثلاً در
 یکموقع جلو لشکر گاه مسلمین
 سه هزار اسیر را که اسلحه
 خود را کنار گذاشته بودند و
 امان هم بآنها داده بود بقتل
 رسانید ، گذشته ازین انواع و
 اقسام فجایع را مرتکب گردید.
 این حرکتهای وحشیانه در وجود
 مثل صلاح الدین پادشاه بهادر
 و متینی چه تأثیری بخشیده و دروی
 چه خاطره‌ای ایجاد کرده که
 بعسویان بیت المقدس غفوعومی

(۱۵۹) - محراب مرمری معروف بمحراب عمر در حرم داد و برای فیلیپ اگوست و ریشار

شیردل در ایام بیماری ایشان انواع قدیم بیت المقدس

اغذیه و ادویه مقوی فرستاده بود ؟ میشود بآن پی برد ، آری ! او باین نکته
 کاملاً پی برده بود که بین طرز فکر و کار بکنفر انسان مذهب و تربیت شده با بکنفر
 جاهل و وحشی تفاوت زیادی موجود است و باید با این وحشها بدنگونه رفتار
 نمود که انسان با سباع و درندگان صحرا مینماید ، خلاصه بعد از چندی ریشار بدون
 اینکه به بیت المقدس برسد از فلسطین مجبور بر مراجعت گردید .

نتیجه ای که از جنگ سوم صلیب بدست آمد همینقدر بود که عسویان شهرهای
 ساحلی چندیرا که باقی مانده بود در تصرف خود نگاهداشتند و کویا برای رسیدن بهمین

مقصود كوچك و منظور غير مهم بوده كه سه نفر از سلاطین بزرگ و توانای اروپا باهم اشتراك مساعی نمودند .

جنگ چهارم تحت سرداری بودوئن کنت دو فلاندر^۱ از سال ۱۲۰۲ میلادی تا سال ۱۲۰۴ میلادی جریان داشت . صلیبیان تا آنوقت از خشکی به فلسطین میآمدند ولی از آن بیعده مقرر گردید که از راه دریا این مسافت را طی نمایند ، این بود مستقیماً از زارا^(۲) بقسطنطنیه که جزو حکومت عیسوی بود ورود نمودند .

بعد از ورود بقسطنطنیه صلیبیان چنین خیال کردند که کشور شام گذشته از بعد مسافت بواسطه لشکر کشی و حملات متوالیه سابقه بقدری خراب و تباه شده که دیگر در آنجا چیزی باقی نمانده و امید تحصیل غنائم زیاد نیست . بر عکس قسطنطنیه که بدست همکیشان خودشان است مملو از ثروت و دولت میباشد و این خیال در ایشان بدرجه ای قوت گرفت که حاضر شدند شهر را ، کدام شهر ، همان شهری که بعنوان یگانگی و دوستی در آن ورود نموده بودند ، غارت کنند . این سرداران بافتوت و مروت یکدفعه بنای دست درازی را گذاشته و سر تا سر این شهر را غارت نمودند . آن زمان در قسطنطنیه از ذخائر نفیسه صنعتی مخصوصاً از کتب نفیسه باستان

روم و یونان بکثرت موجود بود لیکن این ذخائر در نظر صلیبی های قرن سیزدهم همانقدر ارزش داشت که در نظر قوم سرخ رنگ وحشی امریکا داشته است . آنها اشیائی که از جنس زر و سیم نبود خرد کرده میان دریا ریختند . مجسمه های مرمر مشهور لیزیپ ، فیدياس ، پراگزیتل^(۳) را بکلی شکسته و خرد نمودند و مؤلفات دمستن^(۴) و دیودور^(۵) و پولیب^(۶) را تا ابد از صفحه روزگار محو و نابود ساختند .

۱ - Boudouin comte de Flandre.

۲ - Zara ، شهری است در اطریش که در ساحل آدریاتیک واقع است .

۳ - Lysippe, Phidias, Prapxitéle ، این سه نفر از مجسمه سازان مشهور یونان و مجسمه هایی که ساخته اند مقام شهرت را حائز میباشند .

۴ - Demosthènes ، از خطباء و نویسندگان زیر دست آتن و در فصاحت و بلاغت شهرتی بسزا داشت .

۵ - Diodore ، یکی از مورخین مشهور یونان و از تصانیف او قسمت خیلی کمی در دست است .

۶ - Polype,

بودن و رفقای ی بواسطه غنائم فراوانی که از غارت شهر بچنگ آورده بودند از خیال فتح فلسطین بکلی منصرف گردیدند . خود بودن بامپراطوری منتخب گردید، حتی اینوسان سوّم پاپ انتخاب او را با همه تجاوزات و افعال وحشیانه ای که مرتکب شده بود تصویب نمود و اما اینمطلب که اقتدار این سلطنت جدید چند روزی - شترطول نکشید چندان لازم بدکر نیست ، چه جنگجویان مذهب عیسوی در آنصرا بدرجه ای فاسد و شریر و وحشی بوده اند که صلاحیت اینکه بتوانند حکومت ثابتی تشکیل دهند نداشتند و فقط برای خرابی و ویرانی بد طولانی داشته چنانکه در نتیجه همین قیام چند روزه آنها در قسطنطنیه تمام ذخائر فنی و علمی باستان روم و یونان بیا دفنارفت .

جنگهای پنجم و ششم صلیبی بکلی بی نتیجه ماند چه بجای حمله به بیت المقدس اکثر آنها بقصد غارت و تحصیل غنائم حمله بمصر برده ولی در آنجا هم موفق نشده بعد از شکست فاحش مجبور به مراجعت گردیدند .

فردریک دوم سرداری سپاه مختصری خود را به بیت المقدس رسانید و این پادشاه از برکت صلحی که بین مسلمین و نصاری منعقد شده بود رخصت یافت که بطور دوستانه وارد بیت المقدس گردد لیکن او بعد از آن مجبور شد بارویا مراجعت کند و بهمین نتیجه مختصر جنگ ششم صلیبی هم خاتمه پیدا نمود .

صورت این جنگها از آنوقت تغییر پیدا کرده و بعوض اینکه نبروهای مهم و معظم اروپا در آن داخل باشند فقط دسته های کوچك و مختصری آنها بقصد چپاول و غارت حمله میبردند .

با وجود اینکه بعد از جنگ اول صلیب پنج جنگ دیگری هم نظیر آن رویداد معذلك بیت المقدس بلکه تقریباً تمام فلسطین در تصرف مسلمین باقی ماند . سن **لونی** در سال ۱۲۴۸ میلادی هفتمین جنگ صلیب رانته دیده و با پنجاه هزار لشکر

از اکمورت (۱) بطرف مصر روانه گردید . او در دامیت (۲) از کشتی پیاده شده و شهر را گرفت ، بعد بجانب قاهره پیشرفت ولیکن در اینجا شکست کامل دیده اسیر گردید و بعد از دادن خون بها خلاص شده بشام عزیمت نمود ، تا مدت دو سال هم که در آنجا بود نتوانست پیشرفتی حاصل کند ، عاقبت قبل از رسیدن به بیت المقدس به فرانسه مراجعت نمود .

سن لوئی با اینحال مایوس نشده بعد از شانزده سال اسباب جنگ دیگر صلیب را فراهم نمود و در چهارم ژوئیه ۱۲۷۰ میلادی باسی هزار پیاده و شش هزار سواره از اکمورت با کشتی حرکت و بجانب تونس روانه شد و بدین امید بود که زمام سلطنت مسیحی آن حدود را خود بدست گرفته باشد ولی در بیست و پنجم اوت اوقات محاصره بمرض طاعون در همانجا از دنیا رفت . جنگ مزبور که جنگ هشتم است آخرین جنگ صلیب بوده و دوره لشکر کشی برای همیشه خاتمه پیدا نموده و مشرق کاملاً در قبضه مسلمین باقی ماند .

قطعات چندی هم که در فلسطین در تصرف عیسویان بود تمام از چنگ ایشان خارج گردید و بعد از آن پاپ ها برای يك قیام تازه هر قدر حس مذهبی مردم را تحریک نمودند تأثیری نبخشید چه جوش مذهبی که در اهالی اروپا وجود داشت بکلی تمام شده و نظر ایشان بطرف مسائل دیگری متوجه میگردد .

من در پایان تاریخ مختصر جنگ صلیبی نمیخواهم این سؤال را طرح کنم که آیا این تجاوز و حمله اروپا بمشرق حق بوده است یا نه ؟

راجع باینگونه سؤالات مورخین جدید خوب میتوانند قلمفرسایی کرده تقریظهایی بنویسند لکن بعقیده من اینسؤال ابداً قابل این نیست که ادنی تأملی در اطراف آن بعمل آید زیرا که من در میان کشور ستانان قدیم یا جدید کسی را ندیدم

۱. Aigues-Mortes. خرابه شهر قدیم واقع در دهنه رودخانه رون . سن لوئی آنجا را آباد

نموده از همانجا سوار کشتی شده روانه جنگ صلیبی گردید ، دیوارهای قدیم آن هنوز باقی است .

۲ - Damiette.

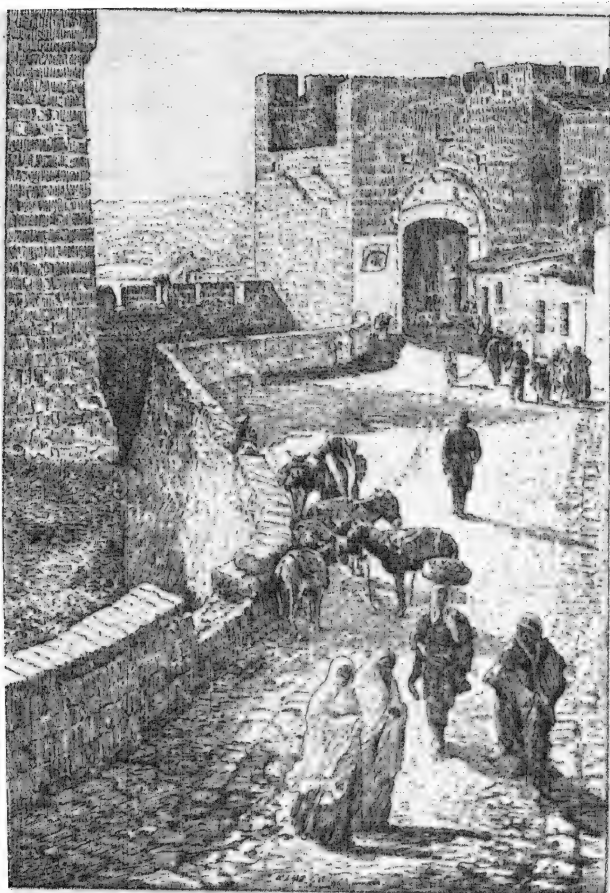
که حين شروع بيك جنگ اين مطلب در خاطر او خطور کرده باشد که آيا آن جنگ جايز است يا نه ؟ آری چیزی که در نظر گرفته میشود همانا نفع و ضرر جنگ است ، يعنی ملاحظه میکنند که اين جنگ تا چه اندازه متضمن فائده يا محتمل خطر و ضرر است چنانچه کامیابی حاصل شد حاجت باقائمه دليل نیست ، چه اصل کامیابی و فتح خود آنرا جايز قرار میدهد و بر فرض محال که احتیاج بشبوت داشته باشد انشاء پردازان میتوانند بخوبی از عهده آن بر آمده و بهیچ اشکالی هم بر نخواهند خورد . همچنین نسبت خطا و جور بزور و قوت دادن خیلی سهل و آسان میباشد و ممکن است بوسیله بمانات آتشین و مقالات و کلمات برجسته ثابت نمود که حق نباید به دست زوراز میان رفته محکوم قوت گردد ولی اين قبل نسبت ها یا شکایات در سیر طبیعی امور و زندگی روز مره ما همان تأثیر را دارد که ندبه و ناله در مقابل ضعف و پیری و مرگ دارا میباشد .

راجع به حوشناسی اصولی که در کتابها بنظر میرسد نمیشود آنرا برای يك قوم جزو دستور قرارداد و یگانه اصلی که از روی تاریخ جزو اصول مسلمة بشمار آمده اين است که « الحق لمن غلب » . زمانی که پاپ ها مردم را برای جنگ قیام داده و اروپا را برای چنین خونریزیهای هولناکی آماده مینمودند از روی تعلیمات مدونه اين اقدام آنها برخلاف عدل و انصاف بوده است ولی ایشان در حقیقت از کشور گیران سلف و خلف تقلید مینمودند و بنا برین نمیتوان آنان را توبیخ و ملامت کرد ، علیهذا ما از بحث جواز و عدم جواز جنگ مزبور صرف نظر نموده ببيان نتایج و فوائد آنی و آنی یا مستقیم و غیر مستقیمی که از اين جنگ های پر خطر نصب مغرب و مشرق شده عطف توجه مینمائیم .

فصل سوم

نتایج کشمکش و نزاع مغرب با مشرق

راجع بنتایج اين جنگها مورخین با هم در عقیده خیلی اختلاف دارند . بعضی ها

مینویسند که مغرب از
این جنگها نتایج مهمه
زیاد و قابل توجهی گرفته
و جمعی دیگر معتقدند
که غیر از خسارت و ضرر
و تباهی و ویرانی حاصل
دیگری نداشته است .
اگر ما جنگهای
صلیبی را از نظر مقصود
اصلی آن که عبارت از
تصرف و تملك فلسطين
باشد تحت مطالعه
بگیریم بلا تردید باید
گفت که آن بر
خلاف مقصود انجام
گرفته چه بعد از آنهمه

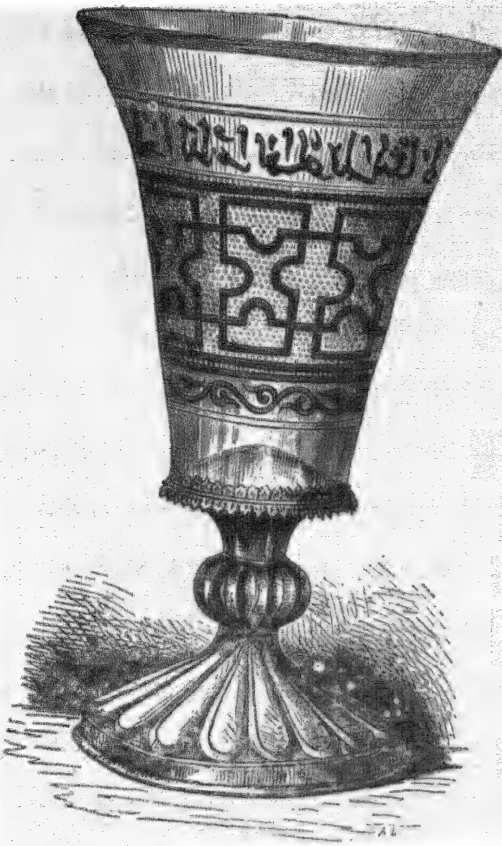
(۱۶۰) - دروازه حیفا در بیت المقدس

خسارت و مخارج گزاف و اتلاف صدها هزار نفوس نتیجه مطلوبه بدست نیامده و
کشوری را که عیسویان میخواستند بگیرند در تصرف مسلمین باقی ماند .
ولی اگر نتایج غیر مستقیم آن را ملاحظه کنیم معلوم است که این نتایج نهایت
اهمیت را حائز و در این میانه بعضی نافع و بعضی دیگر مضربوده ، اما جنبه نفع آن غالب
است . بدیهی است اینگونه ارتباط مشرق و مغرب با هم تا مدت دو بیست سال برای تمدن اروپا
عامل مؤثری بوده ولی باید دانست که نتیجه فوق غیر از مقصودی بوده که مستقیم.

از جنگ در نظر گرفته شده بود و این اختلاف کَلّی بین نتایج مستقیم و غیر مستقیم در تاریخ عالم بقدری زیاد است که میتوان آنرا یک قاعده کلی قرار داد؛ یعنی همیشه از يك سلسله وقایع مهمه نتایجی که در نظر گرفته شده نتایج دیگری عکس آن که ابداً منظور و مقصود نبود بدست آمده است. برای بدست آوردن میزان تأثیر هر يك از مشرق و مغرب در دیگری لازم است که ترقی و تمدن این دو ملت را تحت نظر بگیریم. پر ظاهر است که در آنوقت مشرق از دولت عرب و اسلام اعلی درجه ترقی را دارا بوده بر عکس اروپا کاملاً در ظلمت توحش و بربریت فرو رفته بود چنانکه در ضمن بیان وقایع جنگ صلیبی معلوم شد صلیبیان یکعده وحشیانی بودند که دوست و دشمن، خودی و بیگانه را قتل و غارت نموده حتی ذخایر نفیسه علمی و فنی قسطنطنیه را که از یونان و روم باقی مانده بود بر باد داده بکلی نیست و نابود نمودند.

اهل مشرق از این وحشیها انتظار فایده ای نداشته اند و واقعاً هم هیچ فایده ای نبردند. تنها نتیجه غیر مفیده که عاید مشرق گردید این بود که آن از مغرب تنفّر کلی حاصل نموده حتی بعد از سالیان دراز هنوز اثر آن باقی است. جهالت و رذالت، توحش و درندگی آمیخته بجنون. خاف عهد و نقض قسم صلیبیان، مسلمین را از نصاری و دیانت آنان بکلی متنفّر ساخت، پس همین جنگها بودند که بین مشرق و مغرب فواصل ضخیمه ای ایجاد کرده که اثر آن تا کنون باقی میباشد.

نتایج مضره جنگهای صلیبی نه تنها این بود که آن بن اقوام غربی و شرقی حس تنفّر و عداوت شدیدی تواید نمود بلکه همین جنگها سبب گردید که نفوذ و اقتدار روحانی پاپ ها زیاد بلکه فوق العاده گردید. کشیشها که سرداران صلیبی برای تهیه هزینه لشکر کشی بدست ایشان املاک خود را فروخته بودند متمول شده ثروتهای هنگفت بدست آوردند و بالتبعیه پاپ بر تمام اقوام و سلاطین اروپای حکمرانی را گذاشته و از طرف دیگر اخلاق کشیشان بواسطه تمول زیاد تغییر نموده بکلی فاسد گردیدند. ولذا بر اثر آن بمرور ایام مذهب یروستان عرض وجود نموده و انقلاب مذهبی خونینی تولید گردید.

از جمله نتایج مذمومه جنگهای صلیبی یکی اینست که آن تا چندین قرن بکمرشته بی انصافی و عداوت و کینه های خیلی شدید مذهبی در دنیا پدید آورده و پایه قساوت و بیرحمی و خونخواری را بجائی رسانید که در غیر از مذهب یهود نظیر آن را بین اهل هیچ مذهبی نمیتوان پیدا کرد. راست است که قبل از زمان جنگ صلیبی هم بازاری بی رحمی و بی انصافی مذهبی رواج زیادی داشت ولی منتهی بسفّاکگی و خونریزی نشده بود لیکن در جریان جنگهای مزبور جور و اعتساف مذهبی حقیقه بدرجه جنون

رسیده و در طول این مدت دویست سال عملیات بیرحمانه و شقاوت کارانه (۱۶۱) گلاس ساخت مسلمان . معروف است که شارلمان در یکی از جنگهای صلیب آنرا همراه خود بارو یا آورد .

بطوری در اروپا شایع و جزء طبیعت شده بود که هنوز اثر آن باقی است . کشیشان عیسوی تا این حد بغونریزی عادت کرده بودند که در اشاعت مذهب خود و تباهی ملل غیر مسیحی همان قساوت و جور را بروز میدادند که ابتدا برای کفار و بت پرستان مقرر شده بود ، در مقابل يك نقصیر مختصر و کوچکی شدیدترین عقوبات را روا میداشتند . فاجعه قتل عام یهود و آلبیجوها (۲) و قتل عام عیسویان فرقه مردوده و تمام خونریزی

۱-Albigensis فرقه ای بودند که در قرن دوازدهم میلادی در ایالت آلپانی فرانسه تشکیل گردید . آنها با پاپ مخالفت کرده و در قلع و قمع آنان حوزه پاپ فحایی را مرتکب گردید که خامه از ذکر . آن شرم دارد .

وحشیانه ای که در این مدت طولانی جریان داشت نتیجه جور و تمصب شدید مذهبی بود که جنک صلیبی آنرا اشاعت داد.

بعد از بیان مختصر نتایج و خیمه جنک نامبرده اینک بذکر نتایج خوب و مفیده آن مبادرت مینمائیم :

جنک صلیب از نظر اجتماعی و سیاسی اولین خدمت شایسته و مهمی که نمود این بود که لا اقل در فرانسه و ایتالیا از نفوذ و اقتدارات ملوک الطوائفی و صاحبان اراضی کاسته و مبانی حکومت آنان را متزلزل گردانید. سرداران بزرگی که بفلسطین حمله بردند برای تهیه هزینه لشکر کشی نه فقط مجبور به رهن و فروش املاک خود گردیدند، بلکه در تمام قصبات و شهر های املاک خود امتیازات و حقوق مالکانه ای که داشتند همه را بدعرض فروش در آورده و کلیه اختیارات خود را از دست دادند، نتیجه این شد که حکومت های کوچکی در این نقاط پیدا شدند که مستقیماً تحت حکومت مرکز و پادشاه وقت بودند و از اینرو تمام بلاد اطراف از چنگ حکومت ملوک الطوائفی خلاص شده و در آن ها حکومت هایی از انجمن بلدی بر قرار گردید و در نتیجه از قوت این ارباب ملک های کوچک هم کاسته و بالاخره نفوذ مرکز بنای بسط و توسعه را گذاشت. پادشاه هر روز بر نفوذش افزوده و بر ملاکین و رعایای ایشان تسلط کامل حاصل نمود. سلاطین فرانسه که قبل از جنک صلیبی در نهایت ضعف بودند بواسطه خرابی و تباهی ارباب ها و ملاکین بتدریج قوت گرفته و همین اربابان محلی که وقتی با شاه همسری مینمودند متدرجاً ضعیف گردیده تا بجائی رسیدند که فقط نامی از آنها باقی بود.

قوت صاحبان املاک فقط در فرانسه و ایتالیا رو با انحطاط نهاد ولی در انگلستان و آلمان نتیجه بعکس بخشد. در آنجا که صاحبان املاک در جنک خیلی کم سهم گرفته بودند املاک ایشان بحدت اصلی خود باقی ماند بر عکس سلاطین آنها که نسبتاً بیشتر سهم گرفته بودند لذا از قوت ایشان کاسته امراء و صاحبان املاک بیشتر موقع پیدا کردند که اقتدارات شاه را محدود سازند. مثلاً سه نفر از سلاطین آلمان

که داخل جنگ شده بودند نتیجه این شد و قتیکه فرد ریک دوم آخرین ایشان وفات نمود از شاهنشاهی آلمان فقط اسمی باقی مانده بود . آری در فرانسه هم سه نفر از سلاطین در جنگ شرکت نموده بودند ، لیکن شرکت فیلیپ او سوست چندان طول نکشید و بعد از چندی برگشت و اما در مدت غیبت لوی هفتم و نهم از حسن تدابیر و جدیت سوژر و ملکه بلانش اربابانی که ضعیف شده بودند تمام ایشان زیر نفوذ مرکز در آمدند .

اگر ما از نتایج آتی و بعیده وقایع تاریخی بحث کنیم با سانی میتوانیم ثابت کنیم که ریشه طرز محکم و یا بدار حکومت فعلی انگلستان منتهی بحالات و اسباب خاصی میشود که از جنگ صلیبی پیدا شده اند .

جنگهای بین اروپا و آسیا در بازگانی هم تأثیرات نمایانی بخشید ، لشکر کشی عمده و مهمی که اروپا تا مدت دو یست سال بطرف مشرق مینمود 'تجهیزات جنگی و رساندن مهمات و اسباب و لوازم این سپاه در امورداد و ستد خشکی و دریائی شرق و غرب انقلاب عظیمی بدید آورد . اهالی ماریسی ، پیزان ، زن مخصوصاً اهالی ونیز از این انقلاب و هیاهو نتایج مهمه گرفتند ، نیروی دریائی ماریسی بدرجه ای ترقی نموده بود که در سال ۱۱۹۰ میلادی ریشارد شیر دل تمام سپاه خود را از این بندر سوار کشتی نموده و بارض مقدس روانه داشت .

ترقیات تجارتی که بوسیله جنگ صلیب فراهم آمده بود بواسطه اخراج صلیبیان از آسیا چندان سکتۀ بآن وارد نیامد چه اکثر بنادر مستقل تجارتی ایتالیا با سلاطین اسلام معاهدات تجارتی بسته بودند و همین تجارت با مشرق باعث ترقی و نیز شده و تا قتیکه بواسطه اکتشاف راههای بحری جدید تجارت مزبور بدست اقوام دیگر نیفتاده بود پیشرفت آن بدرجه کمال بوده است ،

جنگ صلیبی در پیشه و هنر هم تأثیراتی بخشید . سرداران صلیبی با وجود زندگانی ساده روستائی خود وقتی زندگانی تجملی و دلفریب اهل مشرق را دیده زیاد متأثر گردیدند . و لذا بوسیله تجارت بنای اقتباس و تقلید از ایشان را گذاشته

در قرن دوازدهم و بیشتر در قرن سیزدهم نسبت باسلحه و ملبوس و نیز ابنیه و عمارات تراکت و آرایش و تزییناتی که در مشرق رواج داشت در اروپا هم معمول گردید . معلوم است در لوازم زندگانی و اسباب معاشرت هر قدر سلیقه و تراکت زیاد شد بهمان اندازه پیشه هم رو بترقی میگذارد چه وظیفه پیشه است اشیائی که در بازگانی ضرورت می یابد تهیه کرده تحویل نماید . مسلم است که فن نجاری ، زرگری شیشه سازی کاشی کاری درجه کمال آنها ممکن نیست که بدون تخصص فنی صورت گیرد و تخصص آن قبل از جنگ صلیب در اروپا مفقود بوده لیکن از آسیا بزودی به اروپا آمده و در تمام کشور شایع گردیدند ، مثلاً و نیز شیشه گری صور را سر مشق اقتباس خود قرار داد . بافتن حریر آلات و رنگرزی عالی که مسلمین در آن متخصص بودند در اروپا رواج یافت . در میان سپاهیانیکه از اروپا بمشرق در ظرف دوست سال عبور و مرور مینمودند معمار و نجار و دوانگر و آهنگر موجود بودند چون غالباً توقف آنان در شام بطول میانجامید لذا از هنروران مسلمین بسهولت استفاده نموده پیشه و هنر آنان را اخذ و تکمیل مینمودند .

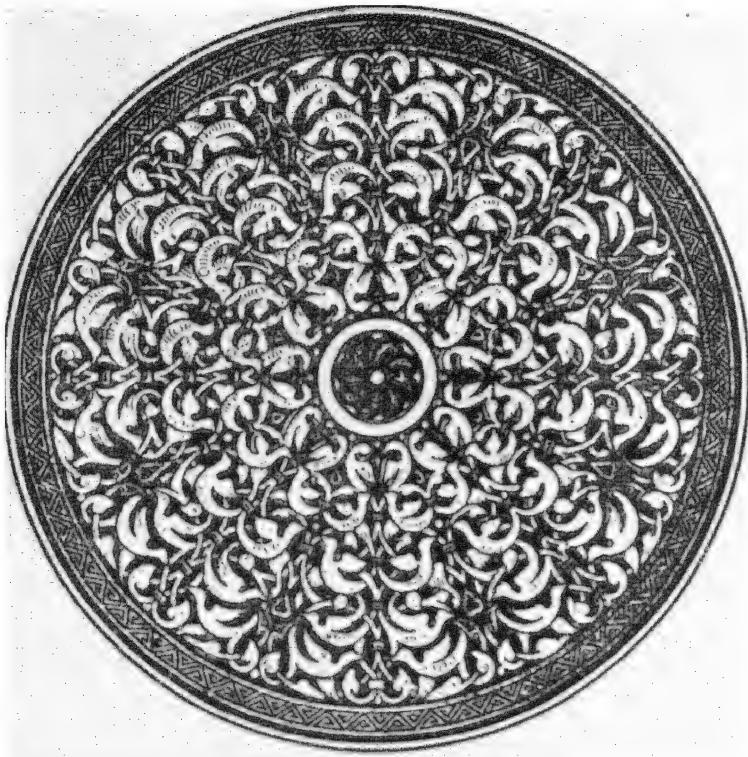
مشرق در پیشه و هنر هم ضمن این جریانات تأثیرات مهمه باروپا بخشید و از قسطنطنیه تا مصر اشیاء نفیسه ای که وجود داشت صلیبیون تمام آنها را دیده در سلیقه و ذوق ایشان از دیدن آنان تفاوت و تغییر کلی پیدا شد .

در طرز معماری اروپا نیز انقلاب کلاسی رویداد چنانکه ما در یکی از ابواب آتیه ثابت خواهیم نمود که در عمارات اولیه اروپا تمدن عربی تأثیر نمایانی بخشیده است اما از حیث علوم جنگ صلیب چندان عامل مؤثر نبوده است ، هر چند عقیده بعضی مورخین بر اینست که جنگ مزبور در علوم اروپا نیز تأثیر بخشیده ولی باید دانست که در میان سپاهیان صلیبی اهل علمی وجود نداشته بعلاوه این مطلب ظاهر است که علوم یک قوم غیر از طرز معماری یک خانه یا بعضی هنر های یدی ایشانست که باسانی در سرزمین دیگر انتشار پیدا کند .

اینکه ما مسئله تأثیر علمی را بطور کلی انکار نمیکنیم برای اینست که بین پیشه

(۱۶۲). ظرف مسی حکاکی کار دمشق که معروف به جام تعمید سن لویی میباشد.

(۱۶۳) - يك دورى مى ساخت عرب

و علم نسبت خیلی نزدیکی وجود دارد و غالب اینستکه بوسیله پیشه و هنر علم هم طرف توجه واقع میشود. اروپا در قرون وسطی معلوماتی که در علوم و ادبیات حاصل نموده شکی نیست که از کتب علمی و ادبی مشرق بوده ولی مادر یکی از فصول آتیه ثابت خواهیم نمود کتب نام برده که در اروپا منتشر گردیدند بوسیله جنک صلیب نبوده است. از حیث ادبیات هم جای تردید نیست که جنک صلیب در اروپا تأثیر داشته است ولی تأثیر آن چندان زیاده نبود. بواسطه این جنک زمینه هائی دست یکمده از شعر او نویسندگان آمد.

در موضوع سحر و جادوی مصر و سایر عجائب مشرق سود فروای، تانکرد و دیگران حکایاتی منظوم و بین مردم انتشار دادند.

در خاتمه بیان گوئیم که مشرق از حیث تمدن تأثیرات خیلی زیادی بوسیله جنگ صلیب باروپا بخشیده ولی این تأثیر بقدریکه دربارگانی و پیشه و هنر بود در دانش و ادب آنقدر نبوده است .

ما وقتی که يك رشته روابط تجارتي و ترقیات مربوط به پیشه و هنر را در نظر میگیریم که به وسیله صلیبیان و مسافرت ایشان بمشرق در اروپا پیدا شده میتوانیم گفت که همین جنگهای صلیبی اروپا را از عادات و اخلاق رذیله و اطوار وحشیانه خارج ساخته و زمینه ای در آنها تهیه نمود که بعدها علوم و ادبیات مسلمین که بوسیله دانشکده های اروپا انتشار یافت طوری آن را بسط و توسعه داد که بالاخره يك روزی در آتیه منشأ رنساس (تجدید حیات علمی) گردید .

کتاب چہارم رُسوم و نطاماتِ مسلمین

چاپ سوم

باب اول - عرب بدوی و دواتی

فصل اول

طرز معیشت اعراب قدیم

ما در نظر داریم که در ابواب و فصول این کتاب شرحی بطور مختصر از طرز معیشت اعراب قرون اولیه اسلام بیان نمائیم و چون از مطالعه رسوم و عادات موجوده آنان بنظرات اولیه اجتماعی و سیاسیشان که تا کنون اثر آن باقیمانده میتوان کاملا پی برد لذا این بیان ما مبنی بر حالات موجوده آنها خواهد بود. اگرچه اینطریقه یعنی از حالات موجوده پی بحالات قدیمه بردن در بسیاری از اقوام عملی نیست لکن ما می توانیم بآسانی ثابت کنیم که نسبت باقوام مشرق که در اینجا از تاریخ آن ها صحبت میداریم طریقه بالا کاملاً عملی و قابل اجرا میباشد.

یکی از مهمزات برجسته اقوام مغرب اینست که سرعت در آنها تغییر و تبدیل روی میدهد مثلاً اگر عصر شارلمان را با عصر نوی چهاردهم که چندان فاصله ای بین آنها نیست بسنجیم معلوم میشود که فرق محسوسی بین این دو عصر وجود داشته بعدیکه در علوم و فنون و حرفت و هنر و از همه بیشتر در اصول معاشرت حتی زبان تغییر پیدا شده است.

لیکن باید در نظر داشت که تغییرات دو عصر تاریخی از این جهت زیاد معلوم میشود که تاریخ فقط از طبقات عالیه مدنی بحث مینماید و الا در طبقات متوسطه و دانیه تغییر و تبدیلی که گفتیم خیلی کم است ، ترقی علوم ، ادب ، پیشه و هنر که از تمدن يك قوم حکایت میکند در طول چند قرنی در عامه خیلی کم تأثیر مینمیشد

مثلا بین صاحبین شارل مارقل با اخلاف ایشان که در زمان لوی چهاردهم بودند فرق نمایانی محسوس میباشد لیکن یکنفر آهنگر یا بنا و یادمانی همان عصر را با عصر بعد مقایسه کنیم می بینیم که تفاوت و فرق بین آنها خیلی کم است چنانکه در برتن^(۱) هنوز کشاورزانی یافت میشوند که کاملاً با اسلاف هزار سال قبل خود مشابهت داشته و درینمدت طولانی ابداً تغییری در آنها روی نداده است .

اگر چه فرق بین این دو زمان بدانگونه است که گفتیم ولی باز هر چه باشد فرقی بین آنها موجود است ، چه اصل محیط در این میانه تبدیل پیدا کرده و روستائی مزبور هر چند در قوای دماغی نسبت با اسلاف باستان خود ترقی نکرده لیکن در آن قری و صحاری خیلی دورهم که غیر از زبان روستائی بزبان دیگری آشنا نیستند معذک نسبت بآباء و اجداد خود که در محیط دیگری زندگی مینمودند تمدن روز افزون کنونی از دورهم باشد انعکاسی در آنها بخشیده است .

این نظریه اروپائیان که اقوام مشرقی تبدیل و تغییر پیدا نمیکنند نسبت به وضعیات فعلی آنها صادق است لیکن در ازمنه سابقه تبدلات زیادی در آنها پیدا شده یا لا اقل طبقات عالی که در آنها صلاحیت تغییر هست تغییر پیدا نموده اند مثلاً بین یکنفر مسلمان از اجزاء در بار سلطنتی بو عبدل^(۲) با یکی از صحابه عمر فرق نمایانی موجود میباشد و از آن زیادتر فرقی است که بین یکنفر فاضل دانشگاه بغداد یا قرطبه با یکنفر شتر چران صحرای عربستان محسوس و آشکار میباشد . در هر حال تغییرات زمان در طبقات دانیة اجتماع چنانکه گفتیم خیلی کم معلوم میشود و این قاعده در هر قومی صدق مینماید و بنا برین بین يك عرب دهاتی زمان پیمبر اسلام و بالاتر از آن یکنفر عرب صحرا نورد با اعراب حالیه که از نسل آنها میباشند باید خیلی کم فرق بوده باشد و همینطور هم هست .

۱ - Bretons نام شبه جزیره قسمت غربی و شمالی فرانسه و آن در قدیم ایالتی بود مستقل و حالا چندین قسمت تقسیم شده است در سنه ۲۸۴ میلادی قوم برتن بدانجا رفته سکونت نمودند و بدینجهت برتن نامیده میشود .

۲ - نام ابو عبدالله پادشاه غرناطه است .

(۱۶۴) - واحه یسکرا در الجزیره

و از این رو تقسیماتی که در اقوام مغربی مسلم گردید در اقوام مشرقی هم عین آن را در نظر گرفته طبقات مختلفه قابل و غیر قابل تغییر هریک را از دیگری تفکیک نموده و از هر کدام جدا گانه بحث مینمائیم.

بادر نظر گرفتن فرق مذکور اینرا هم باید در نظر داشت که حالیه اعراب (مسلمانان) در طول يك قرن نسبت با اقوام اروپا خیلی کم تغییر و تبدل پیدا میکنند و این حالت جمود و رکود آنها تنها مبنی بر این نیست که تمدن باستان آنها از بین رفته بلکه بیشتر برای این است که در قرآن، کتاب آسمانی، آنها قوانین و قواعد مذهبی و سیاسی و اجتماعی با هم ترکیب و امتزاج یافته، همینطور که قرآن غیر قابل تغییر شناخته شده امور و مسائل و احکام

اجتماعی آنها هم صورت ثابتی بخود گرفته است ، پیروان دین اسلام بعد از چندی در سلسله زنجیر محکم کتاب و سنت و سیره مقید شده و اثر آن بعد از سالیان دراز از روی اصول توارث بقدری محکم و پایدار گردیده است که هیچ قوه ای نمیتواند با آن مقاومت نماید . اینجاست که رسوم و آداب قسمت غالب آنها بمرور زمان بقدری محکم و ثابت گردیده که غیر قابل تغییر بنظر میآید و بدینجهت است که از مطالعه حالت موجوده بحالات گذشته آنها خوب میتوان پی برد .

تا اینجا شرحیکه گفته شد مخصوص است باعراب متوطن دهات و اعراب صحرا نشین که در آنها خیلی کم فرق و تفاوت پیدا میشود و الا در اعراب متوطن شهرسنانها که در ازمئه مختلفه مغلوب فاتحین مختلف شده اند تغییرات و تحولات زیادی روی داده است ، فقط چیزی که هست اینکه چون خود فاتحین مزبور دین اسلام را قبول کرده و احکام قرآنی در تمام اجزاء زندگانی روز مره هر مسلمانی تماس و ارتباط تام دارد لذا در رسوم و اوضاع فاتح و مفتوح فرق زیادی محسوس نمیشد ، بنا براین هر چند تصاویر حاضره این اعراب شهری باتصاویر سابقه آنها کاملاً مشابه نیست معذک بین آنان تا ایندرجه شباهت (بالضروه) موجود است که هر یکرا زمینه اطلاع از دیگری میتوان قرار داد .

نظر باینکه اصول اجتماع هر يك از اعراب متوطن شهر یا دهات و نیز اعراب صحرا نشین با دیگری فرق دارند لهذا حالات هر کدام از آنها را جداگانه بیان مینمائیم .

فصل دوم

طرز معیشت بدوی

نظر باینکه ما در سابق خصایص بدویها را مفصلاً بیان نموده ایم تکرار آنرا در اینجا زاید دانسته و درین فصل فقط طرز معیشت آنها را تحت مطالعه آورده از آن بحث مینمائیم .

بیان رسوم و عادات بدوی نسبت باهالی شهر و دهات خیلی سهل و آسان است چه طرز معیشت آنان بسی ساده و پیچیدگیهاییکه در اصول زندگی شهری وجود دارد در

(۱۶۵) - چادر اعراب بدوی در الجزایر

بدوی نیست. تصویر معاشرت و اجتماع آنها را که ذیلاً نشان خواهیم داد ما آنرا از کتاب **کست** ^(۱) اقتباس نموده‌ایم. این مرد پنجاه سال پیش در میان بدویهای خود سرکناره‌های نیل اقامت داشته و راجع بحالات آنها کتابی تألیف کرده است و چون اصول معاشرت و زندگانی اعراب صحرا نورد در همه جایکسان و تفاوت و فرق بین آنها بقدری کم است که بیان کست از اعراب بدوی عصر سلیمان گرفته تا بدویهای دوره پیمبر اسلام و عصر حاضر بر تمام آنها کاملاً صدق مینماید و تا وقتی که در خود فطرت و طبیعت تغییرری راه نیابد و صحرای عربستان و افریقا معدوم نشود این بیان **کست** بر تمام اعراب صحرا نشین همیشه صادق میباشد.

کست چنین مینویسد: «عرب از طلوع آفتاب سوار مادیانش شده بیرون میروند و تا قبل از غروب آفتاب چادر خود مراجعت نمیکند، غذای او در تمام روز منحصر به ذرت و خرماس است. او مادیانش را با بوته های سبزی که در گذر او یافت میشود می چرانند، شب که به چادر خود بر میگردد عیالش ظرفی از شیر با قدری خرما و عسل نزدش حاضر میسازد،

«بدویها فقط برای فروش احشام و اغنام خود بشهر رفته و هیچوقت هم شب در شهر نمیمانند. آنها وقتی که در صحرائی چادر میزنند مقدار کمی زمین هم برای کشت و زرع تهیه نموده اقسام غلات مثل جو و ذرت فقط برای مصرف خوراک خود میکارند» آنها نظر بطرز معیشت و زندگی آزاد دارای تهوور و جسارت خاصی بوده مثل مردم فلاحیت پیشه رذل و دارای صفات پست نیستند. در حرکاتشان آزادی خاصی ظاهر و چشمهای ایشان درخشان میباشد. بواسطه زندگی ساده و مرتبی که دارند از هر گونه امراض که سایر کشاورزان مبتلا میشوند خود و عیال و اطفالشان محفوظ بوده و خون آنها مانند هوای صحرائی که در آن زندگانی میکنند صاف است»

«اما زنان کارهای عمده شان دوشیدن گوسفند و گاو، آرد کردن گندم با دستاس، تهیه غذا و پرورش اطفال بوده و نیز برای لباس و خیم و فرش پارچه های ضخیم و قالیهائی به دست خود میبافند»

«زنان در سفر در هودجی که آنها بر پشت شتر نصب میکنند هر یک نفر در یک لنگه آن می نشینند، این هودج را از شاخه های درخت ساخته درون آنها از پوست گوسفند فرش میکنند و از بالا هم برای محفوظ ماندن از آفتاب و باد سایبانهای از پارچه ترتیب میدهند، آنها در میان این قفس هم بیکار ننشسته با هاون چوبی که همراه دارند مشغول آرد کردن شده و از آن برای خوراک روز خمیر کرده و وقتی که بمنزل میرسند آنها روی آتش و بعضی اوقات در تنور و یا روی زمین سوزان نان طبخ کرده و صرف میکنند سوخت آنها منحصراً است به شکل شتر.

«چادر شیخ را همیشه در وسط چادرها نصب میکنند و دو طرف آن مخصوص است

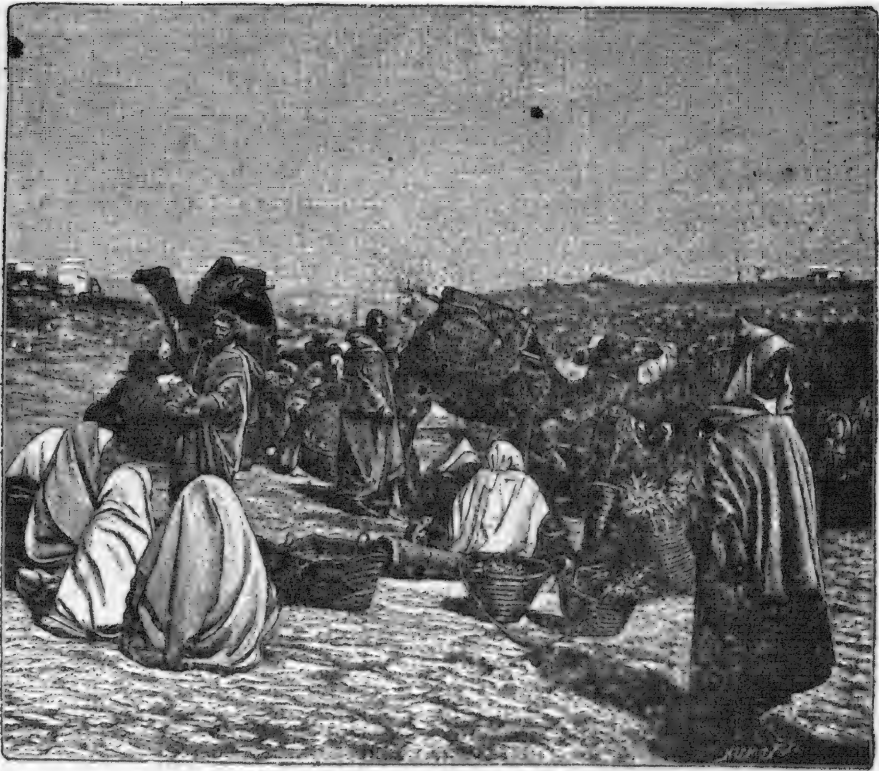
بچادر فرزندان متأهل شیخ، بعد چادر اقارب و آخر از همه چادر ملازمین و خده نگاران را بپا می‌کنند، اسبان را همیشه جلو چادر و مقابل چشمشان می‌بندند تا موقع ضرورت بتوانند فوراً سوار شده و دیگر همه وقت مد نظرشان بوده باشند، پشت سر اسبها گاو، بعد شتران و آخر از همه اغنام قرار می‌گیرند و اطراف تمام این حیوانات سنگری بشکل دایره ترتیب می‌دهند، غالباً شتران را اطراف چادر آنهایی که شبها آشپزی می‌کنند بطور دایره می‌خوابانند و این چادرها خیلی کوچک و در خارج خیام مزبور بغاصله کمی آنها را بپا می‌کنند.

شکل چادرها همیشه مربع و هیچوقت مدور بنا نمی‌کنند و از چهار سمت آنها میتوان بست و باز نمود. این خیام بقدری کوتاهند که غیر از وسط در هیچ سمت آن نمیتوان تمام قامت ایستاد، چادرهای مزبور ازیشم گوسفند و شتر بافته شده و قطرات شبنم و باران در آنها ابدافوذ نمیکند و از طوفان باد و آفتاب کاملاً محفوظ میباشد، ما این بیان را بد کرات از کزانت البیت آنها خاتمه داده و در اینباب همینقدر مینویسیم که آن خیلی ساده و مطابق احتیاجات زندگانی بکنفر صحرا نشین است. در میان انانیه اسلحه و آلات حرب در درجه اول واقع شده خاصه نیزه که طول آن سه یا چهار متر میباشد. هاوونی برای کوبیدن قهوه و دیگر مشک آب، لباس مختصری با بعضی اشیاء متفرقه و از اینجا هم بخوبی میتوان دانست اشخاصی که اواز زندگانی آنها تا این درجه ساده و محدود است هیچوقت محکوم دیگری واقع نشده اند.

فصل سوم

طرز معیشت اعراب سکنه دهات

در جزیره العرب و نقاط مجاور آن همیشه يك طبقه مردم زندگی اجتماعی فلاحه پیشه ای هم هستند که دور از شهر و در دهات مسکن دارند. این طبقه که در يك نقطه معینی مقیم و در زنجیر محکم افکار و خیالات و رسوم

(۱۶۶) - منظره بازار را کش

خاصی مقید و یا بندگان غیر از مذهب تغییر دیگری در آنها روی نداده و از مطالعه وضع و حالات این دسته از اعراب مسائل و احکامی را که در قرآن ذکر شده خیلی خوب نمیتوان فهمید.

اینک ما از میان طوایف مختلفه این طبقه، اعراب نیم آ زاد حوران را بطور نمونه در اینجا ذکر مینمائیم که در حواشی صحرای شام مسکن داشته و... و لویلا^(۱) در یکی از تألیفات مهم خود که راجع بطبقه مزدور مشرق تألیف کرده شرحی راجع بر رسوم و عادات ایشان ذکر نموده که از مطالعه آن معلوم میشود که دودسته مختلف

۱- Le Play.

بدوی و متوطن که در عادات و رسوم با هم متباینند، وقتی که در یکجا جمع میشوند چگونه با هم زیست و زندگی کرده و از معاشرت آنان با هم چه رسوم و نظاماتی تولید میشود.

اگر چه اعراب حوران مسکنشان عربستان نیست. لیکن اصلا عرب هستند زیرا اینمطلب معلوم شده که قبل از میلاد مسیح حوران را قبائل جنوب عربستان که **وتر ستن**^(۱) آنها را جزو قبائل قحطان میشمرد مسکن خود قرار داده و حکومت سحلیه را در آنجا تشکیل دادند و بعد زیر حمایت رومیان قبایل غسان در اینجا تأسیس گردیده و از میان اعراب همین حوران یک نفر باسم **فیلیپ** در سال ۲۴۴ امپراطور روم برقرار شد و نیز اینمطلب معلوم است که حکومت غسانی اعراب تا پانصد سال دوام داشته تا اینکه زمان خلفای راشدین جزو سلطنت اسلامی قرار گرفت و عمارات غالبه ای که آثار آن در اینحدود خصوصاً در بصری^(۲) دارالحکومه آن تا کنون باقی است بهمین غسانها آنها را منسوب میدارند و در این باب کتیبه‌هایی بخط سبا و زبان بعضی قبائل باستان عرب هنوز موجود میباشند.

اعراب حوران که قریب بصری مسکن دارند از بدوی و متوطن هر دو مرکب میباشند، بدوی فقط در باستان بدینجا آمده و در زمستان بعراق عرب و سواحل رودخانه اردن میروند.

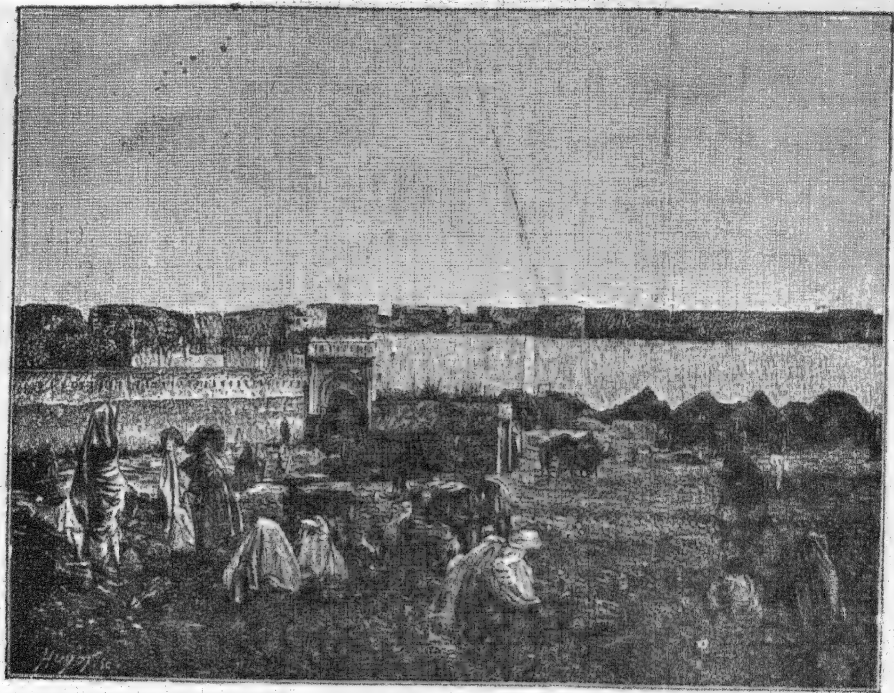
اعراب متوطن حوران بدستجات مختلفه ای تقسیم میشوند و هر دسته از یک خانواده معینی تشکیل یافته و تماماً زیر ریاست یک نفر شیخ اداره میشوند، همین حورانی ها هستند که از مشاهده آنان بنظامات اولیه عرب میتوان پی برد

گذران تمام این دستجات از محل زراعت میباشد اگر چه زمین مزروع زیاد است ولی آنها بقدر حاجت کشت و زرع میکنند. حق مالکیت این اراضی مشترک بین

۱ - Wetzstein

۲ - Bosra از شهرهای مشهور قدیم حوران و آن در شام همان محلی است که حضرت رسول در سفر تعارت خود شام بدانجا ورود فرموده **بحیره** نام راهی که خدمت آنحضرت رسید.

(۱۶۷) - چادر اعراب بدوی نزدیک دروازه طنجه

تمام سکنه قریه است، سهم هر کشاورز بمیزان عدد گاوهای او مفروز میشود. محصولاتی که بر میدارند اول یکسهم آنها برای آذوقه کار و شتر کنار گذاشته و بعد از رفع احتیاج آنچه باقی میماند بیدویها و یا بازرگانان دمشق فروخته و بعضی اوقات بوسیله کاروان بسواحل شام حمل نموده از آنجا بارویا میفرستند.

تمام محصولات ملک جمعیت شناخته میشود، باستثناء محصولات چندی که در دست اشخاص معینی است و میتوانند در آن هر گونه دخل و تصرفی نمایند.

در این حدود پیشه و هنر هیچ وجود ندارد و مردم از فن نساجی بکلی بی بهره میباشند این است که تمام مهمات زندگانی خود را از ملبوس و غیره از همان بازرگانان دمشق بدست میآورند که محصولات خود را به آنها میفروشند.

هر دسته مرکب است از چندین خانوار، مسیو دلبه^(۱) چنین مینویسد،
 «در هر دسته چندین خانوار شرکت دارند، برای تعیین شخص ذکر نام تنها
 کافی نیست بلکه لازم است نام پدر را هم بآن ضمیمه نمایند، مانند فلان بن فلان و
 اگر شخص مزبور (زن باشد یا مرد) پسری دارا باشد البته ویرا با اسم همان پسر
 میخوانند مثل فلان ایوانفلان یا امالفلان و درصورت فقدان ذکور، آنرا مسکوت عنه
 گذاشته اسم نمیبرند و یاد آوری کردن اینرا که اولاد ذکور نیست عیب بزرگ میدانند
 بلکه او را بنام فامیل میخوانند و بعضی اوقات با اسم آن شخص نام آوری که از کارهای
 برجسته خویش اسباب شهرت و افتخار خانواده را فراهم کرده میخوانند و باید دانست که
 این نام خانوادگی غالباً بر رئیس خانواده داده میشود اگر چه سایر افراد خانواده هم
 در آن ذی حقد»

عده افراد هر دسته از خانوارهای مختلف و ملازمین و غلامان بسی الیسی
 و پنج تن بالغ میشوند که تمام آنها تحت فرمان یک نفر بزرگ خاندان میباشند. اوقات
 زنان بکلی مصروف بامور خانگی بوده و نسبت بآنها کمال مهربانی را بعمل میآورند، لیکن
 در اعمال و حرکات آنها نهایت درجه مراقبت مینمایند و چنانکه از یک دختری فعل ناشایسته
 دیده شود (که خیلی بددست اتفاق میافتد) خود پدر و مادر، ویرا بقتل میرسانند.

اعراب متوطن در قانون پایند قرآن و رسوم خود میباشند، کلیه شکایات و عرض
 و دادرا شیع قبیله حل و تسویه میکند. موضوع قتل را میتوان بدادن دیه تسویه نمود،
 لکن کسان مقتول اغلب قصاص را برآن ترجیح میدهند و این سبب میشود که یک
 سلسله کشتار و خونریزیهای پشت در پشت پیا پی میشود و بدینجهت قتل خیلی بددست
 وقوع می یابد. خود بدوی هم در موقع غارت از خوف انتقام خانوادگی همیشه مراقب
 است که کسی را بقتل نرساند و قانون النفس بالنفس که ظاهراً و حشبه معلوم میشود
 واقعاً در اینجا خیلی مفید و مؤثر اتفاق میافتد چه بوسیله آن اصل جنایت قتل را
 میتوان ازین برد ایکن در صورت دیه که مجازات خفیفی است رفع آن ممکن نیست

قانون قصاص در ملت‌های باستان از اینجهت بهترین قوانین شمرده میشد که آن در آنان مؤثرترین قانون بوده است .

قانونی که افراد يك قبیله را درماندن میان قبیله خود مجبور سازد نیست ، لیکن این قبایل را فقط يك چیز باقی و بر قرار داشته است که بالا تر از تمام قوانین دنیا میباشد و آن قانونی است که آنرا قانون احتیاج مینامند . يك چنین طوائف و دستجاتی که زیر حمایت و حفاظت يك حکومت مستقله ای نباشند در آنها يك فرد که بی پناه ماند بقدری عاجز و بیچاره میشود که حیاتش در مخاطره افتاده زنده ماندن برای وی مشکل میگردد . اینجاست که دیده میشود عرب همیشه با هم جمع شده زیر ریاست شیخی زندگی میکنند . این دستجات و قبائل در واقع عبارت از يك هیئت و جماعتی که وجود آن برای اشخاصی که جزو آن میباشد حتمی و لازم بوده و همین احتیاج است که در بدو به هم تشکیل دستجات و قبائل داده است و چون طرز معیشت آنها تبدیل پیدا نمیکند لذا این نظام هم تغییر پیدا نخواهد نمود . چنین معلوم میشود که در تمام کشورهایی که مسئله تقسیم بدستجات حکمفرما میباشد علت اصلی آن همین است که افراد نمیتوانند بحال افراد باقی مانند ، پس هر وقت حکومت مرکزی مقتدری تشکیل شده افراد تحت حفاظت خود قرار داد البته این قبایل و دستجات که برای حفاظت اشخاص وجود آنها لازمی است بتدریج منحل خواهند گردید .

در هر دسته علاوه بر افراد يك خاندان که در تمام منافع با هم شریکند مزدورانی هم هستند که برای تحصیل معاش یا تفرقه که در دسته آنها روی داده یا علل دیگری که نتوانسته اند در عشیره و دسته خود دوام بیاورند آمده داخل این دسته شده اند . از کارگران مزدور بیشتر در امور کشاورزی کار گرفته و در واقع جزو خانواده خود محسوب میدارند . مزد یا سهمی آنها در محصولات که نتیجه رنج دست آنهاست عموماً یک ربع میباشد . این طبقه در حقیقت از اعضاء خانواده شناخته شده و سر یک سفره با آنها غذا میخورند . اکثر اتفاق می افتد که رئیس خانواده دختر خود را باین کار

ازدواج می‌کند مشروط بر اینکه تا مدتی بدون مزد بلکه فقط بهمان خوراك و لباس اكتفا کرده خدمت نماید .

این قرار داد عیس قرار دادی را بخاطر ما می‌آورد که **یعقوب بالابان** در ازدواج **راحیل** بست و از اینجا معلوم میشود که عادات و رسوم اعراب متوطن از عصر تورات تا این زمان چه اندازه ثابت و استوار باقی مانده است . همانطور که در دوره‌های باستان معمول بوده امروز هم پدر دختر در ایام ملازمت داماد مطابق قرارداد میتواند تقاضای تمديد مدت نماید .

مزدور داماد شدنش با يك خاندان و یا از صرّفه جوئی پولی جمع کند که قادر بر ازدواج باشد و بالاخره خریدن چند حیوان و داخل شدن در يك خانواده و بعد خود مستقلانکشاوری مشغول شود تماماً دلیل روشنی است که ملازمت در اقوام باستان يك حالت موقتی بوده که سبب ترقی و باعث وصول بدرجّه بالا تر میگردد .

اعراب حوران هم مثل سایر مشرقیان زن متعدد میگیرند و آن مبنی است بر يك رشته علل و اسبابی که در آینه ما آنها را ذکر خواهیم نمود . این علل و اسباب هم طوری است که خود زن شوهرش را برای ازدواج ثانوی آماده میکند .

اعراب متوطن حوران هم مثل اعراب سایر دهات مجاور صحرا یعنی مانند اکثر نقاط عربستان گرفتار بدویهائی هستند که فقط از پرورش و دادوستد مواشی گذران آنها مشکل بلکه مجبور بغارت و راهزنی میباشد .

متوطن و بدوی در اصل منظور و مقصود تباینی که با هم دارند مانند همان تباینی است که بین مقصود و منظور یک نفر صیاد با صید موجود میباشد چه بدوی همیشه همین میکند که متوطن را شکار کرده لیکن متوطن مراقب است که از این خطر خود را محفوظ دارد و ناموس احتیاج که در حقیقت بانی نظامات بشری است برای جمع بین این دو نظر متباین در عرب طریقی که ایجاد نموده اینست که متوطن برای امنیت و آسایش خود يك خراج سالانه بدوی داده در مقابل آن ، بدوی از اذیت و آزار بی دست بر میدارد . پس در حقیقت متوطن از يك قسمت محصولی که

(۱۳۸) - ساربانان مصری

دارد صرف نظر میکند تا آنکه بقیه را حراست نماید و آن بعینه همین است که انسان متمدّن معمول میدارد یعنی او هم قسمتی از درآمد خود را برای حفظ بقیه در آمد ها و دارائی خود بصاحبان بیمه داده و نیز قسمت دیگر در آمدش را بحکومت متبوعه بدین قصد میدهد که برای امنیت و حفظ حقوق و آسایش وی ارتش، دیوان دادرسی و چندین دیوان دیگر تشکیل دهد و آنها هم مکلفند بحمايت او . معلوم است که اعراب فوق چون يك همچو حکومتی که برای حفاظت آنها نیرو و یاسبانی ترتیب داده از شر مهاجمین و غارتگران آنها را محفوظ دارد دارا نیستند، اینست با خود آن غارتگران کنار آمده و همانها را محافظ و یاسبان خود قرار میدهند . این دو طریق در نتیجه یکی و هزینه ای که میشود تقریباً با هم مساوی است .

صاحبان این دهات به اعراب بدوی همجوار خود باجی که میدهند آنها هم در مقابل خود را مسئول دانسته تمامی این دهات و صاحبان آنها را از شر حملات بدویهای اجنبی حفظ مینمایند ولی باید دانست که این حملات هم خیلی کم اتفاق میافتد چه قبایل بدوی از خوف جنگهای داخلی هیچوقت يك دهاتی که زیر حفاظت قبیله دیگری قرار گرفته است حمله نمیکردند .

وضع خانه های اعراب حوران با خانه های شاه تقریباً مشابه است ، هر خانه ای يك قسمت آن بمیهمان و واردین تخصیص داده شده و قسمت دیگر آن مخصوص ببه زنان و سایر افراد خانه علاوه محلی است برای ملازم و نوکر و نیز حیاط و طویله و غیره موجود میباشد .

بام خانه ها اغلب مسطح ، تیر های سقف از چوب سدر ، دیوارها از گل و فروشی که حتی شبها روی آن میخوابند حصر میباشد .

مسکن
بعد از بیان امور زندگانی اجتماعی اعراب متوطن حوران که شاهد مدعی ما بود اکنون بدها قین نقاط مختلفه دیگر خامه را معطوف داشته و از زندگانی داخلی آنها که عبارت از مسکن ، غذا ، لباس و غیره باشد شرحی ذکر مینمائیم .

خانه‌های طبقات متوسطه و دانیه‌نهایت در جه‌ساده و از طرز خانه‌های قشنگ‌پیراز
تجمل اعراب متمول که در باب آئیده ذکر مینمائیم بکلی جدا میباشند.

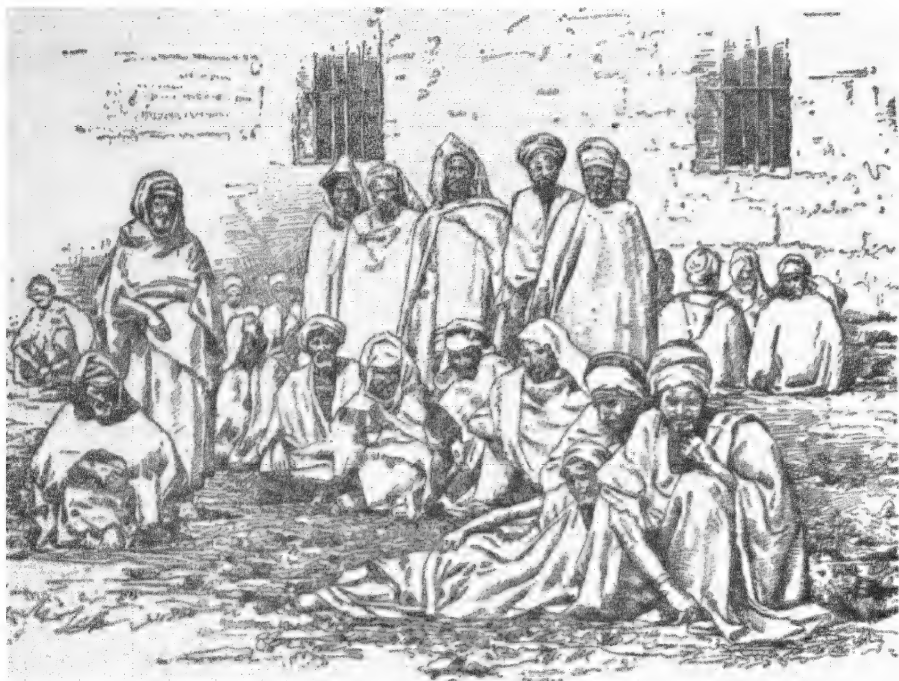
اولاً طرز این بناها در همه جا با هم متحد و فقط نقاطی که از تمدن اروپا
متأثر گردیده فرقی در طرز بنا پیدا شده است. برای سیر و تماشای این خانهای
سفید مربع پشت بام دار که شکل آنها مکعبی و دارای روزنه‌های کوچک میباشد لازم
است بعضی دهات و بلوکات شام یا الجزایر و مراکش را گردش نمائیم. درختان خرمائی
که در فضای این خانه‌ها تربیت میشوند منظری که مخصوص مشرق است تشکیل داده
که بسی جالب توجه میباشد.

مصالح این خانه‌ها از سنك و آهك وغيره بملاحظه اختلاف نقاط و بنا اصول
احتیاجات مختلف میباشد، مثلاً در تمام سواحل نیل خانه‌هایی که از عرب بنظر میرسد
از کلهای ماسه دریای نیل بنا شده اند یعنی از يك خشتی که از کاه و گل رودخانه
ترکیب یافته و در آفتاب خشك شده است آنها را بنا نموده اند. ارتفاع این خانه‌ها
از سه متر تجاوز نمیکند مگر بندرت. درب دخول منفذی است بس تنك و کوتاه و
درب و رودخانه فقراء فقط همین يك منفذ میباشد.

خانه اشخاص با ثروت مشتمل است بر چندین اتاق یا قسمت‌های مختلفی که از هم
جدا میباشد از قبیل خانه مسکونی، کبوترخانه، طویله و غیره و گرداگرد تمام اینها
دری است از گل بالا برده و روی آن با آهك مستور میباشد.

اثاثیه این منازل عبارت است از همان حصیر که شبها هم روی آن میخوانند و گاهی هم
مخده دیده میشود که انداخته اند. لباس‌ها را بدیوار آویخته و حصیرها و بستر
خواب را هر روز صبح پیچیده در طاقچه‌ها جای میدهند. پشت بام خانه‌ها غالباً
مسطح است.

در اینجا لازم است بخوانندگان تذکر دهیم که در مسافرت مصر خانه‌های عرب
خاصه کبوترخانه‌ها را که بعضی مانند انیمه اروپا خیلی نرك است از دور وقتی که
میدیدم باضمائم و ملحقات آنها بنظر من خیلی مشابه به پرستش خانه‌های باستان مصر بود

(۱۶۹) - اعراب بدوی زندانی در نزدیکی تونس

شکل کبوترخانهٔ مخروطی ولی مربع القاعده است. صورت امکانه و اطاقها شبیه باهرام قدیمهٔ مصر است و این يك موضوعی است که معلوم میدارد در اینیهٔ اعراب مصر اثر معماری قدیم وجود دارد ولی ما وقتیکه دانستیم که سکنهٔ موجوده سواحلی نیل در واقع از نژاد همان مصریان قدیمند مشابهت نامبرده چندان بنظر مهم نخواهد آمد.

غذا
غذای فقر عبارت است از نانهای گرد و نازک با چند قسم سبزی آلات و میوه جات مثل موز و انجیر خاصه خرما و اما طبقهٔ اغنیا و دولتمندان غذاهای رنگارنگ ترتیب داده و گوشت مخصوصاً زیاد میخورند. قوت غالب مصریان پلو است که گوشت مرغ لای آن میگذارند.

در الجزایر غذای معمول کسکو میباشد و آن عبارت است از خمیر و ریزه های گندم (بلقور) مخلوط بگوشت های مختلف خصوصاً گوشت کوسفند.

عرب اگرچه صحرانشین و نهایت بی بضاعت هم باشد از میهمان منتهی درجه پذیرائی

مینماید. او چندین قسم غذا ترتیب داده و تمامرا میان سینی بزرگی از مس چیده جلو میهمان میگذارد، و آنها هم در اطراف سینی روی زمین نشسته بخوردن غذا مشغول میشوند، چون قاشق و چنگال بین ایشان مرسوم نیست هر کس هر چه خواست دست خود را بمیان ظرف برده بر میدارد، گوشت را اول تیکه تیکه کرده روی سفره میگذارند، اقسام غذائیکه در سفره موجود است از هر يك مقداری برداشته لقمه یا تیکه ترتیب می دهند و حقیقت میهمان نوازی این است که میزبان بدست خود لقمه درست کرده به میهمان تقدیم نماید چنانکه میهمان آنرا رد کند نهایت بی احترامی و خلاف ادب شمرده می شود.

من همینقدر مینویسم وقتی این لقمه را یک نفر بدوی بی مبالغات که مواظب احکام طهارت قرآن نیست با دست خود ترتیب دهد فی الحقیقه برای هضم آن معده مخصوصی لازم است. بالجمله بعد از صرف غذا بری شستن دست آب حاضر میکنند.

اگر چه بطوری که گفتیم غذای عرب خیلی ساده است ولی بعضی اوقات اتفاقاً بمیهمانی هائی رفته ام که غذاهای الوان بسیاری میان سفره چیده بودند که من اسم آن هارا نمیدانستم ولی معلوم بود که از غذاهای فرنگستان کمتر نیست، مخصوصاً اعراب در ساختن يك قسم نانی از سرشیر و قیماق و اقسام حلوبات و بعضی اغذیه شیرین مهارت دارند.

مشروب آنها عموماً آب است ولی بعضی اوقات عرقی از خرما ترتیب داده و بعضی آدویه معطر در آن داخل کرده در مجالس میآشامند. محتاج بیادآوری نیست که مرد و زن در میان عرب هر کدام علیحده غذا میخورند و یک نفر عرب که صاحب زن و بچه است وقتی که در منزل دستور غذا میدهد زنش با کمال ادب غذای او را داده بعد خود با سایر اهل خانه غذا صرف مینماید.

لباس

اگر ما در جراید و مجلات مصور تغییراتی را که در مدت يك قرن در لباس اروپا روی داده ملاحظه کنیم البته معلوم میشود که افکار اروپائیان در این مقدار از زمان تا چه درجه معرض تغییر واقع شده و در وضع و شکل آن تا چه اندازه تبدلات روی سلیقه و مذاق عصری روی داده است برخلاف لباس عرب

که وقتی ملاحظه میشود از دوازده قرن باینطرف هنوز اتحاد شکل و وحدت طرز آن بهم نخورده و یکجاهات باقی است که اگر دلیل دیگری هم در دست نباشد از همینجا ثابت میشود که این ملت در عادات و رسوم قدیمه خود فوق العاده استوار میباشد ، اگر چه شکل لباس مسلمین حجاز ، شام ، مصر ، افریقا باهم یکسان نیست ولی باینحال قدر مشترکی بین ایشان موجود و آن منحصر بیک قبا وردا میباشد . در مصر رنگ عبا آبی با سیاه است و در الجزایر سفید و در شام عبا ی مخطط سیاه یا سفید استعمال میکنند . اما پوشش سر کمی متفاوت است مثلاً در مصر فینه با عمامه و در شام و الجزایر چپیه ایگال است و فرق که در آن دیده میشود این است چپیه شامی الوان و در الجزایر سفید و ساده میباشد .

اما لباس زنان ، البته اشراف و اشخاص ثروتمند چندین رقم لباس میپوشند ، ولی لباس فقرا عبارت از یک پیراهن بلند ای است که از کمر تنگ و نیز برقمی است که صورت را بوشانیده و فقط چشمها پیداست . در مصر پیراهنی که میپوشند از نخ و رنگ آن آبی و خلی نار و فراخ است . این آنکه درست زیر آن استعمال کنند و چنین معلوم میشود که آنها از کت بکلان بخیزند تا استعمال آنرا لازم نمیدانند .

زنان دهقین با همین لباس ساده در کمال سکیزه و وقار حرکت نموده و آلهه های قدیمه یوان را بخاطر ما میآورند . این زنان با سینه های برجسته و شاندهای پهن وقتی که دیده میشوند که سبوی آب را روی سر گذاشته از جلو میروند واقعاً خیاطان بسیار ماهر و رنگ با آهسته مهارتیکه در ترك کردن کمر و برجسته نمودن سینه و غیره دارند هیچوقت یکچنین وضعیتی نمیتواند ایجاد کنند .

ما برای آنکه وقتی از اعراب شهری سخن میرانیم از ذکر لباس آنان بی نیاز باشیم اینمطلب را در اینجا بر بیان بالا اضافه می نمائیم که در طبقات عالی ، لباس زنان آنقدر هم ساده نیست که گفته شد ولی در همه حال مناسب و موزون و موقر و سنگین میباشد . پیراهن توری است از ابریشم که روی سینه کلابتون کاری شده و زیرش هم شلوار است .

(۱۷۰) - زنان بدوی اعراب نزدیک بعلبك

زنهار وقت که بیرون میروند همیشه بالای لباس ردا و بر صورت نقاب استعمال میکنند . ما راجع بلباس لازم نمیدانیم زیاده بر این چیزی ذکر نمائیم چه عکسهای که در این باب درج کتاب است خوانندگان میتوانند بیش از نگارش و بیان از آنها استفاده نمایند . چنانچه راجع بلباس و یا امور دیگر از قبیل ابنیه و عمارات و بالاخره اشیائی بوسیله عکس میتوان آنها را نشان داد هر وقت ذکر لازم افتد امیدواریم که در عوض بیان و تحریر بیشتر بوسیله گزارش در منظره محیط شرق را که از محیط ما بکلی دور افتاده طوری از نظر خوانندگان بگذرانیم که اصل صورت فرح بخش و رنگ آمیزی های دلفریب آن در نظر مجسم گردند .

باب دوم - شهرشیمان عرب و اخلاق و رسوم

و عادات آنان

فصل اول

در حیات اجتماعی

استحکام نظامات اهل مشرق و رضا و تسلیم ایشان در مقابل هرگونه پیش آمد و حوادث اتفاقی یا طبیعی و بالاخره بایرداری و استقامت در تمام طبقات اجتماعی بکلی با زندگانی پُر از غلق و اضطراب اروپا و رقابتهای سختی که در اینجا بین طبقات مختلفه وجود دارد مخالف و مغایر میباشد.

تأدب و ملائمت و شیرین گفتاری خارج از حدّ، نهایت تحمل و بُرد باری در مقابل اشخاص یا امور و پیش آمدها، منتها درجه استقلال در هر يك از حالات دنیوی، نهایت اعتدال و میانه روی در ضروریات و احتیاجات شخصی، اینهاست خصایص اهل مشرق. حوادث دنیا را با نهایت صبر و تحمل استقبال کردن، قناعت، فراغت و آرامی در طبیعت آنها ایجاد نموده برعکس آرزوهای بی پایان و احتیاجات مصنوعی ما تا این درجه در ما موجب غلبان فکری و اضطراب گردیده که ما را از این صفات فرسنگها دور ساخته است.

براین رضا و تسلیم عارفانه اعتراض و انتقاد نمودن و معایب آن را شرح دادن خیلی سهل و آسان است لیکن باید در نظر داشت فلاسفه و محققینی که در زندگانی انسانی بررسی و تحقیق نموده اند آنها هم تا کمون نتوانسته اند موفق بتشکیل يك زندگي عاقلانه گردند. حالات دماغی و خاطراتی که باعث سکون و آرامش نفس انسانی میشوند نباید هیچوقت آنها را از نظر دور ساخته و بنظر حقارت دید اگر چه این گونه

سکون و آرامش نسبت به پیشرفت تمدن انسانی همیشه مفید هم نباشد .

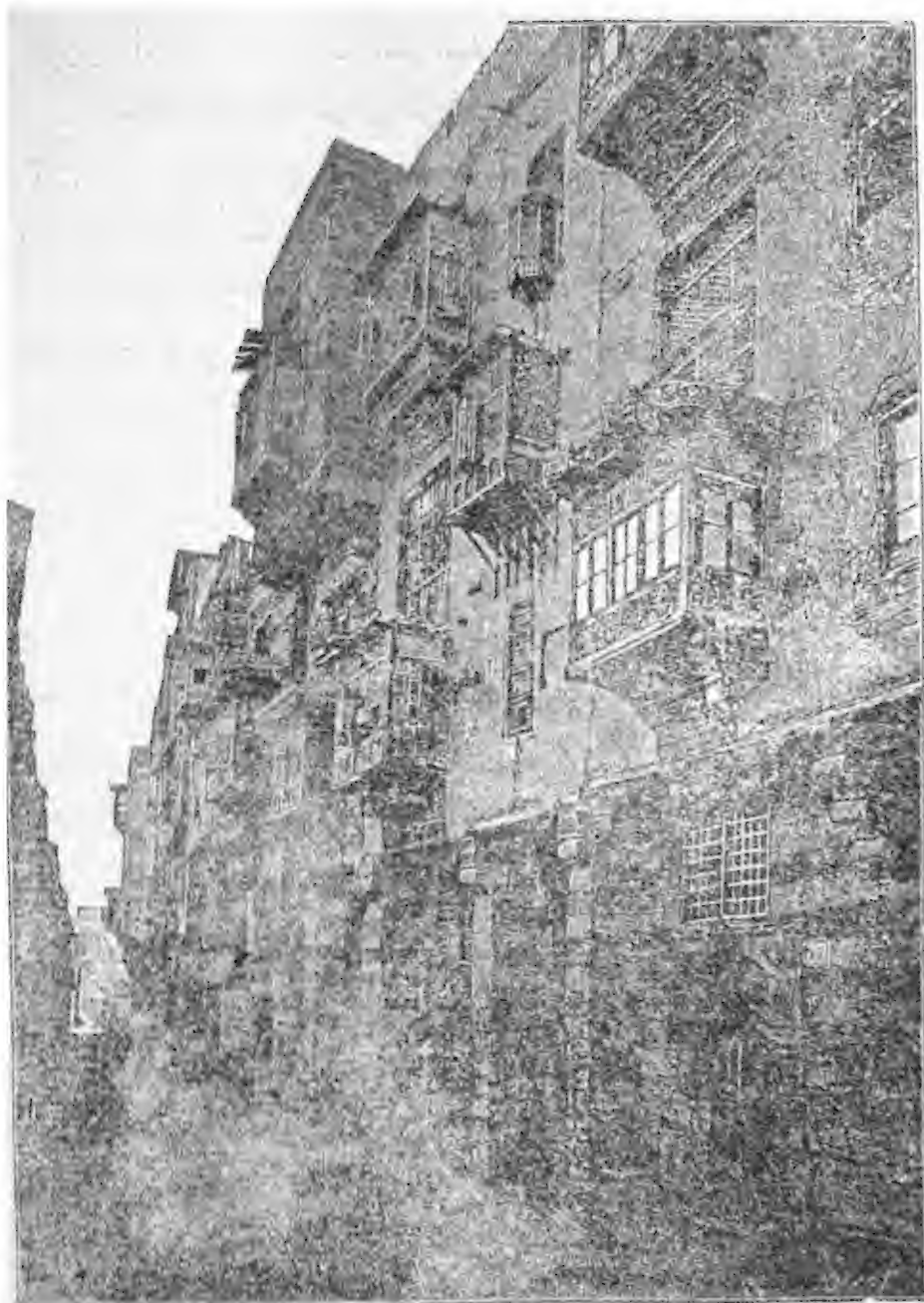
بالجمله اگر ماحیات اجتماعی فعلی ملت عرب را با بیانی که در این باب در کتب تاریخ مسطور است تحت دقت نظر بیاوریم از روح اجتماعی آنان در عصر اعتلا و ارتقاء اسلام يك زمینه کافی بدست خواهد آمد .

از بیانات گذشته ما راجع بحکومت اسلامی در کشورهای مختلفه این مطلب معلوم گردید که بین مسلمین در تمام ادوار ارتقاء و اعتلا ، متانت و بردباری و نیز روا داری وجود داشته و راجع باخلاق و عادات بهادرانه و مردانگی آنها شرحی که ذکر نمودیم از آن ثابت گردید که اروپای غیر متمدن اینگونه صفات فاضله را از مسلمین آموخته است .

تواضع و فروتنی و درعین حال وقار و سنگینی که در اروپا غیر از طبقات عالیه در سایرین اثری از آن نیست در مشرق باید گفت که عمومیت دارد و تمام جهانگردان هم با ما در این امر اتفاق دارند چنانکه **ویکت دووی** ^(۱) راجع باصول معاشرت فقیر ترین اعراب بشرح ذیل مینویسد : « از تهذیب و شایستگی آنها بسی تعجب نمودم . این اعراب با آنکه ده نشین و از طبقات نازله شمرده میشوند معذلك بین طرز متین و گفته کوی سنجیده آنها با وضع خارج از ادب و تُندی و شتاب زدگی که در مردم ما دیده میشود فرق محسوسی وجود دارد » .

برای خود من در بلاد مختلفه اسلامی اتفاق افتاده است که همین اعراب را ملاقات کرده ام ، واقعاً بایک سنگینی و وقار و طرز خوبی بمن بر خورد نموده اند که اسباب تعجب من شده و حال آنکه ایشان از حیث وضعیات اجتماعی در ردیف کشاورزان کشور ما بشمار میآمدند . در هر خانه ای که شخص وارد میشود صاحبخانه غنی باشد یا فقیر بیک جور تواضع کرده از واردین احترام مینماید . او خودش تا درب خانه استقبال نموده و مطابق رسوم مشرق دست روی سینه یا پیشانی گذارده سلام میکند . بعد وارد را با خود باندرون برده مقابل درب اطاق روی مسندی که علامت احترام

۱- Vicomte de Vogué.

(۱۷۱) - يك خيابان قديم در قاهره

و اعزاز است مینشاند. قلیان با سیگار حاضر نموده بعد قهوه میخواهد، آنوقت با کمال ادب انتظار میکشد که او مقصود خود را از ملاقات اظهار نماید.

فصل دوم

شهر، بازار

بسیاری از شهرهای فعلی اسلامی مانند قاهره و دمشق بعضی

شهر

قسمت های آن تا کمون طوری باقیمانده است که از مشاهده

آن میتوان پی بوضع شهرهای باستان برد. کوچه های تنگ پیچ در پیچ و کشیف این شهرها که در چندینجا بیان شده در اینجا ذکر آنرا زاید میدانیم. تمام شهرهای مشرق غیر از آنهایی که تمدن اروپا در آنجا تأثیر بخشیده مانند سواحل شام شبیه بیکدیگر و اگر یکنفر جهانگرد بوسیله جادو یا طلسمی دفعة از شهری وارد شهر دیگر شود فوراً میفهمد که در کدام نقطه دنیا ورود نموده است.

در تمام این شهرها هنگام غروب آفتاب گذرها و کوچه ها را سکوت و آرامش

گرفته دکانها بسته و هر کس بطرف منزل خود روانه میشود و چون برای روشنی کوچه ها اقدامی نشده این است که بدون چراغ کسی از منزل خارج نمیشود.

رونق شبهای اروپا و مغازه های باز و روشن و مزین و قهوه خانه ها و میهمان

خانه ها ابدأ در مشرق دیده نمیشود، اما زندگانی اندرونی آنان بالدازه ای آراسته و

پر از سرگرمی و نعمت است که احتیاجی بتفریح خارج ندارند. اشخاصی که بمغرب

سفر میکنند وقتیکه کثرت ازدحام و جمعیت و هیاهوی شبانه این جارا می بینند خیلی

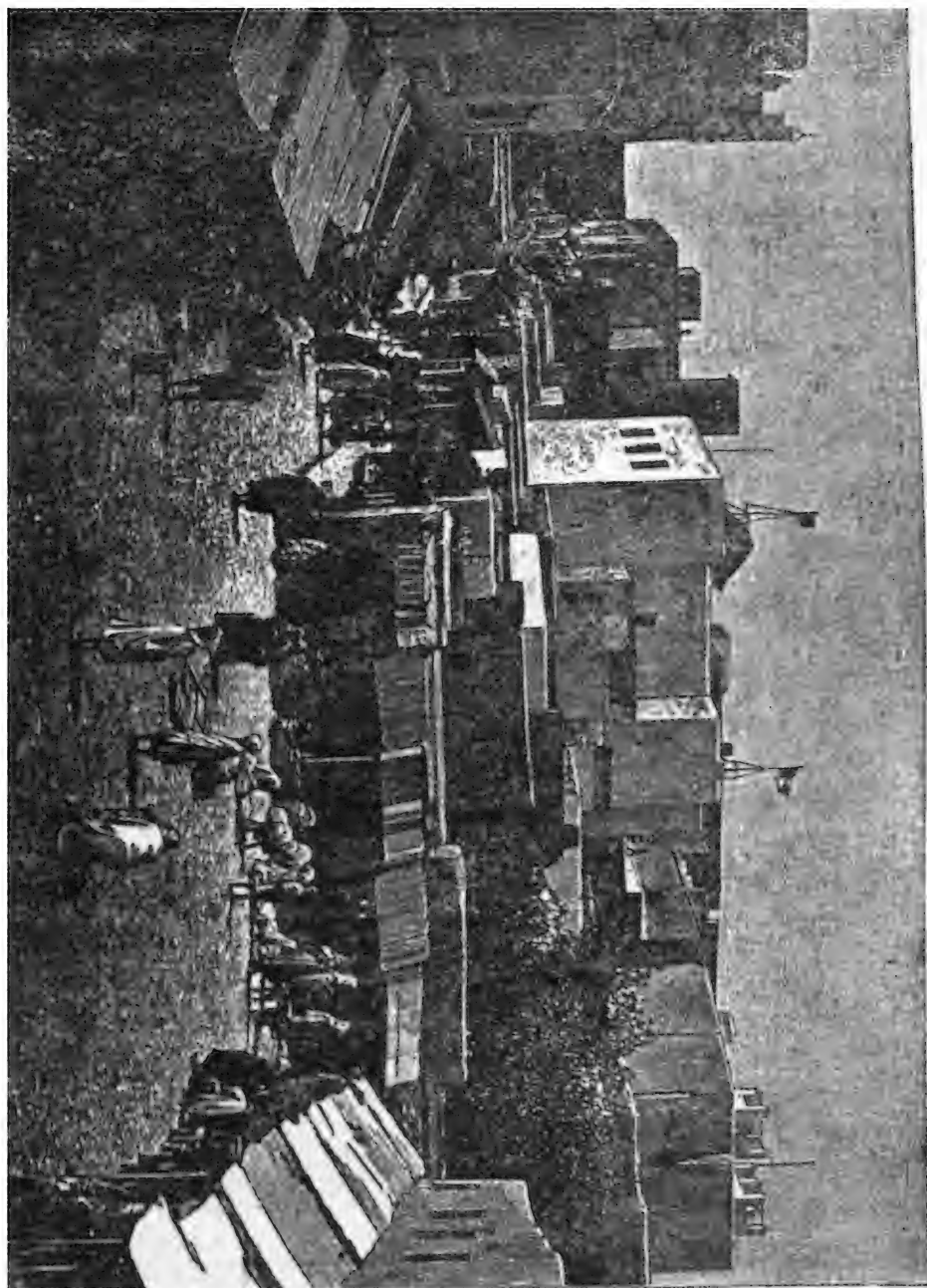
تعجب میکنند و از آن چنین نتیجه میگیرند که اروپائیان چون زندگانی خانگی خود

چندان علاقمند نیستند و حظی از آن نمیبیرند لذا در کلوپ ها و میهمانخانه ها

اوقات خود را بسر میبرند، یکی از بازرگانان خداد که چندین پایتخت اروپا را گردش

کرده بود بمن اظهار داشت که این طرز معاشرت و زندگانی اجتماعی شما بلا تردید از

نتایج تأسف آور رسم وحدت زوئات میباشد.

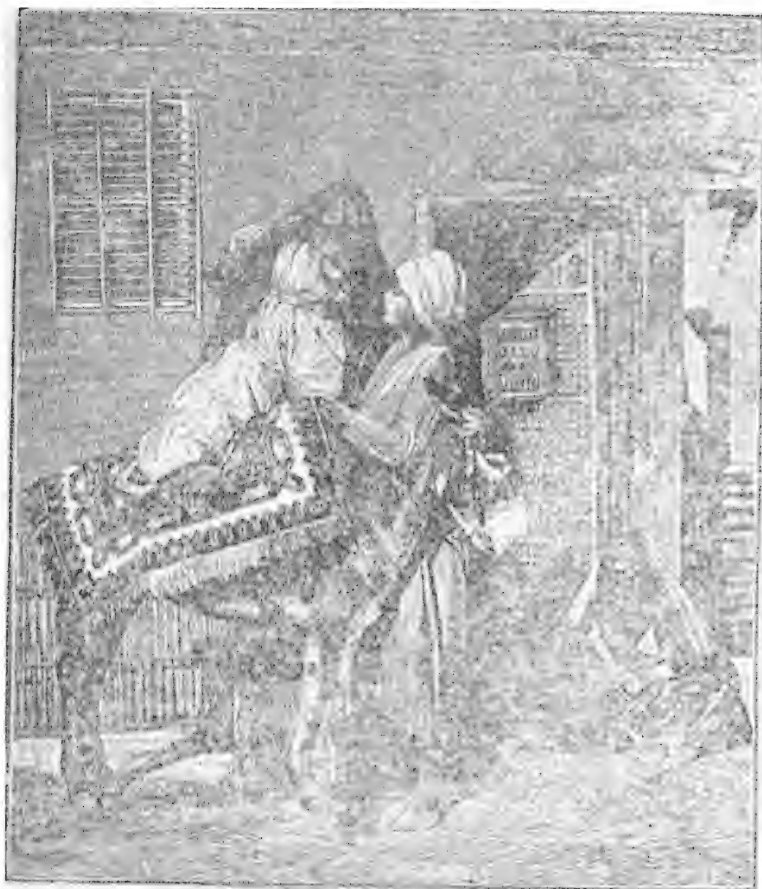

(۱۷۲) - خیابان در طنجه (مراکش)

در گذرها و کوچه های شهرستانهای مشرق چیزیکه اسباب نظافت باشد وجود ندارد. برای پاک کردن نجاسات و کثافات کوچه ها سگهایی هستند که واقعاً خوب هم از عهده این خدمت برمی آیند. این حیوان که در هر شهری هزارها یافت میشوند مالک معینی ندارند و در هر محلی عده ای از آنها در کناسه ها روی زباله ها مسکن دارند^(۱) وقتی که عبور سگهای يك محل به محل دیگر میافتد فوراً مورد حمله و هجوم سگهای آن جا میشوند، در مشرق گویا کسی نمیتواند سگ تربیت کند یا مالک وی باشد زیرا اگر مالک بخواهد با سگ خودش بیرون برود بهر نقطه ای که میرسد سگهای آنجا آن حیوان تازه وارد را پاره پاره میکنند. اهل مشرق نسبت بسک هم مثل سایر حیوانات خوب رفتار میکنند. آنها هیچ جانوری آزار نمیرسانند و حال اینکه درشکه چی و گاریچهای ما کارشان مخصوصاً همین اذیت و آزار رسانیدن به حیوانات است. در مشرق انجمن حمایت حیوانات هیچ لازم نیست تشکیل شود و این قطعه دنیا را واقعاً بهشت حیوانات باید دانست. سگ و گربه و طیور را مراعات میکنند خاصه در مساجد و معابد مرغان به کمال آزادی حرکت و پرواز نموده و بالای منارها و کلدسته ها آشیانه میگذارند. در گذر ها و میدانها لک لک آزادانه در حرکت و پرواز است، کودکان آشیانه هیچ حیوانی را خراب نمیکند. در اوقات توقف قاهره شنیدم و حتی یکی از نویسندگان هم نوشته که در آنجا مسجدی است که در ساعات مخصوص گربه ها جمع شده و غذائی که از محل اوقاف برای آنها معین شده است میخورند. آری از همین چیزهای جزئی میتوان آداب و رسوم و عادات يك قومی را کشف کرد و از همین هائبات میشود که اهل مشرق در ملائمت و تأدب طوری هستند که باید اروپائیان خیلی چیزها را از ایشان بیاموزند. در مشرق کوئی کارهای سواری هیچ یافت نمیشود و کوچه های درشکه رو در شهر وجود ندارد اینست که وسایل نقلیه منحصر با سب و شتر و قاطر و الاغ است. در مصر غالباً سواری با الاغ است مخصوصاً در قاهره برای احتیاجات روزانه سوار همین حیوان میشوند. الاغهای مصری نسبت بهم جنسان اروپائی خود که در آنجا بنظر حقارت و پست دیده میشوند خیلی خوش ترکیب و قشنگتر میباشند و اشخاص خیلی متمول

۱ - این کتاب چنانکه در سابق هم یادآور شده ایم در حدود پنجاه و دو سه سال قبل تألیف یافته بنا بر این آنچه راجع بوضع شهرهای مشرق مصنف در اینجا مکتوب کرده مربوط به آن ایام است.

(۱۷۲) - مرکوب سواری در قاهره

و محترم هم سواری آن را عیب نمیدانند و زنان هم سوار این حیوان شده مانند مردان با هی خود را ازدو طرف میآویزند . پشت سر هرا لاغی یک نفر خرکچی در حرکت است و او بیشتر بوسیلهٔ هن هن نه بوسیلهٔ زدن این حیوان را مهرانند . کوئی او خودش با این حیوان شرط میندد که بهینیم کدام يك ارما تند تر راه میرود ، این است که حیوان مزبور غیر از شخص خرکچی از کس دیگر اطاعت نمیکند چنانچه اگر چه چاره ای که آنرا کرایه کرده است هر قدر فریاد کند پایاشنه پامیزند ابداً بخرج این حیوان نمیرود اعراب شهر نشین مطابق اردو یا وضع خانه ها و منازل خود را متدرجاً تغییر داده و عمارات بوضع قدیم خیلی که تروجود دارد خانه

در دمشق عمارات قشنگ طرز عرب موجود میباشد. در این عمارات چیزی که از بیرون جالب توجه باشد وجود ندارد. در مشرق زیبایی خانه مخصوص اندرون است و بنمایش بیرون ابداً اهمیت نمیدهند. برای ورود بداخل عمارات ابتدا از دالان مسقف طولانی باید عبور کرد که دهلیز یا مدخل آن نشیمنگاه و محل انتظار خدمه و دربان و انتهای آن منتهی بحیاط یا باغچه وسیعی میشود. خیابانهای حیات یا باغچه بسنک مرمر مفروش و در اطراف حوض وسط محوطه اشجار مختلفه از قبیل بید مجنون، انواع مرکبات، انار و بعضی ریاحین خوشبو بترتیب کاشته اند و فضای منزل همواره از رایحه گل و میوه معطر است.

عمارت مسکن و منزل مخصوص خانه خدایان در اطراف حیاط بقسمتهای مختلفه ساخته شده، داخل آنها بسیار مزین و نهایت ذوق و سلیقه در آراستگی آنها بکار رفته است. تصویریکه در یکی از فصول این کتاب درج کرده ایم^(۱) از روی عکسی است که از داخل عالیترین خانه دمشق بر داشته شده و بخوبی شاهد این مدعا است.

سقف عمارات غالباً از چوب سدر و صنوبر منبت است. بیان و تقریر از شرح و توصیف طرح و رنگ و نقاشی و طرز مخصوص آلات بری پر جسته و قابسازی فرو رفته سقفها و شیشه بری درها و پنجره ها و گیلوئیهای مقرنس که سقف و دیوار را بهم پیوند میدهد عاجز و الحق، شاعده حاشیه و کتیبه و گچ بریها که در اطاق کرده اند انسانرا مات و متحیر میسازد.

تالار پذیرائی - این خانه وسیع و سقف آن بارتفاع عمارت دو طبقه است، داخل تالار از سه طرف شاه نشین و صفه دار و میان آنها مربعی بسنک مرمر مفروش و در وسط مربع حیضه ای از سنک مرمر ساخته شده که از فواره آن دائماً آب جستن میکند، اثاث البیت عمده تالار عبارت از مصطبه و سکوها ی چوبی است که در اطراف تالار قرار داده و روی آنها بالاش و مخده های ابریشمی زربفت پوشانیده و برای استراحت و نشستن بسیار نرم و دلچسب است، گذشته از این سایر اثاثیه، عدّه میز و کرسی که از چوب قیمتی سازند و سنک مخصوصی با قطعات صدف که بگل و بونه و انواع نقشه ها

بریده اند ترصیع یافته است .

یکی از زیستهای داخلی امکنه طاقچه است که در شکم دیوارها قرار داده و جدار آنها را باختلاف باسنگ مرمر یا خاتم کاری و کاشی ایرانی میپوشانند و در آنها باسلیقه مخصوصی اشیاء نفیسه خانگی را مانند چینی آلات کهنه و ظروف نقره ملیله کاری و میانه قلیان های چوبی منبت و صندوقچه عطر و غیره چیده بمعرض مجلسیان میگذارند .
متمولین عرب برای احتراز از گرمای شدید در این زوایای منقح و خنک^(۱) که

۱ - ابنیه و عمارات حیرت انگیزی که در دوره اعتلاء عرب در هر شهری بکثرت وجود داشته است حالیه تمام آنها از بین رفته ، در دمشق هنوز عماراتی نظیر آنها معمول است میسازند ولی از یهودیه ای تازه بدولت رسیده که سلیقه و ذوق شان در طرزترین و آرایش بنایی اندازم خراب میباشد . جای تأسف است که بر اثر تقلید غلط از یک هنر باستان متروکه این همه پول مصرف میکنند .

داخله این عمارات از یکمده اشیاء بوج و بیمصرف پست ترین بازار های امروزه دنیا پر شده ، از جمله تصاویر و مجسمه هائی میباشد که بهیچوجه قابل دیدن نیستند و چون جهانگردان مافیر از این ابنیه از ورود بجایهای دیگر منوعند لذا ایشان تنها همین عمارات را دیده بر میگردند در صورتیکه این عمارات نمونه خیلی پست و ناپسندی از هنر معماری عرب میباشد .

منجمله قصری مشهور از یکفرما بزرگان یهودی که **مسیو لورته*** و **مسیو گرن** از نویسندگان زیر دست در کتاب خودشان خواسته اند تصویر قسمت داخلی قصر مزبور را نشان دهند . لیکن در این مکان جز یک سلیقه و ذوق ضایع و خراب چیز دیگری بنظر نمی آید یعنی پست ترین اشیاء و اثاثیه ساخت اروپا را در آنجا جمع نموده اند مانند شمعدانهای بی بها و بیمصرف و مجسمه های نایلثون و نقاشی های دور نمای بیمعنی و خالی از مصرف که تصاویر با سمه رنگین را در مقابل آنان باید هنری خیلی ظریف و نفیس شمرد .

قصری که ما گراور قسمت اعظم یعنی حرمرای آنرا در این کتاب درج نموده ایم ****متعلق به ازهد پاشا** استاند اروالی سابق دمشق است که از ابنیه باستان و فشنکترین عمارت امروزه دمشق شمرده میشود ولی افسوس که آنهم قریب بانهدام و صاحبان حالیه آن فاقد سلیقه و ذوق و ثروت هر دو میباشد . این قصر چون از چندین جهت بنظر من پسند آمد لذا عکس آنرا بر داشتم و مقدار اسباب و لوازمی هم که از آن کم و مفقود شده بود بآن اضافه کرده و یکطرف از دیوار جلو را برداشته تا تمام تزیینات و آرایشی که حین دخول در قصر بنظر میرسند آشکار گردند .

در گراورهای متعلق باین قصر قسمت بیشتر آن ظاهر و نمایان است ، موقع ورود از درکه نگاه بحوض مرمر مستطیل میافتد طالاری که در گراور بنظر میرسد در طرف چپ ناظر قرار می گیرد . از جلو و طرف راست هم طالار دیگری شبیه بآن از نظر میکنند . صورت مجبوع این عمارت شبیه به صلیب یونانی است که قسمت زیرین آن پریده و در آن دروازه نصب نموده اند . در گراور دیگری که مانند تصویر فوق از تصاویر عکسی و خود نگارنده آن را برداشته یکی از دریچه های طالار را نشان میدهد (مصنف) .

*Lortet. **Guérin.

*** بگراور شماره ۲۰۱۰ رجوع شود .

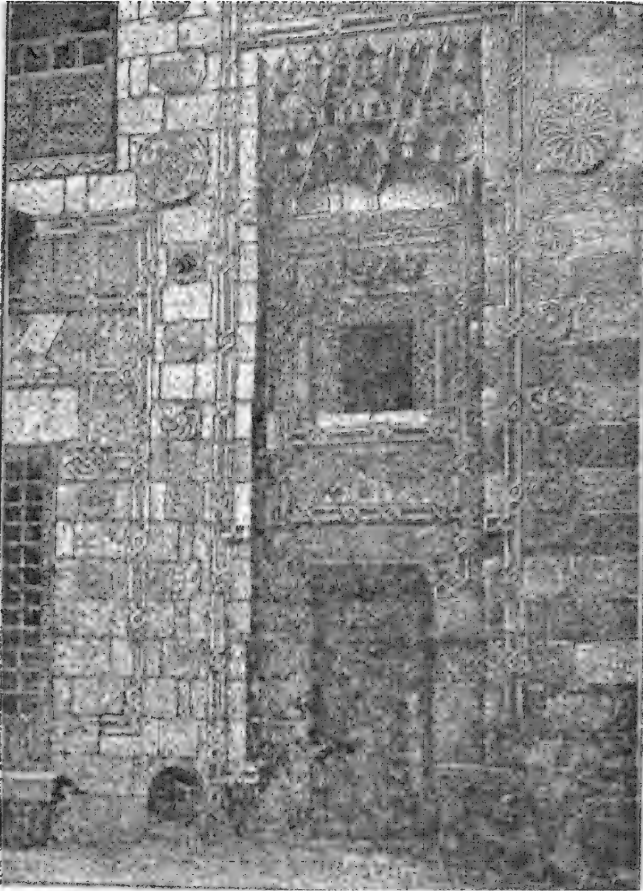
از تابش آفتاب محفوظ و بروشنائی ملایم و دلپذیر فضای داخل آنها روشن و صدائی جز ریزش آب بگوش نمیرسد در میان حرم خود آرمیده قلیان نی پیچ زیر لب گرفته بسیر عالم ملکوت فرو میروند .

ساختمان منازل اعراب الجزیره و مراکش اندکی با طرز بنای مساکن دمشق تفاوت دارد و در این شهر چون وسعت اراضی خیلی محدود است غالباً معماران مجبور شده اند بعوض باغ و بوستان بحیاط مختصری قناعت کرده و بجای اینکه قسمت های عمارت را در یک ردیف بنا کنند آنها را بر بالای یکدیگر در یک یا چند طبقه میسازند .

بام خانه های عرب تمامی مسطح است و بهمین سبب از دور منظره آنها به مکعب های بزرگ سنگی میماند که پهلوی هم بقطار چیده باشند . روشنائی اطاقها از طرف حیاط داخلی عمارت و جلو اطاق ها آمده ، طبقات عمارت مشتمل بر ایوانهای مسقف است و درب اطاقها هم مستقیماً بروی این ایوانها باز میشود . ازاره و کف اطاقها همه با آجر کاشی مفروش و سقفها از چوب منبت است . فرش اطاقها حصیر یا گلیم و قالی پشمین و در هر اطاق صقه مانندی در یک طرف از چوب گذارده اند که روز به مصرف نشیمن و شب بمنزله بستر و تخت خواب است .

در هر اطاق بتفاوت یک یا چند صندوق چوبی منقش برای محافظت رخوت و جواهرات اهل خانه در گوشه ای گذارده اند .

در فصل تابستان برای حفاظت حیات و مساکن از تابش آفتاب سایه بان و چادر کرباس بعرض و طول خانه دوخته و آنرا با قلاب ها و ریزه های فلزی که بر کنار بام محکم استوار نموده بالای خانه میکسترانند . انصافاً برای مناطق حاره این قسم ساختمان منازل بسیار نافع و مؤثر است چنانچه در شهرهای قدیم عرب اندلس مخصوصاً اشبیلیه هنوز بسیاری از خانه ها را بهمین ترتیب میسازند . طرز ساختمان یکقوم تا این درجه حاکمی و کاشف از احتیاجات زندگانی اجتماعی آن قوم است که در صورت انتقال آن قوم به کشور دیگری بالضروره طرز ساختمان آنان تغییر و تبدیل مییابد و از همین جاست که ابنیه عرب در قاهره با عمارات فوق الذکر بکلی متفاوت است . باید دپد

(۱۷۴) - مدخل يك خانه قدیمی در قاهره

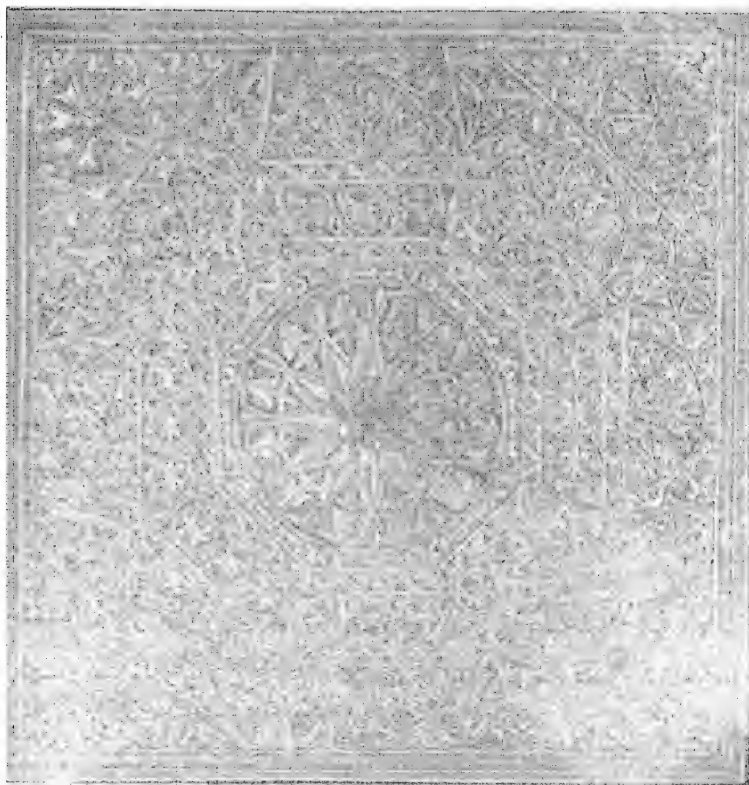
در شهرهای بزرگ
بواسطه قلت اراضی
چگونه مجبور شده‌اند
که عمارات را چندین
طبقه بنا کنند و سقف
اطاقها مثل دمشق
بلند نیست و چون
بواسطه کمی وسعت
حیاط روشنی اطاقها
کم بوده لهذا پنجره و
دریچه‌هایی که بسمت
کوچه باز میشود قرار
داده‌اند و چون نظر
باخلاق و عادات اسلامی
لازم بود این دریچه‌ها
مسدود باشند اینست
که آنها را مشبك ساخته

و پنجره‌های نامبرده را مشربیه مینامند.

اکنون در قاهره عمارات طرز معماری دوره خلفا خیلی کم است و معدودی
هم که باقیمانده بحالت خرابی و انهدام اند، چنانکه عمارت متوگلی مساجد شاهدیست
بر این معنی، حالیه تمام متمولین مصر وضع عمارات اروپا را بیشتر پسند میکنند.
در قاهره درب منازل را بر خلاف سایر بلاد خلی قشنگ میسازند.

محل بازارهای مشرق بسیار جالب توجه است. در هر يك از
شهرهای بزرگ يك رشته امکنه و ابنیه که تشکیل يك نوی (محله)

بازار

[۱۷۵] . سقف يك خانه قدیمی در قاهره

تمام میدهد تخصیص بکسب و بازرگانی یافته و مجموع آن را بازار مینامند . این ابنیه عبارت از دالانهای مسقف است که با تخته یا حصیر آن را پوشانیده و برای هر يك از کالای تجارتی يك عده دکا کینی است متصل بهم که هر کدام را باسم آن بازار یا کالائی که در آنجا معامله میشود میخوانند ، از قبیل بازار بزازي ، آهنگری ، عطاری و غیره و باید دانست که بجز شهرهای بزرگ برای رفع مایحتاج روزانه محلی غیر از بازاری که ذکر شد یافت نمیشود .

این دکانها با مغازه های اروپا ابدأ قابل مقایسه نیستند . قشنگ نمودن کالای تجارتی برای جلب توجه مشتری و آرایش و تزئین آنها از عرب ابدأ ساخته

نیست. دکانین نامبرده عبارتند از حجره های کوچک بطول دوسه متر و همین اندازه هم تقریباً پهنائی آنهاست. تمام جنس های تجارتی را در آنها جا داده و شخص فروشنده بانتظار مشتری جلو آن مینشیند و با این حالت متبذلی که ذکر شد بعضی وقت ها اتفاق میافتد که میان دکان مال های نفیس و یربھائی وجود دارد.

بازار در مشرق تنها محلی است که مردم همدیگر را ملاقات میکنند و بسا اتفاق میافتد که در یکشهر فقط همین بازار است که هوای آن تاحدی معتدل و قابل زیست میباشد، زنھا و قشنان را زیاد در بازار بسر میبرند.

عموماً در مشرق کاربازرگانی و دادوستد حتی در نصاری مخصوص بمردھا است. دکاندار با کمال متانت جلو دکان خود نشسته منتظر آمدن مشتری است و هیچوقت مشتری را باصرار جلب نمیکند مگر وقتیکه یهودی باشد در اینصورت هرکسی که از جلو دکانش میگذرد بهر تدبیری باشد ویرا جلب کرده چیزی باو میفروشد.

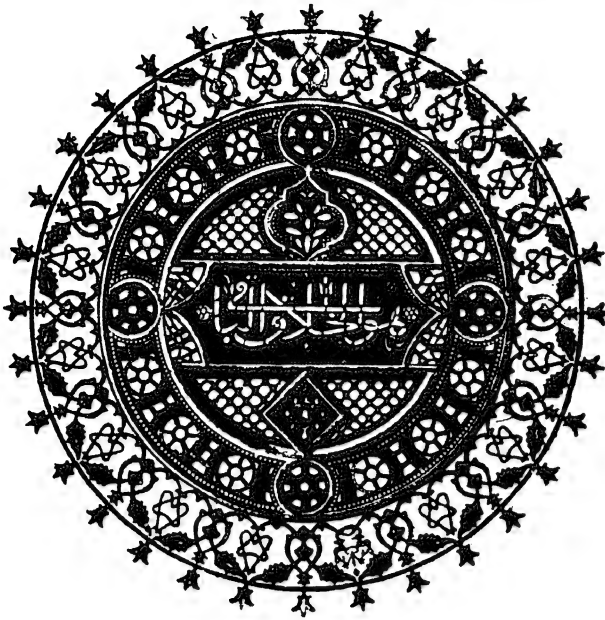
فروشنده از هر طایفه و قومی که باشد معمول است بهاء کالا را چهار یا پنج برابر آن اظهار میکند و بدون چانه زدن بمرخ عادلہ حاضر نمیشود، مخصوصاً اگر اصل مال قیمتی باشد برای خرید آن چندین بار باید درب دکان رفت چنانکه کوزه قلیان مسی نقره کوبی را که گراور آن در این کتاب درج است (۱) بعد از یکپفته آمد و شد و گفتگوی زیاد توانستم آنرا در دمشق بیک بهاء مناسبی بخرم و چنین معلوم میشود که اهل مشرق چیزیکه در دست آنهاست میل ندارند آنرا از خود جدا سازند و داد و ستد با آنها همان صبر و تحمل را لازم دارد که در ایشان موجود است.

فصل سوم

آداب و رسوم: ولادت ختنه، زناشوئی، تجهیز و تکفین

ولادت و ختنه
ایام ولادت در عرب معمول است که اظهار شادمانی نموده و بین خودشان جشن گرفته بعیش و عشرت مشغول میشوند ولی

در ختنه که برای هر
کودك ذكوری فرض و
حتمی است جشن عمومی
گرفته از شادی هنگامه
ای پیا می کنند. عموماً
کودك را در سن شش یا
هفت سالگی ختنه می
کنند. موقع ختنه ابتدا
کودك را باشکوه و جلال
از خانه بیرون آورده به

این معنی که لباسهای (۱۷۶) - نمونه یکی از پنجره های قصر احمد باشاه در دمشق

فاخر در بر، نقاب بر صورت، روی اسبی از زین مرصع سوار، اطفال چندی هم با
لباسهای نو گرداگرد او جمع، جلوه این جمعیت بکنفر دلاک که شغلش ختنه کردن
است با یکدسته مطرب، پشت سر آنها جمعیت زنان با هلهله شادی و با این دبدبه و
جلال طفل را بمسجدی که با انواع شمع و چراغ آئرا مزین و منور نموده میبرند و
بعد از آنجا طفل را بخانه مراجعت داده دعوت شدگان مشغول صرف غذا میشوند و بعد
از غذا اکثر اتفاق میافتد که دسته بازیگران مشغول بازی میشوند ولی عموماً طفل
را بعد از صرف غذا ختنه میکنند و محض اینکه صدای گریه طفل شنیده نشود در حین
ختنه مشغول زدن سنج میگردند، میهمانان هر يك در جای خود قرار گرفته بصرف
شربت و قهوه و قلیان میپردازند.

اعراب مخصوصاً در موقع عروسی هنگامه غریبی از خوشی و
عیش و عشرت برپا مینمایند و چون راجع بزنان مشرق ما

ازدواج

شرحی در آتیه بدان خواهیم نمود لذا در اینجا تنها بذکر رسوم و تشریفات ظاهری
ازدواج اکتفا مینمائیم.

و قنیکه یکنفر خواست دختری را به نکاح خود در بیاورد اول دلاله‌ای را برای استفسار از صورت و سیرت آن دختر فرستاده در صورت پسند کسی را از طرف خود برای خواستگاری نزد اولیاء او میفرستد. در اینجا از خود دختر هم معمولاً استمراج میکنند و چون دختر قبل از عقد نمیتواند داماد را ببیند لذا ردّ و استنکاف او مورد پیدا نمیکند. خلاصه بعد از خواستگاری و قبولی طرف، برای قطع و فصل قضیه مهر و غیره یکنفر را نزد پدر یا سایر اولیاء دختر میفرستند. در اینجا بر خلاف اروپا زن بمرد چیزی نمیدهد بلکه مرد موظف است که بزن مبلغی (شیر بها) بدهد. بالجمله بعد از انجام مقدمات فوق خویشان داماد با چند نفر بخانه عروس میروند در حالتیکه پدر عروس حممی از ارحام و خویشاوندان خود را با چند نفر گواه و عالمی را هم برای اجرای صیغه عقد دعوت نموده مهیا است، آنوقت صیغه نکاح جاری و عقدنامه نوشته میشود و مسئله ازدواج و زناشویی قانوناً صورت خارجی پیدا میکند و از همین معلوم میشود که نکاح در مشرق يك قرار داد خانگی بین الاتیینی است که نه تصویب رؤسای مذهب و نه اجازه حکومت هیچیک در آن لازم نمیشود. پس از چندی عروس را ابتدا با حممی بحمام میفرستند و بعد از آنجا بمنزل میآورند و روز دیگر او را در حالتی که نقاب بر چهره انداخته با جمعیت زیادی از ارحام و خویشان و دسته‌ای از سازنده و نوازنده بخانه داماد ورود میدهند و قنیکه تمام جمعیت متفرق شدند داماد وارد اطاق میشود و این اول باری است که صورت عروس را درست تماشا مینماید.

مراسم بالا را در مورد زنان منکوحه بعمل میآورند و اما در غیر این مورد زن گرفتن خیلی ساده و سهل و آسان است چه با وجود جلوگیری و ممانعت هنوز در مشرق خاصه در قاهره هر کسی میتواند بی‌آزار برده فروشان رفته و در آنجا در حدود ده هزار ریال یا بیشتر و کمتر یکنفر گرجیه یا چرکسیه ای را که در نهایت زیبایی است خریده داخل حرمسرای خود نماید. این زنان مملو که هم عضو خانواده محسوب و برای اولاد آنها همان حقوق منظور است که برای اولاد زنان منکوحه منظور میباشد و از قراری هم که معلوم میشود زنان تا این درجه در راحت و آرامی

بسر می‌برند که هیچوقت مایل نیستند از مال‌الدین خود جدا شوند چه در قاهره نفوذ اروپائیان تا این اندازه است که همینقدر کافی است این زنان به یکی از قونسل‌خانه‌های خارجه رفته تمایل خود را اظهار کنند.

تجهیز و تکفین در این امر هم اهتمام مسلمین بهمان درجه است که در امر ازدواج گفته شد: توضیح آنکه مرده را بعد از غسل در کفن پیچیده میان تابوت می‌گذارند و روی آن پارچه از شال کشمیر یا غیر آن میکشند. عده ای از دوستان متوفی چهارپایه تابوت را به تناوب روی دوش گرفته آهسته آهسته قدم برمی دارند، پیشاپیش عده هستند که بتلاوت آیات قرآن و غیره مشغول و پشت سر آن اقربا و عشایر با حالت سوگoadی حرکت میکنند. ابتدا مرده را برای نماز بمسجد برده سپس بقبرستان حمل و در آنجا رو بقبله دفن مینمایند. گداگر دقبر سلاطین و امرا کنبندی بشکل مکعب و یا بقعه ای بنا میکنند و روز هفته بقبرستان رفته گل‌های زیادی روی قبر میریزند و زنها تمام روز را در آنجا بدعا و طلب آمرزش مرده مشغول اند.

(۱۷۸). قلبان مسی نقره کوب عرب

فصل چهارم

در عادات و رسوم متفرقه از قبیل: حمام و قهوه خانه و استعمال حشیش و تنباکو

بین حمام مشرق با حمام مغرب از نظر صحتی و دفع خستگی فرق نمایانی موجود میباشد. حمام مزبور محلی است که مردم میتوانند

حمام

در آنجا همدیگر را ملاقات کنند و باهم مشغول صحبت شوند و آن در طرز معاشرت اهل مشرق نظیر حمام رومیان قدیم عاملی است بس مؤثر ، نقشه این حمام در همه جا یکی است و تفاوتی که وجود دارد فقط در آرایش و تزین قسمت بیرونی آن میباشد . جلو حمام سرپوشیده است که در چهار طرف آن برای کندن لباس صفت هائی بنا نموده اند و در وسط آن حوض آبی است از مرمر دارای فواره ، در آنجا شخص وارد ، برهنه شده ، لنگی بخود می پیچد و داخل حجره دیگری میشود که درجه حرارت آن به پنجاه بالغ میگردد . اینجا روی فرشی از مرمر خوابیده یکنفر او را مشت و مال میکنند و بعد بمحل ثالثی رفته بعد از کیه کشدن با آب معتدل خود را پاک و پاکیزه نموده پس از فراغت بمحل اول بر میگردد و با لنگ و قطیفه خود را خشک کرده قدری راحت میکند و بعد بصرف قهوه و قلیان مشغول میشود ، واقعاً برای رفع خستگی و در آمدن کسالت وسیله ای بهتر از این حمام نیست و کاش در شهر های معظم اروپا هم چنین حمای وجود داشت .

استعمال قهوه ، در کشورهای غربی قهوه خانه های زیادی یافت میشود ولی در این قهوه خانه ها غیر از حصیر و فنجان های قهوه و قلیانهای حشیش و تنباکو ، نی بیج چیز دیگری وجود ندارد و اما قهوه ای که در آنجا طبخ می شود بقدری مطبوع و عالی است که برای يك نفر جهانگرد بعد از برگشت بار و یا خیلی زحمت دارد که دو باره خود را بآن جوشیده بی لطف و بیمزه ای که ما آنرا در اینجا قهوه می نامیم عادی سازد .

این مطلب مسلم است که مسئله استعمال قهوه در مشرق بکلی جدید و تازه میباشد . حتی در عصر اعتلاء مدنیّت عرب هم قهوه مرسوم نبوده است . بعد از صرف قهوه يك قسم تنباکو استعمال میکنند که بسیار معطر و شیرین است و اصل آن بار و یا نیآید . این تنباکو را با قلیان نی بیج از نار گیل استعمال میکنند ولی طوری ترتیب داده اند که دود تنباکو قبل از آنکه داخل دهان شود از میان آن عبور میکند و از اینراه سمّیتی که در تنباکو است رفع میشود ، تنباکوئی را که در قلیان استعمال میکنند اول آنرا در

آب خیسانده بعد در يك پارچه نازکی ریخته فشار میدهند و گرد و خاکش را گرفته خالص آنرا بوضع مخصوصی در سرفلیان جای داده روی آن از آتش ذغال چوب میگذارند آنوقت سرنی را بدهان گرفته مشغول کشیدن میشوند. علاوه بر فلیان، سیگار هم استعمال میکنند لیکن سیگار برکی هیچ معمول نیست (۱)

از جمله سرگرمی ملل شرقی و اسباب و وسایل تفریح و تفریح آنها یکی هم استعمال يك چیز نشئه آوری است که آنرا حشیش مینامند و همین حشیش است که از دولت آن یکنفر کشاورز (فلاح) که در نهایت درجه فلاکت و پیریشانی است میتواند خود را برای مدت کمی هم باشد تا اینکه بشاش و خرم سازد که از زندگانی مقتدر ترین سلاطین دنیا هم رشک نمیرد و در واقع اهل مشرق از برکت همین حشیش تمام لذت ها و خوشی های دنیا را در يك شیشه ای ضبط کرده همیشه آنرا با خود همراه دارند. نظر باینکه گیاه مزبور در معاشرت اهل مشرق مدخلیت تام داشته و هنوز هم ذیمدخل است بی مناسبت نیست شرحی از آن بطور مختصر ذکر نمائیم.

بر احدی پوشیده نیست که حشیش از يك بوته ای که آنرا شاهدانه مینامند به عمل میآید. در قاهره و قسطنطنیه آنرا با شیرینی و نقل و معجون و غیره ترکیب نموده و از مواد خارجی مثل کچوله، زنجبیل خشک، دارچین، میخک و غیره را هم همیشه بآن مزوج کرده استعمال میکنند و بعضی ذرا ریخ (۲) را هم ذکر نموده اند که داخل آن مینمایند و بواسطه همین مواد در خاصیت و اثر آن تغییر کلی حاصل میشود.

از قرار معلوم علم بخواص حشیش در قدیم شایع و منتشر بوده است و میگویند

---

۱ - در تنباکوی مشرقی نیکوتین* (جزء سمی تنباکو) گویا وجود نداشته با اینحال استعمال آن در سیگار شاید خالی از ضرر نبوده است. همچو معلوم میشود که غیر از نیکوتین که تا حال یکجزء سمی تنباکو شناخته شده است جزء سمی دیگری هم در دود تنباکو وجود دارد. نویسنده از چندین سال (قبله در زیر ص ۴۸۷)

*Nicotine.

۲ - ذرا ریخ جانوری است زهر دار و سرخ رنگ با خالهای سیاه که میبرد. میگویند عرق بدن آن باهت آبله میشود و بشکل گاز هم آنرا استعمال میکنند.

که نینته دوا^(۱) از شاهانه ترکیب یافته بود و نیز نقل میکنند معجونی را که **دیو دور سیسیلی** از آن اسم برده و دیگر زنان شهر دیوس کیلیس^(۲) از بلاد مصر برای تفریح و رفع غضب و خشم شوهران خود معجونی را که ترتیب میدادند جزء اعظم آن همین حشیش بوده و جای تردید نیست که در زمان جنگ صلیبی استعمال آن در شام شایع بوده است .

باید دانست که اثر حشیش زیاد تر موقوف بر مزاج و طبیعت شخص استعمال کننده است و در بیان خاصیت آن همینقدر کافی است که آن دماغ آدمی را تا این اندازه تحریک نموده خیالاتش را اوج میدهد که چیزهای بی اصل در نظری مجسم شده از جلو چشمش میگذرد و بالاخره شخص استعمال کننده داخل عالم موهومی می گردد که صورت آن عالم در نظرش واقعی ولی بامبالغه زیاد جلوه میکند . فرض کنید یک نفر امیر در اندرون خویش میان دسته ای از زنان مغنیّه نشسته حشیش استعمال می کند طولی نمیکشد که او خود را در یک بهشت موهوم میان پریرویان مشاهده کرده و لذت و نشاطی را که مخصوص آن عالم است احساس میکند .

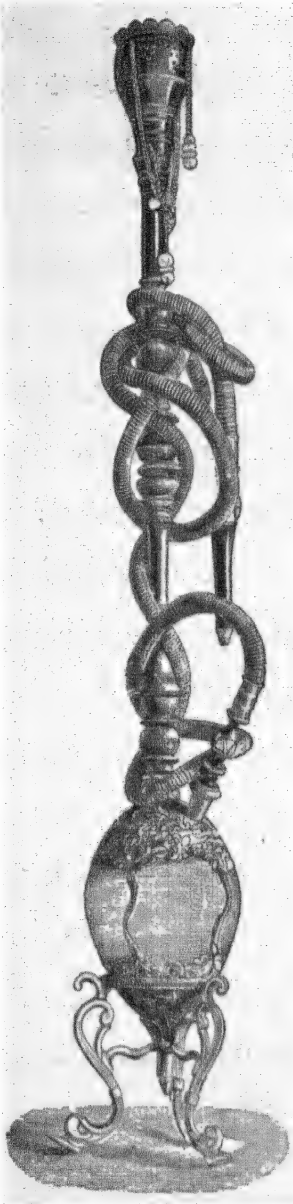
در خصوص حشیش تحقیقاتی که تا کنون شده باید دانست که آن تمام نیست ، بعقیده نگارنده اگر دقت بیشتری در اطراف آن بشود مطالب زیادی بر ما مکشوف خواهد گردید .

ما در یکی از تألیفات جدید خود در بیان تأثیر دماغی حشیش این مطلب را

۱ - *Nepenthés d'Omer* یک قسم شربتی بود در قدما که برای هر گونه درد و الم آن را استعمال مینمودند و **هم** از آن اسم برده است .

۲ - *Dias Copolis*.

(بقیه از ذیل ص ۴۸۶) باینطرف در صدد تحقیق آن بر آمده بالاخره جزء تازه (الکالوئید) * که سمیت آن برابر بیشتر از نیکوتین است کشف نمودم . بعلاوه مقدار معتدلی (آسید پروسیک) * هم معلوم شده که در آن موجود است و من این آکشاف را در یک رساله موسوم به (اکشاف طبیعی و شیمیای راجع بدود تنباکو) طبع و منتشر ساختم و در طبع ثانی تحقیقات راجعه به (آسید پروسیک) و (اکسید دوکاربن) * و سایر اجزا تنباکو را هم بآن ضمیمه نموده انتشار دادم (مصنف) .
Alcaloïde . *** Acide Prussique. **** Oxyde de Carbone

که سابقاً معلوم نبود ثابت نموده ایم که از استعمال مقدار زیاد آن هویت انسان بدو جزء منقسم میشود مانند یک نفر خوابیده سیار که يك جزئش در خواب و جزء دیگر وی در عالم خیال مشغول سیر و حرکت است. آن قسمت از دماغ که در حال عادی غافل و معطل است اگر چه در افعال ما مؤثر هم باشد بعضی اوقات بخود آمده جای قسمت بیدار را میگیرد و در اینصورت شخص معلول هویت خود را از دست داده نام خود را بصیغه غائب استعمال میکند. طرز بیان و حرکات و سکنت وی بکلی تغییر کرده لکن فرقی که وجود دارد اینست که وقایع و حقایق را که قبلاً پوشیده میداشت حالا ظاهر ساخته رازهای قلبی خود را که هیچوقت بزبان نمی آورد در این موقع فاش میکند و بنا برین در قضایا و دعاوی مشکله و پیچیده برای کشف حقایق و مجازات مجرم واقعی میتوانیم از حشیش استفاده کنیم.

فصل پنجم

اقسام بازی، تماشا، رقص، آواز،
تقالی و غیره

بسیاری از بازیهای مسلمین هنوز در اروپا شایع (۱۷۸) - قلیان ایرانی عرب

است. شطرنج، نرد و بازی مهره از جمله بازی هائی است که در میان ایشان بطور عموم رواج داشته. بملاوه گشتی گرفتن، نشانه زدن، توپ بازی، شمشیر بازی

[۱۸۰] - عرب اسلحه ساز در سوریه

و چوب زنی مرسوم است . اعراب بدوی اغلب بر پشت اسب نشسته بنیزه بازی و چندین نوع ورزشهای سواره مشغول میشوند ،
در مشرق برای تفریح و گذراندن وقت ، اقسام بازی و تماشا معمول ولی بیشتر آن بطور خیمه شب بازی است و بعضی اوقات اشخاص هم تقلیدچی میشوند ، اما نویسنده هر قدر آکتور یا مقلد دیده ام میتوانم بگویم که در آنها استعداد تقلید و تمثیل نیست چه آنها اصل مطلب را مانند کتاب قرائت کرده میگذرند و حرکات و حالاتیکه نشان میدهند هیچ مطابق با بیان آنها نیست .
اهل مشرق ساز و آواز را خیلی دوست دارند و در هر قهوه خانه ای که شخص وارد میشود صدای نی و تار و طنبور بلند است ، اما موسیقی مشرقه حزن آور است و اهل اروپا آنرا پسند نمیکنند .

رقص

در مشرق رقص مخصوص کسانی است که آنرا پیشه خود قرار داده اند و اشخاص معقول و محترم بخواهند (چنانکه میان ما

مرسوم است) در مجمع عمومی برقصند مسلمین آنرا بد دانسته و قبیح میشمردند . آنها اصلاً نمیتوانند اینمطلب را تصور کنند چگونه بکنفر آدم که در او اندک شعوری باشد جلو یکمده سازنده و نوازنده بلند شده مشغول بجستن و خیز کردن ، چرخ زدن و حرکات دیگر گردیده خود را اسباب تماشای مردم قرار دهد .

در مشرق زنان رقاصه هستند که آنها را عالمه^(۱) مینامند لکن نویسنده در آسیا و افریقا خصوصاً در مصر علیاً رقصهاییکه دیدم آنقدر بنظر مهم نیامد . در این رقصها تمام اعضا بحال سکون و آرامش است و فقط کمر در حرکت میباشد .

عجیب ترین اقسام رقص ، رقص با خنجر است که من شبی در اریحا درمیدانی که با آتش آنرا روشن کرده بودند زنان کشاورزان را دیدم خنجر خیلی تیزی دست گرفته اطراف من با همان صدای زبر و خشن خود برقص و آواز مشغول شدند و زنان دیگر هم با آنها درین رقص شرکت نمودند ، ایشان در تعریف و تمجید من خصوصاً نسبت بسخاوت و شجاعت من اشعاری با آهنگ خاص خواندند که مفهوم آن بدینقرار می باشد : او کسی است که در جنگ بر دشمن غالب آمده ، درسخاوت وجوانمردی گوی سبقت ر بوده ، مهیبتترین جنگجویان عالم از شنیدن نام او وحشت میکنند .

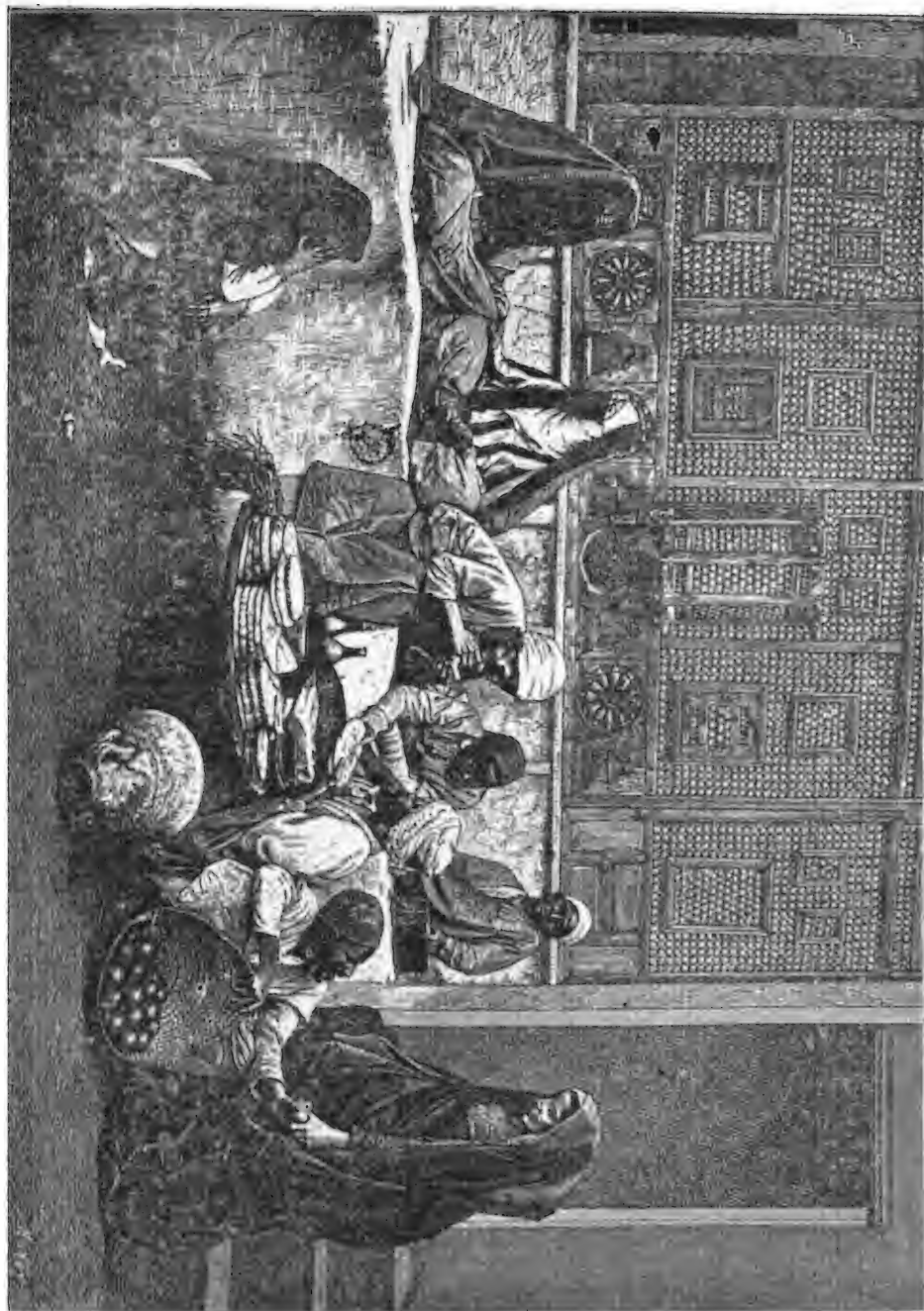
یکی از شاهکارهای رقص مزبور این بود ، رقاصه خنجری که در دست داشت سر آن خنجر در حین رقص بطوری از روی سر تماشاچیان میگذشت که موی سر را بحرکت میآوردولی بسر صدمه ای نمیرسانید ، شیخی که همراه من بود مکرر میگفت نرسید ! نرسید ! لکن من خیلی کوشش کردم اما بیفائده که آنها این هنر و مهارت خود را نه با من بلکه باد دیگران بکار بزنند .

زنان رقاصه مصر علیاً اهمیتی را که در قدیم دارا بودند اکنون از آن اهمیت افتاده اند ، لباس هائی را که در مجلس رقص میپوشیدند از میان آنها فقط يك

پیراهن باقیمانده که حسن و زیبایی ایشان از آن هیچ معلوم نمیشود لکن وقتی که مراسم از میان برداشته میشود همین پیراهن را هم آنها از خود دور ساخته همانطور که نسبت (حضرت) حوا نقل میکنند که بدنش عریان بود برقص مشغول میشوند.

از جمله تفنّن و تفریحی که نهایت درجه مورد پسند اعراب است نقّالی و قصه سرایی است. در هر يك از نقاط مشرق نقّال و داستان سرا وجود دارد، آنها بعضی اوقات خود درین باب چیزی انشا میکنند ولی عموماً از کتب منظوم و یا از الف لیل و لیل حکایتی را انتخاب کرده میخوانند. فراموش نمیشود شبی در یافا عده ای از مزدوران و کارگران آنجا در یک نقطه ای متعلق بفقرادور هم جمع شده یک نفر در روشنائی چراغ داستان غنّره را میخواند و مستمعین با کمال توجه آنرا گوش میدادند و یقین دارم که اگر یک نفر در مجمع دهاقین فرانسه اشعار لامارتین یا شاتوبریان را بخواند حضار نصف آن ارادت و توجه را بروز نمیدهند که آن کارگران در شنیدن داستان غنّره بروز میدادند.

شدت تأثیر این داستان در عوام گذشته از متانت ظاهری حاکی از روح حسّاس و قوت مخیله آنها میباشد. حکایتی را که برای ایشان نقل میکنند صورت اصلی آن حکایت در نظرشان جلوه گر شده و از اثری که در آنها پیدا میشود مثل اینست که اصل واقعه را با چشم خود مشاهده میکنند؛ چنانکه یکی از جهانگردان در این باب چنین مینویسد: «هنگامی که این صحرا نشینان داستانهای باستان میهن خود را میشوند خوب باید دقت نمود که در آنها چطور از شدت تأثر حرارت و جوش پیدا شده بعد سرد و خاموش میشوند؛ چشمان آنها روی چهره کندم کون چگونه میدرخشد. بعد از محبت حالت خشم و بعد از گریه چگونه حالت تبسم و خنده پیدا میشود. چگونه از شدت انتظار راه نفس در گلو گرفته و دوباره بنای تنفس را میگذارند. ملاحظه کنید قهرمانی که موضوع داستان است چگونه در هر يك از حالات او خود را شریک و سهم قرار میدهند مثلاً در خوشی او ابراز خوشی نموده و در رنج او بنای سوگواری را میگذارند و این بعینه همان نمایشی است که در تأثرهای امروزه ما داده میشود ولی فرقی که در این میان وجود دارد اینست

که تماشاچیان ما کسانی هستند که آنچه واقع شده همه را می بینند، شعرای اروپا با همه مزایا و محاسنی که در منظومات خود رعایت میکنند معذلت در مستمعین خود تأثیری که می بخشند يك دهم تأثیری که گفتیم نیست. مثلاً اگر قهرمان داستان دچار بلیه و مخاطره سختی شود یکدفعه حضار فریاد میکنند: نه نه، خدا حفظش کند، یا اگر میان دشمن با نیروی خود بجنگ مشغول گردد، اهل مجلس دست روی قبضه خنجر بیکه بر کمر دارند گذارده همگی برای امداد مهیا میگردند و اگر دشمن با او بنای مکر و غدر را گذارده و از اینراه بر او غالب آید مستمعین در این هنگام اسیر وهم و خیال شده یکدفعه فریاد میکنند: لعنت خدا بر مکار و غدار، و اگر او بدست دشمن مقتول گردد، حضار آه سرد کشیده برای او طلب آمرزش میکنند، برعکس اگر بر دشمن غالب آید یکدفعه صدای هلهله و شادی بلند و فریاد میکنند: الحمدلله، الحمدلله، اگر در یکمورد از بهاریا از مناظر خوب يك سرزمین وصفی بمیان آید اهل مجلس یکدفعه بلند میگویند بهبه، ولی وقتیکه داستان سرا شروع بتوصیف معشوقه نموده و حسن و زیبایی وی را بیان کنند جوش و خروش حضار از شدت خوشی و نشاط بدرجه ایست که با حالات فوق آنها هیچ طرف نسبت نیست. در این هنگام نفسها بند آمده اصل بیان و تقریر را با کمال توجه گوش میدهند و در پایان آن همه آنها یکدفعه فریاد میکنند: بنازم قدرت آنخدائی که زنرا آفریده است، باز همگی با صدای بلند میگویند: بنازم قدرت و جلال آفریدگاری که زنرا از کتم عدم بعرضه وجود آورده است.

فصل ششم

بردگی در مشرق

خوانندگان اروپائی ما از عنوان فوق فوراً بداستان امریکائیان سی سال پیش متقل شده صورت تیره بختانی در نظرایشان ممثل میشود که آنها را در زندانها بزنجیر بسته با تازیانه و شلاق شکنجه میکنند و قوت لایموتی بآنها میدهند. من نمیگویم که تصور در باره غلامانی که يك قرن پیش نزد انگلیسیان امریکا

(۱۸۲) - کاغذ نویس در اورشلیم (بیت المقدس)

بودند درست است یا نه ؟ و یا این مطلب هیچ معقول هست که مالکین این برده یکچنین کالائی را از سلوک و حشمانه خود ضایع سازند ؟ ولی همیشه قدر مینویسیم که حالت برده در مسلمان غیر از حالت برده ایست که در عیسویان بوده . در مشرق حالت غلام به مراتب بهتر از ملازمین شخصی و خانگی اروپاست . غلام در مشرق عضو خانواده شمرده میشود و حتی بعضی اوقات چنانکه در سابق گفتیم میتواند دختر مالک را بزنی گرفته به مناصب بلند و ارجمند نائل گردد . در مشرق غلام آنقدر به نظر حقارت دیده نمیشود که در مغرب ملازمین خانگی را به نظر حقارت می بینند ، درست گفته اند : غلام در شرق بمالک نزدیکتر است تا ملازمین خانگی اروپا بارباب خود .

مسیو آ بو^(۱) مینویسد که عیب بردگی در ممالک اسلامی تا این اندازه کم است که بسیاری از سلاطین قسطنطنیه که امیر المؤمنین بودند از کنیز بوجود آمده و ازینراه

۱- About.

بحیثیت و مقام یا شجاعت و بهادری آنها خللی وارد نشده است. ممالیک که مدت‌ها در مصر سلطنت نموده اند برای زیاد کردن عده خود همیشه اطفال چوکسهای جدید را خریداری کرده و آنان را فرزند خود خوانده تربیت مینمودند. امرای مصر غالباً غلام بچه‌ها را پرورش کرده بعد دختر خود را بایشان بزنی داده دارائی خویش را به آنها واگذار مینمودند. در قاهره وزراء، سردارها، امرا و فرمانروایان عالم مقام هستند که از هزار تا هزار و یانصد فرانک در بازار خریداری شده اند.

جهانگردانی که در این رسم شرقی مطالعات عمیقۀ نموده همگی تصدیق دارند که تمام جوش و خروش اهل اروپا بر خلاف این رسم و همدردیهای ایشان نسبت به برده بکلی بی‌مورد بوده و اساسی برای آن نیست و دلیلش هم این است که در مصر غلامان بمجرد تقاضای آزادی میتوانند خود را از قید بندگی نجات دهند معذک اقدام با آزادی خود نمیکنند.

مسئو ایبر^(۱) مطلبی را که ما گفتیم یاد آور شده بعد مینویسد که شکی نیست در کشورهای اسلامی غلام و کنیز دورۀ زندگانی خود را در کمال راحتی و خوشی بسر میبرند و بسیاری از ادبای اطلاع و محققین دیگر هم در این عقیده با ما همراهند. اینک برای اطلاع خوانندگان کتاب، اقوال بعضی از ایشان را که جدیداً وضع غلامان مصر را مشاهده کرده اند ذیلاً مینگاریم:

مسئو شارم^(۲) مینویسد که در مصر بردگی بقدری پسندیده و طبیعی و سودمند است که آنرا بکلی موقوف داشتن نهایت درجه اسفناک بنظر میآید زیرا آنرا و زیکه طوایف و اقوام و حشای افریقایی مرکز از داد و ستد یا فروش اسرای جنگی خود ممنوع کردند از همانروز بجای اینکه آنها را مجاناً تکفل کرده غذا بدهند همه را طعمه و غذای خود قرار خواهند داد، پس اگر بردگی یک چیز زشت و در مقابل حمیت انسانی ننگ و عار است آدم خواری از آن بمراتب زشت تر و قبیح تر میباشد، خاصه در نظر آنهاست که طعمه واقع میشوند و گویا در نظر آندسته از رجال انگلستان که خود را خیر خواه

۱- Ibert. ۲- Sharmes.

(۱۸۳) - سقا در قاهره

طرفدار نوع بشر میدانند لقمه شدن ابی حبشی ها بحمیت و غیرت انسانی نزدیکتر است از اینکه آنها تحت انقیاد اشخاص دیگری درآمده و عمری را بر ارجح و آرامی بگذرانند

مسئود و انزلی ^(۱) رئیس آموزشگاه السنه قاهره مینویسد که حالیه برای غلامان تا ایندرجه آزادی حاصل است که هر طور بخواهند میتوانند بسر ببرند و کسی نمی تواند خللی با آزادی آنها برساند و با اینحال از حقی که بایشان داده شده استفاده نمیکنند . غلامان بندگی سابق خود را که در آن هیچگونه تعدی و ظلمی نبوده بر این آزادی ترجیح میدهند که با هزاران مشکلات باید مواجه گردند .

حالت غلامان مصر بجای آنکه بد باشد بمراتب بهتر از حالتی است که سابق در آن بوده اند چنانکه بسیاری از ایشان خصوصاً آنهایی که سفید هستند ترقی نموده به منصب های عالی میرسند . فرزندان کنیز با فرزندان خاتون برابر بوده و اگر پسر کنیز اکبر اولاد خانواده باشد تمام حقوق و امتیازات خانوادگی را دارا خواهد شد ، ممالیک که مدت ها در مصر سلطنت نمودند سپاهیان ایشان از همین غلامها تشکیل یافته بودند ، مثلاً **علی بیگ ، ابراهیم بیگ ، مراد بیگ** معروف که در جنگ اهرام شکست یافت همه آنها را در بازار خریده بودند و حالیه هم بسیاری از صاحبمنصبان و فرمانروایان قابل هستند که در او ان کودکی غلام بودند و نیز غلامان زیادی هستند که روی دامن مالک بنام پسر خوانده تعلیم و تربیت شده و بعد از رسیدن بسن رشد و کمال دختر مالک را بزنی گرفته اند و باید دانست که این نوع رفتار با غلام منحصر بمصر نیست بلکه در تمام کشور های اسلامی با غلام خوب رفتار میشود .

لیدی بلنوت ^(۲) یک نفر خانم انگلیسی ، بعد از شرح مکالمه ای که در سفر نجد بین او با یک نفر عرب اتفاق افتاده چنین مینویسد : « یکی از چیزهایی که عرب از فهم آن عاجز و اصرار داشت من با و حالی کنم این بود که دولت انگلیس از منع بازرگانی (تجارت) برده چه میخواهد ؟ و مقصودش از این اقدام چیست ؟ من گفتم اقدام مزبور مقتضای حمیت انسانی است و هیچ نظر شخصی در کار نیست » . عرب در جواب گفت مگر خرید و فروش

مزبور خلاف حمیت انسانی بوده و یا چیزی بر خلاف عدل و داد در آن وجود داشت؟ او از من استعلام میکرد که آیا تا کنون کسی دیده از طرف ما نسبت به غلام ظلمی شده باشد؟ و راستی ما نمیتوانیم با شواهد قطعی نشان بدهیم که در اسلام تعدی و جوری بغلام شده باشد. حقیقت امر اینست که برده در اسلام جزو نوکر و ملازم نیست بلکه سوگلی خانواده شمرده میشود.

اصولا در عالم چیزی بدتر از غلامی نیست لکن اصول و نظامات مصنوعی که انسان خود آنها را وضع و ایجاد نموده است برای ترقی عالم زیاد نمیتواند مفید و مؤثر واقع گردد. اگر مصلحت و منفعت خود آن وحشی در نظر گرفته شود برای یکچنین مخلوق پست ناقص العقلی واقعا بندگی یک چیز مستحسنی است و برای این نوع از طبایع بچگانه و عاری از تجربه مفیدتر از این چیزی نیست که تحت رقیّت دیگری که مراقب حالات وی باشد بسربرد و در ثبوت این امر دلیلی روشن تر از غلامان قدیم امریکا نیست که بعد از آزاد شدن بکلی نیست و نابود گردیدند زیرا که در ایشان استعداد و صلاحیت آن نبود که بتوانند خود را اداره کنند.

برای موقوف داشتن خرید و فروش حبشیها بر انگلیسیها که داوطلب آن هستند قبلالازم است که ضرورت و احتیاج به برده را رفع نموده یعنی طرز معاشرت مشرق را بکلی تغییر دهند. بعلاوه تغییرات و تبدلاتی هم در باقی قطعات عالم ایجاد کنند. مداخله اروپائیان متصنّع و مادی در اموری که چندان بآن علاقهمند نیستند تا کنون زیان آور بوده و جز اینکه تنفر اقوام مشرقی را نسبت بایشان زیاد نماید نتیجه دیگری ندارد.

مسیو کپر^(۱) یکنفر انگلیسی چنین مینویسد: بیهانه موقوف داشتن تجارت برده لشکر کشیهای که تا حال برای سودان بعمل آمده و آنهمه جار و جنجال و شور و غوغائی که برای آن پیا شده اگر درست ملا حظّه شود معلوم میشود که این حمله یکی از حملاتی است که در آن روی قتل عامی قتل عام شده. البته اما کن چندی که

مخصوص بازرگانی برده بوده بتصرف مادر آمده خرید و فروش غلامان موقوف گردیده ولی بعد از تخلیه نیروی نظامی حالت اولیه عوده نموده است ، غرض بعد از آنهمه خسارت مالی و جانی حال معلوم شده که این عمل را نمیتوانند موقوف دارند . اروپائانی که بمشرق رفته میخواهند بازرگانی غلام را از میان بردارند ، آری ایشان خیر خواه نوع بشر هستند و نیتشان نیک و عاری از هر گونه آلاش است لیکن اهل مشرق آن را تصدیق نمی نمایند و میگویند این خیر خواهانی که در موضوع حبشیها اینقدر اظهار همدردی میکنند در مقابل دیده میشود که سکنه بیچاره چین را باقوه توپ و تفنگ برای خریدن تریاک مجبور میسازند و بر اثر آن در طول يك سال آنقدر نفوس رهسپار دیار عدم میکنند که خرید و فروش برده در مدت ده سال هم اینکار را نمیکرد .

باب سوم - نظامات سیاسی و اجتماعی

فصل اول

بنیاد نظامات

بین نظامات سیاسی و اجتماعی بسیاری از اقوام که در تاریخ از آنها بحث میشود اختلاف نمایانی موجود و از روی مشاهده هم ثابت میشود که نظامات هر قومی مطابق با رسوم و عادات آن قوم بوده و ازینرو نظاماتی که سبب ارتقاء قومی شده آن نظامات برای قوم دیگر اغلب مضّر و زیان آور بوده است .

مسئله فوق از جمله مسائل حل شده ایست که تا درجه ای محتاج بشبوت بوده و عقل در بادی نظر آن را تصدیق نمی نماید بلکه خلاف آن مورد قبول بوده چنین تصور می رود نظاماتی که یک قوم بوسیله آن باعلی درجه ترقی نائل شدند برای ترقی قوم دیگر باید آن نظامات را نمونه و سرمشق قرار داد و عین آن را اگر چه با قوه قهریه باشد اجرا داشت . مورخین و سیاست مداران ما از یکمدت طولانی بدین عقیده بوده حتی در دوره حاضر هم اکثری بهمین عقیده باقی میباشند .

ولی ما حالیه تا حدی بیطلان این عقیده پی برده و میدانیم که آن تا چه درجه سقیم بلکه خطرناک میباشد ، چه اگر در امور اجتماعی ملل و اقوام اندکی تأمل شود باسانی ثابت میگردد که نظامات و قوانین هر قومی مولود یک رشته احتیاجات و تمایلات و احساسات مخصوصه ای است که قانون وراثت بعد از مرور سالیان دراز در آن قوم ایجاد نموده و تبدیل آن دفعه محال میباشد . آری مورخین مینویسند که قانون گذاران بزرگ مثل حضرت موسی ^ع ، لیکورگ ^س ، سلن ^س ، نوما ^(۱) ، هر کدام برای ملت خویش

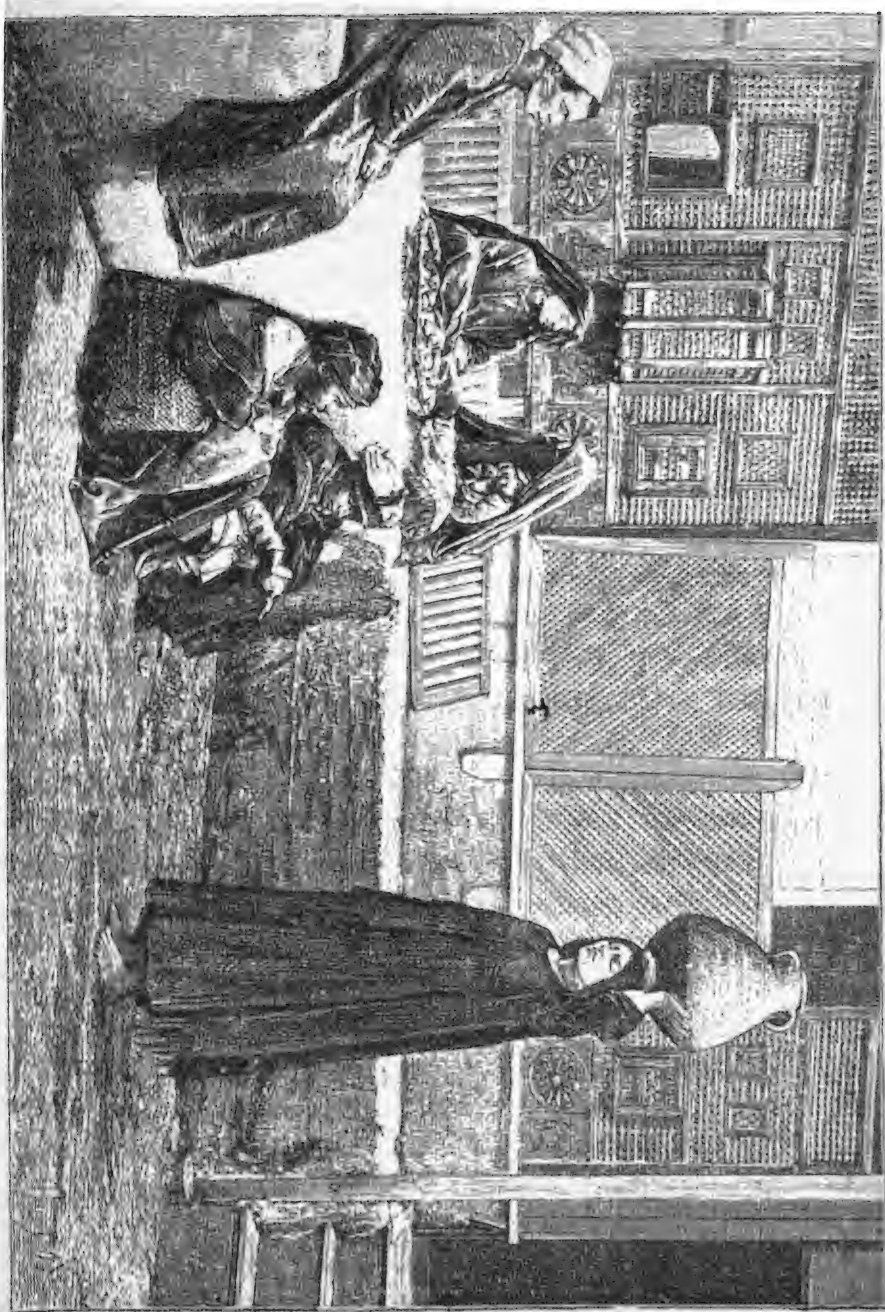

۱- Numa , Solon , Lycurgue , Moïse این رجال از مقننین بزرگ عالم شمرده میشوند حضرت موسی ^ع برای بنی اسرائیل شریعتی از طرف خدا آورد . لیکورگ ^س برای اسپارت ، سلن ^س برای یونان ، نوما ^س برای روم قانونی آوردند که هنوز مشهور میباشد .

قانونی آوردند که آن قانون مولود فکر و دماغ خود آنها بوده ولی اینطور نیست، در هیچ قانون گذاری این صلاحیت نیست که بتواند از دماغ خود قانونی ایجاد کند، حتی مقتدرترین کشور ستانهای دنیا و یا هیچیک از نواح و دواهی عالم هم از عهده این مهم بر نمیآیند.

البته این امر ممکن است که يك ملت را مجبور سازند عناصر مدنیت و نظاماتی را که مخالف با نظامات اوست موقه قبول نماید مثل آنکه حیوانی را برای حرکتی که مخالف با فطرت اوست مجبور سازند لیکن بمجرد برطرف شدن قوه قهریه تمام عوائد و رسوم قدیمه آن قوم عود خواهد نمود و آنوقت اگر درست ملاحظه شود همان نظامات قدیمه است که بنام جدید با تغییراتی در الفاظ و عبارات جریان پیدا میکند این بیان در ظاهر با بسیاری از وقایع تاریخی مغایر و مخالف بنظر میآید لیکن با اندك تأملی معلوم میشود که هیچ مباینت و اختلافی در کار نیست مثلاً ملت عرب را اگر بخاطر بیاوریم در ظاهر همچو بنظر میآید که آنها نظامات، معینی را در اقوام و ملل مختلفه مجری داشته اند ولی حقیقت امر خلاف آن میباشد چه اولاً حالت اقوام آسیا و افریقا را درست ملاحظه کنیم ظاهر میشود که نظامات آنها پیش از فتوحات اسلام با نظامات عرب مشابه بوده و کشورهایی هم مثل کشور بربر که با عرب میانیت اساسی داشته تأثیر نظامات اسلام در آن کشورها خیلی کم بوده است، ثانیاً رؤسا و سیاست مداران اسلام که از سیاستمداران فعلی ما بمراتب عاقلتر بودند خوب میدانستند که اجراء قوانین و نظامات واحده در اقوام مختلفه معقول نیست لذا همیشه اقوام مغلوبه را در عادات و رسوم و نیز در قوانین و عقاید مذهبی آزاد می گذاشتند.

و چون قوانین و نظامات هر ملتی زاده احتیاجات و تمایلات آن ملت است لهذا تا وقتی که در احتیاجات و تمایلات يك ملت تغییر و تبدیلی پیدا نشود در نظامات آنها تغییری نخواهد روی داد و تاریخ نشان میدهد که اینگونه تغییرات و تبدلات انجام پذیر نیست مگر بمرور قرنهای متمادی، آری نوامیس و نظاماتی که تکامل موجودات حیّه ر تحت آن نوامیس و نظامات تکامل نظامات اجتماعی هم دارای همان نظامات میباشد. بعضی حیوانات که قرنهای متمادی در دریا زیست میکنند اعضائی در آنها بمرور

(۱۸۴) - منظره داخلی يك خانه در قاهره

مان پیدا میشود که میتوانند در هوا تنفس کنند. علمای حیوان شناسی این تغییرات عجیبه را دیده از مدارج متوسطه‌ای که منتهی باینگونه تغییرات شده صرف نظر نموده تا چندی قبل چنین معتقد بودند که دست قدرت این حیوانات غریبه را بطور خاص (دفعه) ایجاد نموده است ولی حالیه مسلم گردیده که این تغییرات دفعه نشده بلکه از قرنهای متمادی بتدریج و آهسته و آهسته صورت گرفته و بطور توارث نسل بعد نسل استقرار پیدا نموده و بالاخره حیوانات عجیبه را که ما امروز مشاهده میکنیم نتیجه مجموع آن تبدلات عظیمه ایست که در طول هزاران سال در جریان بوده است.

نژاد، محیط، عوامل زندگی و علل و اسباب دیگری که از میان آنها ضرورت و احتیاج در درجه اول واقع شده، بر خلاف اراده انسانی که عاملی است بس ضعیف، خلاصه از همین ها اساس نظامات قومی تشکیل یافته و زمان عاملی است که آن نظامات را مستقر و محکم و استوار میسازد، بنابراین هر وقت در قومی نظامات قدیمه ای دیده شد باید دانست که نظر بروحیات آنقوم نظامات مزبوره انسب بحال آنهاست و یا اگر برای قومی آزادی مفید است فائده قوم دیگر در استبداد میباشد.

معلومات ناقصی را که از بررسی (مطالعه) کتب روم و یونان بدست آورده ایم باعث شده که چنین تصور کنیم نظاماتی که در یک ملت در نتیجه کوششها و عملیات طولانی و ممتد مطابق ضرورات آنها استقرار یافته عین آن برای ترقی قوم دیگر مفید خواهد بود و این بدان ماند که از یکماهی توقع شود که چون حیوانات دیگر در خشکی زیست می کنند او هم از آب خارج شده در صحرا بسر به برد ولی اینطور نیست چه آن محیطی که حیوانات بستان دار بآرامی زندگی میکنند برای ماهی غیر قابل زیست و نتیجه آن راه عدم پیش گرفتن است.

تبدیل و تشکیل نظامات اقوام تا ایندرجه بطیئی و کند و آهسته است که ما وقتی بآن متوجه میشویم که یکنفر مقنن تمام آنها را تنسیق و تنظیم نموده بصورت قانون بمانشان میدهد، در اینجا ما آن قانون را باونسبت داده تصور میکنیم که او باراده و فکر شخصی خود آنرا وضع و ایجاد نموده است در صورتیکه قانون مذکور نتیجه یک سلسله

عملیات و کشمکش هائیکست که از قرون متعادی جریان داشته است . اقدام اساسی قانون گذار همیشه در است که با نیروی حکومت خویش تمام عواید و رسومی را که؛ رواج آنها را بپا داشته است محکم و استوار نموده و از میانه آنها عادات و رسومی که بی اثر یا غیر مفید میباشد و در صورت عدم تعرض محتمل است باقیمانده دوام پیدا کنند همه را از میان بر دارد . بیشک مقنن میتواند خیلی خدمت کند لیکن تا وقتی که قانون او حالت و وضعیت سابق را زیاد تغییر ندهد .

این قول سُلمن را هر کسی تصدیق مینماید که میگوید : « من قانونی برای اهل آتن آوردم ولی قانون مزبور قانونی نیست که متفکر ترین رجال عالم آنرا بتوانند ایجاد کنند بلکه قانونی است که نظر بوضع و حالات آنها بهترین قوانین میتوان نامید » . این قانون سُلمن که بهترین قانون معرفی میشود بعد از امان نظر بر میآید که آن فقط انتخابی بوده است از همان رسوم و عادات قدیمه ای که پابندی عامه و اعتقادات مذهبی آنها را در مردم استوار کرده بود . خدمتی که سُلمن در یونان بقوم خود نمود پیمبر اسلام هم در جزیره العرب همان خدمت را نسبت بملت خویش انجام داد ؛ آنحضرت هم از میان رسوم و عادات قدیمه عرب عادات و رسومی را که برای ترقی آنها مفید و نافع بود انتخاب نموده و آنها را با خاتم رخصت و اجازه دیانتی مختوم ساخت و در الغاء عادات و رسوم مضرة عرب شریعت وی همانقدر سهم گرفت که الواح قانونی^(۱) دوازده گانه رومیان برای الغاء رسوم باستان در روم سهم و حصه گرفتند . چنانکه از جمله رسوم مضرة باستان را مثل دختر کشی که نسخ نمود جمع کثیری آتوقت با ایشان در این مسئله هم موافق و همراه بودند .

آنوقت از قانون اسلامی که مربوط بدیانت و مذهب نیست انتخابی است از همان عادات و رسوم قدیمه و از آنها مثل سایر قوانین میتوان با نهایت آسانی حالت

---

۱ - سنه ۴۵۱ پیش از میلاد حکومت جمهوری روم ده نفر را برای وضع قانون منتخب نمود و قوانینی را که آنها وضع نمودند بامر حکومت درده لوحه فلزی نوشته در گذرهای عمومی نصب نمودند و بعد از يك سال دو لوحه دیگر بر آن اضافه نمودند و مجموع آن بالواح دوازده گانه مشهور گشت

(۱۸۵) - گیلان بلور قدیم ساخت عرب

اجتماعی قومی را که این قوانین برای آنها وضع شده کشف نمود. برای قوانین یکقوم اهمیتی که هست آن اهمیت برای تاریخ آن قوم نیست و ما باز میگوئیم که از مطالعه ضروریات و احتیاجاتی که این قوانین رافع آنهاست و مطالعه اوامر و نواهی مندرجه در این قوانین ما را به اوضاع و حالات اجتماعی و مدنی قوم کاملاً رهبری مینماید ولی باید دانست که بیشتر احتیاج باین مسئله (ارائه صورت مدنیّت یکقوم از روی قانون) وقتی است که آثار و یادگارهایی از آنقوم در دست نباشد و در صورت بودن آثار معلوم است برای دست آوردن مقصود، زبور بهترین طریقه مراجعه بآثار خواهد بود چنانکه ما هم در این کتاب همین طریقه را اختیار نموده ایم.

ما از بیان طرز معاشرت عرب و (حتی المقدور) نشان دادن زمان و دوره‌ای که این نظامات در آن دوره و زمان تشکیل یافته زمینه‌ای دست‌خوانندگان داده‌ایم که از آن می‌توانند بضرورت نظاماتی را که حالا بیان مینمائیم پی برده و معلوم دارند که در وضع این نظامات اتفاق و تصادف چقدر دخالت داشته و قانون‌گذار چقدر .

در کشف مدنیّت یکقوم اعم از عرب یا ملّت دیگر شرحی که بطور مقدمه ذکر شد نهایت ضرورت را حائز و انتظار میرود قانون نویسان ما يك روز ضرورت آنرا تصدیق نموده و در نتیجه کتب و رسائل قانون را بجای آنکه از يك سلسله مواد خالی از لطف و خشک و سرد و یاشروح و تفاسیر پیچیده و مفصل و طولانی پر کنند مربوط و دلچسب و مناسب حال مدّون و مرّتب سازند .

فصل دوم

نظامات اجتماعی

نظر باینکه ما نظامات اساسی اجتماعی را مانند تقسیم بقبایل ، بردگی و غیرها در ابواب و فصول مختلفه این کتاب ذکر نمودیم لهذا در این مقام از رؤس مسائل فقه و احکام قرآن بحث مینمائیم .

اولا باید دانست که احکام اجتماعی و مذهبی اسلام بهم آمیخته و توأم میباشد و هر دوی آنها هم مبنی میباشد بر علمی که اصولا مستنبط از قرآن است .

چون در قرآن احکام تمام قضایا و معاملاتی که روزانه پیش میآید درج نیست بلکه صورت‌هایی که از آن درج است خیلی محدود میباشد ناچار مسائل قانونی که در اوایل اسلام پیش میآمد از خود پیغمبر ص و بعد از رحلت آن حضرت از جانشینان وی سؤال مینمودند و بعد اقوال و افعال وی جمع آوری شده و آن بنام سُنت مشهور میباشد و چون قرآن و سُنت هم پس از چندی برای رفع احتیاجات کافی نبودند لذا برای رفع این محذور دستور جامعی مرکب از احکام مذهبی و احکام معاملاتی مبنی بر علم فوق ترتیب دادند و این اقدام در اثناء دو قرن اول اسلام از طرف یکعده از ائمه فقه و

نسیر بعمل آمد و از بین آنها دستور ائمه چهارگانه یعنی امام ابو حنیفه، امام شافعی، امام مالک و امام حنبل مستند شناخته شدند و همین چهار مذهب که بنام شافعی، حنبلی، مالکی و حنفی مشهور میباشند اساس قانون تمام کشورهای اسلامی شمرده میشوند. مذهب حنفی در هندوستان و ترکیه شایع و مذهب مالکی در افریقا و شافعی بیشتر در مصر و عربستان منتشر میباشد اگر چه در محاکم قضائی مصر عمل بفقہ حنفی میشود و اما مذهب حنبلی حالیہ متروک است.

برای هر يك از مذاهب فوق شراحي هم وجود دارد. مثلاً در میان مالکیهای الجزیره خلیل یکی از شراح معروف میباشد که در سال ۱۴۲۲ میلادی وفات یافته است. کتاب او در فقه مالکی که دکتر پرون^(۱) و مسیو سن پت^(۲) که هر کدام بدیده آنها ترجمه نموده اند بهترین تصانیفی است که در فقه مالکی نوشته شده است. علاوه بر مأخذهای بالا برای دعاوی و فروعاتی که در این کتابها بطور مخصوص ذکری از آنها نیست و ناچار بقانون قیاس باید عمل نمود رسائل و مجموعه های تلفا و سلاطین است که آنها را فتاوی مینامند.

غیر از قانون تحریری قانون عوائد و رسوم میباشد که در هر کشوری مختلف است. واقعاً قوانین موجوده اسلامی بآن اندازه ای که در بادی نظر تصور میشود، بنی بر قرآن نیست. بعضی اوقات قانون عوائد و رسوم بر قوانین مدونه تقدم پیدا میکند مثلاً در مسئله ارث زن که از روی احکام قرآنی ثابت و محقق است، میان اهالی قبیل متروک و بر طبق آن عمل نمیکنند و همینطور در بین قبایل یمن هر يك دارای رسوم و عوائد مخصوصه ای هستند که مابین با دستور و احکام قرآن میباشد مسیو هالوی که جدیداً کشور یمن را سیاحت نموده است مینویسد: «هر يك از قبایل دارای قانون و رسومات مخصوصه هستند».

قانون جزا هم بنی بر قرآن و علم تفسیر است و مدار آن نیز نظیر قانون موسوی (تورات) بعینه همان قانون قصاص میباشد. ما اینمطلب را قبلاً ذکر نمودیم که تمام دستورات و احکام قدیمه بنی بود بر قصاص و مجازات بمثل و غیر از اینهم قابل اجرا و عملی نبود

(۱۸۶) ظرف مسی قدیمی ساخت عرب

و اینرا نیز بیان نمودیم که در ابتدا حق قصاص یا مجازات از آن کسی بوده که جنایت بر او وارد شده و سزا و جزا بشخص جانی و خاندان او متوجه میگردد زیرا در اقوام قدیمه افراد عبارت از خانواده بوده و هر وقت سزای جنایتی را نمیتوانستند از پدر بگیرند از اولاد و نوّه او میگرفتند و بر طبق همین قانون مشاهده میشود که خدای توریّه جزای اعمال پدر را از اولاد تا طبقه سوم و چهارم میگیرد .

فایده قصاص آنستکه آن سبب

میشود قتل نفس کمتر وقوع می یابد

ولی چون در اینجا نقیصه ای بنظر میآید و آن اینست که يك رشته انتقامات و کینه جوئیهای پیدا شده و غالباً تا مدت طولانی دوام پیدا میکرد لذا اخیراً قانون دیه را معمول و مجرا داشتند و جریان این قانون تا وقتی بود که حق مجازات از مجنی علیه و خاندان وی بحکومت اگذار بوده است ولی این اصلاح هم در قانون اقوامی بعمل آمد که دارای حکومت مقتدر بودند . در زمان پیغمبر اسلام یکچنین حکومتی وجود نداشته است و قانون جزائی اسلام بحالت قدیم یعنی همان قصاص و دیه باختیار مجنی علیه باقی مانده و چون خاتم دیانت روی آن خورده لذا تا این هنگام باقی میباشد .

قانون موسوی یعنی العین بالعین والسن بالسن که بواسطه وضع قانون دیه تا درجه ای تعدیل شده است در حقیقت اساس کلیه قوانین جزائی قرآن میباشد . البته در عوض قصاص بعفو و اغماض هم توصیه شده و آن يك قدم بزرگی بوده که در اسلام گزرارده شده است و الا در دوره های باستان عدم انتقام را تنک و عار میدانستند .

اینک ما بعضی آیات قرآنی را که مشتمل بر قوانین جزائی است از نظر خوانندگان میگذرانیم:

[۱ - و ان عاقبتهم فعاقبوا الخ]

« و اگر عقاب کردید پس عقاب کنید بمانند آنچه عقاب کرده شدید و اگر صبر کنید هر آینه آن بهتر است برای صابرین » (سوره نحل ، آیه ۱۲۶) .

[۲ - یا ایها الذین آمنوا کتب علیکم القصاص فی القتل الخ]

« ای گروه مؤمنین فرض شد بر شما قصاص در کشته شده ها آزاد بازاد ، بنده ببندد ، زنها بزنها پس هر آن قاتلی که از خون برادر مقتولش در حق او عفو و اغماض بشود متابعت معروفی شده است در اینکه اولیای مقتول در مطالبه قصاص از قاتل سخت گیری نکرده اند و باید قاتل نیز دیه را بقدر امکان بدون ممانعت تأدیه نماید و همه اینها تسهیل امر و رحمتی است از خدای شما پس هر که پس از عفو و بخشش و یا اخذ دیه در موقع تقاص تجاوز نماید بقصاص از قاتل برای وی عذاب دردناکی مقدر است » (سوره بقره ، آیه ۱۷۷) .

[۳ - من اجل ذلك کتبنا علی بنی اسرائیل الخ]

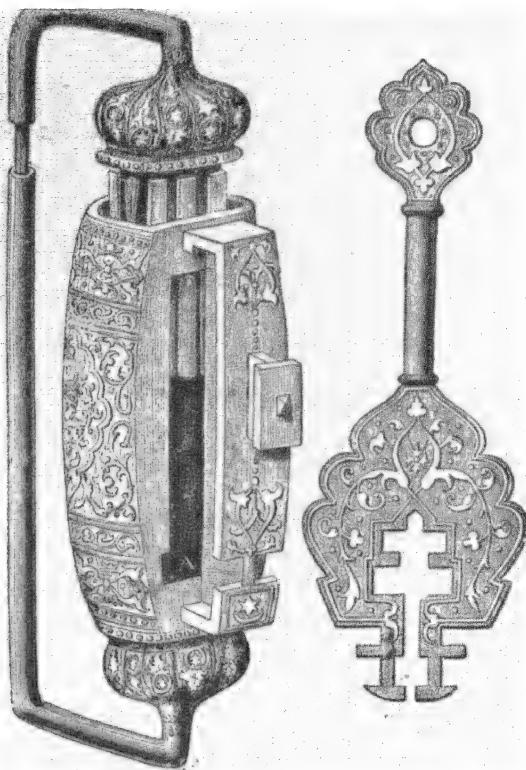
« بلحاظ قتل نا حق قابل مر هابیل را مقرر داشتیم بر بنی اسرائیل اینکه اگر کسی دیگری را بدون قتل نفس و فسادی که مستلزم قتل است بکشد مثل آنست که جمیع آدمیانرا کشته باشد و هر کس احیاء نموده باشد نفسی را بعفو از قصاص و ویرا نکشته باشد مثل اینست که جمیع افراد انسانرا احیاء کرده باشد و هر آینه براستی سفراء و پیغامبران بمعجزات باهرات بر آنها آمدند ولی بعد از بعث رسل بیشتر آنها طریق اسراف پیمودند » (سوره مائده ، آیه ۲۵) .

[۴ - السارق و السارقه الخ]

« مرد دزد و زن دزد در نتیجه این عمل شنیع (بلا امتیاز) دست هر دوی آنها را قطع کنید و این جزا (در حق آنها) از طرف خدا (مقرر گردیده) است و خداوند غالب و از مصالح انتظام واقف میباشد » (سوره مائده ، آیه ۴۱) .

مفسرین مسائل متعلقه بدیات را مفصلاً بیان نموده اند از جمله قتلیکه بطور

عمد واقع شده باشد جزای آن اعدام است در صورتیکه ورثه مقتول راضی بر گرفتن دیه نباشند و اما در غیر عمد، دیه آن یکصد شتر میباشد و بر طرف هم لازم است که آنرا قبول نماید. دیه جراحات وارده مختلف میباشد و بریدر و مادر قاتل یا تمام خاندان لازم است که از عهده ادای آن بر آیند و اگر قاتل معلوم نباشد گردنگیر قبیله است که آنرا بپردازد و از اینجا معلوم میشود که ترتیب و انتظام قبیله یا خاندانی این ملت تا چه درجه محکم و اتحاد بین آنها تا چه قدر قوی و پایدار میباشد.

(۱۸۷) - قفل و کلید ساخت عرب

در قرآن نظیر اکثر مذاهب باستان غیر از قتل و جراحات برای جرما و جنایات دیگر دیه مقرر نشده مثلاً برای دزدی و راهزنی جزای مختلف مقرر شده است. جزای دزدی در مرتبه اولی قطع دست راست و در مرتبه ثانی قطع پای چپ میباشد. اما راهزنی مجازات آن حبس یا قطع یکی از اعضاء است. حکم مجازات زنای محصنه سنگسار است مشروط بر اینکه چهار نفر گواه عینی آنرا گواهی دهند و مجرم هم اقرار کند. خوردن شراب حکمش چهل تازیانه است. احکام معاملات در کتابهایی که ذکر آنها گذشت بطور خیلی مبسوط بیان شده است و ما در این مورد مسائل چندی راجع بمالکیت و میراث ذکر مینمائیم که از ملاحظه و بررسی آنها زمینه ای از این احکام میتوان بدست آورد.

در باب ملك احكام آن در خود قرآن خیلی کم است لکن مفسرین آنرا نهایت درجه شرح و بسط داده اند. مسلمین این قانون را خیلی پابند بوده و حتی در اقوام مغلوبه هم آنرا رعایت نموده مجری میداشتند و اراضی که در ضمن فتح میگرفتند در عوض مالیاتی که هیچوقت از خمس محصول تجاوز نمینمود آنرا باصاحبانش رد مینمودند حق مالکانه مبنی بر تصرف شخص کشاورز (زارع) بوده و چون احیای بکرزمین بنظر آنها عبارت بود از اینکه آن زمین را قابل زرع کنند لذا از کشت و آبادانی حق مالکیت پیدا میشود ،

قانون مرور زمان را اکثر فقها قائل نبودند لهذا مدتی برای آن تعیین نشده و فقط فرقه مالکی برای غیر اقارب و خویشان دهسال و برای اقارب چهل سال مدت قرار داده اند .

اجانب در کشور اسلام نه حق خرید اعیان و اراضی دارند و نه غلام و کنیز اما لفظ اجنبی عبارت است از کسانی که خارج از دین اسلامند و الا مسلمین از هر سرزمین و نژادی باشند نسبت بهم اجنبی نیستند مثلاً یکنفر مسلمان چینی بواسطه اسلامش در کشور اسلام همان حق را دارا است که یکنفر عرب بومی آنجا دارا میباشد و مخصوصاً در این امر قانون اسلام با قانون اساسی اروپا يك تفاوت کلی دارد .

احکام وراثت در قرآن مبنی است بر انصاف و داد چنانکه آیاتی که در این باب در پائین نقل میشود خوانندگان کتاب از مطالعه آن آیات این نظریه ما را تصدیق خواهند نمود .

اگرچه فروغانی را که فقهاء درین باب استخراج نموده اند تمام آن در این آیات درج نیست لیکن کلیات آن با کمال وضوح ذکر شده خاصه این احکام را با احکام ارث انگلیس و فرانسه که در حاشیه کتاب با هم مقایسه نموده ام از ملا حظہ آن راجع بزنان شوهر دار که میگویند دین اسلام با آنها بطور انصاف رفتار نکرده معلوم میشود که هیچ پایه و مایه ای برای آن نیست بلکه نسبت باحکام ارث ما ، اسلام حقوق آنها را بیشتر مراعات کرده است .

(۱۸۸) - صندوق متعلق به سلطان کالون

[للرجال نصيب مما ترك الوالدان و الاقربون الخ]

« یعنی از برای مردان سهمی و حظی مقرر است از ترکه پدر و مادر خود و اقربا و خویشاوندان خویش و برای زنان نیز سهمی و نصیبی است از ترکه پدر و مادر و خویشاوندان خود کم باشد آن ترکه وارث یا زیاد باشد نصیب و حظی که فرض و مقرر است تسلیم آن بر کسی که مستوجب و مستحق (۱) اوست » (سوره نساء آیه ۷)

[یوصیکم الله فی اولادکم للذکر مثل حظ الانثیین فان کن نساء الخ]

[ولکم نصف ما ترک ازواجکم ان لم یکن لهن ولد الخ]

« خداوند سفارش میکند بشما در میراث اولاد خودتان که برای هر پسر سهم دو دختر است و اگر اولاد دو دختر و زیاده باشند سهم آن دو نث از ارث است و اگر

---

۱ - مطابق قانون فرانسه فقط اولاد ، پسر باشد یا دختر ، تمام ترکه را مالک میشود (مصنف)

يك دختر باشد (۱) نصف ارث فرض و سهم اوست و برای هر يك از پدر و مادر میت شش يك تركه است، اگر برای میت اولادی (۲) باشد چه پسر و چه دختر با وجود اولاد هر يك از ابوین شش يك میبیرند و اگر برای میت اولادی نباشد مادر (۳) او يك ثلث میبیرد پدرش دو ثلث پس اگر بوده باشد برای میت (زیاده از يك) برادر (یا خواهر) بمادر شش يك (۴) داده میشود ولی این ترتیب توارث بعد از اداء دیون و وصیتهای میت است و نمیدانید که از پدران و اولاد شما کدام يك انفع است برای شما تا بقدر استحقاق آنها ارث معین کنید لیکن خداوند بحکمت کامله و مصلحت واقعیه فرض هر يك را معین و توصیه فرموده براستی خدای دانا و حکیم است.

فرض و سهم شما از تركه زنان (۵) شما نصف است اگر برای آنها اولاد نباشد و اگر اولاد باشد سهم شما چهار يك خواهد بود ولی بعد از اداء دیون و عمل بوصیتهای آنها و اگر شما چیزی (ترکه) باقی بگذارید و اولادی برای شما نباشد سهم زن یک ربع میباشد و اگر اولادی باشد از تركه شما زن هشت يك میبیرد و این بعد از عمل بوصیت و اداء دیون میباشد و اگر از مردی یا زنی میراثی باقی ماند و برای او پدر و اولاد (یعنی اصلی و فرعی) نباشد و از برای او برادر و خواهر مانده باشند سهم هر يك شش يك خواهد بود و اگر از یکی زیادتر باشند پس آنها در يك ثلث شریك خواهند بود و اینهم بعد از وصیتهای میت و اداء دیون غیر زبان آور داده میشود (سوره نساء، آیات ۱۱ - ۱۲).

- ۱ - در فرانسه اگر میت دارای اولاد یا نوه باشد پدر و مادر سهمیه نخواهند برد. در انگلستان تمام تركه را مادر میبرد و اگر از میت زوجه ای باشد با مادر شریك خواهد بود (مصنف).
- ۲ - مطابق قانون فرانسه حصه ذکور و اناث مساوی میباشد.
- ۳ - در فرانسه اگر مادر و برادر هر دو باشند مادر یک ربع و برادر ها سه ربع میبیرند و اگر مادر و پدر هر دو باشند هر يك يك ربع و برادر ها نصف میرسد (مصنف).
- ۴ - در فرانسه از تركه زن با بودن اقرباء شوهر نمیتواند چیزی ببرد، برخلاف در انگلستان که تمام تركه را او مالك میشود (مصنف).
- ۵ - در فرانسه با بودن اقربائیکه ارث میگیرند بزوجه چیزی نمیرسد. در قانون انگلستان اگر زوجه تنها باشد نصف تركه را باو داده بقیه دولت میبرد، اگر زوجه و اولاد هر دو باشد بزوجه يك ثلث داده باقی با اولاد یا نواده داده میشود (مصنف).

[يستقونك قل الله يفتيكم في الكلاله ان امرؤ هلك الخ]

با محمد طلب میکنند از تو در میراث کلاله (اخوه و اخوات) بگو بآنها خداوند بیان حکم ارث کلاله را فرمود اگر کسی بمیرد اولادی نداشته باشد و یک خواهر داشته باشد نصف ارث فریضه و مال خواهر است و اگر خواهر بمیرد و اولاد نداشته باشد تمام ارث آن مال برادر است (۱) و اگر دو خواهر باشند دو ثلث از ترکه برادر ابوینی و ابی خود میبرند و بالفرض اگر برادران و خواهران با هم باشند هر ذکوری سهم دو اناث میبرند خداوند بیان فرمود این احکام و فرایض را یاد بگیرید و عمل کنید تا گمراه نشوید (سوره نساء آیه ۱۷۶)

[والذین يتوفون منكم و یذرون ازواجاً وصية الخ]

و کسانی که از شما وفات میکنند و زنانی باقی میگذارند باید در حق این زنان وصیت کنند که یکسال از آنها نگهداری شده و از خانه بیرون نکنند (سوره بقره آیه ۲۴)

انتظام امور قضائی و ترتیب محاکمات در مسلمین خیلی مختصر و ساده است، یک نفر قاضی که از طرف سلطان عصر منصوب میشود تمام دعاوی را شخصاً رسیدگی نموده و فیصله میدهد و حکم او هم قطعی است. متداعبین شخصاً بمحکمه بعد از اظهار حاضر شده قضایا را شرح داده دلایل خود را که از جمله قسم و شهود است اقامه میکنند و بعد از طرف قاضی در همان جلسه قضاوت یعنی اظهار عقیده شده و حکم فی المجلس داده میشود. در مراکش اتفاق افتاد که من در یک دادگاهی که قاضی مشغول رسیدگی بدعوی بود حضور بهم رسانیده و این محاکمه و طرز قضاوت سطحی را تماشا کردم، قاضی در مکانی متصل بدار الحکومه که اطراف آن باز بود بر مسند قضاوت نشسته و هر یک از متداعبین با شهود در جای خود قرار گرفته و مطالب خود را در الفاظ مختصر و ساده تقریر میکردند بعضی موارد که یک نفر محکوم بخوردن چند تازیانه میشد در پایان جلسه همانجا حکم مزبور را اجرا مینمودند. این طریق

۱ - اگر اولاد یا والدین نباشند در قانون انگلیس و فرانسه ترکه برادر و خواهر میرسد و اگر یکی از پدر و مادر موجود باشد مطابق قانون فرانسه با برادر و خواهر شریک خواهد بود و حصه اولی همانست که در بالا مذکور داشتیم (مصنف)

(۱۸۹) - حجاری عربی

مختصر و ساده ممکن است باندازه داد گستری های بر پیچ و خم اروپا اطمینان بخش نباشد لکن زردگرترین فائده آن اینست که وقت متداعبین ضایع نمیشود و خسارت کمرشکنی که بواسطه پیچ و خمهای زیبادادگاههای امروز ما بمتداعبین می رسد لا اقل در اینجا آن خسارت نیست. باوجود جریان ساده و مختصر این محاکمه که ذکر شد کلیتاً احکام صادره بطور عدالت و انصاف صادر میشود.

اساساً عرب دارای حس انصاف و عدالتخواهی است و علتش فقط این نیست که آن در قرآن بزرگترین فضایل انسانی شمرده شده بلکه عامل

دیگر بهم دارد و آن اینست که وضع زندگانی اولیه آنها طوری بود که انصاف و داد در آن نهایت درجه لازم و ضروری بوده است.

ما در خاتمه این بیان مینویسیم که در مسلمین جوش مساوات و برابری (چنانکه در نظامات سیاسی آنها معلوم خواهد شد) در نهایت درجه کمال میباشد. این مساوات که در اروپا با کمال حرارت و جوش ذکر شده و ورد زبان خاص و عام است ولی جز در کتب اثری از آن در خارج مشهود نیست در مسلمین عملاً وجود داشته و جزء معاشرت شرقی قرار گرفته است. اختلاف سخت و شدید بین طبقات و دستجات که انقلاباتی در اروپا ایجاد کرده و در آتیه انقلابهای خونین تری را ایجاد خواهد نمود در مسلمین آن اختلاف وجود ندارد. ملازم و خادم بدون مانعی میتواند دختر اربابش را بزنی

بگیرد چنانکه عده زیادی از این قبیل ملازمین قدیم خانگی در کشور های اسلامی یافت میشوند که بمناصب عالیه و مقامات رفیعہ رسیدہ اند .

نویسندگان ما این اقوام را کہ اهل اروپا هنوز از آنها بیخبرند از دور مطالعه کرده این است تمام نظامات آنها را بنظر خیلی حقارت دیدہ و از نظامات خود دبر انب پست تر شمرده اند . لکن محققینی کہ در این مسائل مطالعات عمیقہ دارند نظریہ ایشان عکس آن میباشد و شاهد بر اینمعنی قول مسیو لو پلائی^(۱) است کہ ما آنرا در اینجا نقل میکنیم : مشارالیه کہ یکی از محققین نامی و نویسنده زبردست مذهبیه است در کتاب عدیم النظر خود کہ راجع بمشرق تألیف کرده چنین مینویسد : « در نظامات مربوطہ باصلاح حال کارگران و رنجبران نتایج سوء و محظوراتی را کہ اروپا دچار آن شدہ مسلمین تا کنون محفوظ مانده هنوز میان آنها یک سلسلہ نظامات عمدہ است کہ بوسیله آن صلح و آشتی بین غنی و فقیر و ارباب و خادم برقرار میباشد و همینقدر کافی است کہ بگوئیم آن ملتی کہ اروپا ادعا میکند کہ باید و برا تعلیم داده تربیت کند واقعاً ملتی است کہ از او باید درس بگیرد » .

فصل سوم

نظامات سیاسی

ما در باب متعلق بخلافت بغداد شرحی راجع باصول نظامات کشوری مذکور داشته از طرز حکومت علی الخصوص انتظامات امور مالی و اقسام مالیات و در آمد و شهربانی و غیره اباحت کرده ثابت نمودیم کہ طرز حکومت آنان با قاعده و عاقلانہ بوده ولی افسوس پایہ ایکہ اینحکومت بر روی آن قرار داشت نامحکم و پیدوام بوده است توضیح آنکہ اصول نظامات سیاسی اسلام خیلی ساده است یعنی شخص خلیفہ کہ سایہ یزدان است دارای تمام اختیارات کشوری و مذهبیه و نظامی کشور بوده و رعایائی کہ تحت نظر او اداره میشوند تماماً با هم مساوی میباشند . غیر از قوه مزبور

و یا حکومتی که از همان مقام خلافت تعیین شده باشد قوه دیگری در تمام کشور نبوده و در اسلام طبقات ممتاز و یا مناصب موروثی هیچیک وجود نداشته است .

فی الحقیقه طرز حکومت اسلامی حکومت دموکراسی بوده که تحت یکنفر سلطان مقتدر تمام مردم از وضع و شریف ، امیر و فقیر با هم مساوی بودند و رعایت حقوق کاملاً بعمل میآمد چنانکه راجع پادشاه غمان که بعد از جنگ یرموک ایمان آورده و بین او با یکنفر عرب حکمی که عمر خلیفه دوم نمود ما آنرا در سابق ذکر نمودیم و مفاد آن این بوده که در سلاطین هم حکم قصاص جاری میشود زیرا امتیاز شخصی و یا طبقه ای و خانوادگی در اسلام بطور کلی ملغی و تمام مسلمین در نظر پیغمبر - اسلام برابر و برابر میباشند .

در دوره خلفای اولیه منصب خلافت انتخابی بود لکن بعد موروثی گردید یعنی خلیفه از بین اولاد ذکور خود هر کدام را که لایق میدید برای جانشینی خود نامزد مینمود و این ترتیب حسب ظاهر مفید بود زیرا زمام حکومت هیچوقت دست اکبر اولاد خلیفه باقی نماند ولی عیبی که داشت این بوده است که همیشه بین اولاد خلیفه عداوت و رقابتهای خونین پیدا میشد که در صورت اولی این محذور نبود .

چون خلفا در تمام قطعات کشور کاملاً نمیتوانستند اقتدارات خود را حفظ نمایند ناچار در هر کشور معظمی یکنفر بعنوان نایب السلطنه از طرف خلیفه مقرر میشد که تمام اختیارات خلیفه را دارا بود یعنی حکومت کشوری و مذهبی و نظامی با شخص او بوده است و چون در مقابل قوه این نایب السلطنه ها قوه دیگری وجود نداشت لهذا در آنها هوای استقلال پیدا شده و اسباب و مهمات جنگی و غیره که تماماً در دست آنها بود سبب میشد که در این مقصود پیشرفت حاصل کنند و بالنتیجه بین خلفا و فرمانروایان سرکش در مشرق و مغرب همیشه آتش جدال و قتال مشتعل بوده است .

طغیان فرمانروایان سبب عمده ضعف حکومت خلفا بوده است . البته اسباب و عوامل دیگری هم برای این ضعف وجود داشته است و یکی از آنها که باید آنرا عامل قوی دانست این بوده که از مراکش تا هندوستان اقوام مختلفه زیادی تحت حکومت اسلام درآمده

(۱۹۰) - قندیل مسجد قاهره

و جزء رعایای اسلامی
شمرده میشدند. احکام
قرآنی که برای بعضی
نهایت موزون بود برای
رفع احتیاج دیگران
کفایت نمینمود و سریانی
یهود، بربر و نصاری تا
چندی نظامات فاتحین
خود را قبول نموده ولی
وقتی که بر آنها معلوم
گردید که این نظامات
برای رفع تمام احتیاجات
آنها کافی نیست این بود
بنای کوشش گذاشتند
که از این نظامات
خود را خلاصی بخشند.
لیکن باید دانست
که همین نظامات سیاسی
ضعیف بوده که از برکت
آنها اعراب خود را بذروه

ارتقاء رسانیدند. اختیارات کشوری، مذهبی و لشکری این سه نیروی بزرگ را به
دست یک نفر سپردن برای عرب آنوقت مفید بود که کشور آنها بملوک الطوائفی تقسیم
میشد چنانکه نتیجه آنها با سرعت وقت ظاهر گردید. قبل از اسلام اعراب به قبایل
نیم وحشی کوچکی تقسیم میشدند که هر یک با دیگری همیشه مشغول جدال و

قتال بودند و قبل از وفات پیمبر اسلام همین اعراب در طول یک قرن تمام دنیا را تسخیر نمودند. نظامات واحده باختلاف زمان سبب ترقی و تنزل یکقوم هر دو میتواند بشود. ما در یکی از ابواب کتاب دیگر خود راجع باین تغییرات و تطورات حاصله در اجتماع نسبت بترقی و تنزل یکقوم شرحی مذکور داشته بیان متضاد فوق را حل نموده ایم، ما در آنجا از یکطرف اینمطلب را ثابت نمودیم که یکقوم وحشی وقتی میتواند از توحش بیرون آید که مطیع يك نظامات و پابند قوانین موضوعه‌ای باشد و از طرف دیگر نشان دادیم که از میان ملل راقبه آن ملت میتواند ترقی و تمدن خود را ثابت و پایدار نگاهدارد که احکام و قوانین اجتماعی که بوسیله آن ابتدا از توحش بیرون آمده بود بتواند از بند آن خود را آزاد کند. (۱) عرب از برکت پیمبر اسلام ص مقام اول را برای خود حاصل نمود یعنی از چاه تاریک توحش خارج شده بشاه راه ترقی و تمدن داخل گردید لیکن از عهده انجام شرط دوم نتوانست بر آید این بود که ترقیات حاصله خود را از دست داده رو بزوال نهاد. در عرب یکچنین شخصی پیدا شد که تمام طوایف و قبایل مختلفه متفرقه را تحت کلمه واحده جمع نموده بزنجیر محکم قوانین و نظامات مخصوصی آنانرا مقید و پابند ساخت لیکن از میان آنها يك چنین شخصی پیدا نشد که آن ها را از قید مزبور رهائی بخشد. احکام قرآنی که در زمان پیمبر ص و نیز در ابتدای فتوحات اسلام که کافی برای تمام احتیاجات قومی بود در چند قرن بعد کفایت نمی نمود و اگر این قانون فقط مذهبی میشد مطلبی نبود. لیکن چون علاوه بر قانون مذهبی دستور العمل اجتماعی و سیاسی و مالی هم بوده و تغییر و تبدیل آن بهیچ قسم ممکن نبود لذا بعد از چندی این اشکال پیش آمد که اوضاع و احوال قوم روزانه تبدیل یافته و بین احتیاجات روز افزون با قانون اساسی غیر قابل تغییر آنها مطابقت وجود نداشته است. بالاخره قانون مذکور آنها را بوضع سابق باقی گذارده نمیگذاشت قدمی جلو تر بردارند

۱ - یعنی مطابق مقتضیات دوره و زمان آنرا اصلاح کند و از جمود و رکود خود را نجات بخشد.

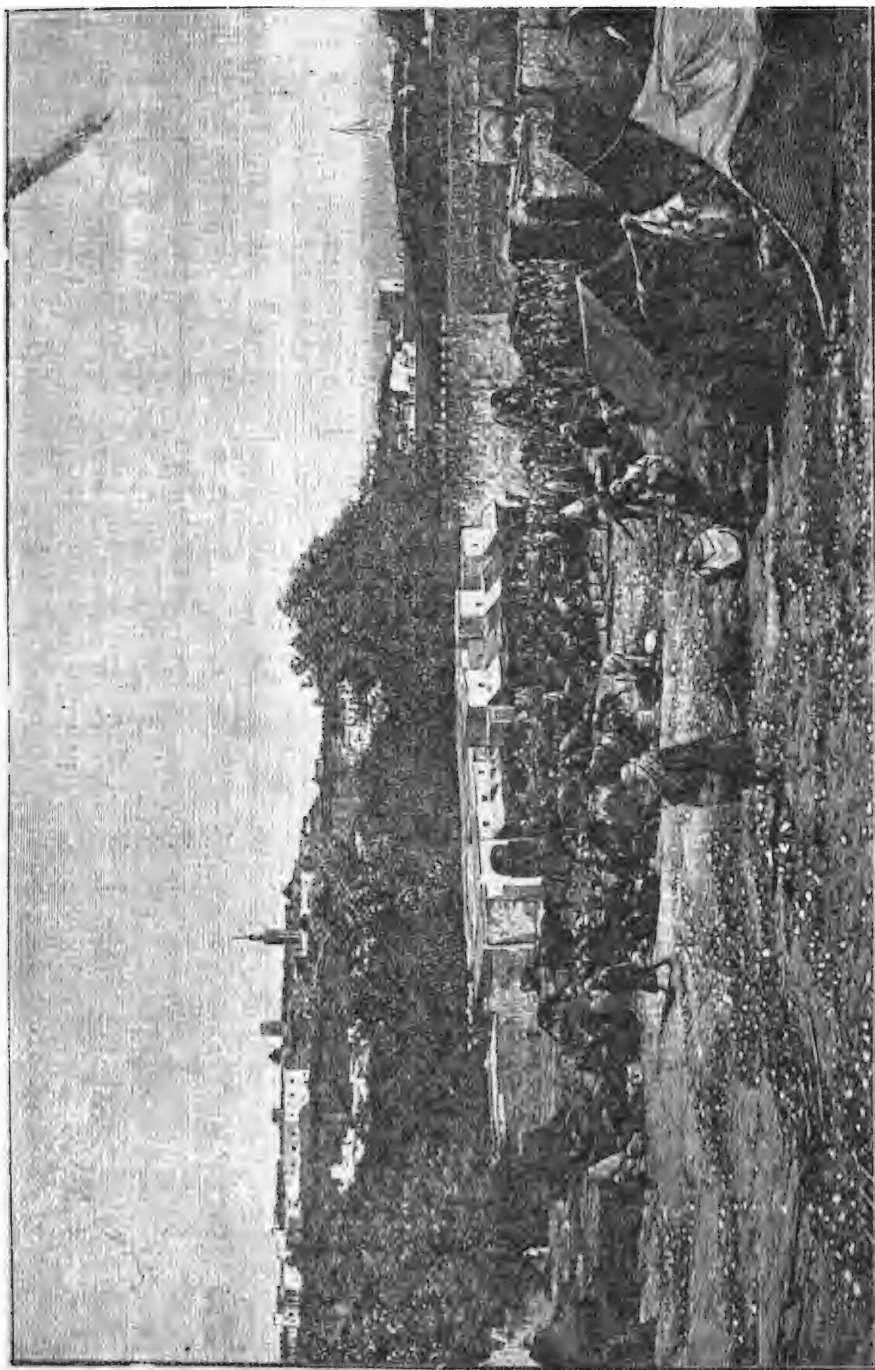

(۱۹۱) - یکی از خیابانهای طنجه

اگر چه تبدیل نظامات اسلامی غیر ممکن شمرده میشد ولی با اینحال در اغلب مواد کم و بیش چنین کنجایشی بوده است که در آن مطابق احتیاج زمان اصلاحی بعمل آید ولی چیزی که تغییر آن ابداً امکان پذیر نبود و در حقیقت جزء اعظم نظام تمام حکومت اسلامی شمرده میشد این بود که همه اختیارات و اقتدارات کشوری را بدون هیچ مسئولیتی دست یکنفر سپرده و او را سایه یزدان بشمرند .

این حکومت در دوره حکومت عرب و نیز در دوره حکومت اقوامی که حامی و مروج شریعت اسلام بودند همیشه حکومت مذهبی و نظامی هردو بود . راست است که آن در اسرع اوقات سلطنتهای خیلی بزرگ تشکیل داده ولی نتوانسته است آن را باقی نگاهدارد و تاریخ عرب ، مغول و ترك هم نبوتی است بر این معنی . این سلاطین با مشکلات داخلی و خارجی روزانه تا این درجه مشغول گشمتکش بوده اند

(۱۹۲) - بازار بزرگ در طنجہ

که باستثناء آن اوقاتی که در رأس این حکومت يك اشخاص لایق فوق العاده ای قرار گرفته بودند تمام اوقات آنها مصروف دفاع بوده برای اصلاح و ترقی کشور موقع پیدا نمیکردند .

بدینجهت سلطنتهای با عظمت لشکری خیلی زود تشکیل یافته و بزودی هم تحلیل رفته نابود میشدند ، یعنی بعد از دو یا سه نفر از سلاطین زیر دست لایق زمام امور بدست اشخاص غیر لایق افتاده فوراً کشور رو با انحطاط گذاشته است چنانکه مشرق و اندلس هر دو گواهی هستند بر اینمعنی . دوره خلافت **هارون** و پسرش **مأمون** دوره درخشان بغداد شمرده میشود لیکن بعد از آن دوره تنزل شروع گردید و نیز اندلس در زمان آخرین خلفای بنی امیه بواسطه کفایت و لیاقت **المنصور** وزیر اعظم آخرین درجه ترقی را حائز بوده است ولی در قرن یازدهم وقتی که این خلیفه وفات نمود از همان وقت کشور و خاندان هر دو رو بزوال گذاردند . مملکت بدست برابره افتاد و هر يك از فرمانروایان علم استقلال بر افراشتند و مخصوصاً از جنگ داخلی بقدری که صدمه دیدند از دشمنان خارجی بآنها آنقدر صدمه نرسید . خلاصه اینمطلب همان طور است که در فوق گفته شد . نظامات معینه که در یکوقت قومی را بذروه کمال میرساند همان نظامات در وقت دیگر سبب تباهی و بربادی آن قوم میگردد .

باب چهارم - راجع بزنان مشرق

فصل اول

علل و اسباب تعدد ازواج در مشرق

اگر بخواهیم بر رسوم و نظامات یکقوم اجنبی آشنا شده درست از آن واقف گردیم برای لحظه ای هم باشد لازم است از محیط خود قطع نظر کرده وضع و حالت خاص آن قوم را از نظر بگذرانیم و خود را بجای آنها فرض کنیم ، خاصه اگر بخواهیم رسم تعدد ازواج را که نسبت بآن در اروپا چقدر خیالات باطل انتشار یافته تحت مطالعه بیاوریم این عمل برای ما بیشتر ضروری خواهد بود . در اروپا هیچیک از رسوم مشرق بقدر تعدد ازواج بد معرفی نشده و در باره هیچ رسمی هم اینقدر نظر اروپا بخطا نرفته است .

نویسندگان اروپا تعدد ازواج را شالوده مذهب اسلام دانسته و در اشاعت و انتشار دیانت اسلام و تنزّل و انحطاط ملل شرقی ، آن را علّة العلل قرار داده اند . آنها علاوه بر همه اعتراضات ، نسبت بزنان مشرق هم ابراز همدردی نموده منجمله اظهار میکنند که آنزنان بدبخت را زیرینجه خواجه سرایان سخت و شدید در چهار دیوار خانه مقید نگاهداشته اند و بمجرد حرکت مختصری که موجب رنجش و عدم رضایت خانه خدایان شود حتی ممکن است آنها را با کمال بیرحمی اعدام نمایند ولی تصور مزبور از جمله تصوراتیست که هیچ مدرک و اساسی برای آن نیست ، چنانچه خوانندگان این باب از اهل اروپا برای مدت کمی تعصبات اروپائی را از خود دور سازند تصدیق خواهند نمود که رسم تعدد ازواج برای نظام اجتماعی مشرق يك رسم عمده ایست که بوسیله آن ، اقوامی که این رسم میان آنها جاری است روح اخلاقی ایشان در ترقی و تعلقات و روابط خانوادگی آن قوی و پایدار مانده و بالاخره در نتیجه همین رسم است که در

(۱۶۴) - زن دوزه فروش در مهر عیلا

مشرق اعزاز و اکرام زن هم زیاده از اروپاست .

ما قبل از شروع باقائه دلیل و اثبات مدعای خود از ذکر این مطلب ناچاریم که رسم تعدد ازواج ابداً مربوط باسلام نیست ، چه قبل از اسلام هم رسم مذکور در میان تمام اقوام مشرقی از یهود ، ایرانی ، عرب و غیره شایع بوده است . اقوامیکه در مشرق قبول اسلام نمودند ازین حیث فائد ای از اسلام حاصل ننمودند و تاکنون هم در دنیا يك چنین مذهب مقتدری نیامده که اینگونه رسوم مانند رسم تعدد ازواج را به تواند ایجاد کند و یا آنرا منسوخ سازد . رسم مذکور فقط بر اثر آب و هوای مشرق و در نتیجه خصایص نژادی و علل و اسباب دیگری که بطرز زندگانی مشرق مربوط بوده پیدا شده است نه اینکه مذهب آنرا آورده باشد و معلوم است آب و هوا و خصایص قومی از جمله عواملی است که فوق العاده قوی و مؤثر بوده و حتی ما لازم هم نمیدانیم که راجع بآن زیاد قلمفرسائی نمایم . بعلاوه اصل طبیعت و ساختمان مخصوص زنان مشرق و لزوم حضانت طفل و امراض و عوارض و غیره آنها را اغلب مجبور ساخته که از شوهر کناره گیری اختیار کنند و چون آب هوای مشرق وجبگت قومی طوری است که برای مرد تحمل این کناره جوئی موقتی غالباً غیر ممکن بوده لهذا تعدد ازواج لزوم پیدا نموده است .

در مغرب هم با وجود اینکه آب و هوا و طبیعت هیچیک مقتضی برای وجود چنین رسمی نیست معذک رسم وحدت ازواج رسمی است که ما آنرا فقط در کتابهای قانون می بینیم درج شده است و الا خیال نمیکنم بشود این را انکار نمود که در معاشرت واقعی مائری از این رسم نیست . راستی من متحیرم و نمیدانم که تعدد ازواج مشروع مشرق از تعدد ازواج سالوسانه اهل مغرب چه کمی دارد و چرا کمتر است ؟ بلکه من میگویم که اولی از هر حیث بهتر و شایسته تر از دومی است . اهل مشرق وقتیکه بلاد معظمه ما را سیاحت میکنند از این اعتراضات و حملات ما دچار بهت و حیرت گردیده متغیر میشوند .

باری رسم مزبور بدو از اسباب طبیعی که در بالا گفتیم پیدا شده و بعد خلی زود

جزء قانون معاشرت قرار گرفت، آرزو و هوای نسل زیاد که خاصه اهل مشرق است، ذوق ترتیب عائله و زندگی خانگی آنها، غیرت و انصافی که بر خلاف مردان اروپا در نهاد آنهاست که زن را بعد از گرفتن از خود جدا نمیسازند و اسباب دیگری که ذکر آن خواهد آمد تماماً باعث این شده که قانون، رسم مزبور را پایدار و استوار نموده است. اگر این اصل را ما قبول کنیم که بتدریج قانون تابع و پابند رسوم میشود باید اینرا هم قبول نمود که تعدد ازواج غیر جائز و خارج از قاعده اروپا که جزء معاشرت ما قرار گرفته یکروز قانوناً جایز قرار داده میشود.

از جمله اسباب تعدد ازواج مشرق اسبابی است که بطبقه معینی اختصاص دارد و از بیان آنها ظاهر میشود که در بعضی ممالک ناموس احتیاج تا چه درجه این رسم را محکم و پایدار نموده است. بعضی اروپائیان متدین و منصف بعد از مشاهده این اسباب و عوامل، لزوم این رسم را تصدیق مینمایند چنانکه مسیولو پلائی که یکی از علمای مشهور است در کتاب خود نسبت بطبقه سوم اهل مشرق که شغل آنها مزدوری و زراعت است لزوم تعدد ازواج را ذکر نموده و مینویسد که فقط این نیست که ضرورت و احتیاج این رسم را ایجاب نموده باشد بلکه خود زنهای عوض جلوگیری بصرار شوهرهای خود را برای تزویج ثانوی مهیا و آماده میسازند. فاضل شهر مینویسد که: «نظر باینکه جوانها را در سن خیلی کم زن میدهند عیال اولی پس از آوردن اولاد چندی شکسته شده در صورتیکه شوهر بعات جوانی باقی میباشد، اینجاست که خود زن شوهرش را برای نکاح ثانوی ترغیب نموده یا لا اقل اجازه آنرا بمرد میدهد، البته این مطلب خالی از تعجب نیست که چگونه میشود زن برای ازدواج ثانوی مرد تن دردهد مگر این نکته را هم باید در نظر داشت که در این طبقه از مسلمین تمام کارهای خانه هر قدر سخت هم باشد بمعهده زن است که باید آنرا انجام دهد (چون در طبقه مردم زراعت بیشه زن نمیتواند زیاد در خانه توقف کند) ناچار برای انجام فرایض و خدماتی که بمعهده او است بکمک و همراهی یک نفر دیگر احتیاج پیدا میکند و این کمک یا از اقربا و خویشاوندان آن زن باید بعمل بیاید و یا از کنیز. کمک گرفتن از اقرباء غالباً خالی

(۱۹۴) - يك دختر جوان مصری

از اشكال نیست اما کنیز علاوه بر عدم بضاعت برای خریداری وی غالباً چنین اتفاق

میافند که اود در تصرف خانه خدای منزل در آمده بین اوباخانمش رقابت پیدا میشود؛ پس باسانی میتوان فهمید که در چنین صورتی چگونه خود زن شوهرش را برای نکاح ثانوی آماده و مهیا خواهد نمود خاصه وقتی که سنش بالا رفته بامور منزل و پرورش اولاد مستغرق باشد « .

مصنف فوق مینویسد که یکی از اسباب مهم تعدد ازواج شوق مفرطی است که اهل مشرق باولاد زیاد دارند و در نظر آنها مصیبتی بالاتر از نداشتن اولاد نیست و اگر از يك زن دارای اولاد هم باشند معذك برای تکثیر آن بنکاح ثانوی اقدام مینمایند . همین محقق اظهار میدارد که در اینگونه تعدد ازواج هیچگونه رقابت یا خصومت و عداوتی هم میان زنهای پیدا نمیشود . در نظر ما این امر بواسطه تعصبات اروپا جزء محالات شمرده میشود و علت اصلی آنهم این است که ما میخواهیم اینگونه مسائل را مطابق تمایلات و احساسات خرد تحت نظر گرفته قضاوت نمائیم بدون اینکه افکار و عقاید خود آن اقوام را در آن شرکت دهیم . آری برای دور ساختن یا بدید آوردن يك تعصب مدتها وقت لازم است بگذرد . در خاتمه بیان مینویسیم که ما وقتی که از مننه قدیمه را در نظر گرفته میبینیم که در يك خانواده یکزن مورد استفاده و آلت شهوت رانی تمام رجال آن خانواده واقع میشد حتی حالیه هم در هندوستان بعضی اقوام هستند که میان آنها يك زن عیال چندین نفر از اعضاء خانواده میشود ، آنوقت ملتفت میشویم که در مسئله تعدد ازواج اهل مشرق افکار و خیالات ما تا چه اندازه محتاج باصلاح بوده و ناگریزیم آنرا تغییر دهیم .

فصل دوم

تأثیر اسلام در وضع زنان مشرق

اسلام بصرف قبول رسم تعدد زوجات که از پیش در مشرق شایع بوده اکتفا ننمود بلکه در وضعیت زنان مشرق تأثیر نمایان رضایت بخشی بخشید . اسلام بجای اینکه از مقام زن کاسته و براپست و فرومایه معرفی کند چنانکه در اینعصر بدون هیچ

تعقلی ورد زبان خاص وعام است مقام زن را در جامعه بسی بالا برده نسبت به ترقی و سعادت وی خدمات نمایانی انجام داد. مثلاً احکام وراثت قرآن که سابقاً ذکر شد در مقابل قانون اروپا برای زن بغایت مفید و از مطالعه آن معلوم میشود که تا چه اندازه رعایت حقوق زن بعمل آمده است. آری مسئله طلاق را اسلام جائز قرار داد و اختیار آنرا هم بمرد و اگذار نموده ولی در عین حال در احکام متعلقه بطلاق اکیداً این مطلب قید شده است که با زنان مطلقه روئے عدالت و مروت و انصاف را کاملاً باید مرعی داشت. برای معلوم داشتن درجه تأثیری که اسلام در وضع و حالت زنان بخشیده بهترین طریقه این است که مراجعه بقبل از اسلام نموده معلوم داریم که در آن زمان وضع آنان چه بوده و چه مقامی را در جامعه دارا بودند و بعد از اسلام بچه مقامی نائل شدند و برای حل این قضیه طریقی بهتر از احکام نواهی خود قرآن نیست که میفرماید: «ای مؤمنین حرام شده است بر شما مادران شما، دختران شما، خواهران شما، عمه های شما، خاله های شما، برادرزاده، خواهرزاده و مادران رضاعی شما، خواهران رضاعی شما و مادران زنان شما و دختران زنان مدخو له شما که در دامن شما پرورش یافته اند و زنان پسران شما و نیز دو خواهر». از احکام فوق چنانکه ملاحظه میشود بخوبی میتوان پی برد اشخاصی که این احکام درباره آنها نازل شده معامله آنان قبلاً با این زنان بیچاره که از حال بر آنها حرام میشوند چه بوده است. لیکن وقتیکه این امر را در نظر میگیریم که در ادوار قدیمه اخلاق و اطوار تمام اقوام سامی همینطور بوده است آنوقت با عراب دوره جاهلیت بنظر نفرت و حقارت نخواهیم نگاه نمود، مثلاً احکام نواهی باب هیجدهم کتاب احبار^(۱) توریة از آیه ششم تا آیه هیجدهم را که ملاحظه میکنیم می بینیم که آنها مماثل با همین احکام بلکه شدیدتر میباشند. عصر جاهلیت زن را مخلوقی میدانستند برزخ بین حیوان و انسان که فائده خلقت وی فقط تکثیر نسل و خدمت بمرد بود، پیدا شدن دختر برای زن موجب شتم و بدبختی بوده است، زنده دفن کردن آنها رایج و شایع بوده و جزء حقوق مشروع و اولیای دختر شمرده میشد. مسیو کوسن دو پرسوال^(۲)

مکالمه پیغمبر ص و قیس یکی از مشایخ بنی تمیم را نقل میکند که از مطالعه آن معلوم میشود نسبت به جنس دختر احساسات عرب چه بوده است . او می نویسد که روزی پیغمبر دختری را روی زانوی خود نشاند غذا میداد . قیس سؤال نمود این بچه میش کیست که دارید نوازش میکنید ، پیغمبر ص فرمود که این بچه من است ، قیس گفت بخدا قسم برای من از بنقبیل دختر زیاد بوجود آمده و من علاوه بر اینکه هیچوقت آنها را اینطور روی زانو نشاندہ ام همه آنها را زنده بگور کرده ام . حضرت فرمود ای بر تو ، معلوم میشود که تو يك آدم بدبختی هستی که خداوند در قلب تو محبت بشری و دیعه نگذاشته است و ازین نعمت عظمی که بانسان عطا شده محروم میشی . اگر میخواهیم بدانیم که اسلام در زنان مشرق چه تأثیری بخشیده لازم است بدوره تمدن اسلام توجه خود را معطوف داشته حالت زنان آن دوره مشرق را تحت دقت نظر قرار دهیم .

از اقوال مورخینی که ذیلا مینگاریم معلوم میشود که در دوره تمدن اسلام بزنان عیناً همان درجه و مقام داده شد که زنان اروپا بعد از مدت طولانی آنها را داشتند یعنی بعد از اینکه رفتار سپاهیانہ اعراب اندلس در اروپا بنای اشاعت را گذاشت .

ما اینمطلب را در سابق بیان نمودیم که در اهالی اروپا اخلاق بها درانه که يك جزء عمده آن رفتار با زنان است از مسلمین آمده و از آنها تقلید شده است و مذهبی که توانست زنها را از آن درجه پست و ذلت نجات بخشیده باوج عزت و رفعت نائل سازد مذهب اسلام بوده است نه مذهب مسیح چنانکه عامه خیال میکنند زیرا میبینم که در قرون وسطی رؤساء و سردارهای ما با اینکه نصرانی بودند مع هذا پاس احترام زنها نگاه نمیداشتند و از بررسی (مطالعه) تواریخ قدیمه در این مطلب شبیه ای باقی نمیماند که قبل از اینکه مسلمین رعایت و احترام زنها با سلاف ما بیاموزند امراء و سرداران ما نسبت بزنها با کمال وحشیگری سلوک مینمودند چنانکه از تاریخ **گارن لو لهرن** (۱) معلوم میشود که در دوره **شارلمان** معامله با زنان چه بوده ، حتی خود **شارلمان** با زن چه قسم سلوک مینمود . مثلاً او یکروز با خواهرش نزاع نموده در اثنای آن بزنها

بیچاره حمله برده کیسوانش را گرفت و با چوب اورا سخت شروع بزدن نمود و باین هم اکتفا ننموده با دست بند آهنی سه دندان اورا شکست و در این حالت خواهرش نیز بامشت شروع کرد **شارلمان** را نواختن . شما به بینید که در این دوره از یکنفر کاریچی چنین حرکتی بروز نمیکند .

در عروج مدنیّت عرب (اسلام) اعزاز و اکرام زن از بن جامعلوم میشود که در میان مسلمین زنان تحصیل کرده و بانوانی که در دانش و ادب استاد بودند بکثرت وجود داشتند . عصر خلفای عباسی در مشرق و بنی امیه در اندلس بانوان زیادی بودند که در اقسام دانش و ادب مشهور بودند . مثلاً **ولده** ^(۱) دختر خلیفه ای ^(۲) بود که در سال ۸۶۰ میلادی خلافت داشت . این دختر در قرطبه در فنّ شاعری همان مقام شهرت را دارا بود که **سافو** ^(۳) در میان یونانیان . **کند** ^(۴) از مورخین اسلام که معاصر **عبد الرحمن** سوم است نقل میکند که « خلیفه در مدینه الزّهره در مجالس بزم خود از اشعار کنیزش (**مزنه**) ^(۵) و همچنین **عایشه** شاهزاده قرطبه همان خانمیکه **ابن حیان** در باره او مینویسد که او از حیث علم و فضل و شعر و شاعری نادره زمان خود بود و همچنین از کلمات **صفیه** که او هم مثل **عایشه** عالمه و فاضله بود استفاده مینمود و مورخین معاصر **الحاکم** دوم مینویسند که در آن زمان علم و ادب در اندلس آنقدر رواج داشته است که زنان هم در چهار دیوار خانه تحصیل علم و هنر نموده مقام شهرت را حائز میشدند . در قصر لبنای خلیفه دختری بود که نهایت درجه قشنگ و زیبا و در صرف و نحو و شعر و شاعری و حساب و هندسه و علوم دیگر مقام ش-هرت را حائز و نهایت درجه خوش خط هم بوده است چنانکه تمام اسرار و مطالب محرمانه خلیفه را این دختر

۱- Waladat .

- ۲- اسم این خلیفه **محمد** بود که از سال ۸۵۲ تا سال ۸۸۶ میلادی خلافت نمود .
- ۳- Sapho ، در شعر و شاعری تا این درجه استاد بود که بحر جدیدی را ایجاد نموده که بنام او مشهور میباشد .
- ۴- Conde ، یکی از مورخین مشهور اندلس میباشد و او در زبان اسپانیولی تاریخ مفصلی راجع بخلافت بنی امیه تألیف نموده است .
- ۵- Mozna .

(۱۹۰۵) - يك زن بربر در الجزائر

برشته تحریر در میآورد و در شعر و شاعری کسی در آن دوره همپایه او نبود و این دختر که نامش **فاطمه** است در انشاء و تحریر هم بدرجه کمال بوده تمام ارباب فضل و هنر داد سخن ویرا میدادند. او کتابخانه ای هم مشتمل بر کتب گرانهای علمی

و فنی برای خود تأسیس نموده بود.

دختر دیگری **هریم** نام که در اشبیلیه مسکن داشت در ادبیات مقام شهرت را حائز و یکی از استادان زبردست زمان خود بوده دختران اشبیلیه را در منزل تعلیم و تربیت مینمود و در فن آموزش بدی بسزا داشت و دختران فاضله زیادی بودند که از مجلس درس او استفاده کرده تعلیم و تربیت یافته بودند. دختر دیگر **رضیه** نام ملقبه به **نجم السعید** که خلیفه **عبدالرحمن** وی را آزاد کرده به پسرش **الحاکم** تزویج کرده بود، این زن در شعر و سخن و قصص و حکایات مشهوره آفاق بوده است. بعد از وفات خلیفه او سفری بمشرق نمود و تمام مشرق را گردش کرد و در هر جا که وارد میشد علما و فضلاء آنجا از وی استقبال و پذیرائی کرده زیاده از حد توقیر و احترام مینمودند.

آری بعد از انقراض امپراطوری اسلام خصوصاً در دوره حکمرانی **ترك لطمة** زیادی باین تمدن قدیم اسلامی وارد شده از مقام زن بسی کاست، لیکن من ثابت میکنم که حالیه میان خود ترکان هم وضع زنان بهتر از وضع زنان اروپاست. از بیان فوق ما معلوم گردید انحطاطی که برای زن اخیراً پیدا شده هیچ مربوط باسلام نیست بلکه بدینجهت است که دیانت اسلام رو به تنزل و انحطاط گذارده.

پس ثابت شد که این عقیده ما صحیح است که گفتیم اسلام بجای اینکه از درجه و مقام زن چیزی بکاهدوی را بمقام بلند و ارجمند رسانیده است و این هم عقیده ای نیست که ما اول آنرا اظهار کرده باشیم بلکه **مسیو کوسن دوپرسوال** پیش از ما عین این عقیده را اظهار داشته و حالیه هم **مسیو بار تلمی سنت هیلر** در این عقیده با ما شریک میباشد.

اسلام اولین مذهبی است که در اصلاح حال زنان و ترقی و تعالی آنان قدمهای خیلی وسیعی برداشته است زیرا اینمطلب مسلم است که در میان تمام مذاهب و اقوامی که قبل از اسلام آمده اند وضع و حالت زن زیاده از حد ضایع و خراب بوده است و هر چند ما اینمطلب را در کتاب اخیر خود کاملاً شرح داده ایم ولی در اینمقام محض مزیداطمینان خوانندگان کتاب شرح مختصر ذیل را مینگاریم:

(۱۶۶) - يك زن بربر نزد يك آيسكرا

یونانیان عموماً زنرا يك مخلوق خیلی پست و فرومایه خیال میکردند که فایده وجودش فقط خدمت خانه و تکثیر نسل بوده است و اگر از یکزن بچه ناقص الخلقه بوجود میآمد آن زنرا بقتل میرسانیدند. مسیو **تروپلنگ** (۱) مینویسد که در اسپارت اگر از یکزن بدبختی چنین امیدی نبود که از وی سرباز قوی بنیهای بوجود خواهد آمد آن زن را اعدام مینمودند. نویسنده مذکور مینویسد که اگر زنی ولو میشد میتوانستند او را عاریه از شوهرش بگیرند تا از تخمه دیگری نیز برای میهن خود صاحب اولاد گردد. زمان عروج تمدن یونان هم غیر از زنان سازنده و نوازنده از هیچ زنی احترام نمینمودند و بهمین جهت غیر از طبقه زنان مزبوره در هیچ طبقه هم رسم آموزش و پرورش (تعلیم و تربیت) جاری نبوده است.

تمام قانون گذاران ادواز قدیمه هم بزن همین طور خشونت و سختی اظهار داشته اند مثلاً قانون عنود میگوید: قضاء حتمی، طوفان، موت، جهنم، سم، مار گزنده و آتش سوزان در میان تمام آنها هیچکدام از جنس زن بدتر نیست، در کتاب مقدس توریة هم در همین حدود با زن رفتار شده و خشونت و سختی که در آن دیده میشود کمتر از خشونت و سختی نیست که در فوق ذکر شد چه مینویسد که زن تلخ تر از مرگ است و در باب واعظ کتاب مقدس مینویسد که هر کسیکه نزد خداوند محبوب است خود را از شر زن محفوظ خواهد داشت و در میان زنان عالم يك زن هم پیدا نخواهد شد که نزد خدا محبوبه باشد.

امثال متعلقه بملل و اقوام مختلفه هم نسبت بزن احساسات خوبی بروز نداده و از آن مثلها ابدأ بوی محبت و مهربانی استشمام نمیشود. میان چینیان معروف است که حرف زن را باید گوش داد ولی بآن اعتقاد نباید نمود، میان روسها مثل است که هر ده زن دارای یکروح میباشد. در ایتالی مثل است اسببب باشد یا خوب مهمیز لازم دارد زنهم خوب باشد یا بد چوب لازم دارد و در زبان اسپانیولی مثل است که از

۱ - Troplong.

زنان بد نباید حذر کرد و بزَن خوب هم نباید هیچوقت اعتماد نمود. قوانین یونان و روم و هنوز دویز تمام قوانین ملل حاضره زن را مثل بنده و یا صغیر تصور نموده اند، قانون منو^(۱) میگوید زن در صغر سن تحت نظرید رو در جوانی زیر اطاعت شوهر و بعد از شوهر باید تحت مراقبت پسرهای خود باشد و در صورت نبودن پسر تحت نظر اقارب شوهرش خواهد بود زیرا زن هیچوقت قابل آن نیست که مطلق العنان باشد، در قوانین روم و یونان هم قریب بهمین مضمون ذکر شده است. حکومت مرد در روم

(۱۹۷) - يك دختر مرا كشی در حال یشم ریشی نسبت بزَن جابرانه بوده است و مانند برده در امور زندگانی یا اجتماعی ابداً حق دخالت نداشت و غیر از شوهر شخص دیگری ذیحق نبود که در مسائل راجعه با و قضاوت نماید. شوهر نسبت بزَن سلطان مالک الرقابی بوده که حتی بر جان او هم تسلط داشته است. در قانون یونان هم وضع زن بهتر از این نبود و زن ابداً دارای حقوق و اختیارات نبوده است تا اینکه که از حق الارث هم محروم می شده بودند.

شرحی که تا اینجا از نظر خوانندگان گذشت این مطلب را هم می خواهم بر آن اضافه نمایم که محققین عصر حاضر قطع نظر از مذهب و قانون از خصایص جسمانی و روحانی زن ثابت میکنند که رتبه وی پست تر از رتبه مرد میباشد، علمای دوره حاضر

۱ - Manou.

تا این درجه کوشش کرده‌اند ثابت نمایند که زن در ترقیات تمدنی از حیث هوش و ادراک نسبت بمرد رو با انحطاط می‌رود (۱) یعنی هر قدر تمدن جلوتر می‌رود زن بمقه‌تری بر می‌گردد.

از اینکه ملت اسلام برعکس تمام ملل واقوام قدیمه درجه ورتبه زن را بالا برده‌اند خوانندگان کتاب تصور نکنند که آنها زن را در عقل و ادراک پست‌تر از مرد نمی‌شمرند، خیر بلکه نزد ایشان هم زن قابل اعتماد نبود و وفاداری وی محل تردید بوده‌است. آنها در باره زنان چنین تصور مینمودند که ایشان مخلوق بس زیبا و دلربائی هستند که انسان بوسیله آنان میتواند قلب خود را تسکین و آرام داده از هرگونه اختلال و پربشانی خیال بیرون آید لیکن وفاداری آنها مطلقاً نمیتوان اعتماد نمود، چنانکه مقنن بزرگ هندوستان **منو** در دوهزار سال پیش از **پیمبر اسلام** در سست بنیادی و بی اعتباری زن اینطور اظهار میدارد که برای صدق لفظ (زانیه) در یکن همینقدر کافی است که بایک مرد اجنبی در خلوت بقدر یختن يك تخم مرغ مکث نماید. برای ثبوت زناي يك زن در این بیان **منو** مدتی که معین شده تاحدی اغراق بنظر می‌آید ولی آن همچون نیست که جزء عقیده شرقی‌ها باشد. البته اینقدر هست که بآنها از نظر عدم اعتماد هیچ قسم آزادی داده نشده در چهار دیوار حرم آنها را مقید نگاهداشته‌اند. عقیده اهل مشرق این است که بوسیله دیوارهای بلند و خواجه سربان هر دو عصمت و عفت زن محفوظ و سالم مانده مقصودیکه در نظر است از این راه کاملاً بدست می‌آید. حتی از مطالعه قصص و حکایاتی که در این باب در مشرق برشته تحریر در آمده این نظریه اهل مشرق را خوب میتوان بدست آورد. کتاب الفلیله ولیله حیرت‌انگیز چنانکه همه ما میدانیم از يك چنین دیباچه‌ای آغاز میشود که از مطالعه آن ثابت می‌گردد که فریب دادن مرد

---

۱ - یکی از محققین معاصر در تحقیق و تشریح اجزاء داخلی جامعه انسان خواسته است این مطلب را ثابت نماید که افراد انسان از حیث ادراک و هوش باهم مساوی خلق نشده بلکه طبیعت آنها را مختلف ایجاد نموده است و وقتیکه انسان یا بداند تمدن می‌گذارد هر قدر در تمدن ترقی حاصل نمود اختلاف مذکور بیشتر محسوس و آشکار میشود و بنا براین مرد که خلقه فوق مرتبه زن قرار گرفته‌است هر قدر از حیث فهم و ادراک بالا رفت بهمان اندازه زن از نظر مزبور تنزل میکند (مصنف).

از صفاتی است که جزء طبیعت زن قرار گرفته است و اگر او را در يك قفس بند کنند و يك جن هوس رانی هم بر او مسلط باشد باز هم هر وقت بخواهد میتواند اعمال دسیسه کرده مکر و فریب خود را بکار ببرد.

اهل مشرق که طبعاً فلسفی مشرب هم هستند خیال میکنند همانطور که در غربزه طیور قوه طیران است در طبیعت زن هم خیانت و بیوفائی بکار برده شده است و از اینرو محض طهارت نسل که خیلی بآن مقیدند آخرین درجه احتیاط و مراقبت را در باره زن مرعی میدارند و از این راه از خیلی اتفاقات ناگوار جلوگیری مینمایند.

فصل سوم

ازدواج مسلمین

مطابق احکام قرآنی بهر مرد مسلمانی اجازه چهار نکاح (زناشویی) داده شده . بعلاوه از زنان مملو که ، مرد مختار است هر قدر بخواهد میتواند نگاهدارد و اولاد آنان هم در حکم اولاد زنان منکوحه هستند . زوج هر وقت مایل شد میتواند زوجه خود را طلاق گوید لیکن نفقه و کسوه او را مسئول است بدهد .

وقتی که زناشویی تا این درجه سهل و آسان شد و دختر و پسر در سن خیلی کم عادی بتزویج باشند خوب میتوان پی برد که تعلقات بین زنان و مردان نسبت با اروپا تا چه درجه شدید و سخت میباشد و واقعاً هم همینطور است . 'مرأوده' يك مرد اجنبی با عیال کسی در شرق از چیزهایی است که خیلی بذرت اتفاق میافتد و این مسئله که میان ما از چیزهای عادی است . در مشرق آنرا خلاف فطرت میشمارند . دکتر **ایزاهیر** چقدر خوب مینویسد که : « از سوء اطوار (۱) و بیوفائی زنان مفاسد و خرابیهائی

۱ - من بالا تر ازین میگویم در اقوامی که یکنر بیشتر معمول نیست بگیرند فساد اخلاق و بیوفائی زنان منکوحه روزانه زیاد میشود ، مثلاً مطابق صورت هایی که انتشار یافته معلوم میشود که شماره زناهاییکه بدادگستری در سال ۱۸۸۰ میلادی مراجعه و ثابت شده است (آنهايک مخفیانه بوده و معلوم نیست موضوع بحث نمیشد) ۹ برابر زناهای سال ۱۸۲۶ میلادی میباشد (مصنف) .

که در مشرق پیدا میشود نمیتوان گفت که آن باندازه‌ایست که امروز در اروپا وجود دارد. واقعاً نتیجه و اثر طرز معاشرت اروپا در زنان معایب و مفاسدی بار آورده که بمراتب بیشتر از معایب و مفاسد تعدد ازواج میباشد. در مشرق از زنان مراقبت نامه بعمل می‌آید و آنها هیچوقت نمیتوانند مردی را که اجنبی است ملاقات کنند، حتی بدون برقع بیرون نمیتوانند بروند؟ باستثنای قسطنطنیه هیچوقت تنها بیرون نمیروند و بدینجهت هیچوقت موقعی برای اغوای آنها بدست نمی‌آید و بنا بر این از این عقیده اهل مشرق که عصمت و عفت زنان آنها بیشتر از زنان مغرب است ابدان باید تعجب نمود. حکومت رئیس خانه که امروز در تمام اقوام نصاری بطور کلی رو بضعف گذارده در مشرق بقوت خود باقی است. زنان با شوهران خود با نهایت ادب گفتگو میکنند و بدینجهت اطفال هم تبعیت مینمایند. صاحب خانه بکلی همان حقوق را دارا است که رومیان قدیم دارا بوده اند و درین مسئله هم اهل مشرق هیچ از ما غبطه نمی برند. تجرد که در مغرب عمومیت پیدا نموده و روزانه بر وسعت خود میافزاید در مسلمین عیب شمرده میشود، عموماً پسر در سن بیست و دختر در سن دوازده سالگی ازدواج میکنند. ابر بعد از تمجید این رسم مینویسد: «ما اینمطلب را نمیتوانیم انکار کنیم که ذوق و سلیقه زندگی خانگی مسلمین بغایت مفید و عالی است».

علاوه بر تعدد ازواج در ازدواج مشرقی خصوصیات دیگری هم وجود دارد که بکلی آنها را از ما جدا میسازد. مثلاً اکثر اهل اروپا (لااقل در طبقه دولتمند) زن مبلغ قابلی با اسم جهاز بمرد میدهد. در مشرق خلاف آن معمول است یعنی در آنجا مرد بفرآور حال خود مبلغ معتدایی بدختر تقدیم میدارد.

حقوق قانونی که برای زنان منکوحه از روی قرآن و کتب فقهیه مقرر شده از حقوق زنان اروپا بمراتب بیشتر و بالاتر است. زنان اسلام نه اینکه فقط مهر بگیرند بلکه املاک شخصی آنها هم کاملاً در ید تصرف خود آنهاست و در هزینه (مخارج) خانواده دیناری ملزم نیستند شرکت کنند و هر وقت مطلقه بشوند کسوه و نفقه خود را بابت بگیرند و وقتی که شوهر وفات میکند زن تا یکسال از مالیه شوهر نفقه خود را گرفته به علاوه از ترکه مرد هم سهم معینی باو داده میشود.

[۱۹۹] - يك دختر جوان عرب از اهل سوریه

علاوه بر حقوقیکه گفتیم از زن زیاده توقیر و احترام مینمایند و نظر بمراتب و جهات مزبور و وضع زنان مشرق تا اینقدر خوب و تسلی بخش است که تمام جهانگردان منصف آنرا اذعان داشته^۱ اگر چه رسم تعدّد زوجات را انتقاد نموده اند. مثلاً میسیر دو آمیسی^(۱) راجع بتعدّد زوجات که آنرا یکسره مطابق نظر اهل اروپا تحت مطالعه آورده است انتقاد سخت نموده سپس در حالات زنان مشرق چنین مینویسد :

« زنان را بسیار احترام نموده با کمال ادب و مردانگی با آنها رفتار میکنند. هیچ مردی نیست که در گذر ها نسبت بزنی جسارت نموده دست بطرف او دراز کند حتی موقع شورش و نزاع هم یکمفر سپاهی پستی بایک زن دریده و بیحیائی بطور ناهنجار و بیبهاکی رفتار نمیکند. شوهر در رفتار خود با زنش اخلاق کریمه بروز داده بی اندازه

۱- M. de Amicis

مدارا و احترام میکند. اکرام مادر بدرجۀ پرستش میباشد. هیچ مردی نیست که عیالش را بکسب و کار واداشته از دسترنج او گذران کند بلکه مرد شخصاً کفیل معاش زن میباشد و زن از خانه پدر غیر از لوازم شخصی از ملبوس و کنیز و امثال آن چیزی دیگر باخود نمیآورد. در صورت طلاق شوهر مجبور است که نفقهٔ زوجها بطوری تأمین نماید که خیال وی از هر جهه آرام باشد و همین مجبوری است که مرد را از بدسلوکی با زن جلوگیری میکند و الا زن حق پیدا میکند که خود را از چنگ او خلاص نماید. نسبت بتعدد زوجات ظاهراً اعتراضی که میتوان کرد اینست که آن باعث میشود که دورهٔ زندگانی زن بمصیبت و تیره بختی بگذرد. این اعتراض از مدتی در جریان است ولی در حقیقت پایه و مایه ای برای آن نیست حتی اروپائانی که طرز معاشرت اهل مشرق را در جهانگردی های خود مشاهده نموده تصدیق دارند که اعتراض فوق وارد نیست. مسیو ایبر که مخالف با این رسم است، اگر چه مخالفتش آنقدر شدید نیست، اینمطلب را قبول دارد که خودزنها ابداً شکایتی از این قضیه ندارند، چنانکه او مینویسد که « زنان مشرق هر چند در نظر خواهران اروپائی خود ستم دیده و بدبخت قلم گرفته اند اما در حقیقت آنها اینطور خود را خیال نمیکند، حتی در ملاقاتشان با بانوان اروپائی اظهار داشته اند که ایشان هیچ مایل نیستند که حالت موجوده خود را با حالت آنها تبدیل نمایند ».

مسیودو و ژانی ^(۱) مدیر مدرسهٔ السنهٔ قاهره صراحتاً مینویسد: « زنان مسلمین

حبس در حرم را هیچوقت برای خود الم و ستم خیال نمیکند و چون در میان همین چهار دیوار متولد شده نشو و نما یافته اند هیچ بخیالشان نمیکرد که بشود زندگی دیگری بهتر از این برای زن ترتیب داد. آزادی زنان اروپا را بد میدانند، حرم میدان بازی ایام طفولیت و جای رنج و خوشی آنها بوده است. میگویند عادت بمنزلهٔ طبیعت ثانوی است و از اینرو حرم برای دختران جزء طبیعت و فطرت آنها قرار

۱- M. de Vaugcany.

(۲۰۰) - يك زن ترك در لباس شهری

گرفته است و حرکت و سیر در این دایره محدود را تا اینقدر عادی هستند که قدم گذاشتن بخارج درمخیله آنها هم خطور نمیکند . وقتیکه زمان عروسیشان میرسد از خانه بدر خارج شده وارد حرم شوهر میشوند . در اینموقع شعف و خوشحالی تازه ای ازهر سو آنها را احاطه میکند . روحشان که دارای تربیت عالی و خالی ازخاطرات مشوش و خطرناک است بسعادتی نزدیک میشود که این زندگی تازه بآنها عطا مینماید . افراط درنوازش و تشریفاتی که شوهران نسبت بزنان خود میکنند رسیدن باین سعادت و

خوشبختی را سهل و آسان قرار میدهد. لهذا روح آنها این سعادت جدید را که به آنها رو نموده است استقبال میکند و تکلفات و تشریفات زیادی که از طرف شوهر برای آنها بعمل میآید سبب مزید رضایت خاطر آنها گردیده خیال آنها بکلی آرام میشود چه در میان مسلمین هر چیز عمده و نفیسی را بحرم تخصیص میدهند و هر مسلمانی در تزئین و آرایش حرم آخرین درجهٔ مساعی را بکار برده خود با وضع خیلی ساده قناعات میزمايد .

فاضل شهیر عقیده ای را هم که نسبت بجهالت زنان مسلمین شایع است با کمال انصاف انتقاد میکند و واقماً زنان مسلمین از حیث تعلیم و تربیت نسبت بزنان اروپا که زنان طبقات ثانیه هم در آن داخلند برتری دارند. او مینویسد که: « در حرم امر تعلیم زیاد انتشار پیدا نموده غالباً زنان و دخترانی پیدا میشوند که زبان عربی، فرانسه، انگلیسی و ترکی را میخوانند و مینویسند. غالب اوقات خانمهای طبقات عالیة مسلمین که در حرم با هم جمع میشوند بفرانسه با هم تکلم میکنند ». بنظر من در پاریس خیلی کم همچو زنانی پیدا میشوند که در چهار زبان کامل باشند یا ناقص بتوانند بنویسند و تکلم کنند.

پس معلوم گردید که طرز زندگی زنان مشرق ابداً مانع تعلیم و تربیت ایشان نیست، چنانکه در سابق گفتیم در عروج تمدن اسلام زنان زیادی وجود داشته که در علم و هنر شهره آفاق بوده اند و نویسندگانی که جهالت زنان مشرق را مورد اعتراض قرار داده اند غالباً بآن زنان مملو که ای قیاس میکنند که از بازارهای سرزمینهای دیگر خریداری شده در بعضی حرمسراها بنظر میرسند و بدین ماند که درجهٔ تعلیم و تربیت يك كلفت یا دایهٔ پاریس را مقیاس فضل و علم خانم وی قرار دهیم.

فصل چهارم

حرم در مشرق

لفظ حرم در عربی عموماً بچیزهای محترم اطلاق میشود و مراد از آن وقتیکه بخانه اطلاق میکنند يك قسمت جداگانه ایست که مسلمین آنرا احترام میگذارند و آن

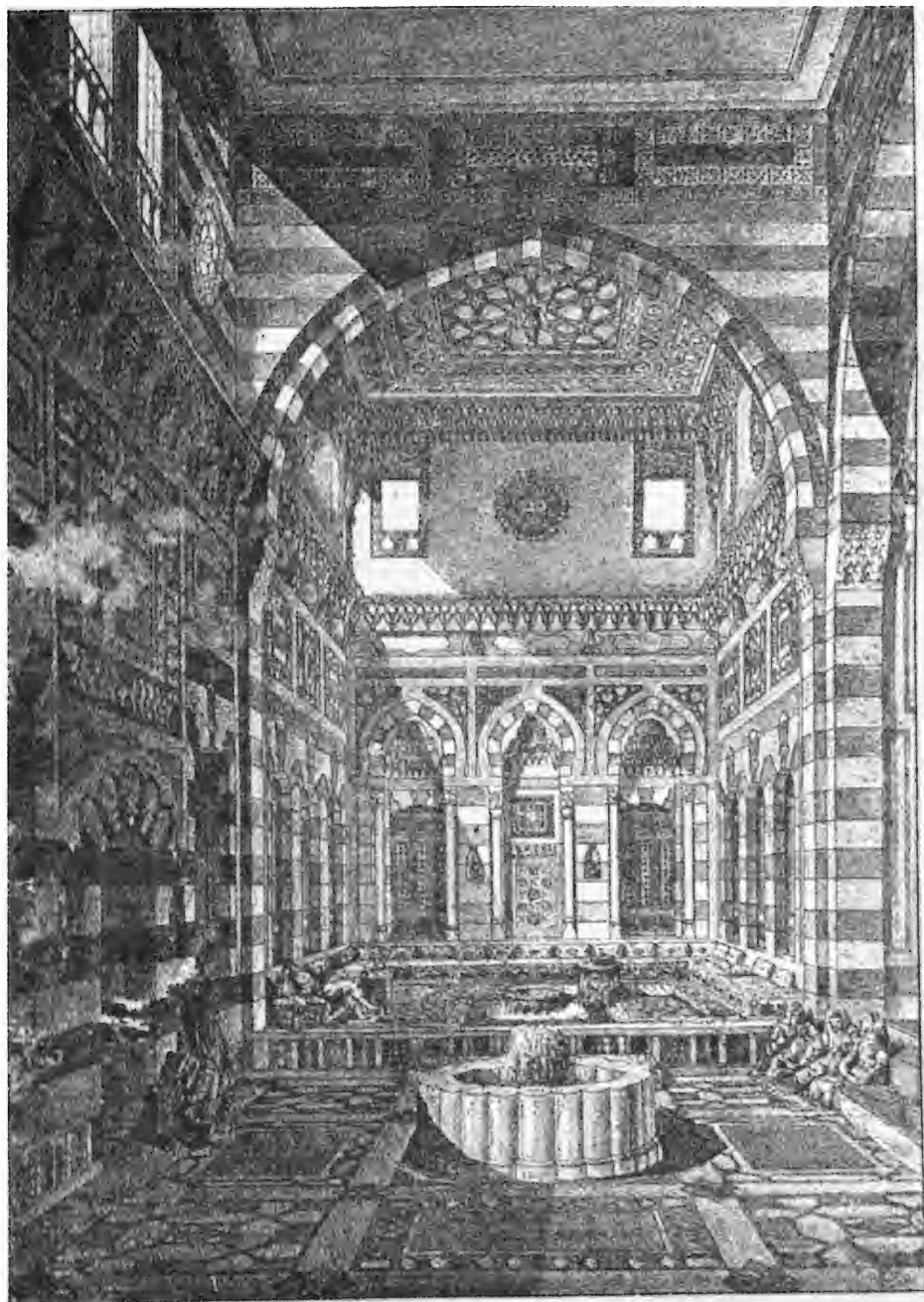

عبارت از قسمتی است که بسکونت زنان اختصاص دارد .

در میان اروپائیان نسبت بحرم مشرق یکرشته خیالانی انتشار دارد که تمامآبی پایه و مایه است . ایشان همچو خیال میکنند که حرم محلی است مخصوص بفرو - نشاندن آتش شهوت و عده‌ای از زنان بدبخت ستمرسیده دوره زندگانی کاهلانۀ خود را در آنجا بسر برده بحال خود گریه و ندبه میکنند .

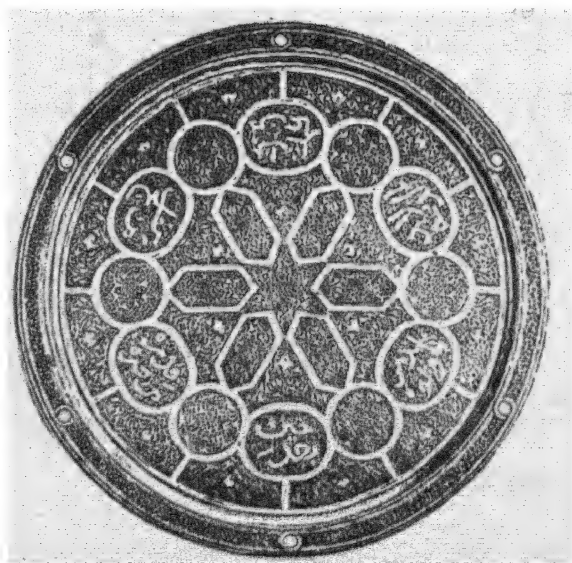
ولی ما قبلاً ثابت نمودیم که این خیال عاری از حقیقت و بر خلاف واقع است . بعضی از بانوان اروپا که حرم مشرق را درست سیاحت کرده اند در حرم با کمال تعجب زنانی را دیده اند که شوهران خود را بغایت دوست داشته پیروش اطفال و انتظام امور خانگی سرگرم و نسبت بوضع و حال حاضرۀ خود بسی خوشوقت بوده عار میپندارند که آنرا بوضع و حال خواهران اروپائی خود تبدیل کنند و مخصوصاً بحالت زنان اروپا تأسف میخورند که آنها در کشمکش کسب و کار و امور زندگانی بیرونی مبتلا و گرفتار میباشند بر خلاف خودشان که غیر از خانه داری شغل دیگری را متصدی نیستند و بنا بعقیده ای که در این باب دارند همین شغل هم برای ایشان موزون و مناسب میباشد . اهل مشرق اروپائیهارا که زنان خود را برای شرکت در کسب و کار خارج و باییشه و هنر مجبور میسازند بهمان نظر نگاه میکنند که ما بآن شخص نگاه میکنیم که اسب عالی نژاد سواری خود را بشخم زمین وا داشته یا برای گرداندن سنگ آسیائی بکار اندازد . بعقیده آنها زن برای این آفریده شده است که بزندگان مرد طراوت و روح بخشیده اطفال را پرورش و تربیت نماید و آنها هیچوقت تصور نمیکنند زنانی که بکارهای خارج واداشته میشوند بتوانند درست از عهده آن برآیند و نظر باینکه انسان قلبش همیشه تحت تأثیر اقوامی است که طرز معاشرت آنها را بچشم خود مشاهده نموده این است که من در این مسئله با مشرقیها بکلی موافق و همراه میباشم .

من هیچوقت اذعان نمیکنم که کلیۀ انتظام امور حرم بطوریت که باید باشد زیرا که وضع خرم در تمام بلاد ترك خصوصاً اسلامبول حالیه خوب نیست . اکنون در طرز معاشرت حرم و زنان قسطنطنیه تقریباً بهمان درجه آزادی است که در بایتنختهای

(۲۰۱) - منظره قسمت داخلی حرم ازهد پاشا در دمشق

اروپا دیده میشود ، نفوذ اروپائیان ، تنعم و تن پروری ، عیاشی ، فقر و فلاکت کشور مخصوصاً بعد از جنگ اخیر اخلاق عثمانیها را خراب کرده است و حالیه در حرم امراء و اشراف آنجا خانمهایی هستند که پابندی اخلاقی آنها خیلی کم است . خلاصه در تأیید یا برخلاف رسم تعدد زوجات دلایلی که ممکن است اقامه نمود ما همه را در این باب ذکر نموده معلوم داشتیم معایب و مفاسدی که در رسم مزبور میشود تصور کرد مخصوص است به اندرونهای امراء عثمانی و آنهم بیشتر نتیجه دسته بندیهای سیاسی است که در آنجا جریان دارد لیکن در طبقات متوسطه از این مفاسد و خرابی هیچ یافت نمیشود . حال اگر کسی برای طرز معاشرت حرم مسلمین مطالبی را که در فوق نقل نمودیم مقیاس قرار دهد بدین ماند که دعاوی و عرضحالهای شنیع و فضاحت آوری که برای طلاق ، روزانه در جراید ما انتشار می- یابند مقیاس زندگانی زنا شوئی اروپا قرار داده و یا روح اخلاقی فرقه کشیشان را

(۲۰۲) - مجموعه مسین نقره نشان کار دمشق

بنا بر موارد چندی که قسم تجرد و یارسانی را شکسته خود را ملوث میسازند موازنه کنیم .

یقین دارم که خوانندگان کتاب با در نظر گرفتن تمام مطالب و عقایدی را که در بالا گفتیم تصدیق خواهند نمود که رسم تعدد زوجات یک رسم خیلی خوبی است که بوسیله آن روح اخلاقی و لطف زندگی خانگی و محترم شمردن مراسم خوب آن اقوامی که پابند رسم مزبورند بیشتر از اقوام دیگر میباشد و نیز تصدیق مینمایند که اسلام اولین مذهبی است که در ترقی و اصلاح حال زنان قدمهای وسیعی برداشته و دیگر چون در مشرق همیشه احترام زن نسبت با اروپا بیشتر بوده لذا در آموزش و پرورش و رفاهیت و آسایش هم آنها بر خواهران اروپائی خود تفوق دارند .

باب پنجم - مذهب و اخلاق

فصل اول

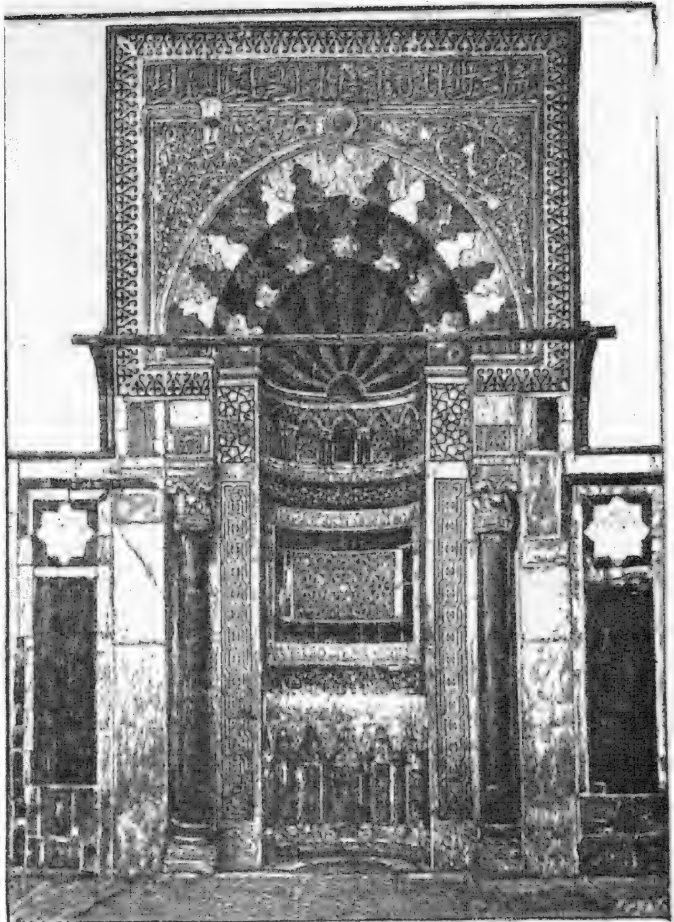
تأثیر مذهب در مسلمین

احکامی را که پیمبر اسلام (ص) در قرآن پیش از هزار و سیصد سال مقرر داشته ما قبلاً آنها را بیان نمودیم ، لیکن احکام مذکورده احکامی است تحریری و البته بین این احکام با وضع و ترتیبی که بآنها عمل میشود تفاوت کلی موجود میباشد و چون از تأثیر احکام مزبوره در طرز معیشت درجه اهمیت آن معلوم میشود لذا باید دید که احکام قرآنی تأثیری که در وضع زندگانی مسلمین بخشیده چیست ؟ برای کشف این مطلب لازم است موضوعات و مسائل چندی را که تا کنون اسمی از آنها برده نشده در اینجا مذکور داریم .

دیانت اسلام از نظر تأثیر در پیر و ان خود از هیچیک از مذاهب و ادیان دنیا عقب نیست و اقوامی که این احکام برای دلالت و هدایت آنها نازل شده اگر چه هر قدر باهم اختلاف داشته باشند حالیه هم بهمان درجه پا بند آن احکامند که هزار و سیصد سال قبل پا بند بوده اند . بی شك میان مسلمین بعضیها هستند که در مذهب بی پروا بوده و یا اشخاصی وجود دارند که اصلاً بیعقیده میباشند ولی چنین شخصی پیدا نمیشود که بر خلاف افکار عمومی تظاهر نموده یا متجاهر در ترك نماز و روزه و سایر ارکان اسلامی باشد .

روزه رمضان که از روزه اربعین بعضی فرقه های نصاری هم سخت تر است معذک مسلمانان دنیا با کمال مراقبت از عهده اداء آن بر می آیند و همچنین است حال نماز . در تمام اقطار آسیا و افریقا نقاطیکه من سفر کرده ام مخصوصاً دیده ام که همیشه اینرکن اعظم اسلامی را با کمال اهتمام سروقت ادا میکنند . در رود خانه نیل اتفاق افتاد که

با جمعی از اعراب
هم سفر بودم و یک
عده مقصر میان آن
ها بودند که همه را
بزنجیر بسته میبردند
چیزی که بر تعجب من
افرود این بود که دیدم
این مقصرین بدون خوف
از مجازات حکومت
وقت حدود قانون
مدنی را شکسته ولی
نسبت به قانون مذهبی
جرأت مخالفت را ندارند
چنانکه وقت نماز که
میشد زنجیر های خود
را کنار گذاشته بر کوع
و سجود پرستش خدای

(۲۰۳) - یکی از محرابهای جامع ازهر در قاهره

فهار مشغول میشدند .

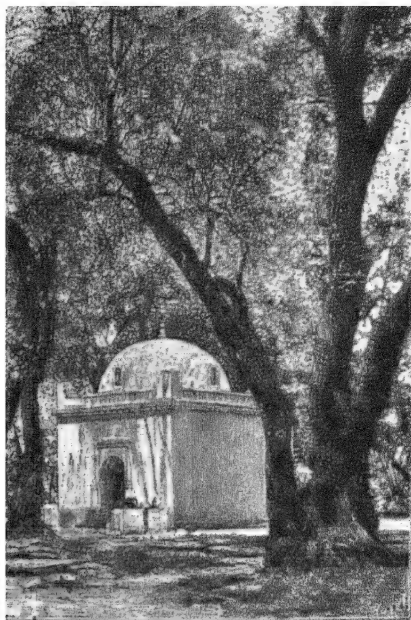
برای اطلاع از حالات اهل مشرق (که اهل اروپا عموماً از ایشان خیلی کم
واقفند) لازم است که انقیاد و پابندی شدید آنها را نسبت باحکام مذهبی همیشه در نظر
بگیریم . مذهب که در میان ما از تأثیر افتاده در آنها نهایت درجه مؤثر میباشد و به
وسیله همین مذهب میتوان در روح آنان تأثیر نموده انقلابانی خونین ایجاد نمود . در
انقلاب جدید مصر که باعث خونریزیهای زیاد گردید فی الحقیقه وسیله موفقیت و

بیشرفت غیر از مذهب چیز دیگری نبوده است. مسئله کشف روحیات یکقوم که چقدر صعب و مشکل است هیچوقت آنقدر بر من معلوم نشده بود که در آشوب مصر معلوم گردید. در آن ایام جراید هر روز انتشار میدادند که مسلمانان مصر برای استرداد حقوق سیاسی خود آشوب کرده اند در صورتیکه ایشان از این مرحله بکلی دور و بیخبر بودند و همانطور که در اطاعت و حسن انقیاد از يك خدای نادیده عادی هستند نمایندگان ویرا هم بآسانی قبول مینمایند. هر کس که آنها را بنام خدا و مذهب بخواند فوراً تمکین مینماید و اگر وقتی در آنها خاطره ای هم پیدا بشود فقط این است که آیا این داعی واقعا بنام خدا آنها را دعوت کرده است یا خیر. بیننده لامذهب باشد یا مذهبی بالضرورة این عقیده زبر دست مذهبی را احترام خواهد نمود. همین عقیده بوده است که مسلمین با نیروی آن تمام روی زمین را بتصرف خود در آوردند و امروز هم بواسطه همین عقیده است که تمام حوادث و مصائب وارده رابطور رضا و تسلیم قبول نموده اند. این عقاید يك تصویری از راحت و آرامی در نظر عوام جلوه گر میسازد که در آنها فراغت و قناعت پدید میآورد. لذا لذت و نعمتهائی را که از آن در حال حاضر محروم ولی امید دارند که در عقبی بآن نائل خواهند گردید این امید آنها را از نتایج سوء یأس و نومیدی محفوظ داشته از دخول در انقلابات شدید باز میدارد. کسانی که اینگونه عقاید و خیالات را موهوم شمرده بنظر حقارت نگاه میکنند آنها اگر بانظر انصاف بنگریم یکرشته خیالات دیگری را هم از قبیل نام بلند و شهرت سیاسی یا حب جاه و تمام آن چیز های خیالی دلربا و فریبنده ای را که بر اثر آنها عمر عزیز را بیاد میدهیم باید موهوم خیال کمندجه اگر درست ملاحظه شود این امور هم منتهی بیک سلسله خرافات و اوهام میگردد ولی باید دانست که همین خیالات و اوهامند که تا امروز سلسله جنبان بشر بوده بانیروی آن کارهای بس بزرگ و نمایانی صورت گرفته است و کسیکه برای تحریک بشر غیر از این اوهام دواعی دیگری ایجاد کند که بتوانند جانشین آنها گردند هنوز آنکس پیدا نشده است

فصل دوم

اعمال مذهبی اسلام و فرق مختلفه آن

ما قبل از بیان اعمال مذهبی مناسب میدانیم که از فرق مختلفه اسلام مختصری ذکر نمائیم. مثل سایر مذاهب در اسلام هم فرق زیادی یافت میشوند. که عده آنها از اوایل سنین هجری تا کنون بالغ بر هفتاد و دو فرقه میباشد و این چندان جای تعجب نیست چه اگر ما فقط بعد از فرق مذهب پروتستان نگاه کنیم از عده بالا تجاوز میکند.

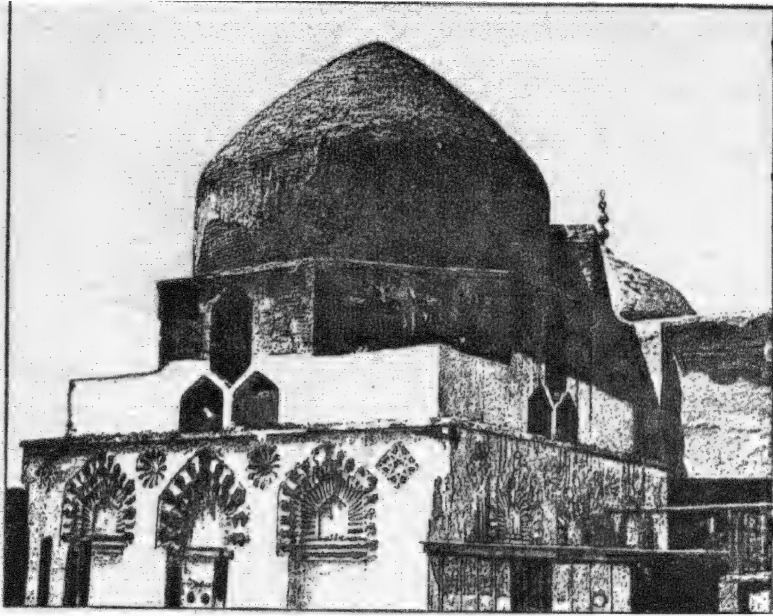
(۲۰۴) - مقبره یکی از اولیا در جنگل در میان مسلمین دو فرقه اند

که خیلی مهم و بعلاوه قدیم میباشد و آن یکی شیعه و دیگری سنی است. عقیده شیعه اینست که بعد از پیغمبر (ص) خلافت حق علی (ع) داماد پیغمبر بوده است، برخلاف سنی که عقیده دارد سلسله خلافت خلفاء راشدین بهمان ترتیبی است که واقع شده و مذهب عامه در اسلام همان مذهب سنت و جماعت است.

علاوه بر دو فرقه ای که گفتیم فرق دیگری هم هستند که از میان آنها فرقه و هابی مقام اهمیت را دارا میباشد. جماعت و هابی یکقرن زیادتر نیست که ظهور نموده و معذک در قسمت مرکزی عربستان به تأسیس دولت مقتدری موفق شده اند. مرام آن ها همانا اشاعت و ترویج تعالیم ساده اولیه اسلام است و در واقع و هابی را پرستان اسلام باید دانست. اهل ایران عموماً شیعه هستند، ترک و عرب سنی و اهالی نجد و هابی میباشند.

بین این فرق مختلفه مذهبی بردباری و روا داری حکم فرماست و بدین لحاظ

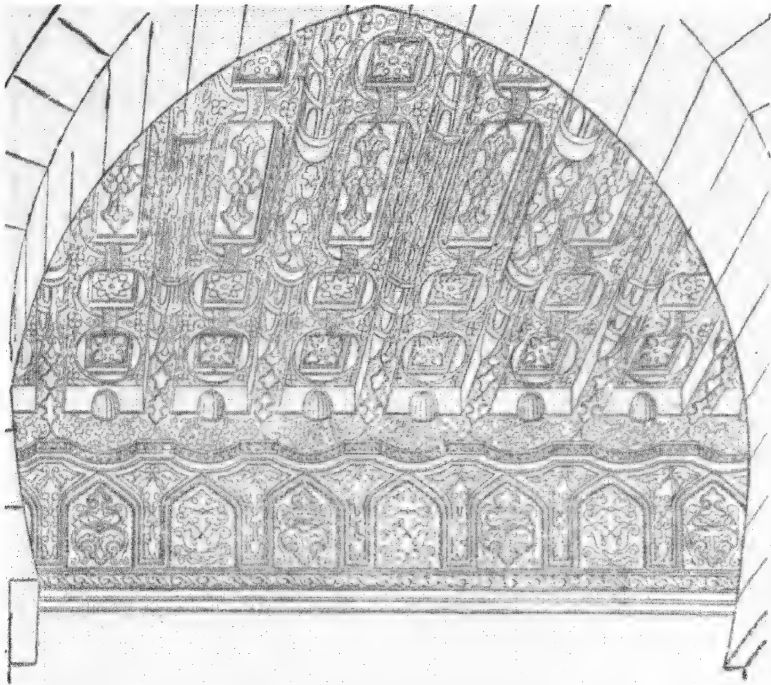

(۲۰۵) - قسمت علیای مقبره یکی از خلفای عباسی (که مرمت شده) در قاهره

میتوانند برای فرق مختلفه نصاری شام سر مشقی باشند. در اسلام هیچوقت چنین محکمه مذهبی تشکیل نشده است که عقاید فرقه ای را بوسیله آتش و آهن بر فرقه دیگر تحمیل نمایند. در جامع ازهر که بزرگترین دانشگاه اسلام است تمام استادان مذاهب مختلفه که در آنجا جمعند در کمال محبت باهم بسر میبرند و اینک ما خامه را بذکر اعمال مذهبی دیانت اسلام معطوف میداریم:

نماز از جمله اعمالیست که شارع اسلام آنرا فرض و واجب قرار داده و آن بر هر عبادنی مقدم شمرده شده یک نفر مسلمان از هر طبقه و قومی باشد هیچوقت آنرا ترک نمیکند. مطابق سنت نبوی نماز در پنج وقت معین خوانده میشود. در تمام کشورهای اسلامی مؤذن در ساعات معین بالای مناره ایستاده مسلمین را برای اداء این فریضه اعلام میدارد، اذان قبل از طلوع آفتاب و اول ظهر و یکساعت و نیم قبل از غروب و اول غروب و یکساعت و نیم بعد از مغرب گفته میشود. در ساعات مزبور مؤذن بالای مناره

(۲۰۶) - سقف مسجد المؤید در قاهره

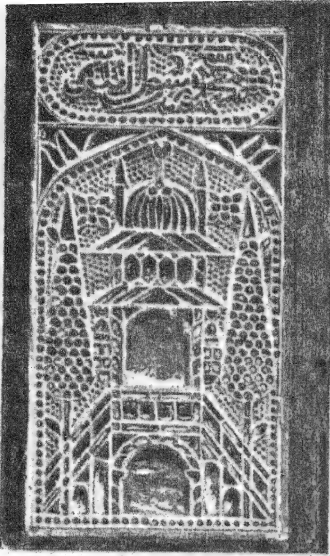
مسجد ایستاده با آواز بلند و با الحن جالب توجهی صدا میکند: **الله اکبر - اشهدان لا اله الا الله - اشهد ان محمد رسول الله - حی علی الصلوة**. بعد از اذان نمازگذار دستها را محاذی سر برده نیت می بندد و بعد شروع بتلاوت آیات قرآنی نموده مطابق ترتیبی که مقرر است مشغول رکوع و سجود میشود.

جمعه که روز جمعه شدن در مسجد است نماز ظهر سه ربع زودتر خوانده شده و بعد شروع بوعظ میشود. چون برای نماز وضو از واجبات میباشد این است که در صحن هر مسجدی حوض آبی هم بنا شده است.

یکی از ارکان اسلام شمرده شده، تمام طبقات مسلمین بلا استثناء خود را باداء آن مکلف میدانند که هیچوقت بتصور اهل اروپا

روزه

نمیکنند. روزه در ماه رمضان گرفته میشود و اینماه در اوقات و فصول مختلفه سال اتفاق میافتد. مراد از روزه این است که از اول فجر تا غروب از خوردن و آشامیدن

پرهیز شود، حتی قلیان و سیگار هم نمیتوان استعمال نمود. امساك از آب مخصوصاً قلیان و سیگار تا ایندرجه سخت است که روزه دار قریب بغروب بایکدست قلیان یا سیگار و بادست دیگر آتش یا کبریت نشسته منتظر بلند شدن آواز مؤذن است تا روزه را بشکند، بعد از افطار از اقسام اطعمه و اشریة لذیذه خود را از تکان روزه بیرون میآورد. قهوه خانه ها و مساجد تمام شب باز و روشن میباشد.

اعیاد علاوه بر عید رمضان اعیاد دیگری هم وجود دارد که

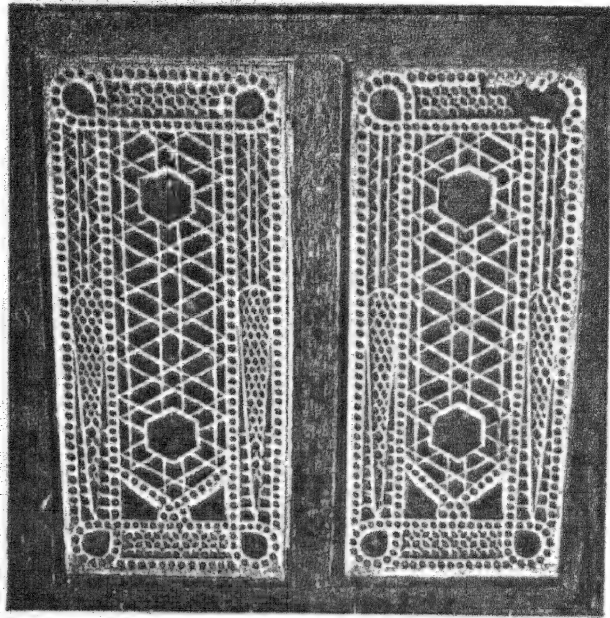
از جمله عید ولادت پیغمبر (ص) و یانزدهم شعبان است که آنرا لیلة القدر یا شب برات مینامند (۲۰۷). در پیشه ای يك مسجد در قاهره

و نیز عید قربان که به عید اضحی معروف است، عید اخیر که در آخرین ماه سال اتفاق میافتد بآن اهمیت زیاد میدهند. در هر خانه کوسفند یا حیوان دیگری قربانی میکنند و مردم لباسهای فاخر پوشیده برای گردش بیرون میروند. در شب این عید مساجد باز و باقسام چراغ و قنادیل فراوان مزین میباشد، بخاطر دارم که در یکشب عید قربان کنار رُ دِس از عکس هزاران قنديل که در آب افتاده منظره ای پیدا شده که بینهایت دلپذیر بوده است.

مذهب اسلام در زندگی روزانه مسلمانان تا ایندرجه دخالت دارد که هیچیک از آئین و رسوم آنان را نمیتوان از عنوان مذهبی خارج کرد و بدینجهت ختمه و ازدواج و عروسی که ذکر آنها گذشت جزء رسوم مذهبی و اجتماعی هر دو باید قرار داد، زیارت بیت الله که بر هر مسلمانی در مدت عمر لا اقل یکمرتبه (بابودن بضاعت) واجب است که آنرا درك کند یکی از ارکان حج

مهم اسلام شمرده میشود و آن از جمله ارکانی است که دارای نتایج و فواید سیاسی

خیلی زیاد میباشد، سفر حج با کاروانهای خیلی مهم و بزرگ صورت می گیرد که مهمترین آنها کاروانی است که از قاهره و دمشق حرکت میکند و این سفر که سفریست دور و دراز بسیاری از حجاج روضه را تلف میشوند لیکن برای این زیارت که در زمان آنحضرت

(۲۰۸) درب شیشه ای يك مسجد در قاهره

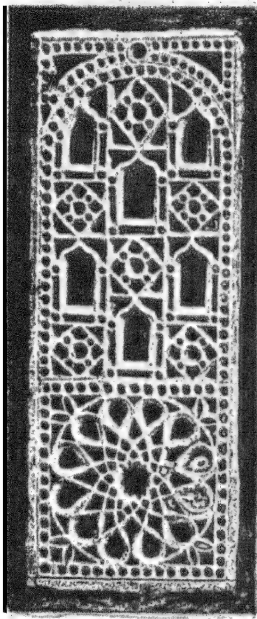
هم شایع بوده و شالوده آن

از زمان خیلی قدیم گذارده شده است تحمل تمام زحمات و خسارات سهل و آسان بوده زائرین در خودشان احساس الم و خستگی هیچ نمیکنند. حجاج که نزدیک مکه میرسند سر میتراشند و بعد لباسهای خود را کهنه غسل میکنند، سپس چادری بخود میپوشند و با همین حالت هفت مرتبه خانه کعبه را طواف میکنند و حجرالاسود را که ذکر آن گذشت میپوسند و بعد از مکه بکوه عرفات که نزدیک است رفته در آن جا خطبه گوش میکنند و برای اداء سنت ابراهیم شیطان را با سنگریزه میزنند همانطور که ابراهیم شیطان را با سنگریزه دفع نمود و بعد قربانی میکنند، در همین جا اعمال حج خاتمه پیدا میکند. بعد از انجام مناسک حج اغلب حجاج بقصد زیارت قبر پیغمبر (ص) طرف مدینه حرکت میکنند.

غالباً در مکه ایام حج دویست هزار مسلمان جمع میشوند. کوئی مسلمین اقطار عالم از مراکش و افریقای مرکزی گرفته تا ایران و هندوستان و چین در اینجا همدیگر را ملاقات نموده از حال هم باخبر میشوند.

کتاب چهارم رسوم و نظامات

بموجب احکام قرآنی تمام مسلمین با هم برادر
میباشند و چنانکه پیشوایان اسلام بیان مینمایند حج بیت الله
برای تشیید مبانی اخوت مقرر گردیده است، آری تمام
حجاج در یکجا جمع شده از حال هم با خبر میشوند و در
امور مذهبی تحقیقات بعمل میآورند و کنگاش میکنند
و در نتیجه این ملاقات و کنگاش که احدی از فرنگیان
از خوف جان نمیتواند بآنجا قدم بگذارند نظریاتی که
پیدا میشود در تمام کشورهای اسلامی بوسیله خود حجاج
شایع و منتشر خواهد گردید. لازم بیاد آوری نیست که
در یکوقت معینی اجتماع تمام مسلمین روی زمین در
یکجا از نظر سیاسی چقدر دارای نتایج مهمه خواهد بود.
مکه گذشته از این که یکی از اماکن مقدسه است از
تجارت گاه های مهم دنیا هم شمرده میشود و محصولات
نقاط دور دست تماماً باینجا حمل شده مبادله میگردد.

[۲۰۹] درب یکی از مساجد

راجع بوجد و حال مثل سایر مذاهب در اسلام هم طایفه ای هستند معروف به
دراویش و این در اویش از دستجات مختلف تشکیل یافته که
دراویش شغل و پیشه آنها درویشی است، در تمام مذاهبی که از دنیا
مذمت شده و آنرا سراب خوانده اند این فرقه یافت میشود، در دیانت اسلام و نیز
دیانت مسیح دنیا دار ابتلا و امتحان محض شناخته شده و غرض از حیات عاریت جز
تحصیل توشه برای آخرت چیز دیگری نیست و نتیجه این میشود که بعضی طبایع دنیا
را پست و حقیر شمرده در صدد میافزند که از مصائب و آلام آن خود را رهائی بخشند.
در میان دراویش دیدن اهل وجد و حال خالی از اهمیت نیست و علت اینکه ایشان را
بدین عنوان میخوانند این است که آنها برای پیدا شدن حال و وجد رقص میکنند که
قدیم در خانقاه های ما راهب ها میکردند (۱)،

۱- گزارش شماره «۲۱۴» صفحه ۵۶۶ دیده شود.

(۲۱۰) - شمع‌دان سلطان قلاون

من در قسطنطنیه این درویش را شخصاً دیده و حالت وجدی که طاری آن‌ها
 میشود شبیه بخواب مصنوعی است. این وجد بعد از چرخ زدن زیاد پیدا میشود و
 مقدمهٔ یعنی قبل از رقص شروع بساز و آواز میکنند که بکلی مشابه است با آهنگ
 مذهبی ما. هر چند این آواز قدری بم و سنگین است اما در شیرینی و لطافت بر آواز
 ما برتری دارد، خلاصه آواز نازک نی، بکوب بکوب نفااره، زیر و بم رباب با هم جمع شده
 کیفیت و لطف مخصوصی پدید میآورد، چنانکه مسبو سوتیه (۱) در بیان تأثیر آن چنین

(۲۱۱) - یکی دیگر از شمع‌دانهای لطافت قلاون

.....

مینویسد: « شیرینی و لطافت حیرت انگیز این آواز برای سیر عوالم غیر محسوس و نادیده اشتیاق مخصوص و نیز خوشی و رنج غیر قابل بیانی در قلب من ایجاد مینمود. در آن حال میل میکردم که خود را برای این آواز قربانی کنم. یادگارهای زندگیهای اولیه و صورتهائی که آنها را میشناختم ولی در دنیا ندیده بودم با حال کله گذاری جلو چشمم حلوه گر شده قلبم را بکلی میربودند. انواع و اقسام صورتهای خوابهای فراموش

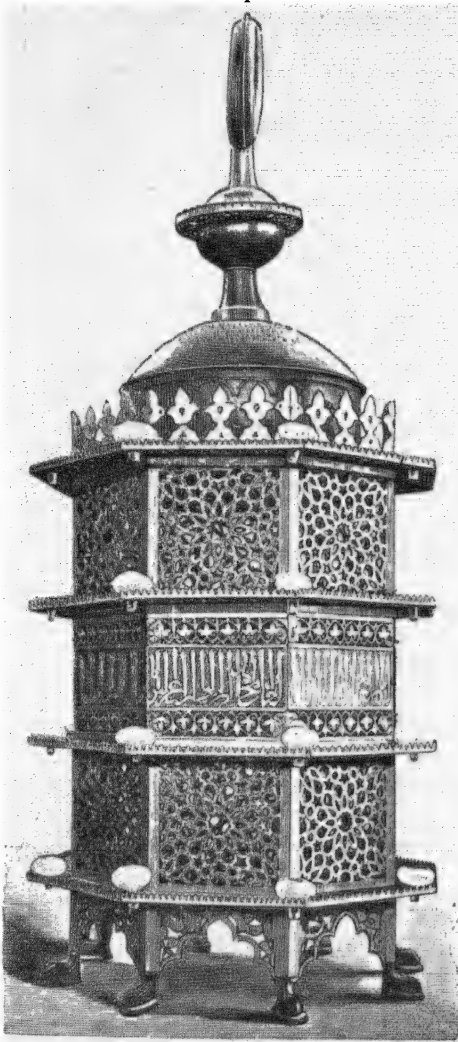
شده از دور بشکل غبار آبی رنگ از نظرم میگذشتند. خلاصه از این آواز و نغمات حیرت انگیز با اینکه بآن آشنا نبودم چنان حالت وجدی در من طاری شد که سرمراگاهی طرف شانه راست و گاهی طرف شانه چپ حرکت میدادم.

مدت کمی که از این ساز و آواز گذشت یکدفعه در اوبش عبای خود را کنار انداخته و با پیراهن دو دست خود را بشکل صلیب باز کرده بنوای آواز و ساز برقصیدن و چرخ زدن مشغول گردیدند و آهسته آهسته جلو میرفتند. سر لا ینقطع یا از جلو خم شده و یا با بیطرف و اطرف در حرکت بود، چشمها و دهان نیمه باز و آنها در این حالت بکلی بیخود و بیهوش معلوم میشدند و در چنین حالتی دستهای خود را بدون هیچ زحمتی زیاده از یکربع ساعت باز و گشاده نگاه میداشتند در صورتیکه انسان در حال صحت و عادی چند دقیقه هم نمیتواند دستهای خود را بدینگونه نگه دارد. حرکت آنها در این حالت رقص بغایت شیرین و موزون و با تناسب است. من در این حال ملتفت بودم که آنها در خوابی هستند که خارج از توصیف و بیان است، در این خواب آنها چه میبینند؟ ظن قوی این است که درخت هایی می بینند از زمرد که روی آن میوه هایی از یاقوت آویزان است و نیز کوه هایی از عود و عنبر، قصر هایی از الماس، خیمه های مروارید نشان که در بهشت بآنها وعده داده شده است از نظرشان میگذرد. از تبسمی که مینمودند معلوم میشد که با حوریان سفید و سرخ و سبز بهشتی هم آغوش شده از لبان شکرین آنها بوسه های معطر بر میدارند، بستن چشم حاکی است که جلال و جبروت مالک الملکی را سیر میکنند که از سطوتش قرص آفتاب جهانتاب منکسف شده و زمین، همان زمینی که اکنون بر سطح آن روی انگشتان با ایستاده اند آنوقت از نظر غایب میشود مانند کاغذی که میان آتش سوخته ناپدید می گردد، خلاصه آنها در اینحال مشغول سیر اسماء و صفات الهی میباشند.

و قتیکه آنها از حالت وجد بیرون میآیند راست میایستند و بعد سری فرود آورده از اطاق خارج میشوند.

در اوبشی که نعره میزنند (اهل ورد) من آنها را هیچ ندیده ام، اما از بیاناتی

که راجع بآنها از نظرم گذشته چنین معلوم میشود که آنها هم مثل دراویشی که بالا گفتیم حالت وجد پیدا میکنند چنانکه کلماتی را با صدای بلند تکرار کرده بیکسو اشاره مینمایند تا اینکه بتدریج مثل **اسا او آ** ^(۱) بدجه ای بیحس میشوند که اگر حربه به بدن آنها فرو ببرند احساس نمیکند.

مسجد مرکز
ابنیه مختلفه مذهبی زندگی مسلمین
مساجد و آموزشگاهها شمرده میشود
و خانقاهها و آن مثل
کلیسای مانیت

که مخصوص عبادت باشد بلکه برای آموزش (تعلیم) و ملاقات و نیز توقف و اقامت هم از آن استفاده میکنند. ما نقشه عمومی مساجد را قبلاً نشان داده گفتیم که تمام مساجد قدیمه مطابق آن بنا شده است. توضیح اینکه صحنی است مستطیل و از اطراف مشتمل است

[۲۱۲] - قندیل مفرغ قدیمی یکی از مساجد قاهره

بر شبستانهای چندی که یکسمت آن که از همه وسیعتر میباشد تخصیص بنماز داده شده است. وسط صحن حوضی است برای وضو و نیز در قسمتی که اختصاص بنماز دارد محرابی است که از داخل جدار آنرا بنا نموده اند و جنب آن منبری است برای خطبه

۱- Les Aissaouas ، طایفه ای هستند از سکنه اصلی افریقای شمالی ،

و وعظ امام و قریب بمنبر هم رحل قرآن گذارده شده که در اثنای وعظ آن را باز می‌گذارند. بالای سقف، قنادیل زیادی آویزان و مبل و اثاثیه غیر از حصیر یازیلو و قالی چیز دیگری نیست و در یک جانب این قسمت عموماً کنبندی است که قبر بانی مسجد در آنجا واقع است.

مناره مسجد که مخصوص اذان است همیشه در زاویه‌های مسجد واقع می‌باشد. در خارج مسجد حمام، حجراتی برای منزل کردن مسافرین، محلی برای بستن چهارپایان، منازلی برای بیماران، آموزشگاهی برای تحصیل بناموده اند و مسئله توأم بودن امور مذهبی و اجتماعی که مخصوص مسلمین است از طرز بنا و ترتیب مساجد آنها هم میتوان آنرا بخوبی کشف نمود.

مساجد از اوّل فجر تا بعد از عشاء یعنی تا دو ساعت بعد از غروب باز است. انتظام امور هر مسجدی جداگانه است و مصارف آن از محل اوقافی است که از طرف بانی مسجد وقف شده و اوقاف جدیدی هم ممکن است بآن اضافه شود، انتظام امور مسجد با متوّل است و ائمه چندی هم زیر نظر او هستند که علاوه بر امامت (بیش نمازی) وظائف دیگری را هم انجام میدهند: امام، خادم، مؤذن، سقا و بعضی ملازمین دیگر با هم جمع شده هیئت مستخدمین یک مسجد را تشکیل میدهند، حتی در مساجد خیلی کوچک هم این عده یافت میشوند.

در مساجد (چنانکه در بالا گفتیم) علاوه بر نماز وظیفه تعلیم و تربیت هم انجام می‌گیرد باین معنی که در مساجد کوچک اطفال خرد سال تربیت شده و مساجد بزرگ جزء آموزشگاه عالی بشمار می‌آیند، مثلاً جامع ازهر که از مساجد مشهور قاهره است دارای سیصد نفر استاد و ده هزار دانشجو میباشد که از ممالک مختلفه اسلامی جمع میشوند. این دانشگاه بزرگ یکی از مراکز مهمه مذهبی و ادبی شمرده شده اشخاص مهم نامی از علماء و قضات و خطباء از آنجا بیرون آمده‌اند ولی جای افسوس است که دستور تحصیلات آن کهنه و تقریباً دستور دوره انحطاط عرب میباشد و آن در واقع با آموزشگاههای قرون وسطای ما هم‌دوش است. علاوه بر تدریس علم قرآن و

تفسیر از حساب و هیئت و هندسه و صرف و نحو و ادب و معانی و بیان و منطق نیز در آنجا تدریس میشود .

مشابهت تحصیلات این آموزشگاه با آموزشگاههای قدیمه ما نه تنها در کتب درسی است بلکه طریقه تدریس و طرز زندگی و معاشرت طلاب با شاگردان مدارس قدیمه مافرقی ندارد . و قتیکه من در جامع ازهر طرز تدریس مدرّسین و اساتید را دیدم چنین خیال میکردم که عصای یکنفر ساحر مرابا نیر روی سحر و شعبده یکدفعه داخل یکی از دانشگاههای قرن سیزدهم اروپا کرده است . علوم دینی و دنیوی را با هم مخلوط کردن ، طریقه تدریس ، تقسیم و درجه بندی طلاب ، حقوق و امتیازات و امثال آن که در قدیم بود تمام آن در اینجا بطور یادگار باقی است ، در يك شبستان بزرگی که در آنجا نماز هم خوانده میشود مدرّسی روی حصیری نشسته و اطراف او طلاب در حالتیکه طیلسان سیاه بر سر انداخته روی آن عمامه سفید بسته و قلم نی دست گرفته قلمدان بر کمر دایره وار گرد او جمع شده اند .

در جامع ازهر به دانشجویان (طلاب) بی بضاعت از محل اوقاف شهریه داده میشود . این طلاب معلوم بود که شوق تحصیل علم دارند و حاضر برای هر نوع ریاضت هم هستند چنانکه همین شوق تحصیل آنها را از بلاد بعیده مثل مراکش و هندوستان بآنجا جلب کرده بود . اساساً علم و فضل که در مذاهب دیگر بنظر حقارت دیده میشود در میان مسلمین نهایت درجه محترم میباشد و تنها همین قومند که کلمات ذیل بر آنها صدق میکند : « کسی را آدمی نامند که صاحب علم یا طالب علم باشد و بقیّه حشرات زمین اند که هیچ مصرف ندارند » .

علاوه بر مساجد ابنیه مذهبی دیگری هم که در درجه دو واقعند موجود میباشد مثل مقابر و بقاع ائمه و اولیاء و آنها اعمارات مکعب کوچکی هستند که روی آنها شکل گنبدی بنا نموده اند و این شکل بناء تقریباً در تمام ممالک اسلامی یافت میشود بقعه ای که کراور آن در این کتاب درج است در يك صحرای متبرکی قریب به بلیده بنا شده و موقع آن قابل بسی توجه است .

در اینیه مذهبی مسلمین خانقاه یا تکبایاراهم نباید جزء آنها قرار داد. در این عمارات فرقه درویش مسکن میکنند ولی اینقسم عمارات که میان مسیحیان بکثرت یافت میشود در میان مسلمین تعداد آن نسبت بارو یا خیلی کم است. خانقاهای اسلامی از حیث نقشه و طراحی مشابه با عمارات مسکونی مسلمین است و مثل خانقاهای ما خفه و تاریک و بد وضع نیستید.

فصل سوم

اخلاق اسلام

احکام و تعلیمات اخلاقی قرآن بسیار برجسته و عالی است، خیرات، نیکی میهمان نوازی، اعتدال در خواهشهای نفسانی، وفای بعهده، اکرام والدین، اعانت و سرپرستی از بیوه و یتیم، نیکی کردن در مقابل بدی که در موارد عدیده از آن تأکید بعمل آمده، از تمام این صفات و خصایل حمیده تعلیم داده شده است.

باید دانست احکام اخلاقی که در کتاب یکقوم درج است مطالعه آن چندان برای ما مفید نیست و نتیجه قابلی از آن نمیتوان بدست آورد زیرا در دنیا مذهبی یافت نمیشود مگر آنکه تعلیمات اخلاقی آنمذهب عالی میباشد و بنا بر این برای کشف روح اخلاقی یکقوم باید دید که افراد آنقوم چه خصایل و صفاتی را دارا هستند نه اینکه در کتاب مذهبی شان چه اخلاقی بآنها تعلیم داده شده است.

ما در کتاب اول خود در فصلی که از اخلاق بحث نموده ایم خواسته ایم ثابت کنیم که علل و اسباب تشکیل اخلاق یکقوم عبارت است از: محیط، غایه، نظرمجوار، انتخاب، قانون، آموزش، خصایص عقلیه و از میانه این علل و اسباب عموماً مذهب از علل بعیده بشمار میآید و باز در همان کتاب اینمطلب را نیز تذکر داده ایم که در ادیان قدیمه ذکری از اخلاق بعمل نیامده فقط مذهب یهود و نصاری و نیز اسلام است که مشتمل بر تعلیمات اخلاقی میباشد ولی مذاهب مذکور هم همان تعلیمات اخلاقی باستان را بانوقیع مذهب که عبارت است از وعد و وعید یا بیم و امید محکم و استوار کرده اند لیکن این

(۲۱۳) - قندیل قدیمی ساخت عرب در
مسجد الحمراء [ارتفاع ۲ متر و ۱۵ سانتیمتر]

سزا و جزای اخروی را مذهب بقدری سهل و آسان نموده که از ترك عمل خوف و هراسی که طاری میشد قسمت اعظم آن از میان رفته است. از مسافرت چند روزه و معاشرت با ملل و اقوام، غرض از این نوع مطالعه نه مطالعه کتب بخوبی ظاهر میشود که دیانت و اخلاق از هم متمایز بوده و هر يك بکلی جدا از دیگری است و اگر علاقه علت و معلولی بین آنها وجود داشت لازم میآمد اقوامی که نهایت درجه مذهبی هستند کردار و رفتار آنها هم مقبول و پسندیده باشد و حال آنکه اینطور نیست چه اسپانیول و روسیه دو قطعه هستند از اروپا که مردم آن با اعمال ظاهری مذهبی فوق العاده یا بندند لیکن جهان گردانی که از اوضاع و حالات این دو قطعه خوب با خبرند با من موافقند که این دو قوم از حیث اخلاق نهایت درجه پست و مبتذل می باشند پس معلوم شد که علل و اسباب اخلاق یکقوم را نباید در تعلیمات و احکام مذهبی تفحص نمود و من در اینجا باز میگویم که احکام اخلاقی هر دیانتی نهایت درجه عالی بوده و

اگر بآن احکام عمل شود سکون و آرامش و صلح و صفا در سراسر دنیا بر قرار خواهد گردید ولی سخن اینجاست که در عملی شدن آن احکام و جریان آن تعالیم طریقه ای

(۲۱۴) - منظره درویش هنگام وجد و حال

که هست باختلاف زمان ، محیط ، قوم و اسباب دیگری همیشه تبدیل پیدا میکند و بدین جهت دیده میشود اقوام مختلفه ای که در مذهب با هم اتحاد دارند اخلاق هر کدام مباین با اخلاق دیگری است .

بیان فوق بر تمام ادیان روی زمین صدق میکند که از آجمله دیانت اسلام است . آری تعالیم اخلاقی قرآن نهایت درجه عالی است ولی نظر باختلاف در قوم ، زمان ، محیط و غیره در اثر آن همیشه اختلاف نمایانی وجود داشته است .

اخلاق مسلمین صدر اسلام نسبت بسایر اقوام دنیا خصوصاً نصاری برتری داشته است . آنها در مروّت و انصاف ، اعتدال و نیکی ، رواداری نسبت با اقوام مغلوبه ، استواری

در عهد و پیمان، سلوک و رفتار بهادرانه در تمام این خصایل ممتاز و نسبت بسایر اقوام خصوصاً اقوام اروپا در زمان جنگ صلیبی الحق روح اخلاقی آنها حیرت انگیز بوده است و اگر ما دیانت را در اخلاق بآن اندازه که عموم تصور میکنند مؤثر بدانیم پس باید قائل شویم که تعلیمات اخلاقی قرآن بمراتب بالا تر از تعلیمات اخلاقی انجیل است زیرا مسلمین در نیکو کاری از نصاری فرسنگها جلو بوده اند ولی ما راجع بتمایز بین اخلاق و مذهب شرحیکه در بالا ذکر نمودیم از آن ثابت میشود که تصور مزبور غلط و بی اساس است.

نیکوکاری مسلمانان مانند نیکوکاری نصاری نظر بعلل و اسبابی که در بالا گفته شد بیک حال باقی نمانده بلکه همیشه در تغییر و تبدیل بود و آن در بعضی دوره ها مرتبه کمال را دارا و دوره دیگر در تنزل و انحطاط بوده است. حکومت ترك و طرز کشور داری آنان با اخلاق و نیکوکاری مشرقیهائی که جزء رعایای این حکومتند لطمه فاحشی وارد کرده است. در يك کشور که اراده پادشاه و میل خاطر حکام و فرمانروایان قانون باشد و هر يك از آحاد رعیت گرفتار مظالم عمال جزو و مأمورینی باشند که جزیر کردن جیب خود منظوری ندارند و بالاخره انصاف و عدل از میان رفته بدون رشوت و دادن پول نتوان کاری از پیش برد، البته در این کشور خیانت و نادرستی و تقلب عمومیت پیدا نموده محال است نیکو کاری وجود پیدا کند ولی قرآن را نمیتوان در این باب مسئول قرار داد همچنانکه شرارت و بد کرداری اروپائیان قرون سابقه را که زیر حکومت چنین حکامی بودند نمیشود از انجیل دانست.

شرحی که تا اینجا ذکر شد از آن بخوبی ثابت میشود که اهل اروپا در این عقیده که حالیه عمومیت پیدا نموده که میگویند فقط دیانت اسلام سبب انحطاط اخلاقی بعض از اقوام مشرقی گردیده بکلی بخطا رفته اند. عقیده مزبور متکی بدلائل و قیاساتی می باشد که تماماً سقیم و بی اساس است. مثلاً میگویند قرآن رسم تعدد زوجات را بر قرار کرده. یا عقیده بقسمت و تقدیر را در قلوب پیروان خود ترذیق نموده و از

باب پنجم - منصب و اخلاق

این راه مسلمان ها را کاهل بار آورده برعکس وظایف و اعمالی را بیپیر و ان خود آموخته است که انجام آن نهایت درجه سهل و آسان میباشد ولی هر کسی که بیانات ما را تا اینجا ملاحظه کرده باشد میدانند که این استدلال مخدوش و بکلی باطل است .

اولا اینمطلب در سابق معلوم شد که رسم تعدد زوجات چند قرن قبل از اسلام مرسوم بوده است و اما در موضوع قسمت آنقدریکه ادیان و مذاهب دیگر اصرار ورزیده اند در قرآن چیزی زیاده بر آن وجود ندارد . عقیده مزبور جزء غریزه اعراب بوده و آنها با اینحال گذشته از اینکه عاطل و کاهل بار نیامدند حکومت معظمی هم در دنیا تشکیل دادند . باری ما گفتیم تعالیم اخلاقی قرآن نهایت درجه برجسته و عالی میباشد همان طور که اخلاق سایر مذاهب هم عالی است . خیر فرض کنیم که تعالیم اخلاقی قرآن و سایر احکام آن ، مسلمانان مشرق را باین حالت مبتذل و پست رسانیده است پس آن مشرقیهائی که نه زن متعدّد میگیرند و نه قائل بقسمت میباشدند یعنی نصاری شام باید از این انحطاط اخلاقی محفوظ مانده باشند و حال آنکه اینطور نیست زیرا من هر يك از خاورشناسان اروپا را که تاحال دیده ام با من در اینمطلب موافق و همراه بوده که نصاری شام در اخلاق از مسلمین هم پست تر میباشدند .

درخاتمۀ این بیان میگوئیم که تعالیم اخلاقی قرآن مثل سایر مذاهب نهایت درجه عالی بوده و مسلمین و نصاری هر دو در رفتار و کردار نیک ، نظر باختلاف زمان ، قوم ، محیط و اسباب دیگری که احکام مذهبی در اینمیانۀ زیاد ذیمدخل نیست مدارج مختلفه ای را طی نموده اند .

اینک ما از مجموع مراتب مذکوره فوق چنین نتیجه گرفته میگوئیم شریعت و آئین اسلام در اقوامی که آنرا قبول نموده تأثیری بسزا بخشیده است . در دنیا خیلی کمتر مذهبی پیدا شده که بقدر اسلام در قلوب پیروانش نفوذ و اقتدار داشته بلکه غیر از اسلام شاید مذهبی یافت نشود که تا اینقدر حکومت و اقتدارش دوام کرده باشد ، چه قرآن که مرکز اصلی است اثرش در تمام افعال و عادات مسلمین از کلی و جزئی ظاهر و آشکار میباشد .

حالیہ از حکومت سیاسی مسلمین فقط در تاریخ نامی باقیمانده لیکن دیانتی کہ شالوہ چنین حکومتی را ریختہ ہنوز ہم بروست خود میافزاید ، چنانکہ از مراکش گرفته تا چین و از بحر روم تا خط استوا و همچنین در افریقا و آسیا میلیونہا نفوس ہستند کہ ہنوز سایہٴ پیمبر اسلام (ص) از میان قبر بر سر آنها جلوہ افکنندہ مشغول نور - افشانی است .

انسان بازیچہٴ دست بسیاری از صاحبان قدرت و نفوذ واقع شدہ است ولی قہار تر و ستمگر ترین آنها ارباب قدرتی ہستند کہ انسان زندگی خویش را باستغاثہ و ہراس ایشان سپری کردہ برای ایشان خونین ترین جنگہا و زشت ترین جنایات را پیش گرفته است ، این صاحبان قدرت بعالم فنا رہسپار شدہ و در جہان خواب و خیال سکنی دارند و از آنها يك وهم و خیالی از جلو چشم ما عبور میکند کہ آن شبہی بیش نیست ، ولی يك شبہی است کہ در ما تولید ہراس میکند . فاتحین زیادی بر جہان دست یافته پشت مردم را در زیر قوانین خود خم ساختہ اند ولی هیچیک از آنها آن قدرت و عظمت و نفوذی را نصیب بانیان مذهب شدہ دارا نبودند .

کتاب پنجم شدن

چاپ سوم

باب اول - منابع علوم و اسلوب تعلیم و تحقیق

فصل اول

منابع اطلاعات علمی و ادبی

هنگامی که مسلمین شروع بفتوحات نمودند هنوز يك یرتو ضعیفی از دو تمدن قدیم ایران و روم شرقی در دنیا باقی بود، پیروان اسلام از این دنیای جدید که در آن قدم گذارده بودند بی نهایت متأثر شده با قدم سریعی باخذ علوم و ادب و فنون متعلقه بآن مشغول گردیدند. ایشان همان استعدادی را که در فتوحات کشوری از خود بروز داده بودند اکنون در تحصیل علوم و فنون و هنر نیز عین آن استعداد را بیروز و ظهور رسانیدند. خلفای اسلام بعد از تشیید مبانی حکومت بلافاصله مرگری در بلاد معظمه برای تعلیم و تربیت تأسیس و تمام فضلا و علمائی را که از عهده ترجمه کتب مشهوره خاصه تصانیف یونان بر میآمدند جمع آوری نمودند و نظر به پیش آمد و اسباب خاصی جمع آوری این علما هم برای ایشان نهایت درجه سهل و آسان بوده است، چه علوم و فنون یونان از مدتی در ایران و شام منتشر بوده یعنی از وقتی که علمای مذهب نسطوری را از قلمرو روم شرقی اخراج نمودند آنها در شهر ادس^(۱) واقع در عراق عرب مدرسه ای تأسیس نموده با شاعت علوم یونان پرداختند. زمانیکه زفون ایزوری^(۲) ادس را منهدم کرد ملوک ساسانی این علما را بدربار خود دعوت نمودند و او را تیکه ژوستینیان آموزشگاههای آن و اسکندریه را بست تمام فضلا و اساتید آن جا هم بسمت ایران رهسپار گردیده مورد نوازش سلاطین ایران واقع شدند و ایشان کتب و تصانیف یونان را که از آنجمله

۱-Édesse.

۲-Zénon l. Isaurie نام یکی از امپراطوران روم •

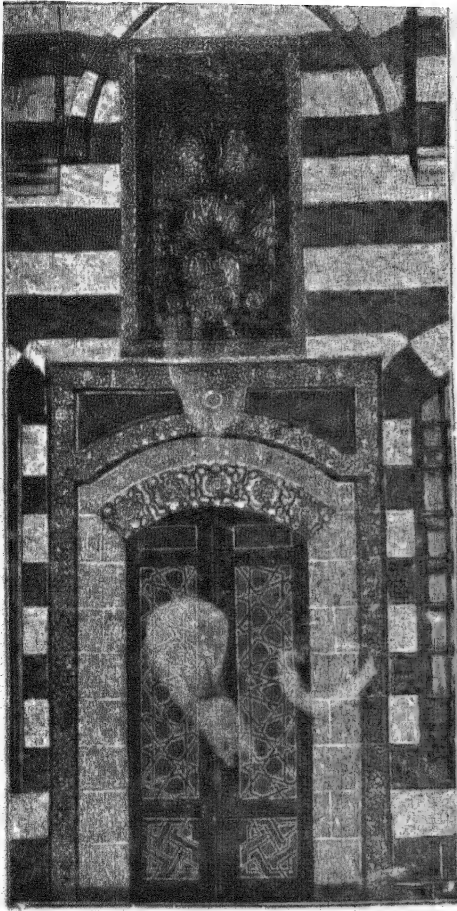
نصایف: ارسطو و جالینوس، دیوس کورید،^(۱) هم بوده در السنه شرقی مثل سریانی، کلدانی و غیره که آنوقت شایع و منتشر بود ترجمه نمودند. مسلمین وقتیکه شام و ایران را گرفتند در آنجا قسمتی از ذخایر علوم یونان را بدست آوردند. آنها کتب سریانی را عبری ترجمه نموده کتبی را هم که تا آنوقت ترجمه نشده بودند خیلی زود عبری نقل نمودند، غرض که آنها با یک استعداد غریبی بتحصیل علم و ادب مشغول گردیدند.

ایشان تا چندی بهمین تراجم قناعت نموده سپس کتب اصلی خصوصاً کتب قدیمه یونان را بدست آورده به تعلیم و تعلم آن کتب مشغول گشتند و بدانگونه که زبان لاتینی و قسطلی را بعد از مدتی در اندلس آموختند زبان یونانی را نیز در اندک زمانی فرا گرفتند، چنانکه حالیه در کتابخانه اسکوریال کتب لغت عربی، یونانی، عربی، بلانی، عربی به اسپانیولی موجود است که مؤلفین آن کتب مسلمان بوده اند.

در این دوره آموزش های اولیه که آنرا میتوان تشبیه بدوره ای نمود که یک نفر محصل در آموزشگاهها بفر گرفتن علوم گذشتگان اشتغال دارد، تحصیل هر یک نفر عرب یا مسلمان دیگر مبنی بر همان علوم یونانی و لاتینی بوده است. پس یونانی سمت استادی را نسبت با آنها حائز بود ولی نظر بقوه ابداع و اختراع و نیز جوش و حرارتی که در آموختن علم و هنر در آنان وجود داشت باین حالت تقلید و رتبه شاگردی که اروپا در قرون وسطی بآن قانع بود قناعت نموده با سرعت وقت از این دایره محدود خود را خارج ساخته قدم بدایره تحقیق گذاردند.

مسلمین جدیتی که در فرا گرفتن علوم از خود بروز دادند حقیقه حیرت انگیز بنظر میآید. البته اقوامی در دنیا یافت میشوند که میتوانند در اینخصوص با آنها همدوشی نموده در ردیفشان قرار گیرند ولی نمیتوان قومی را در این میانه پیدا نمود که در این امر بر آنها تقدم حاصل کرده باشد. آنها هر وقت شهر را میگرفتند اولین اقدامشان ببناء مسجد و آموزشگاه بوده است. در بلاد معظمه آموزشگاههای زیاد وجود داشته است چنانکه بنیامین تودل^(۲) که در سال ۱۱۷۳ میلادی وفات کرده مینویسد من در اسکندریه

۱- Dioscoride از اطباء مشهور و در علم گیاه شناسی متخصص بود. [۱]

[۲۱۵] - درب يك مسجد كوچك در دمشق

تنها ۲۰ آموزشگاه را دیدم دایر بوده است ،

علاوه بر آموزشگاههای عمومی در بغداد، قاهره، طلیطه، قرطبه و غیرها دانشگاههایی تأسیس یافته بودند که در آنها لابراتوار، رصدخانه، کتابخانههای بزرگ و سایر آلات و ادوات تحقیق مسائل وجود داشت، چنانکه در اندلس هفتاد کتابخانه عمومی موجود بوده است .

بموجب اقوال مورّخین اسلام در قرطبه در کتابخانه الحاکم دوم ششصد هزار جلد کتاب وجود داشت که ۴ جلد آن مخصوص فهرست کتابخانه بوده است، در اینمورد یکنفر چقدر درست گفته که شارل عاقل^(۱) در ۴۰۰ سال بعد که کتابخانه دولتی پاریس را تأسیس

نمود بعد از زحمتهای زیاد فقط توانست نهصد جلد کتاب جمع آوری کند که يك ناث آن هم کتابهای مذهبی بوده است .

فصل دوم

طرز تحقیقات علمی

شکي نیست که در تحقیق مسائل علمی کتابخانه و لابراتوار و ادوات دیگر از

۱- Charles le Sage.

وسایل لازمه بشمار میآیند لیکن اینها صرف وسایل بوده بکار آمدن شان فقط موقوف بر طرز استعمال آنها میباشد ، ممکن است یکنفر علوم و افکار دیگران را بطور اتم و اکمل حاوی باشد ولی بواسطه فقدان قوه ابداع و اختراع هیچوقت نتواند از حسیض تقلید و شاگردی خود را رهائی بخشیده باوج تحقیق و استادی نایل سازد ، لیکن از اکتشافات و اختراعاتی که از مسلمین در آینه ذکر خواهیم نمود ظاهر میشود که آنها علومی را که از دیگران فرا گرفتند تاچه درجه از آن علوم استفاده نمودند و اینک ما فقط مبانی و اصولی را که مدار تحقیقات آنها بوده از نظر خوانندگان میگذرانیم و بآن اکتفا مینمائیم .

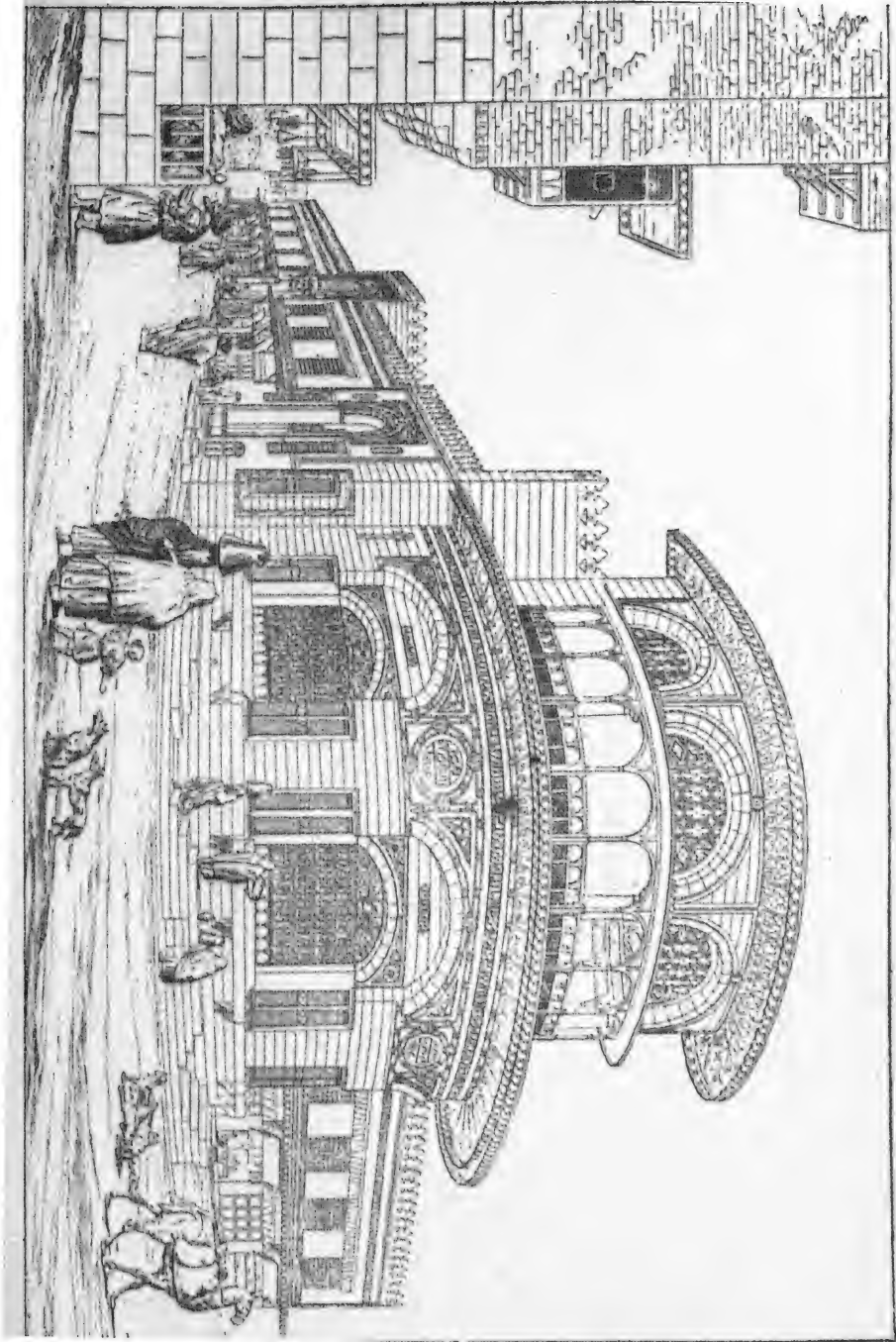
مسلمین بعد از شاگردی یونانیان و تتبع کتب و تصانیف آنان اینمطلب را کشف نمودند که تجربه و مشاهده بر بهترین کتاب ترجیح داشته در اکتشاف حقایق تنها وسیله بشمار میآید .

اگر چه این مسئله در این عصر جزء اصول مسلمه شناخته شده ولی در قرون گذشته اینطور نبود و علمای قرون وسطی بعد از یک هزار سال کوشش توانستند باین مسئله پی برده و آنرا تصدیق نمایند .

چنین معروف است **باکن** ^(۱) اول کسی است که تجربه و مشاهده را در قبال اقوال و آراء استادان از مبادی و اصول تحقیقات علمی قرار داده است ولی اصل قضیه این نیست بلکه باید تصدیق نمود که ابداع این فکر از مسلمین شده نه از **باکن** حتی آن دسته از محققین اروپا که تصانیف عرب از نظر شان گذشته خاصه **هومبلد** ^(۲) درین عقیده با ما همراه چنانکه او بعد از بیان این مطلب که بالا ترین ترقیات علمی آنست

۱ - Bacon ، از امرا و نویسندگان مبرز انگلیس است ، او دارای تألیفات زیاد بوده و در فلسفه جدید خاصه بکار بردن تجربه و مشاهده موجد شناخته شده ، علاوه بر خدمات علمی در سیاست و امور مملکتی نیز خدمات شایانی بملت خود نموده بالاخره بمقام صدر اعظمی رسید ، سال ولادت ۱۵۶۱ ، وفات ۱۶۲۶ میلادی .

۲ - Humboldt ، از محققین و جهانگردان زیر دست آلمان و راجع به عالم ، کتابی نوشته که بمه زبانهای اروپا ترجمه شده است ، ولادت ۱۷۶۹ ، ۱۸۵۹ میلادی .

(۲۱۶) - خانقاه قدیم دراویش و مدرسه و چشمه عمومی در قاهره

که انسان با تجارب شخصی بتواند در خارج چیزهائی ایجاد کند من باب شاهد مثال چنین مینویسد: مسلمین این مقام را که متقدمین فاقد آن بودند بدست آوردند. « مسیو سلی لو^(۱) بشرح ذیل مینویسد: « در تعلیمات دانشگاه (دارالعلوم) بغداد چیزیکه نهایت درجه مهم معلوم میشو داینکه طرز استدلال آن بکلی مبنی بر اصول علمی بوده است، یعنی اکتشاف امور مجهوله از امور معلومه. مشاهده حوادث و وقایع بطور صحیح و استخراج علل بوسیله معلولات، تصدیق و قبول نمودن قضایائی که از روی تجربه به ثبوت رسیده باشند، اینها بود اصل و پایه تحقیقات دارالعلوم مزبور و اینطریق مهم کثیر الانتایج که محققین عصر حاضر ما بوسیله آن بعد از سالیان دراز موثق با کتشافات و اختراعات بسیار مهم و بزرگ گردیده اند بر مسلمین در قرن نهم میلادی معلوم بوده است. »

آری تحقیقات علمی علمای مسلمین مبنی بر تجربه و مشاهده بوده بر خلاف طریقه علمای ما در قرون وسطی که غیر از قرائت کتب و تکرار عقاید اسنادان چیز دیگری نبوده است و بین این دو طریقه اصولا فرقیکه وجود دارد بر احدی پوشیده نیست و بدون اینکه فرق مزبور هم در نظر گرفته شود نمیتوانیم تحقیقات علمی مسلمین را کاملانقدیر نمائیم.

از بیان فوق ظاهر شد که فقط مسلمین بوده اند که در تحقیقات و اکتشافات علمی تجربه را داخل کرده و تا مدت طولانی از آن تقدیر و ترویج مینمودند، مسیو دلامبر^(۲) در کتاب تاریخ هیئت خود مینویسد که « اگر در میان یونانیان دویاسه نفر یافت میشدند که دارای جنبه تحقیق بودند ولی در میان علمای اسلام از اینقبیل اشخاص بکثرت وجود داشته اند، در میان یونانیان شاید یکنفر هم پیدا نشده است که در علم شمی از طریق تجربه وارد شده باشد ولی در اسلام صدها از اینقبیل اشخاص گذشته اند. »

در تحقیقات علمی عرب بواسطه بکاربردن تجربه علاوه بر صحت و اعتبار، ابتکار

باب اول - منابع علوم

و تازگی وجود داشت که در تحقیقات علمی دیگران که فقط پیرو اقوال غیر بودند آن طراوت وجود نداشته است و فقط علم فلسفه که از اصول تجربه خارج میباشد آنها ناچار بودند که در آن بحال تقلید باقی مانده فاقد ابتکار باشند.

از اکتشافات علمیه مسلمین که ما آنها را در آتیه ذکر خواهیم نمود معلوم میشود آنقدر مدّتی که برای یونانیان در اکتشافات علمیه طول کشید مسلمین در کمّتر از آن مدت بیشتر از آنها توانستند با کتشافات علمی موفق شوند و آن ذخایر علمی یونان که قبل از اسلام بدست روم شرقی افتاد و مدّتها در طاق نپسان گذارده شده بود، مسلمین یکدفعه قالب آن را عوض نموده بایک صورت روح بخشی بدست اخلاف خود سپردند.

خدمت مسلمین فقط این نبود که علم را از راه تحقیق و اکتشاف ترقی داده روح مخصوصی بقالب آن دمیدند بلکه بوسیله تحریر و نگارش (کتب) و مدارس عالیّه هم آن را در دنیا اشاعت و انتشار داده منجمله بدنیای علوم و معارف اروپا از این راه احسانی که نمودند واقعاً نمیتوان برای آن حدّی تصوّر کرد چنانکه در یکی از ابواب آتیه زیر عنوان آثار علمی و ادبی مسلمین بیان خواهیم نمود که آنها تا چندین قرن استاد اروپا بوده و فقط بوسیله آنان علوم و فنون قدیمه یونان و روم در اروپا شایع گردید و هنوز از آن زمان چیزی نگذشته است که ترجمه های کتب عرب از دستور آموزشگاههای اروپا خارج گردیده.

باب دوم - زبان فلسفه، ادب، تاریخ

فصل اول

زبان عربی

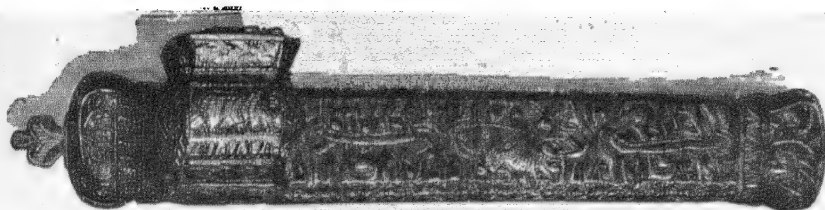
زبان عربی جزء السنهٔ سامی محسوب و شباهت تامی بزبان عبری دارد. حروف چندی در این زبان موجود است که صداهاى آنها در السنهٔ اروپا یافت نمیشود و از این جهت تلفظ آن برای اجانب خیلی مشکل میباشد.

این مطلب حقیقهٔ بر ما معلوم نیست که زبان مزبور کی بحالت حاضر رسیده است ولی از اشعار جاهلیت بخوبی کشف میشود که لااقل یکصد سال قبل از پیمبر اسلام (ص) این زبان بدرجهٔ کمال رسیده بود. طرز تکلم زبان عربی مختلف و دارای محاورات عدیده است لیکن بموجب روایاتی که مورد تصدیق مورخین اسلام است زبان قبيلةٔ پیغمبر (ص) نهایت درجه خالص و فصیح بوده و همین زبان خالص بواسطهٔ اشاعت قرآن در تمام دنیا منتشر و زبان عمومی گردید.

اساساً زبان عربی از جمله السنه‌ایست که اجزاء آن نهایت درجه با هم متحد و خالص میباشد. البته طرز تکلم آن با هم اختلاف دارد مثل تکلم جزیرهٔ العرب، شام، مصر، الجزایر و غیره لیکن فرقی که در میانهٔ آنها هست خیلی محدود میباشد چنانکه زبان دهاقین شمال فرانسه و جنوب آنرا که با هم مقایسه میکنیم می بینیم که هیچکدام از آنها ابدأ نمیتوانند زبان دیگری را بفهمند ولی اینجا خلاف آن مشهود است چه یکنفر مراکشى زبان مصر و جزیرهٔ العرب را بخوبی می تواند درك کند. بورکهارد^(۱) یکنفر جهانگرد مشهور که در این موضوع مطالعاتش از همه بیشتر است چنین مینویسد:

---

۱ - Burckhardt .

(۲۱۷) - قلمدان مسی قلمزده (سبك ایرانی و عرب)

« البته در زبان عربی تعبیّرات و اصطلاحات زیادی است که در السنّه دیگر شاید نظیر آن یافت نشود ولی با وجود این دو تمام آن سرزمینهای وسیعی که باین زبان تکلم مینمایند یعنی از موکادر^(۱) تا مسقط از دانستن یک طرز محاوره محاورات دیگر را بخوبی می توان فهمید. بی شك بواسطه اختلاف اقالیم و آب و هوا طرز تلفظ با هم فرق دارد. مثلاً زبان عراق و مصر سفلی روان و شیرین بر خلاف زبان اراضی سردسیر شام و بربر که خشن میباشد، خصوصاً بین محاورات قسمت های غربی مراکش با محاورات بدوی های حجاز قریب بمکه فرق کلی موجود میباشد معذک فرق مزبور بقدر آن فرقی نیست که بین محاورات کشاورزان ساکن و سواب وجود دارد ».

از زمان پیغمبر اسلام (ص) تا کنون چندان فرقی در زبان مزبور پیدا نشده لیکن در رسم الخط آن تغییر و تبدیل کلی پدید آمده است. چه ابتدای امر، خط آن کوفی بود و وجه تسمیه آنها این بوده که اصلاً این خط در کوفه اختراع گردید. قرائت این خط خیلی مشکل بود زیرا در آن اعراب داخل نبود و در قرن هشتم میلادی خط مزبور را تغییر داده اعراب در آن داخل کردند و چون از آنوقت بیست و هشت سال در کتیبه ها استعمال خط کوفی معمول بوده است لذا بدیدن خط تنها قدمت کتیبه را نمی توان ثابت نمود.

در اشاعت مذهب موفقیتی که برای مسلمین حاصل شد در اشاعت زبان نیز همان موفقیت را حاصل نمودند. قبل از ایشان هیچ فاتح و کشورستانی نتوانسته که

۱- Mogador یکی از بنادر دریای آناتلیک و در ساحل غربی مراکش واقع است و اولین نقطه غربی دنیای اسلامی میباشد.

زبان خود را در قوم مغلوب منتشر سازد، بر خلاف آنان که در این امر کاملاً کامیابی حاصل نمودند و تمام اقوام مغلوبه همانطور که مذهب اسلام را قبول نمودند زبان عربی را هم زبان معمول خود قرار دادند و در ممالك اسلامی تا ایند رجه زبان عربی توسعه پیدا نمود که تمام السنه قدیمه از قبیل سریانی، یونانی، قبطی و بربری را از میان برده خود بجای آنها قرار گرفت. در ایران هم نامدتی عربی زبان رسمی کشور بوده است. هر چند زبان فارسی اخیراً تجدید حیات نموده ولی تا کنون هم تحریرات علمای آنجا معمولاً زبان عربی است و در علوم و مذهب کتبی که تصنیف شده تمام آن عربی میباشد (۱) ترك ها هم که ممالك اسلام را بتصرف در آوردند تحت همین تأثیر رفته زبان و خط عربی را اختیار نمودند چنانکه حالیه در تمام نقاط ترکیه يك آدم خیلی بیسواد هم قرآن را میتواند بخواند و بالاخره در يك قسمت اعظم از سر زمین آسیا زبان عربی همان نفوذ را دارا میباشد که در قرون وسطی زبان لاتینی در اروپا دارا بود.

فقط اقوام لاتینی اروپا باقی ماندند که زبان عربی نتوانست بر السنه قدیمه آن ها فایق آید لیکن در اینجا هم از عربی آثاری که مشاهده میشود درجه تسلط و نفوذ آنرا بخوبی آشکار میسازد چنانکه **مسیو دزی** (۱) و **مسیو انگلمان** (۲) هر دو در زبان اندلس و پرتغال راجع بکلماتی که مأخوذ از عربی است مخصوصاً فرهنگی تصنیف نموده اند و در فرانسه هم این زبان آثار زیادی از خود باقی گذاشته است چنانکه **مسیو سدی لو** می نویسد که زبان 'ا' و 'ر'نی و لیموزن مملو از کلمات عربی است و مخصوصاً صورت و شکل اسامی و نامهای آنها عربی میباشد. فاضل شهر چنین می نویسد:

« نظر باینکه از قرن هشتم میلادی مسلمین بحر متوسط را بتصرف خود در آوردند در کشتی رانی و انتظامات نیروی دریائی لغاتیکه در فرانسه و ایتالی یافت میشوند قاعداً باید تمام مأخوذ از زبان عربی باشند مثل: آمیرال (۴)، اسکادر، فلوٹ، فرگات، کروت، کاراول، فلوک، شالوپ، سلوپ، بارک، شیورم، دارس، کالفات، استاکاد و غیره احتی لفظ

۱ در این باب نگارنده شرحی در حاشیه صفحه ۲۳۶ کتاب نوشته لازم است خوانندگان بآنجا مراجعه کنند

۲- Dozy. ۳- Angelmann.

۴- Amiral, escadre, flotte, corvette, caravelle, flauque, - chaloupe, sloupe, barque, chiourme, darse, calfat, estacade.

بوسوال (۱) « آله قطب نما » که معروف است از چینی ها گرفته شده اشتباه است بلکه مسلمین آنرا بارو یا آورده اند و همچنین سپاه اروپا و قتیکه تحت نظام درآمدند تمام الفاظ متعلق بمناصب و درجات نظامی و نعره زدن در میدان جنگ را از عرب گرفته اند و نیز لفظ باروت و بُم و گریناد و خمپاره اصلا عربی میباشد و همچنین اصطلاحات متعلقه بامور کشوری از قبیل معاون ، کابل ، تایی ، تاریف ، دوان (۲) بازار و غیره را از بغداد و قرطبه اخذ نمودند و مخصوصاً طبقه سوم سلاطین فرانسه کاملاً مقلد اعراب بودند و از همینجاست که الفاظ متعلقه بشکار تماماً از عربی گرفته شده حتی در لفظ (تور نامنت) که لغت نویسان ما مبدأ اشتقاق آنرا لاتینی قرار میدهند اشتباه کرده اند ، بلکه اصل آن عربی و مشتق است از دوران یعنی دور زدن در يك دائره و آن قسمتی است از ورزش نظامی که در مسلمین معمول بوده ولی بیشتر از همه اصطلاحات علمی می باشد که تماماً از عربی گرفته شده است . مثلاً در ریاضی ، کیمیا ، حیوان شناسی ، طب ، نام ادویه الفاظ زیادی هستند که اصل آنها عربی میباشد و مخصوصاً علم هیئت و نجوم مملو از لغات عربی است حتی نام اکثر ستاره ها از عرب گرفته شده است و همچنین لفظ « اساسن (۳) » که در زبان ما قاتلی را گویند که در خفیه کسی را بقتل برساند مشتق از کلمه حشیش عربی است .

یکی از قاموس نویسان فرانسه که مبدأ اشتقاق لغات را هم ذکر نموده مینویسد که در قسمت جنوبی فرانسه زبان عربی تأثیری نبخشیده است ولی از بیان فوق معلوم گردید که نویسنده مزبور در بیان خود تا چه اندازه بخطا رفته است . تعجب در اینست

---

۱ - Boussole . ۲ - Aides , gabel, taille, tarif , douane.

۳ - Assassin . اصل آن (الحاشین) بوده است و آنها جماعتی بودند از قرامطیون که حسن صباح آنها را در سال ۱۰۹۰ میلادی تحت لوای خود جمع کرده و در الموت قلعه ای برای خود بنا نمود و بدینجهت او را شیخ الجبل مینامند و این جماعت تا دوست سال انقلابات خونینی در همه جاره انداختند و چون قبل از حمله حشیش استعمال مینمودند لذا آنها را (حشاشین) نام نهاده بودند و پس از چندی از کثرت استعمال تغییری در آن پیدا شده بلفظ اساسن تبدیل یافته و در تمام زبانهای اروپا این لفظ موجود است . این طایفه از فرق اسمعیلیه بوده .

که حالیه هم از این قبیل تحصیل کرده ها یافت میشوند که اینگونه عقاید سخیفه را تکرار مینمایند .

زبان عربی نهایت درجه وسیع میباشد و از گرفتن اصطلاحات و تغییرات السنه مجاور بمرور زمان بر وسعت آن افزوده شده ، چنانکه ابن سعید که در سال ۱۰۶۵ میلادی وفات کرده فرهنگیه که آنوقت در زبان عربی تألیف نموده در بیست جلد بوده است .

فصل دوم

فلسفه

وقتی که مسلمین وارد تمدن شدند فلسفه آنان عبارت بوده است از مختصر اطلاعات عملی از احوال روحانی انسانی چنانکه در ضمن تجربه تحصیل میشود و باینکه در طی زندگانی فقط این اطلاعات است که مورد استفاده واقع میشود معذک در هیچ کتابی تدریس نمیشود .

همانطور که یونان در سایر علوم مقام استادی را بر آنها حائز بود در فلسفه هم از آنها برتر و استاد بوده است . کتب : ارسطو ، تالس ، آمپ دوکل ، هرقل ، سقراط اپیکور و کتب تمام فلاسفه اسکندریه در عربی ترجمه شده و مسلمین در تمام آن علومیه که مسائل آن از روی عمل و تجربه قابل تصدیق بودند ترقی نموده حتی بر استاد خود هم تفوق حاصل نمودند مگر در فلسفه که از حدود تجربه انسانی خارج بود لذا بحال تقلید باقیمانده تحقیق و ابتکار آنها محدود گردید .

دردانش گاههای مسلمین از فلاسفه کاملاً قدردانی بعمل میآمد مگر عوام همیشه آنها را بنظر بد نگاه مینمودند ، حتی بعضی اوقات اتفاق میافتاد که بر ضد افکارشان در مردم هیجانی پیدا شده خلفا مجبور میشدند که برای اسکات عوام چندی آنها را تبعید نمایند و حقیقه این مخالفت عوام بی اساس هم نبود چه فلاسفه بعضی مسائل اساسی دین اسلام را از قبیل توحید و نبوت ابقاء نموده باقی مسائل و احکام مذهبی را انکار مینمودند و حتی علاوه بر اینکه این عقاید را بیک عده خواص اظهار میداشتند بعضی اوقات

در آنها حرارت و جوشی پیدا شده تعالیم خود را علناً انتشار میدادند و در اینجا عوام ناچار شده بر خلاف آنها قیام مینمودند .

آزادی فکری که امروز در میان ماسایع و متداولست اگر بخواهیم مبدأ آنرا بدست بیاوریم لازم است بتاریخ عرب مراجعه نمائیم ، اگر چه فلاسفه اسلام در تحریرات خود خیلی مراقب بودند که برخلاف عقاید عامه چیزی ننویسند و معیناً بعضی اوقات از قلم آنها مطالبی تراوش مینمود که کفر و زندقه آنها را میرسانید مثلاً **ابو العالی** تنوخی^(۱) که در قرن دهم میلادی میزیست مینویسد که در دنیا مردم بدو طبقه تقسیم میشوند اول : آنهایی که عقل دارند دین ندارند ، دوم آنها نیکه دین دارند ولی عقل ندارند .

اخیراً فلاسفه اسلام محض صلح با عوام مسائل مذهبی را از حدود علم خارج ساخته و **امام غزالی**^(۲) یکی از فلاسفه مشهور اسلام که در قرن یازدهم میلادی در بغداد بشغل تدریس اشتغال داشت مسئله فوق را با الفاظ خیلی متین و مناسبی بیان نموده و آن بدینقرار است :

» حقایق موجوده در عالم منحصر بحقایقی نیستند که ما آنها را با عقل ادراک میکنیم بلکه حقایق دیگری هم موجودند که عقول ما از ادراک آنها قاصر میباشد . درست است

۱ - **ابوالعلاء ، احمد بن عبدالله بن سلیمان التوخی المعری** بکفر ادیب و شاعر مشهور میباشد و او در طفولیت مبتلاً بآینه شده از دو چشم مجروح و نابینا شده بود و این یکشمر منسوب باوست که میگوید ،

انسان اهل الارض ذو عقل بلا دین و آخر دین لا عقل له

۲ - **غزالی ، ابو حامد محمد بن احمد طوسی** یکی از نوایح علمای اسلام محسوب و در دوره تمدن اسلام از مجد دین راس مائه ششم شمرده شده است . ابتداء در نیشابور نزد **امام الحرمین** جوینی مشغول تحصیل بود و در ۴۸۴ با اشاره **خواجه نظام الملک** در نظامیه بغداد مشغول تدریس شد . خطیب در تاریخ بغداد مینویسد هفتصد نفر فقیه از درس او استفاده میکردند . تألیفات او زیاد و از جمله یکی کتاب احیاء العلوم در چهار جلد که بچندین زبان ترجمه شده است و دیگر کتاب تهافت الفلاسفه در ردّ بر فلسفه نگاشته که ابن رشد اندلسی ردی بر آن نوشته است و دیگر کتاب کیمیای سعادت است که در فارسی نوشته است . او در تاریخ قرون وسطی اهمیت مخصوص دارد و در اروپا پیروان زیادی داشته است . ولادت ۴۵۰ ، وفات ۵۰۵ هجری در بلدة طابران خراسان بوده است .

که ما از روی منطق نمیتوانیم از عهده ثبوت آنها بر آئیم و معذک بر ما لازم است که آنها را تصدیق و قبول داشته باشیم و اینکه خارج از عالم فهم و ادراک ما عالم دیگری هم موجود باشد که آنرا عالم ربانی نامند، برهانی برخلاف آن اقامه نشده است و قبول آن با اینکه اصل و حقیقت آن بر ما مخفی است هیچگونه محال عقلی لازم نمیاید . یکی از فلاسفه مشهور اسلام که تصانیف او در اروپا تأثیرات نمایانی بخشیده این رشد معروف میباشد ، عموماً این رشد را شارح کلمات ارسطو میدانند . لیکن بمقیده نگارنده در بعضی موارد این شارح از استاد خود جلو رفته مزیت پیدا میکند و در بسیاری از مسائل مختلفه نظریه او بمراتب از ارسطو برتر و حتی امروز هم قابل قبول است ، اگر چه بآن معنائی که امروز میان ما رایج است این رشد را نمیتوان آزاد فکر نامید ولی در بعضی مسائل واقعا فکرش خیلی آزاد است چنانکه از کلمات ذیل که متعلق ببقای روح و در حقیقت اساس تعالیم اخلاقی است بخوبی معلوم میشود که استقلال و آزادی فکر او ناچندان است و ما این کلمات را از کتاب مسیور فان اقتباس کرده در اینجا ذکر مینمائیم : « مطابق عقیده این رشد عقل کلی فنا ناپذیر و قائم بذات خود میباشد ، بر خلاف عقل جزئی که با جسم معاً خاتمه پیدا نموده بدیار فنا رهسپار میگردد . او مسئله بقای روح و حشر و نشر را انکار مینماید و میگوید غیر از پاداشی که انسان از اعمال خود در دنیا میبیند جزا و سزای دیگری نیست » ،

« فرق بین افراد از ماده حاصل میشود بر خلاف صورت که آن معنائی است کلی صدق بر کثیرین میکند . صورت است که ثابت و معین و نام دهنده اشیاء است نه ماده مثلاً تبر بدون تیغه را نمیتوان تبر نامید بلکه پاره ایست از آهن و جسد مرده را آدمی نامیدن محمول است بر تسامح و استعمالی است مجاز و اگر از خصوصیات اشخاص قطع نظر نموده نوع را در نظر بگیریم البته آن باقی و غیر قابل فنا میباشد . »

« نفس بدون صورت نمیتواند چیزی را ادراک کند یعنی همانطور که هر يك از حواس ظاهر بدون شئی (محسوس) خارجی نمیتواند قبول اثر نماید نفس انسانی هم

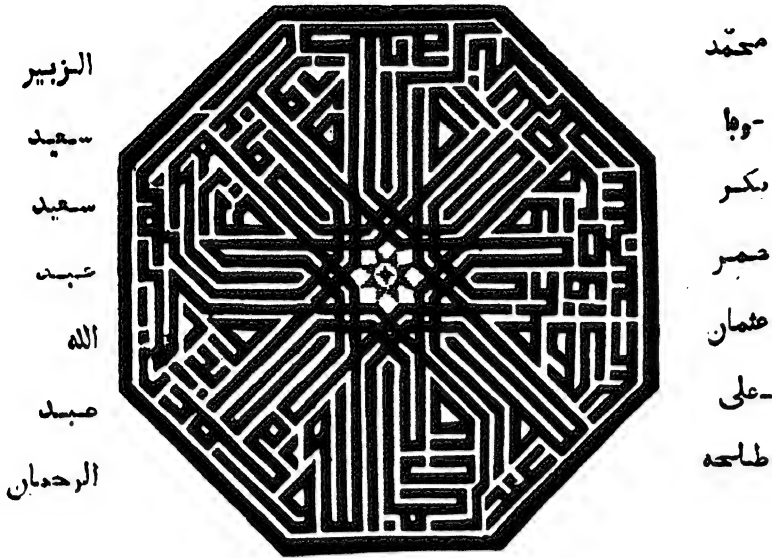
بلاواسطه صورت قابل تصور چیزی نمیباشد و از همین ثابت میشود که تصور انسان قابل دوام و بقاء نیست چه از بقاء آن لازم میآید که صورت هم باقی بماند و عقل که خود یکجوهر باقی است و قتیکه مقید بقید ادراک میشود بفناء جسم فانی میگردد .

راجع بمقبی افکار و خیالاتی که هست این رشد از آن صراحةً انکار نموده چنین مینویسد : « از جمله چیزهای بی اساس خطرناک یکی را هم باید گفت این است که آدمی برای این عمل نیک میکند که در آتیه با و اجر و پاداش داده خواهد شد پس مطابق این عقیده ، خود عمل نیک ذاتاً چیزی نیست چه انسان برای این ترك لذات جسمانی میکند که چندین برابر با و عوض خواهد رسید . عرب برای این خود را در دهان مرگ میاندازد که از يك هائله و مصیبت بزرگی خود را خلاصی بخشد . یهودی برای این از خوردن مال غیر پرهیز میکند که دو مقابل آن پاداش خواهد یافت . غرض اینگونه حرفهای بی اساس در مردم خصوصاً در اطفال خیالات باطل تولید میکند که واقعاً هیچ فائده ای بر آن مترتب نیست و من اشخاص زیادی رامیشناسم که معتقد به این اوهام نمیباشند ولی کمتر از کسانی هم نیستند که بآن عقیده دارند . »

فصل سوم

ادبیات

ادبیات قدیم یمن و قطعات مختلفه عربستان مفقود شده چیزی از شعر و شاعری آن در دست نیست و آنچه در این باب که به ما رسیده متعلق است بزمان بعد از میلاد تا قریب بظهور اسلام و آن اشعار حماسه ای است که شعراء در توصیف عشق و جنگ سروده اند . اعراب هم مانند یونانیان عصر پهلوانی ، شوق زیاد داشتند که کارنامه بهادران خود را در نظم گوش کنند و چون قوای ادراکیه مردمان قدیم بیشتر متوجه محسوسات بوده و نسبت به معانی ، محسوسات را بهتر درک مینمودند لهذا این اشعار مملو از تشبیهات و استعارات میباشد . شاعری عرب از شاعری یهود و توریه بکلی ممتاز بوده و نمیتوان این دو را در یک ردیف قرار داد مثلاً جوش و جذبات خونین

(۲۱۹) - کتبه از ترکیب اسمی طرفین که بخط کوفی آرایش یافته

پیشگوئیهای هولناک ویا در رزم کشتار و خونریزیهای وحشیانه ، خفه کردن ، سرو دست شکستن و خورد نمودن و نفرینها و لعنتهای یهوه^(۱) که توریة از آنها مملو است در اشعار عرب اثری از آن نیست ، نفوذ شعر در دماغ عرب تا این اندازه بوده است که شعرای آن دوره دارای تسلط و اقتدار زیاد بوده بوسیله اشعار خود میتوانستند در مردم حسّ عداوت و دشمنی ایجاد کنند و آنها را برخلاف فرد یا جماعتی قیام دهند شعرا میتوانستند که یکنفر را در جامعه بلند نموده یا ویرا مخدول و مکتوب سازند و در نفوذ آنها همین قدر بس که قریش به اعشی شاعر صد شتر مجاناً دادند که تا قصیده خود را که در مدح پیغمبر (ص) گفته بود انتشار ندهد .

بازار شعر و شاعری در عرب تا ایندرجه رونق داشت که چند قرن قبل از اسلام در عکاظ سه منزلی مکه قریب بطایف یک مجمع مشاعره سالانه تشکیل یافته بود که تمام

۱- نام خدای یهود میباشد لیکن تلفظ آن از میان رفته و در توریة هر جا این لفظ آمده باشد یهودیها آنرا ادونای تلفظ میکنند .

شعراى جوانب و اطراف در آنجا جمع میشدند و هر کلامى که در آنجا زمزمه و بر تری پیدامى نمود آنرا روى پارچه قيمتى با حروف طلا مينوشتند و در خانه كعبه نصب مينمودند . يكقرن پيش از پيغمبر ص شاعرى عذب باوج كمال رسیده بود و يكربان صاف و خالصى در تمام کشور انتشار يافته محاورات و اصطلاحات مختلفه تمام جزيره العرب با هم تركيب و زبان مستقل جامعى تشكيل شده بود .

از بركت مجمع نامبرده يكي هفت قصيده اى است معروف بسبعه معلقه كه در دسترس ما گذاشته شده و از آن استفاده ميكنيم . در اين قصايد شرح حال بهادران عرب و مصائب و متاعب ريگستان و طرز زندگى بدويها و مانند آن ذكر شده است . در اين اشعار طرفه^(۱) تصوير زندگى انساني طوري كشيده شده است كه حكما و دهرپها نيز آنرا قبول مينمايند .

» هر انساني كه از شجاعت و سخاوت خویش تمام خانواده را بزرگي كرد حق دارد تا وقتيكه زنده است از لذائذ دنيا بهره مند باشد ، كريمى كه نفسش را در ايام حيات سيراب كرده اگر فردا مرگ آمد خواهى دانست كه كدام يك از ما بواسطه تسكين ندادن عطش خواهشهاى خویش در بغي و افسوس خواهد خورد . بنظر من كور بخيلي كه مالش را نخورده و جمع كرده با قبر مسرفى كه هر چه داشته بر باد داده يكسان مينمايد و هر دو از تلى خاك كه در آن تخته سنگهاى سخت و بزرگ بترتيب چيده اند مشاهده ميشود .

» بنظرم زندگى ذخيره ايست كه از آن هر شب چيزى كم ميشود و آنچه هر روز چيزى از آن كم شد روزى ميرسد كه بكلى تمام خواهد شد . بجاى سوگند كه رها كردن مرگ جوانمرد را مانند شترى است كه ريسمان پياى او بسته براى چرا رها

ستعلم ان متنا غدا اين الصدى
كقبر غوى فى البطالة مفسد
صفائح صم فى صفيح منصف
و ما تنقص الايام والدهر ينقص
لكا لطول المرخي و ثباه بالبد

۱- كريم يروى نفسه فى حياته
ارى قبر نجام بغيل بماله
ترى جثوتين من تراب عليهما
ارى العيش كنزا ناقصا كل ليلة
لعمرك ان الموت ما اخطا الفتى

کنند ، چنانچه برای مدت کمی آزادی هم بدهد باید در نظر داشت که يك سرریسمان بدست اوست .

من بعد از ذکر این خیالات بلند اینک شاعر حماسه‌ای را که **پالگراو** از نجد باخود آورده در این جا نقل مینمایم ، اگرچه تاریخ این اشعار که کی گفته شده معلوم نیست لیکن از مطالعه آن مانند اشعار بالا خیالات يك مرد رزمی عرب را خوب میتوان بدست آورد (۱) .

« من بنفس خود وقتیکه از بهادران وحشت و هراس پیدا میکند میگویم وای بر تو مترس ، تو اگر از اجلی که برای تو مقرر شده بخواهی يك روز هم بر آن اضافه شود این درخواست تو هیچوقت مورد قبول واقع نخواهد شد پس صبر کنی در بازار مرك ، زندگی همیشگی در دنیا محال است ، عمر زیاد برای بهادران جای هیچگونه افتخار نیست بلکه آن لباسی میباشد که برای مردمان ترسو زیباست . انجام هر جاننداری مرك است ، برای هر مخلوقی يك روز مرك و فنا خواهد بود . کسیکه در جنگ نمرد پیر و ناتوان میشود و مرك بدین طریق کار او را خاتمه میدهد . زندگی برای مردی فایده است وقتی که از نظر مردم افتاد و قدر و قیمتی باو نگذارند .

در تمام دوره های مدنیت عرب شاعری مقام اهمیت را دارا ولی عروجش مخصوص بزمان جاهلیت بوده است ، در تمام اشخاص تحصیل کرده اعم از سیاستمدار و منجم و طبیب از هر طبقه که بوده طبع شعر وجود داشت و از همین جاست که گفته اند که تمام دواوین و منظومات عرب مساوی است با منظومات تمام اقوام دنیا . آنها تا اینقدر

۱ - اقول لها و قد طارت شعاعاً

فانك لو سئلت بقاء يوم

فصيراً في مجال الموت صبراً

ولا ثوب البقاء بثوب عز

سبيل الموت غاية كل حي

ومن لا يشتبط يسام و يهرم

و ما للمرء خير في حياة

من الابطال و يحك لا تراعي

على الاجل الذي لك لم تطاعي

فما نيل الخلود يستطاع

فيطوى من اخى الغناح البراع

فداعيه لاهل الارض داعي

و تسلمه النون الا انقطاع

اذا ما عد من سقط التاع

(متعلق است به قطری بن الفجاءة)

ابوبکر

علی (ع)

عثمان

عمر

(۲۲۰-۲۲۳) - امهار خلفای اولیه اسلام

دارای طبع سرشار بودند که بعضی اوقات فقه، فلسفه، جبر و مقابله را هم در نظم مینوشتند و در اغلب قصص و حکایات آنها نظم و نثر باهم ترکیب یافته است. از تحقیقاتی که جدیداً بعمل آمده معلوم میشود که ردیف و قافیه فقط بوسیله عرب بارو یا آمده است. و این عقیده بدو از هوته^(۱) اسقف اعظم اظهار شده است و از بیانی که مسیو و یاردو^(۲) و سایر محققین در این موضوع نموده اند میتوان آن را بخوبی تصدیق نمود.

میکوبند که اصول شاعری اندلس و پروانس از اعراب اسپانیول اخذ شده است و من با این عقیده مانند عقیده فوق همراه ولی ثبوت آن مستلزم يك سلسله بحثهای مفصل و طولانی است که مقام کنجایش آن را ندارد.

۱- Huet. ۲- Viardot.

قصص و حکایات علاوه بر نظم، در داستان سرائی و حکایات عشق و عاشقی خاصه داستانهای بهادران و غیره مسلمین مهارتی بسزا داشته اند. اگر چه در این حکایات صفات و سجایای ذاتیه اشخاص خیلی کم ذکر شده ولی بواسطه وقایع و اتفاقات غریبه ای که در آنها درج است اصل حکایات در نظر خواننده بسیار مطبوع و دلچسب میباشد.

نیروی قوه مخیله اعراب بدرجه ای بوده است که بهر چیزی که دست گذاشته اند روح خاصی بآن داده و مخصوصاً در داستانهای متعلقه به دلاوران و بهادران باید آنها را مورد دانست. **مسیو سدی لو** مینویسد: « در اندلس شاعر اشعارش را در قصص و حکایات ختم می نمود و اساساً مسلمین همیشه در داستان سرائی مهارتی بسزا داشته اند، شب ها برای شنیدن داستان دور هم جمع شده بعضی اوقات (چنانکه در غرناطه معمول بود) موقع نقل داستان ساز و آواز هم در کار بوده است، قصص و حکایات آن زمان که از عربی ترجمه شده یا بطرز و اسلوب عربی تألیف یافته اند وضع مجالس بزم و اقسام بازیهای آندوره را از قبیل حلقه ریزی را از زمین بانیزه بلند کردن، جنک گاو، جنک های مصنوعی بین مسلمین و نصاری، رقص و تماشای رؤساء و صاحب منصبان و سلوک جوانمردانه آنها بازنان که اعراب اندلس در این صفت در او و یا مشهور شده بودند بخوبی مجسم مینمایند »

در میان قصص و حکایات عربی مقامات **حریری** و مقامات **بدیع همدانی** (۱) و الف لیله و لیله از جمله کتبی هستند که لازم است ذکر ای از آنها بطور خاص بعمل آید. مقامات **حریری** در تمام مشرق مشهور میباشد. فاضل شهر در سال ۱۰۵۴

میلادی در بصره متولد شده در سال ۱۱۲۱ میلادی در همانجا وفات نمود و او در

۱ - **بدیع الزمان همدانی**، **احمد بن حسین همدانی حافظ** معروف صاحب رسائل رائقه و مقامات فائده که مقامات **حریری** روی اسلوب مقامات او نوشته شده است. او را اشعاری است بدیهه و یکی از بزرگترین ادبای زبان عرب بوده است. فاضل نامی ما با **صاحب بن عباد** وزیر مصاحب بوده و از خواص او بشمار میرفت و در لقت شاکرد **احمد بن فارس قرونی رازی** بوده است که از ائمه لقت شمرده میشد. او در سنه ۳۸۹ در هرات مسموم شده بر اثر سم وفات نمود.

میان علمای زمان خود ممتاز و مقام بلندی را حائز بوده است. در کتابخانه دولتی پاریس و نزد مسیو شفر نسخه بسیار نفیس خطی مصوّر مقامات حریری موجود میباشد. همدانی هم که در سال ۱۰۰۷ وفات نموده از تألیف مقامات در شرق شهرنی بسزا حاصل کرده بود. حافظه او تا اینقدر قوی بود که يك قصیده تمام را بعد از یکبار شنیدن حفظ میکرد و زبانش هم نهایت درجه صاف و از حیث احاطه اش بر محاورات و اصطلاحات عرب مقام بلندی را حائز بوده است.

ولی در اینمیان کتابی که شهرتش عالمگیر شده کتاب الفلیله و لیله میباشد که بی نهایت مطبوع و اقمشده است. راجع باصل این کتاب تحقیقات زیادی بعمل آمده و حالیه مسلم شده است که قصص و حکایات آن در ازمئه مختلفه برشته تحریر درآمده، چنانکه از مروج الذهب مسعودی معلوم میشود که یکقسمت آن قبل از قرن دهم میلادی نوشته شده است لیکن قسمت اعظم آنرا اعراب مصر در قرن سیزدهم و پانزدهم میلادی تدوین نموده اند و شکی نیست که بسیاری از قصص و حکایات ایرانی و هندی هم بآن الحاق شده است.

مسیو وایل^(۱) که در هایدلبرگ^(۲) استاد السنه شرقی است کتاب مزبور را از عربی بآلمانی ترجمه نموده و در مقدمه آن مینویسد که در این جای تردید نیست که بیشتر از حکایات آن عربی است ولی بکرشته حکایات دیگر آنها هم که با حکایات عرب فرق کلی دارد اوایل اسلام در هند و ایران وجود داشته است.

این کتاب با وجود نواقصی که دارد یکی از رمانهای خیلی مطبوع دنیا بشمار میآید بلکه بعقیده نویسنده هر قدر که حکایات و قصص این کتاب دلکش و دلفریند همانقدر هم منبع اطلاعات میباشد چه از مطالعه آن از رسوم و عادات و تمایلات و احساسات و سایر اوضاع زندگانی مسلمین معلومات کافی میتوان بدست آورد.

منجمله در مقدمه این کتاب قصه غریبی درج است که بوسیله آن از طرز افکار و خیالات مشرقیها خاصه از شدت تأثر و عقاید آنها نسبت بزن میتوان يك زمینه خوبی

(۲۲۴). کتبه ای از کاشی که از قسمت زیرین بعضی تصاویر تشکیل شده

بدست آورد. آری برای اطلاع از اوضاع و حالات یکقوم قصص و حکایات آقوم از جمله اسناد و مدارکی است که تا کنون تاریخ از آن غفلت داشته ولی اخیراً اهمیت آن بر ما مبرهن و آشکار گردیده است، چنانکه مادر یکی از کتب خود راجع باوضاع و حالات سکنه اراضی کوهستانی تا ترا شرحی که ذکر نموده ایم مدارک ما فقط قصص و حکایات ایشان و تصنیف هائی که میخواندند بوده است والا راجع بآنها هیچگونه اسناد تاریخی در دست نیست.

حکّم و امثال افسانه و امثال و حکم نزد اهل مشرق بغایت مرغوب و مورد پسند می باشد و آن نوعی است از کلام که مطابق ذوق و فهم آدمی تشکیل میشود و بآسانی هم میشود بخاطر سپرد، برخلاف مطالبی را که از روی دلایل منطقی و قیاسات عقلی بیان مینمایند طبیعت از خواندن آن ملول شده زود هم از خاطر محو میشوند.

مشهورترین نویسندگان این قبیل افسانه ها مطابق روایات شخصی است موسوم به **لقمان** که قرآن متانت رأی و رزانت عقل او را تصدیق نموده است. بعضیها او را معاصر داود و بعضی دیگر معاصر ابراهیم قرار داده و برخی معتقدند که یک نفر بعد از پیغمبر اسلام آنها را برشته تحریر در آورده است. در هر صورت حکایات **لقمان** با حکایات **ازوپ**^(۱) بدرجه ای با هم مشابهند که میتوان گفت او تمام حکایات خود را

۱ - Esope، نویسنده حکایات مشهوره است که تا این هنگام بنام او باقی مانده و معروف است که او اول غلام بوده و بعد از آزاد شدن **کروزوس** پادشاه لیدیا از او خیلی قدردانی نمود. ولادت سال ۶۱۹ قبل از میلاد، وفات ۵۶۴ قبل از میلاد.

(۲۲۵) - کتیبه جدید عربی در یکی از خانه های دمشق

از اروپا گرفته و یا مأخذ هر دوی آنها یکی است .

در زبان عربی امثال بکثرت وجود دارد حتی در زبان اسپانی (۱) و السنه اروپا امثال زیادی یافت میشوند که مأخوذ از امثال عرب میباشد و مخصوصاً یکقسمت اعظم از امثال و کلمات حکیمانه که از زبان سان کوپانسا (۲) نقل شده است تماماً مأخوذ از زبان مسلمین است و اینک ما از میانه آنها برای دست دادن زمینه امثال چندی را که از کتاب مسیو پیسی (۳) مأخوذ میباشد ذیلاً نقل مینمائیم :

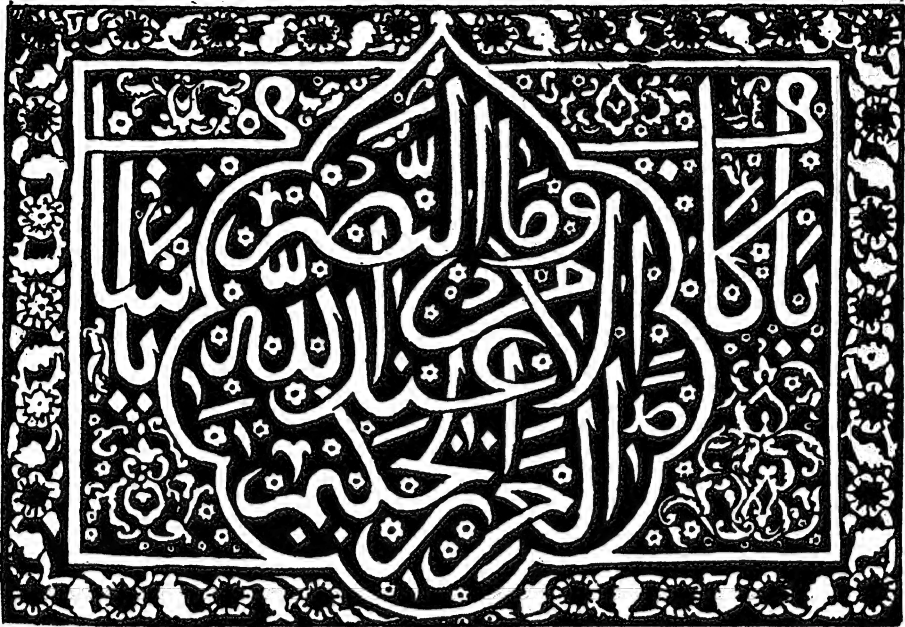
« زنده زیر بال مگس بسر بردن بهتر از خوابیدن در قبر است » .

۱- در زبان اسپانی رمان مشهوری است متعلق به دانکوئک زوت و او یکی از سرداران قرون وسطی بوده و کتابی در شجاعت و بهادری او نوشته شده و سانکوپانسا ملازم این سردار بوده است
۲- Sancho Pança. ۳- Piesse.

« جوانی را مقتنم شمر و زندگی دمی بیش نیست » .
 « غم امروز را از خود دور کن زیرا معلوم نیست که فردا چه واقع خواهد شد » .
 « اگر نزد یکنفر آهنگر توقف کنی پیشک لباس تولک خواهد شد » .
 « اگر جلو دکان یکنفر عطار بایستی البته معطر میشوی » .
 « عشق لطیفه ایست که ممکن است برای یکقطعه چوب خشک هم مشتعل شود » .
 « کسیکه زن را برای وجاهت بگیرد فریب خورده و اگر برای مال باشد اسیر طمع شده است ، چنانچه برای عقل و کمال او باشد میتواند گفت که زن گرفته است » .
 « اگر زن مایل بتو باشد درب بسته را بروی تو باز خواهد نمود و الا دام عنکبوت را برای تو دیوار آهنین قرار خواهد داد » .
 « متوسط الحالی که مقرون بعافیت باشد بهتر از متمولی است که برنج و تمبک گرفتار باشد » .

« دهانی که از آن حرف بروز نمیکند مگس هم داخل آن نمیشود » .
 « حزم نصف زندگی و بقول بعضی تمام زندگانی است » .
 « درختی که در آن گل است خار هم هست » .
 « با کسی مشورت کن که تو را میگریاند نه با کسی که تو را میخنداند » .
 « کار را بموقع کردن خود یکنوع کامیابی است » .
 « سه صفتند که باسی صفت برابرای میکنند : حسن ، تقوی ، عفت در عشق » .
 « دو نفرند که هیچوقت سیر نمیشوند یکی طالب علم ، دوم طالب مال » .

تاریخ
 عده مورخین اسلام خیلی زیاد است تا اینجند که **خواجه خلیفه**
 در کشف الظنون یکهزار و دوست نفر را نام برده است . مثل
 تمام مورخین قرون وسطی و بسیاری از مورخین فعلی مورخین اسلام هم عموماً (در
 بیان واقعات تاریخی) دارای قوه قضاوت و انتقاد نبوده اند مگر بعضی مثل **ابن خلدون**
 که این قوه در او حقیقه بدرجه کمال بوده است .

(۲۲۶) - یکی دیگر از کتبه های جدید عربی در یکی از خانه های دمشق

یکی از قدمای مورخین اسلام **طبری** (۱) است که در آخر قرن نهم میلادی راجع بعالم تاریخی که از ابتدای آفرینش تا ۹۱۴ میلادی باشد برشته تحریر در آورده است .
مسعودی هم از جمله مشاهیر مورخین اسلام محسوب و در قرن دهم میلادی میزیست . او کتب زیادی در تاریخ مثل اخبار الزمان و مروج الذهب و غیره تألیف نموده است .

۱- **ابوجعفر محمد بن جریر طبری** صاحب تاریخ طبری جزء مفاخر ایران و از اهل طبرستان بوده است . تحصیلاتش را در بغداد و شام و مصر باتمام رسانیده در بغداد اقامت گزید . مشارالیه بدو ا شافعی بود سپس خود فقهی اختیار نموده جمعی هم پیرو او شدند . نوشته اند او در مدت چهل سال هر روز مرتباً چهل صفحه چیز مینوشت . برجسته ترین تألیفات او کتاب اخبار الرسل والملوک معروف بتاریخ طبری میباشد که در ۱۲ جلد نگارش یافته و بطبع رسیده است . در اهمیت این تاریخ همینقدر بس که آن همیشه منبع و ماخذ تحقیق تمام مورخینی بوده که بعد از او آمده اند حتی در کتاب خانه خلفای فاطمی ۲۰ دوره از این کتاب موجود که یکی از آنها بخط خود مؤلف بوده است .
بلعمی [محمد بلعمی] وزیر نوح بن منصور سامانی آن را بفارسی ترجمه نموده .

مسیو کاترمر^(۱) مینویسد که «بیانات جالب توجه این مورخ در مسائل غامضه حقیقه ما را بحیرت میاندازد و چنین معلوم میشود که او علاوه بر اینکه بتمام کتب تاریخی اسلام احاطه تام داشته از کتابهای تاریخی روم و یونان و نیز از تاریخ قدیم و جدید تمام اقوام مشرقی کاملاً مطلع بوده است».

مورخین اسلام چندین تاریخ عمومی نوشته اند از جمله تاریخ مشهوری است که **ابوالفرج** که در سال ۱۲۸۶ میلادی وفات یافت تألیف نموده است. دیگر تاریخ **ابن خلدون** است که مؤلفش در سال ۱۳۳۲ میلادی تولد یافته.

ابن خلدون تنها مورخی است که دارای قوه انتقاد بوده و مسائل و وقایع تاریخی را مطابق اصول عصر حاضر تحقیق نموده است. او راجع به بربر تاریخی نوشته و در مقدمه آن اصول علم تاریخ را بطور عمده بیان نموده است و این کتاب در زبان فرانسه ترجمه شده موجود است. از جمله **مقریزی** که معاصر با **ابن خلدون** بود تاریخی راجع بمصر نوشته که برای اطلاع از مصر بهترین کتابی میباشد که نوشته شده است.

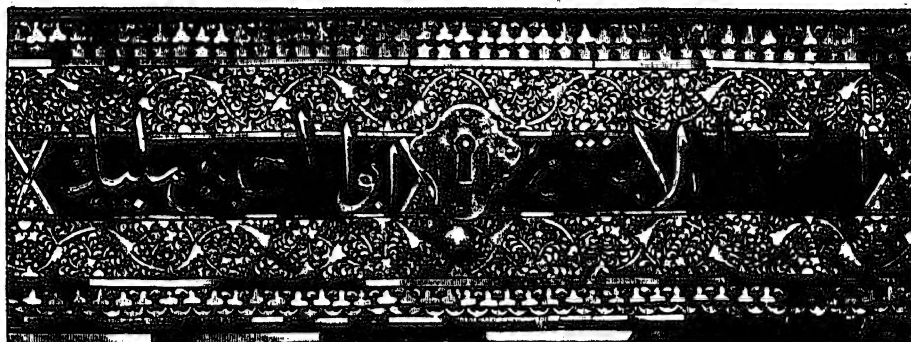
مورخ فوق قصد داشت تاریخی راجع بعالم در هشتاد جلد تألیف نماید و تاریخ مصر را یکجزء آن قرار دهد.

نویری ^(۲) که در سال ۱۳۳۱ در مصر وفات یافته دائرة المعارفی در علم و تاریخ تصنیف نموده است.

ابوالفداء پادشاه حماة که در سال ۱۳۳۱ وفات نموده علاوه بر شجاعت و

۱ - Quatremère .

۲ - این نام را مصنف اشتباماً **حویری** نوشته است. **ابوالعباس احمد بن عبدالوهاب بن احمد شهاب الدین التویری البکری الیتمی الکندی الشافعی** یکی از مورخین مشهور مصر علاوه در فقه و خط هم زبردست بوده است. میگویند که او هشت نسخه صحیح بخاری را با خط خود استنساخ نموده و هر یک را هزار درهم فروخت. کتاب مشهور او را که مصنف بدائرة المعارف تعبیر نموده است همان کتاب **نهاية الارب في فنون الادب** میباشد که در ۳۰ جلد نوشته شده است. در این کتاب از هیئت و جغرافیا و حیوان شناسی و گیاه شناسی و تاریخ و غیره بحث شده است. **نویری** در سن پنجاه سالگی وفات نموده است.

(۲۲۷) - قسمتی از کتیبه صدف نشان يك جبهه کار ایران

بهادری در تاریخ و جغرافی هم مشهور بوده است و او در تاریخ عالم کتابی نوشته که برای اطلاع از وقایع و حالات مشرق بسیار مفید و نافع است .

علم رجال راجع بر رجال هم در اسلام کتب زیادی تصنیف شده که از جمله آن کتاب مشهور کشف الظنون عن اسامی الکتب والفنون **حاج خلیفه** است که در سال ۱۶۵۸ میلادی وفات یافته و او هیجده هزار و پانصد کتاب مختلف با اسامی مصنفین و سرگذشت اجمالی آنها را در این کتاب درج نموده است .

معانی و بیان و محرّرين و نویسندگان عرب سبك تحرير و طرز انشاء را قابل توجه دانسته بآن زیاد اهمیت میدادند و ازینرو در صرف و فصاحت و بلاغت نحو و معانی و بیان کتب زیادی تصنیف نموده اند چنانکه **کازیری** مینویسد که کتابخانه اندلس با اینکه طعمه حریق گردید معیناً از باقیمانده آن سیصد جلد کتاب معانی و بیان در کتابخانه اسکوریال موجود بوده است و این کتب تا این زمان ترجمه نشده اند و گمان میکنم ترجمه آنها چندان لازم هم نباشد زیرا واضح است که علوم فوق از جمله علومى است که بوسیله آن شمشیر بیان و تحریر را میتوان صیقلی نموده جلا و صفا داد لیکن نمیتوان از آن صاحب بیان و تحریر گردید و برای دست آوردن پایه ادبیات يك ملتى باید بکلمات و منشآت آن ملت مراجعه کرد

نه صرف ونحو ، چه صرف و نحو متفرّع بر همان کلمات بوده و از تکلمات قوم زائیده شده اند .

راجع بفصاحت و بلاغت عرب ما فقط از کتب معانی و بیان میتوانیم زمینه ای بدست بیاوریم چه بعد از تعلیم و تعلّمی که در اینموضوع در دانشگاهها جریان داشت در مواقعی که آنها میتوانند فصاحت و بلاغت خود را کاملاً بمعرض نمایش به گذارند مواقع وعظهای اخلاقی بوده که در دماغ اهل مشرق فوق العاده مؤثر میباشد ، در اینباب هم تا کنون مجموعه ای بدست ما نیامده است و امادر خطبه های سیاسی مطلقاً گنجایش اظهار فصاحت و بلاغت نبوده است .

راجع بادبیات عرب شرحی که تا اینجا ذکر شد هرچند که در آن بملاحظه عدم گنجایش مقام رعایت کمال اختصار بعمل آمده ولی با اینحال برای اطلاع از محاسن ادبی زبان عرب واقسام تصانیف آنها میتوان از آن زمینه خوبی بدست آورد .

باب سوم - ریاضی و هیت

فصل اول

ریاضی

مسلمین علوم ریاضی را بسی ترویج نموده خاصه جبر و مقابله را بدرجه‌ای ترقی دادند که میتوان گفت موجد اینعلم میباشند. اگر چه اصول و مبادی این علم قبل از اسلام از مدت متمادی در دنیا منتشر بود لکن مسلمین نظر بتصرفات عالییه ای که در آن نموده انقلابی در آن ایجاد کردند و آنها بودند که قبل از همه جبر و مقابله را در هندسه بکار بردند.

جبر و مقابله تا این حد مورد توجه عرب بوده که **مأمون** عباسی در قرن نهم میلادی به **محمد ابن موسی** یکی از ریاضی دانهای دربار خود امر کرد کتاب ساده عام الفهمی در جبر و مقابله تألیف نماید.

چون بیان و توضیح کامل ریاضیات مسلمین موقوف بر دخول در اصطلاحات علمی است لذا مسائل اساسی چندی را در این جا فقط نام میبریم و بآن اکتفا مینمائیم:

استعمال جیب بجای وتر و زیاد کردن ظل بر خطوط مثلثاتی (چنانکه امروز هم متداول است)،

بکار بردن جبر و مقابله در هندسه، حل معادلات درجه سوم، تحقیقات واقیبه در علم مخروطات.

در علم مثلث کروی برای حلّ مثلثات اشکالی بنا کردند که صورت این علم را بکلی منقلب نمودند حتی آن اشکال تا کنون هم مورد استفاده ما میباشد.

ادخال ظل در مثلثات يك قدم وسیعی بود که برداشته شد. چنانکه مسیو

شال (۱) در کتاب خود متعلق بتاریخ علم هندسه چنین مینویسد ، از اعمال اینطریقه عمده و عالی اشکال پیچیده و مشکلی که در آنها جیب و سهم زاویه مجهوله وجود داشته تماماً متروک گردید و اینطریقه با صد سال بعد میان ما جاری شد و همچو معروف است که **رگیو ، ووتانوس** (۲) آنرا کشف نموده و حال آنکه یکصد سال بعد **کپرنیک** [۳] از اینطریقه واقف نبوده است .

فصل دوم

علم هیئت

هیئت از جمله علوم است که اعراب بدو در بغداد بانتشار آن پرداختند و در اینعلم نه فقط آنها درجه کمال را دارا بودند بلکه جانشینان آنها هم آنرا توسعه داده پیشرفت نمایانی حاصل نمودند ، خاصه **الفغ بیک** نوه تیمور در ترقی آن خدمات شایانی انجام داد ، چنانکه زیج او تا کنون هم در دنیا مشهور و گویا از تألیفات اخیر بغدادی باشد . آموزشگاه عالی و مهم هیئت بغداد از سال هفتصد و پنجاه میلادی تا هزار و چهار صد و پنجاه یعنی مدت هفتصد سال دائر بوده است .

هر چند بغداد برای تعلیم هیئت مرکز مهمی شمرده میشد ولی در نقاط دیگر نیز تعلیم و تعلم آن شایع بوده است باینمعنی که از آسیای مرکزی تا اقیانوس اطلس ، دمشق سمرقند ، قاهره ، فاس ، طلیطله ، قرطبه ، در تمام این بلاد علمای هیئت بکثرت موجود در بغداد و قاهره و اندلس آموزشگاههایی وجود داشته که مقام شهرت را حائز بودند و اینک ما شرح هر یک را در اینجا مینگاریم :

زمانیکه خلفای عباسی بروی کار آمدند و بغداد را که در سال ۷۶۲ میلادی بنا شده دارالخلافه خود قرار دادند آنها از جمله در تعلیم و تعلم هیئت و ریاضی همت گماشتند . علمای مشهور را از اطراف و جوانب بدربار خود جلب کرده کتب : **اقلیدس**

۱- Chasles. ۲- Regiomontanus. ۳- Dopernic.

ارشمیدس، بطلمیوس و سایر کتب علمیه را از یونانی عبری ترجمه نمودند. (۱)
 در زمان هارون خصوصاً زمان مأمون (از سال ۸۱۴ تا ۸۳۳ آموزشگاه هیئت
 بغداد بنای پیشرفت را گذاشته خدمات مهمی انجام داد. در رصدخانه های بغداد و
 دمشق شرح تمام مشاهدات فلکی خود را در کتابی که نام آن زیجات محققه است درج
 کرده بودند. اگر چه این کتاب متأسفانه مفقود شده ولی صحت تحقیقات
 آنها را از اینجا میتوان معلوم داشت که در آن زمان میل منطقه البروج (۲) را با کمال
 صحت استخراج نموده بیست و سه درجه و سی و سه دقیقه و پنجاه و دو ثانیه معلوم
 شده بود که خیلی نزدیک به تحقیقات فعلی ما میباشد.

۱ - اولین خلیفه عباسیان سفاح بود که در حدود دو سال و نیم خلافت نمود و بعد از او ابو جعفر
 منصور بر مسند خلافت نشست و ابتدای دولت عباسی هم در حقیقت از وقتی است که منصور
 به روی کار آمده است زیرا دوره او دوره مبارکی است که تدوین علوم و فنون اسلامی شروع میشود
 و علاوه بر اینکه شخصاً از اهل فضل و کمال بود مذاقش هم ایرانی و در هر چیزی از ایران تقلید
 مینمود تا اینکه لباس در بارهم ایرانی بوده است و او اول کسی است که ایرانیان را بطرف خود
 جلب نموده مناصب و مشاغل عالی که در دربار بود بآنها واگذار کرد و یک فائده بزرگی که از این
 سیاست حاصل گردید این بود که در عرب سنک بنیاد حکمت و فلسفه گذاشته شد و علوم عقلی که امروز
 در میان مسلمین رواج دارد از برکت ایرانیانی است که داخل دربار عباسیان شدند زیرا که آنها اساساً
 ارباب فضل و کمال بودند و بدینجهت کتب نایاب قیمتی فلسفه و طب و غیره را از هر کجا که بود
 جمع آوری کرده بزبان عربی ترجمه نمودند. از جمله این اشخاص یکی عبدالله بن مفتح است که
 نامش در اینجا بطور نمونه ذکر میشود.

این مطلب محل اتفاق است که از ابتدای اسلام تا کنون در زبان عربی کسی بفصاحت و بلاغت او
 نیامده است و در حسن تحریر و انشاء پردازی یگانه دهر شمرده شده رسایل او در میان شعرای عرب
 ضرب المثل فصاحت و بلاغت بوده است. او منشی مخصوص ابو جعفر منصور بوده کتب قاطاغوریاس
 و باری آرمی ناس و انو لوطیقا را عبری ترجمه نمود و نیز کتب معروف به ایساغوجی
 فروریوس را عبری نقل نمود. اما از کتب فارسی یکی کتاب کلیله و دمنه حکیم هندی است که
 از بهلولی ترجمه عبری نموده و دیگر آئین نامه. نوشیروان نامه، دو کتاب بزرگ آداب الکبیر و
 ارب الصغیر است که تمام را عبری نقل نموده است و تفصیل آن مراجعه شود به کتاب الفهرست.

۲ - میل منطقه البروج زاویه ایست که از تقاطع معدل النهار با منطقه البروج حاصل میشود و مطابق
 تحقیقات جدید زاویه مذکوره بیست و سه درجه و بیست و هفت دقیقه میباشد.

در نتیجه تحقیق نقطتین اعتدال^(۱) عدد ایام سال را با کمال صحت استخراج نموده بودند. در اندازه قوس یکدرجه نصف النهار طریق عملی را که بعد از یک هزار سال ما بدست آوردیم مسلمین آنرا در آثرمان کشف کرده بودند، قوس مذکور بدینگونه اندازه گرفته شده بود. که راصد از یکمقام معینی بمقام دیگر که میرسید یعنی در آنجائی که ارتفاع قطب یکدرجه تغییر میکرد اندازه فاصله بین این دو نقطه بحسب طول با کمال صحت تعیین شده بود و چون نمیدانیم که در این پیمایش چه مقیاس طولی استعمال می شد لذا نتیجه آن درست بر ما معلوم نیست لکن از روی واحد مقیاس خودشان این حساب صحیح بوده است.

از جمله تحقیقات دانشگاه بغداد یکی استخراج تقویمهائی بود که بروج سیارات در آن درج شده و تقدیم اعتدالین^(۲) با کمال صحت حساب شده بود.

از میان علمای زبردست ریاضی آن عصر که شرح حال آنها بما رسیده یکی **محمد بن جابر بتانی** است^(۳) او در قرن نهم میلادی حیات داشت و در ۹۲۹ وفات یافته است. مقام او در میان مسلمین همان مقامی است که **بطلمیوس** در میان یونانیان دارا بود. نظیر **بطلمیوس** او نیز در کتاب خویش کلیه مسائل متعلقه به هیئت زمان خود را جمع نموده است. از زیجهای **بتانی** چیزی در دست نیست مگر يك ترجمه لاتینی ناقصی که اسم آن علم النجوم^(۴) است در اروپا اشاعت یافته **لالاند**^(۵) **بتانی** را یکی از بیست

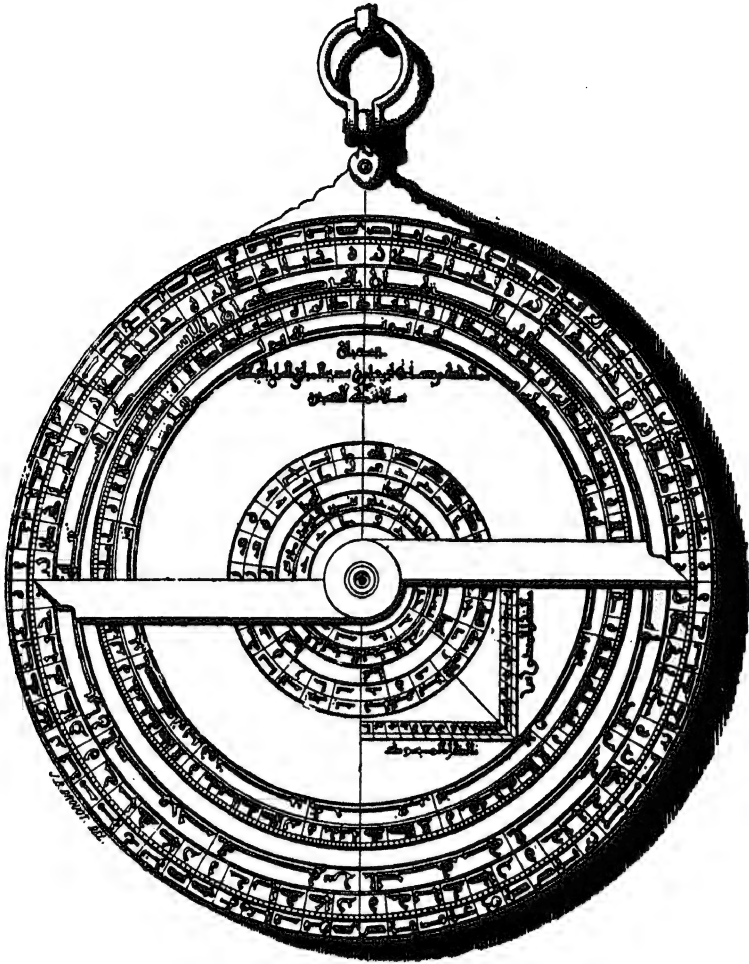
۱ - نقطتین اعتدال، دو نقطه ای را که معدل النهار بامنطقه البروج تقاطع مینماید نقطتین اعتدال نامند یکی نقطه اعتدال ربیعی و دیگر اعتدال خریفی.

۲ - تقدیم اعتدالین. اگر چه اینطور فرض شده است که دو نقطه معدل النهار بر جای خود ثابت می باشد لکن از میانه آنها یکی دارای حرکت خفیف و بطئی است که در هر سال پنجاه ثابیه جلو می رود و نام همین حرکت را تقدیم اعتدالین گذاشته اند.

۳ - **ابو عبدالله محمد بن جابر بن سنان الرقی** (الحرانی). اصلاً ساکن حران بوده است. او مشاهدات فلکی خود را از سال ۸۷۷ شروع و تا سال ۹۱۸ ختم میکند، در میان ریاضیون اسلام نام او در اروپا بیشتر از همه مشهور میباشد. از جمله تألیفات او یکی کتاب الزیج است، سال وفات ۹۳۹ میلادی است.

۴ - اسم اصلی کتاب بتانی (معرفة مطالع البروج) میباشد.

۵ - Lalande.

(۲۲۸) - اسطرلاب قدیم عرب

نفر هیئت دانهائی محسوب داشته است که در تمام دنیا مشهور میباشند .
 دیگر ابن اماجور^(۱) و پسرش که از سال ۸۸۳ تا سال ۹۳۳ میلادی بتحقیقات
 و اکتشافات علمی مشغول و تقویمهائی هم استخراج و مرتب کرده بودند . فاضل

۱- ابوالقاسم عبدالله بن اماجور - از اولاد فراعنه و از علماء نامی بوده است . آثار قلمی او زیاد
 و مشهور ترین آنها کتاب الزیج است که بنام البدیع معروف میباشد . پسرش ابوالحسن علی بن
 ابوالقاسم هم از ریاضی دانهائی مشهور بوده است و هر دوی آنها را بنو اماجور مینامند .

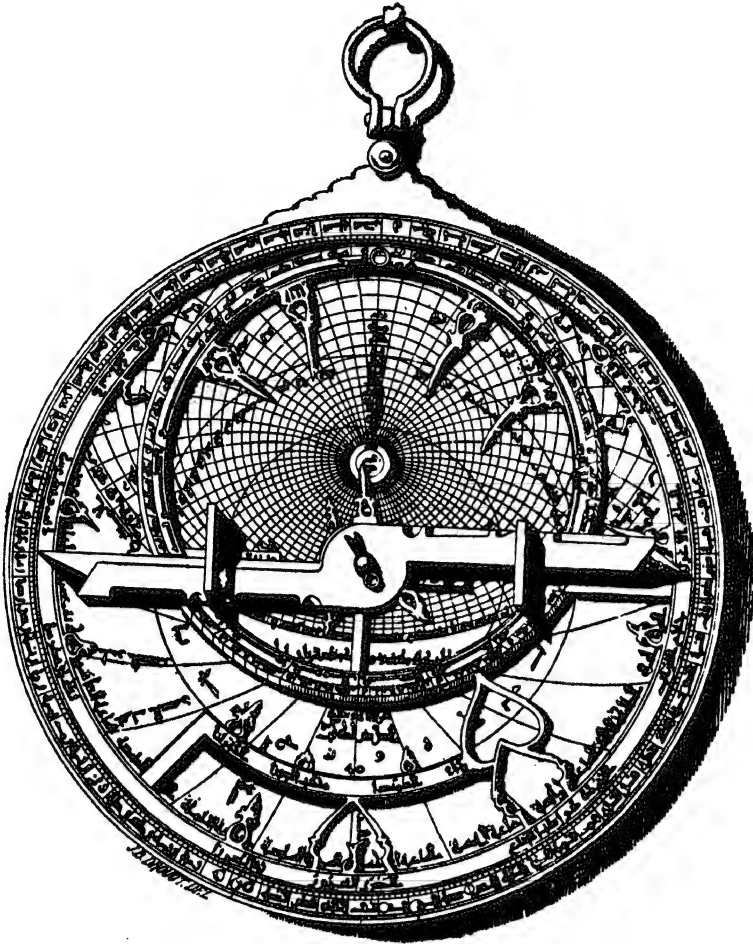
مزبور برخلاف عقیده قدما خصوصاً بطلمیوس اکتشاف کرده بود که فاصله قمر از آفتاب به تناقص میرود و نتیجه اکتشاف مذکور این گردید که در حرکات قمر جزء غیر مستقل ثالثی (حرکت غیر متشابهی) پیدا شد.

منجمله سه پسر موسی بن شاکر^(۱) مؤرخند که از هیئت دانهای قرن نهم میلادی بودند. ایشان تقدیم اعتدالین را با صحتی تحقیق کرده بودند که تا آنوقت بدان پایه تحقیق نشده بود و آنها تقویمهای سیارات را مرتب ساختند و در سال ۹۵۹ میلادی عرض بلد بغداد را سی و سه درجه و بیست دقیقه قرار دادند که با تحقیقات جدید ما فقط ده ثانیه تفاوت دارد.

بعد از آن علماء ریاضی و هیئت که آمده اند مشهور ترین آنها **ابوالوفاء** بوده که در سال ۹۹۸ میلادی در بغداد وفات یافته است. مسیو سدی لو چند سال قبل نسخه خطی بدست آورده که از آن معلوم میشود **ابوالوفاء** در قمر تغییراتی را که ما در بالا گفتیم کاملاً کشف نموده بود. او در قمر حرکتی را که بطلمیوس اکتشاف کرده بود ناتمام و خلاف واقع یافته است، چنانکه بعد از این اکتشاف ثابت نموده که علاوه بر دو اختلاف حرکتی که در قمر بواسطه جاذبه آفتاب و بیضوی بودن مدار آن پیدا است يك اختلاف حرکت ثالثی نیز بملاحظه فاصله او با آفتاب وجود دارد و این همانست که امروز آنرا حرکت غیر متشابه قمر مینامند. اکتشاف مذکور از اکتشافات مهمه ایست که آنرا به **تیکوبراهه**^(۲) که ششصد سال بعد آمده است نسبت میدهند. مسیو سدی لو از این مقدمات چنین نتیجه میگیرد که در آخر قرن دهم میلادی باستمناهی مسائلی که اکتشاف آنها بدون دور بین ممکن نیست صورت گیرد بقیه مسائل هیئت بر علمای ریاضی بغداد معلوم بوده است. در نزد **ابوالوفاء** ادوات و آلات قابل توجهی موجود بود و او میل منطقه البروج را بوسیله ربع دایره (ربع مجیب) اکتشاف کرده که نصف قطر آن ۲۱

۱- این سه نفر بنام **موسی** مشهورند و نامشان **محمد**، **احمد**، **حسن** بوده است ایشان از ممالک دور دست با نهایت اهتمام کتب زیادی جمع آوری کرده و در هندسه و نجوم و موسیقی کتب زیادی هم تألیف نمودند (کتاب الفهرست، چاپ لیدن صفحه ۲۷۱).

۲- Tycho-Brahé.

(۲۲۹) - ظهر اسطرلاب ساخت قدیم عرب صفحه «۶۰۵»

یابوده است و این حتی برای رصدخانه‌های امروز ماه یک آلت مهمی محسوب می‌شود. از آخر قرن دهم میلادی که خلافت بغداد رو بانحطاط گذارد بحیات علمی هم سکنه وارد شد، لشکر کشیهای سلجوقیان و مغول، جنگهای صلیبی اوضاع کشور را واژگون ساخته سلب امنیت و آرامی از مردم نمود و در نتیجه قاهره و اندلس بجای بغداد مرکز تحقیقات علمی قرار گرفتند. ولی از آنوقت ببعد هم بغداد بشهرت خود باقی بود. واقعاً در مسلمین تا ایندرجه

شوق علم و ذوق تحقیق پیدا شده بود که هیچ حادثه سخت و انقلاب خونینی آنها را از این مهم باز نمیداشت. این ترقیات علمی در فاتحین اجنبی بدرجه ای تأثیر بخشید که خود آنها حامی و سرپرست علوم قرار گرفتند.

نفوذ و استیلای تمدن عرب بر جهانگیران وحشی آنروز (ترك و مغول) که خیلی زود شاگردی قوم مغلوب خود را اختیار نمودند بی نهایت حیرت انگیز بنظر میآید، چنانکه بعد از خاتمه یافتن نفوذ سیاسی عرب نفوذ تمدنی وی تا مدتی باقی بوده و بدین وسیله بعد از سقوط بغداد هم پیشرفت علمی آن تا مدتی ادامه داشت و آموزشگاه هیئت آن تا نیمه قرن پانزدهم میلادی بحال رونق باقی بود و بتحقیقات مهمه علمی میپرداخت **ابوریحان بیرونی**^(۱) یکی ازندمای **محمود غزنوی** در سال ۱۰۳۰ میلادی در خصوص عرض و طول اماکن و بلاد معظمه دنیا جد اولی تنظیم نمود و او سفری به هندوستان نمود و هنوز را از تحقیقات علمای ریاضی دارالخلافه اسلام مطلع ساخت. در سال ۱۰۷۹ بامر **ملك شاه سلجوقی** اصلاحاتی که بر اثر يك سلسله تحقیقات در تقویم بعمل آمد بمراتب از اصلاحات ششصد سال بعد **گری گوری**^(۲) بالاتر و بهتر بوده است چه در سال **گری گوری** در هر ده هزار سال سه روز خطا میکند اما در سال مزبور معادل همین مدت خطای آن فقط دو روز میباشد.

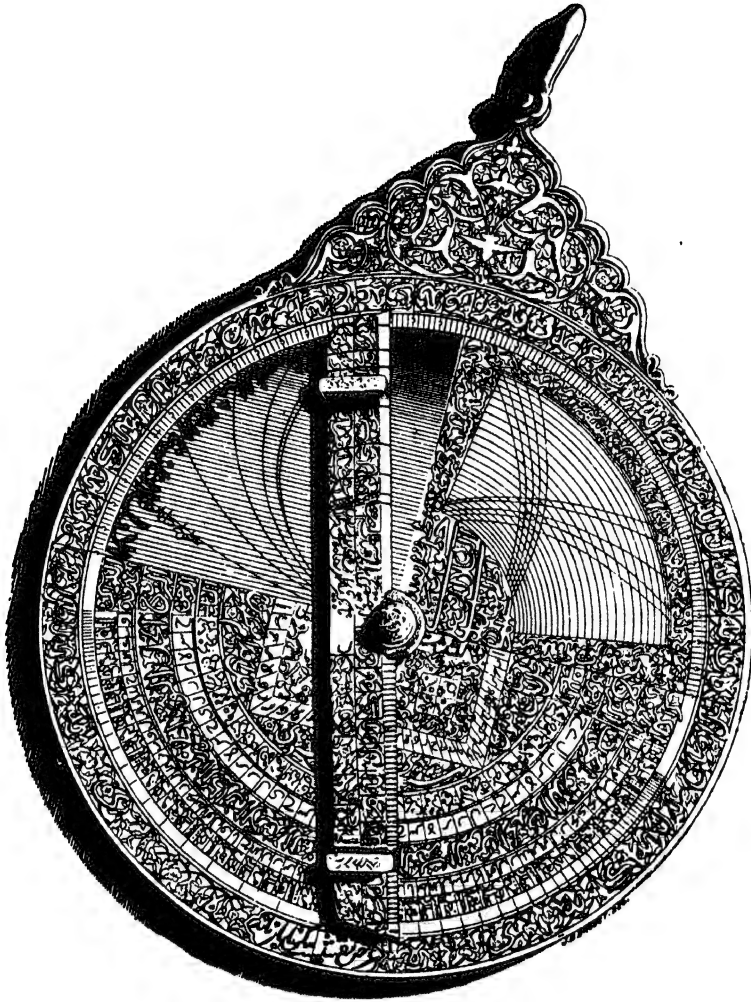
در سرپرستی و ترویج علوم واقعاً سلاطین مغول از سلجوقیان عقب نماندند؛ چنانکه در سال ۱۲۵۹ **هولاکو** علمای نامی را از اطراف و اکناف جمع نموده رصد خانه مهمی بطور نمونه در مراغه بنا نهاد. **قوبلای قاآن** برادر **هولاکو** که آن وقت چین را فتح کرده بود کتب هیئت بغداد و قاهره را بچین طلبید و در آنجا انتشار

---

۱ - عالم ریاضی و طب و جغرافی است. مقامش با **محمود** همان مقامی است که **ارسطو** نسبت به **اسکندر** دارا بود. در غزوات هندوستان با **محمود** همراه بود. تصانیف او زیاد ولی از میان آنها دو کتاب که یکی آثار الباقیه من قرون الغالبه و دیگر کتاب الهند در اروپا مقام شهرت را حائز میباشد. او سال ۱۲۰۸ میلادی در غزنه وفات یافت.

۲ - Grégorienne.

(۲۳۰) - يك اسطرلاب عربی که در کتابخانه ملی پاریس ضبط است .

داد و همین کتب بوده که ریاضی دانهای چین خاصه **کوشونگی** (در سال ۱۲۸۰ میلادی) بوسیله آنها از تمام مسائل هیئت اطلاع حاصل نمودند . در اینجا میتوان گفت که این علم بوسیله مسلمین در تمام روی زمین انتشار یافته است .
زمانیکه **تیمور** سمرقند را پای تخت حکومت وسیع خود قرارداد که عبارت

بود از ایران و هندوستان و ترکستان و تمام علمای اسلام را در آنجا جمع نمود .
الغ بیک نوه تیمور هم که در نیمه قرن پانزدهم میلادی در سمر قند سلطنت مینمود
 شوق مفراطی بعلم هیئت داشت و بدینجهت تمام علمای علم هیئت را جمع آوری کرد
 و چون دارای ثروت زیاد بود مبلغ هنگفتی خرج کرد و آلات رصدیه ای ساخت که
 تا آنوقت نظیر آن ساخته نشده بود . مینویسند که ربع دائره آن آنقدر بزرگ بود که نصف
 قطر آن با بلندی ایاصوفیه قسطنطنیه برابر بوده است . **الغ بیک** گویا آخرین شخص
 دانشگاه بغداد بوده و تحقیقات علمی او زمان قدیم و جدید را بهم مربوط و نزدیک
 ساخته است و فقط بین او با **کپلر** یکصد و پنجاه سال فاصله میباشد .

الغ بیک در سال ۱۴۳۷ میلادی کتابیرا که در نجوم معروف بزینج **الغ بیک**
 منتشر ساخت از مطالعه آن تا سال ۱۵۵۰ میلادی از علم هیئت اسلام زمینه خوبی
 میتوان بدست آورد . قسمت اولی این کتاب مشتمل است بر تقسیم اوقات ، تقویم مسائل
 اساسی اینعلم و در قسمت ثانی بحث از هیئت عملی بعمل آمده ، محاسبات راجعه به
 کسوف و خسوف ، ترتیب جداول ، طریق استعمال آنها و غیرها نشان داده شده است .
 در این جداول فهرست ستاره ها ، حرکت ماه و آفتاب و سایر سیارات ، طول و عرض
 بلد ، اماکن معظمه دنیا تماماً درج است ، منجمله عرض شهر سمر قند را نشان داده
 که در کتب فعلی ذکری از آن نیست و عرض مزبور راسی و نه درجه و بیست و هفت
 دقیقه و بیست و هشت ثانیه معین نموده است و در آخر کتاب مسائل موهومه علم
 نجوم درج است که پایه افکار و درجه معلومات آنروز را بما خبر میدهد . همین علم
 سبب **مرک الغ بیک** گردید چه او از روی افترا تات چندی کشف کرد که با دست
 پسر بزرگ خود کشته خواهد شد و بدینجهت او را از مناصب و شغلی که داشت انداخت
 او در مقابل ، علم طغیان برافراشت و بالاخره پدرش را مغلوب ساخت تا اینکه
 مجبور شد بترکستان فرار نمود و با وجود بیشکوییهای منجمین دوباره بطرف سمر قند
 برگشت و در آنجا به دست پسرش بقتل رسید .

تمام علمای ریاضی و نجوم آنعصر حتی ریاضی دانهای اروپا بعلم و احکام نجوم

(۲۳۱) - ظهر اسطرلاب صفحه «۶۰۹»

معتقد بودند و این عقیده تا قریب بزمان ما هم باقی بوده حتی خود کپلر چندین تقویم نوشته که در آن اقسام و انواع بیشکویی درج است.

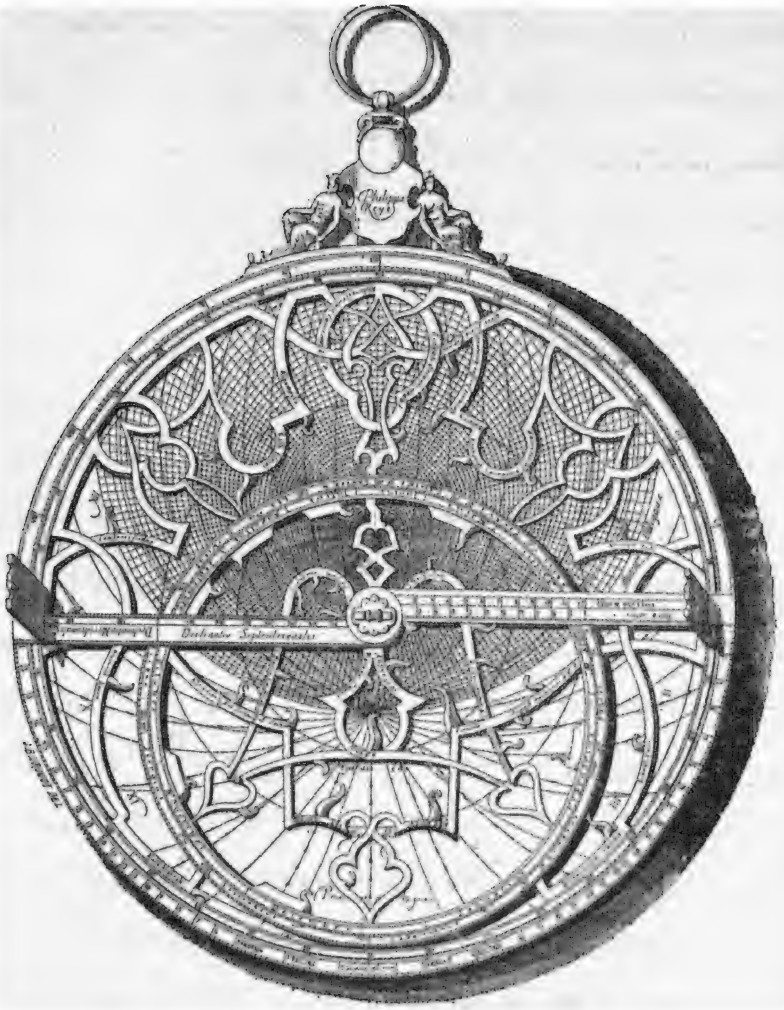
در آخر قرن دهم میلادی مصر از خلافت بغداد مجزّی گردید و نظیر خلفای بغداد خلفای فاطمی مصر هم نوازش ارباب فضل و ترویج علم و هنر را جزء مفاخر خود می‌شمردند و ازینرو مصر بعد از چندی در تمام علوم و فنون در ردیف دار الخلافه قدیم بغداد قرار گرفت و آموزشگاه هیئت مصر در مقابل آموزشگاه هیئت بغداد عرض وجود نموده توجه شائقین علوم ریاضی و هیئت را بطرف خود جلب کرد. قلّه المقطم

همانجائی که اکنون قلعه است رصد خانه‌ای نهایت مجلل و عالی بنانهاند. در این رصدخانه **ابن یونس** (سال وفات ۱۰۰۷ میلادی) در زمان خلافت **الحاکم بالله** (از سال ۹۹۰ تا سال ۱۰۲۱ میلادی) بنام **زیج** حا کمی **زیج** بزرگی تنظیم نمود که ناسخ تمام **زیجات** سابق بوده است. **زیج** مذکور در تمام کتب هیئت نقل شده حتی **کوشونک** در سال ۱۲۸۰ میلادی همین **زیج** را در کتاب خود ذکر نموده است. **ابن سبکی** (۱) که در سال ۱۰۴۰ میلادی در قاهره اقامت داشت مینویسد که در کتابخانه این شهر دو کره فلکی و شش هزار کتاب هیئت و ریاضی موجود میباشد. تعداد کتب هیئت مسلمین اندلس هم کمتر از کتب مسلمانان مشرق نبوده است.

ولی چون کتابخانه را بقصد التزام سوزانیدند فقط چند جلدش از میان آنها محفوظ ماند و آنها تا این زمان ترجمه نشده و شاید بعد ها هم ترجمه نشوند زیرا برای ترجمه آنها علاوه بر اینکه مترجم باید در زبان عربی ماهر باشد در اصطلاحات علمی آن هم بقدر یک نفر ریاضی دان باید دارای معلومات باشد. راجع بقالب علمای ریاضی و هیئت اندلس ما فقط نام آنها را در فهرست ها خوانده از تصانیف آنها چیزی که قابل باشد در دست نداریم ولی از همین قدری هم که در دست است معلوم میشود که در این علم نهایت اقتدار را دارا بوده اند، از جمله **زرقالی** (۲) که در سال ۱۰۸۰ میلادی میزیسته

۱ - از علماء اسطرب و حرکات فلکیه است که در مصر میزیسته و در ساختن آلات هیئت مشهور بوده است. در سال ۴۳۵ هجری وزیر **ابو القاسم علی بن احمد جرجانی** قبل از فوتش او را خواسته در مصر تنظیم خزانه کتب را بوی و اگذار کرده است. او میگوید در کتابخانه قاهره از کتب نجوم و هندسه خاصه فلسفه ۶۵۰۰ جلد کتاب دیدم و یک کره از مس کار بطلمیوس منجم معروف در آنجا بود که تاریخ ساخت آن تا آن سال ۱۲۵۰ سال بوده است و کره دیگر کار **ابو الحسین عبدالرحمن صوفی** بوده که برای **عضدالدوله** ساخته بود. وزنش ۳۰۰۰ درهم بود و به ۳۰۰۰ دینار طلا خریداری شده بود.

۲ - **ابواسحق ابراهیم بن یحیی** نقاش **زرقالی** اندلسی از اهل طلیطله از علمای قرن پنجم هجری است و در اواسط قرن مزبور در اندلس میزیست. او در علم رصد و حرکات اجرام فلکی اعلم علمای زمان خود بوده است و در عمل بالآت رصدیه مهارت کامل داشت. کتاب **صغیفه زرقاله** از تالیفات اوست. در این کتاب بناء عمل را بمنه و سنده گذارده و نیز استخراج طول کواکب را در اندلس بنا بر منهب ایرانیان کرده است، او در دربار **مامون** طلیطله بسر میبرد و یک نوع اسطرلابی بنا نمود که اسم آن **مامونیه** بوده است و بعد در اشبیلیه بدربار **معتد بن عباد** آمده و راجع به آلات هیئت که اختراع کرده بود کتابی باسم **العبادیه** نوشت.

(۲۳۲) - اسطرلاب عربی فیلیپ دوم اسپانی

فقط بقصد اکتشاف نقطه اوج آفتاب چهارصد و دومرتبه رصد کرده و همین دانشمند تقدیم سالیانه نقطتین اعتدال را پنجاه ثانیه معلوم داشته بود که تقریباً با تحقیقات امروز ما مطابق میباشد. **زرقالی** آلانی را که در هیئت پیکار میبرد خود تمام آنها را ساخته و نیز ساعت هائی را اختراع کرده که در طلیطله نهایت درجه مورد توجه واقع شده بودند

اگر چه همانطور که در سابق گفته شد تمام کتب مسلمین را در اندلس بر باد دادند ولی از کتب علمای نصاری آن عصر هم بخوبی میتوان پایه تحقیقات علمی علمای اسلام را بدست آورد چنانکه **سیدی لو** از کتب پادشاه کاستیل **آلفونس دهم** و نیز از اسناد و منابع دیگری چنین نتیجه گرفته است که بیضوی بودن مدار سیارات و حرکت زمین بدور آفتاب از جمله مسائلی است که قبل از **کپلر** و **کپرنیک** علمای اسلام آنرا کشف نموده بودند و زیجهای **آلفونس دهم** که بزج **آلفونسی** مشهور میباشد تماماً از مسلمین گرفته شده است .

علمای هیئت افریقا خصوصاً طنجه، فاس . مراکش هم، در ردیف علمای اندلس قرار میگرفتند ولی افسوس که کتب و رسائل آنها هم مفقود شده است . برای معلوم داشتن پایه علمی آنها همینقدر بس که در ابتداء قرن سیزدهم مسیحی **ابوعلی حسن مراکشی** (۱) یک نفر ریاضی دان زبر دست بین قاهره و مراکش بفاصله نصد فرسخ چهل و یک شهری که بوده عرض و طول تمام آنها را معین کرده بود . او تمام این اکتشافات را در کتابی که اسم آن جامع المبادی و الغایات است جمع نموده که **مسیوسیدی لو** یکقسمت آنرا ترجمه نموده است .

در این کتاب فاضل نامبرده راجع بآلات رصدیه اسلام شرحی ذکر نموده که نهایت درجه قابل توجه است و چون در ساعت هنوز رقاص استعمال نمیشد لذا برای تعیین وقت مقیاسی که داشته اند همان ساعت آفتابی بود و معلوم است که آن درجه صحتی که برای تحقیقات هندسی لازم میباشد در مقیاس مزبور موجود نبوده است . از ربع دایره و اسطرلاب زاویه ها را اندازه میگرفتند و اما اسطرلاب عرب خوشبختانه ما آنرا بدست آورده و در کتابخانه دولتی پاریس سه عدد از آن موجود که عکس یکی از آنها در این کتاب درج میباشد و حقیقه در ساخت آنها آخرین درجه

---

۱ - صاحب کتاب جامع المبادی و الغایات فی علم النیقات در حدود ۶۶۰ هجری وفات نموده است . کتاب مزبور مشتمل است بر شرح آلات رصدیه قدما و مسائل چندی در جبر و مقابله ؛ نصف اول این کتاب بفرانسه ترجمه شده و در سال ۱۸۳۴ در پاریس طبع گردید .

استادی و مهارت بکار برده شده و شاید امروز بهتر از آن نتوان از عهده برآمد .
 آلت مذکور (اسطرلاب) آلتی است خیلی ساده و آن عبارت از یکصفحه ایست از فلز که روی آن درجات را ترسیم نموده اند و روی دایره عضاده ایست که از دو طرف منتهی بدو لبه میشود . و قتیکه آلت را روی پایه یا زنجیره معلق قرار داده حالت عمودی برای آن پیدا میشود سپس عضاده را مقابل آفتاب نگاهداشته شعاع آن که از سوراخ (نُقبَتین) عبور نموده بچشم ناظر منتهی میشود طرف عضاده (مری) درجات را نشان داده از اینجا ارتفاع آفتاب را معلوم مینمایند . در رصد خانه ها ربع دایره ای که مستعمل بود در یکرمانی آنرا خیلی بزرگ ساخته بودند و در عصر حاضر هیچ محتاج بچنین دایره نیست زیرا که از برکت ترقیات صنعتی مثل (ورنیه)^(۱) آلتی اختراع شده که بوسیله آن روی یک دایره خیلی کوچکی تمام دقایق و ثوانی را میتوان معلوم داشت . لیکن در قدیم بیک چنین دایره محتاج بودند درست کنند که تمام درجات و دقایق و ثوانی را بتوان روی آن ترسیم نمود و معلوم است که نصف قطر چنین دایره باید خیلی بزرگ باشد .
 راصدین اسلام هر دقیقه را بدوازده قسمت تقسیم مینمودند که هر قسمت آن پنج ثانیه میشد و دیگر ارتفاع آفتاب را از طول سایه شاخص با اندازه معینی که روی سطح مستوی افقی سایه میاندازد معین مینمودند و این عمل هر قدر ارتفاع شاخص بیشتر باشد اقرب بدقت خواهد بود . خلاصه تحقیقات و اکتشافات علمای اسلام در علم هیئت بدینقرار است :

- ۱ - ادخال ظل در محاسبات هیوی از قرن دهم میلادی ؛
- ۲ - ترتیب زیجات حرکت سیارات ؛
- ۳ - تحقیقات کامل راجع بعیل منطقه البروج و تناقض آن ؛
- ۴ - اکتشاف میزان تقدیم اعتدالین ؛
- ۵ - تحقیق طول مدت سال که در اینمسئله مسلمین مقدم بر همه میباشند ؛
- ۶ - مشاهده بی نظمیهای در فاصله ماه از آفتاب و کشف یکحرکت غیر متشابه ثالثی که امروزه بنام تغییرات معروف است و تصور میکنند که این مسئله را **تی کوبراهه** در سال ۱۶۰۱ میلادی اولین دفعه کشف نموده است و حال اینکه اینطور نیست .

باب چهارم - علم جغرافیا

فصل اول

تحقیقات جغرافیائی

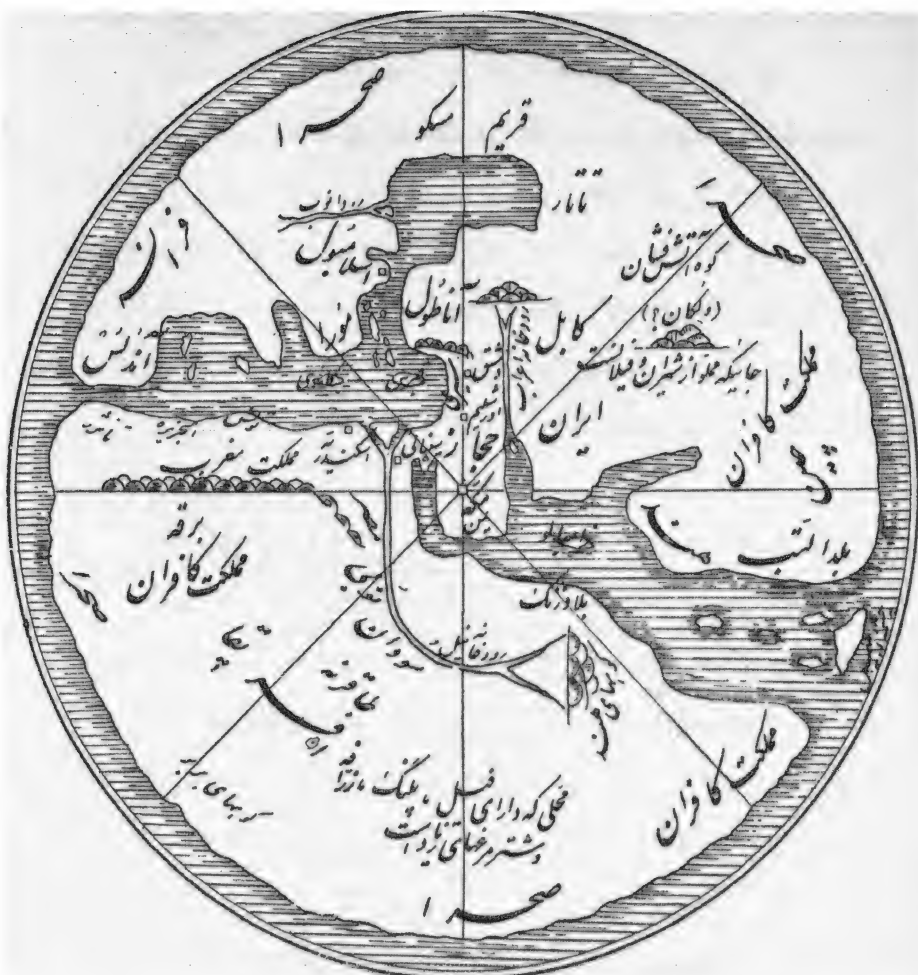
مسلمین در جهاز رانی همیشه دلیر بوده و از فاصله‌های زیاد و مسافت‌های بعیده هیچ اندیشه‌ای بخود راه نمی‌دادند. حتی امروز هم دیده می‌شود که آنها بقصد زیارت مکه ممالک بعیده را قطع مینمایند و اروپائیانی که بزرگ‌تر از آنها و از وسط آفریقا می‌رسند کاروان مسلمین را می‌بینند که این سفر بنظر آنها عادی معلوم شده بطور ساده آنرا انجام می‌دهند.

آنها در اوائل حکومت اسلام روابط و تعلقات تجارتی خود را با ممالک بعیده مثل چین و بعضی از قسمت‌های روسیه و نقاط غیر معلوم آفریقا برقرار نموده که آنوقت اروپائیانی هیچ بآنها پی نبرده بودند.

راجع بکشورهای که اعراب با آنها روابط تجارتی داشته و راه‌هایی که محل عبور و مرور آنها بوده است مادر باب آینده مفصلاً بیان خواهیم نمود و در این مقام فقط شرحی دائر بر تحقیقات جغرافیائی و اسفارشان بر سبیل اجمال بدان مینمائیم.

ابتدای امر جهانگردان اسلام یکمده بازرگانانی بودند که فقط بقصد بازرگانی مسافرت میکردند و با اینکه در اینگونه اشخاص عموماً یکچنین لیاقتی که برای مشاهدات علمی لازم است وجود نداشت معذلک بعضی از بیانات آنها قابل استفاده میباشد. منجمله **سلیمان** یک نفر از بازرگانان عرب که در قرن نهم میلادی بچین مسافرتی نموده سفرنامه‌ای ترتیب داده است که آنرا اول سفرنامه مسلمین باید شمرد. **سلیمان** از (سیراف) که یکی از بنادر خلیج فارس بوده و کشتی‌های چینی غالباً همینجا لنگر میانداختند حرکت کرده و از دریای هند عبور نموده بسواحل چین رسیده است. او این سفرنامه را در سال

[۲۳۳] - نقشه عرب متعلق برن دوازدهم که در قاهره توسط پریس داونسن ترسیم شده است

۸۵۱ میلادی نوشته و ابویزید یکی از هموطنان او آنرا در سال ۸۸۰ میلادی تکمیل نموده است. از حالات چین و جهان نکران مسلمین در سفر نامه مذکور بیاناتی بعمل آمده که شایان توجه و قابل استفاده میباشد. سفر نامه سلیمان^(۱) اولین کتابی بوده

۱ - ساکن بصره بوده و چندین مرتبه به هند و چین سفر نموده است. از کلیه سفر نامه او یک جلد در کتابخانه دولتی پاریس موجود و مسبو رینو* در سال ۱۸۴۵ میلادی آن را در دو جلد فرانسه ترجمه و طبع نموده است.
* Reinaud.

که راجع بچین در اروپا شایع گردید و آن در اوایل قرن گذشته بفرانسه ترجمه شده است.

آری، همانطور که اشاره شد **سلیمان** یکشخص عادی بوده است لیکن **مسعودی** که در آخر قرن نهم میلادی در بغداد تولد یافته از اشخاص نامی بشمار می‌آید. او مدت بیست و پنجسال اوقات خود را بمسافرت مصروف داشته نقاط اسلامی و ممالک هم - جوار مثل هندوستان و غیره را گردش کرده است. کتابهایی که او در این باب تصنیف نموده ذایع خاصه کتاب **مروج الذهب** که در تمام دنیا منتشر می‌باشد. **ابن خلدون** یکی از مورخین مشهور که در چهار صد سال بعد از **مسعودی** میزیسته در توصیف این کتاب چنین مینویسد:

” **مسعودی** در **مروج الذهب** تمام حالات اقوام مغرب و مشرق را که در سال ۹۴۱ میلادی (سال سیصد و سی هجری) بوده اند مشروحاً ذکر نموده است چنانکه راجع بعادات و رسوم، مذاهب و ادیان، کشورها، صحاری، جبال، بحار، تقسیمات مملکتی، سلسله سلاطین و بالاخره شعب و قبایل هر يك از اقوام میتوان از این کتاب اطلاعات کافی بدست آورد، بعلاوه کتاب مذکور نمونه ایست که مورخین دیگر از آن اقتباس نموده و مأخذی است که برای کشف صحت و بطلان اطلاعات خود بآن مراجعه مینمایند “.

یکی از علمای جغرافی **ابن حوقل** میباشد^(۱) که مثل **مسعودی** او هم در بغداد تولد یافته است. مشارالیه وقتی شروع بجهانگردی نمود که دوره جهانگردی **مسعودی** خاتمه پیدا نموده بود. فاضل نامبرده در یکی از کتابهای خود چنین مینویسد:

” من روی زمین را طولاً و عرضاً بیان نموده کلیه کشورها و مرزهای اسلامی را شرح داده ام. راجع بهر کشور یکنقشه ای هم ضمیمه آن میباشد که در آن تمام اماکن

۱ - **ابو القاسم بن حوقل**؛ یکنفر جغرافی دان مشهور اسلام میباشد. او در سال ۹۴۲ میلادی از بغداد روانه شده تا مدت بیست و هشت سال مشغول مسافرت و سیاحت بوده است. او اخذ جغرافیای او بیشتر کتب **اصطخری** و **قدامه** و **جیهانی** میباشد. او در آخر قرن دهم میلادی وفات نمود.

مختلفه را نشان داده ام . مسائل متعلقه بهر کشوری از بیان سرحدات ، شهر و قصبات شطوط و انهار و بحار ، محصولات و اقسام زراعت و غلات ، طرق و شوارع ، فاصله آن با ممالک همجوار ، اجناس تجارتی مهمه و بالاخره آنچه که علم جغرافیا در نظر سلاطین و وزراء یا افراد هر طبقه مطبوع و دلچسب قرار میدهد در کتاب من یافت میشود .

البیرونی در سال ۱۰۰۰ میلادی با **محمود غزنوی** بهندوستان رفته راجع به سند و قسمت شمالی هندوستان مشاهدات فلکی زیادی انتشار داده است و او در صد بر آمد که از روی حسابهای نجومی نقشه آن کشور را تصحیح و تکمیل نماید .

منجمله **ابوالحسن** ^(۱) که در اوایل قرن سیزدهم میلادی میزیسته علاوه بر هیئت و نجوم که ما آنرا قبلاً ذکر نمودیم او یکی از جهانگردان معروف اسلام هم بشمار میآید . این فاضل بسواحل افریقای شمالی سفر نموده از مراکش تا مصر را سیاحت کرده است و او بقصد نقشه افریقای **بطلمیوس** عرض و طول بلد چهل و چهار نقطه و امکانه مهمه را مطابق هیئت کشف و تعیین نمود .

آخرین جهانگرد نامی اسلام **ابن بطوطه** میباشد که از سال ۱۳۲۵ شروع به گردش نموده است . **ابن بطوطه** از طنجه روانه شده افریقای شمالی ، مصر ، فلسطین ، عراق عجم تا قسمت شمالی عربستان و مکه و از قسمت جنوبی روس و قسطنطنیه و غیره ببخارا و خراسان و از راه قندهار وارد هندوستان شده و بدلهی که آنوقت پایتخت یکی از پادشاهان اسلام بود ورود نمود . پادشاه آنجا او را مأمور دربار چین نموده به توسط او پیغامی بپادشاه آنجا فرستاد و او از راه دریا بعد از دیدن سیلان ، سوماترا و جاوه بشهری که حالیه نام آن پکن است رسید و پس از انجام مأموریت دوباره از طریق دریا بوطن خود برگشت و این اسفار اولیه او مدت بیست و چهار سال طول کشید ولی او از این مسافرت طولانی ملالتی حاصل ننموده بعد از چندی عازم دیار اندلس گردید و از داخله افریقا تا به (تمبکتو) ^(۲) سفر نمود . **ابن بطوطه** در سال

۱ - مراد همان **ابوالحسن علی بن ابی القاسم بن اماجور** است که در موضوع هیئت صفحه ۶۰۰ همین کتاب ذکر آن گذشت .

۲ - Tombouctou.

۱۳۷۷ میلادی که تقریباً تمام ربع مسکون آنوقت را سیاحت کرده بود در فاس اینجهان را وداع نمود. در این زمان هم کسی این اندازه دنیا را سیاحت کنند مقام شهرت را حائز خواهد گردید.

فصل دوم

پیشرفت در علم جغرافیا

مسلمین در جغرافی هم ترقیات و پیشرفتهائی حاصل نمودند و سبب عمده این پیشرفت هم یکی مسافرت و سیاحت آنها بوده که ذکر آن گذشت و دیگر معلومات و اطلاعاتی بود که از علم هیئت داشتند، شکی نیست که آنها در بدو امر در این علم هم شاگرد یونان و منابع عامی آنان همان کتب یونان خاصه کتابهای بطلمیوس بوده ولی از روی همان استعداد و هوش فطری چیزی نگذشت که آنها در این علم هم قدم های سریعی برداشته از استادان خود جلو افتادند.

بطلمیوس در تعیین موقع جغرافیائی بلاد مرتکب اشتباهات بزرگی شده از جمله در خصوص طول بحر الروم چهارصد فرسخ بخطا رفته است.

امکنه و نقاطی را که مسلمین تحقیق نموده و قتیکه با تحقیقات یونانیان مقایسه میکنیم بخوبی معلوم میشود که آنها چه خدمت نمایانی باین علم نموده اند مثلاً راجع بعرض بلاد تحقیقات مسلمین با تحقیقات امروزه تفاوتی که دارد از دقایق تجاوز نمیکند، بر خلاف یونانیان که در تحقیقات خود اشتباهی که نموده اند از دقایق تجاوز کرده بچندین درجات میرسد و همچنین در طول بلاد شکی نیست که در تحقیقات مسلمین اشتباهات زیادی وجود دارد و البته در دوره ای که نه ساعت های قابل بود و نه برای حرکت قمر جداول صحیحی وجود داشته است انتظاری هم غیر از این نمیتوان داشت. ولی سخن اینجاست که این اشتباهات ندرتاً از دو درجه تجاوز میکند و آن را با اشتباهات یونانی ها که مقایسه میکنیم بمدارج کمتر می باشد، چه مواقعی را که یونانیان تعیین کرده بودند گاهی مرتکب اشتباهات بزرگ شده از جمله طول

بلد طنجه را **بطلمیوس** از نصف النهار اسکندریه حساب نموده پنجاه و سه درجه و سی دقیقه نشان داده است ، در صورتیکه طول واقعی آن سی و پنج درجه و چهل و یکدقیقه میباشد که قریب بهیجده درجه در آن اشتباه شده است . در نقشه های عرب طول بحر الروم از طنجه تا طرابلس شامات کمتر از یکدرجه اشتباه شده است لیکن در نقشه های **بطلمیوس** طول آن نوزده درجه بیشتر قرار داده شده و اشتباه بزرگتری هم که در چهار صد فرسخ سابق الذکر دست داده تقریباً از همین جا ناشی شده است . علمای اسلام در جغرافی کتابهای مبسوطی نوشته اند که بعضی از آنها تا مدت طولانی جزء کتب درسی اروپا بوده است و قدیمتر از همه کتابی است که **فضر** (۱) در سال ۷۴۰ میلادی آنرا تصنیف نموده است . در این کتاب مطالبی هم دیده می شود که مربوط بعلم جغرافی نیست و چنین معلوم میشود که او این کتاب را برای بدوی ها تألیف نموده است .

جغرافیای **الاصطخری** (۲) که در اواسط قرن نهم میلادی انتشار یافته بر کتاب فوق الذکر ترجیح دارد اما در این کتاب فقط از دریاهای ، کوهها ، شهرها و قصبات و غیرها نام برده شده است .

تصانیف **مسعودی** که معاصر **اصطخری** است و همچنین **کتب المقدسی** (۳) که در سال ۹۸۵ میلادی نوشته شده در حقیقت باید آنها را سفرنامه نامید . مشهورترین علمای جغرافی عرب **ادریسی** است که کتب او در لاتینی ترجمه شده و در قرون وسطی تنها بوسیله کتب او اینعلم در اروپا شایع گردید .

۱- **فضر بن شمیل بصری** ، از علمای جغرافی نبوده بلکه در نحو و حدیث شهرت داشته است . **حریری** در درة الفواص فی اوهام الخواص حالات وی را ذکر نموده است او بعد از چندی که در بصره اقامت داشت بخراسان حرکت نمود و در نحو شاگرد **خلیل** بوده است . و چهل سال در میان بدویها بسر برد . بزرگترین کتاب او **کتاب الصفات** میباشد که جزء ثانی آن متعلق است بجبال و امکنه و غیره .

۲- **اصطخری** ، **ابو اسحق الفارسی الاصطخری** که در سال ۹۰۱ میلادی حیات داشت .

۳- **مقدسی** ، **شمس الدین ابو عبد الله محمد بن احمد بن ابی بکر النشاری المقدسی** صاحب **کتاب احسن التقاسیم** ، متوفی در ۳۷۵ است .

(۲۳۴) - نقشه عالم متعلق به ادیسی سال ۱۱۶۰ میلادی

مسقط الرأس **ادیسی** اندلس بود و بمناسبت چندی بعد از فتح سیسیل باندک زمانی او خود را بدربار **راجر** پادشاه آنجا رسانید و در سال ۱۱۵۴ کتابی در جغرافی که مشهور است تصنیف نمود. او علاوه بر تحقیقات علمی تمام قدما یک رشته وقایعی هم که از جهانگردان زمان خود شنیده بود با نقوشات زیاد تمام آنها را در این کتاب درج نموده است. کتاب نامبرده زیاده از سیصد سال جزء کتب درسی اروپا بود و از آن تقلید میکردند و چیزی که فوق العاده اسباب تعجب است اینکه راجع بمنابع رود نیل منبعی را که اروپائیها جدیداً کشف نموده اند **ادیسی** در یکی از نقشه هائی که خود ما آنرا در اینجا ترسیم مینمائیم عین آن را نشان داده و معلوم میشود که مسلمین از چندین قرن پیش آن را کشف نموده بودند.

از جمله علمای جغرافی اسلام یکی **قزوینی** است^(۱) و دیگر **یاقوت حموی**^(۲) که در قرن سیزدهم میلادی میزیستند. جغرافیای **یاقوت** در حقیقت فرهنگی است راجع به تمام کشورها و بلاد اسلامی تألیف یافته و در شرح هر یک وقایع و حالات زیادی هم ذکر شده است.

منجمه **ابوالفداء** پادشاه حماه که از سال ۱۲۷۱ تا سال ۱۳۳۱ میلادی میزیست یکنفر از علمای جغرافی هم محسوب می باشد لیکن او هر چه داشته از کتب دیگران فرا گرفته و همینطور است حال **مقریزی**^(۳) و **الحسن**

چون ذکر اسامی تمام علمای جغرافی اسلام و تصانیف آنها بطول خواهد انجامید لهذا ما آنها را در اینجا ختم مینمائیم و فقط برای اطلاع خوانندگان کتاب مینویسیم که **ابوالفداء** علمای جغرافی تازمان خود را که نام برده عده آنها غالب بر شصت نفر میشود و البته از این بیان مختصر میتوان فهمید که علمای اسلام این علم را تا چه اندازه ترقی داده اند و با اینحال از مثل **سیو ویوین دوسن مارتین**^(۴) یکنفر آدم لایق و مطلعی خیلی بعید است که تمام زحمات مسلمین را از نظر داده و حق خدمتی که بر ما دارند پایمال نماید و بلاشک آنها نمیتوان به چیزی حمل نمود غیر از اینکه بگوئیم که نسبت به اسلام تعصب و عناد موروثی اروپا هنوز باقی می باشد و در خاتمه بیان ما با کمال آزادی مینویسیم که مسلمین از حیث تحقیقات علمی محاسبات نجومی را که بر روی آن نقشه جراترا بنا نمودند تصحیح و تکمیل نموده اغلاط و اشتباهات فاحشی که از یونانیان سرزده بود تمام آنها را هم اصلاح نمودند و از نظر سیاحت و اسفار سفرنامه هائیرا شایع ساختند که بوسیله آنها امکان و مواضعیکه تا آنوقت از نظر ما مخفی حتی عبور اروپائیان هم بدانجا ها اتفاق نیفتاده بود تماماً معلوم گردیدند و اما از حیث تألیفات جغرافیائی آنها کتبی تألیف و تصنیف نمودند که بجای کتب سابقین قرار گرفته تا چندین قرن از همان کتب اروپا تقلید مینمود.

۱ - **شیخ زکریا بن محمد القزوینی** ، یکنفر از علمای مشهور میباشد . از جمله مصنفات او کتاب **عجایب المخلوقات** و اسم کتاب جغرافی او **آثار البلاد و اخبار العباد** میباشد ، ولادت او در ۶۰۰ و فاش در ۶۸۲ در واسط واقع شده .

۲ - **ابو عبدالله یاقوت الرومی الحموی البغدادی** . اسم کتاب او **المشترک فی البلدان** است و کتاب دیگر او **معجم البلدان** . معجم الادبا و غیره میباشد (متوفی ۶۲۶) .

۳ - بذیل صفحه « ۲۸۴ » رجوع شود .

۴ - Vivien de Saint-Martin .

باب پنجم - علوم طبیعی و طریقه استعمال آن

فصل اول

فيزيك و جبر اثقال

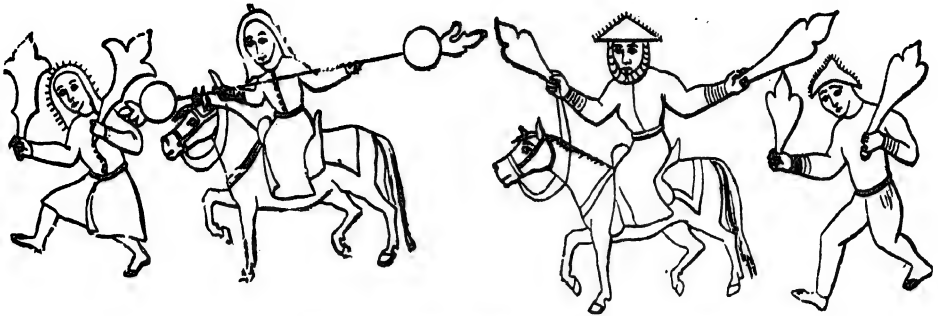
فيزيك

اگر چه باستثنای کتب چندی مثل کتب ابن هیثم^(۱) در علم مناظر که در آن از شعاعهای منکسر و مستقیم و منعکس و همچنین از تصاویر در آئینه های مقعر بحث شده، اغلب کتب طبیعی دوره عرب بریاد رفته ولی از دیدن همین تصانیف مختصر هم که در دسترس ما میباشند بخوبی معلوم میشود که درین علم مسلمین تا چه درجه ترقی حاصل کرده بودند. از جمله تصانیفی که بسی تعجب آوراست همین کتاب مناظر الحسن است که فعلاً موجود میباشد. کتاب مذکور در زبان لاتینی و ایتالیائی ترجمه شده و این همان کتابی است که کپلر در کتاب مناظر خود از آن زیاد از حد استفاده نموده است.

در این کتاب از کانون آئینه ها و محل ظهور صور در آنها و مسئله انعکاس شعاع و مزایای صور و غیره محققانه بحث شده و این مسئله را که حل آن موقوف بر معادله درجه چهارم بوده از هندسه حل نموده است و آن اینست که در یک آئینه کروی نقطه انعکاس را معین نمودن در صورتیکه محل شیئی منعکس و نظر معلوم باشد. مسیو شاسل که متخصص در اینگونه امور میباشد مینویسد که اروپا در علم مناظر معلوماتی که حاصل نمود مأخذ آن کتاب الحسن بوده است.

۱ - ابن هیثم و الحسن، هر دو بشخص واحد اطلاق شده است. او نامش الحسن بن هیثم و مقیم بصره بوده است. الحاکم بامرالله او را بمصر طلبید و تا ایندرجه خلیفه باو علاقه داشت که حین ورود شخصاً باستقبال او بیرون رفت. الحسن یکی از ریاضی دانهای معروف بشمار می آید و تعداد کتب او از پنجاه منجاوز و سال وفاتش ۱۰۳۹ میلادی بوده است.

(۲۳۰ - ۲۳۶) - سوار نظام مسلمین با آلات دفاعیه ناریه

علم جرّ اقبال
اطلاعات عملی مسلمین در جرّ اقبال بدرجه کمال بود. از آلات
چندی که بما رسیده و نیز از بیانات نویسندگان قدیم میتوان
معلوم داشت که پایه ترقیات صنعتی آنها چهقدر عالی بوده است.

دکتر برنار معلم دارالفنون ا کسفورد مینویسد که استعمال رقاص در ساعت
از چیزهائی است که مسلمین آنرا اکتشاف نموده اند، لیکن باید دانست که در ثبوت این
امر مهمّ دلایلی که اقامه شده غیر کافی است و راجع بساعتی که **هارون الرشید** آن
را بعنوان هدیه برای **شارلمان** فرستاد که از افتادن گلوله برنجی روی صفحه ای
از فلز صدائی بلند میشد که علامت يك ساعت بود چیزیکه زیاد نزدیک بعقل میباشد
اینست که ساعت مذکور ساعت آبی بوده است و در عین حال اینمطلب را نیز نمیتوان
انکار نمود که آنها ساعت های انگیر داری هم ساخته بودند که از ساعت های آبی بکلی
امتیاز داشته است و ثبوت آن شرحی است که غالب جهانگردان خاصه **بنیامن دو تودل**
که در قرن دوازدهم میلادی به فلسطین رفته بود راجع بساعت جامع دمشق نگاشته
خصوصاً این جیبیر بیانی که در این باب نموده و مسیدو **سیلوستر دوساسی** (۱) هم آنرا
ترجمه نموده ماعین ترجمه مزبور را در اینجا مینگاریم :

« وقتی که از دروازه جیروم (۲) خارج میشوند دیوار راهرو طرف راست، طاق
مدووری بشکل گنبد بنظر میآید. در آن دو صفحه مدووری از مس تعبیه شده که در

۱- Sylvestre de Sacy.

۲- Djiroum.

آن منافذی بعدد ساعات روز قرار داده اند و دو وزنه هم از مس ترتیب داده شده که از منقار دو باز مسین میان دو پیاله ای که ته آن سوراخ است پرتاب میشوند یعنی در سر هر ساعتی دوبار مذکور گردن خود را کشیده آن دو وزنه را با طرزی شکفت انگیز میان آن دو پیاله میاندازند که هر ناظری آنرا بسحر و جادو حمل مینماید. و قتی که گلوله ها میان ظرف نامبرده افتاد صدائی از آن بلند میشود که علامت یکساعت میباشد و بعد همان گلوله ها از سوراخ مذکور داخل اندرون دیوار میشوند، آنوقت درب مسی که مخصوص این روزنه است بخودی خود بسته میشود و این عمل تا آخر ساعات روز تکرار می شود که گفته شد جاری میباشد. و قتی که ساعات روز با تمام رسید و تمام روزنه ها بسته شد برای ساعات شب دستگاه دیگری بکار می افتد و آن اینست که در همین شکل محرابی که صفحه مذکوره در آن واقع شده دوازده حلقه کوچکی از مس ساخته شده که وسط آنها سوراخ می باشد و در هر حلقه طرف دیوار شیشه ای نصب شده و پشت سر آن چراغی است که بكمك آب حرکت میکند، چراغ مزبور مطابق حرکت ساعت سمت حلقه ها حرکت مینماید چنانکه سر هر ساعتی چراغ مقابل شیشه میرسد و حلقه ای را که بآن اختصاص دارد روشن نموده از اینجا معلوم میشود که یکساعت تمام شده است و بهمین ترتیب جاری است تا تمام ساعات شب خاتمه پیدا کنند .

فصل دوم

شیمی

در میان علمای اسلام همانطور که تحقیق مسائل هیئت توأم با نجوم بود علم شیمی هم با فن طلا سازی توأم و مختلط بوده است. ولی از اختلاط و توأم شدن دو موضوع یکی واقعی و دیگر خیالی، هیچ تفاوت و فرقی در اکتشافات و ایجادات آنها پیدانند. عرب در شیمی معلوماتیکه از یونان حاصل نمود محدود بوده است و مواد مهمی که یونانیان از آنها بی اطلاع بوده اند مثل تیزاب سلطانی^(۱)، الکل، جوهر گوگرد، ۱ - تیزاب سلطانی از جوهر گوگرد و شوره مرکب میباشد و خاصیت آن تحلیل طلاست در صورتیکه مرکب از آنها جدا گانه در طلا نمیتواند تأثیر نماید.

تیزاب فاروق و غیره تماماً از ایجاد و اکتشافات مسلمین میباشد. آنها عمل تقطیر و غیره را که از عمل های اساسی اینعلم است جاری و معمول داشتند.

اینکه در کتب شیمی مینویسند **لاوازیه** (۱) موجد اینعلم میباشد باید در نظر داشت که هیچ علمی اعم از کیمیا یا غیر آن دفعهٔ ایجاد نشده است چنانکه لابراتوارهای هزار سال پیش مسلمین و اکتشافات مهمهٔ آنها در اینعلم نمیشدند هیچوقت **لاوازیه** نمیتوانست قدمی بجلو بگذارد.

اقدام و اشهر علمای کیمیای اسلام **جابر** (۲) است که در اواخر قرن هشتم میلادی حیات داشته است. تصنیفات او خیلی زیاد است ولی چون **جابر** نام در عرب زیاد بود لهذا تمیز دادن مؤلفات او مشکل میباشد. چندین کذاب او در لائینی هم ترجمه شده که مشهور ترین آنها کتابی است موسوم به نتایج النکمیل و آن در سال ۱۶۷۲ میلادی بزبان فرانسه ترجمه شده و همچو معلوم میشود که تا مدتی این کتاب در اروپا مستند شناخته شده مورد استفاده بوده است.

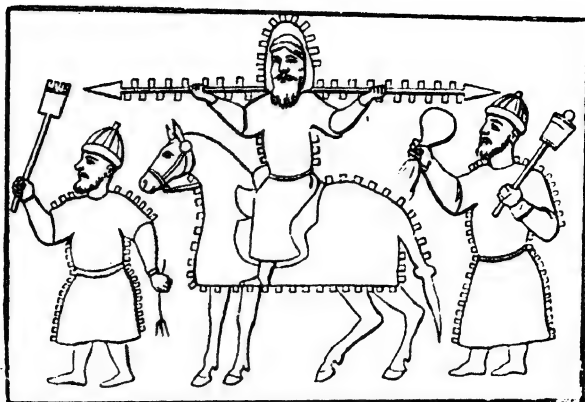
تصانیف **جابر** مانند يك دائرة المعارف علمی مشتمل است بر خلاصه ای از مجموع مسائل کیمیای مسلمین، در این تصنیفات ترکیباتی ذکر شده که قبلاً معلوم نبودند مانند تیزاب فاروق و تیزاب سلطانی که در شیمی دو عامل مؤثری هستند که بدون آنها اینعلم نمیتواند صورت خارجی پیدا کند و چنین بر میآید که **جابر** از خواص بعضی گازها نیز واقف بوده است چنانکه او بشرح ذیل مینویسد: چون گازها با اجسام مرکب شوند شکل و خاصیت خود را از دست میدهند و در حقیقت از آنچه بودند تغییر

۱ - Lavoisier.

۲ - **ابوموسی جابر بن حیان**. از مشاهیر علمای کیمیا و تصنیفات او زیاده از هزار جلد میباشد سرگذشت و حالات او درست معلوم نیست، میگویند که او ساکن خراسان بوده است.

جابر را علمای کیمیاى مشرق مانند **شیخ محمد قمری** و **ابن وحشیه** و **مظفر علیشاه کرمانی** و غیره **ریب امام جعفر صادق** م دانسته اند و دراینکه شاکر آنحضرت بوده شکى نیست زیرا در مؤلفات خود مکرر بنام و عنوان آنحضرت قسم یاد میکند. قسمت بزرگ علم **جابر** در حقیقت گیاه شناسی است. او در ۷۶۵ میلادی میزیست.

میکند . چنانکه بخواهند
آنها را از اجسام باز گیرند
در این صورت ممکن است در
حالت روی دهد، یا گازها به
تنهایی جدا شده متصاد شوند
و اجسامی که طرف ترکیب با
آنها بودند بر جای بمانند، یا گاز
ها و اجسام تمام دفعة واحده از

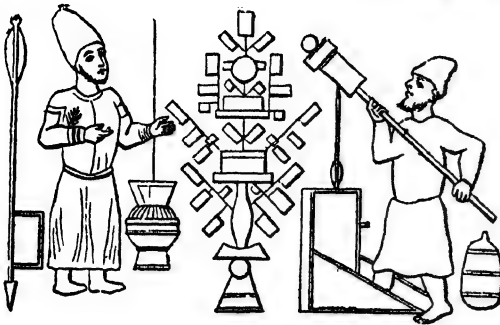

(۲۳۷) - سواره نظام مأمور انداختن نشسته حریق

میان رفته فانی شوند .

مانند سایر علمای شیمی عقیده جابر هم این بوده است که فلزات از اجزاء
مختلفه غیر معلومی تکوین یافته اند و او برای هر يك از این اجزاء نامی خاص نهاده
مثل گوگرد، جیوه، زرنیخ اما اجزائی که این مرکبات از آنها پیدا شده اند بین خواص
آنها با خواص خود این مرکبات شباهتی وجود ندارد. ارباب کیمیا مکرر اینمطلب
را تذکر داده اند و برای محفوظ ماندن از اشتباهاتی که غالب از نویسندگان در این
باب کرده اند بر ما لازم است این اصل را مد نظر قرار دهیم .

بنا بر عقیده علمای شیمی عرب تمام فلزات از یکنوع اجزاء تشکیل یافته اند
و منشأ اختلاف بین آنها اختلافی است در کمیت و مقدار این اجزاء موجود میباشد
و بنا بر این اگر اجزاء فلزی را از هم تجزیه نموده بعد آن اجزاء را بقدر معینی
بتوانیم با هم ترکیب کنیم هر فلزی را که بخواهیم اگر چه طلا هم باشد میتوانیم بسازیم
مسئله تبدیل فلزی بفلز دیگر از مسائلی است که علمای کیمیاوی اسلام تا چندین
قرن مشغول تحقیق آن بوده اند، هر چند این عقیده مخالف با اصول علمی حاضرها
است ولی این مسئله باصل علم شیمی خدمت نمایانی نمود، زیرا که از این راه عملاً تحقیقاتی
بممل آمد و اکتشافات مهمه ای حاصل گردید که بدون طمع طلا آن اکتشافات ممکن
نبود حاصل شود. راست است آن چیزیکه اصل مقصود بود بدست نیامد اما در عوض

نتایج دیگری بدست آمد که اگر برای تبدیل فلزات اینهمه کوشش بعمل نمی‌آمد آن نتایج هیچوقت حاصل نمیشدند.

در تصنیفات **جابر** ترکیباتی ذکر شده که قبلاً معلوم نبودند مثل جوهر شوره، تیزاب سلطانی، قلیاب،

(۲۳۸) - اسلحه های آتشین عرب در قرن سیزدهم

نوشار، سنگ جهنم، دار اشکنه، جوهه قرمز و غیره. او اولین کسی است که در این کتب يك سلسله عملیات شیمیایی از قبیل تقطیر، تبخیر، تبلور، انحلال و تجزیه و ترکیب و غیره ها را بیان نموده است.

مسلمین یکسلسله موادی را اکتشاف نمودند که در استعمالات روزانه شیمی و صنعت محل حاجت میباشد مثل جوهر گوگرد و الکل و **الرازی** (۱) که در سال ۹۴۰ وفات یافته است اول از همه تفصیل تمام آنها را در کتاب خود بیان نموده است مثل اینکه از تقطیر زاج سبز جوهر گوگرد استخراج نمودن و از تقطیر مواد نشاءه یا مواد قندی تخمیر شده الکل بیرون آوردن -

اکثر نویسندگان اسلام که هم آنها مصروف علوم بود دارای علم کیمیا هم بودند ولی باستثنای کتب **جابر** و **الرازی** بقیه کتب مفقود گردیده چیزی از آن در دست نیست و چون کتابهایی که بما رسیده بقدری مفیدند که از مفقود شدن بقیه کتب ناچار اظهار تأسف می‌نمائیم. از دیدن ترکیبات شیمیایی که در کتب طبیبی عرب ذکر شده معلوم میشود که در این فن پایه فکر و دامنه معلومات آنها تا چه اندازه

۱ - **ابوبکر محمد بن زکریا الرازی** در فلسفه خصوصاً در طب مقام شهرت را حائز بوده است. **ابن جلیجل** در تاریخ طب خود مینویسد که **الرازی** ابتدا ریاست طبیبی بیمارستان ری را دارا بود و بعد زمان خلیفه **مکفی بالله** پیغام داد آمد العاوی، الجامع، کتاب الاقطاب، منصوریه از تصانیف مشهوره او میباشد و او در سال ۹۳۲ میلادی وفات نمود.

وسیع بوده است و مخصوصاً دوا سازی از جمله چیزهایی است که ایجاد آن مخصوص مسلمین میباشد و در رنگ سازی ، استخراج فلزات ، ساختن فولاد ، چرم سازی مهارتی که داشته اند ثابت میشود که آنها در پیشه و هنر (صنعت و حرفت) هم از علم کیمیا استفاده نموده آنرا بکار میبردند .

فصل سوم

فنون و اکتشافات

اطلاعات فنی مسلمین بطور عمل هم در پیشه و هنر با تحقیقات علمیه دوش بدوش جلو رفته و بواسطه همین اطلاعات علمی است که بدایعی در فنون آنها موجود میباشد . اگر چه از کتب و نسخه های فنی اعراب چیزی بمانده ولی نتایجی که گرفته اند در دست است . مثلاً این مطلب بر ما معلوم است که آنها در استخراج معادن از قبیل طلا ، آهن ، مس ، گوگرد و جیوه مطلع بودند و در رنگ سازی مهارت داشته و از شمشیر های طلیطله بر میآید که در آب دادن فولاد درجه کمال را دارا بودند . منسوجات ، اسلحه ، چرمهای ساخته و کاغذ آنها در دنیا مشهور بودند و در بسیاری از فنون هنوز نتوانسته ایم که بر آنها تفوق حاصل نمائیم .

یکی از اکتشافات خیلی مهم مسلمین اکتشاف باروت است که مافوق بذکر نام اکتفا ننموده بلکه شرحی هم بطور مختصر در این باب ذیلاً ذکر میکنیم :

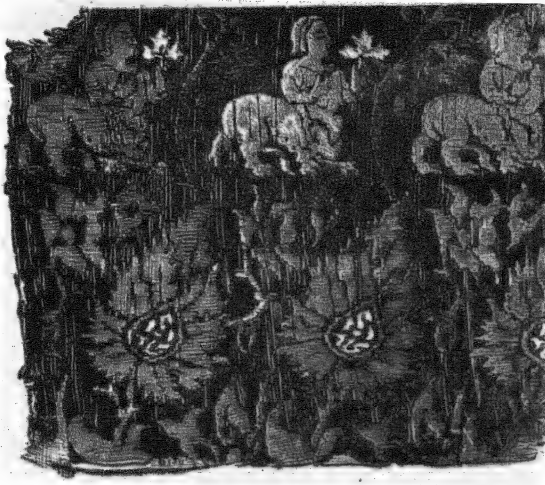
باروت جنک و اقوام و ملل مختلفه آسیا در قدیم مواد ناریه را در جنک

استعمال مینمودند و تا قبل از قرن هفتم میلادی این مواد اسلحه ناریه باروپا نیامده بود و میگویند اول کسی که آن را باروپا آورد

کالینیک^(۱) یکنفر معمار شامی بوده است . زمانی که اعراب قسطنطنیه را محاصره

---

۱ - Callinique.

(۲۳۹) - نمونه از پارچه قدیمی بافت عرب

کردند یونانیان روم شرقی
آنها را بکار برده پیشرفت نمایانی
هم حاصل نمودند. **قسطنطین**
پور فیرو ژنت (۱) ساختن
آنها جزء اسرار دولتی قرار
داده بود و ولی چیزی نگذشت
که اینرا از فاش گردید و
مطابق تحقیقات **رینو** (۲) و
فاوی (۳) ماده فوق از
کوکردو قطران های سقزو

دسومات ترکیب شده بود و نسخه آنها در کتب قدیمه موجود است.

مسلمین نسخه این آتش یونانی را خیلی زود بدست آوردند و استعمال آن تا
ایندرجه در میان آنها شیوع داشته که مطابق اقوال نویسندگان فوق يك جزء اعظم
آلات و مهمات حربی آنها شمرده میشد. مسلمین آنها بصدها طریق و با آلات مختلفه
طرف دشمن پرتاب مینمودند و از بیانات صلیبیدان معلوم میشود که آنها فوق العاده از
این آتش مرعوب بودند. **ژوئن ویل** (۴) مینویسد که او در تمام عمر چیزی را بخاطر
ندارد که از این آتش مهیتر باشد و آنها موقع بلند شدن در هوا بازدها تشبیه مینماید.
وقتی که آتش مزبور به **سن لوئی** پادشاه نزدیک میشد او فوراً بخاك میافتاد و دستها را به
طرف آسمان بلند کرده با کمال تضرع و زاری میگفت که «ای خدای من مسیح سپاه
مرا ازین بلا محفوظ نگاهدار».

ولی وحشت و رُعبی را که گفته اند تا حدی مبنی بر وهم و خیال بوده است زیرا
این آتش در دریا البته خیلی خطرناك بود و کشتیها را میسوزانید لیکن در خشکی
چندان تأثیری نداشت چنانکه در میان مورخینی که راجع به بیت آن قلم فرسائی نموده اند

۱-Constantin Porphyrogénète. ۲-Reinaud. ۳-Favé. ۴-Joinville.

یکنفر هم در این باب که این آتش موجب تلفاتی شده باشد چیزی ننوشته است. حتی **روسن لوئی** و خیلی از سرداران او آتش مزبور ریخته ولی صدمه ای نرسانیده است. این آتش یونان میسوزانید لیکن در آن چنین قوه ای نبود که اجسام را پرتاب نماید، خود آنرا بطرف دشمن پرتاب مینمودند اما برای پرتاب نمودن گلوله و امثال آن بلد نبودند که آنرا بکار ببرند یعنی در خود باروت قوه پرتاب کردن یا انفجار نبود و اثر آن فقط این بود که میسوزانید،

اکتشاف باروت را از مدتی به **رژرباکن** ^(۱) نسبت میدادند ولی او مثل **آلبرت اعظم** در حقیقت از همان نسخ قدیمه استفاده نموده و همانها را تجدید کرده خصوصاً نسخه ای را که **مارکو گراکوس** ^(۲) در کتاب خود موسوم بکتاب النیران المحرقه للاعداء که در سال ۱۲۳۰ تألیف شده ضبط کرده بود ذکر نموده است. ترکیب اکثر این نسخه ها شبیه است بترکیب نسخه های باروت ولی آن را فقط برای آتش زدن جایی با موشک استعمال مینمودند. این نسخه ها یقیناً مثل سایر نسخه جات قرون وسطی تماماً از مسلمین مأخوذ میباشد. بعد از بیان فوق الحال شروع بشود این مطلب مینمائیم که مسلمین از مدتی قبل از عیسویان اسلحه ناریه را استعمال میکردند

بیانات **رینو و فاوی** و قبل از آنها بیانات **کازیری** ^(۳) و **آندره** ^(۴) و

ویاردو ^[۵] ثابت میکند که باروت گلوله که بمنظور اینکه بوسیله آن آلات حربی به فاصله زیاد بشدت انداخته شود مسلمین آنرا اختراع نموده اند و آن دو مصنف اول در اولین تصنیف خود اختراع مذکور را بچینیان منسوب داشته ولی در تصنیف بعدی خود که در سال ۱۸۵۰ میلادی آنرا منتشر ساختند عقیده فوق را تغییر داده از کتب تازه ای که بدست آوردند ثابت نمودند که این اکتشاف مهم که بواسطه آن فن حرب یکدفعه تبدیل پیدا نمود مخصوص مسلمین میباشد چنانکه آنها مینویسند که چینی ها

۱- Roger Bacon, ۲- Marcus Graccus, ۳- Casiri,

۴- Andrés, ۵- Viardot.

(۲۴۰) - نمونه از پارچه ساخت عرب

فقط شوره را پیدا کرده در آتش بازبیاثر استعمال مینمودند؛ اما بار و تیکه در آن قوه پرتاب کردن باشد قبل از چینیها مسلمین آنرا بدست آورده استعمال نموده اند و همانها اسلحه ناریه را اختراع کرده بکار میبردند.

عموماً مورخین مینویسند اولین دفعه که استعمال توپخانه شروع شده در سال ۱۳۴۶ میلادی و در جنگ کرسی^(۱) بوده است، لیکن از تصانیف مختلفه چندین

نویسندگان عرب معلوم میشود که قبل از آن هم توپ را استعمال مینمودند. منجمله مجموعه ای را که کوفند^(۲) از ترجمه چند کتاب خطی ترتیب داده است در یکجا مینویسد که: امیر یعقوب نام در سال ۱۲۰۵ میلادی در یکی از شهرهای افریقا موسوم به ماهیدرا یکی از سرداران خود را که علم طفیان بر افراشته بود محاصره کرده از بالای حصار با آلات مختلفه و ماشینهای رعد آسا که نظیر آن تا آنوقت دیده نشده بود شهر را گلوله باران نمودند و از میان این ماشینها صد ها تیر مانند تیر شهاب خارج شده و بارش سنگهای بزرگ و گلوله های آتش در شهر بنای باریدن را گذاشت.

از بیان مندرجه ذیل هم که مقتبس از تاریخ بربریّه ابن خلدون است صریحاً معلوم میشود که در يك محاصره ای توپ را استعمال نموده اند. او مینویسد:

۱ - Crècy. ۲ - Conde ,

« **ابویوسف** سلطان مراکش سال ۶۷۲ هجری مطابق سال ۱۲۷۳ میلادی سجلماسه (۱) را محاصره نمود. او آلات محاصره را جلو شهر سوار کرد. میان آنها منجنیق، عراده، (۲) هندام (۳) نفط بوده که ریزه های آهن از آن يك دفعه بآی باریدن را میگذاشت. صندوقه هندام را از این ریزه های آهن پر کرده و در عقب آن باروت بوده است که آثر آتش میزدند. اثر آن بینهایت عجیب بوده و در حقیقت آنرا یکی از آثار قدرت الهی باید شمرد. یکروز از اثر سنگ بزرگی که با منجنیق انداخته بودند قسمتی از حصار شهر خراب شده از این راه شهر یورش بردند (۴)

از بعضی کذب خطی چنین بر میآید که اسلحه آتشی در میان مسلمین از جمله آلات دفاعیه بوده است که استعمال آن شیوع داشته و بیش از هر آلتی در جنگها بکار میبردند؛ چنانکه **الفونس یازدهم** که در سال ۱۳۴۲ میلادی با سپاه خود به الجزیره حمله برد اعراب برای حفاظت شهر بیشتر آلات ناربه را بکار بردند.

در تاریخ **آلفونس یازدهم** شرحی که در این باب نرشته شده بدینقرار است:

« مراکشی ها از شهر مواد ناربه ای مثل رعد و برق و گلوله هائی از آهن را که باندازه يك سیب بزرگ بوده طرف لشکر می انداختند و این گلوله ها تا اینقدر مسافت را طی مینمودند که بعضی ها از محل اردو و سپاه گذشته و بعضی دیگر در میان خود سپاه میافتاد ».

۱ - شهری میباشد که فاصله ده متری از فاس طرف جنوب غربی واقع است. در تمام جغرافیای عرب نام آن موجود ولی در نقشه های جدید اثری از آن دیده نمیشود.

۲ - عراده یکی از آلات حرب و از منجنیق کوچکتر بوده است و بوسیله آن سنگ را میتوانستند فاصله زیاد بیندازد.

۳ - هندام عرب اندام و آنها یکی از آلات جنگ بوده است.

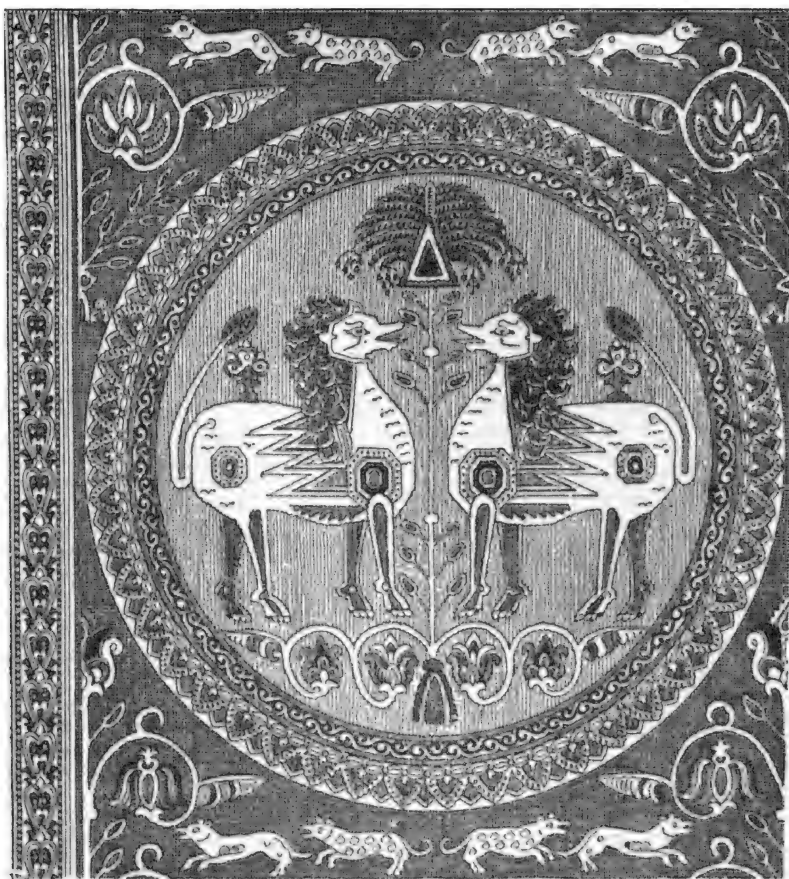
۴ - تاریخ **ابن خلدون** المسمى بكتاب العبر و دیوان البتداء و الخبر، جلد هفتم صفحه ۱۸۸ نسخه منطبعة سال ۱۲۸۴ هجری.

کنت دربی و سالیسبوری (۱) دو نفر انگلیسی که در این محاصره حضور داشته اند از استعمال جدید این باروت اطلاع حاصل نموده در مراجعت بکشور خود آنرا انتشار دادند چنانکه دیده میشود که چهار سال بعد از این قضیه در جنگ کریسی انگلیسی ها باروت را استعمال نموده اند.

نسخه باروت مذکور با آلات دفاعیه ای که این باروت را در آنها بکار میبردند تماماً در کتب خود عرب درج میباشد چنانکه عبارت خیلی دلچسبی که از يك کتاب خطی عربی که در قرن سیزدهم مسیحی تحریر یافته اقتباس شده و مسیو رینو آنرا ترجمه نموده است ما آنرا در اینجا مینویسیم :

بیان باروت و مقداری شوره ده درم ، ذغال دودرم ، گوگرد يك درم ونیم ، آنها را خیلی نرم سائیده در توپ باندازه يك ثلث آن پر کنند و باید که در توپ پر میکشند زیاد تر نباشد چه بیم آن است که لوله را بترکاند و برای اینکار خراط باید با چوب توبی بسازد که دهانه آن با ضخامت و بزرگی چوب متناسب باشد آنوقت کرد مزبور را با کمال قوت باید داخل آن نمود و بعد گلوله یا بندوقه و یا تیر را روی آن گذارد و با قتیله آتش کرد و باید طول توپ با عرض دهانه مطابق باشد . چنانچه عرض دهانه زیاد شد و طول مطابق با آن نباشد این توپ معیوب خواهد بود.

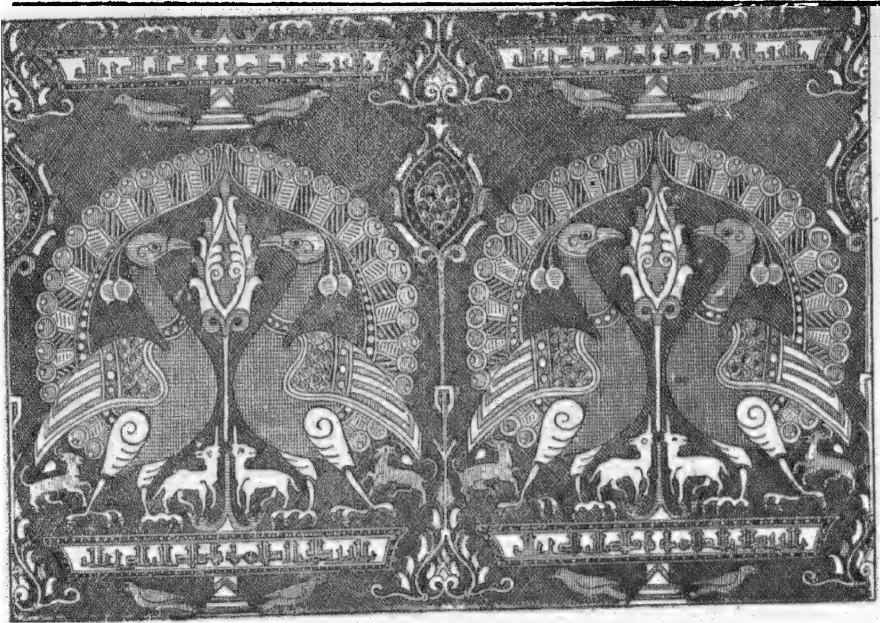
ساختن کاغذ در قرون وسطی تا مدتی تحریرات اهل اروپا روی پوست بوده است و آن بقدری گران تمام میشد که از انتشار و اشاعت کتب جلوگیری مینمود و آن يك چندی هم بدرجه ای نایاب بود که جماعت رهبان روم و یونان تصانیف قدیمه خیلی ضخیم را جمع نموده حروف و کلمات آنها را حاک کرده روی صفحات آنها مسائل مذهبی تحریر مینمودند و اگر مسلمین کاغذ را اختراع نکرده بودند همین رهبان ها تمام کتب قدیمه را که تحت نظر آنها قرار گرفته بود بر باد میدادند و کشف یکچنین چیزی که قائم مقام (پاپیروس) مصریها باشد و یا بجای پوست

(۲۴۱) - نمونه دیگری از بارچه عرب

بتوان آن را استعمال کرد در حقیقت خدمت نمایانی بود بعالم علم .
کتابی را که کاسیری در کتابخانه اسکوریال از کاغذ پنبه بدست آورده که
آن در سال ۱۰۰۹ میلادی نوشته شده و در کتابخانه اروپا قدیمترین کتاب خطی
شناخته میشود از دیدن آن معلوم میشود که مسلمین اول از همه بجای پوست کاغذ
استعمال نموده اند .

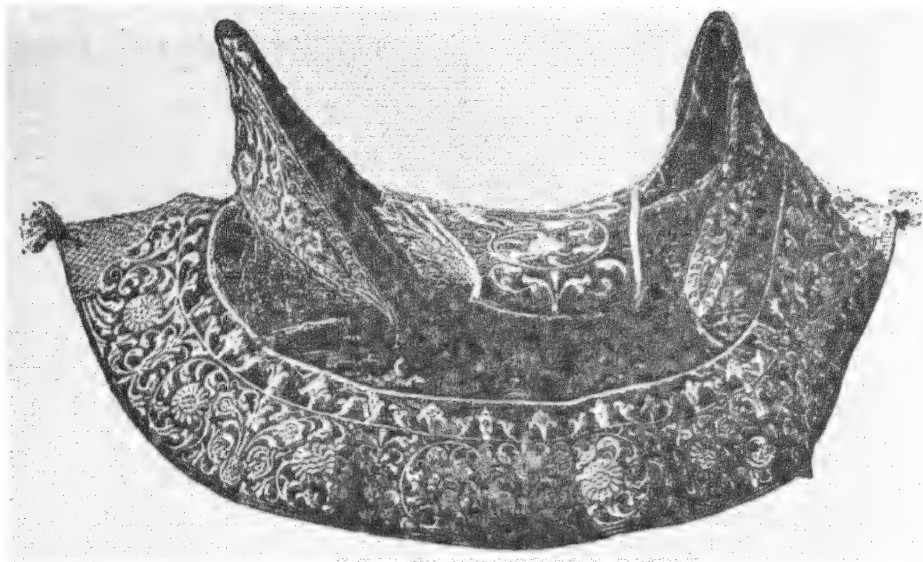
راجع با کتشاف کاغذ سلسله تاریخی آنرا ذکر نمودن و مخترع اصلی آنرا نشان
دادن حالیه چندان مشکل نیست ، چه اینمطلب معلوم است که در اعصارخیل قدیمه

(۲۴۲) - نمونه پارچه ساخت عرب

چینی‌ها ازبیلۀ ابریشم کاغذی اختراع نموده بودند. اوایل سنین هجری اختراع مزبور از چین بسمرقند آمده و در آنجا شایع گردید. زمانیکه اعراب سمرقند را فتح کردند از همین کاغذکار خانه ای در آنجا یافتند لیکن باید دانست که تا وقتیکه بجای ابریشم که در اوپا وجود نداشت چیز دیگری اختراع نمیشد اختراع مذکور ابدأ نافع بحال اروپا نبوده است ولی عرب بجای ریشم بنبه را اختراع نموده و از کاغذ کتب قدیمۀ مسلمین معلوم میشود که آنها این فن را نهایت درجه ترقی داده حتی بهتر از آنها کاغذی تا کنون ساخته نشده است.

این مطلب ثابت است که از کهنه کاغذ ساختن که بسی مشکل و محتاج بدستکاریهای زیاد است مخصوص مسلمین میباشد و پیدا شدن این عقیده از آنجاست که ایشان خیلی بیشتر از نصاری شروع باستعمال کاغذ نموده اند. مثلاً در اروپا قدیمترین تحریراتی که روی کاغذ بعمل آمده یکی از مراسلات ژوئن ویل میباشد که بنام سن لوئی چند روز قبل از وفات او تحریر یافته یعنی در سال ۱۲۷۰ میلادی بعد از حملۀ اول او بمصر نوشته

(۲۴۳) - زین قدیمی عربی

شده است . بر خلاف کتبی متعلق بیکصد سال قبل از این تاریخ از مسلمین موجود میباشد که روی کاغذی که از خود کهنه ساخته اند نوشته شده است .

منجمله قرار دادیست که در سال ۱۱۷۸ میلادی بین آلفونس دوم والی آراکان (اراقون) و آلفونس چهارم والی کاستیل [قسطیلیّه] بسته شده که حالیه در دفاتر دولتی بارسیلونه [برشلونه] موجود میباشد . کاغذ این قرار داد در کارخانه کاغذسازی شطیبیه که مشهور بود ساخته شده و این همان کارخانه میباشد که ادریسی که در نیمه قرن دوازدهم میلادی میزیسته شرحی در توصیف آن ذکر نموده است و نظر باینکه مسلمین کتابخانه های خصوصی و عمومی اندلس را توسعه دادند از کارخانه های کاغذسازی که در اروپا وجود نداشت ترویج نموده بر عده آنها افزودند . آنها در استخراج کاغذ از کتان و کنف که در اندلس زیاد بعمل میآمد ترقی شایانی حاصل کرده بودند .

در اینمطلب شکی نیست که قطب نما را چینیهها اختراع نموده اند ولی معلوم نیست که آنها این آلت را در سفرهای دریائی خود استعمال هم نموده باشند . نظر باینکه چینیه ها در جهاز رانی در بحر پیمائی

چندان ماهر نبوده و هیچوقت از سواحل دور نمیشدند لذا میتوان گفت که آنها احتیاج مبرمی باستعمال قطب نداشتند. لیکن اعراب که در جهاز رانی یدی بسزا داشته و روابط و مناسبات آنها با چین از آن زمان برقرار بود که اروپا از وجود چنین کشور پنهانی و ری اصلا واقف نبود ظن قوی این است که آنها قبل از همه قطب نما را در کشتی رانی استعمال نموده اند اما چون این مسئله از جمله مسائلی میباشد که ثبوت آن محتاج باقامه دلیل است و دلیل قاطعی هم در دست نیست لهذا در این باب اصرار نمیورزیم. ولی چیزی که در این میانه گویا قابل تردید نباشد این است که اهل اروپا به وسیله مسلمانان از قطب نما اطلاع حاصل نمودند. اعراب بودند که با چین ارتباط داشتند و همانها این اکتشاف را میتوانستند با اروپا بیاورند. اهل اروپا بعد از مدتی از استعمال آن واقف شدند زیرا که تا قبل از قرن سیزدهم میلادی آشنا باستعمال آن نبودند و حال آنکه **ادریسی** در نیمه قرن دوازدهم میلادی مینویسد که استعمال قطب نما در میان مسلمانان عموماً دارد.

شرحی که تا اینجا ذکر شد از آن معلوم و ثابت گردید که تحقیقات و اکتشافات مسلمانان در طبیعیات کمتر از ترقیات و اکتشافاتی نبود که در ریاضی و هیئت حاصل نمودند و از مندرجات زیر علو مقام آنها معلوم میشود:

۱- اطلاعات کامل در اصول طبیعیات خاصه در علم مناظر و ایجاد آلات باریک جرقه انتقال.

۲- اکتشاف مواد اساسی شیمیایی مثل الکل و جوهر شوره و نیز جوهر

کوگرد و اعمال اصلی آن از قبیل تقطیر و غیره.

۳- از اصول کیمیا در دوا سازی و حرفت خاصه در استخراج معادن و ساختن

فولاد و نیز در فن رنگ سازی کار گرفتن.

۴- اختراع باروت و اسلحه ناریه.

۵- ساختن کاغذ از کهنه.

۶- استعمال قطب نما (چنانکه ظن غالب است) در کشتی رانی و آوردن

این اکتشاف مهم را با اروپا.

باب ششم - تاریخ طبیعی و طب

فصل اول

تاریخ طبیعی

علمای اسلام ابتدای امر در معرفت بجماد و نبات و حیوان معلوماتیکه دارا بودند - منحصر به تفاسیر و شروح کتب **ارسطو** بوده است ولی بعد از چندی از این قید خود را رهائی بخشیده بنای مشاهده را گذاشتند و راجع بحیوانات ، فلزات ، نباتات ، متحجرات تصانیف زیادی از آنها موجود میباشد . یکی از علمای خیلی بزرگ این فن که مقام شهرت را حائز میباشد **قزوینی** است که در سال ۱۲۸۳ میلادی وفات یافته است . او را **پلین** ^(۱) مشرقیها مینامند . در کتب او بیاناتی دیده میشود که با بیانات **بوفون** ^(۲) مطابق میباشد . البته استقرائات مهم و تقاسیم حیوانات و نباتات که در کتب امروزه یافت میشوند بر مسلمین معلوم نبوده ولی از دیدن تصانیف آنها رو به معرفت معلوم میشود که آنها تحقیقات علمیة امروز نزدیک بودند . مثلاً در کتاب **الاحجار بوعلی سینا** بابی است در تگون جبال و ما عباراتی را از آن انتخاب کرده ذیلانقل مینمائیم و خوانندگان ملاحظه میکنند که آن از تحقیقات امروز مازیان دور نیست ، **بوعلی سینا** چنین مینویسد « جبال (غالباً) بدو طریق تگون یافته اند یا بواسطه انشقاق ارض مثل اینکه مواقع زلزله دیده شده است که قسمتی از زمین از داخل بالا آمده است و یا از جریان

---

۱ - **pline** . یکی از نویسندگان مشهور روم است و کتاب او در حیوان شناسی معروف میباشد .

ولادت سال ۲۳ و وفات سال ۷۹ میلادی است ،

۲ - **Bufon** در حیوان شناسی از علمای زبردست معروف فرانسه بوده است . ولادت سال ۱۷۰۷ و وفات سال ۱۷۸۸ میلادی است .

شدید آنها پیدا شده اند باین معنی آنها جاهای مختلف زمین را فرو ریخته درم هائی تشکیل داده و درین بین نقاط مرتفعه ای پیدا شده بحالت خود باقی مانده اند ، چه احجار بعضی صلب و سخت و بعضی دیگر نرم اتفاق میافتد و آب احجار اخیره را فرو ریخته و قسمت اولی را که در آن نتواند تأثیر نمود بحال خود باقی میگذارد چنانکه اکثر مواضع مرتفعه زمین از همینجا پیدا شده اند . معادن هم بهمین طور تکوین یافته اند که در جبال ذکر شد ولی باید دانست که برای پیدا شدن آن مدتهای خیلی دراز لازم می باشد و ممکن است که جبال بمرو ز زمان ریزش کرده انخفاض پیدا کنند .

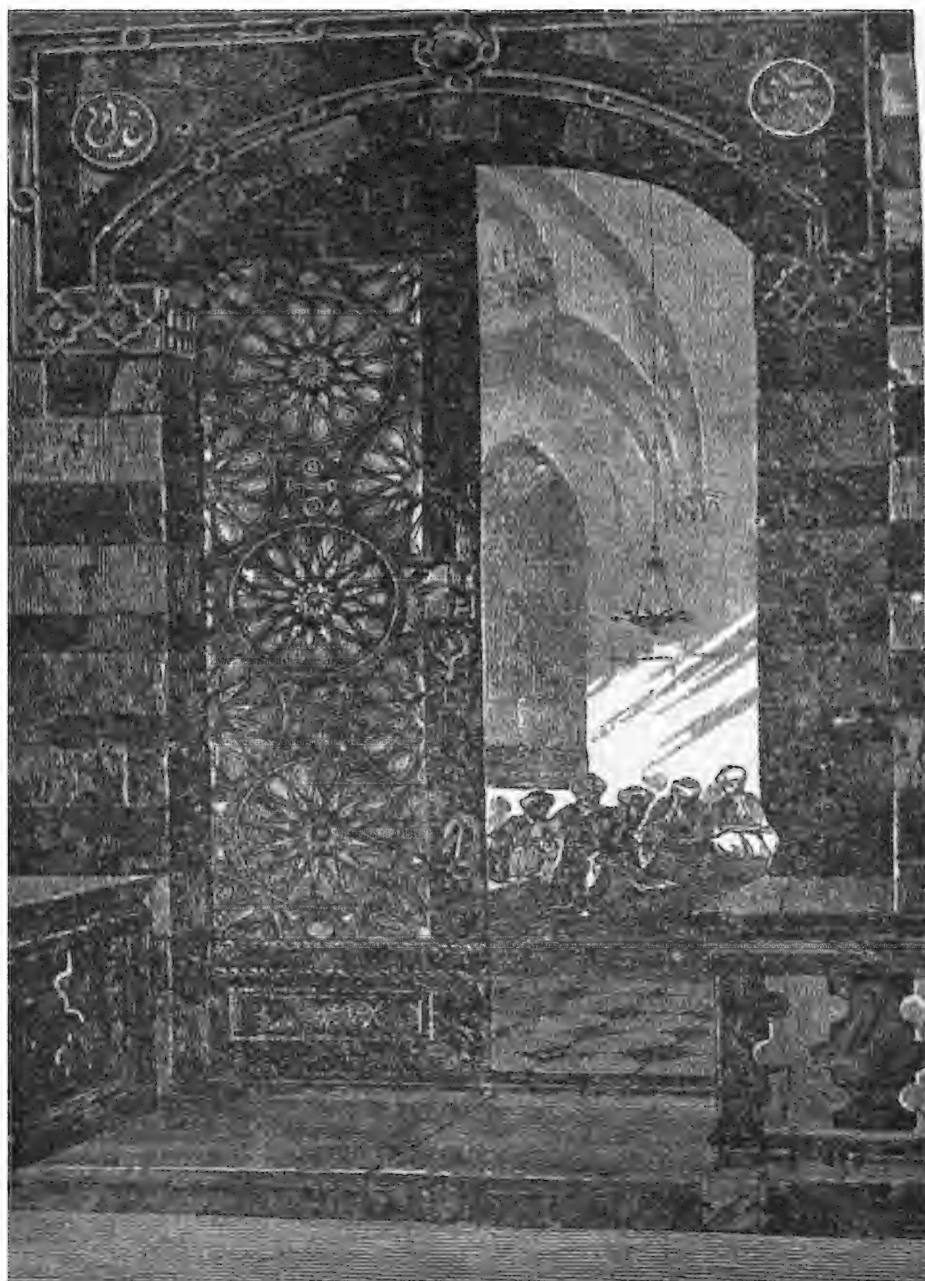
او در اثبات بیان فوق چنین مینویسد :

« اما مسئله پیدا شدن جبال از جریان آب از اینجا هم ثابت میشود که روی بسیاری از احجار علامت حیوانات دریائی و غیرها موجود میباشد و گلهائی که روی کوهها دیده میشود ، محسوس است که تکوین آنها مثل خود کوهها صورت نگرفته بلکه از اشجارینکه پوسیده و گلهائی که آب آنها را آورده تشکیل یافته اند و ممکن است که آن از گل ولای همان دریائی باشد که در یکزمان تمام جبال را پوشانیده غرق ساخته بود . این بیان صریح است که تغییراتی که در عالم پیدا شده بطور دفعی و ناگهان چنانکه **کویه** ^(۱) معتقد است صورت نگرفته بلکه همانطور که علم طبقات الارض نشان میدهد این تغییرات بمرو ازمنه خیلی طولانی صورت گرفته است .

بر اثر انقلابات و تغییرات دریاها ، تبدلات و تغییرات سطح زمین و تبدیل صور و اشکال آن تا ایندرجه بر مسلمین معلوم بوده است که حتی طبقه عوام هم بآن آشنا بوده اند و برای ثبوت این مدعا حکایتی است مقتبس از کتاب **قزوینی** که ما آنرا ذیلا نقل مینمائیم :

« **ریدز** ^(۲) یکمفر جنی میگوید که من وقتی بیکی از شهرهای قدیم ورود نمودم از یک

۱- Cuier از اهل فرانسه و یکی از علمای زبردست مشهور علم الحیوان میباشد و درسط و نشر علوم و معارف **نابلتون** بزرگ از وجود او خیلی استفاده نمود در علم الحیوان کتاب او هنوز مستند شناخته میشود ، **کویه** با مسئله تغییرات تدریجی (اصول تکامل) مخالف بوده و عقیده او این بود که هر یک از انواع حیوان جداگانه خلق شده است .
Rhithz^۲

۱- (۲۴۴) - مدخل یکی از طالار های مدرسه الازهر در قاهره

نفر از سکنه آنجا پرسیدم که آیا بر تو معلوم است این شهر از کی بنا شده است؟ او در جواب گفت خیر. علاوه بر اینکه بر من معلوم نیست آباء و اجداد من هم از آن واقف نبودند.

من هزار سال بعد دو باره از آنجا عبور نمودم و خیلی تفحص کردم اثری از شهر در آنجا نیافتم بلکه بجای آن مزرعه‌ای دیدم که مردم مشغول درو بوده اند، من از یک نفر زارع که مشغول درو بود سؤال کردم که «آیا میدانی شهری که سابقاً در اینجا بوده است چگونه بر باد رفت؟ در جواب گفت چه سؤالی است از من میکنی اینجا همیشه همینطور بوده که میبینی».

هزار سال بعد از آن که عبورم بدانجا افتادم محل مزبور را دریای بی‌پایانی دیدم که در ساحل آن ماهیگیران مشغول صید ماهی بودند، از یک نفر پرسیدم که «آیا بر تو معلوم هست که این دریا از کی در اینجا پیدا شده؟ گفت از مثل شما چنین سؤالی خیلی غریب است، اینجا همیشه اوقات دریا بوده است».

محققین اسلام در علم نباتات علی‌الخصوص آن نباتاتی که مربوط بعلم طب میباشد تحقیقات رشقه نموده و مخصوصاً در مراکز مهمه همیشه باغهای ترتیب داده در آن باغها اشجار غریبه و نایابی را پرورش مینمودند قرن دهم میلادی در غرناطه و نیز زمان **عبدالرحمن** اول در قرطبه باغستان عالی وجود داشت و او متخصصین این علم را طرف شام و سایر بلاد آسیا روانه داشته انواع و اقسام نباتات و اشجار نایاب را از هر کجا که ممکن بود جمع آوری کرده در باغ مزبور تربیت مینمودند.

فصل دوم

علم طب

مثل هیئت و ریاضی و کیمیا، طب هم از جمله علومی است که مسلمین در آن مطالعات عمیقہ نموده نتایج بزرگی از آن بدست آوردند، کتب طبیبی عرب چون در السنه اروپا ترجمه شده لهذا بقدر سایر تصانیف آنها مقفود نشده اند.

کتاب طب

علمای عرب که در این فن دارای تصنیفات بوده اند عدد آنها زیاد است چنانکه **ابن اصبیعه** ^(۱) در طبقات الاطباء یکجمله

تمام را بذکر اسامی آنها تخصیص داده است ولی ما از این میانه فقط بذکر مشاهیر چندی اکتفا مینمائیم .

علم طب در یونان نسبت بسایر علوم ترقی نمایانی داشته است چنانکه اعراب در اینعلم از کاتبان آن استفاده نموده سرمایه قبلی هم از همان کتب بدست آوردند و اولین ترجمه ای که از کتب یونان در سال ۶۸۵ میلادی بعمل آمد بدست یکنفر از علمائی بوده موسوم به **هرون** . منجمله از تراجم او خلاصه ایست بنام مجموعه ای که از کتب قدیمه علی الخصوص کتب **جالینوس** انتخاب شده است و بعد از آن کتب **بقراط** ، **پول دژن** ^(۲) و غیره را ترجمه نمودند .

یکی از اطباء خیلی مشهور اسلام **محمد بن زکریای رازی** است که نام او را در عداد علمای شیمی ذکر نمودیم . او در سال ۸۵۰ میلادی متولد و در سال ۹۳۲ میلادی وفات یافته است . مشارالیه مدت پنجاه سال در بغداد بشغل طبابت اشتغال داشت و در علوم مختلفه از قبیل فلسفه ، تاریخ ، شیمی و طب کتب زیادی تصنیف نموده است . او در بیمارستان هاما طلب و اقوال تمام قدماراد بیماران سخت امتحان مینمود و در تبهای بشوری از قبیل تب آبله و سرخجه کتبی که تألیف نموده است تا مدتی مورد استفاده بوده اند . کتاب علاج الاطفال او در این فن اولین کتاب بشمار می آید ، معالجات نوبنی در کتب او درج است از قبیل استعمال آب سرد در حمای دائم که در طب جدید ما هم معمول میباشد و استعمال الكل و خوش ^(۳) در زخم و استعمال بادکش در سکنه و مانند آن . **رازی** علاوه بر هوش و ذکاوت فوق العاده ، نهایت درجه شکسته

۱ - **شیخ موفق الدین احمد بن قاسم الخزر جی** . الطیب المعروف بابن اصبیعه اسم کتاب او عبون الانباء فی طبقات الاطباء است و آن تذکره مفصلی است که در سه جلد و پنج باب تدوین شده ، سال وفات او ۱۲۶۹ میلادی بوده است .

۲ - قتله نوار که در اعصاب کشتند ، Hippocrate · paul d' Ègine ،

نفس هم بوده است چنانکه او روزی در یکی از کوچه های قرطبه شخصی را دید که بیهوش افتاده و مردم چنین خیال میکردند که وی مرده است. طبیب نامی بعد از معاینه فوراً حکم داد چوب حاضر کردند و دستور داد که تمام بدن مخصوصاً کف باهای او را با آن چوب بشدت نواختند و در این اثنا که مشغول زدن بودند مریض مذکور چشم باز کرده بتدریج بحال آمد و با اینکه او در حقیقت مرده ای را زنده کرده بود معذک و قتیکه این خبر بخلیفه رسید **رازی** را نزد خویش طلبیده از این طرز معالجه وی اظهار مسرت نموده آفرین گفت. در جواب اظهار داشت که این يك علاجي بود که من دیده ام بدویها میکنند و کامیاب هم میشوند و در اینجا هنرمندان فقط این بوده که فهمیدم این مریض هم بهمان مرض مبتلا شده است.

راوی این حکایت دیگر ننویسد که مرض این آدم چه بوده ولی من خیال میکنم مریض نامبرده (شمس) بوده است.

مشهور ترین کتاب **رازی** کتاب حاوی الکبیر است که مشتمل بر تمام مسائل علم طب میباشد. کتاب دیگر او المنصوریه است که بنام شاهزاده منصور نوشته و آن مشتمل بر ده کتاب میباشد. اول تشریح، دوم امزجه، سوم اغذیه و ادویه، چهارم حفظ الصحه، پنجم ادویه مزینات بدن، ششم لوازم حفظ الصحه سفر، هفتم جراحی هشتم سموم، نهم کلیه امراض، دهم حمیات.

غالب تصنیفات **رازی** در لاتینی ترجمه شده و چندین بار هم بطبع رسیده اند و مخصوصاً سال ۱۵۰۹ میلادی در ونیس و سال ۱۵۲۸ میلادی در پاریس چاپ شده اند. کتابی را که او در آبله نوشته در سال ۱۷۴۵ میلادی دوباره بطبع رسیده است و در مدارس عالی طبی اروپا کتب **رازی** تا مدتی جزء کتب درسی بوده و در لوین تا قرن هفدهم کتب مزبوره و همچنین کتب **بوعلی سینا** تدریس میشدند و ثبوت آن دستوری است که در سال ۱۶۱۷ میلادی برای دارالفنون مذکور نوشته شده است. از این دستور چنین معلوم میشود که در آن عصر باطبیای یونان چندان اهمیت نمیدادند چه غیر از مقالات **بقراط** و خلاصه **جالینوس** کتاب دیگری در این دستور ذکر نشده است.

باب ششم - تاریخ طبیعی و طب

مورخین اسلام مینویسند که چشمهای **رازی** در سن پیری آب آورده نایبناشد و او وقتی که آب آن رسید از معالجه استنکاف نموده اظهار داشت که من دنیا و مردم آنرا خیلی تماشا کرده ام و اینک از دیدن آن تا ایندرجه تنفر دارم که بدون هیچ گونه تأسفی از آن صرفنظر مینمایم.

منجمله از اطبائی که تقریباً معاصریا **رازی** بوده **علی ابن عباس** است (۱) که در آخر قرن دهم میلادی میزیسته و از جمله آثار او کتابی است باسم **ملسکی** که مشتمل میباشد بر مجموع طب نظری و عملی، او مینویسد که قسمت اعظم ترقیات وی در علم طب بوسیله تجربه و معالجات در بیمارستانها حاصل شده نه بوسیله کتب. اگر چه معتقد بطب یونان میباشد و معذک بسیاری از کلمات **هیپو کرات**، **جالینوس**، **اوری باز**، **پول دوثرین** را مورد انتقاد قرار داده خطاهای آنانرا ثابت نموده است، علاوه در غالب معالجات بر خلاف دستور آنها عمل میکند. کتاب او را **اتین انطاسکی** در سال ۱۱۲۷ میلادی ترجمه نموده و در سال ۱۵۲۳ میلادی ترجمه مزبور در لیون بطبع رسیده است.

معروفترین اطبای اسلام **ابوعلی سینا** بوده است، آثار علمیه وی تا اینقدر بقا و دوام پیدا نموده که ویرا **ملك الاطباء** مینامند. او در سال ۹۸۰ میلادی تولد یافته و در سال ۱۰۳۷ میلادی عالم فانی را وداع کرد. شروع امر متصدی امور مالیه کشور بود و بتدریج مقام وزارت را حائز گردید. **ابن سینا** با اینکه از کثرت کار و عیاشی در سن جوانی از دنیا رفت معذک عده تصانیف او زیاد میباشد. نفیستمرین کتاب او کتاب قانون است که در آن از علم و ظایف الاعضا، حفظ الصحه، امراض، معالجات و خواص ادویه بحث بعمل آمده و چیزیکه هست در این کتاب نسبت بکتاب مقدمین از امراض بیشتر بحث شده است. کتابهای **بوعلی سینا** در تمام السنه دنیا ترجمه شده و نامدت شش قرن اصول و مبانی طب شناخته میشوند و مخصوصاً در دارالفنونهای فرانسه و ایتالیا

۱- **یکفرطیب** میرزا ایرانی معروف **بابن المجوس** بوده است. او کتاب **ملسکی** را برای **عضدالدوله** نوشت که تمام مسائل طب را با بهترین طریقی در آن جمع نموده است و کتاب مزبور تا قبل از انتشار قانون **بوعلی سینا** مستند شمرده میشد وی در سال ۹۶۱ میلادی حیات داشته است.

مذبح

ناروس

نقره

سنگ سلیمانی

عقیق سرخ

سنگ سلیمانی

سنگ سلیمانی

عقیق سرخ

سنگ سلیمانی

سنگ سلیمانی

طلا

نقره

عقیق سرخ

عقیق

نقره

عقیق سرخ

سنگ یسب

طلا

عقیق سرخ

سنگ لعل

چهره بانی

سنگ سلیمانی

سنگات فرم

عقیق سرخ

عقیق سرخ

عقیق سرخ

سنگ پاری

سنگ لاجورد

عقیق

طلا

عقیق سرخ

عقیق

نقره

طلا

آهن

عقیق سرخ

باب ششم - تاریخ طبیبی و طب

در طب فقط کتابهای **بوعلی سینا** جزء کتب درسی مقرر شده بودند و تا قرن هجدهم آن کتب دوباره چاپ شده و در فرانسه پنجاه سال بیشتر نگذشته است که کتب مذکوره از دستور خارج شده اند.

ابن سینا هر قدر که بدانش و هنر شوق و علاقه داشت همانقدر هم عیاش و خوشگذران بوده است و همین بی اعتدالیهای او در عیاشی سبب کوتاهی عمر او گردید و از این جا میتوان گفت که نه فلسفه باو عقل بخشید، نه طب باو صحت. بزرگترین جراحان عرب در قرطبه **البقاسی** ^(۱) بوده است که در سال ۱۱۰۷ میلادی وفات یافت و اوبسیاری از آلات جراحی را شخصاً اختراع نموده که تصاویر آن ها در کتب او درج میباشد و از میان جراحیها در تفهیت حصاة بحث کامل نموده است که ما آنرا امروز اشتباهاً **یک عمل** خیلی جدید میدانیم.

در قرن پانزدهم نام **البقاسی** در اروپا انتشار یافته و از همان وقت هم مقام شهرت را حائز گردید.

هالر ^(۲) مینویسد که تمام جراحانی که بعد از قرن چهاردهم آمده اند منابع علمی آنها کتب **البقاسی** بوده است. کتاب مبسوطی که او در جراحی تألیف نموده است مشتمل بر سه باب میباشد. باب اول در مسئله داغ کردن یا؛ کی، بحث کامل بعمل آمده است. دوم از عملیاتی که بواسطه چاقوی جراحی انجام می پذیرد و همچنین از جراحی دندان، چشم، فک، تفهیت حصاة، وضع حمل کاملاً بحث شده است، سوم در باب کسر و خلع عظام بیان مفصلی بعمل آمده است. اگر چه تقسیم بندی های او چندان درست بنظر نمیآید لکن دستورات و هدایات علمی تماماً صحیح و درست است.

کتب **البقاسی** بدو در سال ۱۴۹۷ بزبان لاتینی طبع و نشر شده و آخرین چاپ آن در سال ۱۸۶۱ میلادی بعمل آمده.

۱- **شیخ ابوالقاسم بن عباس الاندلسی الزهراوی** را مورخین اسپانول **البقاسی** می نامند. کتاب مشهور او در طب موسوم به **التصريف لمن عجز عن التأليف** میباشد و این کتاب مشتمل برسی مقاله است.

۲. Haler.

ابن زهر (۱) که در قرن دوازدهم میلادی در اشبیلیه میزیست، اگر چه شهرت او به پایه متقدمین نمی‌رسد ولی رو بهمرفته دارای مقام عالی بوده است. وی از راه تجربه در معالجات اصلاحاتی نموده و ثابت کرده است طبیعت که در تمام افعال و اعمال بدن حکومت دارد کلیه می‌تواند بدون دوا و امراض را دفع نماید. مشارالیه برخلاف معمول آنصر جراحی و معالجات و خواص الادویه هر سه را در یکجا جمع کرده است و راجع به کسر و خلع عظام پایه بیانات او متین و صحت آنرا نمی‌توان تردید نمود.

ابن رشد که در سال ۱۱۲۶ میلادی در قرطبه تولد یافته و در سال ۱۱۸۸ میلادی در گذشت در طب هم دارای تألیفات میباشد لیکن شهرت او بیشتر در فلسفه و بیان مطالب **ارسطو** بوده است. مشارالیه شرحی بر کتاب **ابن سینا** نوشته و در تریاق و سمیات و حمیات و غیرها هم کتبی تصنیف نموده است و در اروپا کتب طبیبی او چندین بار به چاپ رسیده اند.

حفظ الصحه اعراب بقواعد حفظ الصحه هم آشنا بوده کاملاً باین نکته توجه داشتند که انسان بدینوسیله میتواند خود را از امراض صعب-العلاج محفوظ دارد، عادات آنها در ابتدای امر راجع بحفظ الصحه خیلی قابل توجه بوده است. احکامی هم که در قرآن بنظر میرسد از قبیل وضو، غسل، تحریم مسکرات، ترجیح غذای نباتی بر حیوانی در مناطق حاره نهایت درجه حکیمانه و برای حفظ الصحه مفید و نافع میباشد. دستورات و تعلیماتی هم که در اینباب از شخص **پیغمبر اسلام (ص)** رسیده تماماً متین و غیر قابل اعتراض است. غالب قواعد حفظ الصحه عرب در کلمات قصار و الفاظ ساده ای بیان شده که هر کسی بآسانی میتواند آنرا بخاطر بسپرد مثلاً یکی از اطباء قرن نهم میلادی مینویسد که برای شخص پیر طبخ خوب و هم خوابه جوان سم قاتل میباشد.

بیمارستان های اسلام موافق اصول حفظ الصحه بنا شده و از بیمارستان های

۱ **ابو مروان عبدالملک بن زهر** یکی از اطباء مشهور اندلس میباشد، او در دربار **یوسف تاشفین** دارای شغل بوده است و از اینراه ثروت زیادی جمع نموده و مقام بلندی را حائز گردید. پسرش **ابوالعلاء** هم طبیب بود. سال وفات ۱۰۴۴ میلادی است.

امروز ما بهتر بوده اند. این بیمارستان ها خیلی وسیع و جریان هوا و آب در آنها زیاد بوده است. وقتی که به **الرازی** دستور داده شد که بهترین نقطه ای را از حیث آب و هوا در بغداد برای بنای بیمارستان انتخاب نماید، او برای انجام این مقصود طریق امتحانی که بعمل آورد محققین امراض مسریه امروز هم آنرا تصدیق مینمایند. نقاط مختلفه ای را در نظر گرفته در هر نقطه شهر قطعه گوشتی را آویزان کرد و آن نقطه ای که گوشت در آن دیرتر پوسیده عفونت برداشت اجازه داد که بیمارستان را در همان نقطه بنا کنند. مانند بیمارستان های امروز در بیمارستان های آن عصر هم برای بیماران سالون های بزرگ بنا نموده حجراتی را هم محصلین برای تحصیل طب اختصاص میدادند و مقصودی هم که از اینکار داشتند این بوده که محصلین از معاینه مرضی استفاده نموده بوسیله تجربه و مشاهده، تحصیلات علمی خود را تکمیل نمایند و مخصوصاً محصلین را بقدریکه در دیدن بیماران و معالجات ترغیب مینمودند بقدریس آنقدر اهمیت نمیدادند ولی در دارالعلومهای قرون وسطای اروپا عکس آن معمول بوده و خیلی کم از آنها در این امر تقلید شده است. برای بعضی امراض خاصه برای دیوانگان بیمارستان های مخصوصی تأسیس کرده بودند؛ نظیر امروز آنها هم دو خانه مجانی داشتند که در روزهای مخصوص مردم بدانجا میتوانستند مراجعه نمایند و برای نقاطیکه بنای مرضخانه در آن نقاط میسر نبود اطباء را در اوقات مخصوصه با دوا و سایر اسباب لازمه بآن نقاط گسیل مینمودند.

اطبای اسلام از فوائد تبدیل آب و هوا کاملاً باخبر بودند چنانکه **ابن رشد** در شرح خود بر کتاب **ابن سینا** برای مرض سل تبدیل آب و هوا را دستور میدهد و مخصوصاً مینویسد که در موسم زمستان عربستان و حبشه برای مرض مزبور مفید میباشد و اطبای امروز اروپا هم اینقسم از بیماران را غالباً طرف سواحل نیل و حبشه میفرستند. در تعالیم مدرسه طبی سالرن^(۱) اصول حفظ الصحة بطور خیلی عمده بیان شده و مبرهن

---

۱ - Salerne، محلی که در جنوب ایتالیا واقع شده از حیث آب و هوا معروف میباشد و در قرون وسطی مدرسه طبی معروف در همینجا دایر بوده است.

است که اوایل امر شهرتی که از ابن آموزشگاه در اروپا حاصل گردید فقط بوسیلهٔ مسلمین بوده است. زمانیکه نرماند ها اعراب را از نقاطیکه در جزیرهٔ سیسیل و ایطالیا به تصرف آنها بود خارج ساختند این مدرسه را هم مثل سایر نظامات اسلامی کاملاً حفظ نمودند و یکنفر از علمای مسلمین را موسوم به **قسطنطین افریقی** که ساکن کارتز بود بریاست آن تعیین نمودند و این شخص تصانیف طبّی عرب را بلاتینی ترجمه نمود و از کتب او تعالیمی که انتشار یافت سبب شهرت مدرسهٔ مزبور گردید.

اطبای اسلام در معالجات خود اصول حفظ الصّحه را مقدم داشته از طبیعت بیشتر استفاده میکردند و مسئلهٔ امساك و پرهیز که از تعلیمات اخیر علم طب ما میباشد روی همین اصل قرار گرفته است و اینمطلب نهایت درجه موافق قیاس است که بقدریکه اطبای امروز ما تلفات میدهند اطبای اسلام در قرن دهم میلادی آنقدر تلفات نمیدادند.

ترقیات طبّی   ترقیات طبّی عرب بیشتر در فن جراحی، علائم امراض، قرا بادین و ادویه بوده است و آنها در طرز معالجات اکتشافات چندی نموده

از جمله در تب حصه آب سرد استعمال مینمودند که بعد از چندین قرن که متروک بود دوباره ما امروز آنرا معمول میداریم.

مسلمین در قرا بادین دواهای زیادی مثل فلوس، سنا، ریوندچینی، تمر هندی، قرمز دانه معدنی، کچوله، کافور، الکل اضافه نموده خاصه در صنعت ترکیب ادویه، کوئی موجود میباشد و اکثر ترکیبات آنها تا این زمان میان ما معمول میباشد و شربت آلات، لعوقات، مشععات و اقسام روغن و مرهم و عرق تماماً از آنها گرفته شده و در استعمال ادویه طرق خاصی را که اکتشاف نمودند بعد از سالیان دراز امروز تمام آن ها بنام اکتشافات جدید میان ما معمول میباشد. مثلاً نباتات را در دوائی خیساندن و بعد بوسیله استعمال آن، خاصیت دوا را رسانیدن مثل اینکه این **زهر** معالجه یبوست مزاج را توسط انگوری میکرد که درخت آن با آب دارای دوائی مسهل و آبیاری و پرورش یافته بود.

ترقی فن جراحی نیز از عرب شروع شده و مدارس طبّی اروپا تا ازمئهٔ اخیر

باب ششم - تاریخ طبعی و طب

بر روی تصانیف آنها دائر بوده اند . در قرن یازدهم برای بیرون آوردن آب چشم بر جراحان اسلام پائین آوردن و یا خارج ساختن جلیدها معلوم بوده است . راجع به خرد کردن سنگ مثانه البقاسی شرح مبسوطی ذکر نموده است . استعمال آب سرد در ترف الدّم و استعمال مکویات و خوش در زخم و کی با آتش و غیرها تماماً در میان جراحان مسلمین معمول بوده است . استعمال دواى بی حسی که از اکتشافات خیالی جدید شمرده میشود همچو بر میآید که بر جراحان عرب مجهول نبوده ، چنانکه در کتب آنها اینمطلب مصرّح است که در عملهای وجعناك لازم است با بذر البنج مریض را قبلابیهوش نموده تا بکلی بخواب رفته حس و حرکتی در او باقی نماند .

باب نهم - صنایع ستفره

فصل اول

اهمیت آثار صنعتی در بیان حال يك دوره

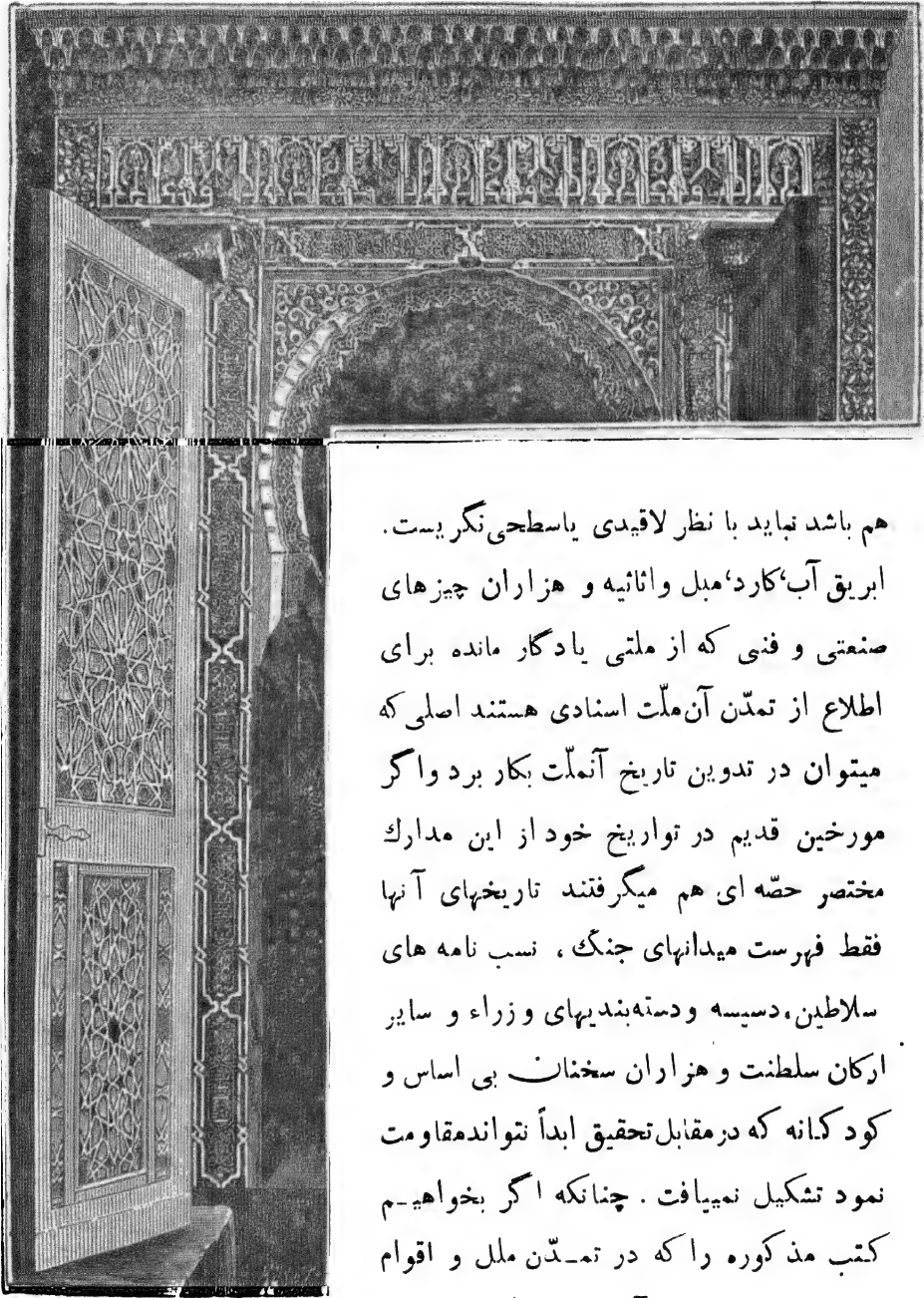
علوم جدید که در طول مدت یک قرن تغییرات عظیمه‌ای در افکار و خیالات ما نسبت به عالم ایجاد نموده مدتها بود که از حقیقت فنون عالی و صنایع نفیسه مثل شاعری و نقاشی، حجاری، بیخبر و چنین تصور میشد که کشف فلسفه این فنون جزء اسرار طبیعت شمرده شده فهم آن خارج از دسترس علوم طبیعی میباشد. تغییرات کواکب و تبدلات موجودات حی و سقوط اجسام برای هر يك قانون یا ناموسی که مقرر است قابل درك بوده ولی قانونی که قوه احساس یک نفر شاعر را برای گفتن شعری بر میانگیزاند و یا یک نفر مصور و نقاش را برای طرح يك تابلو و یا مجسمه‌ای مستعد و آماده میسازد از جمله رازهای سر بسته شمرده میشد. یک نفر نقاش یا حجار در بکار بردن قوه مخیله آخرین درجه اقتدار را نشان میداد اما هیچ قانونی نمیتوانست که مارا بحقیقت آن رهبری نماید. ولی از وقتی که علوم طبیعی حرف و صنایع را تحت مطالعه آورد، بتدریج پرده از روی این راز بر داشته شده بوسیله تحقیقات علمی در اندك زمانی ثابت گردید که صنعت و ادب تراوش فکر و احساسات و نتیجه قریحه عمومی عصر خاص میباشد و در نشان دادن حالات و اوضاع يك عصر نقاش و شاعر آن خدمت را انجام میدهند که صدها جلد کتاب از عهده آن نمیتوانند بر آیند. شاعر و نقاش مشرب و مذاق، عادات و رسوم، عقاید و افکار و بالاخره اصول احتیاجات عصر خود را بدون تغییر و تبدیل بقرن آتیه تحویل میدهند. ظاهراً فکر نقاش و شاعر آزاد معلوم شده چنین تصور میشود که آنها تحت تأثیر عواملی واقع نیستند ولی در حقیقت اینطور نیست بلکه هر دوی آنها از افکار و عقاید عصر خود شدیداً متأثر شده با سلاسل محکم حکایات و افسانه‌ها با آداب

و رسوم عصر بسته شده اند. ادیب و صنعتگر از محسوسات و مشهوداتی که از هرسو آنها را احاطه نموده متأثر شده و بالاخره همان عادات و آداب و عقاید و ادراکات عصر است که جولانگاه فکر آنها میباشد و بعبارت دیگر محیط عواید و افکار متعلقه بیک عصر سر چشمه ایست که آثار فنی و ادبی از آن تراوش مینماید (مثلاً) همچنانکه اسکوریال عصر فیلیپ دوم افکار و احساسات اهالی اسپانی را ویا یک عمارت هفت طبقه امروز اصول زندگانی عصر جدید را مجسم میسازد پارتن^(۱) هم افکار و احساسات و احتیاجات دوره ترقی یونان را بمانشان میدهد.

هر صنعتی حکایت میکند از دوره ای که آنصنعت زائیده شده آن دوره است بشرطی که برای درک آن در ما استعدادی موجود باشد و نظرباینکه هر دوره ای دارای احتیاجاتی است خاص بخود و وظیفه ادیب و صنعتگر نمایش همان احتیاجات است لذا ادبیات و صنایع هر دوره با دوره دیگر مغایر و مخالف میباشد.

مساجد و آموزشگاهها و یا مسافر خانه های اسلامی را که ملاحظه میکنیم معلوم میشود که در اسلام تدبیر و تمدن بدرجه ای با هم امتزاج یافته است که نمیتوان هیچ یکرا از دیگری تفکیک نمود، قصر الحمراء که قسمت خارجی آن از هر گونه آرایشی خالی و بسادگی کامل متصف لکن ساختمان اندرونی آن پر از آرایش و نازک کاریست از ملتی حکایت میکند که بزن علاقمند و زبیرک و با هوش بوده ولی ظاهر ساز نبودند، زندگی اندرونی را پسند مینمودند، فکری غیر از زمان حاضر نداشتند و آینده را به خدا واگذار میکردند. یک نفر خوب گفته که هیچ کتابی بقدر نقش و نگار یک سنگ واضح و آشکار نیست.

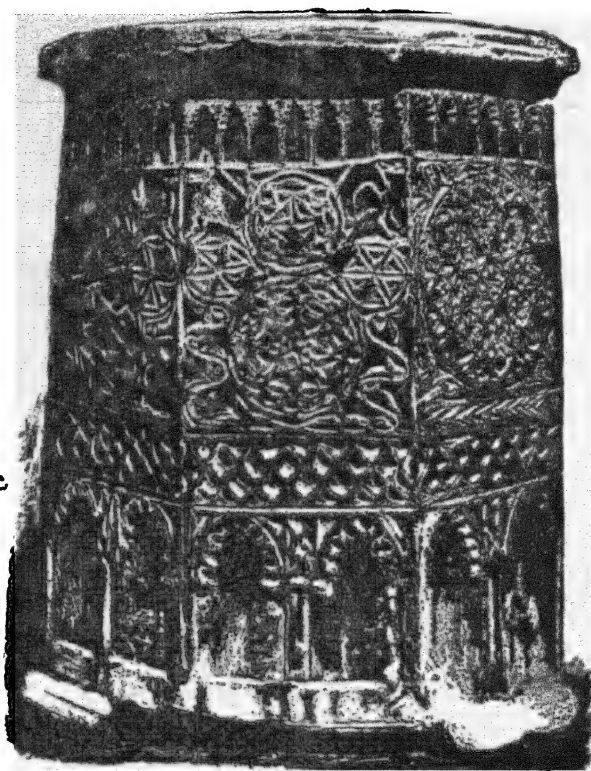
لکن در میان صنایع فقط سنگ و خشت نیست که بزبان حال گویاست، بلکه تمام صنایع اگر زبان آنها را فهم کنیم با ما سخن میگویند. حرف میزنند. آری همانطور که عناوین یک کتاب از مضامین مندرجه آن حکایت میکنند یادکارهای یک قوم نیز وضع و حالت زندگانی آن قوم را ظاهر و آشکار میسازند علیهذا این آثار را اگر چه کوچک

هم باشد نباید با نظر لاقیدی یا سطحی نگریست. ابریق آب، کارد، مبل و اثاثیه و هزاران چیزهای صنعتی و فنی که از ملتی یادگار مانده برای اطلاع از تمدن آن ملت اسنادی هستند اصلی که میتوان در تدوین تاریخ آن ملت بکار برد و اگر مورخین قدیم در تواریخ خود از این مدارك مختصر حصّه ای هم میگرفتند تاریخهای آنها فقط فهرست میدانهای جنگ، نسب نامه های سلاطین، دسیسه و دسته بندیهای وزراء و سایر ارکان سلطنت و هزاران سخنان بی اساس و کودکانه که در مقابل تحقیق ابدأ نتواند مقاومت نمود تشکیل نمی یافت. چنانکه اگر بخواهیم کتب مذکوره را که در تمدن ملل و اقوام تدوین یافته از اول تا آخر مطالعه کنیم راجع بتمدن آنها نمیتوان مطلبی بدست آورد.

(۲۸۲) - جزئیات معماری یکی از درهای مسجد الحمراء

فقط يك قسم صنعت
و ادب است كه بايد آنرا
بنظر حقارت نگريست
زيرا كه آن نتيجه ذوق و
قريحه پست تنزل قومی
ميباشد و آن اينست كه
برای ضروریات فعلی از
يادگارهای قدیمه تقلید
شود مثل اينكه يك ايستگاه
راه آهن و يا مدرسه ای
را مطابق طرز معماری
كوتيك بنا كنند .
طرز ساختمان قلاع
و بروج قرون وسطی
وقتی بنظر درست میآید كه

[۲۸۳] - دماغه سنگی يك چاه آب

سرگردگان محافظ آنها هم موجود و حاضر باشند ليکی اگر مساكن امروزه را بطرز
آنها بنا كنيم مثل اينست كه يکی از اشخاص عادی امروز لباس دوره **شارل پنجم**
را بپوشد و اسلحه آن روز را استعمال نمايد . لباس و اسلحه نامبرده برای مجسمه آن
پادشاه سوار اسب كه از يادگارهای ميدان رزم آنروز است بس زيبا و موزون ميباشد
ولی اگر يک نفر تاجر يا قاضی امروز آنرا استعمال نمايد از ديدن آن تعجب نموده و بی
اختيار خواهيم خنديد .

حقيقت امر اين است كه يك صنعت وقتی كه از عصر و محيط خاص خود بدوره
ديگر منتقل ميشود بکلی بی معنی شده فقط جای آن در موزه خواهد بود . مثلاً از
آكروپول منظره شهر آن را كه در نظر بکيريم يارتنن زير آسمان آبی رنگ يونان

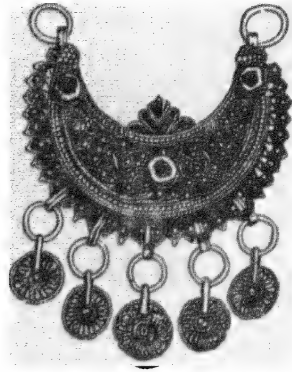

(۲۸۰ - ۲۸۵) سکه‌های عصر خلافت عمر

قشنگ‌ترین معابدی است که فقط در عالم خواب و خیال بتوان نظیر آنرا دید ولی وقتی که آنرا سر مشق قرار داده در میدان مادلین پاریس نظیر آنرا بنا کنیم معلوم است که آن بکلی بی معنی خواهد در آمد و اگر آن از نمونه اصلی خود قدری بزرگتر بنا نمیشد بدون تردید عمارات بلند اطراف بیشتر آنرا بی تناسب و بد وضع نشان میداد . برای صنایع یکقوم هر حکمی که هست برای نظامات قوم هم همان حکم خواهد بود . به عبارتی اخیری نظامات هم از عقاید و افکار و احساسات و احتیاجات قوم حکایت مینمایند و از تغییر و تبدل آنها نظامات هم تغییر و تبدل پیدا میکند . اگر فرض کنیم که تمام مدارک و اسناد موجوده ازین برود باز هم از مقایسه صنایع عصر رنسانس با صنایع قرون وسطی میتوان فهمید چه انقلاباتی در آنوقت در اروپا پیدا شده است . یکقوم میتواند زبان و عقیده و نظامات قوم دیگر را سر مشق خود قرار دهد ولی این قوم مقلد نظر با اصول احتیاجات خود معنای تغییرات زیادی در آنها وارد خواهد ساخت و بهمین لحاظ است که نظامات اسلام در هندوستان یا مصر و آفریقا صورتی که بخود گرفته در ایران دارای آن صورت نیست و صنایع هم بعینه همین حکم را دارا میباشد . طرز معماری عرب که وارد هندوستان گردید همان شکوه و جلال را پیدا نمود که عمارات قدیمه آنکشور دارا بودند و چون صنایع و فنون یک ملت تراوش افکار و ذوق و سلیقه آن ملت است لذا علل و اسبابی که باعث تغییر و تبدل تمدن یکقومند موجب تغییر صنایع هم میشوند . تحقیق اثر هر یک از این علل و اسباب جداگانه کاریست بس مهم لکن ما در این مورد نمیتوانیم وارد این مبحث شویم . بحث مزبور بحثی است که باید بطور مرتب و از اول تا آخر بعمل آید و اگر اینطور شد بآسانی میتوان زبان حال صنایع را فهمید و اما در صورت حاضره اطلاعاتی که حاصل میشود بقدری عام خواهد بود که از آن نتایج صحیحی نمیتوان بدست آورد .

فصل دوم

سرچشمه صنایع عرب

(۲۸۶). گل سینه زنان شام

آثار صنعتی عصر ترقی عرب مانند يك مسجد یا چیز كوچكى مثل يك قلمدان یا كاردو یا يك جلد قرآن را كه بانظر سطحی هم نگاه میکنیم خصوصیتی در آنها بنظر میرسد كه میرساند صنعتگر آن عرب میباشد این صنایع دارای شیوه و طرز مخصوصیست

كه به پیچوجه مربوط بطرز سایر ملل نیست.

لیکن وقتی كه صنایع عصر مزبور را یکسو گدارده و صنایع اولیه آنها را تحت نظر میگیریم محسوس است كه از ایران و روم شرقی تقلید شده شیوه و طرز یكه مخصوص ایشان بود در آن صنایع بكار برده شده است.

جمعی از محققین نظر بشباهت تامی كه بین صنایع اولیه عرب با صنایع ایران و روم شرقی موجود است چنین استنباط کرده اند كه عرب فاقد قریحه صنعتی بوده و در صنعت داری سبك مخصوص نبوده است ولی باید دانست كه هر ملتی قبل از اینكه در صنایع دارای طرز مخصوصی شود از صنایع ملل دیگر اقتباس نموده سبك و شیوه آنها را سرمشق تقلید خود قرار داده است. پاسكال^(۱) چقدر خوب میگوید:

« تمام اقوامی كه از سالیان دراز پشت سر هم بدنیآ آمده اند باید آنها را بمنزله انسان واحدی فرض كرد كه از ابتداء كه بدینعالم قدم میگذارد هر روزی كه از جهانش میگذرد چیزهای تازه ای بر وی معلوم میگردد ».

هر قرن از ذخایر قرن سابق استفاده نموده و اگر خود دارای صلاحیت و لیاقت باشد برای تمتع دوره لاحق آنرا ترقی داده چیزی بر آن میافزاید.

هیچ ملتی تا امروز از قانون فوق خارج نبوده است و خوب میتوان فهمید كه

۱ - Pascal.

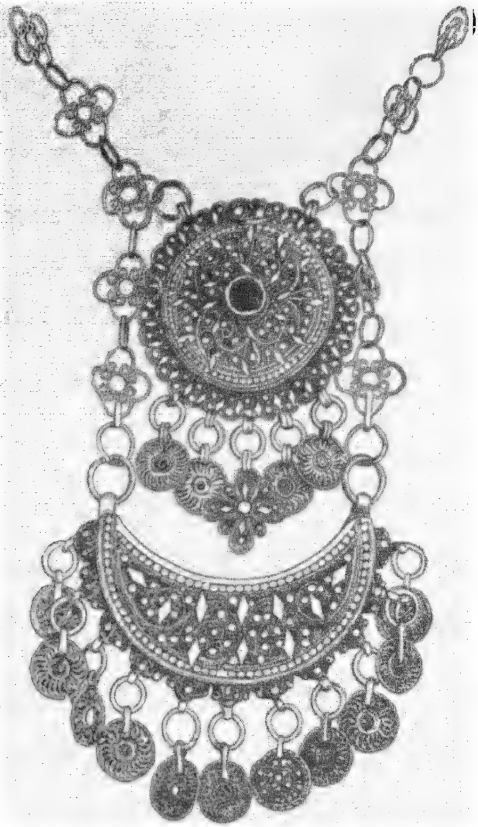
خروج از آن امکان پذیر هم نیست چنانکه تا قریب بزمان ما که منابع علوم یونان کشف نشده بود چنین تصور میشد که یونان در علوم و فنون موجود و مخترع بود، و از ادوار و اقوام گذشته استفاده ننموده اند ولی اخیراً از اکتشافات جدید ثابت گردید که سرچشمه صنایع و فنون یونان، آشور و مصر قدیم بوده است مصریان هم باید صنایع خود را از ملل اقدم اقتباس نموده باشند و اگر بسیاری از حلقه‌های زنجیر تمدن ملل روی زمین گسسته نشده و بدست آمده بودند میتوانستیم خود را باستانی تا بعضر حجری که بین انسان و حیوان فرق کمی بود رسانیده از تمام این ادوار متمادیه و ارتباط آنها با هم اطلاع حاصل نمائیم.

عرب، یونانی، رومی، فینیقی و عبرانی و بالاخره تمام اقوام مختلفه از قرون گذشته فائده حاصل نموده اند و چاره هم غیر از این نبوده است زیرا که نمیشود هر دوره‌ای مجبور بتأسیس تمدن جداگانه باشد. بلی هر دوره‌ی باید اقتباساتی از دوره‌های گذشته نموده و اموری هم بمقتبسات خود اضافه نماید مثل اینکه یونانیان تمدنی را که از مصر و آشور گرفتند زحمت کشیده آنرا برور زمان توسعه و ترقی دادند؛ رومیان تمدن یونانرا سرمشق تقلید خود قرار دادند لیکن چون در قریحه فنی عقب بودند صنایع آنها چندان قابل توجه واقع نگردید و منتها کاریکه توانستند بکنند این بود که بجای لطافت و قشنگی عظمت و جلالتی را که تراوش سلطنت عظیم الشان آنها بوده است در صنایع یادگار گذاشتند.

زمانیکه پایتخت روم بمشرق منتقل گردید بر حسب عقاید و افکار ملل شرقی تغییراتی بر صنایع رومی وارد آمد. صنایع روم و یونان طرز شرقی بخود گرفته و از ترکیب امتزاج طرزهای فوق با هم يك سبك مخصوصی تولید شد که موسوم است بطرز روم شرقی.

ملل و طوایف وحشیه که فرنگستان را فتح نمودند از بقایای تمدن لائینی بنای اقتباس را گذاردند ولی بر حسب افکار و احساسات خود تغییرات و تبدلاتی هم در آن وارد ساختند. طرز معماری لائینی با شرقی و وحشیان مزبور ترکیب یافته

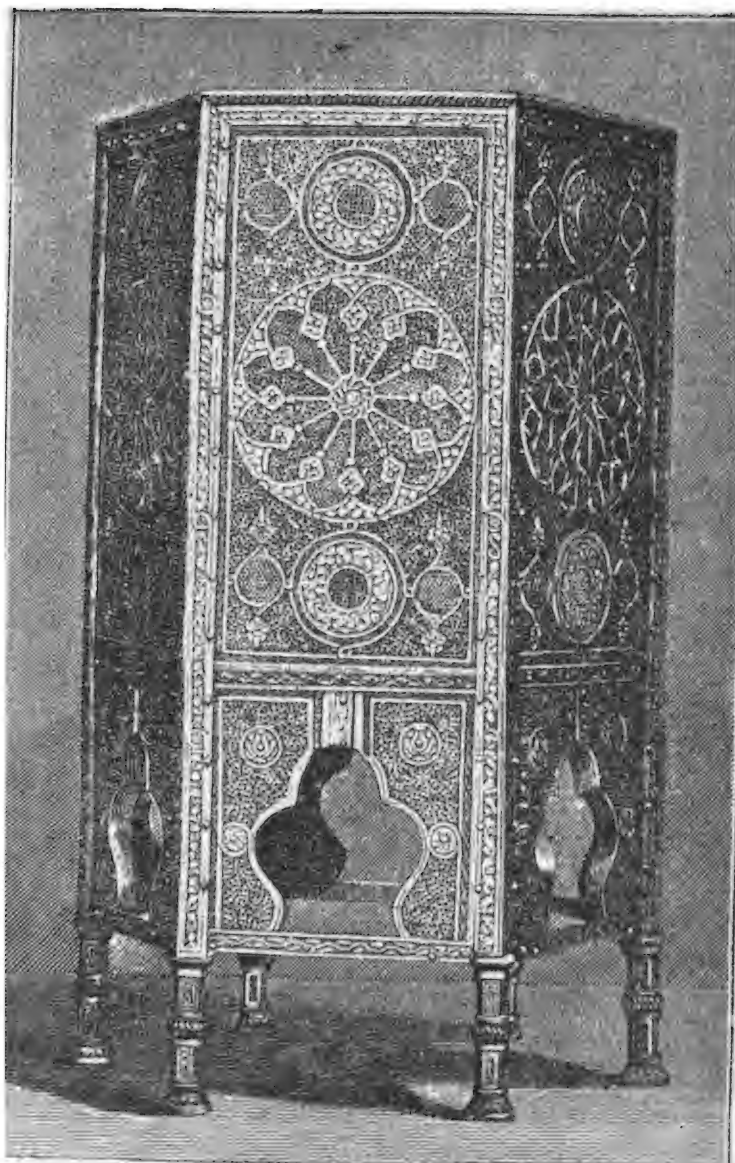
طرز رومان در اروپا پیدا شد و این طرز هم به مرور زمان تغییر و تبدیل حاصل نموده تا اینکه قرون وسطی سبک گوتیک از آن پدید آمد. در قرن پانزدهم که بواسطه ترقی تمدن و زیاد شدن ثروت و علم، افکار و احساسات تغییر حاصل نموده و در صنایع هم تغییراتی روی داد و طرز معماری قدیم روم و یونان با محیط و احتیاجات آن روز بنای موافقت را گذارده و بعد از چندی طرز معماری رنسانس عرض وجود نمود و از آنوقت بپسند صنایع همیشه در تغییر و تبدیل بوده است.

طرز عمارات عصر لوئی

چهاردهم (۲۸۷) - کردن بند قره زنان شام

قیمتگی و ظرافت و زمان لوئی پانزدهم غیر از آرایش ظاهری چیز دیگری نبوده است و در عصر حاضر تمام اینیه و عمارات متحد الشكل و بطرز ساده و عادی بنام میشوند. مطابق بیانات فوق معلوم گردید که فن معماری از روی سیر تکاملی ادوار و اعصار مختلفه ای را طی نموده است چنانکه معماری هر دوره را تحت نظر بگیریم می بینیم که از معماری دوره سابق در معماری دوره لاحق اثری موجود میباشد و اگر مجرد اقتباس را دلیل فقدان قریحه فنی یک دوره قرار دهیم ناچار باید قائل شویم که در هیچ دوره ای قوه ابتکار موجود نبوده است باینکه اینطور نیست و احدی نمیتواند چنین مدعائی را ثابت نماید و بنا بر مقدمات فوق نسبت به عرب هم نمیتوان استدلال نمود که چون

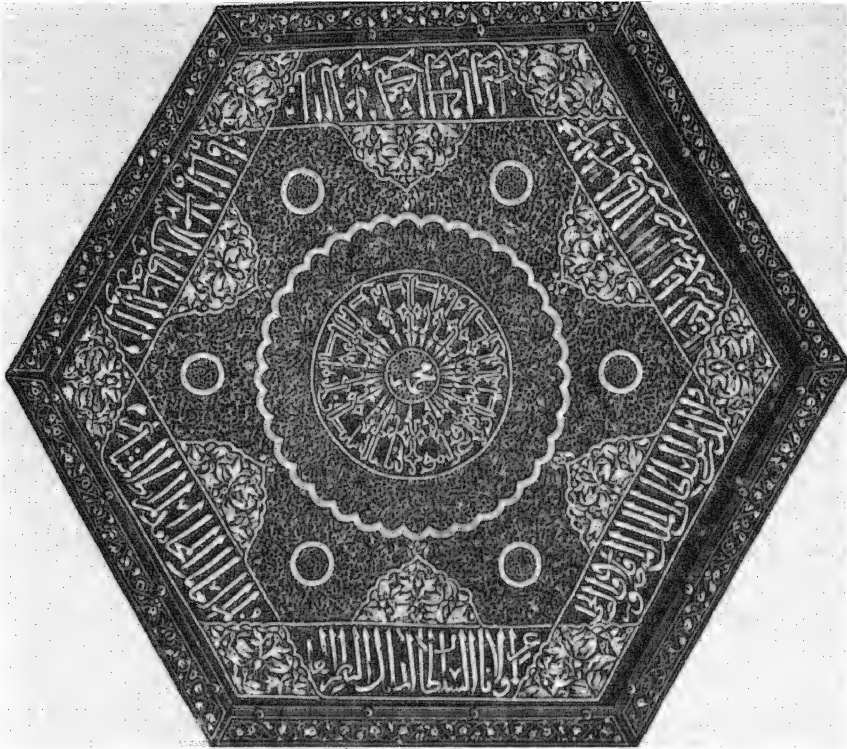
(۲۸۸) - قفسهٔ مفرغی نقره نشان ساخت عرب

صنایع دوره‌های گذشته را سرمشق اقتباس خود قرار داده پس فاقد قریحهٔ فنی بوده و در صنایع نتوانستند سبکی مخصوص بخود ایجاد نمایند .

قریحهٔ فنی ملتی را از اینجا میتوان معلوم داشت که اقتباساتی که میکند با قدم سریعی بمقتضیات خود تغییرات اساسی وارد ساخته و بصبغة روحیات و احتیاجات خود آنها را رنگ آمیزی نموده و بالاخره يك صنعت جداگانه ای اختراع نماید و از روی شواهدیکه داریم معلوم میشود که تا امروز هیچ ملتی نتوانسته است درین امر بر مسلمین تقدم پیدا کند چنانکه از مشاهدهٔ ابنیهٔ عمارات اولیهٔ قوهٔ ابداع و اختراع آنها را بخوبی میتوان کشف نمود و بهترین مثال در این معنی همانا مسجد قرطبه است که در معماری آن از معماران محلی استفاده نموده لیکن طرز های نوین و شیوه های بدیعی را هم بآنها دستور داده اند که بکار ببرند . از جمله ستونهای معابد قدیمهٔ قرطبه را بقدری کوتاه یافتند که سقف عمارات رفیعہ معظمه را روی آنها قرار دادن بی تناسب دیدند ، این بود که ستونها را رویهم قرار دادند و بعد مفصلهای این ستون ها را بواسطهٔ چنبرهای مخصوص طوری قشنگ پوشانیدند که انفصال آنها از هم هیچ معلوم نمیشد که اگر ملت ترك میشد هیچوقت ایندرجه نازك کاری از دماغ وی تراوش نمیکرد .

گراورهاییکه در این کتاب درج میباشد از نظر اجمالی بآنها هم قریحهٔ فنی عرب را میتوان کشف نمود ، حتی ملل فانی هم که بعد از آن آمدند طرز معماری عرب را اختیار نموده و همانرا سرمشق اقتباس خود قرار دادند و رومرا سرمشق اقتباس خود قرار داد .

بعض از ملل مشرق زمین در معماری تقلیدیکه از عرب نموده اند از دیدن آن فرق بینی که بین اصل و نقل موجود است آشکار میشود . ملل بعد از عرب معماری های مختلفی از قبیل عربی ، شرقی ، هندی و ایرانی که در مشرق بر حسب اختلاف ممالک وجود داشت تمام آنها را از نظر گذرانیده و در این میانه قسمت های چندیرا اختیار نمودند لیکن هیچوقت نتوانستند که يك طرز نوینی ابداع یا ایجاد نمایند چنانکه در هندوستان عمارات مغول شاهدیست بر این معنی که در آنها همیشه طرز معماری ایرانی ، هندی و عربی هر يك جداگانه محسوس بوده است و همچنین در ابنیهٔ ترکها

(۲۸۹) - سطح فوقانی يك قفسهٔ مفرغی نقره نشان

طرزهایی که از معماری دوره‌های گذشته اقتباس نموده اند هر يك متمایز از دیگری است و هیچوقت از امتزاج و اختلاط آنها طرز جدیدی پدیدار نشده است. برخلاف مسجد جامع اسلام در قاهره یا عمارات سلطنتی اندلس که طرزهای قدیم با طرزهای جدید بدرجه ای با هم آمیخته که اصل و منشأ هیچیک را از دیگری نمیتوان تمیز داد چه بوده است.

اینجاست که جبلّت و فطرت يك ملت بر ما معلوم میشود که چیست. بلی يك ملت مستعدّ روی هر يك از عناصر تمدن که دست گذاشت ذکاوت و هوش فطری خویشان را آشکار میسازد. فرق نمیکند در طراحی يك جفت کفش یا در معماری يك طویله هم باشد استعداد صنعتی خود را ظاهر و آشکار خواهد ساخت ولی نه مثل ملت عثمانی که چندین بار از طرز ساختمان ایاصوفیه تقلید نموده و هزاران نکات و دقائق

معماری ایران و عرب را بطور اقتباس در آن بکار برده و معذک در تمام این مدت نتوانسته که در معماری سبکی را که مخصوص خویشتن باشد ایجاد نماید.

فصل سوم

اهمیت زیبایی صنایع عربی

بعد از بیان سرچشمه صنایع مسلمین و بیان هوش و قوه ابداع آنان اینک لازم میدانیم که قلم را ببيان اهمیت زیبایی صنایع آنها معطوف داریم لکن تا وقتی که برای خوبی يك صنعت مقیاسی در دست نباشد پسند یا ناپسند کردن آن مبنی بر رأی و سلیقه شخصی خواهد بود که چندان نمیشود بآن اعتماد نمود. واضح است که مسئله سودمندی یا بهره‌مندی، یعنی شیئی مصنوع برای مقصودی که بنا شده بطور شایستگی وافی برای انجام آن باشد. نمیشود معیار خوبی يك صنعت قرارداد چه ممکن است مساکن یا یادگار هائی از این حیث در يك ردیف واقع شده ولی در خوبی صنعتی بین آنها فرق نمایانی موجود باشد.

برای کشف زیبایی و زشتی يك صنعت بطور یقین، لازم است قبلاً خود زیبایی و زشتی را تعریف نموده حقیقت آنها را معلوم داریم این مطلب بطور تحقیق معلوم شده که مفهوم این الفاظ بلحاظ قوم و ملت، آموزش و پرورش، دوره و زمان، محیط و علل و اسباب دیگری تغییر و تبدیل پیدا میکند و تعریفی که ممکن است نسبت به هر ملت و عصری صادق آید این است که بگوئیم زیبا آن است که از دیدن آن محظوظ شویم ولی با اندک تأملی معلوم میشود که تعریف مزبور تمام نیست و اگر بخواهیم که آنرا جامع و مانع قرار دهیم بالاخره بتحقیق یکسلسله علل و مبادی اولیه منتهی خواهد شد که از دسترس علوم امروزه خارج میباشد. راست است که امور یا چیزهائی در عالم یافت میشوند که بواسطه تناسب و تجانس آنها با بعضی از حالات روحیه ما سبب خوشی و حظ ما میگردند ولی گذشته از اینکه حالات نامبرده در اشخاص به طور مختلف موجود میباشد، اصل این حالات چیست حقیقت آن بر ما مستور و از کنه آن بی خبر میباشیم.

بنا بر این وجود
ذاتی زیبایی و زشتی
همان قدو محال بنظر
میرسد که وجود روشنی
و تاریکی و صدا و سکوت،
بلکه وجود آنها ذهنی و
فقط خیال ماست که بآن
هالباس هستی میپوشاند و از
طرفی در علم و ظایف الاعضاء
ثابت شده است که اینگونه
از صور خیالیۀ ما عدمی
صرف میباشد و حقیقتی
برای آن نیست . از
وقتی که حسّاسه مادر
یک چیز احساس ملایم
طبع یا منافور نمود از
هما وقت زیبایی و زشتی
عرض وجود نموده و از
همین جارنج و خوشی
ما از هم تفکیک و مجزّی
شده است .

(۲۹۰) - يك درب قدیمی ساخت عرب

اگر بعضی اجزاء يك صنعت با ساختمان روحی ما تناسب حاصل نمود حس
خوشی و ابتهاج در ما پیدا میشود ، در صورت عدم تناسب حس منافرت . مادر صورت
اولی نام آنرا زیبایی گذارده و ثانیرا زشت خطاب میکنیم لیکن هیچوقت نمیتوانیم
نشان بدهیم که چگونه میشود بعضی ترکیبات در ما حس ملایمت ایجاد نموده و بعض

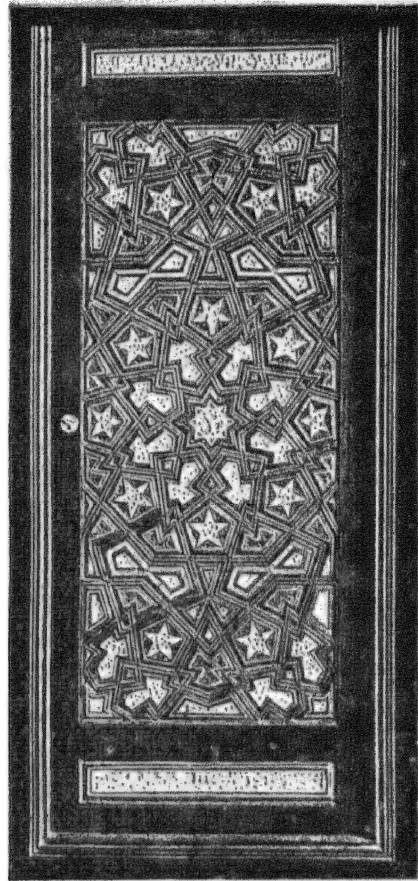
دیگر حس منافرت. آتروزی (و آتروز خیلی دور معلوم میشود) که علوم ما توانست از عهده کشف این حقیقت بیرون آید که چگونه میشود غذائی نسبت بیکمراج مطبوع و همان غذا نسبت بمراج دیگر غیر مطبوع اتفاق میافتد؟ خواهیم گفت که آن یکمراج بزرگی و مهمی را طی کرده است.

چون بعضی اوقات دیده میشود که قسمت اعظم افراد يك ملت در تشخیص زیبایی و مقبولی بکچیز با هم (تقریباً) اتفاق دارند در اینجا ما فرب خورد و چنین تصور میکنیم که صورت ظاهری یکصنعت را میتوان معیار زیبایی آن قرار داد ولی باید دانست که این اتفاق از اینجا پیدا میشود که اغلب افراد يك ملت از حیث ساختمان روحی (تقریباً) در ردیف هم واقع میباشند. اما وقتی که بملل مختلفه مراجعه میکنیم معیار فوق الذکر بکلی تبدیل پیدا میکند. مثلاً یکنفر اهل بیزانس مجسمه کوتاه و باریک و هموار حضرت مریم بر ربه النوعهای قوی جثه و ضخیم و کلفت قدیم یونان ترجیح میداد. اقوام غیر متمدنه مرونزین مجسمه انسانهای مهیب و ناتراشیده را لز تصاویر روم و یونان بیشتر پسند مینمودند. و حشیمهای جزائر افریقای جنوبی مجسمه ونوس هوتانتوت^(۱) که در نظر ما بسی کریمه و زشت مینماید بهمان اندازه پسند مینمودند که ونوس دومدیسسی^(۲) یا آپولون دوبلودر^(۳) در نظر اروپائیان مقبول و پسندیده است.

بعد از بیان فوق دوباره بطرف تعریف سابق الذکر متوجه شده و میگوئیم که زیبا عبارت است از چیزی که از دیدن آن محظوظ میشویم و تنها قیدیکه میتوان بآن اضافه نمود اینست که بگوئیم زیبا آنست که اکثر افراد يك ملت در یکمصر معین از دیدن آن محظوظ شوند و الا قید دیگری بر تعریف مزبور نمیتوان اضافه نمود و این تعریف هر قدر هم ناقص باشد بخوبی میرساند که اصل صنعت چیست؟ و از استاد صنعت در طراحی یکصنعت چه انتظاری باید داشت. اگر یکنفر مصور یکصورت طبیعی را بخواهد طراحی نموده بمانشان دهد در اینعمل انتظاریکه باید از وی داشت اینست که در نمایش مزایا و محاسن آنصورت و نگار بردن یکسلسله نکات و دقایقی که جالب نظر ماست آخرین درجه مبالغه را بکاربرد.

مثلاً یک نفر نقاش یا حجار صورت
زنی را زیباتر از آنچه عادتاً مشاهده میشود
طراحی نمود و به ماتحویل دهد مورد ایراد
نخواهد بود زیرا مهارت یک نفر صنعتگر
در این نیست که از اصل فقط تقلید نماید
بلکه بزرگترین شاهکار صنعتگر مبالغاتی
است که در نمایش جمال طبیعت بکار میبرد
یعنی طبیعت را از آنچه که هست زیبا تر
جلوه دهد.

مجسمه و نوس میلو بی نهایت قشنگ
و زیباست چرا که از روی طبیعت هیچوقت
در هیچ زنی ایندرجه تناسب اعضاء و
لطایف حسن و خوبی جمع نشده و معذک
وقتی که صورت مذکوره را می بینیم بی
اختیار فریفته او میشویم لیکن اگر همان
مصور تمام مهارت خود را در کشیدن
صورت یک پیر زن عریان و فروت بدقیافه

« ۲۹۱ » - خاتم کاری یک درب قدیمی در قاهره

بکار میبرد بیشک از نظر مهارت صنعتی مصور مزبور را تمجید مینمودیم ولی اینصورت
مانند مجسمه فوق سبب انبساط و انجذاب ما نمیشد مگر اینکه بواسطه بروز علل و
اسباب عارضی ذوق و سلیقه عصر تغییر نموده باشد.

آداب و رسومی که نتیجه ذوق و سلیقه یکر و زیست میشود بجائی برسد چنانکه
بین اقوام منحلّه هویدا است که سلیمترین ذوقها را تغییر دهد.

اینست اشخاصیکه فقط بجنبه طبیعی صنعت اکتفا کرده از تجمل آن صرف
نظر میکنند وجود زشت نازیبا را بمصنوع قشنگ زیبا که دوشیده خیال است ترجیح
میدهند، اگر عقیده آنانرا قبول کنیم ذوق سلیم از میان برود چه وجود های

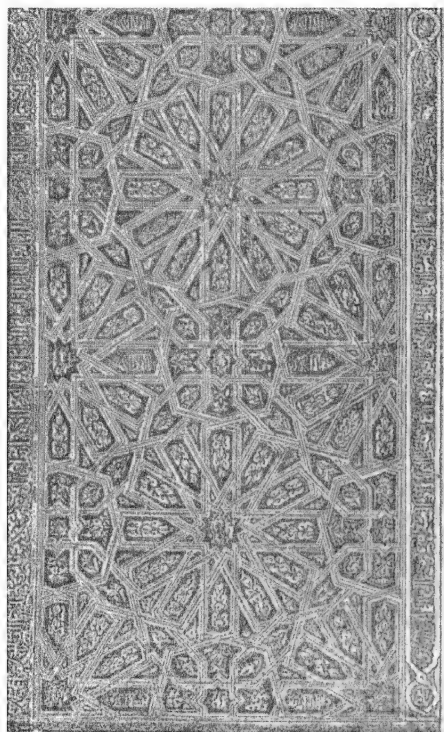
نازبیا عالم را پر کرده و وجود های زیبا قلیل یا در حکم صفر است .
اگر مقصود از صنعت تنها تقلید تام طبیعت باشد بدون خوض و غور در لطایف و تشخیص نکات محتویة آن هرگز صنعت یا بدائرة وجود نگذارد و مردم از آن محروم کردند و اگر فرض کنیم که وجود های نا زیبا بی اندازه قدر و قیمت پیدا کنند این وقت با آلات عکاسی ممکن است که صورت واقعی آنها را هر قدر که محل حاجت باشد گراور نموده بوجود یکنفر صنعتگر یا نقاش زیر دست ماهر ابد آضرورتی نخواهد بود .
برای اینکه بدانیم مسلمین همیشه در صدد تزیین طبیعت بوده اند باید کتب ادبی و صناعتی آنها را بدقت مطالعه نمائیم . در حقیقت میتوان گفت صفت ممیزه و مخصّصه صنعت عرب عبارت است از : تصور و سنا و صفوت و ازدیاد تزیینات و میل تام بنمایش کوچکترین آثار صنعتی (کسبکه صنایع عربی را بدقت ملاحظه کرده باشند این صفات را در آنها مشاهده میکنند) .

بك ملت که هر فرد آن شاعر باشد (کدام شاعر است که دارای قریحه صنعتی نباشد) و قتیکه یابۀ تمول و ثروت آنها بجائی رسید که بتوانند صور خیالات و تمنیات خود را در خارج لباس هستی بیوشانند چرا چنین قصور عالیه و بدیعه ای ترتیب ندهند که از سنگهای مرمر بشکل توری بنا شده و با احجار کریمه و جواهرات نفیسه مرصع باشند اینگونه غرائب و بدایع نزد هیچ ملتی نبوده و آتیۀ هم نخواهد پیداشد و آنها تراوش یکچنین عصر و زمانه ایست که تخیل آخرین درجۀ ترقی را حائز بوده است و اکنون که دوره آن تا ابد منقضی شده و دنیای احتیاج بانهایت شدت عرض وجود نموده و در صنایع غیر از رفع حاجت چیز دیگری منظور نیست هیچوقت نمیتوان انتظار داشت که نظیر آنرا دوباره مشاهده نمائیم .

فصل چهارم

فنون عربی

کلیۀ مقصود از صنایع مستظرفه نقاشی و حجاری و معماری و موسیقی است و غرض از صنایع حرفتی یا فنی نتایج آنهاست که در ضمن بکرشته مصنوعات عام المنفعه

باعانت بعضی اعمال مکانیکی بدست میآید
معنی حقیقی صنایع حرفتی محل
اختلاف است، چون نمیخواهیم در این
مورد وارد بحث شده وجه اختلاف را
بیان کنیم لهذا صرف نظر کرده فقط
میگوئیم ساختن ظروف گلی و زجاجیات
نقیسه و خاتم کاری (فسیفساء) و کارهایی
که در چوب و فلزات میشود از قبیل آبنوس
کاری و ترصیع آهن و فولاد از زر و سیم
و زرگری و غیرها معمولاً در تحت آن
عنوان مرقوم است یعنی صنایع حرفتی
شامل تمام آنهاست.

از نظر تمدن هر قدریکه صنایع
نقیسه مورد توجه و قابل استفاده است
صنایع حرفتی هم همانقدر دارای اهمیت
میباشد. مثلاً در میان اثاث البیت از يك

(۲۹۲) - خاتمکاری درب تالار یکی از

سفرای کبار در قصر سقویه

چیز مختصر کم قدمتی هم میتوان راجع بزندگی داخلی و معلومات فنی یکقوم و اصول
احتیاجاتی که سبب ساختن آن چیز شده است زمینه کافی بدست آورد. در هر يك از
طبقات عرب ذوق صنعتی وجود داشته است. مثلاً دلو آب، تیرك (چوب خط) نانوائی
کارد یا ساطور مطبخ را هم که تحت مطالعه میگیریم مزایائی در آنها بنظر میرسد که
معلوم میدارد صاحبان پیشه كوچك و مختصر آنها هم دارای ذوق صنعتی بوده اند.
اساساً باید دانست که صنعت محدود در مصنوع خاصی نیست یعنی هر قدر که در
يك دستگاه بسیار نفیس و گرانبها میتوان آنرا ب معرض نمایش گذاشت در يك چیز عادی هم
همانقدر میتوان آنرا بکار برد.

متأسفانه بواسطه کافی نبودن مدارك و اسناد تاریخی شرحیکه در زیر راجع بصنایع

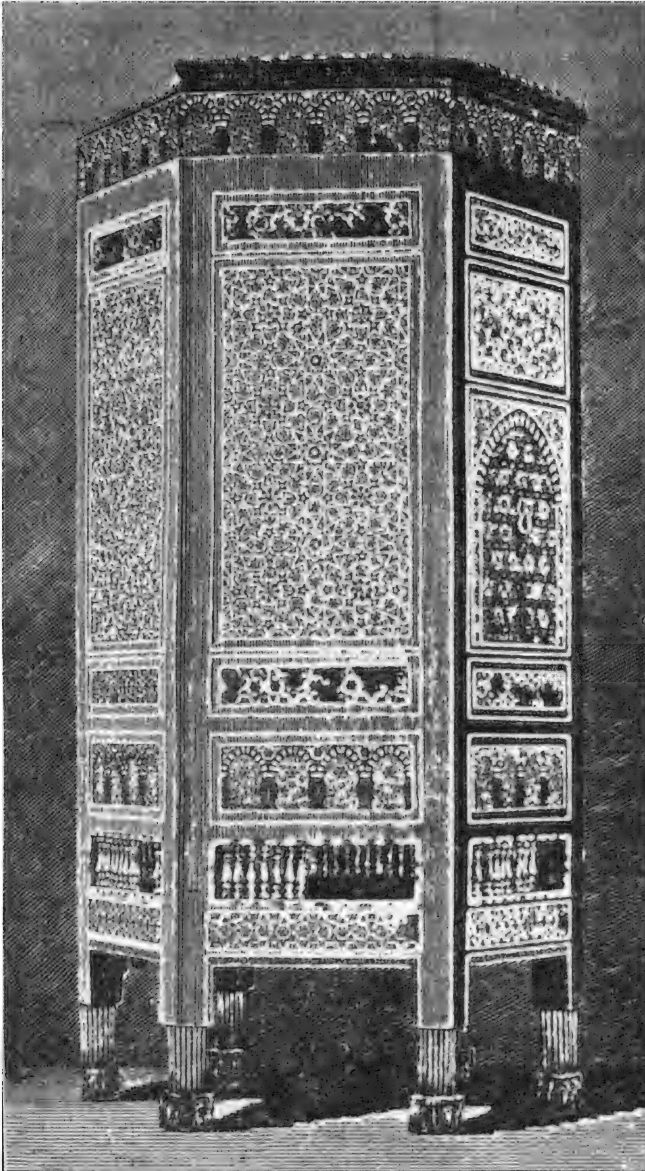
اسلامی ذکر میکنیم ناقص خواهد بود زیرا که این موضوع با وجودیکه بسیار دلچسب است معذلک مورخی تا این هنگام قدم در این میدان نگذاشته است .

مهمترین نمونه شاهکار صنعتی اعراب ابنیه و عماراتی است که از آنها بیادگار مانده و خوشبختانه تعداد این ابنیه و عمارات بقدری زیاد است که توانسته ایم در باب آینده شرحی در تاریخ فن معماری اسلامی برشته تحریر بیاوریم و اما در خصوص صنایع و حرف دیگری که در آنها مهارت داشتند چون جمع آوری موادی که بتوان از آن مواد در تاریخ آن صنایع شرحی نگاشت مخارج و مصارف هنگفتی لازم داشت که از عهده ما خارج بود اینست که نتوانستیم آنرا زیاد بسط داده و بطور مفصل و مشروح در آن بحث کنیم . ما در سیاحت های خود فقط بمعاينه و مطالعه ابنیه و عمارات اکتفا نمودیم و بنا برین این صنایع و حرف را بطور کلی ذکر نموده و از تغییر و تبدیلی که باختلاف زمان در آنها روی داده (چنانکه در باب عمارات نشان داده شده) صرف نظر کرده و نتوانستیم آنرا بیان نمائیم .

نقاشی
عموماً تصور میکنند که مسلمین در کشیدن صورت ذیروح ممنوع بوده اند و منع مزبور هم از قرآن یا لاقول از تفاسیر و احادیث نبوی ثابت است ولی باید دانست که آنها اخیراً باین نهی اهمیت داده و بنای پابندیرا گذاشتند و الا در اوایل امر تا مدتی آنرا مثل بازی شطرنج و استعمال اوانی زر و سیم و غیرها از مناهای خفیف (مکروه) میشمردند .

پیش از همه خود خلفا نهی مزبور را مخالفت کرده و از تصاویر سکه هائیکه گراور آنها در این کتاب بچاپ رسیده بر میآید که آنها از ترسیم صورت خود در این سکه ها ابداً تأمل نداشتند .

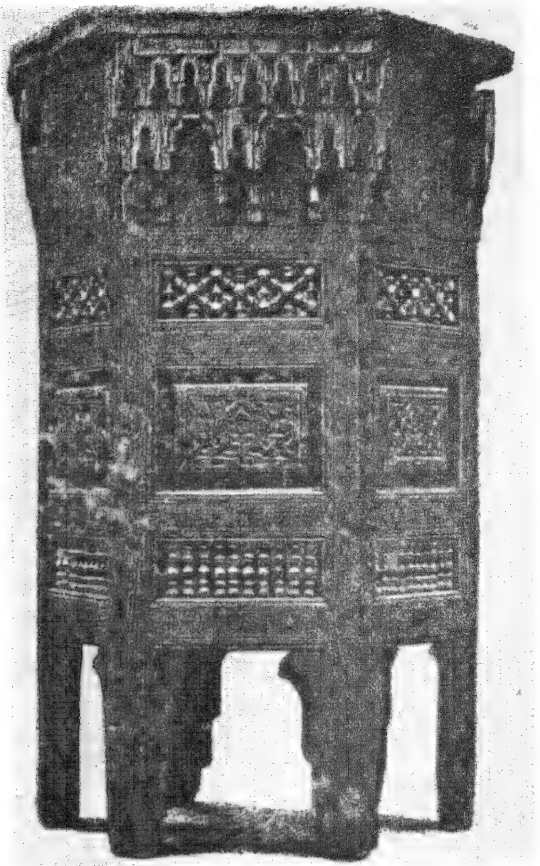
از صورتهائیکه در این سکه ها و بعضی ظروف عربی مشهود است ثابت میشود که آنها در فن تصویر مهارت داشته اما در نقاشی معلوم نیست درجه قابلیتشان چه بوده است . ولی از بیان مورخین در این باب میتوانیم زمینه بدست بیاوریم . محققین مینویسند که در میان مسلمین مدارس عدیده برای نقاشی تأسیس شده حتی **هقیری** که از محققین مورخین بشمار است راجع بنقاشان مسلمان سرگذشتی هم تألیف نموده

مینویسد که در سال
۴۶۰ هجری وقتیکه
قصر مستنصر خلیفه
بغارت رفت هزار طاقه
قماش بیرون آوردند
که در آنها صورت خلفا
و جنگجویان و مشاهیر
دربار اسلام را نقش کرده
بودند و خیه‌های زربفت
و یا مخمل و ابریشمی
بوده که در آنها صورت
آدمی و اقسام حیوانات
منقوش بوده است،
از بیان مقریزی معلوم
میشود که در قرن دهم
میلادی فن نقاشی عرب
در قاهره قابل توجه
بوده است، منجمله صورت
دو زن رقاصه را ذکر
میکند که یکی از آنها با
چادر سفید که بر روی
زمینه سیاه نقش کرده

بودند و این صورت طوری (۲۹۳) - یکی از میزهای خاتمکاری شده ساخت عرب در قاهره
ترسیم یافته بود که منظر آن چنین مینمود که دارد داخل دیوار میشود و رقاصه دیگر
با چادر قرمزی که بر روی زمینه زردی آن را نقش کرده بودند چنین مینمود که بطرف ناظر

میآید و همچنین بلیکائی را ذکر میکند
 که در قصر خلیفه بنا شده بود و
 هر کس آنرا میدید خیال میکرد که
 یلنکان اصلی است و از این ثابت میشود
 که تماشا مسلمین از اصول علم مناظر
 و اثر قرب و بعد کاملاً واقف بوده
 است. بسیاری از کتب خطی عرب
 مخصوصاً کتب متعلقه بحیوانات و
 تعلیم و تربیت اسب موجودند که تمام
 آنها مصور میباشد. هنوز چندین
 نسخه مقامات **حریری** مصور موجود
 میباشد. **کاسیری** از کتابخانه
 اسکوریاال قرن دوازدهم یک کتاب
 عربی را ذکر میکند که مشتمل بوده
 است بر چهل صورت متعلق به سلاطین
 و شاهزاده خانمهای ایران و عرب و نیز

(۲۹۴) - میز کوچک چوبی ساخت عرب در قاهره

سرداران و رجال بزرگ دولت و غیرها.

کسانی که الحمراء را دیده اند میدانند که در سقف بیت الشریعة آن صورتهای
 مختلفه زیادی را از قبیل مجلس شورای امرای مسلمین، غالب آمدن یکی از سرداران
 اسلام بر یکنفر سردار مسیحی و غیرها نقش نموده اند لیکن در این مسئله که این
 تصاویر به دست عرب نباشد یا نه اختلاف است. **مسیو لایوا^(۱)** مینویسد که لا اقل
 یک قسمت آنها بادست اعراب صورت گرفته است و ما تا جائیکه این تصاویر را

^۱ - Lavoix.

(۲۹۵). مهر چوبی عرب

دیده ایم چندان مهم بنظر نیامدند
وبالاخره از امثله و شواهدنا تمامی
که بما رسیده نمیتوانیم در باره
نقاشان آنها اظهار عقیده نمائیم لیکن
در فن مصوری جای تردید نیست که
مهارت داشته اند و این مطلب از
تصاویر ذیروح آنها که در کتب یا
روی سکه ها نقش شده ظاهر و هویدا
میشود.

تمام تصاویر ذیروح عرب پراست
از کتیبه ها و گل و بوته های خیلی
قشنگ و بعضی اوقات حروف عربی
را طوری ترسیم نموده اند که از ترکیب
آنها با هم صور انسان و حیوانات مختلفه
غریبه پیدا میشود. در کتابخانه ملی
پاریس جامی است مصور متعلق بقرن
سیزدهم میلادی و در اطراف خارج
آن حاشیه ای ترتیب داده اند که از

ترکیب صور منقوشه آن با هم يك مطلب تمام در حروف عربی خوانده میشوند و ما گراور
قسمت کمی از حاشیه مذکوره را در این کتاب درج نموده ایم.

از جمله چیزهای مصور عرب که مقام شهرت را حائز میباشد جامی است
معروف بجام اصطباغ سن لویی که حالیه در موزه لوور موجود میباشد. از این جام
هزاران اطفال فرانسه غسل تعمید یافته و میگویند که سن لویی در جنگ
صلیب آنرا بدست آورده است لیکن مسیو دولن پری^(۱) ثابت میکند که آن در قرن

۱ - M. de Longpérier

(۲۹۶) - جعبه ساخت ایران و عرب

سیزدهم میلادی ساخته شده است و گلهای سوسنی هم که در آن نقش شده ظن غالب این است که بین قرن سیزدهم و چهاردهم میلادی بآن اضافه نموده اند و من همینقدر میگویم که در آرایش و تزئین یادگار های عرب کل سوسن و یا لا اقل گلهای مشابه بسوسن بکثرت موجود میباشد .

مسلمین نامدنی که آن باختلاف کشورهای اسلامی مختلف میباشد تصاویر ذیروح را در صنایع بکار میبردند ولی بعداً این تصاویر از میان صنایع آنها بکلی خارج گردیدند . چه فقهای که در عمل بظواهر خیلی سخت بودند غالب آمده و مردم مجبور شدند که عمل بفتاوی آنها نمایند .

اقوامی مثل ایرانی و ترك و مغول که داخل در دین اسلام شدند بمنهیّاتی که مخالف بازندگی اجتماعی آنها بود چندان علاقه و یا بندی بروز ندادند . خاصه میان ایرانیان تصاویر ذیروح بکثرت یافت میشوند و آنها مخصوصاً صور گلهای و حیوانات را اگر چه خیالی هستند خیلی خوب کشیده اما تصاویر آدمی درجه پائین تر واقع شده است .

حجاری

از آثار حجاری عرب چیزی که بما رسیده مثلی نقاشی بقدری محدود و ناقص است که ناچاریم در اینجا هم بهمان اقوال مورخین

و شواهد ناتمام چندی اکتفا نمائیم.

ما در یکی از ابواب گذشته راجع به یکی از خلفای مصر مذکور داشتیم که او قصری داشت که تمام آثار از مجسمه های زنان خویش آرایش داده بود. در تاریخ مسلمین اندلس هم مورخین شرحی نظیر آن نوشته اند. از جمله قصر مشهور عبدالرحمن است که از مجسمه های چندی علی الخصوص از مجسمه معشوقه اش زینت یافته بود.

از میان نمونه های ناقص و ناتمامی که در این باب بما رسیده مجسمه های ناث بیت اللیث الحمراء است که بسی حیرت انگیز میباشند و دیگر مجسمه ایست از مفرغ در کامپوسانتو آینز (۱) که نصف آن بشکل شیر و نصف دیگر بشکل عقاب ساخته شده است و نیز در موزه فورتونی (۲) مجسمه شیری از مفرغ موجود که دهان آن فواره ایست که از آن آب جستن کرده بیرون میریزد لیکن باید دانست که شواهد فوقرا بیشتر در اثبات آن صنایع حرفنی میتوان بکار برد که در مقابل احتیاج خاصی بنا شده اند ورنه آنها را در اثبات اصل فن حجاری عرب نمیتوان دلیل قرار داد علیهذا از این اقوال و شواهد ناتمام راجع به حجاری عرب نمیتوان اظهار عقیده نمود.

فنون متعلقه بفنارات
و احجار کریمه مثل :
زرگری و جواهر سازی
و ترصیع یا منبتکاری
آهن و فولاد و
کننده کاری و غیرها

مسلمین در عملیات متعلقه بفنارات درجه کمال را دارا بودند و در ساختن و پرداخت بعضی چیزها بدرجه ماهر بودند که حتی استادان امروز هم نمیتوانند با آنها در این فن همسری نمایند اسلحه و آلات حرب و کلدانها را با نقره ترصیع و یا منبتکاری نموده و دانه های قیمتی در آن نصب مینمودند. احجار کریمه را خیلی قشنگ تراشیده و روی آنها گویه نقش میکردند و در این فن بدرجه ماهر بودند که قطعات بزرگ و سخت بلور معدنی را تراشیده و بانواع نقش و نگار زینت میدادند که

۱ - Campo - Santo é pise. ۲ - Fortuni.

امروز با مصارف هنگفت و صرف وقت زیاد میتوان از عهده آن بر آمد و شاهد بر این مطلب ابریقی است از بلور متعلق بقرن دهم میلادی که حالیه در موزه لوور موجود و ما گراور آن را با سایر نمونه های صنایع نفیسه متعلقه بفلزات و احجار کریمه در این کتاب درج کرده ایم .

ترصیع آلات حرب ، گلدان ، آفتابه جام و پیاله و سایر اقسام ظروفی که از نظر گذشته اند مهارت و بدایع صنعتی آنها را بخوبی ظاهر میسازد . چون مرکز مهم مرصع- کاری آنها اول دمشق و بعد موصل بوده اینست که آن بنام دمشق شهرت یافت . بود و این هنر هنوز در دمشق رواج دارد ولی چندان قابل توجه نیست زیرا **تیمور** که در سال ۱۳۹۹ آنرا فتح نمود تمام صاحبان پیشه و هنر آنجا را با خود بسمرقند و خراسان برد ، این بود که صنعت مزبور در آنجا از همانوقت رو بانهطاط گذاشت .

ترصیع آهن و فولاد از قرن دهم شروع و در قرن دوازدهم و سیزدهم وسعت و رواج پیدا نمود . آلات حرب مصر که گراور آنها را در این کتاب درج نموده ایم متعلق به **تومن یک** میباشد (سال ۱۵۱۱) . در این آلات طرز ایران و عرب هر دو باهم ترکیب یافته اند .

راجع بطریق مرصع کاری شرحی که **مسیو لاووا** در کتاب خود ذکر نموده است ما آنرا در اینجا نقل مینمائیم و اما اسلوبی را که او بقاهره نسبت میدهد که در آنجا معمول است بنظر نگارنده آن اسلوب مخصوص دمشق میباشد و در قاهره صاحبان این هنر خیلی کم یافت میشوند و ظروف مسی کار قلمی که در بازار بزرگ قاهره بنظر میرسد اکثر از دمشق بدانجا حمل شده است .

در مشرق چند قسم مرصع کاری معمول میباشد . یکی آنکه فلز را بامته یا قلم دست ، کود نموده بقسمی که دهنه آن تنگ و جوف آنرا قدری وسیع میسازند و بعد مفتول طلا یا نقره را جوف آن داخل کرده هرطوری که مطلوب است آنرا با سطح فلز مساوی میسازند یا قدری محدب و برجسته قرار میدهند و بعضی اوقات روی برنج یا آهن ورقه های نازک زر و سیم را بین دو خط متوازی که بطور حاشیه ترتیب میدهند میکوبند و اینطریق

[۲۹۷] - جعبه قدیمی ساخت عرب از چوب که خاتمکاری شده

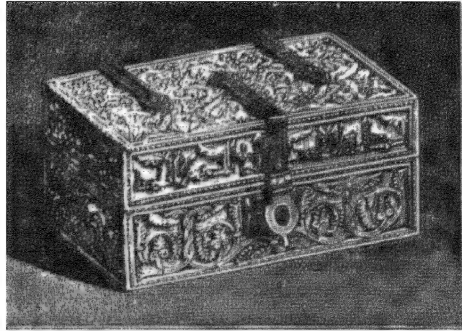
اکثر در دمشق معمول میباشد. دیگر اینکه صنعتگر باسوهانی مثل شاخ مهمیزروی ظروف بهر نقشه‌ای که می‌خواهد زمینه‌ای ترتیب داده عاج میکند و بعد مفتول زر و سیم را با چکش در آن می‌کوبد، طریق مزبور هنوز در قاهره متداول و با یک سرعت حیرت انگیزی هم آنرا بانجام میرسانند ولی باید دانست که اینطریقه مخصوص ایران میباشد. طریق نامبرده اخیر حالیه در دمشق معمول میباشد و آن خیلی زود انجام گرفته ولی دوام آن بسیار کم است و ظروفی که در آنها این قسم مرصع کاری میشود موقع سائیدن ورقه‌های زر و سیمی که در آنها بکار رفته خارج شده میریزند و اما طریق اول چون مفتول زر و سیم جزء فلز قرار گرفته است لذا خیلی محکم میباشد.

مرصع کاری حالیه دمشق با مرصع کاری دوره خلفا بدآقابل مقایسه نیست و شاهد بر آن میزگران بهائی است از مفرغ که ما گراور آنرا در این کتاب درج نموده ایم.

مقریزی در کتاب خود راجع بسکه مینویسد که: **عبدالملك** سکه و نشان
اول خلیفه ایست از خاندان امیه که در اسلام تأسیس سکه

نمود و تا سال ۷۶ هجری مطابق ۶۹۵

میلادی اعراب سکه‌های زر و سیم
روم شرقی و با سکه‌های ایران مشابه آنکه
روی آنها لا اله الا الله و سبحان الله و نیز
اسم خلیفه منقوش بود استعمال
میزمودند.

دز مسلمین سه قسم سکه رایج بود

اول دینار که از زر و بهاء آن (۲۹۸) - جبه ای از عاج سفید ساخت عرب

تقریباً از دوازده الی پانزده فرانک بوده است. دوم درهم که از سیم و قیمت آن شصت
سانتیم قریب بیکریال و نیم سوم دانق^(۱) از مس بوده است و ماگراور سکه‌های ممالك
مختلفه اسلام علی الخصوص مصر و اندلس را در این کتاب درج نموده و آنها نهایت درجه
قشنگ و حروف آنها خیلی صاف و روشن میباشد.

عملیات متعلقه منبت کاری چوب با عاج و صدف از صنایعی است که اعراب آنرا

خیلی ترقی دادند. دروازه های قشنگ عالی مساجد قدیمه ،

منبرهای خانمکاری ، سقف قابی منبت شده ، پنجره و دریاچه

های شکل توری و امثال آن یادگارهایی از آنها موجودند که حتی امروز هم بدون
مصارف هنگفت نمیتوان نظیر آنرا ساخت.

اعراب در فن کهنه کاری عاج هم بدی بسزا داشته اند چنانکه میز کلیسای

سنت ایزیدوردو لئون^(۲) و صندوقچه عاجی که در قرن یازدهم برای پادشاه اشبیلیه

ساخته اند شاهی است براین دعوی و نیز جعبه ایست از عاج متعلق بکلیسای بایو^۳

که در قرن دوازدهم ساخته شده است و ظاهراً زمان جنگ صلیب آنرا از مصر آورده

اند. جعبه مزبور با نقره منبتکاری شده و روی آن زر کوبی نموده اند و صورت اقسام

۱ - دانق مربع دانک و آن يك سدس درهم میباشد.

۲ Saint. Isidor de Léon. ۳ Baeyux.

طیور علی الخصوص طارس در آن
منقوش میباشد

از مطالعه صنایع مسلمین در
چوب عاج و احجار کریمه امر
خیلی غریبی که بنظر میرسد این
است که آن ها ناز کترین
کار ها را با آلات و ابزار

(۲۹۹) - جمعه دیگر از عاج سفید ساختن غرب در قرطبه
خیلی محدود و در عین

حال زمخت و خشن انجام داده اند و همین يك دليلی است بر فطانت و قریحه فنی آنها.
زبور آلات و مرصعکاریهایی که امروز در قاهره و دمشق بنظر میرسد با اینکه
با مرصع کاریهای دوره خلفاء قابل مقایسه نیستند مع هذا میتوانم بگویم که در اروپا
حالیه صنعتگری پیدا نمیشود که با این ابزار های اعصار اولیه که در مشرق استعمال
میکند بتواند مثل صنعتگران شرق از عهد منبتکاری يك تخت یا مرصعکاری يك کوزه
قلیان یا دستبندی بیرون آید ،

فن خاتمکاری
رومیان در فن خاتمکاری مهارتی بسزا داشته اند و بعد روم شرقی
این هنر را از آنها آموخته و بدرجه آنرا ترقی دادند که روی

زمینه های طلائی رنگ منبتکاریهای الوان مینمودند .

اعراب در فن خاتمکاری معلوم نیست تغییراتی وارد ساخته باشند و همینقدر
میدانیم که آنها بعد از زمان قلیلی کاشی کاری را که انجام آن ساده بود بر آن مقدم داشتند
خاتم کاری میان آنها در دو مورد معمول بوده است اول : کف اطاق و ازاره ها
که آنها را از پاره های سنگ مرمر و کاشی های خرد و بزرگ مینا کار الوان می
پوشانیدند ، دوم آنکه در سطح دیوار ها خصوصاً دامنه های محراب بکار میبردند و
اینقسم اخیر را آنها بسبك روم شرقی ترینیب میدادند .

خاتم کاری هایی که من در یونان و ترکیه و شام و مصر دیده و نیز نمونه های

چندی که در کلیسا های مشرقی آنن ، ایا صوفیه ، مسجد عمر ، بیت المقدس و مساجد مختلفه قاهره مشاهده نموده ام ظاهراست که تمام آنها متحد الشکل و بطرز واحد ساخته شده اند . قطعات شیشه های رنگین و سنگهایی که از ترکیب آنها صور مختلفه متنوعه ترتیب داده اند تقریباً بشکل مکعب های کوچکی هستند که از هر طرف دارای يك سانتیمتر میباشند . هر لونی مشتمل است بر سه درجه که از آن عموماً مدارج مختلفه پیدا میشود باین معنی که سایه و روشن هائی برای يك رنگ بخصوص ترتیب میدهند و قطعات كوچك مكعب سنگی يك پارچه تماماً رنگ شده اند و شیشه های مکعبی که زمینه نقشه را تشکیل میدهند فقط سطح آنها مطلا میباشد . برای دوام و پایدار ماندن طلا و اینکه همیشه لامع و درخشان باشد وسیله ای که بکار برده اند و من در بادی امر نتوانستم آنرا درست تشخیص بدهم الحق حیرت انگیز و آخرین درجه استادی بکار برده شده است و آن این است که هر مکعب مطلا از يك ورقه شیشه خیلی نازکی مشابه ورقه هائی که دارالتجزیه های امروز برای حفظ کردن ترکیبات ذره بینی بکار میبرند پوشیده و مستور است و در نتیجه همین ورقه محافظ است که طلا کاربهای هزار سال پیش مانند روز اول لامع و درخشان میباشد .

شیشه آلات
اختراع فن شیشه سازی منسوب است به فینیقیان ولی بعد تمام اقوام آسیائی آنرا آموخته و هر يك بنوبه خویش آنرا وسعت و ترقی دادند ، علی الخصوص ایرانیان و مصریان که در این فن ترقی شایانی حاصل نمودند . در نینوا ظروف شیشه ای متعلق بقرن هفتم یا هشتم میلادی بدست آمده است . در عصر رومیان شیشه سازان اسکندریه بروم آمده و در آنجا جام های مینا کار خیلی قشنگ میساختند لیکن باید دانست که این صنعت باستانی در عصر اعتلاء اسلام با دست مسلمین باوج کمال رسید .

مسلمین در این فن شهرتی بسزا حاصل نمودند و نمونه هائی که از شیشه آلات طلائی و مینا کاری آنها در دست است معلوم میدارد که آنها تا چه درجه در این فن ماهر بوده اند و قارئین از تصاویر مندرجه در کتاب حقایق را بخوبی تصدیق خواهند نمود .

(۳۰۰) - آکلان ساخت عرب در الحمره

۱ کثر مورخین بر آنند که اهل ونیز که با اعراب همیشه دارای ارتباطات حسنه بودند فن شیشه سازی را از آنها آموخته و بدینجهت بلور آلات مورانو^(۱) و ونیز شهرت فوق العاده حاصل کرده بود.

صنعت ساختن اشیاء و از نمونه های چندی که از خرابه های ایران در این باب ظروف سفالی و غیره بدست آمده است معلوم و

مبرهن میشود که استعمال کاشیهای گلی مینا کاری که از قدیم الایام معمول بوده است اعراب آنرا بجای خاتم کاری از سنک بکار میبردند زیرا خاتم کاری مذکور علاوه بر مشکلات زیاد مدتهای مدیدی هم وقت صرف آن میشد. در قرطبه و مساجد قدیمه قیروان از این کاشیها نمونه هایی هنوز موجود میباشد.

مسلمین در کاشی سازی هم مثل معماری با قدم

سریعی جلورفته و همان صنعتی را که آنها از اقوام دیگر

آموخته بودند بدرجه تکمیل نمودند که بعداً کسی نتوانست در ردیف آنها قرار گیرد. اوایل قرن دهم میلادی بود که در اندلس مسلمین شروع باستعمال کاشیهای مینا کاری نمودند و آنها برای آن کارخانه های مخصوصی تاسیس کردند که کاشیهای آنرا بتمام دنیا حمل می نمودند. کاشیهای مینا کاری قرن سیزدهم میلادی که در الحمره اعبه طرز عذیم النظیری بکار برده شده اند از نظر ما گذشته و آنها مثل جواهر درخشان و دارای پرداز فلزی میباشد. کاشیهای مذکور مانند همان کاشیهای ایتالی که پس از مدتی باسم مجالکا مشهور و معروف بوده و در خشان میباشد و لفظ مجالکا مشتق است از مبورقه^(۲) که

۱ - Murano.

۲ - مبورقه جزیره ایست در سمت شرقی اندلس واقع در بحر روم. علاوه جزیره دیگری است که اسم آن منورقه است و در لغت اسپانیول آنرا مجارکه و منارکه یعنی جزیره بزرگ و کوچک مینامند.

اسم یکی از کارخانه های بزرگ مسلمین بوده است و از همین ثابت میشود که اهل ایتالیا فن کاشی سازی را از مسلمین آموخته بودند.

یکی از یادگارهای بزرگ اعراب در کاشی سازی همانا گلدان مشهور الحمراء است. این گلدان دارای يك مترو نیم ارتفاع و در روی آن زمینه سفید مایل زردی گل و بوته های آبی منقوش و انواع نقش و نگار بعمل آمده است. علاوه صور حیوانات غریبه ای شبیه بغزال در آن دیده میشود و مثل سایر صنایع عرب کلیه در آن بدایعی بکار برده شده است.

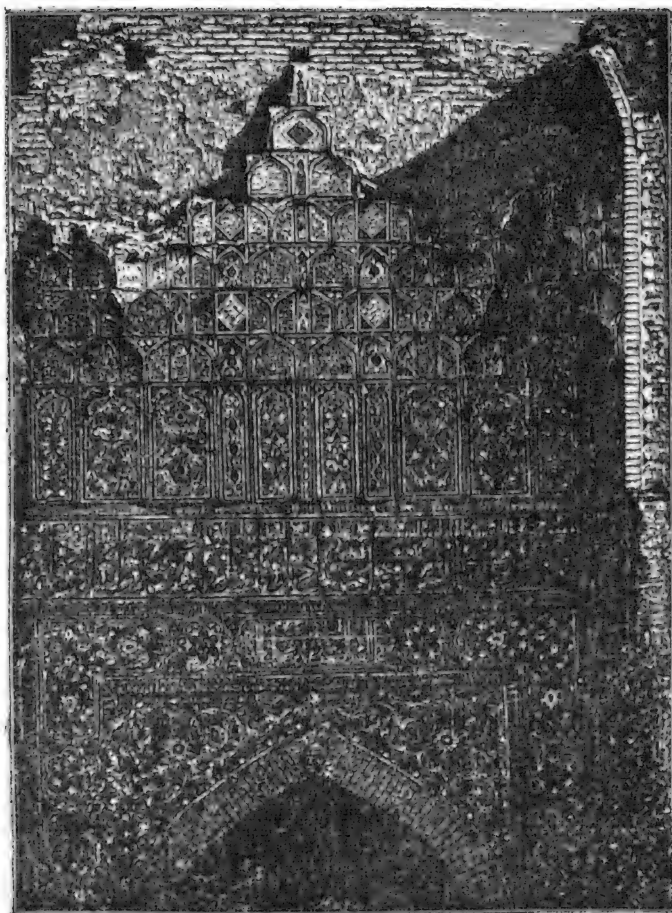
در ایالات والانس و ملاقه کارخانه بزرگی وجود داشت مخصوص کاشی آلات الوان و منقش چنانکه ابن بطوطه در سال ۱۳۵۰ میلادی مینویسد که در ملاقه ظروف چینی زرنگار خیلی عالی میساختند که بممالک بعیده آنها را حملی مینمودند. از جمله کارخانه بزرگ کاشی سازی کارخانه میورقه بوده و ظن غالب اینست که این کارخانه از کارخانه های خیلی قدیم بود زیرا نصاری در سال ۱۲۳۰ میلادی آنرا فتح نموده بودند.

بعد از اخراج عرب از اندلس حرفت کاشی سازی خیلی بسرعت رو بتمزول و انحطاط گذاشت چنانکه موسیو دو سومرار (۱) بشرح ذیل مینویسد :

« امروز حرفت چینی سازی بکلی از میان رفته و هیچ اثری از آن دیده نمیشود و ظروفی که حالیه میسازند فقط برای رفع ضرورت و احتیاجات روزانه است» از ظروف چینی که در جزیره سیسیل بدست آمده بعضیها تصور میکنند که در آنجا هم اعراب کارخانه تأسیس نموده بودند ولی نمونه هائیکه موجودند بیشتر بطرز ایران میباشد و ممکن است که آنها را از خارج بعنوان تجارت بآنجا آورده باشند. در موزه کلونی مجموعه ای از چینی آلات بسیار قشنگ و عالی موجود است که میگویند در زمان اعراب سیسیل ساخته شده است و در موزه های اروپا هم چینی آلات زیادی

---

۱ - M. du sommerard.

(۳۰۱) - کاشی کاری مینائی در بعمومی مقبره تیمور لنگ

یافت میشوند که در ساخت آنها از اندلس تقلید شده است و این تقلید هم طوری است که بکلی ظاهر و آشکار است چه گل و بوته های آنها با ارقام مخلوط و توأم میباشد. استادان اجنبی آن ارقام را محض زینت و آرایش تصور نموده و آنها را در نقل از صورت اولیه انداخته اند. در شهرهای بزرگ عربستان و سواحل شرقی این وقت ظروف ساخت چین بدست آمده که در آنها ارقام طلائی عربی روی زمینه آبی یا سفید نقش نموده اند و ظن غالب اینست که آنها متعلق بآن دسته از صنعت گران اسلام

باب هفتم - صنایع مستظرفه

میباشد که در چین سکونت داشته اند زیرا واضح است که در میان چهل کشور مسلمان
چینی البته عدّه زیادی هم وجود داشته که در این فن ماهر بوده اند .

قماش و فرش و از منسوجات و قالیه‌های دوره ترقی عرب چیزی در دست نیست
وقدیمترین آنها که آنها بذر درت بدست می‌آیند تاریخ آنها از قرن
چادر و خیام دوازدهم بآنطرف نمیرسد.

از بیان مورخین اسلام بر می‌آید که فرش های قالی و پارچه های حریر و مخملی
که مسلمین در کارخانجات کالمون و بانسا و دمشق و غیرها بافته اند صورت انسان و
انواع حیوانات را در آنها منقش نموده اند و ما تصویر منسوجات قدیمه مسلمین و یا
تصویر اقتباساتی را که از آنها بعمل آمده در این کتاب درج نموده ایم ولی باید دانست
که از مدت طولانی صنعت منسوجات مصوّر در شرق يك قلم موقوف و متروك گردیده
است .

اینك ماتوجه قارئین را باین فن معماری عرب که تنها موضوعی است باقیمانده
جلب نموده و صنایع حیرت انگیز اسلامی را در همین مقام ختم مینمائیم .
این صنایع بعضی اوقات شکفت انگیز و بیشتر دلچسب و دلربا و در همه حال
مملوّ از بدایع صنعتی میباشند .

باب ششم - سبک معماری عربی (اسلامی)

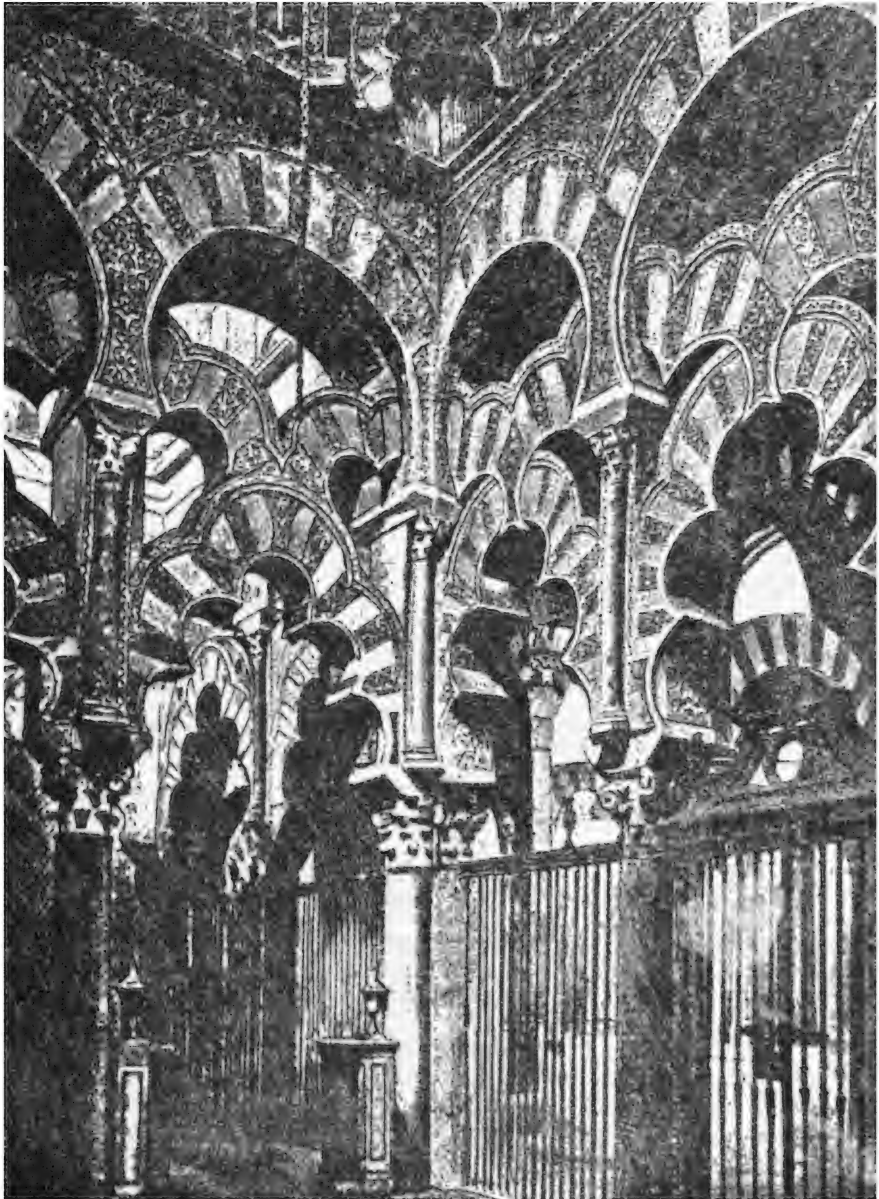
فصل اول

اطلاعات حالیه ما از کیفیات معماری اسلامی

علمای فن آثار و ابنیه عتیقه معاصر چندان که باید متوجه ابنیه و آثاری که از اعراب بیادگار مانده نشده اند و همانا علت عمده این غفلت حال پراکنندگی و دوری اماکن این ابنیه از یکدیگر است که راه تجسس و تفحص را برای اهل تحقیق مشکل کرده است و چون از دو سه فقره تاریخچه و وصف الحال نسبتاً مهم که بالاخص راجع به عمارات الحمراء و بعضی مساجد مصر و بیت المقدس برشته تحریر در آمده و در دست است بگذریم کتب و تواریک حاضره راجع بسایر عمارات و ابنیه عرب بکلی ساکت مانده اند.

باتیسیه^(۱) مصنف معروف فرانسوی در آخرین چاپ کتاب خود که مسمی به (تاریخ صنعت معماری ابنیه عالیه) است و در سال ۱۸۸۰ مسیحی از طبع خارج شده در این معنی چنین مینویسد «تاریخ معماری اسلامی هنوز بسیار ناقص و بعد ها میباید تکمیل شود» و بغایت متأسف است از اینکه خود او نیز چنانچه در نظر داشته نتوانسته است از عهده انجام این مهم برآید و حقیقت آن است که این مصنف شهیر با همه تبحر و تفحص در چند مورد بخطا رفته و باشتباه افتاده، از جمله در کتاب خود که مشحون بتصاویر و نقوش عدیده بدیع است ابداً نمونه و نقشی از عمارات عالیه ایران و شام و هند درج نکرده و یکی از مساجد مصر را که بطور نمونه در آن کتاب معرفی و اجمالاً ذکر کرده است الحق انتخاب خوبی نیست زیرا منظر این مسجد با درها و پنجره های ساده مربع مستطیل و گنبد شلجمی حقیر ترین اثری است که از میان

۱ - Bâtissiar .

(۳۰۲) - طاقهای قوسی شکل مسجد قرطبه

آثار معماری عربی در مصر بتوان تشخیص داد.

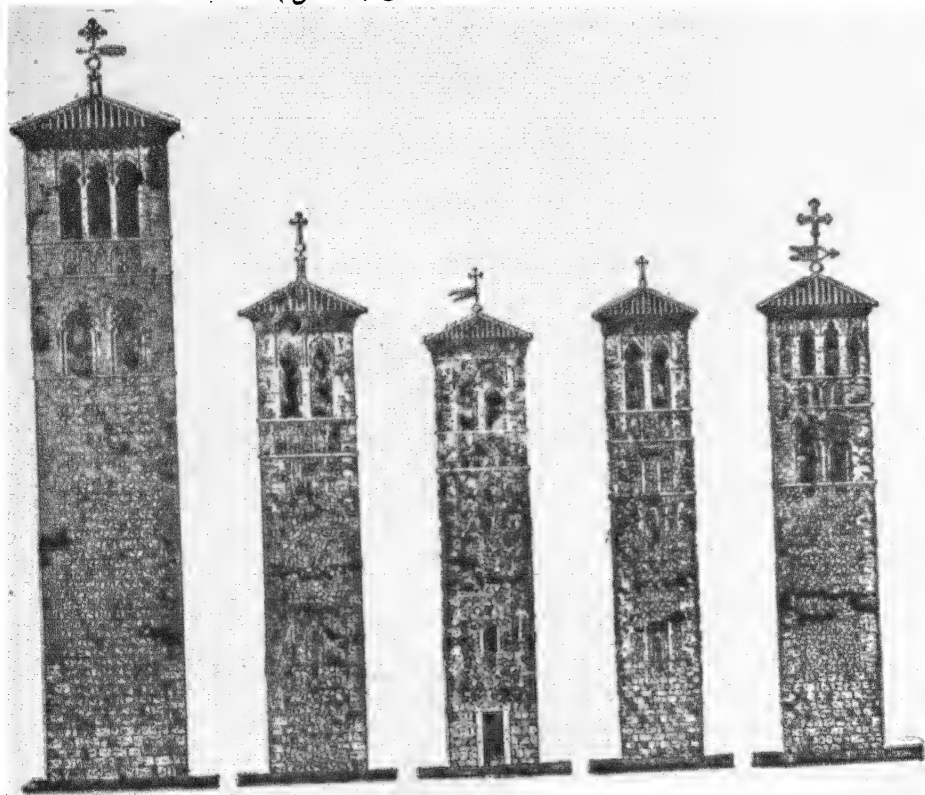
سلی لو مصنف دیگر فرانسوی نیز در چاپ دوم تاریخ عرب و اسلام خود که

سنه طبع آن در ۱۸۷۷ میلادی است نزدیک بهمین مضامین چنین مینگارد :

« جای تأسف است که تا کنون بطور تحقیق و درخور اهمیت مطلب . محققین در احوال کلیه ابنیه و آثار اسلامی در شام و بین النهرین و ایران و هند که یادگار اعصار مختلفه تسلط و اقتدار عرب و اسلام است تأملی ننموده و دقتی نکرده اند و حال آنکه مسلم است این ابنیه هر کدام در محل خود دارای مزایای مخصوصی هستند و برای اهل فن و ارباب ذوق معرفت آنها بطور دقیق نهایت فائده و ضرورت را دارد » این اظهار نگرانی از دیر زمانی باینطرف همواره در محافل اهل تحقیق مطرح بوده و بر زبان میآمده . منجمله در کتاب نفیس **ژیور دو پرائز** که از معماری عرب در اندلس بحث میکند در ضمن عبارتی که مضمون آن عیناً نگاشته میشود این آرزو را اظهار میدارد « خیلی مفتنم است که روزی بتوان بدقت از احوال ابنیه عمده ای که مسلمین در شام و مصر و افریقا و ایران بنا نهاده اند آگاهی حاصل نمود (هندرا مصنف مزبور فراموش کرده) و بطور تحقیق بدست آورده طرح و اساس هر عمارت و جزئیات ترتیب روابط داخلی و خصوصیات مصالح و طرز بنائی و دیگر کیفیات آنها چگونه بوده خصوصاً مسجد الافسی که در زمان خلافت عمر در بیت المقدس تعمیر شده و مساجد عمرو عاص و طولون در مصر و مسجد قبروان که از میان همه معروفیت و شهرتی بسزا دارند » .

جای شبهه نیست بدست آوردن اطلاعات کافی و احاطه بتمام کیفیات و نکات معماری عربی بدون مقایسه ابنیه و آثاریکه از اعراب در قلمرو حکومت قدیمه آن ها باقیمانده غیر ممکن بوده است .

از مطالعه و مقایسه این ابنیه و آثار با هم اتحاد اساسی و مشابهت و یگانگی موجوده ای در آنها که مولود و برآورده عقاید مشترکه و نظامات واحده بوده و همچنین ما به التميز و تفاوت و فرقی که نتیجه و تراوش اختلاف ممالك و تباین اقوام و بالاخره مفایرت رسوم و آداب است کاملاً بر ما ظاهر و آشکار میشود ولی بر عکس کتب و رسالانی که تا کنون راجع بابنیه و آثار اسلامی تألیف شده و در دست است از این

(۳۰۷-۳۰۳) - مقایسه مناره های مختلف مسجد طلیطله

موضوع در آنها هیچ بحث نشده و استفاده ای که مطلوب است ابدأ از آن کتب و رسالات حاصل نمیشود .

مطالعه در آثار و ابنیه عرب در يك کشور منحصراً ، قهراً شخص را دچار اشتباه و خطای فاحشی میکند چنانکه شاتوبریان در رساله ای موسوم به (مسافرت از پاریس به بیت المقدس) خود گرفتار همین غفلت شده و در آنجا که از مساجد قاهره صحبت میکند اسلوب مساجد عرب را تقلیدی از معابد و آثار قدیمه مصر میندارد و بی اندازه از حقیقت دور شده و بخطا افتاده .

واقع امر اینست که سبك معماری اسلامی و مصر قدیم بهیچوجه با هم شباهتی ندارد بلکه هیچ اسلوب و سبکی در دنیا به تباین و اختلاف معماری فراغنه و مسلمین

دیده نمیشود و کمترین دلیلی هم نمیتوان اقامه کرد که اندک اقتباس و تقلیدی آنها از آثار قدیمه مصر کرده باشند .

بیان و شرح تاریخ معماری اسلامی در فصل مجملی در حدود این کتاب امری است محال و ندارد که این فقدان عظیم که نقص معلومات علم معماری امروزه است البته در این مختصر نمیکنجد، فقط مقصود ما اینست در اینجا بطور ساده پاره‌ای تقسیمات اصلی و اساسی این مقصود را متذکر شویم و معلوم داریم اختلافات و مقارنات و مشابهات ابنیه و آثاری که از عرب و اسلام از اندلس تا هند هر جا ببادگار مانده از چه قرار و در ضمن چه ترتیب است .

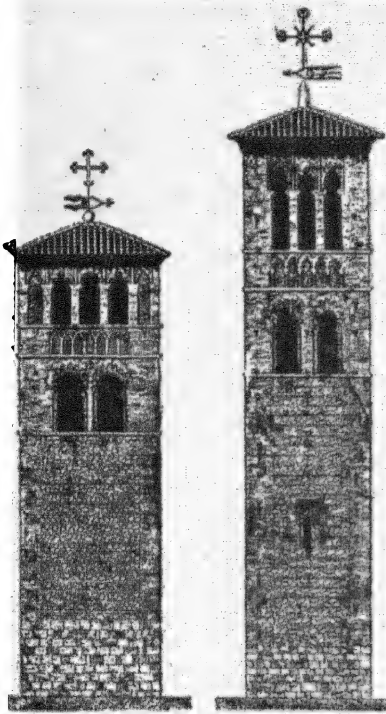
باید اذعان نمود وظیفه ای که بهمه گرفته ایم بسیار مشکل و ناگزیریم در پی نیل بمقصود از راهی داخل شویم که تا کنون کسی در طی آن بما پیشی نگرفته و ازین گذشته چون بناء ما در این کتاب بر اختصار است تا چهاربذکر و شرح ملاحظات عمده و اصلیه اکتفا کرده ایم .

فصل دوم

خواص یا اصول ممیزه معماری اسلامی

چنانکه در فصول پیش گذشت بطور اجمال خاطر خوانندگان را بمبدأ و منشاء معماری عربی و اقتباساتی که اعراب در اوایل عهد از ایرانیان و رومیان نموده اند متوجه ساختیم و معلوم داشتیم بعد چگونه خود را از قید تقلید آزاد ساخته بایجاد و وضع سلیقه و اسلوب مخصوص در فن معماری در نهایت وسعت و عظمت موفق شدند . اینک قبل از آنکه چنانکه بمهمه گرفتیم بمقایسه و مطالعه کلیه ابنیه و آثار پراکنده آنها در ممالک مختلفه بپردازیم و مقدمه لازم است اصول ممیزه و مرکبه معماری اسلامی را برای توضیح خاطر مطالعه کنندگان بطور اختصار بیان کنیم .

مصالح بنائی که اعراب در ساختمان ابنیه بکار میبرده اند بمقتضای کشور و نوع ابنیه که تعمیر میکرده اند تغییر مینموده چنانکه

نخست مصالحی که منحصرأ استعمال میکرده اند آجر پخته بود و بعد رفته رفته در بنای ابنیه عظیمه سنگ رُخام و سایر احجار نفیسه را بکار بردند ، از جمله قصور ضیاء و قويع يافقه در جزیره سیسیل و مسجد حسن در قاهره تمام از سنگ ساخته شده و بعدها در غالب عمارات خود و بیشتر در خاک اندلس نوعی ساروج که مرکب از آهک و شن و گِل سرخ و سنگ ریزه بود به مصرف تعمیرات می رساندند که پس از خشک شدن صلابت و سختی سنگ رُخام را حاصل میکرده . بعضی خُرده گیران ، استحکام و منانت ابنیه عربی را تردید کرده اند . این علت شاید در بسیاری از امکنه عربها حقیقت داشته باشد

ولی به طور کلی این سست بُنیانی را (۳۷۰-۳۰۹) - مناره های مسجد طلیطله

را نمیتوان بهمه ابنیه آنها نسبت داد . هر وقت آنها در ساختمان ابنیه عجله داشته اند و میخواستند بفاصله کمی برای رفع حاجت بنائی سرپا نمایند البته ابنیه ای که بدین طریق می ساخته اند محکمتر از عمارات حالیه اروپائیان از آب و گِل بیرون نمیآمده ولی چون بنظر بیاوریم که از ایشان عماراتی باقیمانده که امروز متجاوز از هزار سال از عمر آن عمارات میگذرد باید اقرار کنیم آنها در استحکام ابنیه معتبره هیچ فروگذار نمی کرده و هیچ نکته ای از اسرار ساختمان وزین و بادوام را در مواقع لازمه غفلت نمی کرده اند چنانکه قصور صقلیه (سیسیل) که ذکراً آنها گذشت با وجود آنکه از ابنیه مهمه بشمار نمی آیند پس از هشتصد سال که بر آنها میگذرد در مقابل هر ناملایمی استقامت کرده و قصر الحمراء که ظاهراً بسیار ظریف مینماید بنیان آن در نهایت استحکام هنوز بر جا است .
مسلمین پس از استیلا بکشورهایی که متدرجاً بتصرف آنها درآمد ستونها و سرستونها در هر جا عده زیادی ابنیه و عمارات یونان و رومی ویرانه ای

یافتند که از حیّز انتفاع افتاده بود و در اوایل کار آنچه میتوانستند از ستونها و سر ستونهای که از آن ویرانه‌ها بدست می‌آید در بنا های خودشان بکار بردند و بهمینجهت است در ابنیه اولیه ایشان این اندازه ستونهای مختلف الاسلوب بطرز و روش بیگانه دیده میشود . پس از آنکه این مصالح به اتمام رسید نوبت آن شد که خود آنها برای رفع حاجت ستونها و سر ستونهای تازه بسازند . از اینوقت سلیقه و ذوق ایجاد کننده‌ای بکار افتاده بعد ها در تمام عملیات و انشانات آنها بکار رفت ، از جمله چنانکه **ثریر و ردو پرائزه** بخوبی این نکته را ملتفت شده ستونهایی که در بیت اللیث از عمارات الحمراء مشاهده میشود بهیچوجه مقتبس از هیچیک از شیوه و طرز های معلوم وقت نیست و بالمره زائیده و بر آورده سلیقه و سبک مخصوص خود آنها یعنی اعراب است .

طاقهای هلالی طاقهای پیکانی یا شکسته و طاقهای نعلی از اختصاصات ممیزه معماری اسلامی بشمار میرود و در ابنیه و عمارات اولیه عرب

همه جا بطور وفور دیده میشود . خود نویسنده در عمارات و ابنیه قدیمه ساخت عرب که در اروپا و آسیا و افریقا دیده و مطالعه کرده ام این دو نوع طاق یا هلال را توأمأ مکرّر دیده ام در عمارات استعمال کرده اند . در ساختمانهای اولیه درجه شکستگی پیشانی طاقها در نوع اول و خمیدگی پاچه طاقها در نوع دوم خیلی خفیف بوده و رفته رفته در ابنیه تازه تر بر شدت آنها میافزاید و کیفیت خمیدگی و شکستگی محسوس تر میشود و بهاندکی دقت روش این تغییرات متدرج را میتوان از مقایسه ابنیه مختلفه بخوبی ملتفت شد . نتیجه آنکه در هر دوره این دو کیفیت در طاقهای عربی موجود بوده و رعایت این اسلوب در همه احوال اسباب قشنگی و ظرافت مخصوص شکل طاقها و قوسهای معماری اسلامی است .

در عمارات و ابنیه مصری ، اعراب بخصوص در شکستگی طاقها افراط کرده و برعکس در ساختن قوسهای نعلی بسیار خمیده چندان اصرار نداشته اند و حال آنکه در اندلس و افریقیه بر خلاف در جمع آوری و خمیدگی طرفین قوسها باندازه‌ای اصرار کرده اند که بالاخره طاقها بشکل نعل اسب در آمد و از همین رو نوعاً بطاق نعلی معروف

آمدند و امروز هر جا در این دوسر زمین این نوع طاق علامت‌مميزه ابنیه عصر بعد از استیلاء اسلام است

بعضی را عقیده آنست که طاق‌های تعلی را معماران (رومیه الکبری) نیز میدانستند و استعمال میکرده اند اما شاهی برای این مدعا نتوانسته اند بدست بدهند بدان سبب که در اغلب عماراتی که از آن تاریخ بجا ماند اینگونه طاق ابدأ استعمال نشده ولی نویسنده گمان دارم هر چند ندره این سبک طاق در ابنیه آنوقت بکار رفته ولی حقیقه معماران رومیه الکبری آنرا میدانستند و میساخته اند چنانکه وقتی در آن در کلیسای **کاپ‌نیکاره** که تاریخ بنای آن موافق کتیبه ای که بر روی یکی از ستونها یافتم در سال ۴۱۸ میلادی و فرمان **اودوکسی** ^(۱) ملکه شرق انجام یافته طاق‌هایی دیدم که خمیدگی خفیفی در پاچه هلال‌های آن بعد از تأمل و دقت تام محسوس میشد.

مناره ها

مناره‌های مرتفعی که در تمام مساجد خود مسلمانان میسازند چنانکه همه میدانند برای اقامه اذان است و مؤذنین از بالای آنها مؤمنین را روزی چند مرتبه در اوقات معین بادای فریضه موافق آداب مذهبی صلا میزنند. ترکیب ظاهر این مناره‌ها در ممالک مختلفه متفاوت و همین اختلاف مابه التميز آنهاست مثلاً در ایران تنه مناره‌ها را غالباً مخروطی ^(۲) و در اندلس و افریقا مربع و در ترکیه استوانه میسازند و در ترکیه بخصوص اغلب بالای مناره‌ها بغرفه منتهی میشود که پوشش آن بشکل کلاه درویشان است. مناره‌های مساجد مصر بکلی از کشورهای دیگر متفاوت و آنها را اغلب مطابق و ظاهر هر طبقه را بشکل دیگر میسازند. بسیاری از مناره‌های مصر و علی‌الخصوص مناره مسجد **قایت‌بای** در قاهره یکی از عجائب معماری اسلامی است و تأمل در ساختمان این مناره گواهی میدهد که بانیان آن تا چه اندازه دارای هوش و حسن ظرافت صنعتی بوده اند که در يك مناره ساده توانسته اند بدایع و دایع مهارت و استادی را بکار برند. از مقایسه مناره‌های مساجد ساخت عرب و مناره‌های ساخت ترکان خوب معلوم میشود که این دو قوم در ذوق و سلیقه معماری تا چه درجه با هم فرق دارند.

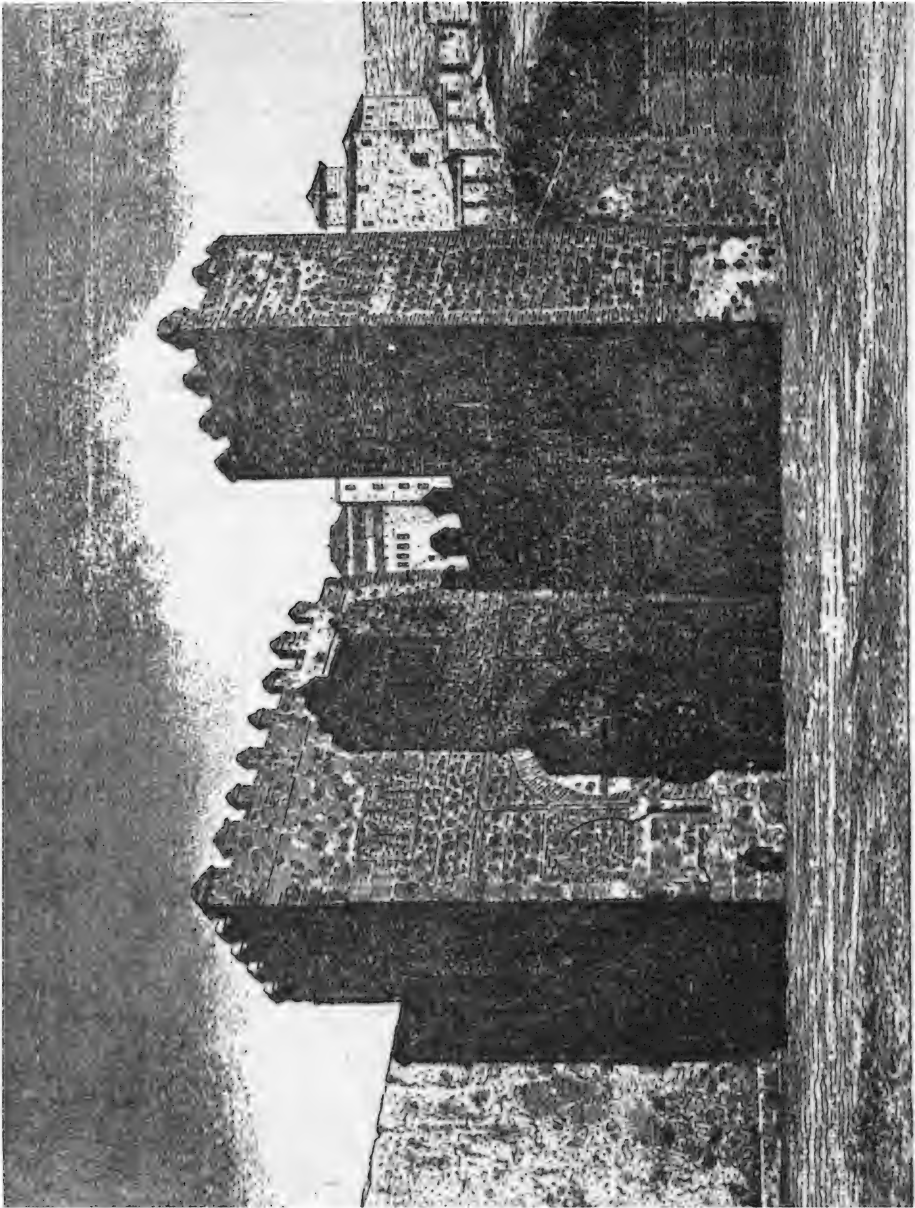
(۳۱۰) - مناره مسجد سامتیا کو در طلیطله

مناره های مساجد و دیوار کلیه ابنیه و عمارات عربی از طرف بالا منتهی و
مطرز بکنگره های مختلف الشکلی هستند مانند برک شبدری، پیکانی، تبرزینی و دندان
موشی که آنها را با اصطلاح معماری دندان میگویند. این سبک کنگره سازی در

ایران در زمان ساسانیان نیز معمول بوده ولی اشکال آنها تنوع معماری اسلامی را نداشته. هر چند کلمه فرانسه کوپل (۱) که بمعنی گنبد است مستقیماً از زبان عرب اقتباس شده ولی انصافاً نمیتوان اختراع گنبد را بمسلمانان نسبت داد. قبل از ظهور اسلام ساختن گنبد در قصور و عمارات سلاطین ساسانی و در میان اهالی رومیه الکبری متداول بوده، آنچه در گنبد سازی مخصوص و از ابداعات مسلمین است تصرفی است که در شکل گنبد کرده اند یعنی بجای آنکه گنبد ها را ساده بشکل عرقچین بسازند معماران اسلام قسمت فوقانی را رفته رفته برای قشنگی برجسته تر و کشیده تر کرده و پاچه یا دامنه گنبد ها را متدرجاً بهم آوردند چنانکه اگر فرضاً بخط عمودی از وسط یکی از گنبد ها را بشکافیم و دو نیمه کنیم مقطعی که بدست میآید عیناً بشکل قوسها و طاقهای عربیست که ذکر آن گذشت و سپس ایرانیان این تصرف اعراب را تعقیب کرده در برجستگی رأس گنبد و فرو رفتگی یا بهم آمدگی دامنه گنبد چندان افراط کردند تا بالاخره گنبد های اصلی بشکلی که بزودی ذکر میآید بدست آمد.

گنبد هائی که عربها در دیار مختلفه تعمیر کرده اند بر حسب ممالک تغییر شکل پیدا میکند: در افریقا و خصوصاً در قیروان گنبد ها پست و مانند گنبد های رومیه الکبری توسی خورده و پوشش هر مسجدی مرکب از چندین گنبد است که بهلوی یکدیگر ساخته اند و در مصر غالباً گنبد ها برجسته و بقراریست که در فوق ذکر آن گذشت و عادتاً این نوع گنبد را در مساجد استعمال نکرده و بیشتر مقبره ها و مدفنها را باین نوع سقف پیوشانیده اند. همچنین در محوطه مساجد هم هر جا این نوع گنبد دیده شود یقین است که زیر آن حجره یا طاقی است که اختصاص بمدفن و مقبره دارد.

از گنبد های ابنیه شام و بخصوص گنبد مسجد عمر که اطراف دامنه آن اندکی بهم رفتگی دارد از حیث ترکیب شباهت بگنبد های مصری نیست ولی بآن برجستگی و ظرافت نبوده و از هر گونه زینت و روپوش کاشی و غیره عاری میباشد.

(۳۱۱) - دروازه بیزا کرا در طبله

در مصر و علی الخصوص در کورستانی که چسبیده بیازوی شهر قاهره است و ما آنرا در این کتاب و در تصویری مندرج است با اسم وادی المقابره خوانده ایم تا از کورستانی دیگر که معروف بمقابر خلفاء است متمایز باشد انواع متصوره گنبدها از

باب هشتم - سبك معماری عربی [اسلامی]

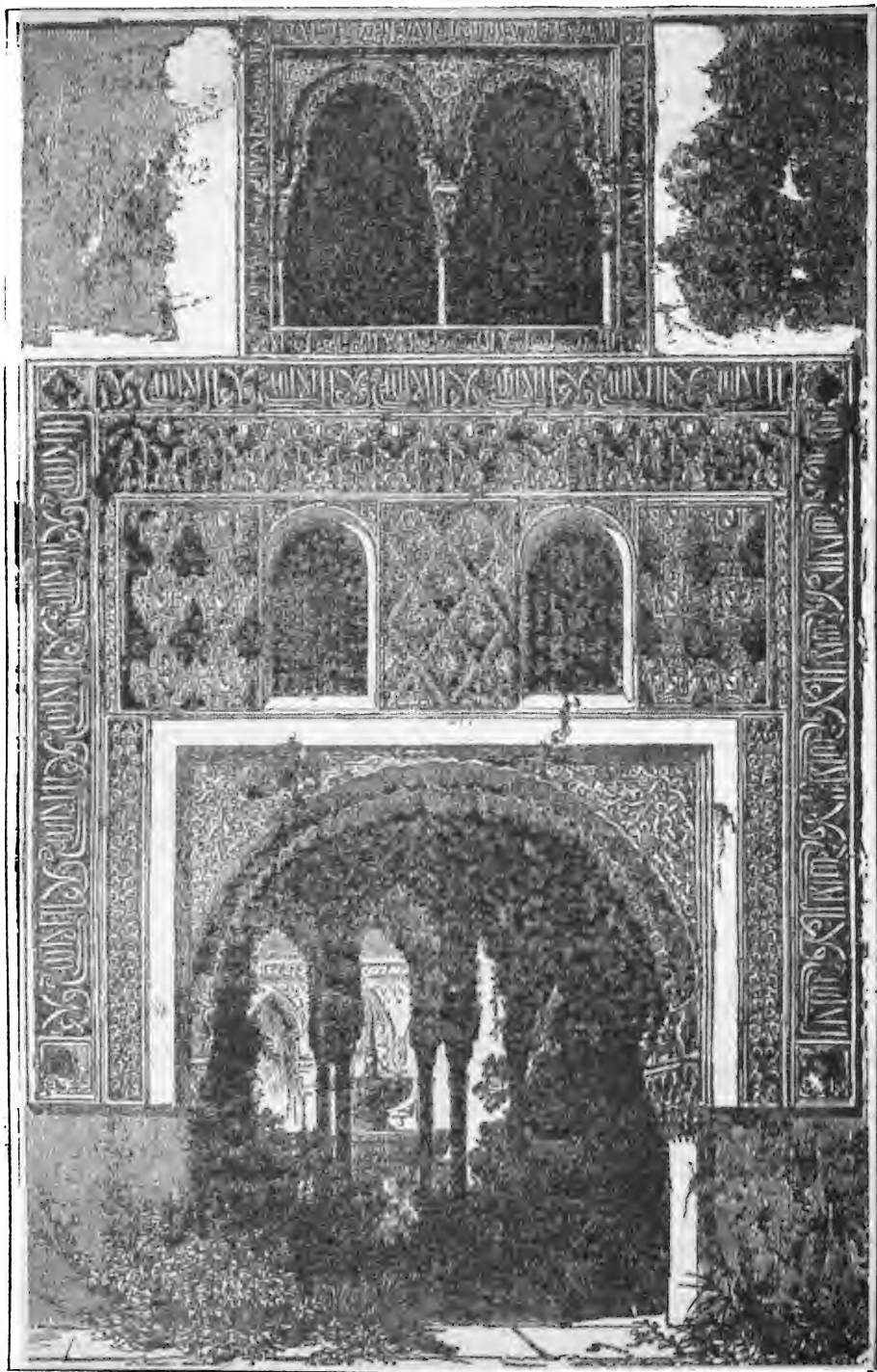
هر شیوه و طرز مانند نیم کروی، بیضوی، استوانه ای، مخروطی، جناغی و ترك دار بعد وفور دیده میشود که بر سر مقبره های خصوصی تعمیر کرده اند.

چنان بنظر میرسد که معماران اسلام بر خلاف معماران قدیم قطارکاری و مقرنس یونان که بی اندازه بزایه و سطوح مستویه مستقیمه مخطوط و

اشكال مربع مستطیل انس داشته اند و در انبیه خود زیاد استعمال میکرده اند بشدت از سطوح صاف ساده و زایه و گوشه تنفر داشته و احتراز میکرده اند و تا آنکه زوایای قائمه دیوارهای مقاطع را بنحوی پر کرده و گنبد های مدور را متدرجاً روی اطافها و حجرات مربع طوری جایگیر نمایند که حتی المقدور گوشه ها و پیش آمدگیها و فرو رفتگی ها نوی ذهن نزنند و بچشم نیاید مشبك هائی مركب از دوسه سطح مثلث كروی و برجسته تعبیه كردند و بترتیبی آنها را در كنج ها بقطار و مطبق بر حسب اقتضای حاجت معماری میكنجانیده اند. شكل ساختمان این مشبك هائی كه گفتیم بعد از ساخته شدن در فضا دسته دسته بشكل آویز معلق میباشد و بهمین مناسبت آنها را آویز یا قطار سازی نام نهاده اند. گاهی برای آنكه باز از سادگی سطح خارج زوایا و گوشه ها احتراز کرده باشند چندین طبقه از این شبكه ها را بطور متدرج رویهم سوار کرده ستونهای معلقى بشكل آویز و خوشه تشكيل میدهند كه منظر آن بطبقهای مومی داخل كندوی زنبور عمل نهایت شباهت را پیدا میکند.

استعمال مقرنس و قطار سازی را عربها از قرن دهم و یازدهم در عمارات صقلیه معمول داشته اند و اعراب اندلس اندك تصرفی در آن کرده شبكه های مقعر كروی را بشبكه های منشور قائم الزایه مبدل نموده و سطوح خارج منشورها را مقعر ساختند. قطار کاری و مقرنس اختراع مخصوص اعراب دوره اسلام است و هیچ قوم دیگر در عمارات خود این طرز را بكار نبرده اند و از قرن دوازدهم اینگونه تزین در تمام كشورهای اسلامی معمول آمد و در هر بنا و عمارتی باقسام مختلفه برای ملایم كردن برجستگیها بكار رفته چنانكه در مناره ها زیر ایوانچه های فوقانی را باینده مناره بوسیله قطار سازی بهم پیوسته و در مساجد چنانكه گذشت هر جا گنبد های مدور را با قوائم چهار گوشه بهمین شیوه بهم پیوند داده و زوایا را از میان برده اند.

باب هشتم - سبک معماری عربی ، اسلامی

ساختمان خروجی معلق نیز از اختصاصات معماری عربی اسلامی است و قول مسیو شارل بلان را که میگوید: «مقصود اعراب از ساختن خروجیهای معلق در عمارات برای آن بود که بواسطه این پیش آمدگی های متدرج بر سایه اندازی عمارات خود بیفزایند» نباید تصدیق کرد زیرا که در واقع خروجیها سایه ای که بکار آید نمایندازند و ازین گذشته نه تنها خروجی را در بدنه خارج عمارات استعمال کرده اند بلکه در داخل عمارات نیز انواع خروجیها میساخته اند و معلوم است که این استعمال برای مصرف مذکور نبوده است. بهمچنین روایت دیگر مصنف فوق الذکر که مینویسد: «استعمال خروجی در مناره ها برای آن بوده که از مکان برجسته مؤذن مردم را بمسجد بطلبد» نیز قابل قبول نیست زیرا در قسطنطنیه و ایران مناره ها فقط يك ایوانچه یا غلام گردش بیش نداشته و مانند مناره های مصر آئمه خروجی و برجستگی و حجاری در آنها معمول نداشته اند. عقیده نگارنده چنانکه در مقدمه به تفصیل ذکر کرده ام آنست که این سبک تزئین که اعراب در عمارات خود میکرده اند فقط بعلمت همان تنقیری بوده که از سطوح صاف و ساده داشته اند و این سلیقه را در همه آثار خود حتی در اشیاء مستعمله و غیره که میخواستند در آن صنعت و تزئینی بکار ببرند از قلمدان و جلد کلام الله گرفته تا مناره مساجد هر جا بر يك نهج اعمال کرده اند.

نقش و نگار عربی طرز تزیینات در ابنیه و آثار اسلامی بقدری نمایان و گیرنده و متمایز است که هر بیننده ای بر فرض آنکه هیچ آشنائی بر انواع تزیینات اسرار معماری نداشته باشد بمحض دیدن ، منشأ آن را تشخیص می دهد .

سبک زینت کاری عرب ترکیبی از اشکال منظمه هندسی است مخلوط با خطوط و این دو جزء را طوری استادان اسلام بهم آمیخته و در هم پیچیده میساخته اند که بیان از شرح آن عاجز و جز بدیدن شکل یا عین نمیتوان تصویری از آن بخاطر گذراند. با همه آشفتنکی ظاهر ، این نقوش قاعدتاً در تحت اصول خیلی ساده و مرتبی

ساخته شده است. مسیو بورگوان (۱) در کتاب خود اسلوب آنرا بشکل واضحی متذکر شده است.

این نقوش را مسلمین چنانکه در بسیاری از مساجد قاهره دیده میشود یا بروی سنک حجازی میکرده یا بطریقیکه در عمارت الحمراء بنظر میرسد از کچ می تراشیده و بیرون میآوردند. خطوط عربی دخالت عمده در تزئینات معماری داشته و از اختلاط و امتزاج خطوط و اشکال هندسی تناسب و ظرافت مخصوصی استادان زیر دست اسلام حاصل میکرده اند. تا قرن نهم منحصراً خطی که در حواشی و کتیبه ها و غیره استعمال میشده همان خط کوفی و مشتقات آن یعنی خط قرمطی و کوفی کشیده بوده است. عباراتی که استعمال میکرده اند غالباً آیات قرآنی و آنچه بیشتر در حواشی و غیره دیده میشود سطر اول قرآن یعنی بسم الله الرحمن الرحیم یا کلمه شهادت است لا اله الا الله محمد رسول الله.

خط عربی بخودی خود چندان زیبا و بدیع است که معماران عیسوی قرون وسطی و تجدد غالباً قطعانی ار کتیبه های عربی را که اتفاقاً بدست میآوردند اندعیناً در عمارات و ابنیه ای که میساخته اند تقلید کرده و بدون آنکه از معنی آن باخبر باشند آن عبارت را فقط نمونه نقش و طرح میدانسته اند. مسیو لن پریه و مسیو لاووا (۲) بخصوص در ایتالیا مکرر از این قبیل استعمالات را معاینه کرده و مسیو لاووا در رخت کن یا مخزن کلیسای بزرگ میلان درگاه جناغی دیده که دور آن کتیبه ای از سنک بیرون آورده و زینت داخل کتیبه عبارت از يك کلمه یا عبارت عربی بوده است که مکرر بعد مکرر در سنک حجازی شده. بهمچنین بر روی درهای کلیسای سن پیر که بحکم پاپ اوژن هفتم تعمیر شده عبارت عربی بشکل هاله و تنقی نور در اطراف صورت حضرت عیسی نقش کرده و دور ردای دو نفر از حواریون سن پیر و سن پول که مجسمه آنها در همان کلیساست دو حاشیه طولانی مشحون بخطوط عربی مشاهده کرده است.

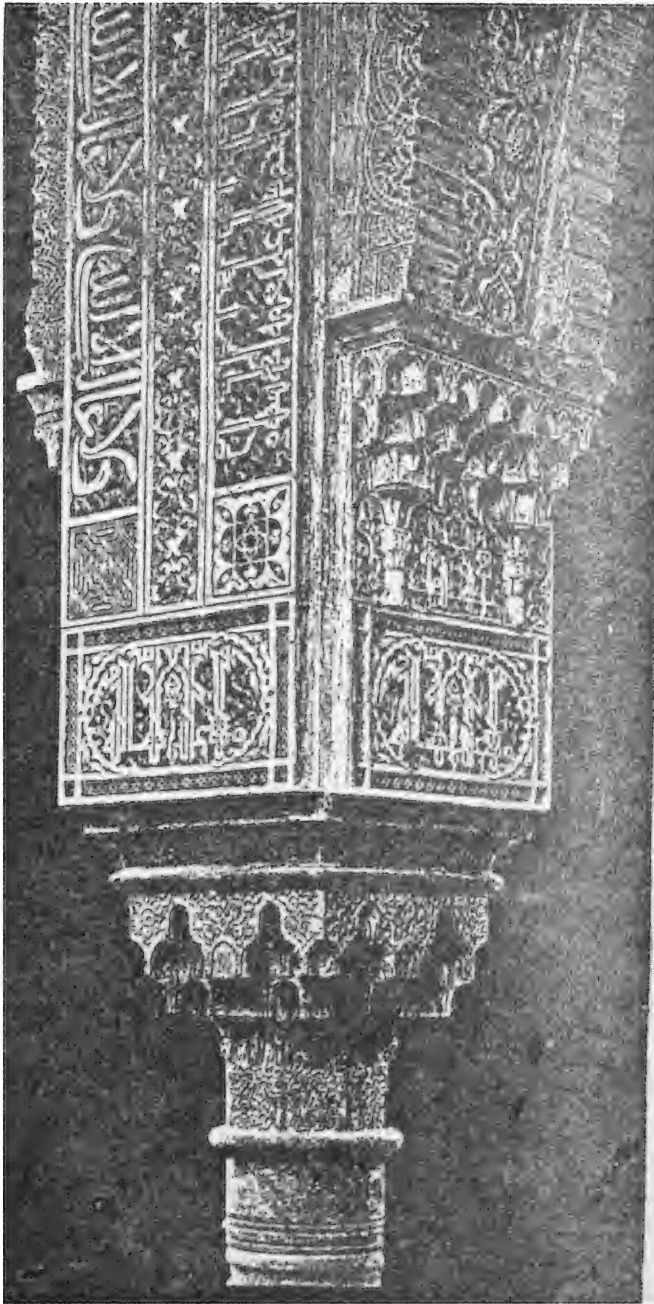
جای تأسف است که مصنف ترجمه عبارات کتیبه و حاشیه را بدست نداده. بیمزه نیست عبارتی که دور سر حضرت عیسیٰ م نقش بسته است عین کلمه شهادت مسلمانان باشد، یعنی لا اله الا الله محمداً رسول الله.

آرایش رنگارنگ در طی ازمنه طولانی نزد بسیاری از مردم عقیده راسخی شده بود که یونانیان ابنیه و مجسمه های خود را رنگین نمی کرده اند و قصور این عادت یونانیان در مردم لاتینی نژاد سلیقه مصنوعی پدید آورد و مسلم داشتند که بهترین چیز در عمارات رنگ سفید است و با وجود آنکه تابش آفتاب بر زمینه سفید اسباب خیرکی چشم و مانع تجسم و ظهور جزئیات لطایف معماری است باز انس بر رویه دیرین آنها را در اصرار بحفظ عقیده وادار مینمود.

از تحقیقات اخیر بالاخره این معما کشف شد و معلوم گردید که سلیقه یونانیان بر خلاف آن چیزی است که غالباً بآنها نسبت میدادند و غالب عمارات و ابنیه خود را برنگهای گوناگون میآراسته اند و الوان زرد و آبی و قرمز را بخصوص بر سایر رنگها ترجیح میداده اند چنانکه در معبد اثرین پیشانی ایوان معبد را برنگ قرمز آرایش کرده و در روی زمینه قرمز علامت سپرهای که از سنگ تراشیده شده زرین نموده اند و نیز در همین معبد زمینه سر تاج جبهه بنا را برنگ آبی آراسته و حجاری قاب سازی دور سر تاج را بالوان قرمز و سبز پیرامته اند.

اعراب نظر بسلیقه مخصوص خود از ابتدا ابنیه الوان را بر ابنیه ساده سفید ترجیح داده و نقش و نگارهای داخل عمارات را همیشه بنا نهایت سلیقه و از روی موازن علم رنگ آمیزی برنگهای مناسب و مطبوع ملوّن میساخته اند بهمچنین ظاهر کلیه دیوارهای عمارت الحمراء و جدار خارجی مساجد را برنگهای نمایان و تند رنگ آمیزی کرده اند.

الوانی که در ابنیه مصر، اعراب بیشتر استعمال کرده اند الوان قرمز و آبی و سبز و طلایی است. مستر اوون ژونسی^(۱) محقق معروف و مصنف انگلیسی که در احوال

عمارت الحمراء فحصر
 و تتبع نموده و نمونه بیت
 اللیوٹ را در عمارت
 بلور لندن را ای نظارگان
 بدستکاری و بدستور
 معماری او تعمیر کرده
 اند بخصوص این مبحث
 را بطور وضوح معلوم
 و ثابت کرده است که
 گذشته از آجرهای کاشی
 ملون که ازاره دیوار
 های الحمراء بدان
 پوشیده است، اعراب
 در عمارت الحمراء بیش
 از سه رنگ آبی و قرمز
 و طلائی یعنی زرد استعمال
 نکرده و هر جا این الوان
 را بر طبق دستور و قاعده
 مخصوص و سنجیده بکار
 برده اند مثلاً لون از همه
 تندتر یعنی قرمز را در
 زمینه کج بریها بکار
 برده و رنگ آبی را در
 سطوح جنبین کلهای
 برجسته کجبری استعمال

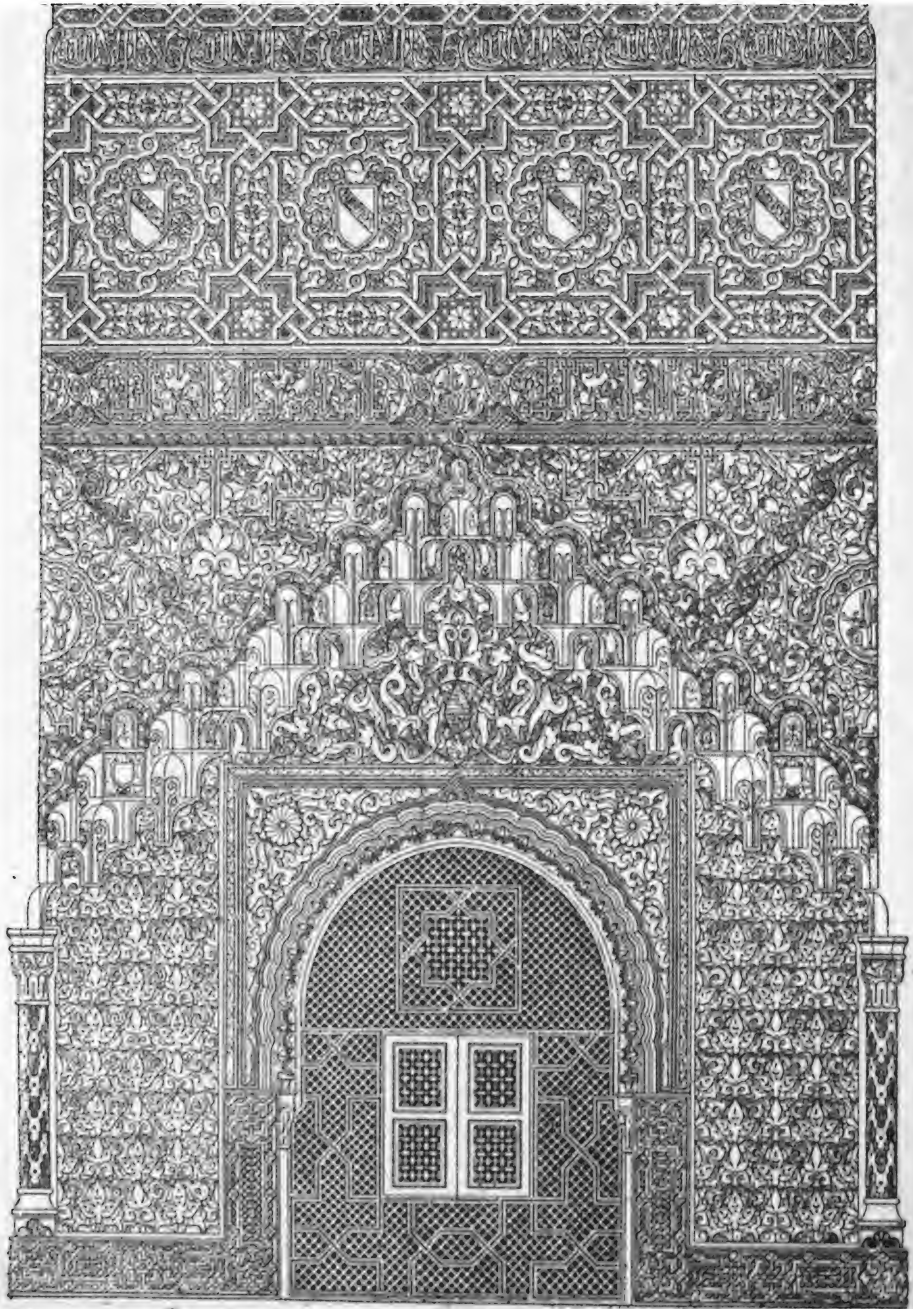
کرده اند بطوری که حتی المقدور سطح زیادتری را پوشانده تندی و زنده گی رنگ قرمز و طلائی را ملایم نموده تناسب منظر مطلوبی حاصل آید و برای مزید جلوه ما بین رنگهای مختلف را بجدولهای سفیدی از هم جدا کرده یا قتیله ای از کچ میان آنها فاصله قرار میداده اند . ستونهای عمارات را ظن غالب میرود زرین میکردند و اند تا سفیدی سبك آنها با الوان اطراف تناسب پیدا کرده همرنگی از میان نرود .

اینکه در عمارت الحمراء اثری از الوان دیگر مانند بخور و سرخ و ارغوانی و سبز و غیره دیده میشود عقیده مصنف مزبور آنستکه این آثار علامت و باقیمانده الوانی است که در ادوار مختلفه اندلسیان در تعمیراتی که از الحمراء کرده اند استعمال نموده اند و همین رنگهای آشفته و درهم اسباب اشتباه معماران حالیه عمارت الحمراء شده زیرا در قسمتهائی که بتازگی مرمت کرده اند و خصوصاً در نمونه های کوچکی که از قسمتهای الحمراء مجسم ساخته و بفروش میگذارند رنگهاییکه استعمال میکنند بهیچوجه مناسبتی با اصول رنگ آمیزی مسلمین که ذکر آن گذشت ندارد ولی نویسنده نهایت دقت را در چاپ تصاویر این کتاب چندانکه مقتضیات چاپ مجال میداده نموده ام که بر خلاف آن اصول رفتار نشده باشد .

فصل سوم

مقایسه ابنیه و آثار مختلفه عربی

ابنیه شام از میان ابنیه اعراب در شام تا اینوقت در این کتاب از ابنیه ای صحبت رفته که بعد از ظهور حضرت محمد (ص) تعمیر شده ولی بدیهی است قبل از ظهور پیشوای مسلمانان طوایف دیگر در این سرزمین میزیسته و تشکیل حکومتهای معتبره داده اند . آثار مندرسه ای که از آن عصر در بصری باقیمانده تا کنون چندان طرف تحقیق واقع نشده ولی بخوبی مشهود میدارند که از همانوقت علم معماری در میان مردم آن زمان مدارجی طی کرده بوده و خیلی محتمل است در موقع تسلط مسلمانان بشام از معلومات فنی هموطنان خود استفاده کرده اند . متأسفانه چون

(۳۱۴) - جزئیات معماری قسمت فوقانی طالار دوخواهر

هیچگونه سند متقنی از احوال آنوقت در دست نیست و از روی اطمینان نمیتوان اظهار عقیده نمود ما نیز از ذکر ابنیه قبل از اسلام صرف نظر نموده بشرح ابنیه بعد از اسلام و خصوصاً مسجد عمر و مسجد الاقصی و مسجد دمشق که از ابنیه بسیار قدیمه و لااقل تاریخ بنیان آنها در قرن اول هجری بوده است قناعت میکنیم.

در این سه بنا نفوذ معماری رومی و ایرانی که هیچوقت معماران عرب در شام باهمه جدوجهد نتوانسته اند از بعضی اصول آن خود را بکلی مستغنی سازند پیدا و نمایان است و بخصوص باید توجه را باین نکته متوجه داشت که در این ابنیه حتی در قسمتهای قدیمی تر آنها شروع ساختمان قوسهای جناغی و تعلی یعنی قوسهایی که اندکی دور آنها شکستگی و پاچه آنها فرو رفتگی دارد مشاهده میشود و این اشکال ممیزه در دمشق نیز در طاقها و قوسهای اطراف صحن مسجد الاقصی و در سایر قسمتهای آن همه جا منظور است. نویسنده هم در مسجد عمر در طاقهای ردیف اول شبستان و چهلستون آن مسجد نمونه طاق جناغی و تعلی را مشاهده کرده ام.

در کلیه این ابنیه اوایه سرستون ها را فیما بین خود از ستونی بستون دیگر از چهار طرف بتیر ها یا تعلیهای محکم بیکدیگر مهار میکرده اند و این طرز از خواص معماری عرب بحساب میرود.

در شام شکل مناره های اولیه مساجد چنانکه مناره مسجد دمشق را مأخذ قرار دهیم بشکل مربع میباشد. استعمال گنبد هم در شام در ابنیه و مساجد معمول بوده ولی مانند گنبد های رومی آنها را پست و سرکوبیده میساخته اند. گنبد مسجد عمر از میان سایر گنبدها مستثنی است ولی باید این نکته را در نظر داشت که این گنبد را در زمان خیلی بعد از تاریخ شروع بنیان مسجد در ثانی تعمیر کرده اند.

ابنیه مصر
در فصلی که مخصوص بتاریخ عرب و اسلام در مصر است شمه ای از تغییرات عمده ای که متدرجاً در معماری اسلامی در مدت

هشتصد سال بظهور پیوسته یعنی از بنای مسجد عمرو که در تاریخ ۷۴۲ میلادی واقع شده تا زمان بنای مسجد قایت بای که در سال ۱۴۶۸ تغییر یافته متذکر شدیم،

در اینجا توضیحاً مینگاریم که صنعت معماری عرب چنانکه گذشت در ابتدا بکلی پیرو سبک رومیان بود ولی در اندک مدتی بالمره آنچه از شیوه خارجیان اقتباس کرده بود ترك گفته شکل قطعی و ممتاز خود را که سبک خالص عربی بود حاصل کرد. هر چند مسجد عمرو چندین مرتبه بعد از خرابی ها از نو تعمیر شده و مرمت یافته لیکن قسمتی از ساختمان های اصلی آن محفوظ مانده و در آن تصرفاتی نشده. درین مسجد نیز مقدمه استعمال قوسهای جناغی و خمیدگی طرفین طاقهای تعلی ظاهر است و مناره های آن بسیار ساده و بیش از يك ايوانچه یا غلام گردش نداشته و بالای آنها را پوشش نوك داری مكلل کرده اند.

مسجد طولون^(۱) از اثنیه سال ۸۷۶ مسیحی و اسلوب ساختمان آن بکلی از تأثیر رویه رومیان مبرری است. قوس ها و اهلای این مسجد همه جناغی تمام عیار و پایه آنها روی جرز های سطر مربع شکلی قرار گرفته و در هر يك از چهار گوشه جرز ها ستونی از سنگ نصب کرده اند. گل و بوته که در سر ستون ها حجاری شده بسبک مخصوصی است و بی شباهت بنقوش درهم عربی نیست ولی در موقع ساختمان این مسجد هنوز شیوه مقرنس و قطار سازی در میان مسلمین ایجاد نشده بود و ابدأ آثاری از آن نوع تزیینات در این مسجد دیده نمیشود.

مسجد طولون تماماً از آجر ساخته شده و مناره آن سه مرتبه دارد. در ظاهر مناره آرایش و زینتی بکار نرفته ولی هر مرتبه آن بشکل دیگری تعمیر شده یعنی مرتبه اول مربع، مرتبه دوم مدور و مرتبه آخر را بشکل مئمن ساخته اند.

مسجد ازهر^(۲) که بنیاد آن در قرن دهم گذارده شده و در ظرف قرون بعد بنای آن بانجام آمده از مسجد طولون بنهایت آراسته تر و مزین تر است. هلال قوسهای این مسجد از مساجد سابق الذکر تیز تر و برجسته تر و در همه گوشه و زوایای آن مقرنس و قطار سازی بحد و فور بکار رفته. مناره های این

۱ - بکارور های شماره «۹۵» و «۹۶» رجوع شود.

۲ - بکارور های شماره «۹۷» و «۹۸» رجوع شود.

مسجد نیز دارای چندین مرتبه ایوانچه و غلام گردش و بسیاری تزیینات ممتاز است .

مسجد قلاوون (۱) دارای بهترین نمونه هلال های جناغی است و میتوان گفت

در این مسجد صنعت معماری اسلامی به اسلوب جناغی بمنتهای
(۱۲۸۳) درجه کمال رسیده و چنانکه ذکر آن گذشت میدانیم که اساس

معماری این مسجد نهایت شباهت را به اسلوب ابنیه جناغی قرون وسطی در مغرب
زمین دارد .

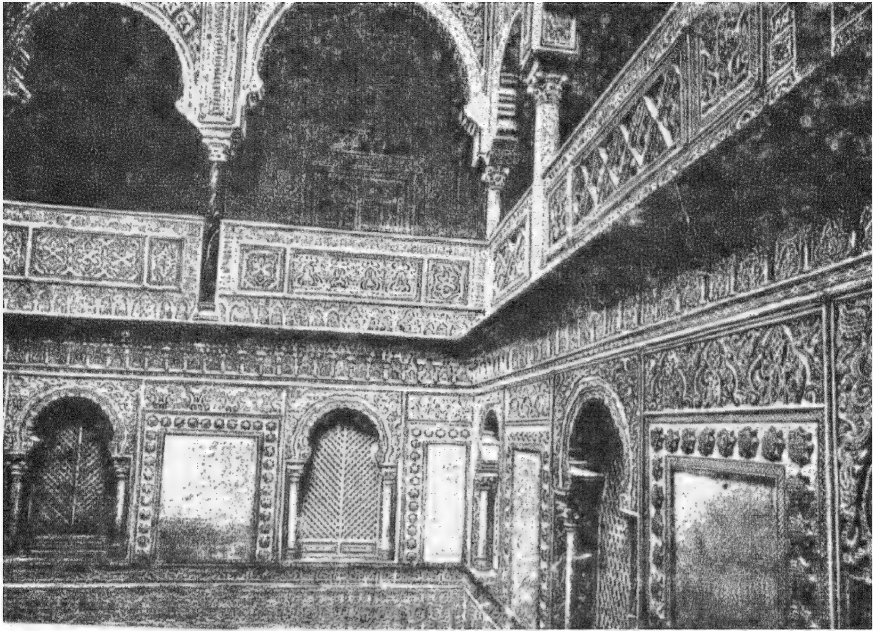
مسجد حسن (۲) مسجد حسن را میتوان بسزا عالیترین نمونه صنعت معماری

عرب بشمار آورد . این بنای معظم که ضخامت دیوار های
آن هشت ذرع و ایوان وسط آن بارتفاع بیست ذرع است گنبد آن از کف زمین پنجاه و
شش ذرع بلندی دارد و مناره های آن هر کدام بارتفاع هشتاد و شش ذرع است . هیئت
و منظرة خارج این مسجد بکلیسا های عظیمه مغربیان بیشتر شباهت دارد تا بمساجد
مسلمانان و تأمل در اساس معماری آن ثبت میکند که اعراب در موقع ضرورت از ساختن
ابنیه رفیع و مستحکم نیز عاجز نبوده اند .

در مساجد برقوق (سال ۱۳۸۴) ، المؤید (سال ۱۴۱۵) و خصوصاً مسجد

قایم بای (۱۴۶۸ میلادی) آخرین نکات تکمیلات و ترقیات معماری اسلامی بکار
رفته و مسجد اخیر بالاخص از حیث گنبد بدیع و دایسند و مناره بی نظیرش با آن
همه حجاری های نظیف و غرفات مطبّق و ایوانچه های معلّق که بر روی سر شیرهای
پیش آمده که در شکم بنا قرار داده اند حقیقه بنائی بیعیل و از هر جهة درخور تعجید
و تحسین است و بر فرض آنکه جز این مسجد آثاری دیگر از مسلمین نمانده بود معاینه
این بنای رفیع البنیان کافی است بما مسلم دارد که بر آوردگان چنین طرفه عمارتی از
هر تقلید و اقتباسی از پیشینیان خود بی نیاز بوده و الحق موجود و مخترع صنعت معماری
نفر و مخصوص میباشد .

۱ - بگراور شماره « ۱۰۷ » رجوع شود . ۲ - بگراور شماره « ۱۰۱ » و « ۱۰۲ » رجوع شود .

(۳۱۵) - یکی از طالارهای قصر اشبیلیه

مسجد قایت بای و بعضی مساجد دیگر مانند مسجد قاغ بیک [سال ۱۵۰۲]

که در يك عصر احداث یافته اند آخرین ابنیهٔ معظمه ای هستند که صنعت معماری عربی اسلامی در مصر ایجاد نموده و از قرن شانزدهم یعنی از استیلای ترکان در عهد سلطان سلیم معماری مزبور در مصر متروک شد و رفته رفته نفوذ فاتحین آن را بکلی ازمیان برانداخت. این نکته مسلم است رونق هر صنعت همیشه بتشویق و ترویج اهل ذوق و صاحبان خبرت میسر شود و از آنجا که در مخیلهٔ عثمانیان ذوق صنعتی و ظرافت اصلا خلق نشده و از تصور آن عاجزند جای تعجب نیست که سبک معماری عربی در دورهٔ تسلط آنها منتفی شده باشد. ابنیه ای که در طول مدت حکومت ترکان در مصر بوجود آمده همه بی تناسب و کربه المنظر و در زینت آنها فوق العاده افراط شده و رنگهائی که استعمال کرده اند بمنتهای درجه زشت و نامطبوع است. مسیو ابرس حقیقت را در اینمعنی چنین بیان میکند:

«خوشبختانه ابنیهٔ ترکان مدت طولانی اسباب زحمت و زجر دیدهٔ بینندگان نمیشوند

و بنای سست آنها چون برای حاجت موقتی بوده البته اعقاب هم تلافی این بیمبالانیرا بجا آورده آثار ترکان را در ذیل فراموشی و غفلت از نظر محو خواهند نمود .

ابنیه اسلامی در میان ابنیه و آثار اعراب که امروز در شمال افریقا بنظر میرسد و آثار آنها در مصر و صقلیه (سیسیل) چندان شباهت و تناسبی افریقای شمالی نیست ولی بالعکس همرنگی و قرابت معماری آنها با عمارات اولیه عرب در اندلس بسیار واضح و محسوس است . متأسفانه چون امروزه از ابنیه شمال افریقا چیزی بجا نمانده نمیتوانیم بتحقیق بمقایسه آنها بپردازیم ولی مسیومارمل^(۱) که یکقرن بعد از سقوط غرناطه مسافرتی بمراکش نموده و شهر فاس را سیاحت کرده در سفرنامه خود مینویسد : « عمارات افریقیه از هر حیث شبیه بعمارات الحمراء بوده اند » شباهت و قرابتی که در آنوقت میان عمارات قدیمه افریقیه و اندلس بوده البته امروز هنوز فیما بین ابنیه مقدسه برقرار و معدودی از مساجد و بعضی ابنیه دیگر از این قبیل که از آنزمان برجاست این فرض را مسلم و محرز میدارد و این تناسب و شباهت خصوصاً در مناره های بلند مساجد بیشتر محسوس میشود زیرا در مساجد افریقیه مناره ها عموماً بشکل مربع و ایوانچه و غلام گردش خارج از بدنه در آنها مشاهده نمیشود بلکه بعضی مناره های افریقیه که مطبق ساخته شده برعکس هر طبقه از طبقه زیرین لاغر تر و در هر حال چه از حیث جزئیات معماری چه رویهمرفته ابنیه مقدسه افریقیه بهیچوجه شباهتی با ابنیه مصر ندارند . کلیه مناره های مساجد افریقیه از قیروان گرفته تا فاس اعم از مناره های قدیمه یا جدیده که از روی مناره قدیمه الجزایر و طنجه ساخته شده اند بهم شبیه و افرادیکه سلسله خانواده اند و امثال آنها در اشبیلیه کلدسته معروف ژیرالدا و در شهر طلیطله مناره های چندین کلیسا را می توان بشمار آورده که اصلاً از آثار مسلمین بوده اند .

گذشته از کیفیت مخصوص مناره های مساجد افریقیه چنانکه گذشت باسلوب متمازی هستند مساجد قدیمه افریقیه از جمله مساجد قیروان بر سایر مساجد امتیاز

دیگری دارند و آن عبارت از شکل گنبد های منخض این مساجد است که با سلوب رومیان ساخته شده و با گنبد مسجد مصر و ایران اختلاف منظر فاحش دارند، چنانکه از تصویر مسجد بزرگ قیروان در این کتاب مشاهده میشود چهار گنبدی (۱) که مسجد با آنها پوشیده است همه باین سلوب تعمیر شده اند و این اول دفعه ایست که ما بدرج تصویری ازین بنای معظم در این کتاب موفق شده ایم.

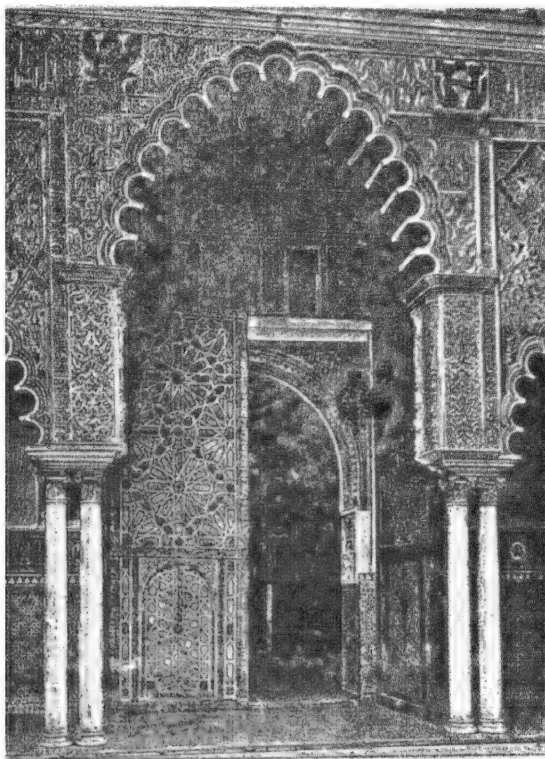
بالجمله از مقایسه و دقت در اندیشه و آثار موجوده عربی در افریقیه چیزیکه بدست میآید اینست که در این سرزمین با سغثنای کشور مراکش همه جا فن معماری اسلامی بیش و کم از شیوه رومیان متأثر بوده و هیچوقت نتوانسته است چنانکه در خاک اندلس و مصر باینکار موفق شده خود را از قید تقلید و تأسی بی نیاز نماید.

ابنیة عربی در ابنیة عمده ای که از عرب در جزیره صقلیه پیادگار مانده عبارت از دو قصر است، یکی ضیاء و دیگری قبه یا قوبع که هر دو صقلیه (سیسیل) در نزدیکی شهر پالرم واقع و در اواسط قرن دهم تعمیر یافته اند و در هیچیک از بلاد دیگر که وقتی در تحت تسلط و نفوذ دولت اسلام بوده عمارتی که این اندازه قدمت بنا داشته باشد یافت نمیشود. بهمینجهت تأمل و تحقیق در کیفیات معماری آنها از نظر علم معماری و تاریخ بسیار مفید و مهم است. از آنجا که روابط و مرادده مسلمین جزیره صقلیه و مسلمین شمال افریقا در قدیم بسرحد کمال بوده باید احتمال داد ابنیة شمال افریقیه که امروز اثری از آنها نیست از هر حیث شبیه به این دو قصر بوده و از اینراه میزانی از سبك و اسلوب معماری آنها میتوان بدست آورد. قصور ضیاء و قوبع نه تنها برای سکنی و منازل بوده بلکه در عین حال حکم قلعه و حصار داشته و بهمین نظر بنای آنها همه از سنگ تراشیده و در نهایت رزانت تعمیر شده است چنانکه در ظرف اعصار و قرون گذشته تصاریف ایام آسیبی با ساس آنها وارد نیاورده. قصر ضیاء که از توابع شهر پالرم حساب میشود بنای معظمی است مکعب

- بگراور شماره «۱۱۸» رجوع شود. ظاهراً در عدد مزبور اشتباه شده و بطوری که از مشاهده تصویر بنا معلوم میشود باید پنج گنبد باشد

شكل و هريك از چهار
جبهه آن عبارت از سه
ردیف طاقنماهای مطابق
كه شكل هلال آنها اندكی
شكسته و در وسط هر طاق
نما ها دو پنجره بهم
چسبیده یا توأم باز کرده اند
و ظاهر اینست كه در ایام
گذشته طرفین پنجره ها
بستونچه های سنگی كه
امروز از میان رفته
آراسته بوده است. بر كشیبه
بالای باروی این عمارت كه
میتوان آثار ابرمنزله كنگره
و جان پناه هر دو حساب

(۲۱۶) - درب یکی از حیاطهای دختران در قصر اشبیلیه

نمود در ایام سابق بخط قرمطی عبارتی منقوش بوده كه امروز كم و بیش از آن اثری
باقی است. در كتاب سوم ، باب هفتم تصویری از منظره داخلی یکی از تالارهای
این عمارت را از روی طرح ژیرور دوپرانژه كه در چهل سال قبل از روی بنابر-
داشته درج کرده ایم^(۱) چنانكه در آن تصویر بنظر میرسد تزیینات تالار بسیار ساده
و دلپسند است قسمی كه در عمارات اندلس ذكر آن گذشته در اینجا نیز معماران اسلام
شیوه قطار سازی را بشكل خوشه های معلق و سرنگون بكار برده اند. نکته ای كه در
هیئت حالیه این قصر محل تأمل میباشد اینستكه در زمان سلاطین نرماند بدستگیری
كارگران مسلمان مرمت های عمده بعمل آمده و معلوم نیست در این مرمت های بعد شیوه
اصلی و اساس قصر تغییری پیدا کرده یا آنچه هست همان ساخته اولیه است.

۱ - بگراور شماره « ۱۴۷ » رجوع شود .

قصر قویع نیز در حول وحوش پالرم و در نزدیکی قصر **ضیاء** واقع است. منظر خارجی این دو قصر از حیث طاقنماهای جناغی و شکل منظم و ساده بنای آنها البته با قصور مسلمین در اندلس اختلاف محسوسی دارد. **ثیروردو پرائزه** شباهت و قرابت این قصور را با ابنیه اعراب در مصر نزدیکتر میدانند ولی نویسنده این اوراق چندانکه در این نکته مطالعه و تأمل کرده ام این قرابت فاحش را نیافتم و پس از مقایسه دقیق میتوانم تصدیق کنم فقط بعضی از قسمتهای **مسجد قلاوون** اندک شباهت و قرابت دوری با این دو بنا دارد.

ثیروردو پرائزه مصنف معروف که نام او مکرر در این صفحات ابنیه عربی

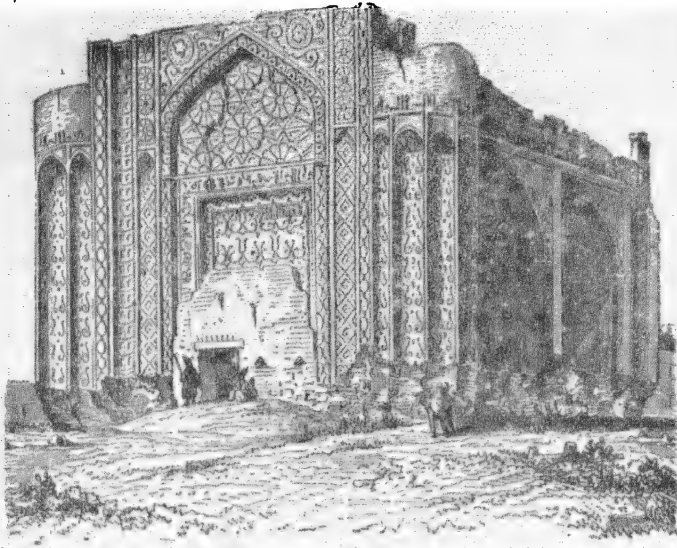
ذکر شده و در موضوع معماری اسلامی صاحب تتبع است اساس

معماری عربی را به نوبت یا دوره مفروز و ممتاز کرده دوره رومی در اندلس

یا شرقی، دوره برزخ و دوره مُربری یا مغربی. هر چند این تقسیم نزد اغلب اهل فن حسن قبول یافته ولی من هیچ دلیل مسلمی برای این مدعا ندانسته و نمیتوانم بحقیقت این تقسیم تصدیق نمایم. اطلاق کلمه مُربی یعنی منسوب بطایفه بربریان که نام اهالی اصلی شمال آفریقه میباشد به معماری اسلامی خلاف انصاف و اشتباه محض است زیرا هیچ دلیلی در دست نیست که این طایفه یعنی بربرها مداخله در صنعت معماری عرب داشته یا اصولی از خود بیادگار گذاشته باشند. چند سلسله سلاطین بربر بر خاک اندلس تسلط یافته و در آنجا سلطنت کرده اند ولی سلطنت آنها در حکم استیلا و حکومت سلسله حکمرانان چرکس و ترک است که بر مصریان و اعراب سالها فرمانروائی داشته اند ولی هیچیک از این دو طایفه اندک مداخله و ابداعی در صنایع نداشته و در دوره حکومت خود آثاری بیادگار نگذاشته اند.

از این گذشته بشهادت مورخین و روات موثق همان از منبر ما مبرهن است

که در دوره سلطنت سلاطین بربر معماران و مهندسين همیشه از عرب بوده اند و شرح ذیل را برای اطلاع خاطر خوانندگان از قول **ابی سعید** که یکی از مصنفین معتبر همان عصر است در اینجا مینگاریم:

(۳۱۷) - مسجد فدیوی همدان

« امیر المؤید یوسف و امیر یعقوب المنصور پس از آنکه بر ایالات اندلس دست یافته و آن سرزمین را سلطنت مغرب ضمیمه نمودند از این دیار یعنی اندلس معماران بخواستند و بتوسط ایشان در مراکش و رباط و فاس و منصوریه قصور و عمارات عالی بر آوردند . از طرف دیگر محل انکار نیست که آبادی و عمران (سال ۱۲۳۷ میلادی) از مراکش بتونس منتشر شده و سلطان حالیہ بسبك اندلسیان بتعمیر ابنیه و عمارات و احداث باغها و مویستان همت نموده از آن دیار از هر صنعت و اهل فن و هنر از معمار و نجار و کوره یز و نقاش و باغبان باین دیار طلب کرده و بکار وا - داشته . طرح ابنیه و عمارات همه بدستور معماران اندلسی و بسبك عمارات آن سرزمین تغییر یافته است » .

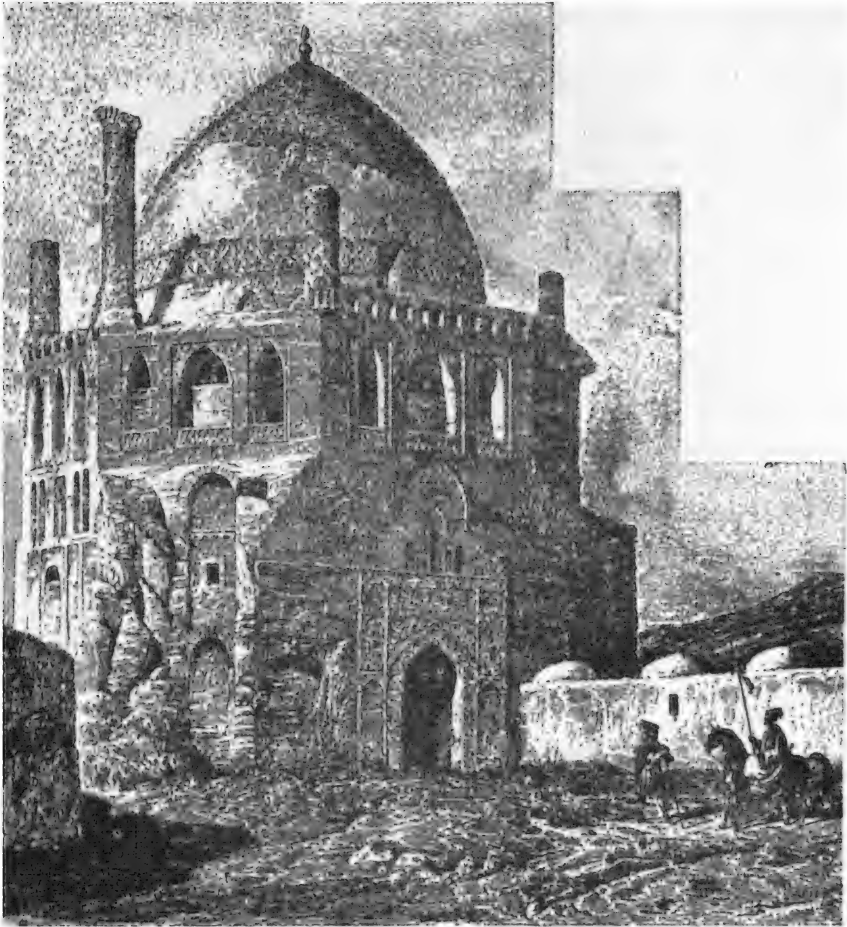
قدیمترین بنای اسلامی در اندلس مسجد قرطبه است (۱) . این مسجد یادگار دوره ایست که من آن را بر خلاف ژیرور دوپرانزه که دوره رومی نام نهاده بدوره

۱- بکر اور شماره « ۱۲۷ » رجوع شود .

رومی و عربی تشخیص میدهم از آنروکه هیچیک از ابنیه رومی با این مسجد شبا هت و قرابتی ندارد . بعضی اقتباسات مختصر از اسلوب رومی یا شرقی از قبیل سرستون های گل و برگ دار و حاشیه های س روی و بیج اندر پیچ و خاتم کاری سنگی و دیگر تزیینات در این مسجد دیده میشود و البته مأخذ آنها مسلم است . لیکن استعمال خطوط کوفی در حواشی و کتیبه ها بجای زینت و هلالهای نعلی و دندانه دار و مطابق و انواع تزیینات دیگر اسلوب معماری این مسجد را ممتاز و دارای کیفیت مخصوص و بی نظیری نموده که در بادی نظر و باندک توجه اختلاف کلی آنرا با هر بنای رومی میتوان تشخیص داد . یکی از کیفیات مخصوصه این مسجد آنست که برای تعادل تناسب ارتفاع بنا با عرض فوق العاده آن ، ضرورت ، معمار را مجبور ساخته طاق مسجد و شبستان را بر بالای دو ردیف ستونهای مطابق قرار دهد و از این ضرورت منظر داخلی مسجد را فوق العاده بدیع و حیرت انگیز ساخته و قبل از این بنا هیچ جای دیگر این نوع معماری دیده نشده و سابقه ندارد و همه نکته ظرافت معماری اسلامی در این مسجد در ترتیب ساختمان هلالهای مطابق است که فاصله ستونها و طبقات مختلفه را بهم دیگر مربوط و مستحکم ساخته و هر کس ادعا کند این طرز و اسلوب بدیع را مسلمین از رومیان کسب کرده اند باید نمونه آنرا از میان ابنیه رومی بدست دهد . اعراب اندلس بنوبت خود مانند برادران مصری خویش در اندک زمانی قید تقلید بعضی تأثیرات معماری رومیان را بکلی ترك گفته و طولی نکشید بجای استعمال تزیینات رومی روی زمینه طلائی قطار سازی و مقرنس کاری و حاشیه ها و نقوش معروف بسبك عربی را در عمارات خود بکار بردند و هلالها که تا آنوقت مدور و بسبك رومیان بود بهلالهای جناغی و بعد بقوسهای دندانه دار و غیره مبدل گردید .

قدیمترین ابنیه عرب در اندلس بعد از ابنیه قرطبه عمارات طلیطله بشمار میرود و در این شهر حقیقه چند بنای خیلی معتبر و عمده هنوز موجود است که یکی از آن

(۳۱۸) - مسجد و مقبره سلطان خدا بنده در سلطانیہ

جملہ دروازہ بیزاگراست (۱) کہ در قرن نهم مسیحی تعمیر شدہ و دیگر دروازہ شمس است (۲) کہ آن نیز بسیار معروف و یادگار قرن یازدہم است . اہل فن از ملاحظہ عمارات مختلفہ اینشہر میتوانند سیر تکاملی و تکمیلات تدریجی صنعت معماری اسلامی را بخوبی معاینہ و مطالعہ نمایند .

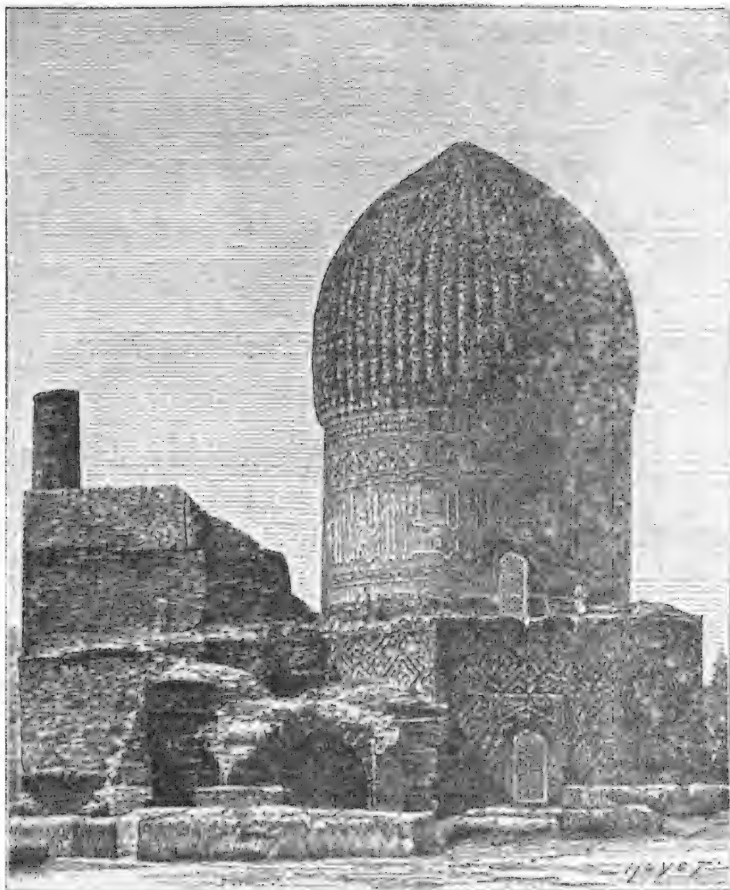
۱- بکراور شمارہ « ۳۱۱ » رجوع شود .

۲- بکراور شمارہ « ۱۳۰ » رجوع شود .

اندلسیان پس از خاتمه کار مسلمین در اندلس کلیه مناره های مساجد اسلامی را سرنگون ساختند و فقط از میان آنها گلدسته معروف بثریر الدا در اشبیلیه^(۱) باقیمانده که از ابنیه قرن دوازدهم مسیحی است ولی بطور یقین میتوان گفت که همه مناره ها مانند این گلدسته مربع شکل بوده چنانکه در ضمن تفصیل ابنیه افریقا ذکر آن گذشت و دلیل متقن بر صحت این مدعا آنست که در شهر طلیطله معماران مغربی مناره کلیساهای خود را بتقلید مسلمین مربع میساخته اند و بسیاری از آنها هنوز بر جاست و از آنجا که جزئیات معماری این مناره ها برویه مسلمین ساخته شده جای شبهه نیست که شکل مربع آنها نیز اقتباس از معماران اسلامی است و حتی میتوان دامنه فرض را وسعت داده و گفت که اصلاً در خاک اندلس اعراب مناره مدور چنانکه در مساجد مصر دیده میشود نساخته اند زیرا که در آنصورت البته معماران مسیحی نیز بتقلید آن ها مناره های کلیساهای مدور میساختند.

چنانکه استیلای اعراب در خاک اندلس بطول کشید فن معماری اسلامی متدرجاً تکمیل و سبک زینت کاری و جلال و عظمت ابنیه اسلامی رفته رفته رو بتزاید نهاد و چنانکه اشارت کردیم در اندک زمان بکلی نفوذ معماری خارجیان از میان آنها بر داشته شد و مخصوصاً رویه زینت کاری رومی روی زمینه طلائی و خاتم سازی حجری که از آثار رومیان است بالمره متروک و رویه تازه ای خود اعراب بجای آن اتخاذ نمودند. دو بنای معروف و معتبر یکی قصر اشبلیه و دیگر الحمراء غرناطه که سر آمد ابنیه مسلمین در خاک اندلس بشمارند درجه اعتلاء و عظمت معماری آنها را برای عبرت ما و دوره های آتی بهترین نمونه و یادگار میباشد.

بنیاد قصر اشبلیه در قرن یازدهم مسیحی گذارده شده ولی در قرن دوازدهم و سیزدهم چندین مرتبه در آن تصرفات بعمل آمده و از آنها گذشته در زمان شاول پنجم و فیلیپ دوم و حتی در عصر حالیه نیز تغییراتی متدرجاً در بعضی قسمت های آن وقوع یافته. جبهه عمارت ظاهراً از آثار قرن سیزدهم است ولی حیاط معروف

(۳۱۹) - منظره مقبره تیمور لنگ در سمرقند

لوس مونکوس^(۱) و طالار سفره و بعضی قسمت‌های دیگر این عمارت یقیناً آثار دوره‌های قدیمتر میباشد.

در قسمت‌های اولیه قصر اشبیلیه آنقدر تزیین و نقش و نگار که در عمارت الحمراء بکار رفته و کنبه‌های قطار کاری دیده نمیشود ولی اسلوب ساختمان این دو عمارت بسیار مشابه و فقط در جزئیات بعضی اختلافات بین آنها بنظر میرسد مثلاً قوسها و هلال‌های ساقه پهن که در عمارت الحمراء تقریباً متروک مانده در قصر اشبیلیه بسیار مکرر

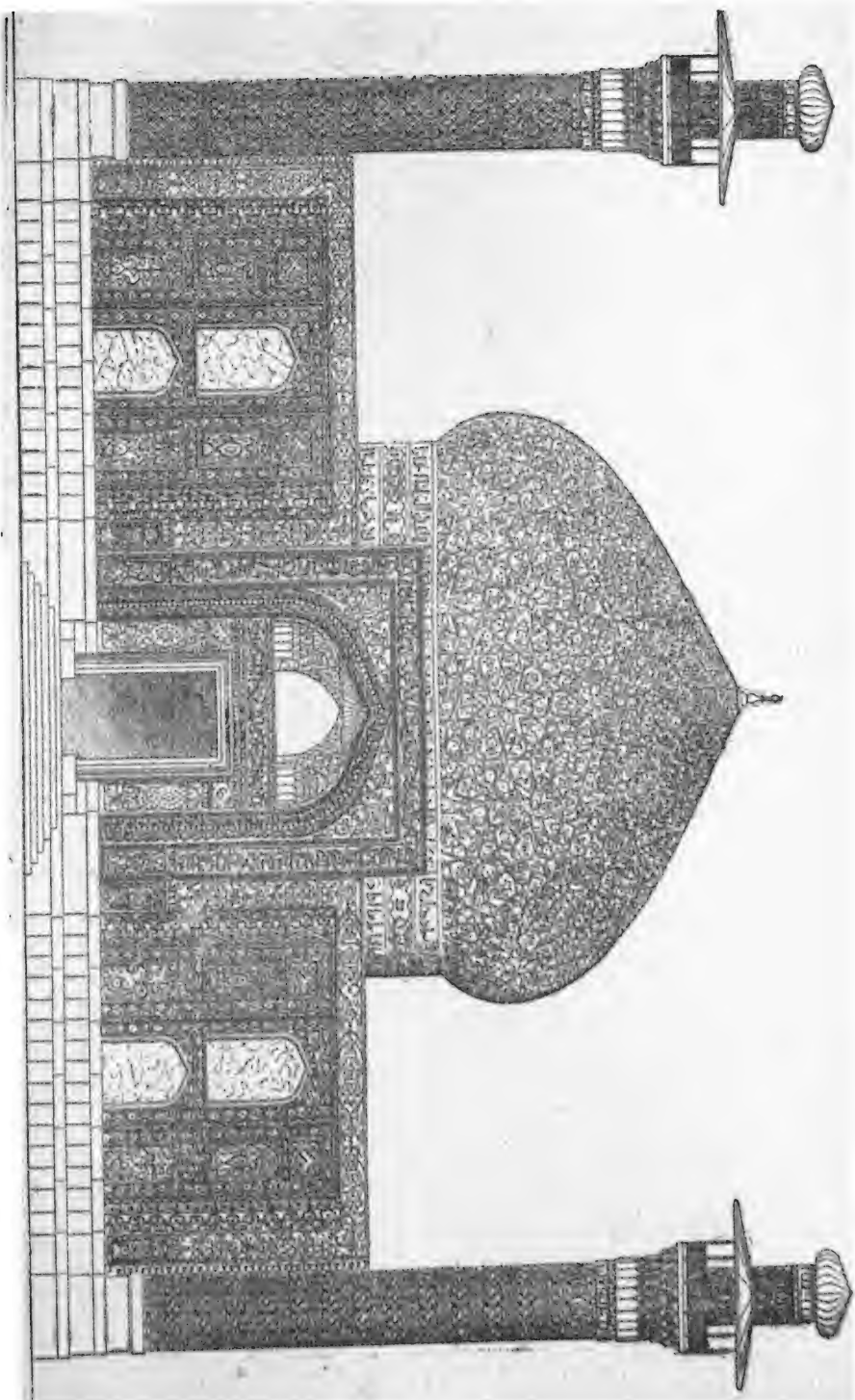
۱- Los muneccos .

استعمال شده و بر خلاف قوسهای جناغی را که ندرتاً در عمارت الحمراء دیده میشود در عمارت قصر اشبیلیه بطور افراط معمول داشته اند.

سبك قاب سازی عمارت قصر اشبیلیه که همه از چوبهای منبت گرانها و طلاکاری است با طریقه قابسازی عمارات مصر و دمشق کمال شباهت دارد. چنانکه ذکر شد عمده ترین و عالیترین اثر اعراب در اندلس عمارت الحمراء است و منتها درجه کمال معماری اسلامی در این عمارت که از آثار قرن سیزدهم است بکار رفته. محل انکار نیست که در این عمارت معماران اسلامی در تزیین و آرایش داخل عمارت جانب افراط و مبالغه را فرو گذار نکرده اند ولی با همه افراط چندان ظرافت سلیقه و لطافت طبع در استعمال نقوش منظور داشته اند که الحق بچنین بنائی آثار دوره انحطاط معماری اسلامی نسبت دادن نهایت بی انصافی است.

با آنکه دیوارهای عمارت الحمراء از سنك رُخام ساخته نشده و بلکه عبارت از یکنوع چینه است که ملاط آن مرکب از آهك و ماسه و گل سرخ و سنك ریزه است که بعبار مخصوص بهم ممزوج کرده اند استحکام و رزانت بنیان این عمارت محل تعجب و حیرت است چه اکنون پانصد سال از زمان بنای آن میگذرد و در اینمدت هیچوقت اساس بنا حاجت بتعمیر و مرمت عمده پیدا نکرده و تقریباً بهمان جلالت و تازگی اولیه باقیمانده.

اختصاصات معماری که در عمارت الحمراء مشاهده میشود و بعقیده من مابه الامتیاز این عمارت از عمارت قصر اشبیلیه میباشد چند چیز است: یکی آنکه در عمارت الحمراء همه سطوح داخل اطاق ها و دیوارها بگچ بری و نقوش رنگین پوشیده شده و دیگر استعمال ستون های كوچك است که بدنه آنها همه افقی راه راه حجاری شده و سر ستون های آنها مزین بنقوش درهم گل و برك دار است، پنجره های عمارت الحمراء نیز دارای امتیاز مخصوصی هستند یعنی هلال آنها همه دایره تمام و بر کنار هلال ها دندانها و کنگره های ظریف منبت کرده اند و هر پنجره ای محاط چهار چوب در، متوازی الاضلاعی است که از سطح دیوار برجستگی

دارد و بنقوش و زینت های مخصوصی از دیگر اطراف خود نمایان تر است و بالاخره کیفیت سقف های عمارت است که همه را بآئین قطار سازی از آویزها و خوشه های معلّق پوشیده و مستور ساخته اند.

در اینوقت در خاک مصر دیگر عمارتی که معاصر با عمارت الحمراء ساخته شده باشد سرپا نیست ولی چنانکه سبک تزیینات عمارات قدیمه مصر را مانند تزیینات مساجد موجوده آنجا فرض کنیم جای شبهه نیست که بین اسلوب آنها و اسلوب الحمراء اختلاف فاحش بوده . معماری عربی مصر با معماری اسلامی اندلس قرابت داشته ولی در جزئیات اسلوب در هر دوره و عصرین آنها همیشه توفیری بوده و هیچوقت شباهت تام و تمام بهمدیگر نداشته اند .

اصول معماری اسلامی در معماری مسیحیان که بعد از عرب بر اندلس استیلا یافتند تأثیرات عمده ای بیادگار گذاشته . قبل از مهاجرت قطعی اعراب از خاک اندلس همیشه مسیحیان معماران مسلم را بکار تعمیر و مرمت کلیساها و عمارت خود و امید داشتند و از اختلاف سلیقه معماری مسلمین و مسیحیان رفته رفته اسلوب مخصوصی ایجاد شد که آنرا سبک مودژار^(۱) یا مجاور میگویند و ما در فصلی که بعنوان نفوذ مسلمین در اروپا در این کتاب نگذاشته ایم چند تصویر از ابنیه ای که باین اسلوب ساخته شده برای مطالعه و استفاده خوانندگان بطور نمونه مندرج ساختیم .

گذشته از اسلوب مودژار یا مجاور که ذکر آن گذشت در خاک اندلس وبخصوص در کنبه های قدیمه یهودیان طرز معماری مخصوص دیگری مشاهده میشود که خالی از شباهت بطرز و اسلوب عربی نیست و جا دارد آنرا طرز (یهود و عرب) نام گذاریم . این اسلوب با سبک عرب در آنجا اختلافی که دارد در حواشی و کتیبه های ابنیه بجای نقش و نگار حروف و خطوط عبری بکار برده اند و دیگر اینکه بطور کلی زمینه تزیینات و آرایش را از موجودات نباتی تقلید کرده برکها و خصوصاً برگهای پهن را در مواقع مقتضیه بطور زینت استعمال کرده اند و درهای قدیمه ترانسیتور و سانتاماریا .

۱- اسمی است که باعراب اندلس یعنی اعرابیکه پس از استیلای مسیحیان در اندلس مانده و تبعیت مسیحیان و شاید مذهب آنها را اختیار کرده اند .

بلانکا^(۱) در شهر طلیطله نمونه های نفزی از این طرز بسیار دیده میشود و فی الجمله تأثیری هم از طرز معماری رومی در این اسلوب پدیدار است .

آثار و ابنیه هند باندک تأمل و تدقیق در ابنیه اسلامی هندوستان بسهولت میتوان دریافت تا چه اندازه معماری قومی در سلیقه معماری قوم دیگر بمعاشرت و مجاورت مؤثر بوده و چه نوع تغییراتی از این اختلاط حاصل میآمده چنانکه در فصول گذشته بدان اشاره کرده ایم ما میدانیم هنگامیکه مسلمین به هندوستان راه یافتند در آنجا تمدن قدیمه ای که از دیر زمان در آن سر زمین نشوونما کرده بود مواجه شدند و هر چند از راه زبان و مذهب و صنعت استیلای عرب در اقوام هندی تأثیرات عمیق نمود چنانکه امروز هنوز آثار آن مشهود است ولی همیشه نفوذ سیاسی آنها در خاک هند ضعیف بود و چندان رخنه وریشه در اساس حکومت و اداره آنها نتوانست حاصل نماید .

از مطالعه شرح و تفصیل ابنیه اسلامی در هند بر ما معلوم شد چگونه علائم نفوذ و غلبه قوم فاتح در ناصیه و منظر آن ابنیه مشهود و هویداست . در ابنیه اولیه مسلمین در هند مانند دروازه علاءالدین^(۲) معماری هندی و عرب فوق العاده بیکدیگر آمیخته و نظر گیرست و در اینوقت هنوز نفوذ معماری ایرانی در این ابنیه جلوه و نمودی ندارد ولی چندی بعد بر خلاف رفته رفته نفوذ عرب زایل و نفوذ معماری ایرانی با سلیقه هندی توأم آمده و همواره جنبه هندی بر قسمت ایرانی فزونی داشته تا آنکه کار بجائی کشیده که اساساً از طرز و اسلوب عرب در ابنیه هندی جز استعمال بعضی فروع مانند تزیینات و قطار کاری و گنبد سازی و بعضی هلالها دیگر اثری باقی نمانده چنانکه مقبره اکبر شاه و تاج محل و قصر شاهنشاه دهلی ابنیه معروفه هستند که در آنها همه نکات اختلاط و امتزاج طرز و سلیقه های مختلفه کاملاً بکار رفته و هر یک بجای خود کیفیت و امتیاز مخصوصی دارد .

---

۱ - Transito et Santa-Marie la Blanca.

۲ - بکرادر شماره « ۸۱ » رجوع شود .

از اختلاط این طرز و اسلوبهای مختلفه در حقیقت اسلوب مخصوصی حاصل آمده که آنرا اسلوب مغولی هندی یا اسلوب مرکب هندی ایرانی و عربی میتوان نامید و از خصایص متمیزه این اسلوب اختلاف شکل مناره مسجد است که آنها را مانند مناره های مساجد ایرانی مخروطی شکل میساخته اند بدون کاشی کاری و زینت روی مناره عبارت از ترکهای قاشقی است که در طول مناره حجاری کرده و هر طبقه دارای چند طبقه است و رو به مرفته از حیث تزیینات خارجی و منظر مناره های مساجد دهند یا مناره های مصر و اندلس اختلاف و تباین کلی دارد.

از ابنیه ایران دوره ساسانی یعنی دوره معاصر با حمله عرب به
 ابنیه ایران این کشور امروز جز خرابه چندی بجا نمانده و از ابنیه ای که در زمان خلفای اولیه تعمیر شده نیز آثاری سرپا نیست. از این مقدمه چنین نتیجه بدست میآید که اساس منظم تاریخ معماری ایرانی و خصوصاً تعیین فعل و انفعالی که معماری ایران و عرب در یکدیگر نموده امروز بسیار مشکل و برای انجام این تحقیق هیچ زمینه و نمونه کاملی در دست نیست.

بسیاری از ابنیه مهمه ایران عماراتی است که در قرن شانزدهم میلادی در زمان سلطنت شاه عباس ساخته شده است و چون اسلوب این عمارات را با ویرانه های ابنیه قدیمه مقایسه کنیم این اندازه بما معلوم میشود که الگوی ساختمان آنها ابنیه قدیمه بوده کم و بیش طرز اسلوب ابنیه ویران شده در ابنیه جدید و تقلید و تجدید گشته. سبک ابنیه دوره شاه عباس البته با سبک معماری اعراب اختلاف فاحشی دارد و از آنها فقط بعضی جزئیات و فرعیات آرایش و زینت در آنها بعاریت اقتباس شده.

باتیسیه در تاریخ ابنیه خود راجع بمساجد ایران چنین اظهار عقیده میکند :
 « بین مساجد ایران و مساجد شام چندان اختلاف طرز و سبک مشاهده نمیشود » ولی من باین قول اعتباری نمیکذارم و متحیرم این عقیده متکی بکدام مأخذ و بیان است زیرا ما بین مساجد ایران و شام حقیقه هیچ شباهت و مناسبتی نیست و بهیچوجه نمیتوان مساجد قدیمه شام یعنی دمشق ، بیت المقدس و هبرون را با مساجد اصفهان مقابله و مقایسه نمود.

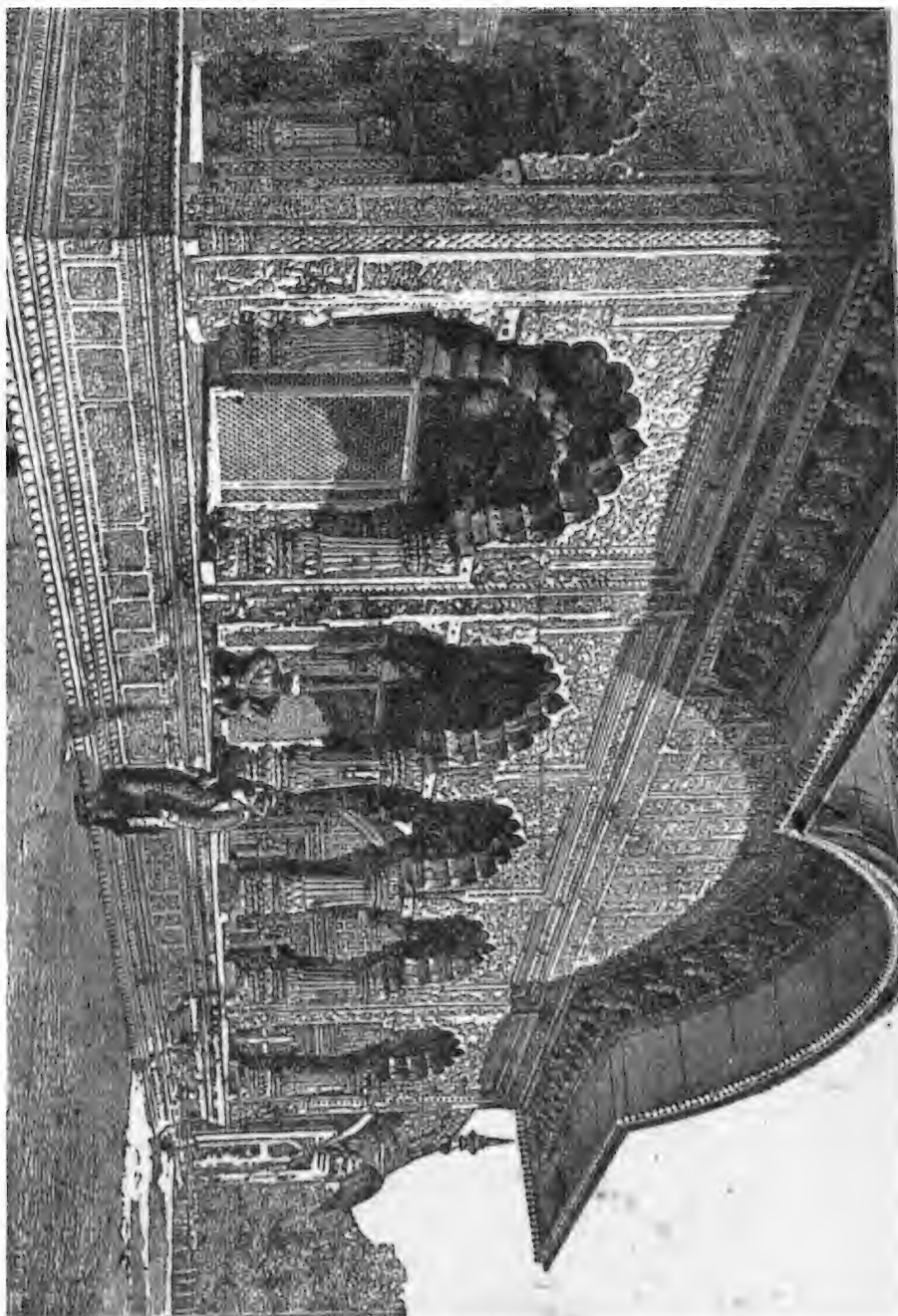
(۳۲۱) - منظره مسجد شاه اصفهان

محل انکار نیست که فن معماری ایرانی با معماری عرب قرابتی دارد یعنی این دو سبک بواسطه مخالطت و معاشرت این دو قوم از یکدیگر تقلید و اقتباساتی کرده اند ولی مسلماً معماری ایرانی استقلال خود در هیچوقت از دست نداده و کاملاً شیوه مخصوص خود را همیشه حائز است.

کیفیات متمیزه مساجد ایرانی بسیار و سهولت میتوان آنها را تشخیص داد و عمده امتیاز آنها در شکل مناره ها و هلالها و گنبد ها و طریقه زینتکاری خارج مساجد است، مناره های مساجد ایران حتی مساجد خیلی قدیمه از حیث منظر شبیه بدود کش کارخانجات فرنک و تمام بشکل مخروطی ساخته شده است. ارتفاع آنها چندان نیست و سطح خارج آنها بکاشی ملون و منقش پوشیده شده و عموماً یک ایوانچه یا غلام گردشی بر فراز آنها بیشتر مشاهده میشود، بر خلاف مناره شام و افریقا و اندلس و بلکه مصر که همه بشکل مربع تعمیر شده و هر کدام دارای چند مرتبه و هر مرتبه بشکل دیگری ساخته شده و سطح آنها مزین بانواع حجاری و نقوش برجسته است که از سنک بیرون آورده اند. اسلوب و منظره کلیه مساجد و ابنیه ایرانی بهمین درجه از اسلوب مساجد دیگر کشور متفاوت و متمایز است. مدخل مساجد ایران چنانکه در مساجد قدیمه خرابه همدان هم امروز آثار آن پیداست عبارت از ایوان پهناور و وسیعی است که ارتفاع آن ببلندی تمام جبهه بناء است و قوس فوقانی این درگاه عظیم یکنوع هلال جناغی شکل دهن فراخی است که دو بازوی آن بطرز معینی دارای تحدب و خمیدگی بدیع و مخصوصی که منحصر با اسلوب ایران و در هیچ مسجد ساخت عرب این طرز هلال دیده نمیشود و معمول نداشته اند.

تزیینات خارجی مساجد ایران نیز بسبک مخصوص متمایزی است یعنی کلیه سطح خارج بنای مساجد با آجر کاشی مینائی منقش بانواع نقوش بدیمه و بخصوص نقوش گل و ریاحین روکش شده و این نوع تزیین مسلماً مخصوص بایرانیان است و هر جای دیگر هم در ابنیه ساخت عرب چنانکه در مسجد عمر دیده میشود این سبک بکار رفته میتواند بطور یقین گفت معماران و کارگرانی که آنها را ساخته اند ایرانی بوده اند.

گنبد مساجد ایران اختصاصاً بشکل بصلی ساخته شده و گمان من اینست اختیار

(۳۱۲) - قصر بلی از راجه ها در هند

شکل بصلی در نقیب همان هلال سبک هلالهای جناغی و تعلی است که از تکرار آن این شکل حادث شده و نظیری که برای این نوع گنبد در جای دیگر میتوان بدست داد گنبد های برجسته نیزه دار و دوربهم آمده مساجدی است که در مصر بنا کرده اند. ایرانیان بواسطه افراط در حذب دوازوی هلال جناغی رفته رفته بابتداع گنبد های بصلی موفق شدند و این نوع گنبد امروز در مساجد جدید الاحداث بغداد نیز معمول است و حتی در روسیه خصوصاً در شهر مسکو نیز بسیاری از گنبد های کلیسا ها را باین طرز ساخته اند. گنبد کلیسا های روسیه را بعضی رویه و سبک شرقی میدانند ولی بعقیده من باید آنها را سبک شرقی و ایرانی تشخیص داد. روسیان چون ترکان هیچوقت نتوانسته اند خود سبک مخصوصی ایجاد کنند ولی سلیقه تقلید و اقتباس آنها بمنتهای درجه مهارت بود و هر وقت توانسته اند حوائج معماری خود را از روی رویه و دستور مللی که با آنها مجاور و مربوط بوده اند اتخاذ نمایند.

در خرابه های مساجد خیلی قدیمه ایران گنبد بصلی شکل هیچ دیده نمیشود و در بسیاری از مساجد قدیمه سمرقند در بخارا و مشهد و سلطانیه و ورامین در ایران که البته از روی سبک مساجد از منتهای قدیمتر از خود تعمیر شده اند همه جا گنبد ها بسبک رومی شرقی است و در قاعده آنها بهم کشیدگی محسوس بنظر نمیرسد. در مساجد ایران استعمال آویز های معلق یا قطار سازی و کتیبه های خطی بسیار معمول است و این تنها اقتباس و عاریتی است که ایرانیان از معماری عربی نموده اند.

مطالعه کنندگان این اوراق پس از مطالعه آنچه گذشت و تدقیق در تصاویری که بعد و فور برای مزید بصیرت خوانندگان در این کتاب گنجانده ایم بخوبی ملتفت و در این قول با ما متفق میشوند که معماری عرب در هر کشوری تغییرات دیگری یافته و منظر مخصوصی بخود گرفته و بهمین واسطه غیر ممکن است بتوان این همه عمارات مختلف الشكل و مختلف السبک را در تحت عنوان کلی منسلک کرد. بر فرض آنکه کسی بخواهد چنین تهوری کند همان اندازه مضحک خواهد بود که کسی ابنیه ای که در طول از منتهای مختلفه بسبک رومان و گوتیک و یا دوره تجدد در مملکت فرانسه ساخته شده همه را بسبک فرانسه بخواند.

باب هشتم - سبك معماری عربی ، اسلامی

سبك عرب و شرقی اندلس كه نمونه آن مسجد قرطبه است با سبك عرب و شرقی مصر كه نماینده آن مسجد عمرو و طولون میباشد البته باهم شباهت و قرابت بسیار دوری دارند ، همینطور طرز معماری عرب در الحمراء با طرز معماری مسجد قایت بای در مصر خالی از سنخیت نیست ولی ابدأ نمیتوان همه اینها را در تحت يك عنوان در آورد و بطور مطلق بآنها شیوة عرب و اسلام نام نهاد . بنا بر این مقدمه چنین نتیجه بدست میآید كه معماری عرب را باید بر چند قسمت اصلی و عمده تقسیم نمود و اساس هر تقسیم را بر روی قومیت و كشوريكه این سبك معماری در آنجا ایجاد و انتشار یافته قرار داد ، بنا بر این حقیقت و از روی اطلاعاتی كه تا اینوقت از تاریخ معماری اسلامی در دست است معماری عربی را بشعب مختلفه ذیل میتوان تقسیم نمود :

قسمت اول

سبك عرب زمان جاهلیت

وجود چنین سبکی هنوز بر ما پوشیده و غیر معلوم است و تعیین آن بسته به انكشافاتی استكه بعدها در خرابه های ابنیه قبل از اسلام كه هنوز در یمن و ممالك دیگر كه در قدیم الايام وقتی در تحت استیلای اعراب بوده اند از قبیل شام و غسان و غیره بعمل آید .

قسمت دوم

سبك عرب و شرقی

سبك عربی و شرقی شام -- ابنیه ای كه از قرن هفتم تا قرن یازدهم میلادی تعمیر یا مرمت یافته اند از قبیل . مسجد عمرو و الاقصی در بیت المقدس و مسجد جامع دمشق . سبك عربی و شرقی مصر . -- ابنیه ای كه از قرن هفتم تا قرن دهم میلادی در این سر -

زمین بنا شده مانند : مسجد عمرو و مسجد طولون

سبك عربی و شرقی افریقا -- مانند مسجد بزرگ قیروان و بعضی مساجد الجزایر كه از روی نمونه های قدیمه ساخته شده در اینوقت هنوز نفوذ سلیقه شرقی در افریقا

کتاب پنجم - تمدن

جا یگیر بوده و بلکه در این اوقات معاصر هم گنبد های مساجد افریقا همه بسبک شرقی ساخته شده اند .

سبک عربی و شرقی صقلیه - ابنیه ای که قبل از استیلای مغربیان شمالی در این جزیره تعمیر یافته مانند . قصور ضیاء و قوبع .

سبک عربی و شرقی اندلس : - مانند مسجد قرطبه و ابنیه دیگر اعراب در طلیطله که قبل از انقضای قرن دهم میلادی بنا یافته است .

قسمت سوم

سبک خالص عربی

سبک عربی مصر این سبک از طلوع قرن دهم تا قرن پانزدهم همواره اوج صعود و ترقی و تکامل میپیمود و مدارج تکمیل و تغییرات این سبک را از مطالعه صوریک سلسله مساجدی که در این کتاب بتفصیل ذکر نموده ایم بخوبی میتوان دریافت و آخرین درجه ارتقا و سرحد تکمیل این سبک در مسجد قایت بای بکاررفته است .

سبک عربی اندلس - در اندلس نیز سبک عرب قرن بقرن انقلاباتی پیموده ولی اسناد و شواهدی که بتوان بترتیب پیشرفت و تعمیرات و تکمیلات دوره های مختلفه را یکدیگر مربوط نمود امروز در دست نیست . ابنیه ای که محفوظ مانده و همه جزئیات معماری آنها را بخوبی میتوان تمیز داد اشبیلیه و غرناطه میباشد و الحق معتبر ترین و با کیفیت ترین ابنیه این عصر هم همینها هستند .

قسمت چهارم

سبک عربی مخلوط

سبک عرب و اسپانیائی - اختلاط اصول معماری عیسوی و عربی خصوصاً در عمارات و ابنیه ای که بلافاصله بعد از غلبه عیسویان بر اعراب تعمیر شده مشاهده میشود و این طرز هنوز در ابنیه ای که در جنوب کشور اسپانیا تعمیر میشوند معمول است چنانکه بسیاری از عمارات شهر طلیطله به همین سبک ساخته شده اند و ما بعضی از نمونه های آن

را در این اوراق بمعرض تماشای خوانندگان گذارده ایم .

سبک یهود و عرب - : بسیاری از عمارات قدیمه طلیطله مانند سانتا ماریا بلانکا و ترانسیتو و غیره باین سبک ساخته شده اند و اصلاً این ابنیه در سابق ایام کنیسه یا معبد یهودیان بوده اند .

سبک ایرانی و عرب - در عماراتی مشاهده میشود که بعد از قبول دین اسلام در این کشور تعمیر یافته اند و معتبر ترین آنها مساجد اصفهان میباشد . هر چند در این ابنیه نفوذ عرب خالی از تأثیر نبوده ولی اصلیت و اختصاص ذوق سلیقه ایرانی در آنها کاملاً ملحوظ و نمایان است .

سبک هندی و عرب - ابنیه ای هستند که اصول معماری عرب آمیخته با اصول معماری هندی در آنها بکار رفته مانند : مناره قطب شاه و معبد بندر ابن^(۱) و خصوصاً دروازه بی نظیر علاء الدین .

سبک هندی ایرانی عربی یا بطور ایجاز سبک مغولی هندی - عبارت از ابنیه ای هستند که در زمان مغولان در هندوستان تعمیر یافته اند و معروف ترین آنها تاج محل و قصر سلاطین مغول و یک عده مساجد دیگر است . نفوذ معماری عرب که ابتدا در ابنیه هندی فزونی داشت رفته رفته زوال یافته و بالاخره نفوذ معماری ایران جانشین آن گردید . این ابنیه رویهمرفته طرز مخصوصی اتخاذ کرده ولی معماری آنها اصلیت و اختصاصی ندارد ، در این ابنیه تأثیرات خارجی بجای آنکه باهم مخلوط شده باشند هر کدام علیحده جلوه و نمایش دارند و در واقع ردیف یکدیگر قرار گرفته اند .

باب نهم - روابط اقتصادی و تجارتی با اقوام مختلفه

فصل اول

ارتباط تجارتی با هندوستان

جدیت اعراب در پیشرفت امور اقتصادی و تجارتی کمتر از جدیتی نبود که در علوم و فنون از خود بروز دادند. زمانیکه اروپا از نقاط دور دست مشرق بکلی بی خبر و نیز افریقا غیر از سواحل چندی باقی قطعات آن از نظرها مخفی بوده است روابط تجارتی آنان در آن زمان با چین و هند و افریقای مرکزی و نیز با کشورهای غیر معروف اروپا مثل روسیه و سوئد و دانمارک برقرار بوده است.

شرح سیاحت‌های آنها در اطراف و اکناف جهان هنوز نا تمام و تفصیل آن درست بر ما معلوم نیست. مسیو سدی^۱ که از علمای نامی و در تاریخ عرب دارای معلومات کافی است حتی آن قسمت از روابطی را که اعراب با شمال اروپا داشته اند ذکر نکرده است.

اگر چه ما هم در این باب طریق اختصار را پیموده ایم ولی از همین بیان مختصر هم بعقیده ما ثابت میشود که آنها در ترقی و بسط تجارت مانند اقوام موجوده متجسس و کنجکاو بوده اند.

روابط عرب با هندوستان از ابتدای عصر تاریخی شروع میشود لیکن از واقعات بطور کلی ثابت میشود که عصر قبل از اسلام فقط بازرگانان هندوستان بودند که محصولات و کالای کشور خود را بسواحل عرب حمل میکردند و الا خود بازرگانان عرب بهندوستان آمد و شد نداشتند و این قریب بزمان مبعث پیمبر اسلام^ص بوده است که کشتی‌های

(۳۲۳) - جعبه عاج ساخت عرب و هند

تجارتی از بنادر یمن بطرف هند بنای عبور و مرور را گزاشتند.

روابط تجارتی مسلمین مخصوصاً زمانیکه تشکیل حکومت دادند ترقی نمایانی

نموده و وسعت زیادی در آن پیدا شد. آنها با قدم سریعی کروماندل، مالابار و سوماترا (۱)

و جزایر بحر هند را فتح نموده و از خلیج سیام عبور کرده تا جنوب چین خود را

رسانیدند. راه تجارت آنها با هند از سه راه یکی از خشکی و باقی از طریق دریا

بوده است اما از راه خشکی آنها به وسیله کاروان از بلاد و شهرهای معظم شرق

۱- Cromandel, Malabar, Sumatra.

مثل دمشق، بغداد و سمرقند عبور نموده و از ایران و کشمیر وارد خاك هند میشدند. بازرگانانی که سفر دریا را اختیار میکردند از بندر سراف خلیج فارس و غیره و یا اگر عربستان بود از بنادر بحر احمر خاصه از عدن روانه میشدند. کالاهای تجارتی که به خلیج فارس وارد میشده بغداد حمل شده و از آنجا با کاروان بتمام بلاد حمل - مینمودند و اما مالهای وارده در بندر عدن را بسویس و بعد اسکندریه و از اسکندریه بشهرهای سواحل شام حمل و نقل مینمودند. در اسکندریه بازرگانان اروپا از ژنوا، فلو - رانس، پیزان، کاتالان^(۱) و غیره برای خرید جنس و حمل آن با اروپا جمع شده و مصر کوئی برای تجارت مرکز مهم مشترکی بود بین مشرق و مغرب. اینست که ما در یکی از فصول گذشته ذکر نمودیم که از جمله منابع مهم درآمدی خلفای مصر همین تجارت معظمی بود که داشتند.

کالای تجارتی که از این راهها حمل و نقل میشده مختلف بوده است مثلاً در عدن کالاهای و محصولات چین و هندوستان را با کالاهای و محصولات مصر و حبش مبادله مینمودند باین معنی که برده و عاج و خاکهای طلای نوبه را میدادند در عوض پارچه های حریر و ظروف چینی و شال کشمیر و ادویه جات طعام و عطریات و چوبهای قیمتی میگرفتند.

فصل دوم

روابط تجارتی با چین

تجارت اعراب با چین ولی بوسیله هندوستان از مدت زیادی پیش از پیمبر اسلام (ص) دائر بوده و اما تجارت مستقیم آنها بعد از تشکیل حکومت اسلامی شروع گردید. واه مسافرت بچین هم مثل هندوستان دو راه بوده است: یکی از راه خشکی و دیگر از دریا. اماره دریائی و آن از سواحل بحر عرب و یا از بنادر خلیج فارس روانه شده

۱- Génois, Florentin, Pisans, Catalaus.

(۳۲۴) - جعبه کنده کاری از عاج سفید در مراکش (قرن یازدهم میلادی)
و مستقیماً بقسمت جنوبی چین میرسیدند،

(۲۲۵) - ظرف مفرغ ساخت چین و عرب

راجع با سفار چین چندین
سفر نامه موجود و از جمله سفر
نامه ایست خیلی قدیم که ما
آنها قبلاً ذکر نموده و این
همانست که سلیمان نام یکی از
بازرگانان مسلمین در سال ۸۵۰
میلادی آنرا نوشته است .

در ثبوت روابط بین چین و
مسلمین علاوه بر فهرست
اثاثیه و لوازم تجمل خلفای

اسبق که اجناس مخصوص چین در میان آنها بکثرت یافت میشود سفرائی هم که در
اوقات مختلفه بدر بار یکدیگر میفرستادند دلیلی است بر این معنی و چنین معلوم میشود که
برای مسافرت به چین راه دریا چندان معمول نبوده بلکه بیشتر از راه خشکی که سهلتر
بود عبور و مرور مینمودند . کالای چین را که بسمرقند وارد میکردند از آنجا
مستقیماً بحلب و از حلب بملاط معظمه مشرق حمل مینمودند .

یکی از بازرگانان مسلمین در کتاب موسوم به ختائی نامه که در قرن پانزدهم میلادی
بزبان فارسی اشاعت یافته و مسیو شفر بعضی ابواب آنرا ترجمه کرده راجع به راه خشکی
چین مینویسد که آن از سه راه بوده : اول - راه کشمیر ، دوم - راه ختن ، سوم - منگولیا
(راه مغولستان) .

در کتاب فوق الذکر شرح مبسوطی راجع به کالائی که در چین بفروش میرسید ذکر
شده است و جزء صورت این اجناس تجارتی با کمال تعجب چند قلاده شیر هم دیده میشود
که هر کدام را با سی هزار طاقه قماش مبادله میکردند ، اجناسی را که تجار مسلمین
بچین حمل مینمودند جواهر ، مرجان ، اسب ، پارچه های پشمی ، ماهوت قرمز و نیز (۱)

باب نهم - روابط اقتصادی و تجارتی با اقوام مختلفه

و غیرها بوده و از آنجا هم پارچه های اطلس، زری، ظروف، چائی و اقسام دواجات حمل میکردند.

اگر ما از سفرنامه های مسلمین و نیز از روابط و مناسباتی که بین خلفای اسلام با دربار چین برقرار بود صرف نظر هم نمائیم معذک در ثبوت مناسبات آنها با چین همینقدر کفای است که امروزه در ایالات مختلفه چین چهل کرور مسلمان دیده میشود که یکصد هزار آن در شهر پکن بطنهائی با یازده مسجد موجود میباشد.

فصل سوم

روابط با افریقا

روابط اعراب با افریقا قابل توجه بوده است و در افریقای مرکزی نقاطی که اهل اروپا امروزه بصعوبت میتوانند بآن نقاط مسافرت کنند و سیاحت هر يك از آن نقاط در اروپا يك امر مهمی شمرده میشود ایشان از آن نقاط کاملاً واقف بودند و قبولی اسلام اغلب سکنه این نقاط با دست مسلمینی که بلباس تجارتی بآن نواحی مسافرت میکردند مینماید که این بازرگانان تاچه درجه در افریقا مورد قبول عامه بودند. در اکثر نواحی این کشور که جهانگردان ما عبور کرده اند آثار مسلمین را مشاهده کرده اند. بعقیده من اگر جهانگردان امروز ما بخواهند در کردشها خود علاوه بر اینکه چیزی از خود خرج نکنند منافعی هم برده باشند لازم است تقلید از مسلمین نموده با کاروان تجارتی مسافرت کنند و بدیهی است یکنفر جهانگرد اجناسی با خود بقصد تجارت بکشوری برده با کالای همان کشور مبادله کند بیشتر جلب رضایت خاطر سکنه آنجا بعمل خواهد آمد تا اینکه بدون هیچ مقصود ظاهری از آن کشور عبور نموده و بعد در مقابل يك پیش آمد ناگواری مجبور بر استعمال گلوله و باروت شده و بالاخره میدان جدال و قتالی تشکیل دهد.

اعراب مغرب با افریقای غربی و اعراب مصر با افریقای شرقی و مرکزی مربوط بوده اند و آنها از بر اعظم افریقا عبور نموده و بطلب طلا و عاج و غلامان نگروشیا میرفتند

(۳۲۶) - نمونه دیگری از ظرف
مفرغ ساخت چین و عرب

ایشان بسیاری از قطعات خیلی دور دست افریقا را کشف کرده و تا نقاط مُبوجُتو خود را رسانیده بودند که تا کنون اروپا نتوانسته است خود را بآن ناحیه برساند و آنها در سواحل و همچنین در داخله کشور علی الدوام آمد و شد مینمودند. مسیو سدی^۱و بشرح ذیل مینویسد

« مسلمین از کناره های سواحل افریقا عبور کرده تا بغاز باب المندب و از آنجا بزنگبار و کافرستان خود را رسانیدند. آنها براوا، منبازا و کیلوآ^(۱) را که برادر پادشاه فارس بدانجا پناه برده بود بنا نمودند و نیز مزامبیک، سوفالا، ملند و ماگادکسو^(۲) را بنیاد نهادند. سپس جزایر مجاور این سواحل و نیز نقاط مختلفه جزیره ماداگاسکار را بتصرف خود در آوردند افریقای مرکزی هم که هنوز اطلاعات مانسبت بآن

محدود است دین اسلام انتشار و اشاعت شایانی پیدا نمود و آنها بوسیله همان شهرهائی هم که در ساحل شرقی بنیان داده بودند بسهولت میتوانستند در داخله کشور نفوذ پیدا کنند. کشور سومالی که سکنه آن طایفه ای بودند مهربان و میهمان نواز و نیز جزیره سکوترا^(۳) که از مراکز مهمه تجارتی بوده تحت نفوذ عرب در آمده و تاجیش و سینا و کردوفان^(۴) که همیشه مربوط بمصر و در واقع کلید دارفور و اوآدای^(۵) بوده دامنه

۱- Brava, Monbaza, Quiloa. ۲- Mozambique, Sofala. Mélinde, Magadoxo. ۳- Socotora. ۴- Kordofan. ۵- Darfour, Ouaday.

این تجارت را وسعت داده بودند . آنها از طرابلس به فیزان عبور و مرور میکردند و کاروانی که از مغرب حرکت میکرد بواسطه عبور از ریگستان صحاری که مساحت آن از رود نیل تا دریا دو بست هزار فرسنگ مربع است هیچ اندیشه نمینمودند و این بر اعظم را طی نموده داخل سودان و نگرشیا میشدند . عبور بازرگانان مسلمین اکثر از میان چنین اقوامی بود که اصلا آفریقائی بوده اند و بطوریکه سیاحان امروزه اظهار میدارند عادت و اخلاق ناستوده این اقوام هم بواسطه همین بازرگانان رو بصلاح و سداد گذارده داخل طریق آدمیت شدند .

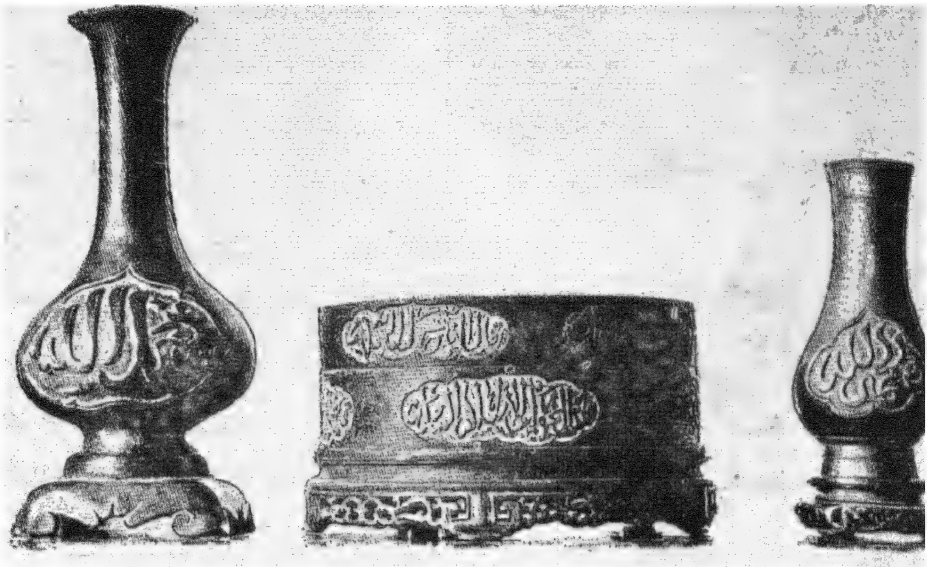
فصل چهارم

ارتباط تجارتی با اروپا

ارتباط اعراب با اروپا از چندین راه تامدت طولانی دوام داشت . اول - از راه پیرنه ، دوم - از طریق دریای مدیترانه ، سوم - از راه روسیه بوده است که از رودخانه ولگا داخل شمال اروپا میشدند . مسلمین اندلس از همان دو راه اول عبور و مرور نموده اما مسلمین مشرق از راه سوم آمد و شد مینمودند .

نظر باینکه اعراب تا چندین قرن در جنوب فرانسه توقف داشتند واضح است که راه عبور و مرور آنها با اروپا همان راه جبال پیرنه بوده است ولی سفرهای تجارتی آنها از سواحل دریای مدیترانه صورت میگرفت و آنها بدینوسیله با اقوامی معامله مینمودند که از حیث تمدن و تجارت از فرانسویان عصر اعتلاء اندلس به مراتب بالاتر بوده اند . چون دریای مدیترانه در تصرف مسلمین بوده است لهذا در تمام بنادر آفریقا و اروپا از هر قبیل محصولات فلاحتی و صنعتی خود را از قبیل : پنبه ، زعفران ، کاغذ ، پارچه های حریر ، غرناطه ، پوست قرطبه ، شمشیر ، طلیطله و غیره ها وارد مینمودند . بنادر اندلس مثل کادیز ، مالاقه ، کارتاژ آنوقت از حیث تجارت بدرجهای مهم بوده که وقتی که تجارت امروز آنها را با آنوقت مقایسه میکنیم می بینیم که آن بکلی تنزل پیدا کرده است .

(۳۲۷-۳۲۹) - نمونه های ظروف مفرغی ساخت چین و عرب

اگر چه از تجارت مسلمین در شمال اروپا هیچ ذکری در تواریخ قدیمه بعمل آمده است لیکن از مدارك و اسناد محکمتری که در دست مییابد علاوه بر اصل تجارت اه عبور و مرور آنها معلوم و شروع و اختتام آنها کشف شده است و این مدارك و اسناد بارت از سکه هائی است که در هر مرزی باقی مانده و روزانه از زیر زمین خارج میشود. از سکه های مزبور معلوم میشود که این تجارت از سواحل بحر خزر شروع

میشد. بازرگانان دمشق، بغداد، سمرقند، طهران و طفلیس تماماً در اینجا جمع شده به

سبله رودخانه ولگا از حاج طرخان تا بلغار (شهر حالیه سمبیرسک)^(۱) واقعه در بلوک

۱- Simbirsk ۲- Novgorod, Schlesvig.

باب نهم - روابط اقتصادی و تجارتی با اقوام مختلفه

جزایر بحر بالتیک گوتلند، الاند و بورن^(۱) هلم. در بورن هلم صدها از سکه های عرب بدست آمده و این بازرگانان از خلیج فنلاند روانه شده و در تمام نقاط مشهور سواحل دریای بالتیک یعنی سوئد و فنلاند و بنادر پروس متفرق میشدند چنانکه از سکه های مسلمین که در سیلز و پولونی علی الخصوص حوالی ورشو بدست آمده معلوم میشود که آنها در هر کجا که از آب راهی پیدا میکردند خود را بساحل میرسانیدند.

خلاصه پیدا شدن سکه های مسلمین در حدود معینی کاشف است که سکنه آن باممالک و دول اسلامی دارای روابط تجارتی بوده اند و اما راجع بملیت این بازرگانان از سکه های مذکور نمیتوان چیزی بدست آورد ولی اینقدر معلوم است که آنها جزو ملت اسلام بودند اند چنانکه دیده میشود جماعت زیادی از سکنه روسیه حالیه دارای دین اسلام میباشند.

از کتیه های خط کوفی که در روسیه بدست آمده است بر میآید که جماعتی از اعراب در بلغار و خزر^(۲) سکونت اختیار نمودند و اینکه مسلمین از بلغار جلو رفته باشند علائم و آثاری از آن در دست نیست و آن تجاری که مالهای تجارتی را به دانمارک میرسانیدند اغلب بلغاریهای روسیه بودند. و اما در تاریخ اروپا که اهل دانمارک دزدان دریائی شمرده شده باید دانست که شغل و پیشه آنها بیشتر کسب و تجارت بوده است نه غارت و دزدی.

از میان اجناس و کالاهای تجارتی که مسلمین از شمال اروپا حمل میکردند بیشتر عنبر بوده است که در مشرق جزء نفایس شمرده میشد و دیگر سنجاب و خز و قلع و در بعضی تواریخ اسلام کمترین هم ذکر شده که جزء آن بوده است و در عوض اهل دانمارک از آنها انواع و اقسام منسوجات شرقی و قالی و کلدان های منبت کاری و زیور -

۱ - Getiland, Olond, Bornholm.

۲ - نام قومی است که در سرحد آسیا و اروپا مسکن داشتند و آنها از سال ۶۰۰ تا سال ۹۵۰ میلادی متها درجه ترقی را دارا بوده اند. **فردوسی** تمام دشمنان شمال ایران را باین اسم میخواند و دریای خزر با اسم آنها نامیده شده و همین قوم در قدیم واسطه حمل و نقل تمام کالا های تجارتی مشرق و مغرب بوده اند.

(۳۳۰) - ظرف مسی نقره نشان
ساخت جدید دمشق

آلات میگردانند و این قول که اکثر صنایع شرق از قبیل زیور آلات شبکه کاری از همین راه با کثر نواحی مغربی اروپا وارد شده نزدیک بعقل میباشد. بعضی اقسام زیور آلاتی را که خود من در موزه اُستکهلم دیده ام نوشته شده است که آنها از باقیات دوره حدیدی اسکانندیناوی میباشد و چنانکه چندی از تصاویر آنها را در کتاب اخیر خود درج نموده ام میتوانم بطور یقین بگویم که تمام آنها از مشرق و مخصوصاً از همین راهیکه گفتیم وارد شده است. چه طرز ساخت اکثر آنها بکلی به طرز مشرق میباشد.

از تاریخ سکه هائی که در روسیه از مصب رود خانه ولگا تا سواحل دریای بالتیک بدست آمده ثابت میشود که تجارت عرب در اوایل دوره خلافت شروع شده و آخر قرن یازدهم میلادی خاتمه یافته و بعبارة دیگر تا مدت چهارصد سال

تجارت مذکور باقی بوده است. آخرین تاریخ این سکه ها سال ۱۰۴۰ میلادی است و غالب آن متعلق بخلفای عباسی میباشد و از سکه های خلفای اندلس هم بندرت در آن پیدا میشود و این معلوم میدارد که آن سکه ها ابتداء بدست بازرگانان دمشق و سمرقند رسیده و سپس وارد اروپا شده است.

علی قطع روابط تجارتنی مسلمین با شمال اروپا معلوم است چه بوده.

باب نهم - روابط اقتصادی و تجارتنی با اقوام مختلفه

جنگهای داخلی آسیا ، کوچ کردن بلغاریها از محل اصلی خود و بالاخره مصائب و مشکلات سیاسی روسیه تمام آنها سبب گردید که در قرن یازدهم میلادی تجارت مذکور به کلی از بین رفت و علت اینکه در آئیه ممکن نشد این تجارت بحالت اول برگردد این بود که جنگهای صلیبی راهی از دریا بین مشرق و مغرب پیدا کرده و از قرن دوازدهم میلادی ببعد تجارت مشرق و مغرب بدست اهل ونیز افتاد و بالاخره مال - التجاره های قطعات عالم بتوسط آنان خرید و فروش میشدند .

باب دهم - اثبات تمدن عرب یا اسلام در اروپا و تأثیر

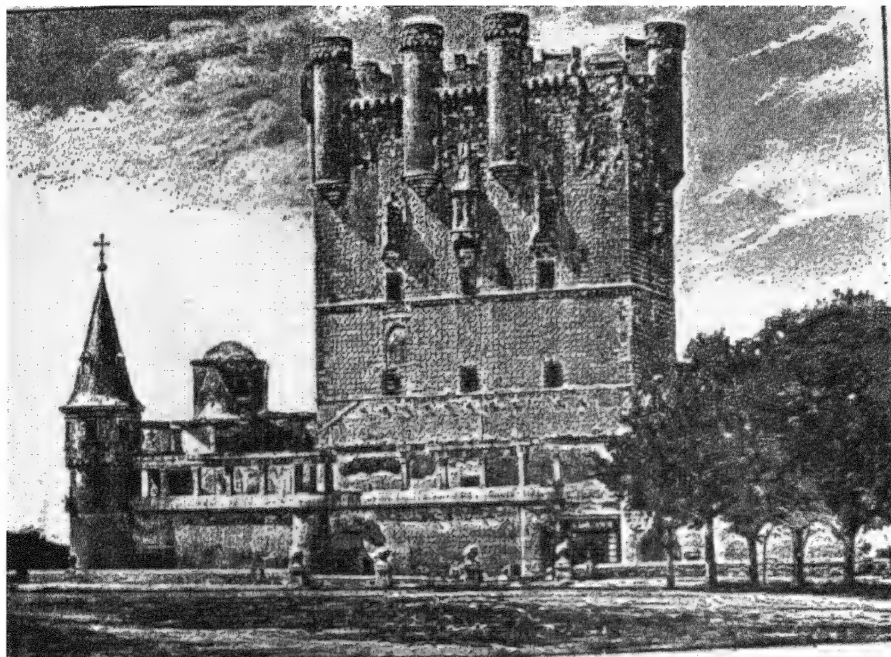
آن در شرق و غرب

فصل اول

تأثیر تمدن اسلامی در مشرق

شکی نیست که اقوام زیادی بر کشورهای شرق استیلایافته اند. ایرانی، یونانی، رومی و غیره در ازمنهٔ مختلفه سلطنت نموده اند. راست است که اقتدار و نفوذ سیاسی و نظامی آنان همیشه بسرحد کمال بوده است ولی تأثیرات تمدنی آنها عموماً ضعیف و غیر از شهر هائیکه مرکز اقامت و پایتخت آنها بود هیچوقت نتوانستند که مذهب و زبان یا علوم و فنون خود را در اقوام مغلوبه منتشر سازند. کشور مصر در عصر خاندان **بطلمیوس** و همچنین در دورهٔ رومیان بوضع قدیم خود باقی بوده و خود فاتحین زبان و مذهب و طرز معماری قوم مغلوب خود را اختیار نمودند. عمارانی را که سلاطین **بطلمیوس** بنا نموده و قیصره روم همانها را اصلاح و مرمت کردند تماماً بر روی اسلوب و سبک معماری فراعنه مصر بوده و تزییناتی را که ایرانی و یونانی و رومی در مشرق نتوانستند بگیرند اعراب (از برکت اسلام) با قدم سریع و بدون اعمال نفوذ حاصل نمودند.

ظاهراً این مطلب باید محل اتفاق باشد که کشور مصر از جمله ممالکی بوده است که نفوذ افکار و خیالات اجانب در آن بسی مشکل بلکه محال شمرده میشد و معذک بعد از فتح مسلمین همین کشور در طول يك قرن تمدن هفت هزار ساله خود را از دست داده و يك مذهب و زبان و صنعت تازه ای را با عقیده محکم و ثابتی قبول نموده که حتی بعد از انقراض فاتحین هم تمام آنها غیر قابل تغییر باقی ماند.

(۳۳۱) - منظره قصر سقویه بحالت کنونی

قبل از اسلام مصریان فقط در بک موقع مذهب قدیم خود را تبدیل نمودند و این در آن هنگام بود که سلاطین قسطنطنیه بنای غارت و چپاول را گذارده تمام یادگار ها و آثار قدیمه مصر را نابود کردند به علاوه پرستش خدایان قدیم را جزء معاصی کبیره قرار دادند که سزای آن اعدام بوده است . در اینجا مصریان ناچار شده این مذهب تازه را که از راه جبر و قهر اشاعت یافته بود تمکین کنند ولی این تمکین از روی ایمان قلبی نبوده است چنانکه بدان سرعتی که مذهب تنصّر را از دست داده مذهب اسلام را قبول نمودند ثابت گردید که تسلط و نفوذ مذهب مسیحی در قلوب مصریان بی اساس و بی بنیاد بوده است .

تأثیراتی که این تمدن به مصر بخشید بافریقا و شام و ایران و سایر کشورهای مغلوبه اسلام هم همان تأثیر را بخشید . تسلط و نفوذ عرب نه فقط تا حدود هندوستان بوده است که در آنجا بطور مسافرت ورود نمودند بلکه تا چین هم این تمدن انتشار یافته

که در آنجا فقط تجار مسلمین عبور نموده بودند .

در تاریخ عالم برای نفوذ يك ملت و يك تمدن نمیشود از این روشنتر مثالی بدست آورد ، تمام اقوامی که با اعراب (پيروان اسلام) سروکار پیدا نمودند اگر چه موقتی هم بود تمدن آنها را قبول نمودند و زمانی هم که دولت و حکومتشان خاتمه پیدا نمود خود فاتحین اعم از ترك و مغول و غیره تمدنی را که قبول نموده بودند حامی و سرپرست اشاعت و انتشار آن قرار گرفتند .

اگر چه چندین قرن است میگذرد که خلافت عرب دستخوش فنا و زوال گشته لیکن اینوفت هم از اقیانوس اطلس تا رود سند و از دریای مدیترانه تا صحرای افریقا یکمذهب و يك زبان حکمفرماست و آن مذهب و زبان پیغمبر اسلام میباشد . نفوذ مزبور در کشور مشرق منحصر بزبان و مذهب و پیشه و هنر نبوده بلکه در علوم و ادبیات هم تأثیر نمایانی بخشیده چنانکه بوسیله روابط دائمی که با هندوچین داشتند مسلمین علوم را در آن کشور انتشار دادند که اهل اروپا آنعلوم را بعدها با اهل هندوچین نسبت میدهند . مسیودسلی لو با حرارت و جوش مخصوصی ثابت میکند که **ابوریحان** بیرونی (متوفی ۱۰۳۱ میلادی) مسافرتی بهند نموده و کتب علمی زیادی در میان هندو منتشر ساخت که بعد با فضلالی هندو تمام آنها مطابق رسم و عاداتی که داشتند بزبان سانسکریت در شعر ترجمه کرده و منظومه هایی از آن علوم مدون و مرتب نمودند . ما از ایراد این مطلب نمیخواهیم يك نتایج دور و درازی گرفته باشیم ، مسلمین نفوذ علمیشان بر هندو مسلم ولی علوم عقلی و بعضی استدالات مذهبی هندو بلاشک کمتر از علوم عقلی آنها نیست و همچنین افکار و خیالات روز مره اسلام و فلسفه ساده که در تمام مذاهب سامی دیده میشود نباید با افکار و خیالات هندو مقایسه نمود که در نهایت درجه رفت و دقت است .

ما راجع بدقت نظر علمای هندو در یکی از تصانیف خود شرحی نگاشته و خوانندگان میتوانند بآن مراجعه کنند .

استفاده چینیان از مسلمین بیش از استفاده ایست که هندو از مسلمین نموده اند ، زیرا که ما در یکی از ابواب کتاب ثابت نمودیم که علوم اسلامی بوسیله لشکر کشیهای

(۳۳۲) - منظره قصر سقویه

مغول در چین انتشار یافته و **کشو کینگ** ^(۱) ریاضی دان معروف چین در سال ۱۲۸۰ میلادی کتاب **ابن یونس** را در چین شایع و منتشر ساخت و همچنین در سال ۱۲۱۵ میلادی بر اثر **حملة قوبلای قاآن** علم طب مسلمین در آن کشور اشاعت و انتشار یافت. این نفوذ علمی هنوز در مشرق بحال خود باقی است چه حالیه هم در ایران کتب علمی عرب در مدارس تدریس شده و وضعیت کنونی ایران نسبت بآن کتب (چنانکه در سابق گفتیم) همان وضعیتی است که در قرون وسطی کتب و زبان لائینی در اروپا دارا بوده ^(۲).

فصل دوم

تأثیر تمدن اسلامی در مغرب

تأثیر علمی و ادبی ما در این مقام کوشش نموده این مسئله را اثبات خواهیم رسانید که تمدن عرب و اسلام بقدریکه در مشرق تأثیر بخشید در مغرب نیز همانقدر مؤثر واقع شده و بدینوسیله اروپا داخل در تمدن گردید. آری تأثیر این تمدن در مغرب کمتر از تأثیر آن در مشرق نبوده لیکن در اینمیان فرقیکه وجود دارد فقط در نوع این دو اثر است باینمعنی که اثر آن در مشرق بیشتر در قسمت مذهب زبان، صنایع و فنون بوده بر خلاف در مغرب اولاً در قسمت مذهبی هیچ اثری نبخشید و در قسمت پیشه و هنر و زبان هم تأثیر آن خیلی کم بوده ولی در قسمت علوم و ادبیات و نیز اخلاق اثر آن بیحد و حصر بوده است

این تمدن تأثیری که بمغرب بخشیده اگر بخواهیم میزان آنرا بدست بیاوریم باید ببینیم که پیش از ورود آن به مغرب حالات این سرزمین و اوضاع زندگانی

۱ - Coucnouking.

۲ - این کتاب بطوریکه در سابق هم گفته شده در پنجاه و دو سه سال قبل تألیف یافته و بنابراین آنچه راجع به نفوذ زبان عربی در ایران ملاحظه میشود مربوط بزمان سابق است نه حالا و ما شرحی در این باب در حاشیه صفحه ۲۳۶ نوشته ایم. رجوع بآنجا شود.

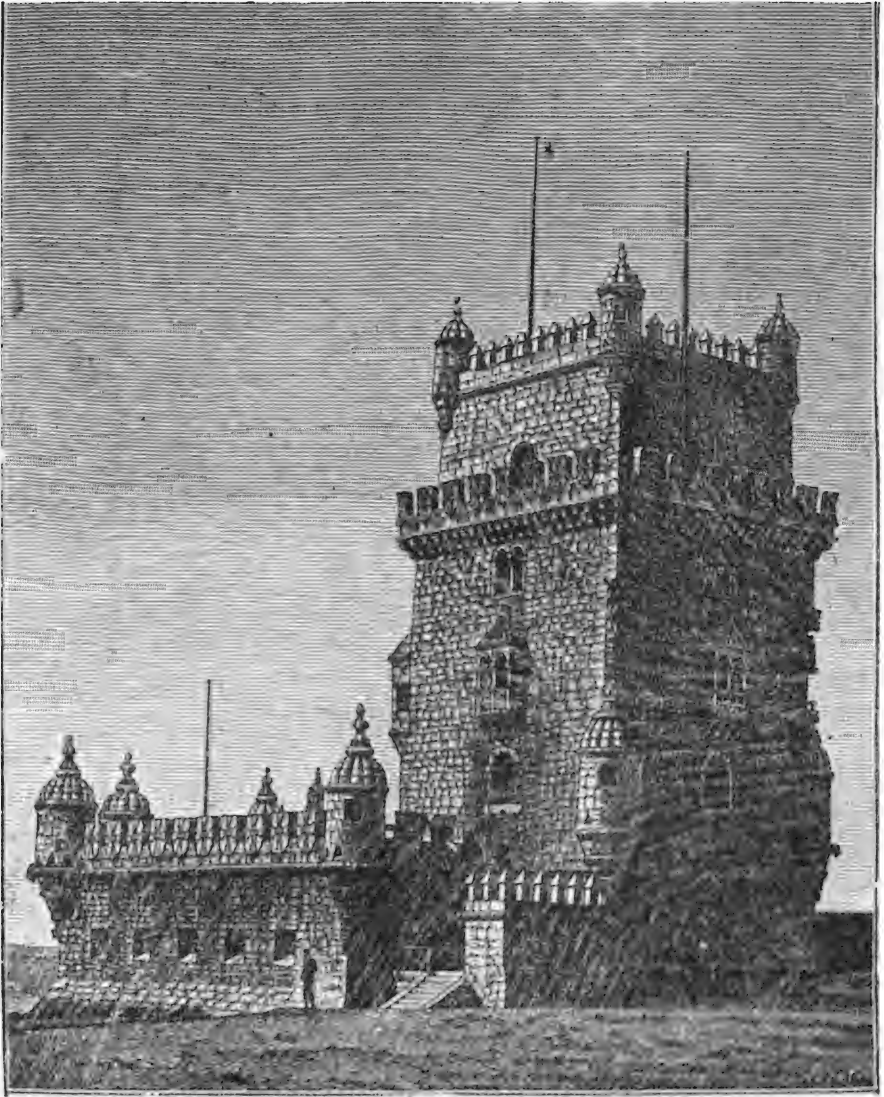
اروپائیان چه بوده است .

در قرن نهم و دهم میلادی یعنی همان وقتی که تمدن عربی در اندلس در نهایت درجهٔ ارتقاء و اعتلاء بوده است چنانچه اوضاع و حالات بقیهٔ مغرب زمین را ملاحظه کنیم معلوم میشود که مراکز علمی ما عبارت بودند از يك قلاع بدو وضع ضخیمی که در آن قلاع اربابها و امرای ما بحالت نیم و حشی بسر برده و افتخار مینمودند که دارای خط و سواد نیستند و در میان نصاری عالمتر از همه رهبان نادان بوده است که تمام اوقات خود را مصروف اینکار میداشت که از میان کتابخانه های کلیساها و خانقاهها کتب قدیمهٔ یونان و روم را بیرون آورده و عبارات و کلمات آنها را حک کرده روی آن اوراق پوستی کلمات و اوراد مذهبی مهمل خود را مینوشتند .

حالت بربریت اروپائیان تا مدت طولانی در واقع بیش از اینها بود که خود بتوانند آنرا احساس کنند . البته در قرن یازدهم و پیشتر در قرن دوازدهم احساسات مختصری در مردم پیدا شده ولی از همانوقت که چند نفر اشخاص حساس و روشن خیال ضرورت این را احساس کردند که باید کفن جهالت را درید فوراً بطرف مسلمین که از هرجهت برتر و استاد بودند متوجه شده و مراجعه بآنها نمودند .

همانطور که مکرر تذکر داده ایم انتشار علوم مسلمین در اروپا بوسیلهٔ جنک صلیب نبوده بلکه از اندلس و جزیرهٔ صقلیه و ایتالیا بوده است چنانکه در سال ۱۱۳۰ میلادی دارالترجمه ای در طلیطله تحت ریاست اسقف اعظم رایمند^(۱) تأسیس شده تمام کتب مشهورهٔ عرب را در لاتینی شروع بترجمه نمود .

از این ترجمه ها موفقیت کاملی حاصل گردید یعنی چشمهای اروپائیان از این کتب باز شده دنیای تازه ابرا توانستند بنظر بیاورند . سلسلهٔ این ترجمه تا قرن چهاردهم در جریان بود . در اینجا نه فقط کتب رازی . البقاسی . ابن سینا و ابن رشد را به لاتینی ترجمه نمودند بلکه مصنفات جالینوس . ذیمقراطیس . افلاطون . ارسطو اقلیدس . ارشمیدس و بطلمیوس را که مسلمین ترجمه کرده بودند تمام آنها را هم

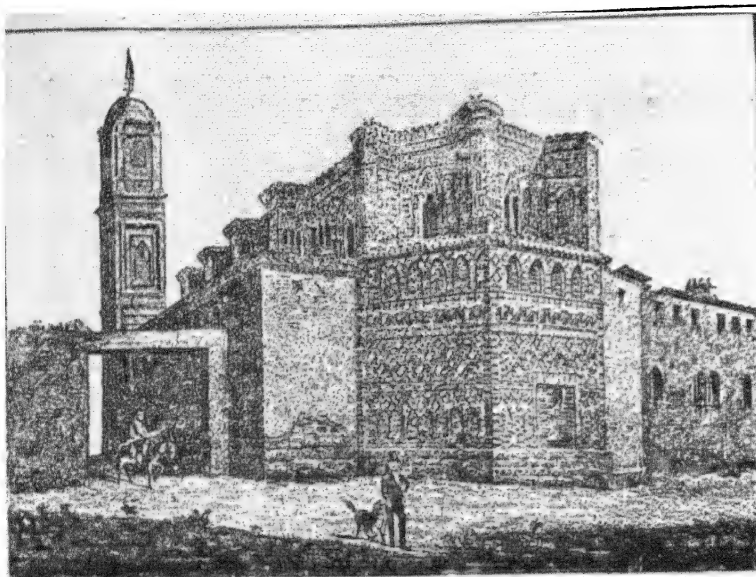
(۳۳۳) - برج بلم در پرتغال

بزبان لاتین نقل نمودند

دکتر لکلرک^(۱) در تاریخ طب خود زیاده از سیصد کتاب مشهور عربی را ذکر

۱- Dr. Leclerc.

(۲۳۴) - منظره کلیسای سن پیر

میکنند که تمام آنها در لاتینی ترجمه شده اند و در قرون وسطی اطلاعاتی که از علوم یونان برای ما حاصل شد بوسیله همین ترجمه های عرب بوده و از برکت همین ترجمه ها توانستیم که تصنیفات قدیمه یونان را هم بدست بیاوریم نه از راهبانی که نام زبان یونانی را هم بلد نبودند و بدین جهت تمام دنیا باید رهین ملت مسلمین باشند که فقط آنها خدمتی بمعارف دنیا کرده و این ذخایر بی بها را از دستبرد حوادث زمانه حفظ نمودند .

مثلاً کتاب **آبولونیوس** ، المشروحات **جالینوس** در موضوع امراض عمومی . کتاب امراض مسریه ، کتاب الاحجار **ارسطو** و صدها کتب دیگر که اصل نسخه یونانی آنها را توانستیم (بوسیله مسلمین) بدست بیاوریم . اینجاست که **مسیولیری** (۱) مینویسد که اگر نام اسلام و مسلمین از تاریخ خارج شده بود عصر تجدید حیات علمی اروپا تا چندین قرن دیگر عقب میافتاد .

پس ثابت شد که در قرن دهم مسیحی در یک قطعه معظم دنیا که اروپا باشد

فقط اندلس بود که سرچشمه علوم واقع شده و در آن عصر غیر از کشورهای مشرقی اسلام در قسمت مغرب محلی غیر از اندلس نبوده است که در آنجا تحصیل علوم ممکن باشد حتی قسطنطنیه هم از این دولت بی پایان محروم بوده است چنانکه در اروپا اشخاصی که در آنها شوق تحصیل بود ناچار بطرف اندلس رهسپار میشدند .

در یکی از کتب اخلاقی ما چنین نقل شده است که **گربرت** ^(۱) در سال ۹۹۹ میلادی تحصیلاتی نموده بنام **سیلوستر دوم** ^(۲) مقام پایی را حائز گردید ولی وقتی که خواست علوم خود را در اروپا انتشار دهد این مطلب در نظر مردم تا ایندرجه خلاف طبیعت جلوه نمود که آن بیچاره را متهم نمودند که شیطان در جسم او حلول کرده و از طریق خداوند مسیح خارج گردیده است !!

تا قرن یازدهم قولیرا که مأخوذ از مصنفین اسلام نبود مستند نمیشمردند . **رژرباکن** ، **ئوناردوپیز** ، **آرنوویلانو** ، **ریمندلول** ، **سن توماس** ، **آلبرت بزرگ** و **آلفونس دهم** ^(۳) تمام آنها یا شاگرد علمای اسلام بودند و یا ناقل اقوال آنها . **میو رنان** مینویسد که **آلبرت بزرگ** هر چه داشت از **بوعلی سینا** فرا گرفته ، **سن توماس** تمام فلسفه اش مأخوذ از **ابن رشد** بوده است .

تمام دانشکده ها و دانشگاه های اروپا تا پانصدالی ششصد سال روی همین ترجمه ها دائر و مدار علوم مافقط علوم مسلمین بوده است و در بعضی رشته های علوم مثل طب میتوان گفت که تا زمان ما هم جاری مانده است چه در فرانسه مصنفات **بوعلی سینا** تا آخر قرن گذشته باقی بوده شروحی بر آنها نوشته میشد .

تسلط علوم عرب در دانشگاه های اروپا تا ایندرجه بود که در آن علمی هم که آنها استاد نبودند باز بتصانیف آنها رجوع میشد ، از ابتداء قرن سیزدهم فلسفه **ابن رشد** در مدارس عالی ما جزو دستور بوده و تدریس میشد ، در سال هزار و چهار صد و هفتاد و سه وقتی که **لونی یازدهم** دستور برای آموزش وضع نمود حکم

۱ - Gerbert ۲ - Sylvestre II. ۳ - Roger, Bacon, Léonard de Pise, Arnaud de Villeneuve, Raymond Lulle, Saint Thomas, Albert le Grand et Alphonse x.

مسجد قرطبه

مسجد قدیمی تارا کون

سقویه

سارا کوس

قصر اشبیه

طلطله

صومعه کرافد

طله

طلای

(۳۴۳-۳۳۵) - مقایسه سر ستونهای ساخت اسپانیا و عربی

کرد که باید در فلسفه همان تصنیفات این رشد و ارسطو تدریس شوند در دانشگاههای اینالابویره دانشگاه یادو (۱) هم نفوذ و تسلط علوم اسلامی کمتر نبوده است و مؤلفات و تصانیف مسلمین در این دانشگاهها همان مقام را حائز بودند که در تجدید حیات علمی اروپا کتب یونان و روم آن مقام را داشته چنانکه از شکایت و نطق آتشین پترارک (۲) بخوبی میتوان فهمید که این نفوذ ناچهارچهره بوده است.

۱- Padoue. ۲- Pétrarque.

مشارالیه در یکی از شکایات خود چنین میگوید: «ای مردم نادان بعد از دستن فسیحی مثل سیسرون پیدا شد. همر که رفت بجای او ویرژیل آمد و لسی میگوئید که در علوم و ادبیات کسی نمیتواند بامسلمین همسری نموده و بجای آنها قرار گیرد، امروز ما با اکثر علمای یونان در یک ردیف قرار گرفته بلکه در بعضی علوم از آنها برتری هم داریم. ما اینک بر تمام اقوام و ملل دنیا تفوق حاصل نموده لیکن شما میگوئید باستانی ملت اسلام، وای از حماقت ما، امان از بن جنون و بی عقلی، هان همت ایتالیا آیا تو در خوابی؟ آیا تو مرده ای؟».

همانطور که سهم کتاب مقدس در تحقیقات علمی عصر حاضر ما کم میباشد سهم قرآنهم در مسائل علمی^(۱) و فلسفی که مسلمین در دنیا شایع و منتشر ساختند کم بوده است. حکماء و فلاسفه مسائل و احکام قرآنی را بدین جهت احترام مینمودند که آن سنگ بنیاد حکومت اسلامی و مطابق با اصول احتیاجات عامه بوده است که هیچوقت صلاحیت فهم مسائل طبیعی و فلسفی را ندارند لکن این فلاسفه هیچوقت نتایج تحقیقات علمی خود را در قبال تعلیمات قرآن قرار نمیدادند و اگر هم وقتی از طریق اعتدال خارج شده افکار آزاد آنها برخلاف منصوصات قرآن در میان عوام انتشار پیدا مینمود خلفای عصر که در واقع حامی و سرپرست آنها بودند آنها را محض خاطر طبقه عوام و بملاحظه حراست و حفاظتشان از تعدیات عوام موقه تبعید مینمودند ولی بعد از اینکه هیاهو میخواستید دوباره آنها را میخواستند^(۲).

---

۱ - مراد طبیعیات و ریاضیات است که مصنف در ابواب و فصول گذشته از هر کدام بطور مفصل و مشروح بحث نموده.

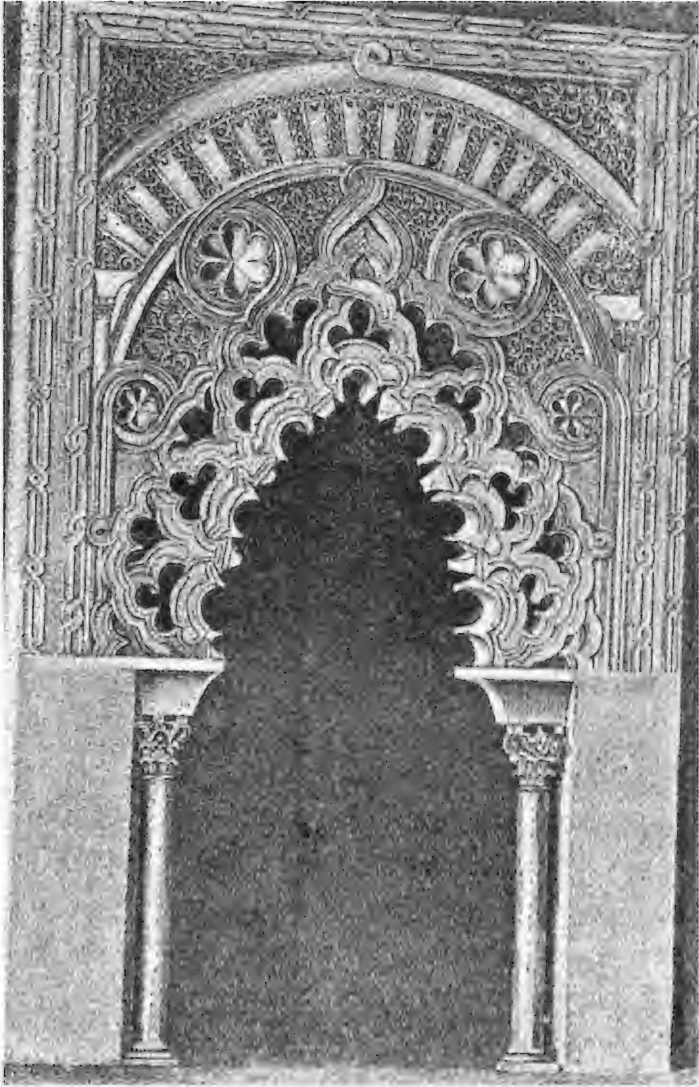
۲ - در توضیح این مطلب و بیان مدعا ما در اینجا راجع به ابن رشد یکی از فلاسفه نامی اسلام در اندلس که شرح حال او گذشت شرحی را که مأخوذ از کتاب، نامه دانشوران، است بطور نمونه ذیلا مینگاریم.

ابن رشد زیاده از آنچه باید در نزد شاهنشاه امیر یعقوب المنصور بالله محترم و مکرم بود، دیگران حسد ورزیدند، از جمله ابو محمد عبدالواحد بن شیخ ابو حفص که پدرش از خراس عبدالؤمن و خود داماد امیر یعقوب و از جانب امیر منصور بالله بحکومت افریقا قیام داشت از او سمایت کرد، چون در آن ایام شاهنشاه امیر یعقوب قلعن کرده بود که در قلمرو (بقیه در ذیل صفحه ۷۲۱)

مسیو رفلان چقدر خوب می نویسد که در قرن سیزدهم وقتی که خلافت عرب خاتمه پیدا کرد و زمام امور اسلام بدست یکنقوم سفاک و وحشی و بیرحمی مثل ترك و تاتار افتاد از همانوقت بازار اعتساف و جور و تعصب و تجاوزات مذهبی رواج پیدا کرد و اغلب این تعصبات و تعذبات مذهبی از روی عقیده هم نبوده بلکه مبنی بر عناد و اغراض شخصی و در واقع جزء غریزه و مقتضای طبیعت همان اشخاص بوده است (بقیه از ذیل صفحه ۷۵۱)

او آنچه کتب حکمت بود میگرداند و کتابکه تدریس آن فن میفودند گرفته زجر کرده و بقتل میرسانیدند پس بدانحال در خلوت نزد **منصور** رفته و گفت امیر زمان سلامت باشد اینمرد را که امیر ایندرجه مقام او را بالا برده شأن او نه این و شایستگی نه چنین است چه او در فرمان امیر تکامل میکند و همواره مشغول تدریس حکمت و تألیف و تصنیف است و جماعتی از اعیان اهل فضل که آنها را نیز با وی عداوت بود تصدیق اقوال او نموده که وی در منزل خود از کتب حکمت بسیار جمع دارد و اکثر بتعلیم و تعلم آتعالم مشغول است و اگر بقتل چنین کسی فرمان ندهد شأنی باحکام امیر باقی نماند. **منصور** بظاهر مطلب او را قبول نموده و در باطن زیاده کراهت داشت که مرتکب قتل چنین عالمی بی نظیر شود. آنگاه امیر یکی از خواص خدام خود را بخواست و گفت اینک چنانکه کس نداند بخانه خود رفته در آنجا منتظر باش هر چه از من حکم بر تو آید بدون اطلاع احدی اجرای آنرا همت بر گماری. گماشته چنان کرد که امیر گفته بود. چون بخانه رسید بلافاصله کبوتری را دید نامه بر بال وی آنرا گشود دید بخط امیر مکتوب است که قبل از آنکه بجهة بعضی مصالح حکم قتل **ابوالولید بن رشد** رود او را در نهایی از قریطه بیرون برده و بشهر بنائش مسکن ده و مطمئن کن که بدو ضرری نخواهد رسید. پس گماشته فرمان امیر در همان لحظه آتعالم فاضل را دیده تهیه سفر ساز کرد. از قریطه بشهر پیدا برده و در محلی خوب در نزد جماعتی از فضلا که بجهة تدریس و تعلیم علم حکمت بدان شهر برده بودند مثل **ابو جعفر ذهبی** و **عقبه ابو عبدالله محمد بن ابراهیم** و **ابو الواسع** و **ابوالعباس الحافظ الشاعر** و مرد را از صداوت از آن جماعت و آنها را با مردم ممنوع داشتند. آن عالم را نیز مانند سایرین در همان شهر منزل داده بنزد امیر مراجعت نمود و اجرای امر امیر را معروض داشت و امیر از آن سرور گرفته و ثانیاً سپرد که مستحفظین و مواظبین آن عمل از خدمت وی فرو نگذاشت نمایند و در نزد آنکسان که سعادت در باره او نموده بودند به بیانی خوب از قبل وی اعتذار جست و بر این واقعه زمانی نگذشت جماعتی از اعیان فقها و اهل زهد و صلاح در حضرت امیر شفاعت کرده و قسم یاد کردند که **شیخ ابوالولید** از آن تهمت میراست و هیچگاه داخل بترویج علم حکمت نگشته و او را در مذهب اعتقادی صحیح و کامل است و این حکایت سبب آن شد که سایرین از اهل فضل را نیز شفاعت کردند و امیر آنها را رخصت رفتن بخانه های خودشان داده و از هر يك نسبت بشأن خود دلجوئی و احترام نمود و مأذون ساخت که طلاب علوم بمعضر ایشان استفادت نمایند و این مقدمه در سنه ۵۹۵ هجری بود.

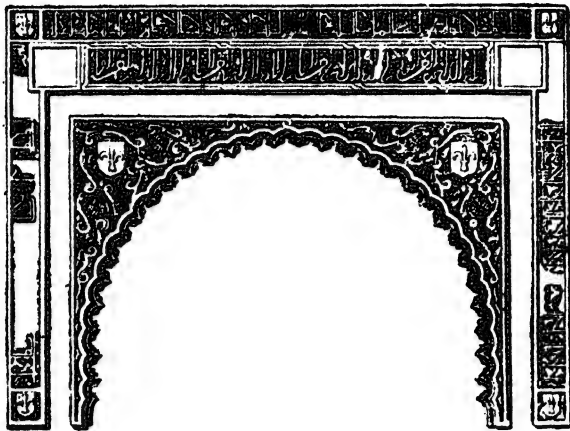

(۳۴۴) - نمونه طاق رومی در سارا کوس

که زمام حکومت را بدست داده بودند . رعایت نزاکت و تحمّل و بردباری که اعراب از بدو تشکیل حکومت اسلامی دارا بودند هیچوقت آنها را نمیگذاشت که از طریق اعتدال خارج شوند .

در دوره اعتلاء تمدّن عربی چیز بکه قابل تعریف و تمجید میباشد

همانا تساهل مذهبیست
که کاملاً آنرا رعایت
میکردند و ما در سابق این
مطلب را بطور وضوح به
ثبوت رسانیده زاید میدانیم
که چیزی در این باب
بنویسیم فقط شرحی را که
مسئودوزی در کتاب
خود از یکی از علمای نامی

(۳۴۵) - طاق کوچک بسبك معماری اسپانی و عربی در طلیطله

مورد محض مزید اطلاع خوانندگان ذکر مینمائیم. این عالم همان عالمیست که در اکثر مباحثات مذهبی و علمی بغداد که نمایندگان هر مذهبی از یهود و نصاری و هند و کبر، حتی دهری در آن شریک بودند حاضر میشد و او میگوید که در این مجلس تمام نمایندگان فرق مزبور با کمال آزادی نطق میکردند و بیانات هر کدام با کمال تأمل و غور شنیده میشد و فقط تقاضائی که از آنها میشد این بوده که مراقب باشند در بیانات خود مدارك و اسناد مذهبی استعمال نکنند بلکه مباحثاتشان متکی بر دلایل و براهین عقلی و منطقی باشد.

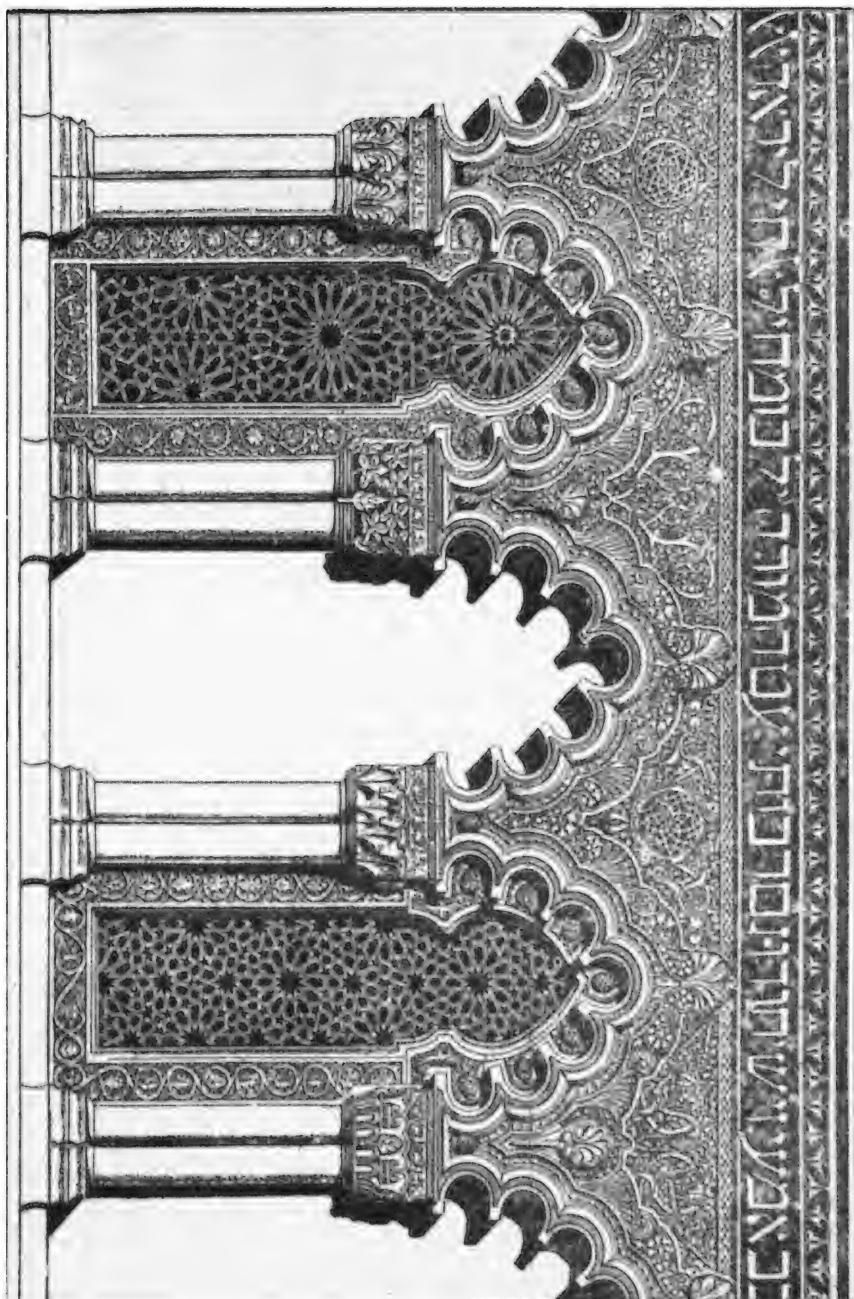
اگر درست ملاحظه شود بعد از هزار سال محاربات سخت و حشیانه و خصومت و عداوتهای هوا پرستانه و نیز خونریزیهای بیرحمانه هنوز اروپا موفق بتحصول این درجه تساهل و آزادی نشده است.

وقتیکه نفوذ مسلمین در آن قسمتهای اروپا که کتب و تصانیف آنان انتشار داشته بدین پایه باشد البته در قسمت دیگر اروپا یعنی اندلس که دارای حکومت کشوری نیز بوده اند خوب میتوان دانست که این نفوذ تا چه درجه بوده است و چنانچه بخواهیم میزان آنرا بطور تحقیق بدست بدهیم لازم است اوضاع و حالات مختلفه اندلس را پیش از حکومت اسلامی و اثناء آن و نیز بعد از زوال این حکومت، با هم مقایسه نمائیم و ما

شرح اول و دوم را در ابواب گذشته ذکر نموده و ترقیاتی که برای اسپانیا در دوره اسلام حاصل شد همه را نشان دادیم و انحطاط و تنزلی هم که بعد از آن باین کشور روی داد ما آنرا شرح داده و در آینده هم در یکی از ابواب کتاب که از فرمانروایان بعد از سقوط حکومت اسلامی صحبت خواهیم داشت ما اینرا دو باره مطرح نموده خواهیم گفت که آن بعد از اخراج مسلمین باندازه انحطاط پیدا نمود که هنوز نتوانسته است سر بلند کند. واقعاً برای اثبات نفوذ يك قوم در قوم دیگر دلیلی بهتر از اندلس نمیتوان در تاریخ عالم بدست آورد.

شرحی که تا اینجا گفته آمد از آن دو نتیجه بدست میآید: اول آنکه اسلام از جنبه مذهبی در تحقیقات و اکتشافات علمی و فلسفی مسلمین عامل مؤثر نبوده دوم - تأثیری که مشرق به مغرب بخشیده بوسیله عرب بوده است، اقوام کم درجه که بعد از آنها آمدند بلاشک کم و بیش دارای نفوذ مذهبی و اقتدارات کشوری و سیاسی بوده اما از نظر ادبی و علمی و فلسفی مطلقاً دارای نفوذ نبودند.

جای تردید نیست که مسلمین در صنایع و فنون اروپا خاصه **اثر معماری** معماری تأثیری بخشیده اما آن نه باندازه ایست که عموماً تصور میکنند خاصه در معماریهایی که اکثر فضایی ما دنبال دارند که مأخذ آنها را بدست بدهند این اثر مشهود نیست مثلاً اینحرف که سبک عمارات جناغی شکل قرون وسطی از مسلمین تقلید شده بنظر من درست نیست و اگر مطابق عقیده اغلب نویسندگان، این را هم قبول کنیم که هلال های جناغی که از ابتداء قرن دهم میلادی اعراب آنرا در مصر و جزیره صقلیه و ایتالیا بکار میبردند از عرب اخذ شده معذک نمیشود گفت که طرز معماری گوتیک تقلیدی است از معماری عربی، چه دیده میشود که در قرن سیزدهم و چهاردهم میلادی مسجدیکه بنا شده است بین آن با کلیسای همان عصر مبیانت کلی و فرق نمایانی موجود میباشد. واضح است که تنها از دیدن شکل جناغی درو پنجره يك بناء نمیتوان در طرز و اسلوب آن اظهار عقیده نمود چه هر بنائی که مرکب است از اجزاء مختلفه وقتی در آن اظهار عقیده ممکن است بشود که صورت مجموعی آنرا هم تحت

(۳۴۶) - جزئیات تزئین کلیسای ترانسترو در طلیطله که بسبك معماری عرب و یهود ساخته شده

دقت نظر قرار دهیم و اینجاست که میتوان در سبك معماری آن بنا درست قضاوت نمود. اما معماری کوتيك یا جناغی اگر درست ملاحظه شود از طرز واحد صورت

نگرفته بلکه مر کبست از طرز رومان و لاتین و روم شرقی و این طرز وقتیکه رواج پیدا نمود خود يك سبك خاص جامعی شناخته شده که بکلی متمایز از سبك های قدیم بوده است. بعقیده من کلیسای طرز معماری گوتیک در میان تمام معماریهای بشر که یونان و روم هم در آن داخلند قشنگترین طرز معماری میباشد.

فرض کنیم که در قرون وسطی اصول معماری عربی سرمشق تقلید هم بوده است معذک بواسطه اختلاف احتیاجات اقوام مشرق و مغرب و نیز بواسطه اختلاف آنها در ذوق و سلیقه و محیط لازم است که بین فنون و پیشه های آنها هم که مظهر احتیاجات و تراوش افکار و احساسات است اختلاف بینی موجود باشد.

اگر این مطلب را هم قبول کنیم که طرز معماری گوتیک و قتیکه بدرجه کمال رسید ابدأ شباهتی با طرز معماری عربی نداشته باز نمیتوان انکار کرد که بسیاری از دقائق و نکات مهمه معمار بر ا مغرب از مشرق تقلید نموده است و اینک اقوال نویسندگان مشهوریکه در این مسئله موافقند ما آنها را در زیر از نظر خوانندگان میگذرانیم :

مسیو باتیسیه مینویسد : « هیچ جای تردید نیست که در قرن یازدهم و دوازدهم میلادی در فرانسه قسمت مهم از نکات و دقائق معماری و تزیین و آرایش بنا از مشرق تقلید شده است چنانکه در کلیسای پوئی دروازه ای که بنظر میرسد از روی کتیبه های عربی زینت یافته و همینطور کنگره ای که روی حصار های ناربون و اماکن دیگر بنا شده از مسلمین تقلید شده است » .

مسیو لئورمان^(۱) که در این مسائل یدی بسزا دارد مینویسد که در بسیاری از کلیسا های فرانسه آثار طرز معماری عربی موجود و آشکار است چنانکه کلیسای شهر ماگلن^(۲) که در سال ۱۱۷۸ میلادی بنا شده و ارتباط آن همیشه با مشرق بوده است و نیز در کلیسای کاند و گاماش^(۳) اثر معماری اسلامی موجود میباشد .

مسیو بلان تمام نکاتی را که اروپا در معماری از عرب تقلید کرده است در یکجا جمع نموده چنین مینویسد : « در باب نفوذ قومی در قوم دیگر (چنانکه

۱ - Lenormant.   ۲ - Maguelonne.   ۳ - Candé, Gamache.

امروز ملاحظه میشود) بدون اینکه
راه اغراق بیموده شود باید اینرا
تصدیق کنیم که مجاهدین جنگهای
صلیبی بعد از یکمدت اقامت در سرزمین
مشرق و مشاهده بعضی خصایص
معماری اسلامی مانند پنجره های
زنبوری و ایوانچه مناره ها و قسمت های
برجسته و خروجی مانند ابنیه و
عمارات عربی در مراجعت بفرانسه آنچه
را که دیده بودند بنای اشاعت و انتشار
آنها گذاشتند و از آنوقت در خاک فرانسه
در ابنیه نظامی و غیر نظامی قرون
وسطی امثال آنها را از قبیل برجهای
پیش آمده و مزقها و طرّه های مزقل
دار و طاقنماهای طارمی دار و غیره
بکار میبردند .

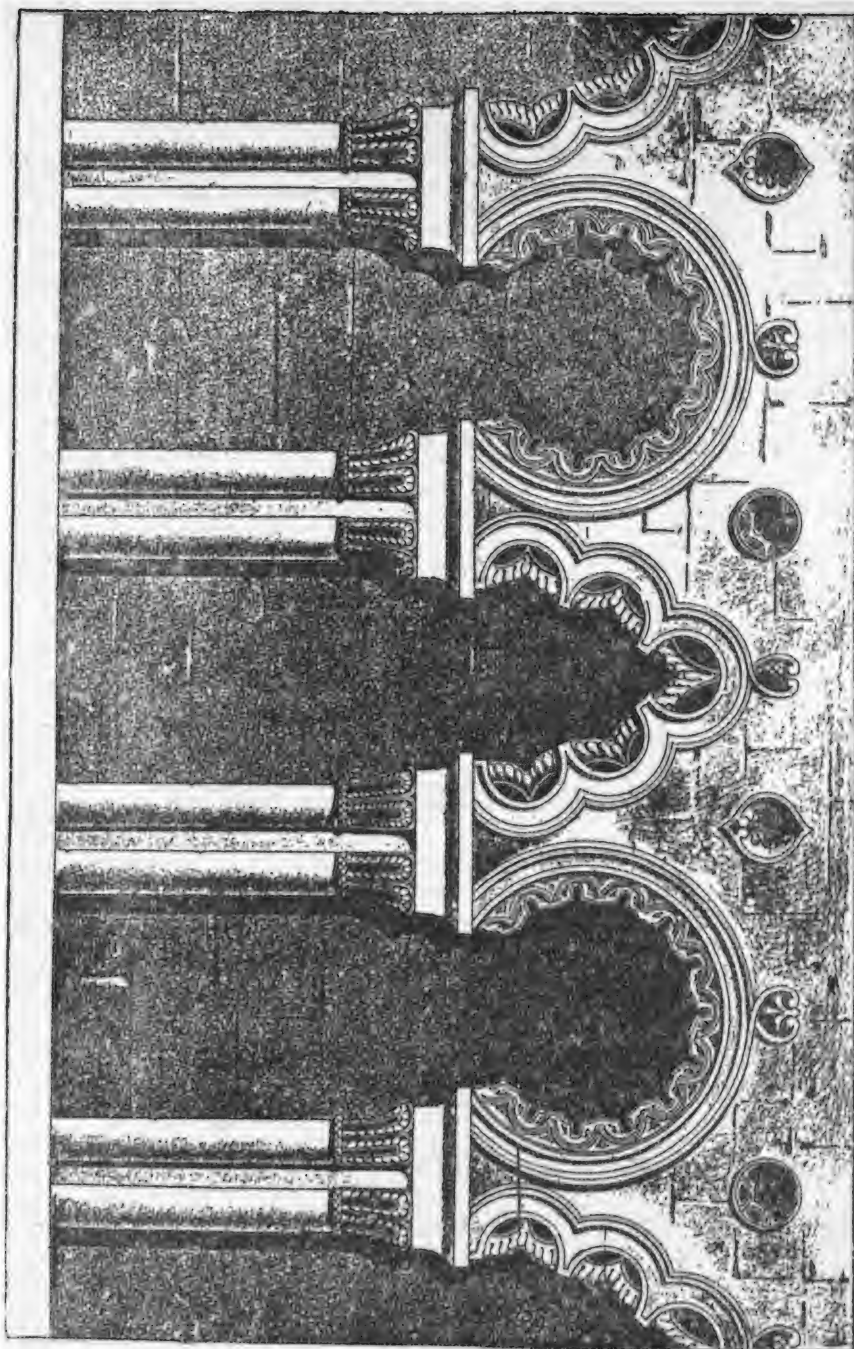
مسیو پریس داورسن که در
طرز معماری عرب دارای
معلومات کافی است با نظریات بالا
همراه و ضمناً مینویسد که برجهای
قشنگ کنکره داری که در اواخر قرن
شانزدهم در اروپا متداول بوده است
اروپائیان آنها را از معماری عربی
اقتباس نموده اند .

باید دانست که اروپا در قرون
وسطی معماریهای ملل اجانب را سر

مشق اقتباس خود قرار داده ضمناً از خود هم تصرفاتی نموده و تغییراتی در آن وارد میساختند

(۳۴۷) - جزئیات ترین کلسای ترانسترو در طلبله بسک معماری یهودی عرب

(۳۴۸) - قسمتی از طاقنای صومعه راهبه‌های مسیحی در ستوپیه بیهک رومی

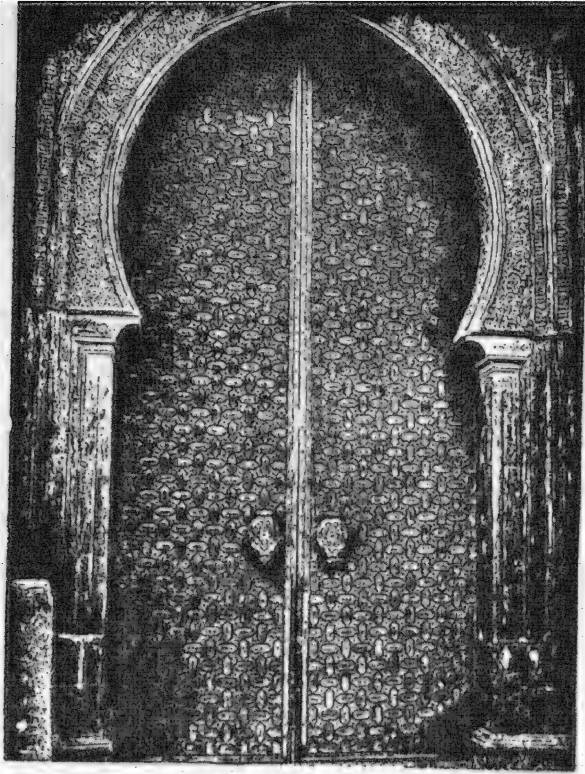
همچنانکه عرب در اوایل امر از سبک معماری روم شرقی! استفاده نموده ضمناً

باب دهم - انتشار تمدن عرب و اسلام در اروپا

اصلاحاتی در آن مطابق سلیقه و ذوق خود بعمل میآورد، این معمار ها از همه جا بارویا میآمدند چنانکه **شارلمان** جمع کثیری از آنها را از مشرق طلبیده بود . **مسیو ویاردو** از تاریخ پاریس **مسیو دولور** نقل میکند که بناء کلیسای نتردام بمبیت معماران اسلام صورت گرفته است .

فی الواقع جائیکه بیش از هر جائی معماری عربی موجود است اندلس میباشد ، هر چند نویسندگان نامبرده از اندلس ذکری ننموده اند . ما این مطلب را سابقاً تذکر دادیم که از اختلاط طرز معماری اسلامی با معماری مسیحی طرز جدیدی پیدا شده بود که آنرا مودژار مینامیدند و طرز مذکور تا قرن چهاردهم و پانزدهم معمول و متداول بوده است چنانکه از میان تصاویر و عکسهای مندرجۀ در این باب راجع بطرز فوق موفق شده چند نمونه عمده و عالی را درج کرده ایم مثلاً ساختمان برج اکثر کلیسا های طلیطله بکلی اقتباس و تقلید است از مناره های طرز عربی ، منجمله قصر سقویّه است که چندین گراور آنرا در این کتاب درج نموده ایم و از میان آنها گراوری است که صورت قبل از حریق این عمارت را که در سال ۱۸۶۲ میلادی وقوع یافته است نشان میدهد و نیز تصاویر عکسی است که صورت فعلی آنرا معلوم میدارد . این امر مسلم است که قصر مزبور را **آلفونس ششم** در قرن یازدهم میلادی در زمان سد آنرا بنا نموده است و شرح آن بطور اجمال اینست که مشارالیه را برادرش اخراج نموده ناچار بدولت عرب در طلیطله پناه برد و او قصر طلیطله را درست تماشا کرده و نقشه آنرا بخاطر سپرد تا وقتی که بکشور خود مراجعت کرد حکم داد که این قصر را از روی نقشه آن بنا نمودند . یادگار مزبور زیاده از حد دلچسب و قابل توجه است چه آن بکلی مشابه با طرز معماری قدیم عرب میباشد که امروز مفقود شده و خیلی از ابنیه و عمارات دیگری هم هستند که هر چند بعضی نویسندگان ما آنها را طرز خالص کونیک نشان میدهند مثل برج بلم که در نزدیکی لیسبون واقع است ولی صورت مجموعی آنها را از حیث برج های پیش آمده تا کنگره های مضرس که ملاحظه میکنیم بنظر من سبک معماری عربی در آنها آشکار میباشد .

(۳۴۹) - درب رحمت در قرطبه

نفوذ پیروان اسلام در اندلس تا کنون باقی و بکلی از میان نرفته است . بعضی شهرها علی الخصوص اشبیلیه مملو است از آثار عربی ، ابنیه و عمارات آنجا هنوز مطابق معماری عربی بنا میشوند و فرق آن با عمارات قدیمه عرب فقط اینست که آرایش و تزیینات عمارات حالیه فقیر تر است .

رقص و موسیقی اینجا هنوز از مسلمین تقلید میشود و درست اگر ملاحظه کنیم معلوم میشود که در اهالی اندلس هنوز اثر خون شرقی باقی است ، آری قومی را میتوان منقرض ساخت و تمام کتب وی را سوزانیده و یادگارهای آن را برباد داد ولی اثریکه از آن قوم در قوم مغلوب باقی میماند ریشه آن غالباً تا اینقدر محکم و مضبوطست که هیچ قوه انسانی نمیتواند آن را ریشه کن نماید ، حتی مرور زمان هم

بمشکل میتوان در آن مؤثر واقع شود

راجع باین موضوع

تأثیر اخلاقی عرب مادر یکی از ابواب

گذشته شرحی بطور تفصیل نگاشته و نمیخواهیم

آنرا در اینجا اعاده کنیم. اینکه اخلاق

اشراف و امرای نصاری در آن عصر چه بوده و

مسلمین در مقابل دارای چه صفاتی بودند ما

آنرا کاملاً نشان داده و ثابت نمودیم که اسلاف

ما بوسیلهٔ معاشرت و مراودت با مسلمین

اطوار بر بریت خود را بتدریج ترك گفته

و در خصوص اخلاق بهادرانه و وظایف

اخلاقی مانند شفقت و عاطفه بزن و پیر

و بچه و پادشاهی بقسم و عهد و امثال آن

(۳۵۰) - کدنگ درب رحمت

تماماً از چیزهایی است که از پیروان اسلام آموختند.

ما در بیان جنگ صلیب ثابت نمودیم که نصاری اروپا در صفات مزبور فرسنگها

از مسلمین عقب بودند و اگر تأثیر مذهب در اخلاق بیکقوم تا اینجند باشد که عموم

تصور میکنند اگر چه ما با این عقیده همراه نیستیم پس دین اسلام نسبت بادیان و

مذاهبی که خود را بمراتب بالاتر میدانند خیلی خوب میتواند دعوی برتری نماید.

خلاصه ما این مسئله تأثیر اخلاقی پیروان اسلام را بآن بابی که در فوق اشاره

نمودیم حواله داده در اینجا فقط نتیجه تحقیقات خود را که مسیو بار تلمی سنت هیلر

یکی از نویسندگان مبرز مذهبی در آن با ما شریک است تذکر آنرا از نظر خوانندگان می

گذاریم. مشارالیه در کتاب قرآن خود بشرح ذیل مینویسد:

« از معاشرت با عرب و تقلید مسلمین اخلاق و عادات رذیله امر از اشراف مادر

قرون وسطی اصلاح شده و آن اخلاق ستوده و صفات حمیده ای که مخصوص ملل حیه است

اسلاف ما از مسلمین آموختند و این مسئله که مذهب عیسوی اگر چه از نظر تعلیمات

اخلاقی مقام بلندی را حائز است آیا میتواند در گذشتگان ما چنین روح اخلاقی ایجاد نماید هنوز مشکوک و حل نشده است .

در خاتمه این بیان شاید خوانندگان کنار چنین سؤال کنند که در صورتیکه اروپا تا ایندرجه رهین منت پیروان اسلام است چرا علمائی که در آنها بدأ نصب مذهبی نبوده اینرا اذعان و اعتراف نکرده و نمیکند . آری سؤال مزبور حتی برای خود من هم پیش آمده و از خودم این پرسش را کرده ام و جواب آنها فقط بیان یک حقیقت ساده است و بس و آن این است که آرادی عقیده و فکری که ما آنها امروز میگوئیم دارائیم غیر از تظاهر چیزی نبوده و اساس و بایه ای برای آن نیست و در بعضی مسائل آنطوریکه بایست نمیتوانیم آزادانه غور و خویش نمائیم . ساختمان روحی ما همیشه بدو قسمت منقسم میشود : یکقسمت آن بر اثر تحصیلات و مطالعات شخصی و تأثیر اخلاقی و عقلانی محیط تشکیل یافته و قسمت دیگر همان قسمت قدیم است که بر اثر قانون وراثت مخمّر شده و این همان قسمت است که در افکار و خیالات ما عامل قوی بشمار میآید و همین قسمت غیر محسوس ساختمان انسانی است که برا کثر مردم مستولی بوده و عقاید کهنه را بنام جدید جلوه میدهند و همین مدار اصلی خیالات آنها میباشد و این خیالات بظاهر در نظر آنان تا ایندرجه آزاد معلوم میشود که مجبورند آنها بنظر اهمیت نگاه کنند^۱

۱ - و تئیکه اوهم موروثی و تربیت جدید در يك شخص تحصیل کرده خیلی عاقل و فاضل هم جمع شد تصادم و اصطكاك درونی بین جزء قدیم که مولود گذشته است و جزء جدید که نتیجه تحقیقات شخصیه است سبب شده که در بیان حقایق افکار متضاد و متناقض یکدیگر که شاید تا اندازه ای خالی از غرابت هم نباشد بروز نماید و شاهد قوی برای معنی کنفرانس مهمی است که مسیور **رفان** در سوربن راجع باسلام داده است .

مسیور **رفان** در این کنفرانس میخواهد اعرابرا فاقد همه چیز قلمداد نماید ولی حرف اینجاست که هر جزء از بیانات او کلیه نافع جزء دیگر میباشد مثلاً در یکجا ثابت میکند که مدت ششصد سال ترقیات علمی فقط مرهون مساعی و زحمات اعراب بوده و نیز ثابت میکند که تعصبات مذهبی در اسلام زمانی ظاهر شد که نزاد های پست تری مثل بربر و ترک جانشین اعراب شدند ولی بعد از این بیان میگوید « اسلام همیشه مخالف علم و فلسفه بوده و روحیات ملل منلوبه را پایمال نموده است » .

لیکن مثل مسیور **رفان** فاضل محققى چون نمیتواند روی این فکر که مخالف با اصول مسلمة تاریخی است زیاد باقی ماند اینست که بلافاصله اوهم و عقاید کهنه اش راه فرار پیش گرفته و يك افکار روشن و معقنانه ای جانشین آن میشود و ناچار تصدیق میکند که « اعراب در قرون وسطی نفوذ زیادی داشته و (بقیه در ذیل صفحه ۷۶۴)

حقیقت امر اینست که پیروان اسلام از مدّت طولانی در زمره شدیدترین دشمنان اروپا محسوب بوده اند. اگر در زمان شارل مارتل و ایام جنگ صلیب یا جلو قسطنطنیه تیغهای آبدار آنان قلوب ما را جریحه دار نکرده باشد بیشتر از همه تمدن آنان که در نهایت درجه کمال بوده است ما را سرافکنده ساخته و در حقیقت پست و حقیر قرار داده و گویا از آن زمان مدتی نگذشته است که از فشار پنجه تسلط آنان نجات حاصل کرده ایم. بین ما و پیروان اسلام يك سلسله تعصباتی است که از مدّت طولانی بطور توارث جمع شده و در حقیقت جزء طبیعت ما قرار گرفته است و آن تا این درجه سخت و شدید است (اگرچه بعضی اوقات آن را مکتوم و مخفی هم نگاهداریم ولی در اعماق قلب ما رسوخ کرده) نظیر همان تعصب و عداوتی است که بین عیسائی و یهود حکم فرماست. نسبت باسلام و پیروان اسلام تعصب و عناد موروثی که در ماهست ما آن را وقتنی که با تعصب دیگر جمع نمائیم که بدبختانه تعلیم ما از سالیان دراز ذهنی ما کرده که تمام علوم و فنون قدیمه از یونان و روم منشعب گردیده است آنوقت خوب میتوان بی برد که در تاریخ تمدن اروپا سهمی که مسلمین گرفته اند چگونه بطور عموم از آن انکار مینمایند.

(بقیه از ذیل صفحه ۷۶۳)

در زمان حکومت و اقتدار آنها در اندلس ترقیات علوم و فنون بدرجه کمال بوده است لیکن متأسفانه بطوریکه گفتیم دوباره قهراً اسیر اوهم خویش شده مینویسد که علمای عرب به چوچه از نژاد عرب نبوده بلکه عموماً از اهالی سمرقند، قرطبه، اشبیلیه، و غیره بوده اند و حال آنکه کشورهای مزبوره در آن وقت زیر نفوذ اعراب بوده و اثر خون و تربیت و تمدن اعراب از مدت مدیدی در این نقاط سرایت کرده بود و مسلماً نمیتوان مبادی عملیات و کارهایی که از آموزشگاههای اعراب بیرون آمده است مورد بحث قرار داد مثل اینکه نباشد مبادی خدمات و کارهای علماء فرانسه را انتقاد نمود بجهان اینکه آنها از آثار اشخاصی است متعلق به نژادهای مختلفه از قبیل نرماند، سلت، آکتین و غیره که بالاخره مجموع آنها فرانسه را تشکیل داده اند.

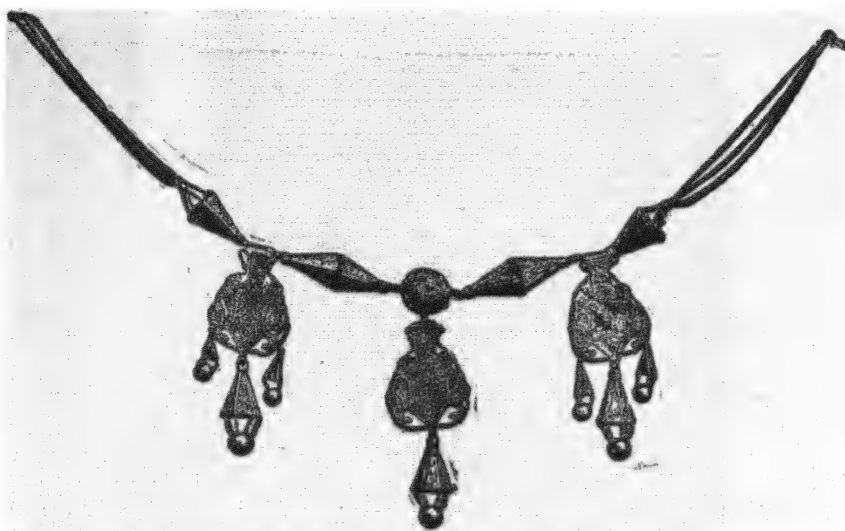
این نویسنده غالباً در بعضی مقامات از اینکه اعراب را مورد حمله قرار داده است اظهار تأسف مینماید. آری همان تضاد و تضاد بین جزء قدیم و جزء جدید که در فوق اشاره نمودیم کار اینفاضل شهر را در تعبیر عقیده اینجا میکشاند که تأسف میخورد که «چرا من از پیروان پیمبر اسلام نیباشم» چنانکه در جایی میگوید: «هیچوقت داخل مسجدی نشدم مگر اینکه فوق الماده متاثر شده و افسوس

خوردم که چرا جزء اتباع اسلام نبوده ام.» (مصنف)

(۳۵۱) - درب صندوقخانه کلیسای اشبیلیه

بعضی ها عار دارند که اقرار کنند یکقوم کافر و ملحدی سبب شده اروپای

(۳۵۲) - کردن بند زرین که در غرناطه بسبك اسپانیا و عرب ساخته شده

مسیحی از حال توحش و جهالت خارج گردد و لذا آن را مکتوم نگاه میدارند ولی این نظر بدرجه ای بی اساس و تأسف آور است که بآسانی میتوان آن را رد نمود. در خانۀ اینباب میگوئیم تمدن عرب و اسلام تسلط فوق العاده ای بر تمام عالم داشته است ولی بانی این تسلط فقط عرب بوده نه اقوام مختلفه ای که دیانت اسلام را قبول نمودند^(۱). نفوذ اخلاقی همین اعراب (زائیده اسلام) آن اقوام وحشی اروپا را که

۱ - مصنف در اینجا بنظر منبخواهد زحماتی را که سایر ملل اسلامی علی الخصوص ایرانیان در توسعه و بسط این تمدن کشیده اند بطور کلی انکار کند بلکه میخواهد بگوید که قدم اول را ملت عرب برداشته و سنک بنیاد را آنها گذاشته اند. آری این تمدن زائیده شده اسلام و مؤسس و بانی آن وجود سراسر جود پیمبر اسلام (ص) بوده است و بعد خلفا و جانشینان وی سایر ملل را زیر پرچم اسلام آجمع کرده با کمک آنان خاصه با کمک ایرانیان تمدن اسلامی را بذروه کمال رسانیدند چه از روی بیان خود مصنف که قسمت مهم از مشاهیر و نویسندگان مبرز ایران را در صفحات این کتاب اسم برده و قلم آنها را در بسط و نشر علوم و فنون اسلامی عامل قوی دانسته بخوبی معلوم میشود که خود او هم معترف است که ملت ایران در ترقی و بسط تمدن مشرقی اسلام و انتشار علوم و فنون اسلامی سهم وافر گرفته و خدمتی بسزا نموده است و من در مقدمه خود بر این کتاب و نیز در ذیل صفحه ۶۰۳ شرحی در باب خدمات ایرانیان نسبت به علوم و فنون اسلامی نگاشته خوانندگان بآنجا مراجعه کنند.

کتاب پنجم - تمدن

سلطنت روم را زیر و زبر نمودند داخلی در طریق آدمیت نموده و نیز نفوذ دماغی و عقلانی آنان دروازه علوم و فنون و فلسفه را که از آن بکلی بی خبر بودند بروی آنها باز کرده و تا ششصد سال استاد ما (اروپائیان) بودند

کتاب ششم المخطوط المدنی

چاپ سوم

باب اول - جانشینان عرب و تأثیر اروپائیان در شرق

فصل اول

جانشینان عرب در اندلس (اسپانیا)

برای معلوم داشتن میزان تأثیر یکقوم در قوم دیگر بهترین طریقہ آنست که احوال و اوضاع سه گانہ قوم متأثر یعنی حالانی که قبل از تأثیر و نیز در اثناء تأثیر بوده با احوالی را که بعد از الغاء و رفع آن روی داده است تحت مطالعہ آورده و آنها را با هم مقایسہ نمائیم و چون ما حالات اول و ثانی اقوام مغلوبہ اسلام را در ابواب و فصول گذشته بیان نمودیم اینک قلم را ببیان احوال آنها بعد از انقراض خلافت عرب معطوف داشته و قبل از همه بشرح حالات اندلس میپردازیم .

نصاری وقتی که آخرین پای تخت اسلامی اروپا یعنی غرناطہ را بتصرف خود درآوردند تمام تساهل مذهبی یا ہمدردی ہائیکہ اعراب در طول مدت چندین قرن نسبت بآنها نشان داده بودند یکدفعہ از نظر محو ساخته و با وجود معاہدات و قرار داد - های عیدہ در نہایت درجہ قساوت و بیرحمی با ایشان سلوک نمودند ، لکن بعد از یک قرن کہ از این میانہ گذشت تصمیم قطعی گرفته شد آنها را از کشور بکلی اخراج نمایند . مسلمین در تمام علوم و فنون تا این درجہ بر نصاری مزیت داشتند کہ با وجود تعدیات و فشارهای سخت معہذا در ہر پیشہ و شغلی در درجہ اول قرار گرفته

(۳۵۳) - چراغ بلورین مینا کاری

بودند و در حقیقت این شکایت نصارای بومی بجا بود که می گفتند « مسلمین زمام تمام

مشاغل را بدست گرفته و برای ماجای خالی باقی نگذاشته اند .

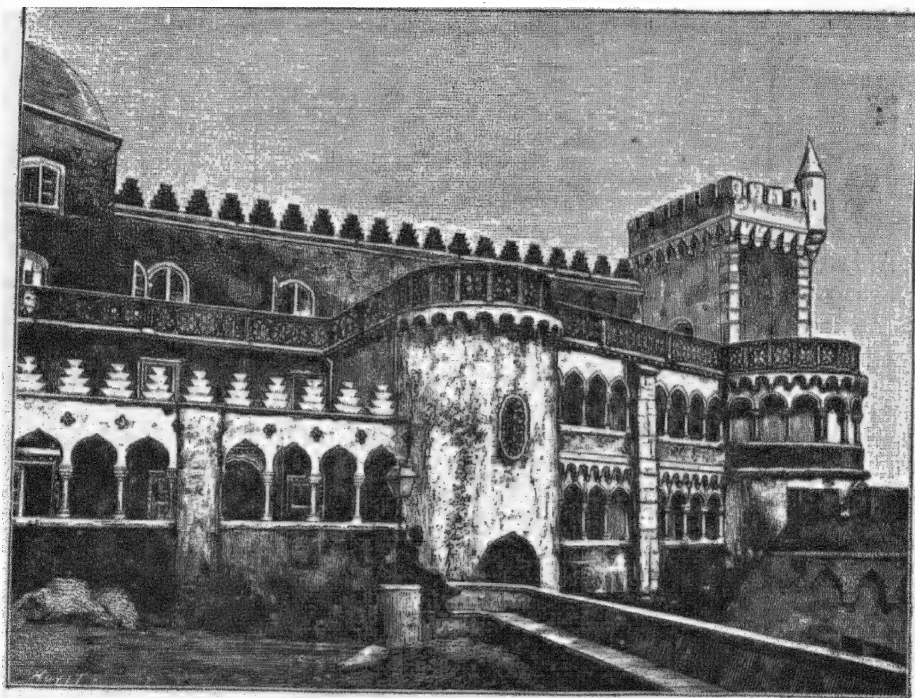
طبقه عوام بنای هیاهو و جنجال را گذاشتند و از حکومت جداً خواستند که باید آنها تماماً از کشور خارج شوند ولی بیشتر از همه کشیش هانصب و عناد بخرج داده رأی دادند که تمام افراد مسلمین از مرد وزن و پیر و جوان حتی اطفال نوری باید کشته شوند .

فیلیپ دوم حد وسط را اختیار نموده و در سال ۱۶۱۰ میلادی اعلان داد که باید تمام از کشور بیرون بروند و با اینحال یکچنین احکامی صادر نمود که قسمت اعظم مسلمین قبل از اینکه خارج شوند بقتل رسیدند چنانکه سه ربع آنها معدوم گردیدند . وقتی که این اخراج و قتل عام صورت گرفت در تمام کشور مردم بنای شادمانی و سرور را گذاشتند ، اظهار خوشوقتی مینمودند و چنان معلوم میشد که در اندلس عصر تازه ای شروع گردیده است .

بدون تردید يك دوره جدیدی پیش آمده بود و قتل عامی که در تاریخ نمیتوان نظیری برای آن پیدا کرد نتایج بسیار مهمی در برداشت و ما وقتی میتوانیم پی بدرجه اهمیت آن ببریم که اول عطف نظری بتاریخ چندی قبل اندلس مسیحی نموده سپس معلوم داریم که بعد از نا بود کردن قوه کشوری مملکت که مسلمین باشند چه وضعیتی برای سکنه پیش آمد .

هنگامیکه رقابت و جنگ های داخلی اعراب قدرت و قوت آنها را درهم شکست آن قسمت از نصاری که از رعب حکومت اسلامی بجبال اندلس پناهنده شده و سالها در آنحدود متواری بودند دانستند که اینک زمان آن رسیده که در مقام مطالبه تخت و تاج موروثی خود بر آمده کشور را از دست اعراب خارج سازند .

آنها در اوایل امر آنقدر نتوانستند پیشرفت حاصل کنند ولی در نتیجه جوش و حرارت مذهبی یا فشاری نمودند تا آنکه بر اثر جنگهای متوالیه ای که تا چندین قرن دوام داشت بمسائل و رموز حربی آشنا شده تا اینحد که توانستند در ردیف مسلمین قرار گرفته و با آنها از این حیث برابری کنند . گذشته از این جنگهای داخلی اعراب

(۳۵۴) - منظره قصر جدید پنھا* بسک اسپانیا و عرب

هم استفاده نموده و بالاخره بعد از مرور سالیان دراز توانستند حکومت‌های کوچکی در اطراف تشکیل دهند و بعد روزانه بر وسعت آن افزوده تا بعد از هشتصد سال کثرت و جدیت و فداکاری آخرین پای تخت اسلام را که غرناطه باشد بتصرف خود درآوردند و تمام این شبه جزیره را از دست مسلمین خارج ساختند و زمام امور سلطنت و جهان‌بانی بدست یکنفری افتاد که واقعاً در اروپا از حیث قوه و اقتدار لشکری بر همه تفوق داشته است بعد از فردیناند و نریکی شارل پنجم و دیگری فیلیپ دوم به سلطنت رسیدند که هر دو مانند وی از اشخاص نامی و جدی و لایق بودند. چنانکه در طول یک قرن یعنی از ابتدای فتح غرناطه تا وفات فیلیپ دوم اندلس مسیحی عظمت و مجدی که داشت در دوره‌های بعد دیگر آن عظمت و مجد نصیب وی نگردید.

مسلمین در طول این مدت کم و بیش تحت فشار و شکنجه حکومت مسیحی قرار

* Penha

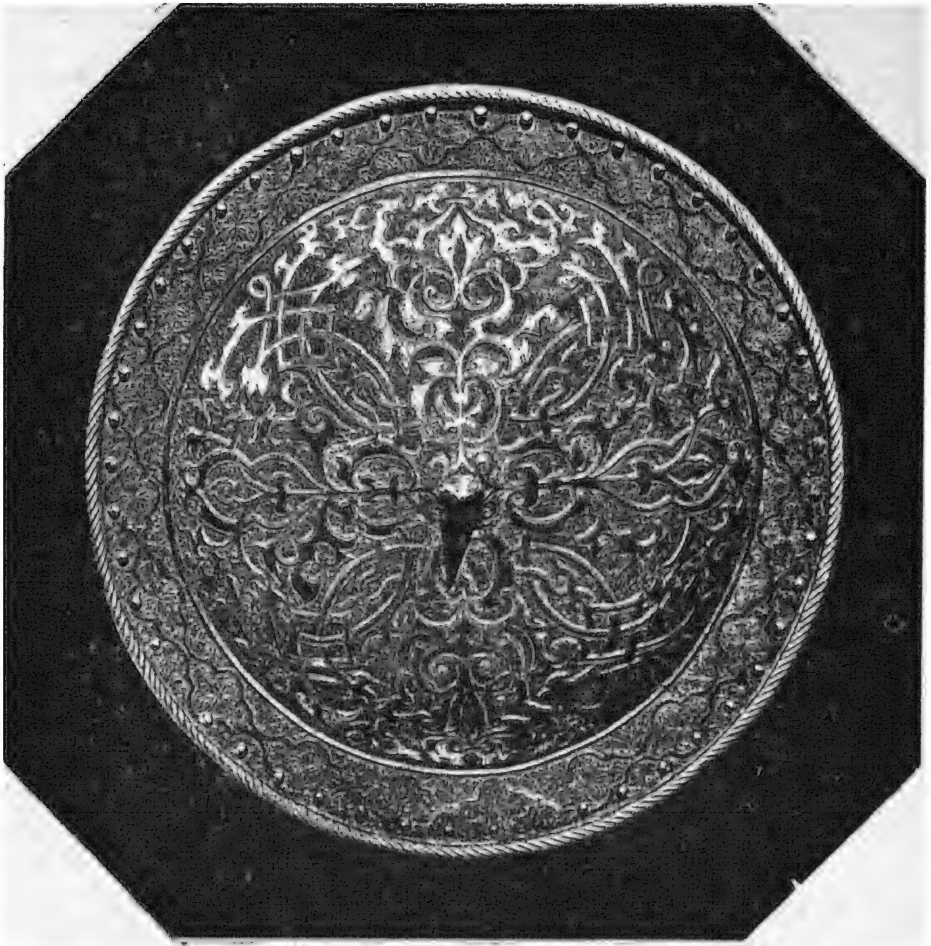
گرفته اما در داخل کشور بودند و نظر بحسن لیاقت و کاردانی در رأس امور واقع شده تمام کارهای متعلقه معلوم و فنون و صنایع و تجارت بدست آنها بوده و فقط مشاغل و خدمات مذهبی و سپاهیگری اختصاص بنصاری داشته است چه نصاری اندلس غیر از این دو شغل بقیه مشاغل را بنظر حقارت میدیدند

پس کوئی در این شبه جزیره دو قوه مختلف وجود داشته که هر يك بنو به خود باعث مجد و عظمت کشور بوده یکی قوه لشکری که اختصاص بنصاری داشته و دیگر قوه کشوری که مخصوص مسلمین بود، معلوم است وجود این دو قوه در درجه اول ضرورت بوده زیرا که در ایجاد يك حکومت، قوه لشکری عامل اساسی بشمار میآید لکن اگر حکومت بخواهد استقرار پیدا کند قوه مزبور غیر کافی و ناچار برای عمران و آبادی مملکت قوه کشوری لازم است و دوام و بقای کشور و حکومت هم تا وقتی است که این قوه باقی میماند.

بعد از اخراج مسلمین قوه کشوری از میان رفته و لذا مملکت بنای تنزل و انحطاط را گذاشت و چون سلاطین مقتدری هم مثل سلاطین قرن اول وجود نداشت قهراً این تنزل و رو فزونی نهاد و مملکت بواسطه فقدان قوه لشکری و کشوری با قدم سریعی بطرف خرابی و ویرانی رفت.

انحطاط اندلس بعد از اخراج مسلمین باندازه شدید بوده که شاید در تمام صفحات تاریخ، قومی بطور نمونه پیدا نشود که باین سرعت تا ایندرجه انحطاط پیدا کرده باشد. علوم و فنون، فلاح و زراعت، حرفت و بالاخره همه آن چیزهایی که اسباب ترقی يك کشور است دفعه از نظر ها غایب گردیدند. کارخانه های بزرگ بسته شد، امور زراعتی یکسر مختل گردید، اراضی حاصلخیزی که بود تماماً بآثر مانده قهراً شهر ها هم که بدون زراعت و حرفت معمور باقی نمی ماند رو بخرابی نهاد.

شماره نفوس مادرید که بالغ بر چهار صد هزار نفر بوده بدویست هزار نفر تقلیل یافت. در اشبیلیه که از دولت مسلمین یک هزار و ششصد کارخانه دایر بوده و یکصد و سی هزار کارگر در آنها کار میکردند منحصر بسیصد کارخانه گردید و بموجب اطلاعی

(۳۵۵) - سیر فیلیپ دوم پادشاه اسپانی

که از طرف هیئت مقننه به فیلیپ چهارم رسیده معلوم میشود که شماره نفوس آن يك ربع رسیده بود. در طلیطله که پنجاه کار خانه پارچه بافی وجود داشت فقط سیزده کار خانه باقیمانده و کارخانه‌هایی هم که مخصوص بافتن پارچه‌های ابریشمی بود و چهل هزار نفر کارگر در آنها کار میکردند بکلی بسته شده و بقیه شهرها همینطور رو بخرابی و ویرانی نهاد و مثل قرطبه، سقوبیه، بورگوس شهرهای بزرگ نامی صورت يك ویرانه ای بخود گرفته و از بقیه صنایع عرب چیزی هم اگر در این نقاط بطور یادگار یافت میشد تماماً از بین

رفت ، بالاخره تا ایندرجه پیشه و هنر نکت پیدانمود که در اوایل قرن هجدهم در سقوبیه يك کارخانه پارچه بافی تأسیس گردید و چون از صنعتگران قدیم یکنفر هم آنوقت باقی نمانده بود ناچار شده که از هلمند آدم بیاورند ، خلاصه کشور بواسطه این سکنه فاحشی که بصنعت و زراعت آن وارد گردید دوچار فلاکت و فقر و فاقه شده سرعت رویتباهی گذاشت .

این اوضاع دهشت ناک در مدت کمی ماده سعی و عمل و روح فعالیت را از مردم بکلی سلب نموده و همان کشوری که معروف بود آفتاب هیچوقت در آن غروب نمی کند کارش بجائی رسید که اگر دول اجنبی در امور آن دخالت نمی کردند چیزی نمی گذشت که بکلی نیست و نابود میگردد ولی اهالی از این اوضاع ناگوار بكن آمدن ناچار خود را بدامن اجانب انداختند و آنها را در تمام شئون کشور دخالت دادند و بالاخره زمام حکومت و انتظام امور حتی صنعت و حرفت و تجارت بدست فرانسه و ایتالی و آلمان افتاد .

سلطنت فیلیپ پنجم نوه لوئی چهاردهم و مدبران خارجه که خود او و جانشینانش از روی لادستی دخالت دادند بظاهر سر و صورتی بکشور داده ولی محال بود که بتوانند آنها بحالت اول برگردانند .

مخصوصاً شارل سوم که از سلاطین نامی بشمار میآید یکوقت تمام علما و ارباب فضل و هنر را از خارج جمع نموده و حسب ظاهر پیشرفتی هم حاصل کرد ولی تمام آن بی نتیجه ماند زیرا محال است که مرده را بتوان زنده نمود . مسلمین بلا استثناء از میان رفته و کسانی هم که اندک لیاقتی در آنها یافت میشد محکمه تقنیش مذهبی همه را اعدام کرده فقط بومیها باقی مانده بودند آنها یکنفر انسان میان آنها وجود نداشت . آری اسپانیا جمعیت داشت ولی آدم نداشت . تمام سیاحانی هم که در آنوقت اندلس را دیده اند همگی مینویسند که در آنجا روح تمدن و تربیت بکلی معدوم گردیده و اثری از پیشه و هنر نبوده است . در اواخر قرن هفدهم نه تنها جهالت و نادانی عمومیت داشته بلکه يك غفلت و رکود و خمود خیلی سختی سراسر کشور را فرا گرفته

بود و همان کشور که در دوره خلفای اسلام از نور علم و معرفت خود دنیا را روشن ساخته بود يك آموزشگاه هم برای تعلیم و تعلم علوم طبیعی و ریاضی وجود نداشت . کامپومانس^(۱) یکی از نویسندگان اسپانیا می نویسد که تا سال ۱۷۷۶ میلادی در تمام کشور یکنفر شیعی دان یافت نمیشد که از عهده ساختن دواهای خیلی ساده بیرون آید و یا یکنفر آدمی که بتواند يك کشتی معمولی را تعمیر کند یا لااقل از عهده ساختن بادبان آن بر آید بدست نیامد .

حقیقه محکمه تفتیش مذهبی جنایت کار کاملاً بمقصود خویش رسیده بود چه آنوقت در تمام اندلس غیر از کتابهای مذهبی و تحقیق مسائل توریة و انجیل چیز دیگری بنظر نمیرسید و غیر از مشاغل مذهبی شغل دیگری هم وجود نداشت . مثلاً اکتشافات مشهوره نیوتن و هاروی اصلاً بگوش اهل اسپانیای^(۲) مسیحی نخورده بود و یکه قرن و نیم بعد از اکتشاف کیفیت دوران خون هنوز اطباء آنجا از این مسئله بکلی بیخبر بودند و پایه معلومات آنها از این قضیه غریب معلوم میشود که در سال ۱۷۶۰ میلادی وقتیکه چند نفر اشخاص حساس با کمال خوف و هراس بمقامات مربوطه پیشنهاد کردند که کوچه های مادرید پر است از قاذورات و باید آنها را پاک نموده عابرین بیچاره را از این منظره وحشتناک بیرون آورد ، هیئت اطباء تماماً با این پیشنهاد جداً مخالفت نموده اظهار داشتند آباء و اجداد ما که از ما عاقل تر و از طرز زندگانی بهتر واقف بودند در همین کثافات بسر میبردند و ما هم میتوانیم پیروی اسلاف خود نموده با این وضع بسازیم و خارج نمودن این کثافات و نظیف جاده ها عملی است که نمیدانیم مآل آن چه خواهد بود . القصة با همه این مساعی و کوشش های بلیغ نشد این کشور بدبخت از خواب و غفلت و جهالت بیدار شود .

۱ - Campomanès.

۲ - استعمال لفظ اسپانی بجای اندلس مسیحی تصور میشود که مناسب تر باشد زیرا این کشور را تا وقتی میتوان اندلس نامید که تحت زمام داری مسلمین بوده است .

امروز هم (۱) در این کشور نه پیشه و هنر وجود دارد و نه فلاحت و زراعت؛ برای يك کار عادی هم مجبورند که از خارج آدم بیاورند. برای اداره کردن کارخانجات تمام واحداث راه آهن حتی سوار کردن و راه انداختن يك ماشین بخار تمام اشخاص که سرکارند از خارجه استخدام شده اند و کشوری هم که وضع آن این باشد حکومت هیچوقت نمیتواند پیشرفت کند یا قدمی بجلو بردارد زیرا هر حکومتی اعم از اینکه مشروطه باشد یا مطلقه محتاج بكمك ملت و مساعدت افراد مردم است ورنه فلج شده نمیتواند قدمی برای اصلاح بردارد و حقیقت امر این است که اسپانیا حکومتش هر قدر هم مرتجع و نالایق باشد اهالی از آن همیشه نالایقترند.

اینوقت در اسپانیا ظاهراً آثار ترقی و تمدنی بنظر میرسد ولی تمام آن سطحی و بی اساس است و جهل و نادانی بدرجه ای سرتاسر کشور را فرا گرفته است که اگر بدقت ملاحظه شود حالت حاضر آن چندان فرقی با قرن وسطی ندارد (۲).

محکمه تفتیش مذهبی سابق الذکر اگر امروز هم در آنجا تشکیل شود اهالی آنرا

۱ - بر طبق آمار مسیو لو کامالادا* در ۱۸۸۲ میلادی، اسپانیا که در عصر حکومت مسلمانین در زراعت و فلاحت چقدر ترقی داشت حاله چهل و پنج در صد اراضی آن بکلی بایر و ده در صد مزروع و آباد است و جهت عمده آن اینست که جنگلهای را برهنه کرده و تمام درختها را خود سکه از بیخ قطع کرده اند. بموجب آمار دولتی چند سال است در اسپانیا ترقی محسوسی پیدا شده و صادرات آن که در ظرف مدت دو سال ۱۸۶۹ الی ۱۸۷۰ بدویست و سی و هفت میلیون بالغ میباشد از ۱۸۷۰ الی ۱۸۸۰ از پانصد میلیون متجاوز است لیکن بعد از دقت نظر معلوم میشود که علت اصلی این ترقی غیر از تصادف چیز دیگری نبوده است. روح قضیه این است که محصول انگور فرانسه دوجار آفت شده متجاوز از يك ثلث آن از بین رفت و بدینجهت بازرگانان فرانسه مجبور شدند مشروباتی که برای فرانسه لازم بود از آنجا تهیه کنند، این بود که از هزار و هشتصد و هشتاد الی هشتاد و دو تعداد وزنه های (هیکتولتر) شرابی که از اسپانیول بفرانسه حمل شده است از سیصد هزار الی شش میلیون بالغ میشود یعنی در ظرف ده سال صادرات مشروبات اسپانیول بیست مرتبه زیادتیر شده است چنانکه در هزار و هشتصد و هشتاد و یک مبلغی که از فرانسه بابت قیمت مشروبات با اسپانیول رفته بالغ بر دویست و شصت و چهار میلیون است (مصنف).

* Lucas Malada .

۲ - از میان شانزده میلیون و ششصد و بیست هزار نفوسی که اسپانیایمطابق آمار اخیر داراست دوازده میلیون یعنی سه ربع آن مطابق اسناد رسمی یسوادند یعنی نه میتوانند بخوانند و نه بنویسند. (مصنف).

مقدس شمرده و قلباً استقبال خواهند نمود.

بوسکل (۱) یکی از علمای مشهور انگلیس عقیده ای شوم ولی نهایت درست که در چند سال قبل نسبت با اسپانیا اظهار داشته است آن عقیده نه تنها امروز بر این کشور صدق میکند بلکه ناسالیان دراز هم صادق خواهد آمد. مشارالیه چنین مینویسد: «اسپانیا هنوز در خواب غفلت آرمیده نه اثری بدنی میبخشد و نه خود از دنیا قبول اثر میکند. این کشور در يك گوشه اروپا بیحس و حرکت افتاده از حیث افکار و خیالات و نیز مقاصد و آمال درست ملاحظه شود آخرین نماینده قرون وسطی قرار گرفته است و از همه شامت آمیز تر این است که او نسبت بحالت حاضره و وضعیت فعلی خود بغایت راضی و خورسند میباشد، در میان اقوام اروپا فقط اسپانیا است که از همه عقبتر ولی بدبختانه خود را از همه بالاتر و جلوتر خیال میکند و چیزهایی که امروز شرم آور است همان چیزها را اسباب افتخار خود میشمرد، مثلاً نسبت با افکار و خیالات قدیمه ای که داراهستند، ساده لوحی مذهبی، مثل اطفال زود باوری، تعصب و عناد نسبت بمذهب اجنبی و مراقبت و کنجکاوی شدیدی که در این باب دارند تا این حد که ملل غیر مسیحی نتوانستند در آنجا اقامت کنند، بتمام اینها نهایت درجه افتخار و مباهات مینمایند و بالاخره يك مجموعه ای از تمام افکار و خیالات اسف آور و حزن انگیز همان است که ما آنرا «اسپانیا» مینامیم».

فصل دوم

جانشینان عرب در مصر و سایر ممالک مشرق

چنانکه همه ما میدانیم اینوقت عثمانیها هستند که بر مصر و قسمت زیادی از مشرق بنام خلافت (امیر المؤمنین) فرمانروائی میکنند، در این شکی نیست که زمانی هم بر ترکان گذشته است که اقتدار آنها بسرحد کمال بوده و سلاطین آل عثمان که وارث تخت و تاج امپراطوران قسطنطنیه بوده و روی گنبد ایا صوفیه بیرق هلال را بجای صلیب یونانی بر افراشتند تا مدت زیادی مقتدر ترین سلاطین اروپا را

(۳۵۶) - سیرچرمی قدیمی یکی از پادشاهان غرناطه

مرعوب و متزلزل ساخته و دامنه نفوذ اسلام را بسی وسعت دادند ولی باید دانست که این تسلط و نفوذ آنها همیشه نظامی و لشکری بوده است. در تشکیل يك حکومت وسیعه لیاقت و استعداد داشته لیکن در بسط و نشر تمدن نتوانستند قدمی بجلو بردارند بلکه تمام وجهه همت آنها این بوده تمدنی را که بدست آورده بودند از آن بهره

برده و فائده ای حاصل کنند، علوم و فنون و حرفت و تجارت را از عرب و اسلام گرفتند اما نتوانستند در آنها پیشرفت کنند و حال آنکه در دوره خلافت عرب (دوره طلایی اسلام) این علوم و فنون آخرین درجه ترقی را داشته و مسلمین در هر يك از رشته های آن ماهر بودند و چون این یکی از قوانین طبیعت است که یکقوم و قومی که از ترقی باز ماند و نتوانست بجلو برود قهراً بقیه قرا بر میگردد، این است دیده میشود که فوراً بنای تنزل و انحطاط را گذاشتند.

تاریخ مدیّت عرب و اسلام در مشرق زمانی خانمه پیدا کرد که تقدیر تمام ممالك اسلامی را بزور شمشیر تسلیم ترك و تاتار نمود و از آنوقت به بعد هم هر چند این تمدن بوسیله نفوذ مذهبی خویش تا این هنگام زنده باقی مانده ولی از لحاظ ترقی و تمدن رونقی که سابق داشت این جانشین نتوانست لا اقل آنرا بحال خود باقی نگاهدارد. مصر بیش از هر جائی معرض این انحطاط تمدنی واقع گردید و شروع آنهم از وقتی بوده که این کشور بدست سلطان سلیم جزو ایالات خلافت عثمانی قرار گرفت و در نتیجه علوم و فنون و حرفت بنای تنزل را گذاشت.

مصر هم مانند سایر ایالات قسطنطنیه تحت حکومت ولایتی که روزانه در تغییر و تبدیل بوده و غیر از اندوختن مال و ثروت آنهم خیلی زود منظور دیگری نداشتند بسرعت رو بانبساط نهاده عظمت و مجد دیرینه خود را یکسر از دست داد و در بار خلافت عثمانی گذشته از اینکه قدمی در ترقی آن بر نداشت آثار و یادگار هائی را هم که در آنجا بوده نتوانست تا چندی محفوظ نگاهدارد و بالاخره باستثنای آثاری که دست طبیعت و زمان آنها را حفظ نموده باقی هر چه بود از بین رفت.

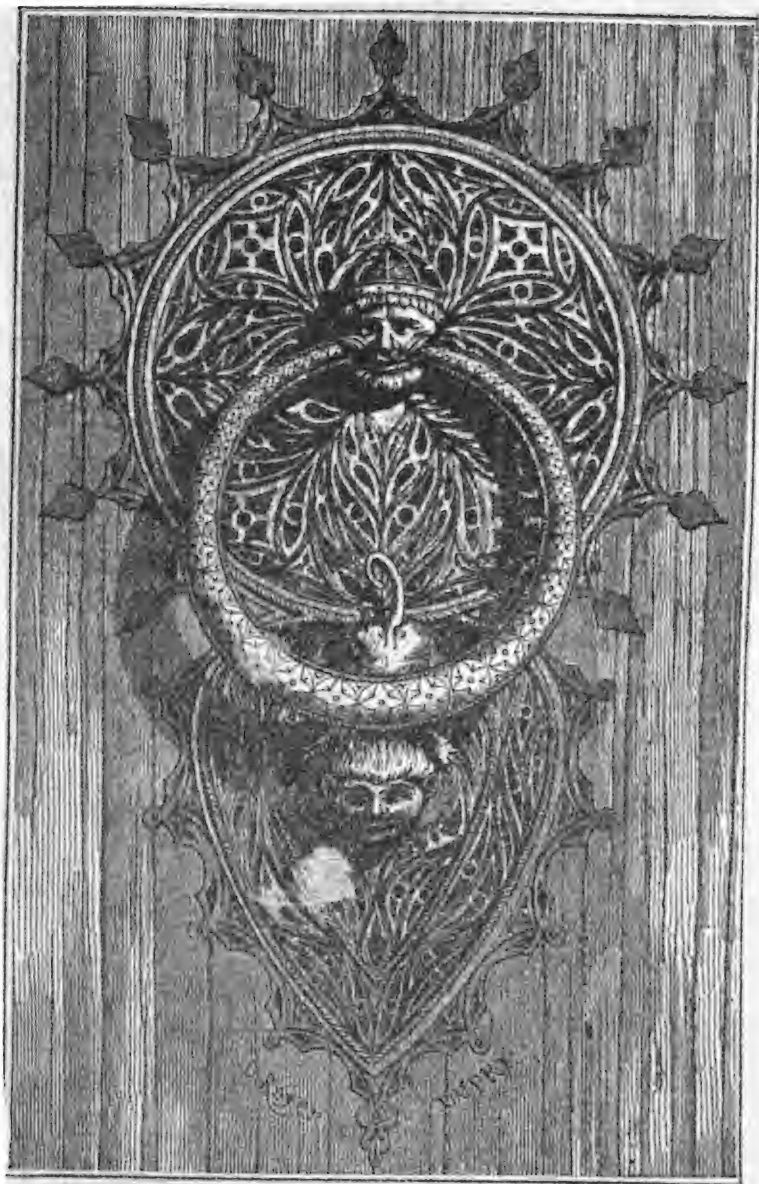
هر کسی امروز از طریقه خلافت عثمانی و طرز حکومت آل عثمان باخبر و هیچ محتاج بتوضیح و بیان نیست و اگر از من انصاف بخواهند همینقدر میگویم کشوری هم که هیچ حاکم و مدیر ندارد وضعش از این بدتر نخواهد بود. از طرق و شوارع ابدأً خبر گرفته نمیشود. معادن، جنگلها، اراضی ثروت خیز تماماً ویران حتی نزدیک

دروازه شهرهای ترك مثل ازمير مردم را تلخت میکنند و نیز از دریای مرمره تا بغاز دزدیهای دریائی جریان دارد.

خوانندگان کتاب از این بیان ما تصور نکنند که افراد ملت ترك پست تر از افراد ملل اروپا هستند. خیر! بلکه در آنجا ملت و دولت با هم تباین دارند، يك تباین غربی که نظیر آن در جای دیگر دیده نمیشود باین معنی که خصایل و خصایص افراد ملت ترك نهایت درجه عالی بر خلاف اخلاق طبقه حکام و عمال در بار خلافت بی نهایت تأسف آور است، لکن در اروپا عکس آن حکمفرماست، طبقه کارگر و فلاح و زراعت پیشت ترك نهایت درجه پرهیزکار، زحمت کش و نسبت بافراخانواده و عائله خویش مهربان و صمیمی میباشد. آنها هیچوقت از او امر حکومتی سر پیچی نمی کنند بلکه تمام تحمیلات غیر قانونی حکومت را از روی رضا و تسلیم عارفانه قبول و تمکین مینمایند. یکمفر سرباز ترك درسنگر خود استقامت ورزیده جانش را فدا می کند و هیچوقت سنگر را رها نمیکند در صورتیکه حقوق مرتبی باو داده نمیشود، او بالقمة نان خالی و جرعه آب قناعت میکند و ظایف خود را انجام میدهد. یکی از صاحبمنصبان رشید نظامیکه از حال آنها خوب واقف بود بمن بطور عقیده اظهار داشت که در تمام لشکرهاى اروپا لشکری یافت نمیشود که یکروز هم بتواند مثل لشکرهاى ترك زندگی کند. در میان ارتش اروپا ارتش ترك از نظر سربازی و سپاهگیری شاید بالا تر از همه و در درجه اول محسوب است و ابداً طرف نسبت با ارتش اروپا نیستند ولی افسران هیچ لشکری مهم تر از افسران لشکر خلافت عثمانی نمیباشند. شرحیکه تا اینجا ذکر شد مخصوص است بملت ترك نه آن ملل و اقوام مختلفه که در ایالات آسیائی خلافت عثمانی مسکن داشته و تحت حکومت ترك اداره میشوند خاصه در مراکز و شهرها يك مجموعه از بقیه نسلهای خسته و خراب اقوامیکه در ازمنه مختلفه سلطنت آن نواحی را دارا بودند بنظر میرسند که دربار خلافت آل عثمان هم بیشتر سبب انحطاط آنها گردیده است. در این مجموعه منحطه خصایص محمود هم یافت میشود لیکن علی العموم روح اخلاقی و شهامت و شجاعت آنها بدرجه پست است که فوق آن تصور نمیشود.

در تمام این قطعات منحصراً مشرق فقط يك قوه وجود دارد که همه جا از آن احترام مینمایند و من در هر نقطه‌ای اسم آن را که ورد زبانها است شنیده‌ام، از سواحل مراکش تا ریگستان عرب و از بغاز داردانل تا صحرای حبش، در قسطنطنیه زیر گنبد ایاصوفیه، در بیت المقدس و آنجائی که معبد حضرت سلیمان واقع است بلکه تازی طاق‌های تاریک مقبره حضرت مسیح، در مصر از اهرام گرفته تا خرابه‌های تب صدر، در تمام این اماکن و مقامات گوشه‌ای نیست که یک نفر سیاح نام آن را با سلوب و شیوه‌های مختلف نشنیده باشد، یکوقت بلحن تضرع و دعا و وقت دیگر بزبان تملق و چاپلوسی، گاهی آهسته، زمان دیگر بطور نجوی، یکجا بشکل طلب، جای دیگر مطالبه در یکموقع بزور، موقع دیگر بصورت انتظار و امید. غرض باشکال مختلفه اسم آن بر زبانها جاری است. راستی این است که در این اسم طلسمی بکار برده شده است که از يك مقاله بسیار فصیح و عالی و خطابه پر جوش و طولانی هم بیشتر کار صورت میدهد و بوسیله آن در تمام مشرق میتوان حکومت کرد. واقعاً همینقدر کافی است که در یکجا نام آن برده شود فوراً پیشانی باز و چهره بشاش میشود. در بانان و قراولان درباری از شنیدن آن رام و تسلیم میشوند، خانمها از آن تبسم شیرینی نموده و چهره بشاشی نشان میدهند، واقعاً آن طلسمی است که باید حلال مشکلاتش نامید، حتی آن مشکلاتی که شخص خلیفه و امیر المؤمنین از حل آن عاجز است بوسیله این طلسم میتوان آسانی حل نمود. از برکت همین قوه بود که چندی پیش یکی از سرداران اروپا در يك جنگ، کشور فراغنه را که مثل ناپلئونى آنرا فتح نموده بود بتصرف خویش در آورد، این منبع سعادت و این کعبه حاجات که اقتدارش بیش از اقتدار خدا و رسول و نام آن در تمام کشور خلافت عثمانی مورد ستایش میباشد عبارت است از «بخشش».

آخرین جانشینان امروز مصر از تحت حکومت ترك خارج گردیده و دستهای مقتدر تجارت پیشه انگلیس کاملاً بر آن بند شده است. اشخاصی عرب در مصر که از وضعیت اسفناك هندوستان با خبرند و میدانند که آن بعد از استیلای انگلیسیان بچه حال رقت آوری افتاده آئینه این کشور را خوب میتوانند بفهمند چیست. مادر یکی از ابواب گذشته بیان نمودیم که بازرگانان اروپائی از چند سال

(۳۵۷) - حلقه درب کلیسای تارا کون

باینطرف چگونه دهاقین مصر را از هستی ساقط نمودند لیکن آن ایام را نسبت بآئیه ای که در جلو دارند باید ایام سعادت و نیکبختی آنها دانست . کشاورز مصری در آئیه نزدیکی

مانند هنود در یکی از پژه های چرخ مهیب ولی مرتب و آرامی که آهسته فشار داده خُرد میسازد واقع شده تا آنکه چیزی از وی باقی نماند [۱].

اما ابنیه و عمارت اسلامی که هنوز در قاهره برپا هستند چنین بنظر میرسد که سر نوشت آنها هم همان سر نوشت عمارات هندوستان خواهد بود یعنی بزودی رهسپار دیار عدم شده و بجای آنها سرباز خانه و قراولخانه و یا امکنه دیگری شبیه بآنها بنا خواهند نمود و مخصوصاً نقشه های جانشینان جدید با یک طرز ماهرانه و فرزورسری پیش میرود که چیزی نخواهد گذشت که نتیجه آن معلوم خواهد گردید. چنانکه از مضامین و یادداشتهای مسیو رونه^(۲) عضو میسیون کشف آثار عتیقه قاهره راجع به عملیات وحشیانه حیرت انگیزی که در محو آثار گذشته در آنجا جریان دارد میتوان زمینه ای در اینباب بدست آورد. ابنیه مجیر العقولی را که هیچوقت در آتیه نظیر آن بوجود نخواهد آمد بیهانه احداث خیابان و کوچه هر روزه خراب میکنند^(۳).

۱ - چون (همانطور که مکرر گفته ایم) این کتاب در پنجاه و دوسه سال قبل تألیف یافته است لذا این نفوذ انگلیس که مصنف آنرا ذکر میکند در زمان سابق یعنی زمان تألیف کتاب بوده ، اما بعد از جنگ بین الملل مملکت باستان مصر بتمام معنی مستقل شده دست تسلط انگلیس از آنکشور بکلی کوتاه و نفوذی که بوده ریشه کن شده است و امروز این کشور که از قدیم مهد تمدن بود ، عظمت باستان خود را تجدید نموده در تمام شئون اجتماع خاصه در علم و ادب و اقتصاد ، در مشرق مقام بلند ارجمندی را حائز میباشد .

۲ - Rhoné .

۳ - تخریب و انهدام این ابنیه با مهارت مخصوصی انجام میگردد که حتی در احکام صادره اسمی از عامل و آمر اصلی آن نیست . برای اینکه از طرفداران آثار عتیقه ترضیه خاطری بعمل آمده باشد ضمن نظامنامه مندرجه در جریده مصر مورخه دوازدهم ژانویه ۱۸۸۴ چنین ذکر میشود : « ابنیه تاریخی یا مذهبی و صنعتی را محفوظ نگاه خواهند داشت » لیکن با یک چنین لفاف ماهرانه « تا حدی که جلو آنها را طراز نموده با عمارات دیگر مساوی و بیک میزان قرار دهند » چون مسئله طراز نمودن جلو آنها در صورتیکه عرض و طول بعضی از آنها از تردام پاریس هم میگذرد قدری مشکل بنظر میآید علاوه معنی کلمه (ابنه تاریخی) هم در اینجا ممکن است بمیل اشخاص تعبیر شود ، علیهذا این نظامنامه ای که باسم محافظت وضع شده غیر از تسریع در عمل تخریب نتیجه دیگری نداشته است . بانایان این کوچه های (بقیه در ذیل صفحه ۷۸۶)

فصل سوم

جانشینان عرب در هندوستان

اولین جانشینان عرب در هندوستان ملت مغول بودند که تمدن اسلامی را سرمشق اقتباس خود قرار دادند و اگر آنها نتوانستند موجبات ترقی این تمدن را فراهم سازند لااقل آنرا محفوظ نگاشته و از آن استفاده نموده و از اینرو هندوستان در دوره آنها با سعادت قرین و پر از نعمت و ثروت بوده است.

اما جانشینان مغول انگلیسیان بودند که کشور را داخل در تمدن نموده یعنی راههای آهن و جاده ها احداث و در استخراج منابع ثروت و کشور تسهیلی بعمل آوردند لیکن آخرین نتیجه آن تمدن این شد که کشور را بیک بدبختی فوق النصوری که در هیچک از نواحی عالم دیده نشده سوق دادند.

چون نسبت باهل اسپانیول عملی تر بودند لهذا هیچوقت در این صدبیر نیامدند که هندو را از کشور اخراج نمایند چنانکه اسپانیولها نسبت بمسلمین همین کار را کردند بلکه اینرا نزدیکتر بعقل دیدند که آنها را برای خود بکار انداخته منظمأ از زحمت و دسترنج آنها بهره مند شوند و فایده ببرند. اگر ما بخواهیم از نظر تجاری و اقتصادی در این مسئله قضاوت کنیم که چند هزار نفر تجار صد ها میلیون نفوس را بکار بیندازند و در عین حال کار آنها را بجائی برسانند که هزاران درجه بدتر از بندگی باشد البته قابل تحسین بوده ولی از نظر انسانیت بالاتر دید قضاوت ما غیر از این خواهد بود.

(بقیه از ذیل صفحه ۷۸۵)

جدید و قراولخانه ها بدبختانه چون تسریع در عمل داشتند در نتیجه صدور حکم راجع بتخریب پنج فقره از بناهای عالی قاهره بقدری احساسات طرفداران صنایع و فنون بهیجان آمد که حتی یکی از جراید انگلیس هم بنای ملامت و اعتراض را گذاشته این بود عمل مزبور را مجبور شده بتعویق انداختند ولی آنهم خالی از اشکال نبود چنانکه **علی پاشا مبارک** وزیر فواید عامه از جوابیکه یکی از مجامع طرفداران آثار قدیمه میدهد میتوان فهمید که مسئله از چه قرار است. مشارالیه میگوید «آیا باین همه ابنیه احتیاج دارید؟! تمام این ابنیه و آثار چه حاجتی است؟ آیا وقتیکه از هر یک یک نمونه باقی باشد کافی نیست؟» ملاحظه کنید که این وزیر ما هر چه دلیل ماهرانه ای اقامه میکند استدلال مزبور معنایش اینست که برده های **رافائل** و **روبن** را بجای لاف بکار ببرند بیانه اینکه از هر یک یک نمونه کافی است. (مصنف)

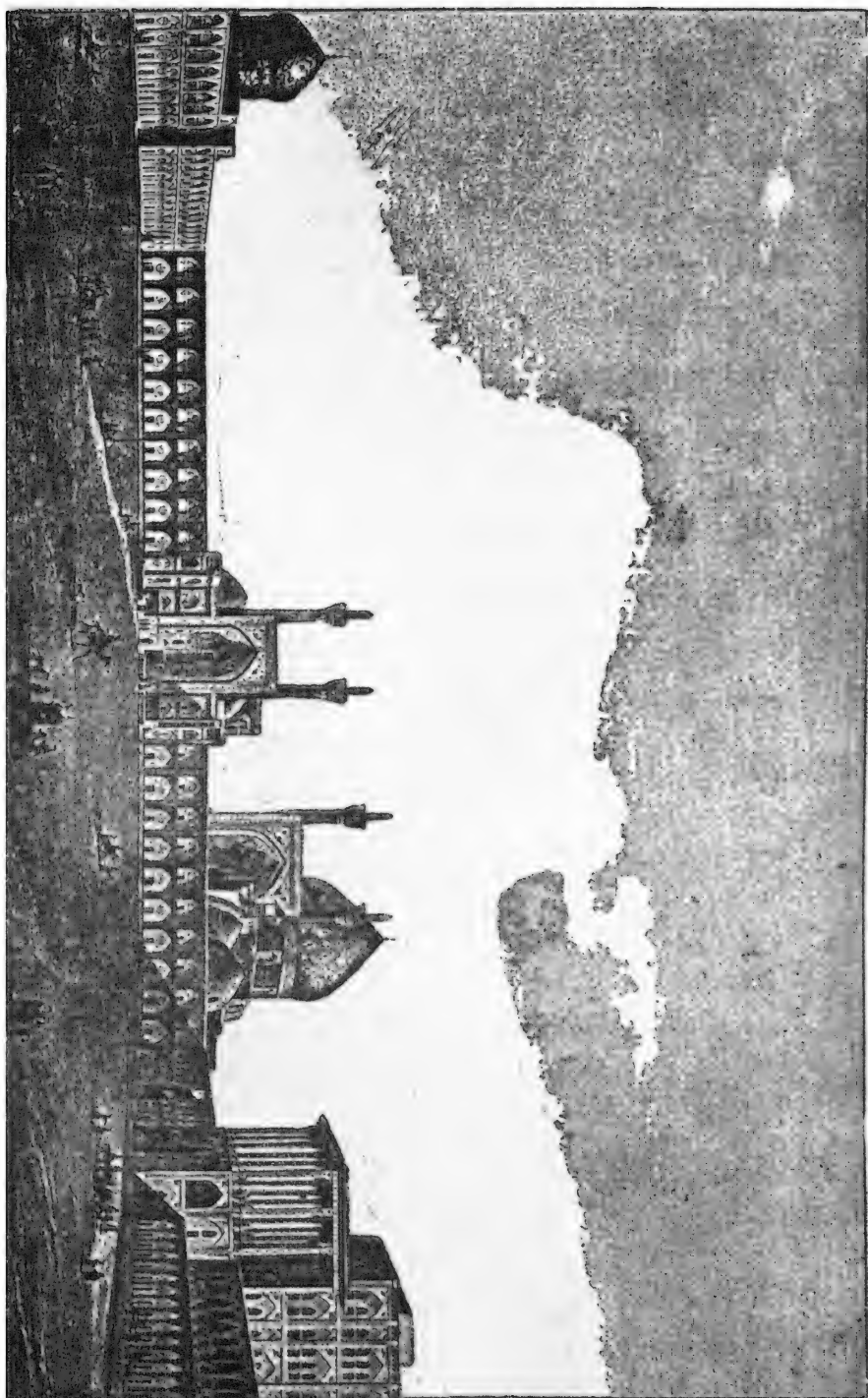
این سیاست استعماری انگلیس در هند بشدت جریان دارد. راست است که اساساً لندن آباد و پر ثروت گردیده ولی افرادی که این ثروت از آنها بدست آمده است نهایت درجه دچار فقر و فاقه شده و بکلی از دست رفته اند. مسیو گراندیدی (۱) بعد از بیان این مطلب که طبقه زارعین در هند که اکثریت را تشکیل میدهند تحت سلطه سلاطین بومی فقط يك ششم محصولات زمین را مالیات میدادند اما در دوره انگلیسیها نصف آثرا میپردازند آنوقت راجع برویه تأثر آوری که در ضبط املاک رعایا بواسطه عدم پرداخت مالیات پیش گرفته اند شرحی ذکر نموده سپس چنین میگوید: « این رویه از چندی است توده زارع را بحال مسکنت و مذلتی انداخته که مافوق آن متصور نیست ».

مسیو هیندمان (۲) یکنفر انگلیسی اخیراً طرز حکومت هندوستان انگلیس را تحت مطالعه در آورده و بعد از تذکار این مطلب که انگلیسیها از یکطرف بومیانرا بدرجه تحت فشار مالیاتهای سنگین در آورده اند که آنها از گرسنگی تلف میشوند و از طرف دیگر کارخانهجات آنها را محض تکثیر واردات خویش بدرجه زمین زده که تمام آنها بسته شده اند چنین مینویسد: « ما بطرف يك حادثه و فاجعه که در تاریخ دنیا عظیم النظیر است پیش میرویم ».

ممکن است بعضیها این پیشگوئی را بید بینی حمل کنند لیکن اینطور نیست چه میبینیم که امروز فقط در ایالت مدرس مطابق آمار رسمی شانزده میلیون کدا وجود دارد.

چرا چنین نباشد در صورتیکه سکنه بدبخت باید از عهده پرداخت بودجه وزارت جنگی بیرون آیند که بالغ بر چهار صد ملیون میباشد و نیز مخارج سایر دوائر حکومتی را که پنجاه ملیون میشود مجبورند بپردازند و بعد از وضع تمام این مخارج مبلغ

۱ - Grandidier. ۲ - Hindman.

(۳۵۸) - میدان شاه اصفهان

پانصد میلیون خالص هم باید سالانه بخزانه انگلستان ارسال دارند (۱).

فصل چهارم

استیلاي اروپا بر مشرق و علل عدم گامیابی

تأثیریکه مشرق بوسیلهٔ پیروان اسلام بمغرب بخشیده ما در سابق آنرا شرح دادیم و اینک مناسب دیده بتسلط و نفوذ اروپا در مشرق عطف نظری نمائیم .

بعد از اعلان نظر معلوم میشود که اهل اروپا تا این هنگام تأثیری بمشرق نبخشیده‌اند و اگر این مسئله یعنی کشف علل و اسباب استتکاف اقوام مشرقی از قبول تمدن و دیانت اروپا در صورتیکه تمام اجزاء مدنیت عرب (اسلام) را بحسن قبول

---

۱ - مبلنی که انگلیس در مدت بیست سالی از هندوستان برده است بده میلیارد بالغ میشود غیر از مبلنی که صرف خود فاتحین در هند شده و هر یک در آنجا در مدت اقامت خویش مواجب یک وزیر یا سلطانی را میگیرند . توقف مأمورین انگلیس در هند عموماً محدود پنجسال میباشد چه تصور می کنند که آنها بعد از این مدت باید ثروت هنگفتی برای خود اندوخته باشند و آنچه راجع است به وضعیت مملکت از روی بیان مسبو **هیندمان** نویسندهٔ فوق که ذیلاً نگاشته میشود میتوان زمینهٔ کافی بدست آورد :

« از جملهٔ چیزهای خیلی وحشتناک یکی اینست که ایالات شمال غربی غلات خود را مجبور شده بودند بخارج بفروشند در صورتیکه سیصد هزار نفر در ظرف چند ماه از گرسنگی تلف میشدند. مشارالیه ضمناً مینویسد که در ۱۸۸۷ فقط در ایالت مدرس نهصد و سی و پنج هزار نفر مطابق راپرت‌های رسمی از گرسنگی تلف شدند و روزانه بر وخامت این اوضاع میافزاید زیرا بواسطهٔ مالیاتهای کمرشکن ناچار زراعتهای زیادی بر اراضی تحمیل شده و در نتیجه این اراضی از حاصل خیزی افتاده تا اینکه بکلی معدوم میشوند .

ارقامی که مسبو **هیندمان** ذکر نموده و در مجلهٔ (قرن نوزدهم) تحت عنوان ور شکستگی هندوستان آنرا انتشار داده هیچ مورد انتقاد و اعتراض واقع نشده است .

این پانصد میلیون خالص که انگلیس سالانه از هند خارج میسازد تنها جوابی که برای آن داده شده و در مجلهٔ (پانزده روز یکمربته) انتشار یافته این است : « این مبلغ قیمت یک حکومت منظم و آرامی است که با اقوام هند داده شده است » .

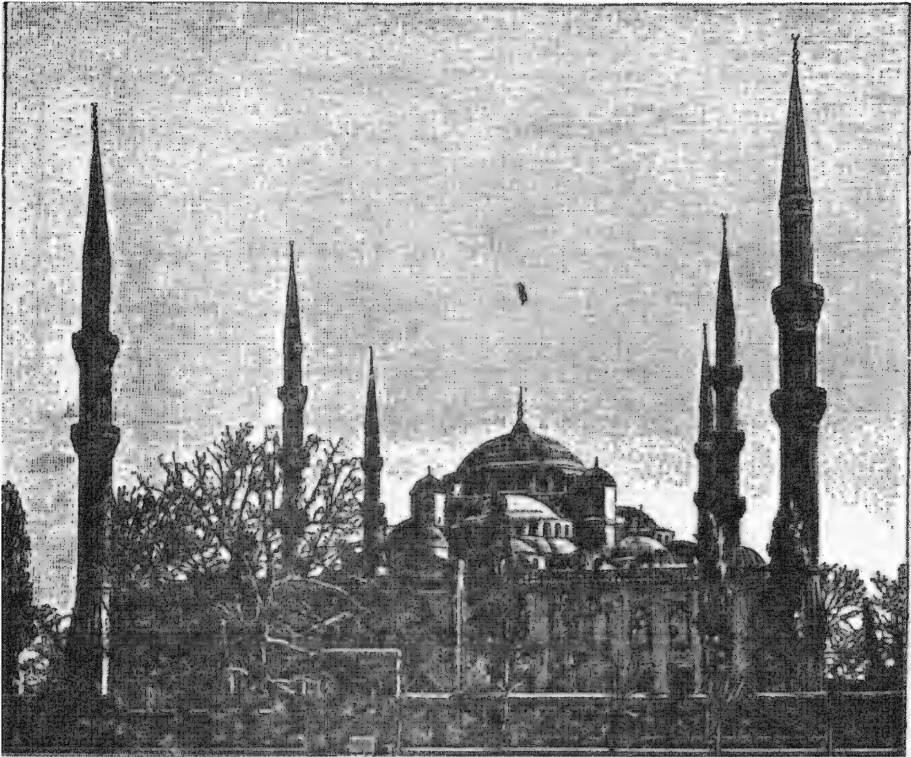
(مخفی نماند) که استعمال لفظ آرام بیک طرز حکومت صلح طلبی که تلفات آن از گرسنگی در مدت یکسال بیش از تلفات یک جنگ خونین باشد در نظر هندو غیر از کزاف چیز دیگری نخواهد بود (مصنف) .

پذیرفتند مهم و دلچسب نبود هر آینه ما آن را مطرح بحث قرار نمیدانیم .
یکی از عوامل و اسباب مهم و عمده عدم پیشرفت تمدن اروپا در میان اجانب و ملل بیگانه این است که تمدن امروز ما نتیجه يك سلسله ترقیاتی است که برای ما از مدت طولانی بتدریج حاصل شده و ما آنرا پس از سیر مدارج اولیه و مراحل ضروریہ بدست آورده ایم و بدیهی است قومی را پیش از سیر مدارج اولیه يك تمدن بمدارج اعلی رساندن همانقدر بیهوده و خیال خام است که طفل نوری را بخواهند قبل از طی مراحل جوانی دفعتاً بسن رشد و کمال برسانند . لیکن سبب اصلی آن تنها این نیست که گفتیم چه بعضی از اجزاء تمدن ما بقدری ساده و روشن است که میتواند احتیاجات اقوام مشرقی را بخوبی رفع نماید و معذک دیده میشود که از قبول آن اباء و امتناع دارند؛ پس باید برای این عدم کامیابی اسباب دیگری موجود باشد . از جمله این اسباب پیچیدگیهای خیلی سختی است که در این تمدن واقع شده و آن احتیاجات تصنعی زیادی در ما تولید نموده است . این احتیاجات تصنعی و ضروریات جابرانه در طرز معاشرت فعلی ما غلق و اضطرابی تولید نموده و در نتیجه مجبوریم که همواره مواجه با متاعب و زحمات زیاد شده مشقتهاى طاقت فرسائی را برای رفع آن حوائج تحمل نمائیم . ولی حالات اقوام مشرقی خلاف آن میباشد چه بواسطه قلت احتیاجات اضطراب آنان کمتر و تحمل مشاق در نظر آنها منفور و از آن دوری مینمایند .

درجه احتیاجات اقوام مشرقی عرب باشد یا چینی و هندی نهایت درجه محدود و ساده است مثلاً عرب با يك پیراهن ساده و شربت آب و مقداری خرما قانع است و وضع زندگی چینی و هندی هم در همین ردیف واقع شده یعنی بامشتی برنج و قدری چای بسر میبرند و آب و هوای این کشور هم طوری است که از ابله بلند و مرتفع آنها را مستغنی ساخته است . قلت احتیاج و شدت قناعت چینیان واقعاً نتایج حیرت انگیزی در دنیا بخشیده است و در هر کشوری که کارگران چینی با کارگران جفا - کش آن کشور که خود را بالاتر میدانند مقابل شده اند کارگران چینی کوی مسابقت

ر بوده اند مثلاً اهل امریکا و استرالیا بقسمی از آنها بتنگ آمده اند که ناچار آنها را از ورود بخاک خود جلو گیری مینمایند .

همین مبایت بین احتیاجات مشرقیها با احتیاجات اهل اروپا که کمتر از مبایت تمایلات و احساسات آنها نیست بین آنها دره عمیقی ایجاد کرده و اهل مشرق تمدن ما را بنظر رشک نگاه نمیکنند . خاصه آنهائیکه اروپا را سیاحت کرده و طرز معاشرت ما را دیده اند بر بیرغبتی آنها نسبت باین تمدن افزوده و در مراجعت نسبت به ما عقیده ایکه اظهار میدارند واقعاً انسان میل نمیکند بشنود . آنها اجرای این تمدن را در مشرق جزء بدبختی میشمرند . چنانکه ارباب اطلاع آنها هندوستان را بطور مثال ذکر میکنند که از انتشار تمدن مغرب در آنجا سکنه بیچاره تا چه درجه دوچار مذلت و بدبختی گردیده اند و چون این مطلب محل اتفاق است که اهل مشرق در فراغت و دیانت و امانت و رفتار نیک بالا تر از اهل مغربند لهذا هر قدر مراد و مخالطه آنها با اروپائیان کم باشد همانقدر خصایل مذکوره در آنها را سخ خواهد بود . اگر چه خود این مغایرت و مباینتی که در طرز ظاهری زندگانی و افکار و خیالات مشرقیها با ما هست يك سببی است کافی که آنها خود را از این تمدن مستغنی خیال کنند لیکن برای آن درجه تنفری که اهل مشرق از این تمدن ابراز میکنند مبایت مذکوره کافی نیست بلکه برای آن سبب دیگری باید موجود باشد و چون در کتمان سبب اصلی آن هیچگونه فائده مترتب نیست لهذا میگوئیم که این تنفر نتیجه فشار و سلوک و رفتار بیرحمانه ایست که اقوام متمدنه اروپا درباره اقوام غیر متمدنه و وحشیه یا ملل منحطه روا میدارند . همین سلوک و رفتار اروپاست که سبب بربادی تمام این اقوام غیر متمدنه و وحشیه شده و اثری از آنها باقی نمانده است . وحشیهای امریکا و اقیانوسیه برای اقوام متمدنه و تربیت شده اروپا مانند خرگوشی هستند برای تفنگ یکتفر شکارچی چنانکه میبینیم که تمام آنها حالیه برباد رفته اند و اهالی سرخ رنگ قدیم امریکا از دولت آن نظاماتی که تمام شکارگاههای آنان را قبضه کردن و در يك دائره خیلی محدودی آنها را حبس نمودن که بزحمت از خود سدّ جوع کنند بزودی نیست و نابود خواهند گردید . موقعیت

(۳۵۹) - منظره عمومی مسجد ایا صوفیه

این بیچاره‌ها طوری است که اگر از شدت کرسنگی از دایره خویش قدمی بخارج بگذارند مثل مرغابی آنها را شکار می‌کنند و در اقیانوسیه بعضی نژادها بکلی دارند نیست و نابود میشوند. در تاسمانی اقوامیکه بوده‌اند بقسمی برباد رفته‌اند که متنفسی از آنها باقی نمانده است. اینست سلوک اقوام متمدنه با اقوام وحشیه ولی چیزیکه بیشتر قابل تأسف است اینکه سلوک آنان با اقوام متمدنه مشرق مثل چینی و هندی و غیرها بهتر از سلوکی نیست که با وحوش آمریکا داشته‌اند. اگر ما از يك سلسله مظالم و فشارهائی که از ما در جنگهای غیر مشروع نسبت بآن بیچاره‌ها واقع شده قطع نظر هم نمائیم باز می‌گوییم که طرز سلوک ما با آنها قسمی است که نفرت آور و موجب خصومت و دشمنی می‌باشد هر کسی در مشرق سفر کرده میدانند که یکمفرار و پائی خیلی پست ارتکاب هر عملی را در آنجا برای خود جایز شمرده خود را فعال مایشاء میدانند و اگر از مشرقیها مستقیماً

توانند استفاده کنند مثل هندوستان که حتی قوت لایموت سکنه را با سهم مالیات میگیرند
 بوسیلهٔ تجارت‌های غیر مشروع و اقسام مال‌التجاره‌های پوچ و بیمصرف با کمال بی‌شرمی
 از آنها پول در می‌آورند که از مشاهدهٔ آن خوب میشود فهمید که انحطاط اخلاقی ملل
 تربیت شده تا چه پایه است.

اهالی اروپا و قتیکه بمشرق میروند روح اخلاقی خود را از دست داده و در دیانت
 و تقوی از اقوامی هم که از آنها انتفاع میبرند بیست‌تر میشوند چنانچه بخواهیم بازرگانان
 اروپائی را از روی قانون بازرگانی خودشان در آن‌گونه معاملاتی که با مشرقیها میکنند
 تحت دقت نظر آورده قضاوت کنیم در میان این بازرگانان خیلی کمتر اشخاصی یافت
 خواهند شد که محکوم بشدیدترین مجازات نباشند.

پس معلوم شد که اهل مشرق برای چه اخلاق و امانت و دیانت ما را تحقیر
 نموده و بنظر پست نگاه میکنند.

یکی از صفحات حزن آور تاریخ تمدن ما بیان روابطی میباشد که اروپا در قرن
 نوزدهم با چین برقرار نموده است و شاید وزی برسد که اعقاب ما به کیفر این اعمال شقاوت
 کارانهٔ خود به بدترین وضعی رسیده و از آنها چینیان انتقام گیرند. واقعاً در باب محاربهٔ
 خونین معروف بمحاربهٔ افیون چه خواهند گفت که انگلیسها يك سم قاتلی را داخل
 مملکت نموده و دولت چین بواسطهٔ اطلاع از عواقب و خیمهٔ آن وحشت و خوف داشته
 و نمیخواست آنرا قبول کند ولی در مقابل قوهٔ قهریه و شلیک توپ مجبور بقبول شده
 و ناچار بتسلیم گردید.

راست است که امر روزه انگلیس یکصد و پنجاه ملیون در سال از این تجارت
 فایده میبرد لیکن دکتر کریستلیب^(۱) مخصوصاً مطابق آمار جدید در این باب تخمینی
 که نموده است این تریاک هر ساله ششصد هزار چینی را رهسپار دیار عدم میسازد.
 جنگ خونین تریاک و آن تجارتی که در آنجا بطور اجبار جاری گردید مثالست
 که چینیان آنرا در خاطر نگاهداشته و از آن پایهٔ اخلاقی اروپائیان را که وحشی و بربر

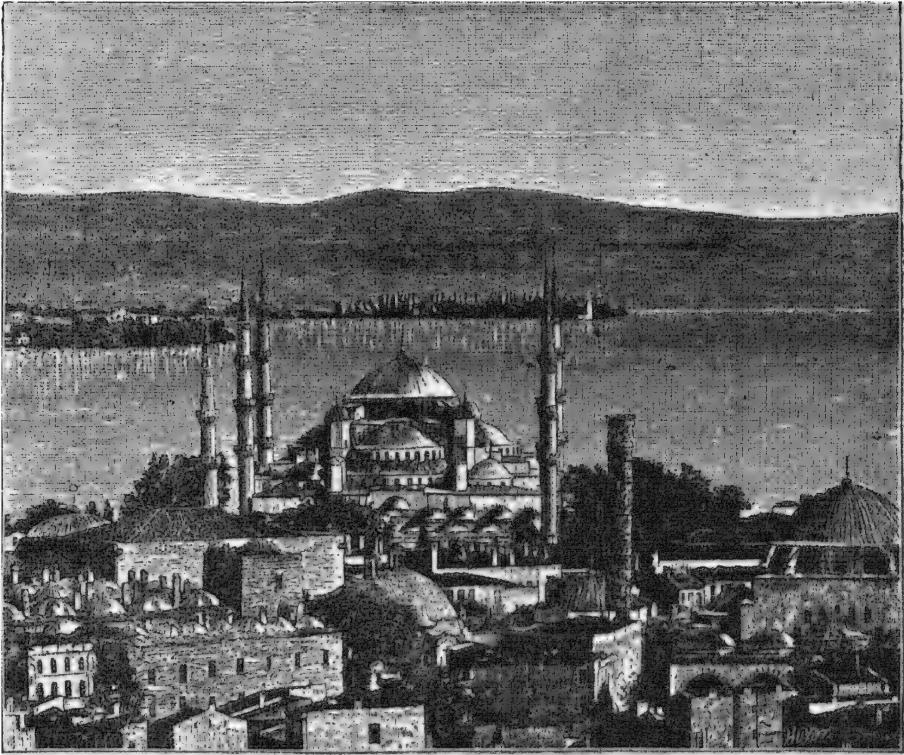
مینامند (آیا عادلانه نیست) با عقاب خود تبلیغ خواهند نمود.

وقتیکه مأمورین مذهبی انگلیس چنینها را تبلیغ نموده و بدین عیسوی دعوت میکنند آنها مطابق قول نویسنده فوق چنین جواب میدهند :

« سبحان الله شما از اول مارا مسموم ساخته و بديار عدم رهسپار میسازید و بعد بما درس تقوی و پا کد امنی میدهید؟ چینی یقیناً در این استدلال خود بخطا رفته و نمیداند که انگلیسی ارثاً دارای يك دستورات اخلاقی تبدیل ناپذیر است مخصوص خویش و بر طبق آن مقصودی که در نظر میگیرد باید آنرا بموقع عمل بگذارد و خواهد هم گذاشت چنانکه مبالغی صرف همین مبلغین میکند که ملل آسیائی را بزنگانی جاوید دعوت نمایند. همان زندگانی جاویدی که این افیونی هم که بآنها تحمیل شده است کمک نموده خیلی زود آنها را بآن زندگانی نایل میسازد .

احساسات اهل مشرق نسبت باروپائیان تمام آن مسافرینی را که دارای جنبه تحقیق بودند متأثر ساخته چنانکه بین آنها مسیو رشوار^(۱) یکنفر دیپلمات، وزیر مختار سابق در یکی از تألیفات جدید خود چنین مینویسد : « چیزیکه یکنفر خارجی را که وارد هند میشود متأثر میسازد تنقیری است که بومیها نسبت بصاحبان خود ابراز میکنند » و نسبت بچین هم نظیر آنرا اظهار نموده مینویسد : « مستخدمین و ملازمین در مقابل هموطنان چینی خود خیلی سرافکنده و شرمنده هستند که مجبور بخدمت و ملازمت اروپائیها میباشد » .

رفتار شرم آور ما به مشرقیها حق کامل میدهد که نسبت بما اظهار تنفر نمایند و من هر وقت خود را بجای مشرقیها خیال میکنم از اظهار این عقیده ابد برای من جای تردید باقی نمیماند که اگر ما در کلیه معاملات بامشرقیها خود را در اولین درجه دیانت و امانت هم قلمداد نمائیم باز فائده مشرقیها در این است که از ما قطع مراد نموده و بهیچوجه با ما مربوط نباشند و دیوار قدیمی که آن پادشاه عاقل در سرحد چین کشیده بود در همه جا آن دیوار را بکشند و در تمام نقاط شرق آنرا بسط دهند چه تمدنی که ما

[۳۶۰] - منظره دیگری از مسجد ایا صوفیه در کنار بوسفور

بانی آن هستیم با افکار و احساسات و احتیاجات زندگانی آنها بکلی متباین و ذیحقند که آنرا رد نمایند. آخر برای مشرقیها در این چه فایده خواهد بود که اصول و نظامات قومی و زندگانی ساده و فراغت بخش خود را از دست داده در مقابل غلق و - اضطراب، آرزو حرص، رقابتهای داخلی، بی اعتدالی و بی انصافی طبقات اجتماعی زندگانی اسف آور کارخانجات و بالاخره تمام آن احتیاجات مصنوعی و ضروریات پُر از تکلف ما را که از لوازم تمدن مشعشع امروزه اروپا شده است برای خود اختیار نمایند. امروزه در مشرق ژاپون از کشورهایی است که بدبختانه خواسته تمدن ما را سر - مشق اقتباس خود قرار دهد و مادر جای دیگر نتایج آن را نشان داده و ثابت نموده ایم

که او کشوری را که با کمال آرامی و فراغت بسر میبرد چگونه زیر و رو نموده است. یکی از اروپائینی که بعنوان تعلیم تمدن مصنوعی ما بآنجا مسافرت نموده بود نقل میکند که حالت سکنه قدیم این کشور صدها درجه بهتر و تسلی بخش تر از حالت کارگران عاجز و خسته و حاجتمند امروز میباشد.

و قتیکه خلفای اسلام کشور های مشرقی را فتح نمودند یکچنین مفاسد و معایبی نمیتوانستند بدنبال خود بیاورند. اقوامی را هم که تحت سلطه خویش درآوردند مثل خود مشرقی بوده و در افکار و خیالات و نیز احتیاجات زندگانی با هم مشابه بودند و زمانی که هند و ایران و مصر و غیره که بدست عرب یا مغول حتی ترك و تاتار در آمد در حیات اجتماعی سکنه و طرز معاشرت آنان آن انقلاب اساسی لازم نیامد که در اختیار تمدن جدید لازم میآید. در معاشرت با اروپا بر این اقوام لازم و حتمی است که طرز معیشت خود را بکلی تغییر دهند و افعا در آنها چنین قوه نیست که بتوانند با اهل اروپا رقابت نمایند و در نتیجه مثل هندو فقیر و مستأصل شده و همواره پیرامون انقلاب و آشوب خواهند گردید.

از بیان فوق بخونی ظاهر گردید که اثر تسلط اقوام مغربی حالیه نا چه درجه اهل مشرق را بر باد میدهد و قانونی که این آز و حرص بی پایان جها نگیری اروپا را جایز و مشروع قرار داده همان قانونی است که در هر يك از صفحات تاریخ انسانی مسطور و آن عبارت است از (الملك لمن غلب) و در میان عقاید قدیمه فقط همین عقیده است که هنوز محکم و ثابت باقی مانده است و امروز اقوام اوپا ابدأ در این فکر نیستند که اقوام دیگر را تربیت نموده بشاهراه آدمیت داخل کنند بلکه مقاصد و کارهایی دارند مهمتر از این و اول از همه فکر حیات و دوام و بقاء خود میباشد و این مسئله امروزه محل اتفاق است که هر قدری که یک قوم دارای فوج و گلوله و باروتند همانقدر هم دارای حقوق میباشد و هیچ قومی کشور خود را بدون قوه نمیتواند محفوظ نگاهدارد و در واقع فاتح و مفتوح و شکار و شکارچی مرادف هم میباشد و هر وقت مسئله ارتباط بین دو قوم مطرح میگردد لفظ حق، انصاف و عدالت بکلی مهمل و بی معنی میشود.

کلمات مذکوره فقط الفاظی هستند که ما روز مرّه آنها را استعمال میکنیم و هر کسی هم که از حقیقت آن الفاظ واقف است هیچوقت فریب آن را نمیخورد .

شعرا در حکایات و افسانه های خود از يك عصر طلائی صحبت میکردند که در آن عصر بین تمام اقوام اخوّت عمومی و صلح واقعی وجود داشته است اولاً معلوم نیست که چنین عصری بوجود آمده باشد و اگر هم وجود داشته است مسلماً تا ابد از دست رفته و دوره حاضر دوره ای است حدیدی و کسانی که دارای سلاح نیستند به حکم تمدن جدید ناچارند که زندگانی خود را بدرود گفته راه عدم پیش گیرند .

باب دوم - اسباب ترقی و انحطاط عرب و حالت

موجوده اسلام

فصل اول

اسباب ترقی

اینک عوامل و اسباب ارتقاء و انحطاط عرب را ذیلاً بر سبیل اجمال بیان نموده و این کتاب را ختم مینمائیم .

یکی از اسباب اولیه پیشرفت اعراب وقتی که قدم بعرضه کیتی گذاشتند زمان بوده است و این سبب اعم از اینکه برای افراد باشد یا برای اقوام همیشه کثیرالانتاج اتفاق میافتد و چه بسا اوصافند که میشود در يك موقع یا زمان خاصی در انسان وجود پیدا کند . اگر ناپلئون زمان **ثوی چهاردهم** پیدا میشد هیچوقت نمیتوانست تمام اروپا را تصاحب کند و همینطور پیمبر اسلام (ص) اگر زمان اقتدار رومیان ظاهر میشد شاید اعراب هرگز نمیتوانستند قدمی بهخارج عربستان بگذارند و نام و نشانی هم از آنها در تاریخ نبود .

واقعاً پیدایش پیمبر اسلام (ص) در يك موقع بسیار مناسبی اتفاق افتاد ، چه همان طور که در سابق گفتیم زمان بعثت وی اساس دول و سلطنتهای دنیای قدیم سست و متزلزل بوده و همینقدر کافی بود که پیروان اسلام دستی بطرف آنها دراز کنند . لکن برای تأسیس يك تمدن جدید فقط بر انداختن این سلطنتها و حکومت کافی نبوده است . برابره در مغرب مانند عربها در مشرق و ارث تمدن روم و یونان گردیدند ولی تا مدت‌های دراز بحالت خمود و رکود باقی ماندن ثابت میکند که برقرار کردن يك تمدن جدید تا چقدر صعب و دشوار است . آری سبب فوق تشکیل يك

حکومت و تمدن جدید
را جزء امور ممکنه قرار
میدهد و اما آن بجریان
افتاده و جو دخارجی هم
پیدا کند باید عوامل و
اسباب دیگری موجود باشد
که اینک قلم را بذکر
آنها معطوف میداریم.
از میان این عوامل
و اسباب یکی اثر قومی
[خصایص نژادی]
است که باید آن را
مقدم بر همه دانست.
مادر سابق گفتیم که
مراد از خصایص یک نژاد

همانا تمایلات و احساسات

(۳۶۱) - نان فروش دوره کرد عرب

چندیست که در افراد آن نژاد پیدا شده تمام قوای آنها را بیکطرف معینی سوق
میدهد و این خیالات و احساسات که کلیتاً بعد از سالیان دراز توارثاً وجود پیدا
میکند تعبیر بخصایص ملیه شده و آن از جمله ارثهائی است که از اسلاف منتقل
بما شده و ما هم باخلاف خود خواهیم سپرد. این خصائص در اقوام بطور مختلف
تشکیل یافته ولی در افراد يك قوم اختلاف آن خیلی ضعیف است.

شکی نیست که در اجزاء مختلفه خصایص قومی در هر قرن مختصر تغییری پیدا
میشود ولی آن بدرجه ای خفیف و آهسته است که اگر بخواهد محسوس و آشکار باشد
لازم است که تمام این تغییرات خفیفه تا مدتی طولانی با هم جمع شوند. تعلیم و تربیت
و محیط و مانند آن از علل و اسباب دیگر بعضی اوقات در خصایص قومی تغییرات

محسوسی ایجاد مینماید لکن هیچوقت قابل دوام نبوده و زیاد پایدار نخواهند بود و حقیقت این است که خصایص ادراکی و اخلاقی یکقوم مانند خصایص جسمانی آن قوم محکم و پایدار میباشد و این مطلب مسلم شده که خصایص جسمانی در یکمدت طولانی بتدریج تغییر پیدا میکند ولی آن بدرجۀ بطنی و کند است که حتی علمای حیوان شناسی آنرا ثابت و غیر قابل تغییر تصور میکنند .

ما در یکی از تألیفات خود کوشش نموده این مطلب را ثابت کنیم که محرك اصلی افعال انسان خصایص عقلی نیست بلکه همان مجموعه خیالات و تمایلات غیر محسوسه است که از آن تعبیر بخصایص ذاتیه میشود و بنابراین در تحقیق وقایع تاریخی یکقوم لازم است قبلاً از خصایص مذکوره بحث نموده و از آن اطلاع حاصل نمائیم . این عقیده ژولیوس سزار در بارۀ اجداد ما : « اشتیاق آنها بانقلاب و بعد شکست دیدن و فرار کردن » اشاره بخصایصی است که در وقایع تاریخی گذشته ماعامل قوی میباشد .

این مطلب از تاریخ باسانی ثابت میشود که از خصایص قومی نتایجی که حاصل میشود ممکن است باختلاف اسباب بکلی با هم مخالف باشند ، همان محامد و ذمائی که یکوقت سبب ترقی یکقوم میشوند ممکن است همانها در وقت دیگر سبب تنزل و بدبختی آنقوم گردند و تاریخ عرب هم بهترین گواهیست بر ثبوت این معنی ، اگر چه آن نتایج با هم مغایر و مخالف بوده اما بدقت که ملاحظه شود مبادی و اسباب آنها با هم متحد میباشد . بین یونانیان عصر پریکلس^(۱) و یونانیان روم شرقی در بادی نظر مغایرت و فرق زیادی بنظر میآید و شاید از نظر اجتماعی این مغایرت وجود هم داشته است لیکن با نظر عمیقانه معلوم میشود که خصایص قومی آنها در حقیقت با هم متحد بوده و هیچ مغایرتی در بین نبوده است بلکه بواسطۀ اختلاف اسباب از این

۱ - péricle's . یکی از حکمران نامی و مدبر یونان بوده است در دورۀ او اصلاحات زیادی در کشور بعمل آمده و در حقیقت عصر او عصر طلایی یونان شمرده میشود پیدایش سال ۴۹۹ وفات ۴۲۹ قبل از میلادی

خصایص دو اثر متضاد ظاهر گردیده است. نزاکت طبع و خیال و دقت نظر و فکر عمیق فیلسوفانه و زبان شیرین و پرتکلف یونانیان قدیم در نتیجه اختلاف و تغییر محیط دریونانیان روم شرقی بمکر و سالوسی، تملق و چاپلوسی، موشکافیهای مذهبی و بالاخره مهمل بافی تبدیل یافتند.

مؤسس و بانی محکمه تحقیق و تفتیش مذهبی قرون وسطی در ثبات و استحکام عقیده و سخت بودن در افکار و خیالات قدیمه بازا کوبین دهری مذهب، انقلابی، هرج و مرج طلب بکلی متباین بنظر میآید ولی اگر درست ملاحظه شود بین آنها قرابت خیلی نزدیکی موجود و فقط نام مذهبی و مسلکی آنها تغییر یافته است.

اجزاء اصلیّه خصایص قومی که مانند استخوان فقرات حیوانات ذوقفقر محکم و تغییر ناپذیرند بسیاری از اجزاء فرعیّه هم داخل آنها میباشند که تغییرات حاصله در آنها باندازه تغییراتی است که در رنگ و شکل و یا اندام و قامت یک حیوان پیدا میشود و همین اجزاء فرعیّه است که در بعضی ازمنه هم سبب میشود که افکار و خیالات یا ذوق و مشرب قومی معرض تغییر و تبدیل واقع میشوند ولی اجزاء و عناصر اصلیّه خصایص انسانی مطلقاً تبدل پیدا نمیکنند نظیر جبالی که همیشه مورد هجوم و حملات موج های سخت دریا واقع شده لیکن باصل و بنیان آن هیچ آسیبی نمیتواند وارد سازد ولی اجزاء غیر ضروری و مواد فرعیّه جبال از قبیل: ریک و خزف و چوب یاد رخت و مانند آنها همین موجها یکدفعه بطرف ساحل پرتاب کرده و دوباره بقعر دریا سرنگون میسازد.

از این بیان ما نتیجه ای که حاصل میشود این است که برای معلوم داشتن اختلاف اساسی بین اقوام بر مورخ لازم است که اجزاء اصلیّه خصایص قومی و نژادی را تحت مطالعه بیاورد. ما در ابواب گذشته از خصایص نژادی عرب مفصلاً بحث نموده و تکرار آن در اینجا بیفایده است. در این مقام ما از تمام خصایص ادراکی و اخلاقی آنها که بدون آن ممکن نبود چنین تمدنی تشکیل یابد قطع نظر کرده فقط خاطر خوانندگان را بخاصّه جنگجویی آنان متوجه میسازیم چه در اثبات این

دعوی که يك خاصه باختلاف اسباب خارجی میتواند منشأ دوائر متضاد واقع شود دلیل قاطع میباشد .

خصلت جنگجویی در اعراب تا این حد ریشه دوانیده که پیش از ظهور پیغمبر . اسلام (ص) تمام ربگستان عرب میدانی برای نورد و جنک دائمی قرار گرفته بود و زمانیکه قبول اسلام نموده همگی تحت لوای توحید مجتمع گردیدند تمام قوای خود را متوجه به بیگانگان نمودند و همین خاصه بوده است که سبب عمده پیشرفت و کامیابی آنها گردید و هنگامی هم که دشمنی برای پیکار باقی نماند عادت مذکوره مجبورشان ساخته که مانند ایام پیشین با هم مشغول جنک شوند و همان خاصه که سبب ترقی آنها بود باعث انحطاط و زوال آنها گردید .

اگر چه خصایص قومی بواسطه اختلاف اسباب منشأ ظهور و بروز آثار مختلفه میشود لیکن ظاهر است که آن هر قدر هم قوی باشد معذک هیچوقت نمیتواند بتنهائی ترقی و تنزل یکقوم را ایجاب نماید بلکه عوامل و اسباب عمده دیگری هم باید موجود باشد . از میان این عوامل و اسباب یکی مذهب اسلام میباشد که در درجه اول قرار گرفته است ، اسلام تمام طوایف و قبایل مختلفه را با هم متحد ساخته و همه را از افراد يك ملت قرار داد و آن در پیروان خود يك کمال مطلوبی ایجاد نمود که هیچوقت در آنها چنین چیزی وجود نداشت و نیز تا ایندرجه مؤثر و قوی بود که پیروان اسلام برای آن در دادن نقد جان ابدأ دریغ نمی نمودند .

من اینرا مکرر گفته ام که یگانه عامل ترقی انسانی پرستش يك کمال مطلوبست و بس و این کمال مطلوب هر چه هست باشد همینقدر لازم است که تا ایندرجه قوی بوده باشد که در آمال و تمایلات و احساسات یکقوم ایجاد وحدت نموده و عقیده و ایمان هر فردی نسبت بآن تا این پایه باشد که در وصول بآن نقد حیات خود را بیدرنك قربانی نماید . در رومیان کمال مطلوبی که پیدا شد سعادت و اعتلاء شهر روم بوده است . نصاری رسیدن بنعیم آخرتی را کمال مطلوب خود قرار داده بودند ، در عصر حاضر هم انسان معبودهای جدید و تازه ای برای خود اختیار و انتخاب کرده که بیشک همانقدر

فرضی هستند که معبود های قدیم فرضی بوده اند لکن او مجسمه های این خدایان خود را ریخته و ممکن است که اثر نیک آنها تمدن های قدیمه که در شرف فنا و زوال بوده اند تا چندی محفوظ نگاهدارد . تاریخ انسانی فقط سرگذشت یکسلسله حوادثی است که انسان در تلاش همان کمال مطلوب آن حوادث را طی نموده است و اگر نبود آن کمال مطلوب شاید انسان تا کنون بهمان حال توحش باقی بوده و نمیتوانست خود را از بربریت خارج سازد و تنزل و انحطاط یکقوم هم از روزی شروع میشود که در آنقوم کمال مطلوبیکه هر يك از افراد قوم برای آن جان خود را بیدریغ قربانی کند یافت نشود .

کمال مطلوبی که پیغمبر اسلام در پیروان خویش ایجاد فرمود بکلی دیانتی بود و اینهم یکی از مختصات حیرت انگیز همین حکومت است که بنام دیانت تشکیل یافته و کلیه نظامات سیاسی و اجتماعی آن بر اساس دیانت و مذهب قرار گرفته است . آیا این سبب عمده و یا این کمال مطلوب با اسباب دیگر فوق الذکر میتوانند روی هم رفته ترقیات عرب را کاملاً ایجاب نمایند؟ خیر!

ولی شکی نیست که در بیان علل و اسباب پیشرفت عرب تا اینجا ما چندین قدم جلو رفته ایم باین معنی که دنیای کهنه و سلطنت های قدیم رو با انحطاط گذارده و يك قوم جنگجو بواسطه اتحاد در مذهب و عقیده مانند نفس واحد قرار گرفته برای فتح آماده و مهیا شده اند لیکن این مسئله باقی میماند که فتح کنند و بعد فتوحات خود را پایدار نگاه دارند که اینك قلم را بذکر اسباب آن معطوف میداریم .

ما در سابق شرحی راجع بکیفیت فتوحات اسلامی ذکر نموده و نشان دادیم که فاتحین اسلام در ابتدا چگونه از جانشینان روم و یونان شکست یافته ولی بدون اینکه مرعوب شده فتوری در آنها راه یابد فنون حربی را از آنها آموخته و با سرعت و در ردیف آنان قرار گرفتند و سپس در هر میدانی بنای پیشرفت را گذاشته تا نائل بفتح و ظفر گردیدند . آری یک نفر مجاهد اسلام در پیشرفت کمال مطلوب خویش نقد حیات خود را بیدریغ نثار مینمود در صورتیکه عساکر یونان سالها بوده است که تمام حرارت و جوش و ایمان و عقیده آنها بکلی از بین رفته و در عداد مردگان بشمار میآمدند .

لیکن ممکن بود که چشمان فاتحین اسلام از همان فتوحات اولیه بسته شده اسیر نخوت و غرور گردیده مانند فاتحین معمول دنیا دست بتعدی و جور دراز کنند، منجمله انتشار مذهب اسلام که مقصود اصلی آنها بود آنرا بزور شمشیر بر اقوام مغلوبه تحمیل نمایند و اگر بچنین امری اقدام میکردند مسلماً اقوامی که هنوز مغلوب نشده بودند با هم اتحاد نموده یکدفعه بر علیه آنها قیام مینمودند.

مجاهدین اسلام با نهایت اهتمام از يك گرداب خطر ناکی که صلیبیان عصر لشکر کشیهای شام در چندین قرن بعد در آن غرق و هلاک شدند خود را نجات بخشیدند و از برکت همین حسن تدبیر که در صاحبان مذهب جدید کمتر دیده شده است خلفای راشدین پی باین نکته بردند که مذهب و نظامات را نمیتوان با سر نیزه اجراء نمود این بود که در مصر و شام و اندلس و غیره نسبت با اقوام مغلوبه بنای تساهل مذهبی و عفو و اغماض را گذاشته در مذهب، نظامات، عقاید، قوانین، بآنها آزادی دادند و در مقابل این آزادی و تأمین جان و مال مقرر داشتند که مبلغی سالانه از آنها بعنوان حق الحمايه گرفته شود که میزان آن کمتر از مقداری بود که حکام قبل میکردند، واقعاً فاتحی با این گذشت و اغماض و دیانت و مذهبی با این تسامح و تساهل هیچوقت در دنیا دیده نشده است.

همین گذشت و اغماض (تساهل مذهبی) که مورخین در آن چقدر با شتاب رفته اند سبب گردید که این فتوحات دوام پیدا نمود و مذهب و زبان و نظامات آنها در همه جا مورد قبول واقع گردیده اقوامی که آنها را قبول نمودند در ایمان و عقیده خود چنانکه در سابق بیان نمودیم تا ایندرجه محکم و ثابت باقی ماندند که بعد از انقراض خلافت و حکومت عرب هم در مقابل هر حمله استقامت ورزیده جداً مقاومت نمودند. مخصوصاً این مسئله بیشتر در مصر اسباب تعجب است که در آنجا روم و ایران و یونان حکومت نمودند ولی نتوانستند تمدن فراغنه را از میان بردارند و بجای آن تمدن خود را برقرار سازند. علاوه بر سبب مذکور اسباب دیگری هم وجود داشته که اقوام مغلوبه مذهب و نظامات اسلام را قبول نمودند، از جمله آن اسباب یکی این است که نظامات مزبوره

نهایت درجه ساده بوده و کفایت
احتیاجات ساده اقوام متوسط الحال
مغلوب اسلام را بخوبی می نمود و اگر
هم چیزی در این میانه بر خلاف
احتیاجات آن اقوام وجود داشت در
متصدیان امر این صلاحیت بود که آنرا
اصلاح نموده و ایجاد موافقت نمایند.
اینست که ایران و هندوستان و
عربستان و مصر و افریقا با اینکه قرآن
کتاب آسمانی آنها و همگی خود را پیرو
احکام آن میدانند معذک در نظامات

آنها فرق یقینی موجود میباشد.

(۳۶۲) - اعراب مصر علیا

اکنون کلام ما رسید باینجا که مسلمین تمام دنیا را فتح نمودند ولی سلسله
تحقیقات ما هنوز باتمام نرسیده است چه دوره فتوحات صفحه از تاریخ اسلام بیش
نیست و آنها در بیان این فتوحات تمدن جدیدی تأسیس نمودند که عوامل و اسباب فوق الذکر
نمی توانند علل موجه آن واقع شده بلکه برای آن سبب دیگری باید وجود داشته باشد.
برای تأسیس تمدن جدید دو عامل قری در کار بوده است اول - محیط تازه
که اعراب در آن واقع شده ، دوم - خصایص عقلانی آنها . ما راجع بمحیط شرحی
در سابق ذکر نمودیم .

اعراب پس از آنکه از عربستان خارج گردیدند با تمدن روم و یونان^(۱) سروکار

۱ - در اینجا تمدن ایران گویا اشتهاً از قلم افتاده است چه خوانندگان میدانند که مصنف در چندین
جای کتاب آنرا ذکر نموده است از جمله در صفحه ۲۳۳ تحت عنوان (حکومت ایران)
میگوید اعراب در ایران بتدنی بر خوردند که آن یکی از تمدنهای با شکوه و عالی شمرده
میشد و لذا از اجزاء مربوطه بقنون و صنایع آن بنای اقتباس را گذاشتند و نیز در صفحه ۵۷۲
(بقیه در ذیل صفحه ۸۰۶)

پیدا نمودند که باقیمانده آن همانوقت هم در نظرایشان بسیار حیرت انگیز بوده است . آنها عظمت و مجد این تمدن روم شرقی را تصدیق نمودند همانطور که اهمیت نظامی ویرا قبول نموده بودند و با قدم سریعی بنای کوشش را گذاشته که در ردیف آنان قرار گیرند لکن باید دانست که برای قبول يك تمدن عالی و استفاده از آن استعداد ماده شرط اعظم میباشد چنانکه کوششهای پید حاصل چندین قرن ملل وحشیه برای استفاده از تمدن روم ثابت میکند که این امر تا چهقدر خطیر و مهم و مشکل میباشد هر چند معلوم نیست که تمدن آنها پیدر از اسلام که با اقوام دنیا روابط تجارتی داشته اند بچه پایه بوده است لکن ما این مطلب را ثابت نمودیم که زمان بعثت پیغمبر اسلام ادبیات آنان بدرجه کمال بوده و واضح است یکقوم دارای ادبیات کامل نسبت بیکسلسله مسائل و امور هر قدر هم افراد آن جاهل بوده باشند میتوانند آن مسائل و امور را بآسانی تحصیل نمایند و از همین جاست که آنها احساسات و جوشی که در فتوحات از خود بروز دادند در تحصیل تمدن این دنیای تازه هم همان احساسات و جوش را به بروز و ظهور رسانیدند . خرافات و موهوماتیکه از مدت طولانی در دماغ اقوام روم شرقی جا گرفته بود مسلمین در اخذ تمدن دنیای جدید ابدآ تحت تأثیر آن خرافات و موهومات نرفته و در نتیجه فکر باز و خیال آزاد بنای ترقی را گذاشته و زود جلورفتند ، در تاریخ اغلب اقوام دیده شده که افکار و خیالات گذشتگان که بکوقت برای آنها مفید بوده است بعد مثل اصول مسلمة در دماغ آن اقوام طوری ریشه دوانیده که آنها را از ترقی باز داشته و نتوانسته اند قدمی جلوتر بروند

آزادی خیال که جبلی عرب بود و فکر مخترع سبب گردید که با قدم سریعی

(بقیه از ذیل صفحه ۸۰۰)

ذیل عنوان « منابع اطلاعات علمی و ادبی » میگوید که یکقسمت از منابع اعراب کتبی بوده که در آن کشور اشاعت و انتشار داشته است و آنچه در ابتدا بهر بی ترجمه شده از همین کتب بوده است بنا بر عقیده خود مصنف ، اعراب در تشکیل تمدن (غیر از تمدن روم و یونان) از تمدن باستان ایرات هم استفاده زیاد نموده اند .

شروع با کتشافات تازه نموده و چنانکه در سابق گفتیم در اندک زمانی در معماری و سایر فنون و حرف در طی ترقیات علمی بدایعی بکار برده اند که هر صنعتی که از زیر دست آنها بیرون آمده در نظراول ممتاز معلوم میشود. البته فلسفه نظری یونانرا که موافق با ذوق آنها نبود چندان ترقی و توسعه ندادند لیکن علوم و ادبیات و اقسام پیشه و هنر را بسی ترقی داده و در بسط آنها قدمهای نمایانی برداشتند ، چنانکه مآشعب مختلفه این ترقیات را در سابق به تفصیل بیان نمودیم.

اینهاست بیکقسمت از عوامل و اسباب عمده ترقی عرب و اکنون قلم را بر شرح عوامل و اسباب انحطاط آنها معطوف میداریم .

فصل دوم

اسباب انحطاط عرب

عوامل و اسبابی که ذکر آن در ارتقاء عرب گذشت اکثر آنها را در انحطاط عرب هم میتوان اسباب قرار داد و مقدم بر همه همان سبب و عامل مهمی است که ما آنرا وقت و زمان نام نهادیم و در اینجا همینقدر کافی است نامی از آن برده شود زیرا که آن از جمله اسبابی است که مفیدترین نتایج يك خصلت و عادت را بنتایج بسیار مضر و زشت و بدی تبدیل نموده تحویل ما میدهد . مثلاً همان لیاقت و استعداد یا عقل و هوشی که در یکوقت سبب پیشرفت و کامیابی میشود وقت دیگر باعث شکست و تنزل میگردد . ملاحظه کنید خاصه جنگجویی عرب در یکوقت چقدر مفید اتفاق افتاده و بعد در خاتمه فتوحات و نبودن حریفی در مقابل همانقدر خاصه مذکوره مضر و باعث خرابی آنها گردید و مخصوصاً از آن بیعد عادت زندگی ملوک الطوائفی بر وجود آنها غالب آمده و شروع بتجزیه کشور نمودند که عاقبت آن بربادی و انقراض بوده است . واقعاً اعراب اندلس در نتیجه جنگهای داخلی جزیره صقلیه و اندلس را از دست داده و رقابت داخلی دائمی آنها علت پیشرفت نصاری گردید . از جمله نظامات سیاسی و اجتماعی عرب را که ما در عداد اسباب ترقی وی

قرار دادیم در انحطاط هم باید آنرا از عوامل مؤثره دانست زیرا که فتوحات اعراب از روزی شروع گردید که آنها از برکت آئین محمدی در مقابل يك قانون سرطاعت و تمکین فرود آوردند و همین حس اطاعت و انقیاد بود که تمام قبایل و طوایف مختلفه عربستان را تحت اوای واحد جمع نمود و این قانون سخت ناوقنی مفید بحال آنها بوده است که احتیاجات آنها باظواهر احکام قرآنی مطابقت داشت

(۳۶۴) - جوان عرب از اهل مصر علیا

ولی وقتی که بواسطه توسعه و بسط کشور و ترقیات تمدنی لازم شد که در نظامات سابقه اصلاحاتی بعمل بیاورند معلوم گردید که نظامات مذهبی بارسنگین و سختی است که هیچوقت نمیشود از حمل آن شانه خالی کرد. این نظامات که در زمان پیغمبر (ص) در حقیقت کاشف و حاکی از احتیاجات عرب بود چند قرن که از اینمیان گذشت کفایت ضروریات و احتیاجات آنها را نمینمود و چون قرآن علاوه بر احکام مذهبی و دیناتی مشتمل بر تمام نظامات سیاسی و اجتماعی هم میباشد و نظر بالهامی و وحی منزل بودن، تغییر و تبدیل مندرجات آن غیر ممکنست لذا نمیتوانستند بمناسبت احتیاجات وقت تغییری در نظامات سابقه وارد سازند و اثر این عدم مطابقت زمانی ظاهر و آشکار گردید که حکومت سیاسی عرب رو بضعف گذارده و از نفوذ آن کاست چنانکه بهمانه اینکه دیانت اسلام را میخواهند تجدید کنند از هر طرف صدای واشریعتاء و الاسلاماء بلند شده ضدیت و مخالفت های مذهبی شروع گردید و میگفتند باید بظواهر احکام قرآنی عمل نمود و حال آنکه مقام خلافت بغداد و اندلس در زمان عروج اسلام که حکومت قوی بود موقع ضرورت همین احکام را تأویل نموده مفاد و مقصود آنرا گرفته عمل مینمودند.

بزرگترین مشکلات عرب این بوده که آنها نظامات سیاسی خود را ابدانیتوانستند اصلاح کنند. يك شخص تحت عنوان خلافت در رأس تمام اموریك کشور وسیع قرار گرفته

زمام حکومت مذهبی و نظامی و نیز اجتماعی تماماً در دست شخص او باشد، درست است که آن برای فتوحات و کشورگیری خوب بوده لیکن برای کشورداری آنقدر مفید نبوده و نیست. حکومت‌های بزرگ خودسر که یکنفر بر تمام آنها حاکم علی‌الاطلاق باشد در مواقع جنگ سبب پیشرفت گردیده اما بعد از فتح، آبادی و عمران کشور منوط بر این است که آن یکنفر اعلی‌درجه کفایت و لیاقت را دارا باشد و الا حکومت رو به ضعف و انحطاط خواهد نهاد.

یکی از نتایج خیلی بزرگ این طرز حکومت این شده که امپراطوری اسلام به - قسمتهای کوچکی تقسیم شده و ولّات که قائم مقام خلفا و دارای اختیارات مذهبی و نظامی و اجتماعی هر سه بودند در اندک زمانی خود را از خلیفه مستغنی دیده بنای سرپیچی را گذاشتند و چون برای جلوگیری و سرکوبی آنها قوه ای در کار نبود چیزی نگذشت که آنها تشکیل حکومت بالاستقلال برای خود دادند. پیشرفت و کامیابی یکنفر سبب تجزّی دیگران شده و همینطور بهترین ایالات اسلام بچندین حکومت مستقلة تقسیم گردید.

تقسیم مذکور دارای اثر و نتیجه خوب و بد هر دو بوده است اما نتیجه بد، چه آن سبب گردید که قوه نظامی عرب تقسیم شده محدود گردید اما نتیجه خوب آن این بوده است که در مدنیّت اسلام بواسطه تشکیل همین حکومت‌های مستقل کوچک ترقی نمایانی حاصل شد. مصر و اندلس اگر از خلافت بغداد مجزّی نمیشدند هیچوقت ممکن نبود که اینقدر معمور و آباد شده و بدین پایه ترقی حاصل کنند. اگر حکومت این بلاد به ولّانی سپرده میشد که همیشه تغییر و تبدیل یافته و مقصود آنها فقط اندوختن ثروت و مال بوده بعمران و آبادی کشور هیچ اهمیت ندهند مسلماً حالت این ممالک در آنوقت نظیر حالت کنونی مملکت عثمانی بوده است که حکام را روزانه تغییر میدهند. از میان این حکومت‌های مستقلة بعضی ها ترقیات نمایانی حاصل نموده ولی سرانجام آنها هم نظیر سرانجام همان حکومت‌های قدیمه گردید که عوض آنکه تشکیلات نظامی خود را مانند عصر حاضر بر روی مبانی و اصول صحیح و اسلحه خوب و آلات حرب

عمده قرار دهند فقط بعد از نفرت سپاه و بهادری آنها قناعت مینمودند. آری تمدن ، عادات و اخلاق قوم راملایم و نرم نموده و عقل و ادراک را منور و روشن میسازد ولی باید دانست که آن نه خصایص جنگجویی در قوم ایجاد میکند و نه برای آخرین ساعت فضا و زوالی که لازمه هر حکومتی است ویرا مهیا و آماده میسازد.

يك قوم که افراد آن در نهایت آرامی و راحت بسر میبرند چیزی نخواهد گذشت که مورد هجوم و حمله قوم دیگری واقع خواهند گردید که هر فرد آن دوچار فلاکت و پریشانی بوده و در این صددند که وضع و حالت خود را اصلاح نمایند. تمدنهای عالی و مجلل اعصار قدیمه همینطور بر باد رفته اند چنانکه برای رومیان همین وضعیت پیش آمده و عرب هم از روی ناموس مزبور محکوم بزوال و انقراض گردید .

جهانگیران مختلفه از قبیل ترك و تاتار و مغول و غیره که خلافت عرب را در زمان عروج آن برباد داده خود بجای آنها قرار گرفتند ، شکی نیست که آنها هنگامی که حکومت خود را برقرار میکردند نهایت درجه مفلوک و پریشان حال بوده و در هر يك از افراد قوه صبر و تحملی وجود داشت که با تمام شدايد و مصائب زندگانی مقاومت نموده از زیر بار هیچگونه محنت و رنجی شانه خالی نمیکردند .

از جمله اسباب انحطاط خلافت عرب تعدد و اختلاف اقوامی است که در قلمرو حکومت اسلامی سکونت داشتند و آن از دو طریق مختلف تأسف آوری تأثیر بخشید : اول جمع شدن این اقوام مختلفه در یکجا سبب تولید رقابت گردید ، دوم - امتزاج و اختلاط با آنها سبب شد که خون عرب زود تغییر نموده فاسد گردید .

در يك کشور اقوام و ملل مختلفه که جمع میشوند اختلاط آنها با هم همیشه سبب بربادی و تباهی است و تاریخ ثابت میکند که وقتی که اقوام مختلفه در قلمرو يك سلطنت قرار میگیرند حکومت نمودن بر آنها موقوف است بر دو شرط : یکی قوت و اقتدار قوم فاتح باید بدرجه ای باشد که اقوام مغلوبه به هیچوجه نتوانند از فرمان وی سرپیچی کنند ، ثانیاً قوم فاتح از ازدواج و امتزاج با آنها بکلی اجتناب نماید و سخن اینجا است که عرب شرط دوم را ابدأ رعایت نمود .

زومیان تا چندی این شرط را کاملاً رعایت مینمودند و برپای آن‌ها هم از روزی شروع کردید که شرط مذکور را از نظر محو ساختند. دیگر از اسباب برپای حکومت باستانی روم این بوده است که سلاطین و فرمانروایان دنیای قدیم آن‌ها بر عیای غیر مذهب و وحشی خود برای سکونت در شهر روم آزادی تام و حق کامل دادند چنانکه اقوام مختلفه ای آنوقت در روم مسکن داشتند که عده بومیان بر آن‌ها فزونی نداشت، این بود که افکار و خیالات بلندی که اسباب ترقی و تعالی آن‌ها بود بتدریج زایل گردید. در ابتدا هر یک نفر رومی برای اینکه عظمت و مجدای نمرکز امپراطوری دنیا کمال مطلوب وی بود در حفاظت آن جان خود را بیدریغ قربانی مینمود لیکن ظاهر است که اقوام وحشی کجا میتوانند بی باهمیت اینگونه منظور و آمال عالی ببرند.

اقوام مختلفه که از حیث روحیات و منافع و ذوق و سلیقه با هم اختلاف دارند آن‌ها را مطیع يك قانون قرار دادن نهایت درجه مشکل میباشد و اغلب بدون اعمال قوه قهریه نمیتوان در آن کامیابی حاصل نمود.

عرب نسبت با اقوام مختلفه که رعایای وی بودند نمیتوانست هیچوقت اعمال جبر و نفوذ نماید زیرا که آن‌ها دین اسلام و نظامات اسلامی را با کمال رغبت و رضا قبول نموده و تمام مسلمانان از هر قومی که بودند در نظر حکومت با هم برادر و برابر بودند و این برادری و برابری مبنی بوده بر احکام قرآنی که تغییر و تبدیل آن از عهده قوم فاتح خارج بوده است.

خلاصه غالب و مغلوب از حیث عقاید و افکار و منافع و مضار با هم متحد و ذر واقع يك ملت بودند و تا زمانی هم که عرب غالب بود این اتحاد در تمام کشور باقی بوده است.

جمع شدن این اقوام مختلفه در یکجا برای حکومت اسلامی نتیجه بد و خطرناکی که داد ما آنرا در فوق ذکر نمودیم، یعنی اعراب با اقوامی که با آن‌ها سر میبردند پشت سر هم بنای امتزاج و ازدواج را گذاشتند. در ازدواج با بعضی از این اقوام مثل نصاری اندلس که از حیث درجه و مقام چندان پست تر از آن‌ها نبودند ممکن بود که

اعراب فضائی هم کسب کنند ولی در اختلاط با بربر و بعضی اقوام پست دنیا جز نقصان و ضرر چیز دیگری نبوده است و در هر دو صورت فاسد شدن خون عرب و رفتن خصایص قومیه آنها امری بود حتمی و واقعاً و قتیکه حکومت آنها در مصر و اندلس خاتمه پیدا نمود در میان سکنه این ممالک عرب خالص خیلی کم یافت میشد .

اگر ما از تمام قشون کشیها و سایر اسباب انحطاط عرب قطع نظر نماییم برای انقراض وی همین مسئله ازدواج و امتزاج با اقوام مختلفه کافی خواهد بود ، وضعیت مراکش هم دلیلی است بر اینمعنی . این کشور از اسارت اجانب محفوظ مانده لیکن از ترقی قدیم آن که یکوقت با اندلس همسری مینمود اثری ظاهر نیست و بحالت يك قوم نیم وحشی باقی مانده است . کثرت نفوس بربر و ازدواج و امتزاج متوالیه با حبشی ها صدمه بزرگی بتمدن آن وارد ساخت . میگویند که مراکش در آتیه از همین نسل مختلط ترقی خواهد نمود و ممکن است همینطور باشد ولی برای قومیکه میخواهد هویت خود را در دنیا محفوظ دارد من هیچوقت طالب اینگونه ترقی نیستم .

فصل سوم

اهمیت عرب در تاریخ

شرحیکه راجع بمدنیت عرب و نیز علل و اسباب ارتقاء و انحطاط وی تا اینجا ذکر شد از آن معلوم گردید که در ملت مزبور محامد و معایب بزرگی وجود داشته خاصه در خصایص عقلی درجه کمال را دارا بودند . پیروان اسلام در نظامات سیاسی و مدنی از رومیان خیلی عقب بوده ولی در علوم و فنون و اقسام پیشه و هنر از آنها بر مراتب جلو بوده اند و بطور کلی میتوان گفت که ایشان در تاریخ عالم مقام بلندی احراز نموده اما آن مقام چه بود اینک قلم را ببیان آن معطوف میداریم .

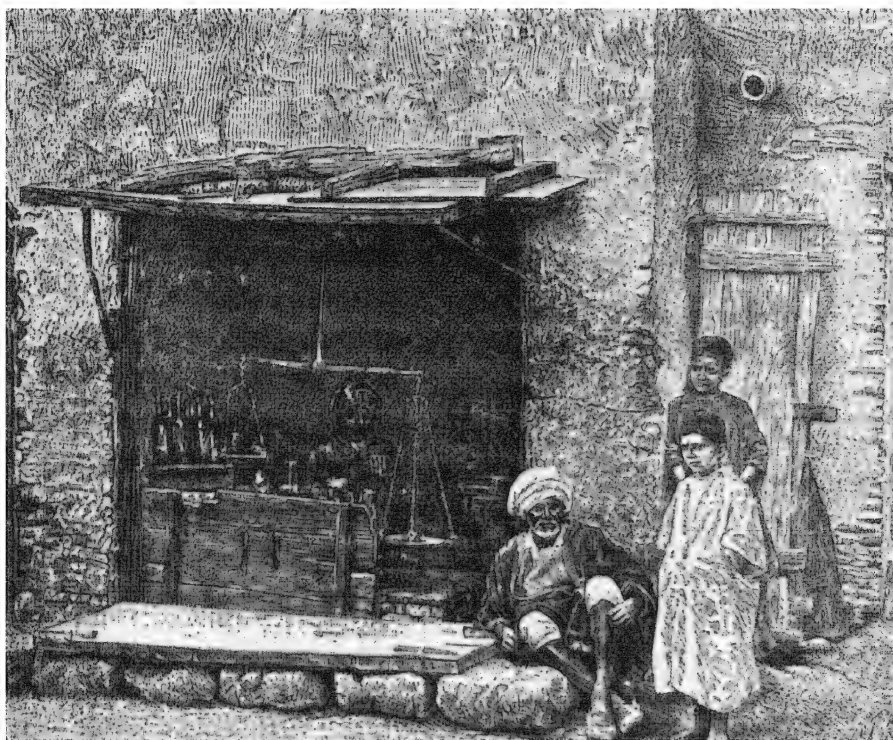
اگر بخواهیم مقام مزبور را درست سنجیده زمینه کاملی از آن بدست بیاوریم مقیاسی لازم است تا بوسیله آن فضیلت و برتری افراد یا اقوام را بتوان کاملاً از هم تمیز داد ولی چنین مقیاسی ابدأ در دست نیست و در صورت نبودن مقیاس بدیهیست که

بیان ما بیشتر مبنی خواهد بود برقیاسات و حدسمات و آنهم بقدری تخلف پیدا میکند که نتیجه تحقیق ظنی و غیر قابل یقین خواهد بود.

شما فرض کنید که برای فضیلت و برتری يك شخص مقیاس نظری که تا کنون برقرار نشده وجود هم میداشت مصلک ناچار بودیم که همیشه آنرا تغییر دهیم چه آن چیزی که در یکمصر مقیاس فضیلت شناخته میشود نمیتوان آن را در عصر دیگر مورد استفاده قرار داد، مثلاً آخرین درجه آمال یکنفر یونانی در یک عصر این بود که در میدان بازی المپیاد در درجه اول قرار گیرد و آن کسی که در کشتی، دویدن، مشت زدن و مانند آن از ورزشهای بدنی گوی سبقت میربود تا اینحد مجلل و محترم شمرده میشد که نامش را روی سنگ مرمر نقش نموده تا این درجه باو حق میدادند که در ورود بشهریکه مولد و موطن او بوده است میتواند از دروازه داخل نشود بلکه حصار شهر را برای او خراب کرده وارد شهرش نمایند. در عصری که قوت جسمانی نهایت لزوم را داشت البته میتوان چنین امری را سرمایه اعتبار و افتخار قرار داد اما در زمان حاضر صاحبان چنین هنری فقط در قری و قصبات میتوانند هنر خویش را نمایش داده و بزحمت نان یومیه خود را تحصیل نمایند.

مقیاس تفوق بمرور زمان تبدیل پیدا میکند. در قرون وسطی معیار مزبور به قوت بدنی و بهادری محدود بوده است و در ازمنه بعد یکوقت منحصر بعلوم و فنون و اوقات دیگر بفصاحت و بلاغت و قوه نطق و بیان اختصاص داشته و عصر حاضر بر روی ثروت قرار گرفته است چنانکه بعد از این حکومت روی زمین مخصوص قومی خواهد بود که از حیث ثروت و ثروت مقدم بر سایرین باشد. امروزه در ملت یهود در تحصیل ثروت استعداد غریبی مشاهده میشود و هیچ قومی نمیتواند با آنها در بازارهای دنیا رقابت و همدوشی نماید و نظر بمخالفتهایی که عموماً نسبت بآنها ابراز میشود بنظر میآید که برای از بین بردن قوه مالی خطرناک آنها جنگ خونینی در آتیه بپا خواهد شد.

هرگاه علل و اسباب کامیابی يك فرد یا قومی را تحت نظر قرار دهیم مع التعمجب

(۳۶۴) - عطار تونس

می بینیم که در میان آن اسباب، عقل و هوش سبب خیلی ضعیفی بشمار آمده برعکس قوت اراده و ثبات عزم و شجاعت و شهامت از عواملی هستند که در آن سهم وافری گرفته اند. اگر دو فرد یا دو قوم را فرض کنیم که یکی درجه عقل و ادراکش معمول و عادی اما دارای جرئت و جسارت و اراده و عزمش بحدی است که در وصول بمطلوب خویش حاضر است نقد حیات خود را هم قربانی نماید و آن دیگر در خصایص عقلانی بدرجه کمال رسیده لیکن فاقد صفات فوق الذکر میباشد ما در همان بادی نظر میتوانیم بدون تردید بگوئیم که فتح و ظفر نصیب اولی خواهد بود یعنی آنقوم یا آن فردیکه درجه ادراکش ضعیف ولی عزم و اراده اش قوی میباشد سبق را برده و بر حریف فائق خواهد آمد حتی اگر ما قوت ادراک را شرط کامیابی هم بدانیم.

میتوانیم بگوئیم که اگر آن از حد اعتدال تجاوز کند بجای فایده ضرر خواهد رسانید. اگر چه این دعوی تا حدی متناقض و خلاف عقل بنظر میرسد لیکن اگر کامیابی دو قوم متحاربی را برای لحظه ای در نظر بگیریم که یکی تمام خصایص فوق الذکر را دارا باشد و افراد قوم دیگر فقط علوم عقلی و حکمت نظری را تکمیل نموده اما در زندگانی خویش منظور و آمالی که در راه آن حاضر به فداکاری باشند دارا نبوده بلکه اصلاً ایدآل را جزء خرافات خیال کنند اشکال برطرف شده و ادعای فوق را تصدیق خواهیم نمود.

بعضیها دین اسلام را بواسطه نداشتن افکار علمی و مسائل فلسفی مورد طعن و ایراد قرار داده اند و حال آنکه تا کنون در دنیا حکیم و فیلسوفی نیامده است که اصول عقلی وی بتواند عشر آن حکومت و اقتداری را که تخیلات بانیان مذاهب دارا هستند برای خود احراز نماید.

عرب باشد یا رومی، کمال مطلوب، انتشار دین باشد یا دفاع از پایتخت روم تا وقتی که این عقیده بقوت خود باقی است و تا وقتی که صاحبش را برای دادن جان مستعد و آماده میسازد رسیدن بمقصود هیچ اشکالی نخواهد داشت. تاریخ عالم از روی همین اصل تشکیل یافته و معلوم هم نیست که آینده چیزی بر خلاف آن پیش بیاید. رومیان تا وقتی که مالک روی زمین بودند تفوقی در علوم و فنون نداشتند و در حکمت و علوم نظری شاگرد یونان بوده و همان یونان استاد هم تحت سلطه حکومت روم شاگرد قرار گرفته بود.

اگر مافقط کامیابی صوری و دنیوی را منظور نظر قرار دهیم میتوانیم بگوئیم که برای مزیت و تفوق مقیاسی که در نظر است عبارت از همان خصایص روحیه قومی است که در فوق ذکر نمودیم لیکن این مقیاس هم ما را فریب میدهد چه تمام اهمیت آن بهمان نتیجه مطلوبه یعنی کامیابی موقتی محدود میباشد.

علیهذا بر ما لازم میشود که بمقام عالیتتری قدم گذارده فایده و آسایش نوع بشر را که از هر چیزی بالاتر و مقدس تر است منظور نظر قرار دهیم و در این صورت

معلوم میشود که مقیاس تفوق و برتری روی خصایص قومی نیست که گفتیم بلکه در اعلی درجه استعداد دماغی و عقلانی میباشد. امثال نیوتن و لیبنیتز^(۱) در میدان بازی المپیک کامیابی حاصل نمودند و یا مقابل نظامیان رشید روم لحظه ای نمی توانستند مقاومت نمایند ولی این آفرینندگان نتایج فهم و ادراک انسانی از نتایج قریبه و بعیده اختراعات و اکتشافات خود انقلابانی در دنیا ایجاد نمودند که از انقلابات تمام جهانگیران و بانیان حکومت عظیم الشأن آسیا بمراتب بالاتر بوده است چنانکه نسلهای آینده راجع بتاریخ گذشته این قضیه را بایک آزادی که ما آن را امروز فاقدیم تسویه خواهند نمود که از اختراع صنعت چاپ، ماشین بخار، تلگراف، راه آهن و امثال آن در وسایل زندگانی نوع بشر تغییرانی که روی داده بزرگترین و مشهورترین انقلابات تاریخی در مقابل آنها ابدأ قابل ذکر هم نمیشد.

پس اگر بخواهیم از کامیابی های مادی که در نظر عامه مهم میباشد و مورخین در تفصیل اشخاص یا اقوام از همدیگر همانرا مقیاس قرار داده اند بکلی صرف نظر نمائیم بعدای رسا میگوئیم که مزیت عقلانی یکقوم و میزان ترقیات تمدنی وی مبنی است بر عده رجال نامی درجه اولی که در آنقوم پیدا شده اند. ظاهر است که قوم مزبور بوسیله تفوق و مزیت عقلانی میتواند بکامیابی دنیوی هم نایل گردد بشرطی که از رجال متوسط در عقل و ادراک و نیز تربیت یک عده کافی هم در میان آنقوم موجود که خصایص روحیه فوق الذکر را بطور اکمل دارا باشند.

پس از طی مقدمات اولیه فوق، راجع برتبه و درجه پیروان اسلام در تاریخ عالم الحال میتوانیم عقیده خودرا صحیحاً اظهار داشته و میگوئیم که از ایجادات و اکتشافات آنها معلوم میشود که یکعده رجال نامی درجه اول در میان آنها وجود داشته است اما نظیر آن رجالی که ما در فوق اسم بردیم؟ خیر، و من میتوانم بگویم که هیچ وقت چنین رجالی میان آنها پیدا نشدند.

مسلمین در بسیاری از مسائل از یونانیها عقب بوده لیکن در مراتب فهم و ادراک

با ررمیان همدوش بوده‌اند. خاصیتی که در رومیان وجود داشته و همان خصایص سبب کامیابی دیرین آنها گردید اعراب آنها را فاقد بوده و اگر هم دارا بودند موقتی بوده و پس از چندی از دست دادند.

اگر بخواهیم پیروان اسلام را بجای اقوامی که از صفحه هستی خارج شده‌اند با اقوام اروپا مقایسه کنیم میگوئیم که آنها در مزایای عقلی و اخلاقی هردو از اروپا بالاتر بوده‌اند زیرا که چندین مدارس عالیہ قرن‌ها بر روی تصانیف آنها دایر و مطابق اصول آنها عمل میشد.

قریب بعصر تجدّد اروپا بوده‌است که خلافت عرب بکلی از صفحه کیتی خارج گردید و ما نمیتوانیم بگوئیم که آنها در یک روزی چه قدمی میتوانستند در ترقی بردارند ولی ظنّ قوی آنست که از این ترقی که حاصل نمودند قدمی جلو تر نمیتوانستند به روند چه در نظاماتشان نقائصی وجود داشت که آنها را از ترقی جدّاً جلوگیری مینمود. بدیهی است که زمان حال با زمان انقراض خلافت عرب دو عصر متباینی است که ابداً نمیتوان آنها را با هم مقایسه نمود ولی اگر مجبور شده این دورا با هم مقایسه کنیم میگوئیم که رجال نامی درجه اولی که در میان پیروان اسلام پیدا شدند بدون تردید دون رجال نامی عصر حاضر بوده ولی نسبت بطبقات متوسطه اقوام موجوده مساوی بلکه بالاتر بوده‌اند.

در باب طبقات متوسطه پیروان اسلام عقیده‌ای که اظهار نمودیم نسبت بطبقات متوسطه تمام اقوام موجوده مشرق نیز میتوانیم عین آنرا اظهار داریم. عرب باشد یا هندی و یا چینی طبقات متوسطه آنها نسبت بطبقات متوسطه اروپا از هیچ جهت کمی ندارند. دهقان و فلاح، اهل صنعت و حرفت، عمله و کارگر در شرق نظیر اروپا تماماً قابل لایقند. در امریکا و استرالیا رقابتهای خیلی سختی بین کارگران چینی و انگلیسی وجود دارد و در نتیجه کارگران چینی را که از این کشورها ناچار شده خارج سازند خود يك دليل قاطعی است بر این معنی. خلاصه اقوام مشرقی از حیث استعداد و لیاقت جبلی و فطری لا اقل باید گفت که با مانوعاً مساوی میباشند لیکن از نظر احتیاجات

و تقوی و عادات و رسوم قدیمه بر ما مزیت دارند و اما با اقوام مذهب و ترقی یافته اروپا هم مساوی شده در ردیف آنها قرار گیرند فقط يك مانع بزرگی در آنها موجود است که باید آنرا رفع نمایند و آن نداشتن رجال نامی درجه اول و یکمده کافی از اشخاص لایق درجه دوم میباشد و اگر از این بیچاره ها مانع مزبور برداشته شود میتوانند در اندك زمانی با اقوام ترقی یافته اروپا همسری نمایند و اینهم یکی از خوشبختی های ماست که هنوز در آنها مثل اروپا رجال درجه اول پیدا نشده و الا با خصایص و مزایای قابل توجهی که در توده مشرق وجود دارد خوف این بود که با قدم سریعی از ما جلو افتاده و در رأس تمدن ما قرار گیرند. اگر آن روز برسد که فرقه سوسیالیست ما بمرام خود نائل آمده زمام امور را شخصاً بدست بگیرد و اشخاص نامی درجه اول بتدریج از میان بروند باید یقین کرد که يك چندی بعد از این واقعه زمام حکومت دنیا به دست اقوام ممالك اقصای شرق خواهد افتاد.

فصل چهارم

حالات حاضرة اسلام

اگر چه خلافت عرب از چندین قرن است که بکلی انقراض یافته و ترقی و تمدنی که بود از سالیان دراز دستخوش فنا و زوال گردیده بالاخره جزء تاریخ عالم قرار گرفته است و معذالك نمیشود گفت که پیروان اسلام مرده اند چه آئین و مذهب و زبانی را که در دنیا اشاعت و انتشار دادند اکنون هم بیش از زمان عروج حکومت اسلامی در دنیا شایع و منتشر است. از مراکش تا هندوستان زبان عربی شایع و ترقی دین اسلام روز افزون میباشد. علمای جغرافی عدّه نفوس مسلمین روی زمین را دو بیست و چهل کروار نوشته اند ولی اینطور نیست بلکه ظنّ قوی این است که شماره آن بیش از این مقدار میباشد و آمار مذکور در زمانی ترتیب داده شده که حالات مسلمین چین و افریقای مرکزی درست بر ما معلوم نبوده است. دیانت اسلام گذشته از عربستان حلیه در مصر، شام، روم، آسیای صغیر، ایران، قسمتی از روسیه، افریقا، چین، هندوستان

و غمره شایع بلکه تا حدود ماداکاسکار و افریقای جنوبی دامنه آن بسط پیدا نموده و در جزایر مالزی و جاوه و سوماترا شایع می باشد و بحشیهای افریقا تا کینه جدید و امریکا هم خود را رسانیده است .

اسلام بایک طریق ساده و سهلی پیش می رود که واقعاً حیرت انگیز است و باید آنرا جزء اختصاصات اسلام شمرد . در هر جایی که مسلمین قدم گذارده اند اسلام در آنجا ریشه دوانیده و برای همیشه باقی مانده است . در چین و افریقای مرکزی و روسیه نه بطور حمله و طرز کشور گیری بلکه با لباس تجارت وارد شده حالیه که ورها مسلمان موجود می باشند و در واقع سکنه این بلاد نه بطور تهدید یا تطمیع بلکه با اختیار و از روی رضا و رغبت داخل در دین اسلام شده اند و تا کنون شنیده نشده است که نیروئی هم بکمک این تجار اعزام شده باشد . عجبتز اینکه در هر کجا همینکه تخم این مذهب ریخته شده بعد خود بخود بنای رشد و نمو را گذارده است مثلاً از چندین قرن است که این مذهب در روسیه شایع و نتوانسته اند آنرا از میان بردارند . در هندوستان فعلاً زیاده از صد کرور مسلمان موجود می باشد و کشیهای پروتستان با مبالغ هنگفتی که صرف تبلیغات آنها میشود هنوز نتوانسته اند پیشرفتی حاصل کنند . عده مسلمین افریقا بر ما معلوم نیست ولی سیاحانی که آنحدود را سیاحت نموده اند نقل میکنند که در هر نقطه بهرق اسلام در اهتزاز است . اسلام در میان اقوام افریقا در حقیقت تمدنی را انتشار میدهد که اهالی در اخذ آن منتها درجه احتیاج را داشته اند ، خلاصه در هر گوشه این کشور بساط فیض اسلام گسترده است .

مسیو ژ. دوال^(۱) چقدر خوب مینویسد : « خدایانرا که در این کشور از سنگ

و چوب تراشیده پرستش مینمودند تماماً از برکت دیانت اسلام از بین رفته و نابود شده اند آدم خواری و قربانی نمودن انسان که قدیم معمول بود بکلی منسوخ گردیده است . حقوقی برای زنان مقرر می باشد اگرچه آن اینقدر زیاد نیست . تعدد ازواج محدود و اجراء آن مطابق با شریعت اسلام است . حقوق افراد خانواده محفوظ می باشد . غلام عضو

عائله بشمار آمده و باب آزادی همیشه
بر روی وی باز است. بواسطه نماز و روزه
وز کوه و میهمان نوازی و وضعیات
قومی آنها بهتر و پاکیزه تر شده است.
حس عدل و انصاف و خیرات و مبرات
در هر شخصی وجود دارد، حکام هم
خود را مسئول رعایا دانسته و احساس
میکند که در مقابل رعایا وظایفی را
عهده دار میباشند. امور معاملات
بر روی قواعد معینی قرار گرفته و
از آن تجاوز نمیشود و اگر حکام اینجا

(۳۶۵) - میز کوچک ساحت دمشق

هم مثل سایر حکام دست تطاول و تعدی و جور بطرف رعایا دراز نکنند در نتیجه
خوف از خدا که احکام الحا کمین است تخفیفی در تعدی و ظلم آنها پیدا میشود و همچنین
مظلوم بامید حیات جاودانی و طمع نعمتهای اخروی در صدمات وارده تحمل نموده
شکیبائی را پیشه خود قرار میدهد و اینهاست خلاصه آن مواهب و عطایای غیر قابل
زوالی که مذهب اسلام در باره این وحوش مبذول داشته است.

چین در تبدیل مذهب يك سر زمین خیلی سختی است که کشیشان اروپا
با وسایل زیادی که برای آنها فراهم است مهذا صراحةً بعبجز خود اعتراف مینمایند
ولی مذهب اسلام با فقدان وسایل خارجی روزانه توسعه پیدا میکند چنانکه امروزه
زیاده از چهل کروم مسلمان در تمام چین و در يك یکن تنها صد هزار نفر مسلمان الساعه
موجود میباشد.

پرفسور وازیلی یف^(۱) مینویسد: «مذهب اسلام از راهی که وارد چین شده

۱- Vasilieff.

مذهب بودا هم از همان راه بعین ورود نموده است مگر تعجب در اینست که مذهب اسلام بر مذهب بودا دارد غلبه پیدا میکند و عقیدهٔ مسلمین آنجا اینست که بعد از چندی اسلام مذهب بودا را از میان برده خود بجای آن قرار خواهد گرفت و البته اینمطلب قابل ملاحظه است که اگر بالفرض چنین امری اتفاق افتاده و کشوری مثل چین که قسمت بزرگ نوع بشر را تشکیل میدهد تمام آن تحت لوای توحید جمع شود انقلابی در کلیه روابط و تعلقات دنیای قدیم پیدا خواهد شد. بعلاوه مذهب اسلام از جبل الطارق تا اقیانوس کبیر وسعت پیدا میکند مسلماً مذهب تثلیث را در مخاطره هولناکی خواهد انداخت .

کتاب مادرین جابا تمام رسید و اینک خلاصهٔ آنرا در الفاظ چندی ذیلاً از نظر خوانندگان میگذرانیم : اولاً باید دانست که در عالم خیلی کمتر اقوامی یافت میشوند که از حیث تمدن بر پیروان اسلام تفوق حاصل نموده باشند و دیگر ترقیات حیرت انگیزی که آنها بفاصله کمی در علوم حاصل نمودند برای هیچ قومی چنین امری میسر نگردید . آنها از نظر مذهبی در میان مذاهب تشکیل مذهب بزرگی داده که هنوز زنده ترین مذهب دنیا شمرده میشود و از نظر سیاسی حکومت بزرگی تشکیل داده و اما از نظر خصایص عقلانی و اخلاقی همینقدر کافی است که اروپا را تربیت کرده داخل در تمدن نمودند و بالاخره در عالم خیلی کمتر قومی یافت میشود که چنین مقام بلندی را برای خود احراز نموده باشد اما کمتر اقوامی هم پیدا میشوند که اینقدر حقیر و پست شده باشند و در حقیقت راجع بتأثیر اسباب و عوامل مختلفه در تشکیل يك حکومت و ترقی و انحطاط آن مثالی بهتر از مسلمین نمیتوان بدست آورد .

فهرست منابع و مراجع کتاب بر حسب فصول

چاپ - دوم

چاپخانه مجلس

این فهرست برای آشنکه صورتی از تمام کتاب های عربی مهم که یکی از زبانهای اروپا ترجمه شده در بر داشته باشد. فقط کتابهایی را در آن گنجانیده ایم که از روی اسناد اصلی یعنی کتب خطی و ابنیه و غیره تألیف شده. کتابهای عربی ترجمه نشده را ذکر نکردیم مگر وقتی که کتابی دارای اهمیت فوق العاده بوده است مانند مقامات حریری.

در این فهرست ذکری از بعضی مؤلفین ایرانی یا مغول دیده می شود که عموماً اشاره بدانها نمیکند، آثار ایشان برای معرفت تاریخ اسلامی در ممالک شرق بسیار سودمند است.

۱- فهرست کتب و جراید و مجلات

- 1—AMARI. *Biblioteca arabo-sicula*. Ro. ma, 1880, in-8°.
  - 2—ASSEMANI. *Bibliotheca orientalis clementino-vaticana*. Rome, 1719-1728, 4 vol. in-f^o.
  - 3—CASIRI. *Bibliotheca arabico-hispana Escorialensis*. Matriti, 1760-1770, 2 vol. in-f^o.
  - 4—DEREMBOURG. *Les Manuscrits arabes de l'Escorial*. 2 vol. in-8°, Paris, 1883.
  - 5—DOZY ETC. *Catalogus codicum orientalium bibl. Ac. Lugd. Batav. Lugd. Batavorum*, 1851-73, 5 vol. in-8°.
  - 6—DUGAT. *Histoire des orientalistes de l'Europe*. Paris, 1868-70, 2 vol. in-12.
  - 7—FRÉHN. *Indications bibliographiques relatives à la littérature historico-géographique des Arabes, des Persans et des Turcs*. Saint-Pétersbourg, 1845, in-8°.
  - 8—FLUEGEL. *Die Arabischen, Persischen und Turcischen Handschrift, der K. K. Hofbib. zu Wien*. Vienne, 1865-67, vol in-3 4°.
  - 9—GONZALÈS. *Plan de una biblioteca de autores arabes, espanoles*. Madrid, 1861. in-4°.
  - 10—HADJI KHALIFA. *Lexicon bibliographicum et encyclopedicum*. Ed. Fluegel, Leipzig 1835-58, 7 vol. in-4°.
  - 11—HERBELOT. *Bibliothèque orientale*. Paris. 1697. Il existe plusieurs éditions de cet important ouvrage; la meilleure est celle de La Haye, 1777-1779, 4 vol. in-4°.
- ۱- آماری - کتابخانه عربی صفایه، روم ۱۸۸۰
  - ۲- آسمانی - کتابخانه شرقی قنسی واتیکان، روم ۱۷۱۹
  - ۳- کازیری - کتابخانه عربی اسپانیایی اسکوریال، مادرید ۱۷۲۸، ۴ ج
  - ۴- درمبورگ - نسخه های خطی عربی اسکوریال، پاریس ۱۷۷۰، ۲ ج
  - ۵- دوزی و غیره - فهرست کتب خطی شرقی کتابخانه آکادمی لیدن، لیدن ۱۸۵۱ - ۷۳، ۵ ج
  - ۶- دوگات - تاریخ مستشرقین اروپا، پاریس ۱۸۶۸ - ۷۰، ۲ ج
  - ۷- فرون - اشارات در باب مآجع ادبیات تاریخی و جغرافیایی اعراب و ایرانیان و ترکها، پترزبورگ ۱۸۴۵
  - ۸- فلوگل - کتب خطی عربی و فارسی و ترکی کتابخانه دولتی وینه، وینه ۱۸۶۵ - ۶۷، ۳ ج
  - ۹- گونزالس - نقشه یک کتابخانه مؤلفین عربی و اسپانیایی مادرید ۱۸۶۱
  - ۱۰- حاج خلیفه - کشف الظنون، چاپ فلوگل، لایپزیک، ۱۸۳۵ - ۷۰۵۸ ج
  - ۱۱- اربلو - کتابخانه شرقی، پاریس ۱۶۹۷، از این کتاب مهم چندین چاپ موجود است، بهترین آنها چاپ لاهه ۱۷۷۷ - ۱۷۷۹ در ۴ ج است

- 12—HOMMELIUS. *Bibliotheca juris rabbinica et saracenorum arabum instructa*. Byruthi, 1762, in-8°.
- 13—HOTTINGER. *Promptuarium, sive bibliotheca orientalis*. Heidelbergæ 1658, in-4°.
- 14—ROSSI. *Dizionario storico degli autori arabi piu celebri e delle principali loro opere*. Parma, 1807, in-8°.
- 15—SCHNURRER. *Bibliotheca, arabica*. Halæ, 1811, in-8°.
- 16—WUSTENFELD. *Die Geschichtschreiber der Araber und ihre Werke* (XVIII vol. der Ab. der kon. Ges. der Wiss. zu Göttingen). Göttingen 1882, in-4°.
- 17—ZENKER. *Bibliotheca orientalis*. 2 vol. in-8°. 1846-1866. Leipzig. *On trouvera également des indications relatives aux ouvrages arabes, des traductions de manuscrits et des récits de voyage dans les pays arabes dans les publications périodiques suivantes:*
- 18—*Journal asiatique*. Paris, 1822-1883 (Maçoudi, Ibn-Batoutah etc., ont été traduits dans cet important recueil).
- 19—*Journal of the asiatic society*. 1837-1883. Calcutta.
- 20—*Zeitschrift der Deutsch. Morgenland Gesellschaft*. (Recueil contenant d'importants travaux sur les Arabes.)
- 21—*Bulletin et mémoires de la société de géographie de paris*. (Les tomes V et VI des mémoires contiennent la traduction de la géographie d'Edrisi)
- 22—*Journal of the royal geogr. society* Londres. Les voyages de Burton Pally, etc. en Arabie ont été publiés dans se recueil.) *Pour les indications bibliographiques relatives aux travaux scientifiques des Arabes, consulter également les ouvrages mentionnés plus loin à la fin du paragraphe relatif aux œuvres scientifiques des arabes.*

- ۱۲ - اومیلوس - کتابخانه اطلاعات حقوقی عبرانی و شرقی
عربی - بیروت ۱۷۶۲
- ۱۳ - هوتینگر - مخزن کتابخانه شرقی - هایدلبرگ ۱۶۵۸
- ۱۴ - روسی - فرهنگ تاریخی مؤلفین عرب و آثار عمده ایشان، پارم ۱۸۰۷
- ۱۵ - شنورر - کتابخانه عربی، هال ۱۸۱۱
- ۱۶ - ووستنفلد، تاریخ نویسندگان عرب و آثار ایشان (جلد ۱۸ مجموعه انجمن سلطانی شرقی کوئین کن) کوئین کن ۱۸۸۲
- ۱۷ - زنکر - کتابخانه شرقی، ۲، ج، لایپزیک ۱۸۴۶ - ۱۸۶۶
اشاراتی نیز در باب مؤلفات عربی و ترجمه های کتب خطی و سفرنامه های در ممالک اسلامی در جراید و مجلات ذیل میتوان یافت
- ۱۸ - مجله آسیائی - پاریس ۱۸۲۲ - ۱۸۸۳ (ترجمه مسعودی و ابن بطوطه و غیره در این مجموعه مهم انتشار یافته)
- ۱۹ - مجله انجمن آسیائی - کلکنه ۱۸۳۷ - ۱۸۸۳
- ۲۰ - مجله انجمن آسیائی آلمان (مجموعه ای شامل مطالعات مهم در باب اعراب)
- ۲۱ - مجله و نشریات انجمن جغرافیای پاریس (مجله ۶۰ نشریات آن شامل ترجمه جغرافیای اندرسی است)
- ۲۲ - مجله انجمن شاهی جغرافیائی - لندن (سفرنامه های بورتون و یالو و غیره برستان از این مجموعه انتشار یافته)
برای فهرست مراجع کارهای علمی اعراب باید بکتابی که در آخر فصل راجع بکارهای علمی اعراب از این پس ذکر خواهد شد رجوع کرد.

۴ - تاریخ عرب در نواحی مختلفه اسلامی

- 23—ADELLATIF. *Histoire de l'Égypte, suivie de divers extraits d'écrivains orientaux, traueits de l'arabe par S. de Sacy*. Paris. 1810 in-4e.
- 24—ABOU-OBÉID-EL-BEKRI. *Description de l'Algérie*, trad. par de Slane. in-8°. Paris. 1859.
- 25—ABOULFARAG. *Historia dynastiarum...* (Histoire universelle depuis l'origine du monde jusqu'à l'époque de l'auteur) Texte arabe et traduction latine, par Pococke; Oxoniæ. 1663. in-4°. Une traduction allemande de cet ouvrage faite sur le texte arabe a été publiée en 1785, à Leipzig.
- 26—ABOULFEDA. *Annales musulmici arabice et latine*. Éd. Adler. 5 vol. in-4°. Leipzig, 1794.
- 27—ABOUL-HASSAN. *Annales régm Mauritania* Éd. Tornsberg, Upsaliæ, 1843-46. 2 vol. in-4°.
- 28—ABOUL-GHAZI-BEHADOUR. *Histoire des Mogols*, trad. par Des Maisons. Saint - Pétersbourg, 1871-74. 2 vol. in-8°.
- 29—AKBER. *The institutes of the Emperor Akber*, translated from the original persian by F. Gladwin. Calcuta. 1783-86. 3 vol. in-4°. (Composé par l'ordre d'Akber. cet ouvrage donne une bonne description de l'Hindoustan sous la domination mongole). Il existe une seconde édition du même ouvrage, en 2 vol. publiés à Londres en 1800.
- 30—ALBIROUNI. *Chronologie orientalischer Wölker*. Ed E. Sachan, Leipzig, in-4°, 1876
- 31—AMARI. *Frammenti di testi aradi per servire alla storia della Sicilia musulmana*. Florence, 1855, in-8°.
- 32—AMARI. *Storia dei Musulmani da Sicilia*. 1854-1869, 4 vol. in 8°. Firenze.
- 33—AMARI. *Biblioteca arabo-sicula*, Lipsia, 1856, 2 vol. in-8°.
- ۲۳ - عبداللطیف - تاریخ مصر بضمیمه منتخباتی از مؤلفین شرقی، ترجمه سیلو سترودو ساسی - پاریس ۱۸۱۰
- ۲۴ - ابو عبید الیکری، شرح الجزایر، ترجمه دوسلان، پاریس ۱۸۵۹
- ۲۵ - ابوالفرج - تاریخ طبقات ... (تاریخ عمومی از آغاز عالم تا زمان مؤلف) متن عربی و ترجمه لاتینی یوکوک، آکسفورد ۱۶۶۳، ترجمه آلمانی
این کتاب از روی متن عربی شده در ۱۷۸۵ در لایپزیک انتشار یافته
- ۲۶ - ابوالفداء - تاریخ اسلام بعربی و لاتینی - چاپ آدلر، ج ۵، لایپزیک ۱۷۹۴
- ۲۷ - ابوالحسن - سائننامه سلطنت اعراب، چاپ تورنسبرگ، اوپسالا ۱۸۴۳ - ۴۶، ۲ ج
- ۲۸ - ابوالغازی بهادر - تاریخ مغول، ترجمه دمزون، پترزبورگ ۱۸۷۱-۱۸۷۴، ۲ ج
- ۲۹ - اکبر - ترک اکبری، ترجمه از اصل فارسی توسط
۱. گلاوین، کلکنه ۱۷۸۳ - ۸۶، ۳ ج
(این کتاب که بفرمان اکبر نوشته شده شرح خوبی از هندوستان از زمان سلطه مغول دارد) چاپ دوم هم از همین کتاب دو جلد است که در لندن در ۱۸۰۰ منتشر شده
- ۳۰ - بیرونی - آثار الباقیه، چاپ زاخاؤ، لایپزیک ۱۸۷۶
- ۳۱ - آماری - منتخبات از متون عربی برای مطالعه تاریخ اسلام در صقلیه - فلورانس ۱۸۵۵
- ۳۲ - آماری - تاریخ اسلام در صقلیه، فلورانس ۱۸۵۴ - ۱۸۶۹، ۴ ج
- ۳۳ - آماری - کتابخانه عربی صقلیه، لایپزیک ۱۸۵۶، ۲ ج

- ۳۴- CARDONNE. *Histoire de l'Afrique et de l'Espagne, sous la domination des Mores d'après des manuscrits arabes*. 3 vol. in-12. Paris 1765.
- ۳۵- CAUSSIN DE PERCEVAL. *Essai sur l'histoire des arabes avant l'islamisme*. Paris, 1847, 3 vol. in-8°.
- ۳۶- CONDE. *Historia de la dominacio de les arabes in Espana*. Nouv. édit. Barcelonne, 3 vol. in-18. 1844. Ce livre, écrit d'après les manuscrits arabes, a été traduit en français par Marles, Paris, 3 vol. in-8°. 1825.
- ۳۷- CRICHTON. *History of Arabia*. Édimbourg, 1833, 2 vol. in-18.
- ۳۸- DEFREMERY. *Histoire des sultans ghourides*, trad, française. Paris. 1844, in-8°.
- ۳۹- DEFREMERY. *Histoire des khans mongols du Turkistan et de la Transoxiane*, traduite du persan. Paris, 1853, in-8°.
- ۴۰- DESVERGERS. *Arabie*. Paris. 1847, in-8°.
- ۴۱- DORN. *Muhammedanische. Quellen zur geschichte der Südliden köstentländer des kaspischen*. (Textes arabes. persans et turcs), publiés et commentés par B. Dorn. 4 vol. in-8°. Saint-Pétersbourg, 850-58.
- ۴۲- DOZY. *Histoire des Musulmans d'Espagne de 711 à 1110*. Leyde, 1861, 4 vol. in-18.
- ۴۳- ELLIOT. *The History of India as told by its own historians. The muhammedan period*. London, 1877, 8 vol. in-8°.
- ۴۴- ELMACIN. *Historia saracénica* (750 à 1150.), arab. et lat. Ed. Th. Erpenii. Lugd. Batavorum. 1625 n f., traduite en français en 1657 par Vatie, sous ce titre: *Histoire mahométane*. Paris in-4°.
- ۴۵- FERISTAH. *History of the rise of the mahometan power in India till the year 1612*, translated from the persiau by J. Brigr. London, 1829, 4 vol. in-8°.
- ۳۴- کارڈن - تاریخ افریقا و اسپانیا در زمان تسلط اعراب
بنابر کتب خطی عربی، ۳ ج، پاریس ۱۷۶۵
- ۳۵- کوسن دوپرسوال - مطالعاتی در تاریخ اعراب پیش از اسلام ۳ ج، پاریس ۱۸۴۷
- ۳۶- کوند - تاریخ تسلط اعراب بر اسپانی، چاپ جدید بارلین ۴ ج، ۱۸۴۴، این کتاب که از روی کتب خطی عربی نوشته شده بتوسط مارل ترجمه شده، چاپ پاریس ۱۸۲۵، ۳ ج
- ۳۷- کریشتن - تاریخ عربستان ادمبورک ۱۸۳۳، ۲ ج
- ۳۸- دفرمری - تاریخ پادشاهان غوری، ترجمه فرانسه، پاریس ۱۸۴۴
- ۳۹- دفرمری - تاریخ خانهای مغول ترکستان و ماوراءالنهر ترجمه از فارسی، پاریس ۱۸۵۳
- ۴۰- دورژ - عربستان، پاریس، ۱۸۴۷
- ۴۱- دورن - اسناد اسلامی در باب تاریخ نواحی جنوبی دریای خزر (متون عربی و فارسی و ترکی) باتمخیص و حواشی، دورن ۴ ج، پترزبورگ ۱۸۵۰-۵۸
- ۴۲- دوزی - تاریخ مسلمانان اسپانیا از ۷۱۱ تا ۱۱۱۰، لندن ۱۸۶۱، ۴ ج
- ۴۳- الیوت - تاریخ هندوستان بنابر گفته مورخین آن، دوره اسلامی، لندن ۱۸۷۷، ۸ ج
- ۴۴- ابوالحسن - تاریخ اعراب (۷۵۰ تا ۱۱۵۰) چاپ عربی و لاتینی، ارنی، لندن ۱۶۲۵، ترجمه بفرانسه در ۱۶۵۷ بتوسط واتیه باین عنوان، تاریخ اسلامی، پاریس
- ۴۵- فرشته - تاریخ سلطنت سلسله‌های اسلامی در هندوستان تا ۱۶۱۲، ترجمه از فارسی بتوسط ژ. بریس، لندن ۱۸۲۹، ۴ ج

- 46—FRENSNEL. *Lettre sur l'histoire des Arabes avant l'islamisme*. Paris, 1836, in-8°.
- 47—GHOLAM HOSSEIN KHAN. *History of the mahometan power in India during the last century*, translated by J. Brigs. London. 1 vol. 1832
- 48—GŒJE. *Fragmenta historicorum, arabicorum*. Lugd. Batavorum, 1869, 2 vol. in-4°.
- 49—GRANGERET DE LAGRANGE. *Les Arabes en Espagne*. Extraits des historiens orientaux. Paris, 1824, in-8°.
- 50—GREGORIO. *Rerum arab. quæ ad hist. Siculam spectant ampla collectio, arab. et lat* Panormi. 1797. in- f^o.
- 51—HAKEM. *History of the conquest of Spain*, translated from the Arabic by Harry Jones. London 1858 in-8°.
- 52—HALEVY. *Études sabéennes*. Paris, 1875, in-8°.
- 53—HOWORTH. *History of the Mongols*. London: 1880. 2 vol in-8°.
- 54—IBN-EL-ATHIR. *Chronicon*. Ed. Tormberg. Lugd Batavorum, 1853-75 14 vol. in-8°. (Chronique allant jusqu'à l'année 628 de l'hégire)
- 55—IBN-DJOBAIR. *Voyage en Sicile sous le règne de Guillaume le Bon*, texte arabe et trad. par Amari. Paris, 1846, in-8°.
- 56—IBN-KHALLIKAN. *Biographical dictionary*, translated from the Arabic by de Slane, 1842-1871 London, 4 vol in-4°. Comprend a vie des personnages illustres de l'islamisme depuis Mahomet jusqu'au milieu du XIIIe siècle de notre ère.
- 57—IBN-KHALDOUN. *Histoire des Berbères et des dynasties musulmanes de l'Afrique*, trad. de Slane, Alger, 1852-56. 4 vol. in-8°.
- 58—IBN-KHALDON. *Histoire de l'Afrique sous les aghlabites et de la Sicile sous les musulmans*. Texte arabe et traduction par M. Desvergers, 1841. in-8°. Paris.

۴۶ - فرنسئل - مکتوبی در باب تاریخ اعراب پیش از اسلام
پاریس ۱۸۳۶

۴۷ - غلامحسین خان - تاریخ سلسله های اسلامی در هندوستان
در قرن گذشته. ترجمه ژ. برایس، لندن ۱۸۳۲

۴۸ - گویه - منتخبات تاریخی عرب، لندن ۱۸۶۹، ج ۲۰

۴۹ - گرانزره دولاکرانز - اعراب در آسیاینا مستخرج
از مورخین شرقی، پاریس ۱۸۲۴

۵۰ - گری گوریو - سلطنت عرب بنا بر مورخین، مجموعه
کامل عربی ولاتینی، یانورم ۱۷۹۷

۵۱ - حاکم - تاریخ فتح آسیاینا، ترجمه از عربی بتوسط
هاری جونس، لندن ۱۸۵۸

۵۲ - مالوی - مطالعات در باب صابیون، پاریس ۱۸۷۵

۵۳ - هورث - تاریخ مغول. لندن، ۱۸۸۰، ج ۱۰

۵۴ - ابن الاثیر - تاریخ، چاپ تورمرگ، لندن ۱۸۵۳ -
۱۴۷۵ ج (تاریخ سنوات تا سال ۶۲۸ هجری)

۵۵ - ابن جبیر - سفرنامه صقلیه در زمان سلطنت گیوم
نیکوکار، متن عربی و ترجمه آماری، پاریس ۱۸۴۶

۵۶ - ابن خلکان - وفیات الاعیان ترجمه از عربی بتوسط
دوسلان، لندن ۱۸۴۲ - ۱۸۷۱، ج (شامل ترجمه

احوال رجال معروف اسلام از زمان یغمبر (ص) تا
نیمه قرن سیزدهم میلادی)

۵۷ - ابن خلدون - تاریخ بربرها و سلسله های اسلامی
افریقا، ترجمه دوسلان، الجزائر، ۱۸۵۲-۴۰، ج

۵۸ - ابن خلدون - تاریخ افریقا در زمان اغلبیون و صقلیه
در زمان اسلام، متن عربی و ترجمه دورژه، پاریس

۱۸۴۱

- 59—IBN-EL-KOUTHYA. *Hist. de la conquête d'Espagne par les musulmans*. Trad. Charbonneau. extr. du journal asiatique. Paris, 1856.
- 60—KREMER. *Culturgeschichte des Orients*. Wien, 1875-77, 2 vol. in-8°.
61—LLES. *The Tarik-al Kholfa'a or History of the caliphs... to the year 900 of the Hijrah*. Calcuta. 1857, in-8°.
- 62—MACOUDI. *Les Prairies d'or*. Texte arabe et traduction par Barbier de Meynard. Paris, 1891-1878 9 vol. in-8°. Cette histoire universelle va jusqu'au Xe siècle. Il en existe une traduction anglaise publiée par Sprenger, à Londres en 1841.
- 63—MAKKARI. *The History of the mahomedan dynasties of Spain, translated by Gaingos*. London, 1840, 2 vol in-4°.
- 64—MAKKARI. *Analectes sur l'histoire et la littérature des Arabes l'Espagne*, Publiés par Dozy, Dugat, etc. Leyde, 1855-1860. 5 vol. in-4°.
- 65—MAKRIZY. *Histoire des sultans mamlouks de l'Égypte*, trad. Quatremère, Paris, 1845, 2 vol. in-4°.
- 66—MARCEL. *Histoire de l'Égypte depuis la conquête des Aarabes*. Paris, in-8°, 1848.
- 67—MIRCHOND. *Historia ghaznevidarum*. Éd. Wilken, Berlin, 1832 in-4°.
- 68—MIRCHOND. *Historia Samanidarum*. Éd. Wilken, Gott. 1808.
- 69—MOHAMMED-EL-KAIROUANI. *Histoire de l'Afrique*, trad. Rémusat. Paris, 1845, in-8°.
- 70—MURPHY. *The history. of the mahometan empirein Spain*. London, 1816, in-4°.
- 71—OSBORN. *Islam under the khalifs-of Baghdad*. London, 1878, in-4°.
- ۵۹ - ابن النوطیه - تاریخ فتح اسپانیا بدست مسلمانان ، ترجمه شاربنو، مسخرج از مجله آسیائی، پاریس ۱۸۵۶
- ۶۰ - کرمر - تاریخ معارف شرق ، وینه ۱۸۷۵-۲۰۷۷ ج
- ۶۱ - لیس - تاریخ الخلفاء، تا سال ۹۰۰ هجری ، کلاکت ۱۸۵۷
- ۶۲ - مسعودی - مروج الذهب ، متن عربی و ترجمه باریه - دومنار ، پاریس ۱۸۶۱ - ۱۸۷۸ ، ۹ ج ، این تاریخ عمومی تا قرن دهم را شامل است ، ترجمه انگلیسی هم از آن در دست است که بنوسط اسپرینگر صورت گرفته لندن ، ۱۸۴۱
- ۶۳ - مقری - تاریخ سلسله های اسلامی اسپانیا ، ترجمه کبانگوس ، لندن ۱۸۴۰ ، ۲ ج
- ۶۴ - مقری - منتخبات در باب تاریخ و ادبیات اعراب اسپانیا ، چاپ دوزی ودوگا و غیره ، لیدن ۱۸۵۵ - ۱۸۶۰ ، ۵ ج
- ۶۵ - مقریزی - تاریخ سلاطین مملوک مصر ، چاپ کاترمر پاریس ، ۱۸۴۵ ، ۲ ج
- ۶۶ - مارسل - تاریخ مصر از زمان تسلط اعراب ، پاریس ۱۸۴۸
- ۶۷ - میرخوند - تاریخ غزنویان چاپ ویلکن ، برلین ۱۸۳۲
- ۶۸ - میرخوند - تاریخ سامانیان ، چاپ ویلکن گوتین - برگ ۱۸۰۸
- ۶۹ - محمد الفیروانی - تاریخ افریقا ، ترجمه رموزاء پاریس ۱۸۴۵
- ۷۰ - مورفی ، تاریخ سلطنت اسلامی در اسپانیا ، لندن ۱۸۱۶
- ۷۱ - اوسبورن ، اسلام در زمان خلفای بغداد، لندن ۱۸۷۸

- 72—OTBI. *The kitab-i-jamini, historical memoirs of the emir Sabaktagin and the sultan Mahmud of Ghazna early conquerors of Hindustan*, translated from the persian version of the contemporary arabic chronicle of el Otbi, by J. Reynollds. London, 1858, in-8°.
- 73—POCOCKE. *Specimen historiae arabum*. 1649, in-4°. Oxoniae. Extrait de l'histoire arabe d'Aboulfarage concernant les origines et les mœurs des arabes. Une nouvelle édition de cet ouvrage a été publiée en 1806, on y a ajouté une traduction de l'histoire des anciens Arabes d'Aboulféda par S. de Sacy.
- 74—LA PRIMAUDAIE. *Les Arabes en Sicile et en Italie*. Paris, 1867, in-8°.
- 75—RASCHID-ELDIN. *Histoire des mongols*, traduite par Quatremère.
- 76—RASMUSSEN. *Historia præcæpuorum arabum regnorum... ante islamismum* (d'après les man, arabes de la bibl. de Copenhague) Hauniæ, 1817, in-4°.
- 77—RECUEIL DES HISTORIEN ORIEN-
TAUX DES CROISADES publié par de Slane et Defremery, 2 vol. in-f^o. Paris, 1872-76.
- 78—REINAUD. *Chroniques arabes, extraite des historiens arabes et relatives aux guerres des croisades*. Paris, 1829, in-8°.
- 79—REINAUD. *Invasion des Sarrasins en France, Savoie, etc.*, d'après les auteurs chrétiens et musulmans. Paris, 1836. in-8°.
- 80—ROUD EL KARTAS. *Histoire des souverains du Magreb* (Espagne et Maroc) et *Annales de la ville de Fez*. Trad. Beaumier, Paris, 1860, in-8°.
- 81—S. DE SACY. *Mémoires sur les antiquités de la perse et sur l'histoire des Arabes avant Mahomet* Paris in-4°.

- ۷۲ - عتبی - تاریخ یمنی ، یادداشت های تاریخی در باب سلطنت سبکتکین و سلطان محمود غزنوی فاتحین هندوستان ، ترجمه از روایت فارسی تاریخ عربی عتبی معاصر ایشان بتوسط رینولدس ، لندن ۱۸۵۸
- ۷۳ - یوکوک - نمونه های مورخین عرب ، اکسفورد ، ۱۶۴۹
منتخب از تاریخ عربی ابوالفرج در باب اصل عربها و اخلاق ایشان ، چاپ جدیدی از این کتاب در ۱۸۰۶
انتشار یافته و ترجمه ای از تاریخ اعراب قدیم تالیف ابوالفداء بتوسط س . دوساسی بر آن افزوده اند
- ۷۴ .. لاپرموده - اعراب در صقلیه و ایتالیا ، پاریس - ۱۸۶۷
- ۷۵ - رشید الدین - تاریخ مغول ترجمه کاترمر
- ۷۶ - راسموسن - تاریخ سلطنت سلسله های عمده عرب پیش از اسلام (بنا بر کتب خطی عربی کتابخانه - کپنهاگ) هوبنه ۱۸۱۷
- ۷۷ - مجموعه مورخین شرقی جنگهای صلیبی ، چاپ دوسلان و دفرمری ، ۲ ج ، پاریس ۱۸۷۲ - ۷۶
- ۷۸ - رنو - تواریخ عرب ، منتخب از مورخین عرب مربوط جنگهای صلیبی ، پاریس ۱۸۲۹
- ۷۹ - رنو - دستبرد اعراب ، بر فرانسه و ساووا و غیره ، بنا بر مؤلفین عیسوی و مسلمان و غیره ، پاریس ۱۸۳۶
- ۸۰ - روض القراطاس - تاریخ سلاطین مغرب (اسپانیا و مراکش) و تاریخ شهر فاس ، ترجمه یومبه ، پاریس ۱۸۶۰
- ۸۱ - س . دوساسی - یادداشت هایی در باب بنا های قدیم ایران و تاریخ اعراب پیش اسلام ، پاریس

- 82—SAUVAIRE. *Histoire de Jérusalem et d'Hébron depuis Abraham jusqu'à la fin du quinzième siècle de l.-C.*, traduite sur le texte arabe de Moudjired-Dyn. P. ris, 1876 in-8°.
- 83—SÉDILLOT. *Histoire des Arabes*. 2e éd. Paris 1877, 2 vol. in-8°.
- 84—SPRUNER. *Historischen hand atlas*. Goteh, 1853, in-f^o.
- 85—TABARI. *Chronique*, traduite par Zotenberg. Paris, 1867-74, 4 voi. in-8°. Cette célèbre chronique a été traduite également en latin, en persan et en turc. Elle comprend l'histoire du monde jusqu'à l'an 302 de l'hégire.
- 86—TIMOUR. *Instituts politiques et militaires de Tamerlan écrits par lui-même en mongol et traduits en français sur la version persane*, par san glès. Paris, 1787, in-8°.
- 87—WAKEDI. *The Conquest of Syria* Edited with. notes by Lees. Calcutta, 1855-62, 9 fasc. in-8°.
- 88—WAKEDI. *Geschichte der Eroberung von Mesopotamien und Armenien*. Herausgegeben von Mordtmann. 1847. Hambourg, in-4°.
- 89—G. WEIL. *Gesch. der khalifen*. Monheim, 1846-62, 5 vol.—*Geschichte der islam. woelker*. Stuttgart, 1866, in-8°.
- 90—WHEELER. *The History of India from the earliest ages*. 4 vol. parus, Londres, 1881.
- 91—WUSTENFELD. *Die Chroniken der astadt Mekka*. Lebzig. 1858-59, 3 voi. in-8°.
- 92—ZEEN UD DEEN. *Tnhfut-ul-Mujahideen*, translated into English by Rowlandson. London, 1833, in-8°. (histoire des musulmans de l'Inde).
- ۸۳ - سوور - تاريخ اورشليم وهرون از زمان ابراهيم تا آخر قرن يازدهم ميلادی ، ترجمه ، از متن عربی - مجيد الدين ، پاریس ۱۸۷۶
- ۸۳ - سدی لو - تاريخ اعراب ، چاپ دوم ، پاریس ۱۸۷۷ ج ۲
- ۸۴ - اسپرونر اطلس تاريخی - گوتا ۱۸۵۳
- ۸۵ - طبری - تاريخ ، ترجمه زوتنبرگ ، پاریس ۱۸۶۷-۷۴ ج ۴ ، این تاريخ معروف بلاتینی و فارسی و ترکی هم ترجمه شده است . شامل تاريخ عالم تا سال ۳۰۲ هجری است
- ۸۶ - تیمور - يادداشتهاي سياسي و نظامی تیمور که خود بمغولی نوشته و از ترجمه فارسی بفرانسه نقل شده ، ترجمه لانکلس ، پاریس ۱۷۸۷
- ۸۷ - واقدی - فتوح الشام ، چاپ و حواشی لیس ، کلکته ۱۸۵۵ - ۹۰۶۲ جزوه
- ۸۸ - واقدی - فتوح عراق و ارمنستان چاپ فن مرتمان ، هامبورگ ۱۸۴۷
- ۸۹ - ژ . ویل - تاريخ خلفاء ، مانهایم ۱۸۴۶ - ۵۰۶۲ ج تاريخ اسلام ، اشتوتگارت ۱۸۶۶
- ۹۰ - ویلر - تاريخ هندوستان از زمانهای قدیم ، ج ۴ - انتشار یافته ، لندن ۱۸۸۱
- ۹۱ - ووستنفلد - تاريخ تاجیه مکه ، لایپزیک ، ۱۸۵۸ - ج ۳ ، ۵۹
- ۹۲ - زین الدین - تحفة المجاهدین ، ترجمه انگلیسی رولاندسن لندن ۱۸۳۳ (تاريخ مسلمانان هند)
- ۳ - مذهب اسلام
- ۹۳ - ابوالفداء - سيرة و اعمال محمد ، متن عربی و ترجمه لاتینی ، آکسفورد ۱۷۲۳ - زندگی محمد ، متن عربی و ترجمه فرانسه دورژه ، پاریس ۱۸۳۷

- 94—BARTHÉLEMY SAINT—HILAIRE. *Mahomet et le Coran*. Paris. 1864, in-8°.
۹۴ - بارتلمی سنت هیلر - محمد و قرآن ، پاریس ۱۸۶۵
- 95—BASHEEROOD-DEEN... *On the exegetic science of the Qoran*. Calcuta, 1852-57, 10 vol. in-8°.
۹۵ - بشیرالدین ، تعبیرات علمی قرآن ، کلکته ۱۸۵۲ - ۱۰ ، ج ۵۷
- 96—CORAN. Traduction française par Kasimirski. Paris, 1840. La première édition du Coran en arabe a été publié à Hamborg en 1694. Il a été publié des traductions de cet ouvrage dans plusieurs langues. La plus ancienne est une traduction latine de Bibliander en 1543. Les commentaires et appréciations du Coran sont inombrables.
۹۶ - قرآن ترجمه فرانسه کازیمیرسکی - پاریس ۱۸۴۰
اولین چاپ متن عربی قرآن در هامبورگ در ۱۶۹۴
منتشر شده و ترجمه هائی از آن بچندین زبان چاپ
شده ، قدیمتر از همه ترجمه لانتینیب لیاندردر ۱۵۴۳
است ، تفسیر ها و تأویلات قرآن از شماره خارجست
- 97—DABRY DE THIERSANT. *Le Mahométisme en Chine*. Paris, 1878. 2 vol. in-8°.
۹۷ - دابری دوتیرسان - اسلام در چین ، پادیس ۲۰ ، ۱۸۷۸ ج
۹۸ - دوزی - مطالعه در تاریخ اسلام ، ترجمه شوون ،
پاریس ۱۸۷۹
- 98—DOZY. *Essai sur l'histoire de l'islamisme*, trad. Chauvin. Paris 1879, in-8°.
۹۹ - دوگا - تاریخ حکماء و متأهین اسلام از ۶۳۲ تا
۱۱۵۸ میلادی ، پاریس ۱۸۷۸
- 99—DUGAT. *Histoire des philosophes et des théologians musulmans de 632 à 1158 de J.-C.* Paris, 1878.
۱۰۰ - فلوگل - کشف الایات متن عربی قرآن ، لایزیک
۱۸۴۲
- 100—FLUEGEL. *Concordantie Corani arabica*. Leipsig, 1842, in-4°.
۱۰۱ - گلان - مجموعه مناسک و آداب زیارت مکه ، آمستردام
۱۷۵۴
- 101—GALLAND. *Recueil des rites et cérémonie du pèlerinage de la Mecque*. in-8°. Amsterdam, 1754.
۱۰۲ - گرهل - درباب مذهب اعراب پیش از اسلام ، لایزیک
۱۸۶۳
- 102—KREHL. *Ueber die religion der vorislamischen Araber*. Leipsig, 1863, in-4°.
۱۰۳ - پیغمبر - مراجع اصلی ترجمه احوال محمد ، ص کلکته
۱۸۵۳
- 103—MAHOMET. *The original sources for the biography of Mahomet* Calcuta, 1853, in-8°.
۱۰۴ - مشکوة المصابیح - مجموعه احادیث اصلی در باب
اعمال و افکار محمد ص - ترجمه از اصل عربی توسط
ماتیوز ، کلکته ۲۰ ، ۱۸۱۰ ج
- 104—MISHCAT-UL-MASABIH. *Collection of the most authentic traditions regarding the actions and sayings of Mahomet*, translated from the original Arabic, by A. Matthews. Calcuta, 1810, 2 vol. in-4°.
۱۰۵ - محمد الشور ستانی - کتاب ملل و نحل چاپ کورتن
لندن ۲۰ ، ۱۸۴۲ ج
- 105—MOHAMMED—AL—SHARASTANI. *Book of religions philosophical sects*. Edited by Cureton, London 1842. 2 vol. in-8°.

- 106—NOELDEKE. *Geschichte des Qorâns*. Göttingen, 1860. in-8°.
 107—SHURRIEF. *Qanoon-e-islam, or the customs of the moosulmans of India*. London, 1832, in-8°.
 108—SPERENGER. *Das Leben und die Lehre des Mohamed nach bicher grösstentheils unbenutzten Quellen*. Berlin, 1868, in-8°.
 109—G. DE TASSY. *Mémoire sur des particularités de la religion musulmane dans l'Inde*. Paris. 1831, in-8°.

- ۱۰۶ - نلدیکه - تاریخ قرآن ، گوتهن گن ۱۸۶۰
 ۱۰۷ - شوریف - قانون الاسلام یا رسوم مسلمین هند ، لندن ۱۸۳۲
 ۱۰۸ - اسپرنگر - زندگی و کارهای محمد (ص) از تواریخی که تاکنون چاپ نشده ، برلین ۱۸۶۸
 ۱۰۹ - گ . دوتاسی - یادداشت ها در باب اختصاصات مذهب اسلام در هند ، پاریس ۱۸۳۱

۴ - معرفه الملل ، مؤسسات اجتماعی ، آداب و رسوم

- 110—ADRIL. *L'Arabie contemporaine* Paris, 1868, in-8°.
 111—BLUNT. *Bedouin tribes of the Euphrates*. London, 1879, 2 vol. in-8°.
 112—BLAU. *Arabien in VI Jahrhundert*. Eine ethnographische skizze (Zeitschrift der deuts. Morgenland Ges. 23e volume) .
 113—BURCKHARDT. *Travles in Arabia*. London, 1829. in-4°. (trad. fr.) 1835, 3 vol. in-8°.
 114—BURTON. *Personal narrative of a plgrimage to el Medinah and Meccah*. London, 1855. 3 vol, in-12.
 115—DU CAUROY. *Législation musulmane sunnite, rite hanéfi*. Paris, 1848, in-8°.
 116—DAUMAS. *La Vie arabe et la société musulmane*, Paris, in-8°.
 117—DIETRICH. *Die anthropologie der Araber in X Jahrhundert*, Berlin, 1865, in-8°.
 118—QUERRY. *Droit mussulman (Législation schite)*. Paris, 1871, 2 vol. in-8°.
 119—ISAMBERT. *Itinéraire de l'Orient*. 3 vol. in-18, Paris, 2e édition 1882, (Renseignements nombreux mais souvet inexact.)

- ۱۱۰ - آدریل - عربستان کنونی ، پاریس ۱۸۶۸
 ۱۱۱ - بلونت - قبایل بدوی فرات ، لندن ۱۸۷۹ ، ۲ ج
 ۱۱۲ - بلاو - عربستان در قرن ششم ، مطالعه معرفه الملل (مجله انجمن مستشرقین آلمان ، ج ۲۳)
 ۱۱۳ - بور کارت - سفر در عربستان ، لندن ۱۸۲۹ ، ترجمه فرانسه ۱۸۳۵ ، ۳ ج
 ۱۱۴ - بورتن - سفرنامه شخصی زیارت مدینه و مکه ، لندن ۱۸۵۵ ، ۳ ج
 ۱۱۵ - دو کوروا - قوانین اسلامی سنی ، فرقه حنفی ، پاریس ۱۸۴۸
 ۱۱۶ - دوما - زندگی اعراب و جامعه اسلامی ، پاریس
 ۱۱۷ - دیتریسی - نژاد شناسی اعراب در قرن دهم ، برلین ۱۸۶۵
 ۱۱۸ - کری - حقوق اسلامی (قوانین شیعه) ، پاریس ۱۸۷۱ ، ۲ ج
 ۱۱۹ - ایزامبر - خط سیر در مشرق ، ۳ ج ، پاریس ۱۸۸۲
 چاپ دوم (اطلاعات بسیار ولی اغلب نادر است)

- 120—KHALIL. *Code musulman. Rite malékite, texte arabe et traduction par Seignette. Constantine, 1878, in-80.* ۱۲۰ - خلیل - شرایع اسلام، فرقه مالکی، متن عربی و ترجمه سنیت، قسطنطنیه ۱۸۷۸
- 121—KHANIKOFF. *Mémoire sur l'ethnographie de la Perse. Paris, 1866, in-40.* ۱۲۱ - خانیکوف - یادداشت در باب معرفه الملل ایران، پاریس ۱۸۶۶
- 122—NIZAM. *Collelion of opinion and precepts of mahomeddan law. Calcutta, 1828-1835, 6 vol in-40.* ۱۲۲ - نظام، مجموعه آراء و حکم شرایع اسلام، کلکته ۱۸۲۸ - ۱۸۳۵، ۶ ج
- 123—NIEBUHR. *Voyage en arabie, trad. française. Amesterdam, 1776, 2 vol. in-40.* ۱۲۳ - نیبور - سفر در عربستان، ترجمه فرانسه، آمستردام ۲۰، ۱۷۷۶ ج
- 124—PALGRAVE. *Voyage dans l'Arabie centrale, trad. française. Paris, 1866, 2 vol. in-80.* ۱۲۴ - پالگراو - سفر در عربستان مرکزی، ترجمه فرانسه، پاریس ۲۰، ۱۸۶۶ ج
- 125—LE PLAY. *Les Ouvriers de l'Orient. in-80, Tours, 1867.* ۱۲۵ - لویله - کارگران شرق، تور ۱۸۶۷
- 126—PELLY. *Visit to the wahabee capital of centrale Arabia. (Proc. of the Royal geog. society, 1865).* ۱۲۶ - پله - معاینه پایتخت وهابیان در عربستان مرکزی (نشریه انجمن جغرافیائی شاهی، ۱۸۶۵)
- 127—PLAYFAIRE. *Histoire de l'Arabie heureuse. Paris, 1859, in-80.* ۱۲۷ - پلایفر - تاریخ عربستان سعید، پاریس ۱۸۵۹
- 128—SANTAGRA. ET CHARBONNEAU. *Droit musulman, statut personnell et successions. Paris, 1873-74, 2 vol. in-80.* ۱۲۸ - سانتاگرا و شار بوینو - حقوق اسلامی، حقوق انفرادی و میراث، پاریس ۱۸۳۷ - ۲۰۷۴ ج
- 129—H. SPENCER. *Descriptive sociology. 8 vol. in f0. London (en cours de publication) un volume de cet important ouvrage est consacré aux Arabes.* ۱۲۹ - اسپنسر - علم الاجتماع توصیفی ۸ ج - لندن (در حال انتشار) یک جلد ازین کتاب مهم معروف باعراست
- 130—VAMBÉRY. *Sittenbilder aus dem Morgenlande. Berlen, 1876.* ۱۳۰ - وامبری - وصف آداب مشرق، برلین ۱۸۷۶
- 131—VIVIEN DE SAINT-MARTIN *Dictionnaire de géographie (en cours de publication. 2 voi. in-40. Paris.)* ۱۳۱ - ویوین دو سن مارتین - فرهنگ جغرافیائی (در حال انتشار ۲۰ ج منتشر شده)، پاریس
- 132—WALLIN. *Journey from Cairo to Medina (J. of roy. georg. sus. 1854).* ۱۳۲ - والین - سفر از قاهره تا مدینه (مجله انجمن جغرافیائی شاهی ۱۸۵۴)
- 133—WELLSTED. *Trayles. in Arabia. London, 1838, 2 vol. in-80.* ۱۳۳ - ولستد - سفر در عربستان، لندن ۱۸۳۸، ۲ ج
- 134—WETZTEIN. *Nord-arabien....(Zeitschrift für allgemeine Erdkunde, 1865).* ۱۳۴ - ورتزاین - عربستان شمالی (مجله انجمن جغرافیائی ۱۸۶۵)
- 135—WUESFENFELD. *Genealogische tabellen der arabischen stämme und familien. 1 vol. in40 Göttingen, 1852.* ۱۳۵ - ووستنفلد - نسب نامه های قبایل و طوایف عرب، گوتینگن ۱۸۵۲

۵ - ادبیات و حکمت

- 136—ABOU TALEB. *Sentences et poésies*. Il existe plusieurs traductions des œuvres de ce contemporain de Mahomet, la dernière a été publiée en arabe et latin (Oxonii, 1806, in-4°).
- 137—AMROLKAIS. *Le Divan*, texte arabe accompagné d'une traduction par de Slane, in-4°, Paris, 1837.
- 138—ANTAR. Translated from the Arabic by Hamilton. London, 1820, 2 vol. in-18°. *Les Aventures d'Antar*, traduites par M. Devic. Paris, in-8°. *Antaræ poëma arabicum moallakah...* Éd. E. Mevil. Lugd. Batavorum, 1816, in-4°. Les Poèmes d'antar se trouvent publiés également dans les diverse traductions latine anglaise et allemande des MOALLAKAT.
- 139—AVERROËS. Ses *Commentaires sur Aristote* ont été publiés plusieurs fois en latin notamment à Venise en 1595. M. Renan a donné un bon résumé de le doctrine d'Averroës dans son livre *Averroës et l'Averroïsme*, 1852.
- 140—CARLYLE. *Specimens of arabica poetry from the earliest times*. Cambridge, in-4°. 1796.
- 141—DJAMY. *Practical philosophy of the muhammedan people...* being a translation of the Akhlâki-jalaly, by Thomson, London, 1839.
- 142—DOZY, *Recherches sur l'histoire et la littérature de l'Espagne pendant le moyen âge*, Leide, 1860, 2 vol. in-8°. (3e éd. 1881).
- 143—ELMOCADESSI. *Les Oiseaux et les fleurs, allégories morales*, trad. G. de tassy. Paris, 1821.
- 144—G. W. FREITAG. *Darstellung der arabischen Verkunst*. Bône, 1831 in-8°.
- ۱۳۶ - ابوطالب - بصیح و اشعار ، چندین ترجمه از آثار وی که معاصر پیغمبر ص بوده است موجود است ، چاپ آخر بر عربی و لاتینی منتشر شده (اکسفورد ۱۸۰۶)
- ۱۳۷ - امراء القیس - دیوان ، متن عربی و ترجمه فرانسه دوسلان ، پاریس ۱۸۳۷
- ۱۳۸ - عترة - ترجمه از عربی بتوسط هامیلتن ، لندن ۱۸۲۰ ، ۲ ج - وقایع عترة ترجمه دیویک ، پاریس معارفه عترة منظومه عربی ، چاپ منیل ، لندن ۱۸۱۶ قصاید عترة نیز در ترجمه های مختلف لاتینی و انگلیسی و آلمانی معلقات چاپ شده
- ۱۳۹ - ابن رشد - شروح او بر ارسطو چندین دفعه بلاتینی چاپ شده ، مخصوصا در وینز در ۱۵۹۵ ، مسبو رنان خلاصه خوبی از ابن رشد در کتاب خود «ابن رشدو حکمت ابن رشد» داده است ، چاپ ۱۸۵۲
- ۱۴۰ - کارلیل - نمونه هایی از شعر عربی از زمان های قدیم ، کمبریج ۱۷۹۶
- ۱۴۱ - جامی - حکمت عملی ملل اسلام ، با ترجمه ای از اخلاق جلالی ، بتوسط طامسون ، لندن ۱۸۳۹
- ۱۴۲ - دوزی - مطالعات در تاریخ ادبیات اسپانیادرقرون وسطی ، لندن ۱۸۶۰ ، ۲ ج (چاپ سوم ۱۸۸۱)
- ۱۴۳ - المقدسی - طيور و ازهار ، استعارات اخلاقی ، ترجمه گ . دو تاسی ، پاریس ۱۸۲۱
- ۱۴۴ - ژ . و . فریتاک - تصویری از آداب و رسوم اعراب بون ۱۸۳۱

145—GRANGERET DE LAGRANGE. *Anthologie arabe*. Paris. 1828, in-8°.

۱۴۵ - گرانژره دولا گرانژر - منتخبات عربی ، پاریس ۱۸۲۸

146—HARIRI. *les Séance d'Hariri*, publiées en arabe par S. de Sacy. Paris, 1822, in-folio. (Il n'existe aucune traduction complète de cet important ouvrage).

۱۴۶ - حریری - مقامات حریری ، متن عربی چاپ س. دوساسی ، پاریس ۱۸۲۲ (ترجمه کاملی ازین کتاب مهم نیست)

147—HAMMER PUROSTALL. *Literatur geschichte dar araber*, Vinne, 1850-56, 7 vol. in-8°.

۱۴۷ - هامرپور گشتال - تاریخ ادبیات عرب، وینه ۱۸۵۰ ج ۷، ۵۶

148—HUMBERT. *Anthologie arabe*. Paris 1819, in-8°.

۱۴۸ - هومبر - منتخبات عربی ، پاریس ۱۸۱۹

149—J. JAHN. *Arabische chrestomathie* Vienne, 1802, in-8°.

۱۴۹ - ژ. یاهن - منتخبات عربی ، وینه ۱۸۰۲

150—KAZWINI. *The logic of the arabien* with an english translation, by Sprenger. Calcutta, 1854, in-4°.

۱۵۰ - قزوینی - منطق اعراب ، با ترجمه انگلیسی اشپراگر کلکته ۱۸۵۴

151—LOKMAN. *Fables* trad. Marcel. Paris, 1803, in-18. Il existe de nombreuses traductions de cet ouvrage.

۱۵۱ - اقمان - قصص ، ترجمه مارسل ، پاریس ۱۸۰۳ ، ترجمه های متعدد از این کتاب هست.

152—MEHREN. *Die Rhetorie der Araber*. Kopenhagen, 1853, in-8°.

۱۵۲ - مهرن - معانی و بیان اعراب ، کپنهاگ ۱۸۵۳

153—MOALLAFAT. *Les sept Moallakat*. texte arabe publié par C. de Perceval. Paris. in-4°. Il existe des traductions latines, anglaise et allemandes de ces poèmes célèbres.

۱۵۳ - معلفات - سبعة معلقات ، متن عربی چاپ ک. دویرسوال ، پاریس ترجمه های لاتینی و انگلیسی و آلمانی از این منظومات معروف هست .

154—LES MILLE ET UNE NUITS. Il existe de nombreuses éditions des mille et une nuits dans la plupart des langues. Toutes les éditions françaises sont de simples réimpressions de l'incomplète traduction de Galland. Une des meilleures éditions connues est celle publiée par M. Veil, professeur de langues orientales, à Heidelberg. d'après le texte arabe (*Tausend eine nacht*, 4 vol. in-8°. Stuttgart, 1872).

۱۵۴ - الف ليلة وایله - چاهیای متعدد الف ليلة وایله در اغلب زبانها هست ، تمام چاهیای فرانسه فقط تجدید طبع ترجمه نائف کالان است . یکی از بهترین چاهیای معروف چاپ م. ویل معلم زبان های شرق درهاید . لبرک از متن عربی است (الف ليلة وایله ۴ ج ، اشتونکارت ۱۸۷۲)

155—NOELDEKE. *Beiträge zur kenntniss der Poesie der alten Araber*. Hannover, 1864, in 8°.

۱۵۵ - نلدکه - ملاحظات در باب اشعار اعراب قدیم : هانور ۱۸۶۴

- ۱۵۶ - AMAL ARAB - چندین مجموعه امثال عرب هست ، اینست صورت مهم ترین آنها ، مجمعه امثال عرب ترجمه لاتینی ، چاپ ژ . اسکالیزری ، لندن ۱۶۱۴ میدانن ، امثال عرب ، چاپ شرودر ، لندن ۱۷۹۰ قسمتی از آن ترجمه فرانسه کاترمز . پاریس ۱۸۳۷ امثال عربی بور کارد در کتاب رجال و آداب مصر جدید ، لندن ۱۸۳۰ لاندبرگ امثال و حکم ملت عرب ، لندن و پاریس ۱۸۸۳ ج اول
- ۱۵۷ - شمولدر - مطالعه ای در باب مذاهب فلسفی اعراب ، پاریس ۱۸۴۲
- ۱۵۸ - س. دوساسی - منتخبات عربی ، پاریس ۱۸۲۶ ج ۳
- ۱۵۹ ژ . وال - منتخبات عربی جدید ، لایپزیک ۱۷۹۱
- ۱۶۰ - زغمشری ، حکم ، متن عربی با ترجمه ب. دومنار . پاریس ۱۸۷۶
- ۱۶۱ - زغمشری - اطواق الذهب ، حکم اخلاقی ، متن عربی با ترجمه فرانسه ، ب. دومنار ، پاریس ۱۸۷۶
- 156—PROVERBES ARABES. il existe plusieurs recueils des proverbes arabes. Voici la liste des plus importants: *Proverbiorum arabicorum sententiarum buæ cum interpretatione latina et scholiis. J. Scalligeri, Leidæ, 1614, in-40. MEIDANI: Proverbium arabicorum. Éd. Schröder, Lug. Batav., 1795 in-40. Trad uit en partie en français par Quatremère, Paris, 1837 in-80. Burckhard's arabic proverbs; or the manners and customs of modern Egyptians. London. 1830, in-40. — LANDBERG: Proverbes et dictons du peuple arabe, Leyde et Paris, 1883, in-80. Tome 1er.*
- 157—SCHMOLDERS. *Essai sur les écoles philosophiques chez les Arabes. Paris, 1842, in-80.*
- 158—S. DE SACY. *Chrestomathie arabe, Paris, 1826, 3 vol. in-80.*
- 159—G. WAHL. *Neue arabische anthologie, Leipzig, 1791, in 80.*
- 160—ZAMAKSCHARI. *Pensées, texte arabe avec traduction par B. de Meynard. Paris, 1876, in-80.*
- 161—ZAMAKSCHARI. *Les Coliers d'or. Allocutions morales. Texte arabe suivi d'une traduction française par B. de Meynard. Paris, 1876, in-80.*

۶ - کتب علمی اعراب

چون دارالعلمهای اروپا در مدت چندین قرن انحصاراً از ترجمه های لاتینی کتبهای عربی زندگی کرده اند چایبهای این ترجمه ها بسیار فراوانست . چون نفعی ندارد آنها را تعداد کنیم مافقط بنقل فهرست الفبائی علمای مهم عرب با آثار اساسی هر یک از آنها و تعیین زمانی که در آن زندگی کرده اند قناعت میکنیم .

Les universités de l'Europe ayant exclusivement vécu des traductions latines des ouvrages arabes pendant plusieurs siècles, les éditions de ces traductions sont fort nombreuses. Comme il serait sans intérêt de les énumérer, nous nous bornerons à donner la liste alphabétique des principaux savants arabes avec les œuvres fondamentales de chacun d'eux et l'indication de l'époque à laquelle ils vécurent.

- ۱۶۲- ABUL-HASSAN. (XIIIe siècle). Cet astronome a composé plusieurs ouvrages notammet un *Trarté des sections coniques* et un livre d'astronomie « *Commence-ments et fins* » dont une partie a été traduite par Sédillot sous le titre: *Traité des instruments astronomiques* (T. 1er des mé-moires de l'ac. des Inscript. et belles lettres, 11843) .
- ۱۶۳- ABUL-WÉFA (Xe siècle), un des plus célèbres astronomes arabes. Quelques chap. de ses œuvres ont été traduits par A. Sédillot. Paris, 1845.
- ۱۶۴- ALBATEFNI (IXe siècle). Le prin-cipal ouvrage de cet astronome a pour titr: *De scientia stellarum* (Nuremberg, 1537, in-4°). Il a été traduit plusieurs fois .
- ۱۶۵- ALBUCASIS (XIIe sieurs). le plus célèbre des chirurgiens arabas. Il a été traduit plusieurs fois. Sa meilleure édition latine est celle de Bâl *Medendi methodus certa*. 1541, in-f^o.
- ۱۶۶- ABULMAZAR (VIIIe siècle). Un de ses manuscrits a été publie en latin sous le titre suivant *Introductorium in astronomiam*, Augsburg, 1489, in-4°. Un autre intitulé: *Livre de l'élongation* a été traduit en latin et imprimé du 1489 et 1515.
- ۱۶۷- ALCHINDUS (XIe siècle) a composé plusieurs ouvrages notam-ment *De medicinarum composi-traum gradibus investigandis li-bellus*, réimprimé plusieurs fois entre 1531 et 1603.
- ۱۶۸- ALKHARKI. Wæpke a fait praître en 1853 un traité d'Algebre de cet auteur précédé d'un mémoire sur l'Algebre indéterminé chez les Arabes.
- ۱۶۲ - ابوالحسن (قرن سیزدهم) - این منجم چندین کتاب نوشته مخصوصاً کتابی در باب قطاع مخروطات و يك كتاب نجوم « بدايات ونهايات » كه قسمتی از آنرا سدی لو بمنوان « كتاب ادوات نجوم » ترجمه کرده (جلد اول نشریات آكادمی كتيبه‌ها و ادبيات ۱۸۴۳)
- ۱۶۳ - ابوالوفاء (قرن نهم) - یکی از مرقورترین منجمين چند فصل از آثار اورا سدی لو ترجمه کرده ، پاریس ۱۸۴۵
- ۱۶۴ - البتانی (قرن نهم) - كتاب علمه این منجم این عنوانرا دارد : علم الكواكب : (نورامبرگ ۱۵۳۷) ، چندین دفعه ترجمه شده
- ۱۶۵ - ابوالقاسم (قرن دوازدهم) - معروفترین جراح عرب ، چندین دفعه ترجمه شده ، بهترین چاپ لاتینی آن چاپ پال است ، اصول طبی ۱۵۴۱
- ۱۶۶ - ابوالعشر (قرن هشتم) - یکی از كتب خطی او بلاتینی بعنوان ذیل چاپ شده : مقدمه نجوم ، اوگسبورگ ۱۴۸۹ . كتاب دیگری : كئات بینونت سیارات بلاتینی ترجمه شده و در ۱۴۸۹ و ۱۵۱۵ چاپ شده
- ۱۶۷ - الكندی (قرن نهم) - چندین كتاب نوشته مخصوصاً كتاب تحقیقات تدریجی طب ، كه چندین دفعه دوباره چاپ شده از ۱۵۳۱ تا ۱۶۰۳
- ۱۶۸ - الخاركي. ويكه - در ۱۸۵۳ كتاب جبر و مقابله این مؤلف را بضمیمه یادداشتی در باب جبر و مقابله مجهولات نزد اعراب انتشار داد

- 169—ALKINDI. (IXe siècle), composa plus de 200 traités dont Casiri donne la liste dans sa Bibliothèque arabe. On y trouve une observation du passage de Venus en 839 de notre. ère.
- 170—ALKHOWAREZMI. (IXe siècle), auteur d'*Éléments, d'algèbre* traduits en anglais par Rosen, en 1831 une traduction latine avait été faite par Rodolphe de Bruges au commencement du XIIe siècle.
- 171—ALFERGANI (IXe siècle) a écrit des *Éléments d'astronomie*, dont il existe trois traductions latines. La première de Jean de Séville au XIIe siècle, imprimée à Ferrare en 1493, La dernière est de 1669.
- 172—ALPHAREBI. (IXe siècle), connu comme alchimiste. Ses ouvrages énumérés par Casiri sont écrits en hébreu et encore inédites.
- 173—AMADJOUR (XIe siècle), auteur de la table Abedia. Ses observations astronomiques sont reproduites par Idr-Jounis.
- 174—ARTEPHIUS. (XIe siècle), alchimiste, a écrit un traité de la pierre, philosophale. *Liber secretus de lapide philosophorum*, traduit en français en 1612 par P. Arnaud.
- 175—ARZACHEL (XIe siècle), auteur des *Tables astronomiques Tolétones* qui ont servi de base, avec celles d'Albatégni, aux *Tables Alphonsines*.
- 176—AVENZORA (XIIe siècle). Le principal ouvrage de ce médecin a été publié sous ce titre: *De rectificatione et facilitatione regiminis et medicationis*. (Venise 1490.)
- ۱۶۹ - الکندی (قرن نهم) بیش از ۲۰۰ کتاب نوشته که کازیری در کتابخانه عربی خود فهرست آنرا نوشته. در میان آنها مطالعه ای در عبور زهره در تاریخ ۸۳۹ میلادی است.
- ۱۷۰ - الخوارزمی (قرن نهم) - مؤلف اصول جبر و مقابله ترجمه انگلیسی روزن در ۱۸۳۱، ترجمه لاتینی آنرا رودولف دو بروژ در ابتدای قرن دوازدهم کرده بود
- ۱۷۱ - الفرغانی (قرن نهم) - اصول نجوم را نوشته است که سه ترجمه لاتینی از آن است. ترجمه اولی از ژان-دو سویل در قرن دوازدهم، چاپ فراردر ۱۴۹۳، چاپ آخری از ۱۶۶۹ است.
- ۱۷۲ - الفارابی (قرن یازدهم) معروف بکیمیا - کتابهای او را که کازیری شمرده است بمبری نوشته شده و هنوز چاپ نکرده اند
- ۱۷۳ - اماجور (قرن نهم) - مؤلف زیج عابدیه، ملاحظات نجومی او را ابن یونس نقل کرده
- ۱۷۴ - ارتقبوس (قرن یازدهم) کیمیائی - کتابی در باب حجر الفلسفی نوشته. کتاب مخفی حجر الفلسفی، ترجمه فرانسه پ. ارنودر ۱۶۱۲
- ۱۷۵ - ابن الزرقاله (قرن یازدهم) مؤلف زیج طلیطله که با زیج بنانی اساس زیج آلفونس را فراهم ساخته است
- ۱۷۶ - ابن زهر (قرن دوازدهم) - کتاب عمده ابن طبیب باین عنوان چاپ شده، اصلاحات و تسهیلات پرهیز و طلب (و نیز ۱۴۹۰)

177—**AVERROËS** (XIIe siècle). Ce célèbre philosophe s'est occupé également d'astronomie et de médecine. Son *Abrégé de l'Almageste* n'a pas été encore traduit. Il a composé aussi plusieurs ouvrages de médecine: *de Theriaca* (Venise, 1552), *de Venenis libre* (Lugduni, 1517), *etc. Colliget...* (Venise, 1552.)

178—**AVICENNE** (Xe siècle), le plus célèbre des médecins arabes. Son principal ouvrage, *Canon medicinae* a été réimprimé bien des fois. La 1re édition de ses œuvres complètes a paru à Venise en 1484. (*Opera omnia*, in f^o). On a publié des commentaires de ses Œuvres, jusqu'à la fin du dernier siècle.

179—**CONSTANTIN L'AFRICAIN** (XIe siècle), introduisit la médecine des Arabes en Italie et fonda la réputation de l'école de Salerne. Il a composé de nombreux ouvrages: *De Morborum cognitione. De remedium etc.*, réimprimé plusieurs fois. La 1re édition a été imprimée à Bâle en 1536.

180—**GEBER** (VIIIe siècle), le plus célèbre des chimistes arabes. La bib. nationale de Paris possède 6 manuscrits latins de ses œuvres. Ils ont tous été imprimés sauf un fragment Vui traite des triangels sphériques. Son ouvrage le plus connu est intitulé: *Summa collectionis complementi secretorum naturæ*. Il a été imprimé pour la première fois en 1490, et traduit en français en 1672. Il existe également une traduction anglaise des œuvres de Geber datée de 1668.

۱۷۷ - ابن رشد (قرن دوازدهم) - این حکیم معروف بنجوم و طب هم پرداخته است. خلاصه المجسطی او هنوز ترجمه نشده. چندین کتاب طب هم تالیف کرده، تریاق (و نیز ۱۵۵۲)، کتات السموم (۱۵۱۷) قولنج (و نیز ۱۵۵۲)

۱۷۸ - ابن سینا (قرن دهم) - معروف ترین طبای اسلام کتاب عمده او قانون طب چندین دفعه چاپ شده اولین چاپ کلیات او در ونیز در ۱۴۸۴ (کلیات) منتشر شده تا آخر قرن گذشته شروخی از مؤلفات او چاپ کرده اند

۱۷۹ - قسطنطین افریقائی (قرن یازدهم) - طب عربی را بایطالیا آورد و اساس شهرت مدرسه سالرن را فراهم کرد، کتاب های متعدد نوشت، معرفت امراض، ادویه و غیره که چندین بار چاپ شده، چاپ اول در بال در ۱۵۳۶ منتشر شده

۱۸۰ - جابر (قرن هشتم) - معروفترین کیمیائی عرب. کتابخانه ملی پاریس، شش نسخه خطی لاتینی از آثار او دارد. تمام آنها چاپ شده بجز رساله ای که در باب مثلثات کروی است، معروفترین کتاب او این عنوان را دارد، مجموعه کامل اسرار طبیعت. بار اول در ۱۴۹۰ چاپ شده و در ۱۶۷۲ به فرانسه ترجمه شده. ترجمه انگلیسی هم از آثار جابر است که تاریخ- ۱۶۶۸ دارد

- 181—**GEBER**, astronome de Séville du XIe siècle, a publié un livre d'astronomie traduit en latin (Nuremberg, 1533). On le confond souvent avec Geber le chimiste.
- 182—**HALY-ABBAS** (Xe siècle). Ce médecin a laissé sous le nom d'*Almaleki* un ouvrage en 50 livres. Il a été traduit en latin sous le titre suivant:
Liber totius medicinae. Venise, 1492. in-f^o.
- 183—**HASSAN BEN HAITHEM** (XIe siècle), astronome et mathématicien. On a de lui: *Optice thesaurus*, édit. Risner, Basil. 1572, (traduit pour la 1re fois en 1270 par Witellio). Il a composé également un *Traité des connues géométriques*, dont Sédillota A publié un extrait.
- 184—**IBN-AL-AWAM**. Célèbre botaniste Espagnol du XIIe siècle son *Livre de l'agriculture*, a été récemment traduit par Clément Mullet. in-8°, Paris, 1866.
- 185—**KAZWINI** (XIIe siècle), astronome géographe et naturaliste a écrit sur presque tous les sujets. Des extraits de son livre, *Les Merveilles de la nature*, ont été traduits en français par Chezy. Paris, 1805. in-4°. Sa cosmographie a été publiée en allemand récemment (voir à l'article géographie).
- 186—**IBN-E-BEITHAR** (XIIe siècle), fut un des plus célèbres botanistes arabes. Son *Traité des simples* a été traduit récemment en français par le dr Leclerc. Paris, 1877-81, 2 vol. in-4°.
- 187—**IBN JONUIS** (Xe siècle). Cet astronome est un des auteurs de la *Table hakémite*, le plus important ouvrage d'astronomie des Arabes. Traduite en partie par Caussin. Paris, 1804, in-4°.
- ۱۸۱ - جابر - منجم اشبیلیه در (قرن یازدهم) - کتاب نجومی که ترجمه بلاتینی شده از او چاپ کرده اند (نورامبرگ ۱۵۳۳) (اغلب او را با جابر کیمیائی اشتباه میکنند)
- ۱۸۲ - علی بن عباس (قرن دهم) - این طبیب بعنوان الملکی کتابی شامل ۵۰ فصل دارد. بزبان لاتینی بعنوان ذیل ترجمه شده، کتاب کلیات طب، ونیز ۱۴۹۲
- ۱۸۳ - حسن بن هبثم (قرن یازدهم) - منجم و ریاضی دان از آثار او است، مخزن انوار، چاپ ریستر، بازیل ۱۵۷۲
(ترجمه دفعه اول بتوسط ویثلیو در ۱۲۷۰)، نیز کتاب معینات هندسی را تألیف کرده کسدی یومنتخبی از آن چاپ کرده
- ۱۸۴ ابن الوام - گیاه شناس معروف اسپانیائی قرن دوازدهم. کتات الزراءه او را جدیداً کلمان موله ترجمه کرده، یاریس ۱۸۶۶
- ۱۸۵ - قزوینی (قرن سیزدهم) - منجم و جغرافیادان و طبیعی دان تقریباً در تمام موضوعات تألیف کرده منتخباتی از کتاب او «عجایب طیب» بتوسط شری بفرانسه ترجمه شده، یاریس ۱۸۰۵. جغرافیای او اخیراً بالمانی چاپ شده (رجوع شود بقسمت جغرافیا)
- ۱۸۶ - ابن بیطار (قرن دوازدهم) - یکی از معروفترین علمای گیاه شناسی عرب بود. کتاب مفردات او اخیراً بفرانسه بتوسط دکتر لکلرک ترجمه شده، یاریس ۱۸۷۷ - ۲۰۸۱ ج
- ۱۸۷ - ابن یونس (قرن دهم) - این منجم یکی از مؤلفین زیج حاکمی است که مهم ترین کتاب نجوم اهرابسه قدیمی از آنرا کوسن ترجمه کرده، یاریس ۱۸۰۴

881—MAHMOUD EFFENDI. *Mémoire sur le calendrier arabe avant l'Islamisme*. Paris, 1858, in-8°.

189—J. MESUÉ (XIe siècle) Ce médecin a composé sur les médicaments de nombreux ouvrages réimprimés plusieurs fois. Les principaux ont été publiés sous le titre: *Canones universales* (Venise, 1471).

190—MOHAMMED-BEN MUSA (IX siècle). *L'Algèbre*, de ce célèbre mathématicien a été traduite plusieurs fois. La dernière traduction due à Marre est moderne. Rome, 1866, in-4°.

191—NASSIR-EDDIN-THOUSI (XIIIe siècle) a composé des tables en des extraits ont été traduits en latin: *Tabulae geographicæ* (Leyde, 1648 et Londres, 1652, in-4°).

192—OLOUG-BEG (XIVe siècle), petit-fils de Tamerlan fut un des plus célèbres représentants de l'école d'astronomie arabe de Bagdad. Ses tables ont été publiées en latin. *Tabulae longitudinis et latitudinis stellarum fixarum*. (Oxford 1665), Sédillot a publié en français les prolégomènes de ces tables. Paris 1847, in-8°.

103—REHAZÈS (IXe siècle). ce médecin est connu aussi comme chimiste. On cite de lui 226 écrits. Le plus célèbre est *Continens* Il a été réimprimé plusieurs fois depuis 1486. Son traité *de Pestilentia* (de la petite vérole) a été publié en 1747 et en 1766. On possède également trois manuscrits de Razès sur la chimie.

194—THÉBIT-BEN-KORRAH (IXe siècle) le premier mathématicien qui ait appliqué l'algèbre à la géométrie. A. Sédillot a publié un extrait de ses ouvrages où on trouve la solution géométrique des équations cubiques.

۱۸۸ - محمود افندی - یادداشت در باب تقویم عرب پیش از اسلام، پاریس ۱۸۵۸

۱۸۹ - ابن ماسویه (قرن نهم) - این طبیب در باب ادویه کتاب های متعدد نوشته که چندین بار چاپ شده، کتاب های عمده او بعنوان قانون عمومی چاپ شده (و نیز ۱۴۷۱)

۱۹۰ - محمد بن موسی (قرن نهم) - کتاب جبر و مقابله این ریاضی دان معروف چندین دفعه ترجمه شده. آخرین ترجمه ای که بتوسط مار شده از همه جدید تر است، روم ۱۸۶۶

۱۹۱ - نصیرالدین طوسی (قرن سیزدهم) - جداولی نوشته که منتخبات آن بلاتینی بعنوان جداول جغرافیائی (لیدن ۱۶۴۸ و لندن ۱۶۵۲) چاپ شده

۱۹۲ - الغ بیک (قرن چهاردهم) - نواده تیمور یکی از معروفترین نمایندگان مدرسه متجهمین بغداد بود. زیج او بلاتینی چاپ شده. بعنوان جداول طولی و عرضی کواکب ثابته (اکسفرده ۱۶۶۶). سدیو مقدمه ابن زیج را بفرانسه چاپ کرده، پاریس ۱۸۴۷

۱۹۳ - رازی (قرن نهم) - این طبیب بعنوان کیمیائی نیز معروفست، ۲۲۶ تألیف از او ذکر میکنند معروفتر از همه حاوی اوست که از ۱۴۸۶ تاکنون چندین دفعه چاپ شده. کتاب جدری او در ۱۷۴۷ و ۱۷۶۶ چاپ شده. نیز سه کتاب خطی از رازی در باب کیمیا بدست است

۱۹۴ - ثابت بن قره (قرن نهم) - اولین ریاضی دان که جبر و مقابله را در هندسه بکار برده. آ. سدیو منتخبی از کتاب های او را چاپ کرده که از آنجا راه حل هندسی معادلات مکعب دیده میشود

- ۱۹۵ - ZADITH (XIIe siècle), a écrit un traité alchimique intitulé: *7 abula chimie* imprimé dans le *Théâtre chimique*.
 ۱۹۵ - زدیث (قرن دوازدهم) کتابی در کیمیا نوشته است با اسم جداول کیمیا که در مجموعه کیمیائی چاپ شده.

فهرست سابق الذکر فقط شامل مهم ترین کارهای علمی اعرابست که بوسیله ترجمه های آنها معروف شده، بی فایده نیست که در باب کتب علمی ایشان به مؤلفات ذیل رجوع کنند.

La liste qui précède ne contient que les plus importants des travaux scientifiques des Arabes connus par des traductions. On consultera utilement sur leurs œuvres scientifiques les livres suivants:

- ۱۹۶ - DELAMBRE. *Histoire de l'astronomie au moyen-âge*. in-4°. Paris, 1819.
 ۱۹۶ - دلامبر - تاریخ نجوم در قرون وسطی، پاریس ۱۸۱۹
- ۱۹۷ - DORN. *Description of an arabic celestial globe*. London, 1869, in-4°.
 ۱۹۷ - دورن - وصف یک کره فلکی عربی، لندن ۱۸۲۹
- ۱۹۸ - JOURDAIN *Mémoire sur l'observatoire de Méragh*. (Mag-encyclopédique de 1810).
 ۱۹۸ - ژوردن - یادداشت در باب رصد خانه مراغه (مجله دائرة المعارف ۱۸۱۰)
- ۱۹۹ - LECLERC. *Histoire de la médecine arabe*. Paris, 1876, 2 vol. in-8°.
 ۱۹۹ - لکلرک - تاریخ طب عربی، پاریس ۱۸۷۶، ۲ ج
- ۲۰۰ - FURNARI. *La Médecine arabe au IXe siècle*. Paris, 1846, 2 vol. in-8°.
 ۲۰۰ - فورناری - طب عربی در قرن نهم، پاریس ۱۸۴۶، ۲ ج
- ۲۰۱ - REINAUD. *L'Art militaire chez les Arabes du moyen-âge*. in-8°, 1848 Paris.
 ۲۰۱ - رنو - فن نظام نزد اعراب قرون وسطی، پاریس ۱۸۴۸
- ۲۰۲ - SEDILLOT. *Recherches pour servir à l'histoire des sciences mathématiques chez les Orientaux*. Paris, 1837, in-4°.
 ۲۰۲ - سدیو - مطالعات در تارخ علوم ریاضی نزد شرقیان پاریس ۱۸۳۷
- ۲۰۳ - SINOBAS. *Libros del saber de astronomia del rey Afonso X de Castilla*. Madrid, 1863.
 ۲۰۳ - سینوباس - کتاب زیج نجومی آلفونس دهم پادشاه کاستیل، مادرید ۱۸۶۳
- ۲۰۴ - SPRENGEL. *Histoire de la médecine* (Halle, 1793-1803), traduit en français par Jourdan.
 ۲۰۴ - اشپرنگل - تاریخ طب (هال ۱۸۰۳-۱۸۹۲)
 ترجمه فرانسه ژوردن
- ۲۰۵ - WÆOPKE. *Essai d'une restitution des travaux perdus d'Apollonius sur les quantités irrationnelles, d'après un manuscrit arabe*. Paris, 1856. in-4°.
 ۲۰۵ - وپکه - یادداشت در باب احیای آثار مفقوده اپولونیوس در موضوع کیمیا فرعی بنا بر یک نسخه خطی عربی، پاریس ۱۸۵۶
- ۲۰۶ - WÆOPKE. *Recherches sur l'histoire des sciences mathématiques chez les Orientaux*. Paris, 1860, in-8°.
 ۲۰۶ - وپکه - مطالعات در تاریخ علوم ریاضی نزد شرقیان پاریس ۱۸۶۰
- ۲۰۷ - WUESTENFELD. *Geschichte der arabischen Aerzte und Naturforscher*. Göttingen, 1840, in-8°.
 ۲۰۷ - ووستنفلد - تاریخ علوم طبیعی اعراب، گوتینگن ۱۸۴۰

۷. جغرافیا و سفرهای اعراب

- 208—ABOU LFÉDA. *Géographie*, trae. Reinaud. Paris, 1848, 2 vol. in-40.
 209—ABOU LFÉDA. *Descriptio peninsulae arabum*, trad. Gagnier. Oxford, 1740. in-f0.
 210—ABOU LFÉDA. *Description du Maghreb*, trad. par Solvat. in-80. Alger, 1839.
 211—BABELON. *Commerce des Arabes dans le nord de l'Europe*. Paris, 1882, in-40.
 212—EL-BEKRI. *Description de l'Afrique septentrionale*, trad. de Slane, Paris, 1859 in-80.
 213—EDRISI. *Géographie*, trad. Jaubert. Paris, 1836. in-80.
 214—FRÉHN. *Ibn Fozlan's und anderer Araber Berichte über die Russen alterer Zeit*. 1823, in-40. St-Petersbourg.
 215—GÆJE. *Bibliotheca geographorum arabicorum*. 1870-79 4 vol. in-80. Lugd. Batavorum. (Le tome 1er contient Istakhri, le t. 2, Haukal, le t. 3, Mokaddassi).
 216—IAN-AL-OUARDI. *Operis cosmographici*, éd. Hylanda. Lundæ 1823 in-40.
 217—IBN-BATOUTAH. *Voyages*. Texte arabe accompagné d'une traduction par Defremery et Sanguinetti. Paris, 1873-79. 4 vol. in-80.
 218—IBN-KHARDABIH. *Le livre des routes et des province*, trad. par B. de Meynard. Paris, 1865.
 219—IBN-HAUKAL. *Géographie*. Texte arabe publié par de Gæje. Leyde. 1871
 220—IBN-HAUKAL. *The oriental geography*, translated by Ouseley. London, 1800, in-40.
 221—IBN-HAUKAL. *Description de l'Afrique*, trad. de Tlane. Paris, 1842. in-80.
- ۲۰۸ - ابوالفداء - جغرافیا، ترجمه رنو - پاریس ۱۸۴۸، ج ۲
 ۲۰۹ - ابوالفداء - وصف شبه جزیره عربستان، ترجمه گانیه، اکسفر د ۱۷۴۰
 ۲۱۰ - ابوالفداء - وصف مغرب ترجمه سولوا، الجزیره ۱۸۳۹
 ۲۱۱ - بابلون - تجارت اعراب در شمال اروپا، پاریس ۱۸۸۲
 ۲۱۲ - البکری - وصف افریقای شمالی، ترجمه دوسلان، پاریس ۱۸۵۹
 ۲۱۳ - ادریسی - جغرافیا، ترجمه ژوبر، پاریس ۱۸۳۶ - ۱۸۴۰، ج ۲
 ۲۱۴ - فروهن - ابن فضلان و سفر نامه های دیگر اعراب در باب روسیه، یطرز بورخ ۱۸۲۳
 ۲۱۵ - گو به - مجموعه جغرافیون عرب ۱۸۷۰ - ۷۹، لندن ۴ ج (جلد اول شامل اسطخری و ج ۲ ابن حوقل و ج ۳ مقدسی است)
 ۲۱۶ - ابن الوردی - کتاب جغرافیا، چاپ هیلاندا، لندن ۱۸۲۳
 ۲۱۷ - ابن بطوطه - رحله، متن عربی با ترجمه دفرمری و سان کی نتی، پاریس ۱۸۷۳ - ۷۹، ج ۴
 ۲۱۸ - ابن خرداذبه - کتاب مسالك و ممالك، ترجمه ب. دومنار، پاریس ۱۸۶۵
 ۲۱۹ - ابن حوقل - جغرافیا، متن عربی چاپ دو گو به، لندن ۱۸۷۱
 ۲۲۰ - ابن حوقل - جغرافیای شرقی، ترجمه اوزله، لندن ۱۸۰۰
 ۲۲۱ - ابن حوقل - وصف افریقا، ترجمه دوسلان، پاریس ۱۸۴۲

- ۲۲۲ - ابن حوقل - وصف بالرم در قرن دهم، ترجمه آماری.
پاریس ۱۸۴۵
- ۲۲۳ - اسطخری - مسالك الممالك • چاپ دو کویه، لیدن
۱۸۷۰
- ۲۲۴ - اسطخری - کتات ممالك ترجمه از عربی فن مرتمان
هامبورگ ۱۸۴۵
- ۲۲۵ - قزوینی - جغرافیای متن عربی، لایبزیگ ۱۸۶۹
- ۲۲۶ - مسعودی - مروج الذهب، ترجمه باریه دو منار،
پاریس ۱۸۶۱ - ۱۸۷۸، ۹ ج (کتاب تاریخ و
جغرافیا با هم)
- ۲۲۷ - رنو - سفر نامه های اعراب، ایرانیان در هندوستان
و چین در قرن نهم میلادی، متن عربی و ترجمه، پاریس
۱۸۴۵، ۲ ج
- ۲۲۸ - اشیرنگر - راه های چار و مسافر در شرق، لایبزیگ
۱۸۶۴
- ۲۲۹ - استوو - نقشه های خطی اعراب، برلین ۱۸۳۶
- ۲۳۰ - ب. دوتودل - سفر نامه های اروپا و آسیا و آفریقای
قرن دوازدهم، این مسافر معروف چندین بار ترجمه
شده و مخصوصاً بفرانسه (آمستردام ۱۷۴۳)
- ۲۳۱ - یاقوت - معجم البلدان، چاپ ووستنفلد، لایبزیگ
(شروع در ۱۸۶۶) • مسو باریه دو منار از معجم
حجم یاقوت آنچه در باب ایران بوده است استخراج
کرده باین عنوان: معجم تاریخی و جغرافیائی و ادبی
ایران، پاریس ۱۸۶۱
- 222 IBN-HAUKAL. *Description de Pa-*
lerme au Xe siècle, trad. Amari.
Paris, 1845, in-8°.
- 223—ISTAKHRI. *Vie regnorum...* Éd.
de Goeje. Lugd. Batavorum,
1870.
- 224—ISTAKHRI. *Das Buch der Länder,*
aus den Arab. übers., von Mor-
dtmann. Hambourg, 1845, in-4°.
- 225—KAZWINI. *Kosmographie nach der*
Wüstenfeldschen Textausgabe aus
dem arabschien etc. Leipsig, 1869,
in-8°.
- 226—MAÇOUDI. *Les Prairies d'or*, trad.
Barbier de Meynard, Paris, 1861-
1878, 9 vol. in-8°. (ouvrage à la
fois historique et géographique).
- 227—REINAUD. *Relations des voyages*
faits par les arabes et les Persans
dans l'Inde et la Chine dans le
IXe siècle de l'ère chrétienne,
texte arabe et traduction. Paris
1845. 2 vol. in-8°.
- 228—SPRENGER. *Die Post und Reise-*
routen des Orients 1864, in-8;
Leipzig.
- 229—STUVE. *Die Handelszüge der Ara-*
ber Berlin, 1836, in-8°.
- 230—B. DE TUDÉLE. *Les voyages en*
Europe, Asie Afrique faits au
XIIe siècle par ce célèbre voya-
geur ont été plusieurs fois tra-
duits et notamment en français
(Amsterdam, 1743, in-8°).
- 231—YAKOUT. *Geographisches Wörter-*
buch, herausgegeben von Wus-
tenfeld, Leipzig, in-8°. (commen-
cé en 1866). M. Barbier de Mey-
nard a extrait du volumineux
dictionnaire de Yakoût ce qui a
trait à la Perse sous ce titre:
Dictionnaire historique, géogra-
phique et littéraire de la Perse.
Paris, 1861, in-8°.

۸ - علم عتیقات و سکه شناسی و صنایع ظریفه

- 232—BARBIER DE MEYNARD. *Ibrahim... scènes de la vie d'artiste au IIIe siècles de l'hégire*. Paris, 1869, in-8°.
۲۳۲ - باربیه دو منار - ابراهیم . . . مناظری از زندگی صنعت گری در قرن سوم هجری ، پاریس ۱۸۶۹
- 233—BATTISIER. *Histoire de l'art monumental*. In-8°, Paris, 2e éd 1880
۲۳۳ - باتسیه - تاریخ صنایع تزئینی ، پاریس ۱۸۸۰ ، چاپ دوم
- 234—BOURGOIN. *Les Arts arabes*. Paris, in-4°.
۲۳۴ - بورگون - صنایع اعراب ، پاریس
- 235—CAUSIN DE PERCEVAL. *Notices sur les principaux musiciens arabes des trois premiers siècles de l'hégire*. In-8°, Paris.
۲۳۵ - کوسن دو پرسوال - یادداشتهای درباره موسیقی دانهای عمده عرب در سه قرن اول هجرت ، پاریس
- 236—CHRISTIANOWITSCH. *La Musique arabe aux temps anciens*. Paris, in-4°. 1863.
۲۳۶ - کریستیانوویچ - موسیقی عرب در زمانهای قدیم. پاریس ۱۸۶۳
- 237—COSTE. *L'Architecture arabe d'après les monuments du Caire, dessinés de 1818 à 1825*. In-f^o, 1838, Paris.
۲۳۷ - کوست - معماری عرب بنا بر ابنه نامره که نقشه آنها از ۱۸۱۸ تا ۱۸۲۵ برداشته شد ، پاریس ۱۸۳۸
- 238—COSTE. *Monuments modernes de la perse*. Paris, in-f^o, 1870.
۲۳۸ - کوست - بناهای جدید ایران ، پاریس ۱۸۷۰
- 239—DAVILLIERS. *Histoire des faïences hispano-moresques*. Paris. 1861, in-8°.
۲۳۹ - داویلیه - تاریخ کاشی های عربی اسپانیا، پاریس ۱۸۶۱
- 240-J. DE LA RADA Y DELGADO. *Museo espanol de antigüedades* Madrid, in f^o. (En cours de publication), 9 vol. de cette belle publication ont paru.
۲۴۰ - ژ . دولا رادا ای الگادو - موزه اسپانیایی-عتیقات (در حال انتشار) ۹ ج ازین نشریه زیان انتشار یافته .
- 241—FLANDIN. *L'Orient*. 3 vol. in-f^o, Paris, 1840.
۲۴۱ - فلاندن - مشرق ، ۳ ج ، پاریس ۱۸۴۰
- 242—GIRAULT DE FRANGEV. *Essai sur l'Architecture des Arabes et des Maures en Espagne et en Sicile*. Paris, in-4°.
۲۴۲ - ژیرو دوپرانژه - یادداشت در باب معماری اعراب و مغربیان در اسپانیا و صقلیه ، پاریس ۱۸۴۲
- 243—GUÉRIN. *Voyage archéologique dans la province de Tunis*. 2 vol. in-8°. Paris, 1862.
۲۴۳ - گرن - سفر حفاریات در ایالت تونس ، ۲ ج. پاریس ۱۸۶۲
- 244—IBN-KHALDOUN. *L'Art de l'architecture* (Extrait des prolégomènes), trad. par Coquebert de Mombert. In-8°. Paris, 1827.
۲۴۴ - ابن خلدون - صنعت و معماری (مستخرج از مقدمه او) . ترجمه کو لبرد و مومبر ، پاریس ۱۸۲۷
- 245—O. JONES. *L'Alhambra*. 2 vol. in-f^o. London, 1830.
— *The Alhambra court in the crystal Palace erected and described by O. Jones*—In-18, 1854, London.
۲۴۵ - ا . جونز - الحمراء ۲ ج ، لندن ۱۸۳۰ ، الحمراء صحن قصر بلور ، نقشه و وصف آن بتوسط ا . جونز لندن ۱۸۵۴

- 246—KIESEWETTER. *Die Musik der Araber*. Leipzig, 1842, in-4°.
- 247—LABORDE ET LINANT. *Voyage dans Arabie, Pétrée*. Paris, 1830, in-f^o.
- 248—LANGLOIS. *Numismatiques des Arabes avant l'Islamisme*. In-4°. 1859.
- 249—LONGPÉRIER. *Archéologie orientale. monuments arabes*. T. 1er, in-8° Paris. 1883.
- 250—MAKRIZY. *Traité des monnaies musulmanes*, trad. S. de Sacy. Paris, 1797, in-8°.
- 251—MARMOL DE CARJAVAL. *Description générale de l'Afrique*, trad. de P. d'Ablancourt. 3 vol. in-4°. Paris, 1667.
- 252—MONUMENTOS ARQUITECTONICOS DE ESANA. Ce magnifique ouvrage se publie sous les auspices du gouvernement espagnol. 7 vol. in-f^o, de planches accompagnées d'un texte détaillé ont paru.
- 253—MURPHY. *The arabian antiquities of Spain*. London 1815. in-f^o.
- 254—PR SSE D'AVESNES. *L'Art arabe d'après les monuments de Caire* Paris, 3 vol. in-f^o. (Terminé en 1878.)
- 255—RAVOISIER. *Architecture, sculpture inscription et vues de l'Algérie*. In-f^o. (Fait partie de l'exploration de l'Algérie de 1840, à 1842, publié par ordre du gouvernement.)
- 256—REINAUD. *Monuments du cabinet du duc de Blacas*. Paris, 1828 2 vol. in-8°.
- 257—ROBLES. *Malaga musulmana*. Paris, 1880, in-8°, illustré.
- 258—SALVATOR DANIEL. *La Musique arabe*. In-8°. Paris, 1863.
- 259—SAULCY. *Numismatiques des rois nabathéens de Petra*. 1874, in-8°.

- ۲۴۶ - کزوتر - موسیقی اعراب ، لایزیک ۱۸۴۲
- ۲۴۷ - لا بورژ و لینان - سفر در عربستان غربی ، پاریس ۱۸۳۰
- ۲۴۸ - لانگلوا - سکه شناسی اعراب پیش از اسلام ، ۱۸۵۹
- ۲۴۹ - ژن پریه - عتیقه شناسی شرقی ، بناهای عرب ، ج اول ، پاریس ۱۸۸۳
- ۲۵۰ - مقریزی - کتاب سکه های اسلامی ، ترجمه س . دو ساسی ، پاریس ۱۷۹۷
- ۲۵۱ - مارمول دو کار ژاوال - وصف عمومی افریقا ، ترجمه پ . دابلانکور ، ج ۳ پاریس ۱۶۶۷
- ۲۵۲ - آثار معماری اسپانیا - این کتاب جالب بسر پرستی دولت اسپانیا در تحت طبع است ، ۷ نقشه بامتن مفصّی انتشار یافته
- ۲۵۳ - مورفی - عتیقات عربی -۱- پانیا ، لندن ۱۸۱۵
- ۲۵۴ - پریس داوون - صنایع عرب بنابر ابنیه قاهره ، پاریس ج ۳ (۱۸۷۸ خاتمه یافته)
- ۲۵۵ - راوزایه - معماری و حجاری و کتیبه ها و مناظر الجزایر (جزو کشفیات الجزایر از ۱۸۴۰ تا ۱۸۴۲ است که بفرمان دولت چاپ شده)
- ۲۵۶ - رنو - آثار محفوظه در موزه دوک دوبلاکاس ، پاریس ج ۲ ، ۱۸۲۸
- ۲۵۷ - روبلس - مالاگای اسلامی ، پاریس ۱۸۸۰
- ۲۵۸ - سالواتر دانیل - موسیقی عرب ، پاریس ۱۸۶۳
- ۲۵۹ - سولسی - سکه شناسی پادشاه نبطی مغرب عربستان ۱۸۷۴

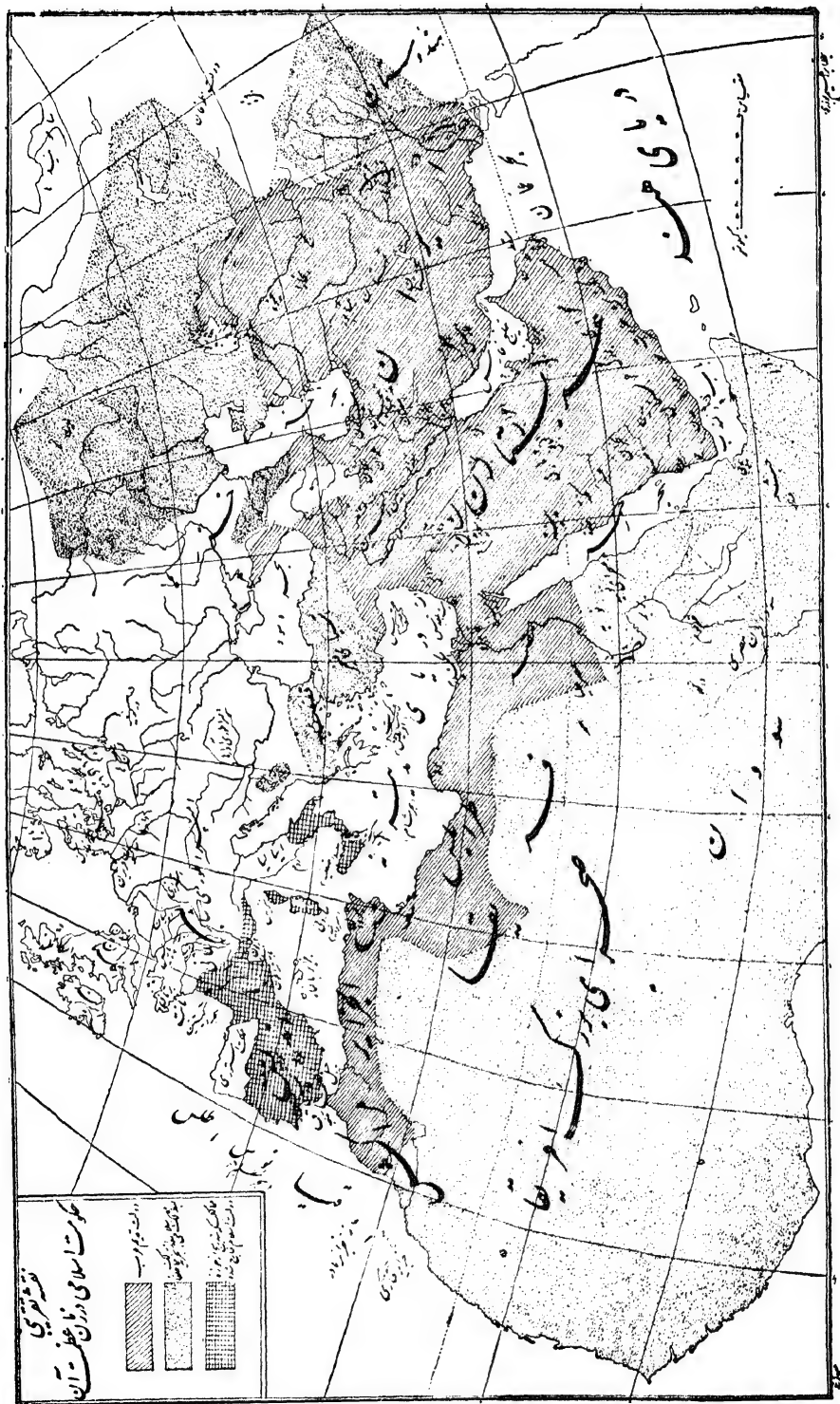
- ۲۶۰ - شلومبرگر - دوفینه صنعا ، مطالعات در باب سکه های
حمیری ، پاریس ۱۸۸۰
- 260—SCHLUMBERGER. *Le Trésor de Saïa. Étude sur les monnaies hymyaritiques*. Paris, 1880, in-4°.
- ۲۶۱ - تکسبه - ارمنستان و ایران و بین النهرین ، پاریس
ج ۳ ، ۱۸۴۲ - ۵۲
- 261—TEXIER. *L'Arménie, la Perse et la Mésopotamie*. Paris 3 vol. in-f°. 1842-52.
- ۲۶۲ - اوینالوی - صنعت مسکری قدیم در کشمیر ، پاریس
۱۸۶۴
- 262—UYFALVY. *L'Art. des cuivres anciens au Cachemire*. In-8°. illustré, Paris, 1864. in-4°.
- ۲۶۳ - وگه - معبد اورشلیم ، پاریس ۱۸۶۴
- 263—VOGUÉ. *Le Temple de Jérusalem*. Paris, 1864, in-4°.

توضیح : گراوریکه در صفحه « ۳۶۰ » با عنوان ذیل آن بچاپ رسیده اشتباهاً در موقع تنظیم صفحه در آنجا قرار گرفته ، جای این گراور در صفحه « ۳۸۰ » میباشد که بنمره « ۱۴۰ » تحت عنوان « طالار ابن السراج در الحمراء » چاپ شده است .

تمدن اسلام و عرب

چاپ سوم

غلطنامه

شماره	صفحه	سطر	غلط	صحیح
۱	۱۶	۶	خصایل خصایص	خصایل و خصایص
۲	"	۹	عرب	غرب
۳	۱۸	۲۱	دیت نظر نظر قرار	دقت نظر قرار
۴	۲۰	۱۲	در عده آن سیاراتی	در عداد آن سیاراتی
۵	"	۱۸	تصویر	منظره
۶	۲۲	۲۲	چیزی مستور	چیزی مسطور
۷	۲۳	۲۳	اظهار نموده اند	اظهار داشته اند
۸	۲۴	۱۰	و غیره ها بکار	و غیر آنرا بکار
۹	۲۷	۱۹	برداشتن	برداشتن
۱۰	۵۲	۱۳	و مناره هاشان آنها باطلا	و مناره هاشان باطلا
۱۱	۶۰	۱۵	با حسن استقبال	با حسن استقبال
۱۲	۶۴	۴	بنظر میآیند	بنظر میآید
۱۳	۶۸	۸	و همین طور بکه امروزه	و همین طور که امروز
۱۴	۷۷	۱۸	در نژاد آنها	در نزد آنها
۱۵	۷۸	۱۹	اوویا	ارویا
۱۶	۹۲	۱۷	در قومی	دو قومی
۱۷	۱۰۵	۱۳	ایران ، روم ، مصر ، یونان	روم ، ایران ، یونان
۱۸	۱۲۰	۹	پریش	پرستش
۱۹	۲۰۷	۱۰	عاج و صدف	عاج و صدف
۲۰	۲۰۹	۳	منار	مناره
۲۱	۲۱۰	۲	بررسی های	بررسی و بررسی های علمی
۲۲	۲۱۲	۱	عمارات سلطنتی	عمارات سلطنتی
۲۳	۲۲۸	۵	باسم برد	باسم برده
۲۴	۲۳۱	۱۷	بیامده	نیامده
۲۵	۲۳۴	در سفر سوم بنوری	القاء شده	ملفی شده
۲۶	۲۵۵	عنوان گراور	در قبر شاه جهان	دور قبر شاه جهان
۲۷	۲۵۹	۱	یکی از جامع	یکی جامع
۲۸	۲۵۹	۱۷	تصویر کشیده	صورت کشیده
۲۹	۲۷۳	۱۴	جز مردان	جز مردن
۳۰	۲۷۳	۱۶	مینوئسد	مینوئسد
۳۱	۲۹۲	۱۲	اعصار اسلام	ادوار عرب
۳۲	۳۲۶	۱۳	وحد	وحدت

شماره	صفحه	سطر	غلط	صحیح
۳۳	۳۵۵	۷	سفا کی خونخواری	سفا کی و خونخواری
۳۴	۳۵۵	۹	بدوره	به ذروه
۳۵	۳۵۸	۱	جنوبی میرود	جنوبی که اینک میرود
۳۶	۳۶۲	۱	حکومت اسلامی عرب	حکومت عرب
۳۷	۳۹۳	۱۸	وقتیکه گرفتن	وقتیکه به گرفتن
۳۸	۳۹۶	۱۰	حریر ردا های	حریر با ردا های
۳۹	۴۱۱	عنوان گراور	در قرن مختلفه	در قرون مختلفه
۴۰	۴۳۰	۶	تصویر آنرا بکشد	صورت آنرا بکشد
۴۱	۴۴۱	۱۰	در امور داد و ستد	در امور داد و ستد (تجارت)
۴۲	۴۵۰	۵	تغیر و تبدل	تغییر و تبدیل
۴۳	۴۶۶	۱۹	تبتواند	تبتوانند
۴۴	۴۸۵	۴	سربوشیده است که	سربوشیده ای است که
۴۵	۴۸۵	۱۱	در آمدن کسالت	درآمدن از کسالت
۴۶	۴۸۵	۲۳	از میان آن عبور	از میان آب عبور
۴۷	۵۶۹	۱۳	نفوذی را نصب	نفوذی را که نصب
۴۸	۵۸۹	۹	تصویر زندگی	صورت زندگی
۴۹	۶۰۶	عنوان گراور	دماغه سنگی	دهانه سنگی
۵۰	۷۳۴	۱۵	در گردشها خود	در گردشهای خود
۵۱	۷۴۳	۱۰	در کشور شرق	در ممالک شرق
۵۲	۷۵۳	۱	بدست داده	بدست گرفته
۵۳	۷۷۲	۲۴	گذشته از این جنگهای	گذشته از این از جنگهای
۵۴	۷۹۰	۱	قرار نمیدانیم	قرار نمیدانید
۵۵	۷۹۴	۶	انگلیسی	انگلیس
۵۶	۷۹۶	۴	امروز میباشد	امروز بوده است

پاد دانات : در نمرة صفحه مقابل صفحه ۱۴۱ بجای ۷۴۷ اشتباه ۲۱۱ درج شده است

اشتباه در نمرة گراورها

۱۹۴	۱۶	۶۱
۳۶۲	۱۲۴	۱۳۵
۳۶۴	۱۳۵	۱۳۶
۳۶۹	۱۳۶	۱۳۷
۴۶۱	۱۳۸	۱۶۸
۶۹۰	(۳۷۰-۳۰۹)	۳۰۸-۳۰۹
۷۲۴	۳۱۲	۳۲۱

مقدمه مترجم در چاپ دوم کتاب

در صفحه ح - سطر ۱۳ - :

اینطلب را هم نباید

اینطلب هم نباید

